

89.244a-14

8A51

J. ŽELECHOVŠKYJ UND S. NEDIČSKYJ
UKRAINISCH-DEUTSCHES WÖRTERBUCH, I-II

LEMBERG 1882-86

Nachdruck in 3 Teilen

München 1982

Teil 1 (A - K)

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Universitas Libera Ucrainensis · Ukrainische Freie Universität
Ukrainian Free University · Université Libre Ukrainienne
Філософічний Факультет · Facultas Philosophica

УКРАЇНСЬКІ ГРАМАТИКИ
редагує Олекса Горбач

GRAMMATICI UCRAINI
editore Olexa Horbatsch

выпуск 3 volumen

JEVHEN ŽELECHOVSKYJ UND SOFRON NEDIL'SKYJ
UKRAINISCH-DEUTSCHES WÖRTERBUCH, I-II
LEMBERG 1882-86

Nachdruck von O. Horbatsch (in 3 Teilen)

München 1982

Teil 1 (A -K)

Фотопередрук
з післясловом Олекси Горбача

Мюнхен 1982 München
Monachii

НБ ПНУС

766317

МАЛУРУСКУ-НІМЕЦЬКИЙ
С Л О В А Р

уложив

Євгеній Желеховський

ц. к. профессор гімназії в Станіславі.

RUTHENISCH-DEUTSCHES
WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Zelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislaw.

ЛЬВІВ, 1884. LEMBERG,
З друкарні тов. ім. Шевченка, | Druckerei des Szweczenko-Vereines,
під зарядом К. Ведмарського | Geschäftsleiter K. Wedmarzki

МАЛУРУСКО-НІМЕЦКІЙ
С Л О В А Р

уложив

Евгеній Желеховскій

ц. к. професор лімназіі в Станіславі.

ТОМ I.

(A—O).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislaw.

BAND I.

ЛЬВІВ, 1880. LEMBERG,
З друкарні тов. им. Шенченка, | Druckerei des Szewezenko-Vereines,
під зглядом К. Лоднурского. | Geschäftsleiter K. Bednarski

Серед обставин, як мало котра книжка, появляє ся сей Словар; бо коли мав він бути, сказавбим, надгородою за кільканадцятилітні труди автора, являє ся він по смерті автора і, по часті бодай, в иншій формі і під чужим именем. Покійний Евг. Желеховский почав працювати над ним вже в раній молодости бо еще в часі своїх студій університецких, і опісля все збирав і доповняв материяли, аж в кінці по десяти роках труду рішив ся укладати і видавати. Так отже від 1882. року почав виходити сей „Словар“ випусками, правда поволи, бо покійний автор і сам почав занепадати на здоровю і силах, аж недуга все, хотяй незначно, змагаючи ся, підкосила нарешті его житє з початком 1885. року. І так лишило ся діло недовершене, бо сам покійний автор встиг ледво цілий I. том видати а з другого тому приготовив був по часті, а навіть почало ся вже було друковане слів починаючих ся буквою *Л*, — для прочої часті діла зібраний був матерьял, але не уложений. За се діло прийняв ся я по желаню и порученю покійного Евг. Желеховского, которий на пару годин перед смертю прикликавши мене до себе передав мені всі зібрані материяли і просив прочу часть діла уложити і видати завзяваючи однако, щоби в укладі самім ніяких змін не робити. Так отже підняв ся я уложеня прочої часті Словара, а позаяк оставший ся матерьял треба було еще доповнити, то я доповняв користуючи ся еще именно Збірниками слів Закревского, Піскунова, Верхратского (в „Знадобах до словаря южно-русского“, і „Початках до уложеня номенклатури и терминології природописної, народної..“ I—VI.), Магури (в Галичанні I. 3. 4.), дальше, при букві *Т*, найновішим трудом К. Шейковского; крім того було еще много материялу неужиткованого в рукописах, які Ви. Земляки з ріжних сторін понадсилали були і пізнійше все еще надсилали. Як використав я ті материяли і о скілько відійшов від методи покійного автора і може погіршив діло — се осудят другі, — бо конечно: *si duo faciunt idem, non est idem...*

Се лише сказати мушу, що з під руки покійного Е. Желеховского діло булоби инше вийшло: покійник задумував додати обширне передне слово і обяснити уклад і засади словаря і ин. — се все мусвт тепер конечно відпасти, а що найгірше, то не можу тепер подати того, що конечно повинно було бути і здавалоби ся що моглоби бути подане, именно повний спис скорочень, при чім особливо належалоби при кождім авторі подати докладно всі твори автора, з котрих внято слова до словаря. Се именно в конечно при именах таких авторів, від котрих посідаємо по кілька або і більше окремих творів. Але сего власне я тепер доповнити не можу, позаяк не позістали по покійнім авторі ніякі записки, з котрих би видно було, які якого автора твори були

Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника
код 02125266

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

Інв. № 766314

через него переглянені. Дятого то я мусів ограничити ся на саме найкоротше пояснене скорочень ужитих в словари, котре в найбільшій часті відносят ся лише до самого имени автора, або до збірників або до одного звичайно одинокого якого твору.

З тої самої причини мусіла вийти і друга недокладність, именно що до спису имен помічників сеї праці, котрого залишити ніяким способом не годило ся, позаяк і з записок таких помічників увійшла до словаря дуже значна часть слів або окремих значінь, призираних звичайно з уст народа. Остав ся вправді по покійнім авторі спису имен Вп. помічників, але за его повність я ніяк ручити не можу, и протос прошу, еслибим чьєго имени не подав, щоби уваглядняючи се мов прикре положенє, ласкаво мені се простив.

Єще мушу згадати словом о доповненнях, котрі обіцяв покійний автор подати а котрих велику потребу і я признаю. Однако тепер не міг я сего доповнити, позаяк бажуючи раз укінчити діло, по при занятях мого уряду не встигавем збирати недостаючі єще слова, окремі значеня і фрази. Належит ся мені єще пояснити, дячого на заголовнім листі II. тому побіч имени п. Желеховского і мов имя уміщене. Се сталося не так з тої причини, що я в більшій часті уложив і видав сей II. том словаря, як що мусівем ту піддати ся воли родини помершого, котра сповняючи послїдну его волю желала собі сего.

Не можу також не згадати з подякою имен тих Добродіїв, котрі будь радою будь материяльною підмогою допомогли до довершеня сего діла. Я именно обовязаний дуже за світлі ради дрови Омелянови Огоновскому, проф. львівського університету, котрий по при численних і ріжних своїх занятях не пожалував труду і мені жаданих пояснєнь ласкаво уділити, а також п. Остапови Левицкому, проф. реальної школи в Станіславі, як і п. Юліянови Котецкому, проф. гімназії в Станіславі; а в загалі до довершеня діла допомогли материяльно ласкавими жертвами Др Фр. Мікльосіч, б. проф. віденьського університ., котрий на саму вість о маючим ся видавати „Малоруско-німецкім Словари“ дарував на цілє видавництва 50 зр., дальше Высокий Соїм Галицький, котрий запоміг видавництво два рази ухвалюючи підмогу грошеву (500 и 200 зр.), також Вп. Владислав Федорович, властитель Вікна, як і оо. Стефан Качала з Шельпак і Теод. Стадник з Суцина, Вп. Аюльон Ничай і др. котрі жертвували на цілє видавництва далеко більше понад ціну нренумераційну, а наковець всі Вп. Земляки, котрі посіпили з предплачуванєм сего діла, — всім сям Добродіям складає ся ту прилюдна подяка; а признаєє належит ся Зарядови друкарні товариства имени Шевченка у Львові за точне і сумлінне виконанє порученої праці.

В Станіславі в вересню 1886.

СОФРОН НЕДІЛЬСКИЙ.

А. Поясненє скорочень і знаків.

a. *adj.* = adjectivum
adv. = adverbium
aug. = augmentativum
Bein. = Beinamen
bes. = besonders
Bdtg. = Bedeutung
c. = (generis) communis
coll. = collectivum
comp. = comparativus
conj. = conjunctio
d.; *dim.* = diminutivum
dadh. = dadurch
dah. = daher
dgl. = dergleichen
dh. = durch
eig. = eigentlich
entspr. = entspricht, entsprechend.
etw. = etwas
euphem. = euphemistisch.
f. = (substantivum) femininum
g.; *gen.* = genetivus
geh. = gehörig
gew. = gewöhnlich
gr. = grossrussisch
hucul. = huoulich (Mundart der Huzulen)
imperat. = imperativus
impers. = impersonal.
Inf. (inf.) = infinitivus
instr. = instrumentalis
int. = interjectio
(iron.) = ironisch
links. = linksseitig
(lemk.) = lemisch (Mundart der Lemken)
m. (substantivum) masculinum
N. = Name
n. = (substantivum) neutrum
Nbf. = Nebenfluss
num. = numerale; *num. card.* = numerale cardinale; *num. ord.* = numerale ordinale.
oh. = ohne
opp. (oppos.) = oppositum

Pflnze, Pflze = Pflanze
pl. = pluralis, plurale tantum
pol. = polnisch
poët. = poetisch
praep. = praepositio
practer. = praeteritum
pron. = pronomen
ptc. prtc. = participium
Rdrt. = Redensart
Reimw. = Reimwort
rum. = rumänisch
s. = siehe; *s. d. f.* = siehe das folgende; *s. d. v.* = siehe das vorhergehende...
sc. = scilicet
scherzh. = scherzhaft; *Scherzw.* = Scherzwort.
serb. = serbisch
Spitzen. = Spitzname
sprichw. sprichwörtl. = sprichwörtlich
st. = statt
tatar. = tatarisch
th. = theils
u. = und
ungr. = ungarisch, ungarisch-ruthenisch
übht. = überhaupt
v. a. = verbum activum
v. n. = verbum neutrum
verb. = verbunden
verw. = verwandt
vgl. = vergleiche
vbg. = vorhergehend
viell. = vielleicht
Vocat. (vocat.) = vocativus
Vrbdg = Verbindung
W. = Wort
z. = zu, zum, zur
zsgzg. = zusammengezogen
Zustzg. = Zusammensetzung
zw. = zweifelhaft
 § = вираженє тривіальне,
 † = слово застаріле,
 * = образно (переносно).

Б. Поясненє скорочень имен авторів і творів з котрих увійшли слова до словаря.

A.-Г. = Артемовский-Гулак Петро,
 (в: „Руска Библиотека Оньшкевича, I. Львовъ 1877).

АД. = Антонович і Драгоманов:
 „Историческія пѣсни малорускаго народа, Кіевъ 1874. 1875.

- Ал.** = Александрів Степан („Вовкулака“ в „Южный русский Сборник“, Харьковъ 1848“).
Ал. = Зоря Галицкая яко Альбумъ на годъ 1860.
Б. = Білик Иван.
Бор. = Борковский Александр; (Бор.) = Борковский Ол. в записок з уст народа.
Біл. = Біловерский Василь (в: „Основа южно-русской литературный Вѣстникъ“, 1861. 1862. С. Петербургъ).
В. = Верхратский Иван.
Ваг. = Вагилевич Иван.
Вах. = Вахнянин Наталь (Анатоля).
ВЕ. = Володимир Барвинський.
ВГ. = Василь Гоголь (в: „Руска Библиот. Онышкевича І. Львѣвъ 1877).
Всч. = „Вѣчерницѣ“, литературне письмо для бабавы и науки, Львѣвъ 1862. 1863.
Воля. = Волян Василь.
ВШ. = Володимир Шашкевич: „Зільникъ“. Львѣвъ 1863.
Га. = Галька Ігнатій: „Народні вышчаи и обряды надъ Збручемъ“, Часть І. Львѣвъ 1861; часть II. 1862.
Га. = „Галичанинъ“ литературный сборникъ, І. 1—4. 1862—1863
Гам. = К. Гамалія.
Ган. = Ганкевич Клим.
ГЕ. = Ганна Барвінок.
Гл. або **Гл. б.** = Глібів Леонид: Байки, 1863. 1872. 1882.
Гм. = Гной душа въ господарствѣ, въ Вѣднѣ 1848.
Гол. = Головацкий Яків; **Гол.** в дописаном числом = Головацкий: „Народныя пѣсни галицкой и угорской Руси“. Часть І. II. II. а. в. С.-Петербургъ 1878; **Гол. гр.** = Головацкий Я.; „Грамматика руского языка“, Львѣвъ 1849.
Гр. = Гребінка Е. П. („Полное собраніе сочиненій“ 1862, томъ V.).
Гуш. = Гушалевиц Иван: „Поевіи“, Львѣвъ 1861.
ГШ. = Григорий Шашкевич: „Мала грамматика языка руского“,

- Вѣднѣ 1865.
Д. гр. = Дячан Пилип: „Методична грамматика языка малоруского“. Львѣвъ 1865.
До. = Добрянский Антін.
Др. = Драгоманів Михайло; **Др. с.** = „Малорусскія народныя преданія и расказы. Сводъ Михаила Драгоманова“, Кієвъ 1876.
Еф. = Ефименко: „Сборникъ малороссійскихъ ваклинаній, II. Еф.“ — Москва 1874.
Зак. = Закревский Николай: „Старослѣтскій Бандуриста. Словарь малороссійскихъ идиомовъ, составилъ Ник. Закревскій“, — Москва 1861.
Зан. = Записки югозападного отдѣла Императ. русск. Географ. Общества, томъ І. ва 1873. Кієвъ 1874; т. II. ва 1874. Кієвъ 1875.
Зан. В. або **Зан. (Вер.)** = Остап Вересай...
Зар. = Заревич Федор.
Зг. = Згарский Евгений.
Иг. = Игнатій в Никлович: „Казки“, вбравъ Игнатій въ Никловичъ, Львѣвъ 1861.
Ил. = Ильницкий Василь.
ІГ. = Іеремія Галка: „Збірникъ творінъ Іереміи Галки“ Одесса 1875.
К. = Куліш Пантелеймон; **К. (Досьв.)** = Куліш: Досьвітки: **Кч.** = Куліш: „Чорна Рада“; **К.** в дописаном числом = Куліша: „Записки о Южной Руси“ І. II.
Кв. = Квітка Григорий Основяненко, (в: Руска Библи. Онышкевича“ т. II.),
Кл. = Климкович Ксенофонт.
Кн. = Кониський Олександр.
Ко. = Котляревский И. П. — издание подъ редакціей С. П. Катранова, Кієвъ 1875).
Ков. = Ковальский Василь.
Кр. = Кропивняцкий: „Збірникъ творівъ М. А. Кропивняцкого“, Кієвъ 1882.
КС. = „Кієвская Старина“
КУ. = Корнило Устианович.
Кул. = Кухаренко.
Л. = Лавренко Д.: „Пісні про ко-

- ханна“, Кієвъ 1864.
л. с. = „Про ліки свонародні“, Кієвъ 1875.
Ласт. = „Ластівка“, збірникъ Е. Гребінки. С.-Петербургъ 1841.
ЛД. = Лука Данкевич, (Лука в Ракова).
Ле. = Леонтович Павло.
Лев. = Левицкий Іосиф: „Грамматика языка руского въ Галиціи“, въ Перемышлі 1850.
Левч. = Левченко Михаил: „Опытъ Русско-Украинскаго Словаря“, составилъ М. А. Кієвъ 1874.
Лір. = „Лірвакъ въ надъ Сяна“, 1852.
Лук. п. = Лукашевич; „Малороссійскія и черонорусскія народныя думы и пѣсни“. С.-Петербургъ 1836.
М. = Марко Вовчок. („Оповіданя. С.-Петербургъ 1861. 1862. 1865. I—III. „Вѣчерницѣ“ 1863. Ч. 10).
+М. = Мирний.
Мак. = Макаровский Михайло, (в: „Южный русский Сборникъ“, Харьковъ 1848).
Макс. = Максимович Михайло.
Марк. = Маркевич Николай.
М+Е. = П. Мирний та І. Білик; Хиба ревутъ воли якъ ясла повні? Роман в народного житя, Генева, 1880.
Ме. = Метлинский Амвровий. („Южный русский Сборникъ“, Харьковъ 1848); **Ме.** в дописаном числом = Метл. Амвр.: „Народныя южнорусскія пѣсни“, Кієвъ 1854; „Думки в пісни въ ваітками и словаремъ“, у Харкові 1839.
Мл. = Млака Данило, (= Ивдор Воробкевич, Демко Маковійчик, Морovenko).
Мог. = Могильницкий Антін, (Мог. Ск. = Могильницкий: Скит Манявский).
Мор. = Мордовецъ Данило, („Малорусскій литературный сборникъ“, нвд. Д. А. Морд. Саратовъ 1859).
Мх. = Мох Рудольф.
МШ. = Маркіан Шашкевич.
Н. = Номис — („Українські приказки, прислів'я и таке инше...“, С.-Петербургъ 1864).
На. = Наумович Иван.
Нав. = Навроцкий Володимир.
Не. = Нечуй Иван (= Иван Левицкий); **Не. п.** = Нечуй: „Повісті“; **Не. хм.** = Нечуй: „Хмара“; **Не. (Виз.)** = Нечуй: „Українскія гетьмани: Виговский и Юр. Хмельницкий“; **Не. бур.** = Нечуй: „Бурлачка“; **Не. кож.** = Нечуй: „На кожемьяках“.
ОБ. = Олександр Барвинський.
Ог. = Огоновский Омелян; **Ог.** в дописаном числом = „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“, von Dr. Emil Ogonsowski, Lemberg 1880.
Ол. = Ошатович Стефан: „Оповіданя въ свят. писання“, І. С.-Петербургъ 1863.
ОП. = Олена Пчілка.
„Оск.“ = „Основа“, южно-русскій, учено-литературный вѣстникъ, С.-Петербургъ 1861. 1862.
Оц. = Осада: Грамматика руского языка.
П. п. = „Пословици и поговорки Галицкой и Угорской Руси“, С.-Петербургъ 1869.
п. хв. = „Про хвороби и якъ імъ запоомги“, Кієвъ 1875.
Пар. = Партицкий Омелян.
Пет. = Петрушевич Михаил.
Піс. = Піскунов Ф. („Словникъ живої народней, письменной і актовой мови руських югівцянъ Россійскої и Австрійско-Венгерской цесаріи“, изд. 2. Кієвъ 1882).
Под. = Подолинский Сергей: „Житя и здорovia людей на Украині“, 1879; „Ремесло и хвабрики на Украині“, Женева 1880.
Пол. = Полянський Михайло.
Пот. = Потебня.
„Пр.“ = „Правда“, письмо наукове, літературне і політичне, Львів 1867—1880.
Пт. = Петренко Михайло Николаевич.

Пу. = Пулюй Иван.
Р. = И. Я. Рудченко („Кавки“, I. II.); *Р. ч.* = Рудченко: „Чумацкія народныя пѣсни“, Кіевъ 1874.
Ра. = „Рада“, український альманахъ, I. II. 1883. 1884. Кіевъ.
Равс. = Равский П.
Розм. п. зем. с. = „Розмова про земні сили“, Комаровъ.
Ру. = Руданський Степан.
Рус. Дн. або *Р. Дн.* = „Русалка Днѣстрова“, у Будимъ 1837.
С. = Стороженко Олекса.
Сб. = „Этнографической Сборникъ“ С.-Петербургъ 1853—1858.
Св. = Сьвнцідкій Павлин (= Павло Свѣй, Д. Лововский).
Св. = „Свѣт“, ілюстрована літературно-політично-наукова часопись, Львів 1881. 1882.
СМ. = Сильвестер Метеля.
„См.“ = „Свѣт“, український новорочник, видав Александер Корсун, в Харкові 1841.
Ст. = Старицкий.
Т. = Таничквич Данило.
Те. = Терлецкий Володимир.
Тор. = Торонський Александер.
У. = Устиянович Николай.
Ф. = Федькович Іосиф.
Фр. = Франко Иван (= Джеджалик, Мирон); (*Фр.*) = Франко, в записок в уст народа.
Це. = Целевич Юліан; (*Це.*) = Целевич Юл. в записок в уст народа.
Ч. = („Труды этнографическо-статистической экспедиции въ западно-русскій край, снаряженной импер. русск. географич. обществомъ. Югозападный отдѣлъ. Матеріалы в Исслѣдованія собранныя д. чл. II. II. Чубинскимъ. Томъ I. выпускъ I. 2; томъ II. — VII. С.-Петербургъ

1872—1877).
Ш. = Шевченко Тарас, „Кобзар“, Прага 1876.
Шар. = Шараневич Изидор.
Шй. = Шейковский К. „Бытъ Подолянъ“, I. II.; „Опытъ южно-русскаго Словара“ А—Б. Кіевъ 1862; Т. Москва 1884.
Шл. = Шевченка листи: „Основа“ 1861. X.; „Правда“ 1875.
Щог. = Щоголев Я.
Gr. = Gregorowicz Jan.
Kol. = Kolberg O.: „Pokućie, I. II.
Kst. = „Poezyi Platona Kosteckoho“, Lwiv 1862.
Luts. gr. = Lutskey: Grammatica slavo-ruthena, Budae 1830.
Lw. gr. = Lewicki J.: Grammatik der kleinrussischen Sprache. Przemyśl 1834.
Łoz. gr. = Łoziński: Gramatyka języka ruskiego (małoruskiego), Przemyśl 1846.
Mi. = Miklosich Fr.: Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen, I—IV.
R. = „Ruskoje wosile, opysanoje czezez J. Łozińskoho, w Peremyszly 1835.
Term. = Deutsch-ruthenische Terminologie...
TP. = Tymko Padura: „Pyśma“, Lwiv 1874.
W. = „Nowyi poczuy małoruski, Lwa Eug. Weglińskoho, Lwihorod Peremyszyl 1858.
W. gr. = Wagilewicz Jan: Gramatyka języka małoruskiego, Lwów 1845.
Wa. = Waclaw z Oleska: Pieśni polskie i ruskie ludu Galicyjskiego, Lwów 1833.
Witw. = Witwicki Sofron: O Huculach.
ŻP. = Żegota Pauli: Pieśni ludu ruskiego, Przemyśl 1839.

Спис Вп. помічників, котрі через прислане матеріалів лексикальних причинили ся до збогаченя „Малоруско-німецького Словара“:

Вп. Алексевич Антін,	Вп. Кузьма Григорий,
„ Бавилевич Едмунд,	„ Куліш Пантелеймон,
„ Барвіньский Іосиф,	„ Кумановский Петро,
„ Барвіньский Олександр,	„ Куницький Кассіян,
„ Белей Иван,	„ Левицкий Иван (Нечуй),
„ Бережницький Юліан,	„ „ Николай,
„ Білецький Василь,	„ „ Остап,
„ Боднар Гаврило,	„ Лещашак Никифор,
„ Борковский Олександр,	„ Литвинович Роман,
„ Бурачинський Андрій,	„ Лукашевич Николай,
„ Бучинський Мелітон,	„ Мандичевский Иван,
„ Волчук Иван,	„ Медвідь Семко
„ Гарасимович Ілярій,	„ Миськевич Філарет,
„ Гладилович Дамян,	„ Мох Рудольф,
„ Глодзьинський Антін,	„ Навроцкий Володимир,
„ Горалевич Лев,	„ „ Кость,
„ Грушкевич Зенон,	„ Насальський Юліан,
„ Геник Кирило,	„ Негребедкий Антін,
„ Гургула Андрій,	„ Павлик Михайло,
„ Давидович Кароль,	„ Подлуский Николай,
„ Данкевич Оділло,	„ Подляшецкий Захарій,
„ Дольвичкий Антін,	„ „ Кароль,
„ Дудрович Омелян,	„ Попель Иван,
„ Дуркот Иван,	„ Порох Василь,
„ Євєрський Сидір,	„ Ревакович Тит,
„ Жегалович Иван,	„ Рожанський Гнат,
„ Желеховський Антін,	„ Сельський Юліан,
„ Заклинський Корнило,	„ Смольницький Теодор,
„ „ Леонид,	„ Сосенко Ксенофонт,
„ „ Роман,	„ Стояловский Иван,
„ Зворецкий Н.	„ Сумик Андрій.
„ Зубрицкий Михайло,	„ Устиянович Николай,
„ Кажникевич Кирило,	„ „ Корнило,
„ Кирчів Богдар,	„ Федькович Іосиф,
„ „ Павло,	„ Франко Иван,
„ Кіс Михайло,	„ Цар Михайло,
„ Климович Володимир,	„ Цегельський Богдан,
„ Кобринський Николай,	„ Целевич Юліан,
„ Ковцуняк Николай,	„ „ Теофіл,
„ Ковч Григорій,	„ Шашкевич Григорій,
„ Коритко Иван,	„ Шымчук Д.
„ Король Петро,	„ Шмериковский Остап,
„ Котецький Юліан,	„ Шухевич Володимир,
„ Кочиркевич Лев,	„ Яворский Вікентій,
„ Крушельницький Максим,	„ „ Иван,
„ Кузів Иван,	„ „ Олександр.

А з б у к а.

а, б, в, г, д, е, є, ж, з, и, й, і, ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у,
ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ђ; л=д; е=є; є=јс, є=јо, обі м'ягчать попередню согласну; и=у,
(на кінці слова по к, х також = е), на початку слова = і; й=і; ї=іі
і м'ягчать попередню согласну; ю=ји, і я=ја, обі м'ягчать попередню со-
гласну. Знак ь м'ягчить согласні, як: дь, дзь, вь, ль, нь, сь, ть, ць. — Знак
' означає що попередня согласна не м'ягчить ся а остає ся твердою.

А.

А, erster Buchstabe (Азъ); als Vor-
schlaglaut u. Anhängertikel zu ver-
schiedenen anderen Partikeln u. Inter-
jectionen; beim Singen (dsgl. я) zur
Ausfüllung der Silbenzahl in Versen
Oz. 158, 1—9.

I. А! *int.* ah! ach! ei; ha! da! а так?
ah so? so ist es?! das ist was An-
deres! а—а! ah ja so! ei! lass! а
ба! а о! а was! alles eins!; 2) а—а!
любеньки, — котіно! beim Einwie-
gen u. Einsingen der Kinder; 3) а віш!
int. Мх.—а відиш!

II. А, *conj.*, und (dsgl. я); 2) aber,
hingegen; 3) sondern; 4) а-вжєж P.
I. 59 allerdings, ja wohl, fürwahr; а
так freilich so; 5) а то sonst, nämlich;
да doch P. I. 121, widrigenfalls Oz.
158, 5—6. 208. 209, 3; 6) а там und
weiter, с. А дальше, а відтак С. I. 117;
7) а так Ч. V. 963 deswegen, daher,
also; 8) а-хиба-що? с. Або-що?

Абажур, *т. Нс.* abat-jour, Licht-
schirm, *т.* [Одвах.

Абахта, *ф. С.* Hauptwache, *ф. с.*

Абат, *т.* Abt, *м. с.* Опат.

Абатяса, *ф.* Aebtissin, *ф.*

Абатский, *а.* zum Abte, zur
Abtei geh. [теі, *ф. с.* Опаттво.

Абатство, *н.* Abtswürde; 2) Аб-
А-ба! *int.* pfui!

Абетка, *ф.* das ABC, Alphabet,
н. 2) ABC-Buch, *н.* Fibel, *ф.* Шз.

Абетло, *н.* Alphabet, *н.* Пис.

Абетний, *а.* с. Абучний Пис.

Абі, *conj.* dass, auf dass, damit,
um zu —; абі не полюдски damit
nur nicht so wie es sein soll; абі-м
так здоров був! soll ich so gesund
sein! абіх=абі-м, абіх так жила!
so wahr ich lebe! Oz. 157, 7; абі й
так, то, — mag es auch so sein, so

doch —; абі що: най тобі абіщб
euphem. Fluch „hol dich der —“!
абі то він пішов? але дб! was? er
sollte hingegangen sein? nicht möglich!
Абіяк, *adv.* абі й як, то —, wie im-
mer, mag dem sein wie es will, nichts
destoweniger. Абійкий, абі й який, *а.*
wer immer, wie immer geartet, was im-
mer für einer, Oz. 162, 2. 165, 6 *Мі.* IV. 257.

Абап! *int.* Scheuchruf gegen Schafe.

Абаб, *conj.* oder, entweder — oder;

2) або що? nun denn, was nun, was
denn doch? або ті що, або й що,
або ті що не знати що? 3) аббж
(= аббж ні?) *bejah.*: ja, ja so, ja wohl.

Абаб, nun denn, а propos.

Абомбня, *ф.* Wiederhall, *м.* Gr. 16.

Абрибса, *ф.* *Нс.* Aprikose, *ф.*

Абрюкати, *с.* Аврюкати.

Абсолютизм, *т.* Absolutismus, *т.*
Willkürherrschaft, *ф.*

Абсолютний, *а.* absolut; unbe-
schränkt; willkürlich.

Абшит, *т.* Abschied, *т.* Entlas-
sungsurkunde der Soldaten, *ф.*

Абшитваній, *а.* verabschiedet.

Авал *int. ungr.* с. Ов! (bei d. Ver-
wunderung); *дав.*

Авак, *т. gew. pl.* ungar. Ruthe-
nen-Abart im Tavarnaer Thale.

Авантура, *ф.* aventure, Aben-
teuer, *н.* 2) Unruhe, *ф.*

Авантурний, *а.* abenteuerlich,
reich an Abenteuern, *Ст.*

Авач, *т.* rother od. schwarzer
Ochs mit weissem breitem Querstreifen.

Авдитор, *т.* Auditor, *т.*

Авдиторія, *ф.* *Кн.* Hörsaal, *т.*

Авдотка, авдюшка, *ф. с.* Го-
лиця 3).

Аво! авось! *int.* da! da sieh! [girren.
Аврюкати, *с. а.* с. Воркотати,

Австрія, *f.* Einkehrhaus, Gasthaus, *n.*

Австралія, *f.* Australien, *n.*

Австральський, *a.* australisch.

Австріяць, -йця, *m.* Oesterreicher, *m.*

Австрійський, *a.* oesterreichisch.

Австрія, *f.* Oesterreich, *n.*

Авто-да-фэ III. II. 102. Auto-dafé, Ketzengericht, *n.* Ketzerverbrennung, *f.* [Verfasser, *m.*

Автор, *m.* Autor; Schriftsteller,

Авторитет, *m.* Autorität, *f.*

Авторитетно, *adv.* im hohen Tone der Autorität. [Ierin, *f.*

Авторка, *f.* Autorin, Schriftstel-

Авторський, *a.* Autors-, schriftstellerisch.

Авторство, *n.* Autorschaft, *f.*

Авф! *int.* vom Heulen.

Авфл, *s.* Афл.

Авулем, *adv.* s. Загалом, *III.*

Авуррр! *int.* v. Knurren d. Hundes.

Ага! *int.* ja! ja so! nun da! 'ah so!
2) nun noch das, ah! ara-gá! wie doch sehr, o wie! [stossen.

Агакати, *v. n.* „ага“! rufen, aus-

Агала, *m.* runde Hürde für Schafe.

Агет, *m.* Ч. VII. 574. Gauner, Schuft, *m.* [über dich!

Агай, агый, агі — на тебе! pfui

Агйкати, *v. n.* „агй“! rufen.

Агйл, *m.* Р. II. 129. Teufel, *m.*

Агйля! *int.* Scheuchruf gegen Gänse.

Агйцький, *a.* Кс. II. 6. s. Английский.

Агівка, *f.* s. Гаівка.

Агнець, -нца, *m.* божий, Lamm Gottes, *n.* Christus, *m.* 2) Hostie, *f.* Opferbrod, *n.*

Агов, а гбу! *int.* beim Anhalten der Pferde; 2) — а що там?! (Entgegnung des Anrufes). [2) s. Агй.

Агф-гу! *int.* vom Girren der Taube;

Агфш, агфша-на! *int.* Scheuchruf gegen Hühner. [Тйса.

Аг, *m.* Agh, nördl. Nebenfluss der

Агрест, агрус, *m.* Stachelbeere, *f.*

I. Ад! — ад! *int.* ja, ja! 2) sieh da!

II. Ад, *m.* Hades, *m.* Unterwelt,

Адам, *m.* Adam. [Hölle, *f.*

Адамовий, *a.* Adams-; 2) -а голова Feld-Mannstreu, *f.* (Eryngium cam-

pestre); 3) -е ребрó, Sumpf-Baldrian, *m.* (Thysselinum palustre, Valeriana dubia).

Адамашок, -шка, *m.* Damast, *m.*

Адамашковий, *a.* damasten.

Адвокат, *m.* Advocat, *m.*

Адвокатский, *a.* Advocaten-.

Адде, *adv.* dahier; 2) *int.* sieh da!

Оз. 217. [а+ть+де].

Аде! *int.* hieher!

Аделі, *s.* А und дэлї *M.* I. 43.

Адже-ж, то — nun doch, doch wohl, eben doch; wie denn anders, so gut, ganz wohl, gewiss doch, sicher.

Аджимка, *f.* ungesäuertes Brod

[жумос].

А-двфски! *int.* III. II. 43 s. А-даци!

Адй, адйт, адйтко, адйтетко! = А

дивино, а дивит! *Оз.* 166.

Адмиральский, *a.* Admirals-.

Адрес, *m.* адреса, *f.* Adresse, *f.*

Адресувати, *v. a.* adressieren.

Адтфй, *adv.* Гол. III. 455. s. Звідти.

Адукат, адункат, s. Адвокат *Gr.* 16.

А-э, а-эк *bcjah.* Part. s. Ая.

Аер, аер, *m.* s. Шувар.

Аж, *conj.* bis, bis dass; 2) dass, so

dass, dass sogar; ажэби auf dass, да-

mit *Оз.* 212, 9; 3) аж-аж-аж! so sehr

dass, dass —; аж геть, так що аж

ну ganz und gar, gar sehr; аж-ось,

аж-ту да, bis endlich unerwartet; ажэнь,

аж-онже, аж тогдй *Фр.* *Wgr.* 126

erst, dann erst, erst dann; 4) аж, аже

У. wenn, falls; б) doch *Кн.*

Аз, *n.* kirchenslav. Name des er-

sten Buchstabens in der азбука; А;

ні 'Аза не тямити в чимось *Кн.* keine

Idee, keinen blauen Dunst wovon haben.

Азартник, *m.* Ко. 362 Hazardspie-

А-заци, *adv.* s. Заци. [Ier, *m.*

Азбука, *f.* ruthen. Alphabet, ABC, *n.*

Азбуковець, -вця, *m.* ABC-

Schüler, ABC Schütz, *m.*

Азбучний, *a.* alphabetisch.

Азбучник, *m.* В. Buchstaben-

held, *m.*

Азот, *m.* Azot, *n.* Stickstoff, *m.*

Азотин, *m.* salpetrige Säure.

Азотанок, -нка, *m.* Stickstoff-

oxydul, *n.* Пол.

Азотистий, *a.* stickstoffhaltig.

Азоток, -тку *m.* Stickstoffoxyd, *n.*

I. Ая! *int.* ei! oho! 2) oh! ach! au weh!

II. Ая, *conj.* *Luts.* *gr.* 161. *Оз.* 209. s. 'Але; ай ми вибач verzeihe mir doch! 2) ай він er auch; 3) Ая, s. Але und Але.

'Айбо, s. 'Або *Оз.* 159. [гарі].

'Айва, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vul-

Айвówka, *f.* Ко. 119. Quittenbranntwein aus Krim, *m.*

Айда, *int.* III. II. 107. s. Гайда!

'Айно. *int.* ja! so ist es. *Оз.* 158,

1. 2) айнож? *Зар.* wohl doch?

'Айкати, *v. n.* „ай“ rufen.

'Аир, аир s. Аер.

'Аист, *m.* *He.* s. Бўзлок.

Академік, *m.* Akademiker; 2) Stu-

dent, Hörer an d. Academie, Universität, *m.*

Академіст, *m.* Schüler einer Riterakademie; 2) Akademielehrer, *m.* Mit-

glied e. Akademie, *n.* [Universitäts-.

Академічний, *a.* akademisch,

Академія, *f.* Academic, *f.*

Акафіст, *m.* kirch. Gottesdienst

zu Ehren der. heil. Dreifaltigkeit, Christi,

der. heil. Jungfrau u. mehrerer

Heiligen. [Фиста enthält.

Акафістник, *m.* Buch, das ака-

фістия, *f.* (falsche) Akazie (Robinia pseudoacacia).

Аquareліст, *m.* Aquarellmaler, *m.*

Аquareля, *f.* Aquarell, *n.*

Аксаміт, *m.* Sammt, *m.* чорний

як — sammtschwarz.

Аксамітка, *f.* Sammtband, *n.*

Аксамітний, *a.* sammeten, sam-

metartig.

Аксіомат, *m.* Axiom, Postulat, *n.*

Акт, *m.* That, Handlung, *f.* 2) Act,

Aufzug, *m.* 3) *pl.* акта Acten, Acten-

stücke, *pl.* [Schauspieler, *m.*

'Актор, *m.* Thäter, *m.* Acteur,

Акторка, актрїса, *f.* Schauspie-

lerin, *f.* [betreff.

Акторський, *a.* den Schauspieler

Акторство, *n.* Schauspielerwe-

sen, *n.* -stand, *m.* -leben, *n.*

Акула жерун, *m.* s. Пажэра лю-

доїд; 2) — великан Riesenhai, *m.*

(Selache maxima).

Акурат, (акуратнісько) *adv.* аку-

ратний, *a.* accurat, genau, pünctlich.

Акуратество, *n.* Vollmacht, *f.*

Gr. 16. [igkeit, Pünctlichkeit, *f.*

Акуратність, -ости, *f.* Genau-

Акустичний, *a.* akustisch; —

рожок Hörrohr, *n.* Пол.

Акуш! *int.* Scheuchruf gegen Pferde.

Акушерка, *f.* Hebamme, *f.*

Акушерский, *a.* Hebammen-.

Акушерство, *n.* Hebammen-

kunst, *f.* [Betonung, *f.*

Акцентованя, *n.* Accentuirung,

Акцентувати, *v. a.* accentuiren,

betonen.

Акціза, *f.* Accise, Gefälleinahme, *f.*

Акцізник, *m.* Accisenbeamter;

Finanzwachmann, *m.*

Акціонерка, *f.* *Кн.* Besitzerin

der Actien, *f.* [Actie, *f.*

'Акція, *f.*, Action, Handlung; 2)

Аль, s. Але *Оз.* 209, 3.

Альбійка, *f.* s. Корїтце, (alveus).

Альбом, *m.* альбум, *n.* Album,

Stamm-, Gedenkbuch, *n.*

'Але, *conj.* aber, allein, hingegen;

dooh, jedooh; 2) sondern; 3) але-але

ah! apropos!; 4) але? wirklich?; ой

але warum nicht gar, nichtsdestoweni-

гер *II.*; але-нак *adv.* *Гол.* dooh wohl,

fürwahr. [singen.]

Алифкати, §. v. n. „алиф“

Алифко, *m.* Spitzn. der ruthen.

Geistlichen. [Gott den Herrn].

Алифя, *n.* Hallelujah! (lobet

Аліти, *v. n.* sich röhnen, *К.*

Алькір, *m.* (d. алькірик), Neben-

stube, *f.* Seitenzimmer, *n.* Alcoven, *m.*

Алмаз, *m.* III. I. 224 Diamant, *m.*

Алмазний, *a.* diamanten.

Ало! *int.* *Мх.* s. Ано!

Алой, *m.* К. Aloe, *f.* [dooh.

Альось = але-ось da nun, da

Альт, *m.* Alto, *n.* Altstimme, *f.*

Альтана, (d. альтанка), *f.* Gar-

tenhaus, *n.* Laube, *f.*

Альтембас, *m.* *III.* gewisser mit

Gold stark durchwebter Stoff.

Алтин, *m.* Dreikopekenstück, *n.*

Альтіст, *m.* Altist, Altsänger, *m.*

Алун, *m.* Alaun, *m.* schwefelsau-

ere Kali-Thonerde.

Алуника, *f.* Alaunerde, *f.*

Алуник, *m.* Alaunstein, *m.*

Алчба, *f.* † У. Dürsten, *n.*

Алчущий, *a.* hungrig, *К.*; lun-

gernd. *He.* [d. Alumnien, *f.*

Алюмінік, *m.* Beisteuer für

Альбинуо, *m. pl.* -мни Alumnus, Seminarzögling, *m.* [Kälber.
Альшкы! *int.* Scheuchruf gegen
Аман! *tatar. int.* des Beifalls:
„bravo“ [zin, *n.*
Амбър, *m.* Niederlage, *f.* Maga-
Амбїтнїй, *a.* ehrsuchtig, ehrgeizig.
Амбїция, *f.* Ehrgefühl, *n.* Ehr-
geiz, *m.* [tar, *n.* 2) Kanzel, *f.*
Амбона, *f.* Lesepult vor dem Al-
Амбробсити, амвробити, *v. n.* den
Tag d. h. Ambros. feiern *H. 78. Ga. II. 42.*
‘Аминь, *m.* Amen; так ему буде —
dort wird sein Ende, sein Tod sein.
Амїяк, Под амбонїяк, *m.* Ам-
онїяк, *n.* [krugförmiges Fläschchen.
Ампўлка, *f.* Ampel, *f.* kleines
Амрбс, Омрбс, *m.* Ambrosius.
Амунїция, *f.* Munition, *f.* Schiess-
bedarf, *m.*
Аналїтика, *f.* Analytik, *f.*
Аналїтїчний, *a.* analytisch, zer-
gliederd.
Анальбїя, *f.* Analogie, *f.* [lich.
Анальбїчний, *a.* analog, ähn-
Анальбїя, *m.* Analogeie, Lesepult, *n.*
Анархїя, *f.* Anarchie, *f.* [setzlos.
Анархїчний, *a.* anarchisch, ge-
Анатема, *f.* Fluch, Kirchenbann, *m.*
Анатемїзувати, *v. a.* mit dem
Bann belegen.
Анатомїя, *f.* Anatomie, *f.*
Анатомїчний, *a.* anatomisch.
Анатема, анатема, *f.* анатем-
ский *a. v.* Анатема.
Анація, *f.* Gr. V. 322 Noth, *f.*
Ан-бї! *int.* sieh da! *Oz. 217.*
Анбър, *v.* Амбър. [Würgengel.
‘Ангел, *m.* Engel, *m.* -губїтель
‘Ангелик, ангелик, *m. dim.* En-
gelein, *n. V.* [frau.
Ангелїя, *f.* engulgleiche Jung-
‘Ангельский, *a.* engelhaft, eng-
lisch, Engel. (*n. v.* Ангелик.
Ангелїя, -лїти, ангелїтко, -тка,
Ангіль, *v.* ‘Ангел; він мянкого
ангїля er ist weichen Herzens.
Ангїяець, -їяця, ангїяїн,
m. Engländer, *m.* [ländisch.
Ангїяський, *a.* englisch, engel-
Ангелїя, *f.* *lic. v.* Ангїя.
Ангелїяець, -яця, ангелїяїн,
m. v. Ангїяець.

Ангелїянка, *f.* Engländerin, *f.*
Ангелїянский, *a.* englisch *lic.*
‘Ангїя, *f.* England, *n.* [wirten.
Андашувати ся, einander be-
Андарак, *m. Ч. VII. 439* Unterrock
der Frauen aus gestreiftem Wollzeug.
Анде! *int.* sieh da! *Oz. 217.*
Андрїй, Андрїйко, *m.* Andreas.
Андрїїв, *a.* des Andreas; — мі-
сяць Monat December (am 12. d. M.
heil. Andr.)
Андрїян, *m.* Adrian.
Андрон, *m.* Andronicus; 2) ан-
дрони, *v.* Мандрони.
Андрусь, Андрунь, Андрух,
Андрушко, *m.* Andreas.
Андрусївщина, *f.* Friedens-
vertrag zu Андрусїв im J. 1667 zwis-
chen Polen u. Russland.
Ане тó, geschweige denn, sonst
nicht *Oz. 209, 3; 2) a ne tó, to —*
und falls nicht, so — [anisum).
‘Анїж, *m.* Anis, *m.* (Pimpinella)
‘Анї, анї, *conj.* nicht, nicht ein-
mal; анї — анї weder — noch; 2) анїж
nach Compar.: als, denn; 3) анї же *K.*
nicht im Mindesten, ganz u. gar nicht.
Анкра, *f.* Ankerknoten, Haken, *m.*
Klammer, *f.*
‘Анна, Аннїця, *f.* Anna.
Аннїчкїя, *pl.* Tag- und Nacht-
kraut, *n.* blauer Wachtelweizen, *m.*
I. Анó! *int. v.* Анф!
II. ‘Ано, *conj.* aber, sondern; ано-
лém nur aber *Oz. 209. lic.*
Анонїмнїй, *a.* anonym.
Анонїмнїсть, -ости, *f.* Anony-
mität, Namensschwörung, *f.*
Антáба, (*d.* антáбка), *f.* Hand-
habe, *f.* Oehr, *n.* Henkel, Bügel, *m.*
Антáл, (*d.* антáлок, -лка), *m.*
Viertelfass, *n.* Tonne, *f.*
Антáлюв, *m. Ч. III. 23, v.* Zau-
bermünze. [там.
Антáм, *adv. Гол. III. 455. v.* Он-
Антерев, *m. Ф.* Art. Kleidungs-
stück der Suczawer Zigeuner.
‘Антик, *m.* Antike, *f.*
Антиквэрня, *f.* Antiquariat, *n.*
Антиманс, *m.* geweihtes Messtuch
auf d. Altare.
Антїпа, *m.* Antypas. [III. II. 35.
Антипапа, *m.* Gegenpapst, *m.*

I. Антїпка, (-пко) *m.* — беспя-
тий Teufel, *m.*
II. Антїпка, *f.* Art Holz zu Pfei-
ferrohren verwendet. [geh. *lic.*
Антипкóвий, *a.* zu антїпка II.
Антипáтия, *f.* Antipathie, *f.*
Антипатїчний, *a.* antipathisch.
Антиукраїнка, *f. Km.* nicht na-
tional gesinntes Weib. [selgesang, *m.*
Антифóн, *m.* Antiphonos, Wech-
Антихрист, *m.* Antichrist, *m.*
Антиципáтка, *f.* Anticipations-
schein, *m.* [ich. *K.*
Антїчний, *a.* antik, alterthüm-
Антін, -она, Антóсь, Антóх, Ан-
тóшко, *m.* Anton. [Antonie.
Антонїя, Антонїна, Антóя *f.*
Антропоморфїчний, *a.* an-
thropomorphisch; -морфóваний *He.* per-
sonificiert.
А-нў, а-нўже, а-нўко, а-нўно.
а-нўтко! *int.* auf! beda! frisch zu!
nun denn. *Oz. 166; 2) ану-як? wie*
doch? wie denn? анўж менé покїне
gesetzt nun den Fall, er verlässt mich
unverhofft. [teufel, m. Oz. (62.) V. 81.
Андїболот, *m.* Wasser-u. Sumpf-
Андїхрїст, *v.* Антихрїст.
Анчóус, *m.* Anchovis-Sardelle, *f.*
Анарáт, *m. v.* Фелóн.
Апетїтнїй, *a.* appetitlich.
Апельсїн, *m.* Apfelsine, *f.* (Ci-
trus aurantium sinensis).
Аподиктїчний, *a.* apodiktisch.
Апокаліптїчний, *a.* apoka-
lyptisch. [stelbuch, *n.*
Апóтол, *m.* Apostel, *m. 2) Аро-*
Апостоловане, апостольство, *n.*
Verrichtung des Apostelamtes, Bekeh-
rung, *f. BB.*
Апостольский, *a.* apostolisch.
‘Аптáка, (*d.* антáчка), *f.* Apo-
theke, *f.*
Аптáкар, *m.* Apotheker, *m.*
Аптáкарка, аптикарóва, *f.* Apo-
thekerin, *f.*
Аптикарский, *a.* Apothekers-
Аптикарство, *n.* Apotheker-
kunst, *f.* [zubereitet.
Аптїчний, *a.* in d. Apotheke
‘Араб, арабїн, *m.* Arabe, *f.*
Арабїя, *f.* Arabien, *n.*
Арабка, *f.* Araberin, *f.*

Арабский, *a.* arabisch.
Арапа, *f.* Schaar, *f.* Sippschaft, *f.*
Rudel, *n.*
‘Арак, *m.* Arak, Reisbranntwein, *m.*
Арапїн, *v.* Араб, *См.* [гáрба, *pl.*
Арашї, *pl.* Deichselstangen bei d.
Арлáт, арлóт, *m. Pч. 11.* Arbei-
ter in der тáа, bei dem Fischfange
am unteren Dniepr *Hom. III. 15; 2) ob-*
dachloser Landstreicher.
Арлáтáр, *m.* Arbeitgeber (in dem
арлáт), *m. Мї. II. 89.* [d. ар.) *lic.*
Арлáтáрка, *f.* Arbeitgeberin (in
Арлáтнїй, *a.* zum арлáт geh.
Арлáтнїця, *f.* Arbeiterin, *f.* (in
d. ар.) [тар verdingen, *lic.*
Арлáтувати, *v. a.* sich zum ар-
Арена, *f. III. II. 184.* Kampfplatz,
Fechtboden, *m.*
Арендá, *f.* Pacht, *f.* Pachtzins, *m.*
2) verpachtete Branntweinschenke, Wirts-
haus, *n.* [Pachtjude; 2) Schenkwirt, *m.*
Арендáр, арендáтор, *m.* Pächter,
Арендáрка, *f.* des Schenkwirtes
Frau; 2) Pächterin, *f.*
Аренднїй, *a.* Pacht-, *Под.*
Арендóване, *n.* das Pachten,
Verpachten, *n.* [pachten.
Арендувати, *v. a.* pachten, ver-
Аретїй, *m.* Widder, *m.* (aries).
‘Арешт, *m.* Arrest, Beschlag, *m.*
Haft, *f. 2) Gefängnis, n.*
Арештáнт, *m.* Arrestant, Ver-
hafteter, Stráfling, *m.*
Арештáнтка, *f.* Arrestantin, *f.*
Арештóваний, *ptc. АД. I. 208.*
ausgerüstet, *v.* Рештувати; 2) arre-
tiert, gefangen. [haften.
Арештувати, *v. a.* arretieren, ver-
Аристократ, *m.* Aristokrat, *m.*
Аристокрáтка, *f.* Aristokratin *f.*
Аристократїчний, *a.* aristok-
ratisch.
Аристокрáцтво, *n.* Aristokra-
tie, Magnatenherrschaft, *f. K.*
Аритметїка, *f.* Arithmetik, *f.*
Аритметїчний, *a.* arithmetisch.
Аркада, *f.* Bogenwölbung, *f.*
I. Аркáн, *m.* Art hucul. Tanz der
Männer allein, *Ф.*
II. Аркáн, *m.* Schlinge, *f.* Striok,
m. (um Pferde zu fangen).
‘Аркуш, (*d.* аркушк), *m.* папéру

Papierbogen, Bogen, *m.*; 2) бляхи Blechplatte, -tafel, *f.* 3) вати ein Stück Watte; аркушами bogenweise; 4) с. 'Артос, Gr. 16.

Аркушевий, *a.* Bogen-, Folio.
 Армаш, *m.* Ф. Пр. III. 117. Zigeunerhauptling, *m.*?
 'Армев, *m.* с. Армеластий (віл).
 Армейский, *a.* Armee-.
 Армеластий, *a.* — віл weiss u. roth gestreift.
 'Армія, *f.* Armee, *f.*
 Армобанк, *n.* Armirung, Rüstung, Bewaffung, *f.* Пис. [sten].
 Армунати, *v. a.* armiren, ausrü-
 Арнаут, арнаут, *m.* Arnaut, *m.*
 Арнаутка, *f.* Spät-Heidekorn, *n.* H. 10.; 2) Art Weizen.
 'Арніка, *f.* Berg-Wohlverlei, *n.* (Arnica montana).
 Арбомат, *m.* Geruch-, Gewürzstoff; 2) Wohlgeruch, Aroma, *n.*
 Ароматичний, *a.* aromatisch, wohlriechend, -duftend.
 Артэль, *s.* Артіль.
 Артерияльний, *a.* arteriell.
 'Артизм, *m.* Kunstsinн *n.*
 Артикул, *m.* Artikel, Aufsatz, *m.* Abhandlung, *f.* 2) Norm, Satzung, *f.*
 Артист, *m.* Artist, Künstler, *m.*
 Артистичний, *a.* artistisch, künstlerisch.
 Артистка, *f.* Künstlerin, *f.* III. 1.
 Артіль, *f.* Gesellschaft, Association der Arbeiter, *bes.* der чумаки, *f.* (vgl. Валка). [артіль].
 Артільщик, *m.* Mitgenoss einer
 'Артос, артус, *m.* geweihtes Osterbrod [артос].
 Арфуля, *f.* Arlberg; земля перед-
 аруляньска Vorarlberg, *m.*
 'Арфа, *f.* Harfe, *f.*
 Арфяр, *m.* Harfenspieler, *m.*
 Арфярка, *f.* Фр. Harfnerin, *f.*
 Арх- *s.* 'Архи-, архи-.
 Архаичний, *a.* archaistisch, K.
 Архалук, *m.* kurzer Sommerrock, *Пет.*
 Архани, *pl.* с. Оп'ани. *pl.*
 'Архи-, архи-, Archi-, Erz-, Ober-
 Hohe-. [bischof, *m.*
 Архиврей, *m.* Erzpriester; 2) Erz-
 Архиврейство; *n.* архиврей-

щина, *f.* He. Amt, *n.* Würde der архи-
 врей-оп.
 'Архикнязь, *m.* Erzherzog, *m.*
 Архимандричий, *a.* Archiman-
 dritten-.
 Архистратіг, *m.* Oberfeldherr
 als Bein. der Erzengel Michael u. Ga-
 briel. [архистратигъс].
 Архиділо, *n.* Ф. Meisterwerk, *n.*
 Аршак, *m.* аршаком *adv.* im zahl-
 reichen Gefolge, — іхати *vgl.* Валка.
 Аршенік, *m.* Arsen, *n.* (arsenicum). [Meter].
 Аршін, *m.* Arschine, *f.* = 071142
 Аршінник, *m.* Ausschnittändler, Ellenreiter, *§. m.* Ку.
 Ар'я! *int.* Ruf gegen Schweine, *Пис.*
 Ар'ян, *m.* saure Ziegenmilch.
 Ар'яниця, *f.* Fass für den ар'ян *n.*
 Асá! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.
 Асаул, асауленко etc. с. Осаул etc.
 Ась-эк, *es* scheint. [Wohnsitz, *m.*
 Асистория, *f.* Пис. Residenz, *f.*
 Аскет, *m.* Ascet, Strengfrommer, *m.*
 Аскетичний, *a.* ascetisch, streng-
 geistlich.
 Аскецтво, *n.* K. Ascetismus, *m.*
 Асмодей, *m.* Asmodi, Eheteufel,
 Dämon der Unkeuschheit, *m.*
 Аснач, *m.* Arbeiter auf Schiffen,
m. Мі. II. 333.
 'Аспис, *m.* kleiner eiserner Amboss
 zum Stiefelbeschlagen.
 Астатичний, *a.* astatisch. [*f.* (Aster).
 'Астер, *m.* *pl.* астри, Sternblume,
 Ат, атъ. С. I. 44 lassen's, vom „Da-
 bei bewenden lassen“ с. Най, нехái
 Wgr. 130. [ман Зах.
 Атаман, атаманство. с. Ота-
 Атáсь! *int.* Scheuchruf gegen Enten.
 Атеистичний, *a.* atheistisch.
 Атерінка, *f.* Пис. с. Краснопірка.
 'Атлас, *m.* Atlas, *m.* (Seidenzeug).
 Атласовий, *a.* Atlas-, atlasartig.
 Атмосферичний, атмосферний,
a. Пол. atmosphärisch, Luft-.
 Атб, *conj.* denn С. I. 13; 2) sonst
 К.; 3) und dazu, auch, nunmehr М. II.
 13; а то вже in der Folge, hernach;
 4) атбж? атбжні? warum denn nicht?
 wie anders denn? ja wohl, ja so, ja.
 (vgl. аббж). Ку. 72; 5) Сб. I. 317.
 warum nicht gar? nein, mit nichten.

Атомець, -мця, *m.* Ф. kleinstes
 Атомний, *a.* Atom-. [Atom].
 Атрүсь! *int.* Scheuchruf gegen
 Katzen.
 'Атра, *f.* Пис. с. Невістка.
 Атрамент, *m.* Tinte, *f.* [petenz, *f.*
 Атрибуція, *f.* Attribution, Com-
 'Аул, *m.* tatarische Hütte.
 'Афини, *pl.* с. 'Яфини.
 Афёмний, *a.* — день ewig ver-
 fuchter Tag Ф. Пр. V. 217.
 Ах! *int.* ach! oh!
 Ахиней, *f.* gr. с. Дурніця.
 'Ахкати, *v. a.* seufzen, stöhnen.
 Аць, in Vrbdg: аць штары nur
 vier, nur etliche.
 Ацїба! *int.* Scheuchruf gegen Hunde.
 Ацю! *int.* с. Асá!

I. Ач! *int.* = бач! sieh da! da!
 ГГ. sohau!
 II. Ач, *adv.* Л. гр. 135 с. Аць, nur.
 III. Ач, *conj.* Пол. III. 545 с.
 Ащ, аще; ачэй, ачэйже У. vielleicht;
 -не doch wohl nicht? Oz. 215.
 Ачхй! *int.* vom Geräusch beim
 Niesen.
 Ащ, ащ-би, (аще би) *conj.* wenn,
 falls, Пол. III. 438. 450. Oz. 213, 10.
 Ая, аякже. bejah. Partik. ja, so ist
 es; 2) warum nicht gar?
 Аяй! *int.* der Furcht.
 Аяйкало, *m.* der „аяй“ ausstösst,
 der Furchtsame, Шл.
 Аякати, *v. a.* „я“ sagen, bejahen,
 bestätigen.

Б.

Б, zweiter Buchstabe (Буки).
 I. -б = — би als Bestandtheil des
 Coniunctivus (Conditionalis): бублиб =
 бубли би sie wären; 2) би, б' auf dass,
 damit; angehängt an Partikeln z. В.
 коб' (коба), гдеб' (гдебу). щоб' (щоб)
 Oz. 212. 9. [128. Oz. 56.
 II. 'Ба=об, о, *praep.* б'лавку Зап. II.
 I. Ба, ja, ja so. (vgl. аббж, атбж
 wie nun?); аha! freilich, allerdings;
 2) ja sogar; 3) ба и так nun eben,
 aber auch so; 4) да aber; 5) ба-ле,
 ще и — Мх. ja, aber noch dies; 6) от-
 гым бо и ба! III. II. 153 warum nicht
 gar! 7) ба-ба! о dass doch! 8) ба! с.
 Гд'й Ку. 96; 9) ба (й) с. Та Гол. II.
 29. Пол. III. 57 с. Бай III.
 II. Ба, He. Пр. XII. 608 = бач, ба-
 чиш, чи ти ба? См.
 Бабá, *f.* altes Weib, Vetel, *n.* 2)
 Weib niedrigen Standes; 3) Grossmut-
 ter; 4) Hebamme, *f.* 5) * feige Mem-
 me; 6) Babe, eine Art hochgebacke-
 ner Osterkuothen, Topfkuchen, *m.*; 7)
 Ramme, *f.*; Rammklotz, Rammbar, *m.*;
 8) Plutzerbirne, *f.*; 9) Sohneemann, *m.*;
 10) Kropfgans, *f.* (Pelecanus onocrotalus);
 11) тісна — Art Knabenspiel; 12) *pl.*
 бабу Siebengestirn, *n.* Plejaden, *pl.*;
 13) alte steinerne Mäler in Südrussl.;

14) Art Weisschwämme; 15) Doppel-
 schwaden, *m.*
 Бабáйка, *f.* He. Ruder, *n.* [mota].
 Бабáк, *m.* Murmelthier, *n.* (Mus mar-
 Бабах! *int.* с. Бубух.
 Бабáхнути, *v. n.* jäh stürzen.
 Бабéць, -бця, *m.* с. Бабук.
 Бабéшки, *pl.* с. Бебéхи, Шл.
 Бабуин, *a.* des alten Weibes; 2) der
 Grossmutter; * а дочка verhätschertes
 Тöchterchen; -е літо Altweibersommer;
 -і черва He. (Вуз.) 28. Sumpfr, *pl.* -вé-
 чер с. Шедрий *n.* wann die Weiber шед-
 рують. -син Kebskind, *n.* Bastard, *m.*
 Бабáйнець, -нця, *m.* Vorhalle, Vor-
 laube, *f.* in d. Kirche eingangs wo der
 Ort für Weiber bestimmt ist; (opp. чо-
 ловічник.) [menkust verrichten.
 Бабáити, бабувати, *v. a.* Hebam-
 Бабуця, *f.* с. Бабá; 2) Steinkraut,
n. (Alyssum campestre); 3) Art Krank-
 heit. *Мог. Сх.* 56. [Стрекоба.
 Бабáч, *m.* с. Бабу; Мánchen der
 Бабáшник, *m.* Graukresse, *f.* (Ber-
 teroa incana). [ling, *m.*
 Бабáй, *m.* Weibernarr; 2) Weich-
 Бабáити *v. n.* weichlich, feige Memme
 werden КУ.
 Бабáка, *f.* *dim.* с. Бабá; 2) We-
 gebreit, *n.* (Plantago); 3) Dengeleisen,

н. Dengelestock, м.; 4) mehrere Fischarten mit abgeplattetem Kopf. *Пет.*
 Бабова́ти, *pl.* Wegerichartige (Plantagineae).
 Ба́бляти ся, *v.* Ба́брати ся.
 Ба́бник, *m.* (*d.* бабничок). *m.* Topf, (Form) zum Baaken der ба́б (Torfenkuothen), *m.*
 Ба́бня, *f. coll.* das Weibervolk.
 Бабо́дур, бабо́луп *III*, *m.* Weibernarr, *m.* *Левч.*
 Ба́брати. *v. a.* besudeln; 2) -ся krabbeln, wühlen; hineinsuchen, в чім.
 Ба́брун, *m.* бабрунка, бабру́ська, *f.* Marienkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella).
 Ба́бскій, *a.* zum (alten) Weibe geh., weibisch; -е літо *v.* Ба́бине л.
 Ба́бство, *n. v.* Ба́бня, *Кч.* 238.
 Ба́бучечка, ба́буня, ба́буся, *f. v.* Ба́ба 3); Mütterchen, *n.*
 Ба́бчар, *m.* Holzklotzchen, worein das Dengeleisen eingeschlagen wird, *n.*
 Ба́бчика, *f. v.* Ба́бка 1) *У.*
 Ба́бчин, *a.* *Wgr.* 52. *v.* Ба́бин.
 Ба́бчити ся, *v.* За́бчити ся.
 Ба́бчук, *m.* rothe Zwergmandel, (Amygdalus nanna).
 Ба́бюк, *m.* Groppe, *f.* (Cottus).
 Ба́блячий, *a.* den Weibern geh., weibisch.
 Ба́вина, *f. v.* Ба́вна.
 Ба́вити, *v. a.* unterhalten, e. götzen; warten (das Kind); 2) aufhalten, hindern; -ся sich unterhalten, s. amüsieren; spielen, tändeln; 2) sich aufhalten, verweilen, weilen.
 I. Ба́вка, *f. v.* За́бавка.
 II. Ба́вка, *f. v.* Ба́лка I.
 Ба́вна, *f. v.* Ба́вонна.
 Ба́вний, *a.* aufhaltsam, viel Zeit fordernd, zeitraubend; 2) zaudernd; * mürrisch. *Пет.* [*sam, Левч.*]
 Ба́вно, *adv.* saumselig, säumig, lang.
 Ба́вниця, ба́вничка, *f.* Kopfbinde, *f.*
 Ба́вонна, *f.* Baumwolle, *f.*
 Ба́вонник, *m.* Baumwollenstande, *f.* (Gossypium). [*webe.*]
 Ба́вовнянка, *f.* baumwollenes Ge.
 Ба́вовняний, *a.* baumwollen.
 Ба́вуня, *v.* Ба́вонна. [*Цар.*]
 I. Ба́га, *f.* Begierde, Sehnsucht, *f.*
 II. Ба́га, *f.* Welle, *f.*

Багаба́ч, *m.* puddingähnliches Gebäck (штрудель).
 Бага́н, *m.* *He v.* Во́зляо.
 Багата́рева, *a. f. P.* II. 148 багата́рша, *f.* Frau eines Helden, *f. 2)* Heldenweib, *n.*
 Бага́те, *n.* angeschürtes Feuer.
 Багате́ний, *a.* überaus reich, *Py.*
 Бага́ти, *v. a. W. v.* Забага́ти, бажа́ти *Пет.* [329.
 Багата́р, *m.* reicher Mensch *III* I.
 Багата́рка, *f.* reiche Frau, *Пис.*
 Багата́ymo, *n.* Menge, *f. Mi.* II. 233.
 Бага́то (бога́то), *d.* багате́ньо, *adv.* reichlich, viel; 2) wie viel?
 Багатоли́чний, *a.* vielzählig, zahlreich, *Пис.* [*Anzahl, Пис.*]
 Багатоли́чність, -ости, *f.* grosse Бага́цько, бага́цько, *v.* Бага́то.
 Багивни́ці, *pl.* Najaden, (Najadeae), Fluviales *B.*
 Багла́й, *m. pl.* напáли багла́й überkam Faulheit; (*vgl.* Лэ́жні). *АГ.* 161; -ба́йти faullenzen.
 Багла́вий, *a.* faul, träge, *Пис.*
 Ба́гна, *f. N. v.* Berges.
 Багна́стий, *a.* sumpfig, kothig *Левч.* [*m. III. II. 20.*]
 Багна́ще, *n.* Sumpf, Moorgrund,
 Багна́тка, *f.* Kätzchen, *n.* (amentum), *B.* [(Juliflorae).]
 Багна́ткови́, *pl.* Kätzchenblüthler
 Багна́тува́ти, *v. a. K.* vernichten, vertilgen (?).
 Багна́б, *n.* Sumpf, Morast, *m.*
 Багнава́тий, *a.* sumpfig, Sumpf.
 Багнава́ця, *f. v.* Багна́б.
 Багнава́ще, *n.* Sumpfund, *m. B.*
 Багнафу́лька, *f.* Udore, *f.* (Udora occidentalis). *Пет.*
 Багна́юка, *f. aug. v.* Багна́б, Калю́жа.
 Багнава́вий, -ва́ний *a.* morastig, sumpfig.
 Багна́чка, *f.* Sumpfboden, *m.*
 Баговя́на, *f.* баговя́на, *n. coll.* Schleimling, *m.* Zitterrolge, *f.* (Nostoc commune, Tremella nostoc); -зелене grüne Wasserpflanzen, Tang, *m.*
 Баговинова́ти, *pl.* Gallerttange, *pl.* (Nostochineae).
 Баго́нка, *f.* *Гн.* 57. Pflütze, *f.*
 I. Ба́гор, *m. instr.* ба́грóm *Ф.* Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurroth, *n. R. V.*

II. Ба́гор, *m. pl.* ба́гри Radfelge, *f.*
 2) Fischerziehhaken, *m.* [Soharlah, *m.*
 Багра́ць, *m.* *M.* III. 81 Purpur,
 Багра́вий, багра́й, *a.* braunroth.
 Багра́йна, *f.* Sumpf, *m.* quellige Stelle *Пет.*; 3) amerikan. Nachtschatten, *m.* (Phytolacca deoandra).
 Багра́вни, *v. n.* purpurroth gefärbt sein *Мл.*
 Багра́йти, *v. a.* purpurroth färben.
 Багра́й, *m.* dunkelbraunrother Ochs.
 Багра́йн, *f.* Purpurroth, *n. Cm.*
 Багрове́ць, -ва́, *m.* Wiesenknopf, *m.* (Sanguisorba officinalis) *Пет.*
 Багрови́й, *a.* purpurroth.
 Багрови́ще, *n.* Stange am Haaken: ба́гор 2), *f.* [purbraun, *B.*
 Багровобруна́тий, *a.* pur-
 Багру́ля, *f.* Art purpurrother früher Pflaumen.
 Ба́грй, *f.* dunkel braunrothe Kuh.
 Багра́нець, -ва́, *m. v.* Багра́ць; 2) *v.* Оба́рино́к.
 Багра́ний, *a.* purpurn.
 Багра́нка, *f.* Kieferharz, *n.* 2)-широкоуста weitmündige Purpurschnecke, (Purpura patula).
 Багру́л, *m.* Paok. *n.* Ballen, *m.* *Пис.*
 Багру́льник, багру́н, *m. v.* Бреду-
 Багча́й, багча́й *v.* Бага́ти. [*лэць.*]
 Ба́ла, *f.* Sohmergel, Tabakesschmader, *m.* Tunoche, *f.*
 Ба́лари, *pl.* breiter Riemengürtel.
 Ба́ланча, *f. pl.* Bärlatschen, *pl.*
 Ба́ланет, *m.* ба́лнича́йка, *f.* Bajonett, *n.* [sehen *T.*]
 Ба́лне́тний, *a.* mit Bajonett ver-
 Ба́лнчи́, *pl.* Art Schuhe.
 Бада́, *f.* Hindernis, *n.* *Пис.*
 Бада́йда́к, *m.* (?) *Ос.* (61) *XL* 32.
 Бада́ле, бада́ло, *n.* бада́ліна, *f.* Stengel, *m.* (caulis). [*minutus.*]
 Бада́лка, *f.* Zwergmaus, *f.* (Mus Ба́ді́ка, (*d.* ба́ді́чко), *m.* Benennung eines an Jahren älteren Mannes, Bruders u. A. (bei d. Huzulen). *Пет.*, Hauswirt, *m.*
 Бада́ти, *v. a.* stossen, *C. I.* 235.
 Бада́ня, *f.* Tiefe im Wasser, *f.* Höhle, *f.* Loch im Grund eines Gewässers, *n.*
 Бада́орі́стий, бада́орний, *a.* rasch, flink; 2) geckenhaft.
 Бада́орити ся, sich geckenhaft benehmen, *v.* spreizen.

Бада́га, *f.* Flusswasserschwamm, *m.* (Spongilla), *Пет.*
 Бава́вий, *a.* aus Boi (einer Art locker gewebtes sehr haariges Wollzeug).
 Бава́ня, *f.* *У. v.* Воро́жка.
 Бава́не, *n.* Wunsch, *m.* Begehren, Trachten, *n.*
 Бава́нт, *m.* Fasan, *m.*
 Бава́ти, *v. a.* wünschen, begehren, begierig sein.
 Бава́ти, *v. a.* *Гол.* I. 159 [ба́жу, -жиш, -жить], begehren, lechzen; ба́жить ся *impers.* *H.* 54 *v.* Заба́га́са.
 Бава́ти, *v. a. v.* Бава́ти.
 Бава́ний, *a.* begehrlieh, begierig, sehnsüchtig, *Цар.*
 Бава́-бава́ *int.* Lockruf für Schafe.
 Бава́, *f.* *Др.* с. 356 *v.* Хлів.
 Бава́лече́, *n.* *III*. Gerümpel, *n.*
 Бава́р, *m.* Bazar, Markt, *m.*
 2) Jahrmak, *m.* Messe, *f.* *M. I.* 115;
 * 3) —люди́ *III* II. 51 *v.* Menge Leute.
 Бава́рино́к, (басар-), -нка, *m.* Marktwaare, *f.* Geschenk vom Markte, *n.*
 Бава́риско, *n.* Platz eines басар; 2) Dorfplatz, Anger, *m.* [*ва́ти.*]
 Бава́рува́ти, *v. a. v.* Ярма́рку-
 Бава́рчук, *m.* zum басар geh.
 Бава́ч, *m. v.* Бава́кало.
 Бава́кало, *m.* Plauderer, *m.*
 Бава́кати, *v. a.* plaudern, plauschen.
 Бава́чна́, *f.* Plauderei, *f.* Geplauder, *n.* Plausch, *m.*
 Бава́ка, *f. v.* Бава́тка.
 Бава́кий, *a.* wollig, flaumig, *Пет.*
 Бава́ник, *m.* бава́нче, *n.* Hollundergesträuch, *n.* [Lämmchen, *n.* *Пет.*]
 Бава́я, *f. v.* Бава́ка; 2) Schafsohn, I. Ва́й, *m.* Mähdenerzähler, *m.* 2) *pl. v.* Бог зе́мний. [*люва́ти ся ето.*]
 II. Ва́й, бава́ти ся *v.* Бава́, ба-
 III. Ва́й, (= ба и), *conj.* und auch, und so auch, und dazu; (*s.* Ба = та(й)); ба й ще що не стало es fehlte noch, warum nicht gar! 2) aber.
 Ва́йба́к, *m. v.* Баба́к.
 Ва́йба́ра, *f.* Stook, *m.* Stange; Peitsche, *f.* *Левч.*
 Ва́йбарак, *m.* weibl. Oberkleid, *n.* *III* I. 374. kurzer Oberrock der Huzulen, *Пет.* [selbstsüchtiges Privatleben.
 Ва́йба́цтво, *n.* *Кч.* *II.* VIII. 10.

Байбiрство, *n. s.* Знахiрство (до худоби) *s.* Бай I. 2).

Бáйда, *f.* grosser Brotschnitt.

I. Бáйдáк, *m.* einmastiges Fahrzeug, Barke, *f.* Boot, *n.*

II. Бáйдáк, *m.* freier Platz.

Бáйдáра, *f.* III. I. 239 Boot mit Seehundsfell bedeckt, *n.*

Бáйдáчний, *a.* Schiff-, мáйн (*f.* C. II. 116) *s.* Бáйдáчник.

Бáйдáчник, *m.* Schiffmühle, *f.*

Бáйдáчок, -чкá, *m.* бороздáтний gefurchte Käferschnecke, *f.* (Chiton tulcatus). [plauschon.

Бáйдáли плéсти albernes Zeug

Бáйдик, *m. pl.* бáйдики бáйти мýсиг sich herumtreiben, faulenzен. [бáйти.

Бáйдикувáти, *v. n. s.* бáйдики

Бáйдáк чортóволок *m.* Eselsdistel, Krebsdistel, *f.* (Onopordon asanthium). [tia arvensis).

Бáйдáчка, *f.* Sternkopf, *m.* (Кнау-

Бáйдýже, бáйдýженьки, бáйдýжливо, *adv.* gleichgiltig; *compar.* бáйдýжйше III. I. 274.

Бáйдýжiсть, -ести, -ости, *f.* Не Gleichgiltigkeit, *f.* [дýже.

Бáйдýжки, *als pl. adv. s.* Бай-

Бáйдýжливий, *a.* gleichgiltig, theilnahmslos M. III. 105. [stoff (s. Бáя).

I. Бáйка, *f.* M. II. 77 Art Kleider-

II. Бáйка, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*

Бáйкáр, *m.* Märchenzähler, *m.*

Бáйкáй, *a.* Лeвч. *s.* Говiркáй.

Бáйкiвнiця, *f.* Märchenbuch, *n.*

Бáйкóвий, *a. s.* Бaвiй. [Лiс.

I. Бáйла, бáйло, *m.* Wahrsager, *m. s.* Бай I. 2).

II. Бáйла, *m. f. s.* Шýтий, Лeт.

Бáйлáш, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

Бáйлáчити, бáйлувáти, *v. a.* versuchen, probieren. [чувáти.

Бáйлувáти, *v. a.* Рч. 113 *s.* Би-

Бáймуд, *m.* Tölpel, Lümmel, *m.*

Бáйно (= ба-áйно), *s.* Ба 1); абáж, ая Ог. 158, 1.

Бáйброк, -рка, *m.* Fadengold, *n.* 2) grobe mit Draht umspinnene Saite.

I. Бáйрáк, *m.* Waldthal, *n.* Waldschlucht, *f.* Gehölz, *n.* 2) Niederung vom Gestráuch bewachsen, *f.* 3) coll. geschnittene Holzruthen, *K.* „Хата“

198 Зак.

II. Бáйрáк, *m.* tscherkessisches Satelzeug.

III. Бáйрáк, *m.* grosser Schäferhund.

Бáйсá, *pl. s.* Балáки.

Бáйсáмина, бáльсáмина, *f.* Balsamine, *f.* [cher Sohn.

Бáйстрýк, *m.* Bastard, unehel-

Бáйстрýчка, *f.* uneheliche Tochter.

Бáйстрý, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Бáйтáла, *m. f.* dummer Kerl, Tropf, Bengel, *m.* [bengelhaft, plump.

Бáйтáловáтий, *a.* ungeschickt,

Бáк, *conj.* doch wohl, nun *K. v.* 139;

doch, Лeвч. *s.* Пáк, Лeт.

Бáкáй, *m.* Loch im Sumpfe, *n.* III.

Бáкáль, *m. s.* Озеро Ч. II. 256.

Бáкáлiйщик, *m.* Verkäufer von бáкáлiя, *m.* [keiten *pl. f.*

Бáкáлiя, *f.* C. Leckereien, Süssig-

Бáкáлiяр, *m.* Volksschullehrer, *m.* („bacca laureatus“).

Бáкáлiрство, *n.* Schullehreramt *n.*

Бáкáн, *m.* rothe Cochenillfarbe.

Бáкáти, *v. n.* на щóць die Schuld auf etw. wälzen. [ба-яти].

Бáки, *pl.* сьвiтiти комý — jmdm sehr schmeicheln, Angediener sein;

зáбити комý — jmdn übertölpeln, берücken, bethören.

Бáкир, на бáкир *adv.* schief, auf die Backe, auf einer Seite (von d. Kopfbedeckung); * пiшлó на б. ist zum Verfall gekommen.

Бáклáга, *f. s.* Боклáг.

Бáклáжáни, *pl. s.* Помiдóри.

Бáклáн, *m.* Wasserrabe, Scharbe, *m.* (Carbo cormoranus); Мор.; 2) Haliaeus carbo, Лeт.

Бáклýшi бáйти *s.* Бáйдики б. Зак.

Бáкóевiт, *m.* Schmeichler, Angediener, Gleissner, *m.*

Бáкýн, *m.* starker gemeiner Tabak.

Бáкунiр, *m.* Schmuggler des бáкýн, *m.*

Бáкша, *f. s.* Баштáн. [tierkugel, *f.*

I. Бал, *m.* Не. Пр. VI. 294 Ballo-

II. Бал, бáль, *m.* Ball, *m.*

III. Бал, *m.* Gerede, Geplárr, *n.* Farselei, Fabel, *f.* II. бáли точáти *Km.*

Allotrien treiben, die Zeit vergeuden.

Бáла, *m.* Bengel, *m.*

Бáлáбáйка, *f.* Art Instrument, Schellen, *pl.* P. I. 18.

Бáлáбáн, *m. pl.* Art Krapfen, *Kух.* 2) сóкiл — Art Jagdfalke, *m.* (Falco lanariarius).

Бáлáбáнский, *a. H.* 165 *вус* — eines Eisenfressers, Bramarbas- [widder.

Бáлáбiй! *int.* Lockruff für den Stamm-Бáлáбóлькa, *f.* бáлáбóнчик, *m.* kleine Trommel, Schelle, *f.*

Бáлáбýрка, *f. s.* Мандибýрка *Гол.* I. 199. [kleines Laib Brot.

Бáлáбýх, бáлáбýшок, -шка, *m.*

Бáлагáн, *m.* Barake, Bude auf Jahrmärkten, *f. Max.*

Бáлагýр, *m.* Spassmacher, Possenreisser, *m.*; 2) Märchenerzähler, *m.*

Бáлагýрити, *v. a.* Spässe treiben, lustige Dinge zum Besten geben.

Бáлагýрний, *a.* -а годiна *Ко.* 64 sprasshaft, lustig.

Бáлагýла, *m.* jüdischer: 1) Reiseswagen; 2) Fuhrmann, *m.*

Бáлáй, на гáлáй на — aufs Gerathwohl, blindhin u. schnell, stracks.

Бáлáкáйло, *m. K.* Schwätzer, Plauscher, *m.*

Бáлáкáнка, *f.* Geplauder, *n.* Partie Plausch, *f.* [schen.

Бáлáкáти, *v. a.* plaudern, plau-

Бáлáки, *pl. Ч.* III. 46 leeres Geschwätz, leere Formel, Plausch, *m.*

Бáлакáйвий, *a.* plauderhaft, gerächtig, geschwätzig.

Бáлакнiя, *f. s.* Балáки. [leutselig.

Бáлакýчий, *a. Кух.* gesprächig, Балáмкáти, *v. a.* frei hin u. her bewegen; -ся frei hängen u. schwingen.

I. Балáмýт, *m.* Futtersack, *m.* 2) *s.* Скýмбрия. Не. [führer, *m.*

II. Балáмýт, *m.* Betrüger, Ver-

Бáлáмýтити, *v. a.* irre führen, verführen, verwirren; fáseln, schwindeln.

Бáлáмýтка, *f.* Verführerin, *f.* 2) Branntwein, worin Tabak eingeweicht wurde, *m.* [irre führend.

Бáлáмýтний, *a.* verworren, confus, Балáндá, *m.* langsamer, unbeholfener Mensch; 2) fader Plauscher.

Бáлáндáти, *v. a. s.* Балáмкáти.

Бáлáндiти, *v. a.* plaudern, *Мх.*

Бáлáндi, *pl.* müssige Streiche, *Км.*

Бáлáсiнiв, -ова, *m. N. e.* Nebenfl. des Чéремóш чóрний; 2) *N.* der entspr. полонiяна.

Бáлáсýри, *pl.* Glas-Ohringe *pl. f.*

Бáлáфýт, *m. s.* Ручнiк. [kleid *n.*

Бáлáчбн, *m.* Art weibl. Sommer-

Бáлáчка, *f.* Geplauder, Gerede, Gerücht, *n.* Др. *s.* 229.

Бáлвáн, *s.* Болвáн.

Бáлда, *f. s.* Бáлта II.

Бáлэрка, *f.* Ort u. Gerüst wo Bretter gesägt werden.

Бáлэтник, *m.* Balletmeister, *m.*

Бáлэтниця, *f.* Ballerine, *f.*

Бáлэць, -ля, *m.* Kopftuch der Frauen, *n.* Гол. III. 321. ЗР. I. 115. Нем. 2) Hochzeitsbrod im Hause der Braut, *n. s.* Коровáй. Гол. III. 369. 395.

Бáлiга, *s.* Белéга.

Бáлище, *n.* Ort wo eine бáлка früher war.

Бáлiя, *f.* Waschtrog, *m.*

I. Бáлка, *f.* Niederung, *f.* Thal in d. Steppe, *n.*

II. Бáлка, *f.* Лeвч. *s.* Бáльок.

Бáлмус, *m. etw.* ungehörig Dichtes, (*v.* Speisen); побáйти на — tüchtig zusammenschlagen; * грáulich misshandeln.

Бáлмуш, *s.* Бáмуш. [deln.

Бáльний, *a. Не. s.* Бальовiй.

Бáльо, *m.* in d. Kinderspr. *s.* Бýблик; 2) *úhpt.* Geschenk.

Бáльовáти ся, Tanzfeste mitfeiern, Tanzbälle besuchen.

Бáльовiй, *a.* Ball-, ballmässig.

Бáльовниця, *f. H.* 179. verzogenes, verhätscheltes Töchterchen, Favoritin, *f.* [Ungezogenheit, *f.* Лeвч.

Бáловнiя, *f.* баловствó, *n.* Unart, Бáльок, -лька, *m.* Balken, *m.*

Бáловэць. -вця, Art zusammengedrehter, schwacher Tabak. [hung, *f.*

Бáлощi, *pl.* Verzärtelung, Verzie-

Бáльсáмник, -мировэць, *m.* Weihrauch aus Bosswellia serrata (*od.* floribunda), *m.* [lachen, *pl. Gr.* 16.

I. Бáлта, *f. s.* Болóто; *pl.* Koth-

II. Бáлта, бáлтiяна, *f. s.* Тóуiр, топорэць. [m. Gastmahl, *n.* 2) *s.* Бáлошi.

Бáлувáнв, *n. Ч.* III. 5 Schmaus, Балтáбн, *N. e.* полонiяна.

Бáлувáти, *v. n.* Schmaushalten, Лiс.; 2) *s.* Пeстiги Пр. II. 210; чим sich womit stets abgeben.

Бáлутáбэньки, *pl. s.* Балáки.

Бáлiки, *pl. s.* Балáки.

Баяндраси, *pl.* Ко. 13 в. Балáки.
 Баяндрáсики, *m.* Spassmacher, Spassvogel, *m.* Кв. 128.
 Бая́р, *m.* Сб. I. 308 в. Соки́рник.
 Бáляс, *m.* в. Шум.
 Бáляси, *pl.* Geländer, *n.* He.; 2) Schnörkel, *pl.*; 3)* — то́чати Naggenprossen treiben, *Цет.*
 Бáлясува́ти, *v. n.* ausgelassen froh sein, Spässe treiben.
 Бам! бам! бам-бала́м! *int.* vom Klingeln u. Läuten.
 Бамби́ляти, *v. n.* vom schwachen Geläute der Dorfglocken, *Фр.*
 Бамбу́лька, *f.* Bläschen, *n.* 2) Zitternadel, *f.* *Цет.*
 Бамбу́льчаник, *m.* — водяний Aldrovanda vesiculosa *B.*
 Бамбура́, *m.* *f.* grosses, grobes Ding.
 Ба́мкати, *v. a.* klingeln, läuten; 2) schwingen.
 Ба́муш, *v.* Ба́нуш.
 Бан, *m.* Art Wasterliele.
 Ба́на, *f.* Sehnsucht, *f.* Weh, Heimweh, *n.* *Зар.* [dummes Zeug.
 Ба́налюки, *pl.* Albernheiten, *pl.*
 Ба́нан, *m.* райский Paradiesfeige, Adamsapfel, *Banane, f.* (Musa paradisiaca).
 Ба́нда, *f.* Bande, *Schaar, f.* 2) Musikbande, *f.*
 Ба́ндажува́ти, *v. a.* bandagiren, Verband anlegen, verbinden.
 Ба́ндаля, *f.* grosse schwarze Stangenbohnen.
 Ба́ндв, *m.* в. Бу́льба. [beiten.
 Ба́ндикува́ти, *v. n.* langsam arg.
 Ба́ндбля, *f.* Reimwort zu до́ля: böses Schicksal *H.* 36.
 Ба́ндор, *m.* Anführer einer Bande, *m.*
 Ба́ндур, *m.* Schenkwirt; Kuppler, *m.* *Шв.*
 Ба́ндура, (*d.* ба́нду́рка) Ziter, Laute, *Mandora, f.* 2) Bengel, Lümmel, *m.*
 Ба́ндури́ст, *m.* Sänger u. Spieler auf der ба́нду́ра.
 Ба́ндури́ха, *f.* Gattin eines ба́нду́р; Bordellhalterin, *f.* *Шв.*
 Ба́нду́рний, *a.* zur ба́нду́ра 1) geh., *Ziter.*
 Ба́ники, *pl.* gebratene пирогá.
 Ба́ни́та, *der in Bann Erklärte, Geachtete K.* [baden, ausbrühen.
 Ба́ни́ти, *v. a.* *Др.* с. 356 waschen,

Ба́ни́тувати ро́зумом, *v.* Бала́мтити.
 Ба́нка, *f.* Guldenbanknote, *f.*
 Ба́нька, *f.* jedes kleine bauchige (gew. steinerne) Gefäss, kleiner Krug; 2) Schröpfkopf, *m.* 3) Wasser- od. Seifenblase; 4) halbe дiлeтка; 5) * *pl.* Augen, — ви́три́чити die A. aufreissen, sich vergaffen. [glotzenden Augen.
 Ба́нька́тий, *a.* ба́нька́ч, *m.* mit
 Ба́нкiвка, *f.* Banknote, *f.*
 Ба́ньковáтий, *a.* Blasen- *Пол.*
 Ба́нкове́ць, -вци́, ба́нковик. *m.* Theilnehmer an e. Bankinstitute, *T.*
 Ба́нко́вий, *a.* zu e. Bankinstitute geh., *Bank.* [sen, *n.* *T.*
 Ба́нко́вість, -ости, *f.* Bankwe-
 Ба́нкротува́ти, *v. a.* bankrottiren, Bankrott machen. [Fallirte.
 Ба́нкру́т, *m.* Bankrottierer, *der*
 Ба́нкру́тство, *n.* Bankrott, *m.* Falliment, *n.* [sehnsüchtig.
 Ба́нля́вий, *a.* *Ваз.* wehmüthig,
 Ба́нність, -ости, *f.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.*
 Ба́нно, *adv.* sehnsuchtsvoll, schwer-
 müthig; мені б. ich sehne mich mit
 Herzeleid nach etw. за чимось.
 Ба́нбване, *n.* Sehnsucht, Weh-
 muth, *f.* das Sehnen.
 Ба́ньский, *a.* Salinen-.
 Ба́нство, *n.* *См.* Verwaltungsbezirk eines Ban, *m.*
 Ба́нт, *m.* *См.* Schlupfe, *f.*
 Ба́нта, ба́нты́на, *f.* Bandholz, Quer-
 holz je zwei Dachsparren verbindend;
 2) *pl.* Hühnersteige, *f.* 3) *Ос.* (61) VI.
 36 в. Вepгун.
 Ба́нтува́ти, *v. a.* Querbänder an-
 schlagen; 2) stören; anstossen, stöbern.
 Ба́нува́ти, *v. n.* за чим sich nach
 etw. mit Herzeleid sehnen; sich grämen,
 traurig sein; за дбмом Heimweh haben;
 на го́лову Kopfweh haben.
 Ба́нуш, *m.* Kukurutzpolenta auf
 Rahm gekocht, *f.*
 Ба́ня, *f.* etw. Bauchiges: eine Kup-
 pel, ein Gefäss; 2) warmes Bad; Badestube,
f.; 3) Saline, Salzsiederei, *f.* Salzwerk, *n.*
 Ба́ня́, -ня́ти, *n.* в. Зба́ня.
 Ба́ня́к, (*d.* ба́нячо́к) *m.* eiserner Topf.
 Ба́няс, *m.* *KY.* I. 194 в. Зна́хár.
 Ба́ня́та, *pl.* Ба́ники.

Ба́р, *m.* feuchter Ort zwischen zwei
 Ба́раба́н, *n.* Тараба́н. [Hügel.
 Ба́раба́ний, *a.* Trommel-; -а бо-
 лонка Trommelfell, *n.*
 Ба́рабблiско, *n.* Feld, wo Kar-
 toffeln angebaut waren.
 Ба́рабблiчка, *f.* Knospenzwiebel,
f. Wurzelknöllchen, *n.* *B.*
 Ба́рабблiчак, *m.* Feigwurz, *f.* War-
 zen-, Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus ficaria).
 Ба́раббля, ба́рббля, ба́рабиль, ба-
 рабiн, ба́рабiня, *f.* в. Бу́льба.
 Ба́ра́к, *m.* Baracke, Bretterhütte, *f.*
 Ба́ра́лiжний, *a.* lose, frei, müssig.
 Ба́ра́н, *m.* Widder, *m.* на ба́ра́на
 вiя́ти *s.* На корко́ши; 2) Hirschkäfer, *m.*
 (Lucanus cervus); 3) *pl.* ба́ра́ний Sturz-
 wellen, *f.*; 4) Wehrpähle, *m.* *pl.*; 5) Schaf-
 pelz, *n.* [2) Widderdieb, *m.*
 Ба́ра́на́р (-ня́р) *m.* Widderhändler;
 Ба́ра́не́ць, -нця́, *m.* *dim.* в. Ба́ра́н;
 2) Bärlapp, *m.* (Lycopodium complanatum).
 Ба́ра́нина, (*d.* ба́ра́нинка), *f.*
 Schöpsefleisch, *n.* [pelz, *f.*
 Ба́ра́ни́ця, *f.* Fussdecke aus Schaf-
 Ба́ра́ни́й, *a.* Schöpse-, -нi ро́ги,
pl. Art essbarer Schwämme.
 Ба́ра́ни́ти, *v. n.* бчи — glotzen.
 Ба́ранковáти, *v. n.* sich ver-
 drehen, runzlig, kraus werden.
 Ба́ра́нник, *m.* Widderhirt, *m.*
 Ба́ранча́, ба́ра́ний, -я́ти, *n.* männ-
 liches Lamm.
 Ба́ра́ничик, *m.* *dim.* в. Ба́ранча́;
 2) Stiel der Kürbisfrucht, *m.*; 3) weibl.
 Schamglied, *n.* 4) Moorschnepfe, *f.* (Sco-
 lopax gallinula); 5) *pl.* Schlüsselblume,
f. (Primula).
 Ба́ранчу́к, *m.* *aug.* в. Ба́ране́ць 1).
 Ба́ра́ня́чий, *a.* в. ба́ра́ни́й.
 Ба́ра́ня́чка, *f.* Keulenschwamm,
 Ziegenbart, *m.* (Clavaria fava).
 Ба́расу́лі, *pl.* Art grössere gelbe
 Korallen.
 Ба́рахта́ти ся, sich herumwälzen
 (im Wasser); 2) * sich heftig sträuben,
 в. spreizen.
 Ба́ра́шка, *f.* *gew. pl.* Haarlocke, *f.*
He. *n.* 137 в. Дри́бни́ці; krauses Lamm-
 fell; 3) в. Ча́барáшка.
 Ба́рашкывáти, *v. n.* nichts thuñ
 nur plaudern, schwatzen.
 Ба́ра́бак, *m.* в. Га́рус(?).

Ба́рболiчкi, *pl.* Braunwurz, *m.*
 (Scrofularia nodosa).
 Ба́рббля, *v.* Ба́раббля. [barbatus).
 Ба́рбу́н, *m.* Meerbarbe, *f.* (Mullus
 Ба́рва, *f.* Farbe, *f.* -цiса́река Mi-
 литáрок, *m.* Livreb, *f.* *Зак.* 2) Duft,
 Reif, *m.* (an Pflaumen); 3) в. Вóрса.
 Ба́рвiстий, *a.* farbig, bunt *Ф.* *Пол.*
 Ба́рвiти, *v. a.* färben.
 Ба́рвiн, *m.* *Мл.* в. Ба́рвiнок; —
 листóк *Га.* I. 100 в. Ба́ршпáльвий.
 Ба́рвiне́ць, -нця́, *m.* Wein. des
 вине́ць *v. d. f.* [tergrün.
 Ба́рвiноквiй, *a.* aus Sinn-Win-
 Ба́рвiнок, -нка, Sinngrün, Win-
 tergrün, *n.* (Vinca pervinca).
 Ба́рвiний, *a.* Farben-.
 Ба́рвуровсiвáчий, *a.* farben-
 zerstreuend, *Пол.*
 Ба́рд, *m.* *У.* Barde, *m.*
 I. Ба́рда, *f.* в. Бра́га.
 II. Ба́рда, (*d.* ба́ра́йна, ба́рдiчка)
f. breite Axt der Zimmerleute; 2) в.
 Ба́йда (хáйба). [Ба́рда II. 2).
 Ба́рди́га, *f.* grosse Brotkrumme, *v.*
 Ба́рдинкi, *pl.* в. Острíжки.
 Ба́рв *adv.* *пол.* в. Ду́же. [Brust.
 Ба́рва, *f.* schwarzes Schaf mit weisser
 Ба́рвiй, *m.* schwarzer Widder mit
 weisser Brust.
 Ба́рiла, ба́рилка, *f.* Fass, *n.* 2)
 Art ovales Osterbackwerk (штрíцель,
 колáч). [bauchig wie ein Fass, *Лев.*
 Ба́рiлкува́тий, *a.* voll, dick,
 Ба́рiло, (*d.* ба́ри́льце) *n.* Fass,
 Fässchen, *n.* III. II. 227.
 Ба́рин, *m.* *gr.* Herr, Edelmann, *m.*
 Ба́рини́н, *a.* des ба́рин, *der* ба́ри́ня.
 Ба́ри́ня, *f.* *gr.* Edelfrau, Herrin, *f.*
 I. Ба́ри́ти, *v. a.* *Мс.* 8 в. Борони́ти.
 II. Ба́ри́ти, *v. a.* а. aufhalten; себé
 sich u. einander aufhalten *Мс.* 327;
 2) ся lange wo ausbleiben, säumen.
 Ба́ри́ш, *m.* Gewinn, *m.* (Agió, *n.*)
 Мáклерло́н, *m.* Trinkgeld; 2) в. Мого-
 рiч *У.* IV. 649. 675.
 Ба́ришiвнiй, *n. a. s.* Máklerlohn *m.*
 Ба́ришнiй, *a.* gewinnvoll.
 Ба́ришiвнiк, ба́ришник, *m.* Mák-
 ler, Faktor; 2) в. Wucherer, Plusmacher, *m.*
 Ба́ришнiцтво, *n.* Máklerlei, *f.*;
 2) Plusmacherei. [der *St.* Ба́ришпáль.
 Ба́ришпáлець, -ля́, *m.* Einw.

Баршувати, *v. a.* Maklergeschäfte treiben, feilschen; 2) aufkaufen.

Барине, *n.* Aufhalten, Säumen, *n.*

Барка, *f.* III. II. 181 Barke, *f.* 2)

Баркан, *m.* s. Паркан. [s. Бѣлта.

Баркас, *m.* III. I. 239 Barkasse, *f.*

Boot, *n.* Nachen, *m.* Мор.

Барки, *pl.* Achseln, Schultern, *pl.*;

2) gewisse Theile des Webstuhles.

Барліг, -лбра, *m.* Lager von Wirtstroh, schlechtes Unterlager. [Schweinen.

Барлжити ся, sich lagern (von

Барма, *f.* H. 90. АД. II. 153.

Дienstlohn, Dienstgehalt, *m.*; 2) Kleidung, *f.* Putz, Staat, *m.* Гол. I. 150.

См. (Зак.).

Барна, *m.* dunkelbrauner Ochs.

Барнак, *m.* Krümmung an der

Гирляса. [braun.

Барнастий, *a.* -а корона dunkel-

Барноха, *f.* s. Барнастий, -а, *f.*

Барок, -рка, *m.* s. Орчик.

Барочний, *a.* -і дрова Scheitholz,

n. Лесч.

Бархановий, *a.* aus Barchent.

Бархат, *m.* Sammet, *m.* [Sammet.

Бархатка, *f.* weibl. Kleidung von

Бархотний, *a.* aus Sammet, samm-

тен. [Паніч.

Барчук, *m.* Sohn des барин, *s.*

Баршиполець, -ляц *v.* Барш-

полецъ (aus Боришпіль).

Барщина, *f.* Frohndienst, für den

барин, *m.* 2) Herrenstand, *m.*

Бас, *m.* Bass, *m.* Basstimme, *f.*; 2)

Bassegeige, *f.*

Басавринок, *s.* Базарінок.

Басаман, *m.* blauer Streif vom

Schlage; в басамані ausgestreiftm Tuch.

Басаманіти, *v. a.* басамані ма-

чен. [s. Стяжка.

Басамунка, *f.* Band, *n.* Schärpe, *f.*

Басан, *m.* — веленій II. Art brei-

teres Wollenband; 2) Schaffleder, *n.* Зак.

Басань, *f.* gedeckte ringsumlaufen-

de Gallerien in Dorfkirchen, Zan. II. 143.

Басістий, *a.* *m.* Spieler auf der

Bassegeige, *m.* [ten an den цимбали.

Баска, *f.* eine von den 6 Bassnai-

Баська, *s.* Варшарка.

Баскак, *m.* tartarischer Vorgesetzte,

Steuereinnnehmer.

Баскаліти, (-лічити) ся, *Ко.* 70

sich reissen, sich überstürzen *Зак*; 2)

sich sträuben, *s.* spreizen, *К.*

Баскій, *a.* muthig, verwegен, un-

gestüm, *гасч* C. I. 243. [tuch.

Басма, *f.* schwarzes seidenes Hals-

Басня, *f.* *pl.* Klatsch, *m.* eitles Ge-

rede, Gewäsch.

Басок, -ска, *m.* kleine Bassgeige.

Басоля, *f.* Art Bassgeige, Violin-

celle, *f.* III.

Басувати, *v. n.* Bass spielen, Bass-

stimme singen, 2* кому їмдм überall

beistimmen, schmeicheln; 3) galoppiren

(v. Pferde) III. II. 24.

Басюка, басюра, *m.* *aug.* s. Бас2).

Батава, *f.* s. Батова, *Зак.*

Батавий, *a.* rauflustig, störrig.

Баталя, *f.* Bataille, *f.* Kampf, *m.*

Schlacht, *f.* [Butterfass, *m.*

Бателів, *m.* Stempel, Schlägel im

Батенько, -нька, *m.* *dim.* liebes

Väterchen.

Батечко, *m.* Pathe, *m.*

Батечаня, *f.* Pathin, *f.*

Батистовий, *a.* aus Battist.

Батитель, *m.* Ос. (62) IX. 66 der-

jenige, welcher батюс, *s.* Батувати.

Батівня, *f.* *К.* II. 320 meh-

rere Pferde zusammengekoppelt u. mit

Gut, mit Beute beladen.

Батіг, -огá (*d.* батіжок, -жкá) *m.*

Peitsche, *f.* 2) *pl.* батогі Knorpelsalat

m. (Chondrilla juncea); 3) батіжкй свя-

того Івана, — Петрові Cichorie, *f.*

(Cichorium intybus).

Батіже, *n.* *coll.* Ranken, *pl.* *f.* См.

Батка, *f.* farbiges Feld, Streifen

in e. Stoff, *m.*

Батьків, -кова, -кове des Vaters.

Батьківский, *a.* väterlich, Vater-

Батьківщина, *f.* väterliches Erb-

theil, Vatererbe, *n.*

Батько, *m.* Vater, *m.* *pl.* -ки. [der, *m.*

Батькобійця, *m.* Фр. Vatermör-

Батьковійство, *n.* Vatermord, *m.*

Батькогубець, -бця, *m.* *Py.* *s.*

Батькобійця.

Батькувати, *v. n.* Vater, Ober-

ster sein; 2) P. II. 7. H. 69 auf den

Namen d. Vaters jmdn schimpfen, fluchen.

Батьо, *dim.* *m.* s. Батько.

Батова, *f.* Carré, *n.* dreigliedrige

Colonne, Phalanx, *f.* III.

Батовня, *f.* s. Батівня.

Батожилюно, *n.* Peitschenstiel, *m.*

Батожити, *v. a.* peitschen, geisseln.

Батожник, *m.* der sich nur mit Peit-

schen u. Pferden abgibt (Sportsmann), *m.*

Батрак, *m.* s. Наймит.

Батрачка, *f.* s. Наймичка.

Батувати, *v. a.* K. I. 291 fesseln;

peitschen; 2) zum Kriegsgefangenen ma-

chen, *К.*; 3) Pferde zusammenkoppeln;

4) in Stücke theilen; 5) e. dreigliedrige

Colonne bilden; 6) *Кс.* II. 46?

Батура, *f.* s. Батир.

Батурынка, *f.* Weib aus d. St.

Baturyn; 2) Art weibl. Kleid nach dem

Baturynersohnit.

Батуць, *m.* s. Батьо.

Батчин, *a.* des Батько.

Батюта, *m.* *f.* kindischer Jüngling.

Батюшка, *gr.* *m.* Pfarrer, *m.*

Бах! *int.* vom Knall, *n.* Schlag.

Баха, *f.* Vausch, *m.* Falte, *f.* *Пем.*

Бахантиский, *a.* *W.* bachantisch.

Бахастий, *a.* bauschig, faltig.

Бахмат, *m.* Saum-, Lastpferd; 2)

Streitross, *n.* [schig, schlecht liegend.

Бахматий, *a.* vom Kleide: bau

Бахматка, *f.* *Кс.* 116 Art Salz.

Бахнути, *v. n.* vom Schall des Ge-

wehrsusses, *Py.*

Бахра, *f.* s. Багор II. 1).

Бахрама, *f.* — шовкова C. Art seide-

ner Kleiderstoff; 2) Franse, Borte, *f.* *Пем.*

Бахта, *f.* *Ме.* 404. 406 s. Башта.

Бахур, *m.* §. Kind; 2) uneheliches

Kind; 3) Buhler, Geck, *m.*; 4) Land-

streicher, *m.*

Бахурка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.*

Бахурвати, *v. a.* *Кс.* 42 sich

herumtreiben, herumstreichen.

Бацькун, *m.* Spitzn. der Litthauer

(v. бацька, бацько = бацько).

Баднуги, *v. a.* losfeuern, einon

Puff machen; 2) schlagen.

Бачене, *n.* das Sehen.

Бачити, *v. a.* sehen; на щось wo-

раuf sehen, aufmerken, Acht geben, Rück-

sicht nehmen; 2) meinen, мені бачить ся

mir scheint; бач! sieh! sieh da!

Бачлявий, бачний, *a.* umsichtig,

achtsam, aufmerksam. [f. das Aufmerken.

Бачність, -ости, *f.* Umsicht, Obacht,

Бацькати, *v. a.* stossen, stechen.

Баша, (*d.* башенько), *m.* türk. Pa-

scha, *m.*

Башка, *f.* H. 217 (*tatar.*) Kopf, *m.*

Башмак, *m.* *gr.* Schuh, *m.*

Башмашниця, *f.* *He.* Schuhma-

cherin, *f.*

Башняк, *m.* *К.* Thurmwächter, *m.*

Башня, *f.* s. Башта.

Башта, *f.* Bastei, *f.* Bastion, *n.* Wacht-

thurm, *m.*; 2) dicke Tanne, *Gr.* 16.

Баштан, *m.* Garten, wo Kürbis-

früchte, Melonen, Gurken angebaut werd.

Баштаняна, *f.* Produkte eines

баштан, *pl.* *n.*

Баштанний, баштановий, *a.* zu

баштан geh. *Зак.*

Баштанник, *m.* M. III. 103 Gärt-

ner, bes. Melonenzüchter, *m.*

Баштовий, *a.* zur башта geh.;

2) *m.* *a.* s. Thurmwächter, *m.*

I. Бакор, *m.* Schnurband, *n.* (aus

Wolle geflochten).

II. Бакор, на бакори s. На-коркші.

Бакора, *f.* Pflütze, Lache, *f.*

Бая, *f.* Art Lodentuch, *n.*

Баяти, *v. a.* erzählen, байкы sagen.

Бгал, *m.* ausgefaltzer eichener Block,

worauf die Schlittenkufen gebogen werd.

Бгати, *v. a.* biegen, unterbiegen,

-schlagen; 2) kneten, zurechtformen (ко-

ровай) *Зак*; 3) в бклад — *II.* 269

in den Register der Steuerpflichtigen ein-

tragen lassen; *s.* Пхати.

Бгачкий, *a.* biegsam.

Бджоля, *f.* s. Пчолá.

Бджоляник, *m.* Erdgrube, in wel-

cher die Bienenstöcke überwintern, *f.*

Бе! *int.* pfui! 2) vom Blöcken der

Schafe; ані бе ані ме (не знав) er weiss

weder A noch B.

Бебех, *int.* vom jähen Doppelfall.

Бебехи, *pl.* Gedärme, Eingeweide,

n.; 2) Deckbett u. Kissen.

Бебехнути, *v. a.* dreinschlagen;

-ся hineinstürzen C. I. 144.

Бебраний, *a.* s. Беброни III. I. 362.

Беввъ, H. 122, III. I. 86, беввень,

М+Б. 87, *m.* eitler Tropf, Trottel, *m.*

Бевка, *f.* dünner Mehlbrei.

Бевкнуги, *s.* Бовкнуги. [Фр.

Бегемот, *m.* Flusspferd, Nilpferd, *n.*

Беговатий, *a.* brummig, auffah-

rend; grob.

Безжѣнецъ, -нца, *m.* unverheiratheter Mann, Junggesell, *m.* *Ил.*
 Безжѣнство, *n.* Ehelosigkeit, *f.* Coelibat, *n.* *Ил.* [dig.
 Безжѣнный, *a.* unverheirathet, le-
 Безжѣвний, *a.* leblos, ohne Le-
 бенskraft. [keit, *f.*
 Безжѣвність, -ости, *f.* Leblosig-
 Беззавистный, *a.* *КУ.* neidlos.
 Беззагадочный, *a.* nicht räth-
 selhaft, *Иу.* [los, unbescholten.
 Беззаборный, *a.* tadellos, verdacht-
 Беззаборність, -ости, *f.* Tadel-
 losigkeit, *f.* [gottlos, verrucht.
 Беззаконный, *a.* ungesetzlich; 2)
 Беззаконник, *m.* *У.* Missethäter,
 Bösewicht, *m.*
 Беззаконство, *n.* Gottlosigkeit,
 Verruchtheit, *f.*; 2) Sünde, Missethat, *f.*
 Frevel, *m.* [ство.
 Беззаконщина, *f.* *К.* *v.* Беззакон-
 Беззапахный, *a.* *B.* geruchlos.
 Беззаплатный, *a.* ohne Lohn,
 ohne Entgelt. [Term.
 Беззасадный, *a.* ungegründet,
 Беззастыдный, *a.* obdachlos, schutz-
 Беззастытный, *a.* schutzlos. [los.
 Беззастытность, -ости, *f.* Schutz-
 losigkeit, *f.* [ний.
 Беззастытный, *a.* *Мог.* *v.* Besorуж-
 Беззавяный, *a.* ohne Zusammen-
 hang, lose, *Фр.*
 Безздоровный, *a.* kränklich, *B.*
 Безземельный, *a.* ohne Land, ohne
 Grundeigenthum, *Шл.* [surdum, *n.*
 Беззмыслица, *f.* Unsinn, *m.* Ab-
 Беззвонный, *a.* ohne Sterne, sterne-
 leer, *Ст.* [anonym.
 Без'именный, *a.* ohne Namen,
 Без'именность, -ости, *f.* Anony-
 митат, *f.* [anspruchlos, ohne Entgelt.
 Без'интересный, *a.* selbstlos,
 Без'иствие, *n.* *У.* *v.* ? Ничемність.
 Без'іжя, (-с), *n.* Hunger, *m.* (inedia).
 Безкалечити ся, sich zieren, *s.*
 sträuben, (*К.* in *d.* *Ausg.* *v.* *Кс.* II. 18.).
 Безкарный, *a.* ungestraft, unge-
 ahndet, straflos.
 Безкарность, -ости, *f.* Straflösig-
 keit, Zuchtlosigkeit, *f.*
 Безквасный, *a.* *К.* ohne Sauerteig,
 ungesäuert. [Bemket, Wirrwarr, *n.*
 Бѣкет, *m.* *Не.* *Пр.* XII. 142 *v.*

Бѣкинча, *f.* *Св.* Unendlichkeit, *f.*
 Безклопота, *n.* *Не.* Sorgenfreiheit, *f.*
 Безкожухий, *a.* ohne Pelz.
 Безколінець, -нца, Schmiegen-
 Blaugras, *n.* (Molinia caerulea) *Ием.*
 Безкомірковий, *a.* zellenlos.
 Безконѣць, -кінця, *m.* *МШ.* Da-
 sein ohne Ende, *n.* Unendlichkeit, *f.*
 Безконѣчний, *a.* endlos, unend-
 lich, grenzenlos. [lichkeit, *f.*
 Безконѣчность, -ости, *f.* Unend-
 Безконѣчник, *m.* *Не.* — на пи-
 санкахъ der krumme gewundene Linien-
 zug ohne Ende; безконѣчником *adv.*
M. I. 50 endlos.
 Безкористный, безкористолоб-
 ный, *a.* uneigennützig; 2) unersprie-
 slich, *Иар.* [eigennützigkeit, *f.*
 Безкористність, -ости, *f.* Un-
 Безкоровайный, — син, *a.* без-
 коровайчук, *m.* *Н.* 169 unehelicher Sohn,
 Bastard, *m.*
 Безкорольва, (-лівя, -лівство), *n.*
Ил. *К.* Zwischenreich, Interregnum, *n.* *ОБ.*
 Безкоронні, *pl.* Kronenlose (Ape-
 talae).
 Безкостий, *a.* ohne Knochen.
 Безкрайный, *a.* *Зар.* *v.* Безкраій.
 Безкрайність, -ости, *f.* grenzen-
 losigkeit, *f.*
 Безкраій, безкраій, *Ог.* 206 *a.* end-
 los, grenzenlos, unermesslich, *Шл.* II. 34.
 Безкраїна, *f.* *Ст.* grenzenloses
 Gebiet.
 Безкраїлий, *a.* ohne Flügel, un-
 beschwingt. [tera).
 Безкраїлці, *pl.* Flügellose, *pl.* (Ар-
 Безкритичність, -ости, *f.* Man-
 gel an Kritik, an kritischem Sinn, *К.*
 Безлад, *m.* bealade, *n.* *Кв.* 9 Un-
 Ordnung, Zerrüttung, Anarchie, *f.* Unfug,
m. *Term.* [rüttet.
 Безладный, *a.* ohne Ordnung, zer-
 Безлаист накоріний, Ohnblatt, *n.*
 Schmeergwurzel, *f.* (Monotropa hypopitys).
 Безлаистый, *a.* blätterlos.
 Безлѣчний, *a.* *ГШ.* unpersönlich,
 impersonell; 2) * *Н.* 121. *Ф.* *У.* schamlos,
 unverschämt, frech.
 Безлѣчник, *m.* *v.* Безлѣчний 2).
 Безлѣчница, *f.* *v.* Безлѣчний, -а,
f. 2). [schämtheit, Frechheit, *f.*
 Безлѣчность, -ости, *f.* Unver-

Безлісний, безлісний *Ст.* *a.*
 waldlos, waldarm. [lich, ewig *Гуш.*
 Безлітний, *a.* *Ч.* III. 11 unend-
 Бѣліч, без-лічу [лик-], *adv.* un-
 zählig, über die Massen, *К.*
 Бѣлічний, *a.* zahllos *Зар.* *К.* *Фр.*
 Безлюдъ, *n.* *ТР.* 147. *Гуш.* III. II.
 94 Menschenleere, Einöde, *f.*
 Безлюдько, *m.* Menschenfeind,
 -hasser, *m.* *Левч.* [wüst.
 Безлюдний, *a.* menschenleer, öde,
 Безлюдніти, *v.* *n.* sich entvölkern.
 Безлюдувати, *v.* *n.* *Кв.* 63 men-
 schenleer sein, öde bleiben.
 Бѣзмаль, без-мала, *adv.* mit gerin-
 ger Ausnahme, fast. [Stock.
 Безматок, -тка, *m.* weisseloser
 Безмежний, *a.* grenzenlos, unermess-
 lich, *У.* *КУ.* *Фр.*
 Безмежність, -ости, *f.* Grenzen-
 losigkeit, Unermesslichkeit, *f.* [lostний.
 Безмілосердний, *a.* *v.* Безмі-
 Безмілостний, *a.* *У.* *B.* *КУ.* er-
 barmungslos, unbarmherzig, schonungslos.
 Безмісльний (-мійсний) *a.* *Фр.*
 gedankenlos. [kenlosigkeit, *f.*
 Безмісльність, -ости, *f.* Gedan-
 Безмін, (-мін), *m.* Schnellwage, *f.*
 Deamer, *m.* [f. *Св.* *Фр.*
 Бѣмір, [м'ѣр-], *m.* Unermesslichkeit,
 Бѣміре, *n.* Grenzenlosigkeit, *f.* *Мі.*
 II. 403. *Ис.* [los; grenzenlos.
 Бѣмірний, *a.* unermesslich, mass-
 Безмістний, *a.* ohne Stelle, ohne
 Anstellung, *Ст.* [stumm.
 Безмовний, *a.* sprachlos, lautlos,
 Безмовкий (-сг-), *a.* hirnlos, ge-
 hirnlos, unvernünftig, *С.* I. 147.
 Безмовстий, *a.* ohne Brücken. [lich.
 Безмятежний, *a.* † *У.* ruhig, fried-
 Безнадійний, *a.* hoffnungslos.
 Безнадійність, -ости, безнадія
Шл. *f.* Hoffnungslosigkeit, *f.*
 Безнапастный, *a.* *M.* II. 135 sorg-
 los, sorgenfrei. [тійчий.
 Безнапрямний, *a.* *Пол.* *v.* Аста-
 Безнаремений, *a.* *КУ.* I. 150 lei-
 denschaftslos. [lig.
 Безнаслідний, *a.* erblos, heimfäll-
 Безнастанно, *adv.* ohne Unterlass.
 Безначаток, -тка, *m.* *МШ.* Dasein
 ohne Anfang, *n.*
 Безневинный, *a.* unschuldig,

schuldlos, unverschuldet *АД.* I. 187. *Мі.*
 II. 403. [Невинність.
 Безневинність, -ости, *f.* *Ст.* *v.*
 Безниточный, *a.* *B.* ohne Staub-
 fäden. [terhosen ist.
 Безногавичник, *m.* der ohne Un-
 Безногий, *a.* ohne Fuss, ohne
 Füße, fusslos.
 Безносий, *a.* ohne Nase.
 Безоборонный, *a.* ohne Befesti-
 гung, *К.* wehrlos. [losigkeit, *f.*
 Безоборонність, -ости, *f.* Wehr-
 Безоблачный, *a.* wolkenlos, *Фр.*
 Безоблачность, -ости, *f.* Wol-
 kenlosigkeit, *f.*
 Безовочный, *a.* *К.* fruchtlos.
 Безовочність, -ости, *f.* Frucht-
 losigkeit, *f.* [los; unverhohlen, *Иар.*
 Безоглядный, *a.* *B.* rücksichts-
 Безодвітний, *a.* *Макс.* die Ant-
 wort versagend, schweigend; 2) recht-
 los *К.* [ohne Wiederhall, dumpf.
 Безодголосно, *adv.* *M.* II. 199
 Безодень, *a.* безодня, *f.* *a.* *s.* *Ч.* I.
 40 *v.* Бѣдна.
 Безодмінно, *adv.* unveränderlich,
 ohne Abwechslung; ohne Unterlass.
 Безодмовний, *a.* ohne Wider-
 rede, sanft.
 Безодмовність, -ости, *f.* *M.* III.
 80 sanfter, stiller Charakter, Geduld, *f.*
 Безодній, *a.* *v.* Безодний *Ог.* 206.
 Безодпочинно, *adv.* *M.* III. 30
 rastlos.
 Безокий, *a.* eines Auges beraubt.
 Безокрасний, *a.* *К.* ungeschminkt.
 Безоповідний, *n.* unangemeldet.
 Безоружити, *v.* *a.* entwaffnen, *Др.*
 Безосновний, *a.* unbegründet,
 grundlos. [m. Grundlosigkeit, *f.* *Иар.*
 Безосновність, -ости, *f.* Ungrund,
 Безосбно, *adv.* *Ил.* unstreitig.
 Безостий, *a.* ohne Gräten *s.* Без-
 вістний II. [ermesslich.
 Безосязный, *a.* unfassbar, un-
 Беззаворный, *a.* ohne Krallen, *Пол.*
 Безпальок, -лька, *m.* безпалький,
a. ohne eines Fingers.
 Безпам'ятний, *a.* ohne Gedächtnis,
 vergesslich *БВ.*; 2) sinnlos; 3) un-
 bedacht, sorglos.
 Безпам'ятність, -ости, *f.* Ge-
 dächtnismangel, *m.* Vergesslichkeit, *f.*
 *

Безпáрий, *a.* nicht in einem Paar, allein, *Ст.* ungeraart. [pass.]

Безпáшпóртний, *a.* ohne Reise-
Безпáкa, *f.* *Ф.* s. Обеспáкa; 2) Furcht-
losigkeit, Verwegenheit, *f.*

Безперевóдно, *adv.* unerschöpflich,
ununterbrochen. [Kettenbruch, *m.*

Безперерýвний, *a.* -а дрòбь *Кн.*

Безперерýвність, -ости, *f.* Con-
tinuität, *f.* [aufhörlich, *Оз.* 115.]

Безперéстань, (-áнно) *adv.* un-

Безперéстáнный, *a.* unaufhörlich,
ununterbrochen, unablässig.

Безперéстáнність, -ости, *f.* Un-
aufhörlichkeit, *f.*

Безпéрèч, *adv.* *II.* unstreitig, un-
bedenklich; *Оз.* 115 widerspruchlos.

Безпéрèчний, *a.* ohne Widerstand;
unstreitig, sicher, unleugbar.

Безпéрèчність, -ости, *f.* Un-
streitigkeit, Unleugbarkeit, *f.*

Безпéрий, *a.* unbefiedert.

Безпéчити, *v.* *a.* bürgen, versich-
ern, garantieren.

Безпéчний, (-пéнн-), *a.* sorglos,
rücksichtslos; 2) sicher, fest, ohne An-
stand. [keit; 2) Sicherheit, Festigkeit, *f.*

Безпéчність, -ости, *f.* Sorglosig-

Безписьмéнщина, *f.* *К.* Unge-
reimtheit, *f.*

Безпитá (-á), *n.* *А.Д.І.* 335 Durst, *m.*

Безпідстáвний, *a.* s. Безосновний.

Безпíквйчний, *a.* ohne Scheide, *B.*

Безплáтний, *a.* unbezahlt, ohne
Entgelt, gratis.

Безплáтність, -ости, *f.* unbe-
zahlter, freier Genuss.

Безплéмний, *a.* s. Безрідний.

Безплóдний, *a.* unfruchtbar, frucht-
los. [barkeit, Fruchtlosigkeit, *f.*

Безплóдність, -ости, Unfrucht-

Безплóтний, *a.* *Фр.* körperlos.

Безповéрхий, *a.* ohne Stockwer-
ke, *Фр.* [gleichlich.]

Безподобéнный, *a.* *Кл.* unver-

Безподобный, *a.* unförmlich.

Безподобність, -ости, *f.* Unförm-
lichkeit, *f.* *Пар.*

Безпожитóчный, *a.* nutzlos, *До.*

Безпозвоно́чний, *a.* *pl.* -і жи-

вотáни wirbellose Thiere, (Evertabrata),
Пол. [mische Zeit, *f.*

Безпóкий, -кòя, *m.* Unruhe, stör-

Безпóкóйний, *a.* ruhelos, unruhig.

Безпóкóйти, *v.* *a.* beunruhigen,
stören. [dert.]

Безпóльний, *a.* ackerlos, unbefel-

Безпомóче, *m.* *T.* s. Безпомóч-

ність. [мог-]

Безпомóчний, безпомóгий *Ст.*

безпомóшний, *a.* *Кл.* *II.* 104 hilflos.

Безпомóчність, -ости, *f.* Hilflosig-

Безпомóчність, *f.* hilfloser Zustand.

Безпопíвський, *a.* *Др.* ohne Pfaffen.

Безпопúстний, *a.* unnachsicht-

lich, *Term.*

Безпорóчний, *a.* s. Непорóчний.

Безпóрткий, *a.* ohne Nozen, *Фр.*

Безпорóдно, *adv.* ordnungslos,
verworfen.

Безпосáжний, *a.* ohne Mitgift.

Безпосерéдный, *a.* unmittelbar.

Безпосерéдність, -ости, *f.* Un-

mittelbarkeit, *f.*

Безпощáдний, *a.* schonungslos.

Безпощáдність, -ости, *f.* scho-

nungsloses Verfahren.

Безпáвa, *Term.* *К.* безпáвство *Ф.*

n. Gesetzlosigkeit; 2) s. Беззакóнство.

Бéзпáвильний, *a.* regellos, *Гол.*

Безпáвний, *a.* widerrechtlich,
ungesetzlich, unrechtmässig, unbefugt,
Term.; 2) rechtlos.

Безпáвність, -ости, *f.* Ungesetz-

lichkeit, Unrechtmässigkeit; 2) Recht-

losigkeit, *f.* [los, schrankenlos.]

Безпредéльный, *a.* *З.* grenzen-

Безпредметóвий, *a.* gegenstand-

los, *ВВ.* [accentuirt, accentlos.]

Безпривýчний, *a.* *Гол.* nicht

Безпримíрный, *a.* beispiello.

Безпристрáстный, *a.* leiden-

schaftslos, ruhig, neutral.

Безпристрáстність, -ости, *f.*

Leidenschaftlosigkeit, *f.* Gleichmuth, *m.*

Безпристрóбий, *a.* *B.* unorga-

nisch. [ний, *a.* obdachlos.]

Безприту́лий, *Ст.* безпритуль-

Безприхýльний, *a.* *К.* ohne Zu-

flucht, obdachlos.

Безпричáстний (-чáсн-), *a.* *M.*

II. 199. *III.* 29. theilnamlos, gleichgiltig;
2) unversehrt.

Безпри́ютний, *a.* *Кл.* 316 ohne
Fach u. Dach, obdachlos, ohne Zuflucht-
stätte; hilflos, *III.* I. 386.

Безпробудний, *a.* *К.* nicht auf-
zuwecken, *n.* zu erwecken.

Безпромíнно, *adv.* unabänderlich,
unfehlbar, unwiderruflich. [tet, dunkel.]

Безпросвítний, *a.* *II.* unerleuch-

Безпротíвний, *a.* unweigerlich,
Пар.

Безпутá, безпутство, *К.* *n.* Irrweg,
m.; 2) Ausschweifung, *f.* Vergehen, *n.*;

безпутá, *adv.* vergebens, nutzlos.

Безпутиця, *Марк.* 105. schlech-

ter Weg, Unweg, *m.*

Безпутний, *a.* unwegsam; 2) * aus-

schweifend, liederlich.

Бéзпýтий, *a.* ohne Ferse.

Безрáдний, *a.* rathlos, unberathen.

Безрáдність, -ости, *f.* s. Непорá-

дність.

Безрахункóвий, *a.* ohne Rech-

nung, ohne Buchführung, *ВВ.*

Безрéбрий, *a.* ohne Rippenkno-

chen, rippenlos; 2) hagerdünn.

Безрелíгійний, *a.* irreligiös.

Безрелíгійність, -ости, *f.* Irre-

ligiosität, *f.*

Безрéбе, *n.* Mangel an Fischen, *m.*

Безрéбний, *a.* ohne Fische, fisch-

arm. [Безрóга.]

Бéзрèг, -рóга, *m.* ohne Hörner, *s.*

Безрідний, *a.* ohne Familie, ver-

waist, verlassen, *III.*

Бéз-рìк, на-бéз-рìк, *adv.* (= на
через рìк) über ein Jahr, *Оз.* 230; *gew.*

= niemals, *s.* Безрìк, *Мi.* II. 403.

Безробíтa, *т.* безробíтниця, *f.*

Под. Arbeitsmangel, *m.*

Безробíтний, *a.* arbeitslos, *Фр.*

Безробóтиця, *f.* *Фр.* s. Безробíтa.

Безрóга, *f.* Schwein, *n.*

Безрóда, *m.* безродíнный, *a.* *ВВ.*

s. Безрідний.

Безрóжець, -жця, *m.* Ohnsporn,
Ohnhorn, *n.* (Aceras anthropophora).

Безрóжий, *a.* Schwein-, *Ф.*

Безрозлúчний, *a.* indifferent, *Пол.*

Безрозсвítний, *a.* lichtlos, licht-

leer, von undurchdringlicher Finsternis,
Фр.; rettungslos, aussichtslos.

Безрозсудний, *a.* unüberlegt.

Безрозсудність, -ости, *f.* Un-

überlegtheit, *f.* *Пар.*

Безрозумний, *a.* unverständlich, *До.*

Бéзрóт, *m.* Ohnmund, *m.* (Phascum).

Безрукáвий, *a.* ohne Aermel, aer-
mellos. [sohuhe tragend, *З.*

Безрукáвичний, *a.* keine Hand-

Безрукáвка, *f.* *Ч.* IV. 702 Jacke
ohne Aermel, *f.*

Безрúкий, *a.* ohne Hände, ohne
eine Hand, mit abgehauenen Händen.

Безрáдність, -ости, *f.* *Т.* Un-

ordnung, Verwirrung, *f.*

Безсамовíжий, *a.* unbewusst, *Др.*

Безсвídомий, *a.* bewusstlos, ohne
Bewusstsein, unbewusst.

Безсебáлий, *a.* bewusstlos, *vgl.*

Обесебáти, *Gr.* 17. [*m.* Einöde, *f.* *К.*

Безседа, *f.* Platz ohne Ruhestätte,

Безсердéчний, *a.* herzlos, ohne
Gemüth, gefühllos, *Фр.* [Herzlosigkeit *f.*

Безсердéчність, -ости, *f.* *Фр.* *К.*

Безсерéжний, *a.* *III.* I. 376. ohne
серéжки?

Безсилá, *n.* Kraftlosigkeit, Schwá-

оhe, *f.* *Т.* [kraftlos.]

Безсилýлий, безсилýльний, *a.* schwach,

Безсилýність, -ости, *f.* Kraftlo-

сигkeit, Schwáche, Indolenz, *f.* [den.]

Безсилýнiти, *v.* *n.* schwächer wer-

Безсилóк, -лка, *m.* Schwá-
ching, *ГВ.* [ganz schwaches Magdelein.]

Безсилóчка, *f.* *dim.* *M.* III. 144.

Безсистéмний, *a.* ohne System.

Безсистéмність, -ости, *f.* Sy-

stemlosigkeit, *f.* *Т.* [ohne Befruchtung.]

Безсiменний, *a.* ohne Samen,

Безслáва, *f.* *ТР.* 265; безслáва,

n. *III.* II. 76. Ruhmlosigkeit, Schmach;
Entehrung, *f.*

Безслáвий, *КУ.* безслáвний, *a.*

III. I. 58 ruhlos; 2) ehrlos, ruchlos.

Безслiх, пiтi в безслiхи ver-

schollen sein. *На.*

Безслáдно, *adv.* *Кн.* spurlos.

Безслáвний, (-слáв-), *a.* thränen-

los, *Не.* los *ВВ.*

Безслóвний, *a.* ohne Worte, laut-

Безслóвно, *adv.* *Ру.* s. Безуслóвно.

Безсмертiа, *n.* *У.* безсмертiність,

-ости, *f.* Unsterblichkeit, *f.*

Безсмерткi, *pl.* Immortellen, *pl.*

(Xeranthemum).

Безсмертний, *a.* unsterblich.

Безоблáзний, *a.* unanständig.

Безоблáзність, -ости, *f.* Unan-

stössigkeit, *f.* *Пар.*

Безсвѣтний, *a.* gewissenlos.
 Безсвѣтність, -ости, Gewissenslosigkeit, *f.*
 Безсогласність, -ости, *f.* Ков. Misklang, *m.* Disharmonie, *f.*
 Безсонна, *n.* TP. 169 wacher, schlafloser Zustand.
 Безсонний, *a.* schlaflos.
 Безсонниця, *f.* und *pl.* Schlaflosigkeit, *f.* Нод.
 Безсоромітно, *adv.* schamlos.
 Безсоромний, *a.* schamlos, unverschämt. [losigkeit, Unverschämtheit, *f.*
 Безсоромність, -ости, *f.* Scham.
 Безспірний, *a.* unstreitig, unbestritten, *Term.*
 Безсребреник, *m.* der Uneigenlützig (gew. v. heil. Kosmas u. Damian); 2) бесрѣбники польскі, Tag Allerheiligen (1. November).
 Безстыда, безстыдница, *f.* Кв. II. 97. schamlose Metze, liederliche Dirne, Prostituirte. [Beast- v. Beavst-]
 Безсторонний, *a.* unparteiisch, parteilos, unbefangen.
 Безсторонність, -ости, *f.* Unparteilichkeit, *f.* [страстний.
 Безстрастний, *a.* У. в. Безпри.
 Безстрашний, *a.* furchtlos, *Py.* [т.
 Безсудя, *n.* К. rechtlose Zustände, *pl.*
 Безсумлінний, *a.* бесумлінність, *f.* в. Безсвѣтний etc. [II. 179.
 Безсумний, *a.* ungetrüb, froh *M.*
 Безсумнівість, -ости, *f.* Unzweifelhaftigkeit, *f.* Пар. [heit, Sorgenfreiheit, *f.*
 Безсумність, -ости, *f.* Ungetrüb-
 Безсущество, *n.* U. das Nichtsein. [Безсч- в. Безщ-] [schick, *n.*
 Бевталана, *n.* Unglück, Missge-
 Бевталачний, *a.* unglücklich.
 Бевталачниця, *He. d.* бевталачночка, *f.* M. I. 71 die namenlos Unglückliche.
 Бевтинний, *a.* ohne Hürde.
 Бевтілесний, *Пар.* бевтільний, *He. a.* körperlos, unkörperlich.
 Бевтілесність, -ости, *f.* Körperlosigkeit, Unkörperlichkeit, *f.* Пар.
 Бевтолковий, *a.* sinnlos, unsinnig, *He.* [heit, *f.*
 Бевтолоч, *f.* Ungereimtheit, Dumm-
 Бевтрава, *n.* бевтравица, *f.* Grassmangel, *m.*

Бевтравний, *a.* graslos, unbegrast.
 Бевтрепѣтний, *a.* ohne Furcht, *K.*
 Бевтямний, *a.* gedankenlos, ohne Begriffsvermögen.
 Бевтямність, -ости, *f.* Gedankenlosigkeit, *f.* Unverstand, *m.*
 Бевувати ся в. Бивувати ся.
 Бевувірний, *a. s. K. s.* Буувірний.
 Бевугавно, без-угаву, *adv.* Под. ohne Unterlass, ununterbrochen, *Левч.*
 Бевудний, *a.* К V. zügellos.
 Бевулька, *f.* Nebenfl. d. Рибниця.
 Бевум, *m.* Thor, *m.* Фр.
 Бевумя, *n.* Ч. II. 492. Thorheit, *f.* Unsinn, *m.*; 2) Verführung, *f.* (vgl. збевумити ся).
 Бевумен, безумний, *a.* unvernünftig, unsinnig, thöricht, toll.
 Бевумиця, *V.* безумница, *f.* II. 247 Thorin, die Thörichte, 2) bethörend.
 Бевумовно, *adv.* T. в. Безусловно.
 Бевумство, *n.* K. Thorheit, *f.*
 Бевумствувати, *v. n.* sich thöricht, verrückt zeigen. [erstem Kalb.
 Бевунка, *f.* zweijährige Kuh mit
 Бевупінний, *a.* ohne Unterlass, unablässig.
 Бевурядний, *a.* anarchisch, wüst, *K.*
 Бевусий, *a.* ohne Schnurrbart.
 Бевусипляво, *adv.* M. III. 30 schlaflos, ruhelos, rastlos, ohne zu ruhen.
 Бевусловний, *a.* unbedingt, bedingungslos. [dingtes Verhältnis.
 Бевусловність, -ости, *f.* unbe-
 Бевуспішний, *a.* U. vergeblich, fruchtlos, erfolglos.
 Бевуспішність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f.* Fruchtlosigkeit, *f.*
 Бевухий, *a.* ohne Ohren.
 Бевучастний, *a.* theilnahmslos, *Фр.*
 Бевформний, *a.* formlos, unförmlich, ungestaltet.
 Бевхатник, *m.* der Obdachlose, *K.*
 Бевхатний, *a.* ohne Hütte, obdachlos.
 Бевхвостий, *a.* ungeschwänzt, schwanzlos. [(Eoadata).
 Бевхвостки, *pl.* Froshlurche, *pl.*
 Бевхйтрий, *a.* ohne List, arglos, *Ст.*
 Бевхліба, (-я), *n.* Brotmangel, *m.* Hungernoth, *f.*
 Бевхлібний, *a.* A. I. 111 Brodmangel leidend, brodlos; 2) unfruchtbar.
 Бевцарний, *a.* ohne König, *Др.*

Бевцільний, *a.* ziellos, zwecklos, planlos. [losigkeit, Planlosigkeit, *f.* ВВ.
 Бевцільність, -ости, *f.* Zweck-
 Бевцін, *ва* — um den Spottpreis, spottbillig.
 Бевцінний, *a.* werthlos.
 Бевцінність, -ости, *f.* Unschätzbarkeit, *f.* Term.
 Бевчасу, *adv.* unzeitig, zu früh.
 Бевчелувати, *v. a.* Гл. II. 54 unmässig sein.
 Бевчерешковий, *a.* mit ungestielter (sitzender) Blüthe (sessilis).
 Бевчѣста, *n.* Кв. II. 34 III. II. 236 Unehre, Schmach, Schande; Ehrenbeleidigung, *f.* Ос. (61) VI. 166.
 Бевчѣстати, *v. a.* entehren, schmähen, beschimpfen.
 Бевчѣстний, (-чѣсн-) *a.* ehrlos, unehrlich; -е дерево в. Топля.
 Бевчѣстник, *m.* d. Ehrlose, Nichtswürdige, Soburke, *m.* Ф. [lichkeit, *f.* Пар.
 Бевчѣстність, -ости, *f.* Unehre-
 Бевчѣне, *n.* Макс. Unthat, Missethat, *f.*
 Бевчїнний, *a.* unthätig, arbeitslos.
 Бевчїнність, -ости, *f.* Unthätigkeit, *f.* [liche Anstellung.
 Бевчинівний, *a.* Біл. ohne Amt-
 Бевчинувати, *v.* Дармувати.
 Бевчоловіче, *n.* Ко. 139 Entmens-
 Бевчоловічний, *a.* unmensch-
 Бевчувствєнний, *До.* бевчўй-
 Бевчўтївний, *К.* бевчўтїний, *a.* gefühllos, empfindungslos.
 Бевчўтївність, -ости, *До.* бевчўтїність, бевчўтїність, -ости, (-чўвн-) *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindlichkeit, *f.*
 Бевшабєльний, *a.* ohne Säbel *Кв.* 226.
 Бевшєлєстно, *adv.* B. geräuschlos.
 Бевшапковий, *a.* ohne Mütze.
 Бевштанько, *m.* С. I. 185 der Hosenlose, Sansoulotte, *m.*
 Бевшумний, *a.* III. geräuschlos.
 Бевщасний, *a.* unglücklich; elend.
 Бевщасниця, *f.* Ч. V. 473 II. die Unglückliche. gemacht, *n.*
 Бевщасє. *n.* M. I. 44 Unglück, Un-
 Бевщотократно, *adv.* К V. unzählige Male.
 Бев'язїки й, *a.* ohne Zunge, III. II. 22.

Бев'язїчник, *m.* Einblatt, *n.* Nat-
 terzunge, *f.* (Ophioglossum vulgatum).
 Бєйбас, *v.* Бєльбас.
 Бєйканє, *n.* das Schreien „а бий!“
 zum Verscheuchen des Raubthieres.
 Бєйкати, *v. a. e.* Raubthier durca
 Schreien verscheuchen.
 Бєкас, *m.* лісній Waldschnepfe, *f.*
 (Scolopax rusticola). [schnepfenschrot, *n.*
 Бєкаїнник, *m.* С. I. 237 Wald-
 Бєкати, бєкнути, *v. a.* blöcken, mucksen.
 Бєкет, *m.* Кв. 308 Vorposten, vorgeschobener Wachposten.
 Бєкєша, бєкєшка, *f.* Pekesche, *f.*
 weibl. Pelzkleid; eng anliegender Uiber-
 rock mit Schnüren u. Quasten besetzt.
 Бєкса, *m.* f. Greiner, Heulmeier, *m.*
 Бєльбас, *m.* feistes, bausbackiges
 Kind; Bengel, *m.*
 Бєльбахи, *pl.* в. Бєбєхи. тєльбухи.
 Бєлєбєнь (-бїнь), -бїня, *m.* höher
 gelegener Platz; Bühel, *m.* Anhöhe, die
 dem schlechten Wetter ausgesetzt ist,
 Левч.; 2) das Ende, der Ausgang eines
 Dorfes.
 Бєлєга, *f.* Viehkoth, *n.* Gr. 17.
 Бєлєлєга, *f.* в. Сўкровиця.
 Бєлєлєжити, *impers.* vom gar-
 stigen Wetter.
 Бєлєна, (- барабля), *f.* knolliger
 Nachtschatten (Solanum tuberosum).
 Бєлєндїти, *v. a. в.* Баландїти.
 Бєлєноватї, *pl.* Nachtschatten-
 Gewächse, Tollkräuter, *pl.* (S. lanaceae).
 Бєлєх, *m.* Schuster; 2) Gerber, *m.*
 Бєлєє, *adv.* Ч. III. 399. ?
 Бєлєкотун, *v.* Лєпєтун, Левч.
 Бєлємєс, *m.* в. Боввєн.
 Бємєл, *m.* H. 122 в. Дўрєнь, Lüm-
 mel, *m.* [nediot.
 Бєнєдє, Бєнєгда, Бєнько, *m.* Бє-
 Бєнєря, *f.* H. 280 в. Лїхо, трїєтє ?
 Бєндєўги, (*d.* бєндєўжки) *pl.* Art
 niedriges Fuhrwerk mit zwei Rädern ;
 2) Last-, Streifwagen, *m.*
 Бєндєўжний, *a.* aufgespreizt.
 Бєнєїна, *f.* Benzoebaum, *m.* (Ben-
 zoïn officinale). [cobі.
 Бєнїтувати, *v. a. в.* Марїкувати
 Бєнкарт, *m.* в. Байєтрук.
 Бєнкет, *m.* Bankett, Festmal, *n.*
 Schmaus, *m.*

Бенкетар, *m. K. Zecher, m.*
 Бенкетованс, *n. das Schmausen,*
 Zechen. [gelsge halten, schmausen.
 Бенкетувати, *v. a. Festmal, Fest-*
 Бенкетник, *m. Schmauser, m.*
 Бентжити, *v. a. K. beunruhigen,*
 behelligen, Unrecht jmdem zufügen.
 Бер, *m. Steig, Fusssteig; Fusssteg, m.*
 Бербеніяця, *f. Fass, n. (bes. für*
 Käse). [101. 102.
 Бэрва, *f. Stegbrücke, f. Gol. III.*
 Бервенó, *m. Gol. gr. 79 Stamm,*
 Block, Balken, *m.*
 Бервінок, *v. Барвінок. [Wacht, f.*
 Бэрда, бердóв, бердóва, *f. s. Вэрта,*
 Бердэш, -шп, *m. Streitaxt, f. Cs.*
 Бердінка, *f. dim. s. Бэрда.*
 Бердйш, *m. Art Weissfisch (Lencois-*
 оус cultratus). [berkammen, *m.*
 Бэрдяк, *m. Verfettiger von We-*
 I. Бэрдо, (*d. бэрдечко*), *n. Weber-*
 камм, *m. Weberblatt, n.*
 II. Бэрдо, *n. Ч. II. 93 todte Hand*
 od. todter Fuss.
 III. Бэрдо, *n. pl. бердó* Abgrund, *m.*
 tiefe Schlucht; 2) Steile, Jabe, *f.*
 Бердулэць, -льця, *m. — рійий,*
 rostfarbige Alpenrose, Schneerose, *f. (Rho-*
 dodendron ferrugineum).
 Бэрда, *f. Stegbrücke, f. Balken, Пет.*
 Беробьяка, *f. s. Бербеніяця.*
 Берборчэстий, *a. Cs. I. 357 -а*
 скатерть gemustert. (?)
 Бэревна, *f. K. Pfahl, m.*
 Бэрэг, (-*рiг. d. беріжók*), *m. Ufer,*
 Gestade, *n. Strand, m. Küste; 2) Rand,*
 Saum, *m.; 3) Hügel, * берэга пусціти ся*
 das Ufer verlassen: allen Halt u. alle
 Rücksicht in Ausgelassenheit verlieren,
 ausser Rand u. Band gehen. [göttin, *f.*
 Берегіяня, *f. He. Пр. IX. 499 Ufer-*
 Берегівка, *v. Берегулька.*
 Береговий, *a. v. Бережній.*
 Береговіяна, *f. Uferstück, m. Ufer-*
 landschaft, *f. He. [stelze, f. (Motacilla).*
 Берегуля, берегулька, *f. Ваош-*
 Берегті, *v. Беречій (берегчій).*
 Берэжа, *a. f. s. v. Жэрэбна, trächtig.*
 Берэжанка, *f. Strändling, m. (Li-*
 torella), *Пет.*
 Берэже, *n. coll. II. die Ufern, pl.*
 Бережіяна, *f. s. Бэрэг; 2) s. Зарінок.*
 Берэжэстий, *a. mit wohl entwi-*

okelten, weiten od. hohen Ufern, *Ч. IV.*
 438 *K. [samkeit, f.*

Бережіня, *n. Hut, Abwehr, Acht-*
 Бережній, *a. vom Ufer, vom Rand;*
 -эсно vom trockener, sonniger Wiese, Hü-
 gelheu; -á водá *М III. Trink- Land-Süss-*
 wasser, *n.*

Бережнійк, *v. Побережнійк. [gel.*
 Бережók, -жка, *m. bewaldeter Hü-*
 I. Бэрэва, *f. Birke, f. Birkenbaum,*
m. (Betula alba). [ляднікі, m.

II. Бэрэва, *m. Anführer der ко-*
 Бэрэвень, -вня, *m. Monat April.*
 Бэрэвина, *f. Birkenholz, n.*

Бэрэвінка, Бэрэвова, *f. Gol. Ne-*
 benfüsschen der Бэчка u. Стур; b)
 Nebenfl. des Прут; 2) Branntwein *m.*
 worin Birkenknospen eingethan worden
 (als Heilmittel); 3) Art grosser Hechte
 die im Mon. Бэрэвень laichen.

Бэрэвка, *f. Zaunwinde, f. (Convul-*
 vulus serium) *II.*

Бэрэвіяк, (*d. берэвничók*), *бе-*
 ревіяк, *Ч. III. 429 m. Birkenhain, m.*
 Birkengehölz, *n. [lern, pl. (Betulaceae).*

Бэрэвовати, *pl. Birkenartige, El-*
 Бэрэвовень, -вня, *ТР. 55 Бэрэ-*
 вова, *m. v. Бэрэвень. [des Стрий.*

Бэрэвовец, -вця, *m. Nebenfl.*
 Бэрэвовий, *a. birken.*

Бэрэвоўця, *f. Birkenasft, m. Bir-*
 kenwasser, *n.*

Бэрэвто, *n. Birkenrinde, f. Пет.*
 Бэрэтанка, *f. Heideerde, f. Пет.*

Бэрэка, *f. v. Богорójник 2).*
 Бэрэлик, *m. kleiner Bohrer.*

Бэрэмніий, *a. v. Бэрэмніий, Пар.*
 Бэресклэт, *m. warziger Spindel-*
 baum (Evonymus verrucosus).

Бэрест, *m. langstielige Rüster (Ul-*
 mus effusa). [holz, *n.*

Бэрестіяна, *f. v. Бэрест; Rüster-*
 Бэрестник (-нік), *m. Rüsterwald,*
m. Rüstergehölz, n. [rüstern.

Бэрестовий, *a. aus Rüsterholz,*
 Бэречэска, *f. N. e. полоніяна.*

Бэречій, берегчій, [берегу, бере-

жэш], *v. a. hüten, bewahren, bewachen;*
 — ся sich hüten s. Стэречій.

Бэржуля, *f. Wein. einer Kuh.*
 Бэрхвіст, -оста, *m. Glareola me-*
 lanoptera.

Бэрпир, *s. Бэрэг.*

Бэріжно, *adv. s. Обэрэжно.*
 Бэрівка, *f. M. I. 157 Flachseide,*
f. (Cuscuta epilinum).

Бэркыць, *inf. beim jähen Falle*
 kopfüber: ritsch! [10 Pud.

Бэрковец, -вця, *m. Gewicht von*
 Бэркут, *m. Steinadler, m. (Aquila*
 fulva), *Пет.*

Бэрлик, *m. Mütze, f. У.*
 Бэрлія, *m. gr. Eilwagen, Omnibus, m.*

Бэрло, *n. Stab, m. Scepter, n. [ліг.*
 Бэрлога, *f. III. II. 27 Cm. s. Бар-*
 Бэрлонóсець, -сця, *m. Scepter-*
 träger, *m. Kł. [тати ся.*

Бертати ся, *Ч. III. 7 v. Обэр-*
 Бертянска рика, *Gol. nördl. Ne-*
 бенfl. der Тіса.

Беручкій, *a. Лесч. v. Ємкій.*
 Бэрелó, *n. бэрелэя, f. durchlö-*
 cherter Halter des Kessels am Henkel
 in d. Sennhütte (колйба).

Бэрцэ, *n. dim. Wgr. IX. s. Бер-*
 Бэсаги, бэсагн, *pl. Doppelsaok,*
 Quersaok, *m. (bisaocium).*

Бэседа, *f. herumsiehendes u. schmau-*
 sendes Hochzeitgesolge, *III.*

Бэседувати, *v. n. P. I. 170 schmau-*
 sen, sich unterhalten, festiren; 2) s. Бэ-

сідувати, *Ks. II. 150.*

Бэсекур, *m. Art Pflanze. [n.*
 Бэсідэ, *f. Sprache, Rede, f. 2) Casino,*
 Бэсідиця, *f. v. Бэсідэ.*

Бэсідка, *f. dim. s. Бэсідэ; 2) klei-*
 nes Schreiben, Liebesbrief, *m. [lig.*

Бэсідливий, *a. gesprächig, redse-*
 Бэсідувати, бэсідити, *v. a. spre-*
 chen, reden.

Бэсіжнік, *m. Einbeere, f. (Paris*
 quadrifolia); — оgoródний, *Malve, B.*

Бэскэдн, *pl. C. II. 182 Felsen, Berge,*
 Bergklüfte, *pl. [Лесч.*

Бэскэдина, *f. schroffer Bergabhang,*
 Бэскид, *m. Beskid, m.; Gebirge*
 übht, *n.*

Бэскідский, *a. Beskiden-, Bes-*
 kids-. [auf den Gebirgen Vieh weiden.

Бэскидувати, *v. n. im Beskid,*
 Бэспэка, *Ф. Пр. III. 278 v. Бэ-*
 пэка 2).

Бэстійский, *a. bestialisch, Фр.*
 Бэта, *f. v. Кэбэта. [Бэтку.*

Бэтэга, *f. Krankheit; f. 2) pl. v.*
 Бэтэжний, *a. krank.*

Бэти, *v. Бічи, бігати R. 138.*
 Бэтка, *f. Cs. I. 300 v. Гриб.*
 Бэткуг, *m. Kehrlicht; Kaff, n. Auswurf*
 vom Getreide, *m.*

Бэх, *m. s. Бешіха; 2) Wasserschie-*
 ling, *m. (Cionta virosa). [II. 143.*

Бэхати, *v. a. wuchtig schlagen, Ks.*
 Бэчкóж, *adv. — посути fest,*
 stark einschlafen.

Бэчман, *m. v. Байтала.*
 Бэцок, -чка, *v. Бэльбас 1).*

Бэчівка, *f. K. Seil, n. grober Spagat.*
 Бэчка, *f. aufgeblühete Weide, Wei-*
 denreis, *m. v. d. f. (s. Бйчк, бйчка).*

Бэчкóвий, *a. -а неділя Palmsonn-*
 tag, *m. (v. Бичковій). [heistsstoffa.*

Бешэги, *pl. ansteckende Krank-*
 Бешіха, *f. Rothlauf, m. Pom. III. 15.*

Бешішник, *m. Heilkraut gegen*
 бешіха: *Chenopodium hybridum.*

Бешкет, *m. K. böser Streich; Un-*
 ehre, Unbill, *f. Leid, n. Пет. Pom. II. 29.*

Бешмэт, *m. Art Oberkleid, C. II. 18.*
 Бештаніяна, *f. Schelten, n.*

Бештати, *v. a. schelten.*
 Бжук, бжун, *m. Rosskäfer, m.*

Бжуніти, *v. n. summen.*
 Бжур, *m. Zwerggattich, m. (Sambu-*
 cus ebulus). [ker, *m.*

Бэдик, *m. старій — Farzer, Stän-*
 Бэдйни, *pl. бэдó, n. Farz, Farz, m.*

Бэдйрка, *f. v. Здйрка.*
 Бэдіти, бэднүти, *v. n. farzen, Winde*
 lassen, *steten.*

Бэдьóха, *f. Pferde-Laustfliege, f.*
 Бэдун, *m. v. Бэдн; 2) Blatt-*
 wanze, (Cimex vasocarium); 3) Land-

wanze, *f. (Geocoris). [cooperdon), Пет.*
 Бэдунка, *f. Stäublingpilz, m. (Lu-*
 Бэдюх, *m. бэдюха, f. v. Бэдун 2), 3).*

Бвенэць, -вця, *m. N. e. Berges.*
 Бвнк, *m. Biesfliege, f. [nigra).*

Бвнйа, *f. Hollunder, m. (Sambucus*
 Бвюк, *m. s. Бжур.*

Бн [бн], *conj. v. Шобн; 2) -би (-б)*
 als Bestandtheil des Conditionalis: давнн
 würde geben; angehängt anderen Con-

junctionen u. Partikeln: колйбн, слйбн,
 йкбн, бодйбн, чомубн, се-б, щэбн u.

A. Oz. 212, 9. 213, 10.

Бйвнй, *a. im Ueberfluss, reichlich.*
 Бивнувати, *v. n. чимось B. Uib-*
 erfluss an etw. haben.

Бі́га, *f.* Lusternheit, Leidenschaft, *f.*
 Би́гар, *m.* Stock, Knotenstock, *m.*
 Бі́гасень, -сня, *m.* Bengel, Trottel, *m.*
 Бі́ги звива́ти, *v.* Бі́дики бі́ти.
 Бі́двати, бі́дка́ти ся, *v.* Бі́двати ся.
 Бі́двень, *m.* *s.* Ке́двень.
 Бі́дка́вка, *f.* Brème, *f.* (Oestrus);
 2) Pferdelausfliege, *f.* (Hippoboscæ equina).
 Би́дліна, *f.* *v.* Това́рина, Horn-
 vieh, *n.* (Schaf, *n.*)
 Би́для́чий, *v.* Това́рчий. [рина.
 Би́длі́, -я́ти, би́для́тко, *n.* *v.* Това́-
 Бі́збач, *v.* Бе́збач.
 Би́зівно, *adv.* sicher, zweifelsohne.
 Би́к, *m.* Ochs; Stier, *m.*; 2) Pon-
 ton, *m.*: міст на би́ках; 3) на би́ка,
 Зап. I. 326 Art Fesseln.
 Би́ль, *f.* Ereignis, *n.* Begebenheit,
 Geschichte, *f.* *v.*
 Бі́ле, *n.* coll. Stengel, *pl.*
 Бі́лень, -ля, *m.* *s.* Би́як.
 Би́леньць, -ця, *m.* острога́тий
 fliesenblüthiger Nackstängel (Gymnaden-
 conopsea). [*f.* Staude, *f.* Pfanzchen, *n.*
 Би́ліна, (*d.* би́лінка, би́ліночка),
 Би́ліско, *n.* Ort wo Unkraut wächst,
 Ч. III. 77 ZP. I. 21. [*derg.*
 Би́літи, *v.* *a.* Зв. plauschen, plau-
 I. Би́ліця, *f.* III. I. 328 wahre Be-
 gebenheit; (*opp.* неби́ліця).
 II. Би́ліця, *f.* Stengel, *m.* *s.* Билó,
 Гол. I. 211; 2) *v.* Чорно́биль.
 Би́лічний, *a.* *Bag.* aus wirklicher
 Begebenheit.
 Би́лівник, *m.* Rechenbohrer, *m.*
 Би́ло, *n.* Stengel, *m.*; 2) *K.* Klöppel, *m.*
 Би́льце́, *dim.* *v.* Билó, *pl.* *Ос.* (61
 V. 58. [Band.
 Бі́нда, *f.* (gemodeltes, gemustertes)
 Биндék, биндю́г (-ю́к), *m.* Hum-
 mel, Erdhummel, *m.* (Bombus).
 Бі́ндерево, *n.* brauner Steinkrie-
 cher (Lithobius forficatus).
 Бинджу́к, *m.* Faulenzer, *m.*
 Биндо́чковий, *a.* zur бі́нда und
 кі́сник geh.
 Биндю́ги, *v.* Бендю́ги.
 Бі́нька, *f.* Elisabeth. [Брені́ти.
 Бі́нькати, *v.* *n.* Гол. III. 349 *v.*
 I. Бі́ньо, *m.* Liebkosungen eines
 Ochsens. [(„Bebe“).
 II. Бі́ньо, *m.* Wgr. 26 *v.* Пла́кса
 Бир! бир! *inf.* Lockruf der Schafe.

Бі́рва, *v.* Брова́.
 Бі́ржа, *f.* Börse, *f.* Börsegebäude, *n.*
 Би́рже́вий, *a.* Börsen-. [soher.
 Би́ржови́к, *m.* moskowitzischer Kut-
 Бі́рив, -ова, *m.* *v.* Бі́йт; *pl.* бирóве
 Gemeindebeamten, *pl.*
 Бі́рка, *f.* Schaf, *n.*; 2) Schaffell,
n. ша́пка - Schafpelzmütze, *f.*
 Бі́рка́ти, *v.* *a.* die Schafe mit
 („а-)бир!“ looken, treiben.
 Бі́рфи, *pl.* Leiterspinnen, *pl.*
 Бі́рче, *n.* Steuereinnahmetaxe, *f.*
 Би́рюкува́тий, *a.* misstrauisch,
 versteckt.
 Би́рючина, бирю́чка, *f.* Rainwei-
 de, *f.* (Ligustrum vulgare).
 Бі́ря, *f.* *v.* Бі́рка 1).
 Би́са́ги, *v.* Беса́ги.
 Бі́сер, (*d.* бі́серок), *m.* Perle, *f.*
 Би́серник, *m.* — серебри́нець,
 Kaisermantel, Silberstrich, *m.* (Argynnis
 Paphia).
 Би́серниця, *f.* — рі́чна Flussperl-
 muschel, *f.* (Margarita margaritifera).
 Би́серо́вий, *a.* perlen; -а го́лка
Ст. sehr fein.
 Би́скети, *pl.* *v.* Бескеди.
 Би́ссонка луска́та, *f.* schuppige
 Steckmuschel (Pinna squamosa); 2) — зна-
 мені́та (P. nobilis).
 Бі́стрень, *m.* reissender Strom *K.*;
 2) rieselnder Bach, Quelle, *m.*
 Бі́стри́й, *a.* reissend schnell; scheu,
 wild; heftig, schnell; feurig; *scharf-
 sinnig.
 Би́стрина́, бі́стринь, *f.* Schnel-
 ligkeit eines Stromes; Stelle wo die
 Strömung heftig ist, Stromschnelle, *f.*;
 2) Fahrwasser, *n.* *C.*
 Би́стрина́, *f.* *K.* *v.* Бі́стрень.
 Бі́стриця, *f.* Wildbach, Wildrie-
 sel, *m.*; 2) Name vieler Flüsse; 3) *pl.*
 ungarische Pflaumen.
 Бі́стристь, -ости, *f.* *v.* Бистротá;
 2) Schnelligkeit, *f.*
 Би́строводи́й, (-вóдний) *Ст.* Макс-
a. schnell u. reissend, fluthend, strömend-
 Би́строглядни́й, *a.* scharfsehend,
 scharfsichtig, *T.* [Scharfsichtigkeit, *f.*
 Би́строглядни́сть, -ости,
 Би́строуду́чий, *a.* schnell ver-
 gehend, Макс. [Schwinger, Flügeln.
 Би́строкрі́лий, *a.* mit schnellen

Бистробки́й, *a.* *v.* Бистрогляд-
 ни́й. [schwimmend.
 Би́стропла́в, *m.* sehr schnell
 Би́стропо́ходни́й, *a.* schnellfah-
 rend, *Kl.* [sinnigkeit, *f.*
 Би́стротá, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharf-
 Би́стра, *f.* *Ст.* *v.* Би́стрина́.
 Би́странка, *f.* Art Fisch: Albur-
 nus Baldneri.
 Би́стрино́чка, *f.* Bein. der рі́чка
dim. reissend schnell fließend, Ч. V. 577.
 Би́т, [бы-], *m.* Ч. IV. 657 Stand, Zu-
 stand, Umstand, *m.* Verhältnisse, *n.* *pl.*
 Би́ть, *f.* *v.* Dasein, Leben, *n.*
 Бі́тва, [би-], *f.* Schlacht, *f.*
 I. Би́те́ [бы-], *n.* M. III. 19 Zustand,
m. Leben, *n.* [Züchtigung, *f.* *v.* Бі́ти.
 II. Би́те́, *n.* das Schlagen, Prügeln, *n.*
 Би́те́вний, *a.* рóвклад — *v.* Schlacht-
 ordnung, *f.* [breche, *f.*
 Би́те́ля, *f.* *He.* Hanf-Flachs-
 Бі́ти, [бю, беш, бє], *v.* *a.* einschla-
 gen, stossen, prügeln; на ко́го auf
 jmd. losschlagen, losstürmen; в двóни
 die Glocken läuten; напáток бе до го-
 лови́ steigt in den Kopf; бі́ти това́р
 Vieh schlachten; — ся sich schlagen,
 kämpfen, raufen.
 Би́тлі́вий, *a.* rauflustig, händel-
 süchtig, kriegerisch, *He.* stössig, *Лев.*
 Бі́тка, *f.* *Luts. gr.* 158 MIII. *s.*
 Бі́йка, бі́тва; 2) бі́тка-шя́ло *Ос.* (61)
 XII. 31 *v.* Пáтка. [*H.* 110.
 Би́тько́, *m.* Schläger, Raufbold, *m.*
 Би́тьком, *adv.* ganz voll, gedrängt,
Пем.
 Би́тові́й, *a.* *He.* Lebens-, Zustands-
 Би́то́к, -тка, *m.* Alles womit man
 schlägt, Art Spiel mit Nüssen, Ч. IV. 43.
 Би́то́пись, *f.* *Kl.* Geschichte, Le-
 bensschilderung, *f.*
 Би́тува́ти ся, im Glück, im Wohl-
 stand leben. [Böses (?).
 Би́тя́нщина, *f.* etw. Unseliges
 Би́цман, *H.* 178 *v.* Бе́цман.
 Би́ч, *m.* Peitsche, Geißel, *f.*; 2) Stock,
m. Ruthe, *f.* P. I. 6. [*sen.*
 Би́ча́, -я́ти, *n.* *pl.* би́чата kleine Och-
 Би́ча́р, *m.* II. *n.* 121 *v.* Би́ч.
 Би́ча́чий, бі́чий, *a.* des Stieres.
 Бі́чик, *m.* Gerte, Ruthe, *f.*
 Би́чийна́, *f.* Ochsenziemer, *m.* Рч. 233;
 2) Ochsenhaut, *f.*

Бичи́ний, -я́ти, *n.* Бичівно́.
 Би́чивка, *f.* Fangriemen, *m.*
 Бичи́вник, *m.* Stange, woran das
 Zuggeschirr des Beipferdes angeknüpft
 wird, *f.* Ziehseil, *n.*
 Бичи́вно, *n.* Peitschenstiel, *m.*
 Бі́чка, *f.* *v.* Ба́зка, шү́тка.
 Би́чкові́й, *a.* *v.* Бечко́вий, не-
 ді́ля Palmsonntag, *m.* [Ochsen, *pl.*
 Бичи́й, *f.* *Кол.* 64 Ochsentrift, *f.*; 2) *coll.*
 Бичо́ва, *f.* *v.* Бичі́вка, *Др.* *c.* 68.
 Бичо́вий, *a.* — кінь beigespanntes
 Pferd, Beipferd, *n.*; 2) — і ко́ра́лі *e.* Ko-
 rallenschnur mit gleichgrossen Korallen.
 Би́чок, -чка, *m.* *dim.* junger Ochs;
 2) Art Fisch: Gobius; -го́нець; -кру-
 гла́ш; -ко́ва́ль B. 3) *Ос.* (61) V. 35 ge-
 рóстєтєтє u. gestampfter Hanfsamen.
 Бичува́ти, *v.* *a.* *Me.* 460 beim Fah-
 ren bergauf od. auf schlechtem Wege
 zum Pferde- od. Ochsengespann noch
 mehr Zugthiere zuspannen; — ся einan-
 der also beim Fahren helfen; 2) geis-
 seln, peitschen.
 Бі́шва, *f.* Gerberfass mit 2 höheren
 u. oben dhlöchernten Dauben, *n.* [ник.
 Би́шй́шник, *Др.* *c.* 27 *v.* Бешы́ш-
 Би́як, *m.* kürzerer Theil des Dresch-
 flegels, Schlagel, *m.*
 Бі́, *v.* Бі́ме́.
 Бі́, *g.* бóбу, *m.* Bohne, Saubohne,
 Bohnenwicke, *f.* (Vicia faba); * дати ко́му́
 бóбу jmdn tüchtig abprügeln; 2) *v.* Ба-
 рабóля. [Дні́стер; 2) *e.* Stádchen in Gal.
 Бі́берка, *f.* linker Nebenfl. des
 Бі́рки, *pl.* Gewürznelken, *pl.*; 2)
 Schafunrath, *n.* [*n.* heil. Schrift, *f.*
 Бі́блє́йщина, *f.* *Kl.* Bibelwesen,
 Бі́бліця, бі́бля, *f.* *v.* Бу́блиця.
 Бі́блійни́й, *a.* biblisch.
 Бі́бліоте́ка, *f.* Bibliothek, *m.*
 Бі́бліотє́чний, *a.* aus, von der
 Бі́блія, *f.* Bibel, *f.* [Bibliothek.
 Бі́бні́к, *m.* -трилі́стник, Sumpf-
 Fieberklee, *n.* (Menyanthes trifoliata).
 Бі́бр, *g.* бóбра, *m.* (Castor fiber);
 бóбра для се́бе во́йти *Мак.* gutes Ge-
 schäft worin machen, sich viel einbringen.
 Бі́бу́ла, *f.* Fließpapier, Löschpa-
 pier, *n.* [iher Stoff.
 Бі́бу́ліна, *f.* dem Fließpapier ähn-
 Бі́бу́лісти́й, *a.* wie Fließpapier
 aussehend.

Бів, *т. Зар.* II. 380 в. Лєбідь.
 I. Біг, *г.* бѣга в. Бог; біг дав ес іат да; дѣсть біг ес іст nicht да.
 II. Біг, [бѣг-], *г.* бігъ, *т.* Lauf, *т.* das Laufen, Rennen; бігом, бігцем им vollen raschen Lauf, eilend; на бігъ mitten im Laufe; у бігах *Кс.* II. 309 fort auf der Flucht.
 Біганіна, *ф.* das Hin- u. Herlaufen, geschäftiges Herumtreiben.
 Біганя, *ф.* N. e. Berges.
 Бігати, *в. н.* laufen, rennen; 2) (—ся) läufig sein, rindern, stieren.
 Бігачка-кривавиця, *ф.* *Ст.* в. Бігунка 1), червінка.
 Бігкій, *а.* leicht beweglich, leicht rasch gehend, *Лев.* [Flüchtling, *т.* Бігалець, *т.* *Кл.* der Flüchtige, Біглий, *а.* flüchtig, der entläuft, desertirt, Flüchtling, *Мор.*
 Бігляк, *т.* в. Бігалець.
 Бігмá, *adv.* schnell laufend.
 Бігмати ся, в. Божати ся в. *д. ф.*
 Біг-мé! *int.* bei Gott! ja so mir Gott!
Лом. III. 15.; Бігмѣх-то-ну!
 Бігбвико, *н.* Laufbahn, *ф.*
 Біготи́я, *ф.* в. Біганія.
 I. Бігун, *т.* в. Богун I. (салъцѣсон).
 II. Бігун, *т.* Ansatzstück, *н.* Zapfen, *т.* worauf sich etw. drehtz. V. die Thür; Thürangel, *ф.*; 2) Pol., Erdpol, *т.*; 3) Laufer, Läufer, Renner, *т.* *Гол.* I. 376 * an e. Schnellwage, *Пол.*; 4) Flüchtling, *т.* *Др.*
 Бігунецъ, -нця, *т.* *dim.* в. Бігун;
 2) P. I. 116 ein aufgewecktes, munteres Kind; 3) — пісочник Feldsandläufer, *т.* (Cincidela campestris).
 Бігунка, бігучка, *ф.* rothe Ruhr; 2) schützte Naht.
 Бігунівий, *а.* Polar-
 Бігцем, бігці, *adv.* в бігці бічи schnell laufen.
 Бігчи, бігти, бічи в. Бігати 1).
 Біла, *ф.* Pickelhaube, *ф.* Spitzhammer, *т.*
 I. Біда, (*д.* бідка) zweirädiger Karren zum Wasserholen.
 II. Біда [бѣд-], *ф.* Elend *н.* Noth, Armut, *ф.* Trübsal, *н.* *pl.* біди böse Leute.
 Бідага, *П.* бідáха *Кс.* 404, *т.* armer Mensch, *а.* Schluoker, *а.* Tropf; Unglücklicher, *т.*
 Бідацкй, *а.* armselig, *Зар.*

Бідáшний, в. Бідолáшний.
 Бідáло, *т.* scherzh. Name eines Armen.
 Бідáти, *в. а.* schmähen; 2) in Armut halten; —ся, Noth leiden.
 Бідкане, *н.* *К.* Noth, *ф.* Bedrängnis, *н.*
 Бідканий, *а.* gequält, geplagt.
 Бідкати ся, бідувати ся, P. I. 192 Leid empfinden, bedauern; за ким sich bekümmern um jmdn, sich für jmdn abmühen, III. II. 12. 2) unglücklich.
 Бідний, *а.* arm, elend, dürftig;
 Бідник, *т.* armer Schluoker, der Dürftige.
 Бідніти, *в. а.* bedrücken, quälen, *К.*
 Бідніця, eine Arme, arme Frau.
 Біднітво, *н.* в. Бідність.
 Бідність, -ости, *ф.* Armut, Dürftigkeit, *ф.* Elend, *н.*
 Біднота, бідночія, бідота, *ф.* grosse Armut; 2) *coll.* die Armen.
 Бідня, бідняга, (*д.* бідняжка), *т.* *МШ.* Armer, Unglücklicher, *т.*, -ати, *н.* *Гол.* III. 364. 368.
 Бідовий, *а.* gefährlich.
 Бідолáйчик, *т.* Reimw. zu сáйчик в. Бідолáха.
 Бідолáка, бідолáха, бідолáшечка *МШ.* *т.* *ф.* armer, verlassenes, unglückliches Wesen.
 Бідолáшний, *а.* arm, elend.
 Бідóма, *ф.* *Гол.* III. 469 в. Бідá II.?
 Бідонька, бідочка, *dim.* в. Бідá II.
 Бідорáка, в. Бідолáка.
 Бідрб, *н.* в. Бедрб.
 Бідушка, *ф.* venerische Krankheit, Lustseuche, *ф.* *Пет.*
 Бідний, *а.* в. Бідний.
 Біжакй, *pl.* Läufer, *pl.* (Cursoria).
 Біжбá, в. Божбá *Кс.* II. 34.
 Біждерко, *н.* V. Götterbaum, *т.* (Ailanthus glandulosa).
 Біждерник, *т.* Tamariske, *ф.* V.
 Біжкй = чиберáчки, Y. III. 478
 Trippeln u. Schákokern, *н.*
 Біз, *Др.* с. 1 в. Без, ohne.
 Бізбно, *adv.* gewiss, wahrlich, *Пет.*
 Бізувати, *в. а.* [bizony] *н.* Потверджати: behaupten; не бізую ся іох kann nicht versichern, i. k. *н.* einstehen; etw. über sich nehmen, vermögen, im Stande sein, sich stark gesund fühlen; — дарáбою, в. Floss regieren, *Пет.*

I. Бізн, *т.* Steuermann eines Kahnes, Flösser, *т.*
 II. Бізн, *т.* Oohsenziemer, Knüppel, *т.* гóлий як — ganz nackt, *Пет.*
 I. Біж, *ген.* бѣю, *т.* Schlacht, *ф.* Kampf, *т.* [Furcht, Respect.
 II. Біж, *ген.* бѣя: мае бѣя ег hat Біжко, *adv.* в. Бѣяко.
 Біжній, *а.* в. Буйній, *Ог.* 47.
 Біжся, бійте ся *imperat.* zu Бојти ся.
 Бік, *ген.* бѣку, *т.* Seite, Flanke, *ф.*
 *вийшло ему на сдѣн бік, лѣе ему бѣком ist ihm schlecht bekommen, hat genug an dem (auszustehen, zu leiden); 2) бік, *праер.* с. *ген.* в. Пѣбѣч, *Ст.*; 3) на сім бѣці diesseits, на тім (тамтім) бѣці jenseits.
 Біка, *т.* Zuchtstier, *т.*
 I. Біль [бол-], *ген.* бѣлю, *т.* Schmerz, *т.* Weh, Leid, *н.*
 II. Біль, [бѣл-], *ф.* Weisszeug, *н.* Wasche; 2) Leinwand, *ф.*; 3) Flachsgarn, *н.*; Y. III. 113; 4) Splintholz, *н.*; 5) *т.* Pfefferschwamm, *т.* (Agaricus piperatus).
 Білáвий, *а.* в. Білáвий.
 Білáвка, *ф.* біологбвець, -вця, *т.* в. Мброн.
 Білáн, білáш, *Н.* 90 *т.* в. Білий.
 Білáний, *а.* weisslich fahl.
 Білэ, *н.* Weisszeug, Linnen, *н.* Wasche, *ф.*; 2) в. Нáбіл.
 Біленъ, *т.* Monat Juli, *Gr.* 17.
 Біленэ, *н.* das Weissen, Tünohen; 2) das Bleichen.
 Біленик, *т.* gebleichte спідниця.
 Білэнькй, білэсенькй, *а.* *dim.* sehr weiss, schön weiss, rein, nett; -а (горівка) reiner Branntwein.
 Білий, *а.* weiss; 2) — день heller Tag; 3) -а недѣля *Марк.* 4 Charwoche, *ф.*; 4) Біле море † Name des Archipelagus; 5) = сніг der Schnee: білий розболѣв си der Schnee thaut auf; 6) silbernes Zehnkreuzerstück.
 Білэна, *ф.* в. Біль II. 1) u. Біле; 2) в. Білна 2).
 Білик, *т.* Weissling, *т.* (Pieris); — глодінець Heckenweissling; — ріпáнець Rübenweissling; — ріпáчник Grünader; — ріжүшник Aurorafalter.
 Білэло, (*д.* білэлечко) *н.* weisse Schminke; weisses Kopftuch der Frauen.

Білэна, *ф.* weisse Haut; 2) Rappe, *ф.* (Aspius rapax).
 Білэти, *в. а.* weissen, weiss über-tünchen; 2) bleichen.
 Білэця, *ф.* в. Білка 2); 2) Laube, *ф.* Uklei *т.* (Aspius lucidus); 3) землá — Art weisslicher Kreideboden; 4) Hausmarder, *т.* (Mustela foina).
 Білэнка, *ф.* в. Білослэва.
 Білэсть, -ости, *ф.* die Weisse, das Weisses, das Weisssein. [schimmern.
 Білэти, *в. н.* weiss werden, weiss Білка, *ф.* weisse Hornhaut im Auge C.; 2) Eichhörchen, *н.*
 Білэктй, *а.* mit grosser weisser Hornhaut im Auge.
 Білко, білько, *н.* в. Білчниця.
 Білковй, *а.* eiweissartig.
 Білковина, *ф.* Eiweiss, *н.* eiweissartiger Körper, (albumen) *Вол.* *Фр.*
 Білэмáк, білэмáч, *т.* Starblinder, *т.*
 Білэмáтй, *а.* starblind.
 Білэмáчок, мáчок — чка, *т.* Ackerohn, *т.* (Papaver Argemone).
 Білэмб, *н.* der graue Star.
 Білэній, *а.* schmerzhaft; бѣлі -і heftige, quälende Schmerzen, *Ру.*
 Білбá, *ф.* Bleiweiss, *н.* *Вол.* [пблэ.
 Білоберэже, *н.* *К.* в. Килимске
 Білобѣкй, *а.* weiss an beiden Seiten.
 Білоборбдй, *а.* mit weissem
 Білоборвй, *а.* mit weissen Brauen.
 Біловáстй, *а.* в. Білáвий. [alba].
 Біловерба, *ф.* weisse Weide (Salix
 Біловáнник, *pl.* Art Winterápfel.
 Біловус, в. Білоус.
 Білоглэний, *а.* kreiden.
 Білоглбвй, *а.* weissköpfig.
 Білоглбвкá, *ф.* mit weissem Kopf;
 2) Schwanzweisse, *ф.* (Parus caudatus).
 Білогрэвэць, -вця, *т.* weissmáhnig; 2) Ringdrossel, *ф.* (Turdus torquatus).
 Білогрэд, (-грудець, -грүдик), *т.* mit weisser Brust; 2) Seeschwalbe, *ф.*,
 3) Eisvogel, *т.* (Alcedo ispida).
 Білогубй, *а.* mit weissem (unbehaartem) Gesicht, Mund, *Кух.* *Ос.* (61)
 XI. 20.
 Білодáничк, *т.* in den raikáй: wahrsh. N. eines heidn. ruthen. Gottes.
 Білодупець, -пця, *т.* Braunkehlchen, Pfáffchen, *н.* Todtenvogel, *т.*

Білозárка, *f.* Zaunlilie, *f.* (Antherionm). [funkelndes Sternlein.
 Білозрочка, *f.* *dim.* *Me.* 121
 Білозбр, (*d.* білозірець -рця), *m.*
 Falke, *m.*; 2) Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).
 Біловбрій, *a.* *Левч.* в Яснобкий.
 Біловуб, *m.* Leucodon, *B.*
 Білбк, -лká, *m.* Eiweiss, *n.*
 Білокляйн, *m.* weisser Ahorn.
 Білокопáтий, *a.* weissbuhfig.
 Білокбс, *m.* seidenes gemustertes Gewebe, *Зак.*
 Білокрáлий, (*dim.* *f.* білокрáлонька) *a.* mit weissen Flügeln.
 Білокрáлець, -льця, *m.* -крáлка, *f.*) Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).
 Білокурáй, *a.* blond, *Левч.* *Пет.*
 Білолáкий, білолáций, *a.* mit weissem Gesicht, Antlitz.
 Біломаймурний, (-мармуровий), *a.* aus weissem Marmor.
 Біломуха; (*d.* -мушка), *f.* Blaukehlochen, *n.* (Lusciola suecica).
 Білоніг, -бга, *m.* glattes Bruchkraut, (Herniaria glabra).
 Білонбгий, *a.* *f.* *dim.* білонбжка, mit weissen Füssen. [mis Sara).
 Білбк, *m.* Blei, *m.* Blicke, *f.* (Abra-
 Білоплéчий, *a.* weissarmig, mit weissen Schultern. [ster, *m.*
 Білорáвець, -ця, *m.* Weltpriester.
 Білорбгий, *a.* mit weissem Geweib, *Kv.* 213.
 Білорбжéвий, *a.* weisslich rosa.
 Білорудь, *f.* Weissbleierz, *n.* *Вол.*
 Білорукавічний, *a.* weisse Handschuhe tragend, *Зг.*
 Білорукáй, *a.*; *f.* *dim.* білоручка, mit weissen Händen (von feinen, verzärtelten, arbeitsscheuen Mädchen, Städtlern u. A.) [braun, *K.*
 Білорумáний, *a.* weiss und roth.
 Білослáва, *f.* weissfrüchtige Pflaume.
 Білоснáжний, *a.* schneeweiss, *Py.*
 Білотá, *f.* в Білість.
 Білотáрчик, *m.* в Білодáнчик *Гол.* III. 156. [Schnurrbart.
 Білофс, білофсий, *a.* mit weissem
 Білбха, білбшка, *f.* weisses zart-
 háutiges weibl. Wesen, *Пет.*
 Білохáтий, *a.* mit weissen Hütten, *III.* I. 263.

Білобчник, *m.* Gänse- Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).
 Білобчниця, *f.* weisse od. harte Augenhaut, (sclerotia).
 Білошáйка, *f.* mit weissem Hals.
 Білувáне, *n.* в Біль II. 1).
 Білувáти, *v.* *a.* *P.* II. 150 die Haut abziehen, schinden.
 Білу́га, *v.* Білю́га.
 Білаужáйна, *f.* Hausenfleisch, *n.*
 Білу́н, *m.* *Вол.* в Біль II. 5); 2) Stachel-
 apfel, *m.* (Datura stramonium).
 Білúха, *f.* в Білолáций, -я, *f.*
 I. Більцé, *n.* *Кн.* *Пр.* IX. 814. 815.
 Geländer, *n.* Latte, *f.* (*vgl.* бильцé).
 II. Більцé, *n.* Art Leinenstickerei.
 Більцá, *pl.* weisses Baumwollengarn.
 Більшáк [бол-], *m.* der Aeltere an Jahren. [grösser werden.
 Більшáти, більшáти, *v.* *n.* *III.*
 Більшебáрвність, -ости, *f.* *Вол.*
 Polychroismus, *m.*
 Більшелáтний, *a.* mehrjährig.
 Більший, *a.* *compar.* zu Великий.
 Більшинá, *f.* *Кл.* Majorität, Mehrzahl, *f.*
 Білю́га, *f.* Hausen, *m.* (Acoipenser huso); 2) в Біле 1).
 Білю́х, *m.* в Білик. [an *Oz.* 184, 2.
 Біля, *praep. c. gen.* neben, bei, nahe
 Білявий, *a.* weisslich.
 Білявка, білявіна, *f.* blondes Mädchen, Blondine, *f.*; 2) * *m.* *f.* Geliebter, Geliebte; 3) — головáта Schwamm-
 Rosenspinner, *m.* (Liparis dispar); — зо-
 лотогýлка, Goldaster, *m.* (L. chrysorrhoea).
 Білявша, *f.* Libelle, *f.* (Libellula).
 Біляк, *m.* *АД.* I. 219 козак — in weisser Kleidung von Leinweind, dah-
 niederen Ranges (*opp.* кармазинник), *III.*; 2) Art Hasen; 3) в Біль II. 5).
 Білянка, *f.* Ч. 59 weisser, feiner Teint (*opp.* веснянка 4.); 2) в Біль II. 5)
 Agaricus subdulcis.
 Біляр, *m.* Bleicher, *m.*
 Білястий, *a.* в в Білявий.
 Бімбувáти, *v.* *n.* sich stolz geberden.
 Бір, *gen.* бóру, *m.* Wald, bes. Nadelwald, *m.* II. 299.
 Біржанáк, *m.* в Збіржанáк, *Кв.*
 Бірувáти, *v.* *a.* в Білувáти, (бес-).
 Бірчий, *a.* *m.* с. † Abgabeneinneh-
 mer, *m.* *K.*

Бірчя, *m.* *R.* (Мета V. 25) Aufruher, Verkünder, *m.* (?) [fel, *P.* I. 3.
 Біс, *m.* Teufel, *m.* в біса zum Teufel.
 Бісérний, бісэрбвий, *a.* *KV.* Perlen: — не дéрево Tamarix tetrandra, в Бисербвий.
 Бісик, *m.* *dim.* в Біс; бісики пукáткі *C.* I. 53. *Ко.* 9 verführen, bethören.
 Бісити, *v.* *a.* ärgern; — ся расен, toben, toll sein.
 Бісний, *a.* II. *n.* 13 в Бісновáтий.
 Бісновáтий, *a.* vom Teufel besessen, rasend, toll. [Raserei, Wuth, *f.*
 Бісновáтість, -ости, *f.* Tollheit,
 Біснувáтиса, rasend werd., rasen.
 Бісовий, бісовский, *a.* teuflisch, dämonisch; Бісова Арáнія ehem. Name Bessarabiens. [Gesinde, *n.* teuff. Sippe, *f.*
 Бісэвщина, *f.* teuflisches Handwerk,
 Бісурмáн, *m.* Bisurman, Muselman, Ungläubiger, *m.* [geh. в Турéцкий.
 Бісурмáнский, *a.* zu Бісурмáн
 Бісурка, бісáка, *m.* *C.* I. 243 в Біс.
 Біта, *f.* Gerber, *m.* *Ос.* (61) 219.?
 Бічнáй, *a.* von, an der Seite, seitig, Seiten-.
 Блаванка, *f.* Ч. IV. 434.?
 Блават, блаватень, -тня, *m.* blaue Kornblume, (Centaurea cyanus); 2) *gew.*
pl. blaues Seidenzeug.
 Блаватáс, *m.* *IG.* в Блават 2).
 Блаватний, *a.* blau; 2) sklep — Schnitt-Tuchwaarenhandlung, *f.*
 Блаву́чити, *v.* *n.* müssig sitzen, faulzen.
 Благáне, *n.* das Flehen, *K.* [bitten.
 Благáти, *v.* *a.* flehen, flehentlich
 Благáч, *m.* благáщий, *a.* *M.* II. 117 inbrünstig, flehentlich bittend, flehend.
 Благéнький, *a.* *dim.* zu Благáй: nichtig, unbedeutend.
 Благáй, *a.* gütig, gutherzig, nachsichtig; *Блáго, adv.* wenigstens, zum Wenigsten (-добрé и тó): — мені тількиloch bin schon damit zufrieden, ist für mich ein Gewinn; кому́ тотó блáго? wem kommt das zugut?
 Блáгість, -ости, *f.* Güte, Gnade, Nachsicht, *f.* *Кв.* 344 *K.*; 2) Wohlfahrt, Gedeihen, *m.* *V.*
 Благобáйт, *m.* *KV.* в Добробáйт.
 Благовáдний, *a.* *Лар.* scheinbar gut.

Благовéст, *m.* grosse Glocke; 2) das Läuten zur hohen Messe. [schast.
 Благовéствовáне, *n.* frohe Bot-
 Благовéствувáти, благовéстáти, *v.* *a.* frohe Botschaft verkünden, das Evangelium predigen, *III.* II. 139.
 Благовéстáтель, *III.* II. 221, благовéстник, *m.* *V.* Verkünder froher Botschaft (vom Erzengel Gabriel *Марк.* 3) * Blumenkranz als Bote des Frühlings, *m.*
 Благовéстний, *a.* heilverkündend, glücklich; 2) von dem am Feste Mariá Verkündigung (благовéщен) Geborenen: schadhast, unbrauchbar, fatal, unglücklich, *III.*
 Благовéщене, *n.* Verkündigung der h. Jungfrau Maria, *n.*
 Благовéщний, (-вэщ-), *a.* zu Благовéщене geh. *H.* 9.
 Благовéлене, *n.* † Wohlgefallen, *n.* *Гunst, Gnade, f.* *III.* II. 245 *K.*
 Благовéнник, *pl.* Viscogewächste, *pl.* (Diosmeae).
 Благовéйнно, *adv.* † *K.* mit wahrer, tiefer Frömmigkeit. [дáтний.
 Благодáйний, *a.* *KV.* в Благо-
 Благодарéники, *pl.* Reimw. zu varéники *H.* 237 в. *d.* *f.*
 Благодарáти, благодарéствувати, *v.* *a.* † в. Дáкувати.
 Благодарáний, *a.* † в. Вдáчний.
 Благодарáність, -ости, † *v.* в. Вдáчність.
 Благодáть, благодáтність, -ости, *f.* Gnade, Wohlthat, *f.*; 2) Segen, *m.*
 Благодáтка, *f.* Gottesgnadenkraut, Purgirkraut, *n.* (Gratiola officinalis).
 Благодáтний, *a.* segenvoll, gesegnet, holdselig. [гünstigen Tage, *B.*
 Благодéнно, *adv.* vom glücklichliohen, Благодéйнш, *m.* Bartgras, *n.* (Andropogon) *B.* [308, *m.* в Добродáй.
 Благодéй, *У.* благодéтель, *Кв.* II.
 Благодéля, *n.* в Благодáть.
 Благодéя, *f.* в Добродáйство.
 Благодéшис, *n.* † *Мако.* Gnade, *f.*
 Благодéшне, *adv.* *III.* II. 166 gutherzig. [keit, *f.*
 Благолéне, *n.* *K.* † Pracht, Herrlich-
 Благовéсний, *a.* *KV.* Wohlthat, Rettung bringend.
 Благоподóбно, *adv.* † *K.* ganz entsprechend, sobicklich, correct,

Благополучно, *adv. gr.* glücklich.
Благопристойний, *a. Пол.* wohl-
anständig. [^{edel}, hochherzig, III. II. 25].
Благородний, *a. edel*, freigebo-
ren; Благородність, *-ости, f.* Adel,
Edelmuth, *m.*

Благословеня, *(-ние), n.* das
Segnen, Weihen; 2) der Segen.

Благословяти, *v. a.* segnen, wei-
hen; 2) lobpreisen; 3) — ся до вітця и
до матері, *Га. I. 9* den Vater u. die
Mutter um den Segen zum Kranzwinden
für die Braut bitten; 4) благословить ся
на свѣт es dämmert der Tag, der
Morgen.

Благостійний, *a. K.* segenreich.
Благостія, *f. K.* Gnade, Gunst,
f. gutes Werk, Wohlthat, f. Ч. V. 1167.
Благотворитель, *ш. He. s.* Do-
brödiß.

Благотворний, благотворящий,
K. a. wohlthuend, segenvoll, segnend.

Благоуханный, *a. † III. II, 217*
wohlduftend.

Благочестя, *n. s.* Православія.
Благочестивий, *a. s.* Правос-
лавный; 2) gottesfürchtig, fromm, III.
II. 251. [ehrlieh.

Благочестно, *adv. K.* ehrwürdig,
Благочынний, *a. m. s. gr.* Aufse-
her über mehrere Kirchen; Dechant, *m.*
Благувати, *v. n.* helfen (in der
Krankheit).

Благувати, *v. n.* irge reden.
Благущий, *a. s.* Благачий.
Блаженний, *a. † selig, glücklich-*
lig, glücklich.

Блаженність, *-ости, f.* блажен-
ство, *n.* Glückseligkeit, Seligkeit, *f. V.*
Блаженствовать, *v. n. † III.*
glücklich sein.

Блаживка, *f. Nbf.* des Стрѣвигор.
Блажко, *m.* Blasius.

Блажувати, *v. n.* leichtlebig sein.
Блажен, *(-ень), g.* -вня, -а, *m.* Narr,
m. Klv. 139. [ти ся.

Блажніти ся, *Мх. s.* Соблажня-
Блажувати, *v. n.* den Narren spie-
len, närrisch Zeug machen, Possen spielen.
Блажнок, *m. s.* Блажен; 2) Min-
derjähriger, *m.*

Блакіть, *f.* блакіте, *n. Ст.* Bläue
(des Himmels), *f.* Azur, *m.* Leuch.

Блакітний, III. I. 58, блакітний
Ст. a. blau, himmelblau, azuren, *Leuch.*

Блама, блан, *Wgr. IX. m.* zwei Halb-
ten Pelzwerk; 2) Saok eines Rauch-
werks, *m.* [Pelz gefüttert, gebrämt.

Бланеній, *ptc.* сердак, *Ф.* mit
Бланар, *v.* Болонкар.

Бланя, *f. Ф.* Pelzverbrämung; hucul.
Pelzkleid, *m.*; 2) блана, *Пет. s.* Бо-
лона; 3) Waldanflug, *m.*

Блат, *m. B. s.* Булат. [шнїянін.
Блах, *m. gen. pl.* Блахи *s.* Доля-
Блевати, *pl. II. 14* das Ausge-
worfenene, Ausgesprieene, Auswurf, *m.*

Блевувати, *v. a. H. 256 s.* Вар-
някати.

I. Блєкіт, *-оту, m.* Gleisse, Hunde-
petersilie, *f.* Gartenschierling, *m.* (Aethu-
sa cynapium).

II. Блєкіт, *-оту, m.* Geblöcke, *n.*
Блєкітниця, *f. s.* Гадючка бор.
Вол. [(Carex pallescens), *B.*

Блєкній, *a.* -я осбка bleiche Segge,
Блєкнути, *v. n.* verbleichen, ver-
schiessen. [cyamus niger), III. II. 27.

Блєкотá, *f.* Bilsenkräut, *n.* (Hyos-
Блєкотáти, *v. n. s.* Белєкотáти;
2) *v.* Блєяти.

Бленá, *f. s.* Блєкотá.
Бленда, *v.* Блїнда.

Блендати, блендиáти, блєнькати,
v. n. s. Блудїти; — свїтом; 2) ногáми
schlendern.

Бленовина, *f.* Hyoscyamin, *n.*
Блеск, *m.* Glanz, Schimmer, Prunk, *m.*

Блєскавий, *(-лиск-), a.* leuchtend,
funkelnd, glänzend. [Flittergram, *m. BB.*

Блєскит, *-оту, m.* Glanz; Flitter,
Блєстáти, блєстїти, *v. n. s.* Блї-
стáти etc.

Блєстєнци, *pl. Вол. s.* Блїщи.
Блєстний, *a.* funkelnd, *B.*

Блєт, *m. Zap. II. 428 s.* Блат, тóпїр.
Блєховати, *v. a. Гол. III. 60. ?*

Блєшнївий, *a.* на бчи, *Гол. III.*
220 blöndend, flimmernd (?)

Блєяти, *v. n.* blöcken, möckern.
Блїдїти, *v.* Белєдїти.

Блїжнь, *f. TP. 45 s.* Блаженá.
Блїжній, *a.* nahe anliegend, sich

nähe befindend, *C. II. 138; der Nächste,*
compar. ближнійший, R. 99; superl. Ч.
II. 532. 533.

Блїжчати, *v. n. Leuch.* Ближїти ся.
Близ, *-ву, m.* Nähe, Nachbarschaft,
f. Ч. III. 159 Мог.

Близь, блїзень, *adv. s.* Блїзько.
Блїзень, *-вня, m.* Schmeichler,
Schwindler, *m.*

Блїзєць, *-вця, m. s.* Близнюк.
Близинá, *He.* блїзкїсть, *-ости, f.*

Близїти, *v. a. Ro. 324* nähern,
nahe bringen; — ся *C. II. 239* sich nä-
hern. [barlich; *adv.* блїзько.

Блїзькїй, *(-кїй), a.* nahe, nach-
Блїзнá, *f.* Narbe, Wunde, *f. B.*
KV. Пет. Зак.

Близнїти, *v. n.* Zwillinge gebären.
Близнїця, *f. Ф.* Doppelgewehr,
n.; 2) Zwillingsschwester, *f.*

Близноватий, *a.* narbig, mit Nar-
ben bedeckt, *B.*

Близнюк, *m. s.* Близнá.
Близнá, *-їти, n. gew. pl.* близнáта,
(d. -тка), Zwillinge, pl.; 2) alles Zwei-
fache, Doppelte: Doppeltopf, *m.* zwei

zusammengewachsene Früchte u. *A.*
Близовіркий, *a. s.* Близорукїй.
Близомїй, *a. H. 223 Ms.* Близкїй.

Близорукїй, *a.* kurzichtig, *Пол.*
Близорукїсть, *-ости, f.* Kurz-
sichtigkeit, *f.* das Kurzsehen.

Блївцї, *pl. s.* Близнáта.
Блїкати, блїкнати, *v. n.* schwach

flackern; 2) blinken, glitzern; 3) чи-
мось winken. [котóра.

Блїкотóря, *f.* Melkziege, *f. s.* Пле-
Блїмавка, *f.* Irrlicht, *n. Фр.*

Блїмати, блїмнати, *v. n.* blin-
zeln, glupen, finster u. versteckt bli-
cken; 2) flackern, flimmern, *Фр.*

Блин, *(d. блинєць, -нця), m.* Plinse,
f. Pfann-, Waffelkuchen, *m. Oz. 81.*

Блиндá, *f.* starker Hautausschlag.
Блиндáр, *m. He.* Bettler.

Блїск, *m.* Glanz, Schimmer, *m.*
Блїскавиця, *f.* Blitz, Wetter-
leuchten, *m.* [wetterstrahlend.

Блїскавичний, *a. K.* Blitzes-
Блїскавка, *f. s.* Блїскавиця;
2) Laube, *f.* (Alburnus lucidus); 3) Jo-
hanniswürmchen, *n.* (Lampyris nocti-
lucis); 4) silbernes Zehnkreuzerstück;
5) *pl.* блїскавки silber od. goldfarbige
Glaskorallen.

Блїскавник, *m.* Blitzschleudrer,
m. Ru. [ter, *m.*

Блїскальце, *n.* Blendwerk, *n.* Flit-
Блїсканка, блїскавка, *f.* Bach-
stelze, *f.* (Motacilla).

Блїскати, *v. n.* blitzen; wetter-
leuchten; 2) glänzen, funkeln, schim-
mern. [Auge, *Фр.*

Блїскобкий, *a.* mit funkelnem
Блїсконїти, *v. n. M. II. 76 s.*

Блїснати, [schimmernd.
Блїскотлївий, *a.* glänzend,
Блїснати, блїснати, *v. n.* bli-
tzen, erglänzen, *C. I. 147.*

Блїтва, *f.* Runkelrübe; 2) Erd-
beerspinat, *m.* (Blitum), *Пет. [den, (Ф.)*

Блїхавити, *v. n.* die Zeit vergeu-
Блїшáк, *m. Leuch.* falsches Gold
od. Silber, Flittergold, *n.*

Блїщати, *v. n.* glänzen, funkeln.
Блїще, *n. Ne. Berges.* [(блїснати).
Блїщїця, *f. s.* Блїскавка 2)

Блїщи, *pl.* Glanz, Glanzerze, *pl.*
Блїг, *gen.* блогá *s.* Облїг.

Блїдень, *-дня, m.* Ворах, *m. Вол.*
Блїдїй, *(-дїй), a.* blass, bleich.

Блїдїсть, *-ости, f.* Blasse, *f.*
Блїдниця, *f.* Bleichsucht, *f.*; 2)

Knotenblume, *f.* (Leucosium vernum).
Блїдїти, *(-дїти), v. n.* blass
werden, verbleichen.

Блїдоватий, *a.* etwas blass.
Блїдолиций, блїдолицїй *Kv.*

211 *a.* weiss od. blass im Gesicht, bleich.
Блїма, *f.* blinzelnde Dirne.

Блїх, *m.* Bleiche, *f.* Bleichplatz, *m.*
Блїхáр, *m.* Bleicher, *m.* [obung, *f.*

Блїхованє, *n.* das Bleichen, Blei-
Блїховати, *v. a.* bleichen.

Блїховня, *f.* Bleicherei, *f. Пол.*
Блїяти, *v.* Блєяти.

Блок, *m.* Rolle, *f. Пол.* [Spitzen, *He.*

Блòнда, *f. pl.* Blonden, (seidene
Блòня, *f.* Stück Acker, *n.*

Блòска, *f. s.* Блòщїця.
Блòхá, *f.* Floh, *m.* (Pulex irritans);

2) — врédна Sandfloh, (*P. penetrans*);
3) *Ч. IV. 40* Art Fangspiel.

Блòхáр, *m.* der viele Flöhe hat.
Блòхòвник, *m.* Polei-Minze, *f.*

(Mentha pulegium).
Блòшка, *f.* водна Wasserfloh, *m.*

(Daphnia pulex); 2) — зёмна *s.* Ковáвка.

Блошник, *m.* Flohkraut, *n.* (Polygonum persicaria), *Пет.*

Блошніця, — особка, *f.* B. Floh-Segge, *f.* (Carex pulicaria).

Блощва, *f.* Wanzenod, *m.* Wanzenkraut, *n.* (Cimicifuga foetida).

Блощійник, блощійчик, *m.* — багбонник, *m.* Sumpff Forst, wilder Rosmarin (Ledum palustre), *B.*

Блощіяца, *f.* Wanze, Bettwanze, *f.* (Acanthia leotularia); 2) — красява gezierte Schildwanze (Cimex ornatus); 3) — ягідна (Cimex bassorum); 4) — чортополоша (Tingis Echii); 5) — сіра грава Ваушванза (Pentatoma grisea); 6) — підкорниці (Aradus); 7) — щитник (Scutellera); 8) — водна Wasserwanze (Corypha striata), *pl.* — і водні (Hydrocoeres); — всімні Landwanzen (Geocoeres).

Блуд, *m.* das Herumirren; 2) Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.* 3) Unkeuschheit, Unzucht, *f.*; — ом ходіти, в блуді *x.* Unzucht treiben; — ом повести когб jmdn irre führen; блудом піти auf Irrwege, auf Abwege gerathen.

Блудати, *v.* блудити, блукати.
Блуден, (-ень), *a.* $\Phi.$ ein Verirrter, Irrrender, *TP.* 199.

[*s.* Блуд.]
Блудець, -дця, *dim. m.* $\Psi.$ III. 419

Блудило, *n.* Irrlicht, *n.* [2] fehlen.

Блудити, *v. n.* irren, fehlgehen;

Блудний, *a.* irrig, fehlerhaft; 2) sündhaft, unzüchtig, unkeusch, *III.* II. 253.

Блудник, *m.* K. der Unzüchtige, Unkeusche; 2) Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubeoula); 3) Labyrinth, *n.* *Ил.*

Блудниця, *f.* *II.* unzüchtiges Weib, Hure, *f.*

Блудодійство, блудодіяне, *K.* блудство, † *n.* Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Блудяга, *m.* *f.* *P.* I. 86 Landstreicher; пішов у блудяги er wurde L. s. Бродяга.

Блудяжка, *f.* *Мак.* s. блудниця.

Блукане, *n.* блукання, блуканка, *f.* *Ил.* das Irren.

[*hen.*]
Блукати, *v. n.* — ся irren, irre gehen.

Блукча, *f.* s. Волчка.

Блювак, *m.* Art giftiger Schwämme.

Блюване, *n.* Erbrechen, Vomieren, *n.* напірає на — reizt zum —

Блювати, *v. n.* sich erbrechen, s. übergeben, чим.

Блювачка, блювотá, *f.* das Erbrechen, *B.*

Блювне срдство, Brechmittel, *n.*

Блювник, *m.* brechenerregende Kopfbeere, Brechwurzel, *f.* (Cephaelis ipsecaouanha). [*brochene*, Auswurf, *m.*

Блювотіяна, *f.* -ня, *n.* das Erbrechen, *d.* блюдечко, *n.* kostbare Schüssel, Teller, *m.* *H.* 29 *Kv.* II. 46.

Блюдолів, (-лівець), *m.* Tellerlecker, Schmarotzer, *m.* *III.* II. 21.

Блюваниця, *f.* Weib das Garatiges spricht, Zoten reisst.

Блювнути, *v. n.* im Strahl hervorschiessen, brechen, *Гол.* III. 20.

Блунути, *v. n.* s. Блювати.

Блуса, *f.* schmaler Lederstreifen zur Deckung der Naht in Pelzon.

Блюститель, *m.* † Bewacher, Aufseher, *m.* *K.*

Блюти, *v.* Блювати.

Блютовіяна, *v.* Блювотіяна.

Блунути, *v. n.* *B.* s. Блунути, блунути. [*dulcamara*]

Блюш, *m.* Alpranke, *f.* (Solanum)

Блющ, *m.* Ephen, *m.* [*pl.* (Araliaceae)].

Блющниковати, *pl.* Ephenartige,

Бля, *Os.* (62) *IV.* 75. 78. 82 s. Для.

Блявкнути, *v. a.* *Kv.* 28 ein ungeziemendes Wort fallen lassen.

Бляўкати, *v. a.* Lappalien, Dummheiten vorplauschen, d. Narren spielen, *Kv.*

Блякіт, -оту, *m.* *Сс.* s. Блакіть, *f.*

Блят, *m.* Weberblatt, Riet, *n.*; 2) s. Обух, блат; 3) Platte, Tafel (eines Tisches u. A.) *f.*

I. Бляха, *m.* *У.* Benennung der ungar. Ruthenen bei den werbінці; *pl.* Wlachen s. Блах. [*Blech*, *n.*

II. Бляха, блéха, (*d.* бляшка), *f.*

Бляхар, *m.* Klempner, Flaschner, *m.*

Бляхарня, *f.* Blechfabrik, *f.*

Бляхарский, *a.* Klempner-.

Бляхарство, *n.* Klempnerhandwerk, *n.*

Бляхман, *m.* Dunst, Nebel vor den Augen; — á пускати, — ом бчи занести кому́ blauen Dunst machen, vorsohwindeln, mit Vorspiegelungen hintergehen.

Бляхований, *a.* *Ко.* 161 in Relief, in erhabener Arbeit.

Бляхувати, *v. a.* mit Bleoh beedecken, belegen.

Бляшаний, *a.* von Bleoh, blechern.

Бляшанка, *f.* Blechdose, *f.* Napf, *m.*; Art Gerath zum Fischfang im Winter.

Бо, *conj.* denn; 2) da, weil; 60 инш', — не *KV.* I. 172 denn anders, — nicht; 3) doch; áле-ж бо aber doch.

Бобавець, -вця, *m.* Art Fabaria, *B.*

Бобайка, *f.* *N. e.* Berges.

Бобак, *m.* s. Свищ. [aus Hafermehl, *pl.*

Бобальки, (-альчакі), *pl.* Klösse

Бобачик, *m.* s. Дівунка.

Бобер, бобир, -бра, *m.* Art Jagdspiel $\Psi.$ *IV.* 40; 2) Kaulbars, *m.*

Бобирець, -рця, *dim.* s. Бобір; 2) Squalius borysthenicus.

Бобівник, *m.* кружалістий, dol-denblüthige Blumenbinse, Wasserviole, *f.* (Butomus umbellatus); 2) Bitter-Bierklee, *m.* (Menyanthes trifoliata); 3) Bachbunge, *f.* (Veronica beccabunga); 4) Zwergmandel, *f.* (Amygdalus nana).

Бобковець, -вця, лавр —, *m.* edler Lorbeer, (Laurus nobilis).

Бобковий, *a.* vom бобковець.

Бобовий, *a.* Bohnen-; — е древо Bohnenbaum, *m.* (Cytissus laburnum).

Бобовіна, *f.* бобовіна, *n.* *coll.* бобовіанка, *f.* Bohnenstroh, *n.* Bohnenstengel, *pl.* [*feld*, *n.*

Бобовіско, (-ніще), *n.* Bohnen-

Бобна, *f.* Забобна, *Лен.*

Бобровий, *a.* Biber- [storeum].

Бобровіна, *f.* Bibergeil, *n.* (сав-)

Бобровник, *m.* Biberjäger, -fan-ger, *m.* *K.*

Боброїд, *m.* Biberesser, *m.*

Бобрунця, *f.* s. Бабрун. [*geläute.*

I. Бовл *int.* vom dumpfen Glocken-

II. Бов, *m.* tiefe Grube im Flusse.

Бовван, *m.* grosse Masse ohne deutlichen Umriss, Klumpen, *m.* alles Rie-sige; 2) Götzenbild, *n.*; 3) * ungeschlachter Mensch, Lummel, Bauerklotz, *m.*

Бовваніти, *v. n.* als grosse Masse undeutlich heranziehen, herabdrohen (von Wolken). *Зак.* *Лот.* II. 25.

Бовгар, *m.* Rind- Ochsenhirt, *m.*

Бовгарка, *f.* Hürde, Stallung für Ochsen, *f.*

Бовдарик, *m.* *N. e.* Berges.

Бовдур, *m.* *P.* I. Rauchfang, *m.*; 2) Fischerstange mit e. Kopfstück; 3) * s. Бовван 3).

Бовдурити ся, in hohen Säulen (Wolken) sich erheben, $\Phi.$ [lámkати]

Бовкати, бовкнути, *v. n.* s. Ба-

Бовкун, *m.* Zugochse im Einspänner, *m.* бовкуном mit einem Zugochsen; einzeln, Solo. [*scherstange*, *f.*

Бовт, *m.* бовта, *f.* Störstange, Fi-

Бовтати, *v. a.* schütteln, schlagen, umrühren; * plaudern, schwätzen; — ся sich plätschern.

Бовтач, *m.* s. Бовт.

Бовтиці, *pl.* s. Дармовіци (auch vorne u. aus der Wolle); 2) Metallknöpfe, *pl.* *m.* [*Wasser*, *m.*

Бовтнене, *n.* Schlag od. Fall ins

Бовчити ся *impers.* von umwölktem Himmel u. thauigem Wetter; 2) vom nahenden Ungewitter.

Бовфа, *v.* Больфа.

I. Бог, *m.* s. Богу́н 1).

II. Бог, *m.* Gott, *m.* бога ра́ди, б. дія, *III.* um gotteswillen; 2) всімний — Wahrer, Zauberer als Heilkünstler, Wunderdoctor, *m.* бог-да-пробсти Gott vergelt'! бог máс Gott hat es, wir nicht: ist nicht da; (*praeterit.* бог máло *He.* *d. m.* 138); 3) *pl.* бога́, $\Psi.$ I. 23 Heiligenbilder, *pl.* *C.* I. 144.

III. Бог, (Буг, *Лесч.*) Fluss Boh.

Богáд, *m.* $\Psi.$ *IV.* 143 s. Посáг, посáд.

Богáтество, *n.* *Гол.* III. 269 s. Богáцтво. [*bar.*

Богáтий, *a.* reich, reichlich; 2) kost-

Богáтіння, *m.* s. Богáтáр 1).

Богáтáр, (бар-), *m.* e. Reichher; 2) Held, *K.* II. 52, Ritter, *m.* s. Ляцáрь.

Богáтáрство, *n.* $\Phi.$ Reichthum, *m.*

Богáтáти, [богáчу-, тáш], *v. a.* reich machen. [*reich* werden, sich bereichern.

Богáтáти, [богáтáю-, тáш], *v. n.*

Богáтка, пше́нця —, *f.* englischer Weizen, (Triticum turgidum), *B.*

Богáто, *v.* Багáто.

Богáцки, *a.* des Reichen.

Богáцтво, *m.* Reichthum, *m.* Wohlhabenheit, *f.*

Богáч, *m.* der Reiche; 2) s. Косáч, *B.*

Богáчий, *a.* $\Psi.$ *V.* 1194 s. Богáцки.

Богáчийце, *m.* *aug.* s. Богáч.

Богáчка, *f.* die Reiche, reiche Frau.

Богáдán, *m.* Theodor, Theodat; 2) богáдán, богáдáчу́к uneheliches Kind, *Mi.* II. 390.

Богданка, *f.* unehelich geborenes Mädchen, *Mi.* II. 271.

Богыла, *f.* III. I. 215 а. Бугыла (?).

Богыня, *f.* Göttin, *f.*

Богынин, *a.* der Göttin.

Богобыйный, *Зг.* богобоязливый, III. II. 11, богобоязний, богобоящий, *a.* gottesfürchtig.

Богобыйність, *Зг.* богобоязність, У.-ости, *f.* Gottesfurcht, *f.* [Gott walten.

Боговаты, *v. n.* *Гол.* III. 225 als Боговаты, *a.* göttlich, göttlich, göttergleich, *Кл.* *KV.*

Боговѣстник, *м.* Verkünder Gottes, *м.*

Боговѣстник, *a.* *Бил.* gottesfürchtig, fromm.

Богодѣвецъ, -вца, *м.* Ч. II. 239 von Gott gegeben (Theodatus).

Богоданный, *a.* *II.* gottgegeben, göttlich. [geistert, von Gott eingegeben.

Богодуховенный, *a.* gottbe-

Богодуховенный, *f.* *К.* Gotteslästerung, *f.* [ний, *К.*], *a.* *ОБ.* gotteslästernd.

Богонезавѣдливый, (-незавѣд-

Богомѣя, богомѣяник, *м.* schlechter Maler; 2) *gew. pl.* schlechte Heiligenbilder. [Gottesmutter, *f.*

Богомѣти, *f.* (-мѣтир), *г.* -мѣтери

Богомѣслий, *a.* gottberathen, *Ру.*

Богомѣля, [мол-], *n.* das Beten, Andacht, *f.*; 2) Wallfahrt, *f.*; 3) jüdisches Betgewand, *He.* [fromm.

Богомѣльный, *a.* Gebet-*К.*; 2) Богомѣльница, *f.* Betschwester,

bigottes Weib, *Мж.*; 2) Wallfahrerin, *f.*; 3) *Вейн.* des jüdischen Bethauses, *АД.* II. 28.

Богомѣлка, *f.* fromme Pilgerin, *He.*; 2) — хѣща Fangheuschrecke, Gottesgrille, *f.* (*Mantis religiosa*). [in Gott.

Богомѣдрецъ, -дрца, *м.* der Weise

Богоневѣстная, *a.* *f.* v. † Gottesbraut, *f.* [hasser, *м.*

Богоненавѣдник, *м.* *К.* Gottes-

Богонѣсець, -сеця, *м.* von Gott Erleuchteter, Gott Tragender, *м.*

Богоотступник, *м.* Gottesleugner, Abtrünniger, *м.*

Богоподобный, *a.* göttlich.

Богоподобність, -ости, *f.* Gottähnlichkeit, *f.* *Фр.* [rung, *f.*

Богочаютане, *n.* Gottesvereh-

Богочаютане, *a.* göttgefällig.

Богочаютане, *a.* göttgefällig.

Богочаютане, *a.* göttgefällig.

I. Богорѣдця, *f.* а. Борѣдця.

II. Богорѣдця, *f.* Muttergottes,

Gottesgebäerin, *f.*

Богорѣдчичий, (= рѣдичий), *a.* zur Muttergottes geh. -а трава Thymian, *м.* (*Thymus Serpyllum*).

Богорѣдничий, *a.* gotterzeugt, *Кл.*

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Богорѣдник, *м.* Mehlbeerbaum, *м.* (*Crataegus aria*, *Sorbus a.*); 2) Els-

Бодець, -дця, *м.* *Ил.* Motiv, *n.*

Антриб, *м.*

Бодѣвий, *a.* stössig.

Боднар, *м.* Böttcher, Fassbinder, *м.*

Боднарѣн, *n.* Sohn des боднар.

Боднарѣна, боднарѣвна, *f.* Tochter d. боднар. [Böttcherhandwerk treiben.

Боднарѣти, боднарѣвати, *v. n.*

Боднарѣха, боднарѣчка, *Гол.*

III. 213 Gattin des боднарѣ.

Боднарѣский, *a.* Böttcher-

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

Боднарѣство, *n.* боднарѣка, *f.* *На.*

корѣвка Marienkäfer; Gold-Raubkäfer;

Maiwurm, *м.* -а роса Sonnentau, *н.*

(Drosera); -а трава Bockhorn, *n.* (Fa-

enum graecum); Vandgras, *n.* (Phalaris

picta); -а трѣця (крѣвця) Berg- Jo-

hannisblut, *n.* (Hypericum montanum);

-е дѣрево Nabwurz, *f.* (Artemisia Abro-

tanum); -е тѣло Christophakraut, *n.* (Ac-

taea spicata); 4) на Бѣже дѣти zu Kir-

chenzwecken orfern.

Бѣжик, *м.* *Зг.* а. Бѣжок.

Бѣжити ся, betheuern, Gott zum

Zeugen anrufen, schwören.

Бѣжити, *a.* весь день — *Фр.*

den ganzen Tag hindurch.

Бѣжичка, *f.* Gottes, Heiligenbild, *n.*

Бѣжити, *n.* *До.* а. Бѣжок.

Бѣживник, *м.* а. Прѣсажний (in

d. Gemeinde).

Бѣжисть, -ести, *f.* *Ру.* а. Бѣжество.

Бѣжка, *f.* а. Богыня; 2) Fasten, *n.*

Gr. 17.

Бѣжкар, бѣжкарѣло, *м.* Frömm-

ler, Mucker, Scheuheiliger, (*Ф.*).

Бѣжкорѣти, *v. n.* Hokus Po-

kus treiben, (*Ф.*).

Бѣжувати, *v. n.* fasten.

Бѣжник, (*д.* бѣжничѣк, -чка), *м.*

der Winkel im Hause, wo die Heiligen-

bilder stehen, Glasschrank mit Heiligen-

bildern, *м.*

Бѣжничья, (*д.* бѣжничѣк), *f.* Ч. IV.

420 а. Бѣжник; 2) jüdisches Tempel-

haus; 3) Mythologie, Götterlehre, *f.*

Бѣжо, *adv.* *Н.* 64 — по бѣжоу

glimpflich.

Бѣжок, -жка, *м.* Götze, heidnischer

Gott; 2) — свѣнный а. Богун 1) (*В.*).

Бѣз, *м.* Hollunder, Holler, *м.* (Sam-

bucus); 2) — турѣцкнй Флидер, *м.*

Бѣзиня, *f.* а. Бѣзиня. [(Syringa).

Бѣвинѣвий, *a.* aus Hollunder.

Бѣвнѣ-що, „Gott weisse was“.

Бѣвник, *м.* а. Бѣвник.

Бѣвья, *f.* *dim.* in d. Kinderspr. а.

Бѣвенька oder Бог; 2) Feuer, *n.*; Sonne,

f. *Фр.* [*Св.* (81) 129].

Бѣв-дѣвка, *f.* Jungfrau mit männ-

lichem Sinn, *f.* Mannweib, *n.*

Бѣвѣ! *int.* (= Бѣгу ѣв, ѣв-Бѣгу)

wirklich bei Gott, *Оз.* 160, 4 (*В.*).

Бѣвка, *Зг.* бѣвкѣня, *Зар.* *f.* Weib

eines Бѣка.

Боркати, *v. a.* auseinanderwerfen, -wühlen; — ся в кжм mit jmdm ringen, sich herumschlagen.

Борислав, *m.* Städtchen in Ostgalizien; 2) Breslau, *n.*

Боритель, *m. v.* Борець.

Боріш, *v.* Баріш.

Борішній, *a.* Mehl.

Борідка, *f.* kleiner Bart; 2) *gew.* *pl.* bartähnlicher Gespinnstzipfel an der Flaschreche; *vgl.* Борідця.

Боркати, *v. a. v.* Підборкати.

Борки, *pl.* Backenbärte, *pl.*

Борлак, *m.* борланка, *f.* Kehlkopf, *m.*

Бормотати, *v. a.* murmeln, brummen.

Бормотун, *m. v.* Бурмало.

Борня, *f.* *Пис.* *v.* Борба.

Боровець, -ця, -ця, — бурій, *m.* brauner Kiefern-Rüsselkäfer, (*Hylobius pini*).

Боровий, *a.* Wald-, bes. Nadelwald-; 2) *m. s.* Forstheger, *m.*

Боровик, (-вник), Edelpilz, *m.* (*Boletus edulis*); 2) wohlriechender Seidelbast (*Daphne sneorum*).

Боровина, (-виця), *f.* Ч. IV. 596, 389 *v.* Бір, *g.* бору.

Бородá, *f.* Bart, *m.* Kinn, *n.*; 2) untere Spitze der Axt; 3) * лядька — niedriges Gras, das von der Sense nicht gegriffen werden kann; 4) Спáсова — bei der Ernte stehen gelassene Kornähren: Спáсови на бóроду.

Бородавкa, *f.* Warze, *f.*

Бородавкáня, *f. v.* Ропуха.

Бородавник, *m.* Waldrebe, *f.* (*Clematis*); 2) Löwenzahn, *m.* (*Leontodon taraxacum*); 3) Knäuel, *m.* (*Scleranthus annuus*).

Бородавчатий, бородавчий, *a.*

Бородáнь, борода́й, борода́ч, *m.* der Bärtige. [*sem* Bart.

Борода́тий, *a.* bärtig; mit grosser Bóрдця, *f.* Kaputze, *f.*; 2) *v.* Борідка. [*pogium* Gmelini].

Борода́ш, *m.* Ueberbart, *m.* (*Epi-Bороду́ха, f.* Bartflechte, *f.* (*Usnea barbata*).

Боровá, *f.* Furche, Rinne, *f.*

Боровáти, *v. a.* Furchen ziehen; 2) * кому II, *n.* 11 jmdm in die Quere kommen, Winkelzüge machen.

Боровáкa, боровéнка, *f.* *dim. v.* Боровá.

Боровáкваний, *Пол.*; боровáчáстий, *B. a.* gefurcht.

Боровáний, *a. v.* Боровний; 2) der jmdm bówilling in die Quere kommt, schadet. [*oben*].

Боровáувáти, *v. n.* Umwege machen. Боровáний, боровáний, *a.* der in der Furohe gehende z. B. Ochs beim Pflügen, rechteitig eingeschirrt (*opp. пiдручний*).

Боровá, *f. v.* Боровá.

Боровáк, (-нáк), *m.* Engerling des Maikäfers, *m.*

Борóйлик, *m.* Hirschkäfer, *m.*

Борóк, бiрóк, *g.* -ркá, *m.* *dim. v.* Бір Wáldchen *n.* [*ралiжний*].

Борóлiжний, (-лiжний), *a. v.* Ба-Борóнá, *f.* Egge, *f.* [*Бóрене*].

Борóне, *n.* Кч. 168 das Ringen, *v.* Борóнене, *n.* Vertheidigung, Beschützung, *f.* [*Vertheidiger, m.*].

Борóнець, -ця, борóнiтель, *m.*

Борóнiти, *v. a.* beschützen, vertheidigen, wehren, bewahren; 2) hindern, hinderlich sein, *Ke. II. 19*; 3) eggen.

Борóнувáти, *v. a.* eggen.

Борóняк, *m.* кiнь — Pferd für die Feldarbeit, *n.* [*wie* bei einer Egge].

Борóняний, *a.* zur Egge geh.

Борóстатися, sich herumwälzen.

Борóтьбá, *f. v.* Борбá.

Борóти, *v. a.* bekämpfen; — ся ringen, Kräfte messen.

Борóшeний, *a. v.* Мучний, *Левч.*

Борóшнó, *n.* Mehl, *n.* Poudre, *III.*

Борóшняк, *m. v.* Хрущáк мучний.

Борóсати, *v. n.* und — ся sich hin u. herwerfen, s. herumschlagen, *He.*; * sich plackern, s. rackern; 2) wackeln; 3) *v. a.* Bundschuhe anziehen, *Пот. b)* *v.* Ни-вáти, силáти, *Gr. 17.*

Борóсук, *m.* Dachs, *m.* (*Meles Taxus*).

Борóсучий, *a.* Dachs-.

Борóт, *m.* борть, *f.* Höhlung im Baume, *f.*; 2) Ч. III. 392 Waldbienenstock in e. hohlen Baume, *m.*; 3) Falz, *m.* Furohe, Rinne, *f.*

I. Борóтa, *f.* inwendig wurmstichiger, fauler Fichtenstamm.

II. Борóтa, *f.* Borte, *f.* *Моз.*

Борóтiти, *v. a.* falzen, aushöhlen, *Пем.*

Борóтiти, *v. a.* II, *n.* 16 wühlen, stossen; aufwerfen.

Бóртник, *m. H.* 138 Bienenzüchter in den бóрти 2); 2) — мéдвiдь brauner Bär; 3) — струг Hohlmeissel, *f.* Hohlhobel, *m.* *Летт.* [*Holz*].

Бóртниця, *f.* ausgemeisseltes Stück

Бортняк, мéдвiдь — С. в. Бóртник 2).

Бортяний, *a.* -е дéрево, *K.* Baum mit wildem Bienenschwarm.

Борухáти, *a.* wurr, struppig. [*Beten*].

Бóрухi вiдправáти vom jüdischen

Борчáстий, *a.* mit бóрки, behaart.

Борчéвка, буршéнка, *f.* Bärenkraut, *n.* (*Heracleum sibiricum*).

Боршáн, *m.* *Гол.* III. 253?

Борщ, *g.* борщý, säuerliche Suppe von rothen Rüben u. Grünzeug od. auf Grund des Sauerteiges von Kornmehl, *Пот.* III. 116.

Борщáвка, *f.* Grübchen am Bart, *n.*

Борщiвнáк, *m. v.* Щербáч.

Борюкáня, *n.* Rauferei, *f.*

Босáк, на босáкá, босáком, бóси-ком, босячкóм, *adv.* barfuss.

Бóсий, *a.* barfüssig; -ий vis nicht mit Eisen beschlagen; бóсоi ногá слiд пiше er geht barfuss einher.

Бóсий справáти, von d. Juden: wann sie bei Sterbefällen barfuss zu Hause sitzen; 2) barfuss gehen, *H. 219.*

Босовáки, *pl.* *Левч.* *v.* Пантóфлi.

Босонiг, (-ниж), *adv.* barfuss, blossfüssig, *H. 207.*

Босонiжка, *f.* barfüssiges Mädchen, „Barfüssele“, *M. III. 136.*

Босонóгий, *adv.* barfüssig.

Босóрка, *f.* Zauberin, Hexe, Wahrsagerin, *f.* *Лет. Пот.* II. 31; 2) босоркáня *v.* Ропуха, чарiвка; 3) *v.* Опириця.

Босоркун, *m. v.* Опáр.

Босотá, *f.* Blösse der Füsse; 2) Armut, *f.* [*нүти*].

Босýтá, [*бодý, бодéш*], *v. a. v.* Бод-Босýтник, *m.* Art Pflze.

Ботáник, *m.* Botaniker, *m.*

Ботáнувáти, *v. a.* botanisieren.

Ботáничий, *a.* botanisch.

Бóтвa, ботвiна, *f.* Mangold, Runkelrübe, *f.* (*Beta vulgaris* und *B. cicla*).

Ботвiна, *n.* *coll.* Blätter des Mangolds, *pl.*

Ботiлий, *a.* dick, fett, wohlbeleibt.

Ботiти, *v. n.* fett, stark, dick, derb werden, *Пот.* III. 38.

Ботюк, *m.* Stamm zum Sägen bestimmt, *m.*

Бóхи, *pl. v.* Околiт, *pl.*

Бóхон, бóхонець, -ця, *m.* (*dim.* бóхоня, -яти, бóхонятко, *n.*) Laib, *n.* (Brod).

Бочáнка, *f.* *V.* Tonnenschnecke, *f.*

Бочáстий, (-чáстий) *a.* -а корóва *v.* Бочýля.

Бочáти, *v. n.* ausweichen, auf die Seite gehen; — ся sich verdrehen, auf eine Seite neigen; * на кóго auf jmdn schein, missgünstig blicken.

Бочáя, *m. v.* Бокшiй.

Бочiлка, (-чáлка), *f.* бочóнок, -нка, *m.* *Др. с.* 253 Fass, *n.*

Бóчка, *f.* Fass, *n.* Toppe, *f.*

Бочкóвий, *a.* Fass-.

Бóчок, -чка, *m. gew. pl.* бóчки Poschen, Seiten am Kleide, *pl.*

Бочýля, *f.* dickbauchige Kuh; 2) weissseitige Kuh.

Бóцiй, бóцянийстий, *a. v.* Бочáстий.

Бóцiна, *n.* Kampf, *m.* Schlacht, *f.* *Сп.*

Бóчóрок, -рка, *m.* schmaler Gürtel.

Бóягýв, *m.* § der Furchtsame, Feigling, *m.*

Бóякiй, *v.* Бóявлiвий.

Бóявлiвець, -ця, *m.* бóявлiвий furchtsam, ängstlich, zaghaft.

Бóявлiвiсть, бóявнiсть, -ости, *f.* Furchtsamkeit, Schüchternheit, Zaghaft.

Бóявно, *f.* Furcht, *f.* [*tigkeit, f.* Бóявно, *adv.* III. I. 200 ängstlich.

Бóяк, *m.* Fechter, Kämpfer, *m.* *Сп.*

I. Бóян, молочáк — *m.* aufrechte Wolfsmilch, (*Euphorbia procerá*).

II. Бóян, *m.* Name des altruthen. Sängers im Слово о полку Игор.

Бóянство, *n.* Ф. Dichterkreis, *m.*

Бóярiн, *m. pl.* бóярi(-е) Edelmann, vornehmer Herr, *pl.* die Grossen; 2) Freiermann, Brautwerber, *m.*

Бóяринувáти, *v. n.* als бóярин bei d. Hochzeit sein. [*H. 175 v.* Пáнi].

Бóярiня, *f.* Frau eines Bojaren, Бóярiшник, *m.* einsamiger Weisendorn, (*Crathaegus monogyna*).

Бóярство, *n.* бóярщина, *f.* Stand —, 2) Hof u. Sitz eines Edelmannes, *m.*; 3) бóярщина Frohndienst, Robot, *m.*

Бóясть, *Левч.* *v.* Бóянь.

Бóяти ся, fürchten, befürchten, sich fürchten; bange sein.

Бра, бра! *vocat.* zu Брат—brate!
A. Г. I. 155, 162 а.

Брага, (*d.* бражка), *f.* Maische zum Branntweinmachen, Branntweinspüllicht, *n.* Schlempe, *f.*; 2) Branntwein, *m.*; 3) Art Dünnbier aus Hirse, *n.*

Браговар, *m.* Kessel für die Maische, *m.* *Lic.*

Бравий, *a.* wacker, tapfer, brav.

Бражний, *a.* zur брага geh.

Бражник, *m.* Maiskufe, *f.*; 2)

* Schlemmer, Trunkenbold, *m.* *Lic.*

Бравада, *f.* *Ф.* *Пр.* III. 117 в. Боровда.

Бравалець, -дя, *m.* с. Блощинник.

Браволійний, *a.* in Brasil be-
malt, gefärbt.

Браволія, *s.* Брезілія.

Брай, *m.* Holzspatel zum Füllen der Fässer mit Schafskäse, *f.*; 2) Hand-
гамме zum Festschlagen, *f.* [lung, *f.*

I. Брак, *m.* Mangel, *m.* Ermange-

II. Брак, *m.* Brack, Ausschuss, Aus-
wurf, *m.*; 2) Auswahl, Aushebung, As-
sentürung, *f.*: до браку йти, в браку
бути. [Ehe, *f.*

III. Брак, *m.* † III. II. 222 Heirat,

Браклєн, *m.* с. Чорноклєн, *Пєт.*

Браковїтий, *a.* mit e. Gebre-
chen behaftet.

I. Бракувати, бракнути, *v. n.*
fehlen, nicht vorhanden sein.

II. Бракувати, *v. a.* bracken, aus-
wählen, ausschliessen. [die Hanf reisst etc.

Бральниця, браля, *f.* Arbeiterin,

Брама, *f.* Thor, *n.* Pforte, *f.*

Брамний, *a. m. s.* Thorwächter, *m.*

Брамурт, *m.* Art rothe Farbe, *Зах.*

Брань, *f.* † Krieg, *m. K.*; 2) Kriegs-
macht, *f.* *Ф.* пекельні — (?)

Брандебурі, *pl.* Schnüre bei d.
Husarenuniform, *pl. C.*

Бранджа, (-жа), *f.* Branohe, Art, *f.*

Брандхвіст, -хвоста, *m.* Nie-
derträchtiger, *m.*

Брандушки, *pl.* білі—Milohstern,
m. (Ornithogallum umbellatum).

Бранє, *n.* das Nehmen, Greifen,
Lesen, Reissen s. Браги.

Бранець, *g.* бранця, *m.* Recrut;
2) Kriegsgefangener, *m.*

Бранзолєта, *f.* с. Браслєт.

Бранник, *m.* В. Warrenträger, *m.*
(Pugaera vucerpala).

Бранїти, *s.* Боронїти, *L.* 89.

Бранка, *f.* die Kriegsgefangene;

2) Reerutierung, Assentierung, *f.*

Бранський, *a.* староста *R.* 2 (51)

s. Староста Brautführer, *m.*

Брантка, *f.* Gewehrzündloch, *n.* *Пол.*

Брань-травá, *f.* Sperrkraut, *n.* (Po-
lemonium coeruleum).

Браскіт, браскотатис. Браскіт etc.

Браслєт, *m.* *He.* Armsprange, *f.* Bra-
celet, *m.*

Брат, *m.* Bruder, *m.*; наш брат
unsereiner, unser Landsmann, u. Stan-
desgenosse; за пан(е)-брат in zunabe-
tretender Vertraulichkeit; чоловік не
нашого брата, *Kч.* 124 nicht unsereiner;
3) брат в сестрою dreifarbiges Veilchen,
Stiefmütterchen, *n.* (Viola tricolor), *s.*
Братки; 4) * *s.* Чєрево.

Братáк, братáч, *m. s.* Друг.

Братán, -áнець, (-нця), -áнич,
-áнок, (-нка), *m.* Brudersohn, Nefte, *m.*

Братанє, *n.* Verbrüderung, Freund-
schaft, *f.* [ter, Nichte, *f.*

Братáниця, -áнка, *f.* Brudertoch-

Братáти ся, sich verbrüdern, fra-
ternisieren. [pfanne, *f.*

Братвán, *m.* братвánка, *f.* Брат-

Братє, *n.* *coll.* *Me.* 465 *s.* Брат
pl. братá, братá *gen.* братій, братів.

Братєрський, *a. s.* Братній.

Братєрство, *m.* Bruderschaft, in-
nige Freundschaft, *f.*

Брати, [беру, берєш], *v. a. s.* Взяти;
nehmen, fassen, greifen, fangen; — ко-
ноплá Hanf reissen; 2) на рóзум über-
legen, beherrigen; 3) — ся до чóго, за
що sich an etw. machen, sich worüber
hermachen; 4) кудáсь sich wohin rich-
ten, wenden, *s.* wohin begeben; *m. d. inf.*
im Begriffe sein, sich aufmachen; *c)* III.

I. 173 heiraten, sich vermählen; *d)* берє
ся в велєне hat einen Stieh ins Grüne,
zieht ins Gr.; *e)* нічó єго не берє ся
es verfangt bei ihm gar nichts, kann
ihm nichts anhaben; 4) берє мене охóта,
страх überkommt mich die Lust, die
Furcht u. *s. w.*; *f)* в відки — ся woher
kommen, herrühren.

Брати гу блáчий, *a.* *KV.* bruder-
mordend.

Брати́н, братї́ня, братї́я (*d.* бра-
тї́тко), братко, браток, братчик, бра-

тї́ха, *m. s.* Брат, Brüderchen, *n.* lie-
ber Bruder. [тичків, *a.* des Bruders.

Братин, братини *IT.* братів, бра-
Братї́ща, *pl. coll.* Brüder, *IT.*; *sing.*
coll. *Kч.* 352.

Братівство, *n. coll.* *K.* Brüder, *pl.*

Братівшлáвий, *a.* wählerisch im
Essen.

Братівщина, *III.* братовїзна,
Зах. f. Nachlass des Bruders, *m.* Bru-
dersvermögen, *n.* *Lic.* [derlich.

Братній, *a.* des Bruders; 2) Brü-
Братобїй. -боя, *KV.* братобїйця
(-товобїйця), *m.* Brudermörder, *m.* *Фр.* *VIII.*

Братовá, *s. a. f.* des Bruders Gat-
tin, *f.* [mörder, *m.* *KV.*

Братоубєць, -бця, *n.* Bruder-

Братолюбіє, *n.* Bruderliebe, Näch-
stenliebe, *f.* III. II. 173.

Братолюбний, *a.* bruderliebend.

Братство, *n.* братчанá, *f.* с. Брацтво.

Братський, *a.* brüderlich; 2) zu
Брацтво geh.

Братчки, *pl.* (братки), *s.* Брат
в сестрою, *s.* Перєстріч. *V.*

Братця (братця), *pl.* zu Брат.

Брацїкати ся, sich plátschern.

Брацтво, *n.* Bruderschaft, bes. Kir-
chenbruderschaft, *f.*

Брашєнь, -шня, *m. s.* Брат.

Брачний, *a.* † *K.* Ehe.

Брачній, *f.* Paarungszeit, Balgzeit, *f.* *V.*

Бре, брьє, *Фр.* *Пом.* III. 15 *vocat.*
zu Брат, = братє, *s.* Бра! бра!

Брєвкало, *m. s.* Прожбра, *Lic.*

Брєвкати, *v. a.* viel u. schnell
fressen. [Wahnwitz, *m.* *Под.*

Бред, *m.* Delirium, *n.* Wahnsinn,

Брєда, *f.* *KV.* böse Göttin des Träu-
mens, der Träumerei.

Брєдєнь, (*d.* брєдєньок), *m.* Art
Fischnetz mit dem man watet, *Лєвч.*

Брєднá, *s.* Брїднá. [ник.
Брєду, 1 *sgl.* *s.* Брєстá. [ник.
Брєдулєць, -лця, *m. s.* Блощїн-
Брєв, (бєв) *s.* Чєрєв, *Oz.* 184.

Брєвгати, *v. n.* чимось *V.* verachten.
Брєвїлáя, *f.* Brasiliensholz, Fernam-
bukholz, *n.*; 2) Brasilienspáне, *pl.* Bre-
sil, *m.* (Caesalpinia brasiliensis v. echinata).
Брєвїльквї, *pl.* Caesalpinieae.
Брєвкўлька, *s.* Брякїлка.
Брємáя, -ени, *n.* Tracht, Bürde, Last, *f.*

Брємєний, *a.* tráchtig, schwanger.

Брємєнїсть, -ости, *f.* Tráchtig-
keit, Schwangerschaft, *f.*

Брєндóлїти ся, putzsüchtig sein.

Брєндўля, (-дўша, -дўшка), *f.*
Frühlingsaffrau, *m.* (Crocus vernus);
2) putzsüchtiges Weib.

Брєнєнє, *n.* das Summen.

Брєнїця, Wiesenmücke, *f.* *V.*

I. Брєнїти, *v. n.* falb, reif wer-
den; 2) sich bereifen, schimmelig wer-
den; 3) strotzen, schwellen; prangen.

II. Брєнїти, *v. n.* summen.

Брєнька, *f.* *V.* Xylota pipiens.

Брєнькати, брєнькнути, брєнь-
чати, *v. n.* klimpern, klingen.

Брєнькáч, *m.* klingende Münze.

Брєнькїт, -оту, *m.* das Klimpern,
Geklimper, *n.*

Брєний, *a.* † *Гол.* vergänglich.

Брескїновий, *a.* Pirsich-.

Брескїня, *f.* Pirsich, *f.* [Holz.

Брєсклї, *pl.* nicht ausgetrocknetes

Брєстá, [брєдў, брєдєш, брєдє],
v. n. waten, hin-eingehen (ins Wasser,
dh. e. Sumpf); 2) * phantasieren, ohne
Sinn reden, schwatzen.

Брєтнáль, *m.* Brettnagel, *m.*

Брєус, *m.* vierschrötiger Mensch,
plumper Bengel.

Брєха, *s.* Брєхáчка.

Брєхáти, [брєшу, брєшем], *v. n.*
bellen, belfern, klaffen; 2) * lügen; ver-
leumden.

Брєхáч, брєхўн, брєхуняка,
Др. c. 167 Lügner, Verleumder, *m.*

I. Брєхáчка, брєхля, брєхўха,
III. брєхўнка, *f.* Lügnerin, Verleum-
derin, *f.*

II. Брєхáчка, *f.* *s.* Мóрон, *V.*

Брєхєнька, *f.* *s.* Побрєхєнька.

Брєхїт, -оту, *m.* Gebelle, Gekláff, *n.*
Брєхлáвий, *a.* viel bellend; 2)
lügnerisch, lügenhaft, verlogen.

Брєхлáвїсть, -ости, *f.* Lügen-
haftigkeit, Verlogenheit, *f.*

Брєхнá, *f.* Lüge; 2) Verleumdung, *f.*

Брєхунєць, -нця, *m. s.* Брєхўн;
Beim. der Handlungscommis. [Зах.

Брєхунївка, *f.* „Lügnerdorf“, *Кє.*

Брєцьвїнок, -нка, *m.* Kugelranun-
kel, *m.* (Trollius europaeus), *Пєт.*

Брєшкó, *m. s.* Брєхўн. *

Брид, *т.* брідь, *ф.* das Abscheuliche, Garstige, Schmutzige; *Н.* 171, *Моз.*; 2) Abscheu, Ekel, *т.* Canaille *ф.* R.U. I. G. Ф.

Бриджий, *а.* weiss gefleckt.

Бриджити, *в. а.* кому́сь щось ekelhaft machen; — ся чимось sich ekeln, Ekel vor etw. haben, etw. verabscheuen.

Бридій, *т.* unflätiger, garstiger Mensch. [abscheulich.

Бриджий, *а.* garstig, hässlich; 2)

Бриджість, бриджівість, -ости. *ф.* Garstigkeit, Hässlichkeit; 2) Abscheulichkeit, *ф.*

Бридживий, (-днівий), *а.* abscheulich, ekelig; 2) der sich leicht eckelt, *Лесч.*

Бридня, (*д.* бридєнка), *ф.* Gesschwätz, *н.* Plauderei, *ф.* Grillen, *пл.* lustige Unterhaltung, *Гл.* 6. 76.

Бриднявий, *а.* в. Бриднявий.

Бриджа, *ф.* ein Theil des Papierdrahens; 2) *пл.* брижі Besatz am Halse u. an den Aermeln beim Frauenhemde, *т.*

Бриженята, *пл.* н. в. Брижа, *пл.* 2),

Брижик, *т.* Bein, *н.* чижик, *ЧІV* 37.

Брижка, *ф.* Schnalle, *ф.* в. Пряжка.

Брижовати, *в. а.* kräuseln, falten; брижовати, *в. н.* gerunzelt, faltig werden (am Rande v. Tuche).

Брижоватий, *а.* gekräuselt, gerüllt; -е полотно ungleichmässig gewebene Leinwand. [xotes).

Брижун, *т.* Schützenfisch, *т.* (То-

Бриж, брижк, *т.* Spritzstrahl des

Wassers, *т.* К.; 2) Fleck, *т.* — грясї. *Не.*

Брижкавець -вця, *т.* Spritzfisch, *т.*

Брижкати, брижнути, (-вати), *в. н.*

spritzen, sprengen.

Брижеляна, *в.* Бруслина.

Брик! *ін.* zu Брикати.

Бри́ка, *ф.* grosse Fuhr, Lastwagen, *т.*

Брикар, *т.* Lastwagenfuhrmann, *т.*

Брикарский, *а.* zur бри́ка geh.

Брикати, *в. н.* muthwillig herum-

springen, -laufen; *übermüthig werden,

sich überheben; — ся *III.* I. 380 sich

spreizen, störrisch sein.

Бриклівий, брикучий, *а.* störrig;

в. Mädchen: spröde, wild, muth-

willig, launig.

Брикнути, *в. н.* aufspringen.

Брикси, *пл.* Ройгри.

Брикуха, *ф.* munteres Mädchen, *Лесч.*

Бриль, (*д.* бры́лик, *III.* II. 217), *т.* Hut, *т.* Hütlein, *н.* -невидим, *Р.* I. 98

unsichtbar machender Hut, Zauberhut.

Бри́ла, *ф.* Klumpen, *т.* Scholle, *ф.*

Бри́лва, *н.* grobes Gestein.

Бри́лка, *ф.* *дтм.* Klümpchen, *н.*

бры́лка, *С.* II. 123 Erdaufwurf, *т.*

Бри́лковатий, *а.* derb, *Пол.*

Бри́ловатий, *а.* in Klumpen, in

Schollen. [Entimus imperialis).

Бри́лянтиця, *ф.* Brillantkäfer, *т.*

Бри́лянтвий, *а.* Brillant-

Бри́мїти, *в. н.* dröhnen.

Бри́нівїти, (*Ф.*) Бренїти I. 2).

Бри́ндвар, бри́ндвєй, Hummel, *т.*

(Bombus).

Бри́ндвяти, *в. а.* Brinse machen.

Бри́ндвя, *ф.* Schafskäse, Schmier-

кәсе, *т.* Brinse, *ф.* eig. u. *бити бри́н-

двяю in Dürftigkeit leben.

Бри́ндувати ся, *Гол.* III. 143

sich stattlich kleiden.

Бри́ндушка, *ф.* Бренду́ля 1).

Бри́ндяк, *т.* *Пр.* XII. 453 Finanz-

wachmann, *т.*

Бри́нїти, *в.* Бренїти II.

Бри́нгало, *т.* в. Бретна́ль; 2) Glo-

kensschlägel, *т.* [II. 447, 464 *Оз.* 90.

Бри́стрий, *а.* в. Бястрий, *Зан.*

Бри́т, *т.* Stück, Theil des Stoffes wo-

raus die спи́дниця zusammengenäht wird.

Бри́ть, *ф.* Sohräfe, Schneide, *ф.*

Бри́тан, *т.* Dogge, *ф.* (Canis mast.).

Бри́тва, *ф.* Rasirmesser, *н.*

Бри́тваник, *т.* Trollblume, *ф.*

Бри́твати, бри́ти, бритати, *Ф.,*

в. а. rasieren.

Бри́тинь, Art Pflze.

Бри́тький, *а.* scharf, haarscharf.

Бри́царі, *пл.* Hemdmanchetten, *пл.*

Бри́ця, *ф.* Borstenfennich, *т.* (Beta-

taria glauca).

Бри́ч, *т.* в. Бри́тва.

Бри́чка, бри́чина, бри́чечка, *дтм.*

leichter ungedeckter Reisewagen.

Бри́шка, *в.* Бри́жка.

Бри́шкати, *в. н.* *Кс.* II. 9 в. Бри-

кати sich viel ausnehmen, sich gebah-

ren, muthwillig ausgelassen sein.

Бри́вка, бри́вонька, *ф.* *дтм.* в. Брѡва.

Бри́д, *ген.* брѡду, *т.* Furt, Untiefe,

ф. Watt, *н.* [sumpfäg, kothig.

Бри́днявий, *а.* -а дорога *Ваг.*

Бри́нїй, *а.* -а кәша aus Бор II.

Бри́х, *т.* (*летк.*) в. Живит.

Бри́ч, *г.* брѡчә, *т.* — крася́льний

Färbegrothe, *ф.* Krapp, *т.* (Rubia tinot).

Бро́ва, *ф.* Braue, Augenbraue, *ф.*

Бро́ван, бро́вач, *т.* mit grossen

Brauen. [erei, *ф.*

Бро́вар, *т.* Bräuhaus, *н.* Bierbrau-

Бро́варник, *т.* Bierbrauer; 2)

Бро́укнеcht, *т.* [вар.

Бро́варниця, бро́варня, *ф.* в. Бро́-

Бро́ватий, *а.* mit dicken Augen-

brauen.

Бро́вко, *т.* Mensch od. Thier mit

grossen Augenbrauen; 2) Name e. Hundes.

Бро́вник, *т.* Ragwurz, *ф.* (Orohis);

Insectenstendel, *т.* (Ophrys).

Бро́дило, *н.* Ferment, *н.* Gährungs-

stoff, *т.* *Под.* [Herumstreichen.

Бро́джене, *н.* das Herumwaten,

Бро́дїти, [брѡджу, брѡдиш] *в. н.*

waten, herumwaten; 2) herumshlen-

dern; -streichen.

Бро́дѡк, брѡдѡчок, -чка, *т.* *дтм.* в.

Бри́д; 2) Bächlein, *н.* [bund, *т.*

Бро́дѡга, *т.* Landstreicher, Vaga-

Бро́їти, *в. а.* — злое Böses thun,

Unheil stiften; — игри́ Possen treiben,

Unfug machen, scherzen. [Mühleisen, *н.*

Бро́к, *т.* Stück Eisen unter dem

Бро́мка, *ф.* Mittelborte in d. Lei-

nenstückerlei, *ф.*

Бро́на, *ф.* Waffe, *ф.* ? *К.* *Пс.* LXVIII.

Бро́нати, *в. а.* kneten.

Бро́на, *ф.* Bronce, *ф.*

Бро́новий, *а.* broncen.

Бро́новник, *т.* Broncearbeiter, *т.*

Бро́нович, *т.* B. Mannschild, *н.* (An-

drosace septentrionalis).

Бро́ня, *ф.* Panzerhemd, *н.* Harnisch,

т.; 2) Rüstung, *ф.* *С.* I. 119; 3) Pfer-

degeschirr, *н.* *Ч.* III. 296.

Бро́янка, *ф.* Spore, *ф.* *Пол.*

Бро́яти, *в. а.* wegwerfen; ver-

schleudern.

Бро́сківня, *ф.* в. Брескїня.

Бро́сня, *ф.* Sporengehäuse, *н.* (spora-

ngium), *В.*

Бро́сть, *ф.* *Ч.* V. 509 Schössling,

Reiser, *т.*; 2) Knospе, *ф.* *Пом.* III. 116.

Бро́стати (-тати) ся Knospen tre-

iben, Zweige bilden.

Бро́сте, *н.* *coll.* в. Бро́сть, *пл.* bes. 2).

Бро́сток, -тка, *т.* *К.* Baumstamm,

Porst, Fruchtweig, *т.* *Зак.* [nähen.

Бро́стувати, *в. н.* sich mit брѡсте

Бро́тати, *в. а.* zügeln, zäumen, *в.*

Наобро́тати, обротати.

Бро́хати ся, *Др. с.* 3 в. Бѡтати ся.

Бро́хнути, *в. а.* wuchtig werfen;

— ся hinabfallen, *Ру.*

Бро́ч, *в.* Бри́ч.

Бро́чевати, *пл.* Krapppflanzen, *пл.*

(Rubiaceae).

Бро́чїти, *в. а.* färben, röthen.

Бро́чка, *ф.* Ackerrothe, *ф.* (Soherardia).

Бро́чок, -чка, *т.* Blutthierchen, *н.*

(Haematococcus).

Бро́шене, *н.* Bersten, Sprossen, *н.* *В.*

Бро́д, *т.* Schmutz, *т.* Unreinigkeit, *ф.*

Бро́дїти, *в. а.* beschmutzen, be-

sudeln.

Бро́дний, *а.* schmutzig, unrein.

Бро́жмель, *т.* в. Бруслина.

Бро́жмент, *т.* Possament, *н.*

Бро́к, *т.* Stein-Pflaster, *т.*

Бро́кар, *т.* Pflasterer, *т.*

Бро́кати, *в. а.* в. Брудати.

Бро́ква, бро́ков, *ф.* Kohlrübe, *Steck-*

rübe, *ф.* (Brassica oleracea napobrassica).

Бро́кувати, *в. а.* pflastern.

Бро́ль, *т.* bewaldeter Gebirgsrücken.

Бруна́тка, *ф.* Art Bräpfel mit

dunkler Hülle.

Бруна́тний, *а.* braun, rostbraun.

Бруна́тно-синьво́сїрий, *а.* bräun-

lich-schiefergrau, *Пол.* [nella vulgaris).

Бруна́лька, *ф.* Brunelle, *ф.* (Pru-

бриет, *т.* в. Чорнобро́вєць.

Бруна́тка, *ф.* в. Чорнобро́вка.

Бру́нька, *ф.* *Не.* в. Бро́сть 2);

Кätzchen an Pflanzen, *н.* *Лет.*

Бру́с, *т.* Balken, Block, *т.*; 2) Wetz-

Schleifstein, *т.*; 3) Felsklippe, *ф.*; 4) *ro-

her ungeschlachter Bengel.

Бру́сак, бру́цәк, *т.* Brotsack, *т.*

Bündel, *н.* [вати.

Бру́сати, *в. а.* *Wgr.* 80 в. Паку-

Бру́сачә, -яти, (-чәтко), *н.* *дтм.*

в. Бру́сак. [Бру́с 2).

Бру́сик, бру́сок, -скә, *т.* *дтм.* в.

Бру́сити, бру́сувати, *в. а.* wetzen,

schleifen, schärfen; 2) *Кс.* II. 46 essen.

Бру́слєнїна, *ф.* das Wasser un-

ter dem Wetzsteine (in d. Schleifma-

schine); 2) в. Бруслина.

Бруслик, *m.* брусла, *n.* Brustlatz, *m.* ärmellose Leibjacke, Weste, *f.*

Брусайна, бруслевина, *f.* Spindelbaum, *m.* Pfaffenhütlein, *n.* (*Evonymus europaeus* u. *verrucosus*).

Брусайничик, *m.* *B. Hupnomete evonymella*.

Бруснакй, *pl.* Aepfel Früchte der Бруснагий, *a.* *He. Pr.* XI. 168 -а бородя wie e. брус 1) aussehend, struppig.

Брусначка, *f.* Art Apfelbaum mit süßen Früchten. [ник.]

Брусничя, *f.* борівка — *s.* борівка

Брусовати, *v. a.* дерево das Holzmaterial bezimmern, behauen, *Лем.*; 2) *s.* Брусяти. [roh, bengelhaft, grob.]

Брусоватий, *a.* ungeschlachtet, Брустурник, *m.* Art Pflze; (Blatt der Tabakspflanze, *n.* *Gr.* 17).

Бруховещина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьман Бруховецкий, *K.*

Бручяха, *f.* *N. e.* Berges.

Брушляк, *m.* *s.* Бруфелик.

Брюхатий, *a. gr.* grossbläulich.

Брюхатки, *pl.* *B.* Bauchpilze, Balg-pilze, *pl.* (*Gasteromycetes*). [Дністер.]

Бряжка, *f.* rechter Nebenfl. des Брякала, *n.* Klapper zum Rasseln, *f.*; 2) Thürhammer, *m.*

Брякати, *pl.* *R. I.* 178 Schellen, *pl.*

Бряккілка, *f.* бряккяло *n.* Schelle, Klingel, *f.* Schellenglöcklein, *n.*

Брякотіне, *n. v.* Бряскит.

Брякун, *m.* *Kv.* 68 der klingt, klirrt, rasselt. [rende Geissel.]

Брякутка, *f.* *Ч. III.* 112 schwirren

Брянути, *v. a.* *P. I.* 34 stark schlagen; 2) *s.* Брянути; 3) klirren, *M. I.* 108,

Бряулець, *m. s.* Бредулець, *Лем.*

Бряк, *m.* Geklirr, *n.* Klang, *m.*

Брякяня, орябина, *f.* Els-Vogelbeere, *f.* Elsbeerbaum, *m.* (*Sorbus torm.*).

Бряма, *f. v.* Брама, *Kv.* 5.

Брямка, *f.* *Зап.* I. 345 Rundung, Zarge bei der Бандура 1).

Брянщина, *f.* *K. I.* 56 = Браничина Epoche der Theilungen Polens, wann am rechten Dnieperufer das Geschlecht der Branicki eine bedeutende Rolle spielte, *А. Д.* II. 32. [s. Досьвіт.]

Бряск, *m.* Glanz, Schimmer, *m. U.*

Бряскит, -оту, *m.* Gerassel, Geklirr, *n.*

Бряскотати, *v. n.* rasseln, klirren.

Брячка, *f. v.* Спряжка.

Брящати, (брящя-). *v. n.* klirren, rasseln, rauschen, *Ваз. МШ.* [klinge, *f.*

Брящот, *m.* Schwert, *n. Kl.* Schwert.

Буба, (*d.* бубка). *f.* kleine Verwundung, Verletzung, kleiner Schmerz; на-трафити комусь на бубку *У.* jmd schwache Seite herausfühlen; 2) kleines Geschwür.

Бубар, бубарчук, *m. s.* Байстрък.

Бубати, *v. n.* schmerzen (Kindersprg.).

Бубачка, *f.* Geschwür, *n.*

Бубен, -бна, *m. s.* Бубон; 2) der kleine Junge, Knirps, *m.* [melschläger, *m.*

Бубенак, *m.* *Гол.* III. 124 Trom-Бубенець, *нця, m.* Trommelchen, *n.* Schelle, *f.* *M. II.* 190.

Бублейниця, бублейница, *f.* Semmelverkäuferin, *f.* [ниця sein.]

Бублейничати, *v. n.* бублей-Бублик, *m.* mit Fett eingemachter Bretzel, Kipfel, Semmel, *m.*

Бубликовий, бублишний, *a.* zum бублик geh. [cisus rutilus].

Бублиця, *f.* Art Weissfisch (Leu-Бубник, *m.* Wiedehopf, *m. s.* Вудвуд.

Бубнити, *v. a.* trommeln.

Бубнова гора, *N. e.* Berges.

Бубнявити, *v. a.* nāseln.

Бубнявити, *v. n.* an- aufschwellen, gequellt werden. [len, *B.*

Бубнястий, *a.* voll, aufgeschwollen

Бубовник, *m.* Klappertopf, klingender Hans (*Rhinanthus major*).

Бубок, -бка, *m. N. e.* Berges.

Бубокало, *m. s.* Бубник.

Бубон, -бна, *m.* Trommel, Pauke, *f.* „славні бубни за горами“ wer weit herkommt, hat gut lügen.

Бубоний, *a.* Trommel-, -а яма *s.* Бубонниця. [melhöhle, *f.*

Бубонниця, *f.* Paukenhöhle, Trom-Бубоніти, *v. a.* trommeln; 2) un- deutlich, dumpf himurmeln.

Буботати, *v. n.* *B. v.* Бубоніти 2).

Бубурити, *v. a.* 2) -ся *v.* Бурити.

Бубух! *int.* vom jähen Sturz.

Був, *praeterit. sgl.* von Бүти, (*бу*, беш, бе, бем(ь) бете, бут = бду ето. *Оз.* 148); *бува. Ос.* (61) *V.* 21 *v.* Буде; може бува зайдете до церкви vielleicht geschieht's, dass —; 2) = бува

von Буваћи; бувайте, будьте здорові seid, bleibt gesund, lebt wohl!

Буваць, *f. v.* Бувацьщина.

Буваць, *f.* *Иг.* 58 *v.* Буваць.

Буваць, -льця, *m. s.* Бувацьий.

Бувацьий, *a.* der lange gelebt u. in der Welt sich viel herumgesehen hat, dah.: erfahren, weltkundig.

Бувацьи, бувацьи. *C. I.* 131 *pl.* буваћи в бувацьях vielgeist sein u. dah. reiche Erfahrung haben.

Буваць, бубль, *neur. praeter. v.*

Буваць, -es geschah oft; 2) ehemals, vormal, *Оз.* 204, 3. [klugheit, *f.*

Бувацьость, *f.* Vielgereistheit, Welt-Бувацьщина, *f.* Vergangenheit;

2) Geschichte, *f.*; 3) wahre Begebenheit, *III. I.* 328 *vgl.* Биліяця, *He.*

Буваніти, *v. n. s.* Бовваніти.

Буваћи, *v. n.* oft sein, geschehen, sich zutragen, vorkommen; у коро́ zu jmdm oft zum Besuch kommen; 2) *s.* Бүти.

Буван, *m.* *Py.* Altar, *n.* *Ир.* V. 100.

Буг, *m.* rechts. Nebenfl. der Weichsel.

Буга, буга, *m. s.* Бугай; 2) *s.* Палакка.

Бугай, *m.* Stier, Zuchtsstier, Stamm-ochs, *m.*; 2) Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (*Ardea*, [*Botaurus*] *stellaris*); 3) Art Kinderspiel *s.* Вовчок.

Бугайник, *m. s.* Короляця, ко-ролька (Pflze). [s. Бугай.]

Бугало, *m.* огненний, *Ч. I.* 1, 92

Бугаш, *m.* wüster Wald, (*Ф.*).

Бугиль, бугіла, *f.* Kuppetersilie, *f.* (*Anthriscus silvestris*).

Бугир, -гору, *m.* *Фр.* Sturmwind, *m.*; 2) Hügel, *m.* *Ко.* 242.

Буглав, *m. B. s.* Болыголов.

Бугвий, *a. K.* des Flusses Буг.

Бугорчатка, *f.* Tuberculosis, Lun-генсаucht, *f.* [гай (*Ardea stellaris*).

Бугу, *int.* vom Geschrei des Бу-Бугун, *s.* Бору.

Буда, *f.* Bude, Hütte; Pottasche-хütte, *f.*; 2) Halbverdeck auf einem Wagen, *n.*

Будара, *f.* Flussbarke, *f.* Kahn, *m.*

Бударажити, *v. a.* *K. I.* 178 Bar-ken, Kähne ausrüsten.

Буддень, *gen.* будня, *m.* Werkel- tag, *m. s.* Будний, *pl.* будні, *C. II.* 30.

Будженяна, (-ниця), *f. v.* Бу-женяна.

Будженка, *f.* (einjährige) kleine geräucherte Zwiebel.

Буджув, *m.* Gefäss für die Salz-Буда, *m. v.* Бунда 1). [sohle, *n.*

Будильник, *m.* Wecker, *m. Kl.*

Будило, *n. U.* Triebfeder, *f.* Reiz- mittel, *n.* [d. Raths.] *III.*

Будимир, *m.* Name d. Hahnes (in Будинковий, *a.* des Gebäudes.

Будинок, -нка, (*d.* будиночок), *m.* Gebäude; 2) Haus, *n.*

Будительний, *a.* erregend, *B.*

I. Будяти, *v. a.* wecken, aufwek- ken; erregen. [ohern.]

II. Будяти, *v. a. s.* Будяти, гау-Будяще, *n.* Ort wo eine Буда (Pottaschehütte) gestanden, *m.*; 2) Бу-дова, *Лев.*

Будивий, *f. v.* Будова.

Будивний, *a.* Bau-.

Будивничий, *a. s. m.* Baumeister, *m.*

Будка, *f. dim.* *s.* Буда; 2) Jahr- marktstube, Kramstube, *f.*; 3) Wächter- haus (bei d. Eisenbahn); 4) gedeckter Passagierwagen. [Будка, *bes.* 4).

Будкар, *m.* Eigenthümer einer

Будько, *m. H.* 110 der zu lange wo aufbleibt, verweilt, der viel in der Welt sich herumgetrieben hat u. viel von sich spricht; 2) der Vielgereiste, Er- fahrene, *C.*

Будь-коли, *adv.* wann immer.

Будь-куда, *adv.* wo und wie im- mer, *У.* [so gütig.]

Будь-ласка, habe die Güte, sei

Будляде, *adv. He. Pr.* XII. 415 wo immer.

Будляче, *n. coll.* Disteln, *pl.*

Будний, *a.* — день gewöhnlicher Arbeitstag, Werkeltag *s.* Буддень.

Будник, *m.* Bewohner einer Буда; 2) Wächter; 3) Pottaschesieder, *m.*

Будова, *f.* Bauwerk, Gebäude, *n.*; 2) Bau, *m.* Bauart, Baulichkeit, *f.* [*Пол.*

Будовець, -вця, *m.* Baumaterial, *n.*

Будовник, будовничий, *m.* Bau- meister, Baukünstler, *m.*

Будара, *f. s.* Ровідник, (*Glechoma*).

Будсьім, *Ос.* (61) VII. 119 *s.* Бү- цім *Оз.* 200. [Оз. 200.]

Будьто, *conj.* als ob, wie wenn, als

Будувати, *v. a.* bauen, einen Bau ausführen.

Будулака, *f.* Fass, *n.* Gr. 17.
 Будучина, будучний, -ости, *f.*
 Zukunft, *f.* [ГШ.. а. künftig.
 Будучий, будущий, будучний,
 Бусть, *f.* П. буство, буйство,
n. КУ. trotziger Muth, Uebermuth, *m.*
 Vermessenheit, *f.*
 Бужанін, *m. pl.* Бужане Einwohner
 vom Flusse Буг. [fliessen.
 Бужовіти, *v. n.* geräuschvoll
 Бужделарня, *f.* grosses, unför-
 miges Gebäude.
 Буженіна, -ія, *f.* geräuchertes
 Schweinefleisch, *n.* Пом. III. 99.
 Бува, *f.* Getränk aus Wasser u. Mehl,
n.; 2) Bodensatz, *m.*
 Бувьдеро, *v.* Дівдеро.
 Бувдіган, *m.* Streitkolben, *m.*
 Бувимок, -мка, *m.* He. junger
 einmal überwinteter Stier; 2) noch nicht
 überwintertes Kalb, (B.)
 Бувіна, *f.* в. Бувіна, боз. [Бувіна.
 Бувіний, бувіновий, *a.* aus, von
 Бувіник. *m.* säuerliches Getränk
 aus Hollunderbeeren. [den.
 Бувирувати, *v. a.* Knaben schön-
 Бувівок, -вка, *m.* в. Бувімок.
 Бувьків, *a.* Storch; — огень Ку-
 куксблуме, *f.* (Lychnis flos scouli).
 Бувько, *m.* в. Бувько.
 Бувковий, *a.* Flieder, *M.*
 Бувник, *m.* в. Бавник. [на геш.
 Бувнічий, *a.* zu бувніч, буви-
 Бувовати, *v. a.* schelten; 2) prü-
 geln, *Pem.*
 Бувопір, бусовір, *m.* в. Ungläu-
 biger, Ketzler, *m.* [lose; в. Бувопір.
 Бувопірка, *f.* Кс. II. 111 die Ruch-
 Бувопіровий, (-рекий), *a.* в. Бі-
 сурманський. [losigkeit, *f.*
 Бувопірство, *n.* Ketzerei; 2) Ruch-
 Бувок, -вка, *m.* Fliederstrauch, *m.*
 Бувьок, -зка, *m.* Storch, *m.* (Ci-
 conia alba).
 Бувув-, в. Бувов-.
 Бувун, *m.* Salz aus Salzseen, *n.* Pem.
 Бува, -ята, *n.* junges Störchlein.
 Буй, † Пом. III. 38 в. Буй, буй-
 ний; буй-голова, *m.* III. II. 102 tapferer
 Kämpfer. [Büffel, *m.* (Bos bubalus).
 Буйвал, буйвал, -ола, буйвол. *m.*
 Буйваліна, (-ліця), *f.* Büffel-
 weibchen, *n.*

Буйволин, *a.* des Büffels, *C.* [sen.
 Буй, *a.* † Кс. 130 thöricht, ausgelas-
 Буйко, *m.* Name des Hundes.
 Буйло, *m.* в. Буйвал.
 Буйний, *a.* üppig, üppig empor-
 schiessend; 2) geil, ausschweifend; 3)
 übermüthig; 4) von „fetten“ grösseren
 Lettern, *K.* [wind, *m.*
 Буйністер, (-нестер), *m.* У. Nord.
 Буйність, -ости, *f.* Uippigkeit,
 Geilheit, *f.*; 2) Uebermuth, *m.*; 3) Aus-
 gelassenheit, *f.* [den, *См.*
 Буйніти, *v. n.* heftiger, stärker wer-
 Буйносиль, *a.* strotzend von
 Kraft, *КУ.*
 Буйрян, *m.* Ф. в. Бурян. [m.
 Буйтур, *m.* К. wilder Stier, Auerochs,
 Бук, *m.* Buche, Rothbuche, *f.* (Fa-
 gus silvatica); 2) Knüttel, Stock; *гсв.*
pl. Prügel, Stockstreiche, *pl. m.*
 Бука, *f.* (булка). 30 Klafter des
 Strohgeflechtes für Hüte in Form des
 länglichen Semmels aufgewunden.
 Буката, (*d.* букатка), *f.* Stück, *n.*
 Schnitt, *m.* (des Brodes).
 Букашка, *f.* Blattlauskäfer, *m.* Кс.
 Буква, *f.* Buchstabe, *m.*; 2) *coll.*
 Samen der Buche, Bucheckern.
 Буквальный, *a.* buchstäblich, von
 Wort zu Wort.
 Букварь, *m.* ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.*
 Букварний, *a.* zum букварь geh.
 Буквенный, *a.* various Buchsta-
 ben-, algebraischer Ausdruck.
 Буквиця, *f.* Zehrkrut, *n.* (Beto-
 nica officinalis); 2) — біла Schlüssel-
 blume, *f.* (Primula).
 Буфель, *m.* He. в. Пукель.
 Буки, *pl.* Name des Buches. Б (б).
 Буківка, *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla
 coelebs). [Harpusia fagi).
 Буківніця, *f.* Buchenspinner, *m.*
 Булак, *m.* Krug, *m.*
 Букаія, *f.* Га. I. 107 Гол. III. 685?
 Буківий, *a.* Buchen-; -а щітка
 в. Іжовець к. [Buchenbaume.
 Буківенний, *a.* Ч. III. 459 vom
 Буковець, -вця. *N.* mehrerer Berge.
 Буківина, *f.* Buche, *f.*; 2) Buchen-
 hain, *m.*; 3) Land: Bukowine, *f.*;
 4) *N.* в. Berges. [Einwohner v. Bukowina.
 Буковинець, -ниця (*d.* -винчик),
 Буківник, *m.* в. Буковина 2).

Буколічний, *a.* bukolisch, idyllisch.
 Букорія, *f.* weibl. Riemen Gürtel an
 den Enden mit angenehmen Nägeln.
 Букът, *m.* в. Ботюк.
 Букш, *m.* Räderbüchse, *f.* Stossring
 am Wagenrade, *m.* [Räder versehen.
 Букшувати, *v. a.* mit Büchsen die
 Букшпан, *m.* — всезелений Buchs-
 baum, *m.* (Buxus sempervirens).
 Букшпановий, *a.* aus Buchsbaum.
 Букштелі, *pl.* Bogengestell, Bogen-
 gerüst, *n.* [herrnstab, *m.*
 Булава, *f.* Stab, *m.* Keule, *f.* Feld-
 Булавенний, *a.* *m.* *s.* Keulenschwin-
 ger, *m.* Ру. [Шпилька.
 Булавка, *f.* *dim.* в. Булава; 2) в.
 Булавний, *a.* Stab- [(Clavicornia).
 Булавник, *pl.* Keulenhörnige, *pl.*
 Булавний, *a.* falb, fahl.
 Булат, *m.* Stahl, *C.* II. 255; *Schwert, *n.*
 Булатка, *f.* білдіна blasser Kopf-
 ständel, (Cephalanthera pallens).
 Булатний, булатовий, *a.* stählern.
 Булахівка, *f.* Zan. B. I. 17 Gasse, *f.*
 Gau, *m.*? [f. Erdäpfel, *m.*
 Бульба, бульбега, буля, *f.* Kartoffel,
 Бульбана, бульбашка, *f.* Was-
 serblase, *f.* C. I. 103 Glasbläschen, *n.* Мол.
 Бульбиско, *n.* в. Бараблско.
 Бульбуки, (-бучки), *pl.* в. Pflan-
 zenart. [chen, plätschern.
 Бульбулькати, *v. n.* Blasen ma-
 Бульбянік, *m.* Tottenkopf, *m.* (Ache-
 rontia Atropos).
 Бульбянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*; 2)
 Kartoffelstengel, *pl.*; 3) Winterzwiebel, *m.*
 Бульвінка, *f.* в. Бараблська, *B.*
 Бульвонсний, *a.* B. knollentragend.
 Бульвіниця, *f.* в. Бульбиско.
 Булдімок, -мка, *m.* kurzes Ge-
 wehr, Stutzgewehr, *n.* III.
 Бульдок, *m.* Bullenbeisser, *m.*; 2)
pl. Art stumpfende Stiefel.
 Булджик, *m.* Kieselchiefer, *m.* Вол.
 Булка, *f.* Semmel, *f.* Weissbrod, *n.*
 Булька, *f.* Blase, *f.* Bläschen, *n.*
 Булькнути, *v. a.* herausplatzen (im
 Reden).
 Булькотіти, *v. n.* dh. das Springen
 der Blasen ein Geräusch verursachen,
 Бульбан, в. Бовбан. [brodeln.
 Булочка, *f.* *dim.* в. Булка.
 Бум! бум! *int.* bum!

Бумага, *f. gr.* Papier, *m.*; 2) Schrift-
 stück, *n.*
 Бумажка, *f. dim.* в. Бумага; 2) Pa-
 pierrubel, *m.*; glatte Stelle bei більце.
 Бумажний, *a.* papieren; 2) aus
 feiner Leinwand.
 Бумкати, *v. n.* klimpern.
 Бунда, *f.* Oberkleid aus grobem Tuch,
n.; 2) kurzes Pelzkleid.
 Бунджфлів, *m.* lange Pfeife ohne
 Bodenansatz, u. ohne Löcher.
 Бунда, süsslich schmeckender Schafs-
 käse, woraus Brinse gemacht wird; 2)
 kurz geschorener Knabe.
 Бундюжити (-дючи-) ся, sich stolz
 spreizen, *v.* geberden.
 Бундюжний, бундючний, *a.* von
 Stolz aufgeblasen, hoffärtig.
 Буніти, *v. n.* summen, schwirren.
 Бункош, обкош, *m. ungr.* в. Келев.
 I. Бунт, *m.* Bund, *n.* Bündel, *n. pl.*
 бунти, *Zan.* I. 345 sechs größere Saiten
 der Bandura. [Empörung, *f.*
 II. Бунт, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.*
 Бунтар, *m.* Ha. Aufwiegler, Stören-
 Бунтик, *m. dim.* в. Бунт I. [fried, *m.*
 Бунтиковий, *a.* in Bündeln.
 Бунтівний, *КУ;* бунтливий, *См.*;
 бунтовливий, aufständisch, aufrüh-
 rig, sich empörend, rebellisch, unruhig.
 Бунтовати, aufwiegeln, zum Auf-
 stande bewegen; — ся, Aufruhr, Aufstand
 machen, -sich empören.
 Бунтовник, *m.* П. Aufwiegler, Auf-
 rührer, Empörer, Rebell, *m.*
 Бунтовниця, *f.* Aufwieglerin, *f.*
 Бунтовство, *n.* в. Бунт.
 Бунчик, *m.* в. Бунт I. бунтик, *III.*
 Бунчужний, *a.* *m.* в. Träger des
 Бунчук, Fahnen-träger, *m.*
 Бунчук, *m.* der Rosenschweif als Kriegs-
 fahne, *III.*; 2) в. Зух; 3) в. Урвітель.
 Бунчуковенко, *m.* Sohn des Бун-
 чуківий товариш.
 Бунчуковий, *a.* — товариш, Stabs-
 officier, Gardeofficier, *m.* III.
 Буняк, *m.* Summer, *m.* Hummel, *f.* (Bom-
 Буняк, *m.* Баняк, *КУ.* [bus).
 I. Бура, *f.* в. Бура.
 II. Бура, *f.* в. Бура II. 2).
 Бурак, (-ряк), *m.* rothe Rübe; на
 догад оурякіи anspielend, das Gespräch
 hinlenkend, *Кс.* II. 20.

Бураковий, *a.* aus rother Rübe.
 Бурачине, *n. coll.* Rübenblätter, *pl.*
 Бурачінка, *f. a.* Бураковий борщ.
 Бурачкя, *pl.* Rübenspeise, *f.*; 2) Art rother Aepfel.
 Бурачквий, *a.* dunkelroth.
 Бурачник, *m.* Borretsch, *m.* (*Borrago officinalis*).
 Бурачок, -чка, *m. dim.* с. Буряк.
 Бурбулянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*
 Бурва, *f. a.* Борва, *Шд.*
 Бург, бурга *pl. Oc.* (62) VIII. 30?
 Бург, бургувати, *s.* Борг etc.
 Бурґіш, *m.* с. Буркът.
 I. Бурда, *f.* schlechtes Getränk, Jauche, *f.* schlechte Speise; 2) Art Knabenpiel, Matsch (*Kartenspiel*), *Ием.*
 II. Бурда, *f.* Händel, Streiche, *pl.* виправляти —; 2) Verweis, *m.* Rüge, Schmähung, *f.*; 3) *m.* Händelmacher, *m. Ием.*
 Бурдэй, бурдэй, *m.* Zigeunerzelt, *n.* Erdhütte, *f. ГШ.*; 2) с. Бурдэль.
 Бурдэйка, *f.* die Prostituirte.
 Бурдэль, *m.* Bordell, *n.*
 Бурдюр, *v.* Бордюр.
 Бурвистник, *m.* Sturmschwalbe, *f.* vogel, *m.* (*Thalassidroma*, *Procellaria*).
 Бурей, *m.* Sturmwind, *m. Кс.* II. 151.
 Бурёки, *pl.* Mehltäschchen in Rindfett gebacken, *pl.*
 Бурій, *a.* graubraun.
 Бурійтель, *m.* Ruhestörer, Aufwiegler; 2) Zerstörer, *m.*
 Бурити, *v. a.* verwirren, stören; zerstören; 2) empören, aufführen, aufwiegen; — ся ungestüm, aufrührerisch werden, sich empören; кров — wallt; напитки — gährt, arbeitet.
 Бурйч, *m.* Bärenfenchel, *m.* (*Meum Mutellina*) *B.*
 Бурйшка, бурочка, *f. a.* Бульба.
 Буришкати, *v. a. Ф.* mit Mühe, wider Willen etw. hintragen. [chen, *m.*
 Буришяник, *m.* Kartoffelku.
 Бурйще, *n. aug.* grosser Sturm.
 Бурйник, *m.* бурйница, *f.* Heckenbraunelle, *f.* (*Accentor modularis u. Sylvia*). [braun werden.
 Буріти, *v. n.* braun schimmern, grau.
 Бурк, *m.* с. Брук; на бурку сидіти ohne Anstellung bleiben, brodlos sein.
 I. Бурка, *f.* kurzes Kleid aus grober Wolle, Filzmantel, *m.*; 2) Art Kaputze.

II. Бурка, *f. a.* Мандибурка.
 Буркалі, *pl.* glotzende Augen.
 Буркати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) с. Буркотіти.
 Буркнути, *v. a.* mürrisch, barsch im heftigen Tone antworten, *He.*; 2) loschiessen.
 I. Бурковати, с. Бруквати.
 II. Бурковати, *v. n.* mit gedämpfter Stimme mit Anderen sprechen.
 Бурковина, *f. Ms.* 82 K. II. 246 с. Бурка I.
 Буркотіти, (-отати), *v. n.* aufbrausen, moussiren, *B.*; 2) murren, schnurren.
 Буркотлівий, *a.* viel girend.
 Буркотній, *f.* Gemurmel, Geplär, *n.*
 Буркук! *int.* vom Gurren der Tauben.
 I. Буркун, *m.* unwillig girender Tauber; Holztaube, *f.* (*Columba oenas*); 2) Murrkopf, *m.*
 II. Буркун, *m.* — окладник Honigklee, Steinklee, *m.* (*Melilotus officinalis*); 2) — сілє Käseklee, *m.* Siebengezeit, *n.* (*M. coerulea*). [II. 2).
 I. Буркуйна, *f. A.* 93 с. Буркун
 II. Буркуйна, *f. a.* Бурковйна.
 Буркът, *m.* Sprudel, Sauerbrunn, *m.*
 Буркотвий, *a.* vom буркът. [*Ием.*
 Буркутати, буркотіти, *v. a.* giren (*v.* Tauben); 2) brausen, kochen, brodeln, sprudeln, *C.* [Буркун I. (?)
 Буркутонець, -нця, *m. H.* 290 с.
 Буркуха, *f.* mürrisches Weib, Zänkerin, *f. Мі.* II. 291.
 I. Бурлак, *m.* с. Борлак.
 II. Бурлак, (-ака), *m.* obdachloser geringer Mensch; 2) Tagelöhner, *m.*; 3) Landstreicher; Wegelagerer, *m.*
 Буракувати, бурлачити, *v. n.* als Бурлак leben.
 Бурацкый, *a.* des Бурлак.
 Бурацтво, *n.* obdachloses, unachtsames Leben; 2) *coll. pl. v.* Бурлак.
 Бурачка, *f.* alleinstehend, obdachl. Frauenperson; 2) Landstreicherin, *f. He.*
 Бурлівий, *a.* с. Бурній. [літи.
 Бурлідіти, *v. n.* Ч. II. 249 с. Бурліді, *m. Кв.* 311 Raufbold, Renommist, *m.*
 Бурліти, *v. a.* brausen, tosen, (*v.* Sturmwind) *Кс.*; 2) wählen, *K.*; 3) spraken, *Фр.*
 Бурляк, *m.* -ом літи *Ф. Нс.* (65), 199.

Бурма, *f.* Revolution, *f.* Aufruhr, *m. Лис.*
 Бурмак, бурмій, *m.* Revolutionär, *m.*
 Бурмало, Brummbar, Tölpel. [*Лис.*
 Бурмосити ся, *v. n.* schmollen.
 Бурмотати, -іти, murmeln; murren.
 Бурній, *a.* stürmisch, ungestüm, gewaltig, heftig; — дух *K.* Sturmwind, *m.*
 Бурнус, *m. Ш.* II. 216 Art Oberkleid.
 I. Бурса, *f. a.* Буря, бурда II. 2).
 II. Бурса, *f.* Erziehungsanstalt für arme Schüler, *f.* [gling einer Бурса II.
 Бурсак, *m.* бурсаеня, -яти, *n.* Zö.
 Бурсацкый, бурсовий, *a.* zur Бурса II. geh.; 2) scholastisch.
 Бурсацтво, *n. coll.* Zöglinge einer Lehranstalt, einer Бурса II. Ш. I. 225.
 Бурт, *m. P.* I. 29 Ш. II. 44 Haufen, Erdhaufen, *m.* Vorwerk, *n. Зап.*; 2) с. Брус, Seitenbrett, *n.*; 3) Bord, *m.*; 4) *pl.* бурти Salpeterhütte, -siederei, *f.*
 I. Бурта, *f. Oc.* (61) VI. 38 Abtheilung der Колядників.
 II. Бурта, *f.* Wasserstrudel, *m.*
 Буртась! *int.* vom Geräuschvollen Hinstürzen, *Шд.*
 Буртати, *v. n.* sprudeln, fluten.
 Буртувати, *v. a.* wählen.
 Бурулька, бурульбашка, *f.* Eiszapfen, *m.* Klümpchen, Bläschen, *n.* — білковата куліста, *Фр.* Eiweissklümpchen, *n.*
 Бурун, *m.* Welle, Woge, Brandung, Brandwelle, *f. Др.* с. 289. Зап.
 Бурндук, *m.* Sichelklee, *m.* deutsche Luzerne (*Medicago falcata*).
 Бурунька, ф. льялка-aus wellenähnlich fladerhafter Baumwurzeln gedrehselt.
 Бурх, *m. K.* = Петербурх (-бург).
 Бурханна, *f. a.* Буря, *Ст.*
 Бурхати, *v. n.* II. sprudeln, fluten.
 Бурлівий, *a.* *Ру.* с. Бурлівий, бурній.
 Бурховець, -вця, *m. K.* Einwohner des Бурх (= Петербурх). [(=на бурку).
 Бурховий, *a. H.* 201 с. Бурковий
 Бурчак, (*d.* бурчачок), *m. H.* 268 с.
 Буркът; 2) reissender Bach, *Лев.* Шд.
 Бурчало, *n.* Brechfliege, *f.* (*Musca vomitoria*).
 Бурчати, *v. n.* murren; murmeln.
 Бурчимуха *f.* Biesfliege, *f.* (*Oestrus*).
 Бурчын, *m. Ч.* V. 884. 885.?
 Бурштін, *m.* Bernstein, *m.*
 Бурштінка, *f.* Cigarrenspitze aus

Bernstein, *f.* [gewitter, *n.*
 Буря, *f.* Sturm, Sturmwind, *m.* Sturm-
 Бурян, *m.* бурянина, *f. P.* I. 208 Unkraut, *n.* *Лот.* III. 89.
 Буряніти, буряноватити, *v. n.* verwildern (*v.* Pflzen), *Гол.* I. 197, mit Unkraut verwachsen.
 Буряний, *m.* Art kleiner Bären, der von Beeren lebt. [verwachsen.
 Бурянуватий, *a. K.* mit Unkraut
 Бусель, -сля, бусько, *m.* Storch, *m.*
 Бусь! *int.* *v.* Fallen: bauz!
 Бульки, *pl.* schierlingsblättriger Reiherschnabel, (*Erodium cicutarum*).
 Бусти, *v. a.* с. Бостя.
 I. Бут, *m.* rothe Rübe (*Beta vulgaris*); 2) Blattgemüse, *f. Pem.* [*Ием.*
 II, Бут, *m.* Schutt, *n.* Brechsteine, *pl.*
 Буть, *v. n.* с. Бүти.
 Бутя, *f.* Stolz, Hochmuth, Uibermuth, *m.* Anmassung, *f.* Muthwille, *m.*
 I. Бутати, *v. n.* с. Буяти. [len.
 II. Бутати, *v. n.* „Бутя“ (*butiv*) spielen.
 Бутяна, *f.* бутяна, *n.* Blätter der rothen Rübe, *pl. He.* Weisskohl, *m.*
 Бутвине, *n.* Vermoderung, *f. Пол.*
 Бутвіти, *v. n.* faulen, modern.
 Бутвора, *f. Лу.* wüstes Gebahren, Verbissenheit, *f.*
 Буте, *n. T.* das Sein, Dasein, *n.*
 Existenz, *f.*; 2) Anwesenheit, *f. Лев.*
 Бутей, (*d.* бутець), *m.* Schafhirt, *m.*
 Бутейти, *v. a.* Schafe mischen.
 Бутель, -тя, *m.* grosse Flasche.
 Бутелька, Bouteille, Flasche, *f.*
 Бутельковий, *a.* Flaschen-.
 Бутея, *f.* Schafherde, *f.*; 2) 10 od. mehr Stück Rindvieh.
 Бутя, *pl.* Art Knabenspiel.
 Бүти, [быти], *v. n.* [sgl. був; *pl.* бўлі: war, waren] sein, werden, existieren, leben, fristen, bleiben; — з ким на речах Unterredung haben; она бўла з ним sie war ihm willfährig; нехай бўде як бувало soll bleiben beim Alten; бўде (бува) vielleicht, es trifft sich, dass —; b) бўде wird genug sein.
 Бутін, *m.* бутіна, *f.* dicker abgeschälter Baumstamm; 2) Waldpartie, *f.* Holzschlag, *m.* [Holzschlag, *m.*
 Бутінар, бутітник, *m.* Arbeiter im
 Бутінок, -нка, (*d.* бутіночок), *m.* Halbstiefel, *m.*

Бутирія, *n.* Schutt, *m.* с. Хмис, *Ліс.* Gerümpel, *n.* III.
 Бу́тія, *v. a.* Grund aus Steinen legen, *Літ.* [benspiel Бу́тія.
 Бу́тівка, *f.* dünner Stab beim Кна-
 Бу́тіаль, *f.* Moder, *m.* Verwesung, *f.*
 Бу́тіти, *v.* Бу́тіти; 2) sieden, bro-
 deln; gähren; 3) *ausgelassen sein.
 Бу́тіянка, *f.* Flaschenmonade, *f. D.*
 Бу́тія, *f.* с. Бу́тель.
 Бу́тіий, *a.* ausgelassen, muthwillig,
 trotzig, keck, stolz.
 Бу́тіість, -ости, *f.* Ausgelassen-
 heit, *f.* Muthwille, Trotz, *m.* kecker, un-
 бандігер Sinn, Uebermuth, *m.*
 Бу́то́к, -тка, *m. Ф.* Leben, Fristen, *n.*
 Бу́то́ра, б́у́тра, *f. C. II.* 162 Reise-
 герäck, *n.* Speisevorrath, *n. Нем.*
 Бу́то́рія, *n. coll.* с. Бу́то́ра; Ein-
 richtungsstücke, *pl.*
 Бу́ту́к, *v.* Ботюк.
 Бу́ту́ра, *m.* Katarrh, *m.* [bringen.
 Бу́фалува́ти, *v. n.* Unwahres vor-
 Бу́хан, *m. aug.* с. Бóхон, бóхонець.
 I. Бу́ханець, *m.* с. Бóхонець.
 II. Бу́ханець, -ня, *m.* Schlag,
 Streich auf den Rücken, *m.*
 Бу́хастий, *a.* bauschig.
 Бу́хати, б́ухнути, *v. n.* knallen, pla-
 tzen; 2) *v. a.* stossen, schlagen; 3) пóломінь
 auflockern, prasseln; 4) mit Gewalt aus-
 brechen, aussprudeln.
 Бу́хати, *v. n.* keuchen.
 Бу́хінка, *f. v.* с. Бóхонець; колáč.
 Бу́хотіти, *v. n.* vom Dröhnen der
 Trommel, *B.* [ohne Hausflur.
 Бу́хня, *f.* armselige (baufällige) Hütte
 Бу́хт, *m. g. w. pl.* Pfannennudeln, *pl.*
 Бу́хта, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.*; 2)
 Fleisch- Bauchseite der Haut, *f.*
 Бу́хчити, *v. a.* с. Бу́хати.

Бу́цегарня, *f. C. I.* 140 Stadtwaach-
 stube, *f.* Arrest, *m.*
 Бу́цьва́н = марабу́, *m.* Marabu, *m.*
 (Ciconia Marabu). [ріжкий]. *Зак.*
 Бу́цьки, *pl.* Art Mehlтасchen (пи-
 Бу́цьім, б́уцьім-то, *conj.* als ob, als
 wenn, wie wenn, gleichsam als ob, *Оз.* 200.
 Бу́цькати, *v. a.* с. Ту́цати, *Зак.*
 Бу́цьма́н, *m.* буцьма́тий, (-аністий),
 буцьма́й, буцьма́ло, *m. a.* bausbackig.
 Бу́цьо, *m.* in d. Kinderspr.: Apfel, *m.*;
 2) Rind, *n.* Ochs (бáньо).
 Бу́ча, *f.* Unruhe, *f.* Tumult, *m.* An-
 fechtung, Fehde, *f. P. II.* 22; -у вóйти, під-
 нійти Hader machen, Heidenlärm machen.
 Бу́ча́вити, *v. n.* с. Бу́чати.
 Бу́чеві́на, *f.* Fagine, *f.* [holz, *n.*
 Бу́чина, *f.* Buchenhain, *m.*; 2) Buchen-
 Бу́чний, *a.* с. Гучний; 2) tüchtig;
 3) с. Бу́тний, *Пом.* III. 38.
 Бу́чок, -чка, *dim.* с. Бу́к, *m.* Knüt-
 tel, Stock, Prügel, *m.*; 2) kleiner Bie-
 nenstock, *Левч.*
 Бу́чу́ля, *v.* Бочу́ля.
 Бу́шдерево, *n.* Korbweide, *f. Gr.* 17.
 Бу́шля, *f.* Storch; 2) Fischreiher, *m.*
 Бу́шовник, *m. ВВ.* Plünderer, *m.*
 Бу́шувати, *v. a.* stöbern, wühlen.
 Бу́явити, *v. n.* sich frei erstrecken,
 с. hinziehen, *M.* [рák, б́уерák, *Me.* 92.
 I. Бу́як, б́уярок, -рка, *m.* с. Бай-
 II. Бу́як, *m.* с. Бугáй, *Лет.*
 Бу́яне, (*d.* б́уянечко) *n.* Ausgelassen-
 heit, *f.* Uebermuth, *m.* Frechheit, *f. He.*
 Schwärmerei, *f.*
 Бу́янствува́ти, *v. n.* ausgelassen
 sein, Unfug treiben, Händel suchen, *He.*
 Бу́яти, *v. n.* üppig wachsen; wuchern;
 2) frei, ausgelassen sich herumtreiben.
 Бу́ючи́ця, б́у́чи́ця, *f.* Schlagader,
 Arterie, *f. Пол.*

В.

В, dritter Buchstabe [Вѣди, вѣдѣ];
 2) als gehauchter Einsatz z. В. вóко,
 цу́вань. *Оз.* 59, 60. Daher das in die-
 sem Bereiche unter В Fehlende с. unter
 entsprechendem reinen Vocalen; 3) zur
 Vermeidung des Hiatus, z. В. такá уста-
 но́ва = т. устано́ва, *Оз.* 62.

В, [вѣ. во, вѣ], *praep.* 1) *mit d. Accus.*
Mi. IV. 395—402, *Оз.* 116: in, nach; *a.*
 von der Richtung u. vom Zwecke: в селó
 пі́ті, и́ді в бóжу пúть geh' in Gottes
 Namen; вóбрати ся в дорóгу auf Rei-
 sen gehen; в Деля́тин nach der St.
 Delatyn, *B.*; в пожáток zum Nutzen;

в примір пі́ті кому́ zum Beispiel, zur
 Nachahmung für jmdn dienen; β) von
 Zeit, Mass, Wert, Art u. Weise: в день,
 bei Tage, в сéреду am Mittwoch, раз
 в рік einmal im Jahre, в рік потóму
 ein Jahr darauf, в той час damals, в хлóпа
 (завóльшкый) mannshoch, в два лі́кті
 zwei Ellen, в одно́ в ним, оба в е́дно
 beide zusammen, zugleich; в сей (той)
 час allsoogleich; в брід so viel dass man
 darin waten kann, в міру im rechten
 Masse; в-зад rückwärts; γ) bei Verben
 u. verbalen Subst.: вірувати (віра) в Бóга
 an Gott glauben, грáти (гранé) в кáрти
 Karten spielen, — в кóбсу (на кóбві);
 удáв ся в бáтька ist dem Vater nach-
 geschlagen, хрестáти (у) в унія́та K. I.
 138 als Unirten taufen lassen, в сідлó
 сідлáти коня́ satteln; двонáти в двéбни
 Glocken läuten, прихáти вгóсті (als—);
 брáти в д́ружки (zur —); и́ти в пі́сля
 (als—); пі́ти в опрáшки (unter die —,
 zu —); идáвати ся в т́угу, в ровпúку;
 в нóги пáдати (до ні́г.) с. В.-с. V.
Mi. IV. 402; 2) *mit d. Local.* *Mi.* IV.
 656—661, *Оз.* 116 von Ort, Zeit, Art,
 Weise u. Umstand: in, *vgl. V.* vi [uo].
Оз. 81, 176—177, 194—195: в рáнці,
 в вéчери, в вóрэх mit Anbruch der
 Morgenröthe, в тáйні im Geheimen, в
 двох beide, в гóстях als Gast; в не-
 д́ві, в дóбрім здорóвалю, в страху́;
 в якáх грóшех? в якáй ці́ні? zu wel-
 chem Preise? с. В.; 3) *in Zusammensetzg.*
 ein, hinein- *Mi.* IV. 198.
 Вáб, *m.* вáбь, *f. У.* Köder, *m.* Lock-
 speise, Aetzung, *f.* Lockherd, *n. Нем.*
 Вáба, *f.* Lockung, Verlockung, Täu-
 schung, *f.*; 2) Reiz, *m.* *Mi.* II. 46 *Ст.*
 Вáбець, -бця, вáбик, *m.* Looker, Anlo-
 oker, Lockvogel, *m.*; 2) Lockspeise, *f.*; 3)
 Lookpfeife, *f. Нем.*
 Вáбáло, *n.* вáбка, *f.* с. Вáбь.
 Вáбити, *v. a.* locken, anlocken, kö-
 dern, reizen. [reizend, anmuthig.
 Вáблáвий, вáбній, *B. a.* verlockend,
 Вáблáти, *v.* Вáбити, *Ліс.*
 Вáва-вúрр! *inf.* vom Girren der Taube.
 I. Вáвка, *f. Гр.* с. Вáлка; 2) с. Лáвка,
 II. Вáвка, *f.* Geschwür, *n.* [*Оз.* 69.
 Вáврити, *v. a.* verwöhnen; 2) Aer-
 gerniss haben.
 Вáврик, Вáврó, *m.* с. Лаврó.

Вáвц́р, вáвчáр, *m. N. e.* alten Katers.
 Вáвчити, *v. n.* miauen.
 Вáгá, *f.* Wage, *f.* Hebebaum, *m.*; 2)
 Schwere, Last, *f.* Gewicht, *n.* у насí
 стáти schwanger werden; * Bedeutung,
f. Belang, *m.* за вели́ку ва́гу стáвити
 щось, *C.* etw. hoch schätzen; 3) Rück-
 sicht, Schonung, *f.* Rückhalt, *m.* жалé
 ва́гі не вна́е; не мáем ва́гі wir ken-
 nen kein Pardon, *III. I.* 14; вáгти ва́гу
 на одін óк, с. Переважáти.
 Вáгáвий, *a.* wankelmüthig, unent-
 schlossen. [schirr, Trog, *m.*
 Вáгáн, *m.* *Ко.* 31 hölzernes Essge-
 Вáгáні́на, *f.* Belästigung, Schere-
 ге́й, *f. Ст.*
 Вáгáні́ці, *pl.* *У. I.* 132 с. Нагáвиці.
 Вáгáнок, -нкá, *m. dim.* с. Вáгáн;
 2) Waffelkuchen, *m.* [ken tragen.
 Вáгáти ся, unschlussig sein, Beden-
 Вáгá, *pl.* Zügel, *pl. Ф. s.* Бáжкый, вíжкый.
 Вáгáвн́йк, *m.* Wagbalken, *m.*
 Вáгáвн́ця, *f.* Wage, *f. K.* [trächtig.
 Вáгáтн́й, *a.* schwanger, *P. I.* 209;
 Вáговé, *n. s. a.* Art Abgabe, *K.*
 Вáгов́й, *a.* nach dem Gewicht verkáuflich, *Зак.*; 2) — д́рук, *V.* 1052,
 VII 404 Hebestange, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*
 Вáгáвн́стий, *Фр.* вагов́тий, *a.*
 gewichtig, *T.*; 2) schwerfällig, wuchtig.
 Вáгом, *adv.* *Ке.* II. 157 nach Gewicht,
 abwágend; 2) ва́гом = повóлим langsam,
 gemach, *Фр.* [gen.
 Вáгон́ти, *v. a.* *К. У.* II. 103 erschwe-
 Вáгон́ти, *v. n.* lasten, *К. У.*; 2) schwan-
 ger gehen, *K.*
 Вáготá, *f. АД.* I. 334 Last, Schwere,
f. K.; 2) Gravitation, *f. Фр.*; 3) — пá-
 тима specificisches Gewicht, *B.*
 Вáгот́ти, *v. n.* lasten, *Фр.*
 Вáгот́ний, *a.* Gewichts-, *B.*
 Вáгува́ти, *v. a.* щось Leid um etw.
 haben; 2) — ся zweifeln, unentschlossen
 sein, с. Вáжити ся.
 Вáдь, nun, am Ende. [*m.* Wunde, *f.*
 Вáдá, *f.* Gebrechen, *m.* Fehler, Schaden,
 Вáдáс, *m.* Weidmann, Jäger, *m.*
 Вáдити, *v. n.* кому́сь schaden, schá-
 диги, hindern; 2) на ко́сь gegen jmdn
 aufwiegeln, hetzen, *M.*; 3) — ся sich zan-
 ken, hadern.
 Вáдкáй, *a.* до чогóсь fertig, geneigt
 zu etw., gierig nach etw., lüstern; 2) вáдко

мені, *adv.* mir ist übel, ist schlimm, *Зак.*
 Вадлівий, *a.* *Лет.* в. Звадлівий.
 Вадно, *v.* Ладно, *Ог.* 69.
 Вадновати, *v. n.* в. Бісувати.
 Вадрб, *n.* *Ф.* в. Ведрб.
 Вав, *n.* *coll.* Weidenreiser, *pl.* *vái. pl.*
 geweihte W. am Palmsonntag, *Ф.* [βατς].
 Важвнийци, *f.* Hebebaum, *m.*
 Важнв, *n.* das Wägen; 2) Wanken;
 3) Wagen, *n.* [pressend].
 Важбний, *a.* *K.* schwer, drückend,
 Важити, *v. a.* wägen; 2) * erwägen;
 3) *v. n.* собі́м житім sein Leben wägen;
 ein Gewicht haben, wiegen, gelten; 4) *v.*
a. durch's Ueberzeugen bewegen, *K. I.* 178;
 5) *v. n.* на щось nach etw. trachten, wo-
 гауfergicht sein; — ся wanken, schwан-
 кен, überlegen; *b)* sich unterstehen, wägen.
 Важка, *f.* Wagschale, *f.*; 2) *v.* Важкі 1).
 Важкати, *v. a.* Pferde zügeln, lenken.
 Важкі, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügeln, *pl.* (im
 Pferdegeschirr); 2) *v.* Короміслиці.
 Важкій, *a.* schwer, schwerwiegend,
 gewichtig; 2) schwanger, *Левч.* Важко, *adv.*
 Важкб, *m.* *N. e.* Hundes. [2] * wichtig.
 Важлівий, *a.* *M.* schwer drückend;
 Важний, *a.* schwer; 2) wichtig, ge-
 wichtig; bedeutend; 3) ernst. Важно,
adv. *C. I.* 6 в. Тяжко.
 Важнік, *m.* Salzwäger, *m.* *B.*; 2)
 Reibkeule beim Oelschlagen, *f.*
 Важнійця, *f.* das Hebezeug, die Stütze
 für die Hebestange (beim Schmieren der
 Wagenachsen); 2) Wage, *f.* *K.*; 3) *m.* *f.*
 * der sich wichtig macht, Grossthuer, *H.*
 107; 4) Grossthuerei, *f.* *Левч.*
 Важність, -ости, *f.* Wichtigkeit,
 Ernsthafigkeit, *f.* [steht, *Зак.*
 Важня, *f.* Ort, wo die Magistratswage
 Важчати, *v. n.* schwer werden, *Левч.*
 Вавь, *f.* das Trachten, das Ergpichtsein,
vgl. Важити на щось 5). [колядникі, *m.*
 Вайда, *m.* Anführer der Gesellschaft
 Вайка, *pl.* в. Яйці.
 Вайкати, *v. n.* kläglich schreien.
 Вайло, *int.* *Ф.* о Weh!
 Вак, *m.* abgestecktes Ziel, *Kol.* *I.* 197.
 Ваканцьбвий, *a.* *Ко.* 68 vacant,
 dienstfrei.
 Вакр, *m.* Kuhhirt, *m.* [vacca].
 Вакати ся, *v.* Важити ся *b)*, (*Ф.*).
 Вакаційний, *a.* die Ferien betref-
 fend, Ferien-.

Вакації, *pl.* Ferien, *pl.*
 Вакелія, *v.* Векелія.
 Вакирїстиий, *a.* vom Schafe: weiss,
 rings um die Augen m. schwarzen Flecken.
 Вакса, *f.* Haarwichse, *f.* *C. II.* 167.
 Вакувати, *v. n.* *Зан.* *II.* 523 müssig
 liegen, m. hängen etc. unbeschäftigt blei-
 ben, земля ваксе bei zu schüterer Saat;
 2) offen, leer, erledigt, frei, vacant sein;
 3) unschlüssig sein (*Ф.*); 4) *v. a.* *Зан.*
 (*Вер.*) *I.* 8 в. Гаїти.
 Вакула, *m.* Vicolus. [*Сувій.*
I. Вал, *m.* в. Валовїна, *K. I.* 15; 2) *v.*
II. Вал, *m.* Wall, Erdaufwurf, *m.*; 2)
 Welle, Meerewelle, *f.* *II.*; дощ падé
 валами in Strömen; 3) Schwaden, *m.*
 в. Рўчка; 4) *v.* Валиско.
 Валал, *m.* *ungr.* в. Селб.
 Валандати, (-антати) ся, *v.* кимбсь
 mit jmdem sich herumschleppen, sich plä-
 gen, *Кл.* [*C. II.*
 Валантань, *n.* Säumen, Zögern, *n.*
 Валантірош, *m.* Faulenzer, *m.*
 Валасати ся, *pol.* *K. I.* 10 в. Во-
 лочати ся. [Schmerz winden, (*Ф.*).
 Валаструвати, *v. n.* sich vor
 Валах, *m.* Entmanner, Verschnaider;
 2) Walach, *m.* verschnittenes, castrirtes
 Pferd; 3) Hammel, *m.*
 Валашайники, *a.* *m.* в. Валах 1). [den.
 Валашати, *v. a.* wallachen, verschnei-
 Валашка, *f.* verschnittene Sau.
 Валашбк, -шкá, *m.* в. Валах 3).
 Вальбійка, *f.* в. Валовець II.; Hun-
 денарф, *m.* [ний, *pol.*
 Валéбний, *a.* *Wgr.* *VI.* в. Велéб-
 Валéджи, *conj.* *Лоз. gr.* 122 doch.
 Валéжник, *m.* *coll.* gefallene u. von
 der Erde bedeckte Baumstämme, *Ос.* (61),
X. 29, Windbruch, *m.* Lagerholz, *n.*
 Валера ходити, (*Ф.*) ruhelos wie ein
 Verdammter umhergehen.
I. Валець, -ця, *m.* Walze, *f.*
II. Валець, -ця, *m.* Walzer (Tanz), *m.*
 Валиво, *n.* Trog im Schweinstalle, *m.*
 Валивбкий, *a.* mit weit aufgeris-
 senen, gaffenden Augen.
 Валик, *m.* Walze, *f.* *См.*; [2] Bengel.
 Валило, *n.* Walkstampfe, -mühle, *f.*
 Валиньска гора, *N. e.* Berges.
 Валиско, валище, *n.* harte An-
 schwellung des Euters bei der Kuh.
I. Валіти, *v. a.* umwerfen, nieder-

reissen, zerstören; 2) tüchtig schlagen,
 zuhauen, prügeln; 3) пушок tüchtig ка-
 понieren; 3) на що hinauflegen, laden,
 schieben, viel werfen; — ся (валіти ся
P. II. 16) einfallen, einstürzen; *b)* um-
 zufallen drohen, auffällig sein; *c)* sich
 wälzen. [dätschen bereiten.
II. Валіти, *v. a.* das Tuch vom Kar
 Валібка, *f.* в. Затўла.
 Валів, -лова, *m.* в. Валиво.
 Валівнійця, *f.* Regenschauer, *m.*;
 2) в. Валовнійця. [müller, *m.*
 Валій, *m.* *Зан.* *I.* 286 Walker, Walk-
 Валка, *f.* Partie, Compagnie der Ar-
 beiter, bes. der чумаки, *f.* [fahren, *Зак.*
 Валькою нести ся ungestüm rasch
 Валкій, *a.* *Левч.* schwankend, wa-
 ckelnd, hinfällig.
 Валківнійця, *f.* Rolle, Mangel, *f.*;
 2) Walkerholz, Walkerbrett, *n.* *Лет.*
 Валько, *m.* Valentius.
 Вальковатий, *a.* walzig.
 Валковець, -вця, *m.* Walzenrüs-
 selkäfer, *m.* (Magdalis), *B.*
 Вальковий, *a.* валькований, *ptc.*
 в. Валькувати 2).
 Валькувати, *v. a.* Wäsche rollen;
 walken; 2) стінґу aus Klumpen von Stroh
 u. Lehm bauen. [s. Навальний.
 Вальний, *a.* tüchtig, gross; schwer,
 Валобік, -ббка, *m.* etw. Ausgehöhletes.
 Валобій, *m.* Wellenschlag, *m.* Bran-
 dung, *f.* *KV.* [land, *n.*
 Валоватий, *a.* -а земля Wellen-
I. Валовець, -вця, *m.* в. Валовїна;
 2) Strähn, *m.* [лів, валиво.
II. Валовець, -вця, *m.* kleiner Ва-
 Валбвий, *a.* aus Валовїна, вал *I.* 1).
 Валовїна, *f.* grobes Gewebe, Sack-
 leinwand, *f.* Paoktuch, *n.* [Ochsen).
 Валовїтий, *a.* sehr faul, träge (*v.*
 Валовїця, *f.* в. Валовїна.
 Валовище, *n.* в. Валиско.
 Валовнійця, *f.* Heuschwaden in klei-
 ne Haufen zusammengeharkt; 2) grober
 Валовїний *a.* aus Валовїна. [Faden.
 Вало́к, -лка, (*d.* валочок -чка), *m.*
 Walze, Rolle, *f.*; 2) Mangelholz, *n.*; 3)
 übht Stück Rundholz.
 Вальок, -лька, *m.* Klumpen Bund-
 stroh mit Lehm eingemacht zum Aus-
 flechten der Wände in Gebäuden, *m.*
 Вальбрний, *a.* giltig.

Валочковатий, *a.* walzenförmig,
 Валбчий, *a.* gewandt. [*Лол.*
 Вальс, *m.* *III.* *I.* 71 в. Валець II.
 Валувань, *n.* Gebell, Gebelfer, *n.*
 Валувати, *v. n.* stark bellen; 2) — ся
 (виця) в. Відбїркати ся, *Gr.* 29.
 Валўйко, валўн, *m.* *Скрипўх.* *Лет.*
 Валўн, *m.* в. Облбм, *Лол.* Geschiebe,
n. orgratischer Felsen, *Лет.*
 Валўша, валўша, *f.* Walkmühle, *f.*
 Вальцьоватий, *a.* walzenförmig, *B.*
 Вальчатий, *a.* -і рукавці Puffär-
 melchen, *pl.* *n.*
 Вальюга, вальюка, *m.* Faulpelz, *m.*
 вальюкою müssig, faul liegend.
 Вальюш, *m.* *gew. pl.* *C. II.* 116 в. Ва-
 лўша, Фблюш.
 Вальява, *f.* grosser Haufen; 2) Schutt,
 Trümmerhaufen, *m.*; 3) Schlachtfeld mit
 Gefallenen bedeckt, *n.*
I. Валіти, *v. a.* в. Валіти zum Fal-
 len bringen, umstürzen, в нїг — *А. Д.* *I.*
 117; 2) коня — umstürzen zum Zwecke
 des Verschneidens, wallachen.
II. Валіти, *v. a.* beschmutzen, besu-
 deln; — ся sich beschmutzen; 2) sich
 wälzen, по під лави, п. п. лавти — ся in
 d. Verkommenheit u. Erniedrigung leben.
III. Валіти, *v. a.* не валїти собі
 сьміх в мене! wollet ihr nicht über
 mich lachen! [V. 473.
 Ванберець, -рця, *m.* в. Имбїр, *У.*
 Вандак, *m.* Reisesack, *m.*
 Вандвар, *m.* kleines gefülltes Ge-
 bäck, Törtchen, *n.* [plarren.
 Вандварити ся, weinen, greinen;
 Вандри, *pl.* Wandern, Reisen, *n.* в.
 Мандрівка.
 Вандрівній, *a.* Wander-, reisend.
 Вандрівнійк, вандрівець, вця, *m.*
Левч. Wanderer, *m.*
 Вандрувати, *v. n.* wandern, reisen.
 Ванільбвий, *a.* Vanillen-.
 Ванкір, *m.* в. Алькір.
 Ванна, *f.* Wanne, *f.* [laria majalis).
 Ваннік, *m.* Maiglöckchen, *n.* (Convul-
 ванью, Ваня, *m.* в. Иван, *Тор.*
 Вантажити, *v. a.* einpacken; auf-
 laden, belasten.
 Вантўх, *m.* Pansen, Wanst, *m.* (rumen.)
B.; 2) Wollsack, Ballenstock, Ballen, *m.*
 Ванцин, *m.* *N. e.* Berges.
 Ванень, -ня, *m.* Calcium, *n.* Grund-

stoff des Kalks, *m. Пол.* [haltig.
Варніотія, *a.* Kalk, kalkig, kalk-
Варніотія, *m. Кали, n. Пар.*
Варніотія, *v. a.* kalten,
Варніотія, *n.* Kalk, *m.* [weissen, *Пар.*
Варніотія, *m.* Skalenöde, *m. Вол.*
Варніотія, *m.* Calciumoxyd, *n.*
Варніотія, *f. s.* Варніот.
Варніотія, *m.* kohlensauerer Kalk. [*Пар.*
Варніотія, *-ня*, *m.* Kalkspath, *m.*
Варніотія, *m.* Kalkbrenner, *m.*
Варніотія, *f.* Kalkgrube, *f.* [стий.
Варніотія, *v. a.* Валніотія, *a. s.* Валніотія,
Варніотія, *-ця*, *m.* Süssholz, *n.*
Варніотія, *pl. s.* Вепрніотія.
Вар, *m.* ausgekochter, ausgesottener
 Saft aus gedörrtem Obst; 2) *s.* Варка
 (пїна). *Зан.* II. 505; 3) *s.* Квас 2);
 4) siedendes Wasser; 5) Sonnenhitze,
 Schwüle, *f. Кв.* [рїати.
Вар, *f. H.* 210 Köchin, *f. vgl.* Ва-
Вар, *m. Nbl.* d. Чёремом, *Gr.* 7.
Вар, *f. s.* Голїця 3).
Вар, *f.* das Auskochen, *B.*
Вар, *f.* Barbara.
Вар, *v. n. H.* 78. *Га.* II. 42
 den Tag der heil. Вар feiern.
Вар, *f. s.* Wirrwarr, *m.* Geheul, *n.*
Вар, *v. n.* Шї. heulen;
 2) вардїати, Wirrwarr anstiften.
Вар, *m.* birkene Einfassung
 des Mühleisens im unteren Mühleisene.
Вар, *m. Гол.* III. 251 *ungr.*?
Вар, *f. s.* Гїфа.
Вар, *a.* varšac, *m.* mit gros-
 sen schwulstigen Lippen. [Lippen, *n.*
Вар, *f.* Weib mit schwulstigen
Вар, *s.* Bépe; *v. a.* ist das mög-
 lich? ist das denkbar?!
Вар, *n.* das Kochen; 2) варене, *n.*
 варене, *n. s. a.* etw. Gesottenes (Früch-
 te), *He.* [Kuchen, *m.*
Вар, *m.* варенїця, *f.* Klösse, *f.*
Вар, *f.* Art gekochter Brannt-
 wein mit Honig, u. Pfeffer, Art Glühwein, *m.*
Вар, *f. s.* Опїся.
Вар, *f.* Kochlöffel, Schöpf-
 löffel, *m.* [learia officinalis).
Вар, *f.* Löffelkraut, *n.* (Coch-
Вар, *n. Y.* I. 10 etw. Gekochtes,
 Speise, *f.*; 2) Küchenvorrath, *m.* (mit
 Ausnahme d. Fleisches) *Y.* VI. 326; 3)
 das Kochen, Kochkunst, *f. Фр.*

Вар, *v. a.* kochen, brauen; sie-
 den; варїть es ist sehr heiss; — ся*
М. II. 9 sich langweilen. [Под.
Вар, *f. s.* Стрївнїсть,
Вар, *-а* піч Kochofen, *m.* Кї-
 che, *f.*
Вар, *(-внїй), v.* Варкїя 2).
Вар, *m. s.* Вариво 1).
Вар, *m.* варник, варник, *m.* Kochtopf, *m.*
 I. **Вар**, *f.* Gebräude, *n.* (soviel Bier
 als auf einmal gebraut wird); 2) Siede-
 rei, Bräuerei, *f.*
 II. **Вар**, *f.* Barbara.
Вар, *a.* zart, weichlich, schwäch-
 lich; 2) Vorsicht erheischend, gefähr-
 lich, gebrechlich. [scheinlich.
Вар, *adv.* vielleicht, wahr-
Вар, *f. Лев.* s. Армія.
Вар, *m.* nach Sibirien verbann-
 ter Züchtling, Sträfling, *m.* III. I. 237 II. 116.
Вар, *a.* Koch-, Küchen-, *B.*
Вар, *f.* Küche, *f.*; 2) Salzsiede-
 werk, Salzsudwerk, *n. B.*
Вар, *v. a.* nāselnd, undeut-
 lich sprechen; 2) albernes Zeug faseln.
Вар, *a.* Koch-, *B.*
Вар, *f.* Leistenbruch, Bruch, *m.*
Вар, *a.* Leistenbruch leidend;
 2) *v.* Варкїя. [Brantwein, *Y.* IV. 466.
Вар, *f.* mit Honig gekochter
Вар, *f.* — ткац-
 кий Weberstuhl, *m.* Weberbank, *f.* — то-
 карский Drehbank, *f.*
Вар, *a.* auf, in einer
 Werkstatt ausgeführt, verfertigt.
Вар, *m. Кв.* II. IX 192 Wert, *m.*
Вар, *a.* wert; würdig;
Вар, *ц.* es ist was wert; 2) genug
 wozu stark, fähig.
Вар, *f.* Wacht, Wache, *f.* [bude, *f.*
Вар, *f.* Wächter, *f.* Wächter-
Вар, *m.* Wächter, Hüter, *m.*
Вар, *f.* Wachzimmer, *n.*
Вар, *f.* Wert, *m.* Gel-
 tung, *f.*
Вар, *a.* wachhabend, Wacht-
Вар, *m.* Wachposten, Wach-
 mann, *m. Лев.* [tig, *He.*
Вар, *a.* bedeutend, wich-
Вар, *s. m. a.* Wächter, *m. K.*
Вар, *a.* wertvoll, bede-
 tend, Wert. [haben, gelten, kosten.
 I. **Вар**, *v. n.* einen Wert

II. **Вар**, *v. a.* bewachen, hüten.
Вар, *f.* Bande (der Räuber), *f.*
 Y.; 2) Herde (von Schafen), *f. Y.*
Вар, *-ку, m.* Wert, *m. Ф.*
Вар, *v. a.* hüten; собї що be-
 dingen; 3) — ся sich hüten, Acht ha-
 ben, sich wahren, *M.* II. 20; Bedenken
 tragen, *Me.* 329. *Пем.*
Вар, *-у, m.* Wasserwehre
 an den Ufern, *f.* (від водї).
Вар, *v. a.* besudeln.
Вар, *m.* wildes Ferkel, Mittel-
 schwein, *n.* [Zank, *m.*
Вар, *f.* Hader,
Вар, *v. a.* Верхолїти II. [pict.)
Вар, *m.* Malermuschel, *f.* (Unio
Вар, *pl.* Walle vom zusammenge-
 harkten Heu, *pl.*; 2) Fensterrahmen, *pl. m.*
Вар, *f.* Damen-Schach-
 brett, *n.* [hochgewachsenen Mann, *Пем.*
Вар, *m. H.* 273 vom starkgebauten,
Вар, *(d. vasaжок, -жк), m.* Kutsch-
 kasten, Wagenkorb, *m.* [Salz beladen.
Вар, *m. Y.* II. 14 ein Wagen mit
Вар, *m.* Basilius. [льок.
Вар, *m. dim. Ф.* s. Васї-
Вар, *pl.* Gebirgszug hinter
 der Чорна Горá, *m.*
Вар, *f.* Basilissa.
Вар, *f.* Hauben-
Вар, *m.* (Basilius mitratus).
Вар, *-лька, v. a.* (gāy-
 суб —), *m. B.* Basilienkraut, *n.* (Ocimum
 basilium). [Васїльок, von B.
Вар, *m. III.* 138 des
Вар, *a.* eurem Lande angehö-
 rig, euer Landsmann, *s.* Ваш, *Оз.* 72.
Вар, *f.* Zank, Zwist, *m. (B.).*
Вар, *conj. ungr.* Y. entweder — oder.
 I. **Вар**, *f.* Art Fischernetz mit klei-
 neren Maschen, *m. Wate, f.*
 II. **Вар**, *f.* Steppfutter, *n.*
Вар, *m.* Oberhirt, Senne, *m.*; 2)
 Rāuberhauptling, *m.*
Вар, *f.* grosse Masse, Wucht, *f.*
Вар, *m.* Rote, Bande, *f.* III. II. 119;
 2) Herde *f.*; 3) Gesellschaft Fisoher, *f.* Fi-
 soherdorf, *n. He.*
Вар, *(-я), n. coll. s.* Batár; 2)
 *Schlagwörter, *pl. H.* VI. [ба.
Вар, *m.* älterer, oberer Друж-
Вар, *m. s.* Batár.

Вар, *v. n.* Batárko sein.
Вар, *a.* der Batár ist.
Вар, *m. s.* Batár. [Schar, *f.*
Вар, *m. Ká.* II. 107
Вар, *n.* Anführung, Oberbe-
 fehl eines Batár 2).
Вар, *m.* Schütze, *m. vgl.* Бадас;
 2) *s.* Batár. [Hütte, *f.*
Вар, *f. X.* 125 huzul.
Вар, *v. a.* mit Heiss hunger etw.
Вар, *a.?* [fressen.
Вар, *f.* Feuer, *n.* Herd, *m.*
Вар, *m.* improvisirte Sommer-
 küche, Feuerstelle; 2) Lycæna Hippo-
 thoë, *B.*
Вар, *f.* Schürstock, *m.*
Вар, *n.* Feuerherd, *m.* [Ilem.
Вар, *v. n.* verbrennen, veraschen,
Вар, *f.* Ziege auf der
 Vorhut, *f.* [die noch nicht gelammt.
Вар, *m. coll.* Schafe, Ziegen
Вар, *f.* Mutterschaf mit erstem
 Lamm, *n.*
Вар, *f. N. e.* полонїна, *Gr.* 6.
Вар, *m.* Trottel; Pfscher, *m.*
Вар, *a.* trottelhaft.
Вар, *v.* Верхлюк.
Вар, *m.* Fächer, *m.*
Вар, *a.* fächerförmig, *B.*
Вар, *m.* (Gadus aegi.).
Вар, *f.* Wacht, *f.* III. I. 326.
Вар, *f.* Wachzimmer, *n.*
Вар, *int.* Lookruf für Schweine.
Вар, *-а, -е, vāший, pron.* euer, der
 Eurige. **Вар**, *v.* Ihr, euer ehren;
 v. *v.* Bürgerstande. [Ваша честь].
Вар, *m.* der
 Eurige, *Пем.* [sprechend, *H.* 50.
Вар, *a.* dem *v.* ent-
 V6-, *s.* unter V6-, 06-.
Вар, *v. a.* vermin-
 dern, schädigen: *v.* *v.*
Вар, *v. a.* begreifen.
Вар, *v. a.* gewinnen,
 profitieren, *Кв.*
Вар, *v. a.* einsehen, bemerken;
v. jmd glaubt zu sehen,
 jmdm soheint, kommt vor.
Вар, *a. T.* до когось auf-
 merksam, rücksichtsvoll.
Вар, *v. a.* hineinlegen, -stecken,
 -setzen, *III.* II. 79. [*v. a. s.* *v.*
Вар, *(-чїти, -чїти, T.)*

Вбезпеченя, *n.* Sicherheit, *f.* K. *Вби. conj.* Оби. жббй, Гол. III. 241. 242. *Вбидляти, вбйляти ся, sich wo angewöhnen, einleben.*
Вбиральник, m. Werkzeug zum Abschaben der Haare von der Haut, *n.*
Вбйрка, f. Stutzerin, *f.* putzsüchtige. *Вбйтки, pl.* Art Spiel. [ges Weib. II. *Вбйтки, на — s.* На-вбйтки.
Вбйток, -тку, m. M. II. 75 Verlust, Schaden, *m.*
Вбйтбчити ся, ГЕ. Verlust, Schaden leiden, verlieren, sich in Unkosten setzen. [fen, tadellos.
Вбйй, не на — Ф. nicht zu verwer-
Вбййно, adv. воббры — Гол. III. 37 reichlich zum Schlachten.
Вблаганя, n. K. Versöhnung, *f.* [350].
Вбогодухий, a. arm im Geiste, III. I.
Вббгше, comp. adv. M. s. Уббжше.
Вббжати, v. n. Лев. s. Уббжати.
Вббжце, n. H. 59. ? [s. Уболвати.
Вболвати, v. n. над кимбсь, K.
Вболбна, f. Гол. III. 232 s. Оболбна.
Вббркати, v. a. He. zähmen; zahm, kirre machen.
Вбрестй, v. n. hineinwaten.
Вбрехати ся, sich hineinflügen, sich hineinschmuggeln, KV.
Вбрйкнути, v. a. H. 65 s. Кбпнути.
Вбриндувати ся, Ч III. 319 sich ankleiden.
Ввйга, f. He. s. Увйга. [verstehen.
Ввйжати, v. a. Ka. II. 160 begreifen.
Ввйжливий, a. aufmerksam; rücksichtsvoll, He; ввйжливо, *adv.* M. II. 153 mit Obacht.
Ввйлиско, n. s. Вйлиско.
Ввернути ся, sich Rath schaffen; 2) fertig werden.
Ввертати, v. a. Mc. 30 einwickeln.
Ввертйти, v. a. hineinbohren; 2) hineinwickeln. [aufwärts, C. II. 146.
Вверх, adv. Km. in die Höhe, hoch, *Ввйдйти ся, ввйжати ся, кому, s.* Привйджувати ся.
Ввйляти, ввйльнути, ввйляти, v. n. sich herauswinden und sich fort machen, verschwinden; * Ausflüchte machen, sich entziehen.
В-вйскоки, adv. in weit ausgehohlten Sprüngen, im Gallop. [hertammeln.
Ввйхати ся, geschäftig sich hin u.

Ввйбрати ся, s. Скинчйти ся, M.
Ввйдати, v. a. s. Увйдати, M. II. 130.
Ввйжливий, a. aufmerksam, Эг.
Ввййтй, v. n. s. Уйтй, уходйти.
Ввйрити ся, s. Наввйрити ся.
Ввйтхненя, Фр. s. Вйтхненя. [вйй etc.
Ввйчливий, Ввйчливйсть, s. Вйчлй-
Ввбдини, pl. Ч. VI. 20 s. Ввйвд (der polжнйця).
Вволйти, ввольнйти, Ч. V. 161 v. a. — вблю den Willen erfüllen, MIII. L. 17, 15 zu lieb thun.
Вворожйти, v. a. Ф. hineinzaubern.
Вгав, -ву, (угав), m. H. 229 das Auf-
 hören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.*; 2) Ruhe, Rast, *f.* M. II. 88.
Вгавати, v. n. sich legen, aufhören, Ka. II. 160 не — ohne Unterlass etw. thun; нйжкй не вгавают, Me. 85 tanzen gastlos.
Вгадйти, вгадувати, v. a. errathen, ahnen, III. I. 142; 2) e. (gute) Wahl treffen.
Вгаджувати, v. n. s. Вгодйти.
Вгадливий, a. scharfsinnig, mit Beobachtungssinn, Km. [sinn, m. Klugheit, *f.*
Вгадливйсть, -ости, f. Лев. Scharf-
Вгадно, adv. errathbar; 2) на тйм — es ist das sicher, zutreffend.
Вгайка, f. K. s. Гайка.
Вгаладйти, v. n. з чым womit gut treffen, gut auskommen.
Вгамбна, f. Beschwichtigung, Be-
 zähmung, Beruhigung, *f.* Pic. [нйти ся.
Вгаражати ся, вачым, s. Упоми-
Вгаравдйти, v. a. gutheissen, ge-
 wöhren, Py.
Вгаяти, v. a. verzögern, versäumen.
Вгилйти, v. a. He. (n.) 139 verschaf-
 fen, einschmuggeln. [meiden.
Вгинйти, s. Угинйти; вйд корб jmdn
Вгиддя, (-а), [= Угбдйе], n. guter,
 гүнстйгер Platz. [2) emsig.
Вгиднйй, a. entsprechend, гүнзгенд;
Вглублйвий, a. sich gern vertie-
Вгляд, m. Einsicht, *f.* Ca. [fend, V.
Вглядйти, вглянути, v. n. вщось
 einsehen, Einsicht nehmen; — ся ввр-
 калй sich im Spiegel beschauen.
Вгнйвйти ся, M. I. 30 s. Загнйва-
 ти ся (на корб).
Вгнйжджувати ся, sich einnisten,
 sich bequem im Sitzen machen.
Вгнутий, a. — кут hohler Winkel.

Вгов, s. Вгав.
Вговкати, s. Уговкати.
Вговбрувати, v. a. über jmdn Rede
 führen, jmdn anklagen. [angewöhnen.
Вговтати ся, sich einleben, sich
Вгбда, f. Gefallen, *n.* Geneigtheit, *f.*
 M. II. 109, 111 на вгбду кому jmdm zu
 Gefallen, 85.
Вгбден, a. P. I. 125 tauglich, fähig.
Вгодйти, v. n. кому, на корб, Km.
 jmdm zu Gefallen, recht thun, jmdn befrie-
Вгодйль, n. Mastung, *f.* [digen.
Вгодлйвий, a. willfährig.
Вгбднйй, a. gefällig, beliebt.
Вголосйти ся, KV. II. 171 s. Оби-
 вйати ся. [das Einlullen, Einschläfern.
Вгонббна, f. K. Beschwichtigung, *f.*
Вгнобйти, (-ноблйти), v. a. K.
 jmdn für sich willfährig machen, gewin-
 nen; beschwichtigen.
Вгорбд, m. s. Горбд Garten, III. I. 53.
Вгордйти, вгорбджувати, v. a.
 hineinstossen, -schlagen, III. II. 81; 2)
 hineinfechten.
Вгорскйй, s. Угорскйй. [I. 95.
Вгбстйа, als Gast, zum Gaste, AD.
Вгрожёнйй, ptc. mit Gewalt, Zwang
 gekommen, eingeführt.
Вгрувнйти, v. n. einsinken. [ти ся.
Вдавнйти ся, H. 132 s. Задавнй-
Вдйка, f. на вдйку, чи Ос. (62) II.
 55 ist fraglich ob; vielleicht nicht einmal.
Вдйлы, adv. in der Ferne, Lip. [T.
Вдйлощй, pl. Fähigkeiten, Vorzüge, pl.
Вдйля, f. Cm. s. Дйлечнйй Entfernung,
f. Abstand, *m.*
Вданй, (-а), n. s. Дйване.
Вдйрити, s. Удйрити; вдйрати ся
 втйгу, Ч. V. 402 in Verzweiflung stürzen.
В-дармйцю, adv. s. На-дармо, Ce.
Вдйти, v. a. s. Удйти, vermögen, kön-
 nen, treffen; 2) — ся вщось sich ins Mit-
 tel legen; б) в корб, на корб jmdm
 nachschlagen, ähnlich werden; c) gel-
 ingen, gerathen.
Вдйтнйй, a. gelungen; 2) гүнстйг.
Вдйха, f. s. Вдйча; не-вдйха, Ke.
 140 Misslingen, *n.*
Вдйча, f. das Gelingen, guter Erfolg,
 Glück, *n.* Km.; 2) Eigenthümlichkeit, *f.*
 Naturell, *n.* Beschaffenheit, *f.*
Вдйчнйсть, -ости, f. Güte, *f.* гүн-
 стйге Ertragsfähigkeit.

В-двййню, adv. zwei zusammen.
Вдвйре, n. Ф. s. Подвйре; на — s.
 На-двйр, Ke. II. 27.
В-двох, adv. beide zusammen.
В-двою, adv. Mx. doppelt.
Вден, Гол. s. Одён.
Вдерати, вдрёти, v. a. s. Удёрти;
 2) v. n. Reissaus nehmen, ausreissen; 3)
 — ся sich hineindrängen, einbrechen.
Вдёржливий, a. enthaltsam; 2)
 nachsichtig. [halt, *m.* Nachsicht, *f.*
Вдёржливйсть, -ости, f. K. Rück-
 Вдйнйти, v. a. zum Staunen bring-
 gen, staunen machen, verwundern, He.
 — ся в корб seine Blicke auf jmdn hef-
 ten, ihn unverwandt ansehen; dadch ein-
 ner Gesichtstäuschung unterliegen.
Вдйвлюване, n. Beschauung, Ein-
 sichtnahme, *f.* OE.
Вдйвовйжа, на-вдйвовйжу zum
 Erstaunen, staunenswert, wunderbar, son-
 derbar, seltsam.
Вдйгнйти, [вдйжй, -жём], v. a.
 einfädeln, (нйтку до гблки).
Вдйствб, n. M. Ha. Witwenstand, *m.*
Вдйльнйсть, -ости, f. Эг. Пр. II.
 29 Tüchtigkeit; Klugheit, *f.*
Вдйяти, v. a. anrichten, verursachen.
Вдобйрйти, v. a. § s. Вторбпати.
Вдобнйй, a. passend, entsprechend.
Вдобрухати, v. a. гүнзг machen,
 beschwichtigen, besänftigen, Эг. [Witwe, *f.*
Вдовй, вдовйця, (д. вдовйчка), f.
Вдовець, g. вдйвця, *m.* Witwer, *m.*
В-довж, adv. der Länge nach.
Вдовйн, вдовйчнйй, a. der Witwe,
 Witwen-
Вдовйвна, f. Tochter der Witwe, *f.*
Вдовйреня, n. BE. s. Удбствбреня.
Вдовйти, v. n. Witwer, Witwe werden.
Вдбволь, (-виль, Фр.) adv. C. II. 171
 reichlich, im Ueberfluss, sat.
Вдовблена, n. Befriedigung, *f.*
Вдовольйти, вдовольнйти, v. a. be-
 friedigen, zufriedenstellen, гүнзген,
 Gнüge leisten.
Вдовбльно, adv. гүнзгенд, zufried-
 enstellend, befriedigend.
Вдовушки, pl. Sternkopf, *m.* (Knau-
 tia, Scabiosa arvensis). [gnädig, Эг.
Вдогднйй, a. gewogen, гүнстйг,
Вдолйти, v. a. Др. c. 172 schlecht
 machen? *

Вдомашити, *v. a.* heimisch machen, einbürgern, *Кл.*

Вдоптати, *v.* Удоптати.

Вдоробжувати ся, den Weg an-treten, aufbrechen, ankommen; дощ до-робжує ся beginnt zu regnen.

В-досьвіта, *adv.* *v.* Досьвіта.

Вдосконалене, *n.* Vervollkomm-nung, *f.* *Фр.* [M+B. 267.]

В-достав, *adv.* zur Genüge, satt,

Вдохати ся, ausser Athem kommen.

Вдохновенє, *n.* Begeisterung, *f.*

Вдохновенний, *a.* (-енно, *adv.* *C.* II. 263) begeistert; pathetisch. [geistern.]

Вдохновити, вдохновляти, *v. a.* be-

В-дрўге, *adv.* zum zweiten Male, abermals.

Вдўмати ся, вдўмувати ся в що sich worüber in Gedanken vertiefen, *Фр.*

Вдўнути, *v. a.* einhauchen, -blasen,

В-дух, *adv.* allsogleich, *Мз.* [geben.]

Вдуховленє, *n.* Vergeistigung, *f.* *З.*

Вдухобелити, *v. a.* *К.* schlagen, klopfen. [matisch, *T.*

Вдушлівий, *a.* lungenschwach, asth-

Вдягати, вдягнути, *v. a.* anziehen, ankleiden.

Вдяка, *f.* *v.* Вдячність; 2) Dank, *m.*

Вдячен, вдячний, *a.* dankbar; вдяч-но, *adv.* dankbar; 2) willkommen.

Вдячити ся, gelingen, gerathen.

Вдячність, -ости, *f.* Dankbarkeit, *f.*

Велєра, (-ря), *f.* Art Tanz, *Ко.* 97 *Кс.* II. 197. [*T.* vegetabil, vegetativ.]

Велєтабільний, велєтавівий, *a.* Велєрковє, *n.* *s. a.* Acoise vom Eimer, *f.* *Зак.* [ten.]

Велєвати, *v. a.* die Gebühr entrich-

Велємедєнї, -їти, велємедчї-їти, *n.* Junges vom Bären. [*s.* Медвєдик.]

Велєдик, *m.* junger Bär, *III.* II. 28

Велєдєский, *a.* Bären- *III.* II. 28.

Велєдчўк, *m.* Kossameise, *f.* (*Formica herculanea*); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (*Gryllotalpa vulgaris*).

Велєдїд, (мєдвїд), *m.* Bär, *m.*

Велємїжїна, *f.* Brombeer-, Himbeer-strauch, *m.* (*Rubus corylifolius*).

В'єднїти, *v. a.* für sich gewinnen, gewogen machen.

В'єдно, *adv.* ineinemfort.

I. Вєдро, *n.* heiteres Wetter, *Пем.* *У.*

II. Вєдрó, *n.* Eimer, *m.*

Вєдрóвий, *a.* einen Eimer fassend.

Вєдў, вєдєш, вєдє etc. *прає.* *v.* Вєсти.

Вєдўта, *f.* *Тр.* 155. ?

Вєжї, *f.* Thurm, *m.* Gefängniß, *m.* *У.* VI. 105; 2) Wagen, *m.* Wagenburg, *f.*; 3) Hütte, *f.* *Пом.* III. 41. 42.

Вєжїстий, *a.* *Ог.* mit Thürmen versehen, thurmformig, thurmhoch.

Вєжнїця, *f.* — глїдка kahles Thurm-kraut, Waldkohl, *m.* (*Turritis glabra*).

Вєжочка, *f.* *дїм.* kleiner Thurm; 2) — сверликовїта, велєжїка, *В* Thurm-schnecke, *f.* (*Turritella terebra*).

Вєжа, *f.* *v.* Вєжа, *Зак.*

Вєверўнок, -нка, *m.* Bildnis, *n.* Ab-bildung, *f.* *III.* II. 105, *пол.*

Вєвти, [вєвў, вєвєш], *v. a.* fahren, führen; — ся *v.* їхати.

Вєкати, *v. n.* „Вє!“ schreien.

Вєкєлїя, *f.* Zündschwamm, *m.* *Gr.* 29.

Вєкєла, *f.* *v.* Тєкєла. [selrechtlich.]

Вєкєльóвий, *a.* Wechsel-, wech-

Вєкєша, *f.* *v.* Вївїрка, *Пол.*

Вєлбљуд, *m.* Kameel, *n.*

Вєлєбнїй, *a.* *Ф.* „würdig“, „d. grosse“

Вєлєбнїсть, -ости, *f.* *К.* Hochwürden,

Вєлєглїснїй, *a.* † sehr laut, *К.* [*f.*

Вєлєдўшнїй, *a.* *Кл.* *v.* Велико-дўшнїй.

Вєлєлїпнїй, *a.* † prächtig, *К.*

Вєлєлўднїй, *a.* menschenreich,

вєлєлєч, *III.* II. 64 *К.*

Вєлєрїбок, -бка, *m.* *N.* *e.* Berges.

Вєлєрїчївий, *a.* mit Wortgepränge,

hochtrabend, *III.* I. 349.

Вєлєрїчїти, *v. a.* *T.* grossred-nerisch auftreten, hochtrabend sprechen.

Вєлєслївнїй, *a.* *D.* hochberühmt.

Вєлєтєнь, *v.* Вєлїтєнь.

Вєлєтнїй, *a.* gross, riesig, *Ст.*

Вєлєч, велєчень, *m.* *єтв.* sehr grosses.

Вєлєць, -льцїя, *m.* Art Fisch.

Вєлїдїн, *m.* grosser Bengel.

Вєлїжїрувати, *v. n.* *v.* *Роскошу-*

вїти, *У.* VII. 575.

Вєлїкїн, *m.* Riese, *m.* [gantisch.]

Вєлїкїнський, *a.* riesenhaft, gi-

Вєлїк-дєнь, *д.* великоднїя, *m.* Oster-

сонntag, *m.* Osterfest, *n.* Ostern, *пл.*

Вєлїкїй, *a.* gross; bedeutend, wich-

Вєлїкїсть, -ости, *f.* Grösse, *f.*

Вєлїко, *adv.* *К.* II. 49. *М.* II. 100

sehr, überaus, viel, hoch. [wohlgeboren.]

Вєлїковєльмóжнїй, *a.* hoch-

Вєлїковóйн, *m.* *P.* II. 185 grosser Krieger, Held, *m.* [vielgelehrt.]

Вєлїковчєнїй, *a.* gross-, hoch-

Вєлїкоднїй, *a.* Oster-

Вєлїкоднїця, *f.* strenges Fasten

in d. 3 Tagen vor dem Ostersonntage.

Вєлїкодўшнїє, *n.* великодўшнїсть

-ости, *f.* Grossmuth, Edelmuth, *m.* Hoch-

herzigkeit, *f.* [hochherzig, edelmüthig.]

Вєлїкодўшнїй, *a.* grossherzig,

Вєлїковємєльнїй, *a.* *К.* Gross-

grund-

Вєлїкоимєнїтїй, *a.* hochgeprie-

sen, hochberühmt, hochgeboren, *C.* II. 206.

Вєлїкоклўви, *пл.* Grossschnäbler,

пл. (*Magnirostres*).

Вєлїколїпнїй, *a.* † prächtig, *Пол.*

Вєлїколїс, *m.* Hochwald, *m.* *Зар.*

Вєлїколїтнїй, *a.* langdauernd,

viel-, langjährig, alt, *III.* I. 240, *К.*

Вєлїколўдє, *пл.* Riesen, *пл.* Rie-

sengeschlecht, *n.* [sprächig, *M.* II. 34.]

Вєлїкомóвнїй, *a.* redselig, ge-

Вєлїкомóвнїсть, -ости, *f.* Red-

seligkeit, *f.* *Иис.* [tyrar.]

Вєлїкомóченик, *m.* grosser Mär-

Вєлїкомóчениця, *f.* grosse Mär-

tyrerin. [mächtig.]

Вєлїкóбннїй, *a.* *МIII.* riesig, gross-

Вєлїкóпїстнїй, (-пóстнїй), *a.*

zum великий пієт geh.

Вєлїкорїб, *m.* *v.* Кит.

Вєлїкорóднїй, *a.* hochgeboren, *М.*

Вєлїкорóзумнїй, *a.* übergebildet,

Вєлїкорóфс, *m.* Grossrusse, *m.* [*He.*

Вєлїкорóфскїй, *a.* grossrussisch,

russisch.]

Вєлїкофумнїй, *a.* *ГIII.* genial.

Вєлїкофухїй, *a.* grossohrig.

Вєлїннїй, *n.* sehr gross, (*B.*)

Вєлїмт, вєлїтєнь, -тнїя, *m.* *H.* 113 *He.*

Riese, *m.*; — звїр ein riesiges Unthier,

ungeheuer.

Вєлїтєнський, *He.*, вєлїтскїй,

Гол. *Кл.* *a.* riesig, riesenhaft, ungeheuer.

Вєлїцьóвнїй, (-цїóвнїй, *Фр.*) *a.*

v. Величєвнїй.

Вєлїч, *f.* Grösse, *єтв.* Grosses; -рїбó

sehr grosser Fisch; 2) Grossartigkeit; Er-

habenheit, Hoheit; Herrlichkeit, Pracht, *f.*

Вєлїчївий, *a.* grossartig, herrlich,

prachtvoll, *C.* II. 142.

Вєлїчївїсть, -ости, *f.* Grossar-

tigkeit, Herrlichkeit, *f.* *Кл.*

Вєлїчїйко, *m.* Prahler, Prahlhans, *m.*

Вєлїчїйнїй, *a.* prahlerisch, rühm-

süchtig.

Вєлїчїти, *v. a.* lobpreisen, mit Lob

erheben, hochhalten, rühmen; — ся sich

rühmen, prahlen, sich brüsten.

Вєлїчє, (-чїє), *n.* Pracht, Herr-

lichkeit, *f.* *К.* *Марк.* 139.

Вєлїчєннїй, вєлїчєннїй, *К. a.*

überaus gross, sehr gross, bedeutend.

Вєлїчєннїкї, *М.* вєлїчкїй, *a.* (*B.*)

(sehr) gross; ziemlich gross.

Вєлїчєство, *n.* Majestät, *f.* [*n.* *III.*

Вєлїчїна, *f.* Grösse, *f.*; 2) Format,

Вєлїчїти, *v. a.* *Моз.* *v.* Величїти.

Вєлїчнїй, *a.* grossartig, erhaben;

2) prächtig, prachtvoll; majestätisch, *III.*

II. 219; ansehnlich; твоє такє вєлїчє

das Deine hebst du so sehr hervor, lobst

übermässig.

Вєлїчнїсть, -ости, *f.* Grossartig-

keit, Erhabenheit; Majestät, *f.* *К.*

Вєлїнїє, вєлїна, *n.* *Кс.* II. 161. *C.*

I. 101 Gebot, *n.* Befehl, *m.*

Вєлїти, *v. a.* gebieten, befehlen, auf-

tragen; 2) *v.* Волїти. [nehmend, hoch-]

Вєльмї, *adv.* sehr, überaus, aus-

Вєльмїслїнїй, *a.* hochherzig, *Пол.*

Вєльмóжа, *m.* der mächtige Herr,

Herrscher; Magnat, *m.* [nehmes Fräulein.]

Вєльмóжїнка, *f.* hochadeliges, vor-

Вєльмóжєство, *n.* Herrenleben, *n.*

Herrschaft, *f.*; 2) *coll.* Herren, *пл.* *Кч.* 199.

Вєльмóжнїсть, -ости, *f.* macht-

volle Stellung, Macht, *f.*

Вєльó, *adv.* *ungr.* viel.

Вєна, *f.* Blutader, Vene, *f.*

В'єнно, (*д.* в'єннóчко) *adv.* *v.* В'єдно,

звєдно, *Ог.* 87. [*Илод.*

Вєнóвнїй, *a.* venös, der Blutadern,

Вєпєр, -прї, *m.* Eber, *m.* männliches Schwein; 2) rechts. Nblf. der Вїсла.

Вєпєрїк, *m.* junger Eber, Ferkel, *n.*

Frischling, *m.* [(*Ribes grossularia*).

Вєпєрїна, *f.* *gew.* *пл.* Stachelbeere, *f.*

Вєпєрїнїця, *f.* Stachelbeerspan-

ner, *m.* (*Zerene grossulariata*). [*f.* *B.*

Вєпєрїнїк, *m.* Stachelbeerolattwespe,

Вєпєрóвнїй, *a.* Eber-, Schwein.

Вєпєрóвнїя, *f.* Schweinefleisch, *n.*

Вер, в. Вир.
 Верба, *f.* Sahlweide, Buschweide,
 Weidenbaum, *m.* (Salix); 2) Osterpalme, *f.*;
 3) *He.* Palmsonntag, *m.* на вербу ам Р.
 Верба, *n. coll.* s. Верба.
 Вербеонька, *f. dim.* s. Верба.
 Вербёрець, -рця, *m. s.* Имбёрець,
 Ч. V. 761. [bebezirktes, *n.*
 Вербецёрка, *f.* Amtsgebäudee. Wer-
 Вербецёрник, *m.* Schriftführer
 bei d. Assentirungscommission, *Ф.*
 Вербина, вербця, *f.* Weidegebüsch;
 2) Weidenholz, *n.*
 Вербич, *m. s.* Вёрбница, Ч. I. 237;
 2) der Frost am Samstag vor dem Palm-
 sonntage, Ч. III. 12. [holz, *n.*
 Вербівка, *f.* Gefäss aus Weiden-
 Вербівник, *m.* Weiderich, *m.* (Ly-
 Верблюд, *s.* Велблюд. [simachia).
 Верблюдка, *f.* Kameelhalsfliege, *f.*
 (Rhabdida). *B.*
 Вербляница, *f. s.* Вёрбница. [м.
 Вёрбний, *a.* -а недля Palmsonntag,
 Вербник, *m.* Weidegebüsch, *n.*
 Вёрбница, *f.* Vorfrühlingszeit, wann
 die Weiden blühen u. es noch schneit
 u. graupelt, *f.*; 2) Palmsonntag, *m.*
 Вербняжбк, вербняк, *m.* Weiden-
 gehölz, *n.* [tanz, *ZP.* II. 156.
 Вербованець, -ндя, *m.* Art Volks-
 Вербовати, *pl.* Weidengewächse, *pl.*
 (Salicineae). [holz,
 Вербовий, *a.* Weiden-, aus Weiden-
 Вербовина, *f.* Salicin, *n.* *Пет.*
 Верболист, *m.* оман — weidenblät-
 тигер Alant (Inula salicina).
 Верболіз, -лосу, *m.* Lorberweide, *f.*
 (Salix triandra); 2) Korbweidengehölz, *n.*
 Верботёрнь, *f.* Sanddorn, *m.* (Hir-
 порнае rhamnoides).
 Верботчик, *m. B. s.* Вербяк.
 Вербувати, *v. a.* werben. [geh.
 Вербуковий, *a.* zum вербунок
 Вербунок, -нку, *m.* Werbung, An-
 werbung, *f.*; 2) s. Вербованець.
 Вербяк, *m.* Weidenbohrer, *m.* (Cos-
 sus ligniperda). [(Cerambyx moschatus).
 Вёрбянка, *f. Пол.* Weidenbock, *m.*
 Вёрвечка, *f. dim.* s. Вёрвечка, *H.*
 245; 2) Schlange. Thierfalle, *f. Пет.*
 Верг. *m.* — *сбгтв* Schichte von fünf
 Schindeln, *f.*; 2) Wurf, Schub, Anschub, *m.*
 Вергати, веречи, *v. a.* werfen, schleu-

dern, *Кн.*; * schaudern, *Gr.* 29.
 Вёрглик, *m.* Werkzeug zum Flech-
 ten der ланті. [Art Zuckerbackwerk.
 Вергун, *m. gew. pl. Ос.* (61) VI. 36
 Вёре, als Einschießel gebr. wie das
 deut. halt; 2) wahrlich? unmöglich! (*B.*);
 3) ist es wahr?
 Вербёж, *m. Ч. II.* 15 s. Воробёж.
 Вёрвечка, *f.* Schnur, *f.* Seil, *n.* Strick, *m.*
 Вёрвечник, *m.* Seiler, *m. Пет.*
 Вёрвечати, *a.* striekähnlich, *Пет.*
 Вёрвяти, *v. n.* *МШ.* schaden; 2)
 — ся stolzieren, hoffärtig sein (*B.*); *b)*
 вёрвяти ся laut schreien.
 Вёрдлийий, *a.* keiflustig; schäd-
 lich, *Эг.*; 2) eigensinnig, hartnäckig,
 grillenhaft, launig, barrook, *He. Пет.*
 Вёрдник, *m.* Aockertäschelkraut, *n.*
 (Thlaspi arvense). [чиця.
 Вёрдниця, *f. М.* I. 26 s. Вйгад-
 Вёрдованя, *n.* Eigensinn, *n.* Cap-
 prize, *f.* [(Thalium flavum).
 Вёрдвонець, -ндя, *m.* Wiesenkraut, *f.*
 Вёрдувати, *v. n.* sich unaussteh-
 lich gebären, viel auszusetzen haben, ei-
 gensinnig, launig sein, „Grillen fangen“;
 2) ausgelassen sein, Unwesen treiben.
 Вёрей, *m. † К.* Riegel, *m.*
 Вёремя, (-я, *dim.* веремёнце), *n.*
 günstige Witterung, schönes Wetter;
 Wetter übhpt. [мённий.
 Вереминий, *a.* -а *Gr.* 29 s. Бре-
 Веремия крутити кому hart jmdm
 zusetzen, *Кч.* 13; hie u. da plötzlich an-
 fallen, angreifen, *Пом.* III. 67.
 Вёрёна, *f.* Garbenschichte im Soheu-
 nenraume, *f. Ч. VII.* 575.
 Вёрёнце, *n. s.* Вёрёнце. [рбга.
 Вёрёнка, (-рёнка), *f.* kleine ве-
 Вёрентюх, веренчук, *m. Эг.* s. Ве-
 ретянка.
 Вёрес, вёрис, *m.* Besenheide, *f.* (Cal-
 luna vulgaris); 2) — мячир, *m.* Sumpf-
 heide, (Erica tetralix). [Heidefeld, *n.*
 Вёресач, *m.* Heideplatz, -strich, *m.*
 Вёресень, -сня, *m.* Mon. September, *m.*
 Вёресинь, *m. s.* Вёрес 1).
 Вёреск, *m.* Geschrei, *n.* Heidenlärm,
m. das Kreischen, *Лев.*
 Вёрескёд, (-клён), *m. s.* Брусляна.
 Вёресклявий, *a.* schreiend, kreis-
 schend, *ВБ.*
 Вёрескун, *m. s.* Крикун, *Пет.*

Верёско, *n. Luts. gr.* 154 Stengel
 des Kürbis, *m.*
 Вересник, *m.* Pomatia ericetorum, *B.*
 Вересути, *v. n.* *Др. с.* 76 gellend
 aufschreien. [саосае, Ericineae).
 Вересовати, *pl.* Heidenartige (Eri-
 Вересовиско, *n.* Heidegrund, Hei-
 deboden, *m. Пол.*
 Вересчяг, *m. Лесч.* s. Вересач.
 Вёрета, *f.* grobes breites Sacktuch,
 Bettdecke, *f.* вёретами літають шпакі
 in ausgebreiteten Schaaren.
 Вёретельчик, *m.* Dorngrundel, *f.*
 (Cobitis taenia).
 Вёретястий, *a.* spindelförmig, *B.*
 Вёретяница, *s.* Вёретляница.
 Вёретёно, (*d.* веретёнце), *n.* Spin-
 del, *f.*; 2) Mühleisen, *n.* Mühlstange, *f.*;
 3) Achsenspindel, *f.*; 4) Achse der Töp-
 ferscheibe, *f.* [(Veretillum cynomorium).
 Вёретёнце морске, *n.* Meerspule, *f.*
 Вёретяти, *v. n.* drehen, Aus-
 flüchte machen. [сбгво — в. !
 Вёретяння, ? *H.* 135 ні в того, ні в
 Вёретиль, *f.* Meerspule, *f.* (Vere-
 tillum), *B.*
 Вёретляник, *m.* веретляница, *f.*
 Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis). [netz.
 Вёрето, *n.* Art kleines dichtereres Fisch-
 Вёретяж, *f.* Thürkette, *f.* Ketten-
 häkchen an d. Thür, *n. Пет.*
 Вёретянка, *f.* Oberkleid aus gröb-
 ster Leinwand, *n.* grober Kittel.
 Вёречи, *v. a. s.* Вёргати.
 Вёречковати, *a.* *Кч.* („Рус“ 23)?
 Вёрещати, *v. a.* stark sohreien, kreis-
 schen. [ріка links. Nbd. des Дністр.
 Вёрещця, (-щця), *f.* Вёрещцякка
 Вёрея, верія, *f. Wgr.* 26 Thorflügel;
 2) Thürpfosten, *m.*
 Вёрженя, *n.* Wurf, *m. Пол.*
 Вёріня, *n.* Traumgebilde, Hirnge-
 spinnet, Märchen, *n. М.* III. 130.
 Вёряти, *v. a.* albernes, loses Zeug
 sprechen, faseln; 2) версі ся в сні vom
 unruhig. Schlaf, schreckhaftem Träumen.
 Вёруш, *m. Ко.* 246 *C.* Art Fusabe-
 kleidung, *s.* ланті. [ren, *Кч.* 67.
 Вёряканя, *n.* das Plauschen, Plär-
 Вёрівничий, *a.* Seiler, *B.*
 Вёрлянь, *m. s.* Горлянь, горляч, *Зак.*
 Вёрмявка, *f.* Geliebte, Geliebteste,
f. [врѣл + мялка?]

Вёрмянка, *f. Марк* 104?
 Вёрмянний, *a.* *Зак.* s. Румяний.
 Вёрній вода, *m. Ч. II.* 266 fabelhaf-
 ter Riese der das Wasser hin u. her rückt.
 Вёрнійгора, *m.* Berggeist, Berggiese,
 Вёрнійна, *f.* Span, *m. B.* [Rübezah], *m.*
 Вёрно, Stabreimwort zu перевёрнено.
 Вёрнути, *v. a. s.* Вёргати; 2) *v. n.*
 wirbeln, põлем *III.* I. 39; wälzen, *К.*
 Вёрнякати, *s.* Варнякати.
 Вёрпйна, *s.* Вёрпйна; верпникі,
pl. Stachelbeeren, *pl.*
 I. Вёрсть, *f. s.* Вёрствя.
 II. Вёрсть, *f.* Geschlecht, *n.* Stamm,
m. Zeitgenossen, *pl.* gleiche Alterstufe, (*B.*)
 Вёрста, *f.* Werste, (russ. Meile), *f.*;
 2) Werstpfahl, *m.* Meilensäule, *f.*
 Вёрстати, *v. a.* дорóгу, *К.* den Weg
 zurücklegen; Feldzug machen.
 Вёрствя, *f.* Schicht, Lage, *f.*
 Вёрствяк, *m.* Altersgenosse, *m.*
 Вёрствня, *a. V.* -і літа von glei-
 chem Alter. [gemessen, *III.* I. 351.
 Вёрстовий, *a.* nach Wersten (officiell)
 Вёрсток, -тка, *m.* в молоко, *He.*
 „Oberes“, obere Sahne. [Umkehren.
 Вёрть, *int.* *M.* I. 134 vom schnellen
 Вёртак, *m.* Drehtanz, „Dreher“, *m.*
 Вёртати, *v. n.* zurückkehren, -kom-
 men; 2) *v. a.* zurückgeben; 3) sich erbre-
 chen. [Hohlbohrer, *m.*
 Вёртель, *m.* Bratspiess; 2) Bohrer,
 Вёртелка, *f. Зап.* (Рус. 3) s. Вёр-
 тілка? [redo).
 Вёртень, *m.* Schiffsbohrwurm, *m.* (Te-
 Вёртєп, *m.* Höhle, Schlucht, *f.*; 2) Pup-
 penspiel, Marionettenkasten, Dreh-Schau-
 kasten, (um Weinachten) : крутити ся
 як льялка в вертєні, *Пет.* [klüftet, *Пет.*
 Вёртепистий, *a.* höhlenreich, zer-
 Вёртепити, *v. n.* *Зап.* sich herum-
 drehen. [ken; (вертопяти, *Пет.*)
 Вёртепяти, *v. n.* *У.* rasen, toben, zan-
 Вёртепіння, *a. z.* вертєп 2) *geh. Др.*
 Вёртєголов, *m.* (-ика, *m. f.*) der
 den Kopf dreht s. Вёртошійка.
 Вёртикальний, *a. s.* Прямовис-
 ний, *Пол.* [Roller, *m.*
 Вёртільць, -ля, *m.* Rollmuskel, *f.*
 Вёртїпорох, *m. s.* Гонївїтер, (*B.*)
 Вёртїшів, -ова, *m. N. e.* Berges.
 Вёртілка, *f.* Kreisel, *n.*; 2) Kunst-
 stück, *n.*

Вертітн. *v. a.* bohren; 2) *v.* Крутітн; 3) wedeln.

Верткйй. *a.* betriebsam, rührig, unternehmend, *s. d.* folg. [drehbar, munter. Бертаійвйй, *a.* leicht sich drehend, Бертло. *n.* Оц. 55 с. Бертль.

Вертлюг. *m.* Seilerwerkzeug zum Drehen, *n.*; Drehring am Wagen, *v.* Коліворіт: Zapfen, *m.* Spindelpfanne, *f.* Бертльога. *f.* Ч. II. 407 Art Gefäss.

Вертбла. *f.* Pfluscher, Stümper, *m.* Цет.

Вертблиця. *v. n.* pfuschen. [rin, *f.* Бертблиця, *f.* Pfluscherin, Stümпер.

Вертопрах *m.* Фр. Св. с. Вертіпорох.

Верточина. *f.* Bohrmehl, *n.* PIII.

Вертошійка. *f.* Wendehals, *m.* (Lynx torquilla), *Вол.* [Vögel u. Fische, *v.* Батер.

Вертрах. *m.* Art Fangvorrichtung für Bертун. *m.* H. 293 in d. Räthsel:

Schwanz, *m.*; 2) Zierbengel, Gauch, Gock, Stutzer, *m.* He; 3) с. Завертка йблочна;

4) Drehwurm, *m.* Schafsqese, *f.*

Вертунка. *f.* Kokette, *f.*

Вертук. (*d.* вертукшук), *m.* Reibkeule, *f.*; 2) *v.* Насад (у вбд): 3) * der sich unaufhörlich bewegt, nicht still sitzt; Dreher, *m.* Пол. [terebrans), *v.*

Вертук. *m.* Bohrrassel, *f.* (Limnoria

Вертучий. *a.* unbeständig, unstät, wechselnd, wandelbar.

Верх, *m.* der obere Theil, Gipfel, *m.* Spitze (des Berges), *f.*; 2) Schornstein, *m.* Esse, *f.* P. I. 30; 3) верхій, *adv.* P. I. 69 сін верхій стіг з Pferde; верхіамі, III. I. 41; сілі на два верхи з Pferde von zwei Reitern; верхом їхати з Pferde reiten; — итй Зап. an der Spitze gehen; — плійти auf der Oberfläche schwimmen; верхом übervoll, bis zum Rand; по верхам oberflächlich, *K.*; верх праер. mit d. *genit.* x) über, auf, oberhalb. auf dem Gipfel. Оз. 204. 2. β) darüber, über das Mass s. Повёрх; 4) * верх вєсти в чім Зг. с. Передвєсти; чий тўтка верх? wer hat hier die Oberhoheit, die Herrschaft, wer ist hier tonangebend? [fel, *m.*

Верхійк. *m.* oberer Schössling, Wipfel.

Верхійс. *n. coll.* das Obere, die oberste Schichte, die Gipfel (der Bäume); 2) Quellengebiet, *n.* Quellenbezirk, *m.* (des Flusses).

Верхійний, *a. pl.* Др. с. 305 berit.

Верхійнійця, *d. ob.* Fläche (d. Ofene).

Верхівочка. *f. dim.* Spitze, Krone, *f.* Верхівчовийй, *a.* -а кошўля, *Гол.* III. 493 *ungr.*?

Верхівщина, *f.* Art Abgabe, *K.* [(B.)

Верхлюк, верхляк, *m.* Wildferkel, *m.*

Верхній, *a.* ober, von oben, oberhalb gelegen.

Верхник, *m.* *v.* Верхняк.

Верхняна, *f.* „Oberes“, Rahm, *m.*

Верхнійця, *f.* Гущ. Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.*; 2) Gewölbe des Backofens, *n.*

Верхність, -ости, *f.* Цет. *v.* Верхівність.

Верхняк, *m.* Зап. I. 345 das obere Gewölbe, das Dach bei der бандура; Decke, *f.* Deckel, *m.*; 2) oberer Mühlstein, Läufenstein; 3) übht oberer Theil einer Vorrichtung, der Töpferscheibe, des Butterfasses u. dgl. [rock, *m.* *v.*

Верхнійка, *f.* Oberkleid, *n.* Ober-

Верхоблачний, *a.* -а горá über die Wolken ragend. [Верблюд. (B.)

Верхоблуд, (-блуд), *m.* МШ. *v.*

Верхована. *n.* Гущ. s. Верховодство.

Верховати, *v. n.* Ф. на корó über jmdn Oberhand gewinnen, herrschen, над ким. Гущ. [хóм (v. Schüttmass).

Верховатий, *a.* hoch; 2) = *v.* вер-

Верховійй, *a.* vom Gipfel, *v.* Wipfel, *v.* Giebel, von der Spitze, oberst; 2) — кінь Reitpferd, *n.*; 3) der zu Pferde reitet, Reiter, Reitersmann, *m.*; 4) *v.* Верхівк, *m.* Reiter, *m.* К. [хóвнийй.

Верховіяна, *f.* Hochland, Gebirgsland, *n.*; 2) Gipfel, *m.* P. I. 4.

Верховинець, -нця, *m.* Gebirgsbewohner, Gebirgler, *m.*; 2) — окатець Alpenfalter, Apollo, *m.* (Doritis Apollo).

Верховінщина. *f.* Gebirgerthum, *n.*

Верховіці, *pl.* N. *v.* Berges.

Верховіте, *n.* А. I. 121 die obersten Zweige, Wipfel des Baumes, *K.*

Верховладнийй, *a.* die Oberherrschafft habend.

Верховладність, -ости, *f.* Кл. Oberherrschafft, Hegemonie, *f.*

Верховнийй, *a.* der Obere, Ober-

Верховник, *m.* der Obere, Oberhaupt, *n.* К. Фр. [Oberhoheit, *f.* Цет.

Верховність, -ети, *f.* Obrigkeit; Верховод, верховода, (-вдєць, -дця, Фр.), *m.* Anführer, Führer, Tonangeber, *K.* Нс. Hauptling, *m.* С.

Верховода, верховодия, *f.* Laube, *f.* (Alburnus, Aspius luoidus).

Верховодитель, *m.* T. oberster Leiter, Director, *m.*

Верховодити. *v. n.* над ким. комў, кимбóь an der Spitze sein, anführen; regieren, lenken, jmds. Oberhaupt sein, M. II. 78. [Hauptling, *m.*

Верховодник, *m.* МШ. Anführer, Верховодство. *n.* (-вдність, -ости, *f.*), Oberherrschafft, Hegemonie, Suprematie; Oberleitung, *f.* V. K. Цет.

Верхолод, *m.* eitel, oberflächlich-ohrer Mensch.

Верхолодка. *f.* M. I. 27 Weib von eitlem, oberflächlichem Sinn, *n.*

I. Верхола. *m.* Pfluscher, Stümper, *m.*

II. Верхола, *f.* Händel, *m.* Affaire, *f.* Hader, *m.*

I. Верхолити. *v. n.* pfuschen.

II. Верхолити, *v. a.* aufreizen; 2) foppen, (B.); 3) *v. n.* zanken.

Верхолодиця. *f.* *v.* Верховодия.

Верхосушійк. *m.* gipfeldürre Bäume, *pl.*; 2) Gipfeldürre (Krankheit). *f.* Цет.

Верхотворець, -рця. *m.* Schöpfer des Weltalls, *m.* III. II. 168.

Верхоўмка. *f.* M. I. 27 *v.* Верхолодка; 2) Klüglerin, *f.*

Верч. (*d.* вєрчик), *m.* вєрчá. -ати, *n.* Ч. IV. 221 Verzierung aus Teig am korováй; kleinerer korováй 236.

Вєрша, *f.* Reuse, Fischreuse, *f.*

Вєршава. *f.* Кл. *v.* Вєршинá, вєршóк.

Вєршáк. *m.* Baumstamm vom dünneren Ende, *m.* [felröhren.

Вєршва, *f.* ordináres Leder für Stie-

Вєршенийй, *a.* K. vollkommen.

Вєршина, *f.* oberster Punkt, Theil; Oberfläche; Firste, *f.* С. II. 242; 2) Quelle, *f.* Quellengebiet eines Flusses, А. I. 244.

Вєршіннийй, *a.* End. Пол.

Вєршіти, *v. a.* den Gipfel aufsetzen, bilden, zuspitzen: стіжóк in eine Spitze aufschichten; 2) — суд K. ein Rechturtheil bestätigen; 3) *v. n.* над ким *v.* Верховодити; 4) — ся in eine Spitze auslaufen, enden, sich thürmen, С.

Вєршіль, *m.* Oberschwelle, *f.*

Вєршка. *f.* *dim.* *v.* Вєрша; 2) * breites Maul: настáвила вєршку vom zudringlichen Weib. [kel, *m.*

Вєршкóвийй, *a.* — кут Scheitelwin-

Вєршлáт, *m.* Гр. V. 322 Verschlag-Vorschlaghammer, *m.* Пом. II. 30.

Вєршнийй, *a.* nicht voll.

Вєршник. *m.* Reiter, *См.* Vorreiter, Berittener, *m.* С. II 57.

Вєршнюк. *m.* Baumpieper, *m.* Spitzlerche. *f.* (Anthus arboreus).

I. Вєршóк. -шкá *m.* К. *v.* des Аршия.

II. Вєршóк, -шкá. (*d.* вєршéчок), *m.* Ч. IV. 22 *v.* Верхняна; 2) Gipfel, *m.* oberste Spitze, *v.* Вєрх. [fláche, *f.* Пол.

Вєршóчийй. *a.* End. -а плóць. End-

Вєршóга, *f.* H. 246 *v.* Дршóга [нйй.

I. Вєсь. *g.* вєсью. *m.* В. *v.* Укрпн вндя-

II. Вєсь. *v.* вєсь. *v.* all, alle, alles; all, ganz. [aus ganzer Seele.

Вєсáшнó. *adv.* aus ganzem Herzen,

Вєсáла. *f.* *v.* Вєсáлийй.

Вєсáлечко. *n.* *dim.* *v.* Вєсáл.

Вєсáлийй, *a.* froh, heiter, lustig, fröhlich; munter. [радíль I) *u.* ж. selbst.

Вєсáлик. *m.* Ч. III. 7 *Вєин.* des жу-

Вєсáлийкн, *pl.* Кст. Freudenschreie, rufe, *pl.* *m.*

Вєсáлийти, *v. a.* erfreuen, fröhlich machen, belustigen, ergötzen; — ся sich freuen, lustig sein.

Вєсáлийця, вєсáлийчка, вєсáлийка, I. вєсáлка. *f.* Regenbogen, *m.* [сáл.

Вєсáлийко, вєсáлийцэ. *n.* *dim.* *v.* Вєсáлність, -ости, *f.* Fröhlichkeit, *f.* Frohsinn, *m.* [werden, sich aufheitern.

Вєсáлийти, вєсáлийтати. *v. n.* fröhlich

II. Вєсáлка. *f.* — вонюча Eichelpilz, Ruthenpilz, *m.* (Phallus impudicus); 2) — чортовá Ph. caninus. [froh wehend?

Вєсáлийне-бóйнийй, *a.* вíтер. А. 125

Вєсáлийнийй, *a.* Ruder- *Py.* [gend.

Вєсáлийнóчийй, *a.* Ле. frohclin-

Вєсáлийщí, *pl.* Vergnügungen, Freuden, Zerstreungen, freudige Weilen.

Вєсáлийша. (-лйх. *m.* -лйха). *f.* Gartenfrosch; 2) Laubfrosch, *m.*

Вєсáлийчáк. *m.* Spassvogel, Lustigmaoher, *m.* Цет.; „lustige Person“, Фр.

Вєсáлийчин, *a.* der вєсáлка I., Regenbogen.

Вєсáлийнийй, *a.* Лір. *v.* Вєсáлийнийй.

Вєсáлийка, *f.* *v.* Вєсáлийця, вєсáлка I.

Вєсáлий, *n.* Hochzeit, *f.*

Вєсáлийнийй, *a.* Hochzeits-; вєсáлийно, *adv.* Гол. III. 37 *v.* дóму — viel Hochzeit feierend.

Взорѣць, -рѣць, *m.* Muster, Beispiel, Взорник, *m.* Modell, *n.* [м. Vorlage, *f.* Взоровир, -ору, *m.* Muster, *n.* Взоровирний, *a.* *He.* musterhaft; 2) bildschön. [mustergiltig, *Term. Le.* Взорвий, *a.* Muster-, musterhaft, Взордум, *m.* K. Ideal, *n.*; 2) Anschauung, *f.* [genröthe, *Oz.* 195. В-зорях, *adv.* mit Anbruch der Morgen, *m.* Пол. Explosion, *f.* Варивати, *v. n.* explodieren. Варид, плакати на — laut schluchzen. Варити ся в. Вгланути ся. Варид, *g.* вароду, *m.* Wiedergeburt, *f.* das Aufkommen, *Сс.* [mögen, *n.* Варок, *m.* Gesichtssinn, *m.* Sehver- Варокбий, *a.* Gesicht-, Seh-. Варост, вспир, *m.* das Gedeihen, Wachsen, *Пол.* Варостати, *v. n.* aufwachsen, gedei- Варощене, *n. s.* Варид. [hen. Варушене, *n.* Rührung, *f.* Варушити, *v. a.* rühren, *Топ.* [Stiefel). Взувати, вути, *v. a.* anziehen (die Вауте, *n.* das Anziehen (der Stiefel). Вянути, *v. a.* einhauchen, *B.* Вяйти, [взяму (взяму). вбатьмеш]. *Mt.* IV. 200, *v. a.* nehmen, fassen, greifen — когось по собі jmdn unter seine Bot; mässigkeit bringen; — ся у а. Stärke zunehmen; вьяло сму нещастя *P.* I. 81 das Unglück begann ihn zu verfolgen; чий вьяме? wer gewinnt die Wette, die Oberhand? вьяла мене думка про когось der Gedanke an jmd beschäftigt mich, *K.*; 2) — ся: в видки von woher kommen; — кудась: (на право nach rechts) die Richtung, den Weg einschlagen; *b)* eintreten: як ажно ся вьяме wann die Kälte eintritt; *c)* werden: сніг вьяв ся водю ward, schmolz zu Wasser, *vgl.* Поняти ся, брати ся; слово вьяло ся пламенем. *III.* das Wort ward zur Flamme; *d)* вьяв ся вчяти begann zu lernen; вьяли кричати begannen zu schreien, *vgl.* Стати; 3) das *Imperf. de conatu* ausdrückend: вьяв тай (и, да) пішов er machte sich auf den Weg, *Oz.* 144. 200. Вьяха, *f.* вьяхар, *m.* II 208 Nehmer, *m.* Ви [вы. вас. вам]. *pron. pers. 2 pl.* ihr; 2) Sie (*pl.*): Ви пані Sie, mein Herr. Ви- [вы-], in Zusammensetzungen: aus-, heraus-, auf-, ab-, er-, ver-; bei

Verben von vollendet, perfecter Handlung, *Mt.* IV. 201.

Вибавитель, *m.* Retter, *m.* Вибавити, вибавляти, *v. a.* erretten, retten; 2) детину такъ велику gross warten, pflegen, aufziehen. Вибганка, *f.* launiger, sonderbarer Wunsch, Laune, *f.* Вибгати, вибгнати, *v. a.* aus-, er- sinnen; begreifen, errathen; 2) tolle, eigensinnige, grillenhafte Wünsche haben, sich gebaren. [rische, Launige. Вибглицець, -вця, *m.* der Wähler. Вибдувати, *v. a.* ausfragen. Вибажний, *a.* mit launigen Wünschen; вибажно, *adv.* *Зар.* ausgesucht, mit Comfort. Вибаякувати ся, *M.* III. 50 sich aus den Fluten herausarbeiten, auftauchen. Вибалушити, вибалушувати, *v. a.* § — бчи die Augen aufreissen, glotzen. Вибандурити, *v. a.* ausweiden (das Wild); auswaschen, *Пис.* [ляяти. Вибанитувати, *v. a.* *H.* 74 в. Вибарянчавий, (-чє—), *a.* wäherlich, launig, caprizios. Вибарянчати (-чє—), *v. a.* собі wäherlich, launig sein. Вибатькувати, *v. a.* когб (jmdm seine Eltern) lästern, schimpfen; fluchen. Вибачати, вибачити, *v. a.* щось кому entschuldigen, verzeihen, vergeben, nachsehen; 2) *v. n.* sich ohne etw. bequemen. [zeihung, *f.* Вибачене, *n.* Entschuldigung, Ver- Вибачний, *a.* будте вибачні entschuldigen Sie, verzeihen Sie (Ihr). Вибель, -бля, *m.* runder Balken, *s.* Виблак. [wahlberechtigt, wählbar. Виберальний, виберательний, *a.* Виберати, *v. a.* в. Вйбрати. [fen. Вйбештати, *v. a.* ausschelten, schimp- Вйбванка, *f.* в. Вйбйкка. Вйбивати, вйбити, *v. a.* ausschlagen, -stossen, -prügeln; einschlagen, -werfen (вікна); erbrechen (двері); вйбий си тбє в головй schlage dir das aus dem Kopfe; 2) — дймку Leinwand für die d- farbig drucken; 3) поклони tiefe Bücklinge machen; 4) — ся в сяи *P.* II. 193 sich entkräften, an Kraft sich erschöpfen, ermatten; — ся в сну schlaflos werden. Вйбичувати, *v. a.* durch Vorspan-

nen eines Beipferdes forthelfen; — ся auf diese Art fortrücken. Вйбйкка, *f.* *B.* Ausflug, *m.* Excursion, *f.*; 2) — луговя Wiesen-Rispengras, *n.* (*Poa pratensis*). Вйбйй, *g.* вйбюю, *m. gew. pl.* в. Вйбюна; 2) das Aufsteigen des Terrains. Вйбййка, вйбюйка, *f.* Art gedrucktes Tuch, *Ko.* 14. *K.*; 2) grob gedrucktes Weiberkleid aus Leinwand. Вйбйлити, вйбйлувати, *v. a.* хату weiss tünchen; 2) шмате в. Вйпрати; 3) подотнб bleichen. Вйбйр, -ору, *m.* Wahl, Auswahl, *f. pl.* вйббри die Wahlen; 2) Verwandtschaft, Affinität, *f.* Вйбйрка, *f. K.* Auswahl, *f.* Auszug, *m.*; 2) *pl.* Ausschuss, Auswurf, Abfall, *m.* *H.* 90. *Oz.* (61), *X.* 63. [ereinnehmer, *m.* Вйбйрчий, *a. m. s.* до податкв. Steuer- Вйбйрний, *a.* ausgewählt, *Др.* Wahl- *He.*; auserlesen, *Нас.* в. Чйльний; 2) Abgeordneter, Delegat, *m. He.* Вйблеск, *m.* Abglanz, Abbild, Widerschein, *Зар.* Glanz, Schimmer, *m.* *M.* III. 68. Вйбляскувати ся, schimmern, glänzen. [ben, ausspeien (dh Erbrechen). Вйблювати, *v. a.* von sich wiederge- Вйбюна, *f.* ausgefahrenes Loch auf der Strasse в. Вйбйй. Вйббйстий, *a.* -а дорбга mit ausgefahrenen Gruben; -а земля Terrain von häufig aufsteigendem u. abstürzendem Charakter, *n.* (*B.*). [mann, *m.* Вйббрець, -рця, *m.* Wähler, Wahl- Вйббрний, *a.* вйббно, *adv.* *M.* III. 76 gewählt, trefflich, ausserordentlich gut, köstlich. Вйбородити, *v. a.* Furchen machen Вйборсати, вйборсувати ся, sich herausarbeiten. [betreffend. Вйббрчий, *a.* Wahl-, die Wahlen Вйбрәнець, -нця, *m.* der Ausgewählte; 2) der ausgehobene Rekrut, Soldat, *K.* [pl. 2). Вйбранство, *n. coll.* в. Вйбрәнець. Вйбранчик, *m.* в. Вйбрәнець 2). Вйбрати, виберати, *v. a.* herausnehmen, wegnehmen; — селб vom Tatareneinfall: menschenleer machen, entvölkern, *K.*; — бчи ausstechen; 2) auslesen, auswählen, wählen, erkiesen; 3) — ся sich herausarbeiten, *P.* I. 41; *b)* — в до-

рбгу sich auf den Weg machen; *c)* schön aufwachsen, gedeihen; *d)* sich treffen, щаслива годйна, день, *K.* I. 280.

Вйбрйк, *m.* muthwilliger Sprung, Streich, Excess, *m.*; 2) launiger Einfall; вйбрйком, *adv.* rasch hinspringend, froh hüpfend. [froh springen. Вйбрйкувати, lebensfrisch hüpfen, Вйбрйчити ся, *Ф.* sich glatt rasieren. Вйброст, *m.* das Schiessen, Sprossen der Blätter, *B.* [densatz. Вйбрудок, -дка, *m.* kothiger Bo- Вйбрйкувати, *v. m.* klirren, rasseln. Вйбувати, *v. n.* ausgehen, erman- geln; 2) ausdienen, aushalten, *s.* Вйбути. Вйбутити, *v. n. s.* Постудити (на дворі). [sturz, *m.* Вйбух, *m.* Ausbruch; — крбви Blut- Вйбухати, вйбухнути, вйбуху- вати, *v. n.* ausbrechen, hervorplatzen. Вйбучкувати, *v. a.* ausprügeln. Вйбуялий, *a.* üppig aufgeschossen. Вйбуяти, *v. n.* üppig aufschliessen, aufwachsen. Вйвабити, *v. a.* herauslocken. [ung, *f.* Вйвага, *f.* *Пис.* Rettung, Hilfe, Befrei- Вйважати, вйважувати, *v. a.* в. Вйважити; 2) *v. n.* *M.* II. 34 hin u. her den- ken, erwägen, unschlüssig sein, zögern: дбво вйважала пбки вйважлась — bis sie sich entschloss. Вйважити, вйважувати, *v. a.* aus- heben; двері — aus den Angeln h.; 2)* retten, helfen, *Пис.* Вйвалйвкйй, *a. s.* Вайлйвкйй. Вйвалити, вйвалювати, *v. a.* aus- heraus- durch- einschlagen; -reissen; 2) heraus- austrecken, -langen яяк. Вйвар, *m.* вйварка, *f.* *B.* das Aus- kochen; Absud, *m.* Вйварчати, *Фр. s.* Вйбарянчати. Вйварити, *v. a.* auskochen, absieden. Вйваряне, *n.* *Пол.* das Versieden. Вйвача, *N. e.* Berges. [Absieden. Вйвернений, *ptc.* umgekehrt, ver- kehrt; * -а кйшка verkehrter, verrück- ter Kopf. Вйвернення, *f.* в. Вйвертень. Вйверт, *m.* Stelle, wo ein Baum vom Winde ausgerissen wurde, *pl.* umgestürzte Bäume. Вйвертати, вйвернути, *v. a.* umkeh- ren, umwerfen, umstossen, umstürzen; 2)

Ауфziehen, n. Pflege, Erziehung, Bildung, *f.*
Відоувати, v. a. aufziehen, gross
 pflegen, erziehen; 2) wohl nähren, mästen.
Вігоіти, v. a. heilen, ausheilen. [den.
Віголодати ся. ausgehungert wer-
Віголодження, a. ausgehungert.
Віголоб, m. Verlautbarung, Aus-
 sage, *f.*; 2) Ausdruck, Acoent, *m.* *T.*
Віголобитель, m. Ausrufer, *m.*
Віголобити, виголобувати, v. a.
 verlautbaren, aussprechen; — **бсідду,**
 слівно, річ eine Rede halten, vortragen.
Віголошенє, n. Vortrag, *m.* Pro-
 nuntiation, *f.*; das Ausrufen, Ausruf, *m.*
Вігонистий, a. -е поле Viehtrift,
 die dem Viehwege am nächsten gelegen
 ist; 2) hoch aufgewachsen.
Вігоріти, v. n. ab, ausbrennen.
Вігорлати ся, auslärmen.
Вігородити, v. a. *себє sich frei
 machen, sich losmachen.
Вігорувати, v. a. dorögy das Ter-
 rain der Strasse erhöhen.
Віготов, m. *Др.* віготовленє. *n.*
 das Fertigmachen, -stellen, Ausarbeitung,
 Ausführung, *f.*
Віготовити, виготовляти, v. a.
 fertig machen, *f.* stellen, ausarbeiten,
 ausführen. [sikalischer Vortrag, *См.*
Вігра, f. *Ру.* Kampfpreis, *m.*; 2) му-
Віграні, pl. Musikinstrument des
 mythischen Donnerfürsten in d. колядкій
Пр. IX. 175, VIII, 26; 2) *v.* Органн.
Віграти, вигравати. (-грив-) *v. a.*
 auspielen; (lange u. schön) spielen: на
 дудці, на скрипці; 2) Oberhand ge-
 winnen, das Spiel gewinnen; 3) сонце
 віграло. (*v. n.*) *См.* die Sonne ist schon
 hoch aufgegangen. *s.* *Грати.*
Віграш, m. *Км.* Gewinnst, *m.*
Віграшка, f. III. II. 117 Spiel, *n.*
 Unterhaltung, *f.*
Вігривач, m. Gewinner, *m.*
Вігривати, вігрити, v. a. auswär-
 men; — ся на сонці. досонці sich sonnen.
Вігрівки, pl. das Sichsonnen.
Вігуба, f. вігубленє, *n.* Vertilgung,
 Vernichtung, Ausrottung, *f.* *B.*
Вігубити, вигубляти, v. a. vertil-
 gen, ausrotten.
Вігук, m. lauter, gellender Schrei,
M. III. 131 Geschrei, *n.* Lärm, *m.* 56; 2)
 Ausruf, Zuruf, *m.*

Вігуквати, v. n. laut schreien,
 lärmen, rufen.
Вігулити, v. a. *Ф.* ent-, -abslocken,
 erlisten; 2) вигулювати ся sich auf-
 heitern, *Пар.* [vortauschen.
Вігулькнути, v. n. plötzlich her-
Вігуляти ся, sich satt austanzen.
Вілівинчувати, v. a. mit Schrau-
 bengang, mit Gewinde versehen.
Вігулярн, pl. *P. I.* 18 *s.* Окуляри.
Вид, m. Aussicht, *f.* Aussehen, *n.* Ge-
 stalt, Form, *f.* Schein, Ansehen, *m.*;
 2) Schein, *m.* Zeugnis, *n.* Reisepass, *m.*
C. I. 48 II. 189; 3) корбткий вид Kurz-
 sichtigkeit, *f.*; 4) вид подавати, *Ч. II.*
 21 den Schein geben, zeigen, zu erken-
 nen geben; 5) на вид beim Anblick;
 ans Tageslicht, offenbar, öffentlich; на
 два види der Ausgang, das Resultat ist
 ungewiss (*B.*); для виду, *K.* pro forma,
 äusserlich; в виду, *Левч.* äusserlich,
 von aussen. [данє.
Відаванє, n. Herausgabe, *f.* *s.* Від-
Відавати, v. Відати.
Відавець, -вця, m. Herausgeber;
 2) Auszahler, *m.* *K.*
Відавити, видаляти, v. a. aus-
 pressen, -drücken; 2) aus- erwürgen.
Відавник, m. *Км.* Herausgeber,
 Verleger, *m.* [Видавник.
Відавництво, n. Verlag, *m.*; 2) *v.*
Відавниця, f. Verlegerin, Heraus-
 geberin, *f.* [leger.
Відавничий, a. *К.* Verlags-, Ver-
Відавство, n. *T.* *v.* Видавництво.
Відавцем, adv. *He.* theilweise (nach
 Art des Schaffners), in Portionen.
Відавця, m. *ungr.* *Гол.* III. 414
 Hochzeitvater der Braut, *m.*
Відайкати, v. a. durch unablässi-
 ges Rufen „дай! дай!“ abmüssigen, ab-
 dringen. [fung, *f.*
Відаленє, n. Ausweisung, Abschaf-
Відаленець, -нця, m. ein Abge-
 schaffter, *m.* *Term.* [sehen hat.
Відалець, -лця, m. der Vieles ge-
Відалий, a. *M+B.* 358 der Vieles
 in der Welt gesehen hat, kundig.
Відалити, v. a. ausweisen, abschaffen.
Відальщина, f. (gesehene) bekann-
 te Sache.
Віданє, n. das Ausgeben, Auslie-
 fern; 2) Ausgabe (кнїжки); Ausliefe-

rung, *f.*; 3) das Heiratenlassen; дочка
 на віданю heiratsfähige Tochter.
Відати, видавати, [вы-], v. a. aus-
 geben, verausgaben, ausliefern; * verrath-
 en; — дочку (вд-муж) zur Gattin
 geben, verheiraten; — кнїжку heraus-
 geben; — рбкас erlassen, geben; — квит
 ausfolgen, ausstellen; 2) — ся sich ver-
 rathen, herauskommen, sich zeigen, ans
 Licht kommen; *b)* — на поле sich ins
 Freie begeben; *c)* са корбсь sich für
 jmdn ausgeben; sich ausnehmen; видає
 ся мені es scheint, kommt mir vor.
Відати, [вид-], v. a. sehen, zu se-
 hen bekommen; — ся (с ким) sich oft
 sehen; відано, чи то —?! war es je
 möglich (zu sehen)?! *P. I.* 2.
Відатковий, a. Ausgabs-
Відатний, a. -е солже reichlichen
 Ertrag gebend; 2) hervorragend, in die
 Augen fallend; відатно, *adv.* *ГШ.* mit
 Hervorhebung, mit Nachdruck, nach-
 drücklich, genau.
Відатність, -ости, f. Ertragsfä-
 higkeit, *f.* (reichlicher) Ertrag, *Фр.*
Відаток, -тку, m. Ausgabe, als
 Aufwand, *f.* Kosten, Unkosten, *pl.*; 2)
 Ausgabe, Publication, *f.* *См.* [*Левч.*
Відача, f. Ausfolgung, Auslieferung,
Видвигати, відвигнути, v. a. her-
 vorschieben, emporheben.
Відвигненє, відвигнуванє, n. *Фр.*
 das Hervor-, Emporheben.
Видділити, v. a. *Ос.* (62) VIII. 14
 jmdn an einem besonderen Erbstück an-
 I. Віден, *a.* *v.* Видний. *К.* [setzen.
 II. Віден, *s.* Віден schuldig.
Відепутувати, v. a. als Deputir-
 ten aussenden.
Відержалий, a. ausdauernd, *B.*
Відержальність, -ости, f. Aus-
 dauer, *f.* *Пар.*
Відержати, відержувати, v. a. und
v. n. ausdauern, aushalten, ertragen.
Відержимий, a. *Пол.* aushaltend,
 ausdauernd. [dauer; 2) Tragkraft, *f.* *Пол.*
Відержимість, -ости, f. Aus-
Відержка, f. *gr.* correote Ausfüh-
 rung, Vollendung.
Відержаси, pl. *s.* Дрґа.
Відибати, v. a. *T.* *v.* Надїбати.
Видибуляти, v. n. wankend hinge-
 hen, hintrotteln.

Видивити ся на кого (щось) jmdn
 verwundert anschauen.
Видимий, a. sichtlich, augenschein-
 lich, *M. Kx.* 40; *adv.* zusehend; віди-
 мо-невідимо unübersehbar viel, *P. I.* 75.
Видиханє, n. Athmen, Leben, *n.*
Видихати, v. a. щось вдоробо etw.
 wohl geniessen, gut bekommen.
Видище, n. сонне, *Сс.* Traumge-
 sicht, *n.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.*
Видідити, v. a. enterben.
Видій, -дбо, m. Gemelke, *n.* (soviel
 auf einmal gemolken wird).
Видійник, m. Milchpächter, *m.*
Видїл, m. Abtheilung; 2) Faoultät, *f.*;
 3) Ausschuss, *m.* Comité, *n.* [zuthellen.
Видїлити, видїлювати, v. a. aus-,
Видїлбвиї, a. Ausschuss; -а шко-
 ла höhere Bürgerschule. [lösung, *f.* *ОБ.*
Видїлюванє, n. Ausscheidung, Ab-
Видїнє, n. das Sehen, *Пол.*
Видїти [віджу, відш], v. a. se-
 hen; — ся а ким sich (einander) sehen;
 2) *v.* Повідїти ся; *impers.* відїти ся
 мені mir scheint, mich dünkt; відїшт
adv. wohl, augenscheinlich (eig. du siehst
 es) *vgl.* Відій, бачиш, *Mi.* IV. 154.
Видкїй, a. *Пет. В.* *v.* Відний;
 відко, — ся *v.* Здає ся; 2) man sieht,
 ist sichtbar; 3) es ist hell, licht.
Відкїв, v. Відкї.
Відло, на-відлі, adv. *Левч.* *v.* На-
 видноці, Відно. [ziehen, *См.*
Видляти, a. часу in die Länge
Відма, f. — пісковя Sanddüne, *f.*
Відмище, n. *Кл.* Gespenst, *n.*
Відмо, n. *У.* Erscheinung, *f.* Ge-
 spenst, *n.* [durohwehen.
Відму, -дмеш, -дме v. Відути;
Відний, a. sichtbar; licht, *M. TP.*
 185 відно, *adv.* mit d. Acoous. man kann
 sehen, ist ersichtlich, es erhellt (а того
 дагаus); що тільки — *P. I.* 25 ist kaum
 noch zu sehen. [дїйшого бка.
Видний, a. gut, scharf sehend: ви-
Видніти, v. a. ббчку das dno he-
 rausnehmen.
Відниха, f. *v.* Відра, *C. II.* 165.
Віднівка, f. bodenloses Fass.
Видній, compar. adv. zu Відно st.
 виднійше. [ganz sichtbar.
Виднісенко, adv. dim. ganz hell,
Видніти ся, He. (kaum) sichtbar

werden; 2) ansehnlich, bemerkenswerth, merkwürdig sein; 3) durchsohnen; видна́с der Morgen dämmert an.

Видно́, *n. B.* Anblick, *m.* Aussehen, *n.* Ansicht, *f.*; 2) lichter Ort [looker werden.

Видо́брѣти, *v. n.* vom Acker: gar, Видо́буванє, *n.* das Hervorbringen, Gewinnung, Darstellung, *f. Пол.*

Видо́бува́ти, видо́бути, *v. a.* herauslangen, -bringen, zum Vorschein bringen, herausziehen; 2) — ся sich herausarbeiten, sich mit Mühe losmachen.

Видо́вжити, *v. a.* langstrecken, verlängern, *Пол.*

Видо́вско, *Ст.* видвище, *Біл.*, *n.* Anblick, *m.* Aussicht, Ansicht; Landschaft, *f.*; 2) Schauspiel, *n. К.*

Видо́вмнний, *a.* veränderlich.

Видо́птати, видо́птувати, *v. a.* mit Füßen austreten. [ren, hinfallen.

Видо́хнути, *v. n. P. I.* 194 crepie- Видо́чок, -чка, *dim. s.* Вид. [ris].

Видра́, *f.* Fischotter, *f. (Lutra vulga- Видра́нїя. f. s. Дря́чка.*

Видро́бець, *s.* Вїступець; видро́бем in kleinem, zierlichem Schritt. Видро́чити ся, *s.* Гѣдвати ся, абїдвати ся.

Видру́стїти ся, *s.* Вїспати ся, *(B.)*.

Виду́жати, виду́жувати, *v. n.* Ren-convalescent sein, genesen.

Видум, *Св. m.* видумка, *f.* Erfindung, Fiction, *f.* das Ersonnene; 2) Einfall, *m.*

Видума́ти, видума́вати, *v. a.* ergaussinnen, erdichten, ausdenken. [sinnt.

Видумця́, *m.* Erfinder, *m.* der aus- Видумщи́к, *m. Др. c.* 208 toller Sprassmacher. [доптати.

Видупка́ти, *v. a. Ч. IV.* 225 *s.* Вї-Видуплавити, *v. a.* bohlmachen *Пол.*

Виду́рїти, виду́рковати, *v. a.* ergausschwindeln, entlocken.

Виду́рка́ти, виду́рнати, *v. a.* jmdn einen Thoren heissen, ausschelten.

Виду́ти, виду́вати, *v. a.* ausblasen, -wehen, -pusten; — гу́би die Lippen stolz aufwerfen, schnippisch thun.

Видю́к, мак —, видю́х, *m.* видю́ха, *f. s.* Зїркатий мак, *Зг. Ч. III.* 225.

Видю́щий, видю́чий, *a.* sehend, *III. II.* 73; 2) sichtlich, augenscheinlich, *Кв. II.* 136.

Вїдякуванє, *n.* Abschiedsrede am

Вїдякува́ти, *v. n.* кому́сь Dank, *m.* Abschied sagen.

Вїжа́дати ся нашо, чо́го sich heiss nach etw. sehnen, etw. ersehnen. [etw.

Вїжа́дний, *a.* чо́го sehnsüchtig nach

Вїжва́ти, *v. a.* auskaueu, aussaugen.

Вїжга́, *f.* ausgebrannter Ort, *Mi. II.* 27; 2) das Ausbrennen, *III.*

Вїже́вий, *a.* Гранат, *Ф. (Веч. I.* 85.)? Вїжел, -жла, (вїжлець, *Вол.*), *m.* Spürhund, *m. (Canis sagax).*

Вїже́н, (-жїн), -ѣну, Schnitterarbeit, Ernte, *f. [жати].*

Вїжива́ти, вїжити, *v. n.* neu aufwachsen, verharren (unter dem Schorf an der Haut); не мо́гу з то́го вїжити

ich kann damit nicht ausleben, auskommen, reicht mir nicht zum Leben; — ся

He. schon Alles verzehren, aufzehren, verbrauchen; darben; 2) *v. a. P. I.* 60

jmdn ausweisen, vertreiben, verdrängen, fortschicken; з до́му ко́гось vom picken-

den Spechte *Ос. (62) X.* 17 jmdm vom Leben rufen, jmdm den Tod verkünden.

Вїживи́ти, вижива́ти, *v. a.* ernähren, unterhalten.

Вїживле́нє, *n.* Ernährung, *f.*

Вїжи́вне, *n. s. a. s.* Стрївне.

Вїжига́ти, *v. a.* ausbrennen.

Вїжида́ти, *v. a.* erwarten, erhoffen; ab-, zuwarten. [ringen (шма́те).

Вїжима́ти, *v. a.* auspressen, aus-

Вїжимки́, *pl. ГIII.* ausgepresstes Zeug.

Вїжжи́, *adv. s.* За-ввишкї, *Wgr.* 160.

Вїжлик, *m. dim. s.* Вїжел; 2) flinker Bursche. [schlürfen, -saufen, *Ro.* 216.

Вїжло́ктїти, вїжльо́пати, *v. a.* aus-

Вїжмок, *m. Зак. s.* Вїжимки.

Вїжний, *a.* ober.

Вїжмя́кати, *v. a. s.* Жмяка́ти.

Вїжо́ванє, *n. s. a. †* Besohaugeld, *n.*

Вїжоло́бати, *v. a.* aushöhlen, -falzen, -meisseln. [lung, Rinne, *f.*

Вїжоло́бок, -бка, *m. Вах. Aushöh-*

Вїжче́нько, *adv. Др. c.* 216 *dim. s.*

Вїжше, вїжче.

Вїз, *m.* Hausen, *m. (Aooipenser huso).*

Вїза́нтія, *f.* Byzantium, Constantinopel, *n.*

Вїза́нті́йский, *a.* byzantinisch.

Вїза́нті́йство, *n.* Byzantinismus, *m. III. II.* 211.

Виза́рєнє, *n.* das Ausstrahlen, Ausstrahlung, *f.*

Виза́рїти, *v. a.* ausstrahlen, *Пол.*

Вїзбїрати́, вїзбїрувати́, *v. a.* ganz sammeln, nachlesen. [одбо́рний.

Вїзбї́рний, *a.* *Лєв. s.* Вїбо́рний,

Вїзвaтєль, *m.* Herausforderer, *m.*

Вїзвaти, вїзвaти, *v. a.* heraus-

hervor- aufrufen; heraus- ausfordern;

— ся hervor- auftreten, *Кв.; b)* sich an-

melden, sich erbiethen, *Кв. 127.*

Вїзвїда́нє, *n. s.* Вїслїдженє.

Вїзвїжити, *v. a. s.* Звїжити.

Вїзвїзди́ти ся, mit Sternen besetzt sein; sich aufheitern, *Пар. [s.* Вїзволенє.

Вїзвїлок, -лку, *m. (від ма́їстра)*

Вїзвїрїти ся на ко́гось wie ein Thier böse werden, ergrimmen.

Вїзвол, *m.* Aushilfe, *f.*; 2) Ertrag, *m.*; 3) Befreiung, *f. OE.*

Вїзволенє, (-лїнє), *n.* Freisprechung, Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.*

Вїзво́лїтель, *m.* Befreier, Erlö-

сер, *m. II.*

Вїзво́лїти, вїзво́лїти, *v. a.* frei-

lostmachen, рўку, *M. I.* 142; befreien, erg-

auslösen: з неблі; — з терміну, з нау́ки einen Ausgelernten lossprechen, freigeben; — ся з терм. freier Arbeits-

gesselle werden; вїзволенї, *ptc.* be-

freit, freigelassen; лїсти вїзволенї, *АД. I.* 209 Freiheitsbrief, Freibrief, *m. К.*

Вїзво́лка, *f.* gelöstes Geld, *Лєв. s.* Вїрўчка.

Вїзво́рка, *f.* Aufsuchung der Mittel bei Verlegenheit wegen Zahlung; Ausflucht, List, *f. Лєв.*

Вїзга́ти, *v. n.* knirren, *M. III.* 81.

Вїздоро́вїти, *v. n.* вїздоро́влюва-

ти ся, *T.* genesen, gesund werden.

Вїздрїва́ти, *v. n.* reif, zeitig werden.

Вїзїна, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Вїзїра́нє, *n.* das Hinausschauen, Herausgucken.

Вїзїра́ти, *v. a.* und *v. n.* вїзїрну-

ти, *v. a.* herausschauen, -blicken, her-

vorgucken; — ся sich beschauen (im Spiegel), *К.* [nutzen, ausbeuten, exploitieren.

Вїзїска́ти, вїзїскувати, *v. a.* aus-

Вїзїскува́ч, *m.* Aussauger, Ex-

ploiteur, *m. BE.*

Вїзїв, *m. B.* Ausdünstung, *f.*

Вїзїва́ти, вїзївну́ти, *v. a.* ду́ха

den Geist aushauchen, ausathmen, auf-

Вїзїр, -ору, *m. s.* Вїкно́. [geben, *К.*

Вїзїведець, -вця, *m.* Bekenner, *m. Пар. Фр.*

Вїзна́к, *m.* Verzeichnis, *n.* Aus-

Вїзна́ка, *f. Ст.* Abzeichen, Merk-

mal, *n.* Auszeichnung, *f.* Vorzug, *m.*;

вїзна́ку вчинїти Erwähnung thun, *Фр.*

Вїзна́мок, -мка, *m.* Gepräge, *n. Пар.*

Вїзна́нє, вїзна́тє, *n.* Bekennen, Bekenntnis, Geständnis, *n.*

Вїзна́ти, вїзна́вати, *v. a.* kennen lernen, erfahren; erdulden, erleiden; 2)

gestehen, bekennen, *M.*; 3) ко́гось an-

geben, verrathen; 4) vorausbestimmen, verkünden, *Ч. III.* 327; — ся bekannt werden, *M. II.* 118. *Ф.* [Bedeutung, *f.*

Вїзна́чанє, *n. Под. s.* Значїнє, Вїзна́ча́ти, вїзна́чити, *v. a.* be-

stimmen, anweisen, zutheilen. [bar.

Вїзна́чий, *a. B.* merklich, bemerk-

Вїзов, -зову, *m.* Herausforderung, *f.*

Вїзори́ти ся, *Пар. s.* Вїзвїзди́ти ся.

Вїзрї́ти, *v. n.* reif werden, reifen, *C.*

Вїзуби́ти, *v. a.* schartig machen.

Вїзува́ти, вїзу́ти, *v. a.* ausziehen (чоботи). [(Pneumodermon) *B.*

Вїзвoк, -вка, *m.* Hautkieme, *f.*

Вїзвну́ти, *v. a.* aushauchen, *Ф.*

Вїйма́нка, (*d.* вїйма́ночка), *f. Пол. III.* 214. *Ф.* [ausnehmen, hervorziehen.

Вїйма́ти, *v. n.* Вїняти, *v. a.* aus-, he-

Вїйна, *f. H.* 181 *s.* Вїйна.

Вїйомка́, *f. Кв. II.* 255 Confiscation, Contrebande, *f.* [Виходїти 1—5).

Вїйти, [вїйду, вїйдеши], *v. n. s.*

Вїйствє, *n. He.* Ausgang, *m.* Erhebung, Fahrt, *f.* [Emigrant, *m. Лєв.*

Вїйшли́й, *s. a. m.* Auswanderer,

Вїйшов, *m. Nbl.* der Тїса 6.

Вїйзд, *m.* Ausfahrt, Abreise, Abfahrt, *f.*; Ausflug, *m.* Auffahrt, *f.*

Вїйзджа́ти, вїйздїти, *v. n.* oft aus-

fahren, verreisen, *s.* Вїїхати.

Вїйзда́ка, *f.* Ausfahrt; на се́лб Land-

partie, *f.* Ausflug, *m.*

Вїїмко́вий, *a.* річ -а *T.* Ausnahme;

exceptionell, Ausnahms-, besonders, *Цс.*

Вїїмок, -мка, *m.* Ausnahme, *f. Пол.*

Вїїсти, вїїдїти, *v. a.* heraus-, aus-

fressen; ganz verzehren.

Вїїхати, *v. n.* ausfahren; fortreisen, verreisen; — з чїм womit ausfahren,

ауагюкен, на торг етв. auf den Markt bringen; * етв. zum Besten geben.

Віка, *f.* Wicke, Futterwicke, *f.* (Vicia sativa). [richten].

Вікабаняти ся, § sich stolz auf-
Вікабужати, *v. a.* ausmischen.

Вікадити, *v. a.* ausräuchern.

Вікавати, *виказувати, v. a.* aus-
sagen, nachweisen, ausweisen, darlegen;
на кого, комусь, *He.* gegen jmdn eine
Anzeige machen; — ся чим sich womit
ausweisen, s. bescheinigen.

Вікавити ся, *M.* nacheinander al-
lesammt wüthend werden u. dadurch zu
Grunde gehen.

Вікааний *a.* Ausweis-, Legitimations-
Вікаачик, *m. He.* Spion, Kund-
schafter; Berichtstatter, *m.*

Віканючити, *v. a.* dh. zudringliche
Belästigung етв. erreichen.

Вікапати, *v. n.* tropfenweise aus-
laufen; *v. a.* auströpfeln; *вікапаний тато-
-а мама,* wie zwei Tropfen einander äh-
nlich, dem Vater od. der Mutter ganz u. gar
ähnlich. [ся mit Mühe aufklimmen.

Вікарабати ся, *викарабувати*

Вікарати, *v. a.* strafen, züchtigen *У.*
IV. 56; *вікараний 555* gestraft, gewitzigt.

Вікати, *v. n.* до когб mit „Ihr“ an-
reden, ihrzen, *Оз.* 111. 2) mit „Sie“ an-
reden, siezen. [sich begleichen.

Віквітувати ся, *T.* quitt werden.

Викидати, *викідувати, викинути,*

v. a. hinaus-, herauswerfen; 2) *викинуло*

кому jemd bekam einen Hautausschlag;

3) * — *штүку якусь* e. Kunststück machen,

einen Streich spielen; 4) *викидати кирні-
цю* einen Brunnen reinigen (v. Schlamm);

5) * *щоб тя з пам'яті викинуло!* sollst
das Bewusstsein verlieren.

Вікидиш, *m.* Auswürfling, *m. Пол.*

Вікидка, *f.* Spass, *m. Posse, f.*

Вікйчувати, *v. a. P.* II. 120 *v.*

Вікорчувати.

Вікишкати, *v. a.* austreiben §.

Вікйшувати, *v. a.* dh. Gährung
hervorbringen. [2) verbrauchen.

Вікільтувати, *v. a.* ausfolgen (*B.*);

Вікінчати ся чим, *Пол.* in етв.
enden, ausgehen, sich endigen; *вікін-
чити, v. a.* vollenden, beendigen. [den.

Вікйпчати, *v. n.* crepiieren; *verschei-
Віклад, m.* Auslage; Gebühr, *f.* 2)

Vorlesung, *f.* Vortrag, *m.*

Викладати, *v. a.* auslegen; erklä-
ren; vortragen; *викладаний, ptc. s. Ві-
лбжистий.* [Vorstellung, *f. M+E.* 201.

Вікладка, *f.* Auseinandersetzung,

Вікладниця, *f.* Pflugbrett, *n.*

Вікладчастий (-чагий), *a.* Aus-
lege-, zum Auslegen, -комір *He.*

Вікладчик, *m.* der Vortragende. *Фр.*

Виклажа, *f.* Ausladung *f.*

Віклик, *m. M.* III. 56. Ruf, *m.*

Викликана, *n.* Aufruf, *m.* Procla-
mation, *f.*

Викликаати, *виклікувати, ві-
кликнути, v. a.* heraufrufen, *M.* II. 188.

Виклипати, *v. a.* in den Bann thun,
bannen; verwünschen.

Віклит, -оту, *m.* das Sichausbrüten.

Віклбчувати ся, *ausgebrütet*
werden. [picken, aushacken.

Вікльювати, *викльювати, v. a.* aus-
wickeln; ausschliessen; — ся sich aus
der Schlinge (кльючка) auswickeln, sich
herauswinden. [olusiv.

Вікльючий, *a.* ausschliesslich, ex-
Вікльючність -остя, *f.* Exklusivi-

Вікльяти, *v. Виклипати.* [tat, *f. BE.*

Вікнуги, *v. Звікнуги.* [nen, *C.*

Виковбувати, *v. a.* listig ersin-
Виковиряти, *v. a.* ausscharren.

Віколисати, *v. a.** erziehen.

Вікомпонувати, *v. a.* verfassen,
ausfertigen, *K.*

Вікон, *m.* Leistung, *f. Пол.*

Виконавець, -ця, *m. BE.* Voll-
zieher, Vollstrecker, *m.*

Віконати, *v. a.* vollziehen, voll-
strecken, ausführen, leisten. [ausgraben.

Вікопати, *викбувати, v. a.* heraus-

Вікопитати, *v. a.* nóгу im Huf-
gelenk verrenken.

Вікопати, *v. a. Luts gr.* 158. 163.
ausstechen. [decken.

Вікопитати ся sich mit Russ be-

Вікоренити, *викоренувати* (-ко-
рінюв-), *v. a.* mit der Wurzel ausreis-
sen, entwurzeln, ausrodern; * völlig aus-
rotten; — ся *C.* II. 77. die Lebenswur-
zeln verlieren. [hacken, abholzen (*ліс*).

Вікорчувати, *v. a.* ausrodern, aus-
Вікосити, *викбувати, v. a.* aus-
abmähen.

Вікот, *очи на вікоті, Км.* heraus-
stehende, grosse Augen.

Вікотець, -ця, *m. †* Entführer
der Leibeigenen, der der geheimen Flucht
Vorschub leistet. [rauswählen, -rollen.

Вікотити, *викбувати, v. a.* he-

Вікоханець, -ця, Pflegesohn,
Zögling, *m.* [ziehen, pflegen, warten.

Вікохати, *викбувати, v. a.* auf-

Вікочелати, *v. a. s.* Вікотити.

Вікочень, *n. †* Entführung, *f.* Raub
eines Leibeigenen. *m.* [klettern, ersteigen.

Вікочувати, *v. n.* eine Höhe er-

Вікптити, *v. a.* ablocken, abschwin-
deln. [stehlen, entführen.

Вікрадати, *вікрасти, v. a.* weg-

Вікрапати, *v. n.* zu träufeln anfangen.

Вікрасити, *v. a.* anfärben, ausmalen.

Вікрасок, -ска, *m.* водняній Aqua-
rell, *n. Пар.*

Вікрєпити ся, *Muth fassen, Км.*

Вікрив, *m. Св.* -уєт Verziehen des
Mundes, schiefes Maul. [ken, aufdecken.

Вікривати, *вікрити, v. a.* entde-

Вікривити, *вікривляти, v. a.*
krumm, schief machen, biegen; krüm-
men; verziehen, verdrehen; *чбботи* —
schief treten; 2) — ся кому jnds
Worte höhnisch nachsprechen.

Вікривити, *m. Фр.* Aufschrei, *m.*

Вікривити, *вікривити, v. a.* laut
ausrufen, lärmen, jauchzen, johlen.

Вікривити, *m. pol. He.* Ausrufungs-
wort, *n.* [herausschneiden, zuschneiden.

Вікроїти, *вікрбувати, v. a.* aus-

Вікруглити, *v. a. Левч.* s. Зао-
круглити.

Вікрут, *m.* вікрутка *f.* Entwin-
den, *n.* 2) Ausflucht, Ausrede, Rabulistik *f.*

Вікрутасом, *adv.* schwenkend,
rings um sich drehend (beim Tanz).

Вікрутень, -тя, *m. H.* 60. der
sich herauswindet, abgefeimter, pffiger
Kerl, Rabulist, *m.*; 2) *pl.* вікруті 18.

22. *He.* Kniffe, listige Ausreden, pffige
Behelfe, *pl.*

Вікрутити, *вікручувати, v. a.*
aus-herausdrehen, -winden, -ziehen, *шма-
те* ausringen; — ся sich rings drehen;
в чобб sich herauswinden, -wickeln.

Вікрутати ся, sich herausarbei-
ten, sich herauswinden, *У.*

Вікрулений, *a.* stark gewölbt.

Вікуп, *m.* Loskauf, *m.* Loskaufung,
Einlösung, *f.* Lösegeld, *n.* [Вікупити.

I. Вікупати, *v. a. Кс.* II. 161. *s.*

II. Вікупати, *v. a.* baden: — ся
sich baden.

Вікупити, *вікбувати, v. a.* aus-
kaufen, loskaufen; alles nach u. nach
wegkaufen.

Вікупний, *a.* zum Loskaufen be-
stimmt, zum Loskauf geh.; einlösbar.

Вікурити, *вікрувати, v. a.* aus-
räuchern; *люльку* eine Pfeife ausrauchen.

Вікурувати, *v. a. Ч. II.* 334. *s.* Ві-
лічати. [raus- ausbeissen.

Вікурити, *вікрувати, v. a.* he-

Вікурити, *v. a.* mühsam erwirken, an-

Віла, *pl.* grosse Gabel.

Вілабудати ся, sich mühsam he-
rausarbeiten, в чоббсь. [stellen.

Вілагодити, *v. a.* bearbeiten, fertig

Віладити, *v. a.* zu Stande bringen, fer-
tig machen; 2) *когб* abordnen, beordern.

Вілавити, *v. n.* на дерево herauf-
steigen, -klettern; 2) hervorkriechen;

3) ausfallen, ausgehen (*нолбсь*).

Вілазка, *f. K.* Ausfall, *m.* (aus e. Fe-
stung); 2) Oeffnung, *f.* Loch zum Durch-
kriechen, *n. Левч.*

Вілані, *pl.* eiserne Mistgabel, (*B.*)

Вілатати, *v. a.* *когб, кому* скіру
durchprügeln.

Вільготі, *f. s.* Вбхкість.

Вілет, *m. II. n.* 71. Ausfliegen, *n.*
Ausflug, *m.* на *вілеті* *бути* im Sprunge
begriffen sein, baldigst ausgehen sollen.

Вілечко, *n. дим.* s. Вільце.

Вілив, *m.* Ergiessung, *f.* 2) das
Ausgiessen.

Вілівані, *n. s.* Вільв 2).

Вілівати, *s.* Вільяти.

Вілівати, *вільювати, v. a.* aus-
lecken; — ся sich heil lecken.

Віліняти, *v. n. H.* 28. *s.* Поли-
няти; ausgehen, ausfallen (v. Haaren).

Вілісити, *v. n.* ganz kahl werden.

Віліско, *m. B.* Glanz, *m.*

Віліско, *n.* Gabelstiel, *m.* [mern.

Віліскувати ся, glänzen, schim-
Вілітель, *m. B.* Giesser, *m.*

Віліти, *v. s.* Вільяти; *вільити* aus-
gegossen; 2) *s.* Вікапани. [Unterkiefer, *m.*

Вілиці, *pl.* Unterkieferknochen, *pl.*

Вілицювати, *v. a.* tüchtig ins Gesicht schlagen, hinausohrfeigen.

Вілітти, *v. n. s.* Виласити.

Вілім, -лому, *m.* Ausbruch, *m.* Breche, *f.* *Mill. Par.* ausgebrochenes Loch.

Вілініти ся, *v. s.* Лініти ся. [fliegen.

Вілітати, вилетіти, *v. n.* aus-heraus-

Вілітка, *f.* Flugloch *n. Пол.*

I. Вілічити, *v. a. Hs. Pr. XI.*, (1), 85. von einer Summe abrechnen, abziehen.

II. Вілічити, *v. a.* heilen, curieren.

Вілка, вилка́, *pl.* kleine Gabel; Tischgabel, *f.*; 2) gabelförmige Doppel-Keimlarven; *pl.* 3) *N. e.* Berge.

Вилковатий, *a.* gabelig, gabelförmig.

Віляти, віляти, *v. a.* ausgiesen, vergossen; — ся sich ergiessen.

Вилбб, в вилбб в. З-лбб. Лоб.

Вилвватий, *a.* gabelig. [m. Patte *f.*

Вилбга, (*d.* вилбжж) *f.* Aufschlag,

Вілбжистий, *a.* — kómp geeignet zum Ueberklappen, zum Ueberschlagen, od. Ueberlegen.

Віложити, *v. a. s.* Викладати.

Віложник, *m.* Exponent, Potenz-exponent, *m.*

Віложничий, *a.* Exponential-.

Віломити, вилбмлювати, *v. a.* heraus- ausbrechen; *) — ся Routine gewinnen; в чо́го sich etw. abgewöhnen.

Вильбти. *pl.* aufgeschlitzte Aermel des kунту́ш.

Вилохвостець, -ця, *m.* пуши́стий haariger Springschwanz, (*Podura villosa*).

Вилохвостий, *a.* gabelschwänzig.

Вілощити, *v. a. M. II.* 31. glätten, einen Glanz geben.

Вільта, віля солбмяна. *Ф. (Новобр.)?*

Вілубити, *v. a.* луб das Bast abschälen, abbasten, *Gr.* 55.

Вілудити, *v. a. s.* Лудити, heraus- hervor- entlocken, *Ф.*

Вілушковане, das Auslaugen, *Пол.*

Вілушувати ся, sich herauserschälen, Вилуковатий, *a.* ausgebogen. [B.

Вілупити, вилуплювати, *v. a.* ausschälen, ausschälen, ausklauben; ausschälen, *Пол.* [seeweises Bübchen.

Вілушок, -пка, *m.* klügelndes, на- Вілушок, *m. St.* Knall, *m.*

Вілушувати, *v. n.* knallen. poltern.

Вилучати, вилучити, *v. a.* aus-

schliessen, ausscheiden; — ся *M. II.* 128. frei, erübrigt werden.

Вилучати ся, *Ч. IV.* 1. krummen Rücken bekommen *s.* Лукувати ся.

Вілу щити, *v. a.* ausschälen, ausklauben, auslösen.

Вілушок, -щка, *s.* Луцк. [(vigilia).

Вілуя, *f.* *Ч. III.* 2. verdorb. *s.* Вілія

Вильцб, *n.* junges Bäumchen, welches in das Hochzeibrot (корова́й) eingesteckt wird, *Марк.* 106. [rispig.

Вильчасто дільний, *a.* *B.* gabel-

Вілюдити, вилюдіяти, *v. a.* ent-

Вілюдіяти, вилюдіяти, *v. n.* menschenähnlich werden, ordentlicher Mensch werden, *H.* 286. *Кн.* 2) mannbar werden, gross aufwachsen, *Ч. VII.* 57b. [m. Lech.

Вілюга, *f.* Lech. Krümme, *f.* Bug,

Вілюк, *m.* *Ч. I.* 90. ?

Віля, *f.* *serb.* *s.* Русалка, *Ф.*

Вілягати, *v. n.* massenhaft auftreten, sich ausbreiten, sich setzen; 2) (сбіже) sich lagern.

Віляски, *pl.* Schall, *m.* — рова-дують ся vom Wiederhall des Klatschens, des lauten Küssens.

Віляти, виліяти, вильну́ти, *v. n.*

Me. 123 ausweichen, Ausflüchte machen, „um den Brei herumgehen“; 2) *Ч. I.* 67 sich tummeln; 3) höhnisch sprechen, *K.* (12. 84). [(Perla), *B.*

Вілячка, *f.* Afterfrühlingsfliege, *f.*

Вімгане, *n.* Forderung, Anforderung; Erpressung, *f.* [erheischen.

Вимагати, *v. a.* fordern, verlangen,

Вімавати, вимавувати, *v. a.* austreichen; 2) anstreichen.

Віманити, вимантчити, вимантчити, *v. a.* betrügerisch entlocken, abschwindeln. [zehrt, elend aussehen.

Вімари́ти, *v. n.* abmagern; abge-

Вімацяти, *v. a.* herausfühlen; — ко-го jmdn auf den Zahn fühlen, *ГШ.*; * entdecken, herausbringen. [otieren.

Віменути, *v. a. H. V.* anführen,

Вімерати, вімєрти, *v. n.* aussterben, erlöschen. [frieren.

Вімервати, вімеранути, *v. n.* aus-

Вімерхати ся, hungrig, durstig, ausgemergelt werden.

Вімести, *v. a.* ausfegen, auskehren.

Віместити, вимєщати, *v. a.* щось на ким, ко́му, *Кн.* sich an jmdn wegen

etw. rächen, wofür Rache nehmen.

I. Вимінати, вімняти, *v. a.* ankneten, auspressen. [weichen; meiden.

II. Вимінати, вімняти, *v. a.* aus-

Вімисл, *m.* Erdichtung, *f.* etw. Ausgedachtes; Einfall, *m.*

Вімисливий, *a. M. I.* 122 wählerisch, maklerisch, übertrieben tadel-süchtig; 2) überdelicat.

Вімислити, вимисляти, *v. a.* aussinnen, erdichten; 2) an jmdm etw. aussetzen, mäkeln, *Me.* 370. [lich.

Вімисльнос, *adv.* *Пол.* sinnig, künst-

Вімівка, *f.* Ausrede, Ausflucht, *f.*

Вімисєрніти, *v. n. s.* Вімєрніти.

Вімискувати, *v. a.* herausdenken.

Вімил, *m. Mi.* II. 8 ausgewaschene Stelle.

Вімилити, *v. a.* schlämmen, *Пар.*

Вімїна, *f.* Austausch, Tausch, *m.*

Вімїнити, вимїняти, *v. a.* aus-, um-

Вімїнка, *f. V. B.* Bedingung, *f.*

Вімїр, -іру, *m.* [мѣр-] Ausmass, *n.*

Ausmessung, Dimension, *f.* *Ил.*; 2) Getreide, das man in der Mühle kauft u. dortselbst mahlt; 3) *G.* als Mahlmetze.

Вімїренє, *n.* Ausmessen, *n.*

Вімїрити, вімїряти, вимїрювати, *v. a.* messen, bemessen, ausmessen; 2) *v. n.* genau hinzielen.

Вімїркувати, *v. a.* ermessen; — ко-го jmdn durchschauen, jmdm etw. ab-

Вімїрний, *a.* Mass-, Ausmass-.

Вімїт, -єту, *m.* Auswurf, *ГШ.* — мор-

Вімїтати, *s.* Вімєсти.

Вімїтач, *m.* Feger, *m.*

Вімїтити, вимїтувати, *v. a.* weg-

Вімїтка, *f.* ein Gespenst, das sich nach dem Aberglauben von Dorf zu Dorf hintragen lässt, (*B.*) [tionsmethode.

Вімїтний, *a.* — спбсбб Elimina-

Вімїчати, *v. a. M.* auszeichnen, ausnehmen. [стити.

Вімїщати, вимїщати, *s.* Вімє-

Вімїкнати, вімїкати, *v. a.* heraus-

Вімїва, *f.* Aussprache; 2) Bered-

Вімївитель, *m.* Ausgedinger, *m.*

Вімовити, вимовляти, *v. a.* aussprechen; 2) ко́му́ щось jmdm etw. vorbehalten; 3) собі́ що́ sich etw. ausbedingen; 4) — ся *s.* entschuldigen; b) — ся *v.* чим unwillkürlich ein unstatthaftes Wort fallen lassen.

Вімбвний, *a.* beredsam, beredt, *Wa.* 16; 2) mit Vorwürfen verbunden, *Ч. V.* 1020.

Вімбвнина, *f.* Ausgedinge, *n. Term.*

Вімбга, *f.* Erfordernis, Postulat, *n. T.* Anforderung, *f.*

Вімбгчи, *v. a.* щось від ко́го abnõthigen, erzwingen, *Пар.*

Вімбклий, *a.* ausgewässert; bleich.

Вімбкнати, *v. n.* durchweicht, durchnässt werden.

Вімблоти, *v. a.* erbeten, ersehen.

Вімблудити, *v. n. Hs.* zum Jüng-

Вімблот, *m.* Ausdrusch, *m.*

Вімблотити, *v. a.* ausdruschen.

Вімбморгати, *v. a.* dh das Winken, Blinzeln mit den Augen etw. sich verschaffen, jmdn sich erobern.

Вімбмудувати, *v. a.* alles ermorden, dh Morden ausrotten.

Вімбморити, *v. a.* lange hungern, aushungern lassen.

Вімбмостити, вимбмщувати, *v. a.* aus-

Вімбмотати, вимбмотувати, *v. a.* aus-

Вімбмудрішки, *pl. Has. Пр.* III. 311 Schnörkel, *pl.* Zierat, *m.*

Вімбмудрувати ся, mit List sich herausmachen; вимбмудруваний, *plc. R.* erkünstelt, gekünstelt, gesucht.

Вімбмул, *m.* Bachfahrt, *f. ГШ.* [spülen.

Вімбмулити, вимбмулювати, *v. a.* aus-

Вімбмус, *m.* вимбмушенє, *n.* Abnõthigung, Abmüssigung, *f. Пар.*

Вімбмусити, *v. a.* щось від ко́го *v.*

Вімбмудити, *Пар.*

Вімбмучити, *v. a.* quälen; щось від ко́го mit Pein von jmdm etw. abnõthigen.

Вімбмя, -мени, *n.* Euter *n.*

Вімбмяти, *s.* Вимінати I., вімняти;

вімбмята (вївцї) mit verdorbenen Euter.

Вімбна, *f.* Schuld, Verschuldung, *f.*; 2) вївнї. *pl.* Straf; вївнї брати *v.* ко́го ехекуїрен; — авалїти на ко́го die Schuld auf jmdn wälzen.

Вімбнати, *v. a.* ausschälen, ausschälen, ausklauben; ausschälen, *Пол.* [seeweises Bübchen.

Вімбнуток, -пка, *m.* klügelndes, на-

Вімбнуток, *m. St.* Knall, *m.*

Вімбнушувати, *v. n.* knallen. poltern.

Вімбнушати, вімбнушати, *v. a.* aus-

Вінагорода, (-надгор-), *f.* Entlohnung, Remuneration, *f.* Preis, *m.* Prämie, *f.* Гол; Vergeltung, *f.* С. I. 192 Entschädigung, *f.*

Вінагородити, (-ріджувати), *v.* a. belohnen, vergelten, entschädigen.

Вінаєм, -найму, *m.* Гол. *зр.* 215 Vermiethung, *f.*

Вінаємник, *m.* Vermiiether; Ріох-Вінайдєня, *n.* Пар. Aufsuchen, Auffinden, *n.*; 2) Erfindung, *f.* ОВ.

Вінаймати, (-мити), *v.* a. vermiiethen; miethen, in Pacht nehmen.

Вінаймленє, *n.* с. Вінаєм.

Вінайти, вінаходити, *v.* a. erfinden; aufsuchen.

Вінар, *m.* Weingärtner, Winzer, *m.* Вінарня, *f.* К. Weingarten, Weinberg, *m.*

Вінародовленє, *n.* Entnationalisierung, *v.* a. entnationalisieren; — ся in e. anderen Nation aufgehen.

Вінаро́дженє, *v.* a. sich anstrengen, Вінахід, -ходу, *m.* Св. На. вінаходка, *f.* Фр. Erfindung, *f.*

Вінаходєць, -дця, (-хдник, -хдчик), винашєдєць, -дця, *m.* Erfinder, *m.* Пар. Пол. ОВ.

Вінаєн, вінаєнє, віний, *a.* schuldig. Виндїк, *m.* Magen, *m.*

Вінець, -нця, *m.* Weinberglauch, *m.* (Allium vineale).

Віникати, *v.* a. ausschnüffeln.

Віняти, *v.* a. beschuldigen, anklagen; — ся в чимось, *Кв.* seine Schuld Вініця, *f.* Ч. I. 110? [gestehen.

Вінищенє, *n.* Vernichtung, Vertilgung, Auszehrung (гіла), *f.*

Вінищити, вінищувати, *v.* a. vernichten, vertilgen, auszehren.

Вінівка, *f.* Weinfass, *n.*

Вініжєночка, *f.* М. III. 61 verzärteltes, verzogenes Mägdelein.

Вініжити, *v.* a. verzärteln, verziehen, verweichlichen.

Вінісний, *a.* kostspielig.

Віний, *a.* Wein-, Ч. IV. 178 wenig, angenehm säuerlich, weinhaft.

І. Вінійк, *m.* Branntweinbrenner. Arbeiter in der Branntweinbrennerei, *Кв.* 187; 2) Sauger, *m.* Гол. III. 393.

ІІ. Вінійник, *m.* Schuldner, *m.*

Вінийцки *a.* Branntwein, *Кв.* 258. Вінийця, *f.* Weinkeller, *m.*; 2) Branntweinbrennerei, *f.*; 3) с. Паріча; 4) Apfelbaum mit weiniger Frucht.

Віничкї, *pl.* Weinlinge, weinige Aepfel. [dig.

І. Вінно, *neutr.* a. von Вінен schul-

ІІ. Вінно с. Відно. Оз. 87.

Віно́вий, *a.* с. Віний.

Віногородєць, -дця, *m.* *dim.* с. Виноград 3).

Віножобтий, *a.* weingelb. [fel.

Віно́уха, *f.* *pl.* Art weinsauerer Aep-Віно́, *n.* Wein, *m.* [ОІІ.

Вінова́р, *m.* Branntweinbrenner, *m.* Вінова́т, вінова́тий, *a.* schuldig, schuld (— то́му дагап —).

Вінова́тець, -ця (вінова́лець), *m.* К. der Schuldige, Beschuldigte; 2) Schuldner, Schuldenmacher, Оз. (61) X. 38; 3) Verbrecher, *m.*

Вінова́тниця, *f.* die Schuldige, *Лєвч.* Вінова́цтво, *n.* К. Schuld; An-

Віно́вен, *a.* Гол. I. 357 с. Вінен, Віно́вий, *a.* Wein-, *Мє.* 354; 2) с. Виноградний, Ч. IV. 71; weintragend, *B.*

Віно́вний, *a.* schuldig, *Эз.* (то́му — дагап —).

Віно́вник, *m.* der Schuldige, *Нєв.* Віно́вниця, *f.* die Schuldige, *Вєх.*

Віно́вність, -ости, *f.* Schuld, *f.* Віно́брєска, *s.* a. *f.* N. e. Berge.

Віногра́д, *m.* Weinrebe, *f.* (Vitis vinifera); 2) Weintraube, *f.*; 3) Weingarten, Weinberg, *m.*; 4) gekochtes Obst, Ч. IV. 12.

Віногра́дар, *m.* Weingärtner, *m.* К. Віногра́дина, *f.* Weinstock, *m.* К.

Віногра́дний, виногра́довий, *a.* des Weingartens, Weinberg-, der Weintraube; 2) reich an Weinstöcken, re-

benreich, *Ру.* [ten, Weinberg, *m.* Віногра́дник, *m.* К. *Нє.* Weingar-

Віногра́дньова́ти, *pl.* Rebenartige, (Ampelideae). [ногра́д-

Віногра́дячко, *n.* *dim.* с. Ви-

Виноділ, *m.* Weinbauer, Winzer, *m.* Віново́р, —сбікл, *Др.* с. 170. ? [Под.

Винокіл, -ко́лу, *m.* с. Виногра́д 3).

Виноку́р, *m.* *Др.* с. 167 Brannt-

Віно́нька, *f.* *dim.* с. Виногород-

Віно́родний, *a.* weintragend, *B.* Вино́ра́ти ся, *Эз.* hervorquellen, ausströmen. [нос, прїхід, Под.

Віно́с, *m.* Leichenfeier, *f.*; 2) с. При-

Віно́сити, вінести, *v.* a. aus-, he-

гаus- hinaustragen; * ertragen, erdulden;

2) * erheben, sehr rühmen, preisen; 3) *v.* n. betragen: кїлько б́удє вино́сити? wie viel wird es betragen, zu stehen kommen? 4) — ся а відки sich davon machen, sich aus dem Staube machen; *b)*

sich überheben, hochmüthig, stolz sein; *c)* а чим с. Вірвати ся (а пустім слобом). [leidlich.

Віносла́во, *adv.* *M.* erträglich, Віносок, -ска, *m.* der in zarter

Kindheit ins Kosakenlager Січ gebrachte u. darin erzogene Kosak.

Віното́ка, *f.* К. Kelter, *f.*

Вінохо́д, *m.* Оз. (61) X. 27 Passgänger, Zelter, *m.* кїнь — с. Іноходєць

К. II. 50. [schenk, *m.*

Віночєрпїй, *m.* Schenk, Wein-

Віночу́вати ся, *d.* Nacht zubringen.

Віно́шувати, *v.* a. вино́сити.

Віну, *adv.* † *K.* stets, immer.

Вінува́тель, *m.* К. Kläger, An-

Вінува́тити, *v.* a. anklagen, schul-

Віну́дити, *v.* a. abnöthigen, er-

зwingen; віну́жений, *pic.* erzwungen, gezwungen, affectirt, *Пар.*

Віншта́к, *m.* Schuster, *m.* (?)

Віня́та, *n.* В. с. Віімок.

Віня́ти, вінімати, віямати, *v.* a. aus- herausnehmen, hervorlangen, he-

гаusziehen; 2) віняти гóрод, Оз. (61) II. 7 mit Sturm einnehmen, erstürmen;

3) — ся, К. II. 31 sich losmachen, sich absondern, e. Ausnahme machen; *b)* aus-

fallen, vorfallen, sich ereignen; erscheinen, sich zeigen, (mit *d.* *Nom. des Praedic.*), *Кв.*

Віня́ткбвий, *a.* Т. Ausnahms-

Віня́ток, -тку, *m.* с. Віімок.

Віно́біськати, *v.* n. с. Ськати.

Віобража́ти, віобразити, *v.* a. собі щось sich etw. vorstellen, sich

wovon einen Begriff bilden.

Віо́ображенє, *n.* Vorstellung, Dar-

Віобра́зниця, *Ил.* виобра́єня, *К. f.* Vorstellungsvermögen, Wahrnehmungsvermögen, *n.* Phantasie, *f.*; — тїрча

Einbildungskraft, *f.* [dern, Abscheidung, *f.*

Віо́сібненє, *n.* Фр. das Sichabson-

Віо́стрити, *v.* a. scharf machen, schleifen.

Віпа́д, *m.* Los, *n.* К. Пр. II. 341.

Віпа́дати, І. віпасти, *v.* n. ausfallen; — а пма́ти entweichen, dem Gedächtnisse entfallen; 2) vorfallen; 3)

випа́де менї steht an, ziemt, schickt sich für mich, ich soll; — на мене fällt auf mich zu, entfällt s. Припа́дати. [Нє.

Віпа́дкбвий, *a.* zufällig, jeweilig,

Віпа́док, -дку, *m.* Fall, Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* М. II. 166; 2) Resultat, *n.* випа́дом, *adv.* Нє. zufälliger Weise, — віпасти, *Кв.* Пр. XI. (2) 101.

Віпа́дєрити, *v.* a. tüchtig prügeln, durchbecheln, (*B.*)

Віпа́лити, випа́лювати, *v.* a. ausbrennen; анакєинбреннє; пє́глу, горшкїй бреннє, ausbrennen; 2) во єгрільбїй abfeuern, abschiessen, losschiessen.

Віпа́р, *m.* Dunst, Dampf, *m.* Ausdünstung, *f.* Эз.; 2) Sublimat, *n.* Пол.

Віпа́раіти, *v.* a. zudringlich etw. verlangen.

Віпа́рити, *v.* a. ausbrühen, aus-

бáһи; 2) * durch-, ausprügeln, III. II. 53.

Віпа́рованє, *n.* Ausdünstung, *f.*

Віпа́рувати, *v.* n. ausdünsten, verdampfen.

Віпа́сати, II. віпасти, *v.* a. weiden, hüten; 2) fettmästen, ausmästen.

Віпа́чєсувати, *v.* a. ausseheln.

Віпа́елєнити, віпа́елєнувати, *v.* a. *На.* aus den Windeln heben, auferziehen; — ся sich auswickeln, hervorgehen, Эз.

Віпа́єрати, віпєрти, *v.* a. herausdrängen; 2) — ся корбє, чо́гбє jmdn verleugnen, einer Sache entsagen.

Віпа́єредити, віпа́єрїдувати, *v.* a. корбє jmdn zuvorkommen, jmdn (weit) hinter sich lassen; *v.* n. voraneilen, Vorsprung gewinnen.

Віпа́єредки, бігати на — um die Wette laufen.

Віпа́єстити, *v.* a. mit Zärtlichkeit grossziehen, zärtlich auferziehen.

Віпа́євка, *f.* Нє. Zechgelage, *n.*

Віпа́єнати, віпа́єнати, *v.* a. herausrecken, -spannen; 2) — ся sich ausspan-

6. a.

nen; sich aufblühen, stolz werden.

Віпис, *m.* Auszug aus e. Schrift, *m.* 2) Verzeichniß, *m.*

Віписати, *виписувати*, *v. a.* auf-, ausschreiben, ausziehen, Auszüge machen; 2) — ся viel u. pikant schreiben; *b)* sich ausschreiben (ausstreichen, ausschliessen) lassen (aus einem Verzeichnisse, III. I. 392).

Віписка, *f.* (ausgeschriebene) angeführte Stelle, Citat, *n. K.*

Віписчик, *K. s.* Випищик.

Віпит, *m.* das Ausfragen, Erkundigung, *f. III.*

Віпитати, *випитувати*, *v. a.* ausfragen; — ся Nachfrage anstellen, sich erkundigen.

Віпити, *випивати*, *v. a.* austrinken, ausleeren; 2) auslesen (weiche Getreidesaat von Spatzen).

Віписчик, *m. K.* der aus dem Kosakenregister Ausgeschriebene, Gestrichene, Ausgetretene.

Віпикати, *v. a.* ausbrennen.

Віпир-ору, *m.* Lohkuchen, Lohkäse, *m.*

Віпирний, *a.* Loh-, Gerb-, [ти ся.

Віпиряти ся, *випиряти* ся. Піривіплавити, *виплавляти*, *v. a.* aus-

schmelzen.

Віплавка, *f.* Schmelzen, *n.*

Віплавкати, *v. a.* durchs Weinen erbiten, erlangen; 2) бчи sich die Augen ausweinen, sich müde weinen; — ся sich ausweinen, sich satt weinen.

Віплат, *m.* на віплат, gegen Ratenzahlung. [Gebühr, *f.* Lösegeld, *n. K.*

Віплати, *f.* Bezahlung, Auszahlung,

Віплатити, *виплачувати*, *v. a.* auszahlen. [zahlungs-

Віплатний, *a.* auszahlbar, Aus-

Віплатник, *m.* Auszahler, *m. Пар.*

Віплекати, *v. a.* gross-, aufziehen.

Віплести, *v. a.* ausflechten.

Віплив, *m.* Ausfluss, *m.*

Віпливати, *випливати*, *v. n.* hervor schwimmen, auftauchen; 2) ausfließen, auslaufen; 3) entspringen, hervorgehen.

Віплітати, *s.* Віплести.

Віплітка, *f. pl.* enge Streifen, Bänder an den Enden der Haarflechten.

Віплодити, *виплоджувати*, *v. a.* aushecken, ausbrüten.

Віплодок, -ду, *m.* Ausgebur, *f.*

Аusbund, *m. Зак.* [heraussprechen, -spreien.

Віплювати, *виплювати*, *v. a.* aus-

Віпляшувати, *v. n.* tanzen.

Віпнути, *випнати*, *s.* Випинати,

випнутий, *р/с. Нс.* convex.

Віповідати, *виповісти*, *v. a.* aussagen, Alles hersagen; 2) kündigen,

аукündigen: помешкане. [digung, *f.*

Віповіджене, *n.* Aussage; 2) Kün-

Віповітрити, *v. a.* Leuch. durch

Pestluft vertilgen.

Віповнити, *виповніти*, *виповнювати*, *v. a.* ausfüllen, erfüllen; — ся

sich ausfüllen, voll, glatt werden.

Віпогодити ся, *хеитер* werden,

sich aufheitern. [bibliothek, *f.*

Віповичальня, *f.* книжок Leih-

Віповичати, (-жич-) *виповичити*,

v. a. ausleihen; комусь, у когось.

Віпольувати, *v. a.* Под. *s.* Ві-

лічити, heilen.

Віполікувати, *виполокати*,

(-лоск-), *v. a.* auswaschen, -spülen.

Віполонити, *v. a.* ausrotten, ver-

tilgen, *M+B. 41*; 2) gefangen nehmen, *K.*

Віполоти, *виполовати*, *v. a.* aus-

jäten. [Stelle, Laiche, *f.*

Віполоч, (-чина), *f.* ausgespülte

Віполювати, *v. a.* erjagen

Віпопередити, *v. a.* корб über-

holen, jmdm zuvorkommen. [machen.

Віпорожнити, *v. a.* ausleeren, leer

Віпорок, -рка, *m. s.* Віпорток 2).

Віпороти, *v. a.* auftrennen; dh Auf-

trennen, Aufschlitzen herausnehmen.

Віпорохнути, *v. n.* hohl werden.

Віпорпати, *v. a.* ausscharren.

Віпоренути, *v. n.* herausfallen.

Віпорток, -тка, *m.* missrathene We-

sen, gemeiner Taugenichts; 2) Früge-

бurt, *f.* [stäuben, -stößern.

Віпорхати, *v. a.* Me. 464 heraus-

Віпостити, *v. a.* ausfasten.

Віпочати, (-чати, -чивати), *v. n.*

ausruhen, rasten. [s. Віпичувати.

Віпочелюстковати, *v. a.* Пар.

Віправа, *f.* Zurichtung, Verbesse-

rung, Bearbeitung, *f.*; 2) — скіри Le-

dergare, Gerber-, Kürschnergare, *f.* das

Ausgerben; 3) — стіни der Anwurf des

Mörtels an die rohe Wand; 4) — дочкi

Ausstattung einer Tochter (noch ausser

der Aussteuer), *f.*; 5) Expedition, Ab-

sendung, *f.*; 6) Feldzug, *m.* Campagne, *f.*

Віправка, *f.* M. II. 15 Uebung, *f.*

(im Militär), das Exerzieren; Abri-

chtung, *f.*; 2) *s.* Віправа 1) u. 2).

Віправляти, *виправити*, *v. a.* zu-

recht machen, auswirken, *P. I.* 37; zu-

richten, zubereiten; (скіру) gerben;

(стіну) mit Mörtel anwerfen; (корб

в доробу) mit allem Nöthigen auf den

Weg zur Reise versehen, equipiren; ab-

schicken, abordnen, abfertigen; (сбiтки)

Streiche spielen, Unfug treiben; aufüh-

ren, anstellen, ausrichten; — ся sich recht-

fertigen, sich entschuldigen, *M+B. 202.*

Віправотити, *виправувати*, *v. a.*

durch Process erlangen. [rectur-

Віправщицкiй, *a.* H. II. Cor-

Віпрати, *v. a.* aus, reinwaschen.

Віприжки, *f.* Sporenschleudern, *pl.*

(Elatere), *B.*

Віприскована, *n.* das Ausspritzen.

Віприщити, *v. n.* sich aussetzen,

auseschlagen (v. Geschwür) *C. I.* 146.

Віпривати, *випрiти*, *v. n.* durch

Erhitzung wund werden.

Віпробувати, *v. a.* erproben, prü-

fen, als bewährt finden.

Віпровадити, *випроваджувати*,

випроводити (-ваджати), *v. a.* heraus-

führen, -bringen; корб в блуду jmdn

auf den rechten Weg führen; в доробi

geleiten, begleiten; щось в чогось her-

leiten, ableiten; 2) — ся ausziehen, in

e. andere Wohnung ziehen.

Віпродати, *випродувати*, *v. a.* gänz-

lich ausverkaufen; — ся alle seine Habe

ausverkaufen.

Віпросити, *випрошувати*, *v. a.*

aus-

er-

lob-

bit-

ten; корб за двiри zur

Thüre hinausbitten, weisen; — ся sich

freibitten, *s.* losbitten, *s.* befreien.

Віпростати, *випростувати*, *випро-*

стити, (*K. H. 288*) *v. a.* gerade, aufrecht

machen, stellen; доробу *K.* den Weg

bahnen, ebnen; 2) — ся gerade aufrecht

stehen, sich stellen, sich aufrichten u.

sich losmachen, *M.*; *випростовано adv.*

Pol. wagerecht.

Віпростник, *s.* Віпручник.

Віпрохати, *s.* Віпросити.

Віпрощений, *a.* *s.* Пiвпiвний.

Віпруга *f.* Kiel, *n.* *B.*

Віпруговати *v. a.* kielartig, gekielt.

Віпружниця, *f.* Kielschnecke, *f.*

(Cavinaria) *B.*

Віпрудити, *випруджувати*, *v. a.*

ausstreiben, verjagen, *C. I.* 56. [bar.

Віпручальний, *a.* spannbar, streck-

Віпручати, *v. a.* ausrecken, aus-

strecken, -spreizen; III. I. 142; aus-

winden, *C.* *випручувати* ся, sich —.

Віпручник, *m.* Streckmuskel, *f.*

Strecker, *m.* [spannen, ausschirren.

Віпругати, *випругати*, *v. a.* aus-

Віпружний, *a.* *АД.* I. 144. коні

ausgespannt u. frei weidend. (?).

Віпружати, *випружати*, *v. a.* und

v. n. *s.* Віпростати. [spinnen.

Віпружати, *випружати*, *v. a.* aus-

Віпружати, *v. a.* aus, wegräumen.

Віпрукати, *v. a.* корб, jmdn aus-

trommeln.

Віпуклий, *a.* *Pol.* gewölbt, convexer-

haben; *випукло-вогнутий* *convexconcav.*

Віпуклястий, *a.* [Св. (81.) 123].

plastisch, sich abhebend.

Віпуклити, *s.* Віпукити 1)

Віпурнути, *v. n.* *Ос.* (61) III. 24.

herausspringen.

Віпурхнути, *v. n.* weg- heraus-

ausflattern, *M. II.* 20.

Віпук, *m.* Lieferung, *f.* Heft, *n.*;

2) † Abtragsquote des аікупень.

Віпукати, *випукити*, *v. a.* aus-

lassen, heraus- hinauslassen, los-

freilassen; 2) *v. n.* von der Pflanze: aus-

schlagen, hervorsprossen, treiben; 3)

— ся в ким, в чим (в доробу) sich

auf den Weg machen, eine Reise zu un-

ternehmen wagen. [zum Auslassen, *f.*

Віпукт, *m.* Weidetrift, *f.* 2) Oeffnung

Віпукт, *m.* Vorstoss, *m.* (am Roke).

Віпучати, *випучити*, *випучува-*

ти, *v. a.* nach vorne richten, herausbeu-

gen, vorstrecken; 2) aufreissen, heraus-

ziehen, entkernen (ягоди); 3) — бчи

P. I. 128. die Augen weit aufreissen,

grosse Augen machen на корб, jmdn

starr ansehen; — банькi glotzen III. II. 28.

Віпучистий, *a.* *Ваз.* erhaben, auf-

gebauscht, convex.

Віпучий, *a.* *Кос.* ausgebuchtet.

Віпучок, -шка, *m.* Weichkäfer, *m.*

(Malachius), *B.*

Віпхати, *v. a.* ausstossen; 2) ausstopfen

Віпялити, *v. a.* ausrecken, -strecken, *Vir, m.* Strudel, *m.* [spannen. Віражене, *n. B.* Redensart, Redewendung, Ausdrucksweise, *f.* [Ч. IV. 219. Вірава, *m.* Ausdruck, *m.* 2) Wort *n.* Віравісти й. *a.* ausdrucksvoll, sich merklich abhebend, *ВВ. Гол.* deutlich *Ил.* Віравістість, -ости, *f.* Deutlichkeit, *f.* *Ил.*
Віравити, виражати, *v. a.* ausdrücken, aussprechen; — ся sich ausdrücken. Віравка, *f.* Schramme, Wunde, Verletzung, Narbe, *f. H. 33. Нс.* Geschwür, *n.* Віравний, *a.* ausdrücklich, deutlich, bestimmt, klar.
Віравність, -ости, *f.* genauer Ausdruck, *K.* Deutlichkeit, Klarheit, *f.* Віравня, *f.* *B.* Terminologie, *f.* Вірастати, *v.* Виростати.
Віратувати, *v. a.* ergetten.
Вірахувати, *v. a.* ausrechnen.
Вірава, в три вірви *Ко. 10. s.* Вірва 1) (*H. 93.*) 2) *N. e.* Flusses bei Добромилъ.
Вірвати, вирівати, *v. a.* heraus- aus- hervorgeissen, entreissen; щось в підкиє егравен, erwischen; — ся sich losreissen, losmachen; herausfahren, hervorplatzen, loskommen.
Вірей, *m.* warmes, glückliches, keinen Winter kennendes Land, Südländ; südliche paradiesische Gegend.
Вирезуб, *v.* Вірива.
Вірескати ся, aufkommen, auftauchen, sich losmachen, losgehen.
Віреченє, *n.* Ausspruch, *m.*
Віречи, *v. a.* aussprechen, heraussagen; — ся когось, чогось jmdn verleugnen, sich von jmdm lossagen, einer Sache entsagen.
Вірив, *v.* Вібух, *Пар.*
Віригати, *v. a.* auswerfen, -kotzen.
Вірива, виривуб, *m.* *C. II. 25.* Wirgob, *m.* (*Leuciscus Friesii, Gardonus.*)
Віринь, *f.* Wasserschlauch, *m.* (*Utricularia vulgaris.*)
Віринати, віринути, *v. n.* hervortauschen, -kommen, plötzlich zum Vorschein kommen.
Віринка, *f.* *Гол.* III. 262. *pl.* віринки, *H. 158.* ? [(Callitriche).
Віринниця, *f.* Wasserstern, *m.*
Віриньовати, *pl.* Schlauchkrautar-

tige (*Utriculariae*).
Вірипати, *v. a.* хату, тепло durch häufiges Öffnen der Thüre die Wärme entziehen lassen.
Вірискати, *v. a.* auffinden, [prügeln. Віриськаги, вірищити, *v. a.* durch-
Вірити, *v. a.* ausgraben, auswühlen; 2) eingraben, * tief einprägen.
Віриб, -робу, *m.* das Formen der Brotdlaibe; 2) *v.* Віроб.
Вірівнанє, *n.* Ausgleichung, *f.*
Вірівнати, вірівнувати, *v. a.* gerade machen, g. stellen, ausgleichen; glatt, eben machen; 2) *v. n.* кому jmdm gleich kommen.
Вірид, -роду, *m.* *H. 180.* ein Ausgearteter, der aus der Art schlägt; Unart, Abart, Afterbrut, *f.*; 2) Ausartung, *f.*
Віридний, *a.* *Зап.* entartet, missrathen.
Віриженє, *n.* das Sichunterscheiden, *Фр.* [von Anderen unterscheiden.
Вірижнати, вірижнувати, *v. a.* *Фр.*
Вірижок, -жкя, *m.* *Me. 294.* ?
Віривати, (-ивувати) *v. a.* heraus- ausschneiden; schnitzen; 2) niedermachen, -metzeln; 3) — ся (вуби) durchbrechen.
Віришка, *f.* Ausschnitt, *m.* 2) flacherhabene Bildhauerarbeit, Schnitzwerk in Basrelief, *n.* *C. II. 110.*
Вірівний, *a.* *C. II. 155.* geschnitzt.
Віришок, *vka, m.* Ausschnitt, *m.*
Вірик, -року, *m.* *Ос. (61) IX. 42.* Ausspruch, *m.* [machen, *Ф. 2.*] *Віречи* (ся).
Вірикати, *v. a.* комусь Vorwürfe
Вірискати, *v. a.* *v.* Броїти, (вброїти щось). [II. 15.
Вірист, -осту, *m.* Wuchs, *m.* *M.*
Вірла, *pl.* *v.* Бяньки 5).
Вірляти й, *a.* — бчи *K. (Mem. V. 31)* *v.* Валивкий.
Вірини, *m.* wirbelnder Scheibenkopf, *m.* (*Euplotes rotatorius*), *B.*
Вірнути, *v. n.* *v.* Виринати.
Віроб, *m.* віробка, *f.* *Под.* Ausführung, Ausarbeitung, Erzeugung, Production, Hervorbringung *f. Cm.*; 2) Erzeugnis, Product, *n.*
Віробити, виробляти, *v. a.* aus- verarbeiten, fertigen, erzeugen; 2) що ти не виробляеш? was für Streiche machst du doch? was stellst du an? 3) — ся, сила виробила ся, die Kraft hat sich ausgearbeitet, ausgebildet; *b)*

d. Kraft hat sich erschöpft, verbraucht.
Віробник, *m.* *T.* Handwerker, Verfertiger, *m.*
Віробня, *f.* *Пар. Пис.*
Віробщик, *m.* Fabrikant, *Пис.*; 2) Papierglätter, *m.* [bund, *m.* Gezücht, *n.*
Віробда, *f.* *ЛД.* Ausgeburt, *f.* Aus-
Віродити ся, ausarten, entarten, missrathen. [Віробда, вірида.
Віродник, віродок, -дка, *m.* *v.*
Віродниця, *f.* *v.* Віробда.
Віровумілий, *a.* billig denkend, vernünftig, nachsichtvoll.
Віровумілість, -ости, *f.* billige, verständige Einsicht, Rücksicht, *f.*
Віровуміти, *v. n.* verstehen, begreifen; вировумляти sich voretellen (in Gedanken).
Віроїти ся, ausschwärmen; прікавка вирілась, *C. I. 8.* herausgehen u. sich verbreiten. [dina), *B.*
Віромір, *m.* Räderer, *m.* (Philol.)
Вірок, -оку, *m.* richterlicher Ausspruch, *Term.*
Віромішки, *pl.* Wirbelmoosthierchen, *pl.* (*Dinobryon*), *B.*
Віросити ся, вирішувати ся, früh auf bethautem Grase einhergehen.
Віроств, -сту *m.* reifere Jugendzeit, das Erwachsensein, Mannbarkeit, *f.*
Віроствати, віроству, *v. n.* aufwachsen, *III. I. 43.*; aus- herauswachsen.
Віроствковий, *a.* *Под.* von ge-
gerbter Ochsenhaut.
[Віросток, -тка, (*d.* виросточок, *M.*) *m.* *K.* Aufschösseling, Schöseling; 2) junger Bursche, *K.*; 3) gegerbte Haut vom jungen Ochsen.
Віроствки, *pl.* *N. e.* Berges.
Віробчя, *f.* божя — *Kл.* göttlicher Ausspruch; Orakel, *n.*
Віртель, -тля, *m.* Wirtel, *f.* (an *d.* Spindel) *K. II. 339.*
Вірубати, вирубувати, *v. a.* aus-
hauen; 2) *v. n.* *Ляхом *K.* als Pole auftreten.
Віруга, *f.* Ausstossung, Vertreibung, *f.*
Віруговувати, віругувати, *v. a.* (*pol.*) jmdn aus seinem Besitze vertreiben; entfernen, forträumen.
Віручати, віручити, *v. a.* befreien, losbellen; Entsatz leisten, loskaufen, erlösen; 2) vertreten, ausbellen; 3) ein-
lösen, erwerben, erringen *Кс. II. 154.*

einbringen; 4) — ся ким sich durch jmdn vertreten lassen. [Порука.
Віручка, *f.* Erlös, Gewinn, *m.*; 2) *v.*
Вірух, *v.* Верх, *Оз. 49.* (*B.*)
Вірядити, виряджати, *v. a.* ab-
ordnen, abschicken, abfertigen; *когь до*
дорьгу mit allem Nöthigen auf den Weg,
zur Reise versehen, ausrüsten, equipiren.
Вірячити, *v. a.* бчи die Augen
weit aufreissen.
Вірячковати, *a.* mit weit auf-
gerissenen, glotzenden Augen.
Вісаджати, вісадити, *v. a.* aus-
setzen, ans Land setzen; 2) *когь* ver-
drängen; 3) щось в ібадух sprengen;
4) щось чим womit besetzen; *дорьгу*
bepflanzen; 5) — ся на щось sich hinauf-
machen, sich worauf setzen; 6) *v.* чим
sich hervorthun. [aus Land, *n.* Landung, *f.*
Вісадка, *f.* *C. II. 166.* Aussetzen
Вісадник, *m.* *Rhodites, B.*
Вісадок -дка, *m. gen. pl.* вісадки
Setz- pflanze, Samenpflanze *f. s.* Сади-
ниця.
Вісанкувати ся, krumm wie eine
Sohlittenkufe (сбанка) werden; 2) satt
in Schlitten fahren.
Вісватанє, *n.* Werbung, *f. s. d. f.*
Вісватати, *v. a.* werben, (um eine
Person für einen Anderen), den Freiwer-
ber machen; 2) *v.* Ожнїти: я тебе
вісватаю зацарьку дочку *P. I. 32.* [Левч.
Вісвєрдлювати, *v. a.* ausbohren,
Вісвистати, *v. a.* auspfeifen.
Вісвищак, *m.* Bein, des *батр.*
Вісвїдчати, вісвїдчити, *v. a.*
v. Свїдчити; 2) erklären, (*B.*); 3) — ся
einen entlastenden Beweis führen.
Вісвїтлити, *v. a.* klar machen,
beleuchten, *Цс.* aufhellen.
Вісвїчувати, *v. v.* viel leuch-
ten lassen; — ся erglänzen.
Вісвобода, *f.* Befreiung, Emanci-
pation, *f.* [lassung, *f.*
Вісвободженє, *n.* Befreiung, Frei-
Вісвободити, висвободжати, *v. a.*
befreien; aus- ab- erlösen, losmachen,
frei machen, emancipieren.
Вісвїтити, висвїячати, *v. a.*
die Priesterweihe geben, ausweihen.
Вісвїченє, *n.* Priesterweihe, *f.*
Віселєнець, -нця, віселок, -лка,
m. Auswanderer, *m.* [auswandern lassen.
Віселити, -ляти, *v. a.* übersiedeln,

Вісеп -спу, *м. Ст.* в. Віспа, остро́в.
 Вісидіти, висиджувати, *в. н.* sitzen, aussitzen; нічого ту не висиджу hier werde ich durchs Sitzen (Warten) nichts ausrichten; eine Zeit lang sitzen (варешті); 2) *в. а.* Junge ausbrüten (*в. Vögeln*).
 Висика́ка, *м. Ко.* 120. Raufbold, *м.*
 Вісикати, *в. а.* ausspritzen.
 Висила́ти, віслати, *в. а.* ausschicken, aussenden, senden.
 Вісилена, *н.* völlige Erschöpfung.
 Вісилити ся, alle Kräfte aufbieten, anstrengen, matt werden, sich entkräften.
 Вісилка, *ф.* Sendung, *ф.*
 Вісилок, -лку, *м.* Anstrengung, *ф.* Aufwand, *м.* Erschöpfung der Kräfte, *Фр.*
 Висила́ти, висилити, *в. а.* ausfädeln; 2) ausschöpfen (*в. н. пр. я. кадка*).
 Вісиновити, *в. а.* aus der Familie ausschliessen, enterben.
 Вісип, *м. Пар.* в. Насип.
 Вісипати, *в. а.* ausschütten; — ся ausgeschüttet werden; *б)* (збіже) Aehren bekommen; *с)* (вус) durchbrechen; *д)* ausschlagen.
 Вісипка, *ф.* Hautausschlag, *м.; 2)* Wassergras, *н.* (Poa aquatica).
 Висипати ся, *в. а.* Висипати ся.
 Висипати в. Висипати. [*м. ВВ.*]
 Висипач, *м.* Aussauger, Exploiteur, I. Вісипати ся, sich erheben, *М. III.* 64.
 II. Вісипати ся, висипати, *в. н. III.*
 II. 247 jmdm nicht von der Seite (vom Halse) gehen, sich an jmdn hängen.
 Висипати, *в. а.* Висипати.
 Вісів, *м.* Aussaat, *ф.* [2] aussieben.
 Висівати, висівати, *в. а.* aussäen; Висівка, *ф.* N. e. Berge.
 Вісівки, *pl.* das Ausgesiebte vom Korn, vom Mehl, Kaff, *н.*
 Висидати, *в. а.* Висидати.
 Вісідка, *ф.* das Ausbrüten, *Пол.*
 Висідване, *н.* Blütezeit, *ф.* В.
 Висіканка, *ф.* Н. 246 das Auspeitschen. [*zen.*]
 Вісікати (-сяк-) ся sich ausschneuen.
 Висільниця, *ф.* У. в. Шибениця.
 Вісінь, *ф.* Höhe, *ф.* (В).
 Вісісти, *в. н.* з воба absteigen, ansteigen; 2) в. Вісидати 2). [*gen.*]
 Вісіти, hängen, von etw. herabhängen.
 Вісічи, *в. а.* aushauen; auspeitschen, schlagen.

Вісказ, *м. Це.* Aeusserung, Behauptung, *ф.* Ausdruck, *м. Пар.*
 Вісказане, *н. Пол.* в. Вісказ.
 Вісказати, висказувати, *в. а.* ausdrücken, sagen, sprechen.
 Вискáкувати, *в. а.* munter springen, hüpfen; 2) ausspringen.
 Віскалити, вискарáти, *в. а.* зуби die Zähne fletschen, — zeigen.
 Віскати, *в. а.* в. Вищати II.
 Віскеп, *м.* (-на, *ф.*), Schinderei; Aufsechtung, Beunruhigung, *ф.* Angriff, *м.*
 Віскепати, *в. а.* herauspalten; ent-, ausreissen, austilgen; entwenden; 2) anfechten; 3) necken; 4) — ся entschlüpfen, entwischen, sich befreien, sich losmachen. [*auswinden.*]
 Вісковнути, *в. н.* ausgleiten, sich
 Віскок, *м.* Sprung, Vorsprung, *м.; 2)* на віскоки, в віскоком mit größter Bereitwilligkeit, mit Lust; 3) * Verirrung, *ф.; 4)* — вінний Weingeist, *м.*
 Віскорити, *в. а.* в. Віскалити, *He. Пр.* IX. 607. [*Kreischen.*]
 Вискотна, *ф.* gellendes Schreien,
 Віскопень, -чня, *м.* Klanglein, *м.*
 Віскочити, *в. н.* herauf, hinaufspringen; 2) herauspringen. [*dh Springen.*]
 Віскочки, на — гра́ти ся Art Spiel
 Віскребки, *pl.* ausgeschabter Teig, *п. А.* [*kratzen.*]
 Віскробати, *в. а.* aussohaben, aus-
 Віскувати, *в. а.* auszurufen, herauszurufen.
 Вісла, *ф.* Fluss Weichsel, *ф. II. н.* 70: мисли по за Вісли а смерть за плечима.
 Віславити, виславляти, *в. а.* preisen, lobpreisen, rühmen; 2) berücksichtigen. [*sen.*]
 Віславний, *а. Ф.* berühmt, gepriesen.
 Вісланець, -ця, *м.* Aussending, *м.; Emissär, м. Г. III.*
 Вислáтник, *м.* Sendbote, *м. У.*
 Віслати, в. Висла́ти. [*ausstammeln.*]
 Віслебізувати, *в. а. К.* auslallen,
 Вісланути ся, entschlüpfen, herausgleiten, sich herauswinden.
 Віслий, *а.* herabhängend, *Кв.* 214.
 Віслід, *м.* Resultat einer Forsohung, *н. Т.; 2)* Folge, *ф. II.*
 Висліджувати, *н.* Erforschung, *ф.*
 Віслідати, висліджувати, *в. а.*

untersuchen, erforschen, *He.* aufspüren.
 Віслідка, *ф.* Untersuchung, *ф.*
 Вислідливість, -ости, *ф.* Forschungs-
 Віслідний, *а.* Folge-. [*begierde, ф.*]
 Віслідник, *м.* Forscher, *м.*
 Вислідване, *н. Пар.* Untersohung, Forsohung, *ф.*
 Вислідвник, *м.* Ausspürer, *м. Пар.*
 Віслідок, -дка, *м.* Resultat, *н.* Ausgang, *м.; 2)* Folgesatz, Folgerungssatz, *м.*
 Вісліпити, *в. а. Н.* 289 бчи У. в. Вітріцати.
 Віслов, *м. В.* Ausdrucksweise, *ф.*
 Вісловити, висловляти, висловлявати, *в. а.* mit Worten ausdrücken, aussprechen, auslegen, *Ч. V.* 570; — ся sich —; претно висловляти einschärfen, aussetzen, vorwerfen.
 Висловіне, *н. Гол.* в. Віслов.
 Віслок, *м.* links. Nebenfl. des Сян (bei Peshiv). [*сла (bei Pilzno).*]
 Вислока, *ф.* rechts. Nebenfl. der Ві-
 Вислоухий, *а. в. Клапоухий, М. II.*
 Вислобя, *ф.* Erosionsthal, *н. (В).* [398].
 Вислуга, *ф.* Dienst, *м.; 2)* Dienstzeit, *ф.; 3)* Avance beim Dienen, Dienst für е. bestimmte Zeit behufs Erlangung der Freiheit; 4) Pension, *ф.*
 Вислугувати, вислужити, вислужувати, den Dienst leisten; 2) ausdienen, abdieneu; 3) durch Dienste erwerben, erlangen; 4) — ся кому́сь jmdm Dienste thun, leisten; вислужити ся на щось zu etw. im Dienste bringen.
 Вислуженець, -ця, *м. Терм.* вислужений, *а. der Ausgediente, Emeritirte.*
 Вислуженія, *ф.* Pensionagehalt, *м. Терм.*
 Вислухати, вислухувати, *в. а.* aus-
 hören; 2) erhören; 3) aushorchen, vernehmen. [*hört, erhört.*]
 Вислухачий, *а. А. I.* 199 der
 Вісляний, *а.* Weichsel-(Fl).
 Вісмажити, висмажувати, *в. а.* ausschmorzen, ausprägeln.
 Вісмаркати, *в. а.* nie ausschneuzen.
 Вісмарувати, *в. а.* ausschmieren; einreiben. [*lachen, verspotten.*]
 Висьмівати, висьміяти, *в. а.* aus-
 Висмоктати, висмо́ктувати, *в. а.* aussaugen.
 Вісмотрити, *в. а.* ausspähen; 2) — гроші́ auftreiben, verschaffen, he-

rausbringen, aufbringen.
 Вісник, *м.* Galgendieb, *м.*
 Віснбуване, *н.* das Ausspinnen, Abwickelung, *ф. ОВ.*
 Віснувати, виснути, *в. а.* aus-, herausspinnen, herauswickeln, -fädeln, herleiten; — ся sich entwickeln, а. entspinnen. [*Schlaffe, ф.*]
 I. Вісок, -ска, *м. gew. pl.* вискій
 II. Вісок, *а. Ч. V.* 101 в. Високий.
 Вісокий, *а.* hoch, hochgewachsen; 2) erhaben, hehr. [*benheit, ф.*]
 Вісокість, -ости, *ф.* Höhe; Erha-
 Високовельможний, *а.* grossmächtig, *II.* [*fel, hochgeschheitelt, М.*]
 Високовёрхий, *а.* mit hohem Wip-
 Високовоспътаний, *а. †* hochgebildet. [*fast, ф.* Hochmuth, *м.*]
 Високоглядність, -ости, *ф.* Hof-
 Високодостойний, *а.* hochgeehrt, hochzuverehrend, hochwürdig, *Пол.*
 Високодум, *м. Ст.* eitler Tropf.
 Високодумний, *а.* hochtrabend, hoffärtig, hochmüthig, *He.*
 Високодумство, *н.* Hochmuth, *м.* hochtrabender, eitler Sinn.
 Високоменятій, *а.* hochgebor-
 gen, berühmten Namens, *Кв.* 218.
 Висококрійлий, *а.* schwungvoll, *У.*
 Високолетній, *а. Фр. Baz.* hochfliegend, hochtrabend. [*müthig klügeln.*]
 Високоудрувати, *в. н. К.* über-
 Високоосадний, *а. М.* mit hohen Stockwerken. [*hochfliegend.*]
 Високопарний, *а.* hochtrabend,
 Високоповажний, (-почтений), *а.* hochgeachtet, hochgeehrt.
 Високопокладений, *а.* — *via М.*
 III. 93 hochgeladen. [*gestellt.*]
 Високопоставлений, *а.* hoch-
 Високопереподобний, *а.* hoch-
 ehrwürdig. [*Term.*]
 Високоосвітлий, *а.* hochhellig,
 Високорівня, високорівень, *ф. Це.*
 Hochplateau, *н.* Hochebene, *ф.*
 Високоробгий, *а. М. II.* 134 mit hoch aufgerichteten Hörnern.
 Високоробний, *а.* hochgeboren.
 Високославний, *а.* hochberühmt, glorreich.
 Високостанний, *а.* hochgewachsen.
 [*schiessend, schlank, ВВ.*]
 Високострімкий, *а.* hoch auf-

Високочётный, *a.* hochgeehrt, hochzuverehrend.

Висолопити, висолблювати, *v. a.* язык herausstrecken, jmdm die Zunge zeigen. [sehr hoch.]

Висоцьбаний, висоцьбаний, *a.* Vicoctenney, *a.* sehr hoch.

Височина, *f.* Hochebene, *f.* Це; 2) Höhe, *f.* Gipfel, *m.* TP. 77.

Височити, *v. a.* Ч. III. 158 hoch erheben, h. machen, erhöhen.

Височинь, *f.* Höhe *f.*; Höhen, *pl. f.* Височний, *a.* Schlafen-, *Pol.*

Висна, *f.* Insel, *f. s.* Острів.

Виспати ся, sich ausschlafen.

Висплати, *v. a.* ausschöpfen.

Виспитати, *v. a.* M. ausfragen, vernehmen. [sanges, *m.* pöbisches Sujet.]

Виспів, *m.* K. Gegenstand des Gesanges.

Виспівати, виспівувати, *v. a.* etw. aussingen können; 2) fröhlich singen; singend vortragen.

Виспівати, *v. n. s.* Наспівати, *Кв.* II 213, 227; 2) reifen, zur Zeitigung gelangen, *He.*

Висповідати, *v. a.* когь jmds Beichte hören; — ся beichten.

Виспочиваний, *a.* -е поле das längere Zeit ruhete, brach gelegen ist.

Виспух, *m.* unehelicher Sohn, Bastard, *m.* [Tochter.]

Виспушка, *f.* uneheliche, natürliche Виспушя, -ята, *n.* uneheliches Kind.

Виспяток, *m. s.* Зпяток, *Цр.* VI. 546; виспятокми (копнути) *Др.* с. 18 e. Fusstritt geben.

Виссати, *v. a.* aussaugen.

Виссон, *m.* Byssus (seidenartiger Flachs bei d. Alten u. Zeug davon), *m.* III. II. 233.

Виставка, *f.* Ausstellung, Auslage, *f.*; 2) Benehmen, das Aussenere, *K.*

Виставати, *v. n.* від когь, а чогось *Га.* I. 56 abstehen, abfallen; (*opp.* приставати до когь).

Виставити, виставляти, *v. a.* ausstellen; 2) будинок ausführen, errichten, erbauen; 3) когь щось vorstellen, darstellen; 4) когь на щось aussetzen; — на дурня, на кпи jmdn zum Narren machen; 5) на продаж feilbieten.

Виставний, *a.* Auslage-, -е вікно *Зв.* Schaufenster, *n.*; *adv.* mit Gepränge, *K.*

Виставник, *m.* —векля Aussteller,

Acceptant des Wechsels.

Висталити, *v. a.* stählen.

Вистанова, *f.* Лесв. *v.* Вистава.

Вистановити ся, austreten, sich lösen. [etw. verschaffen.]

Вистарати ся о щось, чогось, Вистарчати, *v. n. s.* Вистати.

Вистати, виставати, *v. n.* auslangen, ausreichen, hinreichen; 2) austreten.

Вистачати, вистачувати, *v. a.* voran-herbeischaffen, liefern, *Кв.* II. 339.

Вистелити, вистелювати, *v. a.* auspolstern; weichen Bettstatt geben, ком'юс.

Вистеляк, *m.* Cteniza caementaria, *B.*

Вистерігати ся, *v.* Стеречі ся.

Вистивати, *v. n. s.* Вистигати II. I. Вистигати, вистигти, вистигти, *v. n.* zeitig ankommen, sich einstellen, *Ч.* V. 1046; ausrücken, anlangen, *Зан.* I. 320.

Вистигати, вистигнути, *v. n.* kühl werden, auskühlen; 2) *v.* Встигнути *Кс.* III. 612.

Вистинати, *v. a.* niederhauen, köpfen.

В-істину, *adv.* U. wahrhaft, gewiss.

Вистілка, *f.* Auspolsterung, Wattierung, *f.* [auslegen *s.* Вйправити.]

Вистінкувати, *v. a.* mit Mörtel Вистлівий, *a.* М. Ос. (62) I. 75.?

Вистогнати, *v. a.* ausstöhnen.

Вистобюваня, *n.* müssiges u. erniedrigendes Stehen, Aufwarten.

Вистобювати, вистояти, *v. n.* eine Zeit lang ausstehen, aufwarten, *Кв.* 100. ausharren; 2) — ся db. langes Stehen sich abklären, ablagern. [насто́йка, *Лесв.*

Висто́йка, *f.* Ст. *v.* Насто́йка, Вистривний, *a.* schnell sich abnutzend, verbrauchend.

Вистривно, *adv.* kostspielig.

Вистраданий, *ptc.* м'ками і т'рами *Фр.* erkauft durch Qualen u. Mühen; viel ausgelitten. [verscheuchen.]

Вистрашити, вистрапувати, *v. a.* Вистрибом, *adv.* forthüpfend, *Зак.*

Вистрибувати, *v. n.* springen, hüpfen.

Вистригнути (вистрих-), *v. a.* ausführen, verfertigen; — на дурня когь jmdn zum Narren machen.

Вистричи, вистригти, *v. a.* mit der Scheere herausschneiden, ausscheren.

Вистрій -ою, *m.* Gala. *f.* Galakleid, *n.* Пар.

Вистрійний, *a.* -а одіж, *v.* Вистрій.

Вістрія, *m.* Schuss, *m.*

Вістріляти, *v. a.* herausschiessen, wo hinein schiessen, abfeuern, abschies-

sen; 2) дах, кроку, лату vorstossen, vorschliessen, hervortragen lassen.

Вістріляти, *v. a.* niederschliessen; 2) verschliessen.

Вістріляти, *v. a.* ausfasern.

Вістрічки, *pl. s.* Морон.

Вістроїти, *v. a.* bauen, auszimmern; — міст *v.* Brücke schlagen; 2) об'їтки, філії Streiche spielen. Spässe machen; 3) ausschmücken, ausputzen; 4) — ся М. II. 95. sich ausbilden, zu Stande kommen. [rie, *f.* Пар.]

Вістроїність, -ости, *f.* Galante-Вістромити ся, gerade, stramme Stellung nehmen.

Вістропати, *v. a.* aus-herausfasern.

Вістругати, *v. a.* glatt schneiden, graben; ausschnitzeln.

Вістудити, вистуджувати, *v. a.* abkühlen, kühl machen.

Віступ, *m.* Auftritt, *m.*; 2) Ausmarsch, *m.* Ausrücken, *n.* ІГ. Austritt, *m.*

Виступати, (-пити), *v. n.* vor-, vortreten, auftreten, debutieren; 2) austreten; 3) * sich vergehen, überschreiten, sich versündigen. [Віступець 1].

Віступень, -ня, *m.* ІІр. IX. 217. *s.* Віступець, -ця, *m.* Art Frühlingspiel in Reigen, *Ч.* III. 85., *АД.* II. 54.; 2) Vorsprung, Vorstoss, Rand, Saum, *m.* С. II. 29; 3) Beinschiene, *f.* Beinbarnisch, *m.* Ру. 4) Pantoffel, *m.* К. I. 69.

Віступка, *f.* Tritt, Gang, *m.* М. I. 108.; 2) *v.* Покритка (die aus dem Mädchenstand austritt: виступає) (*B.*).

Віступленя, *n.* das Auftreten, Auftritt, *m.* Debut, *n.*; 2) Austritt, *m.*

Віступлявий, *a.* Пар. aggressiv auftretend, angreifend.

Віступцем, *adv.* mit grossem weit ausholendem Schritt; 2) kokett, niedrig auftretend. [vorschnellbar.]

Висувальний, *a.* Пол. ausstreckbar, Висувати, *v. a.* heraus-ausschieben. -ziehen, hervorziehen; — ся sich heraus-schieben lassen; sich wegschleichen.

Висувка, *f.* Vorschieber, *m.*

Висудити, *v. a.* bestimmen (судьбою); *v. p.* Гол. III. 521. db. Rechts-spruch ausschliessen; щось на когь er-

sinnen, erdichten.

Висунути, *f.* Nebst. des Inгульць. Висунути, *v.* Висувати. [Мх.]

Висус, *m.* Lotterbub, Galgenstrick, *m.*

Висушити, *v. a.* austrocknen; auszehren. [werden.]

Висхнути, *v. n.* austrocknen, trocken

Висшість, *v.* Вйшність. [(—ся). Вйшкати, *v. a.* sich ausschneuzen, Вйшкваня, *n.* Пол. Exosmose, *f.*

Вить, *adv.* Wgr. XV. *s.* Відь, відь, а прєдїж.

Витальниця, *f.* Hospital, *n.* С. II. 136.

Вітання, *n.* Begrüssung, Bewillkennung, *f.* [aufsobaffen.]

Вітарабанити ся, sich wo hin-Вітаскати, вітасити, *v. a.* herausbringen; 2) hinaufbringen, -schaffen.

Вітати, *v. a.* grüssen, willkommen heissen: віта́й! sei willkommen! 2) *v. a.* *s.* Вітати. [Streich, *m.*

Вітвар, (-твор), *m.* Ил. Spass, Вітвардити, *v. a.* на пам'ять auswendig lernen; 2) — ся *Др.* sich als sicher herausstellen.

Вітверзати ся, nüchtern werden.

Витворати, *Зан.* I. 58., витворяти, витворити, *v. a.* ausführen, ausbilden, hervorbringen, erzeugen; 2) wunderliches Zeug treiben, machen; 3) Ungerechtes aussinnen. [sterhaft, *Св.*

Витворний, *a.* ausgesucht, mei-

Витворнісь, -ости, *f.* Pracht, Luxus, *m.* У. [langen.]

Витекати, *v. n.* Ф. ausreichen, aus-

Вітень, — яляпа, *m.* Jalapenwinde *f.* (Convulvulus jalapa). [Termité.]

Вітепки, *pl.* Ausgebräuche, *n. s.*

Витерача, *pl.* Bestandtheil des підкоша, womit das Getreide in den Mühlstein geschüttelt wird.

Вітерєбж, *f.* Abholzung, *f.* Пар.

Вітерпїти, *v. a.* aus-erleiden, erdulden, aushalten, ausstehen; не — etw. über sich nicht bringen können, über sich nicht vermögen, sich nicht bezwingen.

Вітерти, витерати, *v. a.* ausreiben, auswischen; ко́мин fegen; 2) abnützen, abtragen (одѣжу); 3) чужі кутї sich in der Fremde herumtreiben, unter fremdem Obdach wohnen. [rinnea.]

Вітечи, *v. n.* ausfliessen, heraus-

Віти, [вю, веш, ве], *v. a.* winden,

flechten, wickeln; 2) гніздó — Nest anlegen; 3) — ся sich winden, sich schlingen, (в горі) sich anfranken; вужом sich schlängeln.

II. Віти, [вію, віеш, віє] heulen. Витіканє, *n.* Ausstellung, Rüge, *f.* Витікати, *v. a.* herausstrecken, -langen, -stecken; 2) кому щось jmdm womit Vorwürfe machen, Fehler vorhalten, ausstellen, Ausstellungen machen, rügen; *s.* Віткнути.

Вити нати, вітати, *v. a.* aushauen; дєрева Bäume fallen; щось в пень alles niedermachen; 2) ausschneiden, auszacken; 3) schlagen; * — гонакá, tüchtig Вітинка, *f.* * Streich, *m.* [tanzen. Вітирити, *v. a.* austrecken, *B.* Вітирка, *f.* Fegewisch, *m.* Вітискати, вітиснути, *v. a.* auspressen, ausdrücken, ausprägen; ergressen; печатъ aufdrücken; 2) verdrängen. Вітиснає, *n.* das Auspressen; 2) Verdrängung, *f.*

Витіця, *f.* Ф. (Бев. I. 76) doppelt gewundene dünne Wachskerze.

Вітичити, витічувати, *v. a.* abstecken, markiren.

Вітишити, *v. a.* дєтjну durchs Stillen u. Warten aufziehen.

Витівати, *v. a.* Unfug treiben, Streiche spielen; 2) aussinnen, ausspinnen, anstellen, *Os.* (62.) V. 48; 3) verlangen.

Вітjвки, *pl.* Anschläge, Ränke; Streiche, *pl.* Зах. [Beredsamkeit, *f.*

Вітjйство, *n.* † Wohlredenheit, Вітjк, -теку, *m.* Ausflussrohr, *n.* Пол.

Витікати, вітjкнути, *v. n.* *s.* Витекати; 2) im Stande sein (mit *d. Inf.*) я не витікаю —; 3) folgen, daraushin gehen, gebühren; 4) *s.* Вітечи. [effusus].

Вітjчка, *f.* flatterige Simse (Junous Вітjяти, *v. a.* K. II. 288. *s.* Витівати.

Вітка, *f.* *s.* Ужівка; 2) *s.* Обрjч (B); 3) *s.* Тявь; 4) Wickellappen, *m.*

Віткати *v. a.* ausweben.

Віткнути, *v. a.* *s.* Витікати; 2) нóгу verrenken; 3) — ся hervorkommen, sich heraus-hervorneigen, auftauchen.

I. Віток, -тка, *m.* Windung, *f.* Пол.

II. Віток, -току, *m.* Ausfluss, *m.*, Folge, *f.* B. [rauswälzen.

Вітокомити ся, *Hz.* 94. sich he- Вітолкованє, *n.* Erklärung, *f.*

Вітолкувати, *v. a.* erklären, klar, begreiflich machen. [treten, zerstampfen.

Вітолочити, *v. a.* mit Füßen zer-

Вітончений, *a.* verfeinert, *Os.*

Вітончити, *v. a.* fein, dünn ma-ohen; verfeinern.

Вітопити, витоплювати, вита-плjти, *v. a.* allesammt ertränken; 2) ausschmelzen; 3) durchheizen; verbrennen.

Віторгувати, *v. a.* abhandeln.

Віторопити, *v. a.* — бчи auf- reissen (im Schreck).

Віторочити, *v. a.* ausfasern, Fran- sen machen; 2) Вітричити.

Віточити, *v. a.* abzapfen; 2) ab- schleifen; 3) процес einen Process an- hängig machen. [Вєтóшний (B).

Вітóчний, *a.* abgetragen, detrit *s.*

Вітравити, *v. a.* verwüsten, ver- heeren, *K.*; 2) auslaugen.

Вітравка, *f.* Beize, *f.* ГШ.

Вітравленє, *n.* das Auslaugen, *Пол.*

Вітраस्कати, *s.* Траскати; 2) *v. a.* ohrfeigen. [geuden.

Вітратити, *v. a.* vertilgen; 2) ver- Вітратувати *s.* Стратувати.

Вітрафити ся, sich zutreffen; 2) *v. n.* *s.* Трафити. [Launen.

Витребєний, *pl.* Spässe, Grillen, Витребєнькуватий, *a.* *s.* Пере- бєрчивий. [lich.

Витревáлий, *a.* ausdauernd, beharr-

Витревáлість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* das Ausharren.

Вітревати, *v. a.* ausdauern, aus- halten, ausharren. [бєньки.

Витребáси, *pl.* *Ho.* *s.* Витре- Вітрибки, *pl.* H. 90. Abfälle, *pl.* Auswurf, *m.* Gemülle, *n.* [s. Паламáр.

Витрикjш, *m.* Lichtauslöser, *m.*

Витримáлий, *a.* *Less.* enthaltsam.

Витримáнци, *pl.* Schersw.: тер- пічкj тай — vom geduldigen Abwarten.

Вітримати, *v. a.* aushalten, ertragen.

Вітрих, *m.* Dietrich! *m.*

Вітришки, *pl.* *s.* Вітрибки.

Вітришок, -шка, *m.* Gaffer, *m.* H. 128.

Вітрибувати, *v. a.* versuchen, auf die Probe stellen, probieren. [prügeln.

Вітрипати, *v. a.* ausklopfen; aus-

Витріскобий, *a.* *s.* Валивóкий.

Витріскувати, *v. a.* viel poltern.

Вітришки, *pl.* — купувати gaffen.

Витріскуватий, mit glotzen- den Augen, Maulaffen feil habend.

Витріщак, *m.* *s.* Страхопjд.

Вітрищити, (-щати), *v. a.* бчи weit aufreissen, aufhauen, aufsprengen; an-

glotzen; — ся на кóго. [hetzen.

Вітровити, *v. a.* кóгó псáми fort-

Вітрудити, *v. a.* рjки in schwe- rer Arbeit abmühen.

Вітрут, *m.* *s.* Підбjй (на носі).

Вітрутити, витручати, *v. a.* hinaus-

ausstossen; 2) *s.* Відшибjти (в плáти).

Витрjсати, вітрасти, *v. a.* aus-

sohñteln, ausleeren; 2) *s.* Счинати, щинати граблjми.

Вітуженє, *n.* *И.* Anstrengung, *f.*

Вітурити, (-турити, -туряти) *v. a.* herausstreifen, -stossen, *ВГ.* 142.

Витjшка, *f.* VII. 410 kreuzförmige Naepel, Weife, Zwirnstern, *m.* 2) *s.* Верєтєно H. 300. [schal.

Вітхлий, *a.* verdunstet, verroothen, Вітхнути, *v. a.* aushauchen, *См.*

2) *v. n.* sich ausschnauben, Athem holen, sich erholen; — ся sich verdunsten, ver-

tauchen, verfliegen. *Less.*

Витчák, *m.* Microphantas, *B.*

Вітjотєнь, *m.* Ringeltaube, *f.* (Co-

lumba palumbus). [Ehoerpt, *n.*

Вітяг, *m.* Auszug, Extract, *m.*

Вітягати, вітягнути, *v. a.* aus-

ziehen, -strecken, -dehnen; — ся sich recken, sich ausdehnen, sich ausstrecken.

Вітягáчка, *f.* нова плéчи ходитъ Gliederreissen, *n.*

Вітягом, *adv.* anszugsweise.

Вітяжка, *f.* Ko. 197. ввітяжку итj stramme Stellung nehmen; 2) Extract *m.*

Вітяжний, *a.* Под. Extractiv-

Вітяжно, *adv.* — снівати *He.* gedehnt.

Вітязь, (*d.* витязєнько *Гол.* I. 169).

m. Held, Kriegsheld, *m.* 2) ластовєць Schwalbenschwanz, *m.* (Papilio Machaon);

вітрапєць (плавáч) Segelfalter, *m.* (P. podalirius).

Вітяжкий, *a.* Te. ritterlich, Helden-

Вітяжованє, *n.* Heldenlaufbahn.

Ritterlichkeit, *f.* K.

Вітjати, *s.* Витинати.

Віудити, *v. a.* *См.* angeln, fischen.

Віфáйнjти, *v. n.* schön werden.

Віфáтєнь, -тя, *m.* leicht zugáng-

liche Stelle, woraus man sich leicht los-

machen od. auf die man leicht hinein- kommen kann.

Віфáтjниця, *f.* Semmel aus übrigge-

bliebenem Teig des Osterbrodes, *m.* Gr. 29.

Віфáяскати, *v. a.* abohrfeigen.

Віфjунjати, *v. n.* schwinden.

Віфjурдjти, *v. n.* в печj ausbren-

nen u. mit dem Winde fortgehen; -ло молоко ist überlaufen.

Віфjутрувати, *v. a.* ausfüttern.

Віхарити, *v. a.* säubern, reinigen.

Вихáти, *v. a.* bewegen, schwingen, wiegen. [Prählerei, *f.*

Вихáла, *M.* вихáла, *Py.* *f.* *pl.*

Вихáлєць, -лця, *m.* *См.* Lobpreiser, *m.*

Вихáлювати, вихáлити, *v. a.* prei-

sen, lobpreisen, loben, rühnen, erheben.

Віхáтити, вихáчувати, *v. a.* he-

rausgreifen, -reissen; — ся *s.* Вихóпи-

ти ся. [sund machen.

Віхворувати, *v. a.* Ф. heilen, ge-

Віхилити ся на кам, sich über-

beugen, -neigen.

Вихилjси, *pl.* verschiedene ver-

schobene Stellungen des Körpers, *III.* I. 256; вихилjсом, *adv.* ausneigend, schwen-

kend, heraussteckend.

Вихjтувати, *v. a.* wackelnd machen.

Віхjд, -ходу, *m.* Ausgang; Aufgang;

Absatz (der Waare), *m.* Ausgabe, Aus-

lage, *f.*; 2) Genesung, *f.*, не má емj

віхjду wird nicht genesen; *b)* hat kei-

nen Ausweg.

Віхjдний, *a.* Фр. Ausgangs-, *adv.*

-но на грóбі у корó bei jmdm geht

viel Geld aus, jmd hat grosse Auslagen.

Віхованє, *n.* Erziehung, Pflege, *f.*

Віхованєць, -нця, вихованок,

-нка, *m.* Pflegekind, *n.* Pflegesohn, Zög-

ling, *m.* [ховáночка], *f.* Pflege Tochter, *f.*

Виховáниця, виховáнка, (*d.* ви-

Віховати, вихóувати, *v. a.* erzie-

hen, auferziehen, die nöthige Pflege u.

Erziehung geben; 2) (товáр) züchten;

3) — ся erzogen werden; *b)* geborgen,

aufgehoben werden.

Віховáти ся, виховнути ся,

ent-ausgleiten, entschlüpfen; виховати

ся viel Schlittschuh laufen. [pädagogisch.

Виховáцький, *a.* *См.* erziehend,

Віховок, -вку, *m.* Zucht, Zuzucht, *f.*

Віховстаній, *a.* zügellos, ausge-

lassen, *BB.*

Виход, *m.* Product, *n.* (in d. Mathematik) *Km.*

Виходити, *v. n.* *ptc.* aufgezogen, gezüchtet. *M.* [*He. m.* Auswanderer, Emigrant, *m.*

Виходець, -дя. *C. Мор.* виходецько.

Виходити, *вийти*, *v. n.* aus-heraus-binausgehen, herauskommen; steigen, wohin gehen, на що hinausgehen; 2) *вийшов* на чоловіка hat zum ordentlichen, achtbaren Menschen gebracht (ist e. solcher geworden); 3) — на своє auf das Seinige auskommen; добре на чім — bei etw. gut wegkommen; *вийшло* на добре hat zum Guten ausgeschlagen; guten Ausgang nehmen; — на одно auf eins hinauskommen; 4) zum Vorschein kommen, ans Licht kommen, erscheinen; — *в відкись* herrühren, entspringen; 5) verbraucht werden, ausgehen; 6) — *ся* viel gehen; *b)* genesen, sich erholen; *такій* уарубок виходив *ся* ist tüchtig aufgewachsen; 7) *виходити* *v. a.* *п. c.* (durch Herumgehen) erwirken.

Виходівий, *a.* Ausgangs-. [*Term.*

Виходство, *n.* Auswanderung, *f. Пар.*

Вихола, *f.* *v.* Вихор.

Вихолоштати, *P. I.* 56, вихолощувати, *Др.* *v. a.* entmannen.

Вихонфти, *v. n.* *P. I.* 1 ausschlagen; schwenken, heben.

Вихоп, *m.* das Herausgelangen, Losmachen, *n.* Rettung, *f. T.*

Вихопити, *вихопляти*, *v. a.* herausgreifen; — *ся* entgehen, entkommen, entschlüpfen; *b)* herausfahren, hervorspringen, (*в чимось* womit); *c)* sich hinaufschwingen.

Вихор, *m.* вихора, *f.* Sturmwind, *m.*

Вихорбувати *ся*, *Ос.* (61) II. 189 schön werden; sich zieren.

Вихорувати, *v. n.* genesen.

Вихрамати *ся*, hinken aber dann hergestellt sein.

Вихрест, *m.* getaufter Jude.

Вихрестити, *вихрещувати*, *v. a.* einen Juden taufen.

Вихрестка, *f.* getaufte Jüdin.

Вихрити, *v. a.* bei den Haaren raufen, *Др. c.* 214; 2) wuchtig schlagen, *Ко.* 114; — *ся* sich krümmen, *v. n.* kräuseln, krummlaufen; *b)* sich tummeln, *Л.* 29.

Вихрити, *v. n.* *H.* 49 sich überheben u. Aufruhr erregen.

Вихровати *й. a.* nicht glatt, krumm, verbogen, geworfen, -а *бонта*; 2) * *голова* störriger, unbezugsamer Kopf.

Вихровий, *a.* zum Sturmwind geh.

Вихудати, (-дїти) *v. n.* hager werden.

Вихрянути, *v. a.* aushusten, *Ч. II.* 295. [*stellen.*

Вихторити, *v. a.* щось eilig ansehen

Вицвісти, *вицвісти*, *v. n.* die Farbe verlieren, verschiessen, verblassen, verbleichen, *M.* [in Blüten prangen, *H.* 141.

Вицвітати, *v. n.* вицвітати *ся*,

Вицвіт, *m.* вицвітіння, *f.* Ausblühung, Efflorescenz, *v. a.* auspeitschen.

Вицвлягати, *v. a.* auspeitschen.

Вицвляхувати, *v. a.* mit Nägeln beschlagen, *ПГ.*

Вицеркати, *v. a.* abmelken.

Вицик, *m.* Auszahlung in kleinen Posten; *вициком* платитъ er läppert seine Schuld ab.

Вицикати, *v. a.* *v.* Вицяпати; 2) läppern, nach u. nach in kleinen Posten auszahlen. [*ziehen.*

Вицупити, *v. a.* ausklauben, aus-

Вицяпати, *v. a.* tröpfeln lassen, die wenige Milch ausmelken.

Вицпарати *ся*, *в біді* sich aus der Noth heraus Helfen.

Вицпахнути, *v. n.* abmagern, schwindsüchtig werden, *C. I.* 19.

Вицпанка, *f.* Prahlerei, *f.* [*ОП.*

Вицварити, *pl.* Spässe, Streiche, *pl. m.*

Вицварувати, *v. n.* Streiche spielen, Unfug treiben, *P. I.* 77.

Вицвати, *v. a.* aufhetzen.

Вицкбвнути, *v. n.* ausgleiten, entgleisen, (*Ф.*) [*trünnige.*

Вицпенець, -ця. *m.* der Ab-

Вицпурювати, *вицпурити*, *v. a.* schmücken, ausstaffieren, ordnen, aufräumen, *K.*

Вицчерети, *v. a.* ausschöpfen, erschöpfen, aussaugen; *вицчеретий*, *ptc.*

B. erschöpft, ausgesogen. [*streichen.*

Вицчеркати, *вицчеркати*, *v. a.* aus-

Вицчерпати, *вицчерпувати*; *v. n.* *Вицчерети.* [*kämmen.*

Вицчесати, *вицчсувати*, *v. a.* aus-

Вицчина, *f.* *Др. c.* 363 *v.* Війка.

Вичинити, *v. a.* *v.* Виправити (скі-
ру); 2) abscheiden, *Пол.* reinigen (сві-
же рещетом).

Вичинка, *f.* *H.* 203 *v.* Виправа (скі-
ру); 2) *m.* eigensinniger Prabler.

Вичинки, *pl.* Auswurf vom Getreide, Gemülle, *n.* Kaff, *m.*

Вичинятися, *сиди* absondern, *У;* sich offenbaren, auftreten; — *чим* womit prahlen, sich brüsten.

Вичистити, *вицщувати*, *v. a.* reinigen, säubern.

Вичисток, -тка, *m. v.* Корчунок.

Вичитаме, *n.* -е число *v.* Одліччяме.

Вичитаня, *n. v.* Одліч. *Км.*

Вичитати, *вицщувати*, *v. a.* durch Lesen etw. erfahren, herauslesen, etw. wo lesen; 2) abrechnen, abziehen. [*с. §.*

Вичікурнфти, *v. n. v.* Вихопити

Вичубити, *вицщувати*, *v. a.* beim Schorf nehmen *v.* reissen. [*sein, Пол.*

Вичувати *ся*, hörbar, vernehmbar

Вичуняти, *вицщувати*, *v. n.* genesen, *III. I.* 27. [*rieseln.*

Вичурити, *вицщувати*, *v. n.* aus-

Вичухати (-чухрати) *ся*, sich genug kratzen, reiben (u. dadh glatt aufwachsen: паця).

Віша, *f.* Höhe, *f. Mi.* II. 80.

Вішарбувати, *v.* Вищурувати.

Вішатрити, *v. a.* ausstöbern, ausforschen.

Вишвікувати, *v. a.* schwingen, *He.*

Вишенька, *f.* rechts. Nebenfl. d. Сян.

Вишеннік, *m. v.* Вишнік, *M.*

Вишеупомянутий, *a.* *Пол.* oben erwähnt. [*IV.* 475 ausstossen.

Вишибнути, *вишибсти*, *v. a.* *Ч.*

Вишибок, -бка, *m.* Vorsprung, Vorstoss, *m. Вак.* (in d. Geogr.).

Вишивальниця, *f.* Stickerin, *f.*

Вишіваня, *n.* Ausnähen, Sticken, *n.* Stickerei, *f.*

Вишіваний, *ptc.* gestickt, gewirkt.

Вишіваник, *m.* mit bunter Wolle gesticktes Kleid u. *A.*

Вишивати, *вишити*, *v. a.* ausnähen; 2) sticken, wirken (in Mustern).

Вишиня, *f.* Höhe. *f.* hoher Wuchs, *Км.*

Вишиник, *m.* Ausschank, Schank, *m.*

Вишиня, *n.* Weichselpflanzung, *f.*

Вішка, *f.* Boden unterm Dache, Dachboden, *m.*

Вішкварок, -рка, *m. v.* Шкварок; *вишкварки* *v.* *когось* зробити jmdn zu To-

de verbrennen, weidlich abprügeln, *C. I.* 57.

Вішкрити, *v. a.* зуби Zähne fletschen; *око* d. Auge verdrehen; — *ся* grinzen.

Вішкритка, *m. f.* der Zähne fletscht.

Вішкробати, *v.* Віскробати.

Вишневій, (*d.* вишневецький), *a.* aus Weichselholz; 2) — сад Weichselgarten; 3) weichselroth.

Вишневецьчина, *f.* *K. C.* Gütercomplex der Fürsten Вишневецькі.

І. Вішник, *m. Ч. III.* 45 Obermann, der Obere, Oberste, Vorstand, Vorsteher; *H.* 22 der Ober (Kartenfigur zwischen dem König u. dem Buben [*sog.* Unter]): Dame. [Weichselpflanzung, *f.* garten, *m.*

ІІ. Вишнік, (*d.* вишнічок), *m.*

Вішнімпорити, *v. a.* ausschnüffeln, -flunkern, *У.*

Вишніна, *f. coll.* Weichselbäume, *pl.*; 2) Weichselholz, *n.*

Вішниця, *f.* Oberin, Vorsteherin, *f.*

Вішнів-град, *m. ЗР. I.* 94 *v.* Вишнік. [*II.* 314; 2) höher gelegen.

Вішній, -ий, *a.* hoch, höchst, *M. Ke.*

Вішність, -ости, *f.* Höheit, *f.*

Вішня, *f.* Weichselbaum, *m.* Sauerkirsche, *f.* (*Prunus cerasus*); 2) *Nbfl.* d. Сян.

Вішняк, *m.* Weichselgeist, Kirschwein, *m.*

Вишва, *f.* nördl. *Nbfl.* der Тіса.

Вішок, -шку, *m. M.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.*

Вішук, *m.* das gesuchte Resultat.

Вішукати, *вищуквати*, *v. a.* aus-hervorsuchen.

Вішумити, *v. n.* ausschäumen, aus-gähren; 2) austoben; 3) wieder näch-tern werden. [*rein soheuern.*

Вищурувати, *v. a.* aus-scheuern,

Вишній, *вищій*, *a. compar.* zu Ви-

Вишнін, *f. K. v.* Вишнін [сбкій.

Вішність, -ости, *f.* höhere Lage;

2) Vorrang, *m.* Uebergewicht, *n.* Ueberlegenheit *f.*; Höhe, Erhabenheit, *f.*

І. Віщати, [вищати, *вищати*], *v. n.*

ІІ. Вищати, [вищати, *вищати*], *v. n.* gellend schreien, kreischen, lärmen, *Левк.*

Віщеканий, *a.* loses Maul habend.

Віщерб, *m. Вак.* Scharte, *f.*

Віщербити, *v. a.* schartig machen.

Віщибати, *v. a.* abkneipen, -reissen, herausrupfen.

Вищніа, *f. Ст.* в. Вишиніа.
 Вищиріти, вищирити, *v. a.* blossstellen, entblößen, aufmachen; — *вуби* d. Zähne fletschen.
 Вищитувати, вищитати, *v. a.* C. I. 240 aufzählen.
 Вищупувати ся, sich sehr sorgfältig kleiden, ausputzen, *s. Шупати.*
 Віяв, *m. Т. Нс.* Ausdruck, Erguss, *m.* Aeusserung, *f.*; 2) Veröffentlichung, Bekanntmachung, *f.* 3) Bekenntnis, Geständnis, *n.* Aussage, *f. М.* 4) Erscheinung, *f. Нс.*
 Віява, *f.* das Erscheinen, Hervorkommen; 2) *М.* III. 9. Aussage, Mittheilung, *f.* Aufschluss der Gefühle, *m.*
 Віявитель, *m.* Offenbarer, *Лу.* 2) Darsteller, Repräsentant, *m. Нс.*
 Віявити, виявляти, *v. a.* enthüllen, entdecken, an den Tag bringen; *когось* jmdn überführen, überweisen (einer Schuld).
 Віявка, *f. Нс.* 48. меч гей — ?
 Віясненє, *n.* Erklärung, Aufklärung, *f.* Aufschluss, *m.*
 Віяснити, вияснити, *v. a.* aufklären, erklären, Aufschluss geben; — *ся* sich aufklären; *v.* aufheitern, licht werden.
 Ві, *s. В.* *праер.* [бель.
 Віблак, *m.* runder Baumklotz, *s. Ві-*
 Віблій, *a.* [обл.-] *Wgr.* 176. länglich rund. [Friedung aus Rundholz, *f.*
 Віблінє, *n.* віблиці, *pl.* Hürde, Um-
 Віблінка, *f.* Seewalze, *f.* — *сикунка* Spritzwurm, *m.* Seegurke, *f.* (*Holothuria tubulosa*).
 Віблє, *n.* Bogen, *m.* Wölbung *f. ГІІІ.*
 Вібловатий, *a.* walzenförmig dreh-
 rund, *Пол.*
 Вібловий кукластий, Walzenthier-
 chen, *n.* (*Enchelys pupa*) *Вол.*
 Вібче, *n. f.* Вібчїна, (-нка) *f. N.*
 d. Berge und polonїна. *Gr.* 6.
 Віват, *m.* Vivatruf; 2) Toast; 3) Sa-
 Вівдя, *f. s.* Яндѳа. [Lutschuss, *m.*
 Вівк, *s. Вок.* Ч. II. 297.
 Вівканє, *n.* вівкоти, *pl.* Gejohle, *n.*
 Вівкати, вівкнути, *v. n.* lose auf-
 schreien, johlen.
 Вівса (-ї) *pl.* Hafersaaten, *pl.*
 Вівсик, *m. s.* Вівсїг; 2) Art Weiss-
 fish (*Aspius delineatus*).
 Вівсиско, *n.* Hafersstoppfeld, *n.*

Вівсїг, *m.* вівсїга, *f.* Windhafer, *m.*
 (*Avena fatua*).
 Вівсїний, *a.* von Hafer, Hafer-
 Вівсїниця, *f.* Haferstroh. [Вівсик?].
 Вівсїнка, *f. s.* Вівсїниця; 2) *v.*
 Вівтар, *m.* Altar, *m.*
 Вівтівна, *s.* Вїйтївна. [*м. Оз.* 54.
 Вівтєрок, *g.* вївтірка, *m.* Dienstag,
 Вівцїя, *f.* Schaf, *n.* (*Ovis*).
 Вівчїр, *m.* Schafhirt, Schäfer, *m.*
 Вівчїрик, *m.* Schäferjunge, Schaf-
 hirt, *m.*; 2) *s.* Овчїрик; 3) Art Melo-
 die, *М+Б.* 44. [Schafhirt, Schäfer sein.
 Вівчїрити, *v. n.* Schafe weiden,
 Вівчїрка, *f.* Schafhirtin, Schäferin *f.*
 Вівчїрня, *f. s.* Вівчїнець.
 Вівчїрський, *a.* Schäfer-; — *пес*
 Schäferhund, *n.* (*Canis pastoreus*).
 Вівчїнець, -нця, *m.* Schafstall, *m.*
 Вівчїра, *f.* Wolfspelz, *n. У.* [Wiar].
 Вігор, *m.* rechts. *Нл.* des Сян (*пол.*
 Вігорлєт, *m.* Gebirgsarm des Бєскїд.
 Вігрїни, *pl. АД.* I. 8. *Іпр.* VIII. 26.
 Art Musikinstrument.
 I. Від, *праер.* *s.* Ид (*до*) *Оз.* 190.
 II. Від [отъ, од], *праер.* mit d. Ge-
 nit. 1) bez. d. Ursprung einer Sache,
 den Urheber, die Ursache eines Zu-
 standes: von, von Seite, seitens; від
 мене, від тебе etc. von mir, meinerseits
 etc. від людїй сьміх von d. Leuten Spott;
 ключ від комбїри Kammerschlüssel;
 драбїна від стрїху *Мі.* IV. 559. Bei
 passiv., reflex. u. neutr. Verben mit pas-
 siver Bedtg.: побїгтий, вїбраний від
 кого; вмєрти від страху, горїти від
 вєгїда: aus, vor, wegen, in Folge,
 durch; лїкарєтво від кашлю gegen,
 für den Husten; від старєсти vor Al-
 ter, in Folge des Alters; 2) von Zeit
 u. Ort: von, seit, binnen; від малї дї-
 тїни von Kindesbeinen, von zarter
 Kindheit an; від рїна до нїчи, від
 нїні ва тїждєнь; від Кїева von K.
 her, aus der Gegend von K.; від сїду
 сїнця, від пїночи von Norden; хїта
 від сїнця vom Sonnenlichte abgewandt,
 von der Sonne unbeschieden; від чо-
 го не дасьтє? unter welchem Preise
 werden Sie das nicht verkaufen? * я не
 від тїго bin nicht fern davon, bin nicht
 dagegen, bin dabei; 3) von Art u. Weise:
 від рїву allsogleich, від ока nach dem

Augenmass, від нєхочу ungeru, самѳ
 від сєбе von selbst; 4) bei *Сотпар.*
 бїльшїй від мене grösser als ich. *Мі.*
 IV. 547—559.
 Від- (од-), untrennbare Partikel in
 Zusammensetzung mit Verben u. Adver-
 bien: ab, zurück-, wieder-, auf-, er-, ent-,
 los-, weg-, ver-, genug, *Мі.* IV. 223, 224.
 Die fehlenden Wörter unter Від- s. un-
 ter Од-, u. untereinfachen Wörtern + від-.
 III. Від [вїд-], *g.* віду, *Н.* 39: ві-
 дом *s.* Вид, вїдом.
 Вїдї, *f.* Typhuskrankheit, *f.*
 Вїда [вїд-], *f. М.* I. 89. II. 190 Kunde,
 Nachricht, Anzeige, *f.* das Wissen, *Мі.* II. 36.
 Вїда, *f. s.* Врїки, (*vgl.* Вїдї).
 Вїдїв, вїдїй. *adv.* vermuthlich, wahr-
 scheinlich, vielleicht, *Оз.* 204.4.
 Вїдїанє, (*d.* вїдїанєчко). *n.* das Wis-
 sen, Kenntniss, *f. Лєвч.* — дїти Nach-
 richt geben.
 Вїдати, *v. a.* wissen; — *ся* sich er-
 kundigen; *ва чїм s.* Глїдати.
 Вїдїати ся, вїєти ся sich hinein-
 beissen, -fressen, -zehren, -drücken; 2)
v. a. s. Урєчї. [пїйку — *s.* Батувати.
 Вїдатувати, *v. a.* Ч. V. 1173 своїм
 Вїдївати вїдїяти. *v. a.* zurück-
 schlagen, -stossen; rück-, abschlagen,
 abprallen, reflectieren; 2) *v. n.* abstechen,
 sich abheben; 3) gewaltsam abnehmen,
 abringen, befreien, wiedererobern; 4)
 — *ся* sich abtrennen, verschlagen wer-
 den; b) sich vertheidigen; c) aufstossen
 (von Magengasen) *комусь чїм.*
 Вїдївач, *m.* vom Zurückgeschlage-
 nen, Abgestossenen, Vereinsamten.
 Вїдїратєль, *m.* Abnehmer, Kunde;
 2) Empfänger, *m.*
 Вїдїрати, вїдїрати. *v. a.* zurück-,
 abnehmen, übernehmen, empfangen; 2)
 дєгїну Hebammiendienst verrichten.
 Вїдїркати ся, vom Belegtwer-
 den des Schafes dh den Widder.
 Вїдїт, *m.* Absatz, Abgang, *m. ГІІІ.*
 Вїдїгїти, вїдїгїти. *v. n.* weglaufen;
 * абєшвєїтї вїдїгїти; hineilen kudьсь;
 2) von der läufischen Kuh, die vom Stie-
 re belegt wurde.
 Вїдїжнїй, *a.* Flieh-, -а сїла Flieh-
 kraft, Schwung, Centrifugalkraft, *f. Пол.*
 Вїдїїа, -бїю, *m.* Abprall, *m. Пол.*
 Вїдїїр, -бїру, *m.* Abnahme; 2) Aus-

hebung, Recrutirung, *f. Зар.*
 Вїдїборїна, *f.* Vertheidigung, *f. М.*
 Вїдїбрєхувати, *v. n.* entgegen bel-
 len, klaffen; вїдїрїхувати ся sich he-
 rauslügen. [messen.
 Вїдїродїти, *v. a.* mit Schritten ab-
 Вїдїруванє, *n. s.* Вїдїрутєк; 2) Ab-
 haltung, *f.*
 Вїдїудобанє, *n.* Wiederaufbau, *m.*
 Вїдїудувати, *v. a.* wiederaufbauen.
 Вїдїўти, вїдїўвати. *v. a.* abmachen,
 leisten; — *своє* seine Pflicht thun; 2)
 abhalten; 3) abbüssen; 4) — *ся* statt-
 finden, vor sich gehen.
 Вїдїўтєк, -тєку. *m.* Dienstleistung,
 Servitutspflicht, *f. К.*
 Вїдївага, *f.* Muth, *m.* Kühnheit, *f.*
 Вїдївдїти, *v. a.* abrathen, abwen-
 dig machen, die Lust benehmen.
 Вїдївїжити, вїдївїжувати, *v. a.* ab-
 wägen, abwiegen; darwägen; 2) abhe-
 ben; 3) — *ся* sich an etw. wagen, es
 wägen, sich erkühnen, на щєсь.
 Вїдївїжнїй, *a.* muthig, kühn.
 Вїдївїжнїєть, -остї. *f. s.* Вїдївага.
 Вїдївалїти, *v. a. s.* Одвалїти, вїд-
 полодїти. [wälzen, abwälzen.
 Вїдївалїяти, вїдївалївати. *v. a.* weg-
 Вїдвар, *m.* Absud, Abguss, *m. Пар.*
 Вїдварїти, *v. a.* absieden, abko-
 chen; 2) *v.* Вїдїпустїти 3) *Пол.*
 Вїдївдїка, *f. Ф.* Dank, *m.* Vergeltung, *f.*
 Вїдївдїчити, вїдївдїчувати, *v. a.*
 dankbar vergelten; — *ся* sich dankbar
 erweisen. [abwerfen, ablehnen, abweisen.
 Вїдївєрєчи, вїдївєрїти. *v. a. ver-*
 Вїдївєрєнєць, -нця, *m.* der Ab-
 trünnige, Renegat, *m. Т.* [ter Brachacker.
 Вїдївєртї, *f.* das zweite Mal gepflüg-
 Вїдївєртїти, вїдївєрнїти. *v. a.* ab-
 wenden, wegwenden; 2) den Acker zum
 zweiten Male stürzen.
 Вїдївєстї, вїдївєїти. *v. a.* weg-,
 abführen, abbringen: *когось* від чо-
 гось; 2) — *ся* verschoben werden.
 Вїдївїкїти, вїдївїкїти, *v. n.* sich
 entwöhnen, sich abgewöhnen.
 Вїдївїлювати, *v. a.* auf die Seite
 schwenken, abwenden; — *ся* sich ent-
 fernen, sich abwenden, від ко-
 гось.
 Вїдївїнїти, вїдївїнїти, *v. a.* abwin-
 den, abwickeln, aufrollen; 2) вїдївїнїти
 рїку, рїкою auf die Seite schwenken;

3) — ся sich abwenden, sich entfernen.
 I. Відвід, [вед-], явними на відвіді ich halte mich abseits von ihnen.
 II. Відвід, [вд-], *м. Нз. I. Einsicht, Kenntnis, f.* — ввіти Erkundigung einholen. [АД. I. 82 sich erkundigen.
 Відвідати, *в. а.* besuchen; 2) — ся Відвідати, *пл.* Besuch, *м.* Abstattung eines Besuches, *ф. Т.*
 Відвідний, [вед-, вод-], *а.* — час Zeit, welche verschoben werden kann.
 Відвіз, -воз, *м.* Abfuhr, *ф.*
 Відвінувати, *в. а.* ausstatten, Ausstattung, Mitgift geben.
 Відвічний, *а.* uralt; althergebraucht.
 Відвлечений, *а.* abstract, *Тор.*
 Відвбдич, *м.* Zieher, *м.* Ableitungsapparat, *м. Пол.* [pratensis).
 Відвбдник, *м.* Abbiskraut, *н.* (Succisa)
 Відводок, -дка, *м.* Absenker, *м. Пар.*
 Відволгати, *в. н.* vom Thauwetter.
 Відволкати, відволкати, *в. а.* verziehen, verschieben.
 Відволбга, відволж, *Гол.* відволбда, *Gr. 29. f.* Thauwetter. *н.*
 Відволодати, *в. а.* *Кс. II. 61.* zur Besinnung, zum Bewusstsein bringen.
 Відволондути, *в. н.* sich erholen, *Ф.*
 Відволока, *ф.* Aufschub, Verzug, *м.*
 Відвонючене, *н.* das Entziehen von übelriechenden Gasen, Desinfection *ф.*
 Відвонючити, *в. а.* desinfectieren.
 Відвбркувати, *в. а.* mürnisch u. zänkisch entgegenen.
 Відворот, *ф.* Rückseite, *ф. Revers, м.* на-відворить vice versa, *Фр.*
 Відворотний, *а.* Gegen-, gegenseitig; rückseitig; 2) rückgehend, umgehend.
 Відворотність, -ости, *ф.* Gegenseitigkeit, Reciprocität, *ф.* [тати ся.
 Відворбчувати ся, *в.* Відвер-
 Відгадати, відгадувати, *в. а.* errathen, enträthseln; — загадку das Räthsel lösen; 2) ahnen. [then, *ВВ.*
 Відгáдливий, *а.* leicht zu errathen.
 Відгáдуване, *н.* das Errathen; 2) Ahnen, *н.*
 Відгáдувач, *м. Га. I. 141* der erräth.
 Відгáль, *м. М. I. 47.* без відгáлю ohne Unterlass, ohne nachzulassen, rastlos.
 Відганяти, *в.* Відігнати.
 Відгинати, *в. а.* с. Відогнути.
 Відглаблений, *а.* deverbativ, *Оз.*

Відглядати, *в. а.* aufsuchen, *До.*
 Відговорити, *в. а.* abreden, zu Ende herunterplappern.
 Відгодити ся від дому sich vom Hause entfernen, verreisen, nicht zu Hause sein, *Ф.*
 Відголос, *м.* Wiederhall, *м. Echo, н.*
 Відгомон, *м. с.* Відголос, Nach-
 Відгоріти, *в. н.* abbrennen. [hall, *м.*
 Відгорнути, відгортати, *в. а.* auf die Seite scharren, -schieben, -bringen.
 Відгбстини, *пл.* Gegenbesuch u. Gegenbewirtung. [statten).
 Відгостити ся, Gegenbesuch ab-
 Відгражати ся, відгрожувати ся кому, на кого drohen, androhen (jmdm) *Тор.* [abgrenzen).
 Відграничати, (-нічити), *в. а.*
 Відгранічене, *н.* Abgrenzung, *ф.*
 Відгребати, відгребувати, *в. а.* aufgraben; d. Verschollene heraufbringen.
 Відгривати, с. Відограти. [nung.
 Відгривка, *ф. Ле.* bissige Entgeg-
 Відгрівати, *в. а.* s. abbeissen, -nagen.
 Відгрівати, *в. а.* s. Відпускати 4).
 Відгуний, *а.* vom After; -а кішка Enddarm, Mastdarm, *м.* [Entgegnung).
 Відгук, *м. в.* Відгомон. Zuruf, *м.*
 Відгукнути ся, відгукувати ся, den Zuruf entgegenen, zurückschallen lassen; 2) *в.* Гукати ся.
 Відгулень, -ля, *м. с.* 'Одгулень.
 Відгуювати, *в. а.* abwendig machen. [abhalten — весіле, *Р. I. 129.*
 Відгуляти, *в. а.* abtanzen, festlich
 Віддавене, *н.* Abgabe, Abstattung, *ф.*; das Erweisen; 2) *в.* Віддане.
 Віддавати, віддати, *в. а.* abgeben, zurück-, wiedergeben, -erstatten; vergelten, відданий хлб verdiente Vergeltung, Strafe; — візиту den Besuch abstaten; — поклін entgegenrüssen; — честь кому Ehre bezeugen, verehren; 2) — ся sich widmen, s. hingeben; *в.* empfehlen, *в.* ergeben; *б)* — ся (vom Weibe) heiraten, sich vermählen; 3) *в. н.* віддало му er ist genesen; сіно віддає wird wieder feucht.
 Віддавати, *в. а.* ab-, auspressen.
 Віддажа, *ф. Wgr. 146* Vermählung, Heirat, *ф.*
 Віддаль, *ф. Фр.* Entfernung, Ferne, *ф.*
 Віддалене, *н.* Entfernung, Weite, *ф.*

Віддалений, *а.* entfernt, fern.
 Віддаленість, -ости, *ф.* Entfernung, *ф.*
 Віддалечити ся, *В.* sich weit entfernen. [fern).
 Віддаляти, віддаляти, *в. а.* entfernen.
 Віддане, відданне, (*Рус. Дн. 42*), *н.*
 Віддані, *ф.* дочка на відданю heiratsfähig.
 Віддавця, *ф.* heiratsfähiges Mädchen; 2) Braut, *ф.* [ger, *м. ГШ.*
 Віддатель, *м.* Abgeber, Ueberbringer.
 Віддати, с. Віддавати.
 Віддача, *ф. Кс. II. 161* Zurückgabe, Zurückerstattung, *ф.*
 Віддвирний, *а.* von, nach Ausseen.
 Віддальник, *м. Др. с. 30* Arzt, *м.*
 Віддєрти, віддєрати, *в. а.* abreißen.
 Віддых, *м.* Athem, *м.* das Athemholen; віддыху не дати кому *в.* Віддыхнути не дати.
 Віддыхати, віддыхнути, *в. н.* athmen, Athem holen, schöpfen; не дасть віддыхнути lässt nicht zu Athem kommen, heisset rastlos arbeiten.
 Віддыхоць, *м. Зг.* нажидати віддыху schwer, lange ausathmen.
 Відділ, *м.* Abtheilung; 2) Theilung, *ф.*
 Відділимий, *а.* trennbar, *Пол.*
 Відділяти, відділювати, *в. а.* abtheilen, absondern, scheiden, trennen.
 Віддільний, *а.* abgesondert, abgetheilt, abgeschieden; 2) abtheilbar, trennbar. [Getrenntheit, Abgeschiedenheit, *Пол.*
 Відділяність, -ости, *ф.* Absonderung,
 Відділуване, *н.* Rückwirkung, Reaction, *ф. Пар.* [ken, reagiren, *Пар.*
 Відділувати, *в. а.* rück-, einwirken.
 Віддувати, віддути, *в. а.* abwehen, abblasen; — ся sich aufblähen, bauschig
 Віддух, с. Віддох. [werden).
 Віддубарити, віддубасити, *в. а.* abprügeln.
 Віддяка, *ф. Лесв. с.* Віддяка.
 Віддякувати ся, *Ф. в.* Віддяч-
 Віддьяга, с. Відляга. [ти ся.
 Від'ємник, *м.* Subtrahend, *м.*
 Від'єречко, *н. дїм. в.* Відрб.
 Від'єрний, *а.* ein Eimer fassend.
 Віддєлувати, *в. а.* нембуго того — ich kann mich dessen gar nicht genug gereuen lassen.
 Віджахнути, *в. а.* abschrecken. [ben.
 Віджерати ся, bissige Antwort ge-
 Відживити, відживляти, *в. а.* be-

leben; — ся добре sich gut nähren.
 Віджівний, *а.* Nahrungs-
 Віджинати ся від кого von jmdm weiter hin Getreide schneiden.
 Віджити, відживати, *в. н.* aufleben, neues Leben bekommen.
 Віджувати, *в. а.* wiederkauen.
 Віджде, *н. Гол. III. 31* с. Позда, віздане.
 Відздний, *а.* von hinten, vom After.
 Віддарок, -рку, *м. V.* Abglanz, Nimbus, *м.* [entwöhnen).
 Віддвичити, *в. а.* abgewöhnen.
 Віддволяти, *в. а.* befreien; від чогось jmdm etw. erlassen, *К.* [ende.
 Віддемковий, *а.* Stamm-, *в.* Stamm-
 Віддемок, -мка, *м.* Stamm, *м.* Stamm-
 ende, *н.*; 2) Ausläufer, *м.* (stolo), *В.*
 Віддєвати ся, віддєвати ся sich hören lassen, sich vernehmen lassen; entgegen-, zurückrufen.
 Віддємки, *пл.* Nachwinter, *м.*
 Віддєскане, *н.* das Wiedererlangen, Wiedergewinnen.
 Віддєскати, віддєскувати, *в. а.* wiedergewinnen, wiedererlangen. [н. *В.*
 Віддєнка, *ф.* Kennzeichen, Merkmal,
 Віддєнчати, (-чати, -чувати), *в. а.* kennzeichnen, ein Abzeichen machen, unterscheiden; — ся sich auszeichnen.
 Віддєчене, *н.* Unterscheidung; 2) Auszeichnung, *ф.* [земковий).
 Віддєковий, *а.* Ч. V. 675 с. Від-
 Віддєв, *м. ВВ.* — совісти Laut, *м.*
 Віддєв, *м.* Regung des Gewissens, *ф.*
 Віддєйти, *в. а.* auslaugen.
 Віддєпяти, *в. а.* двєри von der Klinke loelassen.
 Від'ємний, *а.* denominativ, *Оз.*
 Віддєгати, *в. а.* abtreiben, wegjagen, davon treiben, -jagen.
 Від'єд, *м.* Abfahrt, Abreise, *ф.* [ren.
 Від'єдяти, від'єджати, *в. н.* abfahren.
 Від'єдний, *а.* zur Abfahrt geh., на від'єднім bei der Abfahrt, *б.* Abschied.
 Від'єма, [-доим-], *ф.* Abbruch, Verlust, *м. Т.*
 Віддєйти, віддєйти, *в. н.* abgehen, davon-, ausgehen, sich entfernen; 2) zu Ende gehen: вечєра віддєшла; верєnden: товáрина; 3) wieder feucht werden (сі-
 Віддєкнути, с. Віддєкати. [но).
 Віддєпяти, с. Віддєпяти.

Відіпрати, *v. a.* abwaschen.
 Відіпхнути, *v.* Відпихати.
 Відірвати, *v.* Відорвати.
 Відіслати, *v.* Відсилати.
 Від'їсти, від'їдати, *v. a.* abfressen;
 від'їсти ся не мōгу іoh kann mich nicht
 satt essen; 2) *v.* Відпастися; 3) від'
 їдати ся *v.* Віджерати ся. [verlassen.
 Від'їхати, *v.* Від'їздити; когō jmdn
 Відка лєстивча, *Stenopterix hirun-*
dina, Pol. [zucht, *m. Par.*
 Відкава, *m.* Absage, Absagung, *f.* Ver-
 Відкавалний, *a.* -а присага
 рюкsschiebbarer Haupteid, *BE.*
 Відкавати, відкаувати, *v. n.* ant-
 worten, erwidern; 2) кому щось jmdm
 etw. vermachen; присягу рюкsschieben;
 3) absagen, abschlagen, *Par.*; 4) від-
 каувати на когō *v.* Нарікати. [*Pol.*
 Відкаламучене, *n.* Entfärben, *n.*
 Відкараскати ся, від когō von
 jmdm sich losreissen. [weloher Stelle?
 Відки, *adv.* woher? von wo? von
 Відкидати, відкинути, *v. a.* weg-
 abwerfen; verwerfen; abweisen; 2)* —
 нōги verenden; 3) *v. n.* відкинуло кому
 es widert jmdn an, ist zuwider; 4) — ся від
 когō von jmdm abfallen, jmdn verlassen; від
 чогō auf etw. entsagen. [gen, *рукав.*
 Відкїдний, *a.* zum Zurückschla-
 Відкїнене, відкїнуте, *K. n.* Ab-
 weisung; Verwerfung, *f.* [*Pol.*
 Відкїслїти, *v. a.* desoxydieren,
 Відкїль, відкїля? *adv.* von woher?
 [отъ-ко-лѣ], *Ог.* 162, 1. відкїльсь, *Кн.*
 von wo; von-aus irgend woher, aus irgend
 einem Orte. [Aufschieben, Aufschub, *m.*
 Відкладане, *n.* Weglegung *f.*; 2) das
 Відкладати, відложїти, *v. a.* bei
 Seite legen, weg- ablegen; 2) aufschie-
 ben, verschieben; aussetzen, verlegen.
 Відкладниця, *f.* Streichbrett, Rū-
 ster, *n.* (в плуї).
 Відклеїти, *v. a.* aufleimen, abkle-
 ben; — ся aus dem Leime gehen.
 Відклепати, *v. a.* abklopfen.
 Відклек, *m.* відклекана, *n. Term.*
 Berufung, *f.* Anruf, *m.* Appellation, *f.*
 2) Abberufung, *f.*
 Відклякати, відклякувати, *v. a.*
 до, на когось, auf jmdn sich berufen,
 an jmdn appellieren; 2) abberufen, wi-
 derrufen.

Відклячний, *a.* Appellations-, Be-
 rufungs-. [Appellant, *m. Term.*
 Відклячний, *m.* der Berufende,
 Відклячність, відклякальність,
 -ости, *f.* Appellabilität, *f. Term.*
 Відкляч, -ону, *m.* Gegengruss, *m. Par.*
 Відклячине, *n. a.* s. das Werfen
 der Erde in den Grab (при похорові)
Kol. I. 220. [хувати, (*v.* Hunde).
 Відклясньовати ся, *v.* Відбрє-
 Відклячене, *n.* Abweichung, De-
 clination, *f. Pol.*
 Відклянути, відклянути, відкля-
 нювати, *v. a.* abwenden, abwendig
 machen; verabschieden; — ся sich abwen-
 den, den Gruss erwidern, entgegen-
 grüssen; * відклянювати ся verenden,
 Відкляцїя, *f. s.* Заколїсник. [sterben.
 Відкляло, *adv.* abstehehend, divergi-
 rend (in Halbkreis).
 Відкопати, відкопувати, *v. a.*
 herausgraben, aufgraben.
 Відкоси, *pl.* das Eis an den beiden
 Seiten des Flusses. [abmähen.
 Відкосїти, відкошувати, *v. a.*
 Відкраувати, *v.* Відкрити.
 Відкрапїти, *v. a.* ausziehen,
 auspressen. [verblühen.
 Відкрасувати ся, in Schönheit
 Відкривати, відкрїти, *v. a.* auf-
 decken; 2) entdecken, erfunden; 3) da-
 hinter kommen, erfahren; 4) обрїри бє-
 сїдою eröffnen; 5) — ся sich entblössen.
 Відкрїльщик, *m.* Flügelmann,
m. Kos.
 Відкрїтє, *n.* Entdeckung, *f.* 2) das
 Aufdecken, Erfahrung, *f.* 3) Eröffnung, *f.*
 Відкрїтель, *m.* *Ил.* Entdecker, *m.*
 Відкрїтїсть, -ости, *f. Фр.* [*Св.*
 (82)318] offene umfassbare Aussicht, Lage.
 Відкрити, *v. a.* abschneiden.
 Відкруїти, відкручувати, *v. a.*
 auf, zurückdrehen. [Ablösung, Abolition, *f.*
 Відкуп, відкуплене, Abkauf, *m.*
 Відкупїти, відкупляти, *v. a.* ab-
 kaufen, wiederkaufen; 2) erlösen.
 Відкус, *m.* відкуса, *f.* Abbiß, *m.*
 Відкусїти, відкушувати, *v. a.*
 abbeissen.
 Відлєжати, відлєжувати, *v. n.* ab-
 liegen (krank, bettlägerig); liegend ab-
 büssen; 2) sich wundliegen; 3) *v. a.*
 обїки die Seiten wundliegen.

Відлет, *m.* das Abziehen der Zug-
 vōgel, Wegflug, *m.*
 Відлетїти, відлїтати, *v. n.* weg-,
 fortfliegen; abspringen. [guss, *m.*
 Відлив, *m.* *v.* Відплив, *Pol.*; 2) Ab-
 Відливати, відляти, *v. a.* abgies-
 sen; 2) когось водою jmdn mit dem
 W. begiessen u. dach zum Bewusstsein
 bringen; відляваний *ptc.* і бїки tüch-
 тиге Prügel, wobei das відливати 2)
 stattfindet. [süchtig; 2) zudringlich, lästig.
 Відливий, *a.* bissig, böseartig, Streit-
 Відливїсть, -ости, *f.* Verbissen-
 heit, *f. K.*
 Відляга, відляж, *f.* Thauwetter, *n.*
 Відлиток, -тку, *m.* Abguss, *m. Pol.*
 Відлі, на-відлі, на віслї бїти, удї-
 рити mit der Oberfläche der Hand, link-
 seitig von sich schlagen.
 Відліпїти *v. a.* abkleben.
 Відлїчїти, відлїчувати, *v. a.*
 abrechnen, abzählen.
 Відлїга, *f.* Aufschlag, Mantelkra-
 gen, *m.* 2) *v.* Відляга. [werden.
 Відлїгнути, *v. n.* aufthauen, feucht
 Відломати, відломлювати, *v. a.*
 abbrechen. [Trümmer, *pl.*
 Відломок, -мку, *m.* U. Bruchstück, *n.*
 Відлупати, відлупувати, *v. a.* ab-
 splalten. [am Rande.
 Відлутка, *f.* schmales Ackerbeet
 Відлучати, (-чїти), *v. a.* ab-tren-
 nen, absondern, scheiden; 2) детїну
 von der Brust entwöhnen.
 Відлүчений, *a.* abstract, *K.*
 Відлүчно, *adv.* besonders, abge-
 sondert, getrennt, *Фр.*
 Відлюбїти, *v. a.* кому когось
 jmdn eine Person untreu machen u. für
 sich gewinnen. [scheu.
 Відлүдний, *a.* einsam; menschen-
 Відлүдник, відлүдок. -дка, *m.*
 der Menschenscheue, Menschenfeind, *m.*
 Відлүдність, -ости, *f.* Menschen-
 leere, Einöde, *f.* [kitten.
 Відлүтувати, *v. a.* ablüthen, ab-
 Відля, *adv.* mit *d. Genit. Pol.* I. 150. ne-
 Відляк, *m.* Wiederhall, *m.* [ben, *s.* Біля.
 Відьма, [вд-], *f.* Zauberin, Hexe, *f.*
 Відмавлїти, *v.* Відмовлїти.
 Відмагати ся, sich weigern, sich
 sträuben, від чогось.
 Відьмак, відьмач, *m.* Hexenmei-

ster, Zauberer, *m.*
 Відмакати, *v. n.* weich, gar, mür-
 be durch Nässe werden. [schildern.
 Відмалювати, *v. a.* abmalen,
 Відмастка, *f.* Mehlschlichte, Sohlich-
 te *f.* 2) Zurichtung des Viehfutters mit
 Mehl, Kleie u. A.
 Відмах, *m.* на — рубати ся *Ф.*
 duelliren; на — молотїти mit seitli-
 cher Abschwenkung des Flegels, da-
 her langsam dreschen.
 Відмахнути ся, відмахувати ся,
 den Schlag u. Hieb parieren.
 Відьмачий, відьмин, *a.* Hexen-,
Hex- е-вілє Hexenkraut, Waldkletten, *n.*
 (Circæa lutetiana).
 Відмек (-як), *m.* Thauwetter, *n.*
 Відмервати, відмернути, *v. n.*
 aufthauen; abfrieren. [kehren.
 Відмести, відмїтати, *v. a.* abfegen,
 Відмет, *m.* Rückschlag, *m.*
 Відмикати, *v.* Відомкнїти.
 Відмїти, відмивати, *v. a.* wegwa-
 schen, reinwaschen.
 Відьмище, *n.* *aug.* *v.* Відьма.
 Відьмївство, *n.* *Фр.* Hexenheit, *f.*
 Відмїсївати, *v. n.* neuen Bast
 bekommen.
 Відмїл, *m.* відмїла, *f.* [мѣл-] das
 Abtreten des Wassers, seicht geworde-
 nes Wasser, seichte Uferstelle.
 Відмїна, *f.* Abwechslung, Abän-
 derung; neue Phase; Abwandlung, *f. Par.*
 2) Abart, Varietät; 3) Missgeburt, Mon-
 strum, *n.* unterschobenes Kind; 4) engl.
 Krankheit: Rhachitis, *Еф.* 4.
 Відмїнїти, відмїнїти, відмїнюва-
 ти, *v. a.* ändern, abändern, abwechseln;
 unterscheiden; 2) aussetzen, bestimmen;
 3) loskaufen, lösen, *АД.* I. 100.
 Відмїнный, *a.* veränderlich; ver-
 schieden; abweichend.
 Відмїник, *m.* *v.* Одмїнок.
 Відмїнність, -ости, *f.* Veränder-
 lichkeit; Verschiedenheit, *f.*
 Відмїнчї, -ати, *n.* *v.* Відмїна 3) u.
 ein an Rhachitis krankes Kind.
 Відмїрити, відмїрювати, *v. a.*
 abmessen, zuzessen.
 Відмїток, -тку, *m.* *v.* Відлутка.
 Відмїтувати, *v. a.* *v.* Відкїдати.
 Відмова, *f.* Absage, abschlägige Ant-
 wort, Abweisung; 2) Entgegnung, *f. Pod.*

3) das Abtrathen.
 Відмовити, відмовляти, *v. a.* her-sagen; моляту ein Gebet sprechen, verrichten; 2) aus- abschlagen, versagen, absagen, nicht gewähren, sein Wort zurücknehmen; 3) abreden, widerrathen, abwendig machen (від когось во служ-би); 4) на лісі на гори ver-bannen, wegzaubern; 5) — ся sich weigern.
 Відмовний, *a.* abschlägig.
 Відмовка, *f. K.* Entschuldigung, *f.*
 Відмова, *f. He.* Wasser, worein die Wäsche zuerst gelegt wird, dass der Schmutz sich löse.
 Відмовнути, *v.* Відмакати.
 Відмолодіти, *v. n.* sich verjün-gen, wieder jung werden.
 Відмолотити, *v. a.* adreschen.
 Відморозити, відморозувати, *v. a.* er-frieren lassen; abfrieren.
 Відмотати, *n.* Herauswirrung, Auf-lösung, *f.* [rauswickeln, entwirren.
 Відмотати, відмотувати, *v. a.* he-
 Відмочити, відмочувати, *v. a.* an-durchfeuchten, einweichen, einnässen.
 Відмувати, *v. n.* hexen, zaubern.
 Відмякати, відмякнути, *v. n.* weich werden; aufthauen. [frieren lassen?
 Віднядати, *v. a.* від морозу er-
 Віднаймати, (-мати), *v. a.* abmie-then; (als Subarendator).
 Віднайті, віднаходити, *v. a.* wie-derfinden; — ся wiedergefunden, -auf-gesucht werden.
 Відневага, *f. K. V. III. 11.* Frechheit, *f.*
 Віднести, *v.* Відносити. [zwungen.
 Від- нехочу, *adv.* unfreiwillich, ge-
 В'ідній, *a. s.* В'існій.
 Відняк, (*d.* відничок), водняк, *m.*
 Wasserbehälter, *m.* -fass, *V. V. 522. M.*
 Віднова, *f.* відновлене, *n.* Erneue-
 erung; Reproduction, *f. Il.* Wieder-
 herstellung, *f.* [derhersteller, *m.*
 Відновитель, *m.* Erneuerer, Wie-
 Відновити, відновляти, *v. a.* er-
 neuern, reproducieren, wiederherstellen;
 — ся sich erneuern, erneuert werden,
 wieder erscheinen. [Trieb, Sohösling, *m.*
 Відновок, віднівок, -вка, *m.* neuer
 Віднога, *f.* Nebenschössling, *m.*
 Ast; 2) Arm eines Flusses, eines Ge-
 birges, *m.* [her, *Oz. 57. 169.*
 Відон, *adv.* von dorten, von dort-

Відносінни, *pl. He. Top.* Beziehung,
 Beziehungen, *pl.* Verhältnis, *n.*
 Відносінник, *m.* Verhältnisszahl.
 Відносительність, -ости, *f. Ver-*
 hältnis, *n.* Beziehung, Relation, *f. Гуш.*
 Відносити, відношувати, *a. a. ab-*
 zurück-, davontragen; — ся до когось
 worauf Bezug haben, sich beziehen, sich
 datieren, zurückgeführt werden. [Фр.
 Відносно, *a.* bezüglich, betreffend,
 Відносність, -ости, *f. Relation, f. Il.*
 Відняти, віднямати, *v. a.* weg-
 abnehmen; *s.* Відоймати.
 Відобрити [обрят-], *v. a.* das Er-
 worbene verlieren, (*B.*)
 Відовати, *v. a. s.* Видати, sehen.
 Відованути, *v. n.* sich erfrischen, *Ф.*
 Відогніти, *v. n.* abfaulen, abschwa-
 ren. [eine Rolle spielen.
 Відограти, *v.* abspielen; — ролю
 Відогрівати, *v. a.* aufwärmen;
 abgewinnen; відогрїти, — сыр geron-
 nene Milch dh aufwärmen zu Käse ma-
 chen, käsen. [3) Sendschreiben, *n.*
 Відова, *f.* Anrede, *f. 2)* Aufruf, *m.*;
 Відовати ся, *v.* Відивати ся.
 Відовнати, *v. a.* за когось *Ф.* sich
 nach jmdm erkundigen; erfahren; — ся
 sich gegenseitig besuchen.
 Відоймати, відняти, *v. a.* abnehmen,
 benehmen, abziehen; відоймало, відняло
 сму рїку, ist an der Hand gelähmt;
 як рукою відняло von schneller u.
 leichter Heilung.
 Відокремити (-крім), *v. a.* ab-
 sondern, selbständig machen.
 Відом, *m.* відома, *f. K. I. 71.* Kennt-
 nis, *f.* Wissen; nemá відома *Др. c. 86.*
 ist nicht bekannt. [bekannt.
 Відомий, (*d.* відомісенький, *M.*) *a.*
 Відомість, -ости, *f.* Kunde, Kennt-
 nis, Nachricht, *f.*; *pl.* Wissenschaften.
 Відомкнуті, відмикати, *v. a.* auf-
 thun, -schliessen, -sprengen, -machen; öffnen.
 Відомривний, *a.* was gegen das
 Unreine (omраsa) u. Böse helfen soll.
 Відомство, *n. B.* Wissenschaft, *f.*
 Відомствитель, *m. K. s.* Местник.
 Відомствити, відомцати, *v. a.*
 щось, за когось, rächen. [tragen.
 Відомчати, *v. a.* rasch laufend weg-
 Відорвати, *s.* Відирвати; відорва-
 ний, *plc. Il.* abstract.

Відосблений (-бнен-), verein-
 zelt, einzeln genommen. *K.*
 Відосбнене, *n.* Abgeschiedenheit,
 Isolirung, Isolirtheit, *f. T.* [ти ся.
 Відособняти ся, *v.* Відокреми-
 Відоссати ся, zu saugen aufhören.
 Відосюди, *adv.* von allen Seiten.
 Відотавити ся, *v. s.* Відчужувати.
 Відоткати *v.* Відтикати.
 Відохтїти ся, комусь чогось (від-
 хочуєсь, відохтїлось), die Lust zu etw.
 verlieren, nicht mehr wollen.
 Відпадати, відпасти, *v. n.* ab-, weg-
 fallen; 2) від когo abtrünnig werden;
 3) від чого verlieren. [abweisen.
 Відпалити, *v. a.* кого jmdn womit
 Відпар, *m.* відпароване, *n.* Ver-
 dampfung, *f. Пол.* [wund reiten.
 Відпарити, *v. a.* коня abdrücken,
 Відпарувати, *v. a.* verdampfen,
 verdunsten lassen. [s. Відпадати.
 I. Відпасті, [-паду, -падеш], *v. n.*
 II. Відпасті, відпасті, [-пасу,
 -пасая; -пасеш, -пасаш], *v. a.* dh gute
 Weide u. Futter fett machen, abfüttern;
 2) dh nachlässiges Hüten verlieren.
 Відпекувати ся, відпекати ся,
 від когo sich von etw. lossagen; від
 когo, чогo jmds, einer Sache loswerden.
 I. Відперати, відперти, *v. a.* zu-
 rückstossen, -treiben, -weisen, wegdrän-
 gen; 2) aufschliessen, öffnen, *II.*; 3)
 — ся sich weigern, sich entschuldigen,
А. I. 134; (die Schuld) leugnen.
 II. Відперати, *v.* Відирпати.
 Відпечатати, (-чатувати), *v. a.*
 abdrücken, abdrucken lassen; 2) ent-
 siegeln, das Siegel aufbrechen.
 Відпечаток, -тка, *m.* Abdruck, *m.*
 Abbild, *m. Гол.* [лювати, ab-, wegfeilen.
 Відпїляти, *v. a.* absagen; відпї-
 Відпїнати, відпїнати, *v. a.* auf-
 knöpfen, abschnallen, losbinden.
 Відпис, *m.* Abschrift, Copie, *f.*; 2)
 Antwort, *f.* Antwortschreiben, *n.*
 Відписати, відписувати, *v. a.* ab-
 schreiben, copieren; 2) schriftlich Ant-
 wortgeben, zurückschreiben; 3) abschrei-
 ben, in Abzug bringen, abrechnen: по-
 даток; 4) на когo щось schriftlich auf
 jmdn übertragen, jmdm abtreten.
 Відпихати, *v. a.* weg-, abstossen.
 Відпичнути, *v.* Відпочивати.

Відплата, *f.* Vergeltung, *f.* Entgelt, *n.*
 Відплатити, відплатувати, *v. a.*
 abzahlen; 2) * vergelten, entgelten. [ten.
 Відплати, відплатити, *v. a.* aufstech-
 Відплив, *m.* Abfluss, *m.*; 2) Ebbe, *f.*
 Відпливати, відплисти, *v. n.* ab-
 fließen, ablaufen; 3) wegschwimmen;
 3) abschiffen, absegeln.
 Відповідь, *f.* Antwort; 2) Verant-
 wortlichkeit, *f. Фр.* [vanche, *f.*
 Відповідь, *n. K.* Entgelt, *n.* Re-
 Відповідний, *a.* entsprechend.
 Відповісти, відповістїти, *Ф.* від-
 повідати, *v. a.* antworten, erwidern;
v. n. за щось wofür verantwortlich sein;
 2) entsprechen; 3) — ся від чогo *s.* Від-
 печі ся.
 Відпокутувати, *v. a.* abbüssen.
 Відполшити, *v. a.* weg-, verscheu-
 Відпомстїти, *v. a.* rächen, *См.* [chen.
 Відпорний, *a.* Gegendruck leistend;
 defensiv.
 Відпорність, -ости, *f. ВВ.* Ver-
 theidigungsfähigkeit, Wehrhaftigkeit, *f.*;
 2) Gegendruck, *m.* Abstossung, *f.*; 3) Spon-
 taneität, *f. Гам.* [trennen, abtrennen.
 Відпороти, відпорувати, *v. a.* auf-
 Відпоручати, (-чїти), *v. a.* ab-
 ordnen. [Delegat, *m.*
 Відпоручник, *m.* Abgeordneter,
 Відпосажити, *v. a.* ausstatten, die
 Ausstattung, *d.* Mitgift geben, aussteuern.
 Відпосланий, *m. Зг.* der Dele-
 gierte, Abgesandte.
 Відпочивань, відпочїня, *n. II.*;
 відпочїнок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f.*
 Відпочивати, *v. n.* ausruhen, rasten.
 Відпотарїкати, *v. a.* § verlieren.
 Відправа, *f.* Abfertigung; 2) Ab-
 dankung; Verabschiedung; 3) Abhal-
 tung des Gottesdienstes.
 Відправити, відправляти, *v. a.* ab-
 fertigen; 2) ab danken, entlassen, verab-
 schieden; 3) abhalten (den Gottesdienst).
 Відправникувати, *v. n.* ein Fest,
 eine Feier abhalten.
 Відприсягнути, *v. a.* abschwö-
 ren, eidlich widerrufen.
 Відпровадити, відпроваджати, *v.*
a. abführen; 2) begleiten, geleiten.
 Відпровісійний, *a.* — рахїнок
 Zinsseszinsrechnung, *f.* [verkäufer, *m. Пар.*
 Відпродавець, -вця, *m.* Wieder-

Відпродаж, *f.* Wiederverkauf, *m.* *Term.* [abverkaufen, wiederverkaufen.
Відпродати, відпродувати, *v. a.*
Відпротобрити, *v. a.* auf die Seite
schieben, *Ks.* II. 324; — ся від когось
сich entfernen, sich entfremden.
Відпрятати, відпрятати, *v. a.* aus-, ab-
spannen, abschirren. [vom Gespinnst, *pl.*
Відпрядки, *pl.* *Гол.* III. 31 Abfälle
Відпрѣскати, *v. a.* II. n. 92 ab-
treiben §.
Відпускати, відпустити, *v. a.* frei-,
los-lassen; 2) erlassen, vergeben, ver-
zeihen (гріх); 3) anlassen, minder hart
machen (v. Metallen); 4) від пристані
АД. I. 209 weit vom Hafen auf die hohe
See ausfahren.
Відпуст, *m.* Ablass, *m.*; 2) Wall-
fahrt, *f.* итй на в. е. W. antreten, unter-
nehmen. [fahrts-; -ілюде Wallfahrer, *pl.*
Відпустовий, *a.* Ablass-; 2) Wall-
Відпущанє, (-щенє), *n.* Freilassen,
Vergeben, Verzeihen, *n.*; 2) Anlassen, *n.*
Відрда, *f.* Trost, *m.* [Abmahnen.
Відрдажуванє, *n.* das Abrathen,
Відрдати, відрдажувати, *v. a.*
abrathen.
Відрдаісно, *M.* II. 79 відрдаістно,
adv. freudig, lieblich, angenehm; tröst-
lich, trostreich.
Відрдаіник, *m.* der abräth.
Відрдаіниця, *f.* die abräth.
Відрдаіність, -ости, *f.* *У.* V. 361
v. Відрда.
Відражати, відражати, *v. a.* zu-
rückwerfen, -schlagen; 2) abschrecken.
Відраженє, *n.* Zurückwerfung, Re-
flexion, *f.* *Мол.*; 2) Abbild, *n.* *Фр.*
Відражка, *f.* Zurückstrahlung, *f.*
Reflex, *m.* *Кл.* [neigung, *f.*
Відрава, *f.* Abscheu, Ekel, *m.* Ab-
Відравляівий, *a.* widerlich, ekelig,
abstossend, *Фр.*
Відраіти, відраіти *v.* Відрдати.
Відрастати, *v.* Відростати.
Відраіанє, *n.* *v.* Відрдажуванє.
Відречі ся, відрїкати ся *v.* Від-
речи ся [wegziehen; 2)*abstrahieren, *Мл.*
Відрївати, *v. a.* ab-, losreissen, ab-
Відрївний, *a.* fragmentarisch, *Лар.*
Відрївок, -шка, *m.* Fragment, Bruch-
stück, *n.* *ГШ.* [3) *c.*
Відрїгувати ся *v.* Відбивати ся

Відрисувати, *v. a.* abzeichnen;
schildern.
Відрїд, -роду, *m.* Species, *f.*
Відрїжнїти, (-нїти), *v. a.* abson-
dern, unterscheiden; — ся, sich —.
Відрїзати, відрїзувати, *v. a.* ab-
schneiden. [m. Unterscheidung, *f.*
Відрїань, -ровни, *f.* *B.* Unterschied,
Відрїшати, (-шїти), *v. a.* *У.* III.
20 lostrennen; von der Theilnahme aus-
schliessen.
Відрїбїти, відрабїяти, *v. a.* abar-
beiten, abverdienen. [gehärt.
Відрїбїтний, *a.* *Фр.* dh Arbeit ab-
Відрїбок, -бку, відрїботок, -тку,
m. das Abarbeiten, das Abdieneu dh Ar-
beit; 2) das Abgearbeitete.
Відрїдженє, *n.* Wiedergeburt, *f.*
das Wiederaufleben.
Відрїдити ся, відрїджувати ся,
wiederaufleben, wiedergeboren werden,
2) aus der Art schlagen.
Відрїдбувати ся, sich als be-
sonderes Geschlecht unterscheiden: по-
між всіма іншими, *Зг.*
Відрїдок, -дка, *m.* *v.* Відрїдок.
Відрїсть, *f.* Zweig, *m.* *У.*
Відрїстати, відрїсти, *v. n.* wieder
wachsen, von neuem wachsen.
Відрїсток, -тка, *m.* Ableger, Ab-
senker, *m.* (propago). [nen.
Відрїбати, *v. a.* abhauen; *abtren-
Відрїбний, *a.* *Фр.* abgesondert;
gänzlich verschieden.
Відрїбність, -ости, *f.* Abgeson-
dertheit, Verschiedenheit, *f.* [Term.
Відрїда, *f.* Abstiftung, *f.* (s *спїнту*)
Відрїдати, відрїжати, *v. a.* absetzen;
2) entwöhnen; 3) abstiften.
Відрїдник, *m.* Schachtsumpf, *m.* *B.*
Відрїдок, -дка, *m.* *v.* Відрїсток, *B.*
Відрїхнїти ся від когось sich von
jmdm zurückziehen, *v.* Понехати.
Відрїжити, *v. a.* auffrischen, frisch
Відрї, von hier. [machen, erfrisohen.
Відрїдїти, відрїдїжувати, *v. n.* ab-
sitzen; *v. a.* kápy eine Strafe sitzend
abbüssen. [2) verweisen, hinweisen.
Відрїлати, *v. a.* zurück-, abschieken;
Відрїлати, відрїлювати, *v. a.* los-
binden, ablösen.
Відрїпати, *v. a.* abschütten. [den.
Відрїтїти ся, *Фр.* wieder fett wer-

Відсївати, відсїяти, *v. a.* absäen;
2) *v.* Відпасті II. 2).
Відсїль, -сіля *v.* Відсї.
Відсїсти ся, *v.* Відсїтати; хлїб від-
сїв ся die obere Rinde ist abgesprungen.
Відсїч, *f.* Entsatz, *m.* Befreiung, *f.* *ОБ.*
Відсїчї, *v. a.* abhauen, -schneiden.
Відсїкувати, відсїкчїти, *v. n.*
abspingen.
Відсїкок, *m.* Absprung, *m.* *Фр.*
Відсїланїти, відсїлонїти, відсїло-
нївати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.
Відсїлуга, *f.* *Гол.* I. 158 das Ende
des Dienstes, Gegendienst, *m.*
Відсїлужїти, відсїлужувати, *v. n.*
abdienen, ausdienen; 2) кому Gegen-
dienste leisten, vergelten; 3) — службу
Божу die heil. Messe abhalten; 4) — ся
від когось bei jmdm den Dienst verlassen.
Відсїмарувати, *v. a.* abschmieren;
2)* abschinden.
Відсїбувати, *v.* Відсїнувати.
Відсїбнє, *n.* sonnige Lage; 2) von
der Sonne abgekehrte, schattige Lage,
vgl. Від І. u. II. [цєс von neuem aufnehmen.
Відсїотати, *v. a.* abwickeln; *—прї-
Відсїотний, *a.* in Percenten. [singen.
Відсїпївати, *v. a.* absingen, zu Ende
Відсїрубувати, *v. a.* abschrauben.
Відсїтава, *f.* Ablieferung, Abführung, *f.*
Відсїтавити, відсїтавїти, *v. a.* weg-
stellen, bei Seite stellen; 2) корїсь до
чїго eigens jmdn wozu aufstellen, be-
stimmen; 3) abliefern, abführen; 4) — ся
sich absondern.
Відсїтавнїй, *a.* zum Abliefern, Ab-
satz; 2) abgesondert; eigens wozu auf-
gestellt. [ниця.
Відсїтаіниця, *f.* *Фр.* *v.* Відсїтп-
Відсїтань, *f.* Entfernung, *f.* Abstand,
m. Distanz, *f.* *Вах.* [schälen lassen.
Відсїтановїти, *v. a.* кобїлу be-
Відсїтановленє, *n.* Beschälung, *f.*
Відсїтарїти, *v. a.* — ум durch das
Alter die Vernunft verlieren, *Ks.* II. 162.
Відсїтати, відсїтавати, *v. n.* abste-
hen, sich ablösen, *v.* absondern, *s.* trennen;
— від когось von jmdm abfallen, sich los-
sagen; 2) не мїже ся відсїтати kann
nicht ungesehen werden. [men.
Відсїтеречї ся, sich in Hut neh-
Відсїсторонь, *f.* Einöde, *f.* *У.*
Відсїстороненє, *n.* *Нас.* Entfernung,

Abgeschlossenheit, *f.*
Відсїтрах, *m.* das Abschrecken, *Фр.*
Відсїтрашїти, відсїтрашувати, *v.*
a. ab- zurückschrecken, verscheuchen.
Відсїстрілїти, відсїстрілювати, *v. a.*
weg-, abschiessen; — ся zurückschiessen.
Відсїтрїбувати, *v. a.* *v.* Відсїдувати.
Відсїтрїчїти, *v. a.* auf e. späte
Zeit verschieben, *Мл.*; 2) когось від ко-
гось abwendig machen. [tretung, *f.*
Відсїступ, *m.* *B.* Abstand, *m.*; 2) Ab-
Відсїступати, відсїступїти, *v. n.* zu-
rück-, abtreten, abstehen; abweichen;
2) *v. a.* abtreten, кому щось; aufgeben,
verlassen, когось.
Відсїтупленє, *n.* das Abstehen (vom
Processe); 2) Abtretung, *f.* das Verlas-
sen; Abweihung, *f.* *Фр.*
Відсїтупнє, *n. a. s.* Abstandsgeld, *n.*
Відсїтупник, *m.* der Abtrünnige.
Відсїтупниця, *f.* *Фр.* die Abtrünnige.
Відсїтупнїцтво, *n.* Abtrünnig-
keit, *f.* Abfall, *m.* *Тор.*
Відсїнувати, відсїнути, *v. a.* abrü-
cken, zurückschieben, (Riegel &); auf-
machen; — засїону den Vorhang auf-
ziehen; bei Seite schieben, entfernen,
* verwerfen; abweisen. [sprechung, *f.*
Відсїсудженє, *n.* Aburtheilung; Ab-
Відсїсудїти, відсїсуджувати, *v. a.* ab-
urtheilen; 2) когось від чїго durch ge-
richtlichen Spruch jmdm etw. abspre-
chen, es ihm entziehen. [frisch, roh werden.
Відсїсуровїти, *v. n.* wieder feucht,
Відсїтавати, відсїтаувати, *v. n.* auf-
thauen. [nach, nun.
Відсїтак, *adv.* hierauf, darauf, her-
Відсїтам, *adv.* von dort.
Відсїтановїти, *v. a.* wieder beleben.
Відсїтепїр, *adv.* von nun an.
Відсїтерпїти, *v. a.* abbüssen, kápy;
ausleiden, ausstehen.
Відсїтертї, відсїтерїти, *v. a.* dh Rei-
ben e. Ohnmächtigen wieder zum Le-
ben bringen.
Відсїти, *adv.* von hier; von dort, *Оз.*
161.1. відсїти-невідсїти *v. h.* und von dort.
Відсїтїкати, *v. a.* öffnen.
Відсїтїнїти, *v.* Відсїтїти.
Відсїтїнок, *n.* Segment, *n.*
Відсїтїск, *m.* відсїтїскуванє, *n.* *Др.*
Abdruck, *m.* Abformung, *f.* *Term.*
Відсїтїскати, відсїтїснїти, *v. a.* zu-

rückdrücken; 2) hinwegdrängen; 3) abziehen, abdrücken (в друкярни).

Відтіль, відтіля, відтіль, *adv.* von da, von hier aus, *Oz.* 161. 1.

Відтінкване, *n.* Nuancierung, Schattirung, *f.*

Відтінок, -нка, *m.* Schattirung, Nuance, *B.* Abstufung, *f.* *Пол.* [Zeit.

Відтогда, *adv.* von der Zeit, seit der

Відточати, відточувати, *v. a.* abzarfen, abheben; 2) abschleifen; abdrechseln; 3) wegwälzen. [abstossen.

Відтрутити, відтручати, *v. a.* weg-
Відтужити, *v. n.* за кимось genug nach jmdm trauern.

Відтягати, відтягнути, *v. a.* abziehen, wegziehen; subtrahieren (в рахунку); 2) abbringen, когось від чогось; 3) — ся Verzug erleiden.

Відтяти, *v. a.* abhauen, abschneiden; abbrechen; entziehen; 2) * відтинати ся derb antworten, sich tüchtig wehren.

Відумерати, відумерти, *v. a.* jmdm absterben, jmdm verweisen.

Відумерщина, *f.* Nachlass eines Verstorbenen, *m.* Verlassenschaft, *f.*

Відуми, *m.* *Еф.* 60. s. Відуми.

Відусіль, *Gr.* відусіля, *Кс.* II. 158. відусіди, *adv.* von allen Seiten.

Відутіля, *adv.* s. Відтіль.

Відучати, відучати, відучувати, *v. a.* abgewöhnen, entwöhnen, когось чогось, від чогось.

Відущий, *a.* *Зг.* bewusst, einsichtig.

Відхилити, (-ляти), *v. a.* ein wenig öffnen, aufmachen, -heben.

Відхід, -бду, *m.* das Abgehen, Weggehen; Abgang, *m.* [Höhle, *f.* *Це.*

Відхлянь, *f.* Abgrund, *m.* Schluocht, Відхлянути, *v. n.* nachlassen, *К.* *Пр.* II. 353. [ziehen.

Відховати, *v. a.* grossziehen, auf-

Відходити, відходжувати, відійти, *v. n.* ab-, weggehen; 2) від себе ausser sich werden, von Sinnen werden; 3) heilen, *Еф.* 30.

Відходний, *a.* Abgangs-, на відходнім beim Abgang, beim Weggehen.

Відходовий, *a.* After.

Відхожий, *a.* beim Abgehen, Abgangs-; грати відхожої *Кух.* e. Marsch spielen. [Erholung *f.*

Відхолода, *f.* Erquickung, Labung,

Відхорувати, *v. a.* dh eine Krankheit genug büssen.

Відхрестити ся, відхрещувати ся, — від когось vor jmdm sich bekreuzigen, von sich bannen, mit jmdm nichts zu thun haben wollen.

Відхухати, *v. a.* dh. warmen Hauch wieder beleben. [ver-, ausblühen.

Відцвісти, відцвітати, *v. a.* ab-, Відцвіт, *m.* das Abblühen, *B.*

Відцркнути ся, im Unwillen auffahren.

Відцирклювати, *v. a.* abzirkeln.

Відцидяти, відциджувати, *v. a.* abseihen; 2) * — йці Wasser abshlagen.

Відцяпяти, s. Відцяпяти.

Відчалити, *v. n.* vom Lande abstossen; absegeln, *К.*

Відчаса, *f.* frühe Apfelart.

Відчачнути, s. Відчичнути.

Відчепити, відчепляти (відчип-), *v. a.* lostecken, abstecken, losmachen; — ся від когось, sich vom jmdm losmachen, jmdm Ruhe geben, in Ruh lassen.

Відчинити, (-няти), *v. a.* aufthun, aufmachen, öffnen.

Відчит, *m.* Vorlesung *f.* [sung, *f.*

Відчитане, *n.* das Verlesen, Verle-

Відчитати, відчитувати, *v. a.* ab-, vor-, verlesen; 2) hersagen; 3) *P.* II. 29 bei Verstorbenen nachts Psalmen ablesen.

Відчитач, *m.* *Кл.* Prelegent, *m.*

Відчікати, відчікнути, *v. n.* від когось vom jmdm abtreten, sich entfernen (auf e. Augenblick). [oken.

Відчипнути, *v. a.* abreissen, -haben.

Відчипний, *a.* — e, *n. a. s.* відчипного дати когось das Geld womit man sich von jmdm losmacht.

Відчувати, відчутти, *v. a.* herausfühlen, mitfühlen.

Відчужати, відчуженяти, відчужувати, *v. a.* entfremden.

Відчужене, *n.* Entfremdung, *f.*

Відчутяти, *v. a.* den Ohnmächtigen zum Bewusstsein bringen, wecken.

Відшаркувати, *v. a.* *Фр.* weg-scharren.

Відшибати, відшибнути, відшибсти, *v. a.* abschlagen, abziehen, abrechnen, in Abzug bringen. [e. Zahlung). *m.*

Відшибка, *f.* Abschlag, Abzug (bei Відшибник, *m.* Schachtengang, *m.* *B.*

Відшкробати, *v. a.* ab-, wegkratzen.

Відшпиляти, *v. a.* die Stecknadel herausziehen, losstecken.

Відшпикати, *v. a.* *У.* aufsnallen.

Від'ярати ся, sich erneuern, sich erholen u. freudig gedeihen.

Віа, *n.* Deichsel beim Ochsenwagen, *f.*

Віаля, *f.* verdorrter Baum, *Gr.* 29.

Вієрниця, *f.* Fächerpalme, Weinpalme (Borassus flabelliformis). [Лис.

Віж, *m.* † Commissär; 2) s. Воажний, Віжа, *f.* *Зг.* Kenntnis, *f.* Wissen, *n.*

Віжди, *pl.* † *КУ.* Augenlieder, *pl.*

Віжечки, *pl.* *dim.* s. Віжкі, важкі; 2) s. Корбмесо, *III.* I. 338.

Віжка, *f.* s. Лице, *II.* 107.

Віжкати, *v. a.* das Lenkseil an den Zügel anbinden.

Віжкі, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügel, Zaum, *m.*

Віжлівий, *a.* kundig, *Лис.*

Віа, *g.* воа, *m.* Wagen, *m.* воом zu Wagen, per Achse; 2) der grosse Bär (als Sternbild); * евоім воом Іхати nach eigenem Gutdünken handeln.

Віаворот, *m.* *Лев.* s. Поворот.

Віаграк, s. Віскрак.

В'їзд, *m.* Einfahrt, *f.* Einzug, *m.*

В'їздити, в'їзжати, в'їхати, *v. n.* hineinfahren, -reiten; 2) s. Уїздити.

В'їзний, (уїзний), *n.* двор Einkehrhaus, *n.* *Ос.* (61), IX. 41. 42.

В'їздовий, *a.* Einfahrt, *Фр.*

Візіта, *f.* Besuch, *m.* Visite, *f.*

Візітёрка, *f.* Oeffnung in der Thür (in Arresten), Guokfenster, *n.*

Візитирувати, *v. a.* visitieren, beschauen, untersuchen, revidieren.

Віаля, *praep.* mit d. *Genit.* neben, an *Гол.* I. 83. [в'їз-лї] *Оз.* 178, 2.

І. Візний, *Ч.* IV. 313. візничий. 442. *Га.* I. 86. -ого. s. a. m. s. Візник.

II. Візний, *a.* -а стéжка schmaler Fahrweg.

Візник, візничка, *M. m.* Fuhrmann, Wagen-, Pferdlenker, *m.* *АД.* I. 86.

Візо, *m.* linker Nbf. der Тіса.

Візок, -акá. *m.* kleiner Wagen; d. візочок Wägelchen, *n.*; 2) Art Kartenspiel; * візкі підвєсти когось, jmdm etw. vorplauschen, jmdn prellen.

І. Вій, *m.* *Др.* c. 13. *pl.* віі, Augenwimpern, *pl.*; 2) Geisterkönig mit sehr langen віі, *Лис.*

II. Вій, *gen.* вою [віти], *m.* Zaun-

Війва, *f.* s. Мійва. [schichte, *f.*

Війлók, *m.* (*aug.* війлочїще, *Гол.* I. 121). *m.* Filz-Satteldecke, *f.* [Увміти.

Віймїти, *v. a.* *Гол.* III. 274. s.

I. Війнá. d. війнонька. *f.* Krieg, *m.*

итї з війноу против когò, gegen jmdn feindlich, mit Krieg ziehen; -у вєсти, тримати в кїм Krieg führen.

II. Війна, *pl.* *Кл.* *Пр.* XI. (2) 104 *corr.* s. Завїйна, *f.* ?

Війник, *Gr.* 29. s. Віник, вінник.

Війниця, *f.* s. Повїка. [hauchen.

Війнути, *v. n.* духом anwehen, an-

Війско, військовий, etc. s. Воїско etc.

Війт, *m.* Gemeindevorstand, Dorfschulze, Vogt, *m.*

Війтєнко, *Кч.* 297 війтович, (d. війтовичєнко), *m.* Sohn des Війт.

Війтá, *v. n.* Входити.

Війтáха, *f.* Gattin des Війт.

Війтáв, війтовий, *a.* des Війт.

Війтáвна, *f.* Tochter des Війт.

Війтáвство, *n.* Amt eines Війт; 2) s. Війтáвщина.

Війтáвщина, *f.* Haus u. Hof des Війт.

Війтувати, *v. n.* Amt u. Dienst eines Війт versehen.

Війцє, *m.* *dim.* s. Віє; Deichsel beim Pflug, woran man Ochsen spannt.

Війщина, *f.* Heer, *n.* Armee. *f.* *Мі.* II. 138. *Лис.*

Вік, [вїк-]. *m.* Alter, Leben, *n.* Lebenszeit, *f.*; 2) Zeitalter, Jahrhundert, *n.*; 3) на віки, во в. auf ewig, ewig; 4) на вікї im Leben; вік звїкувати das ganze Leben verleben, an das Ende der Lebenszeit kommen; вік (по вік) цвїсти, *Кл.* ewig, immerwährend blühen; поки мого вікї solange meine Lebenszeit reicht, solange ich lebe; когь на вік, тóму на лїк wer leben soll, dem hilft gut das Heilmittel; 5) чоловічий — Tagblume, Taglilie. *f.* (Hemerocallis fulva).

I. Віка, *pl.* Augenlieder, *pl.* віка звєсти *М.* I. 57 die Augen schliessen.

II. Віка, *f.* Mass Getreide, *n.*

Вікар, *m.* Kuchen aus Sohaskäse, *m.* *Gr.* 29 gepresstes u. mit Schnitzerei verziertes Käselaihothen. [operator, *m.*

Вікарїй, -ого. s. a. m. Vicar, Co-

Вікарівка, *f.* Wohnhaus d. вікарїй.

Віквò, *n.* Fenster, *n.*; 2) Sohlen-

счасть, *м. В.* [2] *в. 'Око.*
 Віко, *м. Deckel, м.; Scheibe, f. K.*
 Віковий, *а. bejahrt, alt III. I. 167.*
 Віковичний, віковистий *а. ewig dauernd, ewiglich; 2) uralt.*
 Віковичність, -ости, *ф. Om. Ewigkeit, f.* [von altersher.
 Віковщина, *ф. Alterthum, м. в-ни*
 Вікодвний, *а. K. alt, uralt.*
 Віковне, *п. coll. Fenster. pl. Ks. II. 130.*
 Віковниця, *ф. Fensterladen, м.*
 Віковце, віковечко, *диш. п. Fensterchen, Fensterlein, н.*
 Вікопний, *а. ewig denkwürdig, unvergesslich, unsterblich, K. BE.*
 Вікт, *м. а. Харч Kost, f. Unterhalt, м.*
 Вікту́ли, *pl. Lebensmittel, pl.*
 Вікувати ся, *с. sich be-, verköstigen.*
 Вікувати, *в. п. (lange Zeit) leben.*
 Від, *м. gen. волá, Ochs, Zugochse, м.; 2) Art Osterpiel der Burschen: волá заводити Га. I. 143.*
 Вільгота, *ф. Ч. II. 18 Erleichterung, Erlaubniss, Freiheit, f. Erlassen, м. Nutzen, Vortheil, м. Oc. (61) VIII. 88. Кв. а. Пільга.* [Вогкій.
 Вільготний, *а. pol. M. III. 58 в.*
 Вільотно, *adv. Oc. (61) VIII. 93 frei, bequem, vortheilhaft.*
 Вільний, (вольний), *а. frei; вільного стану, ledigen Standes; вільно, adv. frei, unverwehrt; 2) в. Лівко.*
 Вільник, *м. R. 6. Freibaueg, в. Дідич; Ineasse einer „волá“ od. слободá Freisass, м.*
 Вільність, -ости, *ф. Freiheit, f.*
 Вільновірів, *м. У. Freidenkerei, f.*
 Вільнованя, *pl. Naoktkiemer, pl. (Nudibranchia), В.* [freiheitlich.
 Вільнолюбивий, *а. freiheitsliebend,*
 Вільха, *ф. Erle, Schwarzerle, f. (Alnus glutinosa).* [(Phoxinus rivularis).
 Вільхівка, *ф. Pfrille, Ellritze, f.*
 Вільховий, *а. erlen, aus Erlenholz.*
 Вільчурá, *в. Вивчурá. [lenholz, н.*
 Вільцб, *в. Війцб, віá.*
 Вільшана, *ф. Erlenbaum, м.; Ер-Вин, вонá (онá), вонó (онó), pron.*
 Віна, *pl. vini. Гол. III. 241. ?[er, sie, es.*
 Вінбар, *в. Амбар.*
 Вінцець, -нця, *м. Kranz, м.; 2) Krone, f.; 3) в. Крása, He. Пр. XII. 274 bes. pl. вінці u. вінця, Зак.; 4) * повбá-*

вити вінця, повбати вінцець *entjung-*
 Віник, *в. Винник.* [fern.
 Виника́р, *м. Besenbinder, м.*
 Виниче, виничане, *н. в. Міглічина; вінячка, f. Staudenkoralle, f. В.*
 Виничкй, *pl. Wermuth, м. (Artemisia scoraria).*
 Винкобрани, *pl. die Annahme der kleinen Kránzchen durch den Bráutigam u. seinen Brautführer.* [kránzte.
 Винкобсець, -сця, *м. der Be-*
 Винкоплетини, *pl. Windung des Brautkranzes, (als Hochzeitsfeier abends vor dem Trauungstage), f.* [gehörig.
 Винний, *а. zum vino (Aussteuer)*
 Винник, *м. (вітник). R. 82, Wa. 14*
 Laub, *н.; Zweige, Reiser, pl.; 2) Besen, м.*
 Віно, *н. Mitgift, f. Aussteuer, f. Heiratsgut, н.* [pique (in Karten).
 Віновий, *а. K. des Weinstocks; 2)*
 Віновка, *вінівка, f. Karte: pique.*
 Віно́к, -нка, *в. Вінець (d. вінчок, вінчик).* [ern, (в. вино).
 Винувати, *в. а. ausstatten, aussteuern.*
 Винути, *в. п. K. I. 39 wehen, sausen.*
 Винценосний, *а. kronetragend, gekrönt, III. II. 249.*
 Винчак, *м. горбá, Гол. III. 100 wo Kránze geflochten werden; 2) Kranzspinne, f. (Theridium redimitum), В.*
 Винчальний, (d. -альненький), *винчанний, а. Trau-, Trauung-, Hochzeit, У. K. — кум в. Дружба; -а кумá в. Дружка, Кол. I. 253. [ung, f. (В).*
 Винчане, *н. (d. вінчанінько) Trau-*
 Винчанка глáдия, *ф. glatte Natter (Coluber laevis), В.*
 Винчанки, *pl. Гол. III. 458?*
 Винчати, *в. а. kránzen, krónen; 2) trauen, Trauung geben.*
 Виншувати, (винч-), *в. а. корóчим, кому́ щось wünschén, gratulieren, beglückwünschén.*
 Віпса, *ф. H. 284 у віпсу поверну́ти verderben.* [Чéремощ.
 Віпчий, *м. Віпчанка, f. Nbf. des I. Вір, gen. вору, coll. м. Ч. I. 274 в. Трискй, (pl.), Oc. §. 31.*
 II. Вір, *м. на вір брáти, давáти auf Borg nehmen, geben, в. Віра.*
 III. Вір, *м. Oc. (61) XII. 55 в. Віран?*
 Віра, [вэр-]. *ф. Glaube, м.; 2) Religion, f. Glaubensbekenntnis, н.; 3) * Volk,*

н. Glaubensgenossen, pl.; 4) Vertrauen, м. Zuversicht, f. віру (-и) понáти, ймáти в. дáти Гlauben schenken; — учиня́ти † schwören; на віру садити (в ким) in wilder Ehe leben; на віру, до віри ввáти auf Borg nehmen; 5) в. Вірка.
 Вірачкувати, *а. H. 243 mit aufgerissenen Augen, glotzend. [des Wirbels.*
 Вірбелъ, -бля, *м. Ф. das Schlagen*
 Вірва, *ф. H. 93 Schlag auf den Nacken, м. в. Вірва; 2) Beutelschneider, м.*
 Вірвати в. Урвáти; 2) — *ся plötz-lich einfallen, -dringen, -reissen.*
 Вірвечка, вірвэка, *в. Верэвка (d. верэвочка).*
 Вірвний, *а. glaubwürdig, Пар.*
 Вірвтель, *м. Gläubiger, Creditor, м.*
 Вірвтелька, *ф. Gläubigerin, f.*
 Вірвити, вірувати, *в. а. glauben, щось, в щось, в кóго; кому́ jmdm Glauben beimessen; jmdm etw. borgen; у корó щось von j. etw. b. [(Ф.)*
 Вірвити ся, *в. Пáчити ся, (дóшка), Вірка, Вірочка, f. Wjera: weibl. Name [Пстк]. [лáтий.*
 Вірлáтий, *а. K. Пр. II. 337 в. Вир-*
 Вірли, *pl. Nom. в. Орéл, брлн.*
 Вірлáвий, *а. Фр. voll Vertrauen, zuversichtlich, getrost.*
 Вірлáне, *н. в. Ворáне.*
 Вірлб, *н. Hg. 84 в. Орéл. [tig.*
 Вірний, *а. gläubig; 2) treu; 3) rich-*
 Вірник, *м. der Gläubige, Bekenner, Anhänger, T.; 2) treuer Diener, der Vertraute, Commissár; 3) Liebbling, Günstling, м. Левч.*
 Вірниця, *ф. vertraute Freundin, Günstlingin, Favoritin, f. Левч. [tigkeit, f.*
 Вірність, -ости, *ф. Treue; 2) Rich-*
 Вірówka, (d. вірówka) *в. Верэвка.*
 Віродостóйний, *а. glaubwürdig.*
 Віродостóйність, -ости, *ф. Glaubwürdigkeit, f.*
 Віроисповідний, *а. das Glaubensbekenntnis betreffend, confessional, BE.*
 Віротерпність, -ости, *ф. Toleranz in Glaubenssachen, f. Кв. в. Терпність.*
 Віроятний, *а. glaublich. [keit, f.*
 Віроятність, -ости, *ф. Glaublich-*
 Вірт, *м. Art Münze.*
 Вірувати, *в. Вірвити, в. п. wert sein, gelten, kosten: кялькó то зпруе? wie viel kostet es.*

Вірвтний, *а. pol. в. Справдешний.*
 Вірвтник, *м. K. Пр. II. 144 der Vertraute, Bevollmächtigte.*
 Вірвтно, *adv. Гол. glaublich.*
 Вірш, *м. вірша, f. Gedicht, м. [cher, м.*
 Віршáник, *м. Ks. II. 262 Versma-*
 Віршний, *а. in Versen, Зак.*
 Віршнийк, *м. III. I. 389 Versmacher, Dichterling, Poëstaster, м.*
 Віршомáа, *м. III. II. 21 в. Віршнийк.*
 Віршувáльник, *м. der Vortragende der Verse, des Gedichtes, Declamator, м.*
 Віршувáльниця, *ф. die Vortragende des Gedichtes.*
 Віршувáти, *в. а. Verse machen, dichten; in Versen schildern; 2) Verse vortragen (von d. zu Neujahr wünschenden Dorfknaben, ZP. I. 1).*
 Вірщик, *м. Левч. в. Вірвтель.*
 Віршáн, *м. Oc. (61) XII. 49 в. Сватáч.*
 Вісь, [ос-], *gen. (в)бси, ф. Achse, f.*
 Віса, *ф. Zt. Тягр. [orientalis).*
 Вісáк, *м. Küchenschabe, f. (Blatta*
 Вісéн, *а. в. Вістén.*
 Вісень, *ф. в. Оснь, Oc. (61) III. 26, М. вісню, adv. Ч. II. 495 — в осенí, осеню (осенев).*
 Віснáция, *ф. Гуш. в. Шáбениця.*
 Вісім, *num. acht.*
 Вісімдесáть, *num. achtzig; вісімдесáтий, а. der 80-ste; вісімсóт 800; вісімсóтний der 800-ste, Oz.*
 Вісімка, *ф. die Acht.*
 Вісімнáйцять, (нáдц-, нáдсáть), *num. achtzehn; вісімнáйцятний d. achtzehnte; 2) scherzh. тумáне —! Фр.*
 Вісімнáйцятка, *ф. minderfeine Leinwand.*
 Віск, *g. wósky, м. Wachs, н. тилькó свя́чки i wósky das ist Alles was man hat, das ist das Letzte.*
 Віскресний, *sehr áhnlich, leibhaft.*
 Віскрáвий, *а. He. в. Соплáвий,*
 Віскрáвка, *ф. N. в. Berge. [rotsig.*
 Віскрáк, *м. He. в. Соплáк.*
 Віслáк, *м. в. Ослáк.*
 Вісмерáк, *м. grosser Mühlstein (8 вершкí в прóмірi); 2) Gespann von acht Ochsen; 3) úhpt etw. von 8 Einheiten. [demünze, в. Грáвенник.*
 Вісьмигрáвенник, *м. Art Schei-*
 В'існáий, *а. zudringlich, lástig; verbissen, bissig.*

Вісній, *a.* ніж; вісник *v.* Вісній.
 Вісній, *m.* Schneidmesser, *m.* (um *v.* вісь *u.* A. glatt zu schneiden).
 Вісочок, *m. dim.* *v.* Вісоч, (*pl.* вісочки).
 Віспа, *f.* Pocken, Blattern, *pl.* — щеплена *v.* Щеплена.
 Віспар, *m.* Impfarzt, *m.*
 Вісповатий, *a.* pockennarbig.
 Вість, [в'д-], *f.* Kunde, Nachricht, *f.* Gerücht, *m.* виходить така вість *es* verlaudet; на вістях держати кобсь, *K.* jmdn als Kundschafter halten.
 Вістьта! *int.* zum Lenken der Pferde nach links. [der Häute, *m.*
 Вістьак, *m.* Stab zum Ausdrehen
 Вісте, *n.* weibliches Schamglied.
 Вістен, вісна, -тне, *a.* — б'ути о чім, чо́гось von *etw.* wissen, *Par.*
 В'істи, *v. a.* *v.* Укусати; 2) — ся *v.* В'ідати ся.
 Вістимий, *a.* bekannt, bekanntlich, ausgemacht, allbekannt, *H.* 199, *Ks.* II. 327.
 Віститель, вістник, *m.* Verkünder, Prediger, *m.* *V.*
 Вістяти, віщати, *v. a.* verkünden, offenbaren, *TP.* 158, *Lip.*
 Вістка, *f.* *v.* Вість.
 Вістниця, *f.* *W.* Verkünderin, *f.*
 Вістничий, *a.* *m.* *s.* *Ст.* Verkünder, Herold, *m.* [вати ся.
 Вістовати ся, *ким* *У.* *v.* Опіку-
 Вістовий, *a.* вістовий, *m.* *Ч.* II. 21
 Verkünder, Bote; Eilbote, *m.*
 Вістовниця, *f.* Verkünderin, *f.*
 Вістовщик, *m.* *v.* Вістовий; 2) Reporteur, *m.* *K.*
 Вістра, -стри, (-е, -стри), *n.* Schneide, Schärfe, *f.*; 2) Klinge, *f.*
 Вістрів, -ова, *m.* *v.* Острів.
 Вістун, вістонець, -ця, *m.* *КУ.* *v.* Вістун; 2) Bote, *m.* *K.*
 Вісход, *m.* *v.* *А.* *II.*
 Віть, *M.* I. 144 віта, *f.* Zweig, *m.*
 Віть за віть оддати кому, *Мак.* *etw.* wett machen, Gleiches mit Gleichem vergelten, niemandem eine Antwort schuldig
 Вітальний, *a.* Gast-, *Ст.* [bleiben.
 Вітальня, *f.* *v.* Гостяниця, *Ст.*
 Вітати, *v. n.* sich aufhalten, weilen, wohnen.
 Вітатва, *f.* *Гол.* *gr.* 48 *v.* Віта, віть.
 Вітвистий, *a.* *Лев.* *v.* Вітлтий, вітлтий.

Віте, *n. coll.* Zweige, *pl.* Laub, *n.*
 Вітер, -тру, (*d.* вітербаць, -рца, вітербоць, -чка), *m.* Wind, *m.* — робіти die Luft anfachen, Wind machen; * на вітер in den Wind hinein, vergeblich, umsonst; пішло *v.* вітром *ist* zeronnen; вітер має der Wind hat *es* = *es* ist nicht zu haben.
 Вітвистий, *a.* ästig, zweigreich.
 Вітвика, *f.* Haarflechte, *f.*
 Вітик, *m.* Loch, *n.* Höhlung, *f.* (in der Erde, im Stroh).
 Вітлтий, *a.* *Біл.* *v.* Вітлтий.
 Вітлвий, *a.* *Гр.* *v.* Привітний.
 Вітлячий, *pl.* Geißel-Infusorien, *pl.*
 Вітрак, (-ак), *m.* Windmühle, *f.*
 Вітренко, *m.* *v.* Навітренко; 2) *v.* Медунця.
 Вітрянця, *f.* Wetterfahne, *f.*; 2) Sturmwind, *m.*; 3) * unbeständiges, leichtfertiges Weib, *Зап.*; 4) *v.* Літавиця.
 Вітрянність, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *T.*
 Вітрик, *m. dim.* *v.* Вітер. [*m.* *Пол.*
 Вітрилець, -ля, *m.* Segelfalter,
 Вітрильний, *a.* Segel-, *Ил.*; вітрильник, *m.* Segelqualle, *f.* (Velella), *B.*
 Вітрило, *m.* III. I. 359, *Lip.* *v.* Вітер; 2) *n.* Segel, *m.*
 Вітринятко, *n. dim.* *Ст.* Kindlein des Windes, der Luft, *n.* [2] windig.
 Вітристий, *a.* windschnell, *Py.*;
 Вітристи, *v. a.* durchlüften, *Ф.* (PX.102)
 Вітрів, -ова, -ове, *a.* Winds-
 Вітрівка, *f.* Windbüchse, *f.* *Пол.*; 2) Nervenheber, *n.*
 Вітриги, *v. n.* wittern, verwittern.
 Вітровий, *a. a.* Вітрів; -ий млин Windmühle, *f.* [Windbeutel, *m.*
 Вітрогон, *m.* flatterhafter Mensch,
 Вітрогонка, *f.* flatterhaftes, leichtsinniges Weib, *He.*
 Вітродуї, *m.* *Ч.* I. 32 Winddämon, Schaffner der Winde, *m.*
 Вітролов, *m.* *Зап.* *v.* Вітрогон.
 Вітролом, *m.* Sausewind, *n.*
 Вітромір, *m.* Windmesser, *m.* *Пол.*
 Вітроскав, *m.* Windfahne, *f.* *Пол.*
 Вітрянний, *a.* *M.* II. 187 Windes-, windig, stürmisch.
 Вітрянка, *f.* *v.* Вітрянниця 2), *Ліс.*
 Вітхнене, *n.* *Оз.* Begeisterung, *f.*
 Вітхнути, *v. a.* eingeben, begeistern.

Вітцвний, *a.* des Vaters.
 Вітцвський, *a.* des Vaters, väterlich; -а дитина wohlgezogenes Kind.
 Вітцвщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vätererbtheil, *n.* *Фр.*
 Вітцвний, *m.* Stiefvater, *m.* [Stiefvaters.
 Вітцвний, -ова, -ове, (-овий), *a.* des Вітцвний, *f.* Vaterland, *n.* Heimat, *f.*
 Віха, *f.* *Ч.* I. 18 Laubbündel, *n.* Bierwisch, *m.*; 2) віха, Komet, *Gr.* 29; 3) Art Flechtwerk um Fische an einem Orte einzudämmen, zu umbürden u. zu fangen; 4) віха Wasserschierling, *m.* (Ciota virosa). [gymbus), *B.*
 Віховка, *f.* Doldentraube, *f.* (о-
 Віхоть, (*d.* віхоть), *m.* віхоть, *f.* *Лев.* Strohwisch, Scheuerwisch, *m.*
 Віхтити, *v. a.* *Кл.* mit dem віхоть ausscheuern. [ting, *n.*
 Віче, *n.* Volksversammlung, *f.* *Мее-*
 Вічевий, *a.* das віче betreffend.
 Вічний, *a.* на вік —, *Фр.* fürs ganze Leben.
 Вічи, (*d.* вічка), *pl.* *v.* 'Очи, око (*gen.* *pl.* віч). [віки -і ewig, auf immerdar.
 I. Вічистий, *a.* *Кл.* unsterblich;
 II. Вічистий, *a.* zum віче geh.
 Вічко, *n.* Deckel, *m.* (operculum), *B.*
 Вічливий, *a.* höflich, artig.
 Вічливість, -ости, *f.* Höflichkeit, Artigkeit, *f.*
 Вічний, *a.* ewig; вічним родом von altersher, angestammt, ganz und gar; вічно, *adv.* ewig, immerfort.
 Вічність, -ости, *f.* Ewigkeit, *f.* в вічність купити щось für ewige zeiten, als Erbgut.
 Вічнодержавний, *a.* *T.* ewig bindend, *e.* geltend, zakon. [irrende, *Ф.*
 Вічнобу́д, *m.* прочан- der Ewig-
 Вічноді́вчий, *a.* ewigjungfräulich.
 Вічноавітний, *a.* *T.* für ewige Zeiten vermachet, aufgetragen. [mergrün.
 Вічнозелен, *II.* -зелений, *a.* im-
 Вічок, -чка, *m. dim.* *v.* Вік). *Кол.* I. 103.
 Вішалка, *f.* Hängegestell, *n.* *He.*; 2) *v.* Гойдавка, *Зап.*
 Вішалник, *m.* der Gehenkte.
 Вішало, *n.* Kleiderrechen, *m.* *Гол.* III. 386. *Top.*; Hängestock, *m.*
 Вішати, *v. a.* hängen, henken.
 Віштят! *int.* *v.* Віста.
 Віштяк, *m.* Spitzn. der Einwohner

um Kamenecъ (vom Zuruf віштят).
 Віщ, *m.* *Py.* Seher, Weissager, *m.*
 Віщане, *n.* Aussage, *f.* wörtlicher Ausdruck, *K.*; 2) Verkündung, *f.* (*m.* *K.*
 Віщатель, *m.* Verkünder, Prediger,
 Віщати, віщувати, *v. a.* weissagen, vorhersagen, prophezeien; 2) dichten.
 Віщий, *a.* чомусь *etw.* vorhersehend, vorherwissend, ahnend; 2) wahrsagerisch, prophetisch.
 Віщивий, *d.* (-нічок), *Гал.* I. 170
 віщник, *Luts.* *gr.* 156. *m.* *v.* Віщун.
 Віщлявий, *a.* *Ст.* verkündend, wahrsagend. [gen, weshalb.
 Віщю на-віщю, worauf; 2) weawe-
 Віщувий, *a.* zum Verkünden geh. (in einer Versammlung *etw.*: бубон, дзвін, *Кл.* 268); 2) zur Versammlung geh. *e.* *кблосе* 270 Rathsversammlung im Kreise, *f.* [sterung, *f.* *K.*
 Віщуване, *n.* das Dichten, Begei-
 Віщук, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
 Віщун, *m.* Verkünder; Wahrsager, Weissager; 2) Dichter, *m.* [gerin, *f.* *W.*
 Віщунка, *f.* Verkündigerin, Wahrs-
 Віщунство, *n.* Prophezeiung, Wahrsagerie, *f.* *Ил.*
 Вія, *f.* *КУ.* I. 190 *v.* Віячка. [веруха.
 Віялиця, *Кос.* віянь (снїжна), *v.* За-
 Віялка, *f.* Getreidereinigungsmaschine, *f.*
 Віяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* schwingen, wölfeln (віяже), 3) * — ся sich fortmaachen, *s.* aus dem Staube machen.
 Віяч, *m.* Getreidereiniger, Worfler, *m.*
 Віячка, *f.* Schaufel zum Wölfeln des Getreides, *f.*
 Віяшки, віяла, *pl.* Werkstück beim Aufwickeln des Gespinnnetes auf Spulen.
 Вкас, *v.* 'Укас: віхто мені не —.
 Вкащик, *m.* II. 4 Anzeiger, Deuter; 2) Befehlshaber, *m.*
 Вкапати, вкапувати, *v. n.* eintröpfeln, hineintröpfeln.
 Вквічати ся, *v.* Уквічати ся.
 Вкідки, на — *Морк.* 53. ?
 Вкідати, вкідати, *v. a.* hinein-, herein-, einwerfen; 2) anbringen (jmdm Prügel). [werden.
 Вкисати, вкиснути, *v. n.* sauer
 Вкінця, *adv.* zuletzt.
 Вклад, *m.* *K.* Beitrag, *m.* Beisteuer, *f.*

в. Вкладка; 2) Auslage, *f.* Aufwand, *m.* в. Наклад.

Вкладати, власти, *v. a.* ein-, hineinlegen; 2) niederlegen, zu Boden werfen, besiegen, *v.* Вложити.

Вкладка, *f.* Einlage, *f.* Beitrag, *f.* Вкладковий, вкладний, *a.* Einlage-, Beitrag-, Einlage- *Term.*

Вклеїти, клеювати, *v. a.* einleimen, einkleben.

Вклепати, *v. a.* lügnersch anklagen, verleumden; 2) — *ся Ос.* (61) II. в щось sich einer Sache befeissen, sich woran heften, machen; einer Sache nahhängen; auf etw. losgehen; *b)* fehlgreifen, sich täuschen *K. I.* 161 *Км.* [hinein-, zurufen.

Вклякати, *v. a.* *M. II.* 187 herein-, Вклиноване, *n.* Einkeilung, *f.* Вклиновати, *v. a.* einkeilen.

Вклоняти, *v. n.* sich beugen, sich senken, *II.* [dringen.

Вкльнути *ся.* sich einnisten, ein- Вклящити, *v. n.* plätschern.

Вковати, *v.* Заковати.

Вкогтати *ся.* die Krallen, die Nägel einschlagen, einlassen.

Вкблиця, *v.* Окблиця *H.* 149.

Вкболо, *v.* На-окболо. [schlagen. *§.*

Вколбшкати, *v. a.* lahmlegen, todt- Вколупити, вколупнути, *v. a.*

M. I. 152. abspalten, -klauben, -zwicken, *Кв.* 174.

Вкопати, вкопнути, *К.* вкопувати, *v. a.* ein-, hineingraben; — *ся* über die Grenze (über den Rain) graben; вкопаний *ptc.* eingegraben; * як —

fest wie eingewurzelt, unerschütterlich, unbeweglich, betroffen, befremdet, stutzig.

Вкорінити, *v. a.* einwurzeln lassen; — *ся* einwurzeln, tief Wurzel schlagen

Вкоротити, вкоротити *A. G. I.* 170 kürzer machen, verkürzen.

Вкбськати, *v. a.* kirge machen, besänftigen (коня * чоловіка). *v.* Кбско.

Вкбсом, *adv.* sohele, schief.

Вкбчи — втбчи, *adv.* dann — wann.

Вкбрпка, *f.* eingesprengtes Korn, *Пол.*

Вкритонасінні, *pl.* Bedecktsamige, od. Einfrüchtige (Angiospermae).

Вкривля, *f.* Bedeckung, *f.* Daob, *n.* Decke, *f.* bes. Bahrendecke.

Вкруг, *adv.* ringsum, *Ч.* IV. 78.

Вкрутити, вкручувати, *v. a.* ein-

drehen, einschrauben; — *ся* sich eindrängen, einschleichen.

Вкулати, *v. a.* *Фр.* lähmen, krümmen, *v.* Покривити, Відоймати.

Вкуп, *m.* право вкупу Einstandsrecht, *n.* *Term.* чогось miethen.

Вкупити *ся.* sich hineinkaufen; до В-купі, *adv.* zusammen. [geld, *n.*

Вкупне, *n. a. s.* Einstands-, Einkaufs- Вкус, *m.* Geschmack, — 2) Geschmacksinn; 3) Appetit, *m.* *ГШ.*

Вкусити, *v. a.* beissen, anbeissen; hineinstecken.

Вкусний, вкусний, *a.* geschmackvoll; 2) schmackhaft, appetitlich. [nerv, *m.*

Вкусбвий, *a.* — нерв Geschmacks- Вкучити *ся.* кому *jmdn* langweilen, *jmdm* lästig werden.

Вкучно, *adv.* кому, langweilt sich.

Влага, *f.* Feuchtigkeit, *f.* [feucht.

Влагкий, Не-влагбватий, *B. a.* pass, Влагкість, -ости, *f.* *v.* Вбгкість.

В-лад, *adv.* мені йде щось в лад es geht mir vonstatten; не в-лад passt mir nicht in den Kram, ist ungelegen.

Влада, *f.* Macht, Botmässigkeit, *f.*

Владар, *m.* *TP.* 185 *Py.* Herr, Gebieter, Herrscher, Lenker, *m.*

Владати, *v.* Володіти.

Владика, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; 2) Bischof. *m.*

Владикувати, *К.* владицтвувати, *Ф.* *v. n.* Владика sein.

Владйцтво, *n.* Bisthum, *n.*

Владйчний, *a.* des Bischofs, bischöflich; 2) *v.* Владйчний.

Владйчний *a.* *Ос.* (61), XI. 50 gebieterisch, imponierend, imposant; 2) Herrscher, des Oberherrn, *Иу.*; 3) allmächtig; владйчно, *adv.* *R.* als Herr, als Gebieter.

Владйльница, владйтелька, *f.* Beherrscherin, Gebieterin. *Herrin, f.*

Владйтель, *ГШ.* *Фр.* *v.* Володітель.

Владйти, *Фр.* *v.* Володіти.

Владнуватель, *m.* *MIII.* Herrscher, Lenker, Leiter, *m.*

Владнувати, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen, (нелад) *Ст.*

Влажний, *a.* *v.* Волобжний.

Влавйти, *v.* Влвйти.

Влавливий, *a.* Влавливий.

Влакн, *pl.* Bestandtheil der Sohliten; 2) *v.* Підволока.

Влапати, влапати, *v. a.* ergreifen, erfassen.

Влакавити *ся.* *M. II.* 112 gnädig werden. [machen.

Власкати, *v. a.* bezähmen, zahm

Власний, *a.* eigen; власне, *adv.*

v. Мійже. [Eigenschaft, Eigenheit, *f.*

Власність, -ости, *f.* Eigenthum, *n.*; Власноправний, *a.* eigenberechtigt, sui juris. *Term.* [genberechtigung, *f.*

Власноправність, -ости, *f.* Eigenhändig; *adv.* : но und власнбруч.

Власноручність, -ости, *f.* — підпису eigenhändige Unterschrift.

Власть, *f.* Macht, Gewalt, Herrschaft, *f.* *III.* I. 156.

Влаштувати, *v. n.* над кйм Macht haben, herrschen *Кв.* 398.

Властен, *a.* mit Macht ausgestattet, *II.*; 2) mit *d. Infin.* *C. II.* 252 freie Hand, freien Willen haben etw. zu thun; der, dem es zusteht, der es kann, darf, *Км.*

Властйвий, *a.* eigentlich, *ГШ.*

Властйво, *adv.* eigens, eigentlich, *Пар.*

Властйвість, -вості, *f.* Eigenthümlichkeit, *f.* *ОБ.* [ний.

Властйй, властйний, *a.* *Под.* *v.* Властй- Властйтель, властйвець, -вця (властйяць, -ля, *T.* *Фр.* *Под.* *m.*

Eigenthümer, Besitzer, Inhaber, *m.*

Властйтелька, властйница, *Пар.* *f.* Eigenthümerin, Besitzerin, *f.*

Властйсть, *Под.* властйність, -ости, *ГШ.* *v.* Властйність.

Властник, *m.* *Ч.* I. 121 Machthaber, Herr; 2) Vollstrecker *v.* Macht- ergruchenes, *Еф.* 18; 3) Besitzer, Eigenthümer, *m.* *Кв.* *Пар.*

Властодавць, -вця, *m.* Vollmacht- geber, *m.* *BE.* *Term.* *ГШ.*

Властодрержець, -жця, *m.* Gewalt- haber, Bevollmächtigter, Machthaber, *m.*

Властолюб, *m.* *Пол.* властолюб- ний, *a.* *Фр.* herrschsüchtig.

Властолюбів, *n.* *У.* Herrschsucht, *f.*

Власянійця, *f.* † härenes Gewand, *III.* II. 241.

Влбжати, *v.* Улбжати, вялгчй.

Влбжку, *adv.* *Ос.* (61) *V.* 27 liegend.

Влбковати, *pl.* Serpentariae, *B.* [stig.

Влбсливий, *a.* einschmeichelnd, li-

Влбсливість, -ости, *f.* *Ст.* List, *f.*

Влбстйти, влбцати (ул-). *v. a.* koró dh Schmeichelei *jmdn* überreden, *jmdm* schmeicheln; erschmeicheln, erlisten, *P.* I. 97; — *ся* *Км.* sich verlocken, sich ver-

führen lassen.

Влбтйти, влбтйти, *v. n.* hinein-, einfliegen, hineinfallen-, stürzen. [204.

Влбщане, *n.* Schmeichlerei, *f.* *C. II.*

Влбыва, *f.* *Кв.* Злыва. [sen, *v.* Облыване.

Влбыване; *n.* das Hinein-, Eingies-

Влбывати, влбйти, *v. a.* ein-, hinein- giessen; влбываний, *ptc.* eingegossen; 2) *v.* Облываний. [sion, *f.* — права, *III.*

Влбвок, -вку, *m.* † Abtretung, Сос-

Влбвнути, *v. n.* *Кв.* 36 entkommen, entwischen, -sohlüpfen, sich entwenden, *Кв.* 205. [leimen; tief eindringen.

Влбпати, влбпнути. *v. n.* sich ein-

Влбвливець, -вця, *m.* *Пол.* Eindringling, *m.*

Влбвливий, *a.* zudringlich, lästig.

Влбйти, *v. n.* hineinkriechen, einschlei- chen, sich hineindrängen; — *ся* hinein- gehen, Platz finden; влбло му до голо-

вля ihm ist etw. in den Kopf gefah- ren, geht im Kopfe herum; наблб го що *ся* влбло hat ihn tüchtig, vollauf

geprügelt.

Влбпйти, *v. n.* einkleben, -leimen; 2)* applicieren (кому eine Traacht Prügel).

Влбткй, *adv.* Lebenlang, *n.* *II.*; 2) in der Sommerzeit.

Влов, (улов, *m.* Fang, Fischfang, *m.* *He.*; 2) Jagdbeute, *f.* *К.*; 3) *pl.* *v.* Лбви, *He.* (*d.* вловбньки).

Вловйти, *v.* Уловйти.

Влож, *f.* Schaft, Flintenschaft, *n.*; 2) Sippschaft, Nation, *f.*

Вложити, вкладати, *v. a.* hineinle- gen, thun, -stecken; 2) anlegen, auf- setzen; 3) auferlegen, auflegen; 4) — *ся* до чбгось sich an etw. gewöhnen, sich

Fertigkeit, Routine in etw. erwerben.

Влбжник, *m.* Exhibit, *m.* *ГШ.*

Влбк, *m.* Wald-Wicke, *f.* (Vicia silva-

Влбмати, *v.* Уломати. [tica.

Влбни, *adv.* im vorigen Jahre.

Влбкий, *a.* *Ф.* *v.* Ласкавий.

Влбпйти, *v. a.* abbrechen.

Влбчати, влбчйти. (ул-), *v. a.* tref- fen, das Ziel nicht verfehlen. [end.

Влбчен, *a.* *H.* 2 richtig, sicher tref-

Влбчень, -чня, *m.* *Ст.* gut geführ-

ter, g. getroffener Stoss, Schlag.
Влучність, -ости, *f.* Fertigkeit gut zu treffen, *B.*
Влучити, *v. a.* derb schlagen.
Влюбити ся, sich verlieben, в когось in jmdm.
Влюблене, *n.* das Sichverlieben.
Влюбчивий, *a.* leicht zum Verlieben. [brennen in Jähzorn.
Влютити ся, *T.* ergrimmen. **Влягати** ся, *v.* Улягати ся, уляжати ся. [säumen.
Влякати ся, *Гол. I.* 235 zögern.
Вляпати ся, *Кух. Ос. (61) XI.* 15 *
Влюбити ся §.
Вляти, *v.* Вливати.
Влячі ся, влягчі ся, *v.* Укладати, уложити ся sich legen, sich beruhigen.
Вмаїти, *v.* Замаїти. [(Фяля).
Вмалити, (умалити), *v. a.* kleiner machen, verkleinern, vermindern; * verküngen; schädigen, besinträchtigen: кому здоровля, *Ч. V.* 367.
Вманá, *f.* Лр. *v.* Манá, обманá.
В-мах, *adv. m.* in Augenblick, *Левч.*
В-мент (= в момент), *adv. Др. c.* 253 in einem Nu, *v.* В-мах, в-мьт.
Вменшати, (-чати) *v.* Уменшати.
Вмерати, (вмир-) *вмерти. v. n.* sterben; *вмерлий, s. ptc. m.* der Verstorbene, Todte. [gen.
Вмертвіти, *v. a.* tödten, todtschlagen.
Вмести, *v.* Замести.
Вмешкати ся, *v.* Обути ся.
Вмивальний, *a. K.* Wasch.
Вмивати, *вміти, v.* Умивати.
Вмікати, *вмікнути. v. a. v.* Мікати.
Вмилосердяти ся, sich erbarmen; над ким. [нути. поминуті.
Вминуті, *v. a. M. II.* 149 *v.* Оми-
Вмир, ляти ся на — *Ос. VI.* 73 einander in den Tod hineinluchen.
Вміслити, *v. a.* den Beschluss fassen, auf den Gedanken verfallen, *K.*
Вмісьне, *adv. v.* Нарощно. [Мітью.
Вमितь, *adv.* allsogleich, schnell *v.*
Вміливий, *вмілий, a.* fähig, vermögend, *K.*; kundig, *T.*
Вмілість, -ости, *f.* Kenntniss, *f.* Wissen, *n. Фр.*
Вмінене, *n.* Zurechnung, *Term.*; 2) Zurechnungsfähigkeit, *f. Ган.*
Вміняти, *вміняти, v. a.* комусь

щось jmdm etw. zurechnen, beimessen, zuschreiben, imputieren, *Term. Ган.*
Вмірати *v.* Вмерати.
Вміручий, *a. Ос. (61) VI.* 22 *v.* Помёрший; 2) d. Sterben nahe, sterbend.
Вміст, *m. He.* Inhalt, *m.*
Вміститель, *m. Плу.* Behälter, *m.*
Вмістяти, *вміщати. v. a.* hineinlegen, anstellen, lociren; — ся Platz genug finden.
Вмісті, (ум-) *adv. гр. v.* Разом, в-купі.
Вмісто, *вмісьце. adv.* statt, anstatt.
Вмітати, *вмісти, v. a. v.* Замітати (до середини); *вметений, ptc.* rein gekehrt. [uis, *n.*
Вміте, *n. T.* Kenntnis, *f.* Verständ-
Вмітенінько, *n. dim. Гол. III.* 14 = Вметене подвірнінько.
Вміти, *v.* Уміти.
Вмітувати, *v. a. v.* Вкидати.
Вмічати, *v. a.* bemerken, *M. II.* 174.
Вмішати, *вмішувати, v. a.* einmischen, einmengen.
Вміщане, *n.* das Enthaltensein.
Вмкнуті, *v.* Вмікати.
Вмлівий, *a. K.* Зах. *v.* Вмілий.
Вмлїти, *v.* Умлїти. [Ueberredung, *f.*
Вмова, *f. M. I.* 152 das Zureden,
Вмовини, *pl.* Verabredung, *f.* Vertrag, *m.* [в когось jmdm etw. einreden.
Вмовити, *вмовляти, v. a.* щось
Вмовкати, *вмовчати, вмовкнути, v. a.* verschweigen; in der Rede einhalten; 2) Maul halten, still bleiben.
Вморати (ум-) *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen; 2) vernichten, tilgen; amortisieren; 3) abtödten, abschwächen; — ся sich zu Tode abmühen.
Вморханий, *a. Ос. (61) IX.* 43 zu Tode gehetzt, ermüdet, geplagt.
Вмотати, *v. a.* ein-, verwickeln.
Вмотикати, *v. a.* ermüden.
Вмудрати ся, kluge, listige Massregeln ersinnen, *Kv.* 12.
Вмурувати, *v. a.* einmauern.
Вна, *v.* Вона (она), *Він.*
Внадити ся, in Folge der Verwöhnung öfters wohin kommen, mit Lust nachgehen; der Lockung, dem Köder folgen. [lichkeit, *f.*
Внадливість, -ости, *f.* Zudring-
Внадник, *m.* Schmarotzer, Parasit, *m. B.*

Внамовляти ся когось, viel be-
reden, *Ф.*
Внесене, *внесок, -ску, m. Term.*
Антраг, *Vorschlag; 2) Schluss, m.* Schluss-
folgerung, *f. Ваг.*
Внескодатель, *m. v.* Вносітель.
Внести, *v.* Вносіти.
Вни, *v.* Воні (оні), *Він.*
Внивати, (ун-), *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, *KY.* [gen.
Вникати, *вникнути, v. n.* eindrin-
Вникливий, *a. Пол.* eindringlich.
Внимати ся, schüchtern sein, sich schämen, Bedenken tragen.
Вні, *adv.* на-вні, *Wgr.* 128 ausser-
lich; von, nach aussen.
В-нівець, *adv.* in Nichts, zunichte.
Внішний, *a. Пол.* äusser, äusser-
lich, von aussen, auswendig, an der Oberfläche.
Внішність, -ости, *f. Ч. III* 18 das Aeusserliche, Aeusserer, *n.* Aussenseite, *f.*
Вносітель, *m.* Antragsteller, *m.*
Вносіти, *v. a.* ein-, hineinbringen,
beitragen; beibringen, zu wissen geben
комусь; 3) antragen, den Antrag stel-
len; в чогось schliessen, folgern.
Вносок, -ску, *m.* das von der Gattin
dem Manne eingebrachte Gut, das Eingeb-
Внувати, *v. n. v.* Скучати. [brachte.
Внук, *m.* Enkel, *m.*
Внука, *f.* Enkelin, *f.*
Внуків, -ова, -ове, *n.* des Enkels.
Внурити, *внуряти, v. a.* tief ein-
tauchen, untersenken; * — ся Kopfhän-
ger sein. [ner, innerlich, inwendig.
Внутренний, *внутрішній, a.* in-
Внутренність, -ости, *f.* das Inne-
re, die Innenseite, *pl.* Eingeweide, *n. Пол.*
Внутри, *adv.* im Inneren, innen, *B.*
Внутрь, *n.* das Innere, *ОБ.* Eingeweide; 2) Eingerichte, *m.* (в в'язку), *Пар.*
Внучá, -чати, *n. pl.* внучáта die En-
kelkinder, Enkel.
Внушати, *внушати † v. a.* комусь
щось eingeben, beibringen, einflössen,
III. II. 267. *KY.*
Вняти, *v. n.* слову, *III. II.* 234 hören,
vernehmen; 2) — ся *He. Пр. XI.* (2) 21
aufkommen, erstehen, sich geltend ma-
Воба, *вобі* *v.* Оба, *обі.* [chen.
Вобгати, *v. a.* hineinbiegen, -stecken,
-setzen, *C. I.* 109.

Малоруско-німецький Словарь.

Воблад, *v.* 'Облад.
В-обліг, *adv. Me.* 437 *v.* Покотом.
Вбна, *f.* Kinderpropanz, *m.*
Воведене, *n. Пол.* Einleitung, *f.*
v. Введенє; 2) Воведєние, Fest Mariä
Tempelgang am 3. Decemb. (n. St.).
Вовисень, *вбісінь, -сня.* Erzpitz-
bube, Galgenstrick, Schlingel, *m. Цар.*
Вовк, *m.* Wolf, *m.* (Lupus); *вобком*
дівить ся macht ein Wolfsgesicht, blickt
grimmig u. tückisch wie ein W.; 2) Was-
serreis, Räuber, Klebast, wilder Trieb
an Gewächsen, *m.*; 3) *v.* Вовч'яця 2);
4) Bestandtheil der Tuchspinnerei, *He.*
(бур. 114); 5) (*жм.* 229).?
Вовкан, *m. N.* e. Berges.
Вовк'я, *f. B.* *v.* Лубін.
Вовк'я, *v.* вовк'яна, *P. I.* 20 *f.*
Wolfgrube, *f.*
Вовковий, *a.* Wolf's-; *-а, вобча* вода
das Wasser, worin der Wolf badete u.
welches den dasselbe Trinkenden in ei-
nen Wolf verwandelt.
Вовкод'я, *m.* Wolfshund, Bullen-
beisser, *m. Cm.* [sinn, *m.*
Вовкод'я, *m. M.* Mensch mit Wolfs-
Вовков'я, *a.* mit Wolfzähnen,
wolfzahnig.
Вовконог, *m. v.* Вовч'яг; 2) Wolfs-
trapp, Wolfsfuss, *m.* (Lycopus exaltatus).
Вовкор'я, *f.* Seewolf, *m.* (Anarrhi-
chas lupus). [der Frohnaufseher.
Вовкотруби, *pl. Zan. I.* 59 *Bein.*
Вовкулак, (-лака), *m.* Werwolf, *m.*
Вовкун, *m. Мог. v.* Вовкулак, *Ф.*
Пр. III. 195.
I. Вовна, *f.* Wolle, *f.*
II. Вовна, *f.* Welle, Woge, *f.*
Вовник, *m.* Vibrio undula, *B.*
Вовнисті, *a.* wollig; 2) wollreich.
Вовниця, *f. v.* Вовна; 2) — ши-
роколіста Wollgras, *n.* Binsenseide, *f.*
(Eriophorum latifolium). [чий.
Вовнода, *m. v.* Кровосісьне ове-
Вовняк, *m. v.* Баран'ячка.
Вовняний, *a.* wollen, aus Wolle.
Вовнянка, *f. Ч. V.* 1183, *Км. Пр.*
XI. (2) 102 *v.* Баран'ячка; 2) Mord-
schwamm, Saubrätling, *m.* (Agaricus ne-
cator). [jederzeit
Вовсечасний, *a.* immerwährend,
Вовся, *adv. Ко.* 288 *v.* Зовсім.
Вовтузати (-вити) ся, *v.* ким sich

mit jmdm herumbalgen, -schlagen, -werfen, -ziehen, -zerren, viel zu schaffen haben; 2) zarpeln, *A-G. 168.*

Вовхурянець, -нця, *m.* zur Kriegsschar des Вовгур Лисенко (1648) geh.

Вовцебійк, *m.* Bisamthier, *n.* Schafotse, *m.* (*Vos moschatus, Ovibus*), *Пол.*

Вовцюган, *m.* с. Вовчійско.

Вовчак, вовчівник, *m.* вівче віле *B. s. Kовлітник*; 2) Waldameise, *f.* (*Formica rufa*).

Вовчачий, *a.* Wolfs-, wolfsähnlich; — холодок Spargel, *f.* (*Asparagus officinalis*). [*se, junger Wolf.*

Вовчені, -ніти, *n.* Junges vom Wolf.

Вовчий, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, *Wolfs*; 2) -а травá Hartelhen, *n.*

Наушеchel, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I. 140 s. Вовковог 2*); 4) -а ягода Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро („когүтик“) falsche Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е ліко Wolf-Seidelbast, *m.* (*Daphne Mezereum*); 7) -е тіло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стона́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ланки Ackerstorchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зуб Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — білет, *Км.* Laufpass, *m.*

Вовчик, (вовчок, -чка), *m. dim. s. Вовк 1*.

Вовчинець, -нця, *m.* Wolfsbast, Kellerhals, *m.* (*Daphne Mezereum*).

Вовчійки, *pl. Mc. 191 s. Овчіна.*

Вовчинюк, *m. Ф.* Brut der Wölfin, (verächtl. von d. Römern), *f.*

Вовчійця, *f.* Wölfin, *f.*; 2) Gummifluss der Bäume, *m. B.*

Вовчівні, *s. Вовківні.*

Вовчкуватий, *a.* wolfsähnlich, wolfartig; vom menschenchenen, versteckten heimtückischen Wesen, *M+E. 25.*

Вовчниковати, *pl.* Seidelbastartige (*Daphnoideae*).

Вовчній, *f. B.* Rudel Wölfe, *m.*

Вовчок, *m. s. Вовчик*; 2) schwarzer Kornwurm (*Calandra granaria*); 3) Maulwurfgrille, *f.* (*Gryllotalpa vulgaris*); 4) Ameisenlöwe, *m.* (*Murmeccoleon formicarius*); 5) Areometer, *m.*

Вовчуг, *m.* Nahechel, *f.* Ochsenbrech, *m.* (*Ononis hircina*).

Вовчуга, *f. s. Вовчуг*; 2) Wolfspinne, *f.* (*Lyosa*). [*pelz, m.*

Вовчугра, *f.* Wildsohur, *f.* Wolfspinne, *f.* (*Lyosa*).

Вовчя, -яти, *n. s. Вовчені.*

Вогкій, вогкість, *v. s. Вохкій & Воглубене, n. Vertiefung, f.*

Вогневий, *a.* (-ньов-) Feuer-, *См.* Вогник, вогничок, *s. Огник & Вогнівка, f. Feuernelke, f. (Lychnis Chalcedonica).*

Вогнутий, *a.* hohl eingebogen, hohl, concav; вогнуто-вишуклий, concavconvex, *Пол.*

Вогніниця, *f. Ф. Пр. 215 Art Natler (Pelias)*; 2) Art Pflze.

Вогонь, вогень, *v. s. Огонь & Вогул, m. Erntearbeit für einige Schock Getreide, f.*

Вогульник, *m.* Arbeiter im вогул, *m.*

Вогульниця, *f.* Arbeiterin im вогул, *f.* [*lohnung, f. für den вогул.*

Вогульщина, *f.* Lohn, *m.* Entвод, *v. s. в рду и в воду nach dem Geschlecht u. nach der Sitte, nach dem Herkommen.*

Вода, *f.* Wasser, *n. pl.* води die Gewässer; — великі hochgehende Fluthen.

Водавий, *a.* wässerig.

Водавийця, *f.* Pustel, *f.* Bläschen mit wässeriger Eiter, *n.*

Водворіти, *† v. a. Гол.* einführen, einbürgern; — ся, *K.* sich wo ansiedeln, Wohnung beziehen.

В'одежати, *v. a. s. einkleiden, Эс.*

Водень, -еня, *m.* Wasserstoff, *m.* (*Hydrogenium*), *Пол.*

Воденний, *a.* Wasserstoff-; -а кислотá Wasserstoffsäure, *f.*

Водяло, *n.* Zügel, *m.* Leitseil, *n.*

В-одиночку, *adv.* vereinzelt, einzelnweise. [*Пиж.*

Водір, *m. Ч. IV. 30* Leiter im Spiele

Водіти, *v. a.* führen, umherherumführen; 2) — в ким хліб-сіля mit jmdm in Freundschaft (in Gastfr.) leben; — ся в ким im üblen Sinne: sich mit jmdm herumtreiben, mit jmdm umgehen; 4) *impers.* водить ся ist zu Lande, ist Brauch, *vgl. Вод.*

Водіця, *f. dim. s. Вода*; 2) Weihwasser, *n.*; 3) Erdöl, Naphta, *n.*

Водиченька, водічка, *f. dim. s. Водій, m. s. Вожатий, вожій. [Вод.*

Водний, *a.* Wasser-, -е крещення, Wassertaufe, *f.*; im Wasser lebend, wachsend, sich befindend.

Водник, *m.* Wasserkrug, *m. K*; 2) водничок, -чка, *m.* Krystal tierchen, *n.* (*Hydatina*) *B.*

Водністиий, *a.* wässerig.

В'-одно, *s. Одэн.* [*drocanthari*].

Водняк, *pl.* Wasserkäfer, *pl.* (*Hydrophila*), *a.* Wasser-, *He.*

Воднячка, *f. s. Водомільга.*

Водовий, *a.* -а вбна Wasserfaden, *n.* (*Conferva*).

Водограй, *m.* Springbrunnen, *m. Cm.*

Водовір, -ору, *m.* Wasserbehälter, *m. Bassin, n. Цс.*

Водовік, *m.* Wasserdruck, *m.*

Водойма, Wasserbehälter, -reservoir, *m. Bassin, n.*

Водоліз, *m.* Taucher, *m.*

Водолізний, *a.* Taucher-, [*rius*] *Пол.*

Водолій, *m.* Wassermann, *m.* (*Aquavodolubka, f. s. Калужниця.*

Водомет, *m.* Springbrunnen, *m. C.*

Ведомільга, *f.* Wasser-, Weihermilbe, *f.* (*Hydrarachna*), *B.*

Ведомірка, *f.* — бабінна Wasserläufer, *m.* (*Hydrometra stagnorum*).

Ведоморова, *m.* Eisvogel, *m.* (*Alvodoniska, f. s. Конівка [oedoispidia].*

Ведоніс, *m.* Wasserträger, *m.*

Ведонісний, *a.* wassertragend, -führend, -reich, mit Wasser gefüllt, *Эс.*

Ведопад, *m. K.* Wasserfall, *m.* [*ke, f.*

Ведопій, -пю, *m.* водопійло, *n.* Trän-

Ведопляв, *m. Ру. s. Водопряск.*

Ведопотопліне, *n. He.* das Ertrinken.

Ведопряск, *m.* Springquell-, brunnen, *m. Fontane, f.* [*lung, f. Пол.*

Ведопривід, -воду, *m.* Wasserlei-

Ведопрорс, *m.* die Sitte nach jmds Tode u. dgl. ein Gefäss mit Wasser unter einen Baum zu stellen, womit die Vorübergehenden ihren Durst stillen.

Водорщаний, *a.* -і пісні, *s. Водохрестний, Ф.*

Водорщі, *pl. s. Водохрещі.*

Водосвятіє, *n.* Wasserweibe, *f.*

Водосвятний, *a.* zur Wasserweibe gehen. [*sin, n. 2*] Wasserfall, *m. Ф.*

Водосток, *m. Гол.* Flussgebiet, Bawodotéca, *f. M. III. 62* Springquelle, *f.*

Водотік, -оку, *m.* Wasserleitung, *f. БО.*

Водоток, -оку, *m. Фр.* Wasserströmung.

Водотоп, *m.* niedrig gelegenes Feld, das v. Wasser leicht überschwemmt wird.

Водотопля, *f.* Wasserfluth, *f.*

Водотряск, *m. Пол. s. Водопряск.*

Водоцьвіт, *m. Palingenia, B.*

Водохрестний, *a.* -і пісні, *Ф.* zur Zeit der водохрещі 2) gesungen.

Водохрещі, *pl.* Weihe, Einweihung des Wassers, *f.*; 2) Fest der Erscheinung (Taufe Christi), am 18. Jann. n. St.

Водощельний, *a. B.* wasserdicht.

Водружати, водружати, *† v. a. До.* einstecken, -heften, -schlagen.

В-одсторонь, *adv.* abseits, entfernt.

Водян, *m.* Wasserkäfer, *m.* (*Hydrophilus*), *B.*

Водяна, *f. Под.* Wassersucht, *f.*

Водянець, -нця, *m.* Wasserspinne, *f.*

Водяний, *a.* Wasser-; * -і слуба wässerig, leer, *MIII.*

Водянік, (*d. водянчик*), *m.* Wasserbehälter, *m. -fass, n. Кс. II. 134*; 2) Wassergeist, Wasserteufel, *m. s. Топельнік.*

Водяністиий, *a.* wässerig, dünn.

Водяніця, *m.* Wassernixe, Undene, *f. Фр*; 2) *pl.* Wassersterne, *pl.* (*Aquaticae, Hippuridaceae*); 3) übht Wasserthiere, *pl.*

Водянка, *f.* Affenbeere, *f.* schwarzes Gichtkraut (*Empetrum nigrum*); 2) Wasserschlange, *f.* (*Tropidonotus natrix*).

Водяр, *m.* Wassermann, *m. s. Родолій.*

Воеване (вою-), *n.* Kampf, *m. ЗР. I 88.*

Воевідський, *a.* des Wojwoden.

Воевнійк, (вою-), *m.* Krieger, Kämpere, *m. M. II. 15.*

Воевніця, *f.* Kämpferin, Kriegerin, *f.*

Воевничий, (воюв-, воів-К.), *a.* kriegerisch. [Kriegsberg, Herrführer, *m.*

Воеввд, воеввда, *m.* Wojwode, *m. Ф.*

Воеввдич, *m.* Sohn eines Wojwoden, *m. К.*

Вовводство, *n.* Wojewodschaft, *f.*
 Вовводствувати, *v. n.* K. Wojwode sein. [*f. Ф.*]
 Воввожа, *f.* Frau eines Wojwoden,
 Воєнний, *a.* Krieger-, Soldaten-
 Вовнар, *m.* Ч. III. 270 krieges-
 rischer König. [Soldatenfach, *n.* K.
 Воєнщина, *f.* das Soldatenmässige,
 Вожак, вожака, *m.* H. 225 Führer,
m. K. [Wgr. 25 s. Провідник, проводатор.
 Вожатий, *a. m.* s. вождій, вождій, *m.*
 Вождій, *m.* Führer eines Blinden,
 Воживо, *n.* Max 32? [*m. ГШ.*
 Вожарня, *f.* s. Возиння [schaft, *f. Term.*
 Воватїство, *n.* Fuhrwesen
 Вовьбї, *f.* s. Вововїця. [рфер, *K.*
 Вовбранний, *a.* † kriegesisch, ta-
 Вовбудитель, *m.* Mog. Erwecker, *m.*
 Воввеличати, (-величїти), *v. a.*
Kc. 113 auszeichnen; preisen, lobprei-
 sen, berühmt machen, mit Lob erhe-
 ben, *III.* I. 349.
 Воввеличєне, *n.* s. Звеличєне.
 Воввергати, (-вергати), † *v. a.* K.
 werfen, ausstosen.
 Воввисїти, воввишпати, *v. a.* erhö-
 hen, hocheherben, *III.* II. 349.
 Воввіз, -воза, *He.* (бур. 204), *d. m.* 140?
 Вовворот, *m.* У. s. Поворот.
 Вовгласи, *pl. Cm.* Grossprecherei, *f.*
 Вовгласїти ся, † *K.* laut wer-
 ден, sich kundgeben.
 Вовгрівий, *a.* (-івець, *m.*, -ївка, *f.*)
v. Вієкривий. [давати.
 Вовдавати, *a. v.* H. 326 s. Від-
 Вовдвїгати, *v.* Здвїгати 1).
 Вовдвїженє, *a.* Чєстного Крєстá
 Kreuzes Erhöhung, *f.* (am 26. Sept. n.
 St.) s. Здвїженє.
 Вовдвїжєньський, *a.* erbaut zur
 Ehre der Kreuzes-Erhöhung.
 Вовдїжник, *m.* s. Подвїжник.
 Вовдєржний, *a.* enthaltsam, *Top.*
 Вовдєржність, -ости, *f.* Enthalt-
 samkeit, *f.*
 Вовдїх, *m.* У. Seufzer, *m.* [heben, *n.*
 Вовдїйниє, *n.* K. Aufheben, Empor-
 Вовдїйч, *m.* He. Пр. XI. (2) 14 der
 die (Gegen)wirkung übt, der beeinflusst,
 rückwirkt. [geschmückt, schön, zierlich.
 Вовдїбний, (дїбний *K.*) *a.* А. Д. I. 112
 Вовдух, *m.* Luft, *f.* на вдуху in
 Вовдухобий, *a.* K. Luft- [die Lüfte.

Вовдухобина, *f.* ГШ. Gas, *n.*
 Вовдуховїний, *a.* gasförmig,
 gasartig, *Pol.* [lon, Aërostat, *m.*
 Вовдухоплав, *m.* Luftschiff, *n.* ба-
 Вовдухоплавець, -вця, (-плав-
 тель), *m.* Luftschiffer, -segler, Aëro-
 naut, *m.* В. Пол.
 Вовдушка, *f.* Luftmotor, Luftma-
 schine, *f.* [Luftpumpe.
 Вовдушний, *a.* Luft-, -а помпа
 Вовдушок, -шка, *m.* kleine, vier-
 eckige, gestickte Decke des Messkelches.
 Вовжадати, *a. v.* † inbrünstig
 wünschen.
 Вовзивати, *v. a.* † aufrufen, zu-
 rück-wiederrufen *III.* I. 349; 2) anru-
 fen, *v.* Узивати, *Kc.* II. 58.
 Вовїло, *m.* Gr. 29 s. Возняця; 2) Gott
 Велес (на Полїсю. [führer, Fuhrmann, *m.*
 Вовїльник, воїльник, *m.* Wagen-
 Вовик, воак, вїок, (*d.* вовичок,
 вїочок) *dim. m.* s. Віз, Wägelchen, *n.*
 Вовїти, *v. a.* führen, fahren, (auf
 e. Fuhrwerk od. Fahrzeug; verführen
 (сіно, гній); 2) * — ся в ким sich
 viel mit jmdm zu schaffen geben; b) sich
 ungezogen benehmen, verzogen sein, *II.*
 Вовїня, *f.* Wagenschoppe, *m.*
 Вовїт, *m.* He. s. Вовїльник. [Remise, *f.*
 Вовькати ся, stets hin und her
 fahren. [giessen.
 Вовливати, *v. a.* † *Me.* 440 auf-
 Вовлі, *pracp.* mit d. *Genit.* neben,
 bei; an *Oz.* 178, 2 s. Ув.
 Вовлієв, *n.* Waldrand, *m.* III. I. 43.
 Вовлюбєнник, *m.* † Liebling, *m.*
 III. II. 166.
 Вовмїтель, *МШ.* s. Грабїтель.
 Вовмїга, *f.* K. Vermögen, *m.* Mö-
 glichkeit, *f.*
 Вовмїра, *n.* Др. с. 133 Insel, *f.*
 Вовмужати, † *v. n.* K. Mann wer-
 den, mannbear werden, reifen.
 Вовмутїти ся, † — душею, *K.*
 unruhig, gestört werden.
 Вовмуцати, † *v. a.* *Kc.* 200 auf-
 рühren; in Aufruhr, in Wallung brin-
 gen; aufregen. [рорт, ungehalten.
 Вовнегодувати, † *v. n.* K. em-
 Вовнесєне, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*
 Вовньий, *a.* s. *m.* Gerichtsbote,
 Amstdiener, *m.*
 Возняк, (*d.* вовничєнько), *m.* воз-

ничий *s. a. m.* *См.* s. Візник.
 Возняця, *f.* Darrhaus, *n.*
 Возновїти, *v. n.* sich erkälten.
 Возновїти, возновляти, *v. a.* †
 Гол. s. Відновїти, обновїти.
 Возносїти, вонєсти, *v. a.* erheben,
 erhöhen; loben, preisen; — ся sich em-
 porschwingen, sich erheben, hochmü-
 thig werden. [wand, *m.* *Kc.*
 Вовнї, *f.* Schererei, Plakerei, *f.* Auf-
 Вововїй, *a.* Wagen-, -á дорога
 Fahrweg, *m.* вововє, *n.* s. *a.* Fahrge-
 Вововїк, *m.* He. s. Візник. [bühr, *f.*
 Вововїця, *f.* das Schaffen, das Ein-
 heimsen des Getreides bei der Ernte
 vom Felde.
 Вовок, *m.* воаятко, *n.* s. Вовїк.
 Возревнувати, † *v. n.* K. eifrig
 werden, sich hingeben. [Vegetation, *f.*
 Возросїяна, *f.* Pflanzenwuchs, *m.*
 Вовсїдати, *v. n.* † *K.* sich setzen.
 Вовставати, *v. n.* † *K.* aufstehen,
 I. Вой, *d.* воїя, *m.* Geheul, *n.* [erwachen.
 II. Вой, *m.* Ч. III. 43 *Зан.* (*Вєр.*) I. 14
 s. Візніа; 2) *pl.* вої Krieger, *m.* III. I. 359.
 Войдуване, *n.* das Hin- u. Herzerren.
 Войдувати ся, in Zerwürfnis, in
 Войє, *n.* s. Біє. [Fehde leben, hadern.
 Война, *f.* s. Візнá.
 Войовїй, *a.* zum Zaunflechten geh.
 Войско, *n.* Heer, Militär, *n.* Militär-
 dienst, *m.*
 Войсковий, *a.* militärisch, Militär-
 Войсковїк, *m.* Militärst, *m.* *Пис.*
 Войсковїця, *f.* Armee, *f.* *Пис.*
 Войтул, *m.* Nbd. des Прут.
 Войнїя, *a.* kampfesmuthig, tapfer, *Py.*
 Войводїянка, *f.* K. Tochter eines
 Wojwoden, *f.*
 Вовїн, *m.* Krieger, Kämpfe, Soldat, *m.*
 Вовїньский, *a.* K. militärisch.
 Воїствувати, † *v. n.* als Sol-
 dat dienen, *K.* [kämpfend.
 Воїствуїчий, *a.* -а цєрков.
 Воїтель, *m.* Krieger, Kämpfer, *m.* *II.*
 Воїти, *v. a.* den Zaun flechten.
 В-окїд, в-окїло, *adv.* rings, ringsum,
 rundum.
 Вокко, вочи *s.* 'Око &
 Вокрижем, *adv.* — стãти mit aus-
 gestreckten Armen in Kreuzesform sich
 stellen.
 Воль(то), — воль(то), *conj.* sei es

dass, oder dass, entweder — oder, so-
 wohl — als auch, *Лєр.* 139, *Oz.* 209, 2.
 У. [vel — vel].
 Волар, *m.* Ochsenhirt, *m.*
 Воларити, *v. n.* Ochsenhirt sein.
 Воларня, *f.* Ochsenstall, *m.* У.
 Воласати ся, *МШ.* s. Волочїти ся.
 Воластий, *a.* mit grossem Kropf, *Лєв.*
 Волати, *v. a.* *pol.* H. 144. *До.* s. Клай-
 Вольга, *f.* s. 'Ивола, (*B.*). [кати.
 Вольгота, *f.* *Лєв.* s. Пільга.
 Вольє, *n.* Kropf, *m.*
 Вольєн, *a.* gewillt, willens, *Шл.*
 Вольєн, *n.* *II.* das Wollen.
 Вольєнка, вольєнка, *f.* *dim.* s. Вольє.
 Вольєк, Вольєник, Вольєнць, -нця,
 Волинїк, Волинїян, *m.* Bewohner von
 Wolynien.
 Вольєк, *n.* *dim.* s. Вольє; 2) Blattsten-
 gel; 3) Hirschkäfer, *m.*; 4) *Bein.* d. Fi-
 solen, *Oz.* (61) IV. 34.
 Вольєнь, *f.* Wolynien, *n.*
 Волинський, *a.* wolynisch.
 Волїти, — волю *s.* Вовлїти, *Me.*
 462; 2) wollen, wünschen, *Kc.* 264; 3)
 — ся *v.* Воїти.
 Волїця, *f.* s. Слободá 2), *K.* I. 86.
 Вольш ягодорїдний, beerentragen-
 der Taubenkropf (Cucubalus baccifer).
 Волїще, волясько, *m.* *aug.* s. Віл.
 Вольї — вольї, *v.* Воль — воль.
 Вольївка, *f.* Wamme, *f.*
 Вольївня, *f.* Ochsenstall, *m.*
 Вольїк, -локу, *m.* die Spur, welche
 nach dem hingeschleppten Heu sich hin-
 zieht.
 Волїти, *v. a.* wollen, *II.*; 2) lieber,
 eher wollen; — ся *v.* Воїти ся. [garn, *n.*
 Волїчка, *f.* Stückwolle, *f.* Wollen-
 Волїчківий, *a.* aus волїчка.
 Вольний, *a.* (вільний), frei, unab-
 hängig; — хлоп Bauer mit dem Rechte
 der Freizügigkeit, *m.*; -а корчма mit
 freiem Schankrecht, *C.* I. 88. *Kc.* II. 130.
 404; вольно, *adv.* frei; 2) langsam.
 Вольник, *m.* s. Вільник.
 Вольница, *f.* Gegend, die an Allem
 Ueberfluss hat.
 Вольнодумець, -мця, *m.* воль-
 нодумний, *a.* Freidenker, freidenkerisch,
 Freigeist.
 Вольнодумство, *n.* Freidenkereij, *f.*
 Вольнодумствувати, *v. n.* *III.* I.

254 freisinnig sprechen, den Liberalen spielen.

Вольновичайність, -ости, *f.* Freiheit, Ungebundenheit der Sitten, *f. K.*

Вольнолюбство, *n.* Anlage zur Freiheit, Freiheitsliebe, *f.*

Вольность, *v.* Вільність; по вольности, *P. I.* 64 aus freien Stücken, von selbst, freiwillig.

Волнувати, волніти, *Зар. v. a.* bewegen; in Wallung bringen, Unruhe erregen, beunruhigen; 2) -ся, *v.* Хвилювати ся.

Воловар, *m.* *Гол. III.* 417 *v.* Волар.

Воловец, -вця, кремняк, *ш.* Ochsenauge, *n.* (*Bupthalmum cordifolium*), *B.*

Волвий, *a.* Ochsen; Rind-; 2) — побступ, *K.* sehr langsamer Schritt, Schnecken Schritt; -е бчо Заункониг, *m.* (*Troglodytes parvulus*).

Воловик, *m.* Ochsenbesitzer, *K.*; 2) Wagen, mit Ochsen eingespannt, *m.* *Зак.*; 3) *v.* Волве бчо.

Волвина, *f.* Ochsenhaut, *f.*; 2) волвяна Rindfleisch, *n.* [sam.

Воловїтїй, *a.* schwerfällig, lang-Воловїд, (вал-), -вда, *m.* Seil zum Lenken der Ochsen; 2) Ochsenführer, -treiber, *m.* *КС. III.* 600.

Волово, *v.* Олово.

Воловдїти, *v. a.* *Ч. IV.* 438 hin- führen, lastig hinhalten; — ся в ким mit jmdm sich herum balgen.

Воловщина, *f.* Abgabe vom Vieh, *f.*

Воловїний, *a.* *Др. с.* 44 *v.* Олов- вїний. [ge, *f.* (*Anchusa officinalis*).

Воловбдака сїнька, *f.* Ochsenzun- Воловгость, -ости, *f.* *Кч.* 400, Feuchtigkeit, Nässe, *f.*

I. Володар, *m.* *Ч. III.* 38 Art Früh- lingspiel, *n.* Lied der Mädchen (in d. гаїякї) *v.* Воротар.

II. Володар, *m.* Herrscher, Beherrscher, Gebieter, *m.*; 2) Name ruthen. Fürsten.

Володарити, *v. n.* *v.* Володїти. *Пар.*

Володарка, *f.* Herrscherin, Eigen- thümerin, *f.* *Ст.*

Володарність, -ости, *f.* *ВБ.* воло- дарство, *n.* *ОБ.* Machtgewalt, Herr- schergewalt, *f.* Regime, *n.* Cäsarismus, *m.*

Володарский, *a.* Herrscher-, des regierenden Fürsten.

Володїти, *v. n.* чим etw. zu ge-

brauchen, zu regen vermögen, рукою.

Володимїр, Володк, *m.* Wladimir.

Володимїрский, *a.* aus der St. aus dem Fürstenthume Wladimir.

Володислав, *m.* Wladislaw, La- dislaus. [Verwaltung, *f.* *Лев.*

Володїне, *n.* Herrschaft, Regierung; Володїтель, *m.* Herrscher, Gebie- ter, Herr; Verwalter, *m.*

Володїти, *v. n.* чим beherrschen, regieren, verwalten, von etw. Herr sein, über etw. herrschen, *Лев.*

Волога, *f.* fette Feuchtigkeit.

Воложїти, *v. a.* *Ал.* über jmdn her- fallen u. ihn reissen, zerren.

Воложний, *a.* *Лев.* *v.* Вохкїй. I. Влоок, -лка, *m.* вбїжєвий, Korn-, Rüsselkäfer, *m.* (*Calandra granaria*), *Пол.*

II. Влоок, -оку, *m.* Grünzeug, Grü- nes, *n.*; 2) Speise vom Grünen, *f.*

III. Влоок, -ока, *m.* Holzblock, *m.*

IV. Влоок, -ока, *m.* grosses Fisch- netz, Zugnetz; 2) Stange mit e. Seil zum Schleppen der Heuhaufen, *f.*; 3) *m.* Bau- er der die Egge führt; 4) *pl.* *s.* 'Об- лаки, Wolken.

Волока, *f.* Grundstück eines Frohn- bauern von 30 Joch u. 2100 □ Klafter, *n.*; 2) *Гол. III.* 113. ?

Волокєнце, (-кєнце), *n.* *dim. v.* Волокнїл). [die (Bast)schuhe zu zubinden.

Влобкї, *pl.* Schuhbänder, Riemen, Волокїта, *m.* Landstreicher, Va- gabund, *m.*; 2) Besuchsweise, *f.* (*Atta caephalotes*); пугїти ся на воло- кїту L. werden; 2) Landstreicherei, Va- gabondage, *f.*

Волокїтїний, *a.* Wander-, streichend.

Волокївїий, *a.* viel herumstreichend.

Волокїйна, *f.* *Под.* Faserstoff, *m.* Fibrin, *n.*

Волокїстїй, *a.* faserig, *B.*

Волокїстїть, -ости, *f.* faseri- ге Beschaffenheit.

Волокїцї, *pl.* *v.* Плїснїцї.

Волокнї, -ока, *f.*; 2) Gewebe, Garn, Gespinst, *n.*; 3) Art Fingergeschwür; 4) Wasserkalb, *n.* (*Gordius aquaticus*).

Волокнїк, *m.* чотирєлїстїй vierblättrige Einbeere, (*Paris quadri- folia*); 2) Fingerwurm, *m.* (schwellende u. eiternde Entzündung, panaritium).

Волокїтї, *v.* Волочїй, волочїти.

Волокўша, *f.* Art grosses Zgnetz, Zuggarn der Fischer. [tragende (Milo).

Волонбсец -сця, *v.* der Stiertra- Волонцюгувати, *v. n.* Landstrei- cher sein, sich herumtreiben.

Волобчоок, -чка, *m.* *Гол. III.* 519. *v.* Волве-бчо.

Влоос, *m.* Haar, *n.*; *pl.* влоосї bestim- mte Anzahl; влоосє, (*d.* влоосєчко) *n.* *coll.* unbest. Anz.; влоос, влоосє стаї до горї, дїбом становїть ся *P. I.* 74 die Haare stehen zuberger; на влоос, о в. um ein Haar, es fehlte nur sehr wenig, knapp; 2) *v.* Пїдбїй *Др. с.* 24. *Еф.* 8.; 3) пєсїй — Straub- fuss (у коня), *m.*; 4) — пїдскїрник Fa- denwurm, *m.* (*Filaria medinensis*). [Berges.

Влоосїнь, *f.* *v.* Влоосїнь; 2) *N. e.* Волосанїстїй, *a.* haarartig.

Влоосїти ся, *Фр. v.* Волосувати ся.

Влоосїти, *I III.*; влоосїстїй, *B.* *a.* haarig. [Comatula]; 2) Nbf. des Sян.

Влоосїтка, *f.* Haar- Stopfster, *m.* Волосїна, (-їнка), *f.* Härchen, *n.*; 2) *v.* Влоосїнь. [(*Cycludium pantotrichum*)] *B.*

Влоосїнок, -нка, *m.* Muffthierchen, *n.* Влоосїчка, *f.* Trichine, *f.* (*Tri- china spiralis*). [Mähne u. dom Schweife, *pl.*

Влоосїнь, *f.* Pferdehaare von der Влоосїнка, (-їнка), *f.* Dorngras- mücke, *f.* (*Sylvia oinerea*).

Влоосїня, *f.* *Py. v.* Влоосїница 1). Влоосїкїй, *a.* welsch; 2) walla- chisch, rumänisch; 3) — павўк *Ly- oosa singoriensis* (*ucrainensis*).

Влоосковїтїй, *a.* haarförmig; *v.* цївочка *v.* Влоосїня 1).

Влооснїй, *a.* Haar-, Capillar-, -а рўрка Haarföhrchen, *n.*

Влооснїк, *m.* *v.* Влооснїк 2); 2) *v.* Влоос 2) *Др. с.* 25; 3) Blut- wurz, *f.* Nabelkraut, *n.* (*Geranium san- guineum*).

Влооснїця, *f.* Haargefäss, Capillar- gefäss, *n.*; 2) härenes Gewand, *K.*; 3) Hairispengras, *n.* (*Poa nemoralis*).

Влооснїть, -ости, *f.* Capillarität, *f.* Влооснїя, *f.* *v.* Влоосїнь. [ГШ. *Пол.*

Влоосожар, *m.* Oriongestirn, *K.* Plejadengestirn, *n.*

Влоосок, -ска, *m.* *dim.* Härchen, *n.* Влоость, *f.* Amt, *n.* Amtsbezirk, *m.*; 2) Land, Gebiet, *ПГ.* Complex der Land-

güter, Latifundium, *n.* *K.*; 3) *v.* Власть (= влїснїть), *Под.*

Влоостєль, *m.* † *K.* fürstlicher od. bischöflicher Commissar, Procurator.

Влоостнїй, *a.* zum Amtsbezirk geh., Gemeinde-.

Влоосувати, *v. a.* bei den Haaren reissen, raufen; — ся sich — sich bal- gen; 2) *v. n.* Haare bekommen: vom Ku- kurutz am Kolben (*stylus*), *vgl.* Прїсти.

Влоосїк, *m.* Trichodectes, *B.*

Влоосїнїця, *f.* härenes Gewand, Haarhemd, *n.* *ГШ.*; 2) — овоцна Art Fa- denpilz: Sporotrichum fructigenum, *Вол.*

Влоосїнка, *f.* Haartuch, *n.* *ГШ.*; 2) *v.* Влоосїнка. [nes leichtes Tuoh.

Влоосїньскїй, *a.* -е сукнї фї- Влооть, влоота, влоотка, *f.* Rispє, *f.* (*panicula*). [pєnbund, *n.*; 2) *v.* Влооть.

Влоотє (-тїя), *n.* *coll.* *Ме.* 206 Rispє- Влоотєвїтїй, *a.* *B.* rispєnförmig.

Влоотїга, *f.* *v.* Влоок (Speise aus grünzeug); 2) *v.* Пїдволока. [мїне, *m.*

Влоох, Влоохнїк, *m.* Wallache, Ru- Влоохїтець, -тїця, *m.* Bienenwolf, *m.* (Trichodes). [zöttig.

Влоохїтїй, *a.* zaserig, rauh, haarig, Влоохїтїть, -ости, *f.* Zottigkeit, Rauheit, *f.*

Влоохїч, *m.* Störssaar, *f.* Fuchs- schwanz, *m.* (*Amaranthus retroflexus*) *v.* Влоохїтїй. [streicher, Vagabund, *m.*

Влооцїга, влооцїжник, *m.* Land- Влооцїжнїця, *f.* Landstreicherin, *f.*

Влооцїжство (-цїство), *n.* Land- streicherei, *f.* Vagabondieren, *n.* *Фр. Ст.*

Влобчєне, *n.* Schleppen; 2) Eg- gen, *n.* *Кол. I.* 81.

Влочїй, влочїти, *v. a.* schleppen, ziehen, schleifen; 2) eggen; 3) — ся um- herziehen, -streichen, vagabundieren; — ся в ким mit jmdm sich herumtrei- ben; — ся в кїм jmdm nachgehen, -folgen, -ziehen.

Влочїльнїк, влочїльщїк, *Лев.* *m.* Egger, Eggenführer, *m.*

Влочїща, *pl.* *aug.* *v.* Влоки, *pl.* Влочїне, *n.* *Не. Пр.* IX. 19 der Gang kleiner Bauernknaben an den Oster- tagen mit Lobgesängen auf Christus.

Влочїльне, *s. n.* *a.* das Geschenk bei wloчїне am Ostermontag, *Ч. III.* 24 [wloчєbne].

В-пів'явно, *adv.* Ваг. сніти, halb wirklich. [mit vielen Fächern, fächerig. Впівперград, *adv.* В. поділений mit vielen Fächern, fächerig. Вп'яляти ся, в. Вп'яляти *Лір.* Вп'ірну́ти, в. н. hineintauchen. В-плав, schwimmend. [chen, Зг. Вплені́чити ся, sich wobreit ma-Вплéсти, вп'ля́ти, в. а. ein-, einflechten, -winden. Вплив, *т.* Einfluss, *т.* Wirkung, *ф.* Вплива́ти, вплину́ти, в. а. hineinfiessen, einströmen, einlaufen; 2) — на когó наф jmdn einwirken, Einfluss ausüben; 3) до ка́си, — einlaufen, einkommen. Впливо́вий, а. Einfluss habend, einflussreich. [245; 2] * im freien Fluss, *К.* Вплинь, *adv.* в. В-плав, *Зал. Др.с.* Вплі́тка, *ф.* das Band am Ende d. Haarflechte eingeflochten, *Нас. Ир.* III. 271 в. Вп'яля́тка. Вповажні́ти, в. а. *К.* кого jmdm Ansehen, Achtung verschaffen; ehren, *Ру.* Впов'явати, впов'я́ти, в. Повива́ти, Вповива́ч, *т.* в. Повива́ч. [пов'я́ти. Вповива́ти ся, sich in Schmerz winden, sich unruhig wälzen. В-подвійні, *adv.* zweimal. Вподоба́, *ф.* до -би мені (мо́ї) nach meinem Gefallen, *п. м.* Sinn. [Оз. 196. Вподобни́й, а. кому́, lieb, gefällig, Впоі́ти, впоювати, в. а. кому́, в когó щось einfließen, einprägen. Впокійні́, -бу, *т.* Ruhe, *ф.* *Кв.* 390. Впокійни́й, а. *К.* в. Спокійни́й. Вполю́ти, в. а. в. Вп'ірну́ти, *Зал. П.* 459. [Junge werfen (корóва). Вположа́ти ся, в. Положити ся, В-пове́рек, *adv.* quer, in die Quere; 2) в. В-він: mitten. Впоперена́чку, *adv.* abwechselnd. В-попи́хахъ, *adv.* histossend, stoosweise. [od. Fracht; frei; müssig. В-порожні́, *adv.* leer, ohne Ladung Впопру́жити, в. а. (коня́) den Schattelgurt festschnallen, *Кол. I.* 101. Впорóти, в. а. в. Вда́рити. Впрóруч, в. Пóруч. Впорóчний, а. gleichlaufend, parallel. В-посла́д, (-ди) *adv.* *Ф.* hernach, zuletzt; найпосла́д allerzuletzt. Впосла́днати, в. а. *К.* hintansetzen, zurücksetzen.

В-пóтайці, *adv.* im Geheimen. Впоті́ти, в. н. Ч. IV. 14 в. Вп'іти. Впотрі́ннї, *adv.* dreimal. Впотужні́ти, в. а. когóсь, kräftigen; zu jmds Macht beitragen. Впра́ва, *ф.* Uebung, Einübung, Abriehung; Fertigkeit, Geläufigkeit, Rou-В-пра́вді, *adv.* zwar. [tine, *ф.* Впра́вити, вправля́ти, в. а. когóсь до чо́го jmdn einüben, dh Uebung zur Fertigkeit bringen, einschulen; — ся sich —; 2) в. Упóрати ся. Впра́вни́й, вправля́ний, а. *ГШ.* geübt, eingeübt, gewandt, geschickt, geschult. [Fertigkeit, Gewandheit, *ф.* *ГШ.* Впра́вни́сть, -ости, *ф.* Geütheit, Впра́вювати ся, *Под.* sich verwalten, eine Verfassung haben. [Hand. Впра́вóруч, *adv.* rechts, zur rechten Впридо́бити, впридо́бля́ти, в. а. *М. II.* 194 in Ordnung bringen, einrichten; 2) versehen, versorgen, *Лев.* В-прі́пуст, *adv.* in Fülle und Hülle, satt. [sprengen. Впрі́скати, в. а. bespritzen, be-В-прі́явки, *adv.* *См.* in der Vorstellung, ind. Erscheinung, als Vorspielung. Вп'іти, в. Уп'іти. [в. Ввéдене. Впрова́джене, н. Einführung, *ф.* Впрова́джа́ти, впрова́дяти, в. а. ein-, hineinführen, installieren; — ся einziehen, eine Wohnung beziehen. В-продóвж, *praep.* mit d. *Gen. См.* — сьóго während dem, unterdessen. Впрóса́ти ся, впрóшувати ся, sich einbetteln. [в. Вп'рім. Впрóст, *adv.* *Ил.* gerade, geradezu, Впрóст-суперéчний, а. *Ил.* oontradietorisch. [Reihen hintereinander. В-прóстяж, *adv.* *К. I.* 266 in (zwei) В-прóчім, *adv.* im übrigen, übrigens. Впряга́ти, впряча́, в. Запряга́ти. Впряда́ти, впря́сти, в. Запряда́ти. Впрям, *adv.* gerade, gerade aus *М.*; 2) wirklich, gewiss, fürwahr, *Др.с.* 295. Впрямі́й, а. в. Упрямі́й; 2) zudringlich. [Kleider auf sich nehmen. Впу́гати ся, в одяж — *Не.* viel Впу́скати, впу́стяти, в. а. einhineinlassen; 2) в. Упу́стяти. Впу́скне, впу́стне, н. а. с. Ч. IV. 186 Einlassgeld, Einlassgebühr *н. R.* 51. Впу́тати, в. а. verwickeln, einmi-

sehen; verwirren; — ся sich —. Вихну́ти, вихну́ти, в. Ввиха́ти. Вп'яля́ти, в. а. einspannen; stecken, sohlagен; — ся sich — — einflechten. Враг, *т.* † в. Во́рог; до вра́га, *Р. I.* 63 zum Henker viel, überaus viel. Враго́вий, а. в. Вражий. Врад, вра́д, в. Уря́д. Вра́дити, *М.* в. Ура́дити, н. Порáдити, ausrichten, zuwege bringen, *Кв.* 159. *М.* [Heerführer, *т.* *Ру.* Вра́дник, вра́дник, *т.* в. Уря́дник; Вра́жба, *Ру.* вра́жда, *ф.* Feindschaft, Feindseligkeit, *ф.* Вражда́ти, *Кв.* II. 265, враждува́ти, в. н. feindlich gesinnt sein, *ф.* handeln, на когó gegen jmdn. Вра́ждни́й, а. *Лір.* в. Ворожий. Вра́женни́й, а. *Wgr.* XIV. sehr feindlich. Врáжий, а. в. Ворожий; 2) böse, schlimm; — син Sohn des Feindes; Feind. Врáжине, вра́жене, н. Eindruck, *т.* *ГШ.* [die Eindrücke aufnehmend. Врáжливи́й, а. empfindlich; leicht Врáжливі́сть -ости, *ф.* die Eigenschaft, Eindrücke, Einflüsse aufzunehmen, auf sich wirken zu lassen, Receptivität, *ф.* *Гм.* Врáжнь, вра́жня, *ф.* в. Ворожня, *Лір.* I. В-рав, *adv.* auf einmal, zugleich, sammt; 2) gleich viel. [Verletzung, *ф.* *М.* II. Врáв, *т.* Schlag, Stoss, Stich, *т.* Врáва, *ф.* *См.* Wunde, *ф.* Врáве, вра́вце, *Vocat.* in der Formel der Hebamme beim Vergraben des Mutterkuchens, Ч. IV. 5. Врáв'яти, вра́в'яти, (*ур.*) в. а. durch Stoss, Berührung an einer kranken (schmerzhaften) Stelle Schmerzen verursachen; * schmerzlich berühren, treffen; 2) beleidigen, kränken; 3) einprägen в па́мять; Eindruck machen; — ся *Др.с.* 92 sich beleidigt sehen, в. verletzen, в. anstossen; в. einprägen. Врáвля́ний, а. (*adv.* *М.* III. 106) empfindlich treffend, schmerzlich, hart; 2) в. Вражля́вий, *Фр.* Врáвни́й, вра́вни́й, а. gleichmäsig, von gleichem Mass. Врáвни́ши́й, а. *Гр.* в. Ра́вни́ши́й. В-ранці́, *adv.* früh, in der Frühe. Врáтк, *т.* *Н.* в. Berges.

Врахува́ти, в. Вчисла́ти. Врáцати, в. н. sich erbrechen. Врáцові́ни, *рл.* das dh Erbrechen Herausgespüene. Врáчити, *Н.* 231 в. Ура́чити. Врáчува́ти, в. а. † heilen, curieren, *Ш.* II. 270. [Beschädigung, *ф.* Вред, *т.* † Schaden, Nachtheil, *т.* Вре́мени́й, а. † *К.* zeitlich. Вре́менщик, *т.* *К.* II. 288 seltsamer, ungewöhnlicher Mensch, (*в. Опа́р.*) Вре́мисува́ти, в. а. künstlich verfertigen, ausführen. Вре́мне, Ч. IV. 594. вре́мн, -мени, *н.* *АД.* I. 260 rechte, passende Zeit. Врива́ти, в. а. в. Урива́ти, вива́ти; рýки dh allzu schwere Bürde müde reissen, lähmen; — ся gewaltsam eindringen, einreissen, einfallen; в чужі пра́ва in fremde Rechte eingreifen. [stück. Вр'явок, -вка, *т.* abgerissenes Seil. Вр'я́ти ся, sich ein-, hineinwühlen, sich eingraben. [*adv.* missliebzig. Вр'я́тний, в. Вл'я́тний; вр'я́тно, В-риве́нь, *Км.* в-риве́ні, *adv.* сто́яти auf gleicher Stufe stehen. Вр'я, *т.* Einschnitt, *т.* *Иар.* Вр'я́тати, вр'я́увати, в. а. в. Ур'я́вати; 2) einschneiden; 3) * шту́ку, — ся § von е. ausserordentlichen (ungeheuerlichen, lächerlichen, dummen) Leistung. Вр'я́ний, а. *В.* spaltig. [darauf. В-р'як потóму, *adv.* ein Jahr hernach, Вр'яка́ти, в. н. кому́сь, *Ф.* в. Доп'яка́ти. [* ungehalten sein, hassen. Вр'я́ти, в. н. *ВШ.* kochen, brodeln; Вр'я́да, *ф.* в. Ур'яжа́й; 2) в. Ур'я́да. Вр'я́дени́й, а. angeboren. Вр'я́для́вий, (*ур.*) а. со́дн, hübsch, anmuthig, wohlgestaltet; 2) на все — чоловік, *Р.* I. 74 schöpferisch, productiv; geschickt, anstellig. Вр'я́дність, -ости, *ф.* *В.* в. Ур'яжа́йність. [Вр'я́для́вий. Вр'я́дові́тий, а. gebürtig; 2) в. В-р'я́вижки, *adv.* in die Höhe, in die Lüfte. Вр'я́кóшити ся, *Зг.* zum rechten, immerwährenden Genusse der Lust u. Wonne gelangen, in Wollust aufgehen. В-р'я́сип, *adv.* *М.* I. 72 auseinander, in die Flucht. Вр'я́умі́ти, врозум'я́ти, в. а. *Ш.*

I. 376 belehren, überzeugen.
 Вроніти, а. Уроніти, У.
 Врбслий, а. eingewachsen.
 Вростати, вростати, врості, в. n. einwachsen. [Flucht gejagt, zerstreut.
 В-рбстич, adv. auseinander, in die
 Врбчисть, f. Fest, n. Feier, f.
 Врочістий, а. einmal im Jahre, jährlich, -е свято Jahresfest, n. s. Урочістий. [Holzung, f. Term.
 Вруб, m. Reoht des Holzschlages, n.
 Врубати, врубути, врубувати, v. a. einhauen, -hacken; — ся в чийсь ліс v. ungerechtmässigem Holzschlag. [чик.
 Врублик, m. pol. Ч. V. 273 v. Вороб.
 Вручати, (-чати) v. a. einhändigen; anvertrauen, empfehlen.
 Вручисть, -ости, f. Tz. Tüchtig-keit, f. wackerer Sinn.
 Вряд, m. pl. чиї ту вряди (-рє-) wer herrscht, befiehlt, ordnet hier an?
 Вряді-годи, adv. von Zeit zu Zeit, zeitweilig, dann u. wann, selten wann.
 Врядіти, а. Урядіти, варядіти; 2) — ся, Р. 112 sich ankleiden, Gr. 56.
 Всаджати, всадіти, v. a. ein-, hineinsetzen, aufsetzen, wohin setzen; всадіти в тос такі грóші viel Geld (fruchtlos) hineinlegen. [reis, n.
 Всадник, m. Steckling, m. Steck-
 Всьвіщніти, v. a. M. III. 59 plötz-lich beleuchten.
 Все, (всьо), neutr. zu Весь, alles, ganz, всього на-всього Alles in Allem (лише тільки); 2) adv. immer, immerfort, forthin; всь-би immer doch.
 Всебиті. n. [бы-], У. Allsein, n.
 Всеблагий, а. allgütig.
 Всеблагість, -ости, f. Allgüte, f.
 Всевидіти, n. das Allessehen, n. Top.
 Всевидящий, а. allsehend. [(Gott).
 Всеви́шний, а. der Allerhöchste
 Всевіда, m. Alleswisser, m. K.
 Всевіду́щий, а. allwissend.
 Всевіду́щість, -ости, f. Allwis-
 сенheit, f. [(81) 132.]
 Всевічний, а. ewig lebend, [Св.
 Всевлáдний, а. K. Alles beherr-
 schend, viel vermögend, allmächtig.
 Всевлáдство, n. Фр. Despotismus, m.
 Всеволо́д, m. Name ruthen. Fürsten.
 Всегосві́тний, а. das Weltall
 betreffend, weltlich.

Вседержітель, m. Allhalter (Gott) m. III. I. 335. [rer, m.
 Всеживітель, m. Пар. Allernäh-
 Всевелень, f. Wintergrün, n. (Pyrola).
 Всевелений, а. immergrün, B.
 Все-влé-лихе, n. K. Еф. 24 alles
 Böse, Tod u. Verderben.
 Всевнáйко, n. Alleswisser, m.
 Всевнáне, n. das Alleswissen, K.
 Всеідна, f. a. s. Зап. I. 324 v. За-
 гáльниця, III. I. 175. [unfehlbar.
 Всеконéчно, adv. nothwendigst,
 Вселéнна, f. die ganze Welt, Erd-
 kreis, m. Weltall, n.
 Вселéньский, а. kosmisch, im
 Weltraume entstanden; 2) allgemein,
 ökumenisch. [Manifest, n. Др.
 Вселюдний, а. Це. öffentlich; лист
 Вселюдно, adv. öffentlich, Cm.
 Вселюдский, ВБ. Фр. вселюдский,
 T. a. allgemein menschlich, absolut human.
 Вселіти ся, Wohnsitz aufschlagen,
 K.; 2) когó в. Вселіти ся.
 В-сéме, adv. zum siebenten Male, K.
 В-сéмepo, adv. siebenfach.
 Всеми́лостивий, (-стний, У.),
 а. der allernädigste.
 Всеми́рний, а. Welt-, der ganzen
 Welt, Universal-, allgemein.
 Всемо́га, f. II. n. 121 Allmöglich-
 keit, Allmacht, f. [gewaltig.
 Всемогущий, а. allmächtig, all-
 Всемогущество, n. всемогущість,
 -ости, f. Allmacht, Allgewalt, f.
 Всень, Ч. IV. 467 всенький, а. v.
 Весь, Др. с. 177.
 Всенáродний, а. K. ВБ. das ges-
 ammtte Volk betreffend, allgemein, öf-
 fentlich, K. [unvermeidlich.
 Всенепремінно, adv. Ks. II. 314
 Всенóчне, (-но́чне), n. a. s. Got-
 tesdienst ehemals die ganze Nacht hin-
 durch vor einem hohen Feste während,
 jetzt gew. sehr früh abgehalten, n.
 Всеобщіти, v. a. generalisieren, Г. III.
 Всеоднак. adv. immerhin, nichts-
 destoweniger, Top. [überwindend.
 Всеодолівáючий, а. K. alles
 Всеоживлáючий, а. Alles bele-
 bend, До. [te Scharen; 2) volle Rüstung.
 Всеоруже, n. coll. K. alle bewaffne-
 Всепáлене, n. П. Brandopfer, Holo-
 Всепіти, а. † allgepriesen. [kaust, n.

Всепоборяющий, а. alles besie-
 гend, allsiegend. [zehrend, Фр.
 Всепожирáючий, а. alles ver-
 Всепрáведний, а. K. V. allgerecht.
 Всепрóщене, n. K. das volle Ver-
 zeihen, Vergessen aller Unbilden, Amne-
 Всердити ся, zornig werden. [stie, f.
 Всердний, а. Л. Д. v. Всенáродний.
 Всесвітлий, а. hochgelehrt.
 Всесвітний, а. Welt-, Universal;
 Г. б. 19 — кум aller Welt, a. Громáдский.
 Всесвя́тій, а. allerheiligst.
 Всесі́льний, а. allgewaltig, all-
 mächtig.
 Всеслáв, m. N. der ruthen. Fürsten.
 Всеслáвний, а. hochberühmt, glori-
 ously. [visch.
 Всеславáньский, а. gesammtsla-
 Всесожжéне, n. † K. v. Всепáлене.
 Всесправедлáвий, а. K. V. all-
 gerecht. [sum, n. Сс.
 Всетвір, -твóру, Weltall, Univer-
 Всетвóрене, n. Erschaffung des
 Weltalls, f. CM. [schaffend, erzeugend.
 Всетворáщий, а. III. II. 189 alles
 Всетерпíне, n. Duldung, f. III. II. 240.
 Всеучі́лище, n. Universität, Hoch-
 schule, Akademie, f. [gelehrt, Л. р.
 Всеученíйший, а. comp. hoch-
 Всехвáльний, а. (höchst) löblich,
 wohlloblich, lobenswert, M. III. [ganz, K.
 Всецїло, adv. Фр. völlig, vollends.
 Всецїлю́щий, а. alles heilend, K. V.
 Всечéстний, (-чэ́ст-), а. allehr-
 würdig, II. f. hochwürdig, geehrt.
 Всечудний, а. höchst wundervoll.
 Всещéдрій, а. allgütig, höchst gná-
 dig, III. I. 358.
 Всика́ти ся, dem Bettpissen, dem
 nächtlichen Einpissen unterliegen.
 Всилáти, v. a. an-, verbinden, an-
 knüpfen; — ся когóсь an jmdn sich hef-
 ten u. ihn belástigen. [werden, Др. с. 202.
 Всилáти, v. n. erstarken, stark
 Всилóвувати ся, K. eifrig trach-
 ten, sich anstrengen. [zucht, f.
 Всїльство, n. Gewaltthat; Noth-
 В-сі́лу, adv. M. I. 151 v. На-сі́лу.
 Всиновіти, v. a. an Sohnes- (Kin-
 des-) statt annehmen, adoptieren, Term.
 Всиновéне, n. K. Annahme an
 Sohnesstatt; Kindschaft, Adoption.
 Всіпати, всіпувати, v. a. einsohüt-

ten, eingiessen. [ohen, m.
 Всїпище, n. Behälter für Schüttta-
 Всиплáвий, а. Усилáвий.
 Всиротіти, v. n. M. II. 105 v. Осн-
 ро́ти. [resorbieren.
 Всисáти, всісувати, v. a. einsaugen,
 Всисáване, n. Пол. das Einsau-
 gen, Resorbition, f.
 Всїгда, всігда, adv. immer, Ф.
 Всїгдашній, а. immerwährend,
 ununterbrochen.
 Всідáти, v. n. v. Усідáти.
 Всїлякий, а. mannigfach, verschied-
 den, allerlei; adv. всіляко v. Всїково
 Всїлячина, f. ВБ. v. Всїчина.
 Всїно́чна, f. С. I. 203 v. Всенóчне
 Всїсти, v. Всідáти. [Mathem.
 Вскáз, m. Zeiger, Index, m. (in d.
 Вскáзати, вскáзувати, v. a. andeu-
 ten, zeigen; на щось auf etw. hindeu-
 ten, hinweisen.
 Вскáзник, m. Zeiger, m. (an d. Uhr).
 Вскáч, adv. im Ansprung, im Ga-
 lopp, K. 208; hüpfend, He. [werfen.
 Вскáнути, v. a. T. P. 63 in die Höhe
 Вскипіти, v. a. Скипіти, aufwallen.
 Всклэ́вь, на — adv. durch u. durch,
 gradaus, stracks.
 Вскобáти, v. a. in Klammer setzen,
 einklammern; einschalten, Пар.
 Вскобáти, v. a. бұльбу abschá-
 len v. Вшкрóбати.
 Вско́чити, v. n. herauf-, hinauf-,
 hineinspringen; sich hinaufschwingen;
 — ся einlaufen, eingehen (сукно).
 Вскрáй, adv. an Rande.
 Вскұрати, v. a. § pol. etw. ausrichten.
 Вскұс, m. H. 126 v. Вкус.
 Вскұю? † warum? III. II. 266, K.
 Вслáвити, v. a. berühmt machen;
 — ся sich berühmt machen, b. werden.
 Вслұга, f. M. II. 33 II. v. Услұга,
 прислұга. [108.
 Вслужлáвий, а. dienstfertig, С. I.
 В-смак, adv. schmackhaft; не —
 nicht genehm.
 Вми́рїти, Др. v. Усми́рїти.
 Всьожэрчий, а. allesfressend.
 Всьо́й, v. Всь II. [v. Внáдїти ся.
 Всьотáти, v. a. einwickeln; * — ся
 Всьотка, f. v. Відсьотка.
 Вспіна́ти ся, v. Спінáти ся.
 Вспіятки, на -ках auf den Fuss-

spritzen sich streckend, *М+Б.* 193. [tsen.
Вспирати, вспёрти, *v. a.* unterstüt-
Вспів - *v.* Спів-
Вспити, *v.* Успити.
Всплилий, *а.* Под. (ж. з. 41)?
Всповнене, *н.* Св. Ergänzung, *f.*
Вспоко́н, *adv.* seitjeher, *Оз.* 116.
Вспомагати, вспомогати, *в.* Запома-
Вспомина́ти, *в.* Згадувати. [гати.
Вспоминка, *в.* Згадка; вспоминки
комусь буде щось, *Ст.* jmd wird lange
Zeit etw. gedenken (im üblen Sinne).
Вспомо́га, *f.* *в.* Запомога.
Вспорхнути, вспорхати, *v. n.* *Wgr.*
113 entfliehen, entwischen, sich aus dem
Staube machen, davonheilen. [mit Reoht.
Вспра́жки, *на* — *adv.* *II.* wahrlich,
Вспа́тний, *а.* Rück-; *вспа́тно, adv.*
B. im Rückschritt.
Вспа́ти ся, [вспа́ру, -реш], soheissen.
Вспава́ти, *вспава́ти, v. n.* aufstehen,
sich erheben.
Вспа́вити, *вспава́ти, v. a.* hinein-
stellen, -setzen, hereinstellen, einschalt-
ten; *но́гу* — einrenken; 2) — *ся* за ким
sich für jmdn verwenden.
Вспа́вка, *f.* Einschießsel, *н.*; *в.* У-
ставка, Einsatz, *т.* Bordüre, *f.*
Вспа́влене, *н.* das Einstellen, Ein-
setzen; Einschaltung, *f.*
Вспа́вний, *вспа́вочний, а* zum Ein-
schalten; *erenthetisch, Гол. гр.* 32.
Вспа́не, *н.* *He.* *в.* Повспа́не.
Вспа́рчити ся *в* слові Wort halten.
Вспа́ти, *в.* Вспава́ти.
Вспа́клий, *а.* *Ф.* *вспа́клявна, Пол.*
в. Скажéний, *скажéння.*
Вспа́речй, *в.* Успа́речй.
Вспа́чй ся, *в.* Вспа́кати ся.
Вспа́гати, (не) *вспа́гнути, v. n.* mit
d. Inf.; *не* *вспа́гати* konnte (ver-
mochte) *каш* öffnen, konnte nicht
шо́г —; (*в* робóтою) *вспа́гати* recht-
zeitig fertig werden, *He.* (*II.* XII. 275).
Вспа́д, *т.* Scham; 2) Schande, *f.*;
тобй *не* *вспа́д* —? *du* schämst dich nicht—?
Вспа́дати ся, sich schämen.
Вспа́длий, *а.* schamhaft.
Вспа́длийсть, -ости, *f.* Scham-
haftigkeit. [jmd schämt sich.
Вспа́дно, *adv.* Verbalansdr. *комусь*
Вспа́бати, *вспа́бу́ти, v. a.* hinein-
stecken §.

Вспа́ж, *adv.* *W.* *в.* На-спа́жир.
Вспа́кати ся, toll, rasend werden,
Вспа́ч, *f.* *Ф.* *Wuth, f.* [wüthen.
В-спа́рбнци, *adv.* seitwärts, ab-
seits, *М.* [в. Успа́ти ся.
Вспа́ти, *v. n.* ruhig stehen; — *ся*
Вспа́мити, *v. a.* *Л.33* *в.* Осоробити.
Вспа́шати, *v. a.* *около ко́го, Др. с. 45?*
Вспа́мало, *adv.* *Лев.* zurückhal-
tend, enthaltsam.
Вспа́мати, *в.* Спа́мати.
Вспа́т, *т.* *Py.* Zufall, *т.* Gelegen-
heit, *f.* до чо́гось.
Вспа́тати, *в.* Спа́тати.
В-спа́ти, *Ф.* на-спа́ти, *adv.* *А.Д. II.*
149 entgegen. [zusammenkommen, *н.*
Вспа́ча, (спа́ча), *f.* Bewegung, *f.* Zu-
Вспа́чний, *в.* Спа́чний.
Вспа́мати, *вспа́мляти, v. a.* hin-
einstecken, -schlagen, -geben; einhef-
ten, einlassen.
Вспа́гнути, *v. a.* — *шту́ку* ein
Kunststück ausführen, etw. klug ersin-
nen, einen Streich spielen, *He.* §.
Вспа́вати, *вспа́гнути, вспа́ну́ти,*
v. n. hineinstecken bleiben, sich
einmengen.
Вспа́сати, *вспа́сати, v. a.* щось, чим
erschüttern, aufrütteln, wankend machen.
Вспа́т, *т.* Eintritt, Zutritt; 2) An-
tritt, *т.*; 3) Einleitung, *f.*
Вспа́пати, *вспа́пати, v. n.* до ко́го
bei, zu jmdm eintreten; до *слу́жби* in
den Dienst eintreten, den *D.* antreten;
вспа́пав *в* мене *дух* meine Lebensgei-
ster kehrten wieder; 2) aufsteigen, на
ща́белъ auf die Sprosse treten; на трон
den Thron besteigen; 3) — *ся* abtre-
ten, weggehen, sich fortmachen, *в.* Успа́-
пати; *б)* *за* ким für jmdn einstehen, sich
verwenden; 4) *в. a.* *сукиб* einlaufen lassen.
Вспа́плене, *н. в.* Вспа́п.
Вспа́пний, *а.* Eingangs-, Eintritts-;
2) Antritts-; 3) Einleitungs-; -е *сло́во*
Vorwort *н.*; Einleitung; Vorrede; -ий
бій Angriffskrieg, Offensivkrieg, *т.* *K.*
вспа́пне, н. а. с. Eintrittsgeld, *н.* -preis, *т.*
Вспа́гати, *вспа́гнути, v. a.* zurück-
halten, zügeln.
Вспа́жка, *f.* *Le.* *в.* Спа́жка.
Вспа́жний, *а.* enthaltsam.
Вспа́мити ся, *W.* *в.* Спа́мити ся,
схамену́ти ся, ЗР.

Всува́ти, *всу́нути, v. a.* ein-, hin-
einschieben, -einstecken; * *комусь* jmdn
tüchtig abprügeln; — *ся* sich hinein-
schleichen. [осудати.
Всу́да, *f.* *Py.* *всу́дати, в.* *Осу́да.*
Всу́е, *adv.* †vergebens, eitel, *III. II. 32.*
Всу́міш, *adv.* *Фр.* *в.* *По́міш.*
Всу́міти ся, *в.* Усу́міти ся.
Всу́поко́ити ся, *в.* Успоко́ити ся.
Всу́д, (схід) *g.* *всу́ду* (схóду), *т.*
Aufgang; Osten, *т.* до, на *всу́д*-сон-
ця, gegen Sonnenaufgang, gegen Osten;
vor Sonnenaufgang, früh; на *всу́д* im
Orient, im Osten.
Всу́дний, *всу́дбвий, Га. I. 14a.*
von Osten her, von Osten, östlich.
Всу́дниця, *f.* Steigrohr, *н.* *Пол.*
Всу́дити, (всу́йти), *в.* Схóдити
Вспа́ти *ся* *на* *гартен*, einpressen. [(всу́йти).
Вспа́ти ся, *на* *гартен*, beginnen, *М.*
Всу́да, *всу́ду, всу́денька, adv.* über
all, allenthalben.
Всу́сенський, *а.* *Н. в.* *Всень. Оз.* 108.
Всу́где, *в.* Всу́да. [während, *K.*
Всу́дбвий, *а.* *K.* *allezeit, immer-*
Вспа́кати, вспа́кнути, v. a. ein- hin-
einsickern, verlaufen; 2) *v. a.* *в* себе
einziehen, in sich ziehen, einsaugen.
Вспа́кй, *а.* jeder, jeglicher, jedwe-
der; allerlei, verschieden.
Вспа́кване, *н.* Endomose, *f.* *Пол.*
Вспа́ко, *вспа́ково, adv.* verschieden;
das eine Mal so, das andere Mal wie-
der anders; mannigfach, *II. c.*
Вспа́чина, *f.* Allerlei, Verschiede-
nes, *н.* Mannigfaltigkeit, *f.* [gen.
Вспа́брити ся, ein Lager aufschla-
Вспа́бний, *а.* *Le.* in das Geheim-
Вспа́ти, *в.* Успа́ти. [nis eingeweicht.
Вспа́увати, *в.* *Поталува́ти.*
Вспа́нува́ти, *v. a.* * *в.* Успа́ти ся.
Вспа́ржене, *н.* *Ил.* das Einprä-
gen, Einprägung, *f.*
Вспа́елати, *в.* Тспа́кнути.
Вспа́кй, *pl.* *K.* Вспа́к. [flüchtig.
Вспа́клий, *а.* entlaufen, verlaufen,
Вспа́ком, *adv.* *пітй* — die Flucht
ergreifen, *в.* Вспа́к.
Вспа́кшати, *v. a.* — *гартува́*
Кч. 297 davontragen; *вспа́кшувати,*
вспа́кшати, einprägen, eintrichtern, II. §.
Вспа́рбати, *v. a.* hineinstecken,
III. I. 186; *в.* Обспа́рбити.

Вспа́ти, *в.* Успа́ти; *не* *вспа́-*
пати nicht aushalten, nicht über sich
bringen können.
Вспа́ти, *вспа́ти, в.* Успа́ти.
Вспа́хати, *v. a.* *коня* beladen.
Вспа́ча, *f.* Flucht, *f.*
Вспа́чи, *в.* Вспа́кати.
Вспа́чище, *н.* Zufluchtsort, *т.* *K.*
Вспа́кати, *v. a.* hinein-, einstecken.
Вспа́кати, *в.* Вспа́ти.
Вспа́рати, *в.* Вспа́ти, *вспа́рати.*
Вспа́рвати, *v. a.* *Кв. II. 289* hinein-
stopfen, -stecken, -schieben.
Вспа́кати, *вспа́кнути, v. a.* *свйч-*
ку das Licht putzen; 2) — *ся* до чо-
гось *сich* in etw. ungerufen einmischen.
Вспа́кати, *вспа́кати, т.* sich gern *miteinmen-*
gend, Naseweis, т. В.
Вспа́к, *т.* *Кч.* Druck, *т.*
Вспа́кати, *вспа́кати, v. a.* ein-,
hineindrücken, ein-, hineinpresse-, *drän-*
gen; — *ся* *sich* —; eindringen. [chus].
Вспа́кати, *вспа́кати, т.* Grabkäfer, *т.* (Pterosti-
Вспа́кати, *вспа́кати, etc.* *в.* Успа-
кати, etc. [still, *М. II. 139.*
Вспа́клий, *а.* in Ruhe versunken,
Вспа́к, *g.* *вспа́к, т.* *Пол.* *в.* Вспа́к.
Вспа́кати, *вспа́кати, v. n.* ent-, weg-,
fort, davonlaufen; sich flüchten, entwischen.
Вспа́кати, *т.* der Flüchtige, Flücht-
ling, *т.* Ausreisender, *т.* *вспа́кати* *ся* *на*
вспа́кати, die Flucht ergreifen, davonlaufen.
Вспа́кати, *т.* der entläuft, Aus-
reisender, *т.* *C. I. 150.*
Вспа́кшати ся, *сich* verkörpern, *Зв.*
Вспа́кшати, *вспа́кшати, v. a.* *Пар. в.*
Вспа́кшати; 2) einverleiben, *ГIII.*
Вспа́кшати, *в.* Успа́кшати; *вспа́кшати* *ся*
чимось *sich* einer Sache erfreuen, Freude
haben, worüber haben, genießen.
Вспа́кшати, *а.* *C. I. 89* freudig, er-
freulich; *в.* Успа́кшати. [* *вспа́кшати, К.*
Вспа́кшати, *v. a.* hineindrücken;
Вспа́кшати ся, *He.* sich hineindrän-
gen, -zwängen.
Вспа́кшати, *вспа́кшати, в.* Успа́кшати &
Вспа́кшати, *в.* Успа́кшати. [гр. 18.
Вспа́кшати, *adv.* in vorigen Jahre, *Гол.*
Вспа́кшати, *в.* Успа́кшати, *отсе́й.*
Вспа́кшати, *вспа́кшати, v. a.* hin-
eindrücken, -pressen; festschlagen, *в.*
Вспа́кшати. [ма &
Вспа́кшати, *f. C. II. 28,* *вспа́кшати, в.* Успа-
кшати.

Втонати, *v. n. s.* Поривати.
 Втонути, втопати & *v.* Утонути.
 Вторак, *v.* Другак. [утопати &
 Втори, *pl.* die Rinne der Fassdauben für den Boden, Gergel, *m.*
 Втрый, *a. s.* Другий.
 Вторити, *Св.* иторувати, *v. n.* begleiten (beim Gesang). [abermalig, *У.*
 Вторичний, *a. s.* zum zweiten Male,
 Вторичний, *a. s.* Торічний.
 Вторлявий, *a. H.* 259 gewöhnt, *gerieher.?
 Второбразний, *a. secundär, Oz.*
 Вторпати, *v. a. §.* begreifen, verstehen. [ти ся.
 Второпити ся, *Зв. s.* Надопити.
 Второпний, *a. klug, B.*
 Втородство, *n. Term.* Secundogenitur, *f.* [fen.
 Второхрестити, *v. a.* wiedertau.
 Второхрещенець, -ця, *m.* Wiedertäufer, Anabaptist, *m.*
 Второхрещі, *pl.* Wiedertaufer, *f.*
 Вточити, *v.* Уточити.
 Втравити ся, *v.* Внадити ся.
 Втрапити, *v.* Трафити, потрафити.
 Втрапа, втрапний & *v.* Утрапа &
 Втрамати, *v.* Утрамати. [sammen.
 Втрійню, втрійку, *adv.* drei zu.
 Втріпати, *v. a. s.* Тріпати; 2) *auswendig lernen; 3) *e.* grossen Weg zu Fuss zurücklegen. [sich einarbeiten.
 Втровити ся, sich angewöhnen,
 Втрів, *adv.* zu drei, dreifach.
 Втроїти, *v.* Строїти.
 Втрювати, *v. a.* verdreifachen, *См.*
 Втрутити, *v. a.* hineinstossen, -werfen, einstecken, eindringen; — ся sich einmischen, *v.* einmengen.
 Втручарний, *a. Zak.* durch-, eindringend, zudringlich. [Втручати.
 Втручати, втручити, *M. См. s.*
 Втрясати, втрясти, *v. a.* hinein streuen; 2) schütteln.
 Втрячати ся, *v.* Тратити ся, verbliche Kosten tragen.
 Втуліти, *v. a.* hineinstecken.
 Втулка, *f.* das engere Ende der Radnabe.
 Втупити, *v. a.* бчи в землю den Blick zu Erde senken, auf den Boden heften. [хо, *M.* unterdrücken; dämpfen.
 Втушити, *v. a. s.* Потушити; лі-

Втягальний, *a. zurückziehbar, Пол.*
 Втягати, втягнути, *v. a.* ein-, hineinziehen; hinaufziehen; 2) до книги eintragen; 3) — ся до чогось sich worin einarbeiten, sich wozu angewöhnen.
 Втяжний, *a. der Länge nach.*
 Втямати, *v. a. Gl. b.* 84 wissen.
 Втямити ся, *impers. v.* Навтімити ся. [nera mich, *III. I.* 393.
 Втямки мені — ich gedenke, erin-
 Втяти [вгну, вгнеш], *v. a.* abschneiden, abhauen; 2) plötzlich abrechnen (бесіду); * *etw.* Tätiges leisten; *vgl.* Врізати; 4) * begreifen, auffassen, vermögen, treffen, *IG. s.* Утяти; невгну більше ich bin nicht mehr im Stande —
 Вувязь, *f. v.* 'Увязь.
 Вугіля, *n. s.* Вугля.
 Вугля, *f.* Sammetente, *f.* (Anas fusca).
 Вуглєць, -ця, *m.* Kohlenstoff, *m.*
 Вуглиско, *n.* Kohlenstätte, *f.*
 Вуглова, *f. s.* Увязь (до ціпа).
 Вугловий, вугльний, *s.* Убльний.
 Вугляний, *a.* Kohlen-.
 Вугляр, *m.* Köhler, Kohlenbrenner; Kohlenbauer, *m.*
 Вуглярка, *f.* Gattin des Köhlers; 2) Kohlenbrennerei, *f.*; 3) Kohlenpfanne, *f.*
 Вуглярство, *n.* вугільня, *f.* Kohlenbrennerei, *f.*
 Вуголь, -ля, *v.* 'Угол, Ecke, *f.*
 Вуголь, -ля, *m.* вугля, *n. coll.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*
 Вуголина, *f.* *Др. с.* 130 angebrannter, verkohlter Stock.
 Вугнавець, -ця, *m.* вугнавий, вугнотавий, *a.* der Näselerde.
 Вугнавка, *f.* die Näselerde.
 Вугнати, вугнотати, *v. a.* näseln, näseld sprechen.
 I. Вугор, вугр, -гра, *v.* 'Угор.
 II. Вугор, -гра, *m.* Finne, *f.* (Cisticercus cellulosa).
 Вуграк, *m.* Dasselbeule, *f.*
 Вугроватий, *a.* finnig, voll Finnen.
 Вуг, *m.* Ungh. rechts. Nbf. der Tisca.
 Вудалый, *a.* Ч. V. 514 *s.* Удалый.
 Вудвуд, вудвудок, -дка, *m.* Wiedehopf, *m.* (Упура ерора). [вудвуд.
 Вудвудй, -яти, *n.* das Junge des
 Вудженйна, *f.* geräuchertes Fleisch, *Пол. vgl.* будженйна.
 Вудяло, вудлиско, *n.* Angelruthe, *f.*

Вудити, (будити), *v. a.* räuchern.
 Вудка, *f.* Angel, Fischangel, *f.*
 Вудкало, вудко, вудок, -дка, *m.*
 в. Вудвуд.
 Вудол, *m. s.* Ідол, *Пр. IX.* 220.
 Вуж, (*aug.* вужака, вужиско), *m.* Schlange, Natter, *f.*
 Вужва, *f.* Kettensring an der тявь.
 Вуждєй, *m.* *Wgr.* XV. *v.* Хлів.
 Вужевець, -вця, *m.* Ring, *m.* Schlinge, *f.* an den Enden des воловід.
 Вужєвка, *v.* Ужєвка.
 Вужяще, *n. s.* Ужяще (Tau).
 Вужоватий, *a.* Schlangen-, schlangenförmig, -artig. [*Илар.*
 Вужобник, *m.* Schlangenstein, *m.*
 Вужолових, *adv.* unter dem Kopfkissen, *Гол.* [Zügel, *m.*
 Вувдєла, *pl.* Halfterband, *n.* Zaum,
 Вувиня, *f.* *Oz.* Enge, Schmalheit, *f.*
 Вуакій, *a.* schmal, eng, enge; sehr beschrankt.
 Вуакість, -ости, *f.* Enge, *f.*
 Вуакоглядство, *n.* Kurzsichtigkeit, Engherzigkeit, *f.* *Фр.*
 Вуаконбгий, *a.* engbeinig
 Вуаконбсий, *a.* schmalnasig, Schmalnas, *Пол.*
 Вувловито, *adv.* *Фр.* bündig.
 Вувня, *f. v.* Гудимєць; 2) Підбій.
 Вувол & *v.* 'Увол & *v.* [den.
 Вувчати, *v. n.* enger, schmaler werden
 Вуї, вуїко, *m.* Oheim, *m.*
 Вуїна, вуїнка, *f.* des Oheims (Mutterbruders) Gattin, *s.* Дядина. [her.
 Вулєшний, *a. См.* von der Gasse
 Вулька, вульпка, *f.* *K. I.* 86 *s.* Волиця; 2) *v.* 'Юлька. [der Berg.
 Вулькан, *m.* Vulkan, feuerspeien-
 Вульканічний, *Пол.* вулькануватий, *K. a.* vulkanisch.
 Вурда, (ур-), *f.* gekochter Rahm aus Sohafs- od. Ziegenmilch; 2) milchiger Saft (n. Brei) von gequetschten Mohnd- od. Hanfsamen.
 Вурдяний, *a.* aus Вурда.
 Вурвєчка, вурвєченька, *f. dim. s.* Верєвка.
 Вус, *m. pl.* вуси, *n.* вуса, (*aug.* вусіска, -сища). Schnurrbart, *m.*; 2) Granne, *f.*; 3) die Ranken an Pflanzen.
 Вусатий, *a.* mit grossem langem Schnurrbart; schnurrbartig; 2) mit Gran-

nen, begrennt: -а пшеніяца.
 Вусач, *m. s.* Вусатий 1).
 Вусачка, *f.* пшеніяца Wartweizen.
 Вусєльник, вусєнь, *m.* Raure, *f.* (eruca), *v.* Уєльниця.
 Вустє, *n. s.* 'Устє, ұйстє.
 Вустїлка, *s.* 'Устїлка.
 Вустрїця, *f.* Auster, *f. См.*
 В-(у)тім, *conj.* indem; 2) übrigens, *V. a.* втім незнаю.
 Вутлий, *v.* 'Утлий. [квчатко.
 Вутя, -яти, (*d.* вутятко), *n. s.* Кача,
 Вутячий, *a.* *Др. с.* 375 *s.* Качачий (der ұтка).
 Вухналь, *m. s.* Ухналь.
 Вушявець, -вця, *m.* Läusekerl, *m.*
 Вушявий, *a. s.* Вошявий.
 Вушявок, -йка, *m.* Schlag auf den Nacken, *m.*
 Вушінка, *f. s.* Застяжка. [men.
 Вхєкати ся. § aus dem Athem kommen, entwischen, unversehrt mit Heil davonkommen.
 В-хил, *adv.* geneigt, sich absenkend.
 Вхиляти ся, від чогось. *ГБ. etw.* meiden, vermeiden, sich wovon entziehen.
 Вхистяти, *v. a.* umzäunen, einfrieden; *v.* Захистяти. [anwenden,
 Вхитрувати ся, *Др. с.* 225 List
 Вхід, *g.* входу, *m.* Eingang, Eintritt, *m.*; 2) *pl.* входи: внає усі — ihm sind alle Schliche u. Tritte bekannt; 3) *pl. s.* Ухід, *K.* Nutzgebiete, Jagdreviere, *pl.*
 Вхідний, вхідбий, *a.* Eingangs-.
 Вхідчини, *pl. Oz.* (61) I. 322. *M. II.* 96 festliche Bewirtung bei feierlicher Weihe u. Eröffnung eines neuen Hauses &
 Вхітє, (-я), *n. См.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.*
 Вхітний, *a.* *M. II.* 132 *s.* Охочий; колі — wenn u. wie jmd will, wenn's beliebt; вхітно, *adv.* angenehm, will-
 Вхідини, *s.* Вхідчини. [kommen.
 Входити, *v. n.* ein- hineingehen; 2) *v.* Уходити 2).
 Вхобжай, *m.* Nachstellung, Jagd, *f. K.*
 Вхобжий, *a.* до корó zu jmdm Zutritt habend. jmds Gast sein, *См. Ки.*
 Вхоропити, *v. a.* verschöneren, ziieren, *Фр.* [шлучити.
 Вцілити, *v. a.* treffen *s.* Поцілити,
 В-цілові, *adv.* im Ganzen; 2) noch nicht entbunden, жінка хóдит ще —

Вчадіти, *v. n. s.* Загоріти (чад). *Шл.*
 Вчасний, *a.* zeitig, frühzeitig, bei-
 zeiten; Früh- (з. В. горіх).
 Вчастіти ся. *K.* öfter werden, sich
 wiederholen.
 Вчасток, *v.* Участок. *Ortschaft, f.*
 Вчэхане, *n.* *ВШ.* das Pflücken.
 Вчахати, вчахнути, *v. a.* pflücken.
 Вчащати, *v.* Учащати.
 Вчень. вчений & в. Ученик. (учень).
 Вчепіти, *v.* Учепіти. [учений &
 Вчєра, вчєрака, (-ки), *adv.* gestern.
 Вчєрашній, *a.* gestrig, vorgestern.
 Вчєсати, вчєсувати (уч-). kämmen;
 2) * *etw.* gut ausführen, zurechtmachen.
 Вчиніти, *v. a. v.* Учиніти; 2) — ся
 leihen; 3) — ся werden, entstehen.
 Вчиніти (-є), *n. v.* Чари, данє (по-
 чиніти).
 Вчійнок, *v.* Учійнок; *gew. pl.* вчій-
 ки schriftstellerisches Werk, Schrift, *f.*
 Б; 2) Bebehung, *f.*
 Вчиніти, *v. a. v.* Р. чиніти. [пен.
 Вчисліти, вчисліти, *v. a.* einrech-
 Вчїстити, *v. a.* nett ausführen,
 ausstellen; 2) einschlagen, *P. I.* 2.
 Вчитати ся, sich hineinlesen, sich
 im Lesen vertiefen.
 Вчїти, *v.* Учїти.
 Вчїмхнїти, *v. a.* abpflücken.
 Вчїп, *m.* Wallfischlaus, *f.* (Cyamus).
 Вчїпати, *v.* Вторїпати.
 Вчоловіченє, *n.* Vermenschlichung,
f. Anthropomorphismus, *m.*
 Вчоловічити, *v. a.* vermenschlichen.
 Вчўне, *n.* *Ст.* в. Чувствє.
 Вчўти; *v.* Учўти; вчувати ся hör-
 бар werden; в чўхах — in den Ohren
 klingen; вчўло ся менї, *P. I.* 4 ich
 glaubte zu hören, es kam mir vor als
 hörte ich (причўти).
 Вшадї, *adv.* *Wgr.* XVIII. в. Всюда.
 Вшак, *conj. pol.* *Ф.* в. Таж, тїке.
 Вшатрїти, *v. a.* собі sich *etw.*
 merken. [Blösse geben.
 Вшєпати ся, *Ис.* (хм. 169) § sich
 Вшєметати ся, *Ч.* IV. 7 в. Одяг-
 нїти ся.
 Вшєсте, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*
 Вшир, *adv.* der Breite nach.
 Вшірність, -ости, *f.* *Вєч.* I. 215
 reichliche Ernte? [2] в. Ушїти.
 Вшїти, вшивати, *v. a.* einnähen;

Вшїткий, *a. v.* Вєсь II. (*лемк.*).
 Вшицегубка вонюча, *Florfliege, f.*
 (Nemobius perla).
 Вшїця, *f.* Blattlaus, *f.* (Aphis) — по-
 пїляця Kohl-Blattlaus (A. brassicae),
 Mehlthau, *m.* в. Мшїця.
 Вшкварити, *v.* Ушкварити.
 Вшквєрати, *v.* Зшквєрати.
 Вшкбдїти, *v. n.* чогó чому *etw.*
 schädigen, *K.* [kommen, merken.
 Вшлбїтати, *v. a.* § auf die Spur
 Вшпатїти, *v. a.* schneiden, stechen.
 Вшугнїти, *v. n.* rasch hineinflaufen.
 Вштонь, (уш-), *adv.* Либонь. [*Кл.*
 Вшчерть, *adv.* в чим. *Не.* в. Рівно.
 Вшчастїти, *v. a.* *Мако.* в. Ушасли-
 вїти.
 Вшчати, вчати *v.* Счати beginnen, *Піс.*
 Вшчелочати, *v. n.* в. Підстояти ся.
 Вшчепїти, вшчїпїти, *v. a.* einpfrop-
 fen, einimpfen, einpflanzen.
 Вшчїбнїти, вшчїбати, *v. a.* abschür-
 fen, -quetschen, -reissen. [men, *Kv.* 373.
 Вшчухнїти, *v. n.* inne halten, verstum-
 Вшюки, *pl. K.* I. 156 Gepäck, Bagage,
n. Me. 443. [fisch, *m.* (Cobitis fossilis).
 Вшюн, *m.* Schlammbeisker, Wetter-
 Вшюнкїй, *a.* *KV.* geschmeidig.
 Вшюнок, -нка, *m.* Bärwinde, Hecken-
 winde, *f.* (Convolvulus sepium).
 Вшюрок, -рка, *m.* *Ч.* VII. 409 в. Юрок;
 2) Bergfink, *m.* (Fringilla montifringilla).
 Вшютка, *f.* Sandkäfer, *m.* (Cicindela), *B.*
 Вшюха, *f.* Wütschierling, *m.* (Cicuta
 virosa). [165.
 Вшючити, *v. a.* eine Last laden, *C. II.*
 Вшєв, *m.* Band, *n.*; 2) Glockenstuhl, *m.*;
 3) *pl.* вшєв Genick, *n.* Wirbel, Nacken,
m. — скрутїти den Hals brechen;
 4) Rüter, *f.* (Ulmus), *IG.*
 Вшєвь, *f.* Bandholz, *n.* (у санїй); 2)
 das Binden (снопїв). [(Cuscuta).
 Вшєвалєць, -лєда, *m.* Kleeseide, *f.*
 Вшєвальник, вшєвільник, *f.* Garben-
 binder, *m.* [Garbenbinder, *f.*
 Вшєвальниця, вшєвільниця, *f.*
 Вшєванє, *n.* das Binden; 2) Dach-
 werk, *n.* Dachstuhl, *m.* Gebälk, *n.*
 Вшєванка, *f.* Bund, Bündel, *n.*
 Вшєванковато, *adv.* *B.* büschelweise,
 gebüschelt.
 Вшєвати, *v. a.* binden, knüpfen; fes-
 seln; ineinander verschlingen, verein-

gen; вшєванї ноти gestrichene Noten;
 2) * — ся слобвом sich binden, *v.* ver-
 pflichten; — ся цвїт, обвоч die Blume,
 die Frucht setzt an. [Term. *P. III.*
 Вшєвб, *f.* — самбтна Einzelhaft, *f.*
 Вшєвє, *n. v.* Ушєвьє. вшєглова.
 Вшєвєнь, -вня, *m.* Gefangener, Ver-
 hafter; Sträfling, *m.*
 Вшєвїло, *n. K.* Band, *n.* Fessel, *f.*
 Вшєвїль, *f.* rauhhhaarige Linse (Eryum
 hirsutum); 2) Geisklee, Kleber, *m.* (Tri-
 folium flexosum).
 Вшєвка, (*d.* вшєвочка), *f.* в. Вшєванка.
 Вшєвкїй, *a.* bindig, zähe.
 Вшєвнїк, *m. K.* Top. в. Вшєвєнь.
 Вшєвнїти, *v. a.* gefangen halten.
 Вшєвнїця, *f.* Gefängnis, -haus, *n.*
 Kerker, *m.*

Вшєвнїчний, *f.* Gefängnis, Kerker.
 Вшєвнїти, *v. n.* до когò *B.* an jmdn
 sehr nahe treten, an ihn losgehen, sich
 andrängen; zudringlich sein.
 Вшєвня, *f.* в. Вшєвнїця. [сеає).
 Вшєвовати, *pl.* Rüterartige (Ulma-
 Вшєвонїй, *a.* von Ulmen. [ten.
 Вшєвок, -вка, *m.* в. Вшєв. bei d. Schlit-
 Вшєвя, *f.* *Ф.* (Пр. V. 213) в. 'Шєя.
 Вшєвїй, *a.* getrocknet, gedórrt; * tro-
 cken, fad. [heit; Fadheit, *f.*
 Вшєвїсть, -ости, *f.* Trockenheit, Welk-
 Вшєвїний, -не-, *a.* *IG.* unverwelklich.
 Вшєвнїти, *v. n.* welken, verwelken.
 Вшєтер, (*d.* вшєтрик), *m.* вшєтрина, *f.*
 Н. 14 Fischfanggeräth ähnl. der Reuse,
n.; Stromkorb, *m.* Reuse, *f.* в. 'Ятер.

Г.

Г, vierter Buchstabe (Глагбль, -гїль);
 als gehauchter Einsatz im Anlaute (mit
 В wechselnd): гїнчїй, горїх, гб-
 стрїй *Ог.* 59. *Мі.* IV. 81. Manches un-
 ter Г fehlende *s.* unter Г.
 Га! *int.* vom Lautgeben: ha! 2) mit
 Resignation: magsein, leider nun; 3)
 га? was? was denn?
 I. Габба, *f.* Woge, Welle, *f.* (B.) *Gr.* 20.
 II. Габба, *f.* Art weisses grobes Tuch;
 2) weisse Decke.
 Габбати, *v. a.* beanstanden, behelli-
 gen, *Лот.* III. 27 *etw.* jmdm anhaben.
 Габєльковїй, *a.* vom jungen Rind-
 viehleder. [junger Ochs.
 Габєльок, -єлька, *m.* junges Rind,
 Габєльованїй *a.* *Ос.* (61) VIII. 16?
 Габька, *f.* *Не.* weibl. Oberkleid, *n.*
 в. Габба II. [ger Rinder.
 Габлїна, *f.* габлї *pl.* Fleisch jun-
 Габбор, *m.* *N.* e. Berges. [в. Гаврїло.
 Габьрик, Габьро, Габьрук, *m.* *Мі.* II 250
 Габьк, *m.* Rook aus габба-stoff, *m.*
 Гав-гав, *int.* vom Bellen des Hun-
 Гавва, *f.* с. Гавва. [des; 2) гау, *m.* Gebell, *n.*
 Гаввась, *m.* в. Савва.
 Гавда, *f.* *N.* e. Berges.
 Гаведнїй, *a.* в. Гавєвнїй.
 Гаведня, *f.* loses Gesindel, *n.* Pöbel, *m.*
 Гавиднїй, *a.* в. Самолубнїй, (*vgl.*

гавиднїй).
 Гавїн, *a.* der гавна. *Ст.*
 Гавька, *v.* Галка 1).
 Гавькати, гавькннати, *v. n.* kläffen,
 bellen; на когò jmdn anbellен. [Ochsen.
 Гавькє, *int.* zum Zurücktreiben der
 Гавькотїя, (-тнїя) *f.* Gebell, *n.* *Мі.*
 II. 71 *Піс.*
 Гавькун, *m.* Kläffer; 2) * *Advocat, m.* §.
 Гавьловїця, *f.* *Ф.* die müssig gafft.
 Гавьра, *f.* — паскўдна garstiges Wetter
 Гавьрїло, Гавьрик, *m.* Gabriel [aura]
 Гавьрїх, *m.* *Др.* с. 241 в. Оврах.
 Гавьжїй, *a.* vom гавья.
 Гавьяз, Hundszunge, *f.* Venusfinger,
m. (Synoglossum officinale).
 Гавьязнїй, *a.* ungeheuer gross.
 Гавьяр, *m.* в. Лєпєх, аєр; 2) Ufer-
 Segge, *f.* (Carex riparia).
 Гавьк, *m.* гавька, (*d.* гавька), *f.*
 Seetaucher, *m.* (Columbus).
 Гавьл, *int.* beim Anhalten: langsam!
 Гад, *m.* Schlange, *f.* *Не.*
 Гадай-вїлє, *n.* Einblatt, Studenten-
 tenröschen, *n.* (Parnassia palustris).
 Гаданє, *n.* *М.* I. 49 (картами) Kar-
 tenschlagen, Wahrsagen aus d. Karten *n.*
 Гадати, *v. a.* denken, meinen; 2)
 wahrsagen; 3) — ся в. Журїти ся
Мі. IV. 718.

Гадé, *n. coll.* Schlangen, *pl.* 2) Gewürme, *n.*
 Гáдерно, *adv.* в. 'Дерно, охóчо.
 Гаджѹга, *f.* junge Rothanne.
 Гáдина, *f.* Schlange, *f.*
 Гадйинник, *m. s.* Дивйна; 2) Si-
 nau, *m.* (Alchemilla vulg.)
 Гадйинница, *f.* (Primula offic.).
 Гадйти ся, в. Гидйти ся; 2) *im-*
pers. в. Млойти.
 Гáдка, *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.*
 Ermessen, *m.*; 2) Entschluss, *m.* Ab-
 sicht, *f.* máю гáдку bin gesonnen; má-
 ти г. за когó а jмdn denken; скй-
 нути г. за когó vergessen; нй-гáдки
 емѹ denkt nicht daran, ist ihm gleich-
 gültig; в гáдки емѹ нй дé kommt ihm
 niobt aus dem Sinn; 3) в. Зáгáдка.
 Гадкувáти, *v. a.* в. Гадáти, *У.*
 Гаднйк цйлолйстний Drachenkopf,
m. (Draocephalum Ruyschiana), *B.*
 Гáдовый, *a.* Ко. 121 в. Гадючий.
 Гадовйше, *n.* Aufenthaltsort der
 Schlangen, *m.* [Furie.
 Гáдра, *f.* badersüchtige Weibsperson,
 Гадськйй, *a.* в. Гадйчий.
 Гадюга, *m. f.* гадюк, *m.* гадюка, *f.*
 в. Гáдина; 2) * Hundskerl, *m.*
 Гадюцкйй, гадючий, *a.* Schlangen-
 Гадючиця, *f.* Weibchen der Nat-
 тер, *n.* КУ.
 Гадючка, *f.* бородавчáта Schier-
 lingsblatterschwamm, *m.* (Agaricus phal-
 loides od. verrucosus); 2) — сорóáта
 Krótenchwamm (A. pantherinus); 3)
 — червонáна Perlenschwamm, (A. ru-
 beosus), *Вол.*
 Гадючник, *m.* He. Schlangenhöhle, *f.*;
 2) Erdeichel, Tropfwurzel, *f.* (Spiraea
 filipendula). [645 в. Сорóкѹла?
 Гадйрка, *f.* — капанйста, *Ф.* Пр. IX.
 Гадйчий, *a.* Schlangen; 2) — чes-
 нóк Schlangenknochen, *m.* (Allium
 Гадйчка, в. Гадючка. [victoralis).
 Гаевйк, *m.* Waldhügel; 2) — чes-
 нóк Schlangenknochen, *m.* (Allium
 Гадйчка, в. Гадючка. [victoralis).
 Гаевйк, *m.* Waldhügel; 2) — чes-
 нóк Schlangenknochen, *m.* (Allium
 Гадйчка, в. Гадючка. [victoralis).
 Гай, га! *int.* *Ф.* ja! ja! schon gut!
 nun weiter, wohlan; гáйже! anf!
 I. Гáй, *g.* гáй zeitlödtender Mensch;
 гáй часѹ Zeitverlust, *m.* — робóги Ver-
 eümnis der Arbeit, *n.*
 II. Гáй, *g.* гáю, *m.* Hain, *m.* klei-
 ner Wald; * гáй ровáив ся емѹ es grünt

ihm der Hain — ihm geht's sehr wohl.
 Гáйвор, гáйворон, *m.* Saatkráhef.
 (Corvus frugilegus).
 Гáйворинь-рони, *f. coll.* Raben-
 kráhen, *pl. f.*; 2) * Narren, *pl. m.*
 Гáйдá, *int.* marsch! vorwärts!
 Гáйдабѹра, *m.* в. Гáйдамáка.
 Гáйдабѹрити, *К.* в. Гáйдымаку-
 Гáйдáй, *m.* в. Гáйдéй. [вáти.
 Гáйдамáка, (-маха, *d.* гáйдамá-
 чок, -шок, гáйдамáшка) *m.* Hajdomak,
 Krieger in den Steppen, Freubeiter;
 2) Ráuber, Strassenráuber, *m.*; 3) †
 frohstüchtiger u. aufstándischer Bauer.
 Гáйдамáцкйй, гáйдамáчий, *a.* des
 гáйдамáка.
 Гáйдамáцтво, *n. coll.* гáйдамáч-
 чина, *f.* в. Гáйдамáки. (*pl.*); 2) Zeit u.
 Geschichte der гáйдамáки um d. J.
 1768. Bauernkrieg, *m.*; 3) Freibeuterei, *f.*
 Гáйдáр, *m.* Ч. V. 951 в. Гóйдáр.
 Гáйдéй, *m.* Ochsenhüter, Ochsen-
 treiber; 2) Vagabund, *m.*; 3) * rüstí-
 ger, grosser Beugel, *Л.* 54.
 Гáйдѹк, (*aug.* гáйдучйш-) *m.* Haj-
 duke, Bediente, Scherge, *m.*; 2) Art Tanz
 Гáйзуб, *m.* в. Васáльок, *B.* [ZP. II. 153.
 Гáйка, *f.* Verzug, Zeitverlust, *m.*
 Гáйлйвий *a.* zeitraubend. [Sáumen. *n.*
 Гáйма, в. Гáльма.
 Гáйна. (гайна), *f.* в. Гáй II. Гóл. I. 386.
 Гáй-нá! *int.* Scheuchruf gegen d.
 Habicht.
 I. Гáйний, *a.* К. II. 251 zeitrau-
 bend; saumselig, (*opp.* негáйний, спйр-
 нйй; 2) *adv.* гáйно müssig *Кл.*; 3)
 в. Порóжний.
 II. Гáйний, *a.* Гóл. III. 78 в. Гóрднйй.
 Гáйник, *m.* Hegebereiter, *m.* в. Гáвйк.
 I. Гáйно, *n.* в. Гнйдо, *Gr.* 20.
 II. Гáйно, *n.* в. Гнйно.
 Гáйноване, *n.* МIII. в. Марноване.
 Гáйнувáти, *v. a.* vergeuden.
 Гáйнути, *v. n.* rasch fortlaufen.
 Гáйняйй, *a.* dreckig.
 Гáйстер, -тра, *m.* Ко. 220 в. 'Астер;
 2) schwarzer Storch (Ciconia nigra).
 I. Гáйтá, *f.* liederliche Dirne, *f.*
 II. Гáйтá! *int.* beim Lenken des
 Pferdes nach rechts, (вáти —).
 Гáйтáн, *m.* Gürtel mit benagelter
 Tasche, *m.* (worin Ahle, Messer, u. Wurm-
 zange für чáбанá).

Гáйтis, -ова, Feldhüter, -Wächter, *m.*
 Гáйтóванe, *n.* das Jagen, Jagd, *f.*
 Гáйтóвé, *n. a. s.* Zap. Durchsu-
 chung; 2) Jagd, *f.* [ня, *m.*
 Гáйтóн, *m.* Schulterriemen der дэвóб-
 Гáйтурáти, *v. n.* jagen (mit Jagd-
 hunden; 2) lauern.
 Гáйтусь, *adv.* H. 164 draussen;
 — ходйти auf den Abort gehen.
 Гáйва, гайка, *f.* Frühlingsspiel, u.
 lied der Mädchen in den Ostertagen.
 Гáйти, *v. a.* jmdn in der Arbeit durch
 müssige Sachen aufhalten, unterbrechen;
 unnóthigerweise Platz einnehmen; — ся
 sich aufhalten (in d. Arbeit), säumen.
 I. Гáк, *m.* † der 30 ste Theil: als
 Erwerb des лйчмáн das 30 ste Schaf.
 II. Гáк, *m.* Haken, *m.*; 2) в. 'Ости.
 Гáквнйця, *f.* Hakenbüchse, *f.* (Art
 alter Feuergewehre die an e. Klotz fest-
 geschraubt u. mit Luntten losgebrannt
 Гáкóвe, в. Гóглóв-. [wurden).
 Гáксьо, *int.* Scheuchruf für Ferkel.
 Гáл, *m.* Summe, *f.* Har. vgl. Зáгáл.
 Гáлабѹрда, Hándel, Streit, Witt-
 warr, *m.*; 2) u. гáлабѹрдник, *m.* Rauf-
 bold, Polterer, *m.*
 Гáлабѹта, Uebermuth, *m.* (B).
 Гáлагáн, *m.* He. в. Пóплавок, *Ир.*
 Гáлагйвка, в. Гайвка. [XI. (1) 107.
 Гáладѹн, гáладѹщик, в. Гáладѹщик.
 Гáлáй, в. Гáлáйко; на — на
 балáй ohne Bedacht, überstürzt, nachlässig.
 Гáлáй, гáлáйко, гáлáйтн. Har. *m.*
 Brausekopf, eitler Schreier, Schreihals,
 Heissporn, *m.*
 Гáлáйкати, (-котáти, -котйти), *v.*
n. wirtt durcheinander schreien u. singen,
 lärmen. [mend, schwatzhaft.
 Гáлáйовáтий, (-ковáтий), *a.* lär-
 Гáлáйтсвита, в — нйтá, *Ф.* in die
 weite Welt sich fortmachen.
 Гáлáйтстра, *f.* Haufen des Pöbels,
 der Kinder u. A. *m.*
 Гáламбéць, -бцá, *m.* Habermus, *m.*
 Гáламбувáти, *v. a.* durcheinander
 verwirren. [Гáлйский?
 Гáлáньскйй, *a.* С. II. 160 в. Ан-
 Гáлáндцй, *pl.* Ко. 107 enge, knappe
 Hosen.
 Гáлáпáс, *m.* Schmarotzer, *m.* B.
 Гáлáпáснйй, *a.* schmarotzend, pa-
 rasitisch, *B.*; 2) Heissporn, *m.*

Гáлапѹп, *m.* в. Голопуець; 2) *pl.*
 в. Голопузáта, (*pl.*)
 Гáлас, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m.*
 Гáласáйко, *m.* Schreier, *m.*
 Гáласлйвий, гáласний, *a.* lärmend.
 Гáласлйвйсть, -ости, *f.* Lärm, *m.*
 Гáласувáти, *v. n.* lärmen, schreien;
 гáласнѹти комѹсь, МIII. schreiend zu-
 rufen. [atropoides.
 Гáласóвe влá. Scopolia (Scopolina)
 Гáлатинóвáтий, *a.* voreilig, un-
 gestüm, Har.
 Гáлацѹцько, *m.* в. Голоцѹцьок.
 Гáлáчйстий, *a.* Zan. II. 473, -а
 тейця?
 Гáлвáшка, *f.* в. 'Играшка.
 Гáлда, *f.* B. Halde, *f.* taube Erde.
 Гáлем, -льма, *m.* в. Гáльма.
 Гáленй, -йти, *n.* junge Dohle.
 Гáлйлéйскйй, *a.* galiläisch.
 Гáлйлéйстно, *n.* grosser Lärm, *n.*
 Verwirrung, vgl. Гáлáй.
 Гáлйти, *v. a.* Ко. 66 в. Паглáйти;
 2) в. Рáйти, нарайти; 3) — ся sich tum-
 meln, в. спутен, Pom. III. 25.
 Гáлицкйй, *a.* von Halitsch, Ha-
 litscher; 2) galizisch.
 Гáлицця, *f.* H. 186 в. Гáлйч.
 Гáлич, *m.* St. Halitsch; 2) * в. Гáли-
 чинá; 3) N. в. Berges.
 Гáличанйй, *m.* Bürger v. Halitsch;
 2) Bewohner v. Galizien, Galizier, *m.*
 Гáличáнка, *f.* Galizierin, *f.*
 Гáличий, *a.* в. Гáлицкйй I); гá-
 лич, *a.* МIII. der Dohlen (гáлка).
 Гáличинá, *f.* Galizien, *n.*
 Гáлйч, *f. coll.* Dohlen, *pl.* МI. II. 336.
 I. Гáлка, (*d.* гáлчка), *f.* Dohle, *f.*
 (Corvus monedula); 2) schwarzes Eich-
 hörnchen; чéрна-гáлочка schwarzes Kä-
 ferchen, Wa. 38.
 II. Гáлка, *f.* Kugel, *f.* Leev.
 Гáлька, Гáлочка, Гáльшка, Гáля,
 Гáлюня, *f.* Elisabeth, Lieschen; 2) Anna,
 Annchen; 3) Helene. [kette, *f.*
 Гáльма, *f.* Hemmschuh, *m.* Hemm-
 Гáльмáви, *pl.* Kleinodien, *pl.* в. Альмáс.
 Гáльмó, *n.* Ос. (61) XII. 49. 50 в.
 Гáньмó.
 Гáльмувáти, *v. a.* hemmen (mit d.
 гáльма); 2) в. Гáлйти I); 3) в. Гáйну-
 вáти.
 Гáльнйй, *a.* Л. 150 в. Гáйний I. 1).

Гло, *n. B.* (Пр. VII. 657) Kugel, *f.*
 Глочка, *v. Глка, n. Глька.*
 Галбчиця, *f. v. Галєвкка; — шип-
 шачка Rosengallwespe, f. (Rhodites rosae).*
 Галува, *галува; галувка, f. Ast;*
 Zweig, *m.*
 Галува, *n. coll. Zweige, Aeste, pl.*
 Галувійстий, *a. vielästig. W.*
 Галуваня, *n. loses Treiben, Un-
 fug, m. Sic.*
 Галуватий, *a. muthwillig, Sic.*
 I. Галу, *m. АД. I. 256 v. Гальон.*
 II. Галу, *m. Alaun, m.*
 Галунти, *v. a. mit Beimischung
 des Alaun färben, bes. Ostereier malen.*
 Галушка, *f. einfarbig bemaltes Osterei*
 Галушка, *f. pl. -шки Mehlkloßchen,*
n. Hom. III. 27. [Галька 1) u. 2) Зак.
 Гальшка, Гальтонька, Галья, *f. v.*
 Гальява, *гальявина, f. Lücke, Lich-
 tung; Waldblöße, f. freier Raum.*
 Галлякати, *v. Гулюкати.*
 Галлячий, *a. Dohlen-.*
 I. Гам, *int. vom Verschlucken.*
 II. Гам, *m. Lärm, m.*
 III. Гам, *m. v. Гальма.*
 Гамавей, *m. гамавия, f. v. Магазин.*
 Гамавейчик, *m. v. Магазинер.*
 Гамалейк, *m. v. Карк. [гамалейк, Зак.*
 Гамаликуватий, *a. mit grossem*
 I. Гаман, *(d. гаманець, -ния), m.*
 lederne Geldbörse; Beutel, Sack zum
 Aufbewahren des Feuerzeuges, *m.*
 II. Гаман, *m. jüd. Hamansfest; 2)*
 die Person, welche den Juden bei die-
 sem Feste angeblich als Gegenstand des
 Spottes u. der Misshandlung dient.
 Гаманувати, *v. a. jmdn so arg
 schlagen u. misshandeln wie es die Ju-
 ден angeblich dem Гаман II. thun.*
 Гаманщик, *m. Beutelschneider, Tas-
 schendieb, m. Sic.*
 Гамарний, *a. sich härmend, kum-
 мерvoll, trübselig, (Ф.). [senhammer, m.*
 Гамарня, *f. Hämmerwerk, n. Ei*
 Гамати, *v. a. essen (in d. Kinderspr.)*
 Гамела, *m. f. e. plumpe Person.*
 Гамера, *гамерка, f. v. Магерка.*
 Гамерский, *a. = американский.*
 Гамив, *f. (B.) v. Гальма.*
 Гамір, *-ору, m. Lärm, m. Geschrei, n.*
 Гамірний, *a. lärmend, brausend,
 laut.*

Гамішний, *a. v. Лаконий, Gr. 20.*
 Гамкнути, *v. a. verschlucken, H. 25.*
 Гаморити, *v. a. murmeln, plaudern.*
 Гамсемити, *v. a. М+Б. 196 v. Гом-
 сонѳти. [— ся sich mässigen.*
 Гамувати, *v. a. hemmen, aufhalten;*
 Гамув, *на — збити zu Brei schla-
 gen, in kleine Stücke zerschlagen, zer-
 brechen.*
 Гамурити, *v. n. böse sein (?).*
 Ган, *m. v. Хан; ганський, v. Ханський.*
 Гань, *f. КУ. I. 234 v. Ганьба.*
 Гана, *f. Гол. v. Догана.*
 Ганавиці, *pl. v. Ногавиці.*
 Ганьба, *f. Schimpf, m. Schmach,
 Schande, f.; 2) Verkommenheit, f. на
 ганьбу пітя verwahrlost werden.*
 Ганьбїти, *ганьбувати, v. a. schim-
 pfen, schmähen, schelten, verunehren;
 tadeln, rügen; — чим, K. Schande an-
 thun, der Schmach preisgeben; — ся*
Luts. 154 sich schämen, Schmach fühlen.
 Ганьблївий, *a. schimpflich, schmä-
 lich, MIII. [II. 217. 218.*
 Ганголь, *m. v. 'Ангел, янгол, Ч.*
 Гандевері, *pl. v. Саєтові штанї.*
 Гандель, *-длю, гандльвий, ган-
 длювати, v. Торговля, торговельний &*
 Ганджа, *f. Art Gefäss.*
 Гандвин, *a. der Гандя.*
 Гандя, Гандяня, Гандя, *f. Anna,
 Hanna, Nannchen. [Байдики бїти.*
 Гандри бїти, *Ф. гандрити ся, v.*
 Ганьбний, *a. K. Sic. schändlich,
 schmachvoll. [s. Ганьба.*
 Ганьба, *f. М. II. 43 Erniedrigung, f.*
 Ганьж, *v. 'Аниж.*
 Ганїти, *v. a. tadeln, rügen; 2) ver-
 schmähen, III. I. 307. [bedeckt.*
 Ганїбний, *a. M. entehrt, mit Schmach*
 I. Ганка, *f. Luts. gr. 164 v. Згдка.*
 Ганько, *m. Eugenius.*
 Ганьмо, *n. Tadel; Fehler, Mangel, m.;*
 Ausstellung, *f. Sic. [Гануся, f. v. Гандя.*
 Ганна, Ганка II., Ганька, Ганя,
 Ганбний, *a. K. schimpflich.*
 Гантелїти, *§. v. a. v. Ганьбїти.*
 Ганус, *Гануш, m. Зап. 288 v. 'Аниж.*
 Ганусівка, *f. гануша горїлка Anis-
 branntwein, m.*
 Гануська, *f. v. Ганна.*
 Ганца, *f. Mähre, Schindmähre, f.*
 Ганцаняна, *f. v. Гарканяна.*

Ганчар, *ганчарство & v. Гончар &*
 Ганчарка, *f. v. Гончарка; 2)*
 Топ, *m. Гм. 77.*
 Ганчїрка, *f. v. Лак, онучка. [Krim.*
 Ганчина, *f. Land des tartar. Хан, gew.*
 Ганїти, *v. a. treiben, hetzen, III. II.*
 18; — ся за чим wornach jagen, nach-
 laufen, etw. verfolgen.
 Ганалом, *adv. flugs, rasch, Пар.*
 I. Ганка, Гануя, *f. Agathe.*
 II. Ганка, *f. v. Гантка.*
 Ганлик, *m. gew. pl. Heftel, m. v.*
 Гантка, *втїти до ганлика, до -ів, С.*
 I. 54 vom albernem Reden u. Handeln.
 Ганликівий, *a. mit Hefteln ver-
 sehen, Sic.*
 Ганон, *m. Agathon. [(ганар) & Зак.*
 Гантар, — гантувати & v. Гантар
 Гантовальний, *a. -а голка Stick-
 nadel, f. [dampf, m. Py.*
 Гар, *f. K. Schlacke, f.; 2) Fett-*
 Гарабакати, *v. n. mit roher Stim-
 ме sprechen od. singen; Kauderwelsch
 sprechen.*
 Гарзад, *-ду, m. Glück, Wohlerge-
 hen, n. Inbegriff alles Glückes, m.; 2)*
 гаразь, *гараздєнко, (comp. гаразд-
 ніше, Зар.) adv. Ks. II. 56 gut, glück-
 lich; entsprechend, sehr gut, sehr schön;
 tüchtig, wirklich; майте ся —, оста-
 вайте ся в гараді bleibt gesund, le-*
 Гарай, *N. e. Berges. [bet wohl.*
 Гарап, *гаранник, m. geflochtene*
 Biemenpeitsche, Hetzpeitsche, *f.*
 Гарас, *m. v. Гарус.*
 Гарасїм, *Гарасько, m. Gerasimus.*
 Гарасївка, *f. rothe schmale Binde*
 aus grober Wolle od. Kameelgarn. [ten.
 Гарасїковати ся, *§. zanken, strei-
 тарати, v. a. wuchtig schlagen;
 grob zerschlagen. [s. Гарад 2).*
 Гарашо, *adv. He. Пр. XII. 607. 680*
 Гарба, *f. Др. с. 256 Fahrwerk, n.*
 Wagen, *m.*
 Гарбане, *n. Raub, m. Plünderung, f. K.*
 Гарбати, *v. a. raffen, rauben, III. I. 378.*
 Гарбачий, *v. a. m. Verwesser einer*
 гарба bei d. nomad. Schafherde, *m.*
 Гарбува, *m. Kürbis, m. (Cucurbita
 pepo); * гарбува піднести, прикотїти
 кому, "einen Korb geben": von abschlä-
 гiger Antwort beim Werben, — дістати
 від кого — bekommen.*

Гарбувіне, *n. coll. Kürbisstengel, pl.*
 Гарбуввий, *a. des Kürbisses.*
 Гарвєда, *f. Hader, m. Zänkerei, f. §.*
 Гаргара, *f. etw. sehr Grosses, plum-
 pes; grosses, schlecht eingerichtetes Zim-
 mer; 2) Beim. e. keiflustigen, bösen
 Weibes, H. 267.*
 Гард, *m. [gardé], Pч. 246 Aufsicht,
 Wacht, f.; 2) e. Ort zum Fischfange
 bes. abwärts hinter der Mündung der
 Синюха in d. Бор (bei d. Запорожці);*
 3) quergelegte Wasserwehre aus Steinen.
 Гардаман, *гардеман, m. Гол. III.*
 205 Art hitziges Getränk, *Ч. IV. 513.*
 Гардий, *a. v. Гарний; adv. гарді.*
 Гардовати, *v. n. Ko. 150 lustwan-
 deln, spazieren.*
 Гардовїна, *v. Гордовїна.*
 Гардовнїчий, *v. a. m. Oberaufse-
 her in e. гард 2).*
 Гарем, *m. Harem, n.*
 Гаремний, *a. Py. vom Harem.*
 Гаремник, *m. Haremhalter, m.*
 Гарен, *a. Ф. fähig, mächtig; ne-
 fähig, unvermögend.*
 Гарець, *-рця, m. Flocken-, Flam-
 menblume, f. (Phlox), B.*
 Гарлякати, *v. a. P. I. 179 anherrschen,
 anschreien, antreiben; v. собью щось,
 Пр. VI. 547 unter der Nase brummen.*
 Гарїль, *m. Ko. 91, H. 39 v. Горїлє.*
 Гаркан, *m. v. Аркан I.*
 Гаркане, *n. das Knurren; Hadern, n.*
 Гарканяна, *f. Hader, m. Zänkerei, f.*
 Гаркати, *v. n. в. на корб jmdn an-
 knurren; — ся в. ним hadern, zanken.*
 Гаркебува, *m. arquebuse, Feuerwaffe,
 schwere Büchse, Kч. 38. [* Hader, m.*
 Гаркїт, *оту, m. Geknurre, n.; 2)*
 Гарманувати, *v. a. He. Пр. XI. (1)*
 101 mittels Pferden od. Ochsen durchs
 Treten das Getreide dreschen.
 Гармасар, *m. Hengst, m.*
 Гарматя, *f. Kanone, f. Geschütz, n.*
 Гармати, *v. Грбати 2).*
 Гарматїй, *гармаш, m. Kanonier,
 Artillerist, m. Sic.*
 Гарматний, *a. Kanonen-.*
 Гарматня, *f. Kanonengiesserei; 2)*
 Batterie, *f. Sic.*
 Гармідер, *m. Lärm, Geräusch, m.*
 III. I. 147; 2) Kram, Habe, *f. (iron.), He.*
 Гармонїзувати, *v. n. harmonie-*

gen, übereinstimmen.

Гармоні́йний, *a.* harmonisch.
Гармоні́йка, *f.* Harmonie, Ueberein-
stimmung, *f.*

Гарму́в, *m.* Зап. II. 411. ?

Гарні́лати, *v. n.* §. в. Гаморіти.
Гарні́й, (*d.* гарненький), *a.* schön,
hübsch, nett, *Пом.* III. 14.

Гарні́к, *m.* Arbeiter bei e. Och-
senfuhr, *m.* *Левч.* [соляця.

Гарні́ліця, (гарнол-), *f.* в. Кра-
гарні́ти, гарні́лати, *v. n.* schön,
schöner werden, *Левч.*

Гарт, *m.* Abhärtung, Härtung, *f.* да́ти
кому́ гарту, *P.* II. 123 jmdm tüchtig
zusetzen, ihn derb zurichten.

Гарто́ване, *n.* Härtung, Abhärtung, *f.*
Гартос, *int.* Га. I. 144 Zigeunerzuruf
im Osterspiel Цяган.

Гартува́ти, *v. a.* härten, abhärten; 2)
v. n. landen, das Ufer zu erreichen suchen.

Гарту́лець, -ця, *m.* Pflock, *m.* zum
Anbinden des Flosses an der Ufer.

I. Гарува́ти, *v.* Гайнува́ти.

II. Гарува́ти, *v. n.* viel mühselig
arbeiten, sich placken. [Mensch.

Гару́ка, *m.* Streitmaul, zänkischer
Гару́кати ся, (гарю́к-, *He.*) zap-
ken, hadern, (*vgl.* гадра, гартати ся).

Гару́с, *m.* Kameelgarn, *n.*

Гару́совий, *a.* von Kameelgarn.

Гарці́вний, *m.* Spassmacher, lu-
stiger Gesell. [frohes Weib, *Max.*

Гарці́внийця, *f.* fröhliches, lebens-
Гарцо́ване, *n.* das Herumtummeln
des Pferdes.

Гарцюва́ти, *v. n.* конём е. Pferd
im Kreise herumtummeln; scharmützel,
в. Герц; — гопак да г. танzen, *Кс.* 48.

Гарча́ти, *v. n.* в. Гартати 1); röcheln.

Гарч, *m.* гартче, *n.* (B.) Höllennat-
ter, (Pelias Prester); 2) Kreuzotter, *f.*

Гаса́ти, *v. n.* springen; herumstrei-
fen; 2) die Salzmasse zerbröckeln, *B.*

Гася́льник, *m.* Löschaaken, *m.*

Гася́тель, *m.* Löscher, *m.* T. K.

Гася́ти, *v. a.* löschen, auslöschen.

Гаска, *f.* Hammer zum Zerbröckeln
der Salzmasse, *m.*

Гаска, *f.* Johanna. [Оц. §. 277, 1.
Гасло, *n.* Lösung, Parole, *f.* Кв. 397;
Гасну́ти, *v. n.* verlöschen, erlöschen,

anslöschen, (*v. n.*). [fel, *m.* в. Яспед.

Гаспед, (-під), *m.* Sohlange, *f.* Теу-
Гаспедский, *a.* teuflisch.

Гася, *f.* Schlange, *f.* в. Гашка.
Гать, *f.* в. Гатка.

Гатала́й! *int.* vom Galopp e. Gaules.

Гатя́нець, -ця, *m.* Allgut, *n.* Dorf-
gänesfuss, *m.* (Chenopodium bonus Hen-
ricious).

Гатя́ти, *v. a.* dämmen; e. Weg von
Faschinen über morastigen Boden machen.

Гаті́, *pl.* N. e. Berges.

Гатка, (*d.* гаточка), *f.* Damm, Deich;
Faschinenweg, *m.* [aufe. Haufen werfen.

Гатля́ти, *v. a.* eine Wust von etw.

Гатя́ман, *m.* Мс. 413 в. Гетьман.

Гатя́та, гетьта́, *int.* в. Гайта II.

Гафо́р, гафо́р, *m.* в. Шмуклер;
Гафо́т, *m.* Stickerarbeit, *f.* [Sticker, *m.*

Гафо́тка, *f.* Stickerin, *f.*

Гафо́тка, *f.* Heftel, *m.*

Гафтува́ти, *v. a.* sticken. [tummeln.

Гаца́ти, *v. a.* hüpfen, tanzen, sich

Гацмо́ляти, *v. a.* § schlagen; Ba-
okenstreiche austheilen.

Га́ча, -яти, *n.* в. Ломá. [ken.

Га́чик, *m.* Häschen, *n.* kleiner Ha-
Гачиковáтий, *a.* hakig, wiederha-
kig, *Пол.*

Га́чити, *v. a.* § koroó sá що jmdm
wegen etw. zur Rede stellen, rügen.

Га́чи, *pl.* в. Ногави́ці. [ку́р bei Га́чи. *f.*

Га́чник, *m.* Einfassung für den оч-
Га́чур, *m.* в. Ломáк.

Гачу́ра, *f.* в. Лошя́ця.

Га́шене, *n.* das Auslöschen, Löschen.

Га́шка, (*d.* гашечка), *f.* Natter,
Kreuzotter, *f.* [Zögern, *n.*

Га́яне, *n.* гаянка, *f.* Пис. Säumen,

Га́яти, *v. n.* K. müßig bleiben; — ся
в. Га́ти ся, *Кв.* 158.

Га́бати, Ч. IV. 231 в. Бгáти, *Оз.* 95.

Гва́рити, *v. a.* в. Говоріти, гуторити.

Гвизд, *g.* гвизд, (*d.* гвиздóк -дка),
m. Nagel, *m.*; 2) Fischergabel, *f.* в.
Ости. [вводне).

Гводне, *adv.* (Zemk) bei Tage (=

Гвзвдик, *v.* Звзвдик. [beschlagen.

Гвзвдяти, *v. a.* nageln, mit Nageln

Гвзвдянка, *f.* Benediktenkraut, *n.*

Nelkenwurz, *f.* (Geum urbanum).

Ге, в. Гей I. u. II. [(Diospyros Ebenum).

Гѣбан, *m.* Ebenholz, *n.* Dattelpflaume, *f.*

Гѣбановий, *m.* aus Ebenholz.

Гѣбанок, -нка, *m.* grosser Nobel.

Гев, гевсвдий, *adv.* ungr. в. Сюда́
Гевáл, *v.* Левáл. [Mi. IV. 81.

Гевде, гевдечка, (-ки), *v.* Овде,
овьде, *Mi.* IV. 81.

I. Гей! *int.* ha! na! holla! auf! гей-
бри, гей-сми als Aufruf gebr. (B.); гей-
ва́л У. в. Гя́ба; гей-ле́ко о wehl!

II. Гей, гейби, гей кола́ *conj.* wie,
gleichwie, gleichsam, wie wenn, als wenn,
gleichsam als.

Гейкана, *n.* das Zurufen гей! I.
Гейкати, гейкнути, *v. n.* гей! dem
Zugvieh zurufen, es antreiben.

Гейки, *int.* *adv.* vom Fortfahren.

Гейма́, *int.* beim Spiele Бóбер.

Гейса, *int.* в. Соб.

Гейта! в. Гайта́ II.

Гейтати, *v. n.* dem Zugvieh гейта́!
Гейя, *f.* Luts. gr. 157? [zurufen.

Гѣла! *int.* в. Гя́л!

Гѣлиха, *f.* N. e. Berges.

Гѣлкій, *m.* в. Па́рубок, *Gr.* 20.

Гѣльот, *m.* Helot, *m.*

Гѣлотизува́ти, *v. a.* За. zum He-
Гемáн, *m.* Teufel. [loten machen.

Гѣманів, гемонський, *a.* II. teu-
flisch, Teufels-. [zeug zu Wasser, ?

Гемія, *f.* Ос. (61) I. 230 Art Fahr-
Гемо́льобін, *m.* Под. Globulin,
Hämatin, Blutroth, *n.*

Гемоня́ка, *m.* aug. OII. в. Гѣман.

Гемпѣль, -плá, гемпѣнник, *m.* Be-
трюгер, *m.* [IV. 81.

Ген-ген, — там, *adv.* dort weit *Mi.*

Гѣнде, гѣндека, (-еньки, -ечка),
гѣнька (-ай) в. Онта́м, *Оз.* 167.

Гѣнто, гѣнтова (-олі), ген'яко́сь,
в. Оногда, повзвѣра, недавно, *Оз.* 172
гѣнто = колы́сьто бувáло.

Гѣнтовáтїшний, (вáшний), ге-
н'яко́сїшний, *a.* в. Оногдашний [вїстий.

Гѣнцина́тий, *a.* — кїнь в. Норо-
Гѣпа, *f.* §. H. 189 в. Потїля́ця, го-
ловá; 2) N. e. Berges.

Гѣпати, гѣпнути, *v. n.* §. derb
schlagen; -нути ся schwer fallen, stürzen.

Герб, *m.* Wappen, *n.*; Stempel auf
d. Papier, *m.*

Гербóвий, *a.* Wappen; 2) Stempel-.

Гербóвийк, *R.* гербу́ляк, *m.* Edel-
mann mit e. Wappen.

Гербóвник, *m.* Wappenbuch, *n.*

Гѣрсеа, гѣрезя, *f.* Ungemach, Uebel,
m., Verwirrung, *f.* Nader, *m.*

Гѣрець, -рця, *m.* в. Герц.

Гѣрѣтик, *v.* Ерѣтик. [dicht.

Гѣрметі́чний, *a.* hermetisch, luft-
Гѣрна́д, *m.* Nbd. des Ша́но.

Гѣро́й, *m.* Heros, Held, *m.* [thig, У.

Гѣро́йний, *a.* heroisch, heldenmü-
Гѣро́йство, *n.* Heroismus, Helden-
muth, *m.* [ros, e. Helden spielen, *BB.*

Гѣро́йствува́ти, *v. n.* einen He-
Гѣро́їня, *f.* Heroine, Heldin, *f.*

Гѣрбóти, *v. n.* Ко. 177 sich hero-
isch zeigen. [mer, *f.* Wappenwesen, *n.* K.

Гѣрбóля́ця, *f.* Heroldie, Wappenkam-
Гѣрсону́ти, *v. n.* ungestüm dahin-
eilen, *Ос.* (62) VII. 38.

Герц, -рцю, *m.* Scharmützel, Vor-
spiel einer Schlacht, *n.* Zweikampf, *m.*

* Bravour, Verwegenheit, *f.* C. [kämpft, *См.*

Герцовні́к, *m.* der im Zweikampf

Герцува́ти, *v. n.* den герц aus-
führen, bestehen.

Герштикáти ся, гѣршкати ся,
герцикáти ся, шчóккєрн; sich balgen
в ким. [Geflügel.

Гѣсюгѣ, *int.* e. Soheuhruf gegen

Гѣт, геть, *adv.* weg, fort; гѣть-гáм
dortweiter; 2) ganz, völlig, vollstán-
dig, gánzlioh. [Brettsage, *m.* Gr. 20.

Гѣта́з, *m.* Arbeitsgeselle bei d.

Гѣтѣра, *f.* Hetáre, Buhldirne, *f.*

Гѣтка, *f.* в. Ё́тка. [III. II. 174.

Гѣтма́н, гѣтма́н, *n.* Hetman, *m.*

Гѣтма́нець -ця, *m.* Bürger, Ein-
wohner der гѣтма́нщина 2).

Гѣтма́нич, *m.* Sohn des Hetman, *f.*

Гѣтма́нїна, *f.* Tochter d. Hetman, *f.*

Гѣтма́нїя, *f.* Пис. *Mi.* II. 71 гѣт-
манóване, *n.* eines Hetman Anführung,
f. Oberbefehl, *m.*

Гѣтьма́нка, *f.* Bürgerin. Einwoh-
nerin der гѣтма́нщина 2), *Пис.*

Гѣтманóва, *s. f.* а. в. Гѣтманша 1).

Гѣтманство, *n.* Hetmanswürde, *f.*

Гѣтманува́ти, *v. n.* Hetman sein.

Гѣтманша, *f.* Frau des Hetman;
2) Tochter des H.

Гѣтма́нщина, *f.* Zeit, Periode der
ukrain. Hetmanen *f.*; 2) Theil der Ukrai-
na unter der Verwaltung der Hetmanen.

Гётте! *int. (pl.)* macht euch fort!
Гец, підвєсти корб під гєца *Км.*
jmdn hinter's Licht führen, ihn prellen.
Гєца, *f. Netz, f. [кн.] (РДм. 18).*
Гєшки, (*d. gémetch*), *pl. v. Гиж-*
Гилий, гий, а. Гей. [а. Брати, місати.
Гибати, *v. a. Ч. IV. 225. VII. 551.*
I. Гибель, -бля, *m. Nobel, m.*
II. Гибель, гібаль, -ели. *f. Unter-*
gang, m. Verderben, n. IG.; гібель
чогб *v. Пропасть чогб eine Unzahl, K.*
Гібельний, *a. Ч. III. 25.* verder-
blich, Verderben bringend.
Гибіти, *v. n. verloren gehen, un-*
tergehen, sterben.
Гибкий, *n. 3g. biegsam, geschmeidig.*
Гиблівка, *pl. Nobelspähne, pl.*
Гиблювати, *v. a. hobeln.*
Гибляк, (обляк, вібляк), *m. Rund-*
holz, n. Oz. 59 1.
Гібнути, *v. n. Л. 51 v. Гянути.*
Гибчастий, *a. Ч. IV. 378 — ко-*
Гйва, *f. v. Ива, éva. [ровдй гундlich.*
Гйвер (-ip), *m. v. Ивер.*
Гйвир, гйвинь, *f. v. Ивола, B.*
Гиготати, *v. n. wiehern.*
Гид, *m. H. 65* das Abscheuliche,
Schmutzige, Garstige; Ekel, *m.* на гід
переходити zu Ekel werden; verab-
scheut, verachtet werden, *Пом. III. 26;*
2) гід, *a. TP. 11. v. Гйджий.*
Гйдж-га, *int. v. Гйджа.*
Гйджити ся, гйджувати, *v. n. чим*
sich vor etw. ekeln, мені щось гй-
дить ся etw. widert mich an, habe Ekel
vor etw. [empfindend.
Гидлявий, *a. Др. c. 35* Abscheu
Гидлявість -ости, *f. He. Abscheu,*
Ekel, *m.* [derwärtig, ekelhaft, garstig.
Гидкий, гідний, *a. widerlich, wi-*
Гйкість -ости, *f. Garstigkeit, Ekel-*
haftigkeit, Abscheulichkeit, *f. [behaglich.*
Гйдно, гйдостно. *adv. zuwider, mias-*
Гйдостний, *a. v. Гидкий, Nic. Лесч.*
Гйдостність, -ости, гйдога, *f.*
Nic. v. Гйджість.
Гйдра, *f. Hydra. Wasserschlange, f.*
Гйдувати, *v. n. ким K. Др. c.*
362, v. Гйджити ся.
Гйжка, *gen. pl. Гижкй, v. Гижкй.*
Гйва, *f. Schieler, m.*
Гйвнути, *v. n. geschwürig eitern.*
Гик, *m. гйкане, n. Geschrei zum*

Aufsehen, *n.*
Гйжавець, -вця, гйжавцун, гй-
кало, *m. гйжавий, гйклявий, a. Stot-*
terer, stotternd.
Гйжавка, *f. B. v. Щйжавка.*
Гйкати ся, stottern; *v. m. schlucken.*
Гйкіцькати, hinkend dahin treten.
Гйлечко, *n. v. Гильцє.*
Гйлі, *pl. Kux. Albernheiten, pl. Ge-*
wäsch, n. понєсти — [Пом. III. 25 He.
Гйлка, *f. Ballspiel mit Laufen verb.*
Гйлька, гйляна. *f. Zweiglein, n.; 2)*
Stabheuschrecke, *f. B. [лйвий, n. ästig.*
Гильястий, гильстий, *Фр. ги-*
Гильнити ся, in Rudeln umher-
laufen (*v. Wölfen zur Brunstzeit*).
Гильня, *f. Rudel Wölfe, n. vgl.*
Гйчка; Meute, *f. [füllte Klösse (unpogä).*
Гилфун, *m. gew. pl. mit Fleisch ge-*
Гильцє, *n. Сб. I. 257 v. Вильцє.*
Гйлі! *int. Schenkruf gegen Gänse,*
Пом. III. 15.
Гйляра, *f. Др. c. 186 v. Гйлар.*
Гйлярко, *m. Hilarion.*
Гймбиль, *v. Гйндель; гймблюва-*
ти, v. Гйндлювати.
Гйменій, *m. III. II. 174 Hymen, m.*
(Gott der Ehe b. Griechen u. Römern).
Гймвїти, *v. n. gym — wimmeln*
Пом. III. 28.
Гймн, *m. Hymnus, Lobgesang, m.*
Гйнган, *adv. v. Ген-ген, Лес. гр.*
133. Мй. IV. 81. [Гйгунати.
Гйнбувати ся за ким (Ф.) *v.*
Гйндель etc. *v. Гйндель, гйндлю-*
вати etc. [v. Герштікати ся.
Гйндзувати, гйндригати ся, *§.*
Гйндик, *m. v. Индик.*
Гйндри, *pl. loses Schäckern.*
Гйней, *m. v. Иней.* [Лесч.
Гйнкйй, *a. biegsam, geschmeidig.*
Гйнтбв, *Гол. III. 503 Kutsche, f. ?*
Гйнути, *v. n. zu Grunde gehen, un-*
kommen, verderben, vergehen; schwinden.
Гйндувати, *v. a. korб jmdn ausser*
Athem hetzen, todtsetzen, (Ф.).
Гйнч, *m. Гол. I. 208, Schlange, f. ?*
Гйнчий, *a. v. Инчий, Мй. IV. 81. Oz. 60.*
Гйнчати, *v. n. wimmern, winseln;*
2) *v. Ревати.*
Гир, *m. за гир, Ф. v. На дйно, на*
слйну; 2) Spur, *f.;* гир би ти ся за-
гйрин! soll jede Spur nach dir ver-

schwinden; гйром ходити ganz ver-
kommen, sittlich verfallen.
Гйра, *f. §. Kopfhare, pl. Schopf, m.*
Гйравець, *v. Kopfe, m. Art Pflze.*
Гйрбєт. *v. Хрєбєт.*
Гйрдев, *m. a. Колешєрник. [Wagen].*
Гйрдисати, *v. a. v. Трєстй (vom*
Гйрдиль, *m. v. Грйдиль.*
Гйрєшний, (-рш-) *a. ungr. Др. c.*
405 v. Слйвний; — влдйй ein Dieb
von den wahren! non plus ultra, (Ф).
Гйрити, *v. a. v. Загйрити.*
Гйривка, *f. struppige Kopfhare;*
2) Schopfstern, *m. (Comatula).*
Гйршлйвий, *a. v. Гйрєшний;*
2) грб—Щйрак; 3) берічтйг, verrufen.
Гйрка, *f. das obere Endo Kopfstück, n.*
v. Гйчка.
Гйркана, (-кйня), *f. Art Bitterpilz.*
Гйркий, *v. Гйркйй.*
Гйрло, *v. Гйрло.*
Гйрмїти, *Oz. 49 Грмїти [Pranger, m.*
Гйрвище, *n. öffentlliche Schande,*
Гйрбчник, *m. Boretach, m. (Bo-*
rago officinalis), B.
Гйрувати, *v. a. aufregen, aufhe-*
ben, Гр.; mühevoll wohinziehen, schlep-
Гйрцї, *pl. v. Герцъ [pen, zerrn, III.*
Гйрчйна, *f. Beinwurz, f. (Symphy-*
tum cordifolium) B.
Гйра, *f. v. Гйра, IG.; 2) mit kurz*
geschnittenen Haaren, Ko. 3 (vgl стрй-
га); 3) v. Канчю, Др. c. 305; 4) Ge-
wicht bei d. Uhr, Oz. (62) II. 83 Pom. III. 28.
Гйрвєць, -вця, mit sträubigem Haar;
гйрвий, *a. geschoren, gestutzt, Ko. 73.*
Гйтала, *f. Art Heidekorngrauen.*
Гйтана, *f. Spelisse, f. s. Гйнтйна, vgl.*
Гйтанка. [Theile gespaltener Holzblock.
Гйтань, ein dh die Mitte in vier
Гйтовій, *a. v. Гйнтовйй.*
Гйц! *int. гарра! (v. Hüpfen).*
Гйцель, -цля, гйціль, *m. Abdecker,*
Wasenmeister, *m. [цель; Schindanger, m.*
Гйцльвка, *f. Wohnstätte des гй-*
Гйцнути, гйцкати, *v. n. aufhüpfen,*
springen.
Гйч, *m. Etw. ohne allen Wert, etw.*
Nichtiges: i гйч не до рєчі, III. I. 270,
88 нй гйч нй гйрїля пїлїнкї ganz u.
gar nichts, *Зак. [f. Stengelblätter, pl.*
Гйче, *n. coll. гйчка, гйчйна, Гм. 75*
Гйчка, *f. N. e. Berges.*

Гйшкйй, *pl. kalte Füße als Gallert-*
spreise.
Гйшковє пўщєне, *v. Мйєнє, n.*
Гйвб, Dreck, Menschenkoth, *m.*
Гйвноїд, гйнорїй. (-рїйка, *f.*), Ross-
käfєr, *m. (Scarabaeus stercorarius).*
Гйвнйк, *m. v. Лайнйк. [2) v. Гйвноїд.*
Гйвнйр, *m. Dreckkerl, Sudler, m.;*
Гйлієна, *f. Hygiene, f.*
Гйлієнїчний, *a. hygienisch.*
Гйд, *g. гбда, m. Jahr, n. * конць*
чбрний год єпрівити jmdn v. unglück-
liches Jahr bereiten, drohen Schlechtes
zuzufügen.
Гйд, як-гйд (єк-г.) собї гадєш?
wie denkst du halt in dieser Sache? (Ф.).
Гйдний, *a. würdig, wert; brav, gut,*
bieder; 2) jährlich, Jahres; 3) genug gross.
Гйдність, -ости, *f. Würde, Top.*
Bravheit, *f.*
I. Гйй! *int. гйй на тєбє! pfui über*
dich, hol' dich der — *Oc. (61) XII. 39.*
II. Гйй, *g. гбю, m. Heilmittel, n. Ar-*
zenei, f. Мй. II. 4, Nic.
Гйкати, гйкнїти, *v. n. на корб*
jmdn dh lautes Schelten einschüchtern.
Гйкйй, *f. Фр. v. Гильня.*
Гйє, *m. coll. 2) Zweige, pl. m.*
Гйлька, гйлєчка, *f. kleiner Zweig,*
Zweiglein, *n.*
Гйльнувати, *v. Гййнувати.*
Гйльтай, (*d. гильтєнко*), *m. v. Гуль-*
тйй, Oz. 47.
Гйльтайскйй, *a. liederlich.*
Гйльтайство, *n. liederliches Le-*
ben; 2) coll. loses, liederliches Gesin-
del, Landstreicher, pl. [Ast, m.
Гйля, гйляка, (-юка), *f. starker Zweig,*
Гйлястйй, *a. astreich, ästig.*
Гймб, гймнйк, *v. Гйвб, гйнйк, Oz. 80.*
Гйн, *g. гбну, m. Max. Lauf, m. Ren-*
nen, n.; 2) Eile, Schnelligkeit, f. Кє. II.
178; Strömung, f.; 3) Trieb, m. Нл.; 4)
гйн, g. pl. дбєс, трбєс гйн, v. Гбнй, pl.
Гйнє, [гон-]. *n. Brunst, Geilheit, f.*
I. Гйнкйй, [гон-]. *a. H. 279* hurtig,
schnell laufend, geschwind strömend.
II. Гйнкйй, (гйн-), *a. Гр. schlank,*
hoch wachsend; — стан.
Гйннйй, *a. v. Гйднйй, Oz. 78 (B).*
Гйнтйй, гйнтйй, *Гол. v. Гйльтйй.*
Гйнтйна, *f. centrifugal (schindel-*
förmig) gespaltener Holzstamm, vgl Гбнта.

Гінтовій, а. -á дошка, von dem Viertel eines Baumstammes seitwärts gesägtes Brett. [s. Зрінник; 2) Jagdhund, *m.*
Гінчій, гінчій, а. Schweinetreiber,
Гінєрболя, *f.* Hyperbel, *f.*
Гіперболічний, а. hyperbolisch.
Гіпотека, *f.* Hypothek, *f.*
Гіпотетичний, а. hypothetisch.
Гірж. Гіржати, с. Ирж. Иржати.
Гірка, *f. dim.* с. Гор. kleine Anhöhe; 2) Neuboden, *m.* [(Peucedanum cerv.).
Гірк. олєнячий, Hirschwurzel, *f.*
Гіркий, а. bitter; arg, heillos, ver-
essen, vergnügt (— пняця, вбор).
Гіркийя, *f.* Art Bitterpilz.
Гіркість, -ости, *f.* Bitterkeit, *f.*
Гіркот. Гіркот. Bitterkeit; Erbitterung, *f.*
Гір. [гор-]. *n.* А. I. 186 Mündung, *f.* (рік), *Mi.* II. 99.
Гірний, а. Berg-, *Пар.*; 2) allein, nur: — сидять в хаті er wohnt allein; — в душею mutterseelen allein; маю гірних пять грєйцарів habe nur die letzten fünf Kreuzer: гірнєський раа das letzte Mal. [betrieb, *m.*
Гірництво, *n.* Bergbau, Bergwerke.
Гірний, с. Горний.
Гірничий, а. bergmännisch, Berg-
(уряд, ш.ола &).
Гірнюк, *m.* Bergknappe, *m.* *Пар.*
Гірняк, *m.* Bergmann; 2) Gebirgs-
bewohner, Gebirger, *m.*
Гірничка, *f.* Gebirgerin, *f.*
Гірчок, -чка, *m.* Л. 8 в. Огарок.
Гіршник, *m.* Blutkrautwurz, *f.*
Geissfuss, *m.* (Spiraea ulmaria).
Гірський, а. gebirgig, Berg-.
Гірчак, *m.* Torfruhgras, Mariengras, *n.*
(Hierochloa borealis); 2) scharfer Knöterisch (Polygonum hidropiper); 3) Bitterling, *m.* Dürkraut, *n.* (P. persicaria); 4) Hedcrich, *m.* (Raphanus raphanistrum). [bittern.
Гірчати, *v. a.* bitter machen; * ver-
Гірчати, *f.* Ackersenf, Senf, *m.* (Sisypis arvensis). [ter werden, *M.*
Гіршати, *v. n.* schlimmer, schlech
Гірший, а. *comp.* schlechter, schlim-
mer, ärger; 2) mehr, *P. I.* 1.
Гіршати, *v. a.* schlechter, ärger ma-
chen, verschlimmern; — кор.ó jmdm Aer-
gernis geben; — ся Aer. nehmen.
Гірнян, *m.* с. Гірняк 2).

Гість, *g.* гостя, *m.* Gast, *m.* в го-
сті прийті als Gast kommen, в гостях
бути zu Gaste sein; * vom neugebor. Kind.
Гість. Гість. *f.* Гол. — купецка Reisen,
f. pl. Verkehr, *m.* Wanderung, *f.* *Мог.*;
2) с. Гостина. [гитина.
Гітінка, *f.* junge Tanne, с. Гітінка,
Гіцаш, *m.* Leiter e. Brettsäge, Brett-
schneider, *m.*
Гіщяця, *f.* гіщованець, -ця, *m.*
Art Heilkraut gegen den гостець.
Гі. Гі. *f. Ф.* Schreok, *m.*; 2) с. Гі. (В.).
II. Гі, не гія Вам масла? ist Ih-
nen nicht Butter nöthig.
Гіяба, — діло *adv.* leider, umsonst,
vergebens; unmöglich, (В.), *Зар.* (Веч.
I. 334), с. Г.ді bis hier u. nicht weiter!
Гла, с. Игл. [(Веп.) I. 36.
Глабці, *pl.* Art kleiner Schlitten, *Зан.*
Глабчастий, (глоб-), а. — vis Oc.
(61) I. 229 mit den орлоб. [igen.
Глава, *f.* Capitel, Hauptstück, *n.*
Главяна, *f.* † К. Buchrolle, *f.*; 2)
Capitel, *n.*
Главяця, *f.* с. Голова, *Гол.* III. 17.
Главний, а. *gr.* с. Головий.
Главосіки, *pl.* с. Усікновєніє глави
Св. Іоана. [tigen.
Глагоїти, *v. a.* beruhigen, beschwich-
Глагол, † *m.* Wort, *n.*; 2) Verbum,
Zeitwort; 3) глагол (-гіл) † Name
des Buchstabens Г.
Гладик, *m.* Xestomyza, *B.* [holz, *n.*
Гладильце, *n.* Werkzeug zum Glätt-
Гладильница, гладжениця, *f.*
feinere Nessel, *f.* (zum Flauchs od. Hauf.).
Гладити, *v. a.* glätten; glatt, eben
machen; 2) streicheln; 3) пр.оо ent-
hüllen; дуб die Eichenrinde stampfen.
Гладяшка, *f.* Кн. с. Гладушник.
Гладушник, *m.* Ackermennig, Ber-
erkraut, *n.* (Agrimonia Eupatoria); 2)
A. odorata; 3) с. Глекоп. [bifex, *B.*
Гладій, *m.* с. Гладуш.
Гладінка, *f.* = гладка, гладкий
(орр. zu Рябінка), *Га.* II. 40.
Гладкий, а. glatt, platt, eben; 2)
fein, gefeilt, polirt; 3) einfach gemacht,
einfarbig (v. Kleidungsstücke); 4) glatt,
fett, gut aussehend (v. Vieh); glatt,
schmeichelnd (v. Worten); fliegend (v.
Schreibart u. Vortrag); гладко бр.еме
er lügt leicht; гладко му йде das geht

ihm leicht vonstatten.

Гладківщина, Zeit u. Wirken des
Гладкий Степан (1741) u. dessen 8.
Даніло, *Бл.* [ganz, *f.*
Гладкість, -ости, *f.* Glätte; Ele-
Гладкобсий, а. ohne Nasenblatt,
Пол. [Пол.
Гладкоплещий, а. glattflächig,
Гладница, с. Гладильница.
Гладня, *f.* schmuckes, schönes, „fe-
sches“ Weib.
Гладуш, *m.* wohlbeleibter, feister
Mensch; 2) —, гладушка, *f.* с. Вепе-
тальница; 3) Blattlos, kahles Bruch-
kraut (Herniaria glabra). [Гладушник.
Гладуонець, -ця, гладушник, *m.* с.
Гладуш, гладушник, *m.* irdener Topf;
gew. Milchtopf.
Гладушник, *m.* с. Ростопасть 2).
Гладчати, (-дш-), *v. n.* feister,
glatter, voller werden, *He.*
Глаза, с. Лог. [set, *n.* C. I. 88.
Глазет, *m.* Silber-, Goldstoff, Gla-
Главетовий, а. aus глазет.
Глайти, *v. a.* besänftigen, beruhigen;
— ся übereinstimmen.
Глас, † *m.* с. Гблос.
Гласити, *v. a.* † verkünden, *К.*
Гластівка, *f.* с. Ластівка.
Глевити, *v. n.* с. Зглевити.
Глевкий, глевковатий, а. lettig.
bindig, *Гл.* 41: земля; 2) teigig, kle-
brig, wasserstriemig (хліб), *Н.* 43.
Глевтук, (-тук), *m.* *Гл.* 39 lettiger
Boden; 2) с. Закалец, *Ко.* 75.
Гледіти, с. Глядіти; глядять ся,
M. I. 75 с. Вида. ся ес scheint.
Глевіий, а. schlammig, *См.*
Глевень, -вня, *m.* Art Pflze.
Глевна, *f.* † Knöchel, *m.*
Глей, *m.* Bodenschlam, *m.*; 2) blau-
grauer Lehm. [bifex, *B.*
Глейник, *m.* Schlammwurm, *m.* (Tu-
I. Глек, *m.* с. Підпущник.
II. Глек, *m.* Topf, *m.* steinerner Krug.
Глекоп. *m.* Odermennig, *n.* (Agrimonia pillosa); 2) Schölkraut, *n.* Schwal-
benwurz, *f.* (Chelidonium majus).
Глекушник, *m.* с. Підпущник.
Глембей, *pl.* monatliche Reinigung
(menstruatio), (В.).
Глембиса, *f.* Unterhaltung beim Be-
suche der Verstorbenen, wobei einer

mit e. Stecken die Ausweichenden zu-
schlagen sucht, *Gr.* 20.
Глечик, глечичок, *dim.* с. Глек II;
2) глечики ж.вті gelbe Kannen-
blume, Wassertulpe, *f.* (Nuphar luteum).
Гляб, *m.* Tiefe in der Erde u. im
Wasser, *Др.* с. 83. 88; 2) Gelass, *m.*
Erhöhle, *f.*
Гляба, *f.* — землі Erdscholle, *f.*
Глябин, глябін, глябочин, с.
Глябин, & [nis, *II.*
Глябка, *f.* unterirdisches Getrag.
Глябунти, глябінти, *v. n.* *W. ЗР.*
die Kraft verlieren. [б.кий, &
Глябкий, глябоченний, & с. Глу-
Глябоокруглий, а. *He.* tiefgrund,
kesselförmig.
Глява, *f.* Leberschwamm, -pilz, Rinds-
zunge, *f.* (Boletus hepaticus), *Вол.*; 2) Art
Birnbau, *Ос.* (61) X. 27.
Глявий, а. fahlgelb; hellkastanien-
braun, rothgelb, gelbbraun.
Глявця, — волотінка, *f.* rispiger
Hohldotter, (Neslia paniculata).
Глявити, с. Глевити.
Глявка, *f.* gelbbraune Ameise, *f.* *B.*
Глявкий, гливтяковатий, с. Глев-
кий, & [bercularia, *Вол.*
Глявничка, *f.* Art Staupilz: Ту-
Гляй, *m.* с. Глей.
Глямати, *v. a.* *См.* с. Глотати, *Н.* 19.
Глянь, глянець, -нця, гляній, *Пол.*
m. Aluminium, *n.* *Пис.*
Гляна, *f.* Lehm, Thon, *m.*
Гляник, *m.* *N.* с. Berges.
Гляниско, глянице, *n.* глянница,
f. Lehmgrube, *f.*
Гляноміс, *m.* Lehmknetter, *m.* [174.
Глянути, *v. a.* с. Пролігнути, *У.* II.
Гляняк, *m.* Thonstein, *m.*; 2) с. Гля-
няник 2).
Гляняний, а. thöner, irden, Lehm-
Глянянік, *m.* irdener Topf; 2) Ge-
fass mit Lehm zum Verstreichen, *n.*
Глянянка, *f.* с. Гляниско.
Глянясти, (-ястий), а. *B.* lehmig,
thonig; lehmfarbig.
Гляпцати, гляпцати, *v. n.* blinzen, matt
blicken; 2) kümmerlich sein Leben fri-
sten, dahinsiechen, kränkeln, *Мог.*; 3)
с. Глянути. [bliken, den Blick werfen.
Гляпнути, *v. n.* на кор.ó auf jmdn
Гляста, *f.* Eingeweidewurm, Spul-

wurm (*Ascaris lumbricoides*); — дитяча Kinderwurm, *m.*
 Глісти, *v. a. Wgr. IX. s. Грісти.*
 Глістник, белена — *m. Bittersüße, n. Alpranken, m. (Solanum dulcamara).*
 Глістюк, *m. ekelhafter Sudler, Cm.*
 Глісток, *He. Пр. VI. 423 Wurm, m.*
 Гліт'я, *f. Schlund, Rachen, m.*
 Глітати, глітнути, *v. a. ver-, schlucken, verschlingen, Ka. II. 59 C. I. 59.*
 Гліця, *f. s. Ігліця.*
 Гліг, *g. глігу, m. Weissdorn, n. (Crathaegus oxyacantha).* [с. Гліг.
 Глід, *g. гліду; глії, g. глію, m.*
 Гліжб, *n. coll. dorniges stacheliges Gesträuch.*
 Гліпкати, *v. n. — дідьками fischen.*
 Гліт, *g. гліту, m. s. Глот.*
 Глітно, *adv. dicht, vom Gedränge.*
 Глоба, *f. Kummer, Gram, m. Sorge, f.; 2) Angriff, Zank, m. (B.).*
 Глобувати, *v. a. koró jmdn kränken, ungerecht herabsetzen, verunglimpfen; 2) auszanken.* [Вґглова.
 Глоба, *f. Др. с. 300 Riemzeug, n. vgl.*
 Глобвий, *a. vom glig.* [глг.
 Глоговатий, *a. dornig, stachelig wie*
 Глод, *глот, m. s. Гліг.*
 Глодавка, вибіжка — *f. scharfes Risengras (Poa trivialis), B.*
 Глодати, *v. a. nagen, benagen; 2) wundreiben (чобіт).* [скер, *m.*
 Глодатель, *m. Mx. Nager; Bedrü-*
 Глодованець, *-нца, m. Heckenweissling, m. (Pieris Crathægi), B.*
 Глодун, *m. s. Гривун.*
 Глодвий, *a. s. Глогвий.*
 Глоіна, *f. s. Гліг.* [ден (v. Vieh).
 Глодати, *v. n. frei streifen u. wei-*
 Глоском, *adv. üppig, reichlich, massenweise, s. Лбском.*
 Глот, *m. Schluck, m.* [Schar.
 Глотá, *f. Gedränge, n. (людий), dichte*
 Глотавий, *a. Ч. V. 347. ?*
 Глотати, *v. Глітати.*
 Глотка, *f. s. Прблнк, C. I. 23.*
 Глуб, *f. Фр. Tiefe, f.*
 I. Глубий, *a. s. Голубий, Оз. 57.*
 II. Глубий, *a. Н. 141 s. Глубкий.*
 Глубина, *-бинь, (-бич, g. -бочи), -бочинь, -бйна, Лсоч, f. Tiefe, f.*
 Глубінка, *f. s. Голубінка.*
 Глубкий, *a. tief — vik hohes Alter.*

Глубокість, *-ости, f. Tiefe, f.*
 Глубокомислий, *a. tiefen Sinn enthaltend, T.* [zeln.
 Глубококорінний, *a. tief wur-*
 Глубокомислений, *Гол. (-мис-*
 вий, *Фр.), a. tief durchdacht, gründlich erwogen; tiefsinnig.* [tiefsinnig.
 Глубокоумний, *a. tiefdenkend,*
 Глубокоумність, *-ости, f. tiefes Nachdenken, Scharfsinnigkeit, f. Гам.*
 Глубокочувствительний, *a. U. mit tiefem u. innigstem Gefühl.*
 Глубоченний, *a. sehr tief.*
 Глубочинь, *f. s. Глубина.*
 Глуз, *m. Spott, Hohn, m. Км.*
 Глузавці, *pl. Rhizoboleae, B.*
 I. Глузд, *m. s. Глуз. II.*
 II. Глузд, *m. pl. -и und -а, Sinn, m. Begriffsvermögen, n. Verstand, m. s. Глузду війти, всунути ся von Sinnen kommen, verrückt werden; — помутів ся, der Sinn, d. Geist wurde gestört; сабати кому Глузда jmdn dh. Schlagen (auf den Kopf) stumpfsinnig machen.* [249.
 Глуздивний, *a. höhnisch, adv. Ко.*
 Глуздоватий, *a. глузавк. m. stumpfsinnig.*
 Глуздувати, *v. n. s. Глузувати, Пис.*
 Глузливий, *a. Ко. 388 spottlich.*
 Глузіване, *n. Verspottung, f. das Höhnen.* [zosporium, *Вол.*
 Глузомбр, *m. s. Шолудівка (Rhi-*
 Глузувати, *v. n. s. koró über jmdn spotten, jmdn verhöhnen, mit jmdn Spott treiben.*
 Глузуватий, *a. spöttisch, höhrend, K.*
 Глуз, *-му, m. Scherz, Spass; 2) Spott, Hohn, m. Schande, f.*
 Глузитель, *m. Spassmacher; 2) Verhöhnner, Spötter, m.*
 Глузяти, *v. a. Me. 437 misshandeln, plagen; 2) — ся spassen, scherzen; кому ся über jmdn lustig machen, (jmds) spotten, jmdn verhöhnen, jmdm Hohn sprechen.*
 Глузлене, *глуміване, Км. s. Глуз.*
 Глузливий, *a. spöttisch, höhlich; schnöde.* [schmählich.
 Глузно, *adv. höhnisch; schnöde;*
 Глузний, *a. thöricht; dumm; 2) Глузпа ніч, бсінь s. Глухий.*
 Глупак, *a. Дурак.* [(Sula alba).
 Глупей, *— білий, weisser Tölpel*

Глуховатий, *глухавий, a. tölpelhaft, dumm, blöde, blödsinnig; einfüchtig; thöricht, albern.*
 Глупощі, *pl. s. Дупроці.*
 Глупак, *m. s. Глупак.*
 Глухавка, *f. s. Глушця.*
 Глухан, *m. Auerhahn, m.* [Зар.
 Глухановий, *a. des Auerhahnes,*
 Глухана, *(-чка), f. Turhus, m*
 Глухий, *a. taub; -á ніч, -á бсінь, spráte, stockfinstere Nacht, Spätherbst; -á ұлица Sackgasse, f.; 3) -á кропівна s. Глушця; 4) dumpf, hohl, dunkel: шум, гóлос, слух; 5) -é місце, Подля still, wenig belebt; — конець (у дверей, у воріт) bei den Angeln: „todter“ Punkt. [(Vaccinium uliginosum).
 Глухія, *f. Morastheidelbeere, f.*
 Глухман, *m. der Taube, Schwerhörige.*
 Глухо, *adv. taub, dumpf, hohl.*
 Глуховатий, *a. schwer hörend, harthörig, etw. taub; 2) dumpf, II.*
 Глуховатість, *-ости, f. geringe Taubheit, Harthörigkeit, f.*
 Глухоморе, *n. КУ. fabelhaftes Meer; vgl. Лукоморе, праморе.*
 Глухотá, *f. Taubheit, f.*
 Глухувати, *v. n. s. in Taubheit verharren, taub bleiben.*
 Глуш, *f. abgelegene u. abgeschlossene einsame Gegend, Einöde, f.; 2) Diokicht, n.; 3) s. Глухана; 4) s. Лїпа (великоліста), B.; 4) m. s. Глухан.*
 Глуша, *глушка, f. s. Глухана.*
 Глушівá, *f. Diokicht von Unkraut. n.*
 Глушяти, *v. a. taub machen; * бетáuben; 2) дáмпфен (бубон, дсвин); 3) еретіоки (v. Pflanzen); 4) übertönen, überschallen (v. starken Geräute).*
 Глушця, *f. Taubnessel, f. (Lamium), B.*
 Глушїти, *v. n. mit wüstem Unkraut verwachsen.*
 Глушкó, *m. Лсоч. s. Глухий.*
 Глушкове бсеро See im Stromgebiete der Самара. [ман, *Оз. 97.*
 Глушмєнь, *m. Мі. II. 237 s. Глуз-Глубкий, s. Глубкий.*
 Гля, *s. Дя, Пис. Оз. 77.*
 Гляба, *adv. s. Гіаба.* [Вид; *B.*
 Гляд, *m. Blick, Лір.; Anblick, m. s.*
 Глядіти, [гляджу, глядіш], *v. a. sehen, hin-schauen; nach etw. sehen,**

suchen; того і гляді що — kannet gewärtig, sicher sein dass —, III. I. 379.
 Глядка боярінка, *f. Christauge, n. Virgils-Sternblume, f. (Aster amellus).*
 Глядний, *a. s. sehend, beobachtend, einsichtsvoll.*
 Гляк, *m. s. Підпущник.*
 Глянути, *v. n. на кого einmal ansehen, auf jmdn blicken.* [нута.
 Гляти, *v. a. Ф. [Посл. (67) 66] s. Гля-Гмї int. der Unschlüssigkeit, des Zweifels.*
 Гматати, *v. a. kneten, verbiegen, (B).*
 Гматкий, *a. knethar, biegsam. [чї, m.*
 Гнат, *m. Fabrikant der сіракі, опан-Гнат. Гнаткó, m. Ignatius.*
 Гнатїшин, *a. der Гнатїха (des Гнат Frau) Sohn.*
 Гнати, [жену, женеш], *v. a. treiben; * — слід die Untersuchung weiter führen; v. n., — ся за ким jmdn nachsehen; eilen.*
 Гнений, *pte. gebogen, gekrümmt.*
 Гнєсти, [гнету, гнетеш], *v. a. drücken, pressen, kneten; * drücken, bedrücken, verfolgen; — ся im Gedränge gepresst werden.*
 Гнеть, гнетько, *Кл. (superl. гнетіснько), adv. allsogleich, baldigst.*
 Гнетар, *m. karger Filz, Klicker, m.*
 Гнєтене, *n. das Pressen, Drücken.*
 Гнетінка, *f. — сіра s. Плєсканка.*
 Гнетуха, *f. Веім. des Fiebers.*
 Гніда, *(d. гнідка), f. Nisse in d. Haaren, f.; 2) * vom unansehnlichen aber sich lästig anhaftendem Menschen.*
 Гнідавець, *-вця, m. Nissekerl, m.; 2) Bettlerläuse, Borstendolde, f. (Torilie).*
 Гнідавий, *(-дівий), a. mit Nissen.*
 Гнідник, *m. Pferdebremsfliege, f. (Gastrus equi).*
 Гниль, гнилина, *B. f. Fäulnis, f. das Verfäule, Faule. [unreinen Säften.*
 Гнілавець, *-вця, m. Mensch mit Gnilець, -лця, m. Art Bauchpilz: Aethalium, Вол.; 2) Faulbrut, f.*
 Гнилий, *a. faul, verfault; 2) * faul, trägt; -а Лїпа Nfl. des Дністр.*
 Гнильця, *f. См. s. Порохнó; 2) gew. pl. leicht faulende, weich werdende Birnen.*
 Гнильч, *m. Ф. гнильче, n. coll. angefaulte, vermoderte Baumstämme, -zwei-ге, pl.*

Гниліччя ся, v. Birnen: angefault, weich, gar werden.

Гнилічка, гнілка, f. d. s. Гниліца 2).

[stalis], B.

Гнілка, f. Schlammfliege, f. (Eri-Гнилободкий, a. III. I. 105 faul an Гнилободий pl. Morast, m. [den Seiten. Гниловубий, a. mit Zahnfaule behaftet.

[ser, m.

Гнилоїд, (-їда, -їдник), m. Кнау-Гнилоїдити, (-їсти), v. n. кнау-

серг; v. a. durch Knauserie vergeuden. Гнилоша, f. faules, träges Weib.

Гнилуша, f. Bein. des Neumondes, Ч. I. II. [(Hister), B.

Гнилюк, m. Schildkrötenkäfer, m. Гнилюк, m. der Faule, mit faulen

verdorbenen Säften; faulendes Holz; * der Träge.

Гнилітина, f. faules Fleisch, Aas, n. Гниліча, (-че), n. coll. faule Baum

strunke, pl. [fleischfäule, f. B. Гнилічка, f. Soorbut, m. Zahn-

Гнипіти, v. a. Mx. s. Гнобїти. Гнитавий, a. einwenig faul; * träge.

Гнитє, n. Fäulnis, Verwesung, f. Гніти, v. n. faulen, modern, verfaulen; im Fäulnis übergehen.

Гнитїти ся, verstohlen sich an etw. schleichen, gleisen.

Гнів, m. Zorn, Grimm, Groll, m. ва те гніву нема deswegen braucht man nicht zu zürnen.

Гнівати, гнівїти, v. a. erzürnen, aufbringen, ärgern; — ся sich erzürnen, in Zorn gerathen, zornig aufgebracht werden; з ким mit jmdm zürnen, gegen einander grollen; schmollen; на корó jmdm zürnen. [geneigt; hitzig.

Гнівлявий, a. II. f. zornig, zum Zorn Гнівливїсть, -ости, f. Zornmüthigkeit, f. Jähzorn, m. [bracht, jmdm grollend.

Гнівний, a. zornig, erzürnt, aufge-Гнівняк, m. (гнівнячка, f.): він мій — er ist mit mir entzweit.

Гнідан, m. гнідий, a. braun (кінь). Гнідати, v. Гнітїти II.

Гнідуля, f. braune Kuh. Гнідїти ся ein Nest bauen, ni-

sten; v. Raubvögeln: horsten. Гнідівка, Nestzeit, f. B.

Гнідний, гнідівий, a. zum Neste geh.; Nest-

Гнідб, (aug. гнідїще), n. Nest, n. Brutstätte, f. Horst, m.; 2) jedwede

Vertiefung, Aushöhlung, Pfanne, Loch, z. B. d. Vertiefung in d. Oelkelter, n.

* Räubernest, n. Räuberhöhle, f. Гнідїх, m. B. Nesthocker, m.

Гній, g. гнїю, m. Dünger, Mist, Unrath, m.; 2) Eiter, m.; 3) Ohrschmalz, m.

Гнійний, a. -é поле gedüngt, gut gemistet.

Гнійняк, m. Mist, Rosskäfer. Гнійняця, f. Düngerleiter, f.

Гніпїти, v. a. M. II. 80 s. Гнипїти. Гність, m. Oc. (61) XII. 62 s. Пáг-

ність, пánість. I. Гніт, g. гнóта, v. Гніт.

II. Гніт, гнет, g. гнєту, m. K. Druck, m. Bedrückung, f. [Micáti.

I. Гнітїти, v. a. s. Гнєсти; 2) v. II. Гнітїти, v. a. bräunen: das Brot

im Ofen dh das Anfauchen einer Flamme auf d. Vorderraume (прїпїчок); — ся

sich bräunen, braune Färbung bekommen. Гнічєний, ptc. Ч. II. 29 getrocknet,

gedórrt. [plagen. Гнобїти, (гньоб-), v. a. bedrücken,

Гноєвий, a. zum гній geh. [phagus). Гноїдка, f. Pillenkäfer, m. (Ontho-

Гноївка, гноївка, f. Düngerjauche, f. Гноївня, f. s. Гноїще.

Гноїти, v. a. düngen, misten; 2) faulen, eitern lassen; — ся sich eitern.

Гноїще, n. Misthaufen, m. Düngerstätte, f.

Гнотар, гнóта & s. Гнотар, гнóта & Гнояний, a. Mist-, kothig, He.

Гноянка, f. Eiterblase, Pustel, f. Под. Гнувдїти, v. a. den Zaum anlegen,

zügeln. Гнувдєчка, f. He. s. Увдєчка, Me. 74.

Гнуїти, v. a. biegen, beugen, krümmen; * hart bedrücken; 2) alberne Pos-

sen schwatzen; — ся sich biegen, s. krümmen; перед ким sich vor jmdm

krümmen; kriechen; sich beugen. Гнуткїй, гну́чий, гнучкїй a. III.

I. 236 biegsam, geschmeidig; 2) schlank. Гнүпавий, a. gebeugt, §.

Гнүпїти ся, s. Похнүпїти ся. Гóбзак, m. Ballota nigra, B.

Гобзувати, † v. n. K. чим überaus womit reich sein; 2) s. Глузувати, III.

Гобляти, v. a. s. Скобляти.

Гобля, f. s. Гóголя.

Гоббї, m. Новое, f.

Гоббїст, m. Hobeist, m.

Гоббортка, f. s. 'Обгортка.

Говл int. beim Anhalten der Pferde.

Говад, m. s. 'Овад, вбвад.

Говда, f. s. Горá.

Говдувати, v. a. Гол. III. 224 ?

Говдя, f. wüster Grund; 2) * faules Weib.

Говедо, n. (B) s. Говядина 1).

Говєрля, s. Говірля.

Говїна, n. das Fasten.

Говїрка, f. Gespräch, n. Unterredung, f. M. III. 31; 2) Redeweise, Sprechart, f. II. 31.

Говїркана, n. Plaudern, n. B.

Говїркїй, говїрлявий, a. gesprächig, redselig.

Говїрля, f. N. e. Berges.

Говїрний, a. -áтрубá Sprachrohr, n. Говїти, v. n. fasten; sich zum Empfang des heil. Abendmals vorbereiten, seine Andacht halten.

Говїя, f. Gr. 20 die Fasten.

Говор, m. Ks. üble Nachrede; 2) Dialect, m. Idiom, n. [den, Cs.

Говорало, говорї — I haat gut reden, sprechen; — бáйку sagen, erzählen; от говорит er redet ins Gelag hinein, er plauscht.

Говорїнка, f. mürrischer Wortwechsel, Фр; 2) Planscherei, f.

Говорлявий, s. Говїркїй. Говору́н, m. Plauderer, Schwätzer, m.

Говору́ха, f. Schwätzerin; von d. summanden Fliege, H. 79.

Говору́шки, pl. das Lallen, Me. 2. Говитати, v. Уговитати, угóвати.

Гóвтвa, Гóвтвин, K. s. Гóлтвa & Говядина, f. Vieh; 2) Fleisch, n.

Гогóв, m. s. Гогóвдв. Гогóль, m. Klangerente, Quakerente, f. (Anas clangula). [2) Kokette, f. (Ф.).

Гóголя, f. hochgewachsenes Weib; Гогóтало, m. n. Ziegenmelker, m. (Caprimulgus). [tern, Geschrei, n.

Гоготєнь, -тн, m. Sz. das Schnat Гоготїти, a. n. laut schallen, erdröhnen; von d. Flamme: flackern.

Год, m. Jahr, m. pl. гóди, III. I. 251 Jahre, Zeiten, pl. (gen. pl. nach num. card. год, P. I. 20); в-гóдом nach eini-

ger Zeit; год за год Jahr für's Jahr, Мор.; в рядї-гóди dann und wann, zeitweilig, manchmal, nicht oft.

Гóден, гóдна, гóдно, a. MIII. wert, würdig; він не гóден тоє вробїти er vermag nicht, ist nicht im Stande das zu thun, adv. гóдно, V. gut, tüchtig.

Годїна, f. schönes Wetter, He. Пр. XI. (2) 30; годїна, годїняця Stunde; колра — ? wie viel Uhr ist es ? 3) * гїркá

лїхá менї годїна, (d. годїнонька) в тобюю es ist mein Unglück, m. Kreuz mit dir.

Годїняй, a. Km. heiter, klar, licht; 2) von einer Stunde, einstündig, Под; годїно, adv. He. stündlich, chronisch (?).

Годїнник, m. Uhr. f. Годїнникáр, m. Uhrmacher, m.

Годїти, v. a. vergleichen, aussöhnen; 2) dingen, miethen; — ся sich vermie-

then; б) einig leben; 3) v. n. warten v. Погодїти, переродїти; б) — кому́ jmdm zuwillen sein, gewärtig sein, will-

fabren, wohl thun; годїть ся тоє робїти ? ist es erlaubt, ziemt sich dies od. jenes zu thun ? то не годїть ся es ist nicht erlaubt, es geziemt sich nicht; ist unpassend, unbillig.

Гóдї, adv. ist unmöglich, es geht nicht weiter, hört alles auf; ist genug davon, C. II. 178; 2) leider, Oz. 197.

Годївлє, n. годївля, f. das Ziehen, Aufziehen, Zucht, Ernährung, f.; 2) Viehfutter, n. [ведлявий.

Годївїсть, -ости, f. Ill. s. Спра-Годіванець, -нця, годіванок, -нка, m. Pflegesohn, Zögling, m.; 2) der Wohl-

genährte; Mastochs, m. Mastschwein, n. Годіванка, f. III. I. 264 Pflegetochter, f. Mündel, n. [Jahres-, jährlich, BE.

Годовий, a. порá -á Jahreszeit, f. Годовїк, (d. годовичок), m. ein-

jähriges Kind. Годовїще, n. K. I. 46 s. Год.

Годовний, a. einmal im Jahre, s. Роковий.

Годівник, m. Züchter, Pfleger, m. B. Годóк, -дка, m. dim. s. Год.

Годувати, v. a. er-nähren; 2) aufziehen, züchten; 3) mästen.

Годїщїй, a. zweckmässig, entsprechend, Ks. 5. [Ks. II. 32; Reimw zu Бóже.

Гóже, adv. entsprechend, geziemend.

Гожий, *a.* frisch, lebhaft, munter; anmuthig, stattlich; -а вода *v.* Порожий. Гожити, *v. n.* в. Годити; 2) glü, oken, gönnen, jmdm gut gewogen sein. *Ипр.* [terlass, (Ф.).

Гожма, *adv.* ineinemfort, ohne Un- I. Гой, *m.* Oc. (61) XII. 40 в. Гий II. II. Гий! *int.* oh! ha! ah! гої чи! holla ha! III. I. 14; гої та дана! beim Singen.

Гойда, *f.* § grossgewachsenes Weib. Гойдалка, (-авка, -анка), *f.* Schauh-Гойдар, *m.* Schäfer, *m.* *Иис.* [kel, *f.* Гойдарювати, *v. n.* frei herumstreifen; 2) Schäfer sein, *Иис.*

Гойдати, *v. a.* schaukeln. [len. Гойкати, *v. n.* гої! schreien; job-Гойкий, *a.* Py. heilbar. Гойний, *a.* freigebig, honett.

Гойник, *m.* Arzt, Chirurg, *m.* *Иис.* Гойница, *f.* Chirurgie, *f.* *Иис.* Гойність, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.* I. Гойсал *int.* *v.* Соб.

II. Гойса, *f.* *v.* Гойда. Гойне, *n.* das Heilen, Zuheilen. Гоїти, *v. a.* heilen; — ся heilen, heil werden.

Голь, *f.* Blösse, Nacktheit, *f.*; 2) * coll. arme Leute; Bettelpaok, *m.* H. 32.

Гола, *f.* *v.* Голова. Голальня, *f.* *v.* Горальня. Голвота, *f.* H. 7 Osterbrod, *n.* Голдувати, *v. n.* Me. 393 huldigen, *Пом.* II. 28. [180.

Голейко, *n.* *dim.* coll. *v.* Гіла, Ч. IV. Голениця, *f.* *v.* Голінка. Голець, -лця, *m.* nackter Hafer (Avena nuda), *B.*; 2) Lederkarpfen, *m.*; 3) Schmerle, *f.* (Cobitis barbata).

Голече, *n.* N. *v.* Berges. Гблий, *a.* nackt, bloss, entblöst; -а горá kahler Berg; під голім небом unter freiem Himmel.

Гоблік, *m.* *v.* Голійш; 2) B:and-stätte, *f.* [Roggen, Weizen.

Голіна, *f.* harte Getreidegattung: Голінка, *f.* B. Früchtchen des Ried-*grases, n.*

Голіти, *v. a.* rasieren; scheren. Голіяця, *f.* nackter, unbewaldeter (u. unbegraster) Berg; 2) Weissgerberleder, *m.*; 3) Steinbeisser, Dorngrundel, *m.* (Cobitis Taenia).

Голійш, *m.* Habenichts, *m.* armer Schlucker; 2) Art Salbei (Salvia nutans). Голійшниця, *pl.* Nackt-, Blätter-schwämme, *pl.* *Вол.*

Голівній, *a.* Kopf-, *Ст.* Голій, *m.* *Ст.* Barbier, *m.* Голінатий, *a.* langfüssig; mit langen (starken) Schienbeinen. Голінка, *f.* Schienbein, *n.*

Голінний, *a.* wacker, tapfer, herzhafst; *compar.* голівнійший, *Зак.* Голіруч, *adv.* mit leeren, mit blossen Händen. [nackt.

Голісінський, голіський, *a.* ganz Голка, *f.* Nadel, *f.* [mig, *Иис.* Голковатий, *a.* Nadel-, nadelför-Гольник, *m.* *v.* Игльник.

Глобеля, глобелець, -лця, *m.* das in die голбля eingezappte Pferd, *Иис.* *Гол. гр.* 50; *adj.* глобеляний.

Глобляти, *v. a.* keilen, einkeilen. Голббіє, голббієски, *adv.* in Stiefeln ohne Socken (o. Fusslappen); *adj.* голббієський. [Оголбля-

Голбля, (*d.* глобеля), *pl.* *v.* Голобрийш, *m.* Gauner, Schelm. 2) Proletarier, *m.*

Голова, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*; 2) * Obmann, Vorstand, Präses, *m.*; 3) *v.* Пришва, Vorschuh, *m.*; 4) Radnabe, *f.*; в головáх beim Kopfe, zu den Haupt-tern; в голові собі вбити sich etw. aus dem Sinne schlagen; прийшло до голові ist eingefallen; заходять в голуу sich den Kopf zerbrechen (mit vielem Denken); піть до голові по ро́зум sich besinnen; ма́ти в голові ein Räuschchen haben; за мої́ голові bei meinen Lebzeiten; по мої́м голові nach meinem Tode.

Голова́й-ковба́н, *m.* Mond-Kopffisch, *m.* (Orthogoriscus mola).

Голова́йчик, *m.* Jasion montana. Голова́ничик, *m.* R. *Ипр.* IX. 465. ? Голова́тень, -тня, *m.* Gebirgskuppe, -koppe, *f.* -kopf, *m.*; 2) Kugeldistel, *f.* (Echinops sphaerocephalus).

Голова́тий, *a.* grossköpfig; 2) * klug, weise, *Kv.* 131. [Conops, *B.*

Голова́тка, *f.* Dickkopffliege, *f.* Голова́ч, *m.* Grosskopf, *m.*; 2) * tüchtiger Kopf; 3) Kaulquappe, *f.*

Голова́чик, — ба́бка, Kaulkopf, *m.*

Groppe, *f.* (Cottus gobio).

Голова́чка, *f.* Art Strohbandel zum Dachdecken, *v.* Стріхач.

Голова́й, *m.* *v.* Голова́ч 1) 2), *Фр.* Гловень, -вня, голвль, *m.* Altel, Döbel, *m.* (Squalius dobula).

Голова́нник, *m.* Heizer, *m.* [ня. Голова́нка, голова́шка, *f.* *v.* Голова́-Голова́чтти, *v. a.* auf den Kopf schlagen. [stück vom Schweine, *Зак.* Голова́йна, *f.* geräuchertes Kopf-Голова́йн, *a.* des голова́ 2).

Голова́ння, -яти, *n.* Köpfchen, *n.* Голова́стий, *a.* stark u. grossköpfig, *He.* [ert).

I. Голова́ця, *f.* Maische, *f.* (gesäu- II. Голова́ця, *f.* ріка́, *Ф.* Quelle, Ursprung, *f.*; 2) —, голова́ч, *m.* Huoh, *m.* (Salmo hucho).

Голова́чний, *a.* -вода́ Quellen-, *Ф.* Голова́нка, *f.* Flockenblume, *f.* (Centaurea jacea). [lius europaeus).

Голова́чка, *f.* Trollblume, *f.* (Trol-Голва́ка, *f.* Köpfchen, Kopfstück, *n.* — ма́ку, кашни́ку, кашне́ти & Mohnkopf-, -kapsel, Zwiebel, Kopf & 2) * то голова́ка das ist ein kluger gescheidter Kopf; 3) am männl. Gliede: die Eichel; 4) das Stück Vieh, welches dem Pfarrer für die Beer-*digung* bestimmt ist u. hinter dem Sarge getrieben wird, *Gr.* 20. [säöhlich.

Голова́ний, *a.* Haupt, Ober, haupt-Голова́н, *m.* Todtschläger, Mör-*der, m.* (B). [lichen Sammelkapseln.

Голова́стий, *a.* льон mit reich-Голова́цтво, *n.* Todtschlag, *m.* Mordverbrechen, *n.*

Голова́ця, *f.* Oeffnung im Ge-*stein*, woraus das Wasser quillt, *f.* (B).

Голова́ня, *f.* Feuerbrand, *m.*; 2) -тру́х-*лиця, f.* Faul-, Stein-, Schmierbrand, *m.* (Tilletia caries); Kornfäule, *f.* (Ustilago Mauryis); 3) *pl.* *v.* Снїтиці.

Голово́грудь, *f.* Cephalothorax, *m.* Голово́їд, *m.* Гил. III. 40 в. Людо́їд.

Голово́кружець, -жця, *m.* Euplo-*tes discoccephalus, B.*

Голово́кру́т, *m.* Immortellenblume, *f.* (Helichrysum arenarium).

Голова́вья, *f.* *dim.* *v.* Голова́; *pl.* -и мої́! ihr geliebten Häupter, meine Lieben.

Голово́сіка, *f.* *Ф.* Enthauptung, *f.*

Головуба́ти, *v. n.* Vorstand einer Dorf-*gemeinde* sein. [phalopoda).

Голова́чи, *pl.* Kopffüßler, *pl.* (Ce-*Голова́чак, m.* Diokkopffalter, *m.* B. Голова́щина, *f.* † *v.* Голова́щина; 2) Strafgeld entrichtet vom Grundhern für den durch jessen Frohnbauer voll-*brachten* Mord, *n.*

Голова́ний, *a.* Kopf. Голого́лов, *adv.* barhaupt. Голого́ри, *pl.* N. eines Gebirgszu-*ges* u. *e.* Dorfes.

Голод, *m.* Hunger, *m.* Hungersnoth, *f.* — під се́бе вва́ти wohlgenährt werden. Голода́ти ся, verzehrt, genagt wer-*den, Ф.*

Голоде́ць, -дця, голоднік, *m.* B. Hungerblümchen, *n.* (Draba verna).

Голоди́вка, *f.* *v.* Ласівка; 2) ,ein Hungerdorf.

Голоди́вча, *f.* Hungerstätte, *f.* T.; 2) hungriges Gesindel, *R.*; 3) *v.* Голод, *Ст.*

Голоди́ний, *a.* hungrig; — куток, *Кс.* 7 Magen, *m.* -ї вліди́ годувати, III. I. 332 unablässliche Wehtag ver-*leben*; -а смерть, Hungertod, *m.* — тве Hungertyphus, *m.*; -а кутá *v.* Щедрий ввечер, водохре́ці 2).

Голоди́ця, голоди́вка, голоди́н-*ка, f.* Vertiefung beim Widerriste am Bauch des Viehes, Weiche, Bauchflanke, *f.* Голоди́я, *f.* Hungersnoth, *f.*; 2) *coll.* die Ausgehungen.

Голоди́вий, *a.* Hunger-, -а запо-*мо́га* Unterstützung während der Hun-*gerszeit, f.*

Голоди́вбець, (-драни́ць), -бця, *m.* голоди́бий, *a.* halbnackter, zerlumpter Kerl, Haderlump, *m.* C. I. 192.

Голоди́вля, *m.* Lump, Halunke, *m.* Голодува́ти, *v. n.* hungern, Hun-*ger* leiden, darben.

Голоду́ха, *f.* is голоду́хи vor Hun-*ger*, mit starkem Appetit.

Голоду́хий, *a.* geistesarm, *Кв.* Голоко́лінець, -нця, *H.* 26, го-*локо́лінок, -нка, Ч.* V. 583 *m.* mit nack-*ten* Knieen, mit zerrissenen Hosen, San-*soullote, m.* [Glatteis, *n.*

Голоди́ця, голоди́дь, -леди́, *f.* Голэм, *m.* *Wgr.* IX. *v.* Глум.

Голова́вий, *a.* голова́вий, *m.* mit einer Glatze, kahlköpfig.

Голомбѣна, *f.* Glatze am Kopfe, *f.* Шл.

Голоморѣжа, *f.* голоморѣж, *n.* (-морѣжця, *f.*) trockener Frost ohne Schnee, Barfrost, Blachfrost, *m.*; 2) *v.* Гололѣдця, (*l.*) [kelweizen, *m.*

Голомша, *f.* Dünkel, Spelt, Dün-
Голомшійвий, *a.* schundig, zer-
schlossen, dem die Haare stellenweise
ausgegangen, abgeschabt, fadenscheinig,
Ф. Нс. [machen; 2) *v.* Заголомштити.

Голомшити, *v. a.* bloss od. nackt
Голоніж, *adv.* *v.* Голѣбіс.

Гольбца, *f.* das Hintere des Pferdes.
Голопашний, *a.* голопашний 2).

Голопашити, *a.* голопашити, *m.* mit
nackten Fersen: Haderlump, *m.*

Голоручно, *adv.* *Мх.* *v.* Голіруч.

Гѣлос, (*d.* голосѣк, -скѣ, голосѣ-
чок), *m.* Stimme, *f.* Laut, Klang, *n.* * Ruf,
m. Wort, *n.* не на той гѣлос не nach
dieser Melodie, вѣяти пісню на — ein
Lied vorsingen; вѣйна пісня на —
schön zum Singen, melodiereich; не тим
гѣлосом nicht auf diese Weise; на-гѣ-
лос, *adv.* laut; 2) Wahlstimme, *f.*

Голосеня, -яти, *n.* zarte Stimme
des Vögleins. [starke Stimme hat.

Голосіана, *m.* Ч. II. 581 der eine sehr
Голосістий, *a.* mit lauter, weit
schallender Stimme, *Py.*

Голосітель, *m.* Verkünder, *m.* *Оз.*
Голосіти, *v. a.* verkünden, verlau-
ten lassen; 2) по вмерлім einen Tod-
ten mit e. Totdenklage ehren, beklagen,
beweinen.

Голосільник, (-сіль-, *Ст.*) *m.* *К.*
der e. Todten beklagt, beweint.

Голосіне, *n.* das Beklagen, Bewei-
nen; Totdenklage, *f.*

Гѣлосній, *a.* tönend, *ГШ.*; laut,
volltönend; * berühmt, berüchtigt, *Ш. I.*
274; *adv.* гѣлосно.

Голоснік, *m.* *v.* Голосніця 3);
2) Art zäher Gummisaft im Inneren des
Buchenstammes.

Голосніця, *f.* Kehlkopf, *m.* Luft-
röhre, *f.* *У.*; 2) Stimmritze, *f.* (glottis),
Пол.; 3) Schalloch, *n.*; 4) Pulsschlag
beim Menschen, *m.*; 5) Knochen hinter
dem Ohre, *m.*; 6) Klageweib, *n.* *v.* Плачка.

Голоснічий, *a.* Stimm-, -іболонкѣ
Stimmbänder, *pl.* *Пол.*

Голоснівка, *f.* *v.* Голосніця 1), 2).
Голоснік, *m.* Klaffer, *m.* klaffen-
der Hund od. Mensch. [Stimmenabgabe, *f.*

Голосѣваня, *n.* das Abstimmen,
Голосѣвий, *a.* — міхур. *Пол.* Schall-
blase, *f.* knöcherne Trommel.

Голосувати, *v. n.* stimmen, abstim-
men, на кого jmdm seine Stimme geben.

Голѣта, голѣтѣ, *Оз.* 155, *f.* Gesin-
del, *n.* Pöbel, *m.* [nackt.

Голѣтка, *f.* Nacktheit, *f.* в-ці ganz
Голѣтѣча, (тѣчина, -тѣка), *f.* на
голѣтѣчи, (= *adv.* голѣтѣч) auf offenem
Orte, ohne Anlehnung u. ohne Schutz,
frei, lose, entblößt.

Голодѣцьок, -цька, *m.* nacktes,
noch nicht flüggcs Junge der Vögel;
* kleines Kind.

Голочерѣвки, *pl.* Kahlbüsche, *pl.*
(Malacopteri). [halsig.

Голошійка, голошійя, *m.* *f.* nackt-
Голошіня, *n.* *Ф.* *v.* Голошіня.

Голощѣк, *m.* der Bartlose, *Піс.*
Гѣлтѣва, *f.* links. Nbf. des Пѣсол:
Гѣлтѣвин, *a.* zu *Г.* geh. [fenes Gesindel.

Гольтіпѣ, *f.* coll. zusammengelau-
Гольтій, гольтіпѣк, *m.* *v.* Гіль-
тій. Landstreicher, *m.*

Гѣлуб, (*d.* голубѣнко, голубчик),
m. Taube, *f.* Tauber, *m.* [shein.

Голубѣся, *f.* Liebkosungsw.: Тауб-
Гѣлубель, -бля, *m.* Döbel, Häss-
ling, *m.* (Leuciscus dohula).

Гѣлубець, -бця, *m.* *dim.* *v.* Гѣлуб;
2) *gew. pl.* in Sauerkrautblätter (u. dgl.)
gefüllte Grützen u. A. und zu Klößen
eingewickelt; 3) Sprung beim Tanzen
mit taktmässigem Zusammenschlagen der
Absätze, *m.*; 4) Moor-, *f.* Heidelbeere,
f. (Vaccinium uliginosum). [melblau.

Гѣлубий, (*d.* голубѣнький), *a.* him-
Гѣлубійний, *a.* Tauben-.

Гѣлубити, *v. a.* liebkosen, herzen.
Гѣлубіця, голубка, *f.* Täubin, *f.*;
2) голубіця, *Me.* 190 blaues Zwirn.

Гѣлубіне, *n.* das Kosen, Herzen.
Гѣлубінка, *f.* ідоиѣта (червѣна)
rother Täubling (Agaricus integer); 2)
румійна Honigtäubling (A. russula). *Вол.*

Гѣлубійк, *m.* Taubenschlag, *m.*
Гѣлубѣк, -бка, *m.* Schopphyacynthe, *f.*
(Muscariogonium), *B.* [Farbe, himmelblau.

Гѣлубоцьвітвий, *a.* von blauer

Гѣлубця, *f.* *v.* Голубіця 1).

Гѣлубік, *m.* Lycæna Cyllarus, *B.*
Гѣлубіяр, *m.* Taubenkrämer, *m.*

Гѣлубічий, *a.* Tauben-.

Гѣлун, голѣк, *m.* nackter Wicht,
v. Гѣліш, *Ч.* V. 584.

Гѣлѣкати, *v. n.* на корѣ jmdn an-
herrschen, barsch antreiben, anrufen.

Гѣлѣра, *f.* *P.* II. 184 Requisition zum
Rasiren, *pl.* [Vögel, *B.*

Гѣлѣ, -яги, *n.* nacktes Junge der
Гѣлѣк, *m.* halbnackter Mensch, *H.*
32 *v.* Гѣліш; 2) *v.* Брѣтѣва.

Гѣлѣнійца, *f.* *K.* II. 70 Schienbein, *n.*
Гѣлѣнча, -ати, *n.* *v.* Паленіця
(в кісломо тіста).

Гѣлѣр, *m.* Barbier, *m.* [garia].
Гѣмар, *m.* Hummer, *m.* (Astacus vul-
Гѣмжа, *f.* Schlangenster, *m.* (Ophio-
derma), *B.* [liquaria], *B.*

Гѣмжійця, *f.* Schotenschnecke, *f.* (Si-
Гѣмжійк, *m.* Alcyonella repens, *B.*

Гѣмжійти, *impers.* мене гѣмжійти
fühle e. unangenehmen Kitzel im Gau-
men vor dem Erbrechen. [Mt. II. 427.

Гѣмжонѣти, *v. a.* wuchtig schlagen,
Гѣмжійця, *f.* elendes, kriechendes We-
sen (amphibium), *B.*

Гѣмівка, гѣмівка, *f.* Schienbein, *n.*
v. Гѣлінка, *Лев.*; 2) Unterarm; Ell-
bogenröhre, *f.* [mel eingemacht.

Гѣмілка, *f.* Käselaibchen mit Küm-
Гѣмін, -ону, *m.* Schall, Lärm, *m.*;
2) Wiederhall, *m.* das Hallen, Lärmen.

Гѣміннійця, *f.* Resonanzboden, *m.* *B.*
Гѣміт, -оту, *m.* *v.* Гѣмін.

Гѣмоніти, *v. n.* *Гол. гр.* 46 lauten,
v. Эвѣчати, schallen, lärmern. [вій.

Гѣмонівій, *a.* *Лев.* *v.* Балаклѣ-
Гѣмоніуха, *f.* die viel lärmt [ren.

Гѣмоти, *pl.* das Erbrechen, Vomitie-
Гѣмотатіся, *impers.* aufstoßen
zum Erbrechen.

Гѣна, *f.* *Wgr.* VI. *v.* Ганѣ.
Гѣнѣня, *f.* Verfolgung, *f.*

Гѣнѣць, -нцѣ, *m.* Eilbote, Courier,
m.; 2) Fethenne, *f.* Mauerpfeffer, *n.* (Se-
dum acre).

Гѣни, *pl. gen.* гин und гѣней, Ge-
wende, *n.* ein Stück Feld soweit es der
Länge nach ohne umzuwenden gepflügt
wird; Strecke als Längenmass (v. 120
Klafter), *Зак.*; 2) Feldweg, *m.*

Гѣнѣвѣтер, *m.* Windbeutel, *m.* flot-
ter Bursche.

Гѣнѣна, *f.* *v.* Верховодіця.

Гѣнѣтѣва, *f.* Verfolgung, Hetze, *f.*
Гѣнѣтель, *m.* *Кс.* II. 196 Verfolger,
Widersacher, *m.*

Гѣнѣтелька, *f.* Verfolgerin, *n.*
Гѣнѣтельство, *n.* *К.* *Бл.* arge Ver-
folgung.

Гѣнѣти, *v. a.* treiben, vertreiben;
nach-jagen, hetzen; 2) * verfolgen; — *ся*
кѣдѣся wohin stürmen, sich wogend be-
wegen; *b)* *v.* Thieren: sich begatten;
c) *v.* раѣумом. шѣ робити? im Geiste
herumtreiben, erwägen was zu thun wäre?

Гѣнѣця, *f.* *B.* Taumelkäfer, Bad-
schläger, *m.* (Gyrinus natator); 2) geil-
les, lüsternes Weib.

Гѣничи, *Ч.* V. 1122. ?
Гѣнкѣ, *f.* *КУ.* Hetze, Hatz, Verfol-
gung, *f.*; 2) *v.* Гѣни, (*Веч.* I. 334).

Гѣнкій, *a.* stark treibend, üppig
schiessend, wachsend; *К.* I. 172 gross,
erwachsen, schwächling, schlank *v.* Гѣн-
кій I.

Гѣнѣба, *f.* Belästigung, Plage, *f.* *B.*
Гѣнобѣти, *v.* Гѣнѣти.

Гѣнобичѣвѣти, *pl.* Hundswürger-
Gewächse (Arosynae). [*de, f.*

Гѣнѣнор, (гѣнѣнор), -ору, *m.* Ehre, Wür-
Гѣнѣнорній; гѣнѣнорній, *He. Ст.*
a. stolz, ehrsuchtig.

Гѣнѣнорній, *a.* ehrenhaft; -е слово
Ehrenwort, Verbum nobile, *n.*

Гѣнѣнорувѣтися, sich brüsten.
Гѣнѣнѣр, *m.* Töpfer, Hafner, *m.*

Гѣнѣнѣрик, гѣнѣнѣрин, *m.* Sohn des
Töpfers, *m.* junger Töpfer.

Гѣнѣнѣрити, *v. n.* das Töpferhand-
werk betreiben.

Гѣнѣнѣрѣха, гѣнѣнѣрка, *f.* des Töp-
fers Gattin, Töpferin, *n.*; 2) Trypoxylon, *B.*

Гѣнѣнѣрѣвка, *f.* Töpferdorf, *n.*
Гѣнѣнѣрскій, *a.* des Töpfers, Töpfer-.

Гѣнѣнѣрство, *n.* Töpferhandwerk, *n.*
Гѣнѣнѣчий, *a.* nec Hetz-, Jagdhund, *m.*
(Canis venaticus).

Гѣнѣщик, *m.* *v.* Гѣнѣщик.
Гѣнѣх, *m.* Treiber, *m.* [heisa-juchhe!

Гѣп, гѣпѣк, гѣпѣ-гѣпѣшѣнкі! *int.*
Гѣпѣдрѣл, *m.* Windbeutel, *m.* *Ф.*

Гѣпѣк, *m.* Art Tanz.
Гѣпѣти, *v. n.* hüpfend tanzen.

Гопачок, -чка, *m.* пестрый Tiger-
arippe, *f.* (*Salticus scenicus*).
Гопи, гопки, *pl.* lustige Sprünge,
Норсаа (— витанати).
Гопкало, *m.* в. Гупало.
Гоптар, гоптарювати, *Дис.* в. Гаф-
тар, гаптувати &. [*v.* Гопак.
Гопцювати, *v.* *m.* hüpfend tanzen,
Гор, *m.* в. Горн 1). Esse, *f.*
Горá, *f.* Berg, *m.* Anhöhe, Höhe, *f.*;
2) Dachboden, *m.*; до горá *adv.* in die
Höhe; від гору́ bergauf; в горá bergab
vom Berge; набрати ко́б в горá jmdn
(rügend) herunternehmen; в гору́ йти
hochfahren, hochmüthig werden; *b*) im
Preise steigen; гору́ брати Oberhand
nehmen; — всі́ти *Ö.* bekommen, ge-
winnen; — над ким jmdn überflügeln.
Гораб, *m.* в. Рябинá (орябинá).
Гора́ц, -айця, *N.* в. Berges.
Горавд, в. Гарáд. [*Eid, m.*
Горамбт. *m.* † *Зак.* juramentum, *n.*
Горана, горати & в. Оране & *Ог.* 60.
Горб, *m.* Hügel, *m.* Anhöhe, *f.*; 2)
Höcker, Buckel, *m.* [*gen.*
Горба́, *f.* *Wgr.* X. с. Орба́ das Pfü
Горба́стий, *a.* hügelig, *H.* 273.
Горба́т, *m.* *TP.* 37 в. Карна́т.
Горба́тий, *a.* buckelig; höckerig.
Горба́ч, *m.* *gew. pl.* Stechmücken,
pl. (*Culices*).
Горба́на, *f.* в. Горб, *K.*
Горба́ти, *v.* *a.* *T.* buckelig machen;
— ся в. Згорба́ти ся.
Горбова́тий, *a.* hügelig; wellen-
förmig; 2) gewölbt; -а робота Buckel-
brut, *f.* (*у пчл.*).
Горбова́тина, *f.* в. Горбови́на 2).
Горбови́на, *f.* Hügeland, *n.* Hü-
gelgegend, *f.*; Neu von hochgelegener
Wiese, Hügelheu, *n.*
Горбо́ий, горбо́го носа, горбо́носий,
a. mit krummer, gebogener Nase.
Горбу́н, *m.* buckeliger Mensch; 2)
Garnat, *m.* (*Palaeom elegans*).
Горга́ч, *m.* Art essbarer Schwämme.
Горда́, *f.* в. О́рда; горда́нець, гор-
да́нський в. Горда́ & [*stolz, übermüthig.*
Горда́лий, *T.*, горда́лий, *У. а.*
Горда́ий, *a.* (горда́ло. *dim.* горда́-
лонько, *m.* *Гол.* III. 255 *ZP.* I. 79), *stolz,*
hoffärtig, hochfahrend, hochmüthig; s. m.
a. N. e. Berges.

Горда́ня, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.*
III. II. 182.
Горда́тель, *m.* Verächter, *m.*
Горда́ти, в. Гордува́ти; 2) — ся
чим auf etw. stolz sein, sich womit
I. Горда́ий, *m.* Gordius. [*brüsten.*
II. Горда́ий, *m.* der Stolze, Hoffärtige.
Горда́ти, *v. n.* stolz werden.
Гордова́тий, (-ова́тий, *d.* -ова́-
тецький), *a.* *M. I.* 139 stolz, vornehm;
schneidend in Worten, *M.*
Гордова́ий, *a.* *Ч. I.* 92 -é ка́міна?
I. Гордова́йна, *f.* дівча́на- stolzes
Mädchen.
II. Гордова́йна, *f.* Bandstrauch,
Schneeball, *m.* (*Viburnum lantana*); 2)
Pappelkraut, *n.* (*Malva crispa*) в. Го-
рдова́йна 2), *B.*
Гордо́вля, *f.* Eibisch, *m.* Sammet-
rappel, *f.* (*Althaea officinalis*). [*ter, m.*
Гордо́вний, *m.* der Stolze; Veräch-
Гордо́внийця, *f.* die Stolze, die
Spröde W. [*Schwingen, M.*
Гордо́крялий, *a.* mit stolzen
Гордо́та, *f.* Stolz, *m.* *Б. Фр.*
Гордо́шыйка, *f.* mit stolzem Na-
cken, *У.* [*Hoffahrt, f.* Hochmuth, Stolz, *m.*
Гордо́щ, *f. gew. pl.* -щя. *А. I.* 179
Гордува́ти, *v. n.* ким (чим), jmdn
verachten, verschmähen, gegen jmdn
stolz sein.
Горду́н, *m.* в. Горда́ий II.
Горе́. *g.* горя́. (*d.* горéнько), *n.* Un-
glück, Wehe, bitteres Leid, *n.* Noth, *f.*
Drangsal, *n.*; 2) als *adv.* schwerlich,
kaum; unmöglich; áле горе́! aber leider!
Горе́жний, в. Горе́жний.
Горен, *m.* в. Горн, *K.*
Гореня́ти, *v. a.* bitter machen, *Пис.*;
2) *v. n. impers. M.* bitter werden, b. schme-
oken; гореня́ти. *Ч. V.* 614?
Горесть, *f.* Kummer, *m.* Herzeleid,
Elend, *n.* Trübsal, *f.* [*kummervoll.*
Горестний, *a.* bitterlich, klaglich,
Горецьві́т, *m.* schwarze Nieswurz,
Weinachtrose, *f.* (*Helleborus niger*).
Гореч, *f.* *Гол. sp.* 49 горечисть, -ости,
f. Bitterkeit, *f.* bitterer Geschmack.
Горва́ти ся, *Пис.* sich werfen, в.
spreizen. [*bündel, pl.*
Горва́на, *f.* *K.* Faschine, *f.* Reis-
Горви́во, (-ево), *n.* gutes, lodernes
Brennen; 2) Brennstärke, *f.*

Горизо́нтальний, *a.* horizontal,
wagrecht.
Горинь, *f.* rechts. *Nbf.* des Дніпро́.
Горина́, *f.* *Ч. V.* 223 в. Ворина́?
Горинéчок, *m. dim.* в. Горня́тко, *Кв.*
Горини́ж, *adv.* mit den Füßen nach
Гористий, *a.* bergig, gebirgig. [*oben.*
Горихви́ст, -оста, *m.* Rothschwanz-
chen, *n.* (*Lusciola phoenicurus*).
Горичьві́т, *m.* Adonisröschen, Blut-
auge, *n.* (*Adonis aestivalis*).
Горичник, *m.* Quassienbaum, *m.*
(*Quassia amara*). [*biferum*).
Горі́ш, *m.* Feuerlilie, *f.* (*Lilium bul-*
Горі́ще, *n.* Dachboden, *m.*
Горі́, *adv.* in die Höhe, nach oben,
obenauf; — рі́кою stromaufwärts.
Горі́вка, (-рі́л-), *f.* Brantwein, *m.*
Горі́жний, *a.* *А. I.* 50 в. Горе́ж-
ний, *Wgr.* XV.
Горі́дра, *m.* *K.* der Hoffärtige.
Горі́на́ч, *adv.* в. Горі́ліць.
Горі́й, *adv.* в. Гірше, ще — noch
ärger, noch mehr, *Ос.* (61) VIII. 31.
Горі́лв, *n.* *K.* etw. Verkohltes; Schla-
cke, *f.* Abfälle, *pl.* das kleinste Theilchen.
Горі́лий, *a.* в. Обгорі́лий; 2) bren-
nend, *C. I.* 247.
Горі́ліць, (-лі́цю), *adv.* mit dem
Antlitz nach oben, rücklings.
Горі́лки, *pl.* Art Fangspiel.
Горі́льковий, горі́львий, *Пис.*
(горі́льчаний), *a.* Brantwein, mit *B.*
aufgegossen.
Горі́льня, *f.* *Рч.* 124 в. Горі́льня.
Горі́ніць, (-ні́ці), *adv.* в. Горі́-
ліць, *Ос.* 70.
Горі́ський, *a.* в. Горі́шний, *Кол. I.* 92.
Горі́ти, *v. n.* brennen; 2) *funkeln;
3) робота горя́ти вмі́ в руках ег thut
alles feuerig, blitzschnell.
Горі́х & в. Орі́х &.
Горі́черево́м, *adv.* nach oben mit
dem Bauch, rücklings. [*Höhen, pl. Gr.* 70.
Горі́ше, *m.* *Гол.* Gebirgslandschaft, *f.*
Горі́шки, в — ка́дати möglichst
hoch werfen. [*Obere, Ober-*
Горі́шний, *a.* höher gelegen, der
Горі́шня́к, горі́шня́ний, (-рі́чн-),
m. в. Гірня́к; 2) Bewohner des oberen
Theiles von e. Dorfe. [*Theile e. Dorfes.*
Горі́шня́нський, *a.* vom oberen
Горла́нь, горла́ч, *m.* *Кол.* 150 Schreier,

Krakehler, Schreihals; 2) Ausrufer, *m.*
Горла́стий, *a.* laut schreiend, gel-
lend, *Ст.* [*ren, Vax.*
Горла́ти, *v. n.* schreien; 2) gir-
Горла́тий, *a.* mit Schlünden, mit
verschlingenden Abgründen, *Ф.*
Горла́ха, *f.* *Kv.* 131 Erdgrube zum
Aufbewahren des Getreides, *f.*
Горла́чі, *pl.* Alpenmullkraut, *n.* (*Ver-*
bascum nigrum).
Горла́чка, *f.* Kehlkopf, *m.* [*taube, f.*
Горла́ця, (*d.* горла́чка), *f.* Turtel-
Горля́чко, *n.* *Лев.* в. Шля́ка
(Фляшка). [*roler.*
Горля́вка, *f.* *W.* das Jodeln der Ti-
Горло́, *n.* Schlund, Hals, *m.* Kehle, *f.*
Горловий, *a.* Kehl-; то таке гор-
ловé das ist so dringend, pressant.
Горло́різ, *m.* *Кол.* 5 Kehl-, Gurgelab-
schneider, *m.*
Горля́ва, *f.* *N.* в. Berges.
Горля́к, горля́ч, *m.* Kropfstaube, *f.*
(*Columba gutturosa*).
Горля́ний, *a.* Hals-, Kehl-.
Горля́нка, *f.* *C. I.* 3 в. Горля́нка;
2) *Prunella, f.* (*Brunella grandiflora*); 3) En-
gelblümchen, Ruhrkraut, *n.* (*Filago arv.*).
Горн, *m.* *K. II.* 30 Esse, *f.* Herd, *m.* Feu-
erbecken, *n.*; 2) Schmelzofen; 3) Тё-
пферо́fen, *m.* (горна́, *f.*); 4) Ofenkappe, *f.*
Горна́да, *f.* Hernad rechts. *Nbf.*
der Тіса.
Горна́р, *m.* Ofenheizer, *m.* *Ф.*
Горне́на, -ати, *n.* в. Горня́.
Горне́ць, -ні́ця, (*gew. g.* горшка́
в. горщо́к), *m.* Topf, *m.* [2] Berges, *Фу.*
Горня́ий, *a.* *B.* hoch, hehr, erhaben;
Горня́ло, *n.* Esse der Schmiede, *f.*;
2) Schmelzofen, *m.* *III. I.* 350.
Горня́ця, *f.* Zimmer, *n.* [*ser, m.*
Горні́ста, *m.* *Ф.* Hornist, Hornblá-
Горновé, *n.* в. *a.* Haussteuer, *f.*
Горноста́ий, (-ста́ль), *m.* Hermelin,
n. (*Foetorius ermineus*).
Горну́ти, *v. e.* a. scharren, schüren,
raffen; сі́но zusammenharken; — ся до
кого́ an jmdn sich anschliessen, anschmie-
gen; до чо́гось sich an etw. maehen.
Горня́, -ати, горня́тко, *n.* kleiner
Topf; 2) bei e. Art га́вка 3 kleine
Kinder, *Кол.* I. 159.
Горня́ка, *f.* *Ч. V.* 734?
Горобéйник, горобéль, (-бець),
10.

горобовька & в. Воробейник, воробецъ &, *Оз.* 60.

Горобіна. *f.* *M.* I. 156 в. Орябіна. Горобінець, -нца, *m.* Spitzkiel, Wirbelkraut, *m.* (*Oxytropis pilosa*).

Горобіний, *a.* zum Sperling geh.; 2) -а ніч überaus stürmische Nacht im Juli u. August, *Марк.* 15; 3) горбошок, *M.* I. 140 Vogelwicke, *f.* (*Vicia angustifolia*).

Горобка, *f.* в. Орябка. (folia). Горобцювана, *n.* das leichte frivole Leben eines Gecken, *Км.*

Горовати, *v.* Горювати.

Горовісенка, *Ч.* IV. 216? [Berg-Горовій, *a.* *M.* II. 159 der Berges, Горовітий, *a.* gebirgig, (*B*).

Горба, *m.* Garten, *m.*; 2) гóрод, *m.* Stadt, *f.* [germeister, *m.*

Гордár, *m.* *Оз.* (61) XII. 56 Бур-Гордьба, *f.* das Flechten der Hürde, der Hecke; das Umzäunen.

Горбедць, -дця, горбчик, горбдочко, *m.* городина, *f.* *P.* I. 52 kleiner Garten; Blumengarten, *m.*

Горбжене, *n.* в. Гордьба.

Горбдин, *m.* *Марк.* 105 в. Горба. Горбина, *f.* Gemüse, *n.* Gartenproducte, *pl.*

Гордінець, -нца, *m.* *K.* Stadtbewohner, Städter; 2) von städtischen Kosaken.

Гордіти, *v.* *a.* zäunen, einen Zaun machen, *v.* Hürde flechten; 2) * plauschen, schwatzen, *Кч.* 24.

Гордіще, *n.* Ort wo ehemals ein гóрод (befestigte Stadt) gelegen; 2) = Градижк, *gr.* im Poltaw. Gouvern. *Левч.*

Гордільник, *m.* Zaunflechter, *m.*

Горбдний, *a.* Garten-, *M.* I. 18.

Горбдник, *m.* Gartenspaten, *m.*

Горбдний, *s.* *a.* *m.* Stadtvogt, Platzhauptman, *m.* *Зак.*

Горбдя, *f.* Gartenwesen, *n.* *B.*; 2) в. Гордьба; 3) городня — голодня, *Н.* 264 theueres Städteleben unter Entbehrungen. [Städten verweilend, Stadt-.

Гордовій, *a.* zur Stadt geh.; in Городовіна, *f.* Gartengemüse, *n.*; в. Гордовіна II. 2).

Гордянин, *v.* Горожанін.

Гордянка, горожанка, *f.* Städterin; *v.* Bürgerliche, *f.* [gerlich.

Гордяньский, *a.* städtisch, bür-

Гордяньство. *n.* городянина, горожанство, *Ос.* (61) II. *f.* Städtewesen, Bürgerthum, *m.*

Горджа, *f.* в. Огорбка. [Bürger, *m.*

Горожанін, *m.* Stadteinwohner;

Горожанський, *a.* bürgerlich, Staats-, *Терм.* [-ства Bürgerrecht, *n.*

Горожанство, *n.* *ГШ.*, práво

Горьба, *f.* *Мх.* в. Грòзьба.

Горовіти, *v.* Гровіти.

Горойити ся, sich stolz gebahren; stolz u. herausfordernd auftreten.

Горойити, *a.* sich stolz gebahrend, stolz drohend; kampfbereit.

Горойник, *m.* Prahler, *m.*

Горойниця, *f.* Prahlerin, *f.*

Гóрон, *m.* *Др.* с. 126 Schlund (Loch) des Blasebalges in e. Schmiede, *m.*

Горопáха, *m.* *K.* armer Wicht, *a.* Schlucker, ein Unglücklicher.

Горопáшити, *v.* *a.* habstichtig sein.

Горопáшливий, горопáшний, *a.* *ВВ.* (*Пр.* X. 133), *a.* unglücklich, elend; 2) habgierig. [gieriger Mensch.

Горопáшник, *m.* (-нца, *f.*) hab-

Горорівьба, *f.* erhabene Arbeit an Bildwerken, Relief, *n.* *C.* II. 110.

Горбх, *m.* Erbse, *f.* (*Pisum sativum*).

Гороховáтка, *f.* Erbsenmuschel, *f.* (*Pisidium*), *B.* [(-влáнка *f.*) Erbsenstrob, *n.*

Гороховіни, *pl.* гороховіне, *n.*

Горохійжий, *a.* wild in den Bergen hausend, *Py.*

Горохівнік, *m.* в. Акáция.

Горохóвецъ, -ця, *m.* *N.* в. Berges.

Горохóвляний, *a.* aus Erbsen, Erbsen- [gross; wulstig.

Гороховáтий, *a.* *He.* erbsenähnlich,

Горохо́д, *m.* Erbsensamenkäfer, *m.* (*Bruchus pisi*), *B.*

Горохóлиско, *n.* Erbsenfeld, *n.* [*m.*

Гороші́нець, -нца, *m.* Erbsenstein,

Гороші́на, (-інка), *f.* eine Erbse, ein Erbsenkorn; Erbsenfrucht, *f.*

Горóшко, *m.* fabelh. Zwerg, *m.*

Горóшковáтий, *a.* rémний Leder, das e. erbsenähnliche Aussenseite hat, rundgerippt. [cher, *f.* (*Lathyrus*).

Горóшок, -шку, *m.* Platterbse, Ki-

Горпíна, *f.* Agrippina. [VIII. 69.

Гóрський, *a.* в. Угóрський, (*Пр.*

Гореть, гóретка, *f.* eine Handvoll (bes. d. gerissenen Leines, Hanfes); 2)

pl. Art Pflaumen. [Gurgel; 2) Luftröhre, *f.* Гортáнь, *Кч.* 122 гортáнка, *f.* Kehle, Гортóп, *m.* в. Вáбій.

Горувáти, *v.* *n.* sich nach oben heben, wölben; 2) * vorherrschen. (*amarus*).

Горўля, *f.* Bitterling, *m.* (*Rhodeus*

Горўнка, *f.* Winterrep, -kohlrep, *m.* (*Brassica napus*); 2) Aokersenf, *m.* (*Sinapis arvensis*). [kraut, *n.* (*Barbarea*).

Горўшка, *f.* Barbarakraut, Senf

Горўшка, *ání* -ки, *ШШ.* (*б.* *n.* I. (2) 61) в. ? Горіле.

Горшá, (-я, -а, -áти, *n.* в. Горня.

Горшкáр, *m.* *Нас.* в. Гончáр.

Горшкóдрáй, горшкóлат, *m.* Тóпферфicker, Drahtbinder, *m.*

Горщá, -áти, *n.* горщик. (*d.* горщичок), *v.* Горня; 2) Art Mädchenpiel (гайка), *Kol.* I. 176.

Горщóк, *g.* горшкá, *m.* Topf, *m.*

Горьóване, *n.* Herzeleid, Wehklagen, *n.* Kummer, Gram, *m.*

Горюáти, *v.* *n.* traurig, bekümmert sein; sich kránken, *s.* grámen; wehklagen.

Горю-дуд, *m.* Art gesellschaftl. Kinderspiel, *n.* [rechten Ufers des Сейм, *m.*

Горюя, *m.* *Левч.* Bewohner des hohen

Горюшний, *a.* *Гр.* unglücklich.

Горяній, *m.* *Wgr.* 32 в. Гірняк.

Горянка, *f.* Gebirglerin, *f.*

Горянка, *f.* в. Горлянка 2).

Горяньский, *a.* *См.* вонк Gebirgs-.

Горяч, *f.* *Зар.* *B.* Hitze, Erhitzung, *f.*

Горячий, *a.* heiss, glühend; 2) * hitzig, eifrig; auffahrend; feuerig, inbrünstig; ва-горяча bei frischer That u. frischem Andenken.

Горячина, *f.* Todtenmal, *n.*

Горячіти, *v.* *a.* erhitzen, *K.*

Горячість, -ести, *f.* Hitze, *f.* Eifer, *m.*

Inbrunat, *f.* [2) * Hitzkopf, Heisspohn, *m.*

Горячка, *f.* Hitze, Fieberhitze, *f.*;

Горячосéрдний, *a.* heissblütig, feu-

Гóбєна, *f.* *Пис.* в. Госпóбка. [erig.

Госпéць, *m.* *Пис.* в. Господян.

Гóсподь, *g.* -да, *m.* der Herr, Gott, *m.*

—внáс, —внáдв der Herrgott mag es wissen, Gott weiss (wer, was, ob —). [90.

Господéвий, *a.* Gott des Herrn, III. II.

Господян, *m.* III. I. 360, *H.* 22, 197

Нер, Herrscher, Regierer; Herrgott, *m.*

Господинова, *f.* II. *n.* 27 Frau e. Pfarrers?

Господáти, *v.* *n.* *См.* herrschen. Госпóдній, *a.* göttlich, des Herrn, Gottes-; Богоявлéніє -не Erscheinung Christi (Fest), *f.*

Госпóдство, *n.* † Herrschaft, *f.*

Госпóбка, (*d.* госпóженька), *f.* *ГБ.* *M.* III. 105 Vorsteherin, Vorgesetzte, *f.*;

2) Frau, Herrin, *f.* *He.*: Пречáста —

Гостáр, *m.*? [Богорóдця.

Гостéбний, гостелівий, гостелюбівий, *a.* gastfreundlich, gastlich, *Зар.*

Гóстенько, *dim.* lieber Gast.

Гостéць, -стця, *m.* Rheumatismus, *m.* Gicht, *f.*

Гостéчник, *m.* Art Pflze?

Гóстин, *m.* *N.* в. Berges.

Гостáна, *f.* Bewirtung, *f.* Besuch, Aufenthalt als Gast, *m.*; 2) Gastmal, *n.*

пíтá в -ну zu Gast gehen.

Гостáнець, -нца, *m.* Heerstrasse, Landstrasse, Chaussée, *f.*; 2) Geschenk, das man jmdm von auswärts bringt; Gastgeschenk, *n.*

Гостáний, *a.* gastlich, gastfrei, gastfreundlich; — покій Gastzimmer, *n.*

= гостáнна (кімнáта).

Гостáнник, *m.* Gastwirt, *m.* *Кос.*; 2) в. Гостáнець, *T.* [hof, *m.*

Гостáнниця, *f.* Gasthaus, *n.* Gast-

Гостáнність, -ости, *f.* Gastfrei-

heit, Gastfreundschaft, *f.* [feierlich.

Гостáньський, *a.* *Гол.* III. festlich,

Гостáти, *v.* *n.* reisen, wandern, gehen; куда гóстити? wohin des Weges?

2) sich als Gast wo aufhalten, Gast sein; 3) *v.* *a.* в. Погостáти; 4) — ся einander als Gast bewirten; Gastgelage halten.

Гóстич, *m.* *N.* в. Berges.

Гóстия, *f.* Hostie, *f.* geweihte Oblate.

Гостівний, *a.* der gerne den Gastgelagen nachgeht. [(*Geranium sanguin.*).

Гостівнік, *m.* Bergschnabelkraut, *n.*

Гóстний, *a.* *Левч.* в. Гостáний.

Гостовéць, -ця, *m.* *N.* einer polónáна [rührung den гостéць beibringen.

Гостовівий, *a.* -і рúки die dh Be-

гостовівити, *a.* gastlich, *B.*

Гостовівцтво, *n.* *См.* в. Гостáн-

Гостовніця, *f.* Gasthaus, *n.* [ність.

Гóстрий, & в. 'Острий &.

Гострáця, *f.* Horn, Zahn, *m.* Nadel, *f.*

(*v.* Gipfel e. Berges), *Bax.* [*a.* spitzig.

Гострòвáтий, гострòвувастий,

Гострогляд, *m.* Weim. der горівка.
 Гострокід, *m.* pl. K. hingeworfene witzige Ausdrücke. [строумний.
 Гостророзумний, *a.* K. v. Би-Гострянщина, *f.* K. Zeit u. Geschichte des гетьман Острияця.
 Гостцьоватий, *a.* rheumatisch, nichtisch. [Gast.
 Гостюванє, *n.* das Verweilen als Гостювати, *v.* n. C. I. 190 v. Гостяти 2), 4). [soher, *m.*
 Государ *m.* gr. Monarch, Kaiser, Herr-Государяня, *f.* Monarchin, Kaiserin, Königin; 2) Herrin, Frau, *f.* Fräulein, *n.*
 Государник, (-дарственник), *m.* K. Herrscher; Staatsmann, Politiker, *m.*
 Государність, -ости, *f.* Staatswesen, *n.* K. [staatlich.
 Государственный, *a.* Staats-, Готар, *m.* rum. Grenzraum, *m.*
 Готарити, *v.* n. grenzen.
 Готівка, готовяна, *K.* *f.* bares Geld, Barschaft, *f.* [Haken zum Holzführen, *f.*
 Готлєва, *f.* готлєве, *n.* Kette mit Готвий, *a.* bereit, fertig; -i грóshi bares Geld; -a риче — es liegt auf der Hand, ist augenscheinlich dass —
 Готвити, *v.* a. zubereiten, bereiten, fertigen; — ся sich fertig machen.
 Готвість, -ости, *f.* Bereitschaft, *f.*
 Готвлєне, *n.* Zubereitung, *f.* [Ф. В. Готувати, *v.* a. bereiten, (вечєру &), I. Гóца, гоца-драла! *inf.* horsasa!
 II. Гóца, *f.* liederliches Weib.
 Гоцак, *m.* Art Tanz, C. I. 88.
 Гóцул & в. Гóцул &.
 Гóця, *f.* in d. Kinderspr. = жáба.
 Гошити, гошити, *v.* n. на когó, на що lauern, worauf erpicht, vergessen sein; 2) — ся sich vorbereiten; 3) *v.* a. aufstacheln. [sterwurz, *f.* (Astrantia major).
 Гоючий, *a.* heilend; -e злє Meigóia! *inf.* juchbe! husasa!
 Гра, *f.* в. Игрá. [(Carpinus betulus).
 Граб, *m.* Weissbuche, Hagebuche, *f.*
 Грабáля, *m.* *f.* в. Гребільник.
 Грабанє, *m.* — грядки das Eggen; 2) — сина das Harken, Rechen.
 Грабар, грабарник, *m.* Todtengraber, *m.*; 2) der einen Graben grábt, *K.*
 Грабарити, *v.* n. Todtengraber sein.
 Грабарка, *f.* Gattin des грабар; 2) Schindanger, *m.*

Грабарский, *a.* Gräber-; 2) Graben-, *Zak.* [m.; 2) das Graben.
 Грабарство, *n.* Todtengraberdienst.
 Грабати, *v.* a. грядку в. Пограбати; 2) сина harken, rechen, scharren.
 Грабєжа, *f.* Plünderung, *f.* Raub, *m.*; 2) Pfändung, *f.*
 Грабєжливий, грабєжний, *a.* грабєжник, *m.* Пол. Raub-.
 Гребелькй, *pl.* kleiner Rechen.
 Гребельний, *a.* zum Rechen, zur Harke geh.; — свєрлик womit man Lóher für die Pflócke (Zähne) des Reohens bohrt.
 Гребельно, *n.* в. Граблиско.
 Грэйвий, *a.* B. в. Граблявий.
 Грэйна, *f.* в. Граб; 2) Weissbuhengehölz, *n.*
 Грэйтель, *m.* Räuber; Bedrücker, *m.*
 Грэйтити, грабувати, *v.* a. plündern, rauben, ergressen; 2) pfänden.
 Грэйж, *m.* Pfand, *m.* gepfändeter Gegenstand.
 Грэйжка, *f.* H. 236 v. Грабєжа.
 Грэйжний, *a.* Pfand-, vom Gegenstande der Pfändung.
 Грэйкй, *pl.* Sensesreff, *m.*; 2) kleiner Rechen; 3) — сьв. Ивана Waldstorohschnabel, *m.* (Geranium silvaticum).
 Грэйлєне, *n.* das Plündern, Ráuberei, *f.*; 2) Pfändung, *f.*
 Грэйльий, *a.* räuberisch.
 Грэйлиско, (-ище), *n.* gabelförmiges Reohenstiel; грэйльищем стáти die Füsse auseinander stellen, spreizen.
 Грэйлі, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*
 Грэйльник, *m.* в. Гребельний свєрлик.
 Грэйник, *m.* Gehölz der Weissbuche, *n.*
 Грэйвий, *a.* von Weissbuche; -i дрóва Weissbuchenholz, *n.* [gierig.
 Грєвийтий, *a.* raubsüchtig, hab-Грєвийця, *f.* в. Грєвийця. [173.
 Грєвюнок, -нку, *m.* в. Рабюнок, C. II.
 Грєвя, грєбя, *g.* грєбýго, *m.* в. Граф.
 Грєвати, *v.* n. Ф. oft spielen.
 Град, *m.* Hagel, *m.* Schlossen, *pl.*
 Градá, *f.* Вєч. I. 231 Reihe, *f.*?
 Градар, *m.* Winzer, Weingärtner, *m.* Ф.
 Градяна, *f.* в. Градовыня I).
 Градівка, *f.* Rollstein von gewöhnl. Hagelgrösse, *m.*
 Градівнік, *m.* Hagelbeschwörer, *m.*

Градобій, *m.* vom Hagel geschlagene Getreide.
 Градобйт, *m.* в. Градовыця.
 Градобите, градобйт, *m.* Лар. *n.* Hagelschlag, -schaden, Wetterschaden.
 Градовий, *a.* Hagel-. [m. Term.
 Градовыня, *f.* в. Град; Hagel-кор, *n.*; 2) *v.* d. f. [Hagelwetter, *n.*
 Градовыця, *f.* Hagelwolke, *f.* B.
 Грава, *f.* в. Грálí. [tryllus), *B.*
 Гравлик, *m.* Traubenscheide, *f.* (Bo-Гравляна, *f.* blasentragender Beerentang (Bargassum bacciferum).
 Гравлянок, -нка, *m.* Traubenмо-Гравло, в. Грóло. [nade, *f.* (Uvella).
 Грэйворон, в. Гáйворон, *M.* II. 374.
 Грэйка, *f.* (B.) das Spielen, Spielpartie, *f.*; 2) *pl.* stark im Fluge sum-mende od. biesende Fliegen.
 Грэйливий, *a.* spielend; schimmernd; -e сóнечко, *M.* II. 113.
 Грэймóre, *a.* hohes stürmisches Meer.
 Грэйний, *a.* музýка, *G.* I. 72 kundig im Spiele, kunstfertig.
 Грак, *m.* 292 Др. с. 413 в. Гáйворон.
 Гракувати, *v.* n. Герцувати, *Zak.*
 Грálка, (*d.* грáлочка), *f.* Spieldose, *f.* Musikinstrument, *n.* [tung, *f.* Spiel, *n.*
 Грáло, *n.* Оз. (61) XII. 30 Unterhal-Грамáта, *v.* Грамотá.
 Грамáтик, *m.* Schüler der 3. Cl. im ehem. geistl. Schulen n. Seminarien.
 Грамáтика, *f.* Grammatik, *f.*
 Грамáтикáр, *m.* Grammatiker, *m.*
 Грамáтичний, *a.* grammatisch.
 Грамáтка, *f.* Verzeichniss der Verstorbeneu e. Familie; 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.* K.; 3) Taschenbuch, *m.* Ст.
 Грамáтний, *v.* a. *m.* Nbd. des Чєремó.
 Грамосити, *v.* Обграмосити.
 Грамотá, *f.* das Lesen u. Schreiben; 2) alte Urkunde, Diplom, *n.* Contract, *m.* Testament, *n.* Brief, *m.*; 3) -лиця, *У.* Gesichtszug, -ausdruck, *m.*
 Грамотýка, *f.* gestossener Knoblauch mit Salz u. Wasser.
 Грамотій, *m.* Оз. der Gelehrte; 2) Schriftsteller, *m.*
 Грамóтник, *m.* Archivar, *m.*
 I. Грань, *f.* КУ. Grenze, *f.*; 2) Rand, *m.* Л. 9; 3) Eoке; 4) Zeile, *f.*; 5) (u. гран, *m.*) Kante, *f.* 6) Легковєдь ис-

лэндский, *Gr.* 20; грань opixiv meh-rege zusammenwachsende Haselnüsse.
 II. Грань, *f.* glühende Kohlen, *pl.*
 Грána, *f.* в. грань 5). [Glut, *f.*
 Гранáточка, *dim.* *f.* А. I. 300 v. Кватýра (Fenster). [sicieren, *n.*
 Гранá, *n.* das Spielen, Spiel, *n.* Му-Гранýстий, *a.* kantig, *Лар.*
 Гранýця, *f.* Grenze, *f.* Grenzstein, Markstein, *m.*
 Гранýчний, *a.* Grenz-.
 Гранýчник, *m.* der Angrenzende; Grenzbebewohner, *m.*
 Гранýчити, *v.* a. abgrenzen; — ся, *K.* I. 106 Grenzen setzen, die Grenzen des Reiches bestimmen (u. zu dem Zwecke Krieg führen), *K.*; 2) nit Worten streiten.
 I. Грánка, *f.* *dim.* *v.* Грa.
 II. Грánка, *f.* Zeile, *f.* (an d. Gerstenähre); 2) Kante, *f.*
 Гранкóкпичик, *m.* Kegel, *m.* [le, *f.*
 Гранкóслýп, *m.* Prisma, *n.* Ecksäu-Грánок, -нку, *m.* Ast, Zweig, *m.*? *Gr.* 69. [Birnen.
 Гранушкй, *pl.* Art grosser harter Гранчáк, *m.* sechs- vierzeilige Gerste.
 Гранчáстий, *a.* kantig; 2) gezeit, Zeilen; ячмíнь в. Гранчáк.
 Грánя, *f.* Мак. в. Грány I). [sma, *n.* B. I. Гранýк, *m.* eckiger Körper; Pri- II. Гранýк, *m.* glühende Kohle.
 Гранýстий, *a.* eckig, *Пол.*
 Гран, *v.* Грає.
 Грáти, *v.* n. spielen; v. jeder sichtbaren materiellen od. geistigen regen Bewegung: — на скрáпцi auf der Geige sp.; в кáрти — Karten sp.; — конєм das Pferd tummeln; рáба грáє пiнóю maocht das Wasser schäumen u. spielt im Schaume; кров, горáка, мóре u. A. грáє: wallen, wogen, gáhren, schäumen, schwingen &; 2) tanzen; 3) tónen, schal-len, kráchen, kreischen: гáлóк гáюр грáє, *M.* III. (vgl. гáйворон); 4) грóshi грáють = г. горáть; сóнце грáє schillert, flimmert; 5) — ся spielen (mit Gespielen); scháckern; 6) sich begatten.
 Грач, *m.* Spieler, *bes.* Kartenspieler, *m.*; 2) в. Грак, *K.*
 Грáшка, *f.* M. III. 32 v. Игрáшка.
 Грєбáти, *v.* a. в. Грєбáти; 2) чим (погрєбáти) etw. verschmáhen.
 Грєбєлька, *f.* *dim.* в. Грєбля.

Гребенѣцъ, -нѣцъ, *m. dim.* Kammchen, *n.*; 2) — богомолчий Jacobs-Pilgermuschel, *f.* (Pecten jacobaeus).
 Гребенѣще, *n. N. e.* Berges.
 Гребенникъ, гребеняр, *m.* Kammscher, *m.* [stern, *m.* (Asteropecten), *B.* Гребеньовъ видникъ, *m.* Камм-Гребеньокружка, *f.* Kammschalen, *n.* (Cristellaria), *B.* [losia cristata).
 Гребенюшка *f.* Hahnenkamm, *m.* (Сегребенястий, *a.* kammähnlich, -artig, *zookig*, *Pol.* [posurus oristatus).
 Гребенячка, *f.* Kammgas, *n.* (Сугребѣцъ, -бѣцъ, *der* das Heu zusammenscharrt, *der* heut, *v.* Громадильникъ, *A.-G.* 159; 2) Ruderer, *m.* С. II. 138.
 Гребійш, *m.* болотный Sumpf Schlangenkraut, *n.* (Calla palustris).
 Гребіжка, *f.* Bein, *der* курочка-weiße scharft (гребѣ). [Гребѣцъ 1).
 Гребільникъ, *m.* гребіля, *m.* *f.* *v.* Гребіня, -бѣня, *m.* Камм, *m.*; 2) *v.* Гребінка; 3) Firat, *m.* (стрихи).
 Гребінка, *f.* Hechel, *f.* Wollkamm, *m.*; 2) kammartige Kujalka, 3) hölzernes kammförmiges Werkzeug, womit man Heidel, u. Preiselbeeren sammelt, (*B.*).
 Гребінний, *a.* -е пологно, гребінниця, *f.* grobe Leinwand.
 Гребінникъ, *m.* Benediktenkraut, *n.* Garaffel, *f.* (Geum urbanum).
 Гребіньовія, *pl.* Kammsiemer, (Festiniabranohia), *B.* [бенѣцъ 1).
 Гребішбк, -шкѣ, *m.* Ч. III. *v.* Гребішлиця, *f.* гребіля, *n.* Striegel, *f.* Гребля, *f.* Damm, Deich, *m.*; 2) Dammweg, *m.* Land-, Heertrasse, *f.*; Bergrücken, *m.*; 4) Schneewall, *m.*; 5) das Rudern, *ko.* 75.
 Гребішій, *a.* -і ноги Grabbeine, *pl.* *B.*
 Гребовіяця, *f.* Marken, Zusammenrechen der Heues; 2) Zeit dieser Arbeit, *Ч.* VII. 419.
 Гребокъ, -бкѣ, *m.* He. Ruder, *n.*
 Гребетя, гребтя, *v. a.* graben: яму; 2) soharrgen, barken, rechen: сіно; 3) rudern.
 Гребуф, *m.* Grabenschrecke, *f.* *B.*
 Гребчикъ, *m.* *v.* Гребѣцъ.
 Греготати, *v. n.* brausen, *Лк.*
 Греготвиій, *a.* von Grisett, *v.* Паргрек, *m.* Griechе, *m.* [чевий.
 Грѣка, *f.* *v.* Гречина.

Грекѣня, *f.* Griechin, *f.*
 Грель, *m.* *N. e.* Berges.
 Гремѣти, *v. n.* donnern; 2) erschallen, ertönen; * мені таа погрѣа дещ грѣмит (і в голові не —) ich achte darauf ganz u. gar nicht.
 Гремѣтїти, *v. n.* *U.* donnern, erschallen. [tönend; — *лв.* Knallgas, *n.* *Пол.*
 Гремѣчїя, *a.* donnernd, schallend,
 Грѣна, *f.* *v.* Грѣна, *Зак.*
 Гренѣха, (-ѣшка), *f.* *v.* Русальний (-а пісня).
 Грѣпнути, *v. n.* *v.* Гѣпнути ся.
 Грѣсько, *m.* *v.* Гринько.
 Грѣхїт, -хоту, *m.* *МШ.* Schutt, *m.*
 I. Грѣцъ, *m.* *v.* Игрѣцъ.
 II. Грѣцъ, *m.* *Кв.* 166 *v.* Герцъ.
 III. Грѣцъ, *m.* Apoplexie, *f.* Schlaganfall, *m.* *H.* 286.
 Грѣцкїй, *a.* griechisch.
 Грѣчанїй, (-анїня), *a.* aus Buchweizen od. Heidekorn.
 Грѣчанїк, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl; 2) *v.* Грѣчѣх. [zenstroh, *n.*
 Грѣчанїця, грѣчанка, *f.* Buchweizen, *adv.* brav, recht gut, recht wohl, *Пис.*
 Грѣченѣна, *f.* *N. e.* Berges.
 Грѣчїй, *a.* *K. I.* 204 *v.* Грѣчнїй, грѣчнїй. [chische, *Бор.* *Тор.*
 Грѣчїнѣ, (-ѣчїнѣ), *f.* das Griechisch, *n.* Feld, worauf Buchweizen angebaut wurde.
 Грѣчка, *f.* Buchweizen, *m.* Heidekorn, *n.* (Polygonum fagopyrum); 2) dem Heidekorn ähnliche braune Tüpfel auf d. Felle alter weisser Pferde; 3) * скакати в грѣчку, *Кв.* 274 sich in verbotene Liebschaften einlassen; Unzucht treiben. [ниця.
 Грѣчївкѣ, *f.* *Ч.* IV. 524 *v.* Грѣчїя, Грѣчкѣсїй, *m.* Buchweizensäer, Landmann, Ackermann, *m.* *III.* II. 178; 2) *v.* Грѣчѣх.
 Грѣчѣх, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.* (Anisoplia fruticosa); 2) Kuchen, Hüpfen aus Buchweizenmehl; 3) wilder Buchweizen.
 Грї! vocat. statt Грїцї! (*v.* Грїцї).
 Грїб, (*d.* грїбчок, -чка), *m.* Pilz, Schwamm, *m.*; 2) Hausschwamm (Merulius); 3) грїб щїрак Bilzling, Edelpilz, (Boletus edulis).

Грїбѣр, *m.* Pilzsammler, *m.*
 Грїбїцї рїжїковѣта Pilzkoralle, *f.* (Fungia agariciformis).
 Грїбкѣва, *f.* *N. e.* Berges.
 Грїбнїй, *a.* *лїс.* wo Pilze reichlich wachsen: колї грїбно, тогдї хлїбно wann es viel P. giebt dann ist reichliche Getreideernte.
 Грїбѣвїй, *a.* -а супа Pilzsuppe, *f.*
 Грїбѣвїско, грїбѣвїще, *n.* Ort wo reichlich Schwämme aufkommen, Fundort von Pilzen, *Мі.* II. 276.
 Грїва, (*ингр.* грївище), *f.* Mahne, *f.*; 2) der nicht glatt abgemähte Grasstreifen.
 Грївѣк, грївѣч, *m.* *v.* Грївнѣк.
 Грївѣстїй, *a.* *Ру.* starkmählig.
 Грївеннїк, *m.* silbernes 10 Kopekenstück.
 Грївїй, *a.* *v.* Глївїй. *Wgr.* IX.
 Грївїця, *f.* *v.* Грїва. *Др.* с. 243.
 Грївна, (*ингр.* грївнѣка), *f.* ehem. Gewichtseinheit von verschied. Gehalte: 1 Pf. 1/2, Pf. Silber; jetzt = 10 Kopeken; † — ерїбла = 16 Loth Silber, (7 грївен кун); — аблота = 56 Ducaten.
 Грївнѣк, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).
 Грївно, *n.* *H.* 93 *v.* Грївно.
 Грївнѣк, *m.* *gew. pl.* Abart der Ruthenen um Перемїшль u. Ярослав.
 Грїгѣрїй, *m.* Gregorius; „Грїгорїя“ клїкати, *Ф.* *Пр.* III. 204 „den heiligen Ulrich rufen“: stark erbrechen *v.* Рїгати.
 Грїдѣ, грїдѣнь, -дня, *m.* † Leibwächter bei d. ruthen. Fürsten, *К. m.*
 Грїдї, (грїдї), *pl.* über dem Ofen hervorstehendes Gerüst (Bretter, Gesecht) zum Aufbewahren des Geschirres u. zum Dörren mancher Früchte.
 Грїдка, *f.* *v.* Жѣрдка, *Ч.* VII. 400.
 Грїдня, грїдниця, *f.* † Empfangszimmer in fürstlichem Palaste, *n.*; 2) Kaserne, *f.*; 3) Garnison, *f.* *Пис.*
 Грїднѣк, *m.* *Пис.* *v.* Грїдѣ.
 Грїднѣкувѣти, грїднѣчити, *v. n.* *Пис.* грїднѣк sein. [geh.
 Грїднѣчїй, *a.* *лїс.* zum грїднѣк
 Грїжѣ, грїжѣ, *f.* nagender Kummer, Gram, *m.* [etw. erwerben.
 Грїжїти, *v. a.* mit Kummer u. Mühe
 Грїжнїк біловїг, *m.* kahles Bruch-

kraut (Herniaria glabra).
 Грїзѣ, грїзѣ, Magen-Bauchschmerz, *m.* Leibscheiden, *n.*; 2) Diarrhöe, *f.*
 Грїзѣлка, *f.* грїзѣло, *n.* beissendes Mundwerkzeug, Kauwerkzeug, *n.*
 Грїзѣлчїй, *a.* Nage-.
 Грїзѣчка, грїзѣчка, *f.* *v.* Рїна.
 Грїзѣбѣ, *f.* *v.* Грїжѣ.
 Грїзѣкїй, empfindlich gegen Kummer, *B.*; 2) грїзѣко, *adv.* *Фр.* hämisch, spottweise, beissend.
 Грїзѣнї, *f.* Hader, *m.* Zänkereї, *f.*
 Грїзѣтѣ, *f.* *v.* Грїжѣ.
 Грїзѣти, *v. a.* nagen; ätzen; — опїхї, aufbeissen, knacken; * nagen: обївїсть, quälen, kränken, грїзѣти; — ся sich грїзѣти; *b)* sich beissen, * sich zanken; грїзѣчїй, *ptc.* ätzend; -е калї Aetzkali, *n.* *Пол.* [Пол.
 Грїзѣф, *m.* Nager, *m.* Nagethier, *n.*
 Грїм, *m.* Gepolter, *n.*
 Грїмѣк, *m.* *gew. pl.* Eisstücke zum Schlittenfahren zubereitet, *pl.* *Ос.* (61) V. 60 *Пис.*
 Грїманѣ, *n.* das Poltern, * das Rügen.
 Грїмати, *v. n.* poltern, derb schlagen; * на когѣ hart jmdn mitnehmen; rügen, poltern.
 Грїмїти, грїмїтїти, *v.* Грїмїти &.
 Грїмно, *n.* Futz, *m.* бѣбїне — всім лїдїам дївно.
 Грїмнїти, *v. n.* wuchtig einschlagen, werfen; 2) mit Wucht fallen, stürzen.
 Грїнїя, Грїнїця, *f.* Gattin des Грїнї, Грїнїцѣ.
 Грїнївка, *N. e.* Berges.
 Грїнїко, Грїнї, *m.* Gregorius.
 Грїп, *m.* *Ч.* 327 *v.* Грїѣ.
 Грїпа, *f.* plumper Mensch.
 Грїнї, Грїнїцѣ, *v.* Грїнїко.
 Грїцїкї, *pl.* Zauckensohotte, *f.* (Bunias orientalis); 2) Ranke, *f.* (Sisymbrium pannonicum).
 Грїцїло, *n.* *v.* Галїн.
 Грїчѣк, *m.* Art Pilz.
 Грїщѣ, *n.* Unterhaltung, Lustbarkeit, *f.* piquenique; 2) Verschwendung, *f.* Luxus, *m.* Spiel, *n.* *III.* II. 100; 3) Tummelplatz, Spielort, Anger, *m.* *II.* 237.
 Грїщѣвїй, *a.* zum грїщѣ geh., *Пис.*
 Грїщѣвїк, *m.* Theilnehmer, *m.* Mitglied *n.* eines грїщѣ, *Мі.* II. 249.
 Грїб, *g.* грѣбу, *m.* Grab, *n.*

Груднівка, *f.* Decembervfassung, *f.* Kl. [mit Schollen.
Грудністий, *a.* holperig, rauh,
Грудовий, *a.* -é сіно gemäht auf
feuchten Wiesen mit Erdhügeln.
Грудок, грудочок, -чка, *m.* АД.
I. 146 в. Горбок.
Гружавина, *f.* Untiefe, *f.*
Гружало, *n.* в. Грязовина.
I. Грузь, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*
II. Грузь, *f.* в. Болото 1).
Грузд, грудінь, *m.* в. Рунатка. Вол.
Груйдло, *n.* Senkblei, *n.* Bleikno-
ten, *m.* [2] auf laden, *K.* (в. Schiff).
Груйти, *v.* а. Ч. 410 в. Міяти;
Груїль, *m.* в. Грузд.
Грувкий, *a.* sumprig, morastig, (*vgl.*
грувнути); *adv.* грувако. [drüsig.
Грувлатий, *a.* Пол. mit Drüsen,
Грувало, *a.* der Theil Thones der zur
Verfertigung eines Töpfergeschirrs be-
stimmt ist. [e. Sumpf].
Грувнути, *v.* *n.* ein-, versinken (in
Грузовина, *f.* Sumpf, Morast, *m.*
Груйти, *v.* *n.* Мор. kreischen, krähen.
Грукати, грукнути, грукотіти,
v. *n.* в. Гуркати, *Kv.* 6. [Гуркотія.
Грукотія, грукотіява, *K.* *f.* в.
Грукучий, *a.* rauschend; polternd,
M. III. 124.
Грумотіти, *v.* *n.* в. Греміти.
Грунице, *n.* coll. *B.* Felsen, *pl.*
Грухане, *n.* das Krähen, *K.*
Грухнути, *v.* *n.* poltern, *M.* III. 31;
2) *K.* krähen. [*f.* (als Frucht).
Груша, *f.* Birnbaum, *m.*; 2) Birne, *f.*
Грушанка, *f.* Birnmus, *n.* Birn-
suppe, *f.* [Birnbaumholz.
Грушевий, грушобовий, *a.* aus
Грушевіна, *f.* в. Груша 1).
Грушіна, *f.* Birnholz, *n.*
Грушідця, *f.* Me. 251 Wald- od.
Holzangold, *n.* (*Pyrola rotundifolia*).
Грушка, *f.* в. Груша; * поіаує
грушкя на вербі will weiss machen, hin-
ter's Licht führen; 2) в. Глембіса, *Gr.* 20.
Грушник, *m.* Birnwein, *m.*
Грушчаник, *m.* mit gehackten, ge-
dörrten Birnen gefüllter napfgr. [baum.
Грушчяна, *f.* unansehnlicher Birn-
Грюк, *m.* Фр. das Dröhnen. [feuer, *n.*
Грюкава, *f.* в. Гуркотія, Schnell-
Гряд, *m.* II. 269 в. Град Hagel.

I Грйда, *f.* *gew. pl.* в. Грїди; грїд-
ка, *f.* Top. в. Грїсар.
II. Грїда, грїдка (грїдка), *f.* Beet,
n.; 2) грїда verengtes Flussbeet, wo
das Wasser springend plätschert; 3) seich-
te Stelle wo das Floss strandet.
Грїдїти шапку на голову aufsetzen.
Грїдїль, *m.* Grendelbaum, Pfing-
balken, -baum, *m.*
Грїдїшник, *m.* Gemüsegarten, *m.*
Грїдїщий, *a.* kommend, künftig,
III. II. 167. [Schlamm, *m.*
Грїзвь, *f.* грїзиво, *n.* *K.* Koth, *n.*
Грїзвкий, *a.* в. Грувкий.
Грїзнїти, *v.* *a.* mit Schmutz erfüllen.
Грїанути, *v.* Грувнути.
Грїзовина, *f.* в. Грубовина.
Грїзотя, *f.* в. Грїзвь.
Грїзюка, *f.* Pfütze, *f.*; 2) в. Грїзвь.
Грїак, стук-грїак! *int.* von грїк-
нути, *Plc.*
Грїакнїти, грїакотїти, *v.* *n.* mit
Getös herunterfallen; tosen; poltern.
Грїань, *f.* Lichtnelke, *f.* (*Lychnis
ohalcedonica*).
Грїана, *f.* грїана недїля Pfingstsonn-
tag, *m.* Mc. 309 Zak. [as, *B.*
Грїанець, -нця, *m.* Lysaena Phlae-
Грїанїшник, *m.* *K.* в. Гранїчник.
Грїанути, *v.* *n.* mit Wucht einschla-
gen, schmettern, Ф. [hoch fallen, bauen].
Грїпнути, грїпснути, *v.* *n.* plötz-
Грїасть, *f.* Inhalt, *m.*
Грїастиця, *f.* Knäuelgras, *n.* (*Dac-
tylis glomerata*).
Грїастий, *a.* 3z. inhaltsvoll, -schwer.
Грїахнути, *v.* *n.* чїтка — laut wer-
den, erschallen.
Грїахотїти, *v.* *n.* klappern.
I. Грїба, *f.* Lippe, Lefze, *f.*; 2) Mund,
m. надїти грїби schmallen. [Pilze, *pl.* *m.*
II. Грїба, *f.* *gew. pl.* грїби Schwämme,
I. Грїбана жовта Goldnessel, *f.* (*Ga-
leobdolon luteum*), *B.*
II. Грїбана, *f.* slowakische Kleidung.
Грїбастий, (-тий), *a.* mit dicken,
wulstigen Lippen, III. I. 195; — мед-
вїдї Lippen-, Lefzenbär, *m.*; грїбати, *pl.*
Lippenblüthige, *pl.* (Labiatae).
I. Грїбїтель, *m.* Verderber, Vertilger,
III. II. 272 Mörder, *m.* [störerin, *f.*
Грїбїтелька, *f.* Verderberin, Zer-
Грїбїтельний, *a.* Шар. vernob-

tend, verderblich. [н. Pest, *f.*
Губїтельство, *n.* *Te.* Verderben,
Губїти, *v.* *a.* verderben, zu Grunde
richten, zerstören; ins Unglück stürzen;
— а сего сїага hinrichten; 2) verlie-
ren, verschleudern. [в. Губа I.
Губїще, *n.* *aug.* грїбонька, *f.* *dim.*
Губїйка, *f.* Süßwasserschwamm, *m.*
(Spongilla), *B.*
Губїка, *f.* Baumschwamm, *m.* — мо-
дринїва Lärchenschwamm, (*Polyporus
officinalis*); -чирївка Zunderschwamm,
Buohenpilz, *m.* (*P. fomentarius*); 2) — мбр-
ска Badeschwamm, (*Spongia officinalis*).
Губковатий, *a.* schwammig.
Губниї, Lippen-, labial.
Губоват, *f.* Pilzsternkoralle, *f.* (Fun-
gia), *B.* [zähnochen, *n.* (Chilodon), *B.*
Губовубець, -бця, *m.* Lippen-
Губолюб, *m.* Myoetochares, *B.*
Губчак, *pl.* Seeschwämme, *pl.* A-
morphozoos, *B.*
Губчарка, *f.* в. Білавка головата.
Губчастий, *a.* schwammig.
Губяк, *m.* Boletophagus, *B.*
Губявець, -вця, *m.* губявий,
губнявий, губнявий, *a.* näselnd, stam-
melnd, *Kv.* 396.
Губнати, губнїти, губнївити, *v.* *n.*
näseln, stammeln, *Ks.* II. 135.
Губнїти, губнїти, *v.* *n.* dumpf
schallen, *Plc.*; 2) girren.
Губгон, *m.* dumper Schall, *Plc.*
Гуд, *m.* в. Гук 3).
Гудак, (*d.* гудачок, -чка), гудець,
-дця, *m.* Musikant, *m.*
Гудьба, *f.* Musik, *f.*
Гуджал *int.* zum Hetzen der Hunde.
Гудик, *m.* Junikäfer, *n.* (*Melolon-
tha solstitialis*), *B.*
Гудина, *f.* в. Орїдина.
Гудило, *m.* Immertadler, *m.*
Гудїти, [гуджу, гудїш], *v.* *a.* tadeln,
verunglimpfen, herabsetzen, *Пом.* III. 26.
Гудїти, [гуджї, гудїш, *Оч.* §. 201.
211] hallen, schallen; brausen; 2) gur-
ren (губуб); 3) brummen, *vgl.* Густя.
Гудкувати, *v.* *n.* einander erzäh-
len, plauschen, plärren.
Гуж, *m.* Seil, *n.* Schnur, *f.*; 2) Kum-
metriemen, *m.* АД. II. 147* в едїн гуж
во мною тарнїте wirket mit mir einig
zusammen zu einem u. demselben Ziele;

2) Zug, Strich (v. Vögeln); гужем in
e. langen Reihe hintereinander v. Ключ-
чем, *Lech.*
Гужва, гужьва, гужков, -жви, *f.*
Ф. в. Ужєвка, вужєвка; 2) Zugkette,
Гужар, *m.* Husar, *m.* [*f.* в. Тявь.
Гужати ся, säumen, §.
Гужер, *m.* гужьро, *n.* гужїр, (*d.* гу-
вирець, *P.* II. 30) der untere Theil des
Garbens, des Baumstammes; Koben-
holz, *n.* Boden, Grund, *m.*
Гужерувати, *v.* *a.* von unten e.
Stamm abschneiden. [Gesäss, *n.*
Гужїця, *f.* das Hintere, Arsch, *m.*
Гужїрине, *n.* das mit Gras unter-
mischte Stroh vom unteren Theile des
Garbens, das beim Dreschen sich loslöset.
Гужка, *f.* das hintere (breite, stumpfe)
Ende des Eies.
Гужкати, *v.* *n.* ungefüge hin hüpfen, *B.*
Гужли, *pl.* Unterhosen, *pl.*
Гужно, *n.* das Hintere, Gesäss, *n.*;
2) *pl.* в. Гужли.
Гужобий, гужобал, *m.* Arschpauker, *m.*
Гужок, -ака, *m.* der hintere, stumpfe
Theil.
Гуїц! *int.* Scheuchruf gegen Ferkeln.
Гук, *m.* Knall, Schall, Donner, *m.*
Gepolter, *n.*; 2) гук, гўком, *H.* 274
grosse Masse, Wust, *m.*; 3) rauschen-
der Wasserfall; 4) Rohrdommel, *f.*; 5)
гук, гўкало, в. Гўпало; 6) Bassgeige,
f.; 7) lederner Dudelsack.
Гуканїна, *f.* гўканє, *n.* laute Rufe,
pl. das Schreien.
Гукати, (гўкнїти), *v.* *a.* когб, *M.*
nach jmdm laut rufen; *v.* *n.* dumpfen
Laut geben, laut zu-rufen; 2) на когб
jmdn schelten; 3) — ся (von der Bau)
rauschen, brünstig sein.
Гўкля, *f.* liederliches Weib, Hure, *f.*
Гукотїя, *Mi.* II. 71, гукотїя, *f.*
öfteres starkes Rufen, *n.* Lärmen, Lärm, *m.*
Гул, *m.* fernes dumpfes Getöse, Nach-
hall, *m.* *IT.*
Гуль, *m.* АД. Tölpel, Dummkopf, *m.*
Гулавий, *a.* verrückt, wahnsinnig.
Гулатий, *a.* aufgeblasen, aufgedun-
sen, *Пол.*
Гульба, *f.* *M.* Unterhaltung, *f.* Fest-
gelage, *n.* Tanzunterhaltung, *f.* Tänze,
pl. *Bax.*; 2) Spaziergang, *m.* Prome-
nade, *f.* *RC.* (82) V. 355.

Гульбище, *m.* Unterhaltungsort, Spazierort, *m.* [M. II. 83.]

Гульбоці, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*

Гульбоца, *m.* *v.* Гультай, III. I. 311.

Гулий, *s. a. m.* Rothkehlohen, *m.* (*Lusciola tuberculata*).

Гуляти, *v. a.* *MIII.* tadeln, bespötn, zum Besten haben; 2) Φ . verlocken, verführen; mit falschem Versprechen hinhalten.

Гуляця, *f. v.* Вуляця. [Cm.]

Гуляі, *pl.* Ч. V. 454 *Vein.* der голуби,

Гуляі *інт.* *v.* vom plötzlich, unerwarteten Erscheinen, Ankommen, *Oz.* 217, 9.

Гулякати, гулянути, *v. n.* aufhüpfen; 2) schnell untertauchen. [2] flottes Leben.

Гуляки, гуляі, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*;

Гуляі, *f. v.* Гуляба; 2) Zeohgelege, *n.* Sauferei, *f.* *Ka.* II. 135; 3) Musse, Mussezeit, *f.* *Цр.* II. 223.

Гультай, *m.* Schwelger, *m.* liederlicher Kerl; 2) Schlingel, Kujon, Lump, Gauner, Halunke, *m.* [lumpen.]

Гультайти, *v. n.* *Cm.* flott leben,

Гультайство, *n. v.* Гильтайство.

Гулякати, *v. n.* на когò jmdn schreiend tadeln.

Гуляй-город, *m.* -городина, *f.* wandelnde Stadt; ehem. bedeckte Schlitten mit Kanonen u. Schiesscharten; beweglicher Thurm.

Гуляка, гуляко, *m.* Lebemann, *m.* flotter Bursche; der Liederliche.

Гулянка, *f.* Tanzunterhaltung, *f.*;

2) Schmaus, Gastmal, *n.*; 3) гулянками, *adv.* in freien, müssigen Stunden.

Гулярка, *f.* Φ . (*Веч.* 21)?

Гуляти, *v. n.* tanzen; sich unterhalten, sich ergötzen; 2) spazieren gehen, müssig lustwandeln; 3) leben, *III.* I. 128 *bes.* liederlich leben, ausschweifen; — в карти, *P.* I. 107 *v.* Грати

вк.; — ся чим, *K.* (*II.* 92) womit spielen.

Гуляций, *a.* lustig, flott lebend; müssig gehend; — хлопець tüchtiger Tänzer; 2) — кінєць, *Ч.* III. 99 freihängendes Ende; frei, lose, müssig 104; — день geschäftsfrei, Feiertag, *m.*

Гуманізм, *m.*; гуманність, -ости, *f.* Humanismus, *m.*; Humanität, *f.*

Гуманный, *a.* human, menschenfreundlich.

Гумане, *H.* 50 *vocat.* *v.* Игумен.

Гумєнный, *s. a. m.* гумєнник, *m.* *Km.* Tennenwächter, *m.*

Гуменцє, -ндя, *n.* полове Pfaffenröhrlin, *n.* Butterblume, *f.* (*Taraxacum officinale*, *T. dens leonis*); 2) Tonsurglatze, *f.* *Лєв.* [m. *Цом.* III. 29.]

Гумно, *n.* Scheunen-, Schoberplatz, Гумотати ся в. Гомотати ся.

Гунá, *f. K.* *v.* Лунá, *III.*

Гунáти, *v. n.* wiederhallen, stark schallen, *III.*

Гуньба, *f. v.* Буркун-віле.

Гунька, *f. v.* Гуня 1).

Гунство, *n. coll.* гунцвот, *m.* Hundsfott, *m.* *Цом.* II. 28.

Гунути, *v. n.* *TP.* 9. 23 schallen; 2) *v. a.* einstürzen, wuchtig stossen; 3) *v.* Шугнути, *III.*

Гуня, *f.* grober Tuchrock; 2) kleine Sippe der Auerhähne, *B.*; гунев літати scharenweise.

Гуняник, *m.* in гуня Gekleideter, *V.*

Гуп-гуп! *інт.* *v.* Schlagen u. Hüpfen.

Гупало, *n.* Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (*Ardea stellaris*).

Гупати, гупнути, гупотати, *v. n.* stark niederfallen; 2) poltern, polternd

Гупко, *m. v.* Оауа. [gehen.]

Гупоніти, *v. n.* dumpf schallen.

Гуррр!-гурр! *інт.* *v.* Kollern u. Dröhnen; гурра! hurrah!

Гурáк, *m. v.* Угрáк.

Гурба, *f.* Haufen, *m.* Schar, *f. M.*

Гурда, *f. v.* Вурда.

Гурйти, *v.* Гуляти.

Гурка, *f.* Guria (weibl. *N.*).

Гуркало, *n.* Art schwirrendes Spielzeug; 2) *m.* Poltergeist, Tumbler, Schwätzer, *m.*; 3) *n.* kleiner Wasserfall, (*B.*)

Гуркати, *v. n.* poltern, klopfen, schlagen.

Гурко, *m.* Gurius (männl. *N.*).

Гуркит, -оту, *m.* гуркота, гуркотія, *M.* II. 71, гуркотня, *f.* *Me.* 3 *Ge-*

polter, Getöse, Gerassel, *n.*; 2) Lärm, *m.*

Гуркотати, *v. n. v.* Гуркати; 2) girren. [taube, *f.* (*Columbus oenas*)]

Гуркотлявец, -вця, *m.* Holz-Гуркотлявочка, *f.* *M.* II. 114 голубонька-Туртелтубchen, *n.* [(голуб).]

Гурлякати, *v. n.* girren, gurren

Гурма, *f. v.* Гурба.

Гурман, *m.* Fuderl, *n.* — соли; 2)

гурманом, в-гурман, *3e.* auf ein Mal, haufenweise.

Гурманка, *f.* grosser Ballen zusammengekehlten Schafkäses; 2) *v.* Тópка (соля).

Гурный, *a.* stolz, boffartig.

Гурок, -рка, *m. v.* Огирок.

Гурт, *m.* Gesamtheit; Gesellschaft, *f.* гурт грошей *v.* Menge Geldes, viel Geld; на гурт, гуртом купувати im Grossen, en gros ohne Auswahl auf, einkaufen; в гурті, в гурт, *adv.* zusammen, *P.* I. 22; 2) Rindviehherde, *f.* *C.* I. 18. 91.

Гуртова, *f.* Mass, *n.* — горівки (*B.*)

Гуртовий, гуртовий, *a.* zum гурт geh., collectiv, in Massen, Massen-, en gros; 2) öffentlich, Gemein; 3) *Lo.* 69 *v.* natürlichen Kindern. [Grosshändler, *m.*

Гуртовник, *m.* Aufkäufer en gros, Гурток, (-бочок), *m. dim.* *v.* Гурт, kleine Gruppe, Truppe, Sippschaft.

Гуртоправ, *m.* Hüter od. Züchter des гурт Viehes, *m.*

Гуртувати, *v. a.* zusammen machen, -treiben; (nach gewissem Plan) *v.* Згруппувати. [Wildgans.]

Гусь, *f.* Gans; — сіра (дйка) Grau-, Гусак, *m.* Ganser, Gänserich, *m.* гусакòм hintereinander (wie eine Reihe Gause); 2) Art Tanz; 3) Hohlziegel, *m.*

Гусар, *v.* Гусар. [4] Art Fussfessel.

Гусарян, *m.* Husar; 2) Husarensohn, *m.* [nes Husaren.]

Гусарка, *f.* Geliebte, das Weib ei-Гусаш, *m.* *ungr.* *v.* Сороковець, *Гол.* III. 431.

Гусєвки, (-сїв-), гусєлки, *Ал.* 407 *pl. dim.* *v.* Гусєли, *АД.* I. 37, *Гол.* III. 57.

Гусєвняця, *f.* *АД.* I. 37 die Kammer wo die гусєвки aufbewahrt werden, *Гол.* III. 57. [s. Вусєльниця.]

Гусєнь, *f. coll.* *K.* *Гр.* гусєвняця, *f.* Гусєвничик, *m.* Raupenschlupfwespe, *f.* (*Microgaster*). [*f.* (*Chenopue*), *B.*

Гусєвничка, *f.* Gänsefusschnecke, Гусєня, -яти, *n. v.* Гусє.

Гусємець, -мця, *m.* Gänsekresse, *f.* (*Arabis hirsuta*). [сятник 3].

Гусєин, *a.* Gänse-; -а ланка *v.* Гусєвничка, -ндя, *m.* Sternlauch, *n.* (*Gagea pusilla*).

Гусєльниця, *f. v.* Гусєнь.

Гусєр, *m.* Ganszwitter, *m.*

Гусєка, (*d.* гусєчка), *f.* Gans, *f.*;

2) — соли *v.* Тópка; 3) längliche Semmel; 4) *pl.* гусєки *v.* Латáте; 5) — прядива *v.* Gebinde von Gespinnst. [жєм.]

Гусєком, *adv.* *Лєв.* *v.* Гуж2): гусєль, *f. pl.* гусєли, гусєл Gussli, *e.* Saiteninstrument, wo die Saiten mit den Fingern gegriffen werden, liegende Harfe, Zither, *f.* [neue Milch.]

Гусєланка, *f.* eingekochte geron-

Гусєляр, *m.* Lautespieler, Gusslispieler, Harfner, Harfenspieler, *m.* *III.* II. 247.

Гусєняк, *m.* Gänsestall, *m.* *Пор.*

Гусєнути, *v. n. v.* Гусєвнати.

Гусєвний, *a.* genug dicht.

Гусєвський, *a.* -а дўша, *Пом.* II. 28 *v.* Гундицький

Гусєй, [гулў, гудєш, гудє, *Oz.* §. 201] musizieren, spielen; 2) summen; 3) brausen (*шїтер*).

Гусєй, *a.* dicht; 2) dick, grob; *He.* — гóлос grobe Stimme; 3) Гусєй *N.* *v.* Berges.

Гусєйра, (-йрка), *f.* Güster, Zobelpleinze, *f.* (*Abraham blica*).

Гусєстєльний, *a.* Verdichtungs-, Compressions-, *Пол.*

Гусєйти, *v. a.* verdichten, verdicken.

Гусєйшати, *v. n.* dichter werden, sich verdichten.

Гусєстєть, -ости, *f.* Dichte, Dichtigkeit; — людности Bevölkerungsdichte, *f.* *Цє.* [teren, sehr oft.]

Гусєсто, *adv.* dicht; -часно des Oof-Густоволбєсий, *a.* dichtbehaart.

Густокрўтий, *a.* dicht gewunden, *MIII.*

Густолястий, *a.* dichtblätтерig.

Густоножка, *f.* — вєлна Schnurassel, *f.* Tausendfuss, *m.* (*Julus terrestris*).

Густомір, *m.* Dichtigkeitsmesser, *m.*

Густотá, *f.* *Oz.* *v.* Гусєстєть. [*Пол.*

Гусєя, -яти, гусєятко, -тка, *n.* ganz junges Gänsehen, Güssel, *B.*

Гусєятина, *f.* Gänsefleisch, *n.*

Гусєятник, *m.* Gause-, Fingerkraut, *n.* (*Potentilla anserina*); 2) *v.* Гусємець; 3) Gänsehirt, *m.* [etc. (*Fabrik*).

Гутá, *f.* Hütte, *f.* Eisen-, Glashütte

Гутáти, *v. a.* *v.* Гáти.

Гутáти, *v. m.* *v.* Гудáти, girren. [Klumpen.]

Гутáра, *aug.* -прýска), *f.* grosser

Гутиско, гутіще, *n.* Ort wo e. guta war.

Гутір, *Max.* гутірка, гуторка, *f.* Spruch, *m.* Anekdote, *f.* *Kv.* 381; 2) Gerede; Gespräch, *n.* Unterredung, *f.*

Гутіти, *v. n.* brausen, (*B.*).

Гутній, *a.* Hütten-.

Гутній, *m.* Hüttenarbeiter, *m.*

Гутнійство, *n.* Hüttenwesen, *n.* *Term.*

Гуторити, *v. a.* Gespräch führen, plaudern. [Готлбв.

Гуфлянка, *f.* Haken an der Kette

Гуфналь, (*d.* гуфналик), *m.* Hufnagel, *m.*

Гуц, гуді, гудца, гудцюдо! *int.* horsa!

Гудцати, гудцати, гудцати, *v. a.* nach oben schaukelnd werfen, hätscheln.

Гудцал, *m.* ruthen. Einwohner der Flussgebiete von oberer Бистриця, vom Прут, Черемош, Серет u. einem Theile v. mittlerem Дністр.

Гудцалія, гудцальщина, *f.* Huzul.

Гудцалка, *f.* Huzulin, *f.*; 2) Art

Volklied u. Volksweise zum Spielen, Singen od. Tanzen. [Ienpferd

Гудцалок, -лка, *m.* kleines Huzul.

Гудцальский, *a.* Huzulen-, huzulisch.

Гудцалік, (*d.* -улячок), *m.* v. Гудцалок; 2) sehr kurzes huzul. Pelz.

Гудця, *f.* Wiege, *f.* (in d. Kinderspr.)

Гучати, гучіти, *v. n.* dumpf dröhnen, schallen; schreien.

Гучка, *f. coll.* Treiber bei d. Jagd, *pl.*; 2) *spl.* *Tachina fera*, *B.*

Гучлявий, *a. B.* weithinschallend; 2) *M. II.* 78 summend.

Гучній, *a.* überaus laut, sohallend; там було гучно dort gieng's hoch.

Гучність, -ости, *f.* Fähigkeit zum Klingeln, zum Schallen, *f.*; 2) Getöse, Saug u. Braus, *n.* *Pic.*

Гучок, -чка, *m.* Kreisel, *m.*; 2) Brechfliege, *f.* (*Musca vomitoria*); 3) Krippe, Gosse beim Brunnen.

Гушлі, (*d.* гушэльки), *pl.* Geige, *f.* (*vgl.* Гуслі)

Гушма, *adv.* im Haufen, *Gr.* 20.

Гушняк, *m.* колосатий Federkraut, Tausendblatt, (*Myriophyllum spicatum*).

Гушц, *m.* v. Гушавнік.

Гушца, *f.* Dichteit, *f.* *übhpt.* alles Dichte, Massive, Compacte, *He. H.* 29;

2) Brei, *n.* dicker eingekochter Saft, *Kv.* 308; 2) Bodensatz, *m.* Hefen, *f. pl.*

Гушавина, *f.* Dickicht, *n.*

Гушавнік, гушак, *m.* dichtes Gebüsch, Gestrüpp, *Зар. Фр.*

Гушавнікова віка Heckenwicke, *f.* (*Vicia dumetorum*).

Гушцинь, гушціна, (-іня), *f. P. I.* 133. *IF. C. I.* 98 v. Гушавина.

Г.

Г, fünfter Buchstabe (Гіма) Manches unter Г Fehlende s. unter Г.

Габ, *m. gew. pl.* Teichmuscheln, *pl.*

I. Габати, *v.* Габати.

II. Габати, габати, *v. a.* die Hand in etw. Flüssiges stecken; 2) s. Габати.

Габівка, *f.* Erastria, *B.*

Габовець, -вці, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (*Aglaja*).

Габорцьо, *m.* Teufel, *m.*

Гіва, *f.* Nebelkrähe, *f.* (*Corvus cornix*); * гави ловити zerstreut hingaffen, Allotrien treiben. [2) s. Куанькати.

Гівати, *v. n.* den Mund aufmachen;

Гівенія, -яти, *n.* *Др. с.* 272 Junge

Гавуни, *m.* grosser Topf. [einer гави.

Гавора, *f.* Loch, *n.*

Гавра, *f.* winterliche Lagerstätte des Bären; 2) § Schlund, *m.*; loses Maul

розпускати гавру s. d. f. [schreien.

Гаврати, *v. n.* maulen, sehr laut

Гаврач, *m.* Maulmacher, Plauscher, *m.*

Гавуля, *f.* v. Гайса.

Галарадь, *m.* Schaf, Ziegenkoth, *n.*

Гадатэуш, *m.* § Wortführer, Redner, *m.*

Гаджала, *f.* Knöchel, *m.*; 2) s. Гіла.

Гаджалгати, *v. n.* Kauderwelsch

sprechen.

Гаджэло, *v.* Качэло, качало.

Гаджйна, *f.* *N.* v. полоніна.

Гаджуляти, *v.* Качуляти.

Гадвигати, *v.* Скобогати. [us).

Гадвуля, *f.* Rosskäfer, *m.* (*Scarabae-*

Гав, *m.* Gas, *n.*

Гаса, *f.* Gaze, *f.* Flortuch, *n.*

Гавда, (*d.* гавдик), *m.* v. Господар.

Гавдіня, (*d.* гавдінька), *f.* v. Господарня. [дърний.

Гавдівий, гавдовитий, *v.* Господарствó, *v.* Господарство.

Гавдівство, *v.* Господарство.

Гавдувати, *v.* Господарувати.

Гавета, *f.* Zeitung, *f.*

Гаветний, *a.* Zeitungs-.

Гаветник, гаветяр, *m.* Zeitung-

schreiber, Journalist, *m.*

Гаветярство, *n.* Journalistik, *f.*

Гавовий, *a.* Gas-; gasartig, *Пол.*

I. Гайда, *f.* галух, *m.* v. Бульба.

II. Гайда, *m. f.* (schlechter) Hund;

Taugenichts, *m.*

III. Гайда, гайдиця, гайдичка, *f.*

Art Hirtenflöte, *f.*; 2) *pl.* Dudelsack, *m.*

Гайдяр, *m.* Dudelsackspieler, *m.*

Гайса, *f.* v. Мёрша.

Гіла, *f. gew. pl.* § Гіли § Füße, *pl.*

Галаван, *v.* Галадан.

Галаган, *m.* grosser (kupferner Topf;

2) Kupfermünze: Vierkreuzerstück, *n.*;

3) *K. (Doss.)* 219) verloschener Feuer-

Галаганда, *f.* v. Барабля. [brand.

Галагантати, *v. n.* schnattern.

Галаган, *m.* grosser Topf.

Галаганса, *f.* loses Maul.

Галагангати, галагангати, *v. n.* plausen, plägen.

Галангати, *v.* Беленгати.

Гальванізм, *m.* Galvanismus, *m.*

Гальванічний, *a.* galvanisch.

Галла, *f.* Meeräsche, *f.* (*Mugil chelo*).

Галган, *m.* Lump, *m.*; 2) Lumpen,

Галера, *f.* Galeere, *f.* [Hader, *pl.*

Галерія, *f.* Gallerie, *f.* (галерія, *III.*).

Галерний, *a.* Galeeren-.

Галиця, *f.* Ungezieher; 2) Hausge-

flügel, *n.* (Ф.); 3) v. Довжнік 2), *B.*

Галір, *m.* viereckige Capuze, Pelerine

an der чуга.

Галірд, *m.* Art italien. Tanz, *C.*

Галка, *f.* v. Гілка.

Гальон, *m.* Tresse, Borte, *f.* [chen, *m.*

Гальонка, *f.* Kopfschmuck der Mäd-

Галунок, -нка, *m.* buntes Band.

Галюга, *f.* v. Гілиця, *B.*

Галія, *f.* pntzsüchtiges Weib, Ko-

lette, *f.* [Giehandlung, *f.*

Галантерейний sklep Galante-

Галантність, -ости, *f.* Galante-

rie, Courtoisie, *f.*

Галляр, *m.* Flussboot, *n.*

Галлярник, *m.* Zimmerer od. Führer eines Галляр. [2) Gallapfel, *m.*

Галясівка, *f.* *Пол.* Gallwespe, *f.*;

Гіма, *f.* *N.d.* Buchst. Г, (*f.*); in d. Musik:

Tonleiter, *f.*

Гімба, *f.* *ungr.* grosser Knopf.

Гімлати, *v. a.* langsam, ohne Lust

fressen.

Гімлявий, *a.* ohne Lust zu fressen.

Гімнути, *v. a.* § aufessen, versoblin-

Ганá, *v.* Ганá. [gen.

Ганат, *m.* Stück Leinwand; ганат-

те=шмáте.

Ганліони, *pl.* Ganglien, Nerven-

knoten, *pl.* [d. Felle des Viehes), *pl.*

Гансүлики, *pl.* Mistklümpchen (an

Ганок, -нка, (*d.* ганочок), *m.* Gang,

Vorbau, Auftritt vor dem Eingange

eines Hauses, *m.* Freitreppe, *f.* *IIom. II.* 28.

Ганч, *m.* Tadel, Fehler, *m.* Gebrechen, *n.*

Ганчавий, ганчавитий, *a.* fehler-

haft, mit e. Fehler behaftet.

Ганчувати, *v. a.* tudeln, an etw.

Mängel entdecken.

Ганя, *f.* v. Кáня.

Гара, *f.* Falze, Rinne, Hohlkehle, *f.*;

2) Wagenkiste zum Verführen der Kar-

toffeln; 3) etw. Schwerfälliges. [бурка.

Гарабля, гардибурка, *v.* Мандя-

Гаргара, *f.* Polar-Ente, *f.* (*Colum-*

bus arcticus). [ганка.

Гаргачка, гарганка (гир-), *v.* Гор-

Гарда, *f.* Schmuck, *m.* Zierat, *n.*

Гарган, *m.* v. Тарган.

Гардий, гардищий, *a.* stolz.

Гардити ся stolz den Kopf hoch-

halten (v. Pferd).

Гарувати, *v. a.* ausfalzen, e. Rinne

machen; 2) zerwühlen, zerstampfen.

Гатра, *f.* Gatter in d. Brettmühle, *n.*

Гатунок, -нку, *m.* Gattung, Art, *f.*

Гатункувати, *v. a.* *II.* specialisieren.

[f.; 2) v. Деркач 2).

Гіцик, гідок, -чка, *m.* Fledermaus,

Гих, *m.* Geck, *m.*

Гібол, *m.* v. Кірць.

Гивадати, *v.* Міцати.

Гвалт, *m.* (Gewalt), Gewaltthat, *f.*

Sturm, *m.* на — двоювати d. Sturmglo-

cke läuten; Schmerzensschrei, Aufruf,

m. *III. I.* 65. 79. 82.

Гвалтовний, *a.* Gewalt-, gewalt-
sam, *Me.* 373; unruhig, *K.*
Гвалтувати, *v. n.* протів ког.
He. gegen jmdn *e.* gewaltigen Lärm
erheben; um Hilfe rufen.
Гвардійський, *a.* zur Garde geh.
Гвардія, *f.* Garde, Leibwache, *f.*
Гвардійон, *m.* Gardist, *m.* *Om.*
Гвінт, *m.* Гвинтівний. *f.* Schraubен-
gewinde, *n.* -gang, *n.* [Schießgewehr.
Гвинтівка, *f.* gezogenes Rohr, *g.*
Гвинтовник, *m.* Schraubeneisen, *n.*
Гвинтувати, *v. a.* den Гвінт aus-
führen.
Ге-се-се! *int.* vom Schnattern d. Gänse.
Гевал, *m.* gemeiner Bauer; 2) Land-
reicher, *m.* *C.*
Гевкнутити, *v. n.* im Inneren erdröhnen.
Гелавка, *f.* *v.* Гоголь.
Гелати, *v. n.* schnattern (v. Gänsen).
Гелік, *m.* *v.* Гетель.
Гедв, гедвель, гедвик, *m.* Rinder-
bremse, (Oestrus bovis); 2) Pferdebrems-
fliege, *f.* (Gastrus equi); * гедва пій-
мати (в стакані) *e.* tüchtigen Schluck
machen; гедвика вкіннути einen Streich
spielen, ein Schnippchen schlagen.
Гедван, *m.* *v.* Тарган.
Гедвати — гедвалити — гедвити ся
toben; herumlaufen (vom Vieh, wenn
es von гедв gestochen wird); sehr un-
ruhig werden, *C.*
Гедв'ла, *f.* *Me.* grosses Fass.
Гедло, *n.* *Zan.* II. 558 *v.* Р'б'кас.
Гед, *m.* *Пол.* *v.* Гедв.
Гед! *int.* vom Schnattern d. Gänse.
Гелавець, -вця, *m.* Hauben-, Koth-
Гелавий, *a.* *v.* Келавий. [lerche, *f.*
Гелевятий, *a.* Гелевач, *m.* §. ein
Dickbauch.
Гелево, *n.* §. dicker Bauch.
Гелета, гелетка, *f.* Fass, *n.* *gew.* 1/4
Schffel = чвертва. [geflüss.
Гелетя, -яти, *n.* hölzernes Miloh.
Гелка, *f.* *Zan.* II. 381 *v.* Г'ля. Beule.
Гелт'юнок, -нку, *m.* *v.* Стар'юнок.
Gr. 19. [кувати.
Гембарувати, гембати *v.* Паще-
Гембрити ся sich stolz spreizen.
Генб'рний, *a.* *v.* Гоб'рний.
Генерал, *m.* General, *m.* *v.* Гнерал.
Генеральний, *a.* allgemein; -а
рада козацька. *Kv.* 182.

Генеральша, *f.* *v.* Гнерал'ова.
Генз'ра, *f.* Gentiana, (*B.*).
Геній, *m.* Genius, *m.*; 2) Genie, *n.*
Геніальний, *a.* genial.
Геніальність, -ости, *f.* Geniali-
тат, *f.* Genie, *n.*
Географія, *f.* Geographie, *f.*
Географічний, *a.* geographisch.
Геологія, *f.* Geologie, *f.*
Геологічний, *a.* geologisch.
Геометрія, *f.* Geometrie, *f.*
Геометричний, *a.* geometrisch.
Геоморфічний, *a.* *He.* geomorphisch.
Гер, *m.* Giersch, Zipperleinkraut, *n.*
(Aegopodium).
Гер'авка, *v.* Гар'ячка.
Гер'елія, *f.* Kognurum, *m.*
Гер'отати, *v. n.* schnarren, kullern,
A. P. 156; 2) röcheln.
Гердан, *m.* mit Glaskorallen be-
hendes od. gesticktes Band als Kopfbinde
od. Schmuck um den Hals für Mädchen
od. um den Hut für Burschen, *Kol.* I. 38. 40.
Гер'еса, *f.* Kreisel, Brettrud zum Kna-
benspiel geh. *Lgr.* 6 *gew. pl.*; 2) Art
Wurfspiel; Damenspiel.
Гер'елія, *f.* *TP.* 63 Umzug hal-
tender lärmender Haufen.
Гетель, -тя, *m.* *v.* Дятель.
Геоф, *m.* Schöppföfel, *m.*
Гейворон, *a.* Жайворон.
Гви, *pl.* Schäckerei, *f.* Muthwille, *m.*
Гвик, *m.* *v.* Сліпень бійчий.
Гвимс, *m.* Gesimse, *n.*
Гвіти ся, *v.* Гедвати ся; 2) в ким
mit jmdm schäckern, muthwillig scherzen.
Гис'ячки, *pl.* *v.* Агрест.
Гис'ля, *f.* *v.* Иг'ля.
Гійнути, *v. n.* §. crepiere, *P.* I. 6.
Гир'ан, *m.* tatarischer Kriegsmusiker.
Гир'ла, *f.* grosses Erdloch, Erdspalte,
f. (Ф.). [Wgr. XI. *Os.* 77.
Гід, гідько, гідити & *v.* Дід, дідько &
Гілик, *m.* *v.* Илько (?).
Гімназія, *f.* Gymnasium, *n.*
Гімназіяльний, *a.* Gymnasial-
Гімнастик, *m.* Gymnastiker, *m.*
Гімнастика, *f.* Gymnastik, *f.*
Гімнастичний, *a.* gymnastisch.
Гінд'фра, *f.* Art Gebirgspflanze.
Гінекей, *m.* III. Gynäkeion, Frauenge-
mach, *n.* [(= ангідрит) wasserfreier G.
Гіпс, *m.* Gips, *m.*; 2) — безводний

Гіпсовий, *a.* aus Gips.
Гіпсовиця, *f.* Mauer Gipskraut, *n.*
(Gypsophila muralis). [(п'б'ле).
Гіпсувати, *v. a.* mit Gips bestreuen
Гір'ля, *f.* oben gekrümmter Hir-
tenstab, *IT.* [вати.
Гіц'ок, гіцкувати, *v.* Діц'ок, діцку-
Гія, *f.* Brauntwein, *m.*
Гл'ел, *m.* Kälberlab, *m.* (als Gärstoff
der Schafsmiloh). [вати.
Глей, глейоватий, *v.* Глей &
Глей, *m.* *v.* Д'б'ра. [Mi. IV. 526.
Глі, глі, *v.* Длі, длі, *Os.* 77; глі-глі,
Глоба, *m.* kleiner Käseballen, -klum-
pen. [гати.
Глонд'яти, (-нт'яти), *v. a.* Хлен-
Глювати, *v. n.* *v.* Улюбдати ся.
Гля, *v.* Гел, Гляти (Гляжити)
v. Вал'ляти.
Гм'рати, гн'рати, *v. n.* grübeln,
wühlen; гн'рати pantschen, flau arbei-
Гнес, гнеска, *v.* Днесь &. [тен.
Гняра, *m.* Grübler, *m.*
Гнип, гнипець, -пця, *m.* Schuster-
knief, *m.* *Пом.* II. 28.
Гніт, *g.* гніта, *m.* Docht, *m.*
Гномічний, *a.* gnomisch, Gnomon-, *K.*
Гнотар, *m.* Dochtmacher, *m.*
Гнотв, *n.* coll. Dochte, *pl.* * Lumpen *pl.*
Гов'аш, *m.* armer Schlucker.
Говіти, *v. n.* *v.* Нід'ти (v. Vieh).
Говтиця, *f.* Knopf, *m.*
Гоба, *f.* Kreuzotter, *f.* (*B.*).
Гоб'дзи, (-ови). *pl.* Frucht der Preis-
selbeerstrauches, Preiselbeeren, *pl.*
Гоб'вник, *m.* Preiselbeere *f.* (Vacci-
nium vitis idaea).
Гогоман, *m.* Dummkopf.
Гоб'рний, *a.* stolz, sich brüstend.
Гог'іти, *v. n.* zwitschern, glucken.
Годва, *f.* ansteckender Hautaus-
schlag, *Гой.* *m.* *v.* Беньв *Os.* (61) XII. 39. [Gr. 19.
Голдувати, *v. a.* *Др.* c. 223 verwalten.
Гольфа, *f.* Wunde *f.* [ner Knopf (*B.*).
Гомбичка, *f.* *dim.* kleiner metalle-
Гондволак, *m.*, *v.* Гудв.
Гонта, *f.* (*d.* Гонтин'на) Schindel,
Dachschindel, *f.*
Гонталь, *m.* Schindelnagel, *m.*
Гонтар, гонтар, *m.* Schindelspalter, *m.*
Гонтарка, *f.* Schindelwerkstätte, *f.*
Гов'іна, *f.* schindeldioke Holzpleis-
se, -platte, *f.*

Гонт'яти, *v. a.* mit Schindeln decken.
Гонт'яти, *v. n.* angenehm plaudern.
Гонт'овий, *a.* — dah Schindel-
Горальник, *m.* Werkführer in. *e.*
Горальня.
Горальня, *f.* Branntweimbrennerei, *f.*
Гор'ан, *m.* Berggipfel, *m.* (*B.*); *N.* *e.*
Горд'воля, *f.* *v.* Бульба. [Berges.
Госп'ода, *f.* Gasthaus, Wirtshaus, *n.*
Herberge, *f.*
Госп'одар, (*d.* -аренко, -арентьо,
Гол. III. 3), *m.* Hausherr, Herr, Wirt;
Landwirt, Landmann, *m.*
Госп'одарити, (-арувати), *v. n.*
Hausherr sein; wirtschaften, die Land-
wirtschaft betreiben, führen.
Госп'одарка, *f.* Wirtschaft, Land-
wirtschaft, *f.*; 2) *He.* (*n.* 307) *v.* Го-
спод'ія; дівчина- *с.*, *K.* *s.* *d.* folg.
Госп'одарний, *a.* wirtschaftlich;
emsig *v.* sparsam in *d.* Landw.
Госп'одарник, *m.* *K.* Reichsver-
weser, Staatsmann, *m.*
Госп'одарський, *a.* des Hauswir-
tes; wirtschaftlich, Wirtschafts-
Госп'одарство, *n.* *v.* Госп'одарка
1); Haushalt, *m.* [schaftsliebend.
Госп'одарувати, *a.* *K.* wirt-
Госп'од'ія, (*d.* -йнька), *f.* Haus-
frau; Wirtin; Wirtschaftlerin; 2) Her-
rin, Frau, *III.* I. 45; 3) — балю Patro-
Гот'яцький, *a.* gothisch. [nesse, *f.*
Готка, *f.* Auerhenne, *f.*; 2) Art wilde
Ende. [gallus); 2) Federbusch, *m.*
Готур, *m.* Auerhahn, *m.* (Tetrao uro-
Грабулець, -лця, *m.* das Feuer v.
Holzspähnen im Töpferofen.
Гравітація, *f.* *v.* Тягот'інс. *Пол.*
Гравітувати, *v.* Тяготи, gravi-
тативен. [auf die Zimmerdecke ruht.
Гр'алар, *m.* der mittlere Balken wo-
Град'сник, *m.* *Пол.* Thermometer, *m.*
Гр'ажда, *f.* *v.* Клітка, *Gr.* 19; 2)
Schuppen, *m.*
Грайв'єрник, *m.* Greisler, *m.*
Грайв'єрня, *f.* Greislerei, *f.* Frag-
nergeschäft.
Гр'алі. *pl.* Mistgabel, *f.*
Грам'атика, & *v.* Граматика.
Гранат, *m.* Granate, Art Spreng-
bomben, *f.*; 2) Granat, Granatstein, *m.*;
3) Granatbaum, -apfel, *m.* (Punica gra-
natum); 4) dunkelblaue Farbe, -es Tuch.

Гранітний, Гранатовий, *a.* Granat-Granit, *m.* Granit, *m.* [niton].
 Гранітовий, *a.* aus Granit, *gra-*
 Граса, *f.* Gärtnerkarat, *m.* Jäthacke, *f.*
 I. Грасувати, *v. a.* стужку аус-
 карстен, аусжäten; копїтами землю,
АД. I. 77 treten, zerstampfen.
 II. Грасувати, *v. n.* grassieren, wü-
 then, hausen.
 Грата, *f.* (*d. pl.* Grätke) Gitter, *n.*
 за Grатами hinter den Gitterfenstern,
d. i. im Gefängnis.
 Гратувати, *v. a.* vergittern, *Plc.*
 Гратулювати, *v. n.* gratulieren.
 Гратуляційний, *a.* Gratulations-
 Гратчастий, *a.* vergittet; 2) git-
 терформіг. [in, *f.*; Grätский, *a.* grätlich.
 Грає, *m.* Graf, *m.*; Графїня, *f.* Grä-
 Грашпан, *m.* Свіній камінь (Grün-
 span). [Feld, kahler, felsiger Berg.
 Грєгїт, (-хїт, -оту, *m.* steiniges
 Грєлати, *v. n.* quaken.
 Грєлорний, *a.* v. Моторний.
 Грєжда, *f.* grosses Gebäude, *vgl.*
 Грєжда; 2) *v.* Орєжда.
 Грєйцар, *m.* Kreuzer, *m.*
 Грєче, *v.* Grēche. [tet, artig.
 Грєчний, *a.* wohlanständig, -gesit-
 Грєчність, -ости, *f.* v. Чємність.
 Грїнда, *f.* v. Полїчка; 2) (Grendel).
 Грїнджа, *f.* Schnee mit Regen, *m.*
 Грїнджобли, *pl.* kleine Schlitten,
Лот. III. 99; 2) breitsohlige Holzschuhe
 zum Waten im Schnee.
 Грїс, (*d.* Grісочок), *m.* Gries, *m.* B.
 Грїф, *m.* Ч. I. 210 Greif, *m.* (fabelh.
 Vogel). [ніна.
 Грїца, *f.* N. v. Berges u. e. поло-
 Грїс, *m.* Herde der trächtigen Mut-
 Грїля, *f.* v. Бульба. [tersohafe, *f.*
 Грїунь, Грїунік, Грїунок, -нкá, *m.*
 Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* (B.) Berggipfel, *m.*
 Грїундвювати, *v. a.* H. VI. verschro-
 ben, verzwicket maachen §.
 Грїунт, (*d.* Grїунтик, Grїунтичко), -ту,
m. Grund u. Boden; Grundstück, Feld, *n.*
 Грїунтля, *f.* Flechtwerk aus дер-
 рева од свїд ам четєн. [Grundbesitz, *n.*
 Грїунтївка, *f.* Weib mit eigenem
 Грїунтовий, *a.* Grund; *He.* zu Grunde
 geleg.
 Грїунтовїк, *m.* Grundeigentümer, *m.*
 Грїунтувати, *v. a.* еггründen; * auf

den Grund gehen; 2) gründen, die Grund-
 farbe aufragen.
 Грїупа, *f.* Gruppe, *f.*
 Грїупувати, *v. a.* gruppieren.
 Губáтний, *a.* v. Кудлáтний.
 Губєрець, -рця, *m.* Ко. 357 Be-
 амте vom Gouvernement, *m.* [ment, *n.*
 Губєрнїя, *f.* Gubernium, *n.* Gouverne-
 Губєрнїальний, *a.* Gubernial-
 Гувернувати, *v. n.* ВЕ. Gouver-
 нанте sein. [Пїундик.
 Гўселъ, -слá, *m.* Gugelhupf, *m.* v.
 Гўслá, *f.* huzul. Mantel mit Kapuze.
 Гўловник, *m.* Kapuze, *f.* [treiben.
 Гўдати, *v. n.* sich allerorts herum-
 Гуджулáй, (-лэй, *m.* -лáйкá, Гуд-
 жулáк, *f.*) Mist, Dungkáfer, *m.* (B.).
 Гудá, *m.* Knoten, *m.* Beule, *f.* * Гудá-
 собі шукати Handel suchen. [Knorp, *m.*
 Гудáвик, Гудáвик, (*d.* Гудáвичок), *m.*
 Гудáовáтний, *a.* v. Гудáтний.
 Гудáок, Гудáюк, -двáкá, *m.* v. Гудá.
 Гудáола, *n.* coll. Knoten, Knorren, *pl.*
 Гудáувáти, *v.* Залудáувáти.
 Гувá, *f.* Гувá, *n.* coll. Knöpfe; 2)
 Knorren, *pl.*
 Гувáтний, *a.* B. knotig, knorrig.
 Гудáрати ся, трóдєлн, nicht fertig
 werden können.
 Гўлий, *a.* v. Шўтний, *Лєсч.*
 Гўльний, Гўнный, *a.* — раз einzig,
 das einzige Mal.
 Гулювати, *a.* mit Beulen.
 Гўля, *f.* Beule, *f.*
 Гўраль, *f.* Keule, *f.*
 Гурáльня, *v.* Горáльня.
 Гурáулáт, *m.* N. e. Berges.
 Гурáулáця, *f.* Gráberwurm, *m.* (Ф).
 Густ, *m.* Geschmack, *m.* Belieben,
n. Ч. II. 160. 163 до Густу nach dem B.
 Густовний, *a.* geschmackvoll.
 Гутáперхóвий, (-перчевий), *a.*
 aus Guttapercha, aus Kautschuk; so
 elastisch wie G. od. K.
 Гутéя, *f.* Quittenstrauh, *m.*
 Гудцькї, *pl.* geringelte Erdápfel;
 2) *zgl.* Гудцьок v. Гудáвик. [ritis, *f.*
 Гўшї, *pl.* Beulen, *pl.*; 2) Diphthe-
 Гўшкїр, *m.* das Niesen, *v.* Чїхáвка;
 2) Schnupfen, Katarrh, *m.*
 Гўшовáтний, *a.* mit Beulen bedeckt.
 Гўшпр, *m.* Hitzfieber wegen Verkál-
 tung, *n.*

Д.

Д, sechster Buchstabe (Добро).
 I. Д=од, *v.* Від: менє д смєрти од-
 борóння P. I. 71. Оз. 56, 2. [Оз. 59, 6.
 II. Д'=до mit d. Dativ: д' мїнаї zumir
 Да, *conj.* s. Та und, und auch; 2)
 да-оá! *int.* umsonst! leider doch.
 Дáбїло *m.* (?) *v.* Подáток, *Gr.* 18.
 Дáв, *m.* Gedränge, *n.* Druok, *m.* Св.
 Дáване, *n.* das Geben, Darreichen;
 2) Stelle wo das Vieh auf d. Felde
 Дáвати *v.* Дáти. [gefüllert wird.
 Дáвáч *m.* Пис. Мї. II. 330 *v.* Дáтель.
 Дáведь, -вця, *m.* Н. 208 Geber;
 2) Schuldenzahler, *m.*
 Дáвїмўка, *m.* Knicker, Geizhals, *m.*
 Дáвїна, *f.* v. Дáвнїна Гол. III. 385.
 Дáвїтель, *m.* Erdrücker, *m.*; 2)
 óóá-Riesenschlange, *f.* (Boa constrictor).
 Дáвїти, *v. a.* drücken, pressen; 2)
 erwürgен; 3) klemmen; kelttern; 4)*
 drücken, plagen, verfolgen; 5) — са
 sich — 1); 6) ersticken.
 Дáвїця, *f.* v. Зáдáвка.
 Дáвї, дáвїда, дáвїки, *adv.* früh, heute
 in der Früh (B); 2) ehemals, einst;
 в-дáвїшна *v.* З-рáня. Мї. II. 376.
 Дáвлянка, *f.* Art harter in d. Kehle
 drückender Birnen. [gängen, III. I. 363.
 Дáвне-колїшнїй, *a.* längstver-
 давненєвнїй, *a.* uralt, K.
 Дáвнїй (-нїй), *a.* alt, ehemalig 2)
 lange vergangen; в дáвнїх давєн seit
 uralter Zeit; давнó, *adv.* in alter Zeit,
 lange her, längst; в дáвна, в давєн
 дáвна, від дáвна von altersher, seit
 jehor, seit jehor; vor Alters.
 Дáвнїна, *f.* alte Zeit; Alterthum,
 n. давнїя — P. I. 59, graues Alter-
 thum C. II. 15; 2) *pl.* давнїнї Б.
 Alterthümer, Antiquitäten, *pl.*
 Дáвнїсть, -ости, *f.* Vorzeit, *f.* Гол;
pl. Пр. II. 247 alte Zeiten, alte Bege-
 benheiten. [alt, ehemalig, älter.
 Дáвнїшний, давнїшний, *K. a.*
 Дáвновїковїй, *a.* aus d. Vorzeit ВЕ.
 Дáвнотá, *f.* Alterthümlichkeit, *f.* Пар.
 Дáвнўти, *v. a.* stossen, III. II. 23 *v.*
 Дáвнїтá. [2) *v.* А чи?
 Дáгде, *adv.* hie und da, Оз. 163;
 Дáдїя, *m.* Geber, *m.* Пис. Мї. II. 64.

Дáдїйка, *f.* Geberin, *f.* Пис.
 Дáднїй, *a.* einer von —, ein ge-
 wisser, etwelcher, Оз. 56, 2. (bande *m.*
 Дáдос, *m.* Haupt einer Zigeuner-
 Дáжбог, *m.* altel. Gottheit; Sonnen-
 gott, *m.* Мї. II. 371.
 Дáжбóжнїй, *a.* des Дáжбог, *IG.* —
 внук: Володїмїр Вел.
 Дáже, *adv.* sogar P. I. 176.
 Дáвьбїг = дасть Бїг (бог), *A-G.* 161:
 Gott giebt, wir nicht = ist nichts was
 zu geben (als Abfertigung des Bettlers);
 ist nicht da, nein; mit d. Genit. =
 немá; 2) vielleicht Оз. 117.
 I. Дáй *v.* Таї [та+и (+и)] P. I. 5.
 II. Дáй єгó кáту, hol' ihn der Hen-
 ker Gr. 63; дáй-ко! gieb her! Оз. 165. *v.*
 Дáк, *v.* Так, also, nun, daher Мї. IV.
 260; — щож, нуж Мє. 5 warum denn
 nicht, wohl denn, wohl nun.
 Дáкнїй, *a.* v. Дєкнїй.
 Дáколн, *adv.* v. Дєколн, дєсь-колнє.
 Дáкто, *pron.* *v.* Дєкто, дєкто.
 Дáкус, *adv.* ein Bisohen.
 Дáль, *f.* Ка. II. 319 weite Ferne,
 weite Strecke; Weite, *f.* Пол.
 Дáламáн, *m.* langer (schlechter)
 Rook (der Juden). [óóry! Оз. 94.
 Дáлє-бї, дáлї-бї *int.* *v.* Бїрме, сї-
 Дáлєвїд, *m.* Fernrohr, *n.* Teleskop,
m. Пол. [далєко, *adv.* weit; viel.
 Дáлєкнїй, *a.* weit, entfernt, fern;
 Дáлєкїсть-ости, *f.* М. I. 78. Ferne, *f.*
 Дáлєкогáд, дáлєковóр, *Ст. m.* *v.*
 Дáлєвїд.
 Дáлєковїднїй, *a.* -ї шкла Fern-
 glas, *n.* Вах. [Tragweite; beträchtlich.
 Дáлєконóснїй, *a.* von grosser
 Дáлєкопїсець-сця, *m.* Telegraph,
m. Пар. [telegraphisch.
 Дáлєкопїснїй, *a.* Telegraphen-,
 Дáлєкопїснїк, *m.* Telegraphist,
m. Term.
 Дáлєнь, *f.* Ос. (62) I. 75 Hintergrund.
 Дáлєнїя, дáлєч, *He.* далєчнїя,
 далнїя, (-нїя), *H.* 148. М. III. 55. *f.*
 Weite, Entfernung, Ferne, *f.*
 Дáлєстрїлїй, *a.* weittreffend, *Кл.*
 Дáлєннїй, (-нїй), *a.* М. I. 109 *v.*
 Дáлєкнїй.

Дальновидный, *a. Гол.* weitsehend, mit weitem Blick, *K.*
 Дальновѣркий, *a. weitsichtig, Пол.*
 Дальновѣркость, -ости, *f. das Weitssehen, Пол.*
 Далъ с, *m. Unordnung, f. 2) Elend, n.*
 Далш, *Гр. adv.* — дѣльше; дѣльший, *a. compar.* zu Далекій.
 Дѣма, *f. Dame, f.*
 Дѣмаска, *дамасценка, дамашівка, f. Damascenersabel, m. III. I. 96. Cm.*
 Дѣмки, *pl. Ко.* 15 Damenspiel, *n.,* Steine im D.
 Дѣмнѣця, *f. Damenbrett. n. Зак.*
 Дѣмскій, *a. Damen-, Frauen-*
 Дѣмнѣ, *v. Дѣмко.*
 Дан, *m. v. Стови, Ч. VII. 575.*
 Дань, *f. Abgabe, f. Tribut, m.*
 Дѣна, *f. Göttin der Wasserkraft, vorgestellt als lebensvolles, wunderschönes Mädchen, f. Зг. Пр. II. 147; 2) in den Liedern oft als Refrain od. Schaltvers: дана-ж моя дѣна, дѣна! (B.)*
 Дѣнава, *f. N. e. Berges.*
 Дѣнакати, *v. n. дѣна* singen.
 Дѣне, *n. Зг. das Gegebene, Data (Daten), n. pl. 2) данѣ, n. Gift; n. Zaubersrank, m. — емѣ дѣла gab ihm G., Z.*
 Дѣнець, *Wgr. X. v. Тѣнець.*
 Дѣнѣло, *Дѣнѣко, m. Daniel.*
 Дѣнѣна, *f. v. Дань. [(Cervus dama).*
 Дѣнѣль, *m. Пол. Damhirsch, m.*
 Дѣнѣя, *f. Dänemark, n.; 2) N. e. Berges.*
 Дѣнник, *m. der Tributpflichtige, Vasal, Гол.; Steuerzahler, m. K.*
 Данѣк, -нка, *m. Gabe, f. Зак.*
 Дѣнскій, *a. староста R. 7. Hochzeitvater, m.; 2) Steuer-, настрѣв Ф? II. Дѣнскій, a. дѣнскій, von Дѣ-Данцувати, v. Танцювати. [nemark. Дар, m. Gabe, f. Geschenk, n. природный, — Naturgabe, Begabung, f. Talent, n. — обійий бев. Brot, Getreide, n.; 2) pl. дѣри съвятї die heiligen Sacramente.*
 Дѣра, *f. Ч. III. 270 s. Дар; 2) дарѣ, f. das geweihte Brod im Abendmahl (bei d. heil. Messe), Зак. [n. Klumpen, m. (B.)*
 Дѣраб, *дѣрабѣв, (-бчик), m. Stück, Дѣраба, f. v. Трѣта, сплал.*
 Дѣрабѣн, *m. zerschlagener Topf.*
 Дѣрадѣнскій, *a. осѣлѣ v. Дардѣн.*
 Дѣрдѣн, *m. Мг. Tü'pel. m.*

Дѣрѣвний, *a. Н. 30. v. d. folg.?*
 Дѣрѣмний, *a. vergeblich. umsonst; erfolglos; дарѣмно. adv. v. Дѣрмо.*
 Дѣрѣмщина, *f. unentlohnte Arbeit, Frohdienst, m. [рувати.*
 Дѣрѣти, *v. a. Ч. III. 294 s. Да-*
 Дѣрѣця, *f. Ч. III. 210 s. Дар.*
 Дѣрѣма, *adv. schade, umsonst, vergeblich; 2) — що ungeschadet, wie wohl. Oz. 114. [2) müssig.*
 Дѣрѣмѣ, *a. Фр. gratis, geschenkt; Дѣрѣмѣця, f. unwichtige Sache; 2) ungerechte Beschuldigung.*
 Дѣрмо, *adv. v. Гѣбно Ф.; 2) gratis, umsonst, ohne Entgelt; 3) s. Дарма u. дарѣмно.*
 Дѣрмовіси, *pl. zwei schmale Riemen mit Quasten hinter dem Pelz (кожух) herabhängend (zum Schmuok).*
 Дѣрмогрѣй, *m. der umsonst spielt, Stadtpfeifer, III. II. 187.*
 Дѣрмоїд, *m. unnützer Esser, Parasit, Faulenzer, m.*
 Дѣрмоїдка, *f. unnütze Esserin.*
 Дѣрморѣс, *m. s. Дѣрѣса.*
 Дѣрмохїд, -хѣда, *m. Кс. Müssiggänger, m.*
 Дѣрмувати, *v. n. müssig gehen, m. sitzen, m. liegen, ohne Arbeit bleiben.*
 Дѣрнѣй, *a. fehlerlos, -frei (bei d. Juden: kosher); 2) дѣрна недѣля v. Провіднѣн. wann der Apoc vertheilt*
 Дѣрнѣк, *m. v. Apoc. [wird.*
 Дѣрѣванѣ, *n. Begabung, f. Talent, n.*
 Дѣровѣй, *a. K. geschenkt, unentgeltlich, Gnaden.*
 Дѣровѣтний, *a. begabt, talentirt, Зг.*
 Дѣровѣще, *n. N. e. Berges.*
 Дѣрок, -рка, *m. TP. 21 Geschenk, n.*
 Дѣром, *даромѣ, adv. v. Дѣрмо.*
 Дѣрувати, *v. a. когѣ чим beschenken; когѣ щоєь schenken.*
 Дѣрунок, -нку (д. -уенько), *m. Geschenk, Angebinde, n.*
 Дѣскал, *m. v. Дѣк. [δῆσκαλος.]*
 Дѣта, *f. Datum, n.; 2) Portion Futter für Melkkühe, f.*
 Дѣти, *давѣти, v. a. geben, liefern; lassen; (на) добрѣй -день дѣти, guten Tag sagen, wünschen P. I. 14. M. I. 14. L. 6. — в лицѣ Ohnfinge geben, ins Gesicht schlagen; — на рѣаум P. I. 77. be-lehren, eingehen; 2) (дѣй) дѣйте*

мѣ спокїя! lasse mich in Ruh! даї im napiti sie lasse sie trinken; не дѣти когѣ jmdm. nicht herausgeben, ihn vertheidigen; дѣбре му дав hat ihm tüchtig zugesetzt; (давѣй) даї, пїду, побачусь *He. x. m. 262* nun denn, wohlan! da mache ich mich auf —; давѣй гнѣти сѣ P. I. 4. sie stürzten fort, machten sich auf zu verfolgen *Oz. 198; 3) — сѣ sich ergeben; не дѣти сѣ Stand halten, sich nicht überwältigen lassen; — сѣ в знакѣ когѣ sich jmdm. fühlbar machen; — сѣ на пересторѣгу Ф. sich warnen lassen; — на пїдмѣву sich bereuen, verführen lassen; дѣла сѣ я сам на сѣмх сїе haben gut lachen über mich; b) дѣло сѣ R. I. 47. es begab sich, es ereignete sich.*
 Дѣтель, *m. Geber, Spender, m.*
 Дѣтельний, *a. (падеж) Dativus.*
 Дѣток, -тку, *m. H. 207. Gabe, Spende f. Geschenk, n. Beitrag, m.*
 Дѣточник, *m. Rekrut. m. K.*
 Дѣтувати, *v. a. datieren.*
 Дѣх, *m. Dach, n.*
 Дѣха, *f. kurzes Pelzkleid mit d. Pelz nach aussen, R. I. 175. [Дѣтель. II. Дѣха, m. f. дахѣр, m. H. 208. s. Дахѣра, f. die sich ekelt Gr. 18. Дахѣвка, f. s. Черепѣця. Дахѣвѣй, a. Dach.*
 Дахѣльний, *a. Dattel.*
 Дахѣльник, *m. B. Dattelpalme, f.*
 Дѣч, *m. Зг. Пр. II. 43. Drache, m.?*
 Дѣча, *f. Кс. II. 163. Schenkung, f.; 2) Landgut, n. gr. III.*
 Дѣчка, *f. Steuer, Abgabe, f.*
 Дѣшко, *m. v. Дѣмко.*
 Дѣшко, -шкѣ, *m. Dachelohren; kleines Weiterdach; 2) Mützenschirm, m.*
 Дѣщо, *pron. v. Дѣщо. jemsig, K.*
 Дѣйливий, *a. M. III. 79. fleissig, Дѣблїй, a. fürsorglich, en. sig.*
 Дѣблїсть, -ости, *f. Aachtsamkeit, Sorgsamkeit, Fürsorge, f.*
 Дѣбати, *v. a. auf etw. achten, sich um etw. kümmern, sorgen, etw. zu erwerben traachten, я не дѣбу о тѣс es ist mir daran nicht g.legen.*
 Дѣбѣч, *m. Пис. M. II. 330 Erwerber, m.*
 Два, *m. n. двї, f. двѣс, n. num. zwei.*
 Дѣвѣди, *num. K. † s. Дѣчи.*
 Дѣвѣцѣть, (двадс-, двадц-) *num.*

zwanzig.
 Дѣвѣцѣтїй, *num. der zwanzigste.*
 Дѣвѣцѣтїялїток, -тка, *m. Кс. 25 jähriger Jüngling.*
 Дѣвѣцѣтка, *f. feinere Leinwand (20 пѣсам на 1 мѣток). [num. zwölf.*
 Дѣванѣцѣть, (-надсѣть, -надцѣть),
 Дѣванѣцѣтиголѣвий, *a. zwölfköpfig.*
 Дѣванѣцѣтїй, *num. der zwölfte.*
 Дѣванѣцѣтїй, *a. Duodecimal.*
 Дѣванѣцѣток, -тка, *m. Dutzend, n.*
 Дѣварѣчний, *a. -ого рѣку vor zwei Jahren.*
 Дѣвѣри, *pl. gen. дѣвѣрїй, Thür f. und pl. Дѣвѣрник, m. Thürhüter, Pfortner, m.*
 Дѣвѣрцї, *pl. gen. дѣвѣрцїв, n. дѣвѣрцїв, dim. kleine Thüre, Thürchen n.; 2)* Art Fisch. (лещ).*
 Дѣвг, *m. Bewegung, Hebung, f. K.*
 Дѣвѣга, *дѣвѣгнѣ, f. Зг. двѣгало, n. K. Hebel, m, Triebfeder, f.*
 Дѣвѣгар, *m. Heber, m. Пар. [Förderer, m.*
 Дѣвѣгѣтель, *m. Beweger, Anreger, Дѣвѣгѣти, двѣгнѣти, v. a. heben, emporheben; e. Last tragen; — сѣ sich bewegen.*
 Дѣвѣгѣч, *m. Hebel, Träger, m. Фр.*
 Дѣвѣгнѣнѣ, *n. Hebung, f. ГШ.*
 Дѣвѣгнѣний, *a. характер Ф. gehoben, höher, edler.*
 Дѣвѣгнѣтѣ, *n. das Heben, Пы.*
 Дѣвѣготїти, *дѣвѣгѣти, v. n. Ч. III. 377. bewegt, erschüttert werden; erzittern; 2) sich bewegen; schwärmen; 3) er-dröhnen Др. с. 82.*
 Дѣвѣженѣ, *n. Bewegung, f.*
 Дѣвѣжїмїй, *a. beweglich. Пар. ГШ.*
 Дѣвѣжїмїсть, -ости, *f. Beweglichkeit, f. ГШ.*
 Дѣвѣжнїй, *a. beweglich, Пол. [f. Пол.*
 Дѣвѣжник, *m. Hebel m. Hebestange, Дѣвѣжнѣ, f. TP. 185. s. Дѣвѣга дѣвѣгнѣ?*
 Дѣвѣжїти, (-жїти), *v. a. vorsichtig etw. spannen, anstrengen; — сѣ sich leidlich aufrecht halten; sich erholen.*
 Дѣвѣло, *n. АД. II. 27. s. Дѣйло?*
 Дѣвѣнѣти, *v. n. sich fortbewegen, K.; wohin aufbrechen, s. Дѣвѣнѣти сѣ Oz. 93.*
 Дѣвѣчи, *дѣвѣчї, v. Дѣчї Oz. 137.*
 Дѣвѣгнѣ, *v. Дѣвѣнѣй.*
 Дѣвѣйга, *f. v. двѣйга zu Zweien Oz. 137.*
 Дѣвѣйка, *f. Zweier, m.*

Двійло, *n. K. I. 76.* Deichsel beim Ochsenwagen; angesetzte zweite Deichsel beim Viergespanne.

Двійний, *a. Ч. V. 776.* doppelt, zwei; *в числѣ numerus dualis Бор.,* двійно, *adv.* doppelt *ГШ.*

Двійник, *m. Doppolgänger m. ГШ.; 2)* — істи дoppelzünftig sein, zweideutig sprechen. [*Пар.*

Двійність, *-ости, f.* Zweiheit *f.* Двійновинуклий, *a. biconvex,* *Пол.*

Двійновогнутий, *a. biconcav.* Двійня, *f. K.* Paar, *n.* Zwillinge, *pl.* в двійно два zusammen; 2) Dualismus, *m.* Zweitheiligkeit, *f. Зг.*

Двійняк, *m.* ячмінь zweizeilige Gerste (*Hordeum distichon*); 2) *v.* Двійнята.

Двійнята, *pl.* Zwillingstopf, *m. v.*

Двійця, *f.* Zweiheit, *f.* [Блинята. Двійчастий, *a.* doppel-, zweifach, gespalten, *K.* mit zwei Sprossen od. Zinken, zweitheilig. [*Ochs.*

Двіліток, *-тка, m.* zweijähriger Двір, *m. gen.* двора Hof; Edelhof, *m.* Schloss, *n.* Burg, *f. 2) gen.* двору Wohngebäude, *n.; 3)* в-на-двору von aussen, von draussen; на-двір вийти hinausgehen; на-двірi draussen; на-двір ходити Stuhlgang verriichten.

Двіре, *n. B. v.* Подвіре. [Двір 1). Двірєний, *a. Ч. II. 575.* vom Двірка, *f. Под.* *v.* Двірці *pl.*

Двірний, *a.* Hof-; 2) viel Burgen u. Gemäuer enthaltend, *Py;* 3) *v.* Дворовий 2).

Двірник, *m.* Schlossherr, *Ф;* Ortsvorstand; 2) Hausknecht, *m. C. I. 152.*

Двірня, *f. Ос. (61) VIII. 23.* *v.* Двір; 2) двірня, *coll.* Hof-, Hausgesinde, *n. Ке. II. 220.*

Двірняк, *m. v.* Дворовий 2).

Двірѣк, *р-к, m. dim. v.* Двір; 2) Villa *f.* Двірекий, *a.* Hof-, vom Herr-Двірці, *pl. v.* Двірці. [sohaftshof.

Двіста, *(-ті) num.* zweihundert.

Двічи, двійчи, двійки *num.* zweimal. *Оз. 75.* [unter Дву-

Дво-; die unter Дво- fehlenden *W. v.* Двогласна, *s. f. a.* Doppellaut, *Diphthong, m. ГШ.*

Двогодінний, *a.* zweistündig.

Двоголбий, *a.* zweiköpfig; —

орѣл Doppeladler, *m.*

Двоголбий, *a.* zweistimmig, *Пар.*

Дводневий, *a.* zweitägig.

Двоє, *num.* zwei, ein Paar; — лба (людий.) — чобіт; в двоє zweimal so viel; на двоє in zwei Theile; *zweideutig (ворожати); по — zwei und zwei, paarweise.

Двоєдушний, *a. K.* zweierzig.

Двоєкінний, *a.* mit zwei Pferden, zweispännig.

Двоєжєнець, *-нця, m.* Bigamist, *m.*

Двоєжєнство, *n.* Bigamie *f.* doppelte Ehe *ГШ.*

Двоємѣрський, *a.* -е місце *K. e.* Stelle wo zwei Strömungen sind.

Двоєсїчний, *a. Y.* zweischneidig.

Двоєслѡв, *m. H. 135* doppelzünftig, falsch.

Двоєжїлий, *a.* кїнь, скотїна, mit e. gewissen Fehler behaftet, *Ч. I. 50.*

Двоєвук, *m. v.* Двогласна *Дзр.*

Двоєзначний, *a.* zweideutig, doppel-sinnig. [tigkeit, *f.* Doppelsinn, *m.*

Двоєзначність, *-ости, f.* Zweideu-Двоєзуб, *m.* Zweizahn, *m.*

Двоєзубий, *a.* zweizackig, zweizinkig, mit Doppelzahn, zweizähmig.

Двоєйка, *f.* Doppelgewehr, *n.* [137.

Двоєйство, *n. Ил.* Dualismus, *m.*

Двоєчастий, *(-ятний МШ.), a.* zu zwei Stücke getheilt, zusammengewachsen, doppelt, zweifach.

Двоїти, *v. a.* verdoppeln *ГШ.; 2)* *v. n.* zweifeln; 3) *v.* Вїкати; 4) дві-їть ся в очѣх man sieht etw. doppelt.

Двоєкінчастий, *a.* zweispitzig, *Пар.*

Двоєкратний, *a.* zweimalig.

Двоєкрїлий, *a.* zweiflügelig.

Двоєлїстий, *a.* zweiblättrig.

Двоєлїтний, *a.* zweijährig.

Двоємісячний, *a.* zweimonatlich.

Двоєногий, *a.* zweifüssig.

Двоєповѣрхий, *a.* zweifüßig.

Двоєпостāvка, *f.* двопостāvний рахунок Zweisatzrechnung, *f.*

Двоєрāk, *m.* Hōfing; Diener vom Herrschaftshof, *m.*

Двоєрамєний, *a.* zweiarmig.

Двоєрѣць, *gen.* двірця, *m. dim. v.* Двір; 2) Bahnhof, *m.* [Двірѡк.

Двоєрик, дворичєнько, *m. dim. v.*

Дворити, дворувати, *v. n.* hoflegen; schmeicheln; prangen *ГШ.*

Дворичє, *n.* Двір *H. 43;* geräumiges Gehöfte; 2) Ort wo ein Hof, e. Gehöfte stand. [vom Herrschaftshof, *n.*

Дворка, *f.* Weib, Dienstmädchen Дворкїня, *f.* Hofräulein, *n. Cm.*

Дворний, *v.* Двірний, herrschaftlich; дворно, *adv.* nach Art der Herren, elegant.

Дворник, *v.* Двірник 2). [Зар. Дворовий, *a.* Hof; Haus-; — пєс Hofhund, *m.* (Canis villaticus) *C. I. 173;* 2) -ї свїній frei im Hofe umhergehend (*opp.* в кармнику).

Дворовий, *m. Cm. v.* Дворāk.

Дворѡжний, *a.* zweihörnig, *Гуш.*

Дворѡговѡр, *m.* Zweigespräch, *n.*

Дворѡкїй, *a.* zweihändig. [Пар. Дворѡчки, Прєсвятѡї — gefleckte Ragwurz (*Orchis maculata*).

Дворѡчний, *a.* zweiarmig, *Y.*

Дворянин, *m.* Edelmann; Hofmann, Hofcavalier *m. pl.* дворяне Edelleute; Hofeute, *pl.*

Дворянка, *f.* adelige Dame.

Дворяньский, *a.* zum Adel geh.

Дворяньство, *n.* Hofwesen, *n.; 2)* Adel, Adelstand (sämmliche Edelleute), *m.*

Двосклādний, *a.* zweisilbig.

Двосѡбтний, (Двох- *Оу. §. 179)* der zweihundertste. [vers, *m.*

Двоѡстих, *m.* Distichon, *n.* Doppel-

Двоѡстїшний, *a.* in Distichen; 2) zweizeilig. [beiderseitig, gegenseitig, *Kk.*

Двоѡсторѡнний, *a.* zweiseitig, *Пар.*

Двоѡстрічний, *a.* zweizeilig, *Пар.*

Двоѡтїний, *a.* zweiseitig, *Пар.*

Двоѡушний, *a.* mit zwei Henkeln, Hal-

Двохтенєвий, *a.* von zwei Wochen.

Двохщѡглобий, *a.* Др. zweimastig.

Двоцалєвий, *a.* zweizöllig. [tern.

Двоцївка, *f.* Doppelflinte *f. ГШ.*

Двоцлєн, *m.* Binom, *n.*

Двоцлєнний, *a.* zweigliederig.

Двоєзїчний, *a.* двоязїчник, *m.* doppelzünftig, Doppelzüngler, *m. ГШ.*

Двоєк, *m. v.* Двійка. [doppelt.

Двоєкїй, *a.* zweierlei, zweifach;

Двоєнка, *v.* двоянцї in zwei Kleidungsstücke derselben Art gekleidet, im Doppelanzuge. [unter Дво-

Дву-: die unter Дву- fehlenden *W. v.*

Дубѡрєний, *a.* zweifarbig.

Дубѡгранний, *v.* дубѡгранїстий, *a.* zweikantig; zweischneidig.

Дубѡжѡн, *m. М-Е. v.* Двоєжєнєць.

Дубѡвѡрчї, *pl.* Zweimuskler. *pl.* (Dimyaria) *Пол.* [(cremocarpium) *B.*

Дубѡвернāk, *m.* Spaltfrucht, *f.*

Дубѡвївнї, *pl.* Zweikiemer, *pl.* (Di-

branchiata) *B.*

Дубѡклїпнїй, *a.* zweiklappig, *B.*

Дубѡкрїльцї, *pl.* Zweiflügel *pl.*

Дубѡлїчнїй, *a.* mit zwei Gesichtern, *m. z.* Seiten *H. 60;* 2) Doppelspiel treibend, falsch, verstellt *III. I. 378.*

Дубѡмѡвѡвї, *pl. B. v.* Дубѡвѡрчї.

Дубѡшлѡвчātнїй, *a.* Fischäugelthier, Fischzitzthier, *n. Пол.*

Дубѡплаткātнїй, *a.* zweilappig.

Дубѡпрѡябѡцєвї, *pl.* zweisamenlappige Gefässpflanzen (mit zwei Keimlappen): Dicotyledoneae, *B.*

Дубѡрїчнїй, *a.* zweijährig.

Дубѡрѡгий, *a.* mit zwei Hörnern.

Дубѡсїльнї, *pl.* zweimächtige (vierfrüchtige) Pflanzen, (Didynamia) *B.*

Дубѡсїчний, *a.* zweischneidig. *Cm.*

Дубѡсмуѡбнїй, *a.* mit zwei Streifen, *B.*

Дубѡтѡчка, *f.* Doppelpunkt *m. Пар.*

Дубѡхлѡсєний, *a.* zweirädrig.

Дубѡцвїтнїй, *a.* zweiblütig, *B.*

Д-гѡрї, *adv.* — до горї *Оз. 59. 6.*

Де (где), *adv.* wo; 2) wohin; де -ѡ його нам купїти дєтїнку *P. I. 19.*

wo könnten wir doch —; де-де-де und da *III. I. 18;* kaum wohl, etwa:

залєдво де сѡтїй, *Фр.* някх- де двох;

де-як irgend wie; ungefähr; де-де-де!

де тотѡ де! огар nicht, nicht im mindesten; 4) де, (дей) *v.* Дї *Гол. I. 275.*

Дєбєлєвнїй, *a.* riesig, ungeheuer, *Зг.*

Дєбєлїй, *a.* kräftig, stark, fest *III. I. 357.* [tägliche, gemeine, geringe Sache.

Дєбїла, дєбїлїця (-ѡє-). *f.* all-

Дєбїлїсть, *-ости, f.* Kraft, Stärke,

Дєбїлїти, *v. n.* starren. [Festigkeit, *f.*

Дєбїнькїй, дєбїцькїй, *a. v.* Малєнькїй. [Schlucht, *f.* Thal, *m.* 2) Gehölz, *n.*

Дєбѡр, *III. I. 351,* дєбѡра, дєбѡрїця, *f.*

Дєбѡрїнєць, дєбѡрїнєць, *-нця, m.*

Wildbach, Waldbach, *m. B.*

Дєбѡшїрїти (-шувїти), *v. n.* debouchiren, streifen.

Девіденник, *v.* Девятьденник.
 Девідкіля, *adv.* hie und dort *H. I.*
 Девіяця, *v.* Деніяця.
 Девяносто, *num. v.* Девятьдесять;
 девяностий, *v.* Девятьдесятий.
 Девять, *n. num. neun.* [wert.
 Девятьволоний, *a. neun* Ochsen
 Девятьденник, *m. II. n.* 67 vom
 Thiere, das dh. 9. Tage nach der Geburt
 blind bleibt, *Пот. III. 70—73. 2)** Leu-
 teschinder, Blutsauger, *m.*
 Девятьдесять, *num. neunzig.*
 Девятьдесятий, *num. d. neunzigste.*
 Девятёрний, *a. neunfach, neunerlei.*
 Девятёрник, *m. v.* Підвоя.
 Девятидушний, *a. neun* Seelen,
 neun Köpfe enthaltend.
 Девятій, *num. der* neunte.
 Девятилітний, *m.* Süsblatt, *n.*
 (*Astragalus glycyphylus*).
 Девятині, *pl.* Todtenfeier am neun-
 ten Tage nach jmds Ableben.
 Девятнайдцять (-надцять, -над-
 цять), *num. neunzehn;* девятнайдця-
 тий, *der* neunzehnte.
 Девяторбгий, *a. mit* neun Hör-
 nern, mit neunzackigem Geweih.
 Десятосія, десятисільник, *m.*
 stengellose Eberwurz, (*Carolina acaulis*)
B.; 2) v. Дивосіяль. [літник.
 Десятосіяльник, *m. v.* Десято-
 Десятосіяна, *f. v.* Десятосія.
 Десятьсотний, *num. der* neunhun-
 dertste. [Noth u. Mühe.
 Дегоді, *adv. Фр.* kaum mit grosser
 Деготь, дегтър, etc. *v.* Доготь etc.
 Де-далі (тим —) je weiter, je mehr
 (*desto —*) *Иод; 2)* immermehr *III. I. 398,*
 Дедва, *f.* magere, schlechte Kost,
 alles was roh gegessen wird *Га. II. 54;*
 2) *Каф, n. v.* Бетюг, (*B*).
 Дедва дедьо, *m. Vater, m. (B).* *Оз. 45. 4.*
 Дедіна, *f. ungr. v.* Селоб.
 Девелювати, *v. a.* desolieren. [*ser, m.*
 Девертър, *m.* Deserteur, Ausreis-
 Девертирувати, *v. n.* desertieren.
 Дей, *v.* Дай, дати *Оз. 44. 2. 2) v.*
 Діяти: дей-дей!
 Дейнєк, *m.* Art Fusssoldat (des пол-
 ковник Пушкар) *К. Зак.* [geh.
 Дейнєцкий, *a.* zu дейнєки (*pl.*)
 Дейнєцтво, *n.* Anwerbung der Sol-
 датен aus den niedrigsten Schichten der

Bevölkerung; solcher Art Truppen, *K.*
 Дійсус, *m. Ос. (61.) I. 221.* Gemälde,
 das den Heiland zwischen der heil. Jung-
 frau u. Johann dem Käufer vorstellt.
 Дєка, *f. v.* Верхній; bei der Geige:
 Decke, *f.; 2)* Dekka = 10 Gramme.
 Декабрїст, *m.* Verschwörer in d.
 Decemberrevolution.
 Дєкан, *m.* Decan, Dechant, *m.*
 Деканат, *m.* Decanat, Dechants-
 sprengel, *m.* [den Decan, *f.*
 Деканатик, *m.* Gebührenquote für
 Деканатский, *a.* das Dechantsamt
 betreffend.
 Деканівна, *f.* Dechants Tochter, *f.*
 Деканова, *f.* Dechantsfrau, *f.* [de, *f.*
 Деканство, *n.* Dechantsamt, *m.* -wür-
 Декільки, *adv.* wenig; einige.
 Декотрий, *pron.* mancher.
 Дєкохт, *m.* *Др. о. 27.* Decoct, Absud, *m.*
 Дєкрет, *m.* Decret; 2) Urtheil; 3)
 Diplom, *n.* [Aufgaben der Baumtämme, *n.*
 Дєльгів, -ова, *m.* Werkzeug zum
 Дєліна, *f.* Diele, Bohle, *f.;* дєліна,
n. coll. Dielen, *pl.*
 Дєлікатний, *a.* delioat, fein; zart.
 Дєлікатність, -ости, *f.* Feinheit,
 Zartheit, *f.*
 Дєлікация, *f.* *Ф.* Delicatesse, *f.*
 Дєлована, *n. Me. 259.* [lein, (*B*).
 Дєльбна, *f.* delioates schönes Fräu-
 Дєлбний, *a.* schön.
 Дємгати ся, sich aufrichten, *§.*
 Дємєн, *m.* демєна, *f. А. I. 244.*
 Ruderbank, *f.;* 2) Nachen, *m.* Boot, *n.*
 Дєменіти, *v. n.* lange wo säumen.
 Дємєно, *n.* Steuerruder *n. C. II. 125.*
 Дємєновий, *a.* des Дємєно.
 Дємєнтій, Дємко, *m.* Dometius.
 Дємїд, *m.* Diomedes.
 Дємикат, *m.* *Гол. III. 404?*
 Дємикати, *v. a. v.* Рватн.
 Дємикотонівий, *a.* aus e. Art
 Tuch, baumwollen [cotton]. [Дємєн 2).
 Дємін, *m. Ос. (61.) VIII. 99. v.*
 Дємко, Дємян, *m.* Damiana.
 Дємнати, *v. a. Ф.* (zum Essen die
 Gäste) aufrufen, bitten, bewegen; an-
 spornen; jmdm. Muth zusprechen, den
 Verzagenden aufrichten.
 Дємня, *v.* Дїмня.
 Дємон, *m.* Dämon, *m.*
 Дємонічний, *a.* dämonisch.

Демононія *f.* Glauben an Da-
 монен, *m.*
 Дєнь, *g.* дня, *m.* Tag, *m.* день одо-
 дня *Ос. (61.) I. 320,* день-дєнички
 в-дня-на-дєнь von Tag zu Tag; Tag für
 Tag, tagtäglich; дєнь дєньский, *accus.*
 des Masses: *Ос. (61.) VIII. 16.* den gan-
 zen, geschlagenen Tag *H. 149;* дєнь
 дєбрїй и дєбрїй-дєнь, дєнь-дєброчки!
 guten Tag, gut Morgen! по (ни) днєви
 bei Tage; je einen Tag.
 Дєнєжка, *f. gr.* kleine Kupfermünze.
 Дєнєжний, *a. v.* Грошолїтїй.
 Дєнєкотрий, *a.* mancher; -i *pl.*
 Дєнєчко, *dim. v.* Дно. [einige.
 Дєнєкїй, *a.* *Гр. v.* Дєякїй.
 Дєнїс, Дєнїско, *n.* Dionysius.
 Дєнїти, *v.* Днїти.
 Дєнїчний, *a.* vom Tag-
 Дєнька, *f.* Kothlache, *f.*
 Дєнька, на-пїтїна, дєньках бїти
 vom gesellschaftlichen Spinnen: Spinn-
 stube, Spinnochte halten (auch tagsüber).
 Дєнїий, *a.* Tages, Tag-; дєнно,
adv. Me. 429 bei Tage; 2) per Tag.
 Дєнїик, *m. K. v.* Днєвник; 2) *pl.*
 Tagfalter (*Diurna*), *B.*
 Дєнцє, *n. dim. v.* Дно. [gedeckte P.
 Дєнцївка, *f.* Pfeife mit dem дєнцє:
 Дєодїн, *pron. Гол. гр.* 30 einiger,
 mancher. [genthümer eine Alpe, *m.*
 Дєпутат, *m.* Abgeordneter; 2) Ei-
 Дєпутатіваний, *a.* als Deputir-
 ter abgeordnet, *Зак.* [lauf, *n.*
 Дєр-дєр, *Марк.* 76 Spiel im Kreis-
 Дєрбак, *m.* Taugensichts, Krüppel, *m.*
 Дєрбїк, *m.* ськіл — Merlin, *m.*
 (*Falco aesalon*).
 Дєрван, *m. v.* Дєрнїюка *Еф. 55.*
 Дєрвенїти, *v. n.* holzig werden;
 Дєрві, *pl. N. v.* Berges. [erstarren.
 Дєрвіна, *f. v.* Дєліна, *Гол.*
 Дєрводзюбка, *f. s.* Довбач, дзюб-
 Дєрґа, *f.* grobe Wolldecke. [дєрґво.
 Дєрґан, дєрґун, *m.* Küchenhabe,
f. v. Тарґан. [Hecheln.
 Дєрґанє, *n.* Zuokung, *f. Кя; 2)* das
 Дєрґати, *v. a.* rauhen, hecheln.
 Дєрґач, *m.* Hechler, *m.*
 Дєрґачка, *f.* Hechel, Raufe, *f.*
 Дєрґівка, *f.* Hechel, *f.;* Rechen-
 Brett, *n.* [2) *N. v.* Berges.
 Дєрвач, *m.* *Hylotrupes bajulus;*

Дєрвєнка, *f. Me. 16.?*
 Дєрвєць, -вця, *m.* *Hylobius, B.*
 Дєрвєна, *f. v.* Дєрєво I).
 Дєрвєстїй, *a.* holzig, *B.*
 Дєрвєщє, *n.* hölzerner Handgriff,
 Halter, *m.;* 2) Sarg, *m.*
 Дєрвїй, дєрвїнь, *m.* Sohafgarbe,
f. (*Achillea millefolium*). [wein.
 Дєрвїйка, *f.* Art gewürzter Brannt-
 Дєрвїти, *v. n. v.* Дєрєвїти, er-
 starren (сєрпє).
 Дєрвєка, *f.* Holzleule, *f.* (*Xylina B.*
 Дєрвєлїнїй, дєрвєлїнїй, *a.* höl-
 zern, aus Holz. [(*Lonicera nigra*).
 Дєрвєлїк, *m.* schwarzes Geisblatt
 Дєрвєлїковатї, *pl.* Holzgewä-
 ohse, *pl.* (*Lonicerae*).
 Дєрвєня, *f.* Holz, Holzmaterial,
 Bauholz, *n. P. II. 120 He;* 2) viel Holz;
 3) *f. gr. M. III. 2. 5. v.* Сєлєб.
 Дєрєво, *n.* Baum, *m.;* 2) Holz, *n.*
 Дєрєвцє, *n. dim.* Bäumchen; 2)
 Hochzeitbäumchen, *n. v.* Вїльцє. [вїна.
 Дєрєвка, *f. aug. Ч. II. 424. v.* Дєрє-
 Дєрєвїлїстє, -ости, *f.* Erstar-
 rung *f.*
 Дєрєвїнка, *f.* hölzernes Bein, Holz-
 stelze, *f. K.;* 2) Holzschüssel; 3) Holz-
 стелє, *n.* Gehölz, *n.*
 Дєрєва, дєрєвіна, *f.* Teufelzwirn,
n. (*Lucium barbarum*); 2)* streitsüchtige
 Person.
 Дєрєн, *m.* Hartriegel, *m.* (*Cornus*
masoula); *coll.* Kornelkirschen, Dirndel, *pl.*
 Дєрєнєвїй, (-новїй) *a.* aus Har-
 triegel. [рєн 2) aufgegosson.
 Дєрєнївка, *f.* Branntwein auf дє-
 Дєрєноватї, *pl.* Hartriegelartige *pl.*
 (*Cornuae*). [(*Polygonum*).
 Дєрєсєнь, -єня, *m.* Knöterich, *m.*
 Дєрєсєноватї, *pl.* Knöterich-
 gewächse, *pl.* (*Polygonese*).
 Дєрєч, *m. H. 275. v.* Дрєпак 2).
 Дєрєча, *f. v.* Дєрєза, *B.*
 Дєрєш, *m.* дєрєшоватїй, *a.* кїнь,
 dunkler Honigschimmel. [m. *Ф.*
 Дєрґжа, *f.* Handhabe, *f.* Griff, Handgriff,
 Дєрґжава, *f.* Herrschaft, Regierung,
 Verwaltung, *f. 2)* Reich, *n.* Staat, *m.;* 3)
 Lebzeiten, *pl.*
 Дєрґавєць, -вця, *m.* Beherrscher,
 Verweser, Verwalter, *m. Кв. 10. Cm.* [n. *Cm.*
 Дєрґавїщє, *n.* Herrschaft, *f.* Reich,
 12. v.

Державка, *f.* Staatsnote, *f.*
 Державный, *a.* Regierungс-; 2) Staats-, Reichs-, пан *Wa.* 16.
 Державність, -ости, *f.* ВВ. Пр. VIII. 601. Souveränität, *f.* [lich, Herren-
 Державський, *a.* Кв. 5. herrschaft-
 Держак, держан. *Kst. m.* держально, (-аю). *n.* в. Держа, Stiel, Halter, *m.*
 Держана, (-ине, *d.* держанечко), *n.* das Halten, Auf-, Zurückhalten.
 Держатель, держатель, *m.* Erhalter; Herrscher, *m.* III. II. 236.
 Держати, *v.* а. halten, haben; verwahren; auf-, anhalten; — віру кому jmdm. Glauben schenken; — всю правду оhrsam leben, Treue bewahren; — одит verantworten; — ся sich halten, fest stehen; *чогось sich an etw. halten, beobachten, befolgen. [Statthalter, *m.* КУ.
 Держикрэй, *m.* Landesverwalter,
 Держитель, *m.* Erhalter, *m.* Шар.
 Держкий, *a.* fest haltend; standhaft: у слові.
 Держук, *v.* Держак.
 Держати ся, (*Ф.*) sich zusammennehmen, *s.* aufrichten, *s.* auffragen, Kräfte sammeln.
 Держкий, *a.* *Ф.* stramm, kräftig; — дід *v.* schneidiger Greis; 2) verwegen, muthig *K.* Пом. III. 4.
 Держость, *f.* Muth, *n.* Kühnheit *f. Ф.*
 Держун, *m.* Эг. Wagehals, *m.*
 Дерикучник, дерилюко, дерилюця, дерій, *m.* в. Дерун.
 Деркавий, *a.* stotternd.
 Деркач (-ачко), *m.* Art Klapper; 2) Wachtelkönig, *m.* (Rallus crex); 3) *He. Пр.* XII. 676 alter Besen; 4) Fuss eines Huhns; 5) Art Knabenspiel.
 Деркачастий, *a.* bunt, gescheekt.
 Деркай, *a.* rauh.
 Деркотіти, *v. n.* klappern, schnarren.
 Дерленкотіти, *v. n.* *W.* vom weinerlichen Glockengeläute der Dorfkirche.
 Дерлюга, *f.* coll. Lumpen, *pl.* *Ф.*
 Дермó, *n.* leichter schlechter Kleiderstoff. [*m.* (*instr.* дерном III. I. 127).
 Дёрне, *n.* coll. Rasenstücke *pl.* Rasen,
 Дёрнява, *f.* P. L. 68. *v.* d. folg.
 Дёрняна, дёрняк. *m.* в. Дёрна.
 Дёрняця, *f.* Ч. V. 428. *v.* Драняця.
 Дёрнівка, *v.* Тернівка.
 Дёрноватий, *a.* rasenbildend.

Дёрнүти, *v. n.* Reissens machen P. I. 3.
 Дёрнюка, *f.* в. Дёрняна.
 Дёрнянка, мурашка — *f.* Rasenameise, *f.* (Murgica caeseritum). *Пол.*
 Дёрпак, *m.* в. Дранак. [*Зах.*
 Дёррина, *f.* stacheliges Gestrüppe,
 Дёрть, *f.* grob gesohrotenes Mehl, Getreide.
 Дёрти [дёрү (ару), дёреш (ареш)] *v.* а. reissen, in Stücke reissen; 2) schinden; 3) — горло sich den Hals ausschreien; піре — Federn schleissen; 4) бчи кому — zudringlich betteln, jmdn. um etw. angehen; 5) — ся P. I. 41 sich herausreissen, arbeiten; — в ким sich in den Haaren liegen; над чим — um, über etw. raufen u. sich reissen um es zu bekommen; anhaltend schreien (*v.* Kindern); ліко дре ся der Bast löst sich ab; *sprchw.* ліко дёрти, поки ся даё, п. час den Gewinn ziehen so lange es geht, die rechte Zeit nicht verpassen.
 Дёрун, *m.* Schinder, Leuteschinder; Bedrücker, Erpresser, *m.*
 Дёрябка, *f.* kletterndes Labkraut (Galium aparine).
 Десь, *adv.* irgendwo; мені тоё десь (грёмить) das kümmert mich blutwenig.
 Десь -біч, *adv.* rechts. [rechtseitig.
 Десьбічний, *a.* von rechter Seite,
 Дёси, дёся, *Ог.* 163. *v.* Десь.
 Десіторіти, *v.* а. zehnmal (vielmals) dasselbe sagen.
 Дёськолись, *adv.* hin und wieder, dann u. wann, manchmal.
 I. Дёсна, десняц, *f.* КУ. *Тор.* *v.* Правяця, права рука. [*прó.*
 II. Дёсна, *f.* linker Nbf. des Дни-
 Десперáство виробляти, toben.
 Деспóт, *m.* Despot, Gewaltherrscher, *m.* III. II. 176.
 Деспотічний, *a.* despotisch.
 Деспóтство, *K.* *n.* деспотизм, *m.* Despotismus, *m.*
 Дестильювати, *v.* а. destillieren.
 Десять, *num.* zehn. [227. †.
 Десятеріцею, *adv.* zehnfach *Кв.*
 Десятёрний, *a.* zehnfach.
 Десятий, *num.* der zehnte.
 Десятина, *f.* Zehent, *m.*; 2) Stück Land von 2400 □ Klafter.
 Десятинний, *a.* — mid der Zehent vom Verkauf des Honigs, *Зах.*; — а дёр-

ков mit Zehenteinkünften ausgestattet.
 Десятиржний, *a.* zehneckig, *Ст.*
 Десятилові, *n.* Dekalog, *m.* *Тор.*
 Десятичний, *a.* — а дроб Decimalbruch, *m.* *Кв.* [Zehne in d. Karten.
 Десятка, *f.* Zehnguldennote, *f.*; 2)
 Десятковий, *a.* dekadisch.
 Десятний, *a.* Deoimal-
 Десятник, *m.* Zehentmann, Gehülfe des Dorfschulzen; Gerichtsdienner als Aufseher über zehn Häuser, *m.*
 Десяток, -тка, *m.* Dekade (decuria), *Zehn.* C. I. 186. в німого дёсятка aus unserer Mitte, *a.* u. Sippschaft *K.*
 Десятолітє, *n.* Decennium, *n.* на десятилітх *M.* in dem Jahrzehente, im zehnten Jahre.
 Десятолітний, *a.* zehnjährig.
 Десятуха, *f.* 10-ter Freitag nach Ostern *Ліо.*
 Десяцки, *v.* а *m.* *Кс.* в. Десятник.
 Деталь, *He.* деталічність, -ости, *f.* Detail, *n.* Einzelheit, *f.*
 Дё-там, *adv.* gar nicht, keineswegs.
 Детьна, *f.* Kind, *n.*
 Детьний, *a.* Kindes-, kindlich; 2) детячий, kindisch.
 Дешёва, *f.* P. I. 215. Tanzboden, *m.*?
 Дешёвий, (-вній), *a.* wohlfeil, billig.
 Дешевіти, *v.* *n.* wohlfeil werden.
 Дешевня, *f.* Г. 81. (дешевня *Лесч.*) wohlfeile Zeiten.
 Дёщяця, *f.* irgend Etwas, dies und jenes *Кух. Ос.* (61.) XI. 23 ein gewisses Quantum *H. I.*
 Дёщо, *g.* дёчого Etwas; ein wenig.
 Дёякий, *a.* P. II. 159. *v.* Декотрий.
 Дёити, *v.* Діяти; дёйко-дём, *thü'* nur
 Джарити, *v.* Жарити, *Фр.* [weiterl.
 Джарка, *f.* в Чарка *Ог.* 75.
 Джвндати, *v.* Жвндати.
 Джгут, *m.* *K.* zusammengewundenes Tuch zum Schlagen im Spiele: Plumpsack.
 Джёли, *pl.* Spiess mit Widerhaken zum Fischfang, *m.*
 Джелітний, *a.* в. Чепурний.
 Джебджора, *f.* Eichelhäher, *m.*
 Джемра, *f.* dunkler Wald.
 Дженджеруха, *f.* *s.* Жеруха.
 Дженджерухистий, *a.* *s.* anspruchsvoll, geckenhaft *Ч. V.* 105.
 Дженяк, *m.* II. *n.* 28? [*Зах.*
 Джер, *m.* в. Джур, чир (Art Getränk)

Джёрга, *f. Ф.* в. Обинка; 2) в. Дёрга.
 Джереґелі, джерегелі, *pl.* *Кс.* 97.
 Haarflechte kranzweise auf den Kopf
 Джерелó, *n.* в. Жерелó. [aufgelegt.
 Джёркати, джеркотіти, *v.* *n.* zwitschern; zirpen; schnattern.
 Джермáла, *pl.* Zange zum Herausziehen der Würmer u. des Ungeziefers bei Schafen, *f.*
 Джёря, *f.* в. Джер.
 Джисіря, *f.* Schlundröhre mit Lunge u. Leber, *f.* (der Schafen).
 Джусун, (*д.* -унчик) *m.* Geok, eitler Tropf; 2) Sauger, *m.*
 Джисунóватість, -ости, *f.* das Wesen eines Gecken, *Кв.*
 Джиджуліти, *v.* Приджиджуліти; — ся *H.* 218. stolziren.
 Джиджулуха, *f.* *v.* Weib, welches in ihrem Hause u. in ihrer Kleidung auf Vortrefflichkeit u. Nettigkeit viel hält.
 Джиджигіліясти, *a.* mit geziertem Betragen, kokett.
 Джинджируха, *f.* Art lustigen Tanzes *C. I.* 220. [wählerisch.
 Джинькашливий, *a.* на іду
 Джиркотіти, *v.* *n.* *Др.* с. 346. rasseln. [*tiana.*
 Джинджурá, *f.* Enzian, *m.* (Gen-
 Джмáл, *m.* Hummel, *f.* (Bombus).
 Джмóлá, *f.* Holzbiene. (*Хулосора*), *B.*
 Джóйка, джюя, *f.* в. Сбáйка, сбáя.
 Джоломія, *f.* *Зап.* (*Верес.*) I. 35. *v.* Art Musikinstrument.
 Джолонка, *f.* в. Дятель *Ч.* VII. 575.
 Джóнва, *f.* в. Жóвна, Sprech, *m.*
 Джóрини, джóрнн, *pl.* в. Шквáрки.
 Джусас, *m.* Spritzhammer, *m.*
 Джусля, *f.* Wintermütze, *f.*
 Джук, *m.* в. Жук *Wgr.* XVI.
 Джулий, *a.* ohne Obren (*v.* Art *v.*
 Джума, *f.* в. Чу́ма. [Schafen).
 Джуміра, *f.* Lammfellmütze hinten ein wenig aufgestülpt, *f.*
 Джундзювий, *a.* *Гол.* III. 39. *v.*
 Джур, *m.* в. Жур. [Дюндзювий.
 Джурá, *m.* в. Чу́ра.
 Джурбáн, *m.* Jagdhorn, *n.* *B.*
 Джурга, *f.* Viehherde, *f.* *Gr.* 19.
 Джурáло, *m.* в. Чу́ра, чурáло. *Пом.* II. 18. [Дністер.
 Джурáнка, *f.* linker Nbf. des
 Джуріти, *v.* *n.* strömen; rieseln *v.*

wegen organ. Gebrechens ausspricht.
 Дидорця, *pl.* s. Придорожник.
 Дійма, *f. W.* s. Десятіна 1).
 Дивдър, *m.* tatar. Finanzbeamter.
 Дий, дей *s.* Дай II. *Ог.* 44, 2.
 Дик, *m.* Wildschwein, *n.*
 Дикар, *m.* der Wilde, *He.* III. II. 57.
 Дикарка, (*d.*-арочка *He.*) die Wilde, die Schüchterne.
 Дикарство, *n.* wildes rohes Wesen;
 2) Barbarenthum, *n.* Wildheit, *f. ВЕ. He.*
 Дікий (дик *Мог.*), *a.* wild, wildwachsend; * roh, menschenscheu; 2) -е пробо rother Fuchsschwanz (*Amaranthus caudatus*); 3) а гречка Hirtenäschelkrant, *n.* (*Capsella bursa pastoria*); 4) -е місо wildes Fleisch; 5) -а барва Eisenfarbe, *f. b.* Дікі поля Steppenengefilde von Neurussland, *pl.*
 Дикобуйний, *a.* wild, unbändig, *У.*
 Диковенний, *a.* sonderbar, seltsam, *КС.* (82) IV. 57.
 Диковина, *f.* ein Wunder, *n.* eine Seltenheit, *Н.* 107; etw. Unerhörtes II;
 2) Wildnis, *f. ВЕ.*; 3) s. Пустар.
 Диктовка, *f. gr.* під-ку dictirt, als Dictando, *He.*
 Дикун, *m.* s. Дик; 2)* wilder, roher mensobenscheuer Mensch. [*f. КУ,*
 Дикунство, *n.* Wildheit, Rohheit,
 Діля, *n. coll.* Dielen, Bohlen, *pl.* s. Деліве. [tern, wanken; 2) klumpen.
 Ділякати, ділякотити, *v. n.* zit-
 Дильовати, *v. n.* auszimern, auslegen mit діля.
 Дим, *m.* Rauch, *m. pl.* (поет.) димове Rauchwolken, *pl.*; 2) Rauchfang, *m. Кв.* 198. *He.*; в діом пустити когб jmds Gehöste in Brand stecken.
 Діма, *f.* Canevas, *n.*
 Дімавка, *f.* Nebelarm bei der Was-
 серpumpe am Brunnen, *m. Фр.*; 2) ди-
 мавка Art Zwiebel, welche geräuchert u. dann versetzt wird.
 Дімало, *n.* Blase *f.* (міхур) *Gr.* 19.
 Диман, *m.* Betonie, *f.* (*Betonia offic.*)
 Димань, (Демань) *m.* s. Демко.
 I. Димар, *m.* Rauchfang, Schorn-
 II. Димар, *v.* Димкар. [*stein, m.*
 Димарка, *f.* Schmelzofen, *m. Пол.*
 Діммати, *v. a.* *Фр. В.* pumpen.
 Димач, (*d.*-ачок) *m.* Blasebalg, *m. Пол.*
 Димашка, димівка, *f.* Rauchschal-

be, *f.* (*Hirundo rustica*).
 Дімен, *a. П. n.* 14. вітер, *s.* Дімний?
 Димидіти, *v. n.* sich verflüchtigen, schwinden.
 Диминець, -нця, *m.* Rauchfang, *m.*
 Димінник, *m.* Windbeutel, *m.* loser Schlingel. [*Haut, n.*
 Діминиця, *f.* Geschwür unter der
 Диминіти, *v. n.* *М.* rauchen.
 Димістий, *a.* rauchig; димісто-
 бұрий, *a.* rauchbraun, *Пол.*
 Диміти, (димлѣ, диміш) *v. n.* gau-
 chen, Rauch lassen.
 I. Дімка, *f.* s. Димавка 2).
 II. Дімка, *f.* weibl. Unterrock aus
 großer gedruckter Leinwand.
 Димкар, *m.* Leinwandruoker, *m.*
 Дімний, *a.* rauchig; 2) rauchfarbig;
 дімно, *adv.* voll Rauch, rauchig.
 Димнік, *m.* Rauchfang, *m.*
 Дімниця, *f.* Art Pflaumen.
 Дімня, *f. III.* Rauchfang, *m.* Esse,
f. (der Sohmede). [*maria offic.*)
 Димніанка, *f.* Erdranch, *m.* (Fu-
 I. Димовий, *a.* Rauch-, *Кл.с.* Курний.
 II. Димовий, *a.* -а нямітка *М. I.*
 89. aus Canevas.
 Димок, -мкѣ, *m. dim.* s. Дим.
 Димувати, *v. n.* rauchen, *Гр.*
 Димурка, *s.* Димавка 2).
 Димущий, *a.* rauchend; -а піч
 schadhaft u. daher *г. М. II.* 204. [*lic.*
 Димчанка, *f.* s. Вігренниця, *Зак.*
 Димчастий, *a.* rauchig, rauchfar-
 ben, *М.* (*che* дімка II.
 Димчіна, *f.* *dim.* schlechte, ärmli-
 'дин, *s.* Одін *Ог.* 56.
 Династія, *f.* Dynastie, *f.*; дина-
 стійний, *a.* dynastisch.
 Діндерево, *n.* Дівдерево. [*ти ся.*
 Диндилідати, *v. n.* s. Теліпа.
 Диндурити, *s.* Дудурити.
 Дінька, *f.* Kürbissamen, *m.*
 Диніче, *n. coll.* Kürbisblätter u.
 Stengel, *pl.*
 Діно, *s.* Диві-но *Оц. р.* §. 122. *Ог.* 59.
 Динба, *m.* s. Деніс. [(*Scourbitaceae*).
 Диньоваті, *pl.* Kürbisgewächse, *pl.*
 Диньонбсі, *pl.* Kürbisfrüchtige
 (*Peroniferae*).
 Діня, *f.* Art länglicher Kürbis.
 Динічий, *a.* vom Kürbis (діня).
 Динячка, *f.* динячок, *m. В.* Kür-

bisfrucht, *f.* (перо).
 Діплик, *m.* s. Дубельт, (*В.*)
 Дипта м асенець, *m.* Diptam, *m.*
 (*Dictamnus fraxinella*) *В.* [abprügeln.
 Діптю доброго дати *Н.* 77. tüchtig
 Диптанка, *f.* *Кол.* 81. feile Dirne.
 Дирва, *pl.* *Гол.* III. 235 s. Дрова
Ог. 37. (IV).
 Діррати, *v. n.* trippeln, hüpfen.
 Дирбоха, *f.* muthwilliges Mädchen
М. II. 289. [knarren.
 Діркати, дирчати, *v. n.* schnarren,
 Диркатий, *a.* schorpfig wie деркач?
 Дирчатка, *f.* Wimperfliege, (*Tri-*
ohopoda) *В.* [Дегана etc.
 Дитіна, (-нка) дитинний etc. *s.*
 Дитиня, дитинчя *Др.* с 356. -яти
n. s. Дитя. Kindlein, *n.*
 Дитя, -яти, *n.* Kind, *n.* (*pl.* діти).
 Дитятко, дитятухо, *Ч.* IV. 132,
 дитята *Ос.* (61) III. 53. s. Дитя.
 Дитяцтво, *m.* Kindheit, *f.* *См.*
 Дитячий, *a.* kindlich.
 Дих, *m.* Athemzug, *m.* ні сліху ні
 діху за когб немѣ ist ganz verschollen;
 діхи, *pl.* eingefallene Stellen zwischen
 den Widerristknochen bei dem Vieh.
 Діхавиця, *f.* Engbrüstigkeit, Дам-
 пфigkeit, *f.* Asthma *n.* [asthmatisch.
 Діхавичний, *a.* engbrüstig, dämpf-
 Діхало, *n.* Athmungsorgan, -werk-
 zeug, *n. Пол.* [+ *Ke* II. 18. alles Lebende.
 Діханя, *n.* das Athmen; діхання
 Діхати, *v. n.* athmen, (*Imperat.* дити
 III. I. 112); * leben; сопілка, цибух
 не діхас ist verstorbt.
 Діховий, *a.* -е голю s. Дішник.
 Дихтинець, -нця, *m.* *Nbsl.* des
 Черемош.
 Дичіти ся (*См.* 153), дичіти, *v. n.*
 wild werden, mensobenscheu sein; ver-
 wildern, *Фр.* [ling, *m.*
 Дичка, *f.* wilder Obstbaum, Wild-
 Дичок, -чка, *m.* wildes Fohlen,
 (Füllen).
 Дішель, -шля, *m.* Deichsel, *f.*
 Дішиця, *f.* Luftröhre, *f. Пол.* (trachea).
 Дішка, *f.* Luftröhrenast, *m.* Bronchie *f.*
 Дішлик, *m. dim.* Deichsel am Pfluge *f.*
 Дішльовий, *a.* кінь, Deichselpferd,
 * -дйшлий, in Wagen eingespannt?
 Дішник, *m.* s. Дішиця. [*КС.* IV. 499.
 Діяволенний, *a.* teuflisch, *Ог.*

102. s. Дівол. Дня- в. Дя-
 Ді. s. До праер. *Ог.* 36, 10.
 Ді, [двѣ]. *adv.* nämlich, wohl, nun
 also *Wgr.* 126. *Ог.* 109. 1.
 Дібрати, *s.* Доберати
 Діброба, *s.* Дуброба. [*Maria, f.*
 Дівá, *f.* Jungfrau; *bes.* heil. Jungfrau
 Дівати, *v. a.* auf wegräumen, fort-
 schaffen, aufheben; *св.* s. По́дти *св.*
 Дівенна, *f.* Königskerze, *f.* (*Ver-*
bascum thapsus) *В.*
 Дівер, дівур, (*d.*-ёрчик), *m.* дівере,
n. coll. des Mannes Bruder [дартр].
 Дівий, *a.* thätig *М. II.* 13.
 Дівін-, дівін-вечер, *m.* Abend-
 gesellschaft der Mädchen vor der Hoch-
 zeit bei der Braut, Polterabend, *М.с.* 156.
 Дівія, *f.* Jungfrau, *f.*
 Дівяще, *n.* s. Дівчиско.
 Дівіан, *m.* s. Коалінник, *В.*
 Дівка, *f.* Mädchen, Madel, *n.* *Toch-
 ter; 2) Magd, *f.*; 3) *pl. s. Кляуки. *Фр.*
 Дівмівати ся, діміти ся, erfah-
 ren; sich wovon e. Begriff bilden; ver-
 nehmen, kennen lernen, verstehen, *Фр.*
 Дівованя, *n.* jungfräulicher Stand,
 Jungferschaft, *f.*
 Дівойник, *m.* сійній angebaute
 Esparsette, spanischer Klee (*Onobry-*
chis sativa). [IX. 375)?
 Дівокій, *a.* -а ягода *Кл.* (*Др.*
 Дівонка, *f.* Köche fliege, *f.* (*Phry-*
ganea). [івка spielen.
 Діворокувати, *v. n.* *Кол.* I. Art га-
 Дівослюби. (-снуб), *pl.* *Ч.* IV. 658.
 s. Злюбни. Brautwerbung, *f.*
 Дівоснуб, *m.* *Ч.* IV. 56. Braut-
 werber; Brautdiener, *m.* [dziewoslab].
 Дівоснубний, *a.* zur Brautwer-
 бунг geh. *Ч.* IV. 64. [с. 306.
 Дівота, *f. coll.* die Mädchen *pl.* *Др.*
 Дівочкий, дівочий, *a.* Mädchen-
 -ча кров *v.* Бабчук.
 Дівочтво, *n.* Mädchenjahre, *pl.* *n.*
 Дівочити ся, zu früh als reife Jung-
 frau auftreten, erwachsene J. spielen.
 Дівочка, *f.* s. Дівчинка. [(*ж.* 120).
 Дівствениця, *f.* alte Jungfer, *He.*
 Дівствоб, *n.* До. Jungfräulichkeit,
 Jungferschaft, *f.* [vermählt leben.
 Дівувати, *v. n.* als Jungfrau un-
 Дівунка, *f.* Labkraut, *m.* (*Galium*).
 Дівуся, *f.* *Тор.* s. Дівчина.

Дівча, -ати, *n.* Mädchen, *n. pl.* дівчата. (*d.* -аточка); дівчатко, *n.* kleines Mädchen.

Дівчачий, дівчанин, *He. a.* Mäd-Divчина, дівчинина, (*d.* дичинка), *f.* Mädchen, Madel, *n.*

Дівчиняско, (-чиско) дівчище, *n.* unschönes, ungebildetes Mädchen.

Дівчу́к, *m.* junges Madel.

Дівчу́р, *m.* *s.* Дівчиняско; 2) Her-marphrodit, *m.* (*Фр*); 3) Mädchenjäger, Weibernarr, *m.* [*Kartoffel, (B).*]

Дівчу́рка, *f.* Art kleiner rothe Dignáti, *v.* Doganáti, dogonáti (*комф*).

Дід, [дід-], *m.* Grossvater, *m. pl.* діди Voreltern, Ahnen, *pl.*; 2) Шд. Todtenamt, Seelenamt, *n.* vier Aller-Seelensamstage, *Ob. I.* 325; 3) Greis, *m.*; 4) alter Bettler; 5) Bund aus Stroh, aus Schilf u. A.; 6) *pl.* dunkle Schatten in den Hauswinkeln bei d. Abenddämmerung, *He. (d. m.)* 112. 139; 7) Art Sprei aus Roggenmehl. [*Дідищина.*]

Дідяна, дідина, *K. f.* Ad. II. 48. *v.* Дідяний, *a.* vom Grossvater geerbt; 2) hochbetagt, greise *C. I.* 228.

Дідик, *m.* Kreuzkraut, *n.* (Senescio); 2) Maulwurfsgrille, (*Gryllotalpa vulg.*).

Дідина, *f.* erbärmlicher Greis.

Дідинець, -ня, *m.* Schlossplatz, Vorhof, *m.*

Дідиха, *f.* Bettlerin, *f.*

Дідичтво, *n.* Erbe, Vatererbe, *n.*

Дідич, *m.* Erbe; 2) Gutsherr, freier Gutsbesitzer, *m.* [*besitzers, f.* Zap.]

Дідичанка, *f.* Tochter eines Guts-Dідичене, *n.* das Erben.

Дідичити, *v. a.* erben.

Дідичка, *f.* Erbin; 2) Gutsbesitzerin, Frau eines Gutsherrn, *f.*

Дідичний, *a.* erblich.

Дідичність, -ости, *f.* Vererbung, Erblichkeit, *f.* Фр. [*erbliche Herrschaft.*]

Дідичня, *f.* *C. II.* 133. Erbgut, *n.*

Дідичу́к, *m.* Sohn *v.* Gutsbesitzers, eines Edelmannes, *m.* [*Bettlers.*]

Дідівський, *a.* grossväterlich; 2) Дідівщина, *f.* Grossvatererbe, Ahnenerbe, *n.*

Дідько, *m.* (*dim.* zu Дід, *Lgr.* 66. Greis); Bergmännchen, *n.* Teufel, *m.*

Дідина, *f.* Erbtheil, *m.* Erbgut,

n. s. Дідівщина. [*zum T. s. Di.*]

Ді-дня, *adv.* vor Tagesanbruch; bis

Дідо, *m. s.* Дід 1). [2] des Bettlers.

Дідовий, дідов, *a.* grossväterlich; Дідовій, *a.* *Га. I.* 111. aus der

Bettlerfamilie, Bettler, *m.*

Дідовник, *m. s.* Лопух.

Дідовод, *m.* Bettelführer, *m.*

Дідоводця, *f.* Bettelführerin, *f.*

Дідобра, *m. f.* *Гол. гр.* 43; діду́га, *m.* erbärmlicher Greis, Bettler, *m.*

Дідувати, *v. n.* als Greis leben (die letzten Tage ableben). [*Greis.*]

Дідуган, *m.* rüstiger, vierschötiger

Дідунік, діду́сь, *m. dim. s.* Дід 1), 3), 4).

Дідух, *m.* der Garben Getreide beim Weinachtsfest; 2) Frühlingsknotenblume, *f.* Leucocjum vernum); 3) *s.* Тапран.

Дідчий, *a.* des Teufels, Teufels-, teuflisch; -e ребрó Baldrian, *m.* (Valeriana offic.). [*leumderin, f.* За.]

Дідчиця, *f.* teuflisches Weib; Ver-

Дієвий, *a.* handelnd.

Дієпись, *f.* дієписанє, *n.* *ГШ. R.* Geschichtschreibung, *f.*; 2) *v.* Літопись.

Дієписатель, дієписець, -ця, *m.* *TP. 5.* Geschichtschreiber, Historiograph

m. OE. [*risch, ГШ.*]

Дієписний, *a.* geschichtlich, histo-

Дієта, *f.* *Гол. III.* 261. *ungr.* Landtag, Reichstag, *m.*; 2) Diät; *pl.* Diäten, Taggelder, *pl.*

Дієць, *gen.* дієця, *m.* *T. s.* Діятель.

Діж, *f.* Bactrog, *m.*

Діждати (дож-), *v. n.* mit *d. genit.* warten (bis zu —), erwarten, gewärtig sein; erleben; діждавши неділі nachdem man bis zum Sonntag gewartet hat, am 8. nun.

Діжечка, *f. dim.* Fässchen, *n.*

Діжка, *f.* Fass, *n.*; 2) — пікна Ч. *IV.* 561. *s.* Діж; 3) *s.* Чвѣртка (als Schüttmass).

Діжма, *f. s.* Діжма. [*im Gehalt, n.*]

Діжніця, *f.* Fass mehr als 1 Eimer.

Діварити, *v. a. s.* Допилувати.

Дізнавати, дізнати, *v. a.* und — ся erforschen, erproben; erfahren шось о чім; *erleiden, bekommen.

Дій, (дій) ерб чєсти! *Ke. II.* 315.

Дійвó, *n. s.* Дóвнє. [*Art Fluch?*]

Дійка, *f.* Melkwarze, Zitze, *f.*

Дійло, *n.* das Gemelke, *У.* Melkstätte, *f.*

Дійма, (дім-); *f.* Ahnung, Hoffnung, *f.* лашє — nur ein Schein; дімю ро-

бати nur für den Schein, zum Scheine

etw. thun; *adv.* дійма — дійма entwe-

der — oder. [*zusetzen, s.* Дійнати.]

Діймати, *v. n.* кому́ jmdm. hart

Діймаючи, *a.* empfindlich schmerz-

lich, arg. [*Kühe gemolken werden.*]

Дійна́рка, *f.* Hürde in der Schafe u.

Дійній, *a.* -а корóва Milchkuh, *f.*

Дійник, [дѣ-] *m.* *He. s.* Діятель.

Дійнік, дійнік *OA. 35. m. coll.*

Кühe, Schafe welohe gemolken werden;

Melkkühe, *pl.* [*n.* Gelte, *f.*]

Дійніця, *f.* дійнік, *m.* Melkfass,

Дійнати, *v. n. impers.* дійніло *TP.*

VII. 165; доймє емý: rühren, ergreifen,

zusetzen, zu fühlen bekommen.

Дійсний, *a.* wirklich, factisch; дій-

сно, *adv.* in der That. [*f.* *Пар.*]

Дійсність, -ости, *f.* Wirklichkeit,

Дійствєний, *a.* wirkend, sich

bethätigend, *до.*; wirksam, *K.*

Дійствятельний, *a.* wirklich,

actuell. [*lichkeit, f.*]

Дійствятельність, -ости, *f.* Wirk-

діство, *n.* *У.* *Еф.* 54. Wirkung,

f.; 2) Handlung, *f.*; 3) Act, Aufzug, *m.* *ГШ.*

Дійствованє, *n.* Einwirkung, *f.* *ГШ.*

Дійствувати, *v. n.* на кóро, на

що einwirken, auf jmdm, auf etw. *ГШ.*

Дійтї, *v.* Доходити.

Дійшлїсть, -ости, *f.* *He. (Пр. II.*

359) das Zeitgemässe; Reife, Vollkom-

menheit; 2) Verwirklichung, *f.* [*TP. 5. И.*]

Дїї, *pl. s.* Дїя, Thaten, *pl.* Geschichte, *f.*

Дїкати, *v. a.* люде дїкают man

spricht, man munkelt, (*Фр.*).

Дїкїрїй, *m.* Doppelkerze, *f.* [*дїкїрїй.*]

Дїл, *gen.* дóлу, *m.* Boden, Fussboden,

m.; 2) niedrig gelegener Ort; *pl.* дóли,

на дóлах in flach gelegenen Gegenden,

in Ebenen, Thälern; *v.* дóлу von un-

ten; дóлом unterwärts, *v.* Дóлі.

Дїл, (*d.* дїлóк) *m.* Gebirgsrückен,

-zug, *m.*; 2) — водний Wasserscheide,

f. *Цє. s.* Ростóче.

Дїлáльний, *a.* *Сє.* thätig, sich be-

thätigend, handelnd, wirksam, *Пар.*

Дїлáльність, -ости, *f.* *Сє.* Thätigkeit,

Handlung, Wirksamkeit, Action, *f.* *Пар.*

Дїланє, *n.* das Wirken, Wirkung, *f.*

Дїлáтель, *m.* Arbeiter, *m.*

Дїлáти, *v. a.* thun, handeln, wirken.

Дїлбá, *f.* Vertheilung, Division, *f.*

f. das Dividieren.

Дїлє, (-á), *n. coll. s.* Дїлє, делїнє.

Дїлєнь, *m. s.* Дїлїмок. [2] Scheiden.

Дїлєнє, *n.* das Theilen; Dividieren;

Дїлєніна, дїлєніця, *f.* Theilung

der Habe nach dem Tode.

Дїлєць, -лцá, *m.* Kelchblatt, (*sepa-*

lum); Blättchen, *n. B.*

Дїлєчко, (-єнько), *n. dim. s.* Дїло.

Дїлїмий, *a.* theilbar; 2) -є числó

K. Dividend, *m.*

Дїлїмок, -мка, *m.* Dividend, *m.*;

2) das Eintheilungsganze, der einzu-

theilende Begriff (totum divisum, divi-

duendum) *И.*

Дїлїніця, *f. s.* Дїлєніця, Theilung, *f.*

Дїлїтель, *m. K.* Divisor; 2) Erb-

theiler, *m.* [2] absondern, scheidен

Дїлїти, *v. a.* theilen; dividieren;

Дїлка, *f.* *Зап. II.* 356. Halsdrüse,

Mandel, *f.*; Gekröse, *n.*

Дїлїма, *adv.* theilend *Mi. II.* 235;

2) *v.* Дїл (дїлє), через *Пис.*

Дїлїний, *a.* *Пол. T.* thätig, be-

triebsam, wacker; 2) Arbeits-, -є врємя.

Дїлїник, *m. H.* 203. der tüchtige,

wackere Arbeiter; — дїл *Ру.* Verrich-

ter, Vollbringer, *m.*; 2) Divisor, *m.*

Дїлїніця, *f.* äussere Einfriedung

od. Umzäunung eines Gehöftes, Dorfes;

2) Grenze, *f.*; 3) Antheil, *m. K.*

Дїлїність, -ости, *f.* *И.* Energie;

2) Tapferkeit, *f.* *Фр.*

Дїлїня, *f.* Laboratorium, *n.* *Пар. B.*

Дїло, *n.* Werk, *n.* Arbeit, That, *f.*;

2) Angelegenheit, Sache, *f.*; дїла не

скїльки *Мор.* nicht viel zu thun; по

дїлу *P. II.* 144 in Geschäften; máо

дїло до корєє *v.* Орудка; до дїла;

орєá рїч — das ist das rechte Wort,

d. i. wohlgesprochen; оєа дїла erfolg-

los, müssig, vergeblich; дїло *adv.*

wirklich, wahrhaft, *Гр.*

Дїлóванє, *n.* *C. I.* 26. Haus-, Wirt-

schaftsgeráth, *m.*; 2) *II.* 162. Verschlag,

m. Hürde; Planke *f.* *Kч.* 62. feldwár-

tiger Zaun *Ч. V.* 468. *За.* [*mann, m.*]

Дїлóвий, *a.* чоловік *Фр.* Gescháfts-

дїлóвїтость, -ости, *f.* *См.* Ge-

scháftigkeit, *f.* [*Leiter, Meister, m.*]

Дїлóвдець, дцá, *m.* Werkführer,

Діальскій, *v. von Thälern, von Ebenen, U.* [erhaltene Verschreibung. Діальчій, *a. лист † durch Theilung Діля, в. Дял, КУ. II. 85. 91; діля про von wegen- са-для; wegen, halber. Дім, gew. дому, m. Haus; Heim, n. туга за домом Heimweh, n.; дома zu Hause, домів nach Hause; від дома privatim; за домом ausserhalb des Hauses; без дому і лому ohne Dach n. Fach. Дімбк, *dim. v. Домок. Дін, gew. Дону, в. Дон. Дінґти, v. a. в. Подіти, діти. Діпрáвди, adv. Ф. в. Справді. Дірá, f. Loch, n. Lücke, f. Дірáвий, a. löcherig, mit Löchern. Дірáвити, v. a. löchern, Löcher Дірáвка, f. (Lemk) [machen. Дірáвти, доривáти, v. a. alles auseinander; — ся (до) чогось etw. erschneiden, erwischen, erschnappen. Дірганий, *ptc. gestickt. Дірká, дірочка, f. kleines Loch, Löchelchen, n. Pore f. Дірkáтий, дірковáтий, дірáстий Пар. a. porós, Пол. [f. Porosität, f. Пол. Дірkáтість, дірковáтість, -ости. Діробóй Іванок, m. Hartheu, Johanniskraut, -blut, n. (Hypericum perforatum), B. Діробовáти. pl. Hypericineae, B. Дірóчні, pl. Rhizopoda — Foraminifera, B. [M. + B. 292. Дірчáвити, v. n. Löcher bekommen? Дірчáтий, a. Пол. porós. [me, m. Дірче, n. Auswuchs am Baumstamm. Діськи, та — Ф. Пр. V. 212? Дісний, (дійсний, -стний), a. M II. 89. sicherlich, in Wirklichkeit, gewiss, sicher, wirklich, wahrhaftig, то дісна правда das ist wirklich, wahr; дісне, adv. Діставáти, дістáти, v. a. bekommen, „kriegend“, erhalten, erreichen; — явїка II. n. 80 Kunde bekommen, erfahren; — ся кудá wohin kommen, gelangen. Дістáток, в. Достáток M. III. 103. Дістý, adv. wirklich, in der That (Фр.). Дітвá. дітвáга, дітвóра, f. coll. Kinder, pl. Kinderwelt, f. Зв. Мi. II. 219. Дітвáк, m. Bübchen, Bublein, n.; 2) Aufschössling, m. (B.).***

Дітвáче, *m. coll. v. Дітвáк 2) pl. Дітвáчий, a. kindisch. Дітерóдний, a. kinderzeugend, He. I. Діти, дівáти, v. a. P. I. 14 haben, unterbringen; 2) — ся в. Подіти ся. [на в. Дитяна. II. Діти. pl. Kinder, pl. (sgl. дітá- Дітáйнець, -нця, m. † innere Stadtbefestigung. Дітáйньскій, a. Гол. III. 702. Kindes-, биль Geburtswehen, pl. [Дитя. Дітáтэчко, n. *dim. ZP. I. 106. в. Дітки, gen. дйтóк. дйтóчий, -очóк, pl. dim. Kinder, Kinderchen, pl. Дітментóвий, a. P. I. 84. в. Дітментóвий. [Kindern. Дітнйй, a. kinderreich, gesegnet mit Дітолóбний, a. die Kinder liebend, kinderfreundlich, IG. Дітопрóдáвець, -вця, m. Kinderverkäufer, m. III. I. 384. [kindlich, Зв. Дітóчий, a. Kinder-, der Kinder-, Дітській, a. Ks. II. 117. Kinder-, kinderhaft; 2) в. a. m. † Exeoutor, m. *Plc. Дітствó, M. I. 14. дйтво, n. He. Kindheit, f. Kindesalter, n. -jahre, pl. Дітьтьо, m. в. Дідько (дйтко). Діфтерітний, a. diphtheritisch. Діцкувáти, v. a. pfänden, *Пом. III. 48. Діцóк, -цкá, m. Pfand, n. Дія, f. Drama, n. III. I. 372; 2) Act, Aufzug, m. R.; 3) Thätigkeit, Beschäftigung, M. III. 38; Handlung, That, f. III. 53; 5) Ks. Geschichte, f. *bes. pl. дії (vgl. Подія). [con m. Діякон, (дякон), m. Diaconus, Діяконник, m. Messbuch der die Diaconen, n. Діяконство, n. Diaconen-Weihe, f.; 2) -amt, n. -dienst m.; 3) coll. Diaconenstand, m. Діяконувáти, v. n. als Diaconus beim Gottesdienste thätig sein. [ниї, etc. Діяльний, діяльність, в. Діятель- Діялектáчний, a. dialectisch. Діямáгнітний, a. diamagnetisch, *Пол. [Kleinod, n. Діямéд, m. P. I. 83. -дядém Diadem, Діямéнт, m. Diamant, n. Діямéнтóвий, a. diamant. Діяна, f. Diana, Mondgöttin, f. Mond, m. III. I. 325. [handelnde Person. Діятель, m. der Thätige, Wirkende;******

Діятельний, *a. thätig, thatkräftig, betriebsam. [keit, f. Wirken, n. Діятельність, -ости, f. Thätigkeit, v. a. thun, handeln, machen; — ся geschehen, sich zutragen; dauern, *Леск. най ся в тим часóm дйт es soll Діяч, m. в. Діятель. [vorübergehen. Дліна, f. gr. Länge, f. *Под. Длі, praep. в. Для; сáмлі Ф. = сá-для. Для, praep. mit d. Genit. für jmdn; 2) wegen jmds, halben; для угоди сьвя- тáх III. I. 385. um den Heiligen ge- fällig zu sein; для-чóго weswegen, wes- halb; для-тóго (тóго для) deshalb, des- wegen, darum; 3) бльзко для — пе- бен, neben an; 4) для сьбóго звичáко gemáss, nach M. IV. 526. [Гáйти ся. Длjáти ся, Ч. IV. 556. сáшпен в. Демітрó, Дмáтрик, Дмíтрусъ, m. Demetrius. Дму, дмеш, дме etc. в. Дүти. Дмұхати, дмұхнути, v. a. blasen, wehen, pusten; v. n. mit Windeseile davonstürmen. Дмухачá дáти, H. 85. sich eilig aus dem Staube machen, entfliehen. Дна, f. Gebärmutter, f. Днэвний, a. Tag-, Tages-. Днэвник, m. Tagesblatt, Journal, n.; 2) Tagfalter, pl. (Diurna). Днэдавний, a. alt, aus der Vor- zeit III. II. 151. Днэнде, n. Ч. V. 110. Art Trink- geschirr; 2) днэньцэ, денцэ *dim. в. Дно. Днесь, днэська, adv. heute, Oz. 167. Днэшний, a. в. Нйнішний, До. Дняна, (д. днйнка), f. в. День. Днйні, adv. в. Нйні Гол. Днйньськи, днйньць и, adv. mit jedem Morgen Фр. Днйти, v. a. в. Заднйти. I. Днйще, m. II. n. 78. (aug. v. день) ein Unglückstag. II. Днйще, n. Sitzbrett des Spinnrok- kens, n.; 2) чáйки Höhlung des Bootes, Др. Днй, praep. Wgr. 128. innerlich, innen, im Inneren. Днйвка, f. Tagarbeit, f. [fluss, m. Днйпер, -прá, Днйпрó, m. Dnieper- Днйпра, f. Dniepernixe, f. *Plc. Днйпрóвий, днйпрáньскій, a. Dniepr-. [perfluss, n. Днйпрáнщина, f. Land am Dnie-*****

Днйстéр, -стрá, m. Dniesterfluss, m. Днйстра. f. Dniesternixe, -nymphe, f. *Plc. Днйстрик, m. Nbf. des Днйстéр. Днйстрівка, f. Art Stockente, f. Днйстровáнка. Днйстрáнка, f. Be- wohnerin des Dniesterufers; 2) в. Днйстра. Днйстрóвий, днйстрáньскій, a. Dniester-. [Dniesterfluss, n. Днйстрáньщина, f. Land am Днйти, v. n. tagen; днйе es däm- mert der Tag. Дно, n. Boden, Grund, m. (in e. Fasse, Geschirre, Flüsse, Meere). * Boden, un- terste Schichte (Hefe) der Gesellschaft; 2) Grund eines Gewebes, e. Terrichs. Дновáти, (днўю, днўш), днўвáти (днўю, днўш) III. I. i. den Tag hin- durch verleben. Днўвóвка, f. gr. C. I. 215. Rasttag, m. Днўка, adv. *umgr. innen, nach innen, hinein Гол. III. 426. M. IV. 525. I. До, в. То P. I. 59. M. 118; доб= тоб=тоби A. 25. 52.; 2) в. Та; 3) дой= той, то и (i). II. До (дй), praep. 1) mit d. Genit. M. IV. 519—525. zu, an; nach, bis, hin; до Бóга молáти ся, рўки вно- сáти, до когó лáсти нисáти; до мiся- ця, bis zu Ende des Monats; косáти до мiсяця (при мiсяци) beim Mondlicht; до вiрнйцй, (до) дй-дня vor Tagesan-bruch, bei Morgenröthe, до мiста nach der St. in die St. до-в-мiста, до-в-селá bis in die Stadt, in das D. hinein; до тiсяч etc. gegen Tausend etc.; до волй genug Oz. 115. не до мiслоньки менй M. 285. nicht nach meinem Sinn; менй не до тóго тепér ich habe jetzt dazu keine Lust; ласkáвий до мéне, gegen mich, mir gegenüber freundlich; лй- нйвий до рóбóти; не до сьмiху бұло war nicht zu lachen! до чóго? wozu? до чóго то йдé? wohin geht das, wo- rauf zielt das ab? цо тобй до тóго? was geht das dich an? до рóку три рáси dreimal im Jahre; добұв (до) рó- ку er blieb bis zu Ende seines Dienst- jahres im Dienste; 2) *in Zusammensetzungen mit Verben zeigt es an eine Richtung wohin, (zu welchem Ende, Ziele) u. die Vollendung der Handlung, die das Ver- bum ausdrückt: zu Ende, ganz, vol-***

lenda, (vgl. недо-) *Оз.* 206: hinzu-, heran-; ab-, aus-, er-, ver-, zu. *М.* IV. 202—205.

Добá, *f.* bestimmtes Zeitmass: Tag u. Nacht: 24 Stunden; 2) Zeitpunkt; Zeitraum, *m.* Periode, *f.* [gen. vern. ehren. Добáвити, (-вiяти), *v. a.* hinzufügen. Добáвка, *f. v.* Додáток, *Левч.* Добáг, *m. gen. pl.* seltsame Wünsche, Launen.

Добáгáти, *v. n.* sobi launige Wünsche haben. [voll, distinguiert, *Зар.* Добáжни и, *a.* ausgesucht; geschmack-Добáлákати, *v. a.* zu Ende das Gespräch führen.

Добáчáти, добáчити, *v. a.* bemerken, wahrnehmen; не — nicht genau, nicht gut sehen u. daher nicht erkennen, *Ш.* I. 195. nicht bemerken, kaum sehen. [aufmerksam. *T.*

Добáчливий, *a.* scharf sehend, Добáчний, *a.* bemerkbar, wahrnehmbar, *T.*

Доберáти (-бир-), дiбрáти, *v. a.* zu-, hinzunehmen; zuwählen; auslesen, aussuchen; sobi *v. n.* wáhlerisch, verzogen sein; 2) — ся gut zu einanderpassen; б) дочогb sich an etw. machen, eingreifen; gelangen; einbrechen: до комбри. [gezeichnet.

Добёрський, *a.* vorzüglich, aus-Добýраний, *a.* eigens wozu gewählt; *v.* Добiрний.

Добýти, добывáти, *v. a.* noch mehr schlagen, vollends schlagen; корó jmdn todtschlagen, ihm den Rest, den Todesstoss geben, den Garaus machen; * jmdn gánzlich ins Verderben stürzen; ruini-рен; — торгý einen Kauf abschliessen; — ви-у виковóго *Ш.* I. 167. zu Ende des Lebens sich hindurchschlagen, mühselig durchleben; — до бeрeга ans Ufer stossen; 2) — ся sich den letzten Stoss geben; чогó etw. erkämpfen, erfechten; mit Mühe erlangen; кудáсь, до мiста mit Mühe sich wohin durchschlagen; добывáти ся о що um etw. kámpfen, nach etw. trachten, streben.

I. Добýток, -тка, — смёртний *М.* III. 57. tödlicher Schlag, Todesstoss, *m.*

II. Добýток, -тку (-бy-), *m.* Habe an Vieh, *f.*; 2) Menge, Fülle, *f.* щось добýтком máти wovon Ueberfluss haben. Добýтча, -ати, *n.* Vieh, *n.*

Добýч, добýча, *f.* Beute, *f.*; 2) Vieh, *n.* Добýчник, *m.* Freibeuter, Räuber, *m.* Ч. V. 1052.

Добiгáти, добiгти, добiчи, *v. n.* im Laufe erreichen, einholen; 2) her-zulaufen. [das Besta.

Добiр, *g.* дóбору, *m.* Auswahl, *f.* Добiрний, *a.* ausgewählt, auser-lesen, der beste.

Добiрчивий, *a.* wáhlerisch. Доблесть, -ести, *f.* † schöner Vor-zug, Tugend *f.* [Оз. 115.

Добiльзья, *adv.* Под. annáhernd, Добовий, *a.* eine добá fassend.

Добóш, *m.* Добóшáнка *f. N.* der Berge.

Добóре (добрi, добрó), *adv.* gut, wohl, *Оз.* 114. добóре máш hast Recht добóре тобi так! gesohieht dir recht; добóре ему в тим er befindet sich wohl dabei; добрó менi я тiлько ich nehme Vor-lieb schon damit; добóре му дав hat ihn tüchtig, weidlich abgerügelt.

Добремислáчий, *a.* gutgesinnt, wohlmeinend. [brav.

Добрénний, *a.* sehr gut, bieder, Добрехáти ся, mit dem Lügen an ein (schlimmes) Ende kommen.

Добрý-день! = Добрiй день *v.* День; добрá-нiч! gute Nacht! добрý-вечер! = добрiй в! *Оз.* 94. 3.

Добрýдник, *m.* H. 230. Zeoher, *m.* Добрш-дбсвiток, *m.* *Ос.* (61.) V. 51. als Gruss: gut, Morgen!

Добриий, *a.* gut; bieder, gutherzig, gütig; 2) eobt; tüchtig, до чого wozu tauglich; 3) чогó доброго! *Ш.* I. 377. da fehlte noch das! по добóрому in Güte, gütlieh.

Добринь, *m.* Nbf. d. Чeрeмош ч. Добрiти, *v. a.* begütigen; 2) gut-heissen, loben *М.* II. 171; glücklich preisen; segnen I. 44.

Добриийшиий, *compar. v.* Добриий, *v.* Лучший; 2) sehr gut (*B.*).

Добринiця, *f.* „ein gutes Herz“.

Добринкий, *Wgr.* XX. добрénский *a.* gutherzig. [gut (erhalten).

Добриський, *a.* ще — noch ganz Добристь, -ости, *f.* *Кв.* II. 148. *v.*

Добротá, *ГШ.* [figer Mensch. Добрiтка, *m. f.* scheinheiliger, píf-Добрó, *n.* etwas Gutes; Tugend, *f.* корó добру навчiти, jmdm. den Weg-

zum Guten weisen; 2) Gut, *n.* Hab' u. Gut, Eigenthum, *n.* Habseligkeit, *f.*; 3) Wohlthat, *f.* за моé добрó штов менé в ребрó (vom schönöden Undank); 4) Glück, *n.* Wohlstand, *m.* в добрi ся не чуé lebt sorglos im Getusse des vollsten Glückes; в добра-мiру аслáб erkrankte ohne dass man die Ursache weiss; в-добра-дiва unverhofft. 5) Buchst. *d.*

Добро́вiт, (-бут *К.*) *m.* Wohlstand, *m.* Добро́вiльний, *a.* freiwillig; 2) *Me.* 147. gutwillig, gutmüthig Ч. IV. 86.

Добро́вiльнисть, -ости, *f.* Gutwilligkeit, *f.* *Пар.* [-duftend *Ш.* II. 270.

Добро́вiнний, *a.* wohlriechend, Добро́вiйка, *f. pol.* Pfarrersgattin Ч. III. 436.

Добро́дiй, *m.* Wohlthäter, Gönner, *m.*; 2) „gnädiger Herr.“

Добро́дiйка, *f. M.* „gnädige Frau;“ 2) *v.* Добро́дiтелька, [thätig *МШ.*

Добро́дiйний, *a.* wohlthätig, mild-Добро́дiйство, *n.* Wohlthat, *f.*; 2) *coll. Cm.* die Herren, geehrte Herren die Herrschaften, geehrtes Publicum.

Добро́дiтель. *П.* (-дiтель *МШ.*) *m. v.* Добро́дiй 1); 2) *f. Ос.* (61) VIII. 91. Tugend, *f.* [Wohlthäterin, *f.*

Добро́дiтелька, *f.* *Др. c.* 297. Добро́дiтельний, *a.* *Пр.* II. 269. wohlthätig, gutthätig; 2) tugendhaft, *К.*

Добро́дiльнисть, -ости. *f.* Gutthätigkeit *f. Пар.* [Добро́дiйство 1). Добро́дiтельство, *n.* *МШ.* *v.* Добро́душний, *a.* gutherzig; gemüthlich. [herzigkeit; Einfach, *f.*

Добро́душний, -ости, *f.* Gut-Доброжи́члiвий, *a.* dobroje-láтель, *m.* *Нс.* wohlmeinend, gutge-sinnt; gewogen, wohlwollend, *Кл.*

Доброви́ждущий, *a.* † Gutes schaffend *Ш.* II. 239. [licher Apfel (*B.*).

Добро́квáска, *f.* angenehm säuer-Добромислáчий, *a.* gutgesinnt, *ГШ.* [redt, *К.*

Добромiвний, *a.* gut redend, be-Добро́плáдний, *a.* gute Frucht hervorbringend, *Шу.*

Добро́сердний, *a.* *МШ.* guther-zig, barmherzig; hochherzig *Ш.* II. 240.

Добро́серднiсть, -ости, *f.* Gut-herzigkeit, *f. Пар.*

Добротá, *f.* Güte; Gutheit, *f.* —

серця Gutartigkei*f. Пар.* [Rechtschaffene. Добро́творець, -ця. *m.* *К.* der Добро́твори́ти, *v. n.* wohlthun *ГШ.*

Добро́твори́ти, *v. n.* wohlthun *ГШ.* Добро́твори́ти, *a.* gut wirkend, Gutes stiftend, heilsam, erspriesslich.

Добро́тлiвий, *a.* gütig, *Тор. ГШ.* Добро́тний, *a.* (*Сн.* 214) guter Sorte. Добро́хiть, *adv.* gutwillig *М.* I. 73. freiwillig, *Оз.* 115. [trefflich.

Добро́чeсний, *a.* *Ру.* untadelig, Добро́чiнний, *a.* wohlthätig, mild-thätig, *Ст.* [thätigkeit, *f.*

Добро́чiннiсть, -ости, *f.* Mild-Добро́шин, *m.* *Нс.* Berges. [I. 253.

Добря́га, *m.* herzguter Mensch *Ш.* Добро́чий (-чий *Нс.*), *a. v.* Дб-брий: tüchtig, gut gezimert: лáвка;

2) gutherzig, herzensgut. [2) *v.* Добу́вати. Добу́ваня, *m.* Gewinnung, *f. Пол.*;

Добу́вати, добу́ти, *v. v.* erstürmen, einnehmen: мiста; 2) herausnehmen, -ziehen, zúoken: меч; 3) hervor-, he-rausbringen, gewinnen; 4) *v. n.* до яко-гось часу bis zu einer gewissen Zeit wo bleiben; тiжня, ро́ку bis zu Ende der Woche, des J. verbleiben (im Dienst);

5) — ся до чогóсь mit Gewalt ein-dringen, einbrechen; в чогóсь sich he-rausarbeiten.

Добу́тковáня, *n.* Erwerb, *m.* *К.* Добу́тний, *a.* erwerbbar.

Добу́ток, -тка, *m.* Product, Resultat, Ergebnis, *n.*

Добу́ш, дóбóш, *m. v.* Довбiш. Добу́шiвка, *f.* Axt mit schmaler Schneide, *f.*

Доварiти, (рувати), *v. a.* gar kochen; 2) heiss schmieden, *Кв.* II. 415.

Довбáвка, *f. v.* Довбáло, довбáч, довбуш, *m.* Specht, *m.* (Picus).

Довбáня, *n.* das Meisseln. Довбáння, *f.* Klauberei, *f.*

Довбáти, *v. a.* stochern, meisseln, höhlen; 2) * viel vergeblich sprechen. Довбáчка, *f.* Zahnstocher, *m.*

Довбéнька, довбéшка *f. dim. v.* Довбня; 2) Trommel-, Zitherstäbchen, *n.* Довбiш, добуш, *m.* Trommel-, Pau-kenschläger, *m.*

Довбéня, *f.* Handranne, *f.* Schlägel, *m.* (aus Holz); Todtschläger, *m.* Довг, *m.* Schuld, *f.* Довгáль, (-гáнь), *m.* Langmann, *m.*

Довганастий, *a. Cm. länglich.*
 Довганя, *f. v. Veretlich.*
 Довгастінки, *pl. längliche Pfauenmen, (B.).*
 Довгастка, *f. Paramesium, B.*
 Довгеланій, (-енівний), *a. sehr lang, überaus lang.*
 Довгий, *a. lang; langdauernd, langwierig; 2) — а лова, скакати в довогий лова Art gymnastisches Spiel He.; 3) довга Umsprechung st. Гáдина, (vgl. довганя). [lang, genug lang.*
 Довгесько, довгенько, *adv. sehr*
 Довгість, -ости, *f. Länge, f.*
 Довгобравий, *a. -е лице länglich, oval, He.*
 Довговатий, *a. länglich, oval.*
 Довговіий, *a. mit langen Augenwimpern.*
 Довговічний, *a. langjährig, langlebend; 2) altherwürdig; 3) dauerhaft; Kв. 41.*
 Довговолосий, *a. langhaarig.*
 Довгогрівець, -ця, *m. довгогрівий, a. langmählig; langhaarig.*
 Довгокльгій, *a. — спие K. mit langer Spitze. [oval, He.*
 Довгокруглий, *a. länglich rund,*
 Довголіте, *a. lange Jahre, pl. hohes Alter. [Jahre lebend.*
 Довголітний, *a. langjährig, lange*
 Довгомйна, *f. Др с. 305в. Домовйна?*
 Довгомуд, *m. Ч. II. 95. Art Ungethüm, Halbensch, Werwolf, m.*
 Довгоногий, *a. довгоножка, Ч. IV. 136. langfüssig, Langfüssler, m.*
 Довгоносий, *a. mit langer Nase, langnasig.*
 Довгоносик, -ика, *m. -березянець, m. Reben Birkenstecher, m. (Rhinobites betuleti); 2) -сливочник, Pfauenrüsselkäfer, m. (Magdalis pruni); Зак.*
 Довгобстий, *a. langbegrannt, B.*
 Довгопльий, *a. mit langen Rockschössen, III. II. 246.*
 Довгорука, *m. f. довгорукий Langhand, Langfinger, m. (Dieb); 2) langarmig.*
 Довготá, *f. Länge, f. [Gesicht.*
 Довготварий, *a. mit länglichem*
 Довготелесий, *a. mit langgestrecktem Leibe, Гл. б. 20; 2) hochgewachsen, schwächlig. [thig, Пар.*
 Довготерпелівий, *a. langmü-*

Довготерпелівість, -ости, *f. Пар. (-терпине, м. К.) Langmuth, m.*
 III. Langmüthigkeit, *f. [Пар.*
 Довготривалий, *a. langwierig,*
 Довгоухий, *a. langöhrig, Langohr.*
 Довгохвостий, *a. langgeschwänzt.*
 Довгочерешковий, *a. langgestielt, B.*
 Довгошійий, *a. He. langhalsig.*
 Довгошійка, *f. -каченятко entenartiges Halsthierohen, (Trachelius anas) Пол.; 2) Otion B.*
 Довгозякий, *a. mit langer Zunge.*
 Довгуля, *f. Langfliege; (Longina), B.*
 Довести, *v. Довозити.*
 Дверг, *m. Пар. Wurfweite, f.*
 Довергати, доверечи, *v. Докидати.*
 Довередувати ся, *durch veredovane etw. erlangen.*
 Довершений, *a. vollkommen, Зар.*
 Довершати, (-шати), *v. a. vollständig ausführen; vollbringen, vollenden; ergänzen.*
 Довести, доводити, *v. a. hin-, zuführen, dazu-, dahinbringen; доводять ся es trifft sich, es kommt dazu, dahin; мені не довело ся побачити ich vermochte nicht zu sehen, hab'es nicht erlebt; 2) er-, beweisen, darthun; begreiflich machen M. II. 26.*
 Довж, *M. II. 166. Кл. довжина, довжінъ, довжєнь, довжєвінь, f. (beträchtliche) Länge, f.*
 Довжастий, *a. sehr lang.*
 Довжєн, *a. v. Довжний.*
 Довжєнний, довжєнний, *a. довжєвний С. II. 18. sehr lang. Пол. III. 108.*
 Довжикові ягоди *H. 275. v. Дереч.*
 Довжїти, *v. a. verlängern, in die Länge ziehen; ралом der Länge nach das Feld bearbeiten; віку комуьс — lange leben lassen; — ся sich lange ziehen, lang wahren; Левч.*
 Довжний, *a. schuldig, verschuldet.*
 Довжнік, *m. Schuldner, m.; 2) Augentrost, m. (Euphrasia offic.).*
 Довжниця, *f. Schuldnerin, f. Вах. К.*
 Довжнїя, *f. Länge f.*
 Довжон, *a. gr. Кс. II. 385. я — ich muss, ich soll, bin verpflichtet.*
 Довідний, *a. T. sichtbar, bemerkbar, merklich.*
 Довідність, -ости, *f. Ansicht, f.*

Einbliok, *m. Evidenz, f. T. Sichtbarsein, n.*
 Довішній, (-ній), *a. Me. 89. sicher, untrüglich in der Wirkung, — III чарн Л. 17.*
 I. Довід, -воду, довідок, -дку *m. [вед-, вод-] Beweis, m. Begründung, Argumentation, f. v. Доказ; ГШ. Ил.; 2) Ursache, f. Grund, m.*
 II. Довід, -віду, *m. довідь-їди, f. Зак. [в'їд-] Erkundigung, Kundschaft, f. Мак. ва довідом К. mit Vorwissen.*
 Довідати, *v. a. когò sich nach jmdm erkundigen III. I. 289; (довідувати) — ся за когò (що), o kim erfahen; Kunde erhalten, sich erkundigen nach jmdm.*
 Довідний, *a. B. wirksam; довідно (-е) adv. beweislich, sicherlich, gewiss, sichtbar, Кв.*
 Довідця, *К. ОБ. довідчик, С. II. 146. m. Anführer, Führer, m. [vermuthen.*
 Довіжувати ся, *M. muthmassen, Довіз, -ову, m. Zufuhr, f.*
 Довіле, *n. Zufriedenheit, f. Фр.*
 Довільний, *a. M. III. 126. — на все mit Allem zufrieden, genügsam; in Allem willig; довільно adv. genug.*
 Довільність, -ости, *f. Zufriedenheit, f. Пар. [Vertrauen, n. Zuversicht, f.*
 Довіра, *f. He. довірс. довірена, Ле.*
 Довірєнний, *a. довірєнник, m. Y. der Vertraute, Vertrauensmann; 2) Bevollmächtigter.*
 Довірєнність, довірність, *Пу. -ости, f. Vertrauen, Zutrauen; 2) Vollmacht, f. С. II. 102.*
 Довірка, *f. Vertrauen, n. Пар. Oz.; 2) Credit, m. Пар. Term.*
 Довирити ся комуь, *Кв. Zutrauen zu jmdm fassen; довірати комуь jmdm trauen.*
 Довірочний, *a. Credit. Term.*
 Довірчавий, *a. leichtgläubig; adv. mit Zutrauen, vertraulich.*
 Довірчавість, -ости, *f. Leichtgläubigkeit, f. Y.*
 Довічний, (-вішн-), *a. ewig, ewiglich, immerwährend А. I. 334. Н. 31.*
 Довічно, *adv. v. Добчно (B.).*
 Довміти, *v. a. Ру. v. Надоумити.*
 Доводити, *v. a. v. Довести; ким jmds Anführer sein; etw. befehligen.*
 Доводниця, *f. Blutader, Vene, f.*

Доводнічи й. *a. zur Blutader geh., Venen-.*
 Довозити, довести, добжувати, *v. a. herbei-zuführen, (mit d. Fuhrwerk); 2) zu Ende fahren.*
 Доволи, *adv. genug, hinreichend.*
 Довольний, *a. M. II. 196. v. Довільний.*
 Довольняти ся, *zufrieden sein, sich zufrieden stellen, Vorlieb womit nehmen, Зак. [ність; 2) Willkür, f. Гл.*
 Довольність, -ости, *f. v. Довіль-Довольство. n. Y. Willkür, f.*
 Доволя, *f. М.+Б. 345. Ueberfluss, m.*
 Довомйна, *f. Ч. II. 541. v. Домовйна Oz. 95.*
 Довпорати, *v. n. Зг. v. Упорати ся.*
 Довстотку, *v. Достотку.*
 Довтпний, *a. M. v. Дотпний; aufgeweckt; С. II. 155. geschickt, klug С. II. 155. [u. Liebeln zum Ziele gelangen.*
 Довуркотати ся, *durch's Girren*
 Довшати, *v. n. länger werden, Левч.*
 Довшки, *pl. N. v. Berges.*
 Дбгад, *m. Vermuthung, Muthmassung, Annahme, Conjectur, f. не в дбгад комуь jmd vermag nicht zu begreifen, zu errathen, Кв. 26; 2) Zweifel, m. Bedenken, n.: без дбгаду Гл.; 3) v. Згáдка W.*
 Догадати ся, догадувати ся *vermuthen, muthmassen; 2) sich besinnen, auf den Gedanken kommen, endlich*
 Догаджати, *v. Догодїти. [merken.*
 Дбгадка (*д догадочка*) *f. s. Дбгад 1).*
 Догадливий, *a. einer der alles ohne (ausdrücklichen) Befehl, auf eigenen Antrieb thut, der leicht von selbst alles weiss, erráth: zuvorkommend; 2) muthmasslich.*
 Догадливість, -ости, *f. Eigenschaft des Догадливий: Zuvorkommtheit, Feinheit. f. Scharfsinn, m.*
 Догадний, *a. ГШ. zu ergänzen, hinzuzudenken. Tabak, ГШ.*
 I. Доган, (*д. доганець*), *m. Art*
 II. Доган, *m. К. v. Догана.*
 Догана, (*д. догадочка*), *f. Vorwurf, Tadel, m. Rüge, f.*
 Доганка, *f. Y. v. Дбгадка.*
 Доганний, *a. voll Tadel, rügend, vorwurfsvoll, Кл.*
 I. Доганати, доганити, *v. n. комуь*

Дошменний, а. Т. в. Дісний, -а правда. [Lied.]

Дбйна, f. — волбска moldauisches
Дбиск, m. *Vox.* Resultat der For-
schung, der Untersuchung, n.

Дбшник, m. s. Дбщик, дощ.
Доудати, доестя, v. a. vollends auf-
essen, aufzehren. [zu essen.]

Дошжно, adv. *H.* 203. genug, satt
Дбезд, m. Zufahrt, f.

Дошдждати, дошдждати, v. n. bis wo-
hin fahren, zu- auffahren; Дошдждачний,
s. a. m. der den Jagdhunden nachsetzt
u. ihnen das gefangene Wild abnimmt,
C.: Aufseher über die Jagdhunde.

Дошльниця, f. s. Дішниця.

Дошсторичний, a. s. Передісто-
дбїти, v. a. melken. [рїчний.]

Дошхати, v. n. s. Дошдждати; —
комў кінця hat ihm den Garaus ge-
macht, hat ihn völlig ruinirt.

Дбка, m. Sachkenner, Kenner, m.
der Gescheite, Зак.

Дбквс, m. Beweis, m. *Ke.* II. 315.

Докавати, докаувати, v. a. zu
Ende sagen; 2) beweisen, erweisen; *
— свбго etw. durchsetzen; 3) докаувати,
v. n. ausgelassen sein, ббве Strei-
che spielen; — сердньку *Me.* 264.
hart zusetzen.

Дбкавка, f. Erörterung, Ausführung,
f; 2) докавка Liquidation, f.

Докавний, a. beweisend, K.; дб-
кано, adv. *B.* mit Beweis, ad oculos;

2) ausführlich, eingehend, *B.*
Докавчик, m. *Ke.* II. 314. Beweis-
führer, Ankläger, m.

Докаль, adv. s. Дбки. [нати *.]

Докапати, *III.* II. 24. s. Доко-
до-канора, (-ну-) adv. *L.* *gr.* 134.

пдрав ся — bis zum letzten Lufpen,
bis auf das letzte Ueberbleibsel.

Дбки, дбкіль, дбкія, adv. *Oz.* 162.
bis, bis so lange; wie lange; 2) bis wie weit.

Докавати ся чогб в. Доторкати ся.
Докадати, докнати, v. a. bis
wohin werfen; (mehrmals) zuwerfen; 2)
— ся когб jmdn anrühren, *Ф.*

Докавати, докнати, v. n. ge-
nug sauer werden.

Докинчен, n. Beendigung, f.

Докинчати, v. a. enden, be-ndi-
gen; * — ся verenden, sterben.

Докипати, v. a. s. Дослїдати.

Дбкїр, -бру m. Vorwurf, Tadel, m.
Rüge, f.

Докирливий, a. vorwurfsvoll, *He.*
Докирно, adv. *T.* rühend, *OP.* em-
pfindlich, anzüglich; gehässig.

Дбкія, f. Eudokia.

Дбклад, m. Zusatz m; Zugabe, Zulage,
f. на-дбклад (*Фр.*) s. Докладно, genau.

Докладати, докласти, v. a. zu-
setzen, zugeben, zulegen; — хати zu
Ende ausbauen; 2) *gr.* *P.* I. 105. Be-
richt erstatten. [Вїгадака *H.* 254.]

Дбкладка, f. s. Дбклад; 2) * v.
Докладний, a. vollständig, aus-
führlich; 2) genau.

Докладність, -ости, f. Vollständig-
keit, Ausführlichkeit; 2) Genauigkeit, f.

Докладчик, m. *gr.* Berichterstatter,
Referent, m. [sen, bis er hört.]

Докавати ся когб jmdm зур-
дбкля, adv. *II.* n. 72. s. Дбки *Oz.* 162.

Докапати, v. a. (*Ф.*) auf die Spur
von etw. kommen, etw. wahrnehmen.

Доковакувати ся, als ковак (etw.
Schlimmes) erleben.

Докабла, s. Докобла.

Докаблик, m. Wirtel, m. *B.*

Докалїчний, (-їшн-) a. umliegend.

Докалїниця, f. s. Покалїниця.

Докалїти, докалївати, v. a. zu
Ende stechen; abschlagen; den Todes-
stoss versetzen. [*f.* *Гол.*

Докалїлене, n. Vervollkommnung.

Докалїльний, (-їлий *Шар.*) a. s.
Докалїльний. [kommenheit, f. *Гол.*

Докалїльність, -ости, f. Voll-
доконати, доконувати, v. a. voll-
bringen, vollenden; * völlig verderben,
den Todesstoss versetzen; 2) beweisen;

3) — ся s. Перекапати ся.

Докалїчний, a. durchaus noth-
wendig; unfehlbar, unwiderstlich; до-
конечно, докнчно, adv., не — далеко
nicht so sehr weit. [Nothwendigkeit, f.]

Докалїчність, -ости, f. *Се.* *Пар.*

Докапати, v. a. zu Ende graben;
— ся когб auf etw. beim Graben kom-
men, stossen.

Докара, f. *M.* + *B.* 269. s. Дбкїр.

Докаратель, m. der jmdn einer
Schuld überführt, der rügt, *Пу.*; 2) Im-
mertadler, m. *K.*

Докоряті, v. n. кому чим jmdm
Vorwürfe machen, jmdn rügen.

Докопати ся бєрїhren, чогб.
Докопати ся, bis zum Ziele, zu
(unseligem) Ende lieben.

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Докопати, докоувати, v. a. völlig
zuschneiden. [völlig winden; v. zwirnen.]

Долягати, долягати, v. a. zugies-
sen; 2) * ergänzen, *Кл.*

Долягати, v. *Пар.* Zugusseisen, n.
Дблин, a. *Кл.* des Loses, Schicksals-
Доляна, f. Thal, n.; долянка, *dim.*
kleines Thal.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Долягати, v. a. Долягати.

Доляглівість. *До. в. Долеглайвість.*
Долянін, долянець, -нца, *т. в.*
Долишніннн.
Доба, добаки, *adv.* zu Hause, daheim.
Домавляти, *в. Домовити.*
Домагане, *н. Forderung, f. An-*
spruch, т. Prästension, f.
Домагатель, *т. der die Ansprüche*
erhebt, Prästendent, т.
Домагати ся, *fordern, beanspre-*
chen; trachten, (чогось).
Домав, *т. zu Hause gemästeter Ochs.*
Домар, *т. Hauswirt, т.*
Домарство, *н. das Bleiben zu Hau-*
se, bei der Haushaltung, на -ві. [т. Ф.]
Доматар, (-тор), *т. Hausherr, Wirt,*
Доматорствувати, *в. н. К.: до-*
матар, домонтар sein.
I. Домаха, *ф. He. (Пр. XI. 1.) 122.*
тоня — nahe am Hause liegend, Haus;
2) die gern zu Hause sitzt.
II. Домаха, Дбмка, Дбмна, *ф. Do-*
minica, Domicella
Домачати (-цяти) ся, *er ausfühlen,*
tastend u. fühlend entdecken, ausspüren.
Домашний, *а. häuslich, Haus-*
Домашність -ости, *ф. U. Häus-*
lichkeit, f. [Lgr. 67.]
Домик, *т. доміна, ф. kleines Haus,*
Домисл, *т. Muthmassung, Vermu-*
thung; впасти на — auf den Gedan-
ken verfallen.
Домислити ся, *домисляти (-шля-*
ти) ся muthmassen, vermuthen, чогось
auf den Gedanken gerathen, errathen.
Домів, *adv. nach Hause, heim; до-*
мій Ог. I. 88.
Домівка, *ф. Haus; н. Hütte, f.; 2)*
Haushaltung, ф. Haushalt, т. P. I. 64;
3) Vaterhaus, н. К.
Домівник, *т. Hausgenosse, т. ГШ.*
Домівниця, *ф. Hausmagd, ф. Бор. Лесч.*
Домівский, *а. häuslich, Бор. [Hof, т.]*
Домівство, *н. Haushalt, т. Haus, н.*
Домівці, *pl. Pic. Hausleute, pl.*
Hausgesinde, н. [вати ся.]
Домікувати ся, *В. в. Домірку.*
Домінія, *ф. † Gutsherrschaft; Guts-*
herrkanzlei, ф.
Домірити, (-рювати), *в. в. zu-*
messen, gehörig (voll) messen.
Доміркувати ся, *в. Доміслити ся.*
Домітати, *в. н. В. wahrnehmen.*

Домітувати, *в. Метикувати, ме-*
дитувати. (Фр.).
Домішати, *в. а. bei-, hinzumischen.*
Домова, *ф. в. Умова, Pic.*
Домовець, -вця, *т. — слезавий*
(„гриб“), zerstörender Hausschwamm
(Merulius lacrymans).
Домовий, *а. Haus-, häuslich.*
Домовийк, *т. (böser) Hausgeist, Pol-*
tergeist, Lemur, т. He.
Домовина, *ф. Sarg, т.*
Домовини, *pl. Ч. IV. 560 Bespre-*
chung, Uebereinkunft, ф. (bei d. Hei-
rat); Theil des Hochzeitsfestes Me. 165.
Домовити, *домовляти (-мав-), в. а.*
ausreden, vollends zu Ende sprechen,
das Sprechen ergänzen III. I. 13; 2)
кому М. jmdm vorwerfen e. (rügende)
Bemerkung machen; — ся в ким sich
verabreden, mit jmdm übereinkommen,
III. I. 391 Лесч.; б) dh Reden zuwe-
ge bringen, erlangen; с) — чогось um
etw. durch Umschweife ansprechen, wo-
rauf anspielen, etw. fordern.
Домовитий, *а. He. haushälterisch,*
häuslich, sparsam. ГШ.
Домовитість, -ости, *ф. Sinn für*
Häuslichkeit, ф. ГШ.
Домовище, *н. Gebäude, н.*
Домовлянка, *ф. Pic. Bedingung,*
ф. Vertrag, т.
I. Домовний, *а. aus dem Vertrage*
hervorgehend, Pic.; 2) Bedingung,
Лесч.; 3) beredt.
II. Домовний, *а. Heimats-, Term.*
Домовність, *ф. Heimat, ф. право*
-ости Heimatrecht, н. ГШ, вілкаска
-ости Heimatschein, т. Term.
Домовдство, *н. К. ГШ. Haus-*
halt, т. häusliche Einrichtung, ф.
Домогті ся, *К. в. Домагати ся.*
Домодержавець, -вця, *т. Me.*
395. в. Господар.
Домокати, *в. Відмикати.*
Домонтар, *домотур, т. einer der*
immer zu Hause sitzt, der das Zuhause
bleiben liebt. [zurückgezogene Leben.
Домонтарство, н. das häusliche,
Домоправитель, ГШ. домо-
рядник, К. т. Hausverwalter, Haus-
halter, Haushofmeister, т. [tigt, Haus-ГШ.]
Доморобний, *а. zu Hause verfer-*
Доморядніцтво, н. Hausverwal-

Domosida, *т. В. в. Домонтар.*
Домотканий, *а. zu Hause gewo-*
ben, (v. der Handarbeit) К.
Домочадець, -дця, *т. gew. pl. †*
ein im Hause geborener u. auferzoge-
ner Knecht; pl. в. Чблядь, К. Бл.
Домощувати ся до кого, *in die*
Nähe, in Berührung zu kommen trachten.
Домуване, *н. Haushalt, т. К.*
Домувати, *в. н. zu Hause bleiben,*
Me. 318; wirtschaften. Км.
Домудрувати ся до чого, *klü-*
geind worauf, wozu kommen.
Домурувати, *в. а. zu Ende mau-*
ern, — до того mit dem Mauern so
weit bringen P. I. 6. 2) hinzumauern.
Домчати, *в. а. geschwind wohn*
tragen.
Дбмчин, *а. der Дбмка (Домаха).*
Дон, *т. Fluss Дон; 2) pl. Дбни К.*
I. 259 в. Дбнець 2).
До-на-праху, (Фр.) до-нащаду
2) *adv. bis auf den Grund ganz und*
gar, gänzlich. [richt, ф.]
Дбнесе, *н. в. Дбнос; 2) Nach-*
Дбнець, -нца, т. Nbl. des Дон;
2) Einwohner vom Don, donischer Kosak.
Дбнечка, *дбм. ф. в. Дбнка.*
Дбнечко, *н. дбм. в. Дбнцё. [zur Erde.*
До-ніву, *Ч. III. 159 tief zu Boden,*
Донимати, *в. н. МШ. в. Дійнати.*
Дбнин, *дбнчин, а. der Tochter.*
До-нінї, *adv. bis heute, bis jetzt.*
Дбнка, (д. дбнтя, дбнця, дбня),
Тоchter, *ф. Тбchterchen, Тбchterlein,*
н. Ов. 65.
Дбнний, *а. -а вудка Grundangel, ф.*
Дбнос, *т. Angebung, Anklage, an-*
zeige, Denuntiation, ф.
Дбноситель, *дбнощик. К. т. An-*
zeiger, Angeber, Denuntiant; Spion, т.
Дбносыти, *дбношувати, в. а. bis*
wohin; bis so lange tragen; hinzu tra-
*gen; 2) *benachrichtigen, anzeigen.*
Дбнський, *а. donisch, vom Don.*
Дбнчак, *т. в. Дбнець 2).*
Дбнщина, *ф. das Land der doni-*
Дбня, ф. в. Дбнка. [sehen Kosaken.
Дбняти, *в. а. в. Донимати, дбн-*
мїати; 2) Н. 147 hinzunehmen, -fügen;
3) begreifen, verstehen, muthmassen.
Дбобїд, *adv. Н. 47. bis zum Mit-*

tagsmahle. [herum.
Дбобїла, *adv. ringsum, im Kreise*
Дборати, *дбрувати в. а. zu Ende*
pfügen. [sieht, bei der Confrontation.
Дббчне, (-но), *adv. offen ins Ge-*
Дбпадати, допасти, в. н. bis wo-
hin fallen; genau anschliessen; auf jmdn
zuspringen, herfallen u. ihn fassen;
schnell erreichen, ereilen, treffen.
Дбпанувати ся, *mit seinem her-*
rischen Benehmen zum unseligen Ende
kommen.
Дбпєвне, *adv. gewiss, sicherlich.*
Дбпєвнати ся, *чогось auf etw.*
Ансьprüche erleben; fordern. [eben jetzt.
Дбпєрва, *допїро, adv. eben erst,*
Дбпєрєбєрати ся, *wählerisch sein*
u. damit schlecht auskommen.
Дбпєчя, *допїкати, в. а. ausbraten;*
gut ausbacken; сбнє допїкє die Son-
*ne sticht; 2) *кому jmdm arg zusetzen.*
Дбпїк, *т. Zan. II. 501.?*
Дбпїльнувати чогось, *fleissig be-*
obachten, besorgen, abwarten; ein wachs-
mes Auge auf etw. haben.
Дбпїлювати, *в. а. zu Ende fei-*
*len, sägen; 2) *кому в. Докучати.*
Дбпїнати ся, *К. чогось darauf drin-*
gen, nach etw. trachten; 2) Лесч. в.
Дбпїнати ся.
Дбпїрати, *в. н. gut anschliessen, * —*
свбго прєва прбтїв когб sein Recht
*gegen jmdn verfolgen, Term.; * до ко-*
го: то до мєне не допїрєс das tritt
nicht an mich heran, berührt mich nicht.
Дбпїрувати, *в. н. das Gastgelage*
zu Ende bringen.
Дбпїсь, *ф. Zurschrift, Correspondenz, ф.*
Дбпїсати, *допїсувати, в. а. hin-*
zuschreiben; zu Ende schreiben; — ся
в лїстї до когб paar Worte hinzufü-
gen; допїсувати до часбнєс Correspondent
einer Zeitung sein.
Дбпїска, *ф. schriftlicher Zusatz.*
Дбпїсуватель, *допїсник, Пр.*
XIII. 38 т. Correspondent (einer Zei-
tung), т.
Дбпїт, *т. gew. pl. Nachfrage, Er-*
kundigung, Kundschaft, Nachforschung, ф.
Дбпїтати ся, *допїтувати ся er-*
fragen, nachfragen, erforschen, sich er-
kundigen, за кїм. (чїм); не — в кїм,
у когб aus jmds confusen Antworten

nichts erfahren können.

Допáти, допивáти, *v. a.* zu Ende, ganz austrinken, ausleeren; допáв ся до того, що — er kam durch das Saufen dahin, dass —.

Допитка, *f. K.* Frage, *f. s.* Допит. Допитáлий, *a.* fragend, forschend, prüfend; fragselig, neugierig *He. Kk.*

Допитáливість, -ости, *f.* Wissensbegierde; Fragseligkeit, Neugierde, *f. Te.*

До-пів, *adv.* zur Hälfte, halb.

Допикáлий, *a.* T. schmerzlich, stechend; unerträglich. [Zuschuss, *m.*

Доплáта, *f.* Zuzahlung, Zulage *f.* Доплатáти, доплáчувати, *v. a.* zuzahlen. [плéсти ся в. Доплугáнити ся.

Доплэнтати ся *III. II. 13.* до-Доплив, *m.* Zufluss, *m.*

Допливáти, доплáсти, *v. n.* bis wohin schwimmen; 2) zufließen.

Доплугáнити ся, лéдвн — mit Mühe kaum hinschleudern, sich hinschleppen.

Доповідáти, доповісти, *v. a.* vollends, zu Ende erzählen; 2) wissen lassen, hinterbringen, melden 3) beweisen.

Доповідне, *adv.* (Фр.) в. Довідне (-о).

Доподáти, *v. a.* чогось hinzugeben, *Макс.*

Допомагáти в. Допомочáи.

Допомáнана, *n.* Forderung, *f. He.* Допоминáти ся чогó, о що, *etw.* fordern; за ким jmds Recht fordern.

Допомóга, *f.* Unterstützung Nachhilfe, *f.* Beistand, *m. Kk.* 398.

Допомочáи, *v. n.* кому́ jmdm Hilfe leisten, helfen, jmdn unterstützen.

Допóмочний, *a.* Hilfs- *ГШ.*

Допотóпний, *a.* vor der Stündflut, antediluvianisch; uralt, altmodisch, *He.*

Доправдóувати ся, доправдóувати ся у корó вондн, доправдóувати ся у корó вондн jmdm die Wahrheit ungestüm fordern; für sein wirklich od. angeblich verletztes Recht heftig eintreten.

Доправлáти ся, доправóувати ся, *H.* 180 rechtlich wofür eintreten; чогó *etw.* beansprechen, auf *etw.* Anspruch erheben.

Доправуváти ся, verlangen, fordern; 2) ans schlimme Ende sich processieren.

[lig, früher, *Py.* Допрэжний, *a.* vormalig, ehema-

До-прáкладу, *adv.* angemessen, schicklich.

Дóпрік, *m. M.* II. 144 Vorwurf, *m.* Допрíкáти, *v. n.* кому́ vorwerfen, Vorwürfe machen. *Ліс.*

Допровáдити, (-вэджáти), *v. a.* bis wohin führen; es bis zu *etw.* bringen.

Допрóс, *m. gr.* gerichtliche Befragung, Verhör, *n.*

Допросáти ся, допрóшувати ся корóсь о що *um etw.* dringend bitten, erbitten. [im Untersuchungsprotocoll, *pl.*

Допрóсний, *a.* -і рéчи Aussagen

Допускáльний, *a.* angenommen, muthmasslich *Нас.*

Допускáти, допустáти, *v. a.* zulassen, zugeben, verstaten, stattfinden lassen; *annehmen; — ся чогó *etw.* begehen, verüben.

Дóпуст, *m.* бóжий Heimsuchung, Zulassung, Fügung, *f.*; Verhängnis, *m.*

Допустáмый, *a.* zulässig.

Допустáмисть, -ости, *f.* Statthaftigkeit, Zulässigkeit *f. Term.*

Допу́стний, *a.* -а просáдина Ebeneschurf, *m. B.*

До-пу́тá, *adv.* *II.* gehörig.

Допу́щеня, *n.* Zulassung; 2) An- nahme, Voraussetzung, Hypothese, *f. Пар.*

Дóбра, *f.* in Stücke geschnittenes, geweihtes Osterbrod (*B.*) [ávrtdpov].

Дьóру дáти §. *Ks.* II. 204 weglau- fen, reisaus nehmen.

Дорáдити, дорáджувати, *v. a.* ra- then, zu anrathen, Rath geben.

Дорáдник, дорáдець, *ВБ.* дорáдця, *K. m.* в. Порáдник.

Дорáдниця, *f.* Ч. V. 729в. Порáдниця.

Дóбрав, дорáву, *adv.* auf einmal, mit einemmal, alsoogleich; 2) ganz, völlig, (Фр.)

Дорáвка, *f.* Зг. Unbill, Verletzung, *f.*

Дорáвкий, Зг. (*Шр.* II. 260) до- рáвливий, *ОП.* *a.* schlagend, treffend, entscheidend; sinnlich.

Дорáвний, *a.* *Vax.* schlagend, ent- schieden; prägnant; 2) pünktlich, *Ст.*

Дорáстáти, *v. n.* heranwachsen.

Дóбрахувáти ся, *dh.* langes Rech- nen *etw.* herausbringen, ausrechnen.

Дьордéи, *pl. rum.* Ф. zur weibl. Klei- dung geh.

Дьордáн, *m.* в. Гердáн. [ето. *K.*

Дорекáне, дорекáти в. Дорікáне

До-рéчи, *adv.* *III. II.* 221 schick- lich, geziemend.

Дорíдливий, дорíдний, *a.* schön gerathen, gewachsen; wohlgestaltet.

Дорíжка, дорíжчина, *f.* schmaler Weg; Fusspfad, *m.*

Дорíзати, дорíзувати, *v. a.* zu Ende schneiden; — до крóви bis aufs Blut schneiden; — товáр abschlachten (da- mit es nicht von selbst orepirt).

Дорíкáне, *n.* Vorwurf, *m.* Ausstel- lung, Rüge, *f.*

Дорíкáти, дорíкнóти, *v. n.* кому́ чимóсь *M.* II. 120 rügend sagen, vor- werfen. [sachlich, objectiv.

Дорíчэвий, *a.* zur Sache geh.,

Дорíшáти, *v. v.* *M.* die letzte Ent- scheidung fällen.

Дóрко, *m.* в. Сидір. [wagen, *m.*

Дормéва, *f.* Dormeuse, *f.* Schlaf- Дорóбайло, *n.* alte Schachtel, *f.* 2) в. Обичáйка.

Доробáти, доробáяти, *v. a.* чогось zu Ende arbeiten, enden; 2) щось *etw.* wozu anfertigen; дорóблений, *ptc.* an- gesetzt, angestickt; 3) ся чогось *etw.* durch Arbeit erwerben, verdienen.

Доробкéвич, *m.* der sich erst ein Vermögen erarbeitet, Parvenu, *m.*

Дорóбок, *g.* дорóбку, *m.* erworbe- nes, erarbeitetes Vermögen; Verdienst, Erwerb, *m.* він на дорóбку er ist An- fänger, (der einen Erwerbszweig begon- nen hat); 2) *pl.* дорóбки в. Обжинки,

Дорóв, в. Здорóв *Oz.* 91, 4. [зрóбки.

Дорóга, *f.* Weg, *m.* Strasse *f.* 2) Reise *f.* щаслýвна d'glückliche R!; 3) — в Ерусáлим Milchstrasse, *f.*; в дорóві unterwegs, auf der Reise, auf d. Wan- derung; кудá тобí — ? wohin des We- ges; по дорóві im Vorbeigehen.

Дорóгий, *a.* theuer; kostbar; 2) lieb; в дорóгою душéю *Kk.* 297 vom ganzen Herzen, bereitwilligst; *adv.* дó- рого theuer.

Дорóгитná, *f.* в. Дорожнéта.

Дорóговий, *a.* Strassen- Weg-; до- роговé *s. m.* а. Strassenzoll, *m.* Wegegeld. *n.*

Дорóгоскáв, *m.* Wegesáule als Weg- weiser, *Term.* [Verkauf, ?

Дорóготóва, *f.* *H.* 205 theuerer

Дорóгоцíнный, *a.* kostbar, wert- voll, hochschätzbar.

Дорóгоцíнність, -ости, *f.* Kost- barkeit, *f.* hoher Wert; Kleinod, *n.*

Дорóжбá, *f.* Licitation, Versteige- rung, *f. Term.*

Дорóжэнька, дорóжáна, дорóжів- ка *Ч. IV.* 280, *f. dim.* в. Дорóга 1) 2); дорóжка.

Дорóжáти, *v. a.* *Гол.* III. 249 theuer machen, vertheuern; чим *etw.* hochachten, wert halten; — ся zu viel fordern; * spróde thun.

Дорóжнéта, *K.* (-нéча), дорóжнá, *f.* Theuerung, theuere Zeit.

Дорóжний, *a.* *R.* 91 в. Подорóж- ний; 2) Weg, Strassen-, Reise.

Дорóжник, *m.* в. Подорóжник.

Дорóжець, в. Дорóрець, *Oz.* 95.

Дорóзумíти ся, дорóзумóвати ся auf den Gedanken kommen, zum Ver- stándnis gelangen; merken; muthmas- sen, errathen; hinzudenken. [mannbar.

Дорóслий, *a.* *M.* I. 18. erwachsen; 2) Дорóстá, в. Дорóстáти.

Дорóтá, *f.* Dickdarm, *m.* (bes. des Schweines). [ges.

Дорóш, *m.* Dorotheus; 2) *N.* e. Ber- Дорóшенкíвщина, *f.* Zeit u. Ge- schichte des гетьмáн Дорóшенко, *K.*

Дортуáр, *m.* *He.* Dortoir, Schlaf- saal, *m.* [lends, zu Ende hauen.

Дорубáти, дорубóувати *v. a.* vol- До-рукá, *adv.* *M.* II. 114 bei der Hand. [händigen, reichen.

Доручáти, доручáти, *v. a.* ein- Доручéня, *n.* Einhändigung, *f.*

Доручéтель, *m.* Einhändler, *m.*

Дорщ, дорщик, *m.* *Oc.* (62) VII. 40. в. Дош, дорщик, *H.* 13. *Oz.* 90.

Досáда *f.* Verdruess, Aerger, Unwille, *m.*

Досáдáти, *v. a.* zu Ende pflanzen, setzen; 2) * в. Досáдувати.

Досáдливий, *a.* ärgerlich, unge- halten, missmuthig, *K.*; 2) mit scharfem, beissendem Witz, *Зар.*

Досáдний, *a.* genug gross, kräftig; prägnant; ansehnlich: -é мíсто; 2) в.

Досáдливий, stark zusetzend, empfin- dlich; *adv.* менí досáдно es ärgert mich; ist für mich verdriesslich, unerträglich.

Досáдник, *m.* Peiniger, Widersa- cher, *m. У.* [f. Kraftausdruck, *m.*

Досáдність, -ости, *f.* *B.* Prägnanz,

Досáдувати, досáдáти, *v. n.* в.

Докучати; 2) jmdm Vorwürfe machen, ungehalten sein gegen jmdn, jmdn rügen; sich über etw. ärgern *He.*

Досьвід, *m.* в. Досьвідчена.

Досьвідити, *v.* Досьвідчити.

Досьвідний, досвідчений (-чаний *M. III. 111*), *a.* erfahren.

Досьвідчати, досвідчати, *v. n.* bezeugen, beweisen, кому щось *Ст. Левч.*; 2) erfahren, erleiden.

Досьвідчена, *n.* Erfahrung; 2) Versuch, *m.* Experiment, *n.* Пол.; 3) Uebersetzung, *f.* Левч.

Досьвіт, *III. I. 361.* досьвіток, -тка, *m.* Morgendämmerung, *f.* Tagesanbruch, *m.* Morgensonne, Morgenstunde, *f.* досьвіта, *adv.* früh, in der Frühe; 2) *pl.* досьвітки gesellige Arbeit u. Unterhaltung in der Frühzeit, (Spinnstube); 3) Nachricht, Kunde, *f.*

Досьвітний, *III. I. 285. 157;* досьвітковий, *Ст. He.* in früher Morgenstunde; Morgen- der Tagesdämmerung; -ня зоря Morgenstern, *m.* Morgenröthe, *f.* Досьвітчаний, *v.* für od. von досьвіток u. досьвітки; -а мати Frau in deren Hause die досьвітки gehalten werden. [Frühspinnerin, *f.*

Досьвітчанка, (-віч-), *f.* *H. 272* Досегоднішній, *v.* досендешній, *v. a.* bis auf den heutigen Tag, bisherig. [рішній.

Доселішній, *a. МД.* в. Дотепе-Досередбчний, *a.* centripetal, *Пол.* Доси, досі *adv.* bis nunzu, bisher, bislang, bis jetzt.

Досідати, досіджувати, *v. n.* mit Sitzen anhalten, sitzen bleiben bis-.

Досилати, діслати, *v. a.* zuzenden, zuschicken. [dung, *f.*

Досилка, *f.* досилана, *n.* Zusen- I. Досипати, досипувати, *v. a.* hinzuschütten, -giessen. [schlafen.

II. Досипати, досипляти, *v. n.* noch Досить, до-сйти *Ф.* (*Взм. 39.*) *adv.* genug, genügend viel.

Доситішати, *v. n.* fetter werden.

Досіпати, *v. a.* чогось erraffen, *§.* Доська, *f.* Teodosia.

Доскйпати ся до когось *v.* Чинати ся; до чогось *Б.* sich zu etw. mit Mühe hindurohbeiten.

Доскйць *adv.* в — бічи *Фр.* in wei-

ten Sprüngen, hinhuschend. [rhythmisch. Доскладний, *a.* *TP. 236* gereimt, Доскональний, (-нанний), *a.* vollkommen, ausgezeichnet, tüchtig; доскональне, *adv.* *Шл.* ganz gut.

Доскональство, *n. T.* доскональ-ність, -ости, *f.* Vollkommenheit, *f.* Gipfel, Höhepunkt, *m.* [haschen, ergreifen.

Доскочити, *v. n.* чогось *K.* etw. erdrängen, Ungemach, *n.* *Зг.*

Доскочити, доскочувати, *v. n.* кому чим sehr belästigen, arg zusetzen.

Дослати, досилати, *v. a.* zusenden, zuschicken; — ся когось *H. 212* durch abermaliges Schicken u. Entbieten jmdn endlich zum Kommen bewegen.

Дослід, *m.* Forschung, Untersuchung, *f.* Дослідити, досліджувати, *v. a.* nach-, erforschen, aufspüren, untersuchen.

Дослідний, *a.* До. bemerkbar, merklich, wahrnehmbar; zu finden, vorkommend.

Дослідник, *m.* Forscher, *m. K.*

До-слова, *Км.* = зговорівши ся; à propos. [für Wort, wörtlich.

Дословний, *a.* wortgetreu, Wort

Дословність, -ости, *f.* Wörtlichkeit, *f.*

Дослужувати, дослужити, *v. n.* ausdienen; — ся чогось dh. Dienen etw. erhalten, im Dienste erwerben, sich aufdienen. [до кінця *C. I. 35.*

Дослухати, *v. a.* zu Ende hören —

Досмертний, *a.* bis an den Tod, lebelang, *Иу*; 2) tödtlich zehend *M. III. 36.*

Досмотріти, *a. a.* erblicken, До.

Досовкати ся, dahinschlendern.

Досолати, *v. a.* vollende einsalzen;

2) * кому tüchtig, arg zusetzen.

Доспів, *m.* доспіна, *n. B.* Reife, *f.*

I. Доспівати, доспіти *v. n.* reifen, zeitig werden.

II. Доспівати, *v. a.* zu Ende singen.

Доспий, *a.* reif.

Доспілість, -ости, *f.* Reife, *f.*

До-спіху, *adv.* eilig.

Добета, *adv.* *Ф.* в. Досить.

Достав, *f.* доставлена, *n.* Zufuhr, Lieferung, Zustellung, *f.*

Доставити, доставляти, *v. a.* хати zu Ende bauen; 2) liefern, verschaffen, zustellen.

Доставник, *m.* Lieferant, *m. Term.* Доставочний, *a.* -і гроші Liefergeld, *n. Term.* [verschaffen.

Достарчати, (-чити), *v. a.* liefern, Достаткувати, *v. a. K.* sich in reichlicher, Fülle ergiessen.

Достатний, *a.* wohlhabend, reich; -а одѣжа stattlich, *Шл.*

Достатність, *Ваз.* достатечність, *H. 29.* -ости, *f.* Fülle, Wohlhabenheit, *f.* Reichthum, *m.*

Достаток, -тку, *m.* в. Достатність.

Достаточний, *a.* genügend; hinreichend.

Достатчити, *v. a.* beweisen, *Фр.*

Достача, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Lieferung, Ration, *f.* *M.+B. 158.* [чати.

Достачати, достачити, *v.* Достар-Достемінно, *adv.* ganz ebenso *Шл.* Достерегальний, *a.* Пол. erkennbar, wahrnehmbar.

Достерігати, достеречати, *v. a.* erblicken, wahrnehmen, gewahr werden; 2) bewachen, hüten, *Иг. 47.*

Достигати, достигнути, достигати *He.* *v. a.* erreichen, einholen; до цілі das Ziel zu erreichen streben, anstreben; 2) *v.* Доспівати I.

Достигнене, *n.* Erreichung, *f.* Пар.

Достійний, *a.* erreichbar, *ГШ.*

Достійний, *a.* standhaft, beharrlich, ausdauernd fleissig, *Gr. 18.*

Достланий, *ptc.* zu дослати bedecken, *v.* Застелений.

Достовірний, *a.* glaubwürdig.

Достовірність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.* [-но mit Würde, ernst.

Достойний, *a.* würdig, wert; *adv.*

Достойник, *m.* Würdenträger, *m. Term.* [Würdigkeit, *f.*

Достойність, -ости, *f.* Würde,

Достойніти, *a.* † würdig besungen *III. II. 215.* [stelle, *f.* Rang, *m.*

Достойство, *n.* Würde, Ehren-

Достомінно, *adv.* *v.* Достемінно; 2) *Ст.* *v.* Именно.

Достота, *f.* *Ст.* Eigenschaft, Eigen-

thümlichkeit, Originalität, *f.* Vorzug, *m.*

Достотний, *a.* *Ст.* *v.* Благородний.

До-стоту, до-стотку (-стотку), до-стотне, *adv.* ganz genau so, gar ähnlich, *Ос. 115.* [üblich, würdig, *K.*

Достохвальний, *a.* lobenswert,

Достояти, достоявати, *v. n.* bis zu Ende stehen; unverehrt verbleiben, ausharren; 2) reif werden; 3) слова Wort halten, treu bestehen, *Зар.*; — права sein Recht wahren, durchsetzen; чогось etw. fordern. [גען, finden.

Дострігати, *v. n.* чогось bege-Достроїти, достроювати, *v. a.* den Bau vollenden; 2) zubauen.

Достукувати, достукати ся mit endlichem Erfolg anklopfen, ergrohen.

Доступ, *m.* Zutritt, Zugang, *m.* в

дотепу ступати?

Доступати, доступати, *v. n.* hinzutreten, näher treten; чогось zu etw. gelangen, etw. erreichen; — ся hinein-

gelangen, reichen, *K.*

Доступний, *a.* *M.* zugänglich; * ge-

sellig, herablassend, leutselig. [lichkeit, *f.*

Доступність, -ости, *f.* Zugäng-

Достягнути, *v. a.* *v.* Досягнути.

Досудити ся, *T.* gewürdigt werden.

До-схочу, *adv.* satt, vollauf.

Досяг, *m.* під досягом *V.* in der

Schussweite, im Bereiche.

Досягати, досягнути, *v. n.* reichen bis an etw.: до землі; berühren; er-

reichen; * ergründen.

Досягливий, *a.* *ВБ.* erreichbar.

До-так, *adv.* *Фр.* bisher, bis nunzu.

Дотатарський, *a.* час Zeit vor dem

Talareneinfalle.

Дотекач, *m.* *Зг.* *v.* Дослідник.

Дотеп, *m.* Witz, *m.*

Дотіпа, *Кс.* 56. дотіпність,

-ости, *ИГ.* Einsicht, *f.* verständiger Sinn,

Geschick, *n.* Бор. Witz, *m.* [bisher.

Дотепер, *adv.* bis jetzt, bis lang,

Дотеперішній, *a.* bisherig, bis jetzt.

Дотіпний, *a.* witzig, sinnreich; wak-

ker *ВБ.*

Дотіпник, *m.* Witzler, Witzbold, *m.*

Дотіпувати, *v. n.* *B.* sich im Witz

ergehen, witzeln. [поки so lange, bis.

Доти, *adv.* bis da, bis hieher; доти,

Дотик, *m.* дотікане, *n.* das Tasten,

Anfühlen; Berührung, *f.* эмиса дотіку

Tast Sinn, *m.* [greiflich.

Дотикаемий, *a.* *Др.* fühlbar, hand-

Дотикальце, *n.* *v.* Шупальце.

Дотикаєти, *a.* a. berühren, anföhlen.

Дотиківний, *a.* Gefühls-, -e тільце

Tastkörperchen, *n.* *Ил.*

Дотирати, дотёрти, *v. a.* vollends zerreiben. [rühren, leicht berühren. Дотиркати, дотиркнути ся ан-Дотискати ся, дотиснути ся, sich bis wohin durchdrängen.

Дотисок, -ску, *m.* Druok, *m.* Berührung, *f.* Фр.

Дотихчасовий, *a. pol.* bis jetzt, *K.* Дотичати, *v. a.* mit Stangen bestecken: фасолю; 2) *jmdn, etw. betreffen, anlangen, Bezug haben auf — когò, чогò.

Дотичка, *f.* Zubehòr, *n.* Zugabe. *f.* Дотичний, *a.* betreffend, Bezug habend; einschlàgig, *Term.*

Дотик, *m.* Ф. на — соколби пускати zum Erreichen, *v.* a. Erhaschen, *v.* Erjagen; 2) * Tragweite, Wichtigkeit, *f.*

Дотикати, *v. n.* до чогòсь ereilen, erreichen; * чогòсь Зг. erforschen, untersuchen. [тиль *Оз.* 161.

Дотіля, дотіля, *adv.* *v.* Доти, дотклявий, *a.* schmerzlich, stehend *Ос.* (61) III. 28. [gànzlich.

Дотля, *adv.* bis auf den Grund, Дотлівати, дотлівати, *v. n.* zu Ende glimmen, verlòschen. [Доти.

Дотля, дотоль, *adv.* *Гол.* III. 410. *v.* Дотовп, *m.* das Hinzudrängen, Möglichkeit sich hinanzudrängen, *Ks.*

Дотовпяти ся, *H.* 17i sich herandrängen, mit Mühe erreichen.

Дотопяти, дотоплювати, *v. a.* zu Ende schmelzen; 2) die Feuerung, *d.* Heizung versehen.

Доторк, *m.* *B.* Berührung, *f.* Доторкати, доторкнути, -торокни-*Левч.* *v. n.* — ся, *v.* Дотиркати; anstossen.

Доточати, доточувати, *v. a.* hinzuwàlzen; 2) zudreheln; 3) hinzu- setzen, anfügen, anstòcken. [Lehren.

Доука, *f.* *Mi.* II. 46 das zu Ende Доучати, доучувати, *v. a.* bis zu Ende lehren; — ся auslernen, noch etw. dazu lernen. [them, *m.* *Св.* *v.* Дих.

Дох, *gen.* тху, *m.* Hauch, *MIII.* *A.* Дòхід, -оду, (*d.* дòхідок, дохòдець,) *m. pl.* доходи, Einkommen, *n.* Einkünfte, *pl.* Ertrag, *m.* [Einkünfte einbringend, *M.*

Дохідний, *a.* grossen Ertrag, grosse Дòхлий, *a.* *v.* Здòхлий, *C.* I. 66.

Доховати, доховувати, *v. a.* be-

wahren, erhalten, — ся (красного то-вару) aufziehen, grossziehen, züchten. Дохòвок, -ву, *m.* Anwachs, Zu- wachs, *m.* (bes. an Vieh) *v.* Прихòвок. Дохòдження, *n.* Untersuchung, Nach- forschung, *f.*

Доходати, дйтати, *v. n.* bis wohin kommen gelangen, anlangen; bis wohin reichen, erreichen; менé всьò (лїсти, чутка etc.) дохòдит mir geht (kommt, gelangt an mich) alles zu, ich bekomme, erhalte alles; до царà то дойшлось *P.* I. 82 die Kunde davon gelangte zum Czar; 2) zur Reife kommen, reifen; 3) verenden; 4) — чогò nach etw. for- sachen, etw. erforschen, ergründen, un- tersuchen, zu erlangen suchen.

Доходнийший, *a. compar.* *Ос.* (61) V. 21 von доходний der wohin besser gelangt, dringt. [tràgnis.

Доходовий, *a.* Einkommen-, Er- Дохожлий, *a.* überreif, verblüht, alternd *He.* [rücktes Alter, *He.*

Дохожалість, -ости, *f.* vorge- Дохожати, *v. n.* *M.* II. 104 vor- begeben *v.* Доходати.

Дохраняти ся чогò etw. mit gros- ser Mühe erwerben.

Дòхтір, *m.* = доктор. I. Дòця, *f.* *dim.* *v.* Дòчка, *Ks.* II. 122.

II. Дòця, *v.* Дòкня *Ha.* Дòч, *f.* *v.* Дòчка.

Дòчаклувати, *v.* (до)Чарувати. Дòчалпати, дòчпати, *v. n.* *M.* mit Mühe dahin trabend gelangen.

Дòчасний, дòчасовий, *a.* zeitlich, endlich, *M.* nur bis zu einer Zeit, pro- visorisch. [*f.* *Пар.*

Дòчасність, -ости, *f.* Zeitlichkeit, Дòчканє, *n.* не — твоє! sollst nicht erleben!

Дòчиняти, дòчиняти, *v. a.* hinzu- thun, bei-, zugeben, zufügen. [that, *f.* *B.*

Дòчінка, *f.* дòчїнок, -нку, *m.* Zu- Дòчитати, дòчитувати, *v. a.* zu Ende lesen; — ся чогò beim Lesen auf etw. kommen, durchs Lesen etw. erfahren.

Дòчка, (*d.* дòчечка), *f.* Tochter, *f.* Дòчувати ся, дòчути ся, *MIII.* zu hören bekommen, erfahren; vom Hö- rensagen wissen *BE.*; 2) не-дочувати schwerhörig sein.

Дочудати ся чо́мсь *Ст.* worüber staunen, aber das Wunderbare begreifen. Дочумакувати ся, als чумак erleben, dazu kommen.

Дошатрати ся чо́гò auf die Spur von etw. kommen, §.

Дошвандяти, *v. n.* hinzutroteln, §. Дошїмрати ся §. ergrübeln, aus- schnoffeln.

Дòшка, *f.* Brett, *n.* * третьòй дòшки в головї не має = нєма всїх в дома, бракує пятòй клєпки.

Дошуляти, *v.* Доскуляти. Дошмигати, *v. a.* *IG.* mit dem Schlag erreichen. [uehm, *IIom.* II. 30.

Дошмигати, *adv.* не — nicht ге- Дошнїру, *adv.* *v.* Дошнїраду.

Дошнїтий, *a.* *IG.* ordentlich, wohlanständig.

Дош, *g.* дошў, *m.* Regen, *m.* Дошнїний, дошнїтий *M.* *a.* bret- tern, aus Brettern, aus Latten.

Дошанїк, *m.* Brettvorschlag, *m.* -gehäuse, *n.*

Дошєвий, *ВВ.* дошєвий, дошї- стий *Лєвч.* *a.* vom Regen, regnerisch; düster, trübe. [*dim.* *v.* Дош.

Дòщєнько, дòщєчок, дòщїк, *m.* Дошнїту, *adv.* *pol.* *C.* II. 95 *K.* *v.* Дошнїраду.

Дошїна, (-їнка), дòщєчка, *f.* *dim.* Brettchen, *n.*; 2) -їна *Nbf.* der Бї- стрїця срібна.

Дòщїпками брати abkneipend. Дошївка, дошївца, *f.* Regen- Дошн, *m.* *He.* 34. 269? [wasser, *n.*

Дошїва, *f.* *Пис.* *v.* Обявлєна, донєсєна. Дошїяти, *v. a.* *Пис.* *v.* Обявїти, до- нести.

Драб, (*aug.* -їско, -їще), *m.* Lump, lumpiger Kerl, Halunke, *m.*; 2) be- waffneter Knecht; 3) *Viola arenaria.*

Драбант, *m.* Trabant, *m.* *Гр.* Драбана, драбїха, *f.* lumpiges Weib; Bettlerin, *f.*

Драбастий, *a.* кїнь von hohem Mass. Драбїна, (*d.* -їнка), *f.* Leiter, *f.* Драбнїчастий, *C.* I. 39. драбнї- стий, драбнїй, *a.* Leiter, — вис mit gros- sen Sprossenleitern, Leiterwagen; * einer Leiter àhnlich: so schlimm, hager.

Драбнї, *f.* *coll.* Lumpen-, Bettelvolk, *n.* Драбскїй, *a.* lumpig, bettelhaft;

* драбскòго хлїба дєрти гауєн. Драбўга, (-бўга) *aug.* *v.* Драб 1). Драблїй, (*d.* драблєнський) *a.* *M.* zitternd; looker.

Драглїти, *v. n.* *M.* II. 121 sich regen u. herabhangen, hereinzubrechen drohen (хмари); zittern; 2) gerinnen, erstarren, *Ст.*

Драговїна, *f.* *C.* *v.* Драговїна. Драголюб, (-бчик), *m.* *Ч.* *V.* 34. Art Liebeskraut; Christusbampe, *f.* Was- serandern, *m.* (Lycorus eugoraeus); 2) Feldmünze, *f.* Kornpole, *m.* (Mentha arg.); 3) *Salvia nemorosa.* [гоцїнний.

Драгоцїнний, *Ks.* 111 *v.* Доро- Драгўн, *m.* *Ч.* III. 102?

Драгўн, драгўн, *m.* Dragoner, *m.* *adv.* -òньський, -ўньський.

Дражжа, *f.* *ungr.* *v.* Дорїжка. Дражнїк, (-знїк) *m.* Brombeere, *f.* (Rubus).

Дражнїти, дражнїти, *v. a.* reizen; 2) nennen, heissen mit *e.* Spitznamen III. I. 381, чимось.

Дражнїна, *n.* *Km.* das Kitzeln, Kosen. Дражнїти, *v. a.* дош дражнїть vom Fallen eines leichten Regens.

Дравлївий, дражлївий, *a.* reizbar, *v.* Разнїй; kitzlich, heiklich.

Драїка, *f.* *v.* dralle Dirne. Дрãк, *m.* *He.* 37 Drache, *m.*

Дрãка, *f.* Schlägerei, Rauferei, *f.* Дрãкати, (дрек-) *v.* Деркотїти. Дрãль, *m.* Drillbohrer, *m.*

Дрãла, *im.* busch! fort! *a.* він годї — (дав) er machte nun Reisaus. *P.* I, 4.; *Mi.* IV. 511.; 2) дрãли, *pl.* Füsse des Nasen, (*B.*).

Дрãлувати, *v. n.* sich flott herum- treiben. [schleisst.

Дрãля, *f.* Arbeiterin die Federn Дрãма, *f.* драмат, *m.* Drama, *n.*

Драмãтик, *m.* Dramatiker, *m.* Драмãтичний, *a.* dramatisch. Драмãтургїчний, *a.* dramatur- gisch. [matisch dargestellt.

Драмòваний, *a.* *K.* als Drama, dra- Драмувãнє, *n.* *K.* das Verfassen von Dramen. [zerrissen, lumpig; àrmlich.

Дран, дрãний, (*d.* дравєнький) *a.* Дранджòли, *pl.* *v.* Грєнджòли *Ч.* VII. 575.

Дранїця, *f.* dünnes spleissenàhn-

liches Brett, Daubenbrett м.; 2) Raubbiene, f. (Ф.)

Дранка, драгтіна, f. zerrissenes, zeretztes, abgetragenes Kleid, Hemd.

Дранкавий, драгтівий, а. zeretz, lumpig, schäbig. [tig schlagen.

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

Дрангівити, v. a. zeretzzen; *туч-

keit, Stössigkeit, f. Пол. [zahn, m. Пол.

Драчний, а. зуб Reisszahn, Hunde-

Драшиніти, драшпати, v. a. ritzen.

Драшпак, m. alter Besen. [verletzen.

Драшпанка, f. vergoldete aus Federfahne gemachte Blumen (in Grünspan gefärbt).

Дреботати, v. a. schnell sprechen.

Дреботуга, f. а. Цокотуга.

Древіна, f. III. I. 240 а. Деревина.

Древісний, а. Baum, M. III. 28.

Древіночка, f. hölzernes Schüsselchen.

Древітня, f. Holzstall, m. Holz-

Древіле, adv. † in der Vorzeit.

Древіній, а. † alt, uralt.

Древініти, а. Дреганіти.

Древіно, m. faules Holz. [mer, pl.

Древіність, f. † III. II. 46. Alterthü-

Древо, n. † M. II. 144. Km. Фр. в.

Древоруб, m. а. Дроворуб. [Древо.

Дрегот, m. V. Zuckung, f. Dregotá

Дреготіти а. Дриготіти etc.

Древіне, n. coll. Gerümpel, alter

Plunder, altes Geräthe.

Дреліх, m. Drillloch, n. [dler, m. T.

Дреліхар, m. Drillicherzeuger, -hän-

Дреліхобий, а. aus Drillloch.

Дрема, f. M. Schlum. er, m.

Дременути, v. n. sich aus dem Staube machen, hastig entfliehen, entwischen.

Дремехнути, v. a. derb schlagen.

Дренький, а. Me. 235?

Дренькіт, -оту, m. Gerassel, n. das Zirpen. Oll. [dröhnen.

Дрентіти, дрентати, v. n. klirren,

Дресувати, v. a. dressieren, ab-

richten. [primulgus europ.

Дріглик, m. Ziegenmelker, n. (Ca-

Дригла, pl. Sulz, f. gallertartige Lake

od. Masse. [rinnen.

Дригліти, v. n. zu Gallerte ge-

Дригльовина, f. Gallerte, f. B.

Дригнівити, v. n. moderig u. dadh.

brüchig werden. [літи, v. n. zittern.

Дригоніти, дриготіти, дригу-

Дриготá, f. das Zittern; 2) * Un-

gemach, n. [zuckt, zappelt.

Дріга, m. f. der (die) mit Füßen

Дрігавка, f. das Schlottern, Zit-

tern der Füße.

Дрігати, v. n. zuoken, zappeln.

Дриготлівий, а. -а погода Gru-

sel vernrsachend, kühl, kalt.

Дриглька, f. trippelnder Gang, Зак.

Дриж, m. pl. driжи Fieberfrost.

-schauer, m.

Дрижавка, f. а. Дриготá 1).

Дрижак, (-жик), m. das Zittern;

pl. -кй істи vor Kälte zittern H. 14;

схолоять тебє — das Zittern, d. Gru

seln wird dich befallen.

Дрижати [дрижѣ, -жій, жій],

v. n. zittern в. Дрожати. [на. f. в. Дригл.

Дриженець, -нця, m. driжений-

Дрижієст, -єоста, m. Wippsterz,

v. mit d. Schwanze (Sterze) wippender

Vogel: Rothschwänzchen, (Phoenicurus)

M. II. 370.

Дригнути, v. n. §. в. Дременути.

Дрик, m. — жовтий, Pferde-Magen-

сїєга, f. (Gastrus equi); 2) в. Геда. Пол.

Дриліти, в. Друліти.

Дрилювати, v. a. drillen, bohren,

drieseln; 2) в. Випучати.

Дримба, (-ля), f. Brummeisen, n.

Maultrommel, f.; 2) * grosse Magd.

Дриндати, v. n. trippeln. [pler, m.

Дриндик, m. Bein. des Indik, Три-

Дринати, v. n. §. в. Жіти: про-

живати (Фр.).

Дрискуля, дрисляка, f. Art Pfau-

men von früher geringer Sorte.

Дрислявці, pl. дрисля, f. а. Сир-

ливіці, Зак.

Дрислявці, pl. а. Дрискуля (Obst).

Дристати, [дришту, дрищеш] v. a.

laxiren. [ous reticulatus).

Дристокба, m. Saffran, m. (Cro-

Дришні, pl. а. Дригл.

I. Дріб, дріб (дуб), int. vom zier-

lichem Trippeln Ka. II. 90.

II. Дріб, г. дріб m. coll. Hausgefügel,

n.; 2) junge Schafe Mog. в. Дріготá 1).

Дрібен, а. в. Дрібній.

Дрібка, f. дрібч, -бка, (d дрібч-

чок, -ббччок) m. Etwas; Kleinigkeit, f.

Фр.; Brocken, m. дрібку, adv. ein wenig,

ein Bischen, ein Stückchen.

Дрібній, (d. -бненький. -ббнький)

а. klein; kleintheilig, kleingemacht; -i

грóмі kleines Geld: не маю дрібних

habe kein Kleingeld; unansehnlich, ge-

ring, geringfügig; fein, schwach, kraft-

los; dünn; — дощ mit kleinen aber

dichten Tropfen; -i сльози, reichliche

Thränen; -á шліхта niedriger, kleiner

Adel; 2) дрібнійше compar. adv. Ч.

II. 577 а. Подрібнійше.

Дрібник, m. Verfertiger kleiner Sa-

chen in Glashütten.

Дрібниця, f. Kleinigkeit, wertlose,

Sache, Geringfügigkeit; 2) sehr fein ge-

sticktes Kleid (плáхта) L. 162; 3) pl.

Art weibl. Haarfrisur in feinen, schma-

len Flechten. [wörter gebrauchen.

Дрібничити, а. а. Verkleinerungs-

Дрібніти, v. n. kleiner, winziger

werden III. II. 247.

Дрібновід, m. Пар. Mikroskop, n.

Дрібновідний, а. mikroskopisch

Пар. [schwachköpfig, bornirt

Дрібноголовий, а. kleinköpfig,

Дрібноземельний, а. zum Klein-

grundbesitz geh. K. [Пол.

Дрібновернійстиий, а. feinkörnig,

Дрібнокучерійстиий, а. feinge-

kräuselt.

Дрібнолістиий, а. kleinblättrig.

Дрібномаляр, m. Пар. Miniatur-

maler, m. [gemälde.

Дрібнообраз, m. Пар. Miniatur-

Дрібноба, f. coll. die Kleinen, die

Geringen. [geld.

Дрібняк, pl. kleines Geld, Klein-

Дрібостка, f. He. Einzelheit, f.

Detail, n. а. Подрібність.

Дріботá, дрібщина, Baz. f. alles

Kleine, в. Дрібниця 1.); 2) H. V. Petit-

Schrift, f. [traben; 2) plärren, plauschon.

Дріботіти, v. n. trippeln, zierlich

Дріботун, m. Plauscher, Plauderer, m.

Дрібушка, f. gew. pl. дрібушки в.

Дрібниця 3), sgl. Ka. II. 4.; 2) Art

trippelnder Tanz der Mädchen Ka. II.

8. 48.; 3) дрібушкі (хліба), Brocken, pl.

Дрібязок, -зку, m. Kleinigkeit; 2)

Einzelheit, f. K. [нець.

Дрібчастий, а. -е віл в. Бедри-

дрівця, г. дрібчєць. pl. dim. в. Дрібч, Ф.

Дрижати, в. Дрижати. Oz. 59.

Дрижджєвий, а. Hefen-. [ster, pl.

Дрижджі, -джій, pl. Hefen, Tre-

Дрижджєвий, а. zitternd, bange.

Дрижуч, adv. part. = дрижучи Ф.

I. Дрик, m. в. Дрок I. [zitternd.

II. Дрик, m. gewisser Theil des Hemdes.

Дріковіяця, f. Ilic в. Дроковіяця

(vgl. Дрик).

Дрімало, (-мака) *m.* schläfriger Mensch, *Schlafmütze, *f.*
 Дрімати, *v. n.* schlummern.
 Дрімки, дрімлявці, *pl.* дрімля
 Ця. *f. a.* Дрімотá 1). [Гол. III. 456.
 Дрімко, *m.* Gott des Schlummers
 Дрімотá, *f.* Schlummer, Schlaf, *m.*;
 2) *a.* Дрімко.
 Дрімотний, *a.* Schlummer-*St.*;
 schlummernd, einschläfernd, *v.*
 Дрімух, *m.* Nachtschwalbe, *f.* Tag-
 schläfer, *m.* (Caprimulgus europ.).
 Дріна, *f.* H 163schäbige, lumpige, gar-
 Дріпоб, *m.* Дранта, *Зак.* [stige Person.
 I. Дріт, *g.* дротá, *m.* Pferdelausie-
 ge, *f.* (Hippobosca equina). [Stricknadel, *f.*
 II. Дріт, *g.* дрóту, *m.* Draht, *m.*; 2)
 Дріта, -ой тай —! *v.* Дана 2).
 Дрічний, *a.* (=10 річи) anständig,
 ordentlich, artig *Luts. gr.* 168. *ZP.*
 Дріще, *n. v.* Болбо, (*vgl.* триста).
 Дріщі *pl.* *v.* Дріжджі.
 Дроб, *m.* Bruch, *m.* (in d. Mathem).
 Дробен, *a. v.* Дрібен, дрібний.
 Дробяна, (*a.*; -бінка) *f. v.* Дріб;
 2) *coll.* dünne junge Bäumehen; 3)
 Brocken, *m.* (хліба); 4) kleingedruckte
 Stelle im Buche *Ка. II.* 137; 5) Kleinig-
 keit, *f.* 6) *v.* Дріб. [zorgung des Gefügels, *f.*
 Дробяниця, *f.* He. Magd zur Be-
 Дробяти, *v. a.* in kleine Stücke
 theilen, bröckeln, zerstückeln, kleinbre-
 ochen; * verkleinern *v.* Дрібнячити.
 Дробок, -бкá, *m.* Ч. IV. 593 *v.* Дрібка.
 Дробцювати, *v. n.* trippeln.
 Дробята, *pl. coll.* Schafe *pl.*
 Дрóbá, *g.* дров, *pl.* Holz, Brennholz, *n.*
 Дроварна, *n. f.* Holzhof, Holzplatz,
m. Пар. [Holz, *n.* Holzstange, *f.*
 Дровеняка, (*d.* -нячка), *f.* Stück
 Дрóbно, *n.* (земк.) Holz, *n.*
 Дроворуб, *m.* Holzhaue, -hacker, *m.*
Ст.; 2) Block zum Holzhacken; 2) *v.*
 Древітня.
 Дровосік, *m.* сірий, Zimmerbock-
 käfer, *m.* (Lamia aedilia); *pl.* Bookkäfer,
 (Longicornia). *Пол.* [Holz-
 Дровяний, *a.* *Пол.* *v.* Деревляний.
 Дровянкý, *pl.* Pflanzenwesen, *pl.*
pl. (Phytosphaeres) *Пол.*
 Дрóbгана, *Пол.* дрóгнене, *Ил. n.*
 Schwingung, Oscillation, Vibration, *f.*
 Дрóbгати, *v. n.* schwingen, vibrieren.

Дрóbгати, *v. n. v.* Дригнати.
 Дрóbготá, *f.* *Пол.* *v.* Дряготá.
 Дрож, дрожж, *f.* Schauer; Schau-
 der, *m.* das Zittern, Frösteln. [tern, beben.
 Дрожáти, (дриж-, дріж-) *v. n.* zit-
 Дрожáчка, *f.* Zittergras, *n.* (Briza
 media). *B.* [Kutsche, *f.* Ч. II. 598.
 Дрóbжа, *f.* *Ка.* II. 301 Droschke,
 Дрóbзд, *m.* -бóвняк Weindrossel, *f.*
 (Turdus iliaevus); 2) — камінний (ру-
 дохвостик) Steindrossel, (T. saxatilis);
 3) -омельняк (дерба) Mitteldrossel,
 (T. visivorus); 4) -рабінник Wach-
 holderdrossel (T. pilaris); 5) -ріжнопі-
 вець Spottdrossel (T. polyglottus); 6)
 — чóрний (кіс, кос), Schwarzdrossel,
 Amsel, *f.* (T. merula); дрóbдиця Weiboh.
 I. Дрóbкó, *m.* Färber-
 Ginster, *m.* (Genista tinctoria).
 II. Дрóbк, *m.* *v.* Гедá. [в-дрóки.
 Дрóbки, *pl.* Ф. Spass, böser Soherz,
 Дрóbковіяця, *f.* heisse Zeit, wann
 das Vieh herumtobt, da es von Vieh-
 bremsen (дрók, дрík, дрí:) gestochen
 wird. [m. Ritze, *f.* 2); Splitter, *m.*
 Дрóbска, *f.* Sprung (auf d. Leder),
 Дрóbскати, дрóbснути, *v. a.* ritzen,
 verletzen; — ся rissig werden „springen“,
 sich splintern. [zieher, *m.*
 Дрóbтáр, *m.* Drahtbinder; 2) Draht-
 Дрóbтáвкa, *f.* Art Fischangel mit Draht.
 Дрóbтовий, дрóbтáний, *a.* aus Draht,
 дрóbтátern. [überziehen.
 Дрóbтувати, *v. a.* mit Draht binden,
 Дрóbтáнка, -нагáйка, *f.* drahtge-
 flochtene Peitsche, Geissel.
 Дрóbтá, дрóbтá, дрóbтáва, *f.* Treppe,
f. (Otis tarda). [re, *m.* C. II. 23.
 Дрóbхвич, *m.* Mannchen einer Tráp-
 дрóbчáти, *v. a.* geizen, necken, ärgern.
 Дрóbчáлий, *a.* Ч. I. 50 *v.* Дрóbчáлий;
 2) *v.* Дрóbчáлий.
 Дрóbщ, *m.* *v.* Дрóbж.
 Дрóbшка, *f.* *Л.* 116 *v.* Дрóbжа.
 Дрóbг, *m.* Freund; Nächste, Gefährte, *m.*
 Дрóbгáк, (-анець) *m.* Zweitschwarm, *m.*
 Дрóbгий, *a.* der zweite; -i півні
 das zweite Hahnengeschrei; der andere.
 Дрóbгáня, *f.* Freundin, *f.* *К.* *Біл.*
 Дрóbгóбч, *adv.* von anderer Seite.
 Дрóbгóрідний, (-рóbний), *a.* *К.*
 zweitgeboren. [ges.
 Дрóbгóрідний, *a.* He. zweiten Ran-

Другосвітний, *a.* -а формація
 Secundärzeit, *f.* Фр. [m.
 Дрúгáль, *m.* Querbalken beim Floss,
 Дрúганичка, *Зак.* II. 590?
 Дрúгáр, *m.* junges Kieferbäumchen;
 2) Ruder, *n.* *Gr.* 18.
 Дрúгáти, *v. a.* flechten, winden, (*B.*);
 2) *v.* Усука́ти. [Gemahlin, *f.*
 Дрúжá, *f.* Freundin, Geliebte; 2)
 Дрúжáва, *f.* *К.* II. 61 *v.* Дружáня;
 2) *m.* Brautführer, Hochzeitsbitter, *m.*;
 3) дружбá, *f.* Freundschaft, *f.*
 Дрúжáйти, дружикувати *Кл.* (Рус.
 91) Brautführer (дружáва, дружáко) sein.
 Дружелюбáвий, (-любний), *a.*
Кл. 129 freundschaftlich, leutselig.
 Дружене, *n.* (freundschaftliche) Ver-
 einigung, Verbindung, *f.*
 Дружáня, *f.* Gesellschaft, Kame-
 radschaft; *f.*; 2) *coll.* Gefährten, Beglei-
 ter, *pl.*; 3) Gatte, *m.* Gattin, *f.*; 4) —
 * кидрóва Pfeilgeschoss aus кедрáна.
 Дружáний, *a.* дружáнник, *m.*
 Kriegsgefährte, *m.*
 Дружáти, *v. a.* (als Freunde) ver-
 einigen, verbinden; — ся *v.* ким jmds
 Freundschaft suchen, mit jmdm Fr.
 schliessen.
 Дружáчка, *f.* Brautjungfer, Kranzel-
 jungfer, *f.*; 2) дружáка-дружáку einer
 den anderen, einander, *RC.* IV. 506.
 Дружáко, *m.* Lebensgefährte, *m.* Ge-
 mahl, *v.* Подружé *Л.* 27.; 2) Braut-
 führer, Bräutigamsführer, *m.*
 Дружáник, *m.* Trabant, Satellit, *m.*
 Дружáний, (ниж), *a.* Freundes; 2)
 freundschaftlich, vertraulich; 3) wacker,
 tüchtig: *adv.* дружáно.
 Дружáчок, -чка, *dim.* *v.* Друг.
 Дружáчини, *pl.* Festmal u. Tanz bei
 der дружáка. [(дружáка) sein.
 Дружáчити, *v. n.* Brautjungfer
 Дрúвáти, *v. a.* §. schneiden.
 Дрúвáя *pl.* —дрúги (*v.* Друг).
 Дрúвáка, *m.* *aug.* guter, alter, biederer
 Freund, Camerad.
 I. Дрúк, -кá, *m.* Stange, *f.* Stook, *m.*;
 2) Nebel, Hebebaum, *m.* *Пол.*; 3) * Тау-
 генити, Bengal, *m.* Ф.
 II. Дрúк, -ку, *m.* Druck, Buchdruck, *m.*
 Дрúкар, (-áрщик, *Зак.*) *m.* Drucker,
 Buchdrucker, *m.*; 2) *v.* Корóд рáтник.
 Дрúкарник, *m.* *v.* Гулáка *Gr.* 19.

Дрúкарна, *f.* Druckerei, Buch-
 druckerei, *f.*
 Дрúкарский, *a.* Buchdrucker-
 Дрúковани, *n.* das Drucken.
 Дрúкувати, *v. a.* drucken, drucken
 Дрúл, *m.* Schiebkarren, *m.* *B.* [lassen.
 Дрúле, *n.* *v.* Делáне, Фр.
 Дрúлити, друлáти, *v. a.* *v.* Трú-
 тити, тручáти. [VIII. 9)?
 Друмекувати, *v. n.* *Кл.* (Пр.
 Дрúмчати ся sich kratzen.
 Друхити, *v. n.* ver-mordern, *B.*
 Друхó, *n.* *B.* *v.* Порохнó.
 Дрúхнути, *v. n.* prasseln; knar-
 ren; dröhnen.
 Друхотáти, *v. a.* zerschmettern.
 Дрúчки, *v. a.* zu Brei schlagen;
 zerstoßen.
 Дрúча, *n.* *coll.* Stangen, Stöcke, *pl.*
 Дрúчáна, (арю-), *f.* *v.* Дрúчóк;
 2) Schaft, Stiel, *m.* III. I. 166.
 Дрúчковий, *a.* кінь *v.* Бичовий.
 Дрúчнá, *f.* *B.* Pumpgehänge, *n.*
 Дрúчóк, -чка, *m.* Stook, *m.* Stange, *f.*
 I. Дрúшлáк, *m.* Durchschlag, *m.*
 II. Дрúшлáк, *m.* *v.* Кинтáр.
 Дрúх, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Harpalus), *B.*
 Дрúбчáк, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium
 lanceol.); 2) *v.* Двáйна. [m. C. I. 151.
 Дрúговáна, *f.* Morast, Moorgrund,
 Дрúнь, *f.* *coll.* He. *v.* Дрúняця,
 Гóнта; 2) *gr.* *v.* Дрúнта. [ritsch!
 Дрúп, (дрáп), *inf.* beim Kratzen:
 Дрúпáчка, *m.* *Кл.* 6. der Sporteln ein-
 treibt. [schwach, sich.
 Дрúхлáй, (-лáвий Фр.), *a.* zitternd,
 Дрúхлáсть, -ости, *f.* *Пр.* II. 246
 Schwäche, Hinfalligkeit, *f.*
 Дрúхлáк, *m.* Troglus, *B.*
 Дрúб, -ба, *m.* Eiche, *f.* Eichenbaum,
m.; 2) *g.* дубу Eichenrinde, -lohe, Ger-
 berlohe, *f.*; 3) Kahn, *m.* *К.* I. 249. *C.*
 II. 129; 4) * стáти дубá sich báumen
 (*v.* Pferde); дубом стáло волóса, die
 Haare standen zu Berge; дáти дубá
C. I. 106 sterben. [geln *C.* II. 83.
 Дубáсити, *v. a.* §. schlagen, prü-
 дубáти, дубáнути, *v. a.* mit Füßen
 anschlagen, stampfen; *v.* Тупáти.
 Дубá, *n.* *v.* Дубá. [lorax major).
 Дубéльт, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Soo-
 дубéльтáвка, *f.* Doppelfinte, *f.*
 Дубéць, -бця, *m.* *dim.* *v.* Дуб 1).

Дубляст, *m.* weisse Hirschwurz, (Laserpitium latif).
 Дубяло, *n.* Gerbestoff, *m.*
 Дубяна, *f.* Eichenwald, *m.* Eichengehölz, *n.*; 2) Eichenholz, *n.*
 Дубиняк, *m.* Eichenruthе, *f.* II.; *pl.* Stockstreichе, *pl.*
 Дубіти, *v. a.* ergerben; 2) *erpressen II.
 Дубівка, *f.* Art дїня (Kürbis); *Кс.* 2) Branntwein auf Eichenknospen aufgegossen.
 Дубівняк, *m.* Gerber, *m.*
 Дубінка, *f.* Galläpfel. Knopper, *m.*
 Дубінкбвий, *a.* Galläpfel.
 Дубіти, *v.* Задубіти; Дублєнный, *plc.* *Кс.* 222 starr vor Kälte.
 Дубкати, *v.* Дубяіти.
 Дубля, (-ба), *n.* Partie von Eichenstämmen; 2) *v.* Дубяло.
 Дубляло, *m. N. e.* Berges.
 Дубній, *a.* zur Geberlohe geh.; *Лоб.*
 Дубняк, (-чюк), дубняк, *К.* II. 37. *m.* Eichenwald, *m.*
 Дубняти, дубоняти, дубнути (тубн-). *v. n.* mit dem Fuss stampfen; traben; Getöse verurursachen. [*N. e.* Berges.
 Дубняця, *f.* Lohbeizwasser, *n.*; 2)
 Дубоване, *n. K.* das wilde Schweifen; *Вивоакієрен.* [*сус, В.*
 Дубовець, -иця, *m.* *Lucana* quer-
 Дубоний, *a.* Eichen, aus Eichenholz; — рак Hirschkäfer, *m.* (*Lucanus cervus*).
 Дубовік, ляц — *m.* Bley (*Abramis brama*), der damals leicht gefangen wird, wann die Knospen an d. Eiche sich öffnen.
 Дубошйна, *f.* *К.* II. 286 Sarg aus Eichenholz, *m.*
 Дубовник, *m. v.* Дубівняк.
 Дубок, бка, *m.* junge Eiche; 2) Stock, *m.* 3) дубчок, повяінець — *m.* Kehlerrhals, *m.* (*Daphne sneorum*).
 Дубр'ак, *m.* Günsel, *m.* *Ajuga* *B.*
 Дубр'ячка, *f.* Gilb Weiderich, *m.* (*Lysimachia*).
 Дубр'івка, (-вонька, дубр'ов-), *dim.* *v.* Дубр'ова; 2) Eichelmaus, *f.* (*Myoxus nitela*).
 Дубр'івний, *a.* zur дубр'ова geh., darin lebend; *Wald.* [*Оу.* §. 344.
 Дубр'ова, *f.* Eichenwald, *Wald, m.*
 Дубр'овник, *m. v.* Гриб щир'ак.
 Дубувати, *v. n.* im wachen Zustand

de verweilen; wild schweifen, bivouakieren *К.* I. 180.
 Дубурити, *v. a. v.* Бурити, stöbern.
 Дубч'ак, (-чик), *m. dim.* *v.* Дубок.
 Дубяк, *m.* Ч. V. 97. *v.* Будяк?
 Дувало, *n.* Gebläse, *n.* гремучо-
 заов'е — Knallgasgebläse, *Пол.*
 I. Дуванити, *v. a.* theilen; — ся *v.* ким mit jmdm th. *К.* [prahlen *С. II.* 180.
 II. Дуванити ся sich aufblähen,
 Дувка, *f.* Blaserohr, Löthrohr, *n.* (*B.*).
 Дуга, *f.* Bogen; 2) Regenbogen *m.*;
 3) gebogener Henkel *m.* Kessel; 4) Krummholz am Kummel, *n.*
 Дуган, *v.* Доран I.
 Дуганяр, *m.* Tabaksmuggler, *m.*
 Дугастий, *a.* bogenförmig, gebogen, *Пол.* [haut, *f.*
 Дугівка, *f.* *Ил.* Iris, Regenbogen-
 Дуда, *f.* Rohrpfеife, Schalmel, *f.*
 Дудар, (*d.* дударик, -арчик) *m.* Pfeifenmacher, *m.* Зах.
 Дудва, *f.* Schierling, *m.* (*Conium macul.*); 2) Kälberkropf, *m.* (*Chaerophyllum*). [tel, *m.*
 Дудуман, *m.* Ф. *v.* Туман, Trot-
 Дуди, *pl.* Ochsenlunge, *f.* 2) Aermelleisten am Hemd, *pl.* [Abgrund?
 Дудйна, *f.* *Зап.* II. 595 bodenloser
 Дудиця, *f. v.* Дуда; *pl.* -луди 2);
 3) Strohalm, *m.* (zum Hutflechten) *v.* Стр'ілка.
 Дудич, *m.* Hohlrüsselkäfer, *m.* *B.*
 Дудіти, *v. n.* tönen, schallen, *Пис.*
 Дудка, *f. v.* Дуда; 2) Tute, *f.* *Пол.*
 Дудла, *f. v.* Дуплб; дудлявий *v.*
 Дудлик, *m. v.* Дудар. [Дуплявий.
 Дудлити, дудити Ч. VII. 575. *v. a.* durch die Gurgel jagen, schlürfen, saufen.
 Дудняк, (*d.* -ничок), *m.* Pfeifenspieler, *III.* I. 309.
 Дудніти, *v. n.* dumpfes Geräusch von sich geben; rollen, dröhnen.
 Дудок, -ака, *m.* ehem. Scheidemünze (2 Nkr.); *pl.* *Geld, *n.*
 Дудочка, *f. dim.* *v.* Дудка, Pfeifchen, *n.* 2) Art Tanz *III.* I. 250.
 Дуау, ані (ні) — gar nicht im Sinn.
 Дулурити ся, §. sich sträuben; 2) vor Schreck zittern; erschrecken zurückfahren (*B.*); 3) *v. a.* nachlässig etw. hintragen. [*f.* (*Anemone prat.*) *B.*
 Дуаурка, *f.* Wiesen-, Küchenschelle,

Дуж, чим дуж, *adv.* — чим дужше, *v.* Дужий. [siehe Übung, *Бор.*
 Дужане, *n.* Ringen, *n.* gymnastisch.
 Дужати, *v. n.* genesen, sich erholen, Ф. — в сялу an Kraft gewinnen, erstarcken; — ся seine Kräfte messen, sich messen *Lgr.* 148.
 Дуже, *adv.* sehr, überaus; (*d.* дуженько, genug kräftig).
 Дуженний, *a.* sehr stark; mächtig, gewaltig *Wgr.* 46 *Зап.*
 Дужечка, *f. dim.* *v.* Дуга.
 Дужий, *a.* gesund, rüstig, stark.
 Дужинь, -ни, *f.* Stärke *f.* 2) * ein starker Mann.
 Дужиники, *pl.* Art kleiner Kuchen, gegessen am 1. Tage der Fasten.
 Дужість, -ести, *f. v.* Видержкість 2) *Пол.*
 Дужка, *f. v.* Дуга *He.*; 2) — залына *He.* Art Riegel od. Schloss; 3) Henkel an der Mашинця.
 Дужч *compar.* zu Дуже *Кс.* II. 151, що на- дужч möglichst stark.
 Дуймом, *adv.* fluge, geschwind, (*B.*), *v.* Дути 2). [stark webend.
 Дуиний, *a.* *Гол.* III. 3 — вітер
 Дуинутьи, *v. n.* *Гол.* III. 17 *v.* Дунути, дмухнути; 2) forthuschen, entscheiden.
 Дўка, дукар, дукасар, *m.* Magnat, der Reiche; *pl.* дуки -срібляники Geld-
 Дукат, *m.* Ducat, *m.* [aristokraten.
 Дукатовий, *a.* Ducaten-.
 I. Дук'ач, (*d.* -ачик), *m.* III. I. 104
 Ducat, *m.* grosse Gold- od. Silbermünze;
 2) *Lucana virgaurea*. [*Bein.* zu бор'ач.
 II. Дук'ач, *m.* Ч. V. 957 *v.* Дук;
 Дуківский, *a.* zum дўка geh. *Пис.*
 Дуківство, *n.* Stand, *m.* Würde eines дўка, *Пис.*
 Дукбня, *f.* *N. e.* полонїна.
 Дул'ба, *m.* дурний — *v.* Пагула.
 Дул'вина, *f.* III. I. 233 *vgl.* дул'ба (*gr.* дул'бина) [Schaffhund, *n.*
 Дул'ей, *m.* Lagerplätzchen für d.
 Дул'ета, *f.* *Кс.* 84 Art Weiberkleid [douillete].
 Дулигати, §. *v.* Смоктати, schlürfen.
 Дулівка, *f.* Branntwein aufgegossen auf Birnen дўлі.
 Дул'б, *n.* Schmiedebalg, *m.*; 2) Lauf *m.* Mündung *e.* Feuerwaffe *Кс.* 190.

Дулюб'ати, *v. a.* дўлі 2) ertheilen.
 Дўля, (*d.* дўлька), *f.* Art grosser Birnen, *f.*; 2) Kniprschen, *n.*
 Дум, *m.* *M.* das Nachdenken, Sinnen.
 Дўма, *f.* *He.* (*Виз.* 43) *v.* Дўмка (г'адка); 2) epischer Volksgesang; 3) — держ'ава Reichsrath, *m.* [hänger *m.*
 Дум'яло, *m.* *Кс.* Grillenfänger, Kopf-
 Дум'ати, *v. a.* denken, erwägen, sinnen; meinen, glauben.
 Думець, -ця, *m.* Т. *v.* Мисл'итель.
 Думіти, думитувати, *v. n.* *R.* 109 sich bedenken, ansetzen, zweifeln.
 Дўмка, *f.* Gedanke, *m.* Idee, *f.*; 2) Absicht, *f.* Sinn, *m.*; 3) Sehnsuchtslied, *n.*
 Думлявий, *a.* *ОII.* in Gedanken vertieft.
 Думний, *a.* denkend, (*Фр.*); gedankenvoll, tiefinnig, *M.* II. 39; 2) *gr.* † — двор'анин Mitglied des Staatsrathes; — дяк Geheimschreiber des St.
 Думбвниа, (дом-). *pl.* *v.* Умбвниа Ч. IV. 95. *Оз.* 43.
 Думця, *m.* *Н.* 21. *v.* Пор'адник.
 Думчий, *a.* *Макс.* Ideen-, der Phantasie [мыслен]. [пау-, aus der Donau.
 Дунавий, дун'айский, *a.* Do-
 Дунай, (*d.* дун'анько), *m.* Donau, *f.*; 2) *übht.* jedes grosse Wasser, grosser Strom.
 Дун'аук, *m.* *Кс.* 72 vom Halsstarrigen u. Ernsthaften; 2) Hagestolz, *m.* *Кс.* 380.
 Дўнка, дўнька, *f. v.* Плот'ця.
 Дўньский, *a. s.* Даньский, dänisch.
 Дун'ати, *v. a.* blasen, ab-, anhauchen, -wehen.
 Дўпа, *f.* linker Nbf. des Дуістер *Гол.*; 2) *pol.* Steiss, *m.* das Hintere.
 Дуп'ак, *m.* Bube in d. Karten.
 Дўпка, *f. v.* дўпку чесати ся Art weibl. Haarfrisur; 2) *v.* Віддупок.
 Дуплявий, дупел'авий, *Гол.* III. 502. дупел'астий. (-атий), дуплов'атий *a.* hohl, mit Höhlungen.
 Дуплявина, *f.* *MIII.* *v.* Дуплб.
 Дупл'ати, *v. a.* *Га.* II. 54 betäubt werden, stutzen. [*f.* hohler Baum.
 Дуплб, *n.* Höhlung eines Baumes,
 Дуплянка, *f.* — йста Drehling, *m.* (*Agaricus ostreatus*) *Вол.*
 Дупнастий, *a.* *v.* Дуплявий.
 Дўпнів, *m.* *N. e.* Berges.
 Дур, *m.* дур'а, *f.* Betäubung, *f.* Тау-

mel, m.; Irrsinn, Wahnsinn, m. Albernheit, Thorheit, Ausgelassenheit, f. dummer, nárrischer Einfall III. I. 380; дурголови берé ся, в дурру; дурá *Vein.* des sinnberaubenden Branntweins, *Kv* 139.

Дурák, дурáчэй *Ко.* 97 Narr, Thor, Tropf, Tölpel, Dummkopf, m.

Дуранляси, pl. Dummheiten, Thorheiten, Narrenprossen, pl. P. I. 75 — виправляти — treiben.

Дура́ция, f. Wahnsinn, m.

Дура́чество, n. etw. Thörichtes, Thorheit, Dummheit, f. [242; 2] в. Дурóар.

Дурбáк, m. Wetzstein, m. *Мі.* II.

Дурбáр, дурбáс, m. в. Дурák.

Дурéнь, -рня, m. в. Дурák.

Дурéняця, f. Kokkelskörner, pl. (B.).

Дурéньство, n. *Фр.* Thorheit, f. Blödsinn, m.

Дурéць, -рця, m. в. Дурійка 1).

Дурéль, n. в. Дявдерев.

Дуря́баба, (-баба), дуря́к, m. дуря́потя, -яти, n. Zaunkönig, Zaunschlüpfer, m. (Troglodytes parvulus).

Дури́люд, дури́людок, -дка. (-людка, f.) eig. der die Menschen narret: Rothkelch n. (Lusciola rubecula); *Мі.* II. 370.

Дури́сьвіт, m. Betrüger, Gaukler, Schwindler; 2) в. Дури́люд.

Дури́сьвітка, f. Betrügerin, Gauklerin, Gaunerin, *He.*; Verführerin, f. *См.*

Дури́ти, v. a. когo jmdn narren, zum Besten haben, mit leeren Versprechungen hinhalten; anführen, betrügen, beschwindeln.

Дури́ака, f. Taumelloch, Schwindelhafer, m. (Lolium temulentum).

Дури́ти, дурни́ти, v. n. zum Narren werden, verrückt werden, den Verstand verlieren, toben, ausgelassen sein.

Дурка, (d. дурочка III. I. 376) f. Nárrin, f. [kopf schelten; 2] в. Надуркати.

Дуркати, v. a. jmdn einen Dumm-

Дурковáтий, в. Дурноáтий.

Дурма́н, m. в. Дурéль; 2) в. Дявдерев; (Alles Betäubende).

Дурма́нити, v. a. bethören, betäuben.

Дурне́ча, Ч. II. 491 дурни́на, *Зак.* m. f. в. Дурéнь.

Дурни́й, a. thöricht, dumm; einfältig, nárrisch, verrückt, він не — тóс аробити wohlweislich thut er es nicht; то не — чоловік das ist ein gescheiter,

gelehrter Mensch; 2) eitel, nichtig; 3) — Ромán geruchlose Wucherblume (Chrysanthemum inodorum).

Дурни́к, m. alberner Tropf, Einfallspinsel, Thor, m.

Дурни́ця, (дурни́чка), f. Albernheit f; eitelr Tand, Kleinigkeit, Nichtigkeit; трафилася ему́ —, жиé дурни́чков: weise manchen Profit aufleichte pfflige Weise zu erhasohen; дурни́чкí *adv.* *He.* в. Дурно.

Дурно, *adv.* umsonst, gratis; vergebens, vergeblich, fruchtlos.

Дурно́вáтий, a. verrückt, nárrisch.

Дурно́вáтисть, -ости, f. Verrücktheit, f. nárrisches Wesen.

Дурно́вич, m. ewiger Dummkopf.

Дурно́говий, a. dummköpfig, thöricht, K.

Дурно́пáн, m. в. Дурма́н.

Дурно́слов, m. Wortkrámer, m. *См.*

Дурно́сть, f. в. Дуровáне.

Дурно́ха, дурни́чка, f. Nervenfeber, n. Typhus, m. (B.). [*См.*

Дурно́шмáга, m. dummer Gimpel,

Дурня́к, m. в. Дурák.

Дуровáне, n. H. 136. *He.*, дуро́сть, f. В. дуро́щи, pl. (II. 420) thörichtes Handeln, Nárrheit, f. Thorheiten, pl. Unverstand, m.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуро́сьвiдство, n. K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, f.

Дуэати, v. n. hoffen, vertrauen; на щось auf etw. bauen, sich verlassen, в. Вповáти.

Дух, g. дүху und тху, m. Hauch, Athem, Odem, m. K. перевести дух Athem schöpfen; Gas, n. *Лу.*; (vgl. дух).

2) eingehaueses Looh im Eise, Wuhne, f; 3) Hitze, f. в. Духота; 4) g. дүха Geist, m. Seele, f. * Muth, m. pl. дүхи Geister, Geapenster, pl.; — спустáти den Geist abgeben, die Seele aushauchen; * дүха дáти кому́ (чому́) jmdn (etw.) tüchtig bearbeiten; на-дүх, дүхом (аробити щo) in einem Athem, geschwind; 5) на дүху *He.* (z. n. 302) in der Beichte; Святáй Дух heil. Geist.

Дүхiv день, der zweite Pfingsttag.

Дүхнүти, v. n. an-, einhauchen.

Дүхбвéньство, n. geistlicher Stand, Geistlichkeit, f. Clerus, m. [den.

Дүховáна, f. leichter, lookerer Vo-

Дүховáй, a. geistig, zum Geist geh.; Geistes; — день в. Дүхiv день; 2) Blase; — инструмент Blase-Instrument, *Пол.*

Дүхбвiсть, дүхбнiсть, -ости, f. Geistigkeit, f. das Geistige, *Фр.* *He.*

Дүхбвнiй, a. geistig, unkörperlich, immateriell; 2) geistlich; орéць — der Geistliche, Seelsorger; Beichtvater, m.; -а семiнáрия geistliches Seminar.

Дүхбвнiк, m. der Geistliche, *МШ.*

Beichtvater, *He.* Pater spiritualis, m.

Дүхопéлик, m. Stoss, Schlag auf d. Schultern. [f. erst. Luft; Dunst, m.

Дүхотá, f. erstickende Hitze, Schwüle,

Дүцкати, в. Түцати.

Дүч, m. H. 260?

Дүча, B. дүчка, f. Loch, n. Kluft; Vertiefung, Aushöhlung, Oeffnung. f.

Looh im oberen Mühlstein, in e. Fass; Naphtagrube, f. [дүчка (B.).

Дүчéй, m. дүчéйка, (-йка f. в.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

Дүшá, f. Seele, f; 2) Herz, n. в дүшi-сérцi vom ganzen Herzen; дүшi в сббi не чүти ansser sich sein, verzückt sein, C. I. 3; дүшу згубáв: vom Selbstmörder; до дүшi прiйтá (приходáти) ся кому́ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в дүшi менi сидáть hab ihn im Magen; моá дүшá не вiнна ioh (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собi самá дүшéю M. Oc. (62) I. 81.

mutterseelen allein; по дүшi двáвнáть vom Glookengeláute nach dem Verstorbenen; 3) ühpt. das Innere, der inwendige Theil: Stimmstock, m. Stimme, f. (bei d. Geige); Einsatz, Mittelstück im

книш etc.; 4) Mund, m. C. I. 63 (als Oeffnung für den „дүх“); 5) Latz bei der Schürze, m; 6) * Leben, n. без дүшi ohnmáchtig, leblos; 7) Halageschwulst, *Зан.* II. 390. vgl. Гүшi.

Дүшáр, m. дүшáрка, f. *Зан.* II. 389. in der Zauberformel g-gon дүшi, в. Дүшá 7).

Дүшéвнiй, a. die Seele angehend, Seelen-; herzlich, Herzens-; innerlich.

Дүшéвнiсть, -ости, f. *He.* (II. XI. (2) 32) Geistigkeit, f. 2) Gemüthstimmung, f. Gefühl, n. Innigkeit, Innerlichkeit, f. [lenverderber, Mörder, m. *Kv.*

Дүшегуб, (-губець, -бця), m. See-

Дүшегубнiй, a. II. seelen-, menschenvernichtend. [derin, f.

Дүшегубнiця, f. T. Selbstmör-

Дүшегубство, n. Mensehemord, Mord, m. [Isachfleisoh, n.

Дүшенáна, f. Schmorbraten, m. Gol-

Дүшенáця, f. zum Ersticken enge Räumlichkeit. [Дүшка.

Дүшенъка, дүшечка, f. *dim.* в.

Дүшеубiйця, m. Seelentödtter, Mörder, m. III. II. 222. [muthlos III. II. 235. 240.

Дүшеубiгнiй, a. arm im Geiste,

Дүшéць, -щя, m. Stickstoff, m. *Пол.*

Дүшин, a. *KV.* в. Дүшéвнiй.

Дүшáти, v. a. würgen, ersticken; 2) drücken, pressen; quetschen; schmoren.

Дүшáця, f. V. в. Дүшá.

Дүшáти, v. a. stark duften, M.

Дүшка, f. *dim.* (liebe) Seele, liebes Herz; моá — meine Liebste.

Дүшкувáти, v. n. von Schafen, wenn sie, sich zusammendrängend, gegen den Boden hin schnauben (gegen d. Bissfliege).

Дүшлáвнiй, a. erstickend, *BB.*

Дүшмáн, m. Würger, Bedrücker, Tyrann, m. *Пом.* III. 15.

Дүшне, *adv.* eben (nicht), just (nicht).

Дүшнiй, a. *ГР.* 73 в. Дүшéвнiй;

2) warm zum Ersticken, heiss, schwül, dunstig; *adv.* дүшно.

Дүшник, m. Luftloch, n. Luftfang, Ventilator, m. Ventil, n. *Кв.*

Дүшнiсть, -ости, f. в. Дүхотá.

Душобий, *a.* jede Seele, jedermann betreffend.

Душогуб, *etc.* *s.* Душегуб *etc.*
Душогубка, *f.* Mörderin, *f;* 2)
* leichter unsicherer Kahn aus Lindenholz *Ос.* (61) *V.* 55.

Дуявка, *f.* *n.* Sturmwind, *m.*
Дчиняти, *v.* Відчиняти *Оз.* 56.
Дщер, *f.* † *III.* II. 272 Tochter, *f.*
Дюг, *m.* II. *n.* 75. *Luts. gr.* 165? *a.* Дюк.
Дюк, *m.* Schwärmer, *m.* (Sphinx)
В.; 2) Wolfmilchraupe, *f.* (Eruca euphorbiae). [(Halicore cetacea).
Дюгонь, *f.* Dügong, Seemaid, *f.*
Дюгати, *v.* *a.* stossen, schlagen §.
Дюдя, *f.* свистать — в кешени von leeren Taschen, *Нс.;* 2) *v.* Дюдвя.

Дюндобий, *a.* -а кошұла *Гол.* III. 493. *ungr.?*

Дюндзя, *f.* *v.* Двндзвер.
Дюра, *f.* *v.* Діра. [Danken].
Дя! in *d.* Kinderspr. = Па! (beim Dяволenniй, *a.* *v.* Діавольский, *Зак.*

Дяга, *f.* *etw.* Unbestimmtes: Grosses, Schweres, Böses: нарвало на ноу таку дягу; як ту мені таку д. вробити? (*Фр.*) [(Anglica silv., A. archang.)
Дягель, дягиль, *m.* Engelwurz, *f.*
Дядик, дядичок, дядо, (дядо) *m.*
Vater, *m.* [Vase, Muhme, *f.*

Дядина, *f.* der Mutter Schwester,
Дядинки, *pl.* *v.* Проводи. *pl.* *Зак.*
Дядько, *m.* Vatersbruder, Onkel, *m.*
Дяк, *m.* Kirchensänger, *m.*; дяків.
-ова, -ове, *a.* des дяк.

Дяка, *f.* II. *n.* 42. *У.* Dank, *m.* Dankbezeugung, *f.* дяку вробити кому *Ме.* dankbar jmds gedenken; 2) — на

коробь der Wille zu jmdm, Neigung, *f.*
Gefallen, *n.* щось припадає до дяки кому jmdm ist *etw.* lieb, gefällt ihm.

Дяківна, *f.* des дяк Tochter, *f.*
Дяклик, (датель), *m.* Sprech, *m.*
(Ficus). [in natura, *f.* *Ном.* III. 99. 133.

Дякло, *n.* † Abgabe der Feldfrüchte
Дяковане, *n.* Danksagung, *f.*
Дякованець, -ця, *m.* *ZP.* I. 86
zum Hochzeitfolge (beim Danken) geh.

Дякольній, *a.* † zu Дякло geh.
Дякон, *m.* *v.* Дякон. [дякон.
Дякониха, *f.* Frau od. Witwe eines
Дяконенко, *m.* Sohn —; дякон-
ча, -ати, *n.* Kind eines дякон.

I. Дякувати, дячити, *v.* *n.* дяк
sein, dessen Dienste verrichten.

II. Дякувати, *v.* *n.* danken, Dank
sagen: світови von den Lebenden
scheiden, verscheiden; 2) самому собі *Ке.*

II. 27. seine That selbst billigen, gutfinden,
anerkennen; 3) *v.* *a.* коро *III.* I. 1.
jmdm *etw.* Angenehmes u. Erfreuliches
bereiten od. erzeigen; Gunst, Wohl-

wollen, Verehrung beweisen, gefällig
sein, zu Willen sein. *Ном.* II. 28.

Дяра, *f.* *v.* Діра (дюра).
Дятель, *m.* *Ном.* *v.* Дяклик.

Дятинка, *pl.* das Vertheilen der
geweihten Essartikel am Osterfeste an
Arme. [lium pratense).

Дятловина, *f.* rother Klee (Trifo-
Дячий, *s.* *a.* *m.* *Ф.* (*Нуса* 1865. 9.)?
Дячити, *v.* *a.* *У.* собі щось sich
nicht worin gefallen, kein Gefallen fin-

den; 2) *v.* *a.* *v.* Дякувати 3).

Дячяха, *f.* Weib od. Witwe des дяк.
Дячяшиц, *a.* der дячяха geh.

Дячний, *a.* genehm, willkommen.

Е. Є.

Е, und Є, siebenter Buchstabe (єсть, *Е*). Infolge der Lautwandlungen ist *єнакше*—*єнакше*; *єней*—*єней*; *єскра*—*єскра* *etc.*; *єден* (*іден*)—*єдин*; *єщє*—*єщє* (*єщє*); *єго*—*єго*; *єі*—*єі*; *єсаул*—*єсаул*; *Єрїна*—*Єрїна* (*Ирїна*) *etc.* *єйцє*—*єйцє*, *etc.* *P.* I. 188. *Оз.* 32. 37. 42. 43. 46. *Оц.* §. 26. 23.

Е! *inf.* beim Zureden, Gefasstsein,

Sträuben, Lachen und Spotten.
Є, 3. *pers. sg.* von бути: *ist, s.* Єсьм, *єсть*.
Мі. IV. 763.

I. Єва, Євка, *f.* Eva. [ив. ѡга.
II. Єва, євола, *f.* євник, *m.* *v.* Ивола.

III. Єва, *f.* *v.* Ива. [ctio und Buch).
Євангеліє, *n.* Evangelium, *n.* (Le-
Євангелік, *m.* Evangelischer (Pro-
testant) *m.* *Цє.*

Євангеліст, *m.* Evangelist, *m.*
Євангелський, євангелічний,
ГШ. *a.* evangelisch; євангеліцький
(protestantisch) ГШ. *Цє.* [*f.* Eugenia.

Євгеній, *m.* Eugenius; Євгенія.
Євграф, *m.* Eugraphus.

Євн, *a.* von Eva abstammend, Evas.
Євнух, *m.* Eunuch, Verschnittener, *m.*
Єврах, єврашок *v.* Оврах *etc.* *Лис.*
Єврей, *m.* Hebräer.

Єврейський, *a.* hebräisch. [erthum.
Єврейство, *n.* єврейзм, *m.* Hebrä-
Єврейст, *m.* Hebräist, *m.*

Європа, *f.* Europa, *n.*

Європець, -пєйця, *m.* Europäer, *m.*
Європєйський, *a.* europäisch.

Євєвій, *m.* Eusebius *v.* Овєій.
Євтух, *m.* Eutyobius, *v.* Явтух.

Євуня, *f.* *dim.* *v.* Ева I. Evchen. *n.*
Євхарістія, *f.* Eucharistie, *f.*

Євья, (євня), *f.* † *v.* Єушарня, Brauch-
stube, *f.* *Ном.* III. 135.

Ег, егє (егє)! *inf.* ja, ja wohl, so ist
es; 2) warum nicht gar! [Дякати.

Егєкати, *v.* *n.* oft егє sagen, *v.*
Егєра, *f.* *v.* Яга, яя, *Ито.*

Егєпет, *m.* Aegypten, *n.*

Егєпетник, *m.* „aegyptischer“
Zwingherr, Verfolger, *m.* [Aegypten.

Егєпетський, *a.* aegyptisch, aus
Егєпта, *f.* *coll.* Feldplage: Mäuse,
Insecten und nach irriger Volksansicht
auch Frösche (wie ehem. in Aegypten).

Егєптянін, *m.* Aegypter, *m.*;
Егєптянка, *f.* Aegypterin, *f.* [etw. *Оз.* 43.

Егєла, єгєляця *МШ.* *f.* *v.* Игєла, игєляця
Егєамін, *m.* Examen, *n.* Prüfung, *f.*;
євамінувати, *v.* *a.* examinieren, prüfen.

Егєєт, *m.* Exeget, Erklärer, *m.*
Егєєтика, *f.* Exegetik, *f.* [tieren.

Егєєкувати, *v.* *a.* exequieren, exequi-
Егєєктник, *m.* Executor, *n.*

Егєєкція, *f.* Execution, *f.*
Егєєцярка, *f.* das Exercieren.

Егєєцярувати, *v.* *a.* exercieren.
Егєємпляр, *m.* Exemplar, *m.*

Егєзом, *adv.* allsgleich, dringend.
Егєзізм, *m.* Egoismus, єгоїстичний,

a. egoistisch; єгоїст, *m.* Egoist, *m.*
Егєзізмость (-осць), *d.* єгозістик, *m.*

Егєзізмостевий, *a.* des єгозіст
Herr Pfarrer (so betitelt der Bauer sei-
nen Pfarrer). [Jego Моє].

Егєзізмостевий, *a.* des єгозіст

Єгурдати ся, по чєсти моїй *ver-*
unglimpfen, mit Füßen treten.

Єдамашок, єдемін; єдамашковий
Лис. *v.* Адамашок *etc.* [ковий *etc.*

Єднab, єднabний *etc.* *v.* Шовк, шов-
Єдєм, *m.* Eden, Paradies, *n.*

Єдєн, єдєн, єднabцять, (-ятий) *v.*
Одєн, (одєн) *etc.*; в єдєн раз *P.* I. 32
einmal; єднab два три люда *etliche*
(Leute), *pl.* [richt, *m.* *P.* I. 75.

Єдєнє, *n.* Essware, Speise, *f.* Ge-
Єдєрнab, *a.* muthig, stolz, selbst-
bewusst, gehoben, (*Ф.*) пярубок, кинь.

Єднabк, *m.* einziger Sohn.

Єднabчка, *f.* einzige Tochter.

Єднabний, *a.* einzig; * allerliebst.

Єднabнєтель, *m.* Vereiner, *m.* *К.*

Єднabити, *v.* *a.* vereinigen; — ся

Єднabця, *f.* *v.* Однabця. [sieh — *К.*

Єднabчний, *a.* des Einzelnen, in-
dividuell *К.* *Ил.* число -e Einzahl, Sin-
gularis, *Иар.*

Єднabно-, єдно-, *v.* Одно-, єдно-.

Єдиновлadний, *a.* alleinherrschend.

Єдинодушність, -ости, *f.* Ein-
müthigkeit, Einigkeit, *f.*

Єдиновучний, *a.* eintönig, *У.*

Єдиновємець, -ця, *m.* *Кс.* IV.

108. Landsmann, *m.* [Mutter geboren.

Єдиноматєрний, *a.* von derselben

Єдиномєстє, *n.* † *III.* II. 239.

Gleichheit der Denkungsart, gutes Ver-
nehmen. [mesverwandte, *m.* *Гол.*

Єдиноплємєнєць, -ця, *m.* Stam-

Єдинорбдний, *a.* eingeboren, einzig.

Єдиносбдний, *a.* Einzeln-; — єд-
днab Einzelrichter, *m.* *Тєт.* [schend.

Єднabноспасакучий, *a.* alleinselig-

Єднabносущний, *a.* gleiches Wesens.

Єднabносущність, -ости, *f.* Einig-
keit des (göttlichen) Wesens.

Єдиноутрбдний, *a.* † *C.* von der-
selben Mutter geboren, leiblich ver-
schwistert.

Єдиньствb, *n.* Einheit, Einigkeit, *f.*

Єднabчик, *m.* *v.* Єднabк, *Кс.* IV. 513.

Єднabк, *conj.* *v.* Однabкж.

Єднabкий, єднabкий, *Гол.* I. 364. *a.*

einerlei, immer ein und derselbe; *v.*

Однabкий; єднabко, *adv.* *v.* Однabкож.

Єднabнка, *f.* Ersatz, *m.* Schmerz-

geld, *n.* *Ф.*

Єднabити, *v.* *a.* vereinigen (zu einer

gemeinsamen Unternehmung *Kv.* 299); einjdn gewinnen; dinge *Oz.* 37.; 2) jmdn um Verzeihung bitten.

Єднѣч, *m. Plc.* Vereiniger, Vermittler, *m. Oz.* 97.

Єднѣчи, *po* — *adv. II. n.* 128.?

Єднѣснѣкѣ, *a. do* — *коі* коноплѣ bis auf den letzten Hanfstengel.

Єднѣсть, *-ости. f.* Einigkeit, *f.* — *мати* fleischlichen Umgang haben.

Єднѣдуш, єднѣдушець, *-щя, m.* Seelenfreund, Busenfreund, *m.*

Єднослѣний, *a.* der sein gegebenes Wort od. Versprechen hält, Worthalter, *m.* [gleichförmig, einförmig.

Єднѣсталь, *f.* Einförmigkeit, *f. v.* — Єдносталкѣвець, *-вця, m.* Gabelpferd, *n.*

Єдносталкѣвий, *a.* einspännig.

Єдносталъный, *-стѣйність* *v.* Єдносталъный *ето.* [Gabelwagen, *m.*

Єдносталок, *-лка, m.* Einspänner, Єднѣстний, *a.* einig, vereinbart;

* gleichgesinnt; vereinigt, verbündet *Plc*

Єднѣта, *f. Plc. Lc.* Einheit, *f.* einheitliche Form; 2) Verein, *m. Term.*

Єднус, *m.* Ring an der Korallenschnur, *m. Лукѣч.*

Єжевіка, єжіна, *f. gr.* *v.* Ожіна.

Єй, *int.* ei! ei! sieh! єже! ei doch! 2) *v.* Алѣлибѣнь: ей даш! wirst doch wohl geben; ей-вѣ, ей де там aber gar nicht.

Єк, єкій, *v.* Як, якій, *Ч. V.* 578.

P. II. 173. *I.* 74. *Oz.* 45. 4. [tropisch.

Єкваторскій, *a. He.* aequatorial, Єквѣрта, *f.* Exhorte, *f.*

Єквѣрдѣзм, *m.* еквѣрдѣя, *f. He. Pr.*

XI. (1) 149. Teufelsbeschwörung, -banung, -austreibung, *f.* [a. ökonomisch.

Єкѣном, *v.* Окѣман; економічний, Єкспльоатувати, *v. a.* exploi-

tieren. [ploatation, *f.*

Єксплюататорство, *n. He.* Єк-Єктѣнія, *f.* Gebet welches der Priester singend liest u. worauf nach Absätzen des Gebetes der Chor antwortet:

Гѣсподи помѣлуй! od. подіи Гѣсподи! Єль, єлка, *f. v.* Яліна.

Єле, *adv.* † *kaum, P. II.* 175. *C. I.* 173; єле-єле *Kv.*

Єлѣант, *m.* Stutzer, ein Putzsüchtiger. Єлѣантність, *-ости, f. He.* Ele-

ganz, *f.*

Єлѣантувати ся, sich fein, nett

Єлѣійний, *a.* elegisch. [kleiden.

Єлѣгія, *f.* Elegie, *f. III. II.* 152.

Єлѣй святій — Chrisam, *m.*

Єлеосвященіє, *v.* Маслоєвѣтіє.

Єлѣктризм, *m.* електрїка, електрїчність, *-ости, f.* Elektrizität, *f.*

Єлѣктрїзувати, elektrisieren.

Єлѣктрїчний, *a.* elektrisch; -а машина Elektrisirmaschine, *f.*

Єлѣктродѣржець, *-жця, m.* Elektrizitätsträger, Elektrophor, *m.*

Єлѣкція, *f.* Wahl, *f.*

Єлень, *m. v.* Ибѣла, євола.

Єлечко, *n. Me.* 134. 136. *v.* Вѣлечко.

Єливавѣт = Блисавѣтград.

Єлїко-мѣга, *adv.* † *III. I.* 314 wie viel vermögend. [Ялібно.

Єлібно, *adv.* zierlich, schmuck, *v.*

Єлїкій, *a.* ganzig, *Zak.*

Єломѣк, *-мкѣ, m.* Art Mütze.

Єлѣ, *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Єлѣстїчний, *a.* elastisch, federnd.

Єлѣстїчність, *-бети, f.* Elastizität, *f.*

Ємалїя, *f.* Email, *m.* Smalte, *f.* [eit, *f.*

Ємалїювати, *v. a.* mit Email versehen, emaillieren.

Ємблѣма, *f. He.* Emblem, Sinnbild mit *v.* Wahlspruche verbunden.

Ємкїй, *a.* zugreifend, fassend; * unternehmend, energisch, wacker, tüchtig, rasch handelnd; merklich; ємко (*adv.*) Їсти gierig. [tigkeit, *f.*

Ємкїсть, *-ости, f.* Energie, Tüchtigkeit, *a. Plc.* umfassend, reichhaltig; *v.* Обѣмний.

Ємнїсть, *-ости, f.* das Vermögen aufzunehmen; сїльнѣ — Salzgehalt, *n. B.*

Ємпїрїчний, *a.* empirisch, erfahrungsmässig.

Єнѣк, єнѣкшій, *v.* Інѣкшій.

Єнѣй, *m. v.* Інѣй, *Oz.* 43.

Єнѣма, *f.* Klystier, *n.*

Єнерѣл, єнерѣлський, єнерѣлство etc. *v.* Гѣнерѣл etc. [a. energisch.

Єнергія, *f.* Energie; енергічний, Єно, *v.* Інѣ. [kloradisch.

Єнциклопедїчний, *a.* encyclopädisch, єнчий, єншій, *v.* Інчий etc.

Єпѣрхїя, *f.* Eparchie, *f.* Sprengel eines Bischofs.

Єпѣрхїяльнїй, *a.* zur Eparchie geh.

Бископ, *m.* Bischof, *m.*

Бископскій, *a.* bischöflich.

Бископство, *n.* episcopium, *f.* Bischofswürde, *f.*; 2) Bisthum, *n.*

Бископскій, *a.* epidemisch, ansteckend (*v.* Krankheiten).

Бископ, *m.* Epiker, *m.*

Бископскій, *a.* epileptisch.

Бископскій, *f.* Grabinschrift, *f. Kv.* 101.

Бископскій, *f.* Epitachilion, Schultertuch der Geistlichen, *n.*

Бископскій, *a.* episch. [derstoff.

Бископскій, *a.* C. I. 92. Art Kleider, *n.*

Бископскій, *f.* epoc, *m.* Epopee, *f.* Epos, Heldengedicht, *n.*

Бископскій, *f.* Epoc, *f.* Zeitpunkt, *m.*

Бископскій, *a.* Hav. epochema- Era, *f.* Aera, Zeitrechnung, *f.* [chend.

Бископскій, *f.* v. Георгїя.

Бископскій, *m. ung.* *v.* Чорт.

Бископскій, *m.* Opferer, Priester, *m.* [терѣц].

Бископскій, *f.* Priesterin, *f.* ОЕ.

Бископскій, *a.* priesterlich.

Бископскій, *n.* Priesterstand, *m.*

Бископскій, *s. a. v.* Реѣнтий.

Бископскій, *M. + B.* 195 sich sträuben, *v.* spreizen. [довий.

Бископскій, *a. Bf.* 147 *v.* Яруцѣ-Бресь, *f.* Häresis, Ketzerei, *f.*

Бископскій, *m.* Häretiker, Ketzler, *m.*

Бископскій, *(-чний), a.* häretisch, ketzerisch; * verflucht. [ner Bach.

Бископскій, *m. Le.* (Pr. XI. (1) 115 kleiner, *m.* Ermolaus.

Бископскій, *f. K.* griech. Hierodule, Tempeldienerin, *f.*

Бископскій, *m.* Erotiker, *m.*

Бископскій, *a.* erotisch.

Бископскій, *m.* Hierotheus, *Zak.*

Бископскій, *v. a.* кожѣх steppen.

Бископскій, *m.* Jerusalem, *n.* до-му ѣдїти vom Pferde geschleift werden zur Strafe für das Verschlafen der Wacht bei der nächtlichen Hutweide der Pferde, *K.*

Бископскій, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Aocina cer-nya). [ти: du bist.

Бископскій, *2. pers. sg. praes.* von бѣ-Есаул, есауленко *pl.* есаульці etc. *v.* Осаул etc.

Бископскій, *f.* Essenz, *f.* [wesentlich.

Бископскій, *a.* essentionell,

Бископскій, *m. K.* esquisse, Skizze, *f.*

Бископскій, *m. v.* Юсько, *Zak.* [Entwurf, *m.*

Бископскій, *conj.* wenn, wofern.

Бископскій, *1. pers. sg. praes.* von бѣти: ich bin (-ем, -ех, *Oz.* 145); есьмѣ wir sind; есть (є) (sie, es) er ist, естьѣ ihr seid.

Бископскій, *f.* rechter Nhhf. des Сейм.

Бископскій, *adv.* Пол. in der Gestalt eines S.

Бископскій, *f. v.* Дівѣйник, *B.*

Бископскій, *a.* Пол. natürlich; wesentlich.

Бископскій, *n.* Пол. Naturproduct, *n.*; 2) Natur, *f.* Wesen, *n.* *K.* wesentliche Eigenschaft. [ний, *a.* ästhetisch.

Бископскій, *f.* Aesthetik, *f.*; естетїч-Ет! *int.* des Wegwerfens, Absprechens, Sträubens, des Unwillens: lass mich!

Бископскій, *a.* ätherisch.

Бископскій, *f.* Ethik, Sittenlehre, *f.*; етїчний, *a.* ethisch.

Бископскій, *f.* Etiket, *f.*; етикѣталь-ний *a.* etikettenmässig.

Бископскій, *f.* Etymologie, *f.*; етимологічний, *a.* etymologisch.

Бископскій, *f.* Ethnographie, *f.*; етнографїчний, *a.* ethnographisch.

Бископскій, *f. K.* étude, Studienzeichnung, *f.* Studium, *n.*

Бископскій, *a.* effectvoll.

Бископскій, *f. T.* ephemerische Erscheinung, Eintagserscheinung; ефемер-ний, *a.* ephemerisch. [[εἰθῆρ].

Бископскій, *a. He.* *v.* Етерїчний

Бископскій, *m.* Altvater, der von den beiderseitigen Eltern zur Leitung der Hochzeitsgebräuche bestellte Ceremoniär.

Бископскій, *int.* der Sehnsucht, der Wehmuth, der Begeisterung *TP. III. II.* 3.

Бископскій, *oh* —! hol' ihn der —! potz tausend!

Бископскій, *Gr.* ехїдний, *a.* Eidechsen-, Natter-; * boshaft, heimtückisch, schadenfroh, *He.*

Бископскій, *f.* Natter, Eidechse, *f.*

Бископскій, *n. v.* Відголос, лунѣ.

Бископскій, *ech jak! ech jak! sieh doch! schau! schau! wie — (mit Vorwurf).*

Бископскій, *adv.* nooh, annooh.

Ж.

Ж, achter Buchstabe (Жиніте).
-ж, *conj.* а Же; коли-ж wenn (wann) nun aber, ні-ж бо я aber da werde ich gehen; р-бі-ж! *imprcat.* mache doch! а же-ж nothwendigerweise, ja; та вже-ж dennoch, *Oz.* 208—215 як же-ж wie denn? *Oz.* 59. 7. 159 8. що-ж ти такé? ja, was bist denn du? *P.* I. 1.

Жаба, *f.* Frosch, *m.* * — цядьки дасть тобі wirst „in's Gras beissen“, w. enthaupet werden, w. sterben *Gr.* V. 336. *Пом.* II. 10.

Жабак, *m.* Schwane Teichmuschel *f.* (Anodonta cygnea). [Жабур.

Жабар, *m.* Froschtümpel, *m.*; 2) в. Жабернатий, жаберний, *a.* Kiemen, mit Kiemen (branchiae) versehen. Жабин, жабій, жабінський *Ч.* II. 40. *a.* des Frosches, Frösche; -ні бчка Ackervergissmeinnicht, *n.* (Muscotis intermedia).

Жабіна, (ж-б-) *f.* grünlicher Schleim (Answurf) beim Erbrechen.

Жабка, *f.* *dim.* в. Жаба; 2) * Art Doppelnagel zum Beschlagen der Галари.

Жабник, *m.* в. Лоташ; 2) в. Жабник.

Жабовина, *f.* *coll.* Frösche, *pl.* Mi.

Жабобід, *m.* Froschfresser, *m.* [II. 138.

Жабоблєць, ляд, *m.* Froschsteoher, *m.* (scherzh. W.).

Жабокрюкалка, *f.* *Пис.* в. Жабар.

Жабокрюканє, *n.* Froschgequack, *n.* *Пис.*

Жабомшодрівка, *f.* Frosch-

Жаборів, *m.* Froschmörder, *m.*

Жабра, *f.* *gew.* *pl.* жабри, Kiemen, (branchiae). *Пом.* III. 110.

Жаорей, жабрік, *m.* в. Жабрій.

Жабскій, *a.* *Иг.* 84 в. Жабячий.

Жабун-риболєв, *m.* Froschfisch, Seeteufel, *m.* (Lophius piscatorius).

Жабур, *m.* жабурінє, *n.* Laichort der Frösche, Froschtümpel, *m.*; 2) Bach-

Жабурнік, *m.* кучерявий krauses Laichkraut, (Potamogeton crispus).

Жабяний, *B.* жабячий, *a.* des Frosches, Frosch; -а цибуля Binse, *f.* (Scirpus tabernaemontani); -і мищиний, колискій в. Жабак; -а зеленія

в. Жабур 2).

Жабячка, *f.* в. Жабак; 2) Perl-Muschel, *f.* (Unio margaritana).

Жавельскій, *a.* Javellisch, -а лужина J. Lange *Пол.*

Жаворонок, *etc.* Жайворонек *etc.*

Жавра, *f.* Hund, *m.*

Жавратий, *a.* в. Криклявий.

Жагá, *f.* в. Згáга; 2) Gier, *f.* Begehren, *n.* *M.+E.* 122. *OП.*

Жаглик, *m.* *M.* *Km.* kleines Segel.

Жаглявка, *f.* в. Жулявка.

Жадá, *f.* Begierde, Gier, *f.* *ЛД.*

Жадана, *n.* *M.* II. 164 das Begehren, Verlangen, *n.* Wunsch, *m.*

Жаданча, -ати, *n.* erselter Gæst (iron). (*Фр.*) [wünschen, fordern.]

Жадати, *v.* *a.* begehren, verlangen, I. Жадєн, -днá, -днє *a.* в. Жадний II.

II. Жадєн, -днá, -днє kein (жадний).

Жадібка, *f.* *M.* II. 94 *H.* 20 в. Жадоба; комуєсь щось не в-бкү jmd hat kein Verlangen nach etw.

I. Жадний, жадєн, *a.* *K.* I. 105. в. Кбжлий, всякий. [etw.

II. Жадний, *a.* чогось begierig nach

Жадність, -ости, *f.* Begierde, Sucht, *f.* *Пар*

Жаднобкий, *a.* mit gierigem, eifer-

Жадоба, *f.* das Begehren, Verlangen; Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* *Kv.*

186. *Зап.* про жадоби auf dringendes Verlangen.

Жадобєн, жадобний, *a.* gierig, begierig, habsüchtig, lüstern *He.* *Пол.*; 2) durstig, *Ст.*

Жадучий, *a.* *K.* в. Жадущий.

Жажда, *f.* Gier, *f.* heftige Begierde; 2) Durst, *m.* [harrend; sehr durstig *Oz.* 102.

Жаждєнний, *a.* *Py.* sehnsüchtig

Жаждівий, жаждливий, *У.* *a.* gierig, begehrlieh, unersättlich, Luts. *gr.*

170. *Гол.* III. 523. [dürsten, *K.* Жаждувати, *v.* *n.* Durst leiden, Жаждущий, *a.* dürstend, durstig, lechzend. [*Ст.* в. Жижкий.

Жажкий, *a.* brennend, flammend, Жайвир, -ора, *K.* жайворонек, -нка, *m.* Lerche, *f.* [der Lerche, Lerchen- Жайворончий, (-рончий), *a.* *На.*

Жайворончик, *f.* Lerchenweibchen, *n.*

I. Жак, *m.* II. 110 *Др.* с. 243 Arbeit um die Wette zum Zwecke grösseren Erwerbes, *f.* [wespe, *f.* (Sphex), *B.*

II. Жак, *m.* (B.) в. Бомок; 2) Мord-

Жакувати, *v.* *a.* vernichten, verderben, zerstören; plündern; — тіло zerfleischen.

Жаль, *m.* (und *f.* *Ф.*) Leid, Herzeleid, *n.* wehmüthiger Schmerz, Wehmuth, *f.* жалі виводити за чим etw. beklagen; жаль мені когось es thut mir leid um jmdn; — чогось um etw.; 2)

Reue, *f.* Leid, Bedauern, *n.*; 3) — u. жалá, *f.* Mitleid, Erbarmen; *n.*; 4) das Gefühl einer von jmdm erfahrenen Kränkung: на, до когось; жаль єму на когось er beklagt, beschwert sich über jmdn.

Жальворонек, *v.* Жайворонек.

Жалáва, *f.* II. *n.* 49 в. Кропáва, Brennessel, *f.*

Жалáти, *v.* *a.* stechen, brennen; 2) * когó jmdm Herzeleid verursachen, jmdn grámen, betrüben. [хує].

Жалáця, *f.* Stehfliege, *f.* (Stomoxys)

Жалáб, -обу (-лá) *m.* *Ч.* V. 238 в. Жалáба 2). [лбоний].

Жалáблєвий, *K.* Жалáбний в. Жа-

Жалáбник, *m.* *Пр.* II. 247 der Mitleidige, Wohlthäter, *m.*; 2) брáтик — *Ч.* V. 799 der Trauernde, d. Bemitleidenswerte; 3) — нáшої мóви *Oc.* (61)

IV. 33 Lieblich? 4) Kláger, (actor) *Term.*

Жалáбнáця, *f.* *feminin.* Form в. Жалáбнáк 4).

Жалáбщик, *m.* *B.* Kláger, *m.*

Жалáне, *n.* das Mitleiden, Bedauern, Erbarmen; 2) Betrübnis, *f.*; 3) Klage, *f.* *Кв.* II. 269.

Жалáсливий, жалáсливий, (-лєстєв-) *a.* barmherzig, mild; kláglich.

Жалáти, *v.* *n.* bedauern, Leid um etw. haben — чогось; 2) * вапно жалá (перегорáт) der Kalk zerfällt zu Staub wegen Feuchtigkeit.

Жалáкий, *a.* stechend; 2) klagend, kláglich, mitleiderregend; жалáко, *adv.*

Oc. (61) V. 21 stechend, empfindlich; schmerzhaft; jämmerlich, — мені тебє ich fühle mit dir Mitleid, es dauert mich deiner. [Trauer, Schwermuth, *f.*

Жалáість, жалáкість, *У.* -ости, *f.*

Жалáкотіти, (жарк-), *v.* *n.* vom Gesang des жальворонка. [dauern, *n.*

Жалáкувати, *n.* Leid, Mitleid, *B.*

Жалáкувати, *v.* *n.* за ким, по ким sich nach jmdm sehnen, mit jmdm Leid haben, um jmdn trauern, jmdn beklagen, beweinen, betauern *ЛД.* I. 161.

Жалáлá, (-є), *n.* *Ч.* V. 653 в. Жалá.

Жалáний, *a.* wehmüthig, traurig *B.*; 2) — четвєр в. Стрáстний *ч.*; *adv.*

compar. мені жалáнийше es thut mir mehr leid, ich bedauere mehr.

Жалáнощí, *pl.* Mitleid, *n.* Condolenz, *f.*

Жалáб (же-). *n.* Stachel, *m.*

Жалáба, *f.* Mitleid, *n.* Sympathie, *f.* *K.*; 2) Trauer, *f.* Leid, *n.* Traueranzug, *m.*; 3) жалáба Klage, *f.* (vor dem Amte: querela). *Term.*

Жалáбєць, -бáцá, *m.* Trauermantel, *m.* (Vanessa Antiopa) *B.*

Жалáбний, *a.* *Пр.* II. 247 mitleidig, barmherzig, mitleidvoll, sympathisch; klagend, wehmüthig, Trauer.

Жалáвáник, *m.* *gew.* *pl.* *Ч.* III. 8. ungesäuertes Kornbrod als Fastenspeise.

Жалáвáсний, *a.* wegen eines Leids leicht in Thränen ausbrechend.

Жалáосливість, (-лєл-), -ости, *f.* *ВБ.* Mitleid, Erbarmen, *n.*

Жалáосник, *m.* *H.* 94 der sich u. den man beklagt. [trauernd.

Жалáостівий, *a.* *ПМ.* klagend, жалáостонька, *f.* *dim.* в. Жалáість.

Жалáощí, *pl.* Trauer, *f.* Gram, Schmerz, *m.*

Жалáуванє, *n.* das Bedauern, Mitleid, *n.*; 2) Gehalt, *m.* *Term.* *Пом.* III. 53.

Жалáувати, *v.* *a.* jmdn bedauern, Mitleid mit jmdm haben; 2) jmdm Rücksicht, Pflege, Unterhalt angedeihen lassen, *Пом.* III. 53. *P.* I. 13; 3) lieb-

kosen, lieben *M.*; 4) чогó, за чим, (грíхів, за грíхá) Reue empfínden; в. Жалáкувати. [Жалá.

Жалáцьє, *n.* Nadelspitze, *f.*; 2) в. Жалá, *f.* Schnitterin, *f.* [жáтá].

Жалáчка, *f.* в. Жалáва.

Жалáр, *m.* Gendarme, *m.*

Жалáрник, *m.* в. Вáдува, *Gr.* 30.

Жар, -у, *m.* жар, -ш, *f.* glühende Kohlen, Glut, *f.*; 2) *W.* II. 81 Alpen- glühen (Pflze).

Жарá, *f.* Glut, Hitze, *f.* *Кв.* II. 328.

Жараний, *м. в. Яловець.*
 Жаріна, *ф. М. II. 174. Ме. 364*
 glühende Kohle.
 Жарістий, *а. glühend, У.*
 Жаріти, *в. а. rösten, braten, brennen; 2) * schlagen.*
 Жаріще, *н. Зар. Herd, Brennpunkt, т.*
 Жарівка, *ф. Feuerbecken, т. Kohlenpfanne, ф.*
 Жарівниця, *ф. Feuegewehr, н.?*
 Жаріне, *н. das Glühen, Пол.; 2) coll. glühende Kohlen Ч. III. 315.*
 Жаріти ся, *glühen, funkeln.*
 Жарка, *ф. -середшник Tausendgüldenkraut, н. (Erythraea centaureum).*
 Жаркй, *пл. Н. 50 с. Жарок.*
 Жаркйй, *а. brennend heiss, glühend; schwül; 2) glutroth Л. 1.*
 I. Жарлівий, *а. вовк Мл. в. Пажерливий.*
 Жарнівки, *(жер-) пл. Krebssteine, -augen, пл. (Lapides cancerorum) Кс.*
 Жарнути, *в. н. М. * gasch ankommen (Нис. 164).*
 Жаровня, *ф. С. в. Жарівка; Fleischbank, ф. Hackbrett, н. Ру? [Pferde.]*
 Жароїд, *н. Н. 199 vom tragen*
 Жарок, *-ркй, т. glühende Kohle.*
 Жаромір, *т. Hitzemesser, т. Pyroskop, н. Пол.*
 Жаробта, *ф. Hitze, Schwüle, ф. С.*
 Жароцьвіт, *т. Feuerblüthe, ф. Name der Mölnа КУ.*
 Жарптіця, *ф. Др. с. 286 fabelh.*
 Жарт, *(д. жартік), т. жарт, ф. Mor. Scherz, Spass, т. жартом, жартіком scherzweise, zum Scherz; пл. жарті Га. I. 101. 102.?*
 Жартівлівий, *(-глі-тобл-, -товл-) а. scherzhaft, spasshaft; lustig.*
 Жартоблівість, *-ости, Scherzhafteigkeit, ф.*
 Жартувати, *в. н. scherzen, spassen, spielen, Spass machen; schäckern. Пол. II. 28.*
 Жартушки, *пл. в. Жарт, пл.*
 Жаруха, *ф. в. Жйгавка, В.*
 Жас, *т. Ф. Schrecken, т. Entsetzen, н. в. Жак.*
 Жасмін, *т. жасмінний М. III. 52. а. в. Ясьмін, Ясьмінівий.*
 Жасній, *а. Ф. schrecklich, grauenvoll.*
 Жаснути, *в. а. schrecken.*

Жатва, *ф. Ernte, ф. Кс. II. 158.*
 I. Жати, *[жну, жнем] в. а. ernten, Getreide schneiden.*
 II. Жати *[жму, жмет], в. а. drücken, pressen; сёрце жмет ся das Herz wird gepresst, beklommen, Мак. I. 27.*
 Жатка, *ф. Ос. (61) IX. 178 в. Жниварка. [т. Зак.]*
 Жатний, *а. — козак Gutesbesitzer,*
 Жак, *-ху, т. С. II. 256 Schrecken, Schauer, т. das Betroffensein, Stauen, н. жаком adv. IГ. schrecklich, waghalsig; Пол. II. 10.*
 Жакане, *н. К. Furcht, Angst, ф.*
 Жакати ся, *vor Schreck schauern, sich ängstigen, fürchten. [furchtsam, scheu.]*
 Жаклівий, *а. жаклік, н. Пис.*
 Жаклівість, *-ости, ф. Furchtsamkeit, ф. Пис. [Вікапаний.]*
 Жаклій, *а. wahr, lauter, echt; в.*
 Жакно, *adv. bange, mit Furcht.*
 Жакнути ся, *в. Зжакнути ся Пис.*
 Жактіти, *в. н. ГБ. в. Жакати ся.*
 Жбан, *жбанок etc. в. Збан. збанок etc. Oz. 75, 2. [stossen.]*
 Жбевхнути, *жбихнути, в. а. stark*
 Жби, *жбихи, пл. Sturzwellen, пл. (Фр.)*
 Жбир, *(д. жбйрик), т. Wiese mit Gesträuch; ganz magerer Weideplatz; 3) Flussinsel, ф. [wellen herausbrechen.]*
 Жбириліти, *в. н. in grossen Sturz-*
 Жбурити, *жбурнүти, в. а. hin-schleudern, kimbось; в. Шпурити.*
 Жбуртїти, *в. н. gauschend anpral-*
 Жбух! *int. zu Жбухнати. [len, Эз.]*
 Жбухати, *жбухнути, в. а. heftig ausgiessen: воді, водою; schiessen, strahlen lassen.*
 Жвавий, *жвлий, а. munter, frink, behend; жваво, adv. mit Lust, frisch.*
 Жвавість, *-ости, ф. Munterkeit, Behendigkeit, Rasohheit, ф.*
 Жвака, *жвачка, ф. das zum zweiten Male gekaute Futter; 2) Tabakblätter zum Kauen, пл.; Art rothes Baumharz zum Kauen.*
 Жвати, *жвкати, жвкати, в. Жүти.*
 Жвачний, *а. -а повёрхність, Кавяче, ф. Пол.*
 Жвканийна, *ф. das Gekaute.*
 Жвиндіти, *(-дїти), в. н. undeutlich sprechen; plärren.*
 Жвяка, *жвячка, в. Жвака, жвачка.*

Жвхтіти, *в. н. Ко. 178 plätschern, des Geräusch von sich geben.*
 Жгут, *т. в. Джгут.*
 Жгучка, *ф. в. Жйгавка М. II. 271.*
 Ждана, *н. das Warten, Erwarten.*
 Жданок, *-нка, т. М. II. 133 Er-*
 wartung, *ф. пл. Н. 109 мені не до жданкис ich habe nicht wie zu warten, ich mag nicht länger warten.*
 Ждати *[жду, ждем], в. а. когб, на когб (що) warten, erwarten, кого, на когб (що).*
 Ждүхнути, *в. а. в. Жбевхнути.*
 Же, *conj. declar. dass; 2) advers. -же aber, hingegen, doch; 3) ja, в. -ж. In Verbdg. mit anderen Partikeln Conjunctionen u. Imperativen: nun denn, Oz. 208—215.*
 Жебй, *в. Шобй, абй Oz. 212. 9.*
 Жебін, *-ону, т. das Lallen, Lärmen; Gesumme, н. [summen, lärmen.]*
 Жебоніти, *в. н. lallen, М. III. 94;*
 Жебрак, *жебран Ч. V. 433, т. Bettler, т. [telei, ф. Bettelstand, т.]*
 Жебранія, *ф. жебрáцтво, н. Bet-*
 жебрати, *в. н. betteln; пітй за жебралим хлібом betteln gehen.*
 Жебрáчкий, *жебрáчий, а. Bettler-, bettelhaft. [weib, н.]*
 Жебрáчка, *ф. Bettlerin, ф. Bettel-*
 жебри, *на — пітй, по жебрах ходїти betteln gehen, Bettler werden.*
 Жебрй, *т. дрібноцвїтїий, Daup, Hohlzahn, т. (Galeopsis tetrahit); — польовїй Ackerhohlzahn, (G. ladanum).*
 Жебром жити, *vom Betteln leben КУ.*
 Жебрувати, *в. Жебрати, жебру-вцїй, bettelnd, Bettel. Oz. 102. 2.*
 Жевемт, *АД. I. 121, жевкїй в. Живем, живкїй. (В.)*
 Жевра, *в. Жёрва, жавра. [feuer, н.]*
 Жевриво, *н. Кс. Glut, Lohe, ф. Loh-*
 жеврїти, *в. н. glühen, glimmen.*
 Жеглий, *а. пісок? Гочн. 21.*
 Жегло, *н. Brenneisen, н. ГШ.*
 Жегун, *т. Blitzbube, т.*
 Жегунка, *ф. ухага, Ohrenqualle, ф. (Aurelia aurita).*
 Жегтй, *жегчй, жечй, [жегү (гу), жежеш (жжем)] Оц. §. 204 brennen.*
 Жежко, *adv. Ч. II. 403 brennend, heiss, в. Жигкйй. [Scepter, н.]*
 Жежал, *т. † bischöflicher Hirtenstab;*
 Жежнути, *в. н. до когб ungestüm,*

hitzig gegen jmdn dringen.
 Желане, *н. Wunsch, т.; Gratulation, ф.*
 Желати, *в. н. Ме. 68 wünschen, begehren; Wünsche darbringen, gratulieren; желаний, а. У. erwünscht.*
 Желв, *т. Schildkröte, ф. (Testudo) Пол.*
 Желвák, *т. Beule, ф. Auswuchs, т.*
 Желвбвий, *а. Schildkröten-.*
 Жельворонок, *в. Жальворонок; жел- в. жал-.*
 Желетка, *ф. gilet, Weste, ф.*
 Желї, *conj. в. Желї [jezeli].*
 Желївй, *н. Eisenoxydul, н.*
 Желївк, *т. Abscess mit Verhärtung der Oberfläche, т.*
 Желївйнець, *-нця, т. Eisenspath*
 т. *kohlensaueres Eisenoxydul.*
 Желївко, *н. Platteisen, Biegeleisen, н.*
 Желївний, *а. eisern, Eisen; eisenfarbig; 2) * — доц в. Ожелїда (nach e. Regen) КУ.*
 Желївниця, *ф. Ч. I. 57 Art (eisenfarbige) Geschwulst am Gesichte; 2) veränderliche Kröte (Bufo variabilis); 3) Eisenbahn, ф.*
 Желївничий, *а. Eisenbahn-, Bahn-*
 Желївняк, *н. Eisenstein, н.; 2) Eisenkraut, н. Eiseroch, т. (Verbena offic.)*
 Желїво, *н. Eisen, н. Oz. 71—72.*
 Желївок, *-ака, т. Eisenoxyd, н. Пол.*
 Желївоносний, *а. eisenhaltig, eisenreich, Пол. [fen М. † Б. 129.]*
 Желїпнути, *в. а. klagend ausru-*
 жемери, *пл. Walddickicht, н.*
 Жемоїдь, *т. ф. Fresser, т.*
 Жемчуг, *н. Perle; coll. Перлен, пл.*
 Жемчужїна, *ф. С. II. 225 в. Жемчүг; 2) Perlmutter, ф.*
 Жемчужний, *а. perlen.*
 Жемчужниця, *ф. — їста echte Perlmuschel (Meleagrina margaritifera).*
 Жень, *т. Bastleiter der Bieneuzeidler, ф. (В.).*
 Женй, *ф. в. Жінка, R. 86.*
 Женавий, *а. (Ф.). в. Побігүций.*
 Женев, *женеш, etc. в. Гнати, гонит гонит etc.*
 Женепїн *(-пир), т. Zwergwachholder, т. (Juniperus comm.) В.*
 Женїло, *т. Р. II. 108 heiratsfähiger junger Mann; grosser Bengel.*
 Женїтьба, *ф. Heirat, Verhehlung, ф.*
 Женїти, *в. а. сїна den Sohn hei-*

raten lassen; — ся heiraten, sich ver-
ehelichen в ким, (на ким); * toben.
Женѣх, (*d.* женишок, -йшенько;
aug. женишійце). *m.* Freier, Bräutigam, *m.*
Женихана, *n.* Кв. II. 35 Liebes-
händel, *pl.* Liebele, *f.* [einlassen.
Женихати ся, sich in Liebschaften
Женихівский, *a.* Кв. II. 91 zu
женихана geh.
Женихливий, *a.* Гол. III. 254 der
Liebele ergeben; liebeslustig; дурень
— Weibernarr, *m.* Ф.
Женихливість, -ости, Unbestän-
digkeit in der Liebe, *f.* Ф.
Женицький, *a.* Braut, bräutlich,
Trauung, Зг. [liebe, *f.*; 2) *v.* Женѣх. 1. 32.
Женишана, *f.* Me. 98 Braut, Ge-
Женкыня, *f.* Schmitterin, *f.*
Женник, *m.* *v.* Жнець.
Женський, *a.* weiblich, Frauen-
Женський, -ости, *f.* Weiblichkeit, *f.*
Жентіця, *f.* Käsewasser, *n.* Molke, *f.*
Жентічник, *m.* Molkenourgast,
Badegast, *m.*
Женчуг, *m.* Wgr. IX. *v.* Жемчуг.
Женчик, *m.* Schmitter, *m.*
Женщина, *f.* Frau, *f.* Weib, *n.*
Женятин, яловець, *m.* Alpen-
Wachholder, *m.* (Juniperus nana).
Жерби, *m.* Haferdistel, *m.* Acker-
scharte, *f.* (Cirsium arv.).
Жерва, жярва, *f.* (bissiger) Hund.
Жердята, *v. a.* mit Stangen zäunen.
Жердка, (*d.* жердочка, (*aug.* жер-
дюга), *f.* Holzstange, *f.* — поля (прут
n.) gewisse Feldmass.
I. Жероб, *m.* *v.* Жереп.
II. Жероб, жеробѣн Ф. *m.* Los, *n.*
Würfel, *m.* He. Лев.
Жеробець, -бця (-бчик), *m.* junges
Pferd; 2) Nbf. des Довець bei d. St.
Славянске. [Stute].
Жеробяти ся, fohlen (von der
Жеробій, *m.* ein bestimmtes Stück
Жеробінь, *f.* *v.* Розвора. [Feldes.
Жеробінка, *f.* Schneckenmuschel, *f.*
Жеробом, *adv.* durchs Los, Ч.
III. 103.
Жеробний, *a.* von e. Stute: trächtig.
Жеробоване, *n.* Losung, Verlosung,
Жеробля, *f.* Aprikos, *f.* Лев. [f. Гуш.
Жеробник, *m.* Speiseröhre, *f.*
Жеробинець, -ниця, *m.* Sprudel-

stein, *m.* Пол.
Жеробльни, *a.* Quell-
Жероб. *n.* Quelle, *f.* Born, *m.*; 2)
v. Жиробиско 2) (В.).
Жероблясти, *a.* quellenreich, ГЕ.
Жеренкотити, жеренчати, *v. n.*
Зар. tönen, schallen, schrillen.
Жереп, *n.* Zwergkiefer, *f.* krumm-
holz, *n.* (Pinus mughus): 2) *v.* Яловець.
Жерепник, *m.* mit Krummholzkie-
fer bewachsene Stelle in d. Gebirgen.
Жерети, *v. a.* *v.* Жерти, *Лом.* I. 154.
Жеретія, *f.* Baumschlange, *f.* С.
Жерлянка, *f.*?
Жероб, *n.* *v.* Жероб Ле. Urquell,
m. Stammest, *n.* злодійске — Diebs-
nest, *n.* Räuberhöhle, *f.* (Ф.). [Жорно etc.
Жерно, *Wgr.* 174; жерновати etc. *v.*
Жерновець, -вця, — павінь, *m.*
Besenstrauch, *m.* (Sarthamnus scoparius).
Жерсть, *f.* Blech, *n.* Oz. 90. 2.
Жерстко, *adv.* водѣ йдѣ — reissend
schnell.
Жерстяний, *a.* aus (Messing-) Blech,
blechern, Me. 436. КУ. I. 286.
Жерстянка, *f.* Blechbüchse, *f.* Под.
Жертва, *f.* Opfer, *n.* безкровна —
unblutiges O. Messopfer, *n.*; Spende, *f.*
Beitrag, *m.*; 2) gefrässiges Unthier,
Drachen, *m.* Из. 18.
Жертвенний, *a.* zum Opfer bestimmt,
Opfer- Кл.; 2) opferwillig, selbstlos У.
Жертвенник, *m.* Opferaltar, Altar, *m.*
Жертволюбний, *v.* жертвний,
a. opferwillig.
Жертвувати, *v. a.* opfern, He.
Жерти [жру (жеру), жреш (же-
реш) *v. a.* verzehren, fressen; * — ся
межи собою bissig hadern, sich zanken.
Жертвня, *f.* К. жертвник, *m.* В
Opferaltar, *m.*
Жерун, *m.* Vielfrass, *m.*
Жеруха, *f.* *v.* Жерянка; 2) Bitterling,
m. (Cypripus amarus). [zehrend, К. См.
Жеручий (-учий), *a.* zehrend, ver-
Жерць, *m.* жерця, *f.* Лис. *v.* Жрець,
жряця.
Жерцем пожирати Ч. V. 448 gie-
rig auffressen, verschlingen, Oz. 192.
Жерюшник, *m.* Kressenweissling,
m. (Pieris cardaminis).
Жерявка, *f.* Kapuzinerkresse, *f.* un-
echte Kappern, (Tropaeolum majus).

Жас, жасати, жасний etc. *v.* Жас,
жаснути etc.
Жест, *m.* К. le geste, Geberde, decla-
matorische Bewegung, Вах.
Жесткий, *a.* -мова *v.* Храпливий.
Жесткий, *a.* Н. 65 grausam, gräu-
lich, grausendhaft, schrecklich, grimmig,
III. 1. 348.
Жестокість, -ости, *f.* *v.* Жорсто-
Жехувати, *v. a.* (Ф.) plündern *v.*
Жакувати. [schön.
Жехлай, *v.* Жахлай; 2) reizend
Жи, *v.* Же- (жа-).
Живати, *v. a.* Ко. 91 leben.
Живець, вця, *m.* Max. (II. 35) Le-
benskraft, *f.*; 2) der Lebende, У.; 3)
Alburnus (Aerius) lucidus; übht klei-
ner Fisch als Köder an die Angel auf-
gespiesst; 4) *pl.* живці He. (Ipr. XI.
(1) 120 Gurt (Riemen) mit hölzernen
Schlägeln bei der Яма; 5) Knoten, *m.*
Живчик, *m.* Geck, Fant, *m.* Ке.
Живий, *a.* lebendig; lebhaft, aufge-
weckt; -арба (*opp.* сүмена); 2) -во-
лос Fadenwurm, *m.*
Живало, *n.* P. II 183 das was Le-
ben schafft, was belebt; Lebenselixir,
m.; 2) Element, *n.* Lebensstoff, *m.* Зг.
Живаня, *f.* У. lebendiges Wesen,
bes. Insect. [живителька *f.* Ernährerin, *f.*
Живитель, *m.* Пар. Ernährer, *m.*;
Живяти, *v. a.* er nähren.
Живця, *f.* Harz, *n.*; 2) ледящиця-
живця (живяти) Bein. des Brannt-
weins (Aqua vita) III. I. 87.
Живичний, *a.* harzig; bituminös Пол.
Живийка ловимуха (дг. жимуха),
f. Venus-Fliegenfalle, *f.* (Dionaea musci-
pula).
Живість, -ости, *f.* Lebendigkeit.
Lebhaftigkeit, *f.* Leben, *n.* Munterkeit, *f.*
Живит, -вотѣ, *m.* Bauch, *m.* (*d.* жи-
вотик, -оточок).
Живіте, *n.* N. des Buchstabens Ж.
Живіте, *n.* Н. 79 *v.* Житѣ.
I. Живкий, *a.* lebhaft, rasch han-
delnd; живко, *adv.* Гол. *v.* Жыво.
II. Живкий, *a.* bitter. [н. См.
Живяна, *f.* belebtes Wesen, Thier,
Живло, *n.* М+Е. 39 Element, al-
les Lebende, Wesen, *n.* Св. Ил.
Живловий, *a.* elementarisch, Пар.
Живлючий, *a.* М. III. 44 am Le-

ben erhaltend.
Живнѣча, *f.* coll. Thiere, *pl.* См.
Живний, *a.* nahrhaft, Зг.; 2) leben-
spendend; 3) — четвер der grüne Don-
nerstag (Страстний ч.)
Живняка, *f.* Лис. Balsam, *m.*
Живність, -ости, *f.* Nahrung, *f.*
Nahrungsmittel, *n.*; 2) всяка — (*n.* xv. 6.)
alles Lebende.
Жыво, *adv.* lebendig; lebhaft; 2) wohl,
gut; 3) viel; 4) schnell, geschwind.
Живобитѣ, *n.* das Fristen.
Живокість, гавань —, -бству, *m.*
Beinwurz, Schwarzwurz, *n.* (Symphy-
tum offic.).
Живокостник, *m.* verschiedenblü-
thiges Veilchen (Viola mirabilis).
Живолік, *m.* Lebenselixir, *n.*
Живоносний, *a.* lebenspendend,
belebend.
Живопись, *f.* живописана, *n.* Ma-
lerei, *f.* bildliche, malerische, lebendige
Darstellung [ζωγραφ-].
Живопісець, -сця, *m.* Maler, Dar-
steller der Zeichnung *n.* Malerei, *m.*
Живопісний, *a.* malerisch; pla-
stisch. [f. malerisches Aussehen, He.
Живопісність, -ости, *f.* Malerei,
Живопісувати, *v. a.* malen, zeich-
nen, К. [Zaun, Heckenzaun, В.
Живопліт, -плота, *m.* lebendiger
Живорідник, *m.* Polygonum vivi-
parum В. [plätschernd, Лис.
Живоробкий, *a.* potik rieselnd,
Живоробок, -бка, *m.* P. I. 130
belebt, lebend.
Живоробний, *a.* lebendig gebärend.
Живосилом, *adv.* М. II. 111 mit
Gewalt, gewaltsam; plötzlich, unverhofft.
Живот, *m.* Leben, *n.* к животу сво-
лїти P. I. 134 das Leben schenken;
2) *pl.* животи, Лис. *v.* Пожиток.
Животатий, *a.* mit grossem Bauch,
bauchig. [All, Element des Lebens, *n.* К.
Животвир, -бру, *m.* das belebte
Животворити, *v. a.* beleben, К.
Животворний, *a.* Leben spendend,
belebend, schöpferisch. [s. Живит.
I. Животана, *f.* дим. Ч. V. 1167
II. Животана, *f.* Thier, *n.* К. 91 Пол.
Животана, (*d.* -танячко), *n.* ПГ.
— волотѣ goldgelber Fruchtboden sammt
den Staubgefässen bei d. Rose.

Животинний, (-тінський *Км.*), *a. dem Thierreiche geh., Thier-, -e* вещество *Пол.* Thierstoff, *m.* thierisch.
 Животинник, *m.* Viehhändler, *m.* *Гр.*
 Животиньство, *n.* Thierreich, *n.* *Пол.* [merliches Dasein]
 Животина, *n.* das Vegetieren; küm-
 Животити, *v. n.* vegetieren; am
 Leben sein, sein Dasein (kümmerlich)
 fristen; 2) *v.* Жити *Кв.* II. 55. 196.
 Животковий, *a.* -а горівка *См.*
 „Magenbitter“, *n.*
 Животний, *a.* Lebens-, physich,
 sinnlich, vital, *He;* materiell *К.* (*гр.* 46).
 Животність, -ости, *f.* Lebenskraft,
f. vitales Vermögen.
 Животно, *n.* das Lebendige, *К.*;
 das Thier (animal) *Вол.* [misch *ВВ.*
 Животівий, *a.* Bauch; gastroно-
 Животочивий, *a.* lebenströmend,
 -спrendend, *К.*
 Живочити, *v.* Животити, глипіти.
 Живу, живеш, живе etc. *v.* Жити.
 Живучий, *a.* lebend, belebt, *Вол.*
 Живучість, -ости, *f.* Lebensener-
 gie, Vitalität, *f.* *ВВ.*
 Живушка, *f.* *Др.* с. 345 *Reimw.*
 zu Шушка-Марушка.
 Живущий, *a.* belebend, lebenbring-
 end, -spendend; воді -а Lebenswasser, *n.*
 Lebenselixir, Nervensaft, *m.*; kräftigend.
 Живцем, живци, *adv.* lebendig, leb-
 end; schnell *Оз.* 114. [*Лис.*
 Жйвчик, *m.* Schlagader, *f.* Puls, *m.*
 Жйгавка, жигучка, *f.* kleine Bren-
 nessel, *f.* (*Urtica urens*).
 Жйгалло, *n.* *Ч.* II. 666 alles Spitze
 u. Scharfe; 2) glühender Draht zum
 Durchschlagen des Pfeifenrohres.
 Жйгкий, *a.* brennend, glühend.
 Жйгород, *m.* Björneborg, *Лис.*
 Жйд, *m.* der Jude.
 Жйденя, жйвленя, -йти, жйдовча,
 -ати *Кв.* 67 *n.* kleines Judenkind.
 Жйдик, *m.* Judenjunge, *m.*; 2) *v.*
 Тйжик (*В.*).
 Жйдивка, *f.* Jüdin, *f.*; 2) viele Arten
 von Glanzkäfern, (*Sarabus, Cetonia* etc.).
 Жйдивочка, *f.* jüdisches Mädchen.
 Жйдивский, *a.* jüdisch, Juden; 2)
 -а ленеха *v.* Ленех; 3) -і грүмі Вла-
 сенкirsche, *f.* Judendeckel, *m.* (*Phyalis*
Alkekengi); 4) -а кукавка *v.* Вудвуд.

Жйдивство, *n.* Judenthum, *n.* jü-
 dische Nationalität.
 Жйдован, *m.* III. I. 92 *v.* Жйд.
 Жйдовити, *v. n.* verjuden, Jude
 werden.
 Жйдок, -дка, *m.* (unansehnlicher)
 Jude; 2) Rothhorn, *n.* (*Harpalus ruficornis*).
 Жйдолубець, -бця, *m.* Judenfreund.
 Жйжа, *f.* *in d. Kinderspr.* Feuer,
n. das Brennende, *Н.* 84. [Spatzen.
 Жйжйв! *inf.* vom Zwittern der
 Жйжка, *f.* *v.* Жйгавка.
 Жйжкй, *pl.* Sehnen, Flechsen unter
 den Knieen, Wadenmuskeln, *pl.*
 Жйжкйй, *a.* brennend.
 Жйвйй, *a.* *Зг.* lebhaft, frisch.
 Жйвнй, живнй, живдъ *Ч.* I. 165. III.
 25. *f.* Leben, *n.*; живнй молочаква *Ae-*
dium euphorbiae, В.
 Жйвннйй, *a.* zum Leben geh.,
 Lebens-, *v.* Жйвотний. [*Кraft, f.*
 Жйвннність, -ости, *f.* Lebens-
 Жйвннбсний, *a.* lebenspendend,
Гуш.
 Жйвность, *f.* *К.* I. 272 *v.* Жйвннй.
 Жйла, *f.* Ader, *f.*; 2) Nerv, *m.* Sehne,
f.; 3) Erzader, Gang, *m.* (Mineral.
Пол.); суха — Flechse, *f.*
 Жйлавий, *a.* nervig, sehnig; musculös;
 zähe; * unverwüstlich; понедлок der
 erste Tag der grossen Fasten *Др.* с. 22.
 Жйлавити, *v. n.* zähe werden.
 Жйлавник, жйлавець, -вця,
m. Kuchen, gebacken aus zu Teig ge-
 knetetem Sauerkraut, rother Rübe u.
 sogar Brennessel (mit Mehl).
 Жйлатка, *f.* Speise-, Faltenpilz, *n.*
 (*Cantharellus cibarius*), *Вол.*
 Жйлаба, *f.* *Н.* 65. *v.* Жйта, пожитё.
 Жйла, *n.* *Под.* Wohnung, *f.* Haus,
n. *Ос.* (61) V. 28. (жиля).
 Жйлець, -лця, *m.* Bewohner, *m.* *Км.* *Фр,*
 Жйлйстйй, жылкйй, *Пар.* *a.* Ader-
 aderig, *Ил.* [ort, m. Behausung, *f.*
 Жйлищс, *n.* † Wohnstätte, *f.* Wohn-
 Жйльнйй, *a.* — четвёр *v.* Жйвннй;
 2) жйльне *adv.* *М.* III. 11 reichlich; heftig.
 Жйльница, *f.* Aderhaut, *f.* (chori-
 oidea).
 Жйльности, *pl.* Erlebnisse, *pl.*?
 Жйло, *n.* *Ф.* (*Ир.* II. 489) Art Gift?
 Жйлочка, *dim. f.* Aederchen, *n.*
 Жйлувати, *v. a.* die Muskeln u.

das Adergeflecht ausnehmen, ausädern;
 2) die Sohle u. Ziegen an den Hin-
 terfüssen unterbinden, fesseln. [aderig.
 Жйлувати, *a.* mit vielem Geäder,
 Жйляний, *a.* *Н.* 4. aus Adern, aus
 Muskeln. [*vgl.* Жйляник.
 Жйляник, *m.* корж ohne Butter
 Жймена, *f. gen. pl.* Semmelpaar für
 Taufpaten bestimmt.
 Жймоїдник, *m.* Vielfresser, *m.* (*В.*).
 Жймок, однолйстйй Malaxis mono-
 phyllos. [*nicera caprifol.*] *Вол.*
 Жймолюсть, *f.* Geisblatt, *n.* (Lo
 Жйнь, *v.* Жень. [*lerisch.*
 Жйнькашливий, *a.* на йду wäh-
 Жйпавий, *a.* rüstig, kräftig, nervig.
 Жйр, *m.* Frass, *m.* Nahrung, *f.*; 2)
 Trunkenheit, *f.* Rausch, *m.* *Кв.* 151;
 3) Fett, *n.* 4) Buscheichel, *f.*; 5) in Kar-
 ten *v.* Жблудъ 2).
 Жйрбйй, *m.* Kratzdistel, *f.* (*Cirsium*
canum). [*roth.*
 Жйрйй, (жйрйй), *a.* feuerroth, gelb-
 Жйрйвка, *f.* in Karten *v.* Жйр 5) *Лис.*
 Жйркйй, *a.* tüchtig, waoker.
 Жйрлйвйсть, -ости, *f.* verbissene
 Hadersucht *He.* (*c. y. n.* 423).
 Жйрнйй, *a.* fett, feist, *Кв.*
 Жйрнйсть, -ости, *f.* Fettigkeit, *f.*
 Жйрнокйслий, *a.* fettauher, -e
 нйтрон, *Пол.* [schwanz.
 Жйрнохвбстйй, *a.* mit e. Fett-
 Жйрбвйй, *a.* *Н.* 128 Eichel-, Ek-
 kern-; 2) von Trefle in d. Karten.
 Жйрбвина, *f.* *v.* Жабйна
 Жйрбвнско, *n.* *v.* Жйрбвнцё; 2)
 Gebiss, Gefriss, *n.* (*В.*).
 Жйрбвнця, *f.* Uferfliege, *f.* (*Perla*)
 als Köder beim Fischefang.
 Жйрбвнцё, *n.* *v.* Жйр 1); 2) Fut-
 терstelle, *f.* Futterplatz, *m.*
 Жйрблйни, *Ч.* V. 257.? [*f. Пар.*
 Жйрбвннйй, *a.* — банк Girobank,
 Жйрбвннйй, *a.* fett-fleischfressend,
Ваз. [— ся zum Fettwerden fressen.
 I. Жйрувати, *v. a.* Nahrung suchen;
 II. Жйрувати, *v. n.* *v.* Жйртувати;
 III. Жйрувати, *v. a.* girieren.
 IV. Жйрувати, *v. a.* Muster u.
 Schmuuck mit Messingdraht *n.* -blech aus-
 führen, verzieren: топорць жйрбвн-
 нйй etc. [жйвдъ *Оз.* 90. 3.
 Жйсть, *f.* *Пр.* II. 210 *v.* Жйвннй,

Жйстйк, *m.* Lebensbaum, *n.* (*Thuja*) *В.*
 Жйтвб, *n.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte,
f. *М.* + *Б.* 143.
 Жйтё, *n.* Leben, *n.* житё-битё *Иг.*
 Leben, *n.* Lebensart, *f.* Unterhalt, *m.*
 Жйтёвий, *a.* *Св.* *Км.* Lebens-, vital;
 -а енегрйя Vitalität, *f.*
 Жйтёль, -еля, *АД.* II. 26 *С.* II.
 135 житёлець, -лця, *См.* *m.* Einwoh-
 ner, Insasse, *m.* [nerin, *f.*
 Жйтёлька, *f.* Einwohnerin, Bewoh-
 Жйтёпйсь, *f.* Lebensbeschreibung,
 -schilderung, Biographie, *f.*
 Жйтёпйсець -ся, *m.* Biograph, *m.*
 Жйтёпйснйй, *a.* biographisch.
 Жйтёць, -тця, *m.* *См.* *v.* Жйтёль,
 Жйтёчнйй, *a.* Lebens-, *М.* + *Б.* 350.
 Зак.
 Жйти [жйю, (жйву) жйеш, (жй-
 веш)], *v. n.* leben; 2) den Nutzen
 ziehen, geniessen.
 Жйтйн, *m.* *См.* (*Риз.* 33). Amboss, *m.*?
 Жйткувати, *v. n.* sich nähren.
 Жйтло, *n.* *Др.* с. 242 Wohnung,
 Ansidelung, *f.*; 2) *v.* Жйтё, пожитё
Ос. (61) I. 323.
 Жйтнйй, *a.* Roggen-, Korn-.
 Жйтнйк, *m.* Feldsperling, *m.* (*Fringilla*
mont.); 2) Art Insect. [gebaut war.
 Жйтнйско, *n.* Feld wo Roggen an-
 Жйтнйця, *f.* *В.* Roggenstroh, *n.*; 2)
v. Стодбл, Kornkammer, *f.* III. II. 220.
 Жйтнйвка, *f.* Kornbranntwein, *m.*;
 2) Art Insect. [*ця* 1).
 Жйтнйнка, (-тянка), *f.* *v.* Жйтнй-
 Жйто, *n.* Roggen, *m.* Korn, *n.*; *pl.* житё
 Kornfelder, -saaten, u. übhpt Getreidefel-
 der; бйжйть жйтом er läuft durch das
 Kornfeld; за моё жйто ще менё бйто
 für meinen guten Willen hab' ich schö-
 den Undank eingeerntet. [halt, *m.* *Лев.*
 Жйтовй (-ё), *n.* *М.* Leben, *n.* Haus-
 Жйтйнйй, *a.* *v.* Жйтнйй.
 Жйх, *m.* *v.* Жйх.
 Жйхлйй, *a.* ähnlich, (*В.*) *vgl.* Жй-
 хлйй, (*Фр.*); 2) *v.* Жйвкйй.
 Жйчити, *v. a.* wünschen: комусь
 щось, чогось; 2) leihen *v.* Зйчити.
 Жйчка, *f.* Wollengarn, *n.*; 2) Кра-
 генband beim Hemd, *n.*
 Жйчкувати, *v. a.* mit Wollengarn
 стіicken (нашивати волічкон).
 Жйчлйвий, *a.* wohlwollend, ge-

Жбротва, *f.* Др. с. 235 lookere Sanderde.

[III. 124 (*adv.*) гау.

Жореткий, *Р.* жбсткий, *а. М.* Жоретбкий, *а. в.* Жестбкий. *Оз.* 90, 2 Жоретбксть, -оств, *f.* Grausamkeit, Robheit, *f.*

Жость, *f.* В. в. Бирючка?

Жостелйна, *f.* жбст-р, *т.* Kreuzdorn, *т.* Purgir-Kreuzbeere, *f.* (Rhamnus cathartica).

Жбхлї, *adv.* nur einmal. [Aetz- Пол.

Жрати, *в.* Жерти; жрчый, *рлс.* Жрбувати, *в. п. К.* das Loswerfen *в.* Жерб. [serer, Orferpriester, *т.*

Жрець, *г.* жреця *у.* жерця, *т.* Ор-Жрїця, *f.* Orferpriesterin, Priesterin, *f.* III. II. 174. [men, schwirren.

Жубелїти, жубонїти, *в. п.* sum-Жубелиця, *f.* Ross-Mistkäfer, *т.* (Scarabaeus sterc.)

Жуберница, *f.* *в.* Жабк.

Жубот, *т.* *Оз.* (62) VI. 14.?

Жувати *в.* Жўти.

Жувачка, *f.* *в.* Гривалка.

Жўжель, -жля, *т. рл.* TP. 236 Brandstätte, *f.*; 2) *в.* Жўжелиця 1). [nen. Жўжелиця, *f.* Schlacke, Kohle, *f.*

Жўжелиця, *f.* Schlacke, Kohle, *f.* abgebrannter Docht; 2) Laufkäfer, *т.* (Carabus). [(Cladosporium fumago) Вол.

Жўжельць, -еця, *т.* Russtbau, *т.*

Жўжом, *adv.* М. II. 10 lärmend durcheinander, im Wirrwarr *Оз.* 114.

Жўйка, *f.* das Wiederkauen: жўйку жувати; das Wiedergekaute, *Ми.* II. 271.

Жук, *т.* Käfer; bes. Rosskäfer, *т.* (Scarabaeus sterc.); 2) -великан Herkuleskäfer; 3) -нособгий Nashornkäfer (Oryctes nasicornis); 4) *рл.* Blatt-hörnige (Lamellicornia); * жуки *в.* голо-ві *Гл. б.* 47 nicht recht im Kopfe;

5) *N. e.* Osterspieles u. -liedes *Kol.* I. 156. 187.

Жукан, *т.* Käferschnecke, *f.* (Scarabus). *В.* [wie ein Жук.

Жуковатий, *а. М.* II. 32 schwarz Жуковець, -вця, Käfermilbe, *f.* (Gamusus coleoptatorum). [Stein, *т.*

Жуковина, *f.* Ring mit eingefasstem Жуковка, *f.* Tetyra scarabaeoides, *В.* Жулявка, *f.* Grashecht, *т.*

Жўнка, *f.* P. I. 39 *в.* Жїнка *Оз.* 30—33.

Жўпа, *f.* Salzbergwerk, Salzsud-

werk, *н.* Salzsiederei, *f.*

Жупан, *т.* жупанїна, *f.* Art Untertrock; weibl. Oberkleid. [Rs. II. 273.

Жупаннїй, *а.* im жупан gekleidet Жўпель, -пля, *т.* Нев. Жўжель 2); 2) brennender Schwefel *Плс.*

Жупеня, *f.* Speise aus Kukurutz-grauren u. Fisolen, *f.* [Sohaacht, *т.* Зах.

Жўпище, *н.* Stätte einer жўпа; Жупляк, *т.* Ч. III. 37 gelbe bittere Жўпнїй, *а.* zur жўпа geh. [Turke.

Жўпник, *т.* Verwalter einer жўпа, *т.* Жўпничка, *f.* Weib des жўпник, *н.* I. Жур, *т.* Эг. *в.* Журá.

II. Жур, *т.* Hafermus, *н.* *в.* Жур. I. Жўра, *т.* *в.* Джўра.

II. Журá, *f.* *в.* Журбá. Журавель, -вля, (*д.* журавлик-ичок) *т.* Kranich, *т.* (Grus); 2) *Brunnen-schwengel, *т.* („Kranich“); 3) Art Hochzeittanz u. -lied, *Плс.* [Пом. I. 139.]

Журавельник, *т.* *в.* Вовчўга (Geranium prat.). Журавець, -вця, *т.* -крбвник, Storchschnabel, *т.* (Geranium phaeum).

Журавїна, *f.* М. Kranichbeere, Moos-heidelbeere, *f.* (Vaccinium oxycoccos).

Журавка, журавляця, *f.* Ме. 447 Weibchen des Kranich; *Л.* 152 (*д.* -вочка); 2) Regenpfeifer, *т.* (Charadrius).

Журавлєвий, *а.* des Kranichs; 2) — горбчок wilde Platterbse (Lathyrus silv.) [Gewächse, *рл.* (Geraniaceae).

Журавлянки, *рл.* Storchschnabel-Журапїна, *f.* журапник, *т.* Це. *в.* Жербен. [Джўра.

Журáх, журашан. *т.* АД. II. 63 *в.* Журбá, журобта, *f.* Kummer, Harm, *т.* Sorge, *f.* журбá-мбна III. I. 13 kummervolle Klage. *Пом.* III. 33. 98.

Журбувати, *в. п.* Эг. sich dem Grame, dem Kummer überlassen.

Журжїця, *f.*? [с. Жур II. Журїна, *f.* Ч. III. 472 Art Speise

Журїти, *в. а.* корбс jmdm Sorge bereiten, jmdn grämen, betrüben; — ся чим (ким) Sorge, Kummer womit um jmdn haben, sich bekümmern; 2) * vom Gackern der Henne, wann sie sich nach einem Plätzchen für's Eierlegen umsieht.

Журїця, *f.* журїне, *Ме.* 249 *н.* жўрка, *f.* (В.) *в.* Журá, журбá. [mel, *н.*

Жўркит, -оту, *т.* Geriesel, Gemur-

Журлявий, *а.* bekümmert, sich grämend, *в.* leicht ärgern; gramvoll, sorgenvoll, kummervoll. [nis, *f.* Gram, *т.*

Журлявїсть, -ости. *f.* Bekümmert-Журляльний, *а.* Journal, Journalisten-, Zeitungs-. [лївий, *МШ.* Мх.

Журнїй, *а.* kummervoll *в.* Жур-Журчати, *в. п.* rieseln, murmeln (vom Bache). [kauen.

Жўти, жувати [жўю, жуеш]. *в. а.* Жўтко, *adv.* Рч. 122 *П.* gefährlich; bange *Еф.* 64.

Жуниўти, *в. а.* §. mit Wucht hinein-schleudern.

Жучїна, *f.* *Гл.* I. 128 ходить жук по -нї Höhlung in e. Baume, *f.*; 2) Weibchen des жука *Kol.* I. 156. ? [чбк 1), *f.*

Жучкблвка, *f.* Falle für den жу-Жучнїй, *а.* gefährlich, bange, *Зах.* Плс.

Жўчок, -чка, *т.* Kornwurm, *т.* (Anisoplia austriaca); 2) *дїм.* *в.* Жук: Käferchen; 3) Kreisel, *н.*; 4) Art Osterspiel der Mädchen mit dem entsprechenden Liede vom жучок.

3.

З, neunter Buchstabe (Земля).

З, *в.* (из, из, во, ві с, съ) *праер.* I) mit dem Genitiv, *Ми.* IV. 529—533 *Оз.* 187, 13. 182, 9. *а.* *в.* *вон,* herunter, herab:

а) örtlich: *в.* комбрі aus —; *в.* поля *вон* der Seite des Feldes; vom Felde; *ві* Львбва; *б)* partitiv: *хто* *в.* нас *ві-*

нен, найстаршїй *в.* братів; *с)* vom vom Stoffe u. Materie: *в.* дєрева, не дай Ббже *в.* Івана пана; *д)* die Zeit be-

stimmend: *в.* рана *des* Morgens, *в.* на-щада *свїта,* *в.* пербвбїку *вон,* am An-

fange der Welt; *ще* *в.* літа *ноч* vom S. her; *в.* рáу *анfangs,* *е)* die Ursache be-

zeichnend: *aus,* *vor,* *von,* wegen, durch: *в.* боївнї *aus* Furcht, *ві* злобї *aus* Bos-

heit; *вмер* *в.* голоду *starb* *vor* H.; *впаз* *в.* тіла *wurde* mager; *в.* тобго *самого*

Мор. *aus* eben demselben Grunde: *глу-*зувати *в.* корб *jmds* spotten; *ф)* die Art u. Weise bez: *в.* ласкі *aus* Gnade; *в.* губї (*Ф.*) mündlich; *в.* дббра *дїна* [*в.*

дббра-дїна (*Фр.*) *von* ungefähr, ganz un-

verhofft; *в.* чáста *oft,* *des* öfteren; *в.* нивєнка *tief* etc. II) *mit* dem Accu-

sativ, *Ми.* IV. 444. *Оз.* 182. 183 un-

gefähr, etwa, wenigstens, gegen: *в.* тãж-дєнь *ungefähr* eine Woche; *гбдїво* *два* etwa zwei Jahre; *завишкїй* *в.* чоло-віка *beinahe* mannshoch, *во* *дві* *мїлї* etwa zwei Meilen. III) (*с.* *во*) *mit* dem Instrumental, *Ми.* IV. 759—762. *Оз.* 193. *mit:* *а)* vom Beisammensein, Ver-

strїтїти *ся,* любїти *ся* *в.* ким, рїв-ний *в.* ким (кбму); *вон* *д.* Trennung: *рвлу-*

чїти *ся* *в.* дїтьмї. *б)* *вон* *д.* Zeit: *в.* сбнцем *встãти* *mit* Sonnenaufgang

aufstehen; *с)* *вон* *begleitenden* Umstan-

de, *вон* *Art* u. Weise: *в.* великом *чє-*стєв *in* grossen Ehren: *во* страхом *mit*

Furcht; *д)* *in* Bezug auf etw. *як* *вам* *в.* ідїньом? *wie* *iat's* (steht's) *mit* dem

Essen? — *In* den Fällen I), III) *bil-*det 3- adverbiale Ausdrücke; *в.* вільна

langsam, *в.* мблбду *von* Jugend auf; *в.* бкрїшчєм *mit* Stumpf und Stiel, gänz-

lich, *не* *в.* добрбм *nicht* *in* guter Absicht, *schlimm* etc., — *welche,* *со* *wie* *dessen*

Verbindungen *mit* anderen Praepositionen *wie* *в.* *за,* *в.* *пбздá,* *и.* *ва.* *в.* *пєрд* etc.

unten *ан* entsprechenden Stellen *zu* *suchen* *sind.* IV) *In* Zusammensetzungen *bei*

Verben u. verbalen Substantiven *bedeu-*tet *с.* (*си-*, *со-*, *с-*) *die* Vollendung *der*

Handlung: *auf,* *ab,* *weg* *ganz,* *gänzlich,* *zu* *Ende;* *herunter;* *herab-* *zusammen-* *zer,* *be,* *ver.* *Ми.* IV. 211—212; 245—247. 197—200.

Зл, *праер.* I) *mit* *d.* Genitiv, *Ми.* IV. 527. *während,* *in,* *unter* — *bezeichnet* *die* Zeit, *in* *die* *e.* Handlung *fällt:* *за-* *днїй* *bei* Tage; *за* *чáсу* *zeitig,* *за* *жїпотá* *bei* Lebzeiten; *за* *дббрá* *bei* guten Zeiten *ВБ;* *за* *панбваня,* *за* *дєржáви,* *unter* *der* Regierung, *за* *Володїмїра* *Вєлѣ-* *кого* *zur* Zeit *W.* *des* Gr. II) *mit* *d.* Accusativ, *Ми.* IV. 404—411, *bezeich-* *net:* *а)* *den* Gegenstand *hinter* *wel-* *chen* *e.* Bewegung *vor* *sich* *geht:* *вїлѣ-*

ти за ніч, sich hinter den Ofen, verkriechen; вийти за двіри zur Thüre hinausgehen, піти за граніцю über die Grenze, ins Ausland gehen; б) das Mass: за дві міль (-лі) від Кііва zwei Meilen von Kiew; за сім миль бачу ich sehe sieben Meilen weit; відійшли за мільо ungefähr eine Meile *Oz.* 179; як б'уде за великий, за довгий etc.? wie gross, wie lang etc. wird er wohl sein? c) bei den Verben des Ergreifens, Bindens, Hängens, Ziehens, Haltens etc. bez. dasjenige wobei man etw. ergreift, wогan man es bindet etc. взяти за р'уку; * брати ся за діло zum Handeln schreiten; d) bez. dasjenige, dem etw. angemessen ist, zu dessen Gunsten etw. geschieht: für; борода як у старого а роуаму нема і за малого; за здоровле чиесь пити, за вітчину бороти ся; e) bez. dasjenige, desentwegen etw. geschieht (als Ursache): св'ярка за кобачий хвист гиха de lana caprina; б'ють ся за дівчину wegen —; за владійство, wegen Diebstahl; за кару, zur —; за гріхї наші für —; за що з'оф'у, weswegen; f) die Gleichstellung, Vergleichung, Vertretung, Vertauschung, Verwechslung, Vergeltung, den Preis, die Geltung: більший за него гр'оссер als er *Oz.* 179; промінїяв жінку за тютюн та любльку; зробїти за мене thue es anstatt meiner, für mich; продати, купи́ти за три золоті — um, für drei Gulden; за б'удь-що um einen Spottpreis; за всі іблови *He. IIp.* XI. (1) 143 soll etw. als Opfer für alle Häupter gelten; за ніщо теб'е не маюте; за на мак-верно nicht das Geringste; за все $\Phi.$ vor Allem, vorzüglich; бко за око, зуб за зуб; g) das Praedicat: був за писаря war Schreiber; став за огородника trat den Dienst als Gärtner an; обібрати за короля zum König wählen; б'ути в ким за пане-брата sehr vertraut mit jmdm sein, що то за чоловік? was ist das für ein Mensch? що то за роб'ота? was ist das für eine Art? *Mi.* IV. 411 l. 206. h) bez. den Gegenstand auf den sich e. Thätigkeit bezieht: заб'ути за кого jmdm vergessen, не знати за ког'о von jmdm nichts wissen; ч'уем за червоні wir

hören von Ducaten; i) besond. Ausdrücke: за муж (між) итї (пітї), einen Mann heiraten; за теб'е дочк'у (за муж) дам (виддам) ich werde dir meine Tochter zur Frau geben; висватаю теб'е за царську дочк'у *P. I.* 32; k) die Zeit: на ош, binnen, за рік ein Jahr lang, nach Verlauf eines Jahres, übers Jahr; за час, за кор'откий час in kurzer Zeit, bald; годів за д'есять до см'єрти zehn Jahre vor dem Tode. III) *mit d. Instrumental, Mi.* IV. 743—748, bezeichnet; a) dasjenige hinter dem etw. ruht, geschieht: hinter, nach, ausser, ausserhalb: за двермі, за г'орами; за рік'ою jenseits des Flusses, итї за кїм hinter nach jmdm gehen, jmdm nachfolgen; поглядати за ким jmdm nachschauen; за моєю головою bei meinen Lebzeiten, bei meiner Fürsorge; за тоб'ою вс'яке діло du bist der Anführer in Allem Handeln; за чим й'деш? welcher Sache gehst du nach? б) die Zeit, nach der e. Handlung vor sich geht: за кождов стр'авов nach jeder Speise; за третим разо́м das dritte Mal; всі за нею повставали alle standen nach ihr auf d. i. nachdem sie aufgestanden war; а за тим сл'овом бувай ми здоров! nachdem ich das gesprochen habe — lebe nun wohl! за одним в'аходом in einem Zuge, mit einem Male, unter einem; c) bez. den Grund, die Ursache: за дрібнїми сл'овоньками св'їтонька не бачу vor Thränen sehe ich nicht; за ким д'бати, тужити, плакати г'янути, промов за мнов д'б'ре слово sprich für mich, meinewegen ein gutes Wort; за малїм *K.* es fehlte wenig, dass —, beinahe. d) bez. das Beisammensein, d. Zusammenleben der Gatten: за ким (=за мужем) б'ути mit jmdm verheiratet sein; менї за ним як за паном, ich lebe mit ihm gleich einer Gebieterin; я за м'бїм мужем. як за м'ром ст'ою *Mi.* IV. 748 d); за вдївц'єм хлїб готовий. IV) *als Adverb* ein Uebermass ausdrückend: за великий zu gross, за мно́го zu viel; за слїпий zu sehr, viel zu blind. V) *In Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet за-: a) die Bewegung hinter einen Gegenstand; b) d. Hervorbringung eines Hindernis-

ses; c) d. Bewegung, Vertiefung in einen Gegenstand hinein; ein Abirren vom rechten Wege, dem rechten od. dem gewöhnlichen Masse; d) die Vollziehung u. die Vollendung einer Handlung; e) den Beginn der Handlung; f) den Verlust, Verbrauch eines Gegenstandes, ein Loswerden mittels der Handlung, *Mi.* IV. 206—208, wozu Beispiele sowie die Verbindungen des За- mit anderen Praepositionen (за-длїя, за-про, ия-за. по-за etc.) unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

За альп'є́ский, *a.* jenseit der Alpen liegend, transalpinisch.

За ам'бонний, *a.* was am Lesepult (амбон, амбона) in d. Kirche geschieht.

За а́портувати, *v. a.* apportieren, *Фр.*

За а́рендувати, *v. a.* verpachten.

За а́рканювати, *v. a.* um jmdn den аркан werfen, sohlingen.

За а́секурувати, *v. a.* assureurieren, versichern (gegen Schaden: ид —).

За ба́ва, *f.* Verzug, *m.* bes. -ви unverzüglich; 2) Zeitvertreib, *m.* Unterhaltung, Belustigung, *f.* Spiel, *m.*

За ба́вити, забавляти, *v. a.* aufhalten; 2) ког'о, (дег'ину) jmdm die Zeit vertreiben, unterhalten, kurzweilen, amüsieren; — ся und *v. n.* sich aufhalten, ausbleiben, verweilen, sich unterhalten —.

За ба́вка, забавочка *f. dim.* kleine Beschäftigung, Unterhaltung; 2) Spielzeug, *m.*

За ба́вний, *a.* unterhaltend, ergötzlich, lustig, amüsan, jovial, *He.*

За ба́вник, *m.* Lustigmacher, *m. Пар.*

За ба́вність, -ости, *f.* Ergötzlichkeit, Possierlichkeit, *f.*

За ба́вчїна, *f.* дївчїна- die Unterhaltung gewährt u. dadh. jmds Zeit in Anspruch nimmt; tändelndes Mädchen.

За ба́г, *m. gsw. pl.* Begehren, *m. Ил.* launige Wünsche. [ger Wunsch.

За ба́гацка, *f.* sonderbarer, launiger

За ба́гати, вабажати, *v. n.* ког'о (чог'о) nach jmdm (u. etw.) begehren; sehr wünschen; вабагас, вабагло ся кому чог'ось, jmd verlangt (bes. etw. Unmögliches). [127 sich hin-einlassen?

За ба́йдити ся и щ'ось $\Phi.$ *Пр.* III.

За ба́йдужити ся, gleichgiltig werden.

За ба́лагу́рити, *v. a.* §. ког'о чим

jmdn womit Nichtigem in Anspruch nehmen u. dadh. das Wichtige vergessen machen; — ся.

За ба́лакати ся in Geplauder gerathen u. dadh die Zeit vertrödeln.

За ба́лянтрасити, *v. n.* zu witzeln anfangen. [kommen *III.* I. 264.

За ба́ндюрити ся §. Grillen be-
За ба́нувати, *v. n.* за ким sich nach jmdm sehnen. [Zögerung, *f.*

За ба́ра, *f.* Aufenthalt, *m.* Säumen, *n.*

За ба́раб'анити, *v.* За та́раб'анити.
За ба́рвити, (-вляти) *v. a.* färben, Färbung geben, *Фр.*

За ба́рвлене, *n.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*
За ба́рити, (-рювати), *v. a.* aufhalten; — ся sich (zu lange) wo aufhalten; säumen.

За ба́рки вс'яти, *v.* Ба́рки 1).

За ба́рлївий, *Ст.* за ба́рний.

a. zeitraubend, langwierig, langweilig mühsam, mühevoll, umständlich; saumselig *Me.* 215. [auftreten.

За ба́скаліччїти ся *Гр.* §. stolz

За ба́ст'оване, *n.* *Кл.* das Abtreten vom Spiele: das „Ваата“-Bagen, Endigen, Aufhören. [aufhören.

За ба́стувати, *v. n.* „Basta“ sagen,
За ба́чене, *n.* Wiedersehen, Stell-dich-ein, Rendez-vous, *n.* *Ил.*; 2) Ansicht, Bemerkung, *f.* [бачити.

За ба́чїти, забачувати *Кл.* *v.* За-
За ба́яти, *v. a.* mit Zauberspruch bannen.

За ба́яч, *m.* Beschwörer, Zauberer, *m.*

За ба́гачкий, *a.* was sich zusammenlegen, (-biegen) lässt: (B.) ніж, [б'гати]. [werden.

За ба́влюднїти, *v. n.* menschenleer

За ба́вп'єка, *f.* забавп'єчене, *n.* Versicherung, Sicherstellung, Garantie, *f.*

За ба́вп'єчати, (-чити, -чувати), *v. a.* versichern, sicher stellen; versorgen.

За ба́впокоїти, *v. a.* beunruhigen, incommodieren *ВВ.*

За ба́ндюгувати, *v. a.* *М.+Б.* 229 *v.* Прирубляти (vis рубл'єм).

За ба́рания, *a.* -а сор'очка gestickt.

За ба́рати, *v. a.* nehmen, weg- fortnehmen; путь ко — seinen Weg wohin nehmen, einschlagen, *Зах.*; г'олос das Wort ergreifen; — ся (тай пітї) seine Sachen nehmen u. fortgehen, sich

fortpacken; b) до чогось * sich zu etw. anschliessen, etw. unternehmen.

Забереж, *т.* *N. e. Berges.*
Забережний, *а.* jenseit des Ufers.
Забеременіти, *в. н.* *Др. с. 299* schwanger werden.

Забеседувати, *в. н.* *P. I. 170* аким mit jmdm betreffs einer Unterhaltung Rede pflegen.

Забесідати, *в. а.* *Зг. в. Промовити.*
Забетегати (-гнути) *в. н.* krank, unprässlich werden. §.

Забивати, *в. а.* verschlagen, fest schlagen; vernageln; feststopfen; * корі до криміналу ins Zuchthaus treiben; 2) tödten, schlachten. [ниж.]

Забигач, *т.* *Gr. 30* в. Забегачий
Забійня, *ф.* Klemme *ф.* zum Festhalten (Einkeilen) *в.* Holzstückes beim Behauen.

Забинчати, *в.* Забрніти.

Забирати, *в.* Заберати.

Забіти, [забію, -біш] *в.* Забивати 1); забити [забію, забіш] *в.* Забивати 2); забита, *с. рс.* *ф.* *Ч. I. 160* Niederlage, *ф.* (clales). [verweht.]

Забитний, *а.* -а дорігa vom Sohnee

Забичувати, *в.* Бичувати.

Забійка, *т.* *в.* Забійка.

Забіг, *т.* *Др. с. 228* feindlicher Einfall; 2) Bemühung, *ф.*

Забігa, *ф.* в. Затока (на санний дорігa).

Забігати, забігти, *в. а.* корі jmdn ereilen, gefangen nehmen, erbeuten; кому дорігy jmdm den Weg verrennen, versetzen; jmdm zuvorkommen; *в. н.* wo hineinlaufen, sich verlaufen, im Laufen sich verirren; коло корі (чорі) um jmdn sich eifrig bemühen, sich bemühen, sich bestreben; най ти явля г: забігaе schwätze kein dummes Zeug zusammen! (*B.*); явля — по кутках die Zunge läuft hin u. her wegen Verlegenheit od. wegen Leckerhaftigkeit.

Забіганий, *а.* роуам; забігуатий launig, grillenhaft. [мом altklug, pfffig.]
Забіглий, *а* (*Мет.* (65) 319 роуау-Забігмати ся. (-ми-) mit „Бігме“ betheuern.

Забідати, забідувати, *в. а.* abhängen, abquälen: худбуу; — ся klagliches Aussehen bekommen.

Забій, -буо *т.* зелений — *Гол. III.*

419. *N. e. Berges.* [mit Todtschlag.

Забійка, забійня, *ф.* blutige Rauferei

Забій-круча, *ф.* Clematis integrifolia.

Забійниця, *ф.* в. Бідня.

Забійчія, *ф.* *У.* Mörderin, *ф.*

Забіа, [буа-], *т.* забіака, *ф.* Alles womit man einer Speise *е.* weisse Farbe giebt (Milch, Rahm).

Забіаь, *ф.* Federweiss, *н.* *Вол.*

Забіаене, забіаоване, *н.* das Weissen, Uebertünchen.

Забіаіти, забіаювати, *в. а.* weiss machen (борщ забіакою); — хату weiss machen, übertünchen; — ся weiss werden, weisse Flecke bekommen. [*с.* Білувати.

Забілувати, *в. в.* *Др. с. 395* відцю,

Забір, -буу, *т.* *гев. pl.* Stickerie am Rande eines Kopftuches u. *A.*; 2)

в. Грабіж, Eroberung, *ф.* *ГШ.*

Забірний, *а.* viel nehmend.

Забірувати, *в. а.* корі *в.* Перебороти, überwinden.

Забірчявий, *а.* eroberungssüchtig, *ГШ.* [rungssucht, *ф.* *ГШ.*

Забірчявість, -ости, *ф.* Eroberer.
Забісувати, *в. а.* verteufern; *pl.* забісований *с.*

Забіци, *в.* Забігати.

Забійка, *т.* Raufbold; Haudegen; fester, stämmiger Bursche.

Заблєкнути, *в. н.* anfangen zu welken, verschiessen, verbleichen.

Заблєстїти, заблєскоїти, *в. н.* erglänzen. [(*в.* Schafen).

Заблєяти, *в. н.* anfangen zu blöken

Заблощєний, *а.* wanzig.

Заблуд, *т.* Irrweg, Holzweg, *т.* *У.*;

2) * Ausschweifung, Unzucht, *ф.* *К.*

Заблуда, *т.* der Irrrende, *с.* 2) *в.* Приблуда *У.*

Заблудати, заблукати ся *в. н.* irren, fehl gehen; sich verirren. [rend, *К.*

Заблудливий, *а.* leicht irre füh-

Заблудний, *а.* irrend, *Ру.*; verirrt, *К.*

Заббон, *т.* *гев. pl.* Aberglaube, *т.*

Забобонний, *а.* abergläubig.

Забобонність, -ости, *ф.* das abergläubische Wesen, Aberglaube, *т.* [*с.*

Забовдурити ся, *в.* Набовдурити

Забовтати ся, *в.* Захлпати ся. *Зах.*

Забогатити, *в. н.* reich, wohlhabend werden. [betheuern, на щось

Забожити ся, bei Gott schwören

Забіи, *pl.* — двовіс Glockengeläute, *н.*; 2) *в.* Вибіина.

Забіина, *ф.* *в.* Забійна.

Заболботати, *в. н.* kollernden Ton von sich geben. [kranken.

Заболити, *в. н.* krank werden, er-

Заболбники, *pl.* Splintkäfer, (Scolyti) *Пол.* [mit Koth beschmutzen.

Заболотити ся, (-танити ся) sich заболотний, *а.* hinter dem болото

2) 3) wohnend, liegend.

Забор, *т.* Sendung der Steuerschuldigen zur Feldarbeit *Ос.* (61) XII, 111.

Забора, *ф.* *Др. с. 229* Barrikade, Wehre, *ф.*

Заборовенник, *т.* einer von den Keilen, womit die Pflugschar in dem

градль fest eingerammt wird.

Заборовник, *т.* *в.* Боровюк.

Забороло, *н.* Bollwerk, *н.* Schutzmauer, *ф.*; 2) der hinter der Schussweite (hinter dem Kampfplatze) gelegene Hort.

Заборона, *ф.* заборонене, *н.* das Verwehren, Verbot, *н.*

Заборонити, (-няти), *в. а.* кому щось jmdm etw. verwehren, verbieten.

Заборонувати, *в. а.* *Мор.* beeggen.

Заборсати, заборсувати, *в. а.* zuschnühen, umschnallen (die Schnürschlen); 2) * — ся в виплатоу schlechter

Zahler sein, Schuldner bleiben. [*Гол.*

Заборчявий, *а.* eroberungssüchtig, *Заборяний, т.* Mitglied eines За-

ббр, *н.*

Заборянство, *н.* *в.* Заббр.

Забрало, *ф.* *гр.* Mühewaltung, *ф.* *Др. с. 378*; брїти в заброта *Гр.* Sorge haben, in Verlegenheit sein. [*wabe, ф. К. I. 134.*

Забодень, -ця, *н.* *К.* Honigscheibe,

Забочити ся, на корі auf jmdn sochel blicken; schmoilen; забочєний

в. Нагнїваний.

Забрало, *н.* † *в.* Забороло.

Забрати, *в.* Заберати.

Забратів, *т.* *В. е.* Berges.

Забрєндати ся, sich beschmutzen §.

Забренїти, *в. н.* *в.* Бренїти II.

Забренчати, *в. н.* zu klimpern etc. anfangen.

Забрєстїти, *в. н.* hineinwaten.

Забрєхати, *в. н.* anfangen zu bel-

len; 2) — ся *С. I.* 134 sich hineinlügen; b) sich irren. §.

Забрєць, *т.* Art heilsames Kraut (für Zähne), *Пс.* [sudeln.

Забрївкати, *а. а.* verspritzen; be-

Забрїдник, *т.* der mittels der Aus-

tretung eines Pfades die Grenze macht.

Забрід, *т.* Arbeit beim Fischfang am Don etc. *ф.* [Вїдбродїти, забрїдник.

I. Забріджувати, *в. а.* стєжку *в.*

II. Забріджувати, *в. н.* *Под.* in Gährung gerathen. [99 zum забрід geh.

Забрідький; *а.* *Не. Пр. XI.* (1)

Забрідити, *в. а.* mit Koth beschmutzen; — ся beim Waten naess werden.

Забрїдчик, *т.* Arbeiter beim Fischfang, *т.* *Лев.* [beschmutzen *R.* 71.

Забрудити, (-няти *с.*), *в. а.*

Забрязчати, *в. н.* erklingen, er-

Забубонїти, *в.* Бубонїти [schallen.

Забуване, *н.* das Vergessen, Vergessenheit, *ф.* *Не.*

Забувати, *в. а.* *в.* Забути; — ся *Ф.* (*Мет.* (63) 100 *в.* Загадати ся.

Забудь, *в.* — попастї *В.* in Vergessenheit gerathen. [*н.* Baulichkeit, *ф.*

Забудїнок, -нку, *т.* *В. Б.* Gebäude, *Забудїти, забуджувати, в. а.* räuchern (Fleisch etc.).

Забудька, *ф.* *Н. 5* (палїниця-) *в.*

Забудько 2); забудька, *ф.* *В.* das Vergessen; 2) * *в.* Чорнбїаь.

Забудько, забувачка, *т.* забудькуватий, забудьчивий, *Пар. а.* der leicht

Alles vergisst, der Zerstreute; 2) *Др. с. 32* das vergessene Laib Brot im Backofen.

Забудванє, *н.* das Verbauen; 2) Gebäude, *н.*

Забудувати, *в. а.* verbauen.

Забудьчивість, -ости, *ф.* *Пар;* Vergesslichkeit, *ф.*

Забуван, *т.* *Н. 267*;? забїти за буван *в.* Заткнути за пояс корі.

Забувувати, *в. а.* verstopfen, ein-

machen, füllen *Гр.*

Забундбсїти ся, raues, unfrendliches Gesicht machen.

Забундючити ся, sich ungeberdig, unwillig zeigen; 2) *а.* Захмарити ся.

Забунтувати, *в. а.* *К. I.* 273 zur Empörung, zum Aufstand jmdn bringen.

в. н. *в.* Бунтовати ся, *К.* [schmolzt.

Забура, *т.* der ungehalten wird, der

Забурєне, *н.* Verwirrung, *ф.* Auf-

ruhr, *т.*

Забуртти, *v. a.* in Verwirrung, in Unruhe bringen, Aufruhr erregen; — *са на кого* gegen jmdn aufgebrocht, ungehalten sein.

Забуртати, *v. a.* *АД.* I. 304 einschlagen, einstoßen; 2) *v. n. s.* Буртати.

Забурчати, *v. n.* zu brodeln, zischen, söhmen anfangen.

Забуте, *n. s.* Забуване.

Забутти, *забувати*, *v. a.* *когò* (що), на когò vergessen; — *са* *Р. I. 29. М.* I. 138; б) sich vergessen, vergessenlich sein.

Забутити, *v. n.* *Гол. I.* 131 *с.* Загудити. [der, die leicht vergisst, *Ст.*

Забутний, *a.* *Лис.* забутниця, *f.*

Забутток, -тку, *m. Ф.* das Vergessen; 2) vergessenenes Ueberbleibsel, *Зак.*; 3) Denkmal, *n. Ос.* (63) I. 51. *К.*

Забушувати, *v. n.* anfangen als Freibeuter, als Räuber zu leben.

Забуйлий, *a.* ausgelassen, ungestüm.

Забуйлисть, -ости, *f. Пол.* Ausgelassenheit; Verbissenheit, *f.*

Завага, *f. Ст.* Bedeutung, Geltung, *f.*

Завагонити (-готнити), *v. n.* schwanger werden; *завагонитий а. Н.* 177.

Завада, *f.* Hindernis, *n.* [schwanger.

Заваджати, *v. n.* im Wege stehen, hindern.

Завадити, *v. a.* на себе щось ein Kleid anziehen; 2) *v. n.* *кому* *с.* Пошкодити; 3) *са* *в щòв.* Заченяти. [*К.*

Завадлийвий *a.* anstössig, schädlich, **Заважати**, *заважити* *v. n.* wiegen; Ausschlag geben; * verschlagen, bedeuten *Кв.* 220.

Заважний *a.* schwer wiegend, *Левч.*; 2) *заважний* hinderlich, lästig, *Н.* 205.

Заважити, *заважати* *Левч.*, *v. n.* *с.* **Завагонити**. [digt, offen werden.

Завакувати, *v. n.* vacant, erle-

Завал, *m. ГШ.* Einsturz, *m.*

Заваль, *завала*, *f.* Erdabrutschung, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*; 2) grosse Schneeverwehung, *f.*; 3) Verschanzung, *Баррикада*, *f. К.*

Завальдорога, *m.* unnütze Erdenlast, *Таугенichts*, *m.*; 2) Wegelagerer, *m.*

Завальло, *m. Н. е.* Berges.

Завалина, *f. Фр.* завалище, *n.* Ruin, *f.* Trümmer, *pl.*

Завалити, *завалювати*, *v. a.* zuwerfen, vollwerfen, verschütten, vollstopfen,

verrammeln *Ш. II.* 53; 2) umstürzen.

Завалки, *pl.* angeschwollene Drüsen.

Завальний, *завалистий*, *a.* -а до-рòга, *знмá* mit vielem tiefem Schnee.

Завалувати, *v. n.* stark bellen, *Гр.*

Завальчити *ся* *в ким* mit jmdm in Zank gerathen. [sudein.

Заваляти, *v. a.* beschmutzen, be-

Завалящий, *a. Ке.* II. 77. 260.

320 *gemein*, ordinär; schmutzig; ver-

wahrlost *Левч. в.* Валяти *I. II.*

Завандрувати, *v. n.* einwandern.

Завар, *m.* Absud, Decoct, *m.*

Заварити, *заварувати*, *v. a.* ein-

kochen, kochen lassen.

Заварка, *f. (В.)* Zusatz an Käse etc.

zum Verkochen der жентяця.

Заварувати, *a. a.* ausbedingen,

vorbehalten, versichern; verhüten.

Завархлвити, *(В.)* *с.* **Завергнати**.

Заварюванка, *f.* вурда *у.* sirp

zusammen eingekocht. [feuer, *n. (В.)*

Заватра, *f.* zweites Feuer, Nach-

завбачінем, *adv.* mit Verlaub,

m. Erlaubnis *(В.)*. (*vgl.* вибачайте).

Заввхнути *ся* *рührig* sein, sich

sputen. [die Höhe *С. I.* 18.

Заввйшкй, *adv.* an Höhe, hoch, in

Завволити, *v. n.* *М. II.* 199 wollen,

wünschen.

Завгёт, *adv.* *Лис.* mit Ausnahme.

Завглибкй, *Др. с.* 253 *завглушкй*.

adv. der Tiefe nach, in die Tiefe, tief.

Завгодя, *adv.* frühzeitig, rechtzeitig.

Завгрубшкй, *adv.* der Dicke nach.

Завлар, *m.* Faulenzer, *m.*

Завларувати, *v. n.* faulenzten.

Завдалий, *a. Ч. V.* 1025 *с.* Удалий.

Завдане, *n.* das Aufheben u. Aufle-

gen; Aufgabe, *f.*

Завдати, *завдвати*, *v. a.* *кому* щось

zur Aufgabe machen, aufgeben; на плé-

чи heben u. jmdm aufladen, aufliegen,

aufbürden; жалю — Schmerz, Leid er-

regen, machen, verursachen; брехні —

С. II. 105 Lügen strafen; владйство

кому des Diebstahls zeihen; 2) до когò

У. jmdn benachrichtigen; 3) далёко

когò — weit wohin versetzen, weg-

schaffen; 4) хлб (ровчйну) кваснйм

тйстом mit Sauerteig anmachen; 5) gern

reichlich geben *Н.* 1; 6) — *ся* *в ким*

до прáва *Терм. с.* **Завивати**; *с)* — *ся*

sich vorstellen, simulieren. **Завдати**

ptc. М. II. 34 — *завданий*.

Завдаток, *с.* **Задаток**. [ge, lang.

Завдовж, *завдовжкй*, *adv.* in die Lán-

Завдовити, *v. n.* *Ч. V.* 806 zur

Witwe werden, verwitwen. [ten *Male.*

Завдруге, *adv.* *Ч. II.* 467 zum zwei

Завдячати, *v. n.* verdanken.

Заведене, (-ние), *n.* Brauch, *m.* Sitte

Заведення, *f.*; 2) Institut, *n.* Anstalt, *f.*

Заведенця, *f. К. II.* 42. Einrich-

tung, *f.* Brauch, *m.* [людок.

Заведйсьвіток, -тка, *m. с.* Дуря-

Заввалиско, *n.* Stelle, wo die Er-

де eingefallen ist, od. wo *е.* Abrutschung

stattgefunden hat, *(В.)*.

Завести, *v. a. в.* **Завовати**; *завесло*

ся *хмáрами* der Himmel hat sich mit

Wolken überzogen.

Завейкати, *с.* **Вайкати**.

Завеличати *ся* zu prahlen anfan-

gen, stolz werden *Кв.* 222.

Заверба, *f.* **завербник**, **завербок**, -бка,

m. (В.) Art Weide, *с.* **Луговина** *Гр.* 30.

Завербувати, *с.* **Вербувати**. [вати.

Завередувати, *v. n.* *Кò.* *с.* **Вереду-**

Заверечи, *v. a. в.* **Закнугти** 1).

Завержка, *f. У.* das hingeworfene

Wort, Andeutung, *f. 2)* Ueberwurf, *m.*

Уеберклей, *n.* [Kopf verdreht, verwirrt.

Завернйголова, *m. f.* der die den

Завернути, *завертати*, *v. a.* —

назад zurückleiten; zurückstellen; *за-*

вертаний хлб abermals in den Back-

ofen gesetzt; *лист* retournerieren; *товáр*

аб, wegtreiben; * *кому* *голову* den

Kopf verdrehen, jmdn belástigen; *ptc.*

завернений *Гр.* 30 zum Militär einberu-

fen; 2) — *ся* umkehren, sich umdreh-

en, sich umschlagen. [**Завертнй**; *лйко* ?

Заверт, **завертень**, *m. Н.* 57 ? *с.*

Заверта-головй, Schwindelkopf, *m.*

Завертаняна, *f. с.* **Закрутеня**.

Завергнати, *v. n.* **Ханделасуен**,

eine Affaire machen, *(В.)*.

Завертити, *завертувати*, *v. a.*

ан, einbohren; 2) einwickeln, einhüllen;

— *ся* *сich* —; *с.* **Закрутити** *ся* *К. I.* 124.

Завертка, *f.* hölzerner Riegel, Klin-

ke, *f.* [Sohlitten; 2) *с.* **Оголоблй**, *Зак.*

Завертнй, *pl. е.* Bestandtheil der

Завертобка, *f. m.* auf jmdn lü-

sterne Blicke werfend.

Заверховинний, *a.* hinter dem

Oberlaufe eines Flusses, *К.* [einbringen.

Заверхолити, *v. n.* **Занк** u. **Звист** hin-

Заверчи (**заверечи**), *v. a. У.* wer-

fen; — *слòво* hinwerfen, entgegenen.

Завершати, (-шати) *v. a.* den

Gipfel aufsetzen; * ausführen, vollbrin-

gen, vollenden.

Заверше, *n.* Ort hinter dem Ber-

ge, *m.*; 2) — *завершкòва* *кйсть* Ober-

hauptsthein, *n. В.*

Завести, *заводити*, *v. a.* wohin füh-

ren, leiten; щось *етв.* einführen. in-

stallieren; — *танець* den Reigen eröff-

nen; * *когò*, *надйю* gegen jmdn seiner

Verpflichtung nicht nachkommen; betrü-

gen, täuschen; verführen, verleiten *М.*;

2) — *ся* *з ким* mit jmdm sich gesellen,

с. **Госохати** anfangen; mit jmdm anbinden.

Завестити, *в. a.* *когò* *в чйм* übertreffen.

Завешати, *v. n.* **Зг.** *с.* **Обвешати**.

Завечати, *v. n. с.* **Завичати**; на

старòго sichtlich alt werden.

Завечерити, *v. n.* Abend werden.

Завешати *ся*, *Кò.* 64 sich spru-

ten, *с.* tummeln.

Завжде, *Др. с.* 250; *завжди*, *adv.*

immer, jedesmal, *Не.* *Левч.*

Завждений, *a. М. + Б.* 127 all-

täglich, immerwährend.

Завзивати, *с.* **Завивати**.

Завзўля, *f. с.* **Завўля**.

Завзяте, *n.* **завзяток**, -тку, *m.* un-

gestümes, hartnäckiges Trachten; Ver-

bissenheit; Verbitterung, *f.* Trotz, In-

grimm, Groll, *m.*

Завзяти *ся*, sich nachdrücklich be-

mühen; auf *етв.* versessen, erpicht sein;

2) на *когò* sich über jmdn erbosen, er-

grimmen; *завзятий*, *a.* на *щò* worauf

versessen; 2) erbost, ergrimmt; voll Trutz.

Завивальниця, *(д. -альночка), f. в.*

Покривальниця.

Завивало, (-дйло, -альце *Кò.* I.

262.) *n.* Wickeltuch, Hülltuch, Kopftuch

für verheiratete Frauen; *Нülle*, *f.*; 2) *АД.*

Л. 216 Türkenbund, Turban, *m.* [Bedecken.

I. Завиване, *n.* das Einwickeln;

II. Завиване, *n.* *вйтру* das Heulen

I. Завивати, *с.* **Завити** I. [d. *W. Не.*

II. Завивати *с.* **Завити** II.

III. Завивати, *v. n.* wehen, blasen.

brausen Ш. I. 18.

böse Luft (Zugluft etc.) hat jmdn gelähmt; рогіану — hat im Wachethum geschädigt.

За-в-крашкй, *adv.* такий — во Завкривдно, (-идно), *adv.* кому jmd glaubt Unrecht zu leiden u. ist daher neidisch. [Заволодіти.

Завладати. (-діти), *v. n.* чим в. Завладілець, -ля, *m.* Eroberer, *m.* III.

Завласний, *a.* Зак. в. Власний. Завлекати, *v. a.* Кн. anziehen.

Завлюбки, *adv.* когось, чогось Φ . jmdm zu Liebe, um jmds willen; 2) в. Залюбки *Гол.* III. 130.

Завляг, *m.* завляг, *adv.* *Зап.* II. 353 в. Лягови, в. —.

Завмер, *m.* Св. завмерість, -ости, *f.* ВЕ. das Absterben, Tod, *m.* Abgestorbenheit, *f.* [sterben; verkümmern.

Завмерати, завмерти, *v. n.* ab Zавмерий, *a.* abgestorben, todt.

Завмирок, -рка, *m.* etw. Abgestorbenes.

Завод, -оду, *m.* в. Завід I. 2) 3); 2) Ч. VI. Rath aus 5—6 Schiedsrichtern.

Заводи, *pl.* Wettrennen, *n.*

Заводина, *f.* Creatur, *f.* Geschöpf, *n.*

Заводини, *pl.* Кн. (Пр. VIII. 951) Einführung, Inställirung, Einwirtschaftung; 2) Eröffnung der Hochzeitfeier, *f.*

Завбдистий, *a.* eingebogen, *Нар.*

Заводити, *v. a.* в. Звєсти; 2) wehklagen, weinen; — ся коло чого, в чим sich woinit beschäftigen. [briks-Mod.

Заводский, *a.* zum завод geh., *Фа-*

Заводчик, *m.* Besitzer u. Leiter einer Fabrik; 2) Rädelführer, *m.* Лесв.

Завобвник, *m.* Eroberer, *m.* *Нар.*

Завобець, *m.* в. Підюба.

Завозити, завозувати, *v. a.* etw. wohin fahren, führen; — яму mit herbeigeführter Erde verschütten; поле гнуби mit Dung bedecken; 2) — ся vollauf beschäftigt werden; завобжений, *Oll.* abgetragen, abgenutzt.

Завойбване, *n.* Eroberung, *f.* das Erobern, *n.* III. *Нар.*

Завойбвний, *a.* -а война Eroberungskrieg, *m.* *Нар.* [Ium martagon).

Завойок, *m.* Türkenbund, *m.* (Li-

Завобістий, *a.* -е дерево krumm.

Завобікане, *n.* в. Заняугане.

Заволікати, заволічі, заволокати, *v. a.* bis wohin schleppen; hineinziehen, durchziehen; — нитку в голку einfädeln; — ся sich wohin schleppen, mit Mühe wohin kommen.

Заволікуване, *n.* заволок, -оку *m.* заволочене, *n.* das Eggen.

Заволодіти, *v. n.* чим sich einer Sache bemächtigen, etw. in Besitz nehmen, erobern.

Заволока, *f. m.* ein Hergelaufener; 2) *f.* Haarseil, *n.* Haarschnur *f.* (bei Pferdekrankheiten), *ГШ.*

Заволоком, *adv.*? *Н.* 138 = заволоком в. Влоком IV. 3).

Заволоси, *adv.* Φ . bei den Haaren.

Заволочити, *v. a.* mit dem Eggen fertig werden. [Nadel.

Заволочка, *f.* -голка grosse platte

Завоніти, *v. a.* У. в. Занюхати; 2) — ся atinkend werden (*B.*).

Завонілий, *a.* stinkend.

Завоніти ся, в. Засмердіти ся.

Завора, *f.* Anfabre, *f.* Angewende, *n.* в. Забра.

Заворіте, *n.* *Ме.* 124. Ч. IV. 69 der Bereich, Platz vor ворота, vor dem Thorweg. [girren.

Заворкувати, *v. n.* anfangen zu

Заворожати, (-бжувати). *v. a.* wahrsagen, prophezeien; 2) bezaubern, besprechen, bannen; заворожений bezaubert, daher: unantastbar, unverwundbar III. I. 185. [lich sich benehmen.

Завороніти ся, einer Krähe ähnelnd.

Заворот, *m.* (головя) Schwindel, Taumel, *m.*; 2) в. вавороті, *M.* I. 22 am Wege, unterwegs, im Vorbeigehen.

Заворот, *f.*? Keim, *m.* (Φ).

Заворота, *pl.* *Н.* 57 в. Ворота; рот без заворот loses Maul *Ос.*(61)IV.31.

Заворотчи, *pl.* die Enden des Radzirkels. [(Coenurus oerebralis) *Вол.*

Заворотник, *m.* Drehwurm, *m.*

Заворохобити, *v. a.* aufrühren, aus der Fassung bringen.

Заворшити, *v. a.* aufrütteln.

Заворсити ся, mürisch, barsch werden; ваворсило ся на дворі der Himmel wurde trübe; заворсений = захмурений. [kommen, sich rühren.

Заворшити ся, in Bewegung

Заворчати, *v. n.* zu knurren, zu

knurren anfangen. [дістати.

Zavoskomiti ся, — Oskominy Zavoskomi, *v. n.* erobern; unterjochen; obliegen. [vörderst.

Завперёд, *adv.* am allerersten, zu-

Завперувати, *v. n.* störrig, balstarrig werden. [merdar, (-егда *Кв.* 124).

Завсєгда, (-ди), *adv.* immer, im-

Завсєдний, *a.* alltäglich *M. + E.* 350; immerwährend, *He.* [грати.

Завстигнути, *v. n.* Φ . s. Всти-

Завстидати, *v. a.* beschämen; — ся schamroth werden.

Завсюди, *adv.* *M.* II. 106 в. Завсєгди.

Завтовшкй, *adv.* *P.* I. 104 der Dicke nach, diok. [Вторити.

Завторити, *Моз.* завторувати, *v.*

Завтра, *Мі.* IV. 528. савтрички, *adv.* morgen; до — bis —.

Завтрий, (день) *M.* II. 138, савтрий.

до савтриого *P.* II. 68; (*Кв.* II. 29)

жити в савтром *ВЕ.* auf den morgigen Tag bedacht sein, савтришний.

(-трам-) *a.* morgend, der morgende, nächstfolgende Tag.

Завтякати, *v. n.* vermögen, sich, unterziehen, stehen цось спробити (Φ).

Завузли, *v. a.* den Knoten machen, *С.* [mit Auswüchsen hinter den Ohren.

Завушниця, *pl.* Schweinekrankheit

Завхопи, *pl.* Anwandlung, *f.* *Нар.*

Завчас, завчасу, *adv.* frühzeitig, bei Zeiten, zur rechten Zeit. [zeitig, *Цу.*

Завчасний, *a.* früh, vorzeitig, zu

Завчасно, *adv.* в. Часто, почащо.

Завчерашний, *a.* vorgestrig, *M.* III.

Завчєром, *adv.* vorgestern, *Оз.* 193.

Завчєсте, (-я), *n.* III. II. 249 Ehren-

bezeugung, *f.* festliche Bewirtung?

Завший, *a.* *Под.* stel. [breit.

Завширшкй, *adv.* in die Breite,

Завьяв, *f.* в. Завьявок. *К.*; 2) Fruchtansatz, Fruchtkeim, *m.*; 2) abrutschende Erde an Abhängen. *Gr.* 30.

Завязати, завязувати, *v. a.* zubinden, unterverbinden, einbinden; anknüpfen; 2) товариство stiften, gründen; — ся sich bilden, s. entwickeln, s. enspernen, s. ansetzen (бвоч) sich häupteln (капуста).

Завязе, *n.* Statur, *f.* Körperbau, *m.*

Завязи, завязини, *pl.* Grundlegung

e. Wohngebäudes u. Festmal dabei.

Завязистий, завязуватий, *a.* kernhaft, kernfest, stämmig; ausdauernd.

Завязка, *f.* Verknüpfung, Schürzung, *f.* Band, *n.* Binde, *f.* Knoten, Ansatz, *m.*

Завязник, *m.* *B.* Fruchtknoten, *m.* (germen); 2) Rothwurz, *f.* Heidecker, *m.* (Tormentilla erecta).

Завязнути, *v. n.* stecken, heften bleiben, *P.* I. 8. *Кв.* 276.

Завязок, -ску, *m.* Keim, Embryo; Fruchtansatz, *m.*; 2) das Werden, Wachsthum; 3) Capacität *f.* не має -ску в голові (Φ .) ist schwachsinnig.

Завялий, завялстий, *a.* eingetrocknet, verwelkt; zur Magerkeit hinneigend; zähe, sehnig. [trooken, zähe werden.

Завянути, *v. n.* verwelken, welk,

Завяга, *f.* в. Зрага.

Загавити ся, *См.* sich vergaffen.

Загавкати, *v.* Забрєкати.

Загагакати, *v. n.* mit weiter Stimme zu singen anfangen (*v.* дяк).

Загад, *m.* в. *Накан.* Auftrag, *m.*

Загадājко, *m.*?

Загадати, загадувати, *v. a.* собі цось sich etw. denken (um dasselbe errathen zu lassen); ersinnen; 2) ein Räthsel, ein Problem aufstellen, aufgeben; anfragen, gebieten, befehlen, кому цось *He.*; 3) gedenken, e. Gedanken fassen, beabsichtigen, bezwecken, цось спробити; — ся sich in Gedanken vertiefen.

Загадка, *f.* Räthsel, *n.*; 2) Aufgabe, *f.* Problem, *n.*; 3) Berufkraut, *n.* (Eri-

geron canadense). [selhaft.

Загадочний, загадковий, *a.* räth-

Загадочність, -ости, *f.* Räthsel-

haftigkeit, *f.*

Загадуване, *n.* в. Загадати etc.

Загадати, *v. a.* \S . leichtfertig

jmdm übergeben, кому цось.

Загай, *m.* ланя як загай Φ . (*Кол.*

38)? üppiges Weidengestrauch; 2) загай *pl.* Unordnung, *f.* *vgl.* Загаїти.

Загайка, *f.* в. Гайка.

Загаїти, загаявати, *v. a.* чим цось vollstopfen, verlegen; 2) aufhalten, verzögern, unterbrechen; — ся збєгн, зякумен, sich aufhalten.

Загал, *m.* das Ganze, die Gesamtheit, das Gemeinwesen *Ном.* III. 27.

загалом, в загалі Alle in-gesammt; im

Allgemeinen, überhaupt.

Загалюкати ся, durch eitles Geplär zerstreut werden u. etw. vergessen.

Загалень, -ля, *Н.* загальник, *м.* Gemeinplatz, *т.* vage, banale Phrase.

Загальмувати, *в.* Гальмувати 1).

Загальний, загальний, *До.* *Важ.* *а.* allgemein, Gesammt-, Haupt-, universal; total.

Загальниця, *ф.* Fleischwoche, -zeit, *ф.*

Загальність, -ости, *ф.* das Allgemeine; Allgemeinheit, Gesammtheit, *ф.*

Загальній, *ф.* allgemeine Versammlung, *Ніс.*

Заганка, *ф.* *Wgr.* XVII. s. Заганка.

Заганути, *в.* *а.* s. Заганати; 2) *ва* корбъ *У.* nach jmdm fragen.

Заганати, *в.* *а.* hinein-, ein-treiben; verschlagen; — ся eindringen, hineinstürzen; sich überstürzen, voreilig sein, * *ва* далёко zu weit gehen.

Заганкати ся, *За.* s. Заганати ся.

Загар, *т.* Kohlendunst, *т.*

Загара, *ф.* auflodernde Hitze; *Leidenschaft, *ф.* *См.*; 2) Lichtnelke, *ф.* (*Lychnis chalcadonica*).

Загарадяти, *в.* *а.* щось кому *в.* Придбати.

Загарадрювати, *в.* *а.* *Н.* щось чим mit Wust verlegen, vollstopfen.

Загарбати, загармати, *в.* *н.* etw. an sich reissen u. es verderben.

Загарбувати, *а.* s. Загарбувати.

Загаркати, *в.* Гаркати. [erig *ОП.*

Загарлиний, *а.* feuerfängend; feu-

Загартий, *а.* abgehärtet, *См.*

Загартка, *ф.* s. Загортка, *В.*

Загартувати, *в.* *а.* abhärten; die Härtung geben.

Загасати ся, *П.* кінь sich überreiben, s. müde abtreiben.

Загасати, загаснути, *в.* *н.* verlöschen, auslöschen (*в.* *н.*). [löschen (*в.* *а.*).

Загасити, загасувати, *в.* *а.* aus-

Загати, (*д.* -атка), *ф.* s. Гатка; 2) Einkleidung der äusseren Hauswände mit Stroh u. A.

Загати вода, *т.* fabelh. Wesen, das die Gewässer abdämmen kann, *Нз.* 78.

Загати, загачувати, *в.* *а.* s. Гати.

Загачити, *в.* *а.* anhängen, anhängeln.

Загачка, *ф.* Haken, Zahn, *т.*

Загачка, *ф.* s. Гайка, *Ніс.*

Загвядковий, *а.* s. Затичковий.

Загвядити, загвяджувати, *в.* *а.* zunageln; vernageln (коня, пушку).

Загвядок, (-гвяд-), *н.* *дка.* *т.* *а.* Затичка, льбник.

Загвяд, (*д.* -бвчок), *т.* загвяд *ф.* *Дев.*

загвядиль, -ели, *ф.* das Verderben; Vernichtung, *ф.* Untergang Tod, *т.* *Гол.*

III. 346. [загибнути ся, *Т.* sich krümmen.

I. Загибати, *в.* *а.* s. Загибати;

II. Загибати, *в.* *н.* untergehen, umkommen.

[tödtlich.

Загибильний, *а.* *Кл.* verderblich,

Загибиль, *а.* *У.* verloren, verschollen.

Загичувати ся, stottern.

Загичити, *в.* *а.* §. *Н.* 75 sohagen.

I. Загич, -ну, *т.* *Тод.* *т.* III. I. 38.

II. Загич, *т.* Beuge, *ф.* *Пар.*

Загинати, *в.* *а.* biegen, ein-um verbiegen; krümmen; um-zurück-aufschlagen.

Загинка, *ф.* Falte; Biegung, *ф.*

Загичнути, *в.* *н.* verloren gehen, umkommen, zugrunde gehen.

Загиччастий, *а.* gebogen.

Загичити, *в.* *а.* verderben, verlieren; vergeuden.

Загич, -ону, -бна, *т.* Ort wo das

Vieh ein getrieben wird, Hürde, *ф.* *С.*

I. 39. II. 43; 2) Eintreibung, *ф.*; 3)

Fischfang von Mehreren, ausgeführt; 4) dh.

eine tiefe Furche abgetheiltes Ackerfeld.

Загичай, *т.* (*В.*) s. Погониц (при

пльсі). [einem Berge.

Загич, *н.* Ort (Dorf etc.) hinter

Загичуювати, ?

Загичний, загичский, *Ф.* *а.* jenseit

des Berges, von hinter den Bergen.

Загичити, *в.* *а.* bitter machen.

Загичок, -вка, *т.* *Luts.* *gr.* 175

Kopfkissen, *т.*

Загичати, *в.* *а.* s. Глаги; —

ся unter einander Frieden machen.

Загич, *т.* *За.* загич, загича, *ф.*

(*В.*) вділати кому — jmdm Verderben

bereiten; Untergang, *т.* Vernichtung, *ф.*

Загичжена, *н.* das Ebenen, Glätten.

Загичити, загичжувати, *в.* *а.*

ebnen, glätten; 2) ver-tilgen; загич-

дило ся *ва* ним jede Spur ist nach

ihm verschwunden.

Загичина, *ф.* s. Загичина.

Загичский, *adv.* s. Загичский.

Загичка, *ф.* s. Пльшка.

Загубити, *в.* Заплішити.

Загубити, *в.* *а.* dicht u. gedrängt machen, — місце in dichter Menge einnehmen; * über-tölpeln *ЛД.*

Загуб, *т.* загубина, *ф.* *В.* загублене, *н.* *Пол.* Vertiefung, Einsenkung, *ф.* Oehrohen, gebildet vom blatt-

artigen Ansatz am Blattstiele, *В.*

Загубити ся sich vertiefen.

Загубчастий, *а.* vertieft, hohl eingedrückt, *В.* [II. (забити кому —)

Загубувати, *в.* *а.* *Мог.* s. Глуз

Загубувати, *в.* *н.* s. Глузувати.

Загубати, *в.* *а.* über-tölpeln mit Geschrei etc.; *ч.* Hunden *Нз.* 9? bellen;

2) *детину* плачучу чим beschwichtigen.

Загубити, *в.* *н.* taub werden;

verstummen: вість; 2) ersticken, ein-

gehen (von zu dicht stehenden Pflanzen).

Загубити, загубити *в.* *а.* be-

täuben, über-täuben; ersticken.

Загубка, *ф.* stokolоса — Trespel,

ф. Dort, *т.* (*Bromus secalinus*).

Загубний, *а.* über-täubend, er-

drückend, erstickend, *В.*

Загубити, *в.* *а.* §. verdammen.

Загубити, загубити, *в.* *н.*

hinblicken; nachsehen, nachschauen.

Загубити ся, s. Загубити ся.

Загубуван, *н.* öfteres Ansehen,

Hinschielen, Nachschauen.

Загубити, *в.* *а.* s. Заганати.

Загубити, загубити, *в.* *н.* faul

werden; загубий angefault. [erfüllen.

Загубити, *в.* *а.* mit Faulbrut

Загубити, *ф.* *gew.* *pl.* die Weichen.

Загубити ся (на корб) zornig auf

gebracht werden, erzürnen; grollen.

Загубити ся sich einnisten.

Загубити, *adv.* mit in den Schos

gelegten Händen, mit verschränkten

Armen.

I. Загубити, загубити s. Загубити.

II. Загубити, *т.* das Bräuen des Brotes

in Backofen mittels angefanter Flamme.

I. Загубити, загубити, *в.* *а.* s.

Замісити (в діжні).

II. Загубити, *в.* *а.* хліб в печі

das Brot im Backofen durchs nahe An-

schüren des hellen Feuers, od. dh. glü-

hende Kohlen rostbraun anlaufen las-

sen, bräunen. [гит II.

Загубити, *ф.* dürres Reisig zu За-

Загубити, *т.* gekrümmt; 2) *Knicker, *т.* [Fäulnis anfüllen.

Загубити, *в.* *а.* mit Unrath od.

Загубити, s. Заганати; 2) *verfän-

glich sprechen od. fragen etc.

Загуба, *adv.* *У.* frühzeitig.

Заговини, *пл.* *Р.* I. 202. *С.* I. 29.

letzter Fleischtag vor den Fasten, Fa-

stenabend, *т.*

Заговити, *в.* *н.* und — ся, *ва-*

влити ся das Fleischessen beschliesen,

zu fasten anfangen.

Заговир, -ору, *ваговирок*, (*Фр.*) *т.*

Verabredung, Verschwörung, *ф.* Complot, *н.*

Заговорець, -рця, *т.* Verschwö-

gener, Verschwörer, *т.* *ОБ.*

Заговорити, *в.* *н.* anfangen zu

reden; до *кого* anreden; *в.* *а.* Andere

nicht zu Worte kommen lassen; — *с-*

би кому *Кл.* jmds Rede auf etw. An-

deres leiten; 2) s. Заговити; 3) —

ся ins lange Reden hinein kommen; *в-*

gessen was man spricht; *ваговирувати*

ся irre reden, *Кл.* [macht: -а *сокіра.*

Загубити, *а.* sehr stumpf ge-

забуда, *ф.* s. Загубити. [tragen.

Загубити, *в.* *а.* Заганати; 2) auf-

Загубити, *н.* das Zufriedenstellen,

Vergütung, *ф.*

Загубити, загубити, *в.* *а.* zu-

friedenstellen, begütigen; jmdm etw.

vergüten; begleichen; — ся *в* ким sich

mit jmdm worüber einigen, ausmachen,

vergleichen, übereinkommen; 2) er-

warten *Нз.* 51.

Загубити, *С.* II. 115, *ва* годя, *С.* I. 91.

Оз. 116. *adv.* zeitig, zur rechten Zeit;

frühzeitig, vorzeitig.

Загубно, *adv.* s. Загубно.

Загубувати, *в.* *а.* s. Глузувати.

Загубити, *в.* *а.* heilen; — ся zuheilen.

Загубити, загубити, *в.* *а.* ent-

blößen, aufdecken; 2) в салдати als

Soldaten kahl scheren lassen, *III.* I. 295.

Загуба, *ф.* Plackerei, *ф.* s. Морка.

Загубити, *в.* *а.* verkeilen, ver-

nieten.

Загубово, *н.* s. Загубово, 2).

Загубовик, *а.* -ий лист Titel-

blatt, *н.* *Пар.*

Загубово, -вку, *т.* Kopfstück beim

Bette; 2) Kopfkissen, *т.* *Гол.* III. 372;

3) Titel, *т.*

Заголодний, (*Фр.*) заголодаваний. *a.* ausgehungert, durch öfteres Hungerleiden verkuümmert.

Заголомшати. *v. a.* betäuben, übertölpeln; ersticken.

Заголубити. *v. a.* blau färben.

Заголубити. *v. n.* anfangen blau zu schimmern, sich bläuen.

Загомоніти. *v. n.* anfangen zu schallen, hallen, lärmern, laut zu sprechen.

Загони. *m.* Ч. I. 199 а. Зґагін 1).

Загона. *m.* загонистий, *a.* zu weit gehend, voreilig, heftig, ungestüm, hitzig.

Загоніць. -ця, *m.* *dim.* с. Зґагін 4).

Загонистість, -ости, *f.* *Пар.* Jähe des Gemüthes, Voreiligkeit, *f.*

Загонсвий, *a.* -а урґава поля Ветbau, *m.*; -а шляхта аскербauend.

Загбра. *f.* *N.* с. Berges. [*Кс.* II. 93.

Загордіти ся. übermüthig werden

Загорічати. *v. a.* heiss machen.

Загорідь. *f.* *К.* в. Загоріжа.

Загорілий, *a.* загорілець, -дця, *ГШ.* *m.* fanatisch; Heissporn, Fanatiker, Eiferer, *m.*

Загорілість, -ости. *f.* загоріліство, *n.* *Пар.* Fanatismus, *ш.*

Загоріти. *v. n.* verbrennen, verdorren; 2) durch Kohlendunst betäubt werden; 3) — ся zu brennen anfangen, entbrennen sich entzünden; * sich entflammen, sich begeistern чим до чоґо, *ГШ.*

Загорніва, *n.* Kleidung, *f.*

Загорніти, *v.* Загорґати. [*IX.* 100.

Загорібований, *a.* gehässig *Ос.* (62)

Загоріда, *f.* Verzäunung, Hürde *f.*

Загоріда, *n.* Verschlag, *m.*; 2) Feld nahe beim Dorfe, *n.* (в царині); 3) kleine Grundbesitzung.

Загородіти. загоріджувати. *v. a.* ein-verzäunen, versperren.

Загородний, *a.* hinter den Gärten.

Загородник. *m.* † Frohnbauer mit 3 Joch Grundbesitz, Häusler, Hintersass, *m.*

Загоріжа, *f.* *C.* II. 100 Zaun, *m.*

Загоріти, *f.*

Загорґати, загорґувати, *v. a.* zusammenscharren, verscharren; 2) etw. an sich reissen, bringen; — ся в одіґжу, ein Kleid anziehen.

Загорґяна, *Гол.* III. 386, загорґка, *f.* Oberkleid der Frauen, *n.*

Загорювати, (-орув-), *v. a.* mühselig erarbeiten, erwerben.

За-гбріча, *adv.* * auf frischer That; ohne zu verschieben.

Загостіти, загошувати, *v. a.* v-gostювати ся als Gast einkehren; (auf lange Zeit) gastlich einziehen, sich g. einrichten. [*bereiten, vor-zubereiten.*

Заготівити, (-вляти), *v. a.* *Левч.* Заготівка, *f.* *Под.* заготівлена, *n.* Zubereitung, *f.* [-е Ankunft.

Загощенє, *n.* gastlicher Einzug,

Заграбати, *v. a.* с. Грабати.

Заграбити, *v. a.* с. Грабити 2).

Заграда. *f.* (*лемк.*) Friedhof, *m.* с.

Загорода. [*би му бчи!* soll erblinden!

Заградіти, *v.* Загородіти; -яло

Заградник, *m.* Obstgärtner, *m.*

Загражати, *v.* Загрозіти.

Заграніця, *f.* Ausland, *n.*

Загранічати ся, in Grenzstreitigkeiten gerathen, *v. kим.* [*wärtig.*

Загранічний, *a.* ausländisch, aus-

Заграіти. *v. n.* anfangen zu spielen, aufspielen; ertönen; *v.* Граіти; *карту:* ausspielen.

Загреб, *m.* in heisser Asche gebak-

кener Kuchen, -es Brot *C.* II. 16.

Загребати (-гріб-) заребеті, *v. a.* verscharren, zusammenscharren; auf die Seite schüren: жар в печі, *v.* Гребеті

vergraben. [*räuberisch.*

Загребущий, *a.* Alles zerstörend;

Загребіти, *v. n.* donnern; ertönen,

er aufbrausen, rauschen: в оґаю *Гол.*

Загрівий, *a.* weiss aber um den

Hals schwarz: вієдґя.

Загрівати, загрізати, *v. a.* mit

den Zähnen zerreißen, todt beißen;

2) *dh. grossen nagenden Kummer jmdm

das Ende bereiten; 3) — ся in über-

mässigen Kummer u. Gram verfallen.

Загрімити, *v. n.* donnern; ertönen,

er aufbrausen, rauschen: в оґаю *Гол.*

Загрівий, *a.* weiss aber um den

Hals schwarz: вієдґя.

Загрівати, загрізати, *v. a.* mit

den Zähnen zerreißen, todt beißen;

2) *dh. grossen nagenden Kummer jmdm

das Ende bereiten; 3) — ся in über-

mässigen Kummer u. Gram verfallen.

Загрімити, *v. n.* donnern; ertönen,

er aufbrausen, rauschen: в оґаю *Гол.*

Загрівий, *a.* weiss aber um den

Hals schwarz: вієдґя.

Загрівати, загрізати, *v. a.* mit

den Zähnen zerreißen, todt beißen;

2) *dh. grossen nagenden Kummer jmdm

das Ende bereiten; 3) — ся in über-

mässigen Kummer u. Gram verfallen.

Загрімити, *v. n.* donnern; ertönen,

er aufbrausen, rauschen: в оґаю *Гол.*

Загрівий, *a.* weiss aber um den

Hals schwarz: вієдґя.

му щось jmdm etw. androhen; чим womit drohen; — ся на коґо *v.* Завіяти ся на к.

Загрозити (-маджувати), *v. a.* mit dem Rechen wegharken. [*verstoekt.*

Загрубілий, *a.* *Км.* grob, roh, hart,

Загрубіти, *v. n.* dick, grob werden.

Загрудє, *n.* der dritte Brustring.

(bei Insecten). [*Brust.*

Загрудний, *a.* Brust-, hinter der

Загрудіти, *v. a.* beflecken, be-

schmutzen.

Загруднути, загрудіти, загруді-

нути, *v. n.* in e. Sumpf hineinfallen,

gerathen, versinken; 2) untertauchen.

Загуба, *f.* *Пар.* Verderb, *m.* das

Verderben; Vernichtung, *f.*

Загубити, *v. a.* verlieren; 2) ver-

niichten; — душу die Seele verderben,

die Seligkeit verwirken; — ся verloren

gehen, in Verlust gerathen.

Загубиль, -ели, *f.* *Пр.* VIII. 166

Verlust, Schaden, *n.* *Др.* с. 191 das

Verlorene.

Загубник, *m.* Verderber, *m.* *Пар.*

Загубнати, *v. n.* näseln.

Загуготіти, *v. n.* dumpf schallen, *М.*

Загудати, *v.* Заграіти. [*діти.*

Загудіти, *v. n.* *Кс.* II. 33 а. Гу-

Загудіти, *v. n.* dumpf erschallen,

ertönen, erdröhnen; 2) gurren. [*ся.*

Загудіти ся, §. с. Збаламути

Загудати, *v. a.* с. Гукати 1).

Загудати, *v. a.* детину *v.* Забавити.

Загудати, *v. a.* verführen, verlock-

ken, *Ф.* [*m.* с. Збавка, Spielerei, *f.*

Загудка, *f.* *ген.* *pl.* Zeitvertreib,

Загудувати ся, *He.* zu lange auf

dem Spaziergange ausbleiben, über dem

Lustwandeln Alles vergessen.

Загудкати, *v. a.* mit Geschrei

übertölpeln.

Загудати, *v. a.* ліхо *He.* dh Tan-

zen u. flottes Leben seinem Ungemach

ein Ende machen.

Загуденє, *n.* загуденок, -нка, *m.*

Платз, Feld, etc. hinter dem гудно.

Загуденний, *a.* hinter dem гудно

liegend. [*heftig schütteln.*

Загудувати, *v. n.* ким *Ф.* jmdm

Загудити, (-рїти), *v. a.* с. Забала-

гурїти (*B.*). [*seln;* erdröhnen, poltern.

Загуркотити, *v. n.* kollern, ras-

За-гурт, *adv.* *М.* II. 132 unter ei-

nem; insgesamt.

Загуря, *f.* *У.* с. Загудка.

Загуднути, загудіти, *v. a.* sich

verdichten; dicht, dick werden.

Загудети, *v.* Загудіти, *Оц.* §. 201.

Загудіти, *v. a.* verdichten, ver-

dicken.

Загудтати, *v. a.* übertäuben; 2) be-

schwoichtigen; 3) — ся sich vergaffen,

in Zerstreuung etw. vergessen.

Загудти, *v. n.* den Laut „huu!“ von

sich geben, dumpf (klagend) ertönen;

2) dahin schwinden, verschollen sein:

було таї загудо.

Загудати, *v.* Загудіти.

Загудкати, *v. n.* III. II. 35 zu

sohnattern anfangen.

Загудотати, (-рїти), *v. n.* zu

kreischen, zu röcheln anfangen.

Загудлати, *v. a.* mit Glas einmachen.

Загосподарованє, *n.* Einwirt-

schaftung, *f.*

Загосподарувати, *v. a.* dh Nach-

hilfe beim Wirtschaftsbetrieb jmdm wohl-

habend machen; — ся sich einwirt-

schaften; загосподарований, *pte.*

Загудувати, *v. a.* щось den

Grund zu etw. legen.

Зад, задґ, *m.* Hintertheil, *m.* Hin-

terstück, *n.* das Hintere; Steiss; Hin-

terwagen, *m.*; на-зад *adv.* nach hinten,

zurück, *Мі.* IV. 529.

Задґа, *f.* *Мор.* (*Илс.*) 37?

Задавати, задати, *v. a.* aufge-

ben, auflegen, *v.* Задати; задати ся

ГЕ. (*Пр.* III. 26), — ся задачю щось

сробіти *Км.* den Vorsatz machen, sich

vornehmen, sich zur Aufgabe machen,

eifrig trachten.

Задавити, задавлювати, *v. a.* er-

drücken, eindrücken; задавлений соп-

сав; 2) erwürgen; — ся sich die Speise-

röhre verstopfen. [*tis;* Halsbräune, *f.*

Задавка, задавлячка, *f.* Diphtheri-

Задавненє, *n.* Verjährung, *f.* *Term.*

Задавніти, задавнювати, *v. a.* ver-

altet machen; — ся sich verspäten;

2) verjähren; задавненє право Verjäh-

rungsrecht, verjährtes R.

Задавнілий, *a.* *Term.* с. Застарілий.

Заданє, *n.* с. Задача. [*sonst.*

Задар, задаром, *adv.* vergebens, um-

Задаріти, *v. a. He.* dh Geschenke, dh Bestechung etw. gewinnen, erwerben.

Задато́к. -тку, *m.* Drangabe, *f.* Drangeld, Angeld; 2) Unterpfand, *n.*; 3) Element, *n.*

Задáча, *f.* Aufgabe, *f.* Пол. К.

Задвигáти, *v. n.* sich rühren, s. regen, *He.*

Задвижа́ти, *v. n.* erbeben.

Задвійни́й, *a. III.* doppelt, zweifach.

Задвійник, *m.* — яйцяслистий ei blütriges Zweiblatt (*Listera ovata*).

Задвійня́к, *m.* Doppelquall, *f.* (Diphyes). [terraum des Hofes, *m.*

Задвіре́, *n.* задвірок, -рку, *m.* Ніп.

Задвірко́вий, Ч. IV. 557 за-

двірний. *v.* Затя́льний; задвірний

суд К. (Пр. II. 317) † königliches Ge-

richt für die nicht vollberechtigten Unterthanen, *Ліс.*

Задво́е, *adv.* doppelt.

Задемчи́кова, *s. a. f. N. e.* Berges.

Задена́ти, (-дин-) *v.* Задня́ти.

Задеревені́лість, задереві́лість, -ости *f.* Erstarrtheit, *f.* Ваг.

Задеревені́ти, задереві́ти, (-рв-) *v. n.* erstarren (wie Holz), *ptc.* -ілий

Задержали́сть, -ости. *f.* Ausstand, Rückstand, *m.* Term.

Задержана́, задержу́ване, *n.* das Anhalten, Aufhalten; Vorenthaltung, *f.*

Задержа́ти, задержу́вати *v. a.* aufhalten, zurückbehalten; пла́ту кому́сь den Lohn vorenthalten; задержали́ нарости ausständige Zinsen, *Term.*

Задержа́ка, *f. Term.* *s.* Застереже́на.

Задері́й, *m. scherzh. Reimw.* zu Андри́й, II. 249 *v.* Задерпа́ти.

Задерти́, задерпа́ти, (-дир-) *v. a.* greissen; (— ся) splittieren, Splitter

reissen; — хуїт in die Höhe heben; — ніс die Nase rümpfen, hoch tragen; *когò словами necken, auf jmdn sticheln; — ся в ким mit jmdm anbinden, — verderben. [nach oben aufwirft.

Задертобки́й, *a.* der die Augen

Задесе́ньскі́й *n.* задесе́нець, -нця, *m.* hinter, jenseits des Fl. Десе́на, II. 267.

Задесе́нци́на, *f.* Land hinter der Десе́на, *n.*

Заде́яти, заде́ювати. *v. a.* verschleppen; verlegen, einstellen, flicken: ді-

ру́; — ся verschoben, verjährt, ver-

gessen werden. [erklingen.

Задзвені́ти, зазвенко́ти, *v. n.*

Задзвоні́ти, *v. n.* zu läuten, zu klingeln, zu summen etc. anfangen. [fangen.

Задзвуча́ти, *v. n.* zu summen an-

Задво́рити, *v.* Дво́рити.

Задзюркоті́ти, *v. n.* rieseln, sprudeln Кв. 306.

Задив, *m.* Verwunderung, *f. V.*

Задиві́ти ся, (-вля́ти, -влюва́ти) на щось den Blick auf etw. wenden, etw. aufmerksam, anhaltend betrachten, на когòсь auf jmdn schauen u. ihn befolgen, nachahmen; jmdm nachmahen; 2) sich vergaffen. [Anschauung, *f.*

Задівля́не, задівлю́ване, *n. B.*

Задивува́ти ся *v.* Здивува́ти ся.

Задимі́ти, (-мля́ти), *v. a.* voll Rauch machen; räuchern; — ся vom Rauche schwarz werden. [pugnax).

Задира́к, *m.* Kampfahn, *m.* (Tringa

Задира́ка, *n.* задиракува́ти, *a.* händelsüchtig, raufstüchtig, Raufbold, *m.*

Задира́ти, *v.* Заде́рти.

Задіри́стий, *a. s.* Заді́лий, *Лесв.*

Задирка́, *f.* die sich abreisende Haut oberhalb an den Fingerspitzen.

Задірча́стий, *a.* -а дошка split-

ternd; ніс aufgeworfen.

Задих, *m. s.* Дихави́ця.

Задиха́ти, *v. n.* чим nach etw. riechen: вода́ сірку́ю ist schwefelhaltig; 2) — ся ausser Athem kommen; sich verschrauben, keuchen. [вичний.

Задихли́вий, (-дйшл-) *a. s.* Ді́ха-

Заді́вадісь, *adv.* Зс. hinten, rückwärts.

Заді́вати, заді́нути, заді́ти, *v. a.* etw. wo verschleppen, hinthun; verstecken; — ся verloren gehen, *s.* Поді́ти.

Заді́духа́ти ся, *v.* Зау́гати ся?

Заді́лува́ти, *v. a. s.* Попра́тати,

Заді́ляне́ць, -нця, *m. Гол. s.* Гі́рняк, гірня́н. (vgl. Ді́л). [перемі́тка.

Заді́р, *m.* gestickter Saum an der

Заді́рча́тий, *a. Пол.* splittierig.

Задкува́ти, *v. n.* Мор auf das Hintere fallen? [2) wegen, halben.

Задля́, *praep. s.* Для́, für, *C. He.*;

Задля́ти ся, *M. II.* 143 verweilen, sich aufhalten; зогє́рн, säumen; sich in die Länge ziehen *Лесв.*

Задму́х, *m.* Anlage, Natur, *f.* вло-

дйський — у когò (Фр.)

Задму́хнути. *v. a.* ausblasen.

Задни́й, *a.* der hintere, Hinter-; rück-

wärtig; -а страж Arriergarde, *f. Term.*

Задні́к, *m.* hinteres Stiefelbrett.

Задні́ти, заде́нати, *v. a.* обчуку mit zweitem Boden das Fass absperren; *ptc.* заде́нений (заді́нований Цу.).

Задни́ця, *f.* das Hintere, Gesäss;

2) der hintere Theil des Weiberkleides *сáпаска Сб. I.* 343 (*opp.* передни́ця).

Задні́чий, *a. Пол.* Gesäss-, -а кість Steissbein, *n.* [des Дні́рò

Задні́прóвий, *a.* hinter, jenseit

Задні́пря́нець, -нця, *m.* Bewohner des jenseitigen Dnieperufers, *m.*

Задні́стрі́ньскі́й, *a.* hinter, jenseit des Dnicérep.

Задня́нка, *f.* Mastdarm, *m.*

Задобі́де, *n. Me.* 393 die Zeit vor dem Mittagsmal = за (час) до обі́ду.

Задобі́дний, *a. Ліс.* vor dem Mittagsmal. [mehr, *Ліс.*

Задобре́, *adv.* nichts für ungut, noch

Задобри́ти, *v. a.* когò begütigen, gewinnen; — ду́шу etw. Gutes, Lekerkes verzehren.

Задобу́ти ся, *v.* Запомочі́ ся.

Задовба́ти, (-бувати), *v. a.* einmeisseln, einstemmen, einlassen; einprägen Кв. 83.

Задово́го, ще — до noch lange vor К.

Задовжа́ти, задовжу́вати, *v. a.* verschulden, mit Schulden belasten; — ся in Schulden verfallen; 2) *v. n.* hinter sich etw. sich langschleppen lassen; 3) in die Länge ziehen: він не задовжит wird nicht mehr lange leben. [denheit, *f.*

Задово́лене, *n.* Befriedigung, Zufrieden-

Задово́ляти, (-волья́ти *He.*) задово́ляти, *v.* befriedigen, zufriedenstellen; *ptc.* задово́лений zufrieden.

Задо́їти, *v. a.* теля́ dh Abmelken der Miloh das Kalb im Säugen u. Ge-

deihen beeinträchtigen.

Задóк, -дка, *m. dim. s.* Зад. [Häuses, *T.*

Задомашни́й, *a.* ausserhalb des

Задопта́ти, задо́тувати, *v. a.* nie dertreten, zertreten.

Задóр, (задьóр), -óру, *m. Ко.* 44.

Zwist, *m.* Fehde, *f. K.*; 2) *v.* Завзяток.

Задóсить, задо́ста, *adv.* genug, bei

weitem ausreichend. [ersticken, *Под.*

Задóхнути ся, *v.* Заді́хати ся;

Задра́, *f.* Splitter, der in d. Leib sich einschlägt; 2) *v.* Задирка.

Задра́чка, *f.* Streit, *m.* Zerwürfais, *n.*

Задри́лати, *v. n.* trippeln, ausschlagen.

Задрижа́ти, задрожáти, *v. n.* erzittern, erbeben.

Задри́ботіти, *v. n.* trillern; schnell u. ungeduldig sprechen, *M.*; 2) trippeln Кв. 18.

Задри́па, задрі́панка, *f. III.* I. 342

Weib mit zerlumptem, unten aufgedrieseltem Kleid; 2) liederliche Dirne. [*m.*

Задри́панець, -нця, *m.* Haderlump,

Задри́пати, *v. a.* unten aufdrieseln, zerreissen; *ptc. f. s.* Задри́па 1)

Задробня́кова, *f. N. e.* Berges.

Задросни́й, *a. M. II.* 173 eifersüchtig.

Задрочі́ти ся, gereizt werden.

Задру́тець, -ця, *m. Ліс.* Märtyrer, *m.*

Задубі́ти, *v. a.* gerben. [дубі́лий.

Задубі́ти, *v. n.* erstarren; *ptc.* за-

Задубо́ніти, (-бо́їти). *v. n.* mit Füßen stampfen u. dadh e. Schall hervorbringen.

Задуба́ти, *v. a.* anfangen zu wehen; auswehen, ausblasen; до́рòгу сі́гом ver-

Задудні́ти, *v. n.* erdröhnen. [wehen.

Задуду́рити ся, §. betäubt werden, Geistesgegenwart verlieren, (*B.*)

Задужа́ти, (-жі́ти), *v. a.* когò, (на кого щò) überwältigen, an Stärke jmdn

Задуже́, *adv.* zu sehr. [übertreffen.

Задум, *m.* Gedanke, Idee, *f. K.*; 2) —, за́думок -мку *См.* Vorsatz, *n.* Vorhaben, *n.*; 3) Staunen, *n.* Verwunderung, *f. V.*

Задума́, *V.* за́думаність, *He.* за-

думча́вість, -ости. *Пар. f.* Vertiefung in Gedanken, Tiefsinnigkeit, *f.* das Sinnen; Schwermuth, *f.* Trübsinn, *m.* Melancholie, *f.* [Schwärmer, *m. B.*

Задума́нець, -нця, *m.* Kopfhänger,

Задума́ти, за́думувати, *v. a.* sich etw. denken, sich etw. vornehmen, etw. vorhaben; — ся nachdenklich, tiefsinnig werden; sich in Nachdenken, in Sinnen vertiefen, *M.* IV. 207.

Задумка́, *f. K.* Vorhaben, *n.* Entschluss, Rathschlag, *m.*

Задумля́вий, *He.* за́думчий, *V.*

за́думшли́вий *M. II.* 8. tiefsinnig, schwer-

müthig, melancholisch; sinnend; brütend, *V.* [bung, *f.* Taumel, *m.* Bethörung, *f.*

Задур, *m. V.* за́дура, *f.* (Фр.) Betäu-

Задурі́ти, (-рювати), за́дурма́-

нити *v. a.* bethören, betäuben; prellen.
 Задуркати, *v. a.* Затуркати.
 Задусь, *adv.* в Ваад.
 Задүти, *v.* Задүвати.
 Задүфальство, *n.* Frechheit, *f.*
 Задүха, *f.* schlechte, verdorbene
 Luft; Stickluft; Luftsäule, *f.*; 2) Asthma,
n.; 3) Engbrüstigkeit, *f.* [s. Задүхнути.
 Задүхнути, *v. n.* dumpfig werden;
 Задүшевний, *a.* eigenen Herzens,
 innig, *T.*
 Задүшійти, *v. a.* erwürgen; erstik-
 ken; задүшійло ся сіно = стүхло *s.*
 Стүхнути. [kurzathmig.
 Задүшливий, *a. v.* Діхавичний,
 Задүшний, *a.* -но *adv.* dumpfig,
 mit Stickluft angefüllt; schwül; 2) —
 день Allerseelen-Tag, *m.*
 Задүшнийця, *f. Ст.* (Срб.н.) Opfer-
 werk, vollbracht bei Lebzeiten für die
 Seelenruhe nach dem Tode.
 Задягати, задягнути, *v. a.* anzie-
 hen, ankleiden; — ся в що.
 Задягно, *adv.* gekleidet.
 Заевій, *a. v.* Зайвій.
 Заеднакий, *a.* gleich gross, lang &
 Заедно, *adv.* ineinemfort, immer.
 Заеднозелений, *a.* immergrün.
 Заём, *m.* das Leihen, Borgen, *II.*;
 2) Besitznahme, *f. K.* [Заячиха.
 Заёць, *m. v.* Заяць; Заячка, *f. v.*
 Зажадати, *v. a.* verlangen, fordern;
 begehren. [anfangen.
 Зажаліти, *v. n.* Гущ. zu trauern
 Зажалувати комусь чогó jmdm
 etw. misgönnen u. für sich begehren.
 Зажаріти, *v. n.* entbrennen, zu
 leuchten anfangen, *T.*; 2) — ся глüh-
 жагати, *v.* Зажинати. [roth werden.
 Заждати, *v. n.* когó (що) auf jmdn,
 (etw.) warten; abwarten.
 Зажебрати, *v. a.* ausbetteln.
 Зажеврїти, *v. n.* F. I. 138 erglúhen.
 Зажегальний, *v. o.* Пол. Brenn-
 -e шкло Brennglas: Zünd-, Feuerzeug-.
 Зажегане, *n.* das Anzündен.
 Зажєгати, *v. a.* anzün-
 ден, — ся sich —.
 Зажелати, *v. a.* wúnschen, begehren.
 Заженіхати ся sich verlieben.
 Зажерати, *v. a.* auffressen,
 -zehren; todtbeissen; — ся з ким
 mit jmdm in verbissenen, grimmigen

Streit kommen. [trächtig werden.
 Зажеребїти, *v. n.* von d. Stute:
 Зажерїстий, *a. Gr.* 30 v. Зажир-
 ливий. [Unersättlichkeit; Verbissenheit, *f.*
 Зажерливість, -ости, *f. K.* Gier,
 Зажерний, *a. K.* verschlingend,
 verzehrend; verbissen.
 Зажертий, *a. v.* verbissen, grimmig.
 Зажестїнь, *f.* Brennweite, *f. Пар.*
 Зажжати ся, *v.* Зажегати ся, *Оц.*
 §. 204.
 Зажив, *m.* Nährstoff, belebender Stoff,
 Nahrung, *f. Oc.* (61) IV. 34; 2) das
 Verharschen, Heilung, *f.*
 Заживане, *n.* Gebrauch; Genuss,
m. das Geniessen; — табáки das Ta-
 bakschnupfen.
 Заживати, *v. a.* geniessen, gebrau-
 chen; лікарство einnehmen; табáку
 schnupfen; вік leben; *v.* Зажити; —
 ся з ким sich mit jmdm einleben, *Зє.*
 Заживїти, *v. a.* заживляти, *v. a.* nähren,
 kräftigen, beleben, erquicken; рáну *K.*
 heilen.
 Заживний, *a.* nahrhaft, stärkend;
 2) wohlgenährt, beleibt; behäbig, *Ваз.*;
 3) wohlhabend, reich.
 Заживо, (заживотá) *He. adv.* am
 Leben, bei Lebzeiten.
 Заживок, -вкy, *m.* Nahrungsstoff,
m. etw. Nahrhaftes; 2) Lebenskeim, *m.*
 Lebenselement, *n. He.*
 Заживотїти, *v. n. Сє.* anfangen
 zu leben, aufleben.
 Зажигальце, *n.* Brennglas, *n. ГШ.*
 Зажидати, *v. n. М.* II. 110 abwarten.
 Зажїлий, *a.* wohlbeleibt, hehåbig, *Зє.*
 Зажїлість, -ости, *f.* alte Bekant-
 schaft, Vertraulichkeit, *f. ВВ.*
 Зажїн, *m.* вáжинки, *pl.* das erste
 Ernten; — вробїти die Ernte anfan-
 ген *Зак.*; итá на — als Schnitter Ar-
 beit suchen.
 Зажинати, *v. n.* anfangen Getreide
 zu schneiden; 2) als Schnitterlohn etw.
 Getreide erwerben.
 Зажирливий, *v. a.* жирний, *a.* gierig,
 unersättlich; verbissen im Hader, *He.*
 Зажити, *v. a. v.* Заживати; ver-
 dienen, erwerben, verschaffen собі чогó
Др. с. 83. *Лєв.*; 2) *v. n.* verharschen,
 vernarben, zubeilen *КС.* (82) IV. 509.
 Зажитий, *a.* wohlhabend.

Зажичати, (-їти) ся Anleihe,
 Schulden machen, leihen.
 Зажмури́ти, *v. v.* бчи und — ся
 die Augen schliessen.
 Зажнийвий, *a.* -ї піснї zu An-
 fang der Ernte gesungen, *Ліс.*
 Зажовїти, *v. a.* gelb machen.
 Зажовтїти, *v. n.* зажовкнути, *v. n.*
 gelb, fahl werden.
 Зажбга, *f. Н.* 65 v. Піджбга.
 Зажолббїти, *v. a.* einkehlen, *Пар.*
 Зажурїти, *v. a. М.* II. 126 jmdm
 Kummer bereiten; — ся Kummer, Sor-
 ge haben, sich bekümmern, *v.* gråmen.
 Зажурчати, *v. n.* anfangen zu rie-
 seln, zu murmeln.
 Зазвидувати, *v.* Завидувати.
 Зазахарїти, *v. a.* bezaubern, (Ф).
 Зазбирати, *v. a.* зазбирувати, *v. a.* auf-
 lesen, nachlesen, sammeln. [Збруч *T.*
 Зазбручевий, *a.* hinter dem Fl.
 Зазване, *n.* Vorforderung, Vorla-
 dung, *f.*
 Зазвãтель, *m.* Vorforderer, *m. Терм.*
 Зазвати, *v. a.* vorfordern, vorladen,
 beschicken (vors Gericht).
 Зазвãдати, *v. a. V.* fragen; — ся
Кст. *v.* Звãдати ся.
 Зазвонїти, *v.* Зазвонїти; за-
 звонна роббта *Ос.* (62) II. 58?
 Заздалегідь, *adv.* заздалїгода, *adv.*
 im voraus, in vorhinein; — животá
 noch weit bei Lebzeiten.
 Заздалегїднїй, *a.* im voraus; -s
 слово Vorwort, *n. K.* [Zustande.
 Заздорова, *adv.* Пол. im gesunden
 Заздоровкати ся, auf seine Ge-
 sundheit bethuern, (В.).
 Заздоровний, *a.* -а Служба, Бó-
 жа für die Gesundheit, *Гол.* III. 24.
 Заздра, *Ст.* заздристь, зазристь, *ГШ.*
 -ости, *K. f.* Neid, *m.* Eifersucht, *f.*
 Заздрий, *Км.* заздрїсний, заздрї-
 сливий, *a.* neidisch, eifersüchtig, miss-
 günstig; *adv.* заздоpо vom Neid *III. I. 102.*
 Заздрїти (зазрїти) *v. a.* erblicken,
 zu sehen bekommen; 2) — ся neidisch
 blicken, scheel ansehen; — на що.
 Заздpостити, *pol. АД.* I. 41 за-
 здpувати, *Лєв.* на щось *v.* Завидувати.
 Заздpощї, *pl.* Neid, *m.* Eifersucht,
f. Ш. II. 159. *С. I.* 70.
 Зазеленїти, *v. a.* grün färben.

Зазеленїти, *v. n.* und — ся grün
 werden. [допечї комф.
 Зазелїти, *v. a.* когó *v.* Догорїти,
 Зазив, *m.* Aufruf, *m.*
 Зазивати, *v.* Заввати.
 Зазивний, *a.* Aufruf-*K.* [sten Fröste.
 Зазимки, *pl.* Vorwinter, *m. В.* die er-
 Зазимнїти, *v. n.* kalt, winterlich
 werden.
 Зазимувати, *v. a.* худббу дóбре
 gut einwintern; *v. n.* über Winter blei-
 ben, überwintern. [(Chimatoxia brumata).
 Зазимчак, *m.* kleiner Frostspanner
 Зазирати, *v. n.* hinein-
 blicken, -gucken.
 Зазир-ору, *m.* на — beim Erblick-
 ken, *МШ.*; і зазором нїгдє не видко
 ist gar nicht zu sehen *IIa.*; 2) Verdächti-
 gung, *f.* Schatten eines Makels, einer
 Unehre; 3) die dem Sonnenlichte voran-
 gehende Röthe des Himmels, Morgen-
 röthe, *f. Мє.* 364.
 За-яле, *m.*ати кому́ щось — etw.
 jmdm für übel nehmen, verübeln.
 Зазлїсть, -ости, *f.* — на когó *m.*ати
 Groll gegen jmdn hegen.
 Зазлїсно, *adv.* кому́сь стало *Др. с.*
 89 jmd wurde worüber ungehalten, ei-
 fersüchtig. [sinnen *v.* bereiten *Рy.*
 Зазломїслити, *v. a.* Böses er-
 Зазмагати ся з ким in Streit ge-
 rathen, *Гр.*
 Зазнãванє, *n.* Bekantschaft, *f.*
 Зазнавати, *v. a.* зазнати, *v. a.* kennen
 lernen; erkennen; чогó erleiden, erle-
 ben; sich jmds entsinnen, etw. geden-
 ken; 2) — ся з ким Bekantschaft
 mit jmdm machen *II. М.* II. 141. *b)*
 übermüthig auf sich selbst vertrauen,
 eine stolze, wichtige Miene machen
М.+Б. 85 *Лєв.*
 Зазнакомїти ся *v. a.* зазнакомїти ся
Км. *v.* Познакомїти ся. [пен, *T.*
 Зазнаменувати, *v. a.* kennzeich-
 Зазначїти, *v. a.* зазначувати, *v. a.* ein
 Zeichen machen, bezeichnen, kennzeich-
 nen, markieren; — ся das Kennzeichen,
 das Merkmal besitzen, *K.* [Strich, *m.*
 Зазначка, *f.* Zeichen, *n.* Marke, *f.*
 Зазнобка, *f. K.* I. 20 Narbe, *f.* Brand-
 mal, *n.*; 2) * Schande, Schmach, *f.*
 Зазбв, *m. Терм.* *v.* Зазване.
 Зазови, (зазовини *K.*), *pl.* *IIp.* II.

223 Einladung der Gäste, *f.* Fest, *n.*

Зазорити, *v. a.* verdächtigen; *ptc.* зазорений verdächtig, *Лесч.*

Заворити, (-вар-), *v. n.* день anbrechen s. Засвітати.

Заарити, *v. a.* erblicken.

Завубелати, *v. a.* коні den Pferdon das Gebiss vom Zaume anlegen.

Зафобень, -бня, *m.* querliegende Saackgasse, *Лесч.*

Завубець, -бця, *m.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.*; 2) Zahn, Haken, Angelhaken, *m.*; 3) *pl.* gezähnte Strohflechte.

Завубити, *v. a.* hakig umbiegen; schartig machen; — ся *KU.* sich einbeissen.

Завубрити, *v. a.* auszacken, zähnen, *Пол.* [2) versehen.

Завубчестий, *a.* mit Zaubüci 1) Завубанці, *pl.* Stiefel auf beliebigen Fuss (rechten od. linken) anzuziehen.

Завувати, завути, *v. a.* anziehen (в. Fussbekleidung).

Завувістий, *a.* чобіт geräumig, weit; 2) ungefüge; altnodisch.

Завулин, завулячи й завульчин, *a.* des Kuckucks; — чи чобіткй s. d. folg.

Завулянець, -ця, *m.* Knabenkraut, *n.* Ragwurz, *f.* (Orchis morio); *pl.* Orchideae.

Завулька, *f.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella septempunctata).

Завуля, -улякка, *f.* Kuckuck, *m.* (Cuculus canorus). [erstarrten, erfrieren.

Завябати, завябнути, *v. n.* vor Kälte Zавявати ся, *Mx.* vom Ausgehen des Athems: athemlos werden, nach Luft schnappen.

[Займа. займи.

Зайви, *pl.* у зайви вайти ГЕ. s.

Зайвий, *a.* überflüssig, überzählig; — час Musse, Mussezeit, *f.*; frei, müssig, lose.

Зайвиня, *f.* II. 92. das Ueberflüssige, Entbehrliche; unnöthiges, leeres, müssiges Gerede: бубоби зайвиною es wäre überflüssig, müssig, *Kч.*

Зайворонок, s. Жайворонок.

Зайграти ся, über dem Spielen worauf vergessen.

Зайграшки, *adv.* spielend.

Зайгрувати ся з ким, *Kч.* Spass treiben, zu Schackereien reizen.

Зайда, зайдя, *m. f.* Ankömmling, Fremdling, *m.*

Зайдикати, *v. n.* „иді! иді — „geh' fort“ zurufen.

Зайдисвіт, *m.* Гол. I. 261 der jmds Sonne der Freiheit, der Freude untergehen macht; 2) *З.* (Мар. 9.) dem die ganze Welt des Lichtes, der Freude etc. untergegangen ist: der Unglückliche.

Зайдочка, *f.* Bündel, *n.* Topf.

Зайка, *m. f.* зайкало, зайклицець, зайкавець, -вця, *m.* зайкливий, *a.* Stammler, Stotterer; *m.* Stammleril, *f.* s. Гйкавий. [Eiern) belegen.

Зайкрити, *v. a.* mit Laich (mit Займа, *f.* Pfand, *n.* в займу брати pfänden; в — давати, класти verpfänden, versetzen; в займі буги verpfändet sein; 2) займи, *pl.* das Borgen, Leihen; в — брати borgen; б) vermieten.

Займанщина, *f.* in Besitz genommenes Land, (Ort, Platz, Raum, Boden) Besitzthum, *n.* Besitzung, *f.*

Займати, займати, *v. a.* in Besitz nehmen: зємлю; angreifen, sich an jmdn (etw.) kehren, jmdn einen Anstand machen; — словом anreden, sich an jmdn, an etw. machen; anziehen, einnehmen, interessieren; займаючи, einnehmend, interessant, *Пар.* товєр в поле auf die Weide mit- fortreiben; — в поля vom Felde ein- wegtreiben um zu pfänden, als Pfand wegnehmen; 2) entleihen, borgen (beim Subtrahieren *K.*); 3) — ся чим sich womit abgeben, beschäftigen, befassen; б) займас ся на сьвіт, на зору der Tag bricht, fängt an; с) оробнь, хата займас ся: zu brennen anfängen, Feuer, Funken fangen.

Займенний, *a.* pronominal. [мен *n.* Займенник, *m.* Fürwort, Pronom. Займиско, *a.* *Ст.* Schar, *f.*

Займистий, *a.* viel um-fassend.

Займище, *n.* Ч. VI. s. Займанщина; Gebiet zur Nutziessung, *n.* ОЕ. Зайняти, s. Заняти, занимати.

Заирвати, *v. n.* s. Заржати.

Зайскрити ся, funkeln *M.* II. 201.

*in Zorn entbrennen. [zu sprühen anfängen. Заискривити *a. n.* funkeln werden.

Зайскувати, *n. a.* aufsuchen, worauf ausgehen, sich verschaffen.

Зайти, заходити, *v. a.* когб (слаббго) pflegen, warten, bedienen; 2) hingehen, (з майки) beschleichen; *v. n.*

сьвіта собі *Фр.* sich Rath u. Rettung schaffen; у раду, в совіти *M.* II. 34

в ким mit jmdm sich berathen; — собі в ким mit jmdm anbinden, ein Verhältniß anknüpfen; кому дорбгу in den Weg kommen; 3) untergehen (сонце); 4) hingelangen, hineinkommen; ausreichen, zulangen *Гол.* III. 438; сахбдять одно на друге kommt das eine über das andere zu liegen; 5) за ким *Кс.* II. 14 nach jmdm eintreten um ihn zu holen; 5) зайшов за край *Ст.* es ist weit mit ihm gekommen; зайде гадка кому es fällt jmdm ein; * — в гблону, sich den Kopf zerbrechen; 7) schwanger werden *P.* I. 81; 8) сльовами бчи заходять die Thränen treten in die Augen; керббв — mit Blut unterlaufen; 9) заходить питанє es entsteht die Frage; зайшло щось межй ними es fiel unter ihnen etw. vor; менй вайде, заходить від Вас ще два рйньські mir kommt, gebührt noch von Ihnen —; 10) — ся чим sich womit beschäftigen; на чимбсь etw. in Angriff nehmen; б) в, від плачу, в кашлю, від сьміху etc. vor — sich verschlucken, ersticken.

Зайдувати, *v. a.* Ч. V. 706. 709 zum Witwer machen. [ria vulg.).

Зайцив льон, Leinkraut, *n.* (Lina-Зайчатина, *f.* s. Заячина.

Зайченя, -ята, *n.* s. Заячений.

Зайчик, *m.* s. Заячик; 2) *pl.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium rudemale).

Зайчина, *f.* Hasenbalg, *m.*

Заіванити, *v. a.* §. щось s. Хэпнути (*vgl.* Іванога хата).

Заїдати, заїсти, *v. a.* tüchtig essen; 2) verbeissen, nachbeissen s. Закусати *Ко.* 8; 3) tödlich beissen, todt beissen; — ся сметаною, маком etc. an den Lippen Spuren von gegessenem — behalten; * ся в ким mit jmdm in verbissene Feindschaft gerathen u. heftig hadern.

Заїди, *pl.* eiternde Mundwinkel; 2) gelbe Haut in den Schnabelwinkeln bei Vögeln; 3) * *R.* I. 70 Schelmstücke, Spitzbubenstreiche, *pl.* [eifersüchtig, *K.*

Заїдливий, *a.* bissig, verbissen; Заїдник, *m.* Gelbschnabel, *m.* Б.

Заїдок, *m.* gew. *pl.* заїдки, *Лесч.*

Nachtisch, *m.* Nachessen, *n.* Dessert, *m.*

Заїз, *m.* саїза. *f.* Wehre aus Steinen zum Zwecke des Fischfanges; Schleuse, *f.* В.

Заїзд, -ду, *m.* Vorfahrt, Anfahrt, Einfahrt, *f.*; 2) Einkehrhaus, *m.*; 3) *Me.* 451? Заїзджий, *a.* und *a. s. m.* der Reisende, Fremde.

Заїздити, заїздувати, *v. n.* vorfahren, anfahren; einkehren, ankommen; wohin gelangen; sich verirren; 2) *v. a.* коня, вис etc. zuschanden reiten, — fahren.

Заїздий, *a.* дим Einkehrhaus, *n.* Заїздне, *n. a. s.* Einkehrsgeld, *n.* Заїлий, *a.* verbissen, *Пар.*

Заїлість, -ости, *f.* Verbissenheit, *f.* Заїнько, *m.* *dim.* Nase, *m.*; 2) Art гаївка.

Заїсти, заїдати; — ся в ким (чим) mit jmdm (etw.) sich zu Tode abquälen.

Заїхати, *v.* Заїздити; — когб dh unverhofftes Ankommen jmdn in Verlegenheit bringen. [211. bevor, *Пар.*

Зак, заки, *conj.* bis; während, *Ог.* Закабати, *v. n.* s. Закувати ся. Закабалити, *v. v.* *Ко.* 62 zum Leibeigenen machen.

Закабла, закаблук, *f.* III. I. 226 Absatz, *m.* Hakenstück eines Stiefels, *n.* Закаблучити, закаблучити, *v. a.*

in einen Bogen umbiegen; eine Krümme machen.

Закавказье, *n.* Länder hinterm Kaukasus; закавказский, *a.* transkaukasisch.

Закавраш, *m.* Aufschlag, *m.* (am Закавулок, s. Закафлок. [Kleid). Закадіти, *v. n.* Rauchwerk, Weihrauch verbrennen, räuchern.

Закав, *m.* закаване, *n.* Verbot, *n.* Untersagung, *f.*; 2) Befehl, *m.* II.

Закавати, закаувати, *v. a.* когб, кому щось verbieten, verwehren, untersagen, verpönen; 2) anbefehlen, anberaumen, beauftragen; bestellen (etw. zu machen) *P.* I. 215; fordern *II.*

Закавний, *a.* Verbots-, *Term.* Закакати, *v. a.* beschleissen, besudeln; 2) das grossruss. „как“ sprechen.

Закаль, — саталь, *adv.* wie lange — so lange.

Закала, *f.* Ф. Riss, *m.* Spalte *f.*; 2) * Makel, *m.* Schande, *f.* Schandfleck, *m.* Закаламзяти, *v. a.* § * jmdn zum Unfall bringen (коломась).

erung, *f.* Bann, Fluch, *m.* Verbot, *n.* Закліти, *v.* Заклипати; заклятий, *a.* beschworen, gebannt; 2) verflucht, fluchbeladen *III.* I. 187.
 Зикметяти, *v. a. v.* Затягати.
 Закоб'рчити, *v. a.* hakenförmig umbiegen, *§.*
 Заковбаніти, *v. n.* -іла ми душа?
 Заковати, закований *v.* Закувати & Заковийлий, *a.* *См.* *v.* Завсятий.
 Заков'янути, *v. n.* erstarren (wie *v.* Leiche); sterben.
 Заковакувати *m.*, sich in das Kosakenleben, in den Kosakenstand hineinfinden, hineinleben. [starren.
 Заков'янути, *v. n.* vor Kälte erstarren, *v. a.* unternehmen, anrichten, planen. [zen, *v.* aufblähen, *Зг.* Закокожити *m.* sich drollig spreizen.
 Закоколь, *adv.* *Гол.* III. 488 *v.* Дбкль, *дбкн.*
 Закол'ачини, *pl.* der letzte Theil in den Hochzeitsgebräuchen, *v.* Подар'инки *Сл.* I. 370. [schlachten.
 Заколена, *n.* das Abstechen, Abzакблець, -ця, *m.* Art Schlupfwespe; *Pimpla, v.*
 Заколясь, *adv.* ehemals, einst, *См.*
 Заколицати, (-сувати,) заколихати *v. a.* einwiegen.
 Закол'інок'ятити, *v. n.* заколінячати *сн.* аfeit werden (*нога*): von gew. Fusskrankheit der Schafe u. Hühner.
 Закол'інок -нка, *m.* Bug, Kniebug, *m.* Krümmung, *f.*
 Закол'існик, *m.* Zusatzring zur Radnabe wann selbe zu kurz u. die Achse zu lang ist; 2) Radnagel, (з'ягичка). *n.*
 Заколосити *сн.* Aehren bekommen, mit Ae. sich bedecken.
 Заколот, *m.* заколочена, *n.* Verwigung, Erschütterung, *f.*
 Заколоти, заколювати, *v. a.* zu Tode stechen, todtschützen.
 Заколотяти, *v. a.* um-auführen; 2) beunruhigen, stören; Zank erregen.
 Заколювати, *v. a.* ausklauben, stechen, schneiden; * drücken; wurmen.
 Заком'яяти *сн.* caprifica werden, *Кл.* [meln, *Лех.* rüdrig umherlaufen.
 Закомешити *сн.*, anfangen zu wimmeln.
 Закомірник, *m.* Zellenkoralle, *f.* (Cellaria).

Заком'брок, (*d.* -брочок), *v.* Заком'брок.
 Закон, *m.* Gesetz, Recht, *n.* Religion, *f.* Glaube, *m.* — прийняти *Кл.* 229 gesetzliche Ehe eingehen, sich trauen lassen; 2) *v.* Закін. [Communion empfangen.
 Закон'яти *сн.*, (-иювати *сн.*) heil.
 Законний, *a.* gesetzlich, rechtmässig, legitim; gemäss der Sitte u. dem Brauche *III.* I. 380, *giltig.*
 Законник, *m.* Rechtsgelehrter, Schriftgelehrter; Rechtsverdreher; Vollstrecker des Gesetzes, *m.* *К.* *T.*
 Законница, *f.* Nonne, *f.* [keit, *f.*
 Законність, -ости, *f.* Gesetzlichkeit.
 Законвідина, *n.* † Jurisprudenz, *f.* *Тор.* [тель, *m.* Gesetzgeber, *m.* *Терм.*
 Законодавець, -вця, законодавство, (-дательство), *n.* Gesetzgebung, Legislative, *Legislatur, f.*
 Законодавчий, *a.* gesetzgebend, *Терм.* [de, *f.*
 Законодавство, *n.* Gesetzgebung.
 Законоположник, *m.* *v.* Законодавець. [drig, *Кл.*
 Закоп'ювати, *v. a.* vergraben; eingraben. [und lossreißen.
 Закоп'ювати, *v. a.* чим einstechen
 Закоп'юваня, закопаня, *n.* Vergrabung, Eingrabung, *f.*
 Закоп'ювати, *v. n.* trabend den Staub aufschlagen *n.* einen Schall hervortreten *Кл.* 154. [erheben, aufbrechen *Сл.* 250.
 Закоп'ювати *сн.*, sich massenhaft
 Закоп'ювати, *v. a.* beräuchern, mit Rauch, mit Russ schwärzen.
 Закоп'ювати, *v. n.* schwarz vom Rauche werden, sich berussen; *ptc.* закоп'ювати. [Cordon wohnend.
 Закоп'ювати, *m.* *Мор.* hinter dem
 Закоп'ювати, -нку, *m.* Hauptwurzel, *f.*
 Закоп'ювати *сн.*, * hart bleiben, sich gegen etw. sträuben; 2) *v.* Завсяти *сн.*
 Закоп'ювати *сн.*, einwurzeln, Wurzel fassen. [schlagen; * Anfänge, *pl.*
 Закоп'ювати, *pl.* *Ваз.* das Wurzel-

Закорітки, *v. n.* *impers.* -іло ког'о
 jmdn lüstete nach etw. [erstarrt, steif.
 Закоп'ювати, (-п'ювати) *Кл.* *a.* starr,
 Закоп'ювати, *v. a.* krümmen, umbiegen. [verkrüppeln, *Кл.* 67.
 Закоп'ювати, *v. n.* verkümmern,
 Закоп'ювати, *v. a.* anfangen zu mähen.
 Закоп'ювати, *v. a.* mit Blumen die Haarflechten schmücken.
 Закоп'ювати, *v. n.* erstarren, star werden; *ptc.* -лий.
 Закоп'ювати *v.* св'ятки, die der Braut nächstverwandten Frauen, *Кол.* I. 235.
 Закоп'ювати, -ости, *f.* Erstarrung, Starre, *f.*
 Закоп'ювати, *m.* III. 94; *сакота, f.* *Ч.* VII. 427 *Einfassung, f.* Aufschlag, *m.*
 копія *v.* -ою Art Façon des gestickten Hemdekragens; 2) Stumpfnase, *f.*
 Закоп'ювати, *n.* *N.* *v.* Berges.
 Закоп'ювати, *f.* *Фр.* *v.* Закітліна.
 Закоп'ювати, *v. a.* hinter-, auf etw. zu-, gegen etw. hin -wälzen, schieben, rollen; рукаві die Aermeln hinaufwickeln, -schürzen, lüpfen; — *сн.* hinter etw. rollen (*v. n.*); untergehen (*v.* Gestirnen). [M. rollend?
 Закоп'ювати, *adv.* grim вигрім'ляв —
 Закоп'ювати, *n.* das Verliebtwerden, Liebe, *f.* * Geliebter, -e.
 Закоп'ювати, *f.* *Гол.* III. 520 *v.* Козанка.
 Закоп'ювати, *v. a.* ког'о III. I. 280 sich in jmdn verlieben, jmdn lieb haben, l. gewinnen; люб'яв закоп'ювати *м.* до чогось die Liebe zu etw. hat lieb umfassen; — *сн.* в кім sich in jmdn verlieben.
 Закоп'ювати, *He.* (-ц'їн'ти, -ц'їн'ти, -чен'вати, *Под.* -чен'ти,) *v. n.* erstarren, erfrieren.
 Закоп'ювати *сн.*, sich krümmen.
 I. Закоп'ювати, *v.* Закотяти.
 II. Закоп'ювати, *v. n.* sich niederlassen, sich lange wo aufhalten.
 Закоп'ювати, *v.* Закушати.
 Закоп'ювати *сн.* *v.* ког'о jmdm zum Narren machen, zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen.
 Закоп'ювати *сн.*, sich hineinsteblen, sich heran -einschleichen.
 Закоп'ювати, *v. a.* *v.* Кр'кати.

Закорітки, *f.* *Ос.* (61) VIII. 98 *Band, Raust, m.*
 Закоп'ювати, *v. n.* *M.* II. 77 träufeln.
 Закоп'ювати, *m.* *B.* *v.* *акраска, f.* Farbstoff, *m.* das Färben, Färbung, *f.* *Colorit, n.* Anstrich, *m.*
 Закоп'ювати, *v. a.* färben; bunt machen; 2) schmücken, verschönern. [roth werden, erröthen.
 Закоп'ювати, *v. n.* *v.* *акрасити* *сн.*
 Закоп'ювати, *v. n.* sich räuspern.
 Закоп'ювати, *m.* Verstopfung des Leibes, Stuhlverhaltung, *f.*
 Закоп'ювати, *v.* *Закр'їти.*
 Закоп'ювати, *v. a.* auf die Seite biegen, krümmen, krumm machen; — *сн.* на щось *A.-Г.* 157 на п'ана als Herr auftreten, sich geben.
 Закоп'ювати, *f.* *v.* *Накривка.*
 Закоп'ювати, *m.* das Krümmen.
 Закоп'ювати *сн.*, *v.* *Забожити* *сн.* (хресту св'ятий!)
 Закоп'ювати, *v. n.* *См.* zu harten Schollen zusammenfrieren.
 Закоп'ювати, *f.* *Sacristei, f.*
 Закоп'ювати, *m.* *Sacristan, m.* *Кл.*
 Закоп'ювати, *v. a.* *Verdeoken, Zudeoken, n.*
 Закоп'ювати, *v. a.* verdecken, bedecken; verhüllen, verbergen; bedeckeln: *закр'їтий* черв (пчл).
 Закоп'ювати, *v. a.* anfangen zu schreiben, на ког'о jmdn anschreiben, jmdm zuschreiben; ког'о jmdn überschreiben, über-täuben. [Gemüse einmachen.
 Закоп'ювати, *v. a.* einbrocken, mit
 Закоп'ювати, *f.* Gemüse, (Grünzeug) zum Einmachen, *n.*; Würze, *f.*
 Закоп'ювати, *a.* *См.* (*Пр.* VII. 450) mit Blut erworden? [Zuschnitt, *m.*
 Закоп'ювати, -бу, *m.* Anschnitt, Einschnitt;
 Закоп'ювати, *v. a.* fest schlagen, heften, schliessen; 2) verbürgen, *См.*; — *сн.* sich fest klammern; *b)* erstarren *Мс.* 293.
 Закоп'ювати, *m.* das Erstarren, *Пол.*
 Закоп'ювати, *v. n.* erstarren, *Пол.*
 Закоп'ювати, *v. n.* in die Leibeigenschaft geben. [Leibeigenen.
 Закоп'ювати, *m.* das Machen zum *Закор'ювати, v. a.* mit Blut benetzen, besudeln, beflecken; 2) bis aufs Blut kränken: *сърце.*
 Закоп'ювати, (-ювати), *v. a.* anschnei-

den; на що *worauf abzwecken.

Закрѡм, *m.* Speicherraum, *m.* C. I. 22. 76. Banse, *f.*

Закропѣти, (-блявати) *v. n.* benetzen, besprengen; — душу, erfrischen, laben.

Закруглѣти, *v. a.* abrunden; закруглѣний, gerundet, abgerundet.

Закружѣти ся, (головѣ), *Cs.* schwindlig werden. (*v.* кречѣт).

Закрукѣти, *v. n.* C. II. 143 schreiben

закрундѣвбувати, *v. a.* K. festeln, unterjochen; quälen, *f.*

Закрут, *m.* закрутина, *f.* *Фр.* Biegung, Schlingelung, Krümmung, Windung, *f.* (рикѣ).

Закрутанина, закрутенія, *f.* das Siehdrehen, das viele Schaffen, unpausgesetzte Beschäftigung, Besorgung, *f.*

Закрутѣти, закручувати, *v. a.* zudrehen, zuschrauben, einwinden; вусаден Schnurrbart drehen; 2) закрутив ся кожу съвит (в голові) Schwindel bekommen; закручуваний, *a.* von gewisser Gestalt der Oohsenstirn.

Закрутка, *f.* Art Schloss, (Hahn) zum Zudrehen; 2) die Spannwirbel der Geige; 3) das Schlingen der Getreideähren zu einem Knoten auf dem Felde zum Zwecke einer schadenfrohen Hexerei, *Марк.* 93; 4) *Verwirrung, *f.*

Закруток, *m. gew. pl.* закрутки K. II. 17 etw. Verdrehtes, Verworrenes.

Закруцьки, *pl.* Art kippelförmig gekrümmte Erdäpfel.

Закрушѣти ся, *v.* Крушѣти ся.

Закувати, *a. a.* beschlagen, einschmieden; вкайдѣни in Ketten legen; 2) vom Ruf des Kuokuck. [*ne*].

Закувѣкати, *v. n.* quiesken (*v.* Schweizen).

Закудудѣкати, *v. n.* anfangen zu gaokern, (*v.* Hühnern).

Закуйѡвдѣти ся, *f.* erregt, unruhig werden; 2) *v. a.* zerzausen.

Закуручѣти ся, *v.* zornig, roth vor Zorn werden wie ein Hahn; sich eschauffieren.

Закульбѣчити, *v.* Закобѣрчѣти, *f.*

Закулѣти, *v. a.* krümmen, unterbiegen. [*lahm werden*].

Закулѣти, *v. n.* zu hinken anfangen, закульчистий, *a.* gekrümmt.

Закунѣти, *v. n.* закрѣмѣти A. G. 155.

Зѣкуп, *m.* закупка закупнѣ, *f.* *Зап.* I. 301 *f.*; закупно, *n.* Einkauf, Ankauf, *m.* — вічѣстий Emphiteusis, *f.* *Term.*

Зѣкупень, -ня, закуп, *m.* *Пар.* *Ил.* Einkäufer, *m.*; 2) † Arbeiter, Dienstmann auf Termin, Dienstpflichtiger wegen der Schulden (addictus per nexum).

Зѣкупѣти, закупавати, *v. a.* aufkaufen; ankaufen; — ся † sich in Knechtschaft verkaufen (im nexum).

Зѣкупленѣ, закупно, закупѡване, *n.* Aufkauf, *m.*

Зѣкупний, *a.* *КУ.* I. 168 -и рабѣ

Зѣкупник, *m.* вічѣстий, Käufer für ewige Zeiten, Emphiteut, *m.* *Term.*

Зѣкурень, *n.* das Anrauchen etc. *a. d.* folg.

Зѣкурѣти, (-ѣрувати), *v. a.* anrauchen, anzünden (лѡльку); beräuchern; 2) *u.* — ся zu stöbern, zu stauben anfangen: снѣгом, порохом, etc. — bedecken; eine Staubwolke aufwirbeln.

Зѣкурѣти, *v. n.* P. II. 25 im Staubwirbel davonlaufen.

Зѣкурникѣти, *v.* Курникѣти, *C.*

Зѣкурѣвити ся, verbrannt werden, закусѣти, *v. a.* todtbeissen. [*См.*]

Закусѣти, закусувати, *v. a.* nachbeissen, etw. nachessen (nach e. Trunke) чимь по чимсь; — убуѣ die Zähne zusammenbeissen von gehaltenem Ingrim; — ся sich beissen (*v.* Thieren).

Закуска, *f.* Imbiss, was man nach e. Trunke nachisst, Nachbiss; Dessert, Nachtisch, *m.*; 2) *v.* Зѣдрачка.

Закустрѣти, *v. a.* straubig machen?

Закут, закуток, -тка, закутець, -тця, *m.* закутина, *f.* закуте, *n.* Winkel, *m.* Nische, Eoke, *f.* verborgenes Plätzchen.

Закутѣти, *v. a.* zudecken, einverhüllen; 2) etw. wohin verlegen, verschleppen; 3) *Ф.* (*Пов.* 74) *v.* Залагодити (einen Gläubiger).

Закути, *v.* Закувати. [*verborgen*].

Закутний, *a.* *Cs.* Winkel, Afters, закушѣти, *v. n.* kosten, verkosten, zu kosten bekommen.

Закушпелѣти, *v.* Кушпелѣти.

Закушувати, *v. a.* *v.* Закусѣти, *Ко.* 156.

Залавлѣти, *v. n.* коло чого geschäftig um etw. herumlaufen um es

zu erwischen.

Залагода, *f.* залагодженѣ, *n.* Beilegung, *f.* Vergleich, *m.* Abmachung, *f.*

Залагодити, (-годжувѣти), *v. a.* in Güte beilegen; abmachen, begleichen; zu Ende bringen. [*bereiten; ausbessern*].

Заладѣти, *v. a.* *У.* her-zurichten, залавѣти, *v.* Залѣсти. [*gehren, Лол.*]

Залакнѣти, *v. n.* anfangen zu be-

Залапцювати, *v. a.* *f.* etw. ergreifen *u.* fest in den Händen halten.

Залаце, *n.* *См.* Näscherei, *f.* Naschwerk, *n.* Reiz, Kitzel; Geschmack, (falsoher) Trieb, *m.* die Lüste, *pl.*

Залачний, *a.* wonnig, Wonne-, *См.*; schmeichelhaft, schmackhaft *H.* 17.

Залагѣти, *v. a.* zu-flicken, ausbessern.

Залагѣти, *v. n.* anfangen zu bellen.

Залабедѣти, *v. n.* *v.* Лебедѣти.

Залабевѣти, *v. a.* *Км.* *f.* gleichnerisch etw. versprechen. [*Radlone, f.*]

Залавчник, *m.* *ung.* *v.* Лѡбник,

Залада, *f.* *Зап.* Eiskruste, *f.*

Заладѣти (-во), *adv.* kaum, mit Mühe.

Залаж, залажа, *f.* *K.* müssiges Liegen; Verwahrlosung, *f.*; 2) залажа нічний Nachtwächter, *m.*

Залажѣти, *v. n.* від чого (кого) von etw. abhängen *Term.*; 2) залажить менѣ на чім es liegt mir an etw.; 3) — ся, залажувати ся länger im Bette liegen bleiben *u.* dadh faul *u.* träge werden; sich verliegen (im Schmutz).

Залажѣтисть, -ости, *f.* Angelegenheit, *f.* *Term.* [*Hörigkeit, f.* *Фр.*]

Залажність, -ости *f.* Abhängigkeit,

Залалѣти, *v. n.* erglänzen, *Ф.*

Залапух, *m.* schlüfiger Streifen im Brote, *v.* Закалѣць; 2) solches Brot; 3) Krüppler, *m.* [*backen lassen*].

Залапушити хлѣб, nicht recht aus-

Залагѣти, *v.* Залѣгѣти.

Залаив, *m.* Meerbusen, Golf, *m.*

Залайва, *f.* *Фр.* Fluth, *f.* Fluthregen, *m.*

Залаиванѣ, *n.* das Begiessen, Zu-, Ausgiessen; Auslösen.

Залаивѣти, залаити, *v. a.* begiessen, übergiessen, auslösen: подѡбо огонь; überschwemmen; zugiessen, zuschmelzen, zulöthen (дѣру чим); 2) — ся слезѣми in Thränen ausbrechen, schwimmen, sich in Th. baden; 3) sich oft be-

glauschen; c) — ся вѣливним рѣготом

sich in erstickendes Gelächter ergehen; 3) *v. n.* папѣр заливѣе schlägt durch.

Заливѣстий, вѣливний, *a.* doch fluthend, strömend.

Залигѣти, *v. a.* in Banden schlagen, schnüren. *Нс.* anknüpfen, anspannen, heranziehen, *K.*; 2) in Beschlag nehmen, verpfänden.

Залижник, *m.* *v.* Лѣжник.

Заливѣти, залаивувати, *v. a.* nachlecken; durch Lecken heilen; залаиваний *glatt geleckt, gesohniegt.

Залипѣти, залаипнути, *v. n.* sich verkleben, verwachsen, sich zusammenziehen; 2) *sterben, (*Фр.*).

Залискати, *v. n.* Blitze schiessen, wetterleuchten, *K.*

Залиснѣти ся, sich kahl machen, sich eine Glatze machen.

Залѣти, [-лѣю, лѣш] *v.* Заливати.

Залицѣнѣ, *n.* das Courmachen, die Liebeswerbungen.

Залицѣти ся, den Hof, die Cour machen, um Liebe werben, buhlen, lieben, до корѡ, на корѡ III. II. 37.

Залички, *pl.* Backenbart, *m.*

Заличок, -чка, *m.* Backen *m.*; 2) Kinnbackenleder, *n.* [*маскувати*].

Заличкувати, *v. a.* *Лев.* *v.* Залишѣти, залишѣти, *v. a.* liegen lassen, etw. nicht mehr thun; vernachlässigen; — ся *Др.* sich versäumen; zurückbleiben.

Залишний, (-ній), *a.* *См.* überflüssig, überzählig, zu viel *H.* 228 *Кс.* 153; 2) übrigbleibend, rückständig, restirend, *C.* I. 92. *Зап.* [*m. Cm. Ks.* 154].

Залишок, -шка, *m.* Rest, Ueberschuss,

Залиг, -ѡгу, *m.* *Ф.* Pfand, *m.* *v.* Зѣстав, грабѣж; 2) *Term.* Caution, *f.* Vadium, *m.*; 3) Verpachtung, *f.*

Залижка, *f.* *v.* Зѣклад, Wette, *f.*

Залижний, *a.* Pfand-, Caution-, *Term.*

Залижок, -жку, *m.* *Ф.* Wiese, Au, *f.*

Залив, *m.* залаивѣ, *f.* залаива, *m.* залаивка, *f.* *v.* Затѣка.

Заливати, *v. n.* *v.* Залѣсти.

Заливало, *adv.* *v.* Заливно, залаивно.

Заливо, залаивний, etc. *v.* Желѣво, желѣвий etc.

Заливняк, *m.* *Кс.* 42 Eisenwaarenhändler, *m.*; 2) лѣцар — невѣрний, *См.* eisenfest, nicht verwundbar; 3)

Blutkraut, *n.* (*Lythrum salicaria*); 4) козацький — *Phlomis pungens*.

Заліття, *v. n.* hinter- hinkriechen, -schleichen; hineingehen, -kommen; 2) hinaufsteigen, emporklettern *P. I. 4.* Залізяка, (*d.* -зячка) *f.* Stück Eisen, *IG.*; Falleisen; *n.* grosse eiserne Klammer, Ankerhaken, *m.*

Залім, -ому, *m.* Einbug, Absatz, *m.* eingebogener Rand; 2) Lücke beim Pflügen, Fehlstelle, *f.*; 3) das Brechen der Kukurutzkolben vom Stengel: Kukurutzernate, *f.*; 4) — лёду Eisbruch, *m.* Заліпнати, заліплювати, *v. a.* zu kleben.

Заліснати, *v. a.* beforsten, *Фр.*

Залісок, -ска, *m.* Waldrand, *m.* Waldgebüsch, *n.*

Залітавія, Transleithanien, *n.*

Залітавський, *a.* transleithanisch.

Залітати, *v. n.* einfliegen, herbeifliegen; weit wegfliegen; 2) anwehen (*v.* Geruch).

Залітати, *v. a.* lauwarm machen.

Залітний, *a.* hergeflogen, Strich, Zug- (штійця) *M. OII.*

I. Залічати, залічувати, *v. a.* heilen, zuheilen, *Kv. 174.* [*s.* Зачисляти.

II. Залічати, залічувати, *v. a.* Haas.

Залічний, *a.* zum Saale geh., Saal-

Заліба, *f.* das Verlegen, Hindernis, *n.* Ballast, *m.*; 2) Garnison, *f. K.*; 3) Umzingelung, *f. K.*; 4) Vorschuss, *m.* Vorstreckung, *f.*

Заложене, *n.* Anlegung, Anlage, Stiftung, Gründung, *f.*; 2) Thesis, Voraussetzung, *f. Il.*; 3) Vorstreckung (des Geldes) корб чим *Term.* [*m. III.*

Заложитель, *m.* Stifter, Gründer, Заложити, *v. a.* в. Закладати; — рўки die Hände in den Schoß legen, die Arme verschränken; 2) корб грішми jmdn e. Summe Geldes vorschleusen, vorstrecken, *Term.*; 3) verpachten; 4) — кбні anspannen.

Заложник, *m.* в. Ляжник.

Заліва, (*d.* заліва), *f.* Drüse; Geschwulst, *f. Под.*

Залівний шлях, † der Weg nach den Städten der unteren Donau führend.

Заловувати, в. Золувати.

Заліма, *f.* eingestürztes Ufer.

Заломити, заломлювати, *v. a.* an-

fangen zu brechen; einbrechen; überschlagen; — рўки die Hände ringen;

2) * щось чим etw. womit übertreffen;

* на корб es auf jmdn abgesehen haben; 3) — ся einbrechen. [in Flaschen?

Залбн, *m. Oc.* (61) 224 „Verdruss“

Залоскнати, *v. n.* erglänzen, *B.*

Зальбти, *pl.* в. Залицати.

Зальбчик, *m. M. II.* 137 Courmacher, Freier, Anbeter, *m.* [verschmachtet.

Залбхати, залбхнути *v. n.* за чим

Залохтати, *v. a.* *V.* kitzeln.

Залубиці (-бниці), залубні, *pl.*

Schlitten mit e. Kasten, *m.*

Залудити, *v. a.* в. Заклякати; 2)

verführen, verlocken. [*m. V.*

Залудник, *m.* Verführer, Betrüger,

Залудуватий, *a.* rappelköpfig, thö-

richt, (*B.*).

Залўка, *f.* Stelle wo der Lauf des Flusses oft plötzlich verändert wird, Windung, Krümmung d. Flusses, *f.*

Залўна, *m.* männl. Glied mit auf-

geschlagener Vorhaut.

Залўпати очіма, mit den Augen

blinken, die Augen reissen.

Залупити, *v. a.* aufschlagen, auf-

stülpen; 2) abschälen, aufdecken; 3)

anspalten. [mit aufgeschlagenem Rohr.

Залупчастий, (-чи-), *a.* чобіт

Залўпчастий, *a.* schieffmäulig. [ohen.

Залўскотіти, *v. n.* ein Gepolter ma-

Залўчати, залўчати, залўчувати,

v. a. hinzufügen, -schlagen, beilegen, *K.*;

2) ergreifen (das Moment), *Kv.* — сла-

ви собі sich erwerben *IG.*; etw. an sich

reissen, *Лев.*; 3) далі — *АД. I.* 166

weiter wohin fortziehen, -treiben, ver-

setzen, werfen. [thium strumarium).

Залўчник, *m.* Spitzklette, *f.* (Хан-

Залўчно, *adv.* einschliesslich, *Пар.*

Залўбити, *v. a.* *He.* lieb gewinnen,

gern aufnehmen; в. Залўбляти *M. II.*

97; — ся sich verlieben.

Залўбки, *adv.* gern, mit Vorliebe.

Залўбванє, *n.* *V.* Vorliebe, Nei-

gung, Liebe, *f.* [sich einer Sache hingeben.

Залўбувати ся в щось mit Liebe

Залўднати, (-нати), *v. a.* bevöl-

kern; 2) — ся *n.* залўднати, *v. n.*

sich bevölkern. [den *III. II.* 163.

I. Залўтувати, *v. n.* grimmig wer-

II. Залўтувати, *v. a.* zu -verlöthen.

Залїганє, *n.* das Lagern; Веса-

зання, *f. K.*; 2) податку Steuerrückstand, *m.*

Залїгати, залїгати, залїгати, *v. a.*

einnehmen, decken (поля); 2) *v. n.* sich

hinter etw. legen, im Hinterhalt liegen;

müssig liegen; (податки) rückständig

bleiben.

Залїкати ся, sehr erschrecken, aus

der Fassung kommen; *pic.* залїканий

erschrocken, übertölpelt.

Залїмистий, *a.* §. s. Запопадний.

Залїмити, *v. a.* §. s. Запопасти,

захопити.

Залїмувати, в. Лямувати.

Залїцати, *v. n.* в. Ляцати.

Замагати, *v. a.* bewältigen können,

noch im Stande sein etw. zu machen.

Замазати, замазувати, *v. a.* ver-

zuschmieren; verkitten; — ся sich be-

schmieren. [z. Verkleben, z. Verstopfen.

Замазка, *f.* Stoff zum Verschmieren,

Замазура, *m. f.* Sudler, *m.* beschmutz-

tes Wesen, *Лев.* [nem Laub schmücken.

Замати, замачувати, *v. a.* mit grü-

Замакати, *v. n.* der Nässe ausgesetzt

sein.

Замакитрити ся, zur макитра wer-

den *H. 230*; світ замакитрив ся мені

He. (*Пр. VIII.* 914) die ganze Welt

dreht sich mir vor den Augen um, mir

ist schwindelig; — в голові -ло ся *H.*

288 Rausch bekommen.

Замало, замало, *H. 128 adv.* es

fehle wenig, nicht viel.

Замалувати, *v. a.* vermahlen; 2)

* в пісок ins Gesicht derb schlagen.

Заманистий, *Лев.* заманливий,

Фр. a. в. Заманчивий. [Bethörung, *f.*

Заманіє, (-єнє), *n.* Verlockung, *f.*

Заманути, *v. a.* bethören, berücken,

hinters Licht führen; 2) замануло ся

комусь на щось, чорось, *Пр. I.* 182

jmd empfand e. ungehörige Begierde,

bekam Lust, widerstand nicht den Lok-

kungen, dem Reiz, es gelüstete ihn,

wünschte, sehnte sich *См.* [leiten.

Заманювати, *v. a.* verlocken, ver-

Заманчивий, *a.* verlockend, ver-

führerisch, *Зг.* [Anmuth, *f. Фр.*

Заманчивість, -ости, *f.* Reiz, *m.*

Замарати, *v. a.* besudeln, beschmieren.

Замарнати, *v. a.* verderben, ver-

Замарудити, *v. a.* kitzeln. [nichten, *T.*

Замаскувати, *v. a.* maskieren; ver-

bergen.

Замастити, замашувати, *v. a.*

mit Fett beschmieren; beschmutzen; в.

Замасати; — ванном vertünchen.

Заматеріти, *v. n.* † bejahrt wer-

den, verhärten; заматерілий alt, ein-

gewurzelt (durch d. Länge der Zeit).

Заммах, *m.* das Ausholen zum Sohla-

gen, zum Hauen; Schwung, *m.* der vor

bereitete Schlag, Streich; gewaltsames

Unternehmen in böser Absicht, Gewalt-

streich, Coup, — на конституцію Staats-

streich, *m.* [holen.

Замакнути ся, zum Schlag aus-

Замачати, *v. a.* болячку dhs Be-

lasten heilen.

Замачати, в. Замочити.

Замашки, *pl.* в. Покієні (коноплі).

Замашний, (-ахн-), *a.* den Schwung

habend; rüstig, tüchtig; -е колесо Schwun-

grad, *n.* *ПУ.*

Замгнүти, *v. a.* *Др. с.* 60 die Augen

zum Schlummer schliessen.

Замеготати, замегіти, *v. n.* blin-

zeln, flimmern. [versüssen.

Замедити, *v. a.* щось mit Honig

Замєрванє, *n.* das Gefrieren

Замєраати, замєранути. (-мєрн-)

v. n. frieren, zufrieren. [hunzen, *Зг.*

Замєрвати, *v. a.* verderben, ver-

Замєрвлий, *a.* gefroren, zugefroren.

Замєрїати, *v. a.* *IG.* phantastisch

erscheinen, auftauchen, в. Замрїти.

Замєртвіє, *n.* das Absterben, Er-

löschen. [sterben; замєрлий erstorben.

Замєртвіти, замєрти, *v. n.* er-

Замєртво, *adv.* *P. I.* 135 für todt,

sich todt stellend. [wohen, *Mi.* IV. 207.

Замєсти, в. Замїтати, снігом ver-

Замєт, *m.* замїть, замєтїя, замєте-

лїга, *f.* Sohne-, Sandwehen, *pl.* Ver-

wehung, *f.* Schneehaufen, *pl.* Schne-

gestöber, *n.* *III. I.* 41.

Замєтати, *v. a.* в. Закїдати; -ало

снігом допору, (*B.*).

Замєтати, *v. a.* в. Закїдати; -ало

снігом допору, (*B.*).

Замєтати, *v. a.* в. Закїдати; -ало

снігом допору, (*B.*).

Замєтати, *v. a.* в. Закїдати; -ало

снігом допору, (*B.*).

dh längeres Wohnen die Zuständigkeit zu einer Pfarre erlangen; замешкалий а. замешканець, -ця, *m.* Insass, *m.* wohnhaft, ansässig.

Замешник, *m.* Sämischergerber, *m.*
Замешніцтво, *n.* Sämischergerberei, *f.* *Шар.*

Замігати, *v. n.* *Кн.* в. Замоготати. Замиготіти, *v. n.* schnell hinstreifen, — flattern u. verschwinden. [*Пол.*

Замікальний, *a.* verschliessbar, Замікатель, *m.* *К.* Schliesser, *m.* Замікати, *v.* Замкнути.

Заміляти, замілювати, *v. a.* einseifen; бчи кому́ einen blauen Dunst vormachen, Sand in die Augen streuen.

Замілюванє, *n.* das Liebgewinnen, Liebe, Vorliebe zu etw. до чо́го.

Замілювати ся, *He.* grosser Wohlgefallen an etw. finden, sich entzücken, entzückt werden; в кім *До.* sich jmdm in Liebe hingeben.

Замімурити, *v. n.* dumpf murmeln. Заміна́ти, *v.* Замня́ти.

Замінка, *f.* mit Wasser eingemachtes u. geknetetes Mehl od. Kleie.

Заміранє, *n.* tiefe, todenähnliche Ohnmacht.

Замірати, замєрти, *v. n.* das Bewusstsein verlieren, in Lethargie verfallen.

Заміра, *n.* *ІГ. Гр.* Friede, *m.* Friedenszeit, *f.* [schluss, *m.*

Заміреннє, *n.* *С. II.* 85 Friedens. Заміря́ти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; *v. n.* *К. I.* 51 u. — ся Frieden machen, *F.* schliessen.

Замірокотати, *v. n.* *ІГ.* zu schluchzen anfangen. [Entschluss, *m.* Absicht, *f.*

Замісл. *m.* Vorhaben, *n.* Vorsatz, Замісльівість. -ости. *f.* *Кн.* das Sinnen, Vertiefung in Gedanken, *f.*

Заміслити. замислі́ти. замисля́ти. *v. a.* im Sinne haben, Vorsatz haben, Entschluss fassen, gesonnen sein, wollen; 2) *v.* Загадувати (загадувати) *Ч. IV.* 174; 3) — ся sich in Gedanken vertiefen *С. II.* 50.

Замисник. *m.* *v.* Мисник.
Замисленє. *n.* *Макс. в.* Замисл.
Замиславий, *a.* sinnig, scharfsinnig.
Замиславка, *f.* *Н.* 245 *Reimw.* zu дівка; замисла́вниця *Reimw.* zu молоді́ця.

Зá-між, *Мі. IV.* 410. заміже, *n.* Heirat, *f.* Ehestand, *m.* *М.* заміжем *v.* Замужем; вийти за-між.

Заміжний, (-ній) *a.* das Verheiratheten betreffend; Ehe-, Ehestand-, ehelich, *Ч. III.* 121. *He.* verheirathet.

Замі́н, *m.* заміна, *f.* Tausch, Umtausch, Austausch, *m.*

Заміненє, *n.* Verwandlung, *f.* *Пол.* Заміня́ти, замінати, *v. a.* vertauschen, wechseln; 2) verwandeln; 3) ersetzen, vertreten, *Кс. 5.*; замінаний, *psc.* чимбось womit zu vertauschen, ersetzlich, *Кн.*

Замінний, *a.* Tausch-*Term.* [*Term.* Замі́нованє, *n.* Tauschgeschäft, *n.*

Замі́р, *m.* [мѣр.] Absicht, *f.* Voratz, Zweck, *m.*

Замі́ре, *n.* [море] *Ф.* Land jenseit des Meeres, hinter dem Meere, überseeisches Land.

Замі́рстий, *a.* *С. II.* 166 hochstrebend, hochtrabend, hochsinnig; kühn, verwegen.

Замі́рити, *v. a.* abmessen; 2) — ся zum Schlag ausholen; * sich an etw. machen, anlegen, im Begriffe, sein.

Замі́ркувати, *a.* [мер-] verkürpelt, siech, abgestorben.

Замі́рок, -рку, *m.* *См. в.* Замі́р.
Замі́ряне, *n.* *Ч. II.* 665 das Ausholen.

Замі́с, -су, *m.* das Kneten (des Brodteiges). [wohl, dass; wohl.

I. Замі́сь, *adv.* *К. I.* 173 es scheint *II.* Замі́сь, *К. II.* 11. замі́сть, замі́ст, замі́сто, *praep.* mit *d. Genit.* anstatt, statt, *Мі. IV.* 546. [einkneten, einmachen.

Замі́сяти, замі́шувати, *v. a.* Замі́ський, *a.* ausserhalb der Stadt. Замі́стятн, замі́щати, *v. a.* koró jmdm einen Platz anweisen; 2) vertretten lassen, substituieren. [halt, *m.* *Пол.*

Замі́стка, *f.* Masse, *f.* Inhalt; *Ge- I.* Замі́т. *m.* чорний підняв ся *К. (Цр. II.* 317) Sturm-, Wirbelwind, *m.* Gestóber, *n.* *v.* Замет.

II. Замі́т, *m.* Einwurf, Vorwurf; Einspruch *m.* Einwendung, Einsprache *f.* *Term. ГШ.*

Замі́тáвка, *f.*kehrbürste, *f.* *Gr.* 30. Замі́тати, *v. a.* fegen, kehren; мє́тіль замі́тає der Schneesturm fegt dahin.

Замі́тити, замі́чати, *v. a.* mer-

ken, bemerken, wahrnehmen, beobachten. Замі́тка, замі́чка, *Кс. f.* Bemerkung, Anmerkung; на замі́тку собі вв́ати що sich etw. merken, *ОП.*

Замі́тливий, *a.* *Зс.* aufmerksam. Замі́тний, замі́чний, *a.* bemerkbar, merklich *С. II.* 143.

Замі́тниця, *f.* langes dünnes Holz, das geschwemmt wird. [tung, *f.*

Замі́чанє, *n.* das Merken, Beobachten. Замі́чатель, *m.* Beobachter, *m.*

Замі́шанє, *n.* Verwirrung, 2) Verwirrung, *f.* [wirre, *n.*

Замі́шання, *f.* Verwirrung, *f.* *Ge-* Замі́шати, *v. a.* vermengen, vermischen; verwirren, in Unordnung, in Verwirrung bringen; — ся sich unter etw. mischen.

Замі́шка, *f.* Brei, Speisebrei, Chymus, *m.* Gemenge, *n.*; 2) *v.* Лемі́шка; 3) *Др. с.* 242 Ursache zum Streit, *f.*

Замі́кненє, *n.* das Einschliessen, Schlus, *m.* das Verschliessen, *n.*

Замі́кнути, *v. a.* ver-, zu-, einschliessen, — ся sich zuschliessen, zugehen: сє́рце ми ся замі́кло. [geh., Burg-.

Замі́ковий, *a.* Schloss-, zum Schloss. Замі́ковище, *n.* *Др. с.* 80 *v.* Замі́чско.

Замі́лі́вка, *adv.* in einem Augenblick. Замі́літи, *v. n.* schwach, ohnmächtigt, matt, abgemergelt, schwächlich werden; *psc.* замі́лий — ohne Leben.

Замі́ло́ти, *v. n.* anfangen übel, unpasslich zu werden, *M.*

Замі́ніти, *v. n.* *Пис.* woran zweifeln. Замі́няти, *v. a.* zerknittern, zertreten; einkneten; * — діло *v.* Sache unterdrücken; — ся stecken bleiben (im Reden), stocken, inne halten, verlegen werden *Кв.* 162; лад замі́нів ся *v.* Verwirrung ist eingetreten.

Замі́няток, *m.* замінка, *f.* Unordnung, Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *n.* (*B.*)

Замі́ва, замі́вка, *f.* Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*; Geisterbeschwörung, *f.* *КУ;* 2) замі́ва, *f.* замі́влена, *m.* Bestimmung, *f.* на -ву auf *В. Под.*

Замі́витель, *m.* Kunde auf Bestellung, Besteller, *m.*

Замі́вити, замі́ляти, *v. a.* сла́бість, *v.* Krankheit besprechen, dh Zauberspruch heilen; 2) bestellen, aussagen (*робóту*).

Замі́вити, замі́ляти, *v. a.* mer-

Замі́вкати, замі́вкати, *v. n.* aufhören (*v.* Geschrei etc.) still werden; verstummen; schweigen. [zaubert.

Замі́вний, *a.* dh einen Spruch bezweifelnd, *v. n.* verschweigen, mit Stillschweigen übergehen. [*in, m. f.* *Пис.*

Замі́вщик, *m.* -щиця, *f.* Beschwörer, Замі́ва, *f.* *Пу.* Ueberwältigung, *f.* Sieg, *m.* [bes, vom Jenseit.

Замі́гальний, *a.* jenseits des Graus. Замі́горіччати, *v. a.* *Gr.* 30 *v.* Засватати.

Замі́жем, *v.* Замі́жем. [gend. Замі́жний, *a.* wohlhabend, vermógen, *f.* Wohlhabenheit, *m.*

Замі́мок, -мку, *m.* das Schloss an d. Thür; 2) Burg, *f.* Schloss, *n.*

Замі́кнути, *v. n.* naas werden. Замі́лендати, *v. a.* §. *v.* Замі́чити.

Замі́ляти, *v. a.* *grix* abbitten, durch Gebete entsühnen; koró mit Bitten erdrücken *К.* — ся до koró an jmdn ein heisses Gebet richten, inständig jmdn bitten. [jahren, von Jugend an.

Замі́молоду, (-да), *adv.* in Jugend. Замі́логіти, *v. a.* dh Dreschen etw. verdienen. [kümmertes.

Замі́ора, *f.* etw. Abgemergeltes, Verwundenes, *v. a.* ermorden, erschlagen *III. I.* 23.

Замі́орити, *v. a.* verhungern lassen; — ся verhungern, vor Hunger sterben (глодом); 2) ohnmächtig werden.

Замі́орка, *f.* *v.* Замі́скелка. Замі́оровь, *f.* gefrorener Erdboden; Eiserinde, *f.* Frost, *m.*

Замі́оровити, замі́орювати, *v. a.* *ge.* einfrieren lassen. [сок, *Зах.*

Замі́оровок, -ску, *m.* *v.* Прі́мороз. Замі́орок, -рка, — музє́йник, *m.* Kabinetkäfer, *m.* (*Anthrenus museorum*); 2) — підтя́нник, Knollenkäfer, (*Ascorofularia*).

Замі́орка, замі́орч, *f.* *v.* Морóка *T.* Betäubung, *f.* *См. pl.* -ки на нє́го упали er wurde betäubt; 2) *v.* Ча́ривнийця, *Зах.*

Замі́орчати, *v. a.* *P. I.* 77 betäuben, bethören; — від чо́го dh Betäubung, Bezauberung jmdn von etw. abwendig machen. [Закру́тити ся.

Замі́оршати ся, *He.* голова *v.*

Заморскій, *a.* überseeisch; ausländisch. [(морѣ)r] bedecken.

Замору́жити ся, sich, mit моріи замос, *m. rum. s. Мельон.* [brücken. Замостіти, *v. a.* verdielen; über-Zamostbviy, *a. Ч. III. 159* hinter, jenseits der Brücke.

Замотане, *n.* замотаніна, *f.* Verwicklung; Verwirrung, *f.*

Замотати, замобувати, *v. a.* verwickeln, verwirren; bestricken; замотаний complicit.

Замотилічити, *v. a.* пень ціл mit Gespinnst u. Brut der Galleria melonella und Achroea grisella (alvearia) erfüllen; — ся von den Wachsmotten heimgesucht werden.

Замоток, -тку, *m.* Gespinnst, Cocoon, *n.* Замоторошніти, *v. n.* schwerfallen, drücken, *IT.*

Замотувати, *v. a.* verschnüren; — ся sich in Stricke verwickeln.

Замотулькати, *v. a. §. s.* Замотати. Замочі, *v. a. s.* Замагати.

Замочіти, *v. a.* nass machen; in *v.* Flüssigkeit eintunken.

Замочник, *m. s.* Шлюсар, *B.* Замочок, -чка, *m. dim.* kleines Schloss.

Замра́, *f. m.* Todtengespenst, leichenähnlicher Mensch.

Замреко́тний, *a. s.* Захланний. Замрііти, *v. n.* Ф. замрііло в очех ес flimmerte vor den Augen.

Замрілець, -ля, *m.* замрілий, *a.* düster, finster im Gesicht; * Sauer-topf, *m.;* 2) nichtsnutzig.

Замріти, *v. n.* dämmern, *У.* на пүти. Замтуа, *m.* Unordnung, *f.* (Фр.).

Замуж, вїяти — einen Mann heiraten; замужем verheiratet, vermählt.

Замужє, (*d.* -жєчко), замужество, *Ко. 300.* Ся. Heirat, Ehe; Vermählung, *f.*

Замужня жінка, verheiratete Frau. Замуага, (-ляга) *v.* Замурати.

Замуляти, замулювати, *v. a.* verschlammen, verschleimen, verstopfen.

Замулок, -лка, *m.* mit Schlamm bedeckter Platz. [bartel, -hammel, *m.*

Замуранець, -ця, *m.* Schmutz. Замурати, замуравати, замурацкати, *v. a.* лицє beschmieren, beschmutzen; anschwärzen. [verkarpt, maekirt.

Замурдіваний, *a.* М. + Е. 214

Замурмотати, *v. n.* anfangen zu murmeln. [mauern.

Замурувати, *v. a.* zu-, ein- ver-Zамусь, *праер. Ч. II. 77 s.* Замість.

Замут, *m. У.,* замута, *f. Кж.* Chaos, *m.* Verwirrung, *f.*

Замутіти, *v. a.* trüben, stören; — ся sich trüben, in Aufregung gerathen; sich zerstreuen; 2) sich womit beschäftigen *K.*; Vorwand finden zum Bleiben, Sprechen etc.

Замутніти, *v. n.* trübe, düster werden, *Зар.*; замутний getrübt.

Замучити, *v. a.* zu Tode martern, quälen; — ся sich langsam abmergeln, sich zu Tode quälen u. sterben.

Замуштрувати, *v. n.* zum Exer-cieren ausrücken *III. II. 19.* [schleppen.

Замчати, *v. a.* weit hintragen, — Замчійско, *Др. с. 85* замчійце 225.

Лєвч. n. Ort wo ein Schloss eine Burg gestanden; verfallenes, wüstes Schloss.

Замчійстий, *a. R.* 128 mit vielen u. festen Schlössern.

Замша, *f.* Sämischleder, *n.* Замшїти ся; so dicht wie Moos verwachsen; * verkümmern.

Замявній, *a.* wohlbeibit; 2) massiv. Замяте, *n.* замятнїа, *f.* Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *m.* Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*

Замяти, *v.* Замнїти. [clavus] *C. I. 23.*

Зана, *f.* Mutterkorn, *n.* (Solerotium

Занавіс, *m. gr.* Vorhang, *m.* Занадити, *v. a.* verlocken; — ся *v.* Внадити ся.

Занайкати, *v.* Занехати. Занапастїти, (-пацїти, -пацувати), *v. a.* verderben, dem Verderben preisgeben, zugrunde richten; verlieren; — ся zugrunde gehen.

Занатурити ся, störrig werden. Заневїднїти, *v. n.* dunkel werden, sich verdüstern.

Заневїльній, *a. Ч. V. 603* — заневблєзній; — сьвіт (завязаний).

Заневбленє, *n.* Beraubung der Freiheit, Unterjochung, *f.*

Заневболити, *v. a.* jmdm die Freiheit rauben, jmdn zum Sklaven, unterthan, leibeigen machen.

Зане́дба́не, *n. Кж. 134,* зане́дба-ність, -ости, *f. T.* Vernachlässigung,

Verwahrlosung, *f.*

Зане́дба́ти, зане́дбувати, *v. a.* vernachlässigen; veräußern, verabsäumen.

Зане́дужати, *v. n.* krank werden, erkranken; зане́дужалий, *a.* чим erkrankt an etw. [жати.

Зане́доровіти, *v. n. s.* Зане́дужанєзнавати, *v. a.* verkennen, *Кж.* Занемагати, занемочї, *s.* Зане́дужати; kränkeln. [Verfall, *m.*

Занепа́д, *m. К.* (moralischer) Fall, Занепа́дати, занепа́сти, *v. n.* verfallen, in Verfall kommen; — на здо-роблю von schwacher Gesundheit sein; krank werden, kränkeln.

Занепогоди́ти ся, vom Eintreten des schlechten Wetters.

Зане́рти, *v. n.* untertauchen, -sinken.

Зане́сене, *n.* das Weg- Hintragen.

Зане́сти, *v. a. s.* Заносїти.

Зане́хати, (-хїяти, -хїсовати, -хувати), *v. a.* unterlassen, bleiben lassen, einstellen; verschieben; vernachlässigen, verwahrlosen *III. I. 276.*

Зане́чищенє, *n.* Verunreinigung, *f.*

Зане́чищати, зане́чистити, *v. a.* verunreinigen.

Зане́штати ся, *v.* Зане́дба́ти (ся).

Занїв, *m.* Brache (толокá) hinter den Fluren, *f. (B.).*

Занивати, занїти, *v. n.* in Gram zergehen, tief trauern, *Кж.*; vergehen, schwinden. [reihen, hefteln.

Занїзвати, занїзувати, *v. a.* auf-Занїзуване, *n.* Art Leinenstickerei.

Занїмательний, *a. Др. с. 114* anmuthig.

Занїмати, *v.* Займати. [achten.

Занїчїмати ко́го jmdn gar nicht

Занїшкнїти, *v. n.* still werden, nicht mucken.

Занїшперити, *v. n.* stöbern.

Занївїчїти, *v. a.* verunstalten, einstellen, *Под.*; 2) verderben, zugrunde richten *III. II. 116.*

Занїгтїця, *f.* Nagelgeschwür, *n.* Fingerwurm, *m. 2)* — скало́ва Streifenfarn, Widerthorn, *m.* (Asplenium tri-chomanes); 3) Mauerraute, *f.* (A. ruta muraria) *Вол.*

Занїдро, *n. Зг. s.* Пáсуха.

Занїжка, *f.* Hinterfuss e. Thieres.

Занїж, -ова, *m.* занїжка, *f. s.* Занбса.

Занїкчемнїти, *v. n.* verkommen, niederträchtig werden, *Лїс.* [stummen.

Занїмати, *Мог. занїмїти, v. n.* ver-

Занїмїти, *v. a.* stumm machen.

Занїс, -осу, *m.* das Gedränge; *vgl.* Занїсник, *m. s.* Занїс. [Занїсно.

Занїсно, *adv.* в млянї wenn viel Getreide zum Mahlen von den Leuten gebracht wurde.

Занїц, *s. (за) Нїцб.*

Занїячїти, *v.* Занївчїти 2).

Заньмати, *v. a. Зар. s.* Занїмати.

Занова, (-во), *adv. H. 102* wann's noch neu, frisch ist, anfangs; 2) un-

лångat; 3) abermals. [новать?

Зановать, (-вїть), *f.* Pflze в? Зі-

Зановики, *pl.* gelbfärbende Pflze, *Kol. I. 68.* [e. Flusses, *m.*

Занбга, *f. Gr. 30 s.* Занут; Arm

Занбгтїця, *f. II. n. 49 s.* Занїгтїця 1).

Занбва, *f.* Plock am Ochsenjoch, *m.*

Занбвистий, *a.* *Вол.* splitterig.

Занбвуватий, *a.* unverfroren; pikant, *Лїс.*

Заносїти, занести, заносїти, *v. a.* hintragen, dahinbringen; снгом хãгу — verwehen, verschütten *III. I. 245;*

* дїшу, — ся (стра́вов) sein Leben unterhalten, sich laben; 2) *v. n.* чимось nach etw. riechen; * etw. verrathen; занбвїти, *Лєвч.* Grosssprecher, Auf-

schneider sein; 3) — ся на щось bevorstehen; на дощ nach Regen an-

sehen, den Anschein haben —.

Занослївий, *a. Кж.* hochmüthig, stolz. [v. a. anmerken, notieren.

Занотувати, (занбчувати, *H. VI.*)

Заночувати, *v. n.* übernachten.

Зануда, *f.* Ueberdruss, *m.*

Занудити, *v. a.* zu Tode langweilen; 2) *v. n.* Uebelkeiten erregen.

Занудїти, *v. n. s.* Загужїти.

Занудний, *a.* beschwerlich, unerträglich, *Лїс.* [biss, *n.*

Зану́зда, *f. K. I. 136* Zaum, *m.* Ge-

Зану́здати, *v. a.* zäumen, Zügel, Gebiss anlegen. [senken.

Занурити, *v. a.* untertauchen, ver-

v. a. (B.) s. Занадити.

Занютувати, *v. a.* zu-, vernieten.

Занюхати, *v. a.* dh den Geruch wahrnehmen, riechen, wittern.

Занявчїти, *v. n.* anfangen zu miauen.

Заняти, *v.* Займати; занів ся дух *K.* der Athem gieng aus.

Занятний, *a.* *Др. См.* interessant. Занятність, *-ости, f. См.* das Einnehmende, Interessante. [enthülsen.

Зобаратати, *v. a.* просо в ступі заббернути ся, eine Schwenkung präcis u. wuchtig machen.

Зоблачний, *a.* über den Wolken. Заобрісти ся, заобріти ся *v.* Запомочі ся. [Zaum anlegen, verkörbern.

Заобробувати, *v. a.* (dem Vieh) den Заогнене, *n.* Entzündung, *f. B.* Заогняти ся sich entzünden.

Заодіти ся, sich ankleiden. Заокруглене, *n.* Abrundung, *f.* Заокругляти, (*-гляти*) *v. a.* abrunden, rund machen, arrondieren. [джити.

Заоначити, *v. a. v.* Оначити, она- Заопалати, *v. a. v.* Опалати, *vgl. d. folg.* [tum Hirse etc. stampfen.

Заопихати, *v. a. v.* gewisses Quan Заопікувати ся кимось, *T.* jmdm bevormunden, jmdm seine Fürsorge angedeihen lassen.

Заора, *f.* Angewende, *n.* das Ende einer Flur, wo beim Pflügen zur Rückfahrt umgewendet wird, u. welches zuletzt selbst quer gepflügt etc. wird.

I. Заорати, заорувати, *v. a.* umpflügen (querfeldein), anfangen zu pflügen; *vgl.* Заора; im Frühjahr das erste Mal pflügen; міжю *Km.* den Grenzrain unterpflügen; 2) * заорало у когь роум зовсім *ВВ.* die Vernunft, ist spurlos gewichen; як заорало ist dem Gedächtnisse ganz entschwunden, (habe ganz vergessen). [zu schallen, zu kreischen etc.

II. Заорати *v. m.* *А. Д. I.* 159 anfangen Заорудувати, *v. a.* в свої руки щось *Ч. I.* 171 in seine Hände, unter seine Protection nehmen; 2) гроби beschaffen, aufreiben; 3) *ptc.* заорудований abgehärtet.

Заоскміти ся, sich die Zähne dh etw. Sauerer stumpf machen.

Заостати ся, zurückbleiben, *V.* Заострене, *n.* Verschärfung, *f.*; das Zuspitzen.

Заостріти, заострювати, *v. a.* verschärfen; scharf wetzen, zuspitzen.

Заострожити, *v. a.* mit Pallisaden umgeben; einzäunen.

Заостячити, *v. n.* коня mit Spreu voll von Grannen füttern.

Заосужити ся, sich mit Schlamm (осужа), bedecken.

Заотавити ся, mit Grummet (отавна) sich bedecken, *II. n.* 32.

Заохабити, *v. a.* vernachlässigen, preisgeben; — ся sich — —.

Заохати, заохкати, *v. n.* anfangen zu seufzen.

Заохота, *f.* заохочене, заохочуване, *n.* Aufmunterung, Anregung, Lust, *f.*

Заохотити, заохочувати, *v. a.* aufermuntern, anregen, anfeuern, Lust wozu machen.

Заохтеміти, *v. a.* §. душу seine Seele verderben, verlieren *vgl.* Анафтема.

За-б-ч-и (по-ва-б-чи) *adv.* hinterrücks. Забчний, *a.* hinter den Augen, hinterrücks, hinterrückisch; купець — Dieb *H.* 205 *Ч.* 298; 2) Contumaz-, — суд на когь відати, засудити заочно jmdn contumazieren, (in seiner Abwesenheit).

Заощаджене, *n.* Ersparung, *f.* Заощадити, *v. a.* ersparen.

Запавутати, *v. a.* *Вак.* mit Spinnewebe bedecken. [Занапасти.

Запагубити, *v. a.* (*Даст.* 226) *v.* Запад, *m.* † Sonnenuntergang; Westen, *m.* в. Зхід.

Западати, *v.* Запасти II. Западдець, *-дця, m.* *Гол.* Abendländer, Occidentale, *m.*

Западина, *f.* *He.* eingefallener, eingesunkener Ort, Einsturz, Riss, *m.* Spalte, Vertiefung, *f.*

Западська, *pl. N. v.* Berges. Западський, *a.* *He.* tief eingefallen, eingesunken.

Занадний, *a.* -а зимá schneereich; 2) западний, abendländisch, westlich. Западниця, *f.* eingefallene Weiche beim Vieh.

Западня, *f.* Fallgrube, Falle, *f.* * Untergang, *m.*; äusserste Gefahr *Kv.* 112. Запавець, *-вця, m.* Westwind, *m.*

Западок, *-дку, m.* Verfall, *m.* Trümmer, *pl. Ф.*; 2) Hinterschenkel beim Vieh, *m.* [сухою] versteckt.

Запазушний, *a.* im Busen (запазакостити, *v. a.* *Kv.* 123 bemakeln, beeinträchtigen, schädigen.

Запакувати, *v. a.* ver-, einpacken.

Зáпал, *m.* в горлі Halsentzündung, Entzündung, *f.*; 2) Zündloch, *n.* *Пар.* Kammer der Kanone, *f.* *А. Д. I.* 246; 3) *v.* Зáполоч; 4) rothes Kissentuch.

Зáпала, *f.* *Ч. II.* 557 Schmach, *f.* Зáпалене, *n.* Entzündung, *f.*; 2) запаліне серця *Ч. V.* 69 Glut, *f.*

Запаленіти, *v. n.* erröthen, schamroth werden.

Зáпалій, *a.* *Фр.* eingefallen, eingesunken; 2) fällig, verfallen: змінюк *Term.*

Запалісти, *a.* hitzig, heissblütig. Запаліти, запалювати, *v. a.* anzünden, anstecken; 2) anbrennen; 3) coc einbrennen, braun machen; — ся sich entzünden, s. erhitzen, s. entflammen.

Запалість, *f.* Fälligkeit, *f.* день-ости Verfalltag (e. Wechsels) *Term.*

Зáпалка, *f.* Lunte, *f.* *Пар.* Fidibus, *m.* *ГШ.* [Heissporn, *m.*

Зáпалько, запальок, *m.* Hitzkopf, Запалькувати, *v. a.* *Фр.* mit Grenzpföcken abstecken.

Зáпальний, *См.* запальчивий, *Me.* 416. *Пол.* hitzig, leidenschaftlich, leicht aufbrausend, jähzornig.

Запаморочити, *v. a.* betäuben. Запамятати, *v. a.* щось im Gedächtnis bewahren, behalten; 2) vergessen, (*B.*) *Gr.* 30.

Запам'ятко, *-тка, m.* *У. с.* Памятник. Запаніти, *v. n.* запанчити ся, *Лис.* grosser Herr werden; herrisch, hochmüthig auftreten; 2) запанувати *v. n. n. v. a.* anfangen zu herrschen; beherrschen, (когь, ким).

Зáпанка, *f.* *Зак.* weibl. Kopfbedeckung. Запаріти, *v. a.* mit Zudringlichkeit, etw. verlangen, begehren.

Запарити, запарювати, *v. a.* einab-brühen; — віле einen Absud bereiten; 2) dh heisses Bad, Futter etc. an der Gesundheit beschädigen.

Зáпарі, *pl.* в пальці зайшла die Kälte ist in die Finger eingezogen und sticht in denselben. [kenzaune umgeben.

Запарканіти, *v. a.* mit e. Plan- Запаршівити, *v. n.* anfangen rüdig zu werden.

Зáпас, *m.* Vorrath, *m.* Зáпаска, (*d.* запасочка, запашйна), *f.* Vortuch, *n.* Schürze, *f.*

Запасний, *a.* wohl versehen *W.*;

untersetzt, gedrunge, -á постать *ВВ.*; 2) Vorraths-, Aushilfs-, Reserve; vorräthig, *Term.*

I. Запáсти, *v. a.* *Ч. I.* 201 sich einen Vorrath machen; — ся чимось *С. II.* 95 sich womit versehen, versorgen.

II. Запáсти, запáдати, *v. n.* hinter etw. fallen, ver-, zapfallen; (in die Erde) versinken, einsinken, sich senken, einfallen, einstürzen; 2) — ніч bricht ein; асуд, вірок — das Urtheil ist gefüllt worden; verfallen, fällig sein, *Term.*

Зáпах, *m.* Geruch, Wohlgeruch, Запахнути, *v. n.* den Wohlgeruch verbreiten.

Запахущий, *Гол.* запашний, (-ністий) *a.* duftend, duftig, wohlriechend. Запáчкати, (запáчк-), *v. a.* besudeln, beschmieren.

Запашіти, *v. a.* щось чим (*Фр.*) etw. riechen machen, etw. Riechendes hinein thun.

Запáвне, (-но), *adv.* *He.* sicher, sicherlich, gewisse, allerdings; fürwahr *IT.* Запевнітель, *m.* Versicherer, *m.* [behaupten.

Запевніти, (-ніти), *v. a.* versichern; Запéка, *m.* ein Verbissener, Halsstarriger; Trotzkopf, *m.*; 2) Schwiele, *f.*

Запéклий, *a.* dh Hitze verhärtet; höllisch *III.* L 16; 2) кров geronnen. Запéкувати, *a. v.* Завяіти.

Запéкий, *a.* verbrannt, glühend, hitzig, *Ks.* 59.

Заперати, заперти, *v. a.* verschliessen, ver-, zusperren; 2) — ся sich verschliessen; б) sich stemmen, (ногами etc.); * worauf bestehen; с) чогь verleugnen, nicht eingestehen, in Abrede stellen. [27 *v. d.* folg.

Заперéжувати ся, *Ос.* (61) XII. Заперéзати ся, заперéзувати ся *v.* Оперéзати (ся).

Заперéчати, (-чити, -чувати), *v. a.* кому що jmdm etw. streitig machen, es ihm ableugnen, bestreiten; 2) verneinen. [Bestreitung; Verneinung, *f.*

Заперéчене, *n.* заперéка, *f.* *Пар.* Заперéчка, *f.* *ГШ.* Einwendung, *f.* Einwand, *m.*

Заперечний, *a.* verneinend, Verneinungs- *Term.* [kranken (пчоби). Запержити ся, *a.* an der Ruhr er-Заперіений, *a.* mit Quecken verunreinigt. [ten gebraucht, *f.*

Заперіска, *f.* Anschrote zum Gür-Заперше, *adv.* früher, vordem *Лж.* Запестріти ся, *Фр.* bunt erscheinen, sich bunt färben.

Запєдок, -чка, *m.* *s.* Зápічок. Запечáлє, (ля), *n.* Ч. V. 635 *s.* Печáль.

Запечалýти, *v. a.* корó Kummer und Gram jmdm bereiten, jmdn tief betrüben; — ся *u.* запечалуvати *v. n.* *Пр.* II. 269 sich bekümmern, *s.* грámen, in Gram verfallen; *ва* ким für jmdn sich kümmern, sorgen. [siegelung, *f.*

Запечáтанє, *n.* das Zusiegeln, Ver-Запечáтáти, *v. a.* versiegeln; 2) *besiegeln (крóбу); 3) грíб ein Grab schliessen: begraben.

Запечý, *v. a.* *s.* Запíкáти; запéчений *v.* Запéка, запéклий.

Запещéний, *a.* verzogen, verzärtelt. Запíвати, запíти, *v. n.* nachtrinken; und — ся beständig trinken, sich betrinken, saufen; *v. a.* спрáву mit einer Zeche die Sache endgiltig beilegen.

Запíкувати ся, запíкати ся, стóтєрн, stammeln, anstossen. [bestáuben.

Запíлýти, запíлювати, *v. a.* ап-, Запíн, *m.* *Рy.* запíна. *f.* С. II 161.

Зап. Einhalt, *m.* Hindernis, *n.* Wehr, *f.* Запíнáло, *n.* Hülle, Kapuze, *f.* Kopftuch, *n.*; Mantel, *m.* Schleier, *m.* Шог.

Запíнáти, *v. a.* zuknöpfen, zuschnallen, zustecken, zuhaken; запíняний. *ptc.* М. II. 14 verhängt (вікно). [ся.

Запíндорити ся, *s.* запíпнýти Запíнýти, *v. a.* auf-, anhalten; — ся С. II. 27 sich aufhalten, wo bleiben; *b)* anstossen, stocken (im Lesen &).

Зáпíнка, *f.* Schürzfell, *n.* Schürze, *f.*; 2) Beistrich, *m.* Комма, *n.* Пар.

Запíранє, *n.* Verschliessung, Einsperrung, *f.*

Запíрати, *v. n.* Заперáти.

Запíрити ся, sich ereifern, roth von Zorn werden, *§.*

Запíривáтiти, *v. n.* verquecken. Запíрханий, *a.* *Пг.* keuchend.

Зáпис, *m.* запíсанє, *n.* Einschrei-

bung, Eintragung, *f.*

Зáпись, *f.* Verschiebung, schriftliche testamentarische Bestimmung *Кв.* 225; Eigenthumsurkunde, *f.* *Піс.*

Записáти, запíсувати, *v. a.* einschreiben, eintragen, registriren, protokollieren; aufschreiben, aufzeichnen, anmerken; schriftlich bestellen; кому́ щось, на корó щось — versohreiben, schriftlich vermachen; voll schreiben; — ся sich einschreiben (lassen).

Зáписка, *f.* Verschiebung, *f.* Schein-*m.*; Aufzeichnung, Notiz, *f.* *pl.* Tage, buch, *n.* Denkwürdigkeiten, *f.* *pl.*

Запискотíти, *v. n.* anfangen zu wimmern.

Запíсний, *a.* -а книжка С. II. 107 Vormerkbuch, Notizbuch, *n.*; 2) — поéта Dichter vom Fach. [*Term.*

Зáписник, *m.* Protokoll, (Buch) *n.* Записнічй, *a. s. m.* Protokollist, *m.*

Зáпит, *m.* Ч. III. 108 Frage, *f.* *Оп.* Запитáти, запíтувати, *v. a.* fragen, nachfragen; — ся — —; *b)* mit

d. Infinit. *Кв.* 91 versuchen.

Запíти, *v. n.* М. II. 51 *s.* Запíвáти.

Запíшáти ся, запíшнити ся, stolz werden, st. auftreten, sich brüsten *Н. 49. Пг.*

Запíшýти, *v. a.* stolz machen.

Запíщáти, *v. n.* anfangen zu pfeifen, piepsen.

Запíвáло, *m.* Б. Vorsänger, *m.*

Запíвáти, *v. a.* корó за що, о що (до сýду) jmdn gerichtlich um eine Sache belangen; *ва* своé práво sein Recht wider jmdn einklagen. [Bekanntschafft, *f.*

Запíзнáнє, *n.* das Bekanntwerden, Запíзнáти, *v. a.* kennen lernen;

ся *в* ким Bekantschaft machen; запíзнáлi люде alte Bekannte.

Запíзнýти ся, sich verspáten, zu spät kommen.

Запíзно, *adv.* zu spät.

Запíй, -бу, *m.* anhaltendes Trinken, beständige Trunkenheit; запóем пýти unmässig saufen, *Кв.*

Запíканка, *f.* starker Gewürzbranntwein im heissen Ofen gekocht.

Запíкáти, *v. a.* dh Hitze hart machen, verhärten; einbacken.

Запíклуváти ся кимóсь sich jmds fürsorglich annehmen, *М.* III. 65.

Запíл, -бу, *m.* Fischnetz, *n.* 2) *s.* Запíлє.

Зáплє, *n.* Seitenraum in der Scheune zum Aufnehmen des Getreides *m.* Scheuerfach, *n.* Banse, *f.*; 2) Bausche des Sohosses, *АД.* I. 125. [*s.* Зáпáска.

Зáплéка, запíльчина, *f.* Vortuch, *n.* Запíльий, *a.* -а стíва Scheidewand bei zapлє, *f.*

Запíнýти ся, запíнювати ся scháumen, Schaum von sich geben, mit Schaum sich bedecken.

Запíр, -ору, *m.* Einsperrung, Einschliessung, Belagerung, *f.*; 2) Hemme, *f.*; 3) Bauohzwang, *m.* Stuhlverstopfung, *f.*; 3) Stützpunkt, *m.* rechtliche Grundlage, *Мж.* (*срр.* 114). [захóпати.

Запíрвáти, *v. a.* *He.* *s.* Зарвáти, Запíснýти, *v. a.* *W.* anfangen zu singen. [201; 2) *v.* Запéчений, *Н.* 173.

Зáпíчний, *a.* hinter dem Ofen, Ч. IV. Зáпíчок, -чка, *m.* Raum hinterm Ofen, *m.* „Hölle“ *f.*

Запíшвити, *v. a.* *s.* Припíшвити.

Запíющй, *a.* *Кв.* 441 trunksüchtig.

Запíяти, *v. n.* kráhen (*v.* Hahngeschrei); корóсь запíяти кýри der Hahn hat dh sein Geschrei um Mitternacht jmdn gebannt; 2) *комýсь jmdm gegenüber *e.* überschwengliche Forderung stellen (цíну).

Запáлэвець, -вця, *m.* *s.* Затéка.

Запáкати, [запáчу, запáчєш] *v. n.* anfangen zu weinen, in Thränen ausbrechen; — запáкани бчи verweinte Augen. [*f.* Entgelt, *n.*

Запáтá, *f.* Bezahlung; Vergeltung

Запáтáти, [запáчу, запáтáш] *v. a.* bezahlen; vergelten.

Запáвний, *a.* verróckt (mitunter auch: heimtückisch).

Запáвнцý, *pl.* *s.* Постóли, *pl.*; 2) Mehltschen mit Schmierkase, *pl.*

Запáвáти, запáлэти, *v. n.* bis wohin fließen; — schwimmen; schiffen; 2) verschwimmen; unterlaufen.

Запáлескáти, запáлэкувати, *v. a.* щось glatt schlagen; 2) рукáми, и до лóни in die Hände klatschen.

Зáплєсок, -ску, *m.* vom Wasног überschwemmte Stelle, *Мж.* II. 416.

Запáлэсти, запáлэтáти, *v. a.* zu flechten, verflechten.

Зáплéд, -оду, *m.* Befruchtung, *f.* Пар. Запáлэспіти, [запáлэспіти *Кв.* сш-

спіти], *v. n.* verschimmeln, schimmelig werden; *ptc.* запáлэспілий.

Запáлэте, *n.* das hinter dem Zaune gelegene Feld, *Оз.* 85. [die Haarflechte schlingt.

Зáплéтка, *f. gen. pl.* Band, das man in

Запáлэче, *n.* Stelle hinter den Schultern, Schultergegend, *f.* *Кл.*

Зáплéчки, *pl.* Stickerei an d. Schultertheilen des Hemdes, *f.* [Schnappsack, *m.*

Запáлэчки, (-шн-), *m.* Bettelsack, Запáлэшýти, *v. a.* vertheilen, vernieten; * як запáлэшýло kann gar nicht im Gedächtnisse aufkommen.

Запáлэдити, *v. a.* befruchten, *Пш.*; 2) — ся in Menge geboren werden, — aufkommen.

Запáлэненє, *n.* *s.* Зáплéд.

Запáлэтáти, *v.* Замотáти.

Запáлюváти, *v. a.* verspucken, -speien. bespucken; (*e.* krankes Auge in d. Volks-

medizin); 2) *schnóde etw. verwerfen, *АГ* 161; 3) — ся, запáлюнути ся sich einnisten (кýска); *b)* keimen, *s.* Заклýнути ся, (кýря в яйцá).

Запáлювця, *f.* graue Schmeisse, Fleischfliege (*Sarcophaga carnaria*).

Зáплюск, свíдкам в бчи дáти — eine Lüge verwerfen, einer L. überführen.

Запáлюскотíти, *v. n.* zu plátschern anfangen.

Запáлющити, *v. a.* бчи schliessen.

Запáлэмити, *v. a.* beflecken.

Зáпно, *adv.* *К. I.* 22 *s.* Зáвiдно.

Запíнáти, *v.* Запíнáти.

Запóбiгáти, запóбiчи *v. n.* чомý zuvorkommen, vorbeugen, verhüten, vorkehren; 2) *v. a.* erwerben, erjagen, ergaffen *Пг.* лáски у корó.

Запóбiглýвий, *Шар* запóбiглýчий (*Фр.*), *a.* rührig, betriebsam, fürsorglich.

Запóбiженє, *n.* Verhütung, Vorbeugung, Vorkehrung, *f.*

Запóбiжний, *a.* präventiv; -e срéдство Verhütungsmittel, Präservativ, *n.*

Term.

Зáповiдi, *f.* Gebot, *m.* Katechismus, *m.* III. I. 269; *pl.* Aufgebot, Eheaufgebot, *n.*

Зáповiдáти, запóвiсти, *v. a.* anukagon, ankündigon, bekannt machen; vorordnen, befehlen; aufbieten.

Зáповiдний, *a.* geboten, principiell angezeigt *Оз.* (62) X. 2) verheissen, gelobt, *Ф.*

Заповірити, *v. a.* anvertrauen, *Пар.*
Заповіт, *-іту, m.* Vermächtnis, *n.*
Auftrag, *m.* III. II. 72.
Заповітний, *a.* vermacht, anbefohlen.
Заповітрити, *v. a.* verpesten.
Запоганити, *v. a.* verunreinigen.
Заподіти, заповіати, *v. a.* vorlegen, verkramen, verschleppen.
Заподіяти, *v. a.* ком'у щось (якє лихо) Unrecht zufügen, Böses anrichten; смерть собі —.
Заподобіти ся, *v.* Забогатіти.
Заподячити, *v. a.* Зг. danken.
Заповивати, *v.* Запівати.
Заповичати ся у ког'о von jmdm borgen, leihen; entleihen.
Заповов, *-ову, m.* Belangen vor Gericht, *n.* Vorladung; 2) Klage, *У. f.*
Заповіни, *pl.* die dritte entscheidende Brautwerbung, *R. 5.*; — дівочкі Ч. IV. 214 *v.* Дівич-вечір.
Запоіти, *v. a.* jmdm übermässig zu trinken geben, jmdn besäufen.
За-п'окотом, *adv.* nach der Reihe.
Зап'ола, *f.* Rockschoß, *m.* *Пис.*
Зап'оле, *n. v.* Zapfen. [*vgl.* Пол'а.
Запол'яти, *(-ляти), v. a.* einhüllen.
Запол'ок, *-лка, m.* Bauchleder, *n.*
Заполонь, *f.* — дівункова Sommerwurz, *f.* Kleeteufel, *m.* (Orobanchegallii). [*men, fesseln, erobern, He.*
Заполон'яти, *v. a.* gefangen nehmen.
Заполон'яти ся, *У.* roth werden, röthlich, rosig strahlen; н'єбо.
Заполоньовати, *pl.* Braunschpinner, od. Würgergewächse, *pl.* (Orobanchaeae).
Заполоскати, запол'скувати, *v. a.* an einer Stelle etw. ausspülen. [*ken.*
Запол'охати, *v. a.* bestürzen, schrek-
Запол'оч, *f.* roth- od. blaufarbiges Baumwollengarn; 2) *v.* Чаполоть.
Запол'очник, *m.* вел'стий, krautige weisse Baumwolle (Gossypium herbaceum), *Вол.*
Запомагати, зап'омоч'и, *v. a.* ког'о unterstützen, jmdm Hilfe, Unterstützung angeheihen lassen; — ся Hilfe finden; sich aufhelfen, *v.* aufrichten.
Запомеж'яти, *v. a.* begrenzen, beschränken.
Запоміт'яти, *v. a.* bemerken, *См.*
Запомн'яти, *v. a.* *Мор.* *v.* Запам'ят'яти 1).

Запом'ога, *f.* Unterstützung; An-
hilfe, *f.* [gelder, *pl.* *Term.*
Запом'ожний, *a.* -н'ї гроші Hilfs-
Зап'она, *(d. зап'онка), f.* Vorhang,
Schleier, *m.*; 2) Schnalle, *f.* Knopf, *m.* *Ф.*
Запопадати, запов'асти, *v. a.*
щось ergreifen, erwischen, habhaft werden, bekommen, finden, ergaffen III. I. 146.
Запопадливий, *Пол.* запопад'у-
щий, *Вах.* *a.* emsig.
Запопрати, *v.* Зап'орпати.
Запоп'рилий, *a.* schweissbedeckt, *Ру.*
Запоп'рута, запоп'рут'яти etc. *v.*
Зап'рута etc. [*aufräumen, (B.)*
Запорати, *v. a.* zurecht machen,
Зап'ориче, *n.* Damm, *m.* Wehre,
Eindämmung, *f.* *ЛД.* *v.* Зап'ора.
Зап'орник, *m. v.* Зв'орка.
Зап'ор'оже, *n.* hinter den Dniewer-
wasserfällen liegende Gegend; † Ко-
сакенlager, *n.* [von зап'ор'оже, *m.*: Kosak.
Зап'ор'ожець, *-жця, m.* Bewohner
Зап'ор'ожский, *(-р'ожецкий, Ч. V.*
951; *-р'окий), a.* am зап'ор'оже wohnend,
liegend etc.; † козак Saporogerkosak.
Зап'ор'оти, *v. a.* aufrennen; 2) *v. n.*
н'осом в що mit der Nase hineinstürzen.
Зап'ор'оха, зап'ор'ошина, *Ф. f. v.* По-
рошина, пиляна, *Н.* 260.
Зап'ор'ошити, зап'ор'ошувати, *v. a.*
bestäuben, staubig machen.
Зап'ор'ощати, зап'ор'ощити, *v. n.*
kreischen, poltern *Кол.* 89. *Левч.*
Зап'ор'ощити, *v. n.* — град von
dichtem Hagelschlag, *-regen, He.*
Зап'орпати, *v. a.* einschlagen.
Зап'орекати ся, *v.* Засм'аркати ся.
Зап'орток, *-тка, m.* verdorbenes Ei.
Зап'оручати, *(-ч'яти), v. a.* verbürgen.
Зап'оручен'я, *n.* Verbürgung, *f.*
Зап'орчати, *v. a.* *Ваг.* verderben.
Зап'орчен'я, *n.* das Faulen, Ver-
faulen, *Пол.*
Зап'оряд, *(-док), m.* Einrichtung,
Verfassung, *f. B.*; Ordnung, — зап'оря-
д'яти Verordnung treffen, *(B.)*.
Зап'осідати ся, зап'осісти ся на
щось, versessen, erpicht auf etw. sein;
2) *v. a.* *Шар.* in Besitz nehmen.
Зап'осл'ядати, *v. a.* Зг. zurückse-
tzen, hintansetzen, vernachlässigen.
Зап'осредством, *adv.* vermittelst.
За-постіле, *Н.* 41.?

Запотарайкати, *v. a.* §. 8. Заподіти.
Запотар'ошувати, *v. a.* apotheosie-
gen, *Шар.* [т'ялця, *m.*
Запот'ийшик, *m.* Schlag in по-
Запотіти, *v.* Упріти. [*zeit.*
Запот'омний, *a.* *Гуш.* aus der Vor-
Запотребувати, *v. a.* verlangen;
запотреб'ює ся ком'у jmd braucht, *Фр.*
Запотряс, *m.* землі Erdstoss, *m.* *Пар.*
Запохм'урений, *a.* verdüstert; trü-
be; m'urrisch.
Започати, *v. a.* *К.* anfangen.
Започ'яти, *v. n.* sich zur ewigen
Ruhe begeben, *Шог.*
Зап'об'яска, *f.* *У.* *v.* Зап'аска.
Зап'об'яник, *m.* Degen, *m.* *См.*
Зап'р'ава, *f.* Leitung, Zurichtung,
Zurechtweisung, *f.*; 2) *v.* Зап'равка; 3)
das Vorschlagen des Preises, *Левч.*
Зап'равжний, *a.* *Др.* *s.* 62 wirklich.
Зап'равити, заправ'ляти, *v. a.* zu-
richten, zurechtmachen, *-legen; об'жими*
с'їлами P. I. 93 mit göttlichen Kräften
walten; woran gewöhnen, abrichten, ein-
üben; auf *-herstellen, ausbessern, zu-*
fliessen; коєу б'р'уєом wetzen; стр'аву,
п'ам'у zurichten, würzen, anmachen; 2)
(ц'їнь) zu viel fordern, im Preise vor-
schlagen; fordern, verlangen у ког'о; 3)
— ся besser werden, *b.* gedeihen; *b)*
sich einüben, sich wozu vorbereiten, üben,
до чог'о. [Würze, Tunke, *f.* Ueberguss, *m.*
Зап'равка, *f.* Würzung einer Speise;
Зап'равний, *a.* *-а* тов'арина die
leicht fett wird. [*führer, m. He.*
Зап'равник, *m.* Urheber, Rädels-
Зап'равт'орити, *v. a.* III. I. 255 *v.*
Зап'рот'орити.
Зап'рагати, *v. n.* зап'раг'є ся ком'у
чог'о (B.) jmd bekommt wonach ein
Verlangen.
Зап'ражка, *f.* Einbrenn, *f.* [Зароб'яти.
Зап'рацювати, *v. a.* erarbeiten, *v.*
Зап'рашати, *v.* Запросити.
Зап'реділяти, *v. a.* bestimmen, be-
grenzen, Зг. [*und nimmer.*
Зап'р'єдди, *adv.* *v.* Ніколи, nie
Зап'р'єт, *m.* Verbot, *n.*
Зап'р'єт'яти, *(-пр'їт-), зап'р'їчати,*
v. a. verbieten, (B.); — нед'угу *Мор.*
die Krankheit beschwören, bannen; 2)
— ся kugnen *Левч.* *v.* Зап'р'єчати.
Зап'р'єтний, *a.* verboten, *К.*

Зап'рид'ух, *m.* *Bein.* des starken, den
Athem benehmenden Benarkens *Мор.*
Зап'риміт'яти, *(-міч'яти), v. a.* be-
merken, die Bemerkung machen.
Зап'римітний, *a.* *См.* bemerkbar,
merklich.
Зап'рисягати, *(-сяг'нути), v. a.* що
beschwören, zuschwören; ког'о den Eid
von jmdm abnehmen; *v. n.* sich eidlich
verbinden; зап'рисяглий, *a.* der geschwo-
ren, der ein Gelöbnis gemacht hat.
Зап'рисяст'яти, *(-ч'аст'яти), v. a.*
die heil. Communion ertheilen.
Зап'рисяст'яти, *v. a.* *У.* freund-
schaftlich verbinden, befreunden; — ся
sich —. [schwitzen, sich erhitzen.
Зап'р'ити, запр'ив'яти, *v. n.* durch-
За-про, *праєр.* mit d. *Accus.* wegen,
von wegen, *-halb; за-про-щ'о?* wez-
wegen, weshalb? 2) за-про люде an-
gesichts der Leute, öffentlich.
Зап'ров'адити, *(-вад'жати), v. a.*
bis wohin führen, geleiten; 2) що etw.
einführen, installieren.
Зап'ров'изне, *n. a. s.* Fahrlohn, *m.* *Пар.*
Зап'ров'од, *m. T.* Einführung, Ein-
richtung, *f.*
Зап'род'авець, *-вця, m. См.* Ver-
käufer, *m.* (in d. Solaverei); 2) *v.* За-
п'род'ат'ель. [*gebung, f.*
Зап'род'ане, *n.* das Verkaufen; Preis-
Зап'род'анець, *-нця, m.* зап'род'ан-
ка, *Рв.* I. 6. *f.* der (die) sich verkauft,
preisgegeben hat. [*Term.*
Зап'род'ат'ель, *m.* Verpächter, *m.*
Зап'род'ати, зап'родувати, *v. a.* ver-
kaufen, veräußern; verpachten; preis-
geben. [*habig.*
Зап'роміжний, *a.* wohlhabend; be-
Зап'ромоч'и ся, гр'їшн'є — sich
mit Geld leidlich versehen. [ohne Lohn.
За-проп'але, *adv.* *Кол.* 174 umsonst,
Зап'роп'аст'яти, зап'роп'аст'яти, *v. a.*
verlieren; verschleppen; verderben, zum
Untergang bringen. [*Einladung, f.*
Зап'р'осини, *pl.* зап'р'осен'я, *n.*
Зап'р'осит'ель, зап'р'осець, *-сця,*
Пар. m. Einlader, *m.*
Зап'р'ос'яти, *(-сявати P. I. 79.)* за-
п'р'охувати, зап'р'ошувати, *v. a.* ein-
laden, zu sich bitten; чог'ось *У.* etw.
bitten, verlangen; зап'р'ош'ати ся *М.*
Nachfrage haben.

beiten, dh Arbeit erwerben, verdienen; на чім woran verdienen, profitieren; 2) тісто & einrühren, einmachen; — ся sich hineinarbeiten; b) dh schwere Arbeit siech werden, sich abarbeiten.

Заробіток, -тку, *m. s.* Заробок.
Заробітчанін, *m. H.* 235 *v.* Зарібнік.

[*m. Term.*
Заробкованє, *n.* Erwerbszweig,
Заробковий, *a.* Erwerbs-
Заробковість, -ости, *f.* Erwerbs-
geschäff, *n. Term.*

Заробкувати, *v. n.* als Arbeiter,
Tagelöhner erarbeiten, verdienen.

Заробленіяна, *f.* erarbeitetes Geld,
Tagelohn, *m. Фр.*

Заробок, *g.* заріоку, *m.* das Erar-
beiten; Verdienst, Erwerb, Dienstlohn;
pl. Lohnarbeit.

Заробочий, *a.* Под. Arbeits-.

Зародити, *v. a.* erzeugen, hervor-
bringen; viel Früchte (садовіяна etc.)
bringen, reichen Ertrag geben; — ся her-
vorgebracht, erzeugt werden, entstehen.

Зародний, *a. T.* keimend, embryonell,
anfänglich.

[*f.* (spora) *B.*
Зародник, *m.* Keimkorn, *n.* Spore,
Зародковий, *a.* -е житє *Фр.* K. im
leben, *n.*

Зароже, *n.* abgelegener, einsamer Ort.
Зарумілець, -ляц, *m.* Пол. заро-
зумілий, *a.* eingebildet, voll Eigen-
dünkel, der Dünkelhafte.

Зарозуміість, -ости, *f.* Einbil-
dung, *f.* Dünkel, Eigendünkel, *m.*

Зароїти ся, *Км.* übervoll werden,
schwärmen; in Schwärmen auffliegen.

Зарок, *m. Км.* 66 *Ст.* *v.* Зарік.

Зароняти, (-няти), *v. a.* fallen las-
sen, verlieren; * — ся wegen magerer
Kost schlecht aussehen.

Заросіти, зароспувати, *v. a.* mit
dem Thauwe nass machen, be-, umthauen
befeuchten; — ся vom Th. nass werden.

Заросль, *f. C.* II. 170 *e.* von Bäu-
men bewachsener Ort.

Заростій, *v. m.* verwachsen, bewachsen;
лин заріс der Bart ist ihm stark ge-
wachsen; зарощений, *psc.* ver-, über-,
bewachsen.

Заросточка, *f. Ч.* V. 1118?

Заросєя, (-є), *n.* die Landschaft hin-
ter dem Fl. Росєя; *adj.* заросєянский.

Заруб, (*d.* зарубок), *m.* зарубина
зарубка, *f.* Kerbe, *f.* Einschnitt, An-
schnitt, *m.; 2)* *v.* Засік; 3) *m.* * Merk-
mal, *n.* Charakter, *m. Ваг.* [*но, f.*

Заруба, *f.* Scheidewand in der Scheu-
Зарубати, *v. a.* einhauen, einhak-
ken; 2) niederhauen.

Зарубати, *v. a.* хустку etc. um-
säumen, mit einem Saum einfassen.

Зарублик, *m.* Gliederschnürchen,
n. (Nodosaria). [(Crenatula).

Зарубничка, *f.* Korbmuschel, *f.*

Зарубок, -бка, *m.* Saum, *m. Коє.*

Зарубчастий, *a. s.* Карбований, *B.*

Зарука, *f. Ме.* 124 *К.* *v.* Порука;
Verpflichtung, *f.* Haftobject, *n.* Шар.

під заруку zur Bürgschaft, zur Garan-
tie; 2) *v.* Заручини. [*Гол.* III. 234.

Зарубований, *a. v.* Заручений
Заручи, заручити, *v. n.* Schrei der
Klage, des Entsetzens von sich geben.

Заручати, *v. a.* ВЕ. *v.* Поручити.

Заручад, *adv.* als Caution, als Deposit, *Пис.*

Заручати, заручити, *v. a.* verbür-
gen, bürgen; 2) verloben.

Заручене, *n. s.* Зарука; 2) *s. d.* folg.

Заручини, *pl.* Verlobung, *f.* Ver-
löbniß, *n.* [Sicherstellung, *f.* Пис.

Заручний, *a.* лист † Urkunde zur
Заручники, *pl.* das Gefolge des
Bräutigams bei den заручини *Ч.* IV.

94); 2) *sgl.* Пис. Bräutigam; 3) *v.* Ру-
чатель. [*s.* Ручателька.

Заручниця, *f.* Пис. Braut; *f.; 2)*

Зарумати, *v. n. s.* Заплатити.

Заря, *f.* Röhre am Himmel, *f.; 2)*

Lichtnelke, *f.* (Lychnis ohalcedonica).

Зарябіти, *v. n.* roth werden.

Заряд, *m.* Verwaltung, Leitung, *f.;*
як кому́ заряд *Ф.* wie es jmds Gewohn-
heit ist, wie es sich schickt, ziemt; 2)

Ladung *e.* Gewehrs, *f.*

Зарядити, заряджувати, *v. a.* anord-
nen, Anstalten treffen, bestimmen, fü-
gen; festsetzen, behaupten, fest beschlies-
sen, *Км.; 2)* заряджувати чим etw.

verwalten; 3) страву (сметаною etc.)
einmachen; руже laden.

Зарядка, *f. s.* Сметана. [2] *s. d.* folg.

Зарядник, *m.* Пу. *v.* Строитель;

Зарядчик, *m.* Dirigent, Commissär, *n.*

Зарявъ, *f.* rothblühendes Habichtskraut (Hieracium aurantiacum) *B.*

Зарати ся, *Ч.* III. 475 sternenhell
werden.

Зась, *вас, adv.* II. *n.* 12 *Литс. gr.* 156
v. Знов, опяты; 2) —, *сасі* тобі від того
hast hier nichts zu schaffen *Пом.* III. 55.

Засада, *f.* Grundsatz, *m.* Princip, *n.*
2) Hinterhalt, *m.* засадою станути im
Hinterhalt sich aufstellen, *C.* II. 242.

Засаджати, засадити, засаджувати,
v. a. ansetzen, wohin setzen, auf-,
anstecken; pflanzen, setzen, stecken,
bepflanzen.

Засадка, *f.* К. *v.* Засада 2).

Засадний, *a.* haltbar, dauerhaft,
tüchtig, stark; 2) stetig, anhaltend:
вима; -є право Staatsgrundgesetz, *n.* Гуш.

Засадність, -ости, *f.* Haltbarkeit, *f.* У.

Засадничок, -чка, *m. s.* Пощкробок
К. II. 32. [кеuchen.

Засадити ся, nach Luft schnappen,
Засадати, *v.* Посватати.

Засвйнити, *v. a.* wie *e.* Schwein
etw. besudeln. [pfeifen.

Засвистати, *v. n.* anfangen zu
Засвйтати, *v. n.* tagen, dämmern,
vom Aufgehen des Lichtes.

Засвйдченє, *n.* Zeugenschaft, *f.*
Zeugnis, *n.* He. Denkmal, *n.*

Засвйдити, *v. a.* bezeugen; —
ся *Км. s.* Перекопати ся.

За-свйжа, *adv.* frisch.

Засвйт, *m.* Tagesanbruch, *m.*

Засвйтити, засвйчувати, *v. a.*
свйчку anzünden, anstecken; Licht ma-
chen; — ся anfangen zu leuchten; hell,
licht werden. [Tage III. I. 106.

За-свйтла, *adv.* beim Licht, bei
Засвйти, *v. a.* собі що sich etw.

zu-, aneignen *Км. Max.*

Засвйгнути, *v. n.* Durst, Trök-
kenheit empfinden, u. dadh in Abspan-
nung kommen.

Заселєниця, *f.* У. Bewohnerin, *f.*

Заселити, заселяти, *v. a.* mit Ein-
wohnern besetzen, ansiedeln; — ся sich
ansiedeln; — в довгй in Schulden ver-
fallen. [II. 415.

Заселок, -лка, *m.* Vorwerk, *n.* Мї.

Засвйтити, *v. n.* grau werden.

Засйженє, засйдина, *n.* Ersitzung, *f.*

Засйдити, засйджувати, *v. a.* dh
längeres Sitzen, Wohnen etc. worauf
sich Recht erwerben, etw. ersitzen; за-

єйденє право eressesenes Recht; —
ся zu lange wositzen, ausbleiben (u. da-
rüber etw. vergessen); b) vom Sitzen
steif werden.

Засилати, *v. a.* weit wegschicken;
2) zu jmdm schicken; — ся до дів-
чини Brautwerber schicken.

Засилити, (-лати, -силувати), *v.*
a. нитку в голку einfädeln; мотуз,
ланьцух etc. anschlingen, anheften.

Засйлка, (-сйвка), *f.* Schlupfe, *f.*
Oehr zum Einziehen einer Schnur, (*B.*), *m.*

Засйлковий, *a.* -а ассоцияция
Vorshuss-Verein, *m. T.*

Засйлок, -лку, *m.* Гол. *pl.* засйлок
Вах. Unterstützung, Aushilfe, *f.;* Sub-
sidiem, *pl.;* 2) засйлка, *f.* За. Nahrung,
Erfrischung, Labung, *f.* [засйпати II.

Засйпати, *v. n.* М. *v.* Заснүти,
Засйпати, *v. a.* blau färben; засй-
пати, *v. n.* blau werden, b. anlaufen.

I. Засйпати, засйпувати, *v. a.* zu-,
ver-, überschütten; порошоком — ein-
stäuben, bedurpen.

II. Засйпати, засйплати, *v. n.*
einschlafen; засйпуло мя es überkam
mich der Schlaf. [zu nischen.

Засйпати, *v. n.* grimmig anfangen

Засйпати, *f.* Graupen etc. zum Hi-
nein thun zu *e.* Speise. [zu sprechen, (*B.*).

Засйпути, *v. n.* anfangen nischelnd

Засйротити, *v. n.* Лєсч. *v.* Осйротити.

Засйтити, *v. a.* hineinstecken, *Лєсч.*
— ся versinken u. sich in Wasserplan-
zen verwickeln (в грязь), b) satt u. fett
werden, daher nicht mehr essen wollen.

Засйткувати, *v. a.* verblenden
(в флю очко).

Засйхати, *a.* Засохнути.

Засйхати, *v. n.* anfangen zu leuchten,
aufleuchten, erglänzen.

Засйб, -обу, *m.* Vorrath, *m.* мати ся
при засйбі sich gut womit versehen,
versorgen.

Засйбний, *a.* mit reichlichen Vorrä-
then, wohlhabend, reich an etw. в щось *B.*

Засйв, *m.* засйвана, *n.* засйвок, *m.* *B.*
das Säen, Bessen; 2) Satt, *f.* засйвки
pl. Ackergründe, *pl.* Пис.

Засйвати, *v. a.* besen; в щб ein-
сен.

Засйвник, *m.* Saatschnellkäfer, *m.*
(Elater agriotes), *B.*

Засйд, *m.* das Sichhinsetzen; *v.* Засйд

2) за одним засідом; 2) Grundstück, *n.*
 Засіда *f. Py.* Hinterhalt, *m.* засіда 2).
 Засіданє, *n.* Sitzung, Session, *f.*
 Засідателъ, *m.* Beisitzer, Assessor,
m. C. I. 161.
 Засідати, засісти, *v. a.* місце
 кому jmds Platz unrechtmässig bese-
 ть; *v. n.* einen Sitz einnehmen, sich
 wohin setzen, wo Platz nehmen; —
 десть wo Sitz u. Stimme haben, Bei-
 sitzer sein; до чо́го, до робо́ти sich
 an die Arbeit machen; на ко́го sich
 in Hinterhalt legen, aufauern; 2) —
 ся sich niedersenken, einsinken, einfallen.
 Засідженє, *n.* Term. *v.* засідженє.
 Засідка, *f.* Treibjagd, *f. 2)* *v.* засідка
 2); Anstand, *m.* піти на -ду auf den
 A. gehen, um das Wild schussgerecht
 zu erwarten.
 Засік, *m.* засіка, *f.* Lech. Abscheu-
 rung (dh Verschlage) in e. Magazine,
 Banse, *f.* Art Kornkasten, *m.* Bretter-
 fach, *n.*; 2) Verhack, Verbau, *m.*
 Засіпати ся, *Mx.* zu sehr u. zu
 früh seine Kraft anstrengen.
 Засіпати ся, *Re.* 276 *v.* засіпати ся.
 Засіч, засіча, *f. V.* засіча. *n.* Verbau,
 Wall, *m.* Schutzwehr, *f.* [peitschen.
 Засічї, *v. a.* fast zu Tode hauen,
 Засіяти, *v.* засіяти.
 Засіяти, *v.* засіяти.
 Заскавучати, *v.* Скавучати.
 Заскакувати, *v. n.* *v.* заскачити;
 2) коло ко́го dh zuvorkommendes Be-
 nehmen (dh Umspringen) jmds Gunst
 zu erhaschen streben.
 Заскалити, *v. a.* бчи *MIII.* (vgl.
 Вискалити) die Augen weit aufreissen;
 — ся sich e. Splitterchen einstechen.
 Заскарати, (-йти) ся, *Фр.* schwören.
 Заска́ржена, *n.* Verklagung, *f.* Term.
 Заска́ржити, *v. a.* verklagen.
 Заскару́біти, (-ру́бити -ру́пити)
v. n. mit e. Schale, Rinde, Kruste über-
 wachsen, sich überziehen, *v.* umgeben,
 verharschen; *ptc.* заска́рбий *Ос.* (62)
X. 114. [schen, zu quirren.
 Заскаварчати, *v. n.* anfangen zu zi-
 Заскаверніти, *v. a.* beschmutzen,
 beflecken. [(вяти) *Kol.* I. 287.
 Заскапати в скріпку *v.* Заграти
 Заскапати, *v. a.* Lech. *v.* Заска-
 ляти ся.

Заськи, *adv.* *v.* Зась, *vácí* 2).
 Заскигліти, *v. n.* kreischen, *Фр.*
 Заскірний, *a.* unter der Haut, unter
 der Rinde befindlich, unterhäutig; -а во-
 да́ (в землі) Oberwasser, *n.*
 Заскірник, *m.* *v.* Зашкірник.
 Засклеп, *m.* Verwölbung; 2) Ein-
 spinning der Raupen, *f.* Cocoon, *n.* B.
 Засклепяти (-пляти), *v. a.* zu-
 ver-, über-, einwölben, überziehen, zu-
 decken, -schliessen; — ся sich schlie-
 sen, sich einspinnen; verharschen.
 Засклепка, *f.* *v.* Кукла. [schliessen.
 Заскобяти, *v. a.* in Klammer ein-
 Заскобляти, *v. a.* *v.* Засругати;
 2) Заскребтати.
 Заскоботати, *v. a.* kitzeln.
 Заскорбяти, *v. a.* betrüben, *ГБ.*
 Заскоробити, (-робити), *v. a.*
 mit der Egge bearbeiten, eggen.
 Заскорублий, *a.* verschoben.
 Заскоря, *adv.* *Зг.* *v.* Чм скорше.
 Заскобчати, *v. n.* bis wohin springen;
 hinter etw.; ein-springen, einfallen; *v. a.*
 *ко́го überraschen, überrumpeln; до́ро́гу
 кому jmdm den Weg verengen.
 Заскребтати, *v. a.* ab-schaben.
 Заскреготати (-тати), заскря́-
 кати, *Зг.* *v. n.* anfangen zu knirschen
 (mit d. Zähnen).
 Заскрипіти, *v. n.* knarren.
 Заслабїти, заслабнути, *v. n.* krank
 werden, erkranken. [tion, *f.*
 Заслање, *n.* Verbannung, Deporta-
 Засланець, -ця, *m.* der Verbannte,
 Deportirte, *Им.* [verweisen, verbannen.
 Заслати, *v. a.* weit wegschicken,
 Засла́нивець, -вця, *m.* Geißer-
 man, *n.* [decken, besprucken.
 Засла́нити, *v. a.* mit Speichel be-
 Засла́ти, *v. n.* einen Ruf erlangen,
 berühmt werden, *v.* Сла́ти *Оц.* §. 206.
 Засла́дити, *v. a.* *Гол.* III. 440erspüren.
 Засла́н, -ону, *m.* *Зг.* *v.* *васла́нка, f. v.*
 Засла́на; 2) Blindfenster, *n.* *Пар.*
 Засла́нити, засла́плати, *v. a.* blen-
 den, verblenden; — ро́зум verdummen.
 Засла́пка, *f.* wälzendes Doppelloch,
 (Diplostomum volvens).
 Засла́плена, *n.* Verblendung, *f.*
 Засла́вина, *f.* *v.* *васло́вок, -вку, m.*
Зг. Bedingung, *f.*
 Засльо́жений, *a.* *Ф.* bethrängt.

Засло́на, (*d.* *васло́нка R.* 12) *f.*
 Vorhang, *m.* Gardine, *f.* Schirm, Schleier,
m. Hülle, *f.*; 2) Schutz, *m.*; 3) Deck-
 mantel, *m.* *R.*
 Засло́нити, засло́нювати, *v. a.* ver-
 hüllen, verohleieren; verdunkeln; кому
 jmdm das Licht vertreten, im Lichte
 stehen; 2) decken, schützen.
 Засло́тити ся, vom langwierigen,
 regnetem Wetter; -я́ло ся es trat
 Regenwetter ein. [служення.
 Заслу́га, *f.* Verdienst, *n.*; 2) *v.* За-
 Заслу́говий, *a.* *Пар.* *v.* Заслу́жний.
 Заслу́гувати, заслужити, *v.*
a. щось verdienen; 2) erwerben; — ся
 коло чо́го sich um etw. verdient ma-
 chen, sich Verdienste erwerben; *b)* за-
 служила ся сама́ Служба die heil.
 Messe fieng von selbst an *Ч.* III. 443;
 заслужений, verdient; *авансіт (gr.)*.
 Заслу́женія, заслужіна *Ч.* V.
 1023; заслужіна, *f.* der verdiente
 Lohn, Dienstlohn, *m.* Verdienst, *m.*
 Заслу́женість, Term. заслу́го-
 вість, *Пар.* -ости, *f.* Verdienstlichkeit, *f.*
 Заслу́жний, Term. заслу́жтель-
 ний, *a.* verdienstlich, Verdienst-, ver-
 dienstvoll, lohnend. [ganz aufgehen.
 Заслу́хати ся чо́гось, im Zuhören
 Заслу́шний, *a.* *Зах.* von Belang,
 beachtungswert.
 Заслю́бити, *v. a.* ко́го jmdn verhe-
 lichen; — ся sich — Term.
 Засма́гнути, *v. n.* braun werden
 wegen Trockenheit; засма́глий, *a.* *He.*
 gebräunt.
 Засма́жити, (-жувати), *v. a.* schmo-
 gen, einprägen, einbrennen, rösten.
 Засма́жка, *f.* *v.* Запражка.
 Засмакувати, *v. n.* кому́ jmdm
 schmecken; в чім an etw. Geschmack
 od. Wohlgefallen finden. [anbrennen.
 Засма́ляти, засма́лювати, *v. a.*
 Засма́льцювати, *v. a.* mit Fett
 beschmutzen.
 Засма́ркати, *v. a.* mit Rotz be-
 schmutzen; — ся rozig sein.
 Засмарувати, *v. a.* zu-verschmieren.
 Засмердіти, засмерджувати, *v. a.*
 mit Gestank erfüllen; — ся stinkend wer-
 den; засмердження́ gestänkert, stinkend.
 Засма́кати, *v. a.* verzupfen, ver-
 zausen.

Засьмітати, *v. a.* mit Kehricht ver-
 unreinigen.
 Засьміяти ся, auflohen; lacheln.
 Засмо́ляти, *v. a.* verpochen, theeren;
 — ся sich anschwärzen.
 Засму́тяти, засму́чувати, *v. a.*
 betrüben, traurig machen; — ся sich
 betrüben, traurig werden. [werden.
 Засму́тїти, *v. n.* traurig, betrübt
 Засна́дити, *v. n.* *He.* (*Кож.* 33)?
 Засна́дити, *v. n.* flau, matt werden;
 2) schimmelig werden, *См.*
 Засні́вка, *f.* *Кс.* 64. Anschrote, *f.*
 Засні́т, *m.* *v.* *васні́т, f.* *v.* *васні́ченє, n.*
 Verderbenheit, Verkümmern, *f.*
 Засні́тити, засні́чувати ся, mit
 сні́тїй (Fäule, Faulbrand) sich anfüllen,
 verfaulen, verderben, verkümmern.
 Засні́ток, -тку, *m.* etw. Verküm-
 mertes, Verderbenes; 2) *v.* Зані́ток;
 3) *v.* Завязок Embryo; 4) *pl.* Hunger-
 zwetsoken, *pl.*
 Засно́ва, *f.* Weberzettel, *m.*; 2) Grund-
 zug; Inhalt, *m.* *B.* *Шар.*; Unterlage, *f.*
 Entwurf, *m.* *Пар.*
 Засно́вати, засно́вувати, *v. a.* пря́жу
 ein Gespinnst, e. Garn aufspinnen, auf-
 ziehen, anzetteln; 2) gründen.
 Засно́вни, *pl.* *T.* Grundlagen, *pl.*
 2) Grundsteinlegung, *f.* *v.* Закла́дини.
 Засно́вок, -вку, *m.* Keim, *m.* er-
 ster Ansatz, Grundsatz, *m.* Grundlage, *f.*
 Засно́вити, *v. a.* verriegeln.
 Засну́ти, *v. n.* einschlafen, ein-
 sohlummern; entschlafen, entschlum-
 mern (sterben).
 Засоб́яти, *См.* *v.* *васоб́ляти, Пар.* *v. a.*
 ко́го чим versehen, versorgen; helfen,
 heilen. [Gelder, *pl.* Term.; 2) *v.* Засоб́ий.
 Засоб́ний, *a.* -і грóмі Verlags-
 Засоб́ниця, *f.* Vorrathskammer, *f.*
 Magazin, *n.* Term. [(B.), *m.* [за соб́ю].
 Засоб́ок, *m.* Hintertheil beim Hemd
 Засоб́, *m.* Ort wo Felsen hinabrutsch-
 ten, Rutsche, *f.* *Ф.* [verdüstern, schmollen.
 Засо́вити ся, *Зг.* wie eine Eule sich
 засо́ляти, *v. a.* salzen. [versüßen.
 Засоло́дити, (-ло́джувати), *v. a.*
 Засоп́їти ся, *v.* заса́пати ся *Кч.* 204.
 Засороб́ити, *v. a.* beschämen; —
 ся sich schämen, schamroth werden.
 Засохну́ти, *v. n.* ver-, eintrocknen;
 засохлий vertrocknet, verdorrt.

Засобхувати, *v. a.* зурочити machen.
Засна, *f.* Verschoont von Sand od.
Schnee, Sanddüne, Schneewehe, *f.* -haufen,
m.; 2) *v.* Засипка.

Заспати, *v. a.* verschlafen; versäumen.
Заспівати, *f.* Art Krankheit, *K.*
Заспівати, *v. a.* das Bajonett
auf das Gewehr pflanzen. [*dium, n. K.*
Заспів, *m.* Vorgesang, *m.* Praelu-
Заспівати, *v. a.* singen, vorsingen.
Заспіл, (-л), *adv.* gemeinschaftlich,
zusammen; 2) jederzeit, immer; про —
v. Про буддень; три дни в заспіл
volle drei Tage nacheinander.

Заспір, -ору, *m.* Hader, Streit, *m.*
Мі. II. 10 входити в, *Лис.* [gleichung, *f.*
Заспокоєне, *n.* Beruhigung; Во-
Заспокоїти, заспокоювати, *v. a.*
beruhigen, etw. friedlich abmachen; довр —
ausgleichen; 2) — ся *C. I.* 114 *v.*
Успокоїти ся.

Заспорити, *v. n.* und — ся den
Streit anfangen, in Streit, Zwist gera-
then; Wettstreit unternehmen.

Заспобити, *v. a.* einrichten, an-
stellen, zurecht machen.

Засприсувати, *v. a.* mit der спірса
auseinander stemmen, -spreizen.

Засрйбувати, *v. a.* zuschrauben.
Зассати ся, sich fest ansaugen, —
anschlagen.

Застав, *m.* Pfandstück, Pfand, Un-
terpfand, *n.*; die versetzte Sache.

Застава, *f.* Schlagbaum, *m.* Stadt-
thor; Zollhaus, *n.*; на заставі стояти
als Wacht den Eingang versperren *АД.*
I. 217; 2) Fahne, *f.* *Гол.* III. 422; 3) *v.*
Застав, *P. II.* 21 *He.*; 4) Bedingung,
Verwahrung, *f.* *До.*

Заставити, (-вляти), заставляю-
вати, *v. a.* versetzen, vorlegen, vor-
schieben; versperren; столі, stellen,
setzen; — стрявами besetzen, voll
stellen; ланку eine Falle stellen; воду
das Wasser abschliessen, abwehren, hem-
men; schützen; корб до чого (до ро-
боти) jmdn etw. arbeiten lassen, zur
Arbeit anhalten; jmdn veranlassen, an-
stellen; 2) що versetzen, verpfänden;
— ся чим etw. zu seinem Schutze vor-
halten, etw. vorschiützen; б) — ся wetten.

Заставка, *f.* Schleißenbrett, Schutz-
brett, *n.* Klappe, *f.* *істи на всі са-

ставкі mit vollem Mund gierig fressen;
хронгі — — schnarochen mit allen Fu-
gen u. Klappen der Rauchenöhle.

Заставний, *a.* *Зс.* protegierend,
schützend; 2) -а картка Pfand-, Ver-
satzzettel, *m.*; versetzt.

Заставник, *m.* *Luts. gr.* 168 der
aufträgt, servirt, Aufwärter, *m.*; 2) Pfand-
geber, -leiher, *m.* *Term.* 3) Geisel, *m.* *Janz, n.*
Заставничий, *a.* уряд Versatz-
Заставщина, *f.* *Застав.* [*Gr.* 30.
Застайка, *f.* піддаше bei кошара
Засталати ся, stetig, beständig, an-
haltend werden, *H.* 7; 2) засталати ся
Кс. 150 zu gewinnen suchen, anstreben.

Застанова, *f.* Sperrung, Unterbre-
chung, Einstellung, *f.* Stillstand, *m.* *Цар.*
2) *v.* Застав *Кн. Левч.*; 3) * — застано-
влене, *n.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, *n.* *B.*

Застановити, (-вляти), *v. a.* *v.* *Зс.*
заставити 1), aufhalten, hemmen; кров
stillen; einstellen: виплату; 2) вер-
pfänden, versetzen *Кс.* 406. *К.* I. 206;
3) — ся erwägen, worüber nachdenken,
in Bedacht nehmen: над чим.

Застановка, *f.* *v.* *Застав* 1) *Под.*

Застанути, *v. a.* *Ф.* *v.* *Заступити*
schützen; 2) кому добру sich jmdm
in den Weg stellen.

Застаріти, *v. a.* + *М.* alt machen.

Застаріти ся, alt werden, einwur-
zeln; застарілий, *a.* eingeltet, ver-
jährt, eingewurzelt.

Застати, *v. a.* *Иг.* 60 besetzen, be-
stellen; 2) antreffen, betreffen.

Застелати, (-ляти), застелювати,
v. a. decken: стіл; bedecken, bestreuen;
2) verdecken, beschützen.

Застерегати, застеречати, *v. a.* vor-
behalten, sichern, ausbedingen; — ся
проти чого, перед чим sich gegen
etw. verwarren. [*Verwarren.*

Застережене, *n.* Vorbehalt, *m.* das
Застивати, *v. n.* *Кс.* 57а. *Застигати* I.
I. *Застигати*, застичи, *v. n.* kalt
werden, erkalten, starr werden; gerin-
nen; застичий, kalt geworden, geronnen.

II. *Застигати*, застичи, застигну-
ти, *v. a.* *Lutsgr.* 163. *P. I.* 14 errei-
chen, ereilen, überraschen. [*schend, Вол.*
Застижательний, *a.* überga-
Застилати, *v. a.* *М.* *v.* *Застелати*.

Застібати, застібнути, *v. a.* zuhefteln,

zubaken; — ся *Л.* 4 das Kleid zuknöpfen.

Застібка, *f.* *v.* *Застяжка.*

Застівка, *f.* dickflüssiges Eiter, *vgl.*

Застивати. [*стільний.*

Застівний, *a.* *Рус. Дн.* 52 *v.* *За-*

Застій, -ою, *m.* застоія, *f.* Stillstand,

m. Stagnation, Stockung, *f.*

Застійка, *f.* Treibjagd, *f.*

Застіл, *m.* застола, застілка, *f.*

Стілок Leder womit das Looh in постолі
verdeckt wird; 2) застілка *f.* Streustroh, *n.*

Застіла, *n.* (*d.* застоблячко *Ч. IV.* 350)

der Baum nm den Tisch herum, die Sitze
hinter dem Tische *Me.* 158. *Гол.* III. 65.

Застільний, *a.* bei Tische, Tisch-.

Застінок, -нка, *m.* *gr.* Folterkam-
mer, *f.* *Кн.*

Застіяти комусь щось *v.* Затіняти.

Застов, *m.* *Др. с.* 393 *v.* Засув (на
застві).

[*ден.*

Застовити, *v. n.* stumpfsinnig wer-

Застогнати, *v. n.* anfangen zu
kochen, zu stöhnen. [*ходакй.*

Застобли, застолята, *pl.* *v.* Постобли

Застолітний, *a.* über hundert Jahre
alt.

Застобляна, *f.* *Под.* Speisezimmer, *n.*

Засторба, *f.* Verwahrung *f.* Vor-
behalt, *m.* *У.*

Засторонка, *f.* *He. s.* *Заніла, сасік* 1).

Засторчати, *v. a.* *Гр. v.* *Застромити*.

Застоса, *f.* Leder inwendig des са-
птяк, *n.*

[*wendung, f.*

Застосоване, *n.* Applicierung, An-

Застосувати, *v. a.* applicieren, an-

wenden, *Term.* *v.* *Прилячати*.

Застобувати, застояти, *v. a.* *He.*

чэргу на самій перід, in erster Linie

stehen, den ersten Platz in einer Reihe

einnehmen; 2) — ся lange stehen, vom

Stehen steif werden (кони, чоботи);

stehen bleiben, stagnieren; matt werden;

застобний, *a.* in altem Bestand, rück-

geschritten; 2) steif.

Застояість, -ости, *f.* *v.* *Застій*,

f. *T.* das Zurückbleiben.

Застрашати (-щати), застрашити,

v. a. in Schrecken, in Furcht setzen, er-

schrecken, bange machen; einschüchtern.

Застрекатіти, *v. n.* zirpen.

Застригати, застригати, *v. a.* an-

sehen, anschneiden.

Застригати, (-якнути), *v. a.* ein-

Малоруко-лімський Словар.

spritzen; 2) *v.* *Стригати*.

Застрілити, (-лювати), *v. a.* er-
schiessen, todschiessen; erlegen.

Застройка, *f.* *He.* Gebäude, *n.*

Застроїти, *v. a.* anlegen, zurecht

legen, zurichten, fertig stellen *АД.* I.

35. *Зар.*; 2) verbauen *C. II.* 16.

Застромець, -мця, *m.* *Stackmuschel*,

f. (Pinna). [*stecken.*

Застромити (-мляти), *v. a.* ein-

Застромчак, *m.* *Pinnenwächter*, *m.*

(Pinnotherea). [*hobeln.*

Застругати, *v. a.* anschneiden, an-

Заструмити ся, hervorriesseln, *Py.*

Заструпити ся, (von Wunden)

verharschen, sich mit einer Kruste, *m.*

einem Schorf überziehen.

Застрыга, *f.* Sumpf, Morast, *m.*

Застрыгати, (-явати), застрыну-

ти, застрыти, *v. n.* *P. I.* 130 stecken

bleiben, gerathen.

Застувати, *v. a.* *M. II.* 118 корбсь

перед ким дазвизошен hindernd treten,

Левч. v. *Заступати*, заслонити.

Застуговити, *v. n.* erdröhnen.

Застуда, *f.* застуджене, *n.* Verkal-

tung, Erkältung, *f.* [*ден.*

Застуденити, *v. n.* kalt, starr wer-

Застудити, застуджувати, *v. a.*

verkalten, erkalten; — ся sich verküh-

len; abkühlen, kalt werden lassen.

Застукати, *v. n.* anfangen zu klo-

pfen, zu pochen, zu schlagen; 2) *v. a.*

P. I. 46 *III.* II. 56 mit Gewalt zum

Schweigen bringen, übertauben, in die

Enge, in die Klemme treiben, zwingen;

übrumpeln, fest bannen *He.*; gefangen

nehmen; ertappen *Левч.* [*des Waldes, f.*

Застути, *m. pl.* — *лса ОА.* 40 Einöde

Заступ, (*aug.* заступити) *m.* Spaten,

m. Grabscheit, *n.* *P. I.* 18.

Заступа, *f.* *Левч.* заступлене, за-

ступане *n.* *v.* *Защита*; Vertretung, *f.*

Заступати, (-яти), заступувати,

v. a. vor jmdn treten, — sich stellen;

jmdn vertreten, ersetzen, jmds Stelle

vertreten; sich vor jmdn drängen, jmdn

in den Hintergrund drängen; допору

кому den Weg dh Dazwischentreten

versperren; 2) *v. n.* кинь заступив das

Pferd hat die Stricke vom Gespann ver-

treten; hat sich *v.*; заступило ему ist

taub geworden; 3) — ся ким sich von

jmdm vertreten lassen; б) за кого sich für jmdn einlegen, für jmdn bitten, jmdn beschützen С. I. 10.

Заступник, *a. Zap.* als Vertreter, vertretend, bevollmächtigt.

Заступник, *заступець*, -ця, *К. Пар.* заступитель, *До. м.*; Vertreter; Beschützer, Vertheidiger, Fürbitter, *м.*

Заступництво, *м.* Vermittelung, Fürbitte, *ф. Пар.* [schützerin, Fürbitterin, *ф.*

Заступниця, *ф.* Vertreterin; Beschützerin, *пл. В.* ausgewasohene

Löcher, *с. Вибірна.* [vertretung, *ф. Term.*

Заступство, *м.* Vertretung, Stell

Застягати, *застягнути*, *в. а.* zuziehn, zubinden; — *ся* sein Hemd —; zuschnallen.

Застяжка, *ф.* das Band, gew. zum Zubinden des Hemdkragens.

Засув, -ва, *м.* (hölzerner) Riegel; hölzernes Schloss.

Засува, *ф.* Sohlucht, *ф. Geklüft*, *н. (В.)*

Засувати, *засунути*, *в. а.* hineinstecken, -schieben; vor- zuschieben, verriegeln; vor- zuziehen; — *ся* sich verschoben, *с.* verstecken; verrutschen.

Засувка, *ф.* Riegel, Vorschieber, Schubriegel, *м.*

[*Пар.* Засувний, *а.* vorschiebbar, Schub-

Засудити, *засуджувати*, *в. а.* verurtheilen, strenge richten.

Засудити *ся*, unruhig werden.

Засукати, *засукувати*, *в. а.* anfangen zu zwirnen; *нітку* das Ende des Fadens spitz zudrehen; 2) *рукаві* aufschürzen, aufretzeifen; 3) *с.* Zаметати (*В.*).

Засула, *н.* das Land hinter (jenseits) des Fl. Сула.

Засумувати, *в. н.* — *ся* traurig werden; *за ким чим* trauern, (über etw., um jmdn).

Засупружити, *в. н. (В.)* in Zwist, in Conflict gerathen, hadern. [stossen.

Засурмати, *в. н.* in die сурми blasen, *Засуха*, *adv.* trocken, im trockenen Zustande.

Засуха, *ф.* Dürre, Trockenheit, *ф.*

Засушечок, -чка, *dim. м. с.* Осушечок, *бсух.*

Засушити, *засушувати*, *в. а.* ein-

Засціяти, *в. а.* berispen.

Засчитати, (*ваци-*), *в. а. Ме* 359 anrechnen, für etw. halten.

Засябрувати, *в. н.* *в. н.* *в. н.* in nach-

barliche Beziehungen mit jmdm treten.

Засяг, *м. на* — *каменем* auf einen Steinwurf, *Пар.*

Засягати, *засягнути*, *в. а.* *кого* bis zu jmdm (bis wohin) reichen, langem, jmdm erreichen; *ради у кого* sich Raths erholen.

Засяне, *м.* das Land (eig. der Stadttheil von Перемишль) hinter dem Fl. Сян (am linken Ufer).

Затабачити, *в. а.* durchs Tabakschnupfen besudeln.

Затавати, *в. н.* einfallen, einsinken; *заталпий*, *а.* eingefallen, eingesunken; *сопсав* *vgl.* Поталпий.

Затай-в'ля, *н.* gelbes Labkrant, Unser Lieben Frau Bettstroh (Galium verum). [lichen, verbergen, verhehlen.

Затаїти, *затаювати*, *в. а.* verheim-

Затаїливість, -ости, *ф.* Verschlagenheit, *ф. См.*

Заталаняти, *в. а.* (glücklich) eringen, erwerben, erarbeiten, *Ч. V. 479. ЗР.*

Заталпати, *в. а.* beschmutzen.

Затамувати, *в. а.* verdämmen; *кров* stillen.

Затанцювати, *в. н.* anfangen zu tanzen; *в. а.* *своє ліхо* über dem Tanzen sein Ungemach vergessen, es bewältigen, *Не.* [gen, trommeln.

Затарабанити, *в. н.* Trommel schla-

Затарабанчити, *в. н.* gellen, kreischen, *Б.*

Затарасувати, *в. а.* verammeln.

Затарахтїти, *в. н.* klappern, rasseln.

Затартарити, *затартарити*, *в. а.* §. *с.* Запропастати.

Затасувати, *в. а.* verdecken, *См.*

Затачувати, *с.* Заточити (*ся*).

Заташарок, -рку, *м. ?* [vertuschen.

Заташлювати, *в. а.* verschachern, *Затвердіти*, *затверджувати*, *в. а.* bekräftigen, befestigen; bestätigen; * (*собі в пам'яті*) seinem Gedächtnisse einprägen, sich gut etw. merken; 2) gefangen nehmen, *Н. 53.* [verstoekt.

Затверділий, *а.* hart geworden, *Затверділість*, -ости, *ф.* Verhärtung, Verstocktheit, *ф. Starrsinn*, *м. Т.*

Затверднути, *в. н.* hart werden, sich verhärteten.

Затвір, -ора, *м.* Verschluss; Schlussdeckel (*в флюю*) *м.*; 2) Gefängnis, *н.*

Затвірний, *а.* vorschliessbar; ring-

ver-, umschlossen, *Кл.*

Затвірник, (-твор-) *м.* Einsiedler, *н.*

Затворак, *затворник*, *м.* Verschluss-

stock, *м. (Флій).*

Затворити, *в. а.* zu-, verschliessen; 2) einschliessen, einbegreifen, zum Inhalt machen, *Зг.* [Затворак.

Затворобий, *а.* пень, (*Флій*) *с.*

Затворчий, *а.* мускул Schliess-

muskel, *ф.* Schliesser, *м.*

Затé, *adv.* dafür; hingegen, *Щоз.*

Затéка, *м. ф.* ein Hergelaufener, *vgl.*

Заволока. [läuten, zu klingeln.

Зателенькати, *в. а.* anfangen zu

Зателéпанка, *ф.* Sudlerin, die sich beschmutzt hat.

Зателéпати, *в. н.* *ким с.* Телé-

пати; 2) *с.* Заталéпати; 2) — *ся* кудá hintrotteln.

Зателéпувати, *а.* *Не.* schmutzig, *суделбафт*, *gemein*, *plump*, (*Щр.* III. 263).

Затéльник, *м.* der vordere Theil des Wagenkorbes (півкошок).

Затемніти, *затемнювати*, *затем-*

рїти, *См.* *в. а.* verdunkeln.

Затепліти, *в. н.* warm werden.

Затерати, *затерти*, *в. а.* einreiben, *verreiben*; 2) einmaisohen; * — *руки* до чого die Hände wozu reiben; 3) verwischen; *справу* vertuschen.

Затеркотїти, *затерчати*, *в. н. с.*

Затїркати. [zäunen.

Затерняти, *в. а.* mit Dornen um-

Затéрпнути, *в. н.* steif werden (*ногá* etc.).

Затесати, *в. а.* anzimmern, anspitzen, *zuspitzen*; — *ся* * sich heimlich hineindrängen; -dringen *М. + Б.* 102.

Затетерїти, *в. н. с.* Zадетерїти, (*Фр.*)

Затїльний, *а.* Hinter-, hinterwärts-

-i двéри Hinterthür, *ф.*

Затїлок, -лку, *м.* Hinterhof, Hinter-

terhaus, *н. Ч. IV. 91. У;* 2) Hinter-

копф, *м. АД. II. 93.* Nacken, *м.*

Затїм, *conj. К.* infolge dessen; also *Н. I.*

Затїмчасовий, *а.* derzeitig, pro-

visorisch. [rohr], *ф.*

Затїн, *м.* Wehre, Wand (aus Schilf-

Затїнати, *в. а. с.* Затїти; — (Гор-

лиці) wacker tanzen etc.; 2) по ні-

мецки Deutsches im Sprechen einmi-

schen; — *ся* в бéсіді stottern, stocken.

Затїняти, *в. а.* umzäunen, ummauern.

Затїнчивий, *а.* hartnäckig, eigen-

sinnig *ВГ. 143. vgl.* Затїний.

Затїнцик, *м. К.* Maurer, Arbeiter

bei Festungswerken, *м.*

Затїр, *м.* Maische, *ф.*

Затїр'ч, *м.* затїр'чка, *ф.* Schlicht-

hobel, *м.* -eisen zum Ausglätten, *н.*

Затїрка, *ф.* *с.* Стáранка.

Затїрлякати, *в. н.* sohlecht auf

e. Instrument spielen, klimpern; — *щось* dadh etw. verdienen.

Затїскати, *затїснути*, *в. а.* ein-

zwängen; pressen, zudrücken.

Затїхати, *затїхнути*, *в. н.* still

werden, sich legen (*бўря*).

Затїчати, *в. а.* по́ле, флюю etc.

mit einer тїчка das Betreten, Befahren

etc. von etw. verfahren.

Затїчка, *ф.* Stöpsel; 3) Radnagel,

м.; 3) затїчка, *Ф.* Blume, zum Einstek-

ken in die Haarflechten, *пл.* Zierblumen,

vgl. Косїця.

Затїш, *ф.* затїшок, *м.* Stille, *ф.* vor

dem Winde gedeckter, geschützter Ort,

Ruheplatz, -winkel, *м.* stilles Plätzchen;

в затїшку im Stillen, im Verborgenen,

ruhig *III. I. 264.*

Затїшати, *в. а.* stillen, beschwich-

tigen; *затїшати* *Под.* verlangsamen.

Затїшний, *а.* gedeckt, geschützt;

still, ruhig. [vorhaben.

Затївати, *в. а.* anzetteln, ansästen;

Затїви, *пл.* Ránke, Anschläge, *пл.*

Затїк, -їку, *м.* ausreichende Geldmittel.

Затїкати, *в. н.* ausziehen, auslan-

gen; 2) einregnen, einlecken; — *ся*

bis wohin laufen.

Затїнь, *ф.* *У.* затїне, *н.* затїнок,

-нку, *м.* Schatten, beschatteter, schat-

tiger Ort, schattige Lage; 2) сáтiнок Sonnenuhr, *f.* Gr. 30.

Затіняти, (-няти), *v. a.* beschatten; das Licht verstellen.

Затіпати ся, *гасч* schlagen, *пооен* (v. Herzen); 2) *v.* Затрясти ся.

Затірка, *f.* Л. 24 затірати -ку? Затірочка, *f. dim.* s. Затирика.

Затіснати, *v. a.* drücken, einklemmen; *затіснювати* *Фр.* verengen.

Затісувати, *v.* Затесати. [heit.

Затіч, *f. v.* Затіка; 2) Art Halskrank-Zatічний, *a. v.* Закічний.

Затіяти, *v.* Затівати.

Заткало, *n.* ваткавка, *f.* Stöpsel, Ofenstöpsel, *m.* Klappe, *f.*

Затканиця, (заткáльниця), *f. v.* Затўла 3); 2) *schersh.* v. d. Законниця.

I. Заткати, *v.* Затикати.

II. Заткати, [-тчў, -тчеш], *v. a.* anfangen zu weben; 2) durchwirken; *затканий ptc.* *He.* gewoben, durchwirkt.

Заткнути, *v. a.* hineinstecken; 2) *v.* Заткати I. C. I. 113. * — *koró sa* *пояз* jmdn übertreffen. [zu faulen.

Затлати ся, anfangen zu glimmen, Затлумити, *v. a.* ersticken, erdrücken. [ken, *У.*

Затлустати, *v. a.* mit Fett trän-Затля — *вáкля*, solange — *wielange.* Oz. 211. [Nachtigall II.

Затлїмкати, *v. n.* vom Schlage der Затмїти, *v. a.* verdunkeln, verfinstern.

Затмїне, *n.* Finsternis; — *мїсяця* etc. Mondfinsternis, — *обручкóве* Ringfinsternis, *f.*

Затоварїшити, *v. n.* с ким mit jmdn sich gesellig verbinden, befreunden.

Затовкати, *затовкувати*, *He.*; *затовчї*, *v. a.* zerstoßen, zerschlagen, stampfen; 2) todtschlagen; 3) einmachen (борщ) *P. I.* 11. [schon bald, *Зак.*

Затого, *adv.* seit der Zeit; 2) *затого* I. Заток, *pract.* von Заткнути 1) steckte ein.

II. Заток, -ўку. *m. M.* III. 115 das Austreten der Flüsse, Ueberschwemmung.

Затокá, *f.* Bucht, Bai, *f.* Busen, Fiord, *m. C. I.* 90. [gleiten ab aus dem Geleise.

Затоки, *pl.* сáни йдуть в вáтки Затокóво, *adv.* buchtenförmig.

Затолкувати ся, sich in Disput,

in Erörterungen vertiefen, einlassen.

Затомїти, *затомлювати*, *v. a.* zu Tode ermüden, abquälen.

Затон, *m. v.* Затинь, сáтiнок. [rast.

Затона, *f.* Untiefe, *f.* bodenloser Mo-Затончїти, *v. a.* länglich zuspitzen,

Затона, *f.* Ueberschwemmung, Fluth. *f. M.* III.; 2) *pl.* vom Wasser überschwemmte Gründe.

Затюпа, *f.* *Лесч.* s. Задрїпа.

Затюпати ся *кудáсь* hintrotteln.

Затопїти, *затоплювати*, *v. a.* überschwemmen, unter Wasser setzen, 2) ersäufen, untertauchen, versenken; 3) Feuer machen, ein-heizen (в печї); 4) * dreinschlagen.

Затоптати, *v.* Задоптати.

Заторгувати, *v. a.* anfangen zu dingen, zu handeln. [stigen.

Заторобити, *v. a.* betäuben; *затоторосувати*, *v. a.* *Лесч.* mit tóрос (Faschinen) belegen; *verrasmeln.*

Заторохтїти, *v. n.* anfangen zu plappern *C. II.* 15.

Заторобчїти, *v. a.* die Faden, d. Fasen ablösen (von e. Zeug); 2) * anfangen viel zu reden, zu faseln; 3) — *свїт* *v.* *Завязати* *c.*; 4) — *ся* sich vertiefen; *ver-*, *untersinken.*

Затоснати, *v. n.* *P. I.* 78 Sehnsucht u. Herzeleid empfinden, im Gram verfallen.

Заточина, *f.* *R.* Flussbucht, *f.*

Заточїстий, *a.* in Wellen verlaufend, bogenförmig; — *ясто* *зубатий*, *B.* schrottsäsig, -sägeförmig.

Заточїти, *заточувати*, *v. a.* etwas wohin wälzen, kollern, hinschieben; 2) щёрбу abschleifen, auswetzen; 3) — *ся* sich wohin wälzen; taumeln.

Заточки, *adv.* taumelnd.

Затравити, *v. a.* beizen.

Затравка, *f.* Beize, *f.* *Пол.*

Затраскати, *v. n.* klatschen.

Затрапа, *f.* Vernichtung, *f.* Verderben, *n.* Verlust, *m.*

Затратити, *затрачувати*, *v. a.* vernichten, verderben; aufwenden, verthun; — *ся* verloren gehen, in Verlust, in Verderben gerathen.

Затратована, *n.* Kronentritt, *m.* Hornkluft, *f.* (у коня).

Затрапувати, *v. a.* niedertreten;

2) — *ся*: *кїнь* *затрапував* *ся* d. Pferd hat sich den Fuss gestreift, *h. a.* eine Wunde in den Huf mit dem anderen (besohlagenen) Hufe geschlagen.

Затремїти, *v. n.* *См.* erzittern.

Затренїти, *v. a.* s. Заодїти.

Затривати, *v. a.* *См.* s. Затрїмати 2).

Затрїмати, (-мувати) *v. a.* behalten; erhalten; 2) aufhalten, anhalten; — *ся* stehen bleiben, innehalten; verweilen.

Затрївобжити, *v. a.* bestürzt machen; bestürzen; — *ся* ängstlich, bangen werden.

Затрїйка *верба* s. Вербола, *B.*

Затрїчний, *a.* dreifach, *B.*

Затрїмбїтати, *v. a.* *Ф.* auf der Sohalmei (Trompete) spielen.

Затрїпотїти, (-трип-) *v. n.* erzittern, erbeben, *C. II.* 172.

Затрїскати, *v. a.* болóтом etc. mit Koth bespritzen. [ohen; — zu prasseln.

Затрїщати, *v. n.* anfangen zu kratzen; *затрївати*, s. Тривати.

Затроїти, *v. a.* vergiften. [anfangen.

Затропотїти, *v. n.* *Ф.* zu trommeln

Затрїбїтати, *v. a.* hetzen.

Затрубїти, *v. n.* in die Trompete stoßen; 2) *v.* Зарїдїти §.

Затруд, *m.* Mühewaltung, *f.* [lästig.

Затрудлївий, *a.* *Кл.* beschwerlich,

Затрїпати ся, *v.* sich in Gedanken vertiefen, zerstreut werden, §.

Затрухнїти, *v. n.* *Кл.* erzittern, schauern. [Boden.

Затряс, *m.* unsicherer, sumpfiger

Затрясєна, *n.* Verschleppung, *f.*

Затрястї, *затрясати*, *v. a.* anfangen zu schütteln, rütteln; 2) verschütten; verschleppen; — *ся* anfangen zu zittern, zu bebēn, erzittern; *b)* abhandeln kommen, in Verlust gerathen.

Затўгнути, *v. n.* s. Тўгнути.

Затугонїти, *v. n.* dröhnen; an-klopfen. [stopfen? verharschen lassen?

Затужавити, *v. a.* рáну — *вер-*Затужїти, *v. n.* по, *заким* (чим) nach jmdn Sehnsucht empfinden; sich grámen, in Leid vergehen; 2) *v. a.* що fest machen, fest binden etc. (тўго).

Затукотїти, *v. n.* anfangen heftig zu schlagen.

Затўла, *f.* Schirm, Schieber, *m.* Decke, *f.*; 2) * Schutz, Hort, *m.* *Біл.*; 3) Ver-

schluss, Ofenstöpsel, *m.*

Затўвє. *n.* hinterer Brustkastenring, *B.*

Затўлати, *затўлювати*, *v. a.* verhüllen, verdecken; zu, *verstopfen*; — *рўку* (в кулáк) schliessen.

Затўлка, *f.* Schurz, Latz, Fleck, *m.*

Затўманити, (-манювати), *v. a.* mit e. Staubwolke (тумáн) bedecken, umnebeln; 2) * *bethören*, berücken.

Затупїти, *v. a.* stumpf machen, ab verstumpfen; — *ся* u. *затупїти*, *v. a.* abgestumpft werden.

Затупїлїсть, -остї, *f.* Abgestumpftheit, Blasirtheit, *f.* *ВБ.*

Затурбувати, *v.* Зажурїти.

Затўркати, *v. n.* müde hetzen, über-tölpeln, unterjochen, *Кл.*

Затухати, *затўхнути*, *v. n.* verlöschen; 2) verdampfen. [muffig; stinkend.

Затўхлїй, *затхлїй*, *a.* dumpfig,

Затухнїне, *n.* das Modern, *Пол.*; Dampfigkeit, *f.*

Затўшїти, *v.* Потўшїти.

Затўшка, *f.* *gew. pl.* s. Загáта.

Затўшкувати, *v. a.* *Кл.* s. Закрїти; *затўшувати* vertuschen.

Затхати, *v. n.* *затхнїти* *ся*, vom Ausgehen des Athems: aus dem Athem kommen, *См.* keuchen. [Anlage, *f.*

Затхїне, *затхїне*, *n.* Naturell, *n.*

Затхюкати *v. a.* mit Geschrei jmdn schrecken.

Затхюпати, *v. n.* hintrotteln.

Затáвкати, *v. n.* vom Geschrei der Kule; vom Bellen. [bung, der Soldaten. *f.*

Затáг, *m.* *Лесч.* Werbung, Auahe-

Затáгати, *затáгнути*, *v. a.* bis wohin ziehen; hinein-, zu, *an-*, zusammenziehen; *looken*; 2) в кнїги що eintragen, verbuchen, verbüchern, *Term.*; 3) довга, *пóжичку* Schulden machen, Anleihe *m.*; 4) werben (вóйско); 5) *вáрту* aufziehen; *пїсню* einen Gesang anstimmen; 6) verschieben, *versáumen*; 7) — *ся* (небо хмáрами) der Himmel überzieht sich mit Wolken, verdüstert sich; (пáна) schliesst sich; *b)* aus dem Athem kommen, kurzathmig sein; *c)* mit Mühe sich hinziehen; *d)* sich in die Länge ziehen, langwierig werden; verschoben werden.

Затáгач, *m.* s. Глїця. [Steuern.

Затáглий, *a.* -і *подáтки* rückstándige

Захоронний, *а. До.* schützend, schirmend.

Захотінка, *ф. Зг.* а. Забаганка.

Захотіти, *в. а.* wollen, begehren; wünschen; захотіло ся, захоче ся кому чого jmd verlangt etw., gelüftet ihn nach etw., bekam Lust.

Захрамати, *в. м.* anfangen zu hinken. Захрпінти, захрпінти, *в. н.* anfangen zu schnarohen.

Захрпнути, *в. н.* in grossen Haufen darniederliegen; stauen; чимось Гол. sich erfüllen, voll werden; ячмінь вахрпс die Gerstenhalme braohen zusamen = я. уклік.

Захрпнути, *в. н.* heiser werden. Захрумтіти, *в. н.* knistern, brechen, *Кч.* 276. [kendes beissen, essen.

Захрпувати, *в. а.* щось etw. Кнак. Захрустіти, *в. м. Не. а.* Захрумтіти.

Захрчати, *в. н.* zu wiehern anfangen (*в. Waldesel Ko.* 156); grunzen. Захрпнути, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Захрпнути.

Зацьвісти, зацьвітати, зацьвітати, зацьвісти, *в. м.* auf blühen, Blüten bekommen; 2) schimmelig werden, verschimmeln.

Зацьвіт, *т.* Blütezeit, *ф. В.*

Зацибаніти, *в. а.* etw. Ungeheuerliches vorbringen; цїну ето.

Зацибрувати, *в. а.* §. ins Zimmer einschliessen; 2) а. Обцибрувати.

Зацїтькати, *в. а.* кого jmdm Ruhe u. Schweigen empfehlen; j. beschwichtigen.

Зацїдїти, *в. а. Ко.* derb einschlagen.

Зацїкавити, *в. а.* die Neugier, d. Wissbegier rege machen.

Зацїляти, *в. а.* а. Замкнути, *Зг.*; — ся: поле зацїляло ся ist mit Gras dicht bewachsen; б) а. Замірити ся.

Зацїніти, *в. а.* den Preis vorschlagen, — fordern.

Зацїнка, *ф.* vorgeschlagener Preis.

Зацїпеніти зацїпеніти, *н. Пол.* das Erstarren, Erstarrung, *ф.* erstarrter Zustand. [лиш, *а.* erstarrt.

Зацїпеніти, *в. н.* erstarren; зацїпеніти, *в. а.* mit einer Kette anhaben, schliessen.

Зацїпкати, *в. н.* anfangen zu piepen. Зацькувати, *в. а.* todthetzen, todtschlagen, *III. II.* 256.

Зацьмати, *в. а. Фр.* а. Ватьмати.

Зацьмокотати, (-тіти), *в. н.* mit den Lippen schnalzen *C. I.* 199.

Зацьморк, *т. Фр.* а. Зашморг (зачм-).

Зацьніти, *в. м.* а. Засьвігнути, (*Фр.*).

Зацькотіти, *в. н.* anfangen zu plappern, zu plärren. [stottern, inne halten.

Зацькати ся (-кнути ся) stooken, Зацькати, зацькати, *в. а.* корб in den Bann thun, ächten; право чіе *Ст.* jmdm sein Recht abspreehen, versagen; 2) щось mit e. Formel etw. saubern, dass es nicht gestohlen werde *H. 278. 247?* 3) *Кух. Ос.* (61) *XI.* 24. 30 усім ліхом корб а. Відцькати ся чогось, корбсь.

Зацьруванє, *н.* die Handlung v. Зацьрувати, *в. Замблянє Н. II.*

Зацьрувати, *в. Замблянє Н. II.*

Зацьрувати, *в. а.* щось etw. Кнак.

Зацьрувати, *в. а.* щось etw. Кнак.

Зацьрувати, *в. м. Не. а.* Захрумтіти.

Зацьрувати, *в. н.* zu wiehern anfangen (*в. Waldesel Ko.* 156); grunzen.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

Зацьрувати, *в. н.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *III. II.* 225 а. Зацьрувати.

а ким mit jmdm anbinden; 3) *в. а.* — корб jmdn angreifen.

II. Зачепіти, а. Зачіпчити.

Зачервіти, *в. а.* mit (Bienen)brut anfüllen. [röthen.

Зачервоніти, *в. а.* roth machen, Зачервоніти, *в. н.* und — ся sich röthen, roth werden.

Зачервватіти, *в. н.* dicken Bauch bekommen; schwanger, trächtig werden.

За-черев-щоб а. За-прощоб wodurch, weswegen.

Зачеріти, а. Зачерпнути.

Зачеріти ся, *Не. Нр.* IX. 178? на трех синів die Niederkunft von 3 S. andeuten, а. Значіти *в. н.*

Зачерк, *т. Гол.* Umriss, *т.* Contour, *ф.*; Strich, *т. Лір.* [а. zuknöpfen.

Зачеркнати ся, sich zumachen, Зачерніти, *в. а.* schwärzen, schwarz machen; austreichen. [ти, *в. а.* schöpfen.

Зачерпати, зачерпнути, зачерпачерствіти, *в. н.* rösch, altbacken werden (*в. Brot*); derb, hart werden.

Зачертати, *в. а.* einen Umriss ziehen, zeichnen; entwerfen, feststellen-, setzen, *Ил.* [черпнути.

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачерпати, *в. а.* *P. I.* 136 а. За-

Зачіпчити, *в. а.* mit einer Haube bedecken, unter die Haube bringen.

Зачіска, *ф. Ме.* 207, Flaohs u. A. in das Haar eingeflochten; Crepon, *т.*

Зачісно, *adv.* *H.* 236?

Зачістріти, а. Чістріти.

Зачмеліти, а. Захмеліти 2).

Зачморком, *adv.* mittel der Schlinge, (zähmorg). [in Scherz ergehen.

Зачмутувати, *в. н.* *H.* 248 sich

Зачобт, *т. Вех.* I. 239 Abrechnung, *ф. у* — auf Abschlag.?

Зачувати, а. Зачути.

Зачуд, *т.* Entzücken, *н. Сс.*

Зачудованє, *н.* Verwunderung, *ф.*

Зачудувати ся, sich verwundern, Зачужа, *H.* 45.? [erstaunen.

Зачулений, а. von einer Seite in die Höhe aufgebogen, aufgehoben.

Зачути, *в. а.* zu hören bekommen; — ся: начуло ся мені ich glaubte zu hören.

Зачути, *в. а.* mit überriechenden Dünsten erfüllen, verpesten.

Зачхати, *в. н.* niesen, schnauben.

Зашамотіти, *в. н.* Geräusch machen.

Зашамотати ся, *пол. Не.* unruhig sich bewegen, sich aufrühren.

Зашанувати, *в. а.* schonen; zashanovanyj, *ptc.* nicht abgebraucht, mit frischer Kraft. [19. Лесв.

Зашарити ся, roth werden *C. II.*

Зашелестіти, *в. н.* anfangen zu rauschen, zu säuseln. [(bei Zaubereien).

Зашептуванє, *н.* das Besprechen

Зашептувати, *в. а.* besprechen, bezaubern u. dadh heilen.

Зашерхати, *в. н.* mit leichter Eiskruste sich überziehen, *Гр.*

Зашибати, зашибнути, зашибсти, *в. а.* ver-,einschieben; -schlagen, stossen, verletzen; чогось etw. gewinnen; — ся ohnmächtig werden; глос зашибає ся wird dumpf, verhallt.

Зашибка, *ф.* Schieber, Vorschieber, *т.*

Зашивати, зашивти, *в. а.* zunähen; * — ся sich ganz zurückziehen u. zu Hause sitzen.

Зашидіти, *в. а.* *У.* spöttisch sagen.

Зашидок, *т.* Naoken, *т. Н.* 89?

Зашипіти, *в. н.* anfangen zu zischen.

Заширокій, а. два лікті etc. 2 Ellen breit, *Фр.*

Зашкалубана, *ф.* Spalte, Ritze, *ф. Не.*

Зашкандибати, *v. n.* zu hinken anfangen *C. II. 58; 2)* wohin trotteln. Зашкарупити, *v. n.* sich bekrusten, den Schorf bekommen. [fletschen. Зашкїрити ся, grinsen, die Zähne Зашкїрник, *m.* Mitesser, *m.* (с. Wurm, с. medo) *Пар.* Зашкїдити, *v. n.* кому schaden. Зашколбїтися, *v.* заскалати ся. Зашкрумити, *v. n.* sich mit Brandkruste u. Schorf bedecken, *Фр.* Зашморг, *m.* Schlinge, *f.*; 2) вшморгом дивїти ся *H. 61* mit scheelem Blick. Зашнурувати, *v. a.* zuschnüren. Зашоломїти, *v.* шолопати, *v. n.* с. Зашелестїти. Зашохувати ся, *Мета I. 90.*? Зашпаний, *a. M. III. 99* eingeschmiedet, umgegossen. Зашпиляти, (-ляти), *v. a.* mit Stecknadel zuheften. Зашпїнкати (-кувати), *v. a.* ремїнь mit Schnallen den Gürtel fest anziehen. Зашпїрїти, *v. n.* kriebeln, krabbeln, *Фр.* [stechende Schmerzen, + *M.* Зашпїри, *pl. Ко. 198* в. Занарї? Зашпїтати ся, stolpern. Зашпунтувати, *v. a.* mit einem Spunde zumachen, spünden. Заштабувати, *v. a.* mit eisernen Stäben beschlagen, *Фр.* Заштукувати, *v. a.* stücken, flicken. Заштуркати, *v. a.* jmdn mit Stößen wüthen (dh Misshandlung). Зашубортати, *v. n.* Geräusch machen, poltern. Зашугукати, *v. a.*, шугу! schreien u. damit d. Vögel verschrecken. [fragen. Зашукувати, *v. a.* aufsuchen, nach- Зашулудїяти, *v. n.* *C.* krätzig, räudig werden. Зашумїти, *v.* шумотїти, *v. n.* anfangen zu rauschen, zu brausen. Зашутїти ся, *лїс* зашутїв ся die Waldbäume bekamen Knospen, (*Фр.*)? Зашурчати, *v. n.* anfangen zu rascheln. [*Кв. 188.* Зашучувати, *v. n.* с. Жартувати Зацадїяти, *v. v.* schonen; с. Заоцадїяти. Защобетати, *v. n.* anfangen zu zu zwitschern, zu singen, zu lallen. Защевїти, *v. a.* с. Запрошастїти.

Защевнути, *v.* щевати, *v. n.* schwinden, verschwinden. [den: сїрце -лао. Защемїти, *v. n.* beklommen werden. Защепїти, *v.* щепїяти, *v. a.* einimpfen; einpflanzen; 2) anhaben; zuheften. Защетенїти ся, sich mit Borsten bedecken, *Зс.* [Schirm, *m. Кв. 104. Ст.* Заяцїята, *f.* Vertheidigung, *f.* Schutz, Зацїятїтель, *Ч. IV. 703* зацїятник, *m.* Beschützer, Vertheidiger, *m.* — державний Staatsanwalt, *m.* Зацїятїтельний, *a.* Vertheidigungs-, *Term* Зацїятїти, *v.* щещїяти, *v. a.* beschützen, beschirmen; vertheidigen (vor Gericht). [Windstrebe, *f.* (an Gebäuden), Зацїяток, -тку, *m.* Windschirm, *m.* Зацїнка, *f.* Heftel, *m.* [zuknöpfen. Зацїнкати ся, sich zuheften s. Зацїнка, *f.* Heftel, 2) Thürhaken; Pflock zum Schliessen der Thüre, *m.* Thürklinke, *f.*; 3) * с. Зацїпка. Зацїо? wofür? weshalb? Зацїкати, *v. a.* bei der Zauberheilung durch unzeitiges Fragen „а цїо?“ die Sache verderben. [*Зс.* Зацїуренїй пісок, stumpfe Schnauze. Зацїук, *m.* Заяць *Мі. II. 253.* Зацїурити ся, hitzig werden, leidenschaftlich entbrennen. Зацїуртувати ся, in Anfreugung, in Aufruhr, in Verwirrung gerathen, *К.* Зацїшити ся, sich mit eigenem Blute besudeln; 2) grimmig werden. Зацїюшка, *f.* с. Art гаївка. Заяв, *m.* Т. заява, *f.* заявлене, *m.* Aeusserung, Erklärung, Aussage, *f.* Заявїти, заявлїти, *v. a.* Aeussern, erklären, eine Erklärung abgeben; aussagen; — ся sich zeigen; кому *Ос. (61) VIII. 89* sich vorstellen. Заяец, *m.* с. Заяць *Ос. 56.* За-як, *adv.* *Зар.* wie lange, seit, seit dem wann; 2) ehe, in der Zeit als, wann, *Зс.* Заякорїти, *v. n.* den Anker werfen, *Ваз.* [schmierен. Заяловїти, *v. a.* beschmutzen, besudeln, *P. II. 174* с. *corr.* За с. Ясла. Заяїти, с. Заяїти, займїти. Заяць, *v.* заянець *Вол. (заяць), m. pl.* заяці u. зайці *P. I. 17* Hase, *m.* (Lepus). Заячати, *v. n.* zu wimmern anfangen, *Щс.*

Заячий, (заячий *Ч. II. 129*) *a.* des Hasen, *Насен-* — горбх (весняний) Frühlings-Walderbae, *f.* (Orobis vernus); 2) — холодбк Spargel, *f.* (Asparagus offic.); 3) — щавель, -а капу́ста Sauerklee *m.* (Oxalis acetosella); knollige Fetthenne (Sedum telephium); 4) -ї ланки Eriophorum angustifol. Заячик, *m.* заячий, -няти, *n.* Насчен, *n.* junger Hase. [Насен, *m.* Насин, *f.* Заячиха, *v.* заячиха, *f.* Weibchen vom Забїти, *v. n.* с. Бабїти. Забїчтися, runzelig werden (wie баба 1); zusammenschrumpfen. Забавдорюля, (збавд-), *n.* alles Gesundheitssohdliche; zu harte Arbeit; *m. f.* Peiniger, Plagegeist, *m.* *Wgr. 17.* Забавити, *v.* авалїти, *v. a.* verderben, verlustig machen; schädigen; забави менє худббї hat mich um mein Vieh gebracht; — когось *вїкї* jmdm das Leben rauben; 2) verkleinern, vermindern *Кв. 303:* чогось; 3) когї від чогї орїсїен, befreien *Кв. 227.* Забавувати, *v. a.* час verändeln. Забавок, -ку, *m.* *He.* Verminderung, Herabsetzung, *f.*; цїнї. Забагати ся, *Gr. 30* в. Вамагати ся. Забагїтувати, *v. a.* unterdrücken, verderben, vernichten. Забагїти, *v. a.* цїсь auf den Gedanken verfallen, ersinnen; errathen; нїхтї бї не забї niemand würde darauf kommen; нїбї забї vielleicht, ist's möglich. [den, *Кв.* Забагїжїти, *v. n.* überdrüssig werden. Забаламїтити, *v. a.* irre führen; verführen, bethören. Забалакати ся, с. Зропорїти ся. Забалувати ся, muthwillig werden. Забан, *v.* банок, -нка, *m.* Krug, *m.* Забанкрутувати, *v. n.* банкротїти ся *He.* bankerott werden. Забаночок, -чка, *m.* Krüglein, *n.*; 2) *pl.* -чкї *weise* Seegose (Nymphaea alba). Забантувати ся, aus den Bändern gehen; 2) *v. a.* aufrütteln, stören. Забанї, -їти, *v.* банїятко, *n.* *dim.* Krüglein, Krügel, *n.*; 2) *pl.* -їята *Campanula garunculoidea.* Забанїтник жївїтий, с. Лопатень. Забанятовати, *a.* krugförmig, *B.* Забасувати, *v. a.* blau schlagен.

Збачати, *v.* бачити, *v. a.* *M. II. 114.* *H. 80* в. Вибачати. Збачїти, *v. a.* *Ос. (61) II. 44* erzählen; 2) *ва* когї *Гол. III. 498* entzaubern, den Bann wegnehmen.? Збевбожїти, *v. n.* gottlos werden. Збевволениї, *a.* *Ст.* unschlüssig. Збевдїльничати, *v. n.* Gaunerstreiche spielen; Schelm, Schurke werden *Кв. 233. 324.* Збевобразїти, *v. a.* verunstalten. Збевумитися, die Vernunft verlieren, sinnlos werden *Ч. III. 87;* sich verführen lassen (von с. Мадчен). Збендїжитися, *C. II. 19* (збендїж-) in Aufruhr gerathen, sich entrüsten. Зберати, с. Збирати. [erhalten. Зберегати, *v.* берегати, *v. a.* bewahren, Зберегїти, *v. n.* сїножїть: trocken werden u. gutes Heu (бережнє с.) liefern. Зберка, *f.* *Гол.* с. Зїрка, зїрник. Збетїжити, *v. a.* verunreinigen; verunzuen. *vgl.* Бєтїог. Збївати, *v.* бїти, *v. a.* цїсь zusammenschlagen zimmern; zerschlagen (горнї), нїгу etc. abquetschen; кобу жаїта бїяти — ausdreschen; рївту Haufen Leute zusammenbringen um die Räuber aufzufangen; zusammenhäufen: грїбї; 2) когї тїchtig abprügeln; * jmdn (etw.) widerlegen, etw. vereiteln; 3) * трїбїгу *M. III. 41* Bestürzung hervorrufen, alarmieren; вїду *К.* aufwallen machen, trüben; 4) *v.* бївати ся на цїсь in etw. übergehen, abarten, hinüberspielen, *Гол.* — в дорїги в (rechten) Wege abirren; 5) *v.* бїти ся з кїм mit jmdm с. Schlagerei anfangen. Збїгно, *n.* *N.* с. Berges. Збїдїяти ся, с. Гїдїяти ся. Збїйвїч, *m.* alter, abgelebter Mensch. Збиральник, *m.* с. Провїдїник, (Electr.) *Пол.* Збиранїна, *f.* allerhand Gesammeltes, etw. Zusammengetragenes, ein Sammelsurium. Збїранка, *f.* das Auflesen, d. Sammeln; Sammlung (milder Beiträge), *f.* 2) Falte bei d. епїдїя, обшєвка & *f.* Збїрати, *v.* бїрати, *v. n.* sammeln, versammeln, zusammen auflesen; ергїтен; 2) abnehmen, abschöpfen etc. сметану abrahmen: збїране молїко; 3)

в. н. вода (ріка) збір'яє nimmt zu, steigt; 4) — ся sich fertig kleiden, sich be-reiten, a. aufmachen.

Збір'яч, збір'ятель *m.* Sammler, *m.* Збір'якувати, *v. a.* etw. Leichtes auflesen, aufklauben. [den.]

Збір'ярок, -рку, *m.* das Sichfertigklei-Збір'яосвіт, *m.* Brennpunkt, Focus *m.* (Розж. п. з. с. 87).

Збіт, *m.* Ф. в. Збіток.

Збітєлів, -єва, *m.* Holzkeule zum Einrühren der Milch, *f.*

Збітєнь, *m.* Ко. 166 Кв. 7 Aufguss von heissem Wasser mit Honig u. spanischem Pfeffer od. anderem Gewürz, welchen gemeine Leute als Thee trinken.

Збітєньщик, *m.* Ко. 300 Verkäu-fer des збітєнь.

Збіти, *v.* збівати; — ся на щось (на хату) etw. zustande bringen, auf-führen können. +*M.* [misshandeln.] Збіткувати ся над ким jmdm збітний, *a.* хлб gebacken aus all-erlei Gemisch.

Збіток, *m.* Ueberfluss, *m.*; 2) *гсш.* пл. збітки, — робіти Spässe machen, böse Streiche spielen; на-збітки, *adv.* T. zum Ueberfluss, zu sehr, zu viel; на збітки кому jmdm zum Trotz, zu Fleis (etw. thun).

Збіт'очити, *v. n.* muthwillig sein. Збіт'очний, *a.* збіт'очник, *m.* збі-т'очниця, *f.* muthwillig, spasshaft; Spass-macher, -in. [TP. 17. K.]

Збіг, *m.* Flüchtling, *m.* der Flüchtige Збігати, збігти, збічи, *v. n.* а. По-бічи; herunter, herab, ablaufen, ver-laufen, verfließen; 2) — ся zusammen-laufen; einlaufen, eingehen, sich zusam-menziehen (сукно); zusammenreffen; б) sich müde laufen; 3) *v. a.* durch-laufen, -rennen; 4) збігати, збічи über-laufen (v. etw. Kochendem).

Збігленє, *n.* збігльня, *f.* Gr. 30 unzeitige Geburt, Abortus, *m.*

Збігльєць, -ця, *m.* Ueberläufer, *m.* Оз.

Збігльєць, -єсти, *f.* Гол. III. 420 Geläufigkeit, Fertigkeit, Erfahrung, *f.*

Збідкати ся за чим etw. sehr un-gern vermissen u. darnach angelegent-lich suchen.

Збідніти, (-ати) *v. a.* arm machen; — ся das Aus-sich der Armut u. des

Elends annehmen C. I. 4. [tigkeit, *f.* Збідніти, *v. n.* He. Verarmung, Dürf-Збідніти, *v. n.* verarmen, arm werden. Збіже, *n.* Getreide *n.* пл. збіжкє Ge-treidesaaten, *pl.*; 2) Habseligkeit, *f.* Збіжний, *a.* zusammenlaufend, con-vergierend.

Збілати, *v. n.* weiss werden.

Збільшіти, (-ати) *v. a.* vergrößern.

Збільшіти, *v. n.* grösser werden.

Збільшкє, *adv.* в. Завбільшкє.

Збін, -она, *m.* в. Амбона, амбон Левч.

I. Збір, -іра, *m.* Ф. Sbirre, Häscher, Henkerknecht, Mörder, *m.*

II. Збір, -ору, *m.* Sammlung; 2) Ver-sammlung (пл. зобори) *f.*; 3) Jahrmart, *m.*; 4) gesammelte Beisteuer, Steuer, *f.* R. Збір'яник, *m.* В. в. Збір'яч.

Збір'яти, *v.* збір'яти. [Fiaker, *m.*

Збір'жа, *f.* Ко. 54 Mietkutsche, *f.*

Збір'жан'як, *m.* Ко. 54 Kutschen-eigenthümer, Fiakerhalter, *m.*

Збір'ка, *f.* в. Збір'ник,

Збір'ній, *a.* Sammel-, -б місце Sam-melplatz, *m.* -а сбка Sammellinse, *f.* Пол.; gesammelt, zusammengebracht, beigetragen: збірні грóші öffentlich ein-gehobenes Geld, Gemeingeld, *n.*; — тов'ар Stückgüter, *pl.*

Збір'ник, (*d.* збірничок, -чка, *m.* Sammlung, Collection, *f.*

Збір'ниця, *f.* Ко. 145 allerhand zu-sammengelaufenes Gesindel; 2) Besen, *m.* Зап. II. 180.

Збір'ничка, *f.* Sammellinse, *f.* Пол.

Збір'нище, *n.* Reservoir, *n.* В.

Збір'ослов, *m.* Wörtersammlung, *f.* H. I. Wörterbuch, *n.*

Збір'щик, *m.* — баск'ак tatarischer Steuereintnehmer. [*m.* Term.]

Збір'щина, *f.* Sammlungskreuzer,

Збієсти ся, wüthend werden, er-glimmen; збієстий в. Скажєний.

Збієнов'яти, *v. n.* vom Teufel besessen werden, Ф.

Збіч, *gen.* збоч'я *f.* Berglehne, *f.* seitliche Abdachung e. Hügels; *adv.* auf die Seite.

Збічи, *v.* збігати. [жен'яна.]

Збішілєсть, -єсти, *f.* Пол. в. Ска-Збл'аж'яти ся, sich demüthig zei-gen, kleinlaut werden.

Збл'азніти, *v. a.* в. Собл'азніти; 2) *v. n.* — соб'ю arg verstossen, sei-

ner Würde Eintrag thun.

Збл'екнути, збл'екувати, *v. n.* ver-blassen, verschossen, Левч. Зах.

Збл'ажєня, *n.* Annäherung, *f.*

Збл'аж'яти, (-ати), збл'аж'яти, *v. a.* etw. nahe, näher bringen, annähern; — ся sich nähern, nahen.

Збл'аж'ка, *adv.* aus der Nähe.

Збл'іднути, збл'ід'яти, *v. n.* blass werden, erblassen.

Зблуд'яти, *v. n.* irre, fehl gehen, irren, fehlen, einen Fehler machen.

Зблук'яти ся, sich verirren.

Зб'овт'яти, *v. a.* trübe schlagen, schüt-teln, trüben.

Збогат'яти, збогачувати, *v. a.* reich machen, bereichern; — ся — —

Збогат'яти, *v. n.* reich werden.

Збоєцкє, *a.* пол. K. Raub.

Збожєвий, *a.* Getreide-

Збожевол'яти, *v. n.* wahnsinnig, irrsinnig werden.

Зб'б'яка, *f.* Mordfliege, *f.* (Laphria) B.

Збо'йти, *v. n.* в. Скип'яти (молоко).

Зб'б'ич, *m.* Weberwerkzeug zum Dicht-schlagen, Dichten der Leinwand, *n.*

Зб'б'ище, *n.* Stätte wo das Vieh ge-standen ist u. dieselbe zerstampft hat, *f.*; 2) Schlaucht, *f.* Lic.

Збол'яти, *v. n.* Schmerzen leiden, wund werden; дєрево збол'ало wurde moderig, anbrüchig; *a.* збол'лий, збол'ений.

Зб'б'єць, -ця, *m.* в. Збір.

Зборик'яти, *v. a.* aufwühlen.

Зб'б'рище, *n.* Versammlung, Zusam-menkunft, Gesellschaft, *f.* [ГШ.]

Зб'б'рниця, *f.* Sammlungskasten, *m.*

Зб'б'рня, *f.* Versammlung, *f.*; 2) Samm-lungshaus, Gemeindehaus, *n.* (Вєв. I. 223); 3) Kaserne, *f.* [wehren, verbieten.]

Зборон'яти, *v. a.* кому щось ver-bieten, verbieten.

Зборонник, *m.* Ст. в. Хран'итель.

Збор'б'ти, *v. a.* bewältigen, überwinden.

Збоч'ястий, *a.* abhangend, abfällig.

Збоч'яти, *v. n.* abweichen, abirren; — ся *M.* III. 90 schiefe Lage bekommen.

Зб'б'я, *f.* Durohschlag, Durchhieb in der шкал'а (im Hüttenwerke B.).

Збо'яти ся, Furcht bekommen, er-schrecken.

Зб'б'ага, *f.* Гол. III. 459?

Зб'р'єкнути, *v. n.* anbrechen, an-brüchig, nicht mehr frisch, sauer wer-

den, (молоко); *a.* зб'р'єсклий.

Зб'р'єст'я, *v. n.* sich verlaufen, sich verirren; що на ум зб'р'єдє was schlecht-wegs in den Sinn kommt. [lügen.]

Зб'р'єх'яти, [зб'р'єшу, -шєш], *v. a.* Зб'р'яд'яти, *v. a.* щось кому jmdm etw. ekelig, widerlich machen; соб'я щось vor etw. Ekel haben.

Зб'р'яднути, *v. n.* garstig werden; ekelhaft werden.

Зб'р'ик'яти ся, в. Брик'яти.

Зб'р'ик'яти (-яв'я-), *v. a.* bespritzen.

Зб'р'їсти, *v. n.* в. Зб'р'єст'я: durchwaten.

Зб'р'їти, *v. a.* wegrasieren.

Зб'р'ичелов'яти, *v. n.* anschwel-len (v. Menschen u. Thieren).

Зб'р'ід, -б'лу, *m.* в. Гр'яд.

Зб'р'ідь, -б'ди, *f.* Фр. Schlamm, *m.* Hefe, *f.* в. Зб'родь. [б'р'ід.]

Зб'р'ідє, *n.* die Stelle unterhalb des

Зб'род, *m.* зб'родь. *f.* КУ. zusammen-gelaufenes Gesindel; Rotte, *f.* [treten.]

Зб'род'яти, *v. a.* durwaten; mit Füßen

Зб'родник, *m.* Verbrecher, *m.*

Зб'родниця, *f.* Verbrecherin, *f.*

Зб'р'об'ляний, *a.* bewaffnet, Кв. 3.

Зб'р'ойн'яця, *f.* Waffenkammer, Rüst-kammer, *f.*

Зб'р'о'яти, *v. a.* be-waffnen; rüsten; 2) щось etw. Böses anstellen; — ся sich waffnen, rüsten.

Зб'р'об'ця, *f.* в. Зб'р'оя Гол. III. 55.

Зб'р'он'я, *f.* в. Зб'р'оя C. II. 111.

Зб'р'ос'яти, *v. a.* Ме. 205 в. Ски-д'яти; зб'р'ос'яти що на einen Spott-preis etw. verschleudern.

Зб'р'оя, зб'р'у'я. *f.* Rüstung, *f.* Waffen, *pl.*; 2) *pl.* Kleider, *pl.*

Зб'р'о'яня, *f.* КУ. в. Зб'р'ойн'яця.

Зб'руж'яти, *v. n.* в. Струдов'яти.

Зб'рух'яти, *v. n.* von jungen Vögeln: mehr entwickelten Rumpf bekommen.

Зб'руч, *f.* Гол. linker Nbf. des Днїєтєр.

Зб'руч, *v.* Зб'р'оя.

Зб'уванє, *n.* das Loswerden, Weggeben einer Sache; Veräußerung, *f.* Verkauf, *m.*

Збувати, збути, *v. a.* що etw. los-werden, sich etw. vom Halse schaffen, — роб'яти е. Arbeit verrichten u. sie loszuwerden, nur so obenhin betreiben; ког'о jmdn abfertigen, abweisen; 2) ver-äußern, verkaufen, weggeben; 3) *v. n.* на чим mangeln, nicht ausreichen; збу-

вас що, чого es bleibt etw. übrig, ist zu viel; 4) — ся в. в. а.: (чогó, корó) von einer Sache loskommen; verlustig werden, verlieren.

Збудь-вік, збуйвік, *т. Кв.* 196. 585 abgelebt, sehr alt; 2) der sein Leben im Nichtsthum zugebracht hat *Оз.* 78.

I. Збудати, *в. а. Р. I.* 63 в. Збути, II. Збудати, збудати, *в. а.* erwecken, aufregen.

Збудоване, *н.* Erbauung, *ф. К.*

Збудувати, *в. а.* erbauen. [губер, *т.*

Збуи, збуїник, *т.* Mördor, Strassen

Збуїнувати, *в. н. Ч. V.* 1169 вітри losgehen, stürmen.

Збур, *т.* Tripper, (*B.*), *т.* Gonorrhoea.

Збурковатити, *в. н.* roth wie бупак werden. [regung; 2) Zerstörung, *ф.*

Збурене, *н.* Störung; Aufwallung, Auf

Збурити, *в. а. с.* Бурити.

Збурмати, *в. ?* *Ме.* 175. ?

Збуте, збути, *в.* Збуване etc.

Збутковий, *а.* вкклад Umsatzan-

stalt, *ф.* Absatzamt, *н.*

Збутиий, *а.* entbehrlich, *Терм.* [*МШ.*

Збутиити, *в. н.* übermüthig werden,

Збуток, -тку, *т.* Absatz, Umsatz

им Verkauf; *т.* на — zum Verkauf,

zum Veräußern. [auf die Beine bringen.

Збуторажити, *в. в.* allarmieren,

Збухтити, *в. н.* (земля, дорога) lok-

ker werden u. sich heben, v. aufrühren.

Збухавити, *в. н. Ос.* (61) XII. 30

verholzen? [getümmel erfüllt *в.* Буча.

Збучений, *а.* -е поле mit Kampf-

Збушок, -шка, *т.* Butterstämpel,

-sterl, *т.* [machen, erfreuen.

Збуяти, *в. а. См.* ausgelassen, dreist

Зваб, *т.* Lockreise, *ф.* — робити

verlocken, *Фр.* [beilocken.

Звабити, звабляти, *в. а.* an-her-

Звабляний, *а.* *Лесч.* verlockend.

Звага, *ф. См.* Muth, *в.* Відвага; 2)

Vorsatz, Entschluss, *т.*

Звада, *д.* звадка, *ф.* Hader, Streit,

Zwist, *т. Ч. III.* 437.

Звадити ся, звадити, *в. н. Ч. V.*

686 hadern, streiten, zanken.

Звадливо, *adv.* *Кв.* 25 ägerlich,

Ärgerniß, Verdruss verursachend, an-

stößig; lästig, beschwerlich.

Звадник, *т. в.* Пядич *м.*

Зважати, *в. а.* achten; на корó

(що) Rücksicht auf jmdn (worauf) nehmen; etw. beachten.

Зважити, *в. а.* abwägen, wägen (auf der Wage); 2) auf eine Seite herübersenken; 3) erwägen, зваживши in Erwägung; 3) erwägen, зваживши in Erwägung; 3) erwägen, зваживши in Erwägung; 4) ся на щось etw. wagen. [wegen, dreist.

Зважливий, зважний, *а. ОШ.* ver-
Звакувати, *в. а.* час — *А Г.* 160. 161 vergeuden, *в.* Зраїти.

Звал, *т. КУ. pl.* zusammengestürzte Felsen, Trümmer, *pl.*; 2) Wall, Klumpen, *т. У.*

Звала, *ф.* grosse Menge, Gedränge, *н.*

Звалашати, *в.* Валашати.

Звалити, звалювати, *в. а.* herunter-, niederwerfen; корó в ниг umwerfen, zu Boden werfen; ein-, niederreisen;

2) що на корó etw. auf jmdn schieben, *jmdm etw. zur Last legen; 3) — ся sich häufen, (in Haufen) stürzen, fallen; на корó * jmdm über den Hals kommen.

Звалка, *ф.* Gedränge, Schlachtgetümmel, *т. Ру.*

Зваловитий, *а.* schwerfällig, (*B.*).

Звалярник, *т. в.* Зильняця.

Зваляти, *в. а.* beschmutzen, besudeln.

Званé, (-ня), *н.* Name, Titel, *т. Н.*

17 Benennung, *ф. К.*

Звантажити, *в. а.* einpacken, *Фр.*

Звар, *т.* Abkochung, *ф.*; 2) Gebräude

aus verschiedenen Salben als Brustheil-

mittel, *н.*

Зваряльний, *а.* schweisbar, *Пол.*

Зварити, *в. а.* kochen; желязо

Зварич, *т.* Salzsieder, *т.* [schweissen.

Зварка, *ф.* Stelle, wo das Eisen zusammen-

geschweisst worden; 2) *в.* Звал-

лярник. [gekochtes, Tränkchen, *н.*

Зварок, -рку, *т.* Decoct, etw. Ab-

Зварувати, *в. а. §.* stehlen.

Зваряти, *в. а.* шмагс *в.* Золити

бáнен, ausbrühen. [Verführung, *ф.*

Зведене, *н.* Abführung, Ableitung;

Зведенця, *ф.* verführtes Mädchen,

das Mutter geworden war von einem

Buhlen, (*B.*).

Зведеник, *т.* Kuppler, *т.*

Зведенята, *pl.* zugeführte Kinder

eines Witwers u. einer Witwe dh Hei-

rat derselben.

Звѣсти, зважати, *в. а.* zusammen-

bringen, zusammenfahren; 2) палицен корó jmdm mit dem Stock einen derben Schlag versetzen.

Звелічати, *в. а.* hochpreisen, rühmen; — ся *Ме.* 103 prahlen. [ціня *ф.*

Звелічене, *н.* Под. Erhöhung, —

Звенó, *н.* Glied, Kettenglied, *н. Ш.*

Звербувати, *в. а.* anwerben. [ти.

Звергати, зверечи, *в. а. О П. в.* Скида-

Звертєнати ся, *н.* звертєти

ся wie eine Spindel sich schnell um-

drehen; umkreisen.

Звертати, *в. а. Н.* 133 *в.* Верти.

Зверник, яловець —, *т.* Sadebaum,

т. (Juniperus sabina).

Звернути, звертати, *в. а.* um-

lenken; на щолєнки, hinlenken, rich-

ten; 2) umfallen lassen, stürzen; він-

няк звернув der Kutscher hat umge-

worfen; 3) комú що wiedergeben, zu-

rückstellen; 4) *в. н.* звернуло в полуд-

ня kurz nach Mittagzeit; 5) — ся до

корó an jmdn sich richten, wenden;

б) *в.* Вернути ся. [zurücklegen.

Звертати, *в. а.* doróгу den Weg

Зверть, *ф.* Abgrund, *т.*

Звертальний, *а.* nach rückwärts

umwendbar, wendbar, *Пол.*

Звертєнь, -тня, *т.* Sonnenwende,

ф. (Heliotropium peruvianum, „Vanille-

kraut“).

Звертєстий, *а.* — vis leicht um-

zuwerfen; 2) sohief auf die Seite ge-

neigt, steil: doróга (*B.*). [schlingen.

Звертєти ся, sich krümmen, *в.*

Звертєвий, *а.* -е вікно? [ле, *н.*

Звертєлюх, *т.* Spulrad für dicke Sei-

Звертєвати ся, *ГЕ.* („*Р. X.*“ 72)

в. Обявляти ся.

Зверх, *праер.* mit d. Genit über,

один верх одного der Eine über dem

Anderen *Р. I.* 4; 2) darüber; überdies,

ausser; зверхом *adv.* über die Massen,

übermässig, *н.*

Зверха, *adv.* oben, auf der Oberflä-

che, von aussen, ausserlich.

Зверхний, *а.* *МШ.* der äussere.

Зверхник, *т. К.* der Obere, obrig-

keitliche Person; Behörde, *ф.*

Зверхник, зверхність, (-ршн)-

-ости, *ф.* Obrigkeit, Behörde; Oberge-

walt, Hegemonie, *ф. Кв.* 106.

Зверхяльний, *а.* die Kräfte über-

steigend, *Под.*

Звершеній, *а.* vollkommen, *К.*

Звершеніти, (-ніти) *в. а. КУ.* be-

siegen, aufs Haupt schlagen, vernichten.

Звершенєство, *н. Пу.* *в.* Совер-

шенєство.

Звєсти [зведy, зведєш] *в. а.* herab,

herunter-abseitsführen, -leiten; потó-

млєни віка звєсти комú *М. I.* 57 die

müden Augen jmdm schliessen; 2) zu-

sammenführen; свиє насу веліке при-

ятєльство redete uns ein wir seien

grosse Freunde; звєсти на толк ко-

гóсь *Ч. V.* 470 jmdm guten Rath ge-

ben; 3) in die Höhe heben, aufrichten,

aufführen; будянок; empörheben; 4)

* verföhren, betrügen (*в. рóзуму*).

Звєточіти, *в. н.* veraltern, *МШ.*

Звєчеріти, *в. н. impers.* звєчері-

ло wurde Abend, die Abenddämmerung

trat ein.

Звивати, *в. а.* zusammen einrollen,

aufwinden, aufhaspeln; 2) *в. н.* — лі-

сáми sich in den Wäldern herumtreiben.

Звивуций, *а.* flink, behend, (*B.*).

Звйдіни, *pl.* Зг. *в.* Ровідіни, Be-

such, *т.* [impers. комúсь.

Звйдити ся, scheinen, vorkommen,

Звйдіти, *в. а.* комúсь щось *Н. 80 Ш.*

jmdm etw. aus Nachsicht darüber hinweg

sehen indem man es nicht bemerken will,

übersehen, nachsehen, *vgl.* Зблїчити.

Звїжка, *ф.* Mehrbetrag, Ueberschus, *т.*

Звїжки, *adv.* ти би все на — мóч-

тєст immer höher.

Звїкати, звїкнути, *в. н. Р. I.* 132,

— ся sich an-gewöhnen.

Звїнка, *ф.* Art Filzball, *т.* -spiel, *н.*

Звїяний, *а.* flink, behend.

Звїяність, -ости, *ф.* Behendigkeit,

Flinkheit, *ф.* [die Schuld wälzen.

Звиноватити, *в. а.* корó auf jmdn

Звинѹти, *в.* Звинѹти; 2) beseitigen,

aufheben, auflassen; *звинѹв ся *в.* чим

скóро wurde schnell damit fertig. [zeihen.

Звинѹти, *в. а.* entschuldigen, ver-

Звїса, *ф.* Pendel, *т. Зг.*

Звисати, звїснути, *в. н.* herabhan-

gen, -hängen; — на ким auf jmdn sich

stützen, sich verlassen; вис на дур-

ницю ist gewohnt auf leichte, pöffige

Weise Gewinn zu erhaschen.

Звєсѣстий, *a.* *MIII.* herabhängend.
 Звѣсок, -ску, *m.* Ueberschuss, Rest, *m.*
 Звѣтѣ, *v.* Звѣвати 1).
 Звѣтцѣ, *pl.* Drehblühige (Contortae).
 Звѣтѣжа, *W.* звѣтѣжъ. *f.* *Moz.* Sieg, *m.*
 Звѣтѣжити, *v. a.* *Гол. гр.* 30 überwinden, besiegen. [*Св. Кл.*
 Злѣтѣжний, *a.* siegend, siegreich
 Звѣх, *m.* *Еф.* 30. звѣхненъ. *n.* Verrenkung, *f.* [ohen; *vgl.* Звѣвати ся.
 Звѣхати ся, sink umgehen, *f.* ма-
 Звѣхнѣти, *v. a.* verrenken, ver-
 stauchen; *ptc.* звѣхнѣти у. звѣхнѣ-
 ний; * auf Abwege führen.
 Звѣхрѣвати, *v. n.* sich drehen,
v. werfen (дѣшка). [*s.* aufraffen.
 Звѣхторити, ся, sich aufmachen,
 Звѣчаевий, *a.* -е прѣво Gewohn-
 heitsrecht, *n.* Term.
 Звѣчай, *m.* Gewohnheit, *f.* Gebrauch,
 Brauch, *m.* Sitte, Art, *f.*; за-звѣчай ge-
 wöhnlich *ГIII.*; 2) *v.* Звѣчайнїсть.
 Звѣчайний, *a.* gewöhnlich, gebräuch-
 lich; 2) sittsam, anständig, geschicklich,
 geziemend, züchtig, geschult *III.* I. 118.
 Звѣчайнїсть, -ости, *f.* gute Sitte,
 Etikette, *f.* *Кн.*; 2) Gewöhnlichkeit, *f.* *Пар.*
 Звѣчати ся, звѣчати ся, *M.* sich
 aneinander gewöhnen; звѣчати. *v. a.* *K.*
 angewöhnen; *ptc.* звѣчєний *M.* gewohnt.
 Звѣчка, *f.* *См.* *v.* Звѣчай 1).
 Звѣчме, *adv.* *H.* 18 *v.* Звѣчайно.
 Звѣчний, *a.* gewohnt *P.* II. 162.
Лєч. — звѣчно, *adv.* gewöhnlich
 Звѣшка, *f.* *ЛД.* *v.* Вѣшка. [*en.*
 Звѣщати, *v. n.* kreisend aufschrei-
 Звѣд, *g.* звѣду, *m.* Gewölbe, *n.* Wöl-
 bung, *f.* — нѣба; Balkengerüste, *n.* -ла-
 ге, *f.* zum Dachstuhl, *f.*; 2) Aufzug, *m.*
 übht was aufgezogen, gehoben werden
 крп; 3) Brunnenschwengel, *m.* *Зак.* 3)
 Fangeisen, *n.* [*MIII.*
 Звѣданє, *n.* Erkundigung; Frage, *f.*
 Звѣдати ся, звѣдувати ся о, про,
 за корѣ (що), за ким (чим) sich erkun-
 диген, nachfragen nach jmdm, wornach.
 Звѣдини, *ВБ.* звѣди, *pl.* *v.* Розвѣ-
 дини; Besuch, *m.* *Пар.*
 Звѣдки, *adv.* woher, von woher?
 Звѣдкись, звѣдкїльсь, *adv.* von ir-
 gendwoher.
 Звѣдкїльнде, *adv.* anderswoher.
 Звѣдкѣй, *adv.* *См.* seit wann, seitdem.

Звѣдний, *a.* — мїст Aufzieh-, Zug-
 brüoke, *f.* *Пар.*; 2) verführerisch, trügerisch.
 Звѣднѣн, *adv.* *Kst.* von dorten.
 Звѣднєнє, *n.* *См.* Kundmachung, *f.*
 Звѣдєнє, звѣдєль (-лє), звѣдтє, звѣд-
 тїлє, *adv.* von hier aus.
 Звѣдтєм, *adv.* von dort her.
 Звѣдѣи, *m.* Kundschafter, Spion, *n.*
 Звѣдѣсїль (-лє) звѣдѣсїдє *Кч.* 238
adv. von allen Seiten. [*чогѣ.*
 Звѣдчѣго, *adv.* *v.* Від чѣго; Чомѣ,
 Звѣжити, *v. a.* erproben, kennen
 lernen, erfahren; звѣжалий, *a.* *Га.* II.
 8 erfahren, kundig.
 Звѣвѣда, *f.* Stern, *m.* *Оз.* 79.
 Звѣвѣданє, *f.* Stachelstern, *m.* (Aster-
 acanthion). [*diger.* Astrolog; Astronom, *m.*
 Звѣвѣдѣр, *m.* Sterndeuter, Sternkun-
 Звѣвѣдѣрнє, *f.* Sternwarte, *f.* Ob-
 servatorium, *n.*
 Звѣвѣдѣтїй, *a.* sternförmig; 2) кїнь
 mit e. weissen Fleck auf der Stirn.
 Звѣвѣдє, *n.* *coll.* *v.* Гвѣздє 1), гвѣздє.
 Звѣвѣдєнє, *m.* Milchstern, *m.* (Gagea).
 Звѣвѣдїк, *m.* *W.* *v.* Гвѣздє 1).
 Звѣвѣдїцє, *f.* Stern, *m.* *Зє.*; 2) —
 округлєва rundsternige Sternkoralle, *f.*
 (Astrea rotulosa). [*Sternlein.* *n.*
 Звѣвѣдкѣ, *У.* звѣвѣдчѣка, *f.* *дїм.*
 Звѣвѣднїй, *a.* Stern- *КУ.* *Цу.*; 2)
 gestirnt, *Кл.*
 Звѣвѣдѣбраз, *m.* *B.* Sternbild, *n.*
 Звѣвѣдѣвїй, *a.* aus Sternen, stern-
 nengleich *У.* III. 289. [*bedeckt.* *Ha.*
 Звѣвѣдѣкрїтїй, *a.* mit Sternen
 Звѣвѣдѣслѣв, (-слѣвєць) *m.* *s.* Звѣвѣ-
 дѣр. [*Sternen geschmückt.*
 Звѣвѣдѣстрїйний, *a.* *MIII.* mit
 Звѣвѣдѣцвїт, *m.* chinensische Stern-
 blume (Aster chinensis).
 Звѣвѣдѣчнїй, *a.* *СМ.* Stern-
 Звѣвѣдѣчнїк, *m.* Sternmiere, *f.*
 (Stellaria). [*rias.*
 Звѣвѣдѣнєк, *f.* Seestern, *m.* (Aste-
 Звѣвѣдѣчтїй, *a.* *B.* sternförmig.
 Звѣвѣдѣчтєк, *f.* Sternkoralle, *f.*
 Звѣвѣдѣчїк, *m.* Asterigerina, *B.*
 Звѣвѣднїй, (*d.* -нѣнїкїй), *a.* *Гол.*
 III. 32 mit Sternen besät.
 Звѣвѣднєк, *f.* Sterndolde, Meister-
 wurz, *f.* (Astrantia).
 Звѣвѣднє, *g.* звѣвѣду *M.* III. 124 Gewinde,
 Gekräusel; 2) *v.* Сѣвїй.

Звїанѣти, *v. a.* abwischen, *OII.*
 Звїяцї, *pl.* Wickler, *pl.* (Tortricidae) *B.*
 Звїкѣнка, *f.* *N.* *v.* Berges.
 Звїкувати, *v. a.* — вїк ganze Le-
 benszeit verleben.
 Звїльнє, *adv.* langsam, gemach.
 Звїльнїти, (-нїти), *v. a.* nach-
 lassen, freier, lockerer machen; * mil-
 dern; verlangsamen. [*cher* werden, *Фр.*
 Звїльнїти, *v. n.* nachlassen; schwä-
 Звїн, звїнок, etc. *m.* *v.* Дзвїн etc.
 Звїнєць, -нїцє, *m.* *v.* Луц.
 Звїннїцє, *f.* *Га.* I. 141 *v.* Дзвїн-
 нїцє, Art Osterspiel.
 Звїнок, -нка, *m.* (звїнка, *f.*) — роз-
 брїлий *a.* *B.* sperrigblütige Glocken-
 blume (Campanula patula); 2) — рїви
АД. II. 58. querdurch abgehauenes Stück.
 Звїнчати, *v. a.* bekränzen; 2) trauen.
 Звїнчїк, *m.* Drottelblume, *f.* (Sol-
 danella), *B.*; 2) -млѣчок nebelartiges Glok-
 kenthierchen (Vorticella nebulifera) *Пол.*
 I. Звїр (звїр), -рѣ, *m.* звїрь, *f.* *Ф.*
 Thier, Unthier, *n.*; 2) Raubthier; Wolf;
 * Unmensch, *m.* [2) *v.* Рѣвѣчка.
 II. Звїр, *g.* звїру, *m.* Schlucht, *f.*;
 Звїрѣк, *m.* *Gr.* 30 Wolf, *m.*
 Звїрїн, звїрїний, *a.* Thier-, Wild-
 Звїрїнѣ, *f.* Thier, *n.* *дїм.* звїрїнка.
 Звїрїнєць, -нїцє, *m.* Thiergarten,
m.; 2) — небѣснїй Звїрокрѣг, *Пар.*
 Звїрїти, звїрїти, *v. a.* щось er-
 проben, erfahren, — на собї an sich
 selbst die Erfahrung machen; prüfen,
 untersuchen *У.* IV. 712; 2) — ся комѣ,
 перѣд кїм в чїмѣсь jmdm etw. an-
 vertrauen, bekennen; на щось — *См.*
 sein Vertrauen worin setzen, worauf
 bauen; 3) звїрїла мене хорѣба hat mich
 ganz abgeschwächt.
 Звїрка, *f.* kleines Thier.
 Звїрки, на — *Га.* II. 55 zur Pro-
 be, um zu prüfen, versuchshalber, zur
 Ueberzeugung. [*trauenselig.*
 Звїрлївїй, *a.* offen gestehend, ver-
 Звїрїний, *a.* *У.* I. 122 zum wilden
 Thiere geh. *Еф.* 16.
 Збїробѣй, (-бѣйник) дїрѣвий Har-
 theu, *n.* (Hypericum perforatum).
 Звїровїй, *a.* Thier-, *Цу.*
 Звїровѣто, *adv.* wann viele Wölfe
 sich herumtreiben.

Звїродлївїй, *a.* *Ос.* (61) X. 53.?
 Звїрѣк, -рѣкѣ, *m.* *дїм.* *v.* Звїрїнѣ
P. I. 128. *C.* II. 164. [*ous.* *m.*
 Звїрокрѣг, *m.* Thierkreis, Zodia-
 Звїролѣв, (-лѣвєць), *m.* *K.* Jäger, *m.*
 Звїролѣвнїй, *a.* *K.* zur Jagd geh.,
 Jäger, Jagd-
 Звїрѣсть, *f.* *Гр.* V. 342 на — *v.*
 Злїсть, на — комѣ.
 Звїрѣта, *f.* *См.* Bestialität, *f.*
 Звїрєскїй, *a.* thierisch, viehisch, *Пар.*
 Звїрѣчка, *f.* *v.* Звїрка. [*gehen.*
 Звїрѣванє, *n.* *K.* thierisches Vor-
 Звїрѣвати ся, *v.* Пѣчїти ся
 (дѣшка).
 Звїрѣтє, *m.* *Гол.* III. 18 *v.* Звїрї *Оз.* 100.
 Звїрї, -їти, *n.* Thier, *n.*
 Звїрїний, звїрїчїй, *a.* Thier-,
 Vieh-, thierisch.
 Звїрїти, *v.* Звїрїти.
 Звїрїчїсть, -ости, *f.* Thierheit,
 viehische Wildheit, viehisches Wesen.
 Звїсь, *f.* *Гр.* *v.* Звїсть. [*Вїстєн.*
 Звїсєнє, *a.* *Ос.* (61) VII. 119 *v.*
 Звїсїголова, *m.* *У.* Kopfhänger, *m.*
 Звїсїтє, *v. a.* hängen lassen, herab-
 hangen l.; sinken lassen.
 Звїсїка, *f.* *Зє.* Schleier, *m.*
 Звїсть, (*d.* звїстка, звїсточка),
f. *v.* Вїсть; на вїсїтє *У.* auf Kundschaft.
 Звїстїти, *v. a.* комѣ що (о чїм,
 про що) jmdm etw. bekannt geben,
 verkünden, jmdn von etw. verständigen
 Звїстувѣлєць, -лєцє, *Кл.* звїстѣн,
Моз. *m.* *v.* Вїстѣн; Herold, *m.*
 Звїстувѣнє, *K.* звїщєнє, *Term.*
n. Bekanntmachung, Verständigung, *f.*
 Bericht, *m.*
 Звїстувѣтїти, *v. n.* [*бєтє*], бу-
 ракї wurden saftlos, blieben nur Fa-
 sern (лїко) von denselben.
 Звїтрїнє, *n.* Verwitterung, *f.* *Пол.*
 Звїтрїти, *v. n.* verwittern.
 Звїчати, *В.* звїчати *v.* Звїстїти.
 Звїчїти ся ins Gesicht sich etw.
 sagen [*вїчї*].
 Звїяжєк, *f.* Werkstück zum Auf-
 winden des Gespinstes in e. Knäuel, *n.*
 Звїяти ся, (фѣлє) sich erheben u.
 stürmisch aufbrausen; sich fortmachen,
 sich aus dem Staube machen.
 Звїладѣти, *v. n.* робѣтї *e.* Arbeit
 bewältigen *s.* Звѣлодѣти.

Звобро, *n.* Ч. IV. 496 а. Ребрó?
Звобда, *f.* H. 69 а. Звбда. [rätber, *m.*
Звобдець, -дя, *m.* См. Verführer, Ver-
Звбди, *pl.* Gewölbe, *n.* C. L. 216 а.
Звбд; 2) Betrug, Schwindel, *m.* Kuppel-
lei, Kupplerschaft, *f.* Ks. 141; 3) Con-
frontation, *f.*
Звбдини, *pl.* Confrontation, *f.*; 2)
Zusammenkünfte zum Zechgelage, *pl.*
3) das Bedecken der Braut mit der
Frauenhaube Ч. IV. 611.
Звбдистий, *a.* gewölbt.
Звбдитель, *m.* Гол. III. 253 Ver-
führer, Verleiter, *m.* Term.
Звбдителька, *f.* Verführerin, *f.* Has.
Звбдяти, *v.* Звбсти; — зо свбита
когó ums Leben bringen; — бучу, біду
ein Krawall, ein Unheil verursachen,
hervorbringen. [gerisch *Мог.* У.
Звбдливий, *a.* verführerisch, trü-
Звбдник, *m.* Kuppler, *m.* Ks. 79;
2) Mäkler, *m.*
Звбдниця, *f.* Kupplerin, *f.*
Звбдня, *f.* Ks. 196 Kupplerschaft;
2) а. Звбдниця, *См.*; 3) звбдяти звбдні
(*pl.*) а. кимось Б. mit jmdm (*m.* Wei-
berg) sich abgeben, sich herumbalgen.
Звбдвий, *a.* Wölbung.
Звбдець, -бця, звбдник, *m.* Wickler,
(Tortrix) а. Звбдці.
Звбжай, *m.* Гол. III. 37 das Ein-
führen des Getreides vom Felde.
Звбдик, *m.* Nelke, *f.* (Dianthus);
2) Seifenkraut, *n.* (Saponaria offic.).
Звбдиковати, *pl.* Nelkenblumen
(Caryophyllaceae). [(Caryophyllinae)
Звбдичасті, *pl.* Nelkengewächse
Звбдичник, *m.* Gewürznelkenbaum,
m. (Caryophyllus arom.); 2) Nelkenko-
nille, *f.* (Caryophyllia).
Звбчик, звбчичкий, а. Звбчик etc.
Звбчати, *v.* а. Гр. а. Звбодати.
Звбленв, (-лїнв), *n.* См. H. 96
Wille, Wunsch, *m.* Genehmigung, *f.*
Звбленець, -ниця, *m.* W. Urlaub, *m.*
Звблїти, *v.* а. erlauben, gestatten
P. I. 5; 2) belieben, wollen, geruhen
H. 112; 3) а. Увлїняти; 4) — ся
die Güte haben: звблтесь! = будьте
ласкаві *Кух.*; 5) звблїти ся *Др.* с. 115
gütig sein; wollen; звблено, звблано
P. I. 130 nach dem Willen.
Звблїяти, *v.* а. См. а. Увлїняти.

Звблнувати, *v.* а. У. stürmisch
aufregen. [winden, besiegen.
Звблдати, *v.* а. bewältigen, über-
Звблчати, *v.* а. viel umherschleper-
ren; * когó jmdn zum müssigen Nach-
gehen, zur Liederlichkeit bringen.
Звблчний, *a.* -ні впрости Збга-
rungszinsen, *Term.*
Звбля, *f.* Freiheit, *f.* [lauben.
Звблїти, *v.* а. п. — ся, Ks. 172 er-
Звблптити, *pol.* *v.* н. Ks. 37 звблп-
тити K. verzweifeln, verzagen, den kür-
zeren ziehen; nahe sein dem Sterben.
Звбн, *m.* Klang, *m.* Пол.
Звбнатка, *f.* -делїка Campanula
lilifolia v. Adenophora suaveolens.
Звбник, звбнїти etc. а. Двбник
etc. двнїти etc.
Звбнїстий, *a.* helltönend, *Зар.*
Звбнїсть, -ости, *f.* Klangfarbe, *f.*
Звбнковати, *pl.* Glockenblumen-Ge-
wächse, (Campanulaceae).
Звбноголбсий, *a.* mit wohlklin-
gender Stimme, hellstimmig.
Звбнокцвїти, *pl.* Glockenblüthige
(Campanulineae). [giesser, *m.*
Звбнник, звбнїр, *m.* Glocken-
Звбновїй, *a.* Glocken-
Звбновїна, *f.* Glockenspeise, *f.*
Звбнчниця, *f.* Glockenpolyp, *m.*
(Campanularia).
I. Звбрати, а. Збрати. [umschliessen.
II. Звбрати, *v.* а. а. Загородати,
Звбри, *pl.* а. Звїр II.
Звбрікати (-чати), *v.* н. wie ein
wildes Thier brüllen, (*Фр.*)
Звбрїть, *f.* Т. звброт, -оту, *m.*
Umkehr, Schwenkung, Wendung; на
звброт Ks. 140 а. На звбрїт.
Звбрка, *f.* Schliessmuskel, *f.*
Звбрлч, Syngnathus buoculentus B.
Звбротїти ся, а. Вертїти ся, *Зг.*
Звбротний, *a.* круг Wendekreis,
m. K V. [re, *f.*
Звбротник, *m.* Wendekreis, *m.* Тро-
Звброхнїти, звбрїшити, *v.* а.
in Unruhe, in Aufregung versetzen; —
ся — — gerathen, unruhig werden.
Звбршїти ся, а. Змїшати ся.
Звбрчий, *a.* Schliess-
З-вбстри стрїлати, R. 92 scharf
schliessen (bei d. Hochz.)
З-вбсхід сбнця *Ос.* (61) VII. von

Sonnenaufgang, von Osten her.
Звбхченв, *n.* Befeuhtung, *f.*
Звбхчїти (-чати), *v.* а. befeuchten,
benetzen; вохчїти, *v.* н. feucht, nass
Звбщик, *m.* Fiaker, *m.* [werden.
Звбювати, *v.* а. besiegen, bezwin-
gen, unterjochen. [ertragen §.
Звбдалати (в'удал-), *v.* а. aushalten,
Звбжати, звбжїти, звбжувати, *v.* а.
enger, schmaler machen, verengen.
Звбжало, *n.*?
Звбж, *m.* Laut; Schall, *m.* Пол.
Звбжовїй, *a.* Laut-, Schall-
Звбжобвний, *a.* Гуш. klangvoll,
klangreich.
Звбжослбвів, *n.* Lautlehre, *f.*
Звбжрдити, *v.* а. die Milch beim Ko-
chen gerinnen machen; — ся geronnen
(sauer) werden. [wohlklingend.
Звбжнїй, *a.* tönend *Оц.* гр. §. 15;
Звбжнїсть, -ости, *f.* Wohlklang, *m.*
Звбжнбголбсний, *a.* wohl- hell-
klingend, *Kl.*
Звбжга, *f.* H. 192 Lärm, *m.*
Звбжгелъ = Новград Волинск.
Звбжгївий, *a.* H. 140 bellend, bel-
fernd; lärmend.
Звбжїрука, *m.* f. der (die) Hände
bindet, der (die) behindert.
Звбж, *m.* K. звбж, *f.* Zusammen-
hang, *m.* Verbindung; Bündigkeit (vom
Boden); *f.*; 2) Structur, *f.* Gefüge, *n.* K.
Звбжїти, звбжувати, *v.* а. zusam-
menbinden-, knüpfen; ver-binden; fes-
seln; — ся слбвом ein bindendes Wort
geben; *ptc.* звбжвтий M. II. 80 = (зв-
заний), звбжзаний. [2) gedrängt, kurz.
Звбжкїй, звбжнїй, *a.* bündig, solid;
Звбжкїсть, -ости, *f.* B. Bündigkeit, *f.*
Звбжнїсть, -ости, *f.* enge Verbind-
ung, *Св.*
Звбжвок, -ву, *m.* Zusammenhang, *m.*
Звбж, *m.* Geklinge, Geräassel, *n.*
Звбжкннїти, *v.* н. erklären.
Звбжлїти, *v.* а. krank, weik machen,
Unpässlichkeit verursachen; ankränkeln.
Звбжга, *f.* Sod, *m.* Sodbrennen, *n.*;
2) K. OII. Durst, *m.*
Звбд, *m.* См. а. Збдга.
Звбдїти, звбдувати, *v.* а. erwähnen,
gedenken, an jmdn (etw.) erinnern: когó,
що, про (за) когó, п. (а.) що; 2) errathen.
Звбджїти ся, а. Збджувати ся.

Звбджїти (-аж-), *v.* н. кому в чим
а. Вїгажїти.
Звбдга, *f.* Erwähnung; Erinnerung, *f.*
Звбдуванв, *n.* Erinnerung, *f.* M. II.
179; 2) das Errathen.
Звбгїти, а. Гїгїти.
Звбгїмати, звбгїкати, *v.* а. §. auffressen.
Звбгїшїти, *v.* а. а. Гїмув, на —
вбїти.
Звбгнїбїти, *v.* а. а. Гнїбїти.
Звбгїти, *v.* а. кому щось jmdn
wegen etw. tadeln, rügen.
Звбгїнка, *f.* Зар. а. Збдга.
Звбгїнути, *v.* а. а. Згдїти.
Звбгїти, а. Згнїти; 2) а. Зменшїти.
Звбгїр, *f.* das Angebrannte; 2) Fusel im
Brantwein, *m.* Max.; 3) Licht n. Wärme
der Sonne; вечїрна — Abendröthe, *f.* У.
Звбгїрб, *m.* Schneesturm, *m.* Пїс. звбгї-
рбом звбгїрати mit Gewalt entreissen,
rauben, *K.*
Звбгїрати *v.* а. а. Загїрбати *Mc.*
Звбгїрець, -рця, *m.* ausgebrannte
Waldstrecke in eine Wiese (Weideplatz)
umgewandelt.
Звбгїстий, *a.* brennbar, ver-
Звбгїще, звбгїсько, *n.* Brandstätte,
f.; 2) а. Згїрець.
Звбгїрїсть, -ости, *f.* Brandgeruch, *m.*
Звбгїрїзувати, *v.* а. in Har-
monie bringen.
Звбгїрок, -рка, *m.* а. Недбгїрок.
Звбгїрувати, *v.* а. dh übermässige
schwere Arbeit aufreiben, abhärmen;
ptc. звбгїрваний.
Звбгїря, *f.* а. Згїрїще, *У.* 2) а. Згїрець.
Звбгїрчу, *adv.* in der Hitze III. I. 385.
Звбгїсати, звбгїсїти, *v.* н. erlöschen,
aufhören zu brennen, zu leuchten.
Звбгїсїти, звбгїсїувати, *v.* а. auslöschen.
Звбгїтїяти, а. Гїтїяти.
Звбгї? *Ос.* (62) II. 55.
Звбгїб, *m.* Bug, *m.* Fusswurzel, *f.* Пол.;
2) Gelenk, *n.* Под.
Звбгїбати, звбгїнїти, *v.* а. beugen,
niederbiegen, krümmen.
Звбгїблїче, *n.* coll. Schindvieh, *n.*
Звбгїбннїти, звбгїннїти, *v.* н. verloren
gehen, verschwinden, а. Гїннїти.
Звбгїдїти, *v.* а. собї щось vor etw.
Abscheu bekommen.
Звбгїдїч, *m.* Beugemuskel, *f.* Beuger, *m.*
Звбгїрїти, а. Загїрїти.

Згіде, (-дде), *n.* Hab' und Gut, *n.* Ос. (62) VIII. 23.

Згіден, *K.* згідний, *a.* tauglich, nützlich, verwendbar; wert, fähig; 2) übereinstimmend, *B.* — го́лос Gleichlaut, *m.*; übereinkommend; *adv.* згідно überein, *Пар.*

Згідля́вість, -ости, *f.* Ос. Verträglichkeit, Friedfertigkeit, *f.*

Згін, *g.* згону, *m.* Zusammentreibung, *f.* das Zusammentreiben des Viehes (der Schafe) auf die gemeinschaftliche Hutweide: в — до череди; 2) Vertreibung; (ehem.) gezwungene Uebersiedlung.

Згінний, *a.* -і дни *Нс.* (*Пр.* XI. 38) Tage an welchen die ganze Gemeinde zur Frohnarbeit aufgetrieben wird.

Згінник, *m.* Borstenviehtreiber, Schweinehändler, *m.* [thiger, *m.*

Згінник, *m.* Verächter, Hochmütiger, *n.* *M.* I. 18 Gesenke eines Hügels, *n.* Abhang, *m.* Abdachung, *f.*

Згінкнути, *v. n.* bitter werden; ма́сло -кло wurde ranzig.

Зі́рний, згірний, *a.* stolz, beleidigend, unfreundlich; сла́во, böses Wort.

Згі́р, -рка, *m.* Hügel, *m.*

Згі́рчива́ти, (-ча́ти), *v. a.* *MIII.* bitter machen.

Згі́ршене, *n.* *Пар.* с. Сбблзнь.

Згі́рші́ти, *v. a.* Aergernis, Anstoß geben; — ся *Aer.* Annehmen: чим, woran.

Згладі́ти, *v. a.* glatt streichen, *g.* machen; ebenen *III.* I. 380; 2) *vertilgen: — во сьвіта.

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладі́жити ся, gerinnen (v. Milch *vgl.* Гладі).

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

Згладі́ти, *v. a.* *ГЕ.* (*Рус.* X. 72)?

sehen; Rücksicht nehmen, etw. berücksichtigen, sich jmds erbarmen.

Згнэ́сти, згнэ́тыти (-а́ти), *v. a.* unter, -niederdrücken, zermalmen, *vernichten; згнэ́тыти verdichten.

З-гніва, *adv.* *См.* zornig.

Згні́т, *m.* Art Kinderkrankheit.

Згну́ща́ти ся, *v.* Згну́щати ся; згну́щений *pte.* *Гол.* unterdrückt, misshandelt.

Зговора́ти, *v. a.* gesprochen, gesagt haben; 2) що з ким mit jmdm worüber übereinkommen, sich einigen, etw. verabreden *M.* I. 43; 3) против ко́го mit jmdm rechten, hadern, sich jmdm widersetzen *M.* I. 12; 4) — ся (за що) im Gespräch, in der Rede worauf kommen (zusammen mit Anderen).

Зго́да, *f.* Uebereinkunft, Uebereinstimmung, Einigung, *f.* що зго́да gemäss, nach dem Verträge; 2) Einigkeit, Eintracht. Harmonie, *f.* [mend.

Зго́ден, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зго́джен, *a.* *См.* с. Зго́дний, beistimmend.

Зголі́ти, *v. a.* ab-, wegrasieren.

Зго́лови, *pl.* у зго́ловах $\Phi.$ zu den Haupten; 2) в голові aus dem Kopfe, — рахува́ти von d. Kopfrechnen.

Зго́ловати, *v. a.* köpfen: das Kopfholz von dem Weidenbaume weghauen, *B.*

Зго́лоді́ти, *v. a.* aushungern lassen; *pte.* зго́лоджений ausgehungert.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Зго́лоді́ти, *v. n.* hungrig werden.

Згра́бати, (згреб-) *v. a.* abharken; 2) zusammenharken. [pfänden.

Зграбува́ти, *v. a.* plündern; 2) грабува́ти, *v. a.* zusammenballen.

Згре́бло, *n.* Striegel, *m.*

Згрижа́, згружа́, *f.* nagende Sorge, Kummer, Gram, *m.* 2) Hader, Zwist, *m.*

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Згружа́ти, згружа́ти, *v. a.* Gräßen.

Kette angereicht (B.) Halsband, Collier, *n. vgl. Гірда.*

Звалтувати, *v. a.* allarmieren, in Bewegung bringen; — *лиху чутку* schlimme Gerüchte mit Weh- u. Jammergeschrei vernahmen u. weiter verbreiten *Ме. 373; aufschreiben Ф. (Шос. 34)?*

Згелати, *v. Гелати.*

Згедити ся, *v. Гедвати ся.*

Згоя, *f. v. Соя, сойка (B.).*

Зграсувати, *v. a.* mit den Füßen zertreten, zerstampfen.

Згряя, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m. K.; 2) згряя* Art Osterspiel *Кол. I. 193.*

Згрунтувати, *a. a.* bis auf den Grund kommen, den Grund erreichen ergründen.

Здавана, *n.* Herausgabe (des Restes); 2) Uebergabe, Anvertraung; 3) Ablegung, Erstattung *f. испиту, рахунку, справу;* 4) Schein, *m. См. v. Здавати 4 с.).*

Здавати, *вдати, v. a.* den Rest herausgeben (beim Kaufe); 2) кому щось, на когб щось jmdn etw. übergeben, überlassen, abtreten, anvertrauen, übertragen; 3) *испыт, рахунку, справу* — ablegen, erstatten; 4) — *ся* на когб sich jmdm ergeben (на чийсь ласку), Vertrauen in jmdn setzen, sich auf jmds Wort verlassen (на чийсь слово); sich auf jmdn berufen *Лев. b)* passen, taugen; * sich reimen; — на горб *III. I. 29* zum Unglück gut gerathen sein; c) erscheinen, scheinen, das Aussehen haben: *здає ся мені* es kommt mir so vor, es scheint mir als ob, mir dünkt, mich dünkt. [*здавленя, n. v. Стяснене, Пол.*

Здавити, *v.* Stücken; zerdrücken, Zдавшня, *adv.* in der Frühe.

Здавна, *здавна, Ол. adv.* von altersher. [*a. -а монета* Scheidemünze, *f.*

Здайти, *Пар. здавковий, Терм.*

Здалека, *adv.* von weitem, weither, aus der Ferne; weitauf.

Здалігідь, (-легідь), *adv. С. v. Завдалігідь; zeitig. [Здатний.*

Здалиий, *вдалиий, вданий, a. v. Зданути, v. n. Ф. (Веч. I. 116) v. Здавати ся 4 с.).*

Здарити, *Др. с. 134* дарувати *М. II. 164 v. a.* beschenken; 2) — *ся:* коли ми ся *вдарит* *Гол.* wenn es mir

gerath, gelingt.

Здати, *v.* Здавати; — *ся* *v. При-* *Здатний, a. H. 220. Кв. 178* tauglich, fähig, befähigt; 2) *схокліо, anständig. [Geschicklichkeit, f. ГШ.*

Здатність, -ости, *f.* Fähigkeit; *Здача, f.* Rest, *m.* (beim Kauf) *Др. с. 183. Кв. 73.* Ueberschuss, *m. * адачі* *давати* *Revanche* geben; 2) Uebergabe, Capitulation, *f. КУ.*

Здвиг, *m.* dichte Schar, Menge, *f.; 2) v. Здвижене 2):* на *Здвіга.*

Здвигати, *здвигнути, здвинути, v. a.* empor, auf, erheben; aufrichten, auführen: *будову;* 2) bewegen, erregen; 3) *v. n.* кіньми einen Reiter angriff machen, zu Ross angreifen, — sich aufmachen; *плечяма* mit den Achseln zucken; 4) — *ся* sich erheben; aus den Fugen gehen.

Здвижене, *n. Еф. 61 v. Горбок?*

Здвиженя, *n.* Erhebung, Aufführung, *f.; 2) v. Вовдвиженія* Честного Креста.

Здвижка, *f. Зг.* Bewegung, *f.*

Здебела, *adv.* unverbhofft.

Здебільша, *v. де-більшого, adv.* vom Größeren; obenhin betrachtet, im grossen, *См.*

Здела, *f.* Wolf. *m. (vgl. Зьвір).*

Здекретувати, *v. a.* anordnen, verhängen, bestimmen — *кару Кв. 272.*

Здекуційник, *m. §. Ехеутор, m.*

Зделека, *v. Здалека (-ку).*

Здежгати, (-гувати) *ся,* sich verheben (подвігати *ся).*

Зденова, *adv.* von neuem.

Здергати ся, *v. Змаріти.*

Здеревеніти, *v. n.* holzig werden, *B.*

Здеревіти, *v. n.* erstarren.

Здержати, *здержувати, v. a.* ab-, an-, auf, zurückhalten; 2) aushalten, ertragen *С. I. 103.*

Здержка, *f. Лев.* Enthaltbarkeit, *f.*

Здержно, *adv. Лев.* enthaltsam.

Здерка, *f. Ellritze, Pfrille, f. (Leuciscus phoxinus).*

Здерти, *v. Здарити. [ger werden.*

Здешевіти, *v. n.* wohlfeiler, billiger.

Здйбати, *v. a.* когб jmdm begegnen, jmdn antreffen; — *ся* *v. n.* mit jmdm zusammentreffen.

Здив, *m. Св.* Verwunderung, *f. Stau-*

[дати *св.*

nen, *n.* на — *М.* zum Verwundern, sehr befremdend. [werden, *T.*

Здывачіти, *v. n.* zum Sonderling Staunen setzen; 2) *v. n.* *Кв. 33* seltsam finden u. daher tadeln; nicht genug satt sehen u. bewundern, staunen *III. I. 298* — *ся* sich —; *pic.* *здивований, здивлий Св.* verwundert.

Здимиіти, *v. a.* vom Brandlegen = *в діом* пустіти.

Здимиіти, *здиіти, (-женіти) v. n.* vertrauchen, in Rauch aufgehen, wie der Rauch schwinden, verschwinden, *H. 38.*

Здіняти, (*вдіняти, зняти*) *P. I. 16 v. Здоймати. [reissen; 2) schinden.*

Здирати, *v. a.* abreissen, herunter-

Здирка, *f.* breite Spreisse; abgerissenes Stück von e. Stoff, Fetzen, *m.*

Здирлявий, *a.* der schindet, be-
raubt.

Здирник, *здирщик, m. v. Дерун.*

Здирство, *n.* *здирщина, f.* Leuteschinderei, *f. v. Гробожа.*

Здирствувати, *v. n. К.* schinden, erpressen, habsüchtig sein.

Здиіти, *v. n.* kindisch werden.

Здиіти, *n. v. Зігати.*

Здиіти, *f. Гол. III. 419* Seufzer, *m.*

Здиіти, *здиіти, v. n.* seufzen, aufseufzen; — *ся* Athem holen; b) müde werden, *См. 2)* erpiieren, verrecken.

Здиіти, *здиіти, v. n.* verwildern, wild werden. [Gestalt, *f.* Habitus, *m.*

Здіб, *g.* *здобу, m. B.* das Aussehen.

Здібний, *a.* tauglich, fähig, tüchtig.

Здібність, -ости, *f.* Tauglichkeit, Fähigkeit, Tüchtigkeit, *f.* [verlassen.

Здівати ся на когб sich auf jmdn Zдівки, *pl.* — *v. когб* *робити Ч. II. 9.* argen Spass mit jmdm treiben.

Здівувати, *v. a.* wie das ganze Leben hindurch Jungfrau bleiben, *Км.*

Здигати, *v. Здогоняти.*

Здигити ся *H. 241* vom Backtrog: schlecht werden.

Здймати, *здиіти, v. Здоймати.*

Зділати, *v. a.* thun, machen; be-
gehen; 2) *Ме. 137* an-, hinein thun, ausstatten.

Зділивий, (*B.*), *зділливий, a.*

Зділка, *f. gr.* Thatsache, *f. Зг.*

Здільний, *a. Др.* tüchtig, fähig.

Здиправді, *adv. v. Справді.*

Здіяти ся, *Шос.* geschehen.

Здбба, *f. v. Здіб. vgl. Подбба; 2) v. Здобич.*

Здоба, *f.* Schmuck, *m.* Zierde, *f. Пар.*

Здобен, *a. v. Здібний.*

Здобіти, *v. a.* schmücken, zieren, *Пар.*

Здобіток, -тку, *m.* Erwerb, *m.; Beute, f. Raub, m. pl. H. 201 P. I. 27.*

Здобич, *здобіча, f.* Beute, *f. Raub, m. dim.* *здобіченъка, reiche u. schöne Beute.*

Здобічний, *a.* Beute- zur Beute geh., erbeutet, *K. [ter, Räuber, m.*

Здобічник, (*йшник*), *m.* Freibeuter-
З-добра діна *v. З. I. f.). [loben.*

Здобіти, *v. a. Шос.* gutheissen, Zдобіти, *P. II. 86. Нс. (Пр. XII. 675) v. n.* чим womit zufrieden sein; 2) besser werden.

Здобровати, *v. n. Др. с. 245* gutmüthig, einfültig sich zeigen; besser, gütig werden, *С. [бичник.*

Здобуванець, -нца, *m. К. v. Здо-*

Здобуваніна, *f. К. v. Здобуток.*

Здобуватель, *m.* Ausbeuter, Exploiteur, *m. Под.* *здобувач, der Produzierende, Др.*

Здобувати, *здобути, v. a.* einnehmen, besetzen; 2) erbeuten, erobern; 3) erwerben, erringen; 4) — *ся* sich mit Beute versehen, Beute machen *К.; b) —* на щб etw. hervorbringen, herausbringen, bewerkstelligen. [*f. ГШ.*

Здобуте, *здобуване, n.* Eroberung, Zдобуток, -тку, *m.* Gewinn, Erwerb; Nutzen, Vortheil, *m.* Errungenschaft, Beute, *f.*

Здовжати, *здовжати, v. a.* verlängern, dehnen; 2) *здовжати v. Довжати* *рало.*

Здовжене, *n.* Dehnung, *f. Бор.*

Здовідати ся, *До. v. Довідати ся.*

Здовольнати ся befriedigt werden, sich genügen lassen.

Здогадати ся, *здогадливий, etc. v. Догадати ся etc. [deutung, f. Зг.*

Здогадка, *f. v. Догадка; 2) Ан-*

Здобіг, -ону, *m. ОЕ. pl.* *здогоні Бор. Wettlauf, m. яті* на — den Wettkampf bestehen, wettheifern.

Здогодати ся *комусь, jmdm* in den Wurf kommen, begegnen, *Гуш.*

Здиправді, *adv. v. Справді.*

Здіяти ся, *Шос.* geschehen.

Здбба, *f. v. Здіб. vgl. Подбба; 2) v. Здобич.*

Здоба, *f.* Schmuck, *m.* Zierde, *f. Пар.*

Здобен, *a. v. Здібний.*

Здобіти, *v. a.* schmücken, zieren, *Пар.*

Здобіток, -тку, *m.* Erwerb, *m.; Beute, f. Raub, m. pl. H. 201 P. I. 27.*

Здобич, *здобіча, f.* Beute, *f. Raub, m. dim.* *здобіченъка, reiche u. schöne Beute.*

Здобічний, *a.* Beute- zur Beute geh., erbeutet, *K. [ter, Räuber, m.*

Здобічник, (*йшник*), *m.* Freibeuter-
З-добра діна *v. З. I. f.). [loben.*

Здобіти, *v. a. Шос.* gutheissen, Zдобіти, *P. II. 86. Нс. (Пр. XII. 675) v. n.* чим womit zufrieden sein; 2) besser werden.

Здобровати, *v. n. Др. с. 245* gutmüthig, einfültig sich zeigen; besser, gütig werden, *С. [бичник.*

Здобуванець, -нца, *m. К. v. Здо-*

Здобуваніна, *f. К. v. Здобуток.*

Здобуватель, *m.* Ausbeuter, Exploiteur, *m. Под.* *здобувач, der Produzierende, Др.*

Здобувати, *здобути, v. a.* einnehmen, besetzen; 2) erbeuten, erobern; 3) erwerben, erringen; 4) — *ся* sich mit Beute versehen, Beute machen *К.; b) —* на щб etw. hervorbringen, herausbringen, bewerkstelligen. [*f. ГШ.*

Здобуте, *здобуване, n.* Eroberung, Zдобуток, -тку, *m.* Gewinn, Erwerb; Nutzen, Vortheil, *m.* Errungenschaft, Beute, *f.*

Здовжати, *здовжати, v. a.* verlängern, dehnen; 2) *здовжати v. Довжати* *рало.*

Здовжене, *n.* Dehnung, *f. Бор.*

Здовідати ся, *До. v. Довідати ся.*

Здовольнати ся befriedigt werden, sich genügen lassen.

Здогадати ся, *здогадливий, etc. v. Догадати ся etc. [deutung, f. Зг.*

Здогадка, *f. v. Догадка; 2) Ан-*

Здобіг, -ону, *m. ОЕ. pl.* *здогоні Бор. Wettlauf, m. яті* на — den Wettkampf bestehen, wettheifern.

Здогодати ся *комусь, jmdm* in den Wurf kommen, begegnen, *Гуш.*

Здогони́ти, здогани́ти, *v. a.* einholen, ereilen, erreichen.
 Здогони́ти. *f. OII. v. Pogonia.*
 Здойм. *m. s. Пачырт.*
 Здойма́ти, (-іти), *v. a.* herunter-, herabnehmen, -ziehen: skipy die Haut abziehen, abdecken; 2) aufheben, aufrichten; * — душею *s. Звяжыти* 3); — бучу Krawall machen.
 Здоі́ти, здоюва́ти, *v. a.* ausmelken.
 Здоко́нати, *v. a.* ausführen, vollbringen, *Мол.* [ліва́ти überwältigen, *II.* Здола́ти, *v. a. pol.* vermögen; здо-Здопта́ти, *v. Подопта́ти.*
 Здор, *m. а́бра, f. P.I. 192* Schmerzhaut, *f.*
 Здорове́зний, здо́ровенний, *a.* gesundheitsvoll; rüstig, tüchtig, überaus gross.
 Здорове́ць, -ця, *Лев.* здоровіа *III. II. 245*, здоровінь, -іни, (*Фр.*) *m.* здоровіця, *f.* ein Kerngesunder: stark gebauter, hochgewachsener Mensch.
 Здорові́й, *a.* gesund, wohlbehalten; здорів (був)! sei gegrüsst! *b)* zur Genesung! о́ува́й здрѳв! lebe wohl! bleibe gesund; 2) stark, rüstig; sehr gross, *s. hoch, s. dick, s. lang etc. adv. а́дрово.* tüchtig etc.
 Здорові́ти, *v. a.* grüssen, — ко́го всім до́бром jmdn alles Beste wünschen; 2) не здо́ровва́ти *сѳ кому* jmd ist unpässlich geworden.
 Здорові́сть, -ости, *f. III.* Gesundheit, *f.* (des Wassers).
 Здорові́ти, *v. n.* genesen, gesunden, von der Krankheit sich erholen.
 Здорѳвка́на, *n.* Begrüssung, *f.*
 Здорѳвка́ти, *v. a. Luts. gr. 164* grüssen.
 Здорѳвкыва́ти, *a.* rüstig, robust.
 Здорѳвля́, (-ня), (*d.* -бячка, -овенко), *n.* Gesundheit, *f.* Wohlsein, *n.* здорѳвля! zur Genesung!
 Здорѳвлє́на, *n. M.* Genesung, *f.*
 Здорѳвний, *a.* -а Слѳжба Бѳжа für die Gesundheit abgehalten.
 Здорѳжити́ ся, *dh* den weiten Weg ermatten, müde werden.
 Здорѳжити́, *v. n. s. Подорѳжити.*
 Здо́садува́ти, *v. n.* unzufrieden werden, ungehalten w.
 Здо́тний, *a. v. Зда́тний.*
 Здох, на — ко́мсь прихѳдит bringt

zum Crepieren, *Фр.*
 Здоха́ти, здо́хнути, *Кв. 33 v. n.*; einen Seufzer, ausstossen; 2) crepieren, *s. Здохати; а́дохлий, а́дохший, a. Кв. 220* crepiert, todt.
 Здохле́нйна, здо́хляна, здо́хля́тина, *f. Aas, n.* [Sieches.
 Здохля́к, *m.* здо́хляче, *n. coll. etw.*
 Здра́вкати, *v. n. s. Па́ти до ко́го.*
 Здра́да, (*d.* а́дра́дка), а́дра́дити etc. *s. Зра́да etc.*
 Здра́нтити, *v. n.* lumpig, nichtsnutz werden, herunterkommen.
 Здра́стуй! *gr.* sei gegrüsst! (=здо́рѳв був!) *Ст.*
 Здревні́ти, *v. Zдеревніти.*
 Здрегна́вити, а́дрє́нвити, *v. n.* moderig werden. [sichtig (*B.*)
 Здрє́чкова́тий, (а́дря-) *a.* kurz-Здря́ги, *pl. s. Дряжакі, Лев.*
 Здря́гну́ти, (а́дря-) а́дряга́ти ся, а́дряга́ти, *v. n.* sich rühren, betroffen werden, erbeben, erzittern, zusammenschauern *III. II. 35.*
 Здря́к, (а́дря-), *m.* Gesicht, *n.* ко́роткий — Kurzsichtigkeit, *f.*
 Здря́к, *m. P. II. 174 s. Здрѳк.*
 Здря́кунь, (-ка́н), *m. s. Зря́кач, а́дрячий мак.*
 Здря́мати, *v. n.* — ся, einschlummern.
 Здрѳбі́ти, *v. a.* klein zerstückeln; — ве́млю lockern; а́дрѳблений дро́б gebrochener Bruch.
 Здро́гні́ня, *n. KV.* Schauer, Schauder, *m.* (edle) Regung, *f. Mitleid, n.*
 Здро́гну́ти ся, *s. Здря́гнути ся.*
 Здро́к, *m. s. Дро́к II.; Ге́дв.*
 Здрѳтува́ти, *v. a.* mit Draht binden.
 Здрѳчи́ти ся, gereizt werden, *K.*
 Здру́жити, *v. a.* freundschaftlich verbinden; — ся *з ким* Freunde werden.
 Здру́лити, *v. a.* herunterstossen, -schmeissen. [erhaft) werden.
 Здру́хніти, *v. n.* moderig (undau-Здря́, куді́ а́дря, *adv. Кв. 92* blindlings, aufs Gerathewohl, durch Stock und Stein. [а́дрити.
 Здря́чий мак, *s. Зря́кач, [а́рїти, Здря́чка, f. B. Pupille, f. Augapfel, m.*
 Зду́біти ся, zur Eiche werden.
 Зду́боні́ти, *v. n.* zu stampfen anfangen.
 Зду́ва́ти, а́ду́ти, *v. a.* wegblasen,

abwehen; 2) zusammenblasen, -wehen; 3) aufblähen, Blähungen verursachen.
 Здуді́ти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu dröhnen.
 Зду́жати, *v. n.* *Зз.* sich entwickeln, stark werden, gedeihen; а́ду́жати *vermögen; не-krank sein.*
 Зду́малий, *a. AD. II. 137* hoch mützig, übermützig.
 Зду́мати, *v. a. P. I. 71 s. Зга́дати; 2) v. n.* und — ся sich vornehmen, sich entschliessen, beschliessen.
 Зду́мати ся, (-міти ся *До.*) *Ч. V. 563* sich verwundern, erstaunen; 2) а́думіти, *v. n.* verzweifeln.
 Зду́мна, *adv. s. Згѳрда.*
 Зду́плаві́ти, *v. n.* hohl werden (*v. Baume*). [werden.
 Зду́пліти, *v. n.* stutzig, betroffen
 Зду́рїти, *v. a.* jmdn zum Narren, zum Besten haben, betrügen; täuschen.
 Зду́рїти, *v. n.* thöricht, wahnwitzig, toll werden.
 Зду́ркати, *v. a. Mx.* jmdn einen Thoren, a. Dummkopf schelten.
 Зду́са́ти, а́ду́шїти, *v. a.* zusammendrücken, -pressen; — ся dumpfig werden; schwitzen. [eigensinnig.
 Зду́са́лий, *a.* vermessen, dreist,
 Зду́салува́ти, *v. n.* *з ким* jmdn zum Besten haben, mit jmdm Soherz treiben.
 Зду́хи, *pl.* Darmgase, Blähungen, *pl.*
 Зду́хові́на, *f.* die Weichen des Bauches, Flanke, *f. Py.*
 Здя́кувати, *v. n.* und — ся а́дя́чити ся, *Ф.* (genug) danken, dankbar sein, den Dank aussprechen, ко́му.
 Зе́бра, *f. Zebra, n.* (Equus Zebra).
 Зе́диня́ти, а́дїня́ти, *v. a. Ко. 336.* vereinigen, verbinden.
 Зе́днати́, *v. a.* vereinen; gleichmachen; — ся *Гѳл. III. 76* sich verdingen.
 Зе́зля́, *s. Зазля́ (B).*
 Зе́зюлькї́, *pl. s. Зазя́люць.*
 Зе́кпіти, *v. n. s. Змарніти.*
 Зе́лєвъ, зе́лєвка, *f. Drüse, f.* [Пол.
 Зе́лєвїстий, *a.* mit Drüsen, drüsig,
 Зе́лєвник, *m.* — міхурковий Balg-милбе (Simonea folliolorum).
 Зе́лємінь, *m. N. e.* Berges.
 Зе́лємовє́нь, *m.* Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus).

Зе́лєнь, *f.* das Grün, *II.*; 2) Grünzeug, Gemüse, *n. Нє.* (*Пр. II. 497*); 3) *N. e.* Berges: Зе́лєне.
 Зе́лєна́вий, зе́лєна́стий, зе́лєнува́тий, *a.* grünlich.
 Зе́лєне́ць, -ця, *m.* Bertram Schafgarbe, *f.* (Ptermicos *v. Achillea vulg.*); 2) Frohnleihnahmstag, *m.* (lat. Rit.).
 Зе́лєний, (*d.* зе́лєне́нський) *a.* grün; — лі́е Laubwald; — о́вєс gemeiner Hafer (*opp. канѳрок*); Зе́лєні́ Сьвя́та die Pfingsten.
 Зе́лєні́ти, *v. a.* grün färben.
 Зе́лєні́ця, *f.* grünfärbendes Kraut.
 Зе́лєні́сть, -ости, *f.* das Grüne, die grüne Farbe.
 Зе́лєні́ти, *v. n.* grünen.
 Зе́лєнка, *f.* Grünerde, *f. Пол.*; 2) — а́лєнячка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arb.); 3) Agaricus aeruginosus.
 Зе́лєнобе́регий, *a. ВБ.* mit grünen Ufern. [düngung, *f.*
 Зе́лєногнѳна, *n. Гн. 30* Grün-Зе́лєнолу́гий, *a.* -а піка́ mit grünen Auen.
 Зе́лєно́кий, *a.* grünäugig.
 Зе́лєнору́дь, *f.* Grünbleierz, Braunbleierz, *n.*
 Зе́лєно́чок, *m. Ст.* das Grün.
 Зе́лєно́ці, *pl. OII.* grüner Plafond.
 Зе́лєну́ха, зе́лєну́цьха, *f.* Crenilabrus. [Ам. 514.
 Зе́лєну́шка, *f. s. Злє́ний, -а*
 Зе́лєну́цьм, *adv.* ще — noch grün u. unreif. [(Astasia euohlorum).
 Зе́лєничик, *m.* schöngrünes Nixchen
 Зе́лєня́вий, *s. Зе́лєна́вий, Пол.*
 Зе́лєняво́жвтий, *a.* grünlichgelb.
 Зе́лєня́к, зе́лєнѳх, *m.* Goldkäfer, (Cetonia aurata), *B.* [срє, *f. M.*
 Зе́лєпо́чок, -чка, *m.* (grüne) Кноп-Зе́лєпу́га, *f.* зе́лєпу́ш, *m.* unreife noch grüne Weichsel- od. Kirschfrucht; 2) Art grünlicher Pflaumen.
 Зе́лєчо́к, -чка, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.). [Желізо etc.
 Зе́лізо, зе́ліако, зе́ліаний etc. *s.*
 Зе́ліма́н, *m.* Art га́йка, *Пар.* (*Пр. II. 257*). *Кол. I. 166. 177. 183.*
 Зе́ліний, *a.* Kraut- *III. II. 221.*
 Зе́ло, *n.* Kraut, Unkraut, *m.*; Unkraut-samen, *m.*; 2) *N.* des † Buchst. *s.*
 Зе́лістий, *a.* Kräuter-, *B.*

Земелька, *f. dim.* kleines Grundstück.
 Земельне, *n. a. s.* Grundsteuer, *f.*
 Зэмэць, -мца, *m. M + B.* 418 Grund-
 Gutsbesitzer; Grossgrundbesitzer, *Km. m.*
 Земивелэня, *f. s.* Землевэнь.
 Землеводный, *a. -e* звіра Amphi-
 bium, *n. Oz.*
 Земледух, *m.* -медведюшок Maul-
 wurfsgrille, *Werre, f.* (*Gryllotalpa vulg.*).
 Землезнавство, *n.* Erdkunde,
 Länderkunde, *f.*; 2) Geognosie, *f. Цар.*
 Землемір, *m.* Geometer, Feldmes-
 ser, *m. Ша.; 2) pl.* Spanner, *pl. Вол.*
 Землемірство, *n.* Geometrie, *f.*
 Земленістий, землеватий, *a. ГШ.*
 erdartig; erdhaltig.
 Зэмленька, *f. dim.* (lieber, theu-
 erer) Boden; рідна — Heimboden, *m.*
 Землепісь, *f.* Erdbeschreibung,
 Geographie, *f.*
 Землепісець, -ся, *m.* Geograph, *m.*
 Землепісний, *a.* geographisch.
 Землерійка, *f.* — мизінна Zwerg-
 spritzmaus, *f.* (*Sorex pygmaeus*). [*m. Py.*
 Землетряс, *m.* Erderschütterer,
 Землетрясеня, *n.* Erdbeben, *n. ГШ.*
 Землістий, *a. Baz.* erdig; 2) *s.*
 Земленістий.
 Земліця, *f. s.* Валя.
 Земльовий, *a. — біб* Kartoffel, *f.*
 Земля, *f.* Erde, *f.* Erdboden, Boden,
 Grund, *m.*; 2) Grundbesitz, *m.*; 3) *s.*
 Тло, дно, поле *Кв.* 338; 4) *N.* des
 Buohst. З.
 Земляк, (*д.землячок*), *m.* Landsmann,
 (*pl.* Landsleute) *m.*; 2) Kröte, *f.* (*Bufo*).
 Земляний, *a.* Erd; -е масло *Ae-*
talium serpicum; 2) -і груші knollige
 Sonnenblume (*Helianthus tuberosus*);
 3) -е сэрце *Rhizogonum albus*.
 Земляник, *m. s.* Дурилюд.
 Землянин, *m. M. II.* 90 zustän-
 diger Insasse eines Dorfes, der Einhei-
 mische; Landmann, Bauer, *K.*; Grund-
 besitzer, *m. B.*
 Землянка, *f.* Erd-, Lehmhütte, *f.*;
 2) Kartoffel, *f.* (*B.*); 3) Braunkohlen,
n. (*Saxicola rubetra*); 4) *s.* Земляк 2).
 Земляньскый, *a. s.* Селяньскый,
Зар.
 Земляцкий, *a. K.* vaterländisch.
 Землячка, *f.* Landsmännin, *f.*
 Зэмний, *a.* irdisch Erden- *III. II.*

268; 2) -і поклони I. 286 bis zur Er-
 de, fussfällig.
 Земнік, *m.* Keller, *m. Ф.*
 Зэмничка, *f. s.* Дурибаба.
 Земноводный, *a.* amphibienartig,
 beidleibig; -і *pl.* Amphibien, Beidleber,
 Lurche, *pl.* [der Erde lebend *III. II.* 270].
 Земноводный, *a.* erdgeboren, auf
 Земня, *s.* Земля.
 Земовіль, *m. s.* Пёсв молочко *B.*
 Зэмский, *a. s.* Зэмний 1) *V.*
 Земсть, *f. s.* Месть: то — не баба!
 eine Furie!
 Зэмчик, *m. He.* (*Пр. IX.* 178).
 Зендрівка, *f.* sehr hart ausgebrannt-
 ter Ziegel.
 Зеніт, *m.* Zenit; *m.* сенітний, *a.*
 Scheitel-, -округ Scheitelkreis, *m. Пол.*
 Зеновідь, *f. s.* Діробій.
 Зеренце, *dim.* Körnchen, Körnlein, *n.*
 Зеренчак, *m.* Solitarium nucleatum.
 Зерипати, *v. n.* kreischen, schrei-
 en, (*B.*). [gel-, spiegelig.
 Зеркалевий, зеркальний, *a.* Spie-
 зеркаленя, *n.* — воздушне Luft-
 spiegelung, *f. Пол.* [*m. Цар.*
 Зеркальник, *m.* Spiegelmacher,
 Зеркало, (*д.зеркальце*), *n.* Spiegel, *m.*
 Зернік, *m.* Steinfrucht; 2) Schliess-
 frucht, *f.* (achenium) *B.*
 Зернітий, *s.* Зерноватий.
 Зёрне, *n. coll. B.* Körner, *pl.*
 Зернина, (*д. зернінка*), *f. s.* Зе-
 ренце *Ч. II.* 526; 2) zum Zucker ver-
 dickter Honig. [grosskörnig.
 Зерністий, *a.* kernvoll, körnig, *B.*
 Зернівка, *f.* Sämling, *m.*
 Зёрно, *n.* Kern, *m.*, Korn, *n.*; вер-
 но перлове *M. I.* 123 *coll.* Perlen, *pl.*
 Зерноватий, *a.* grobkörnig (кмінь).
 Зерноїда, *m.* -горішко, Erbsen-
 Muffelkäfer, *m.* (*Bruchus pisi*). *Пол.*
 Зерня, зернято, зернячко, *n. dim.*
s. Зеренце, зерно. [etw. ausrichten.
 З'ехідствувати, *v. a. Kв.* tückisch
 Зжаліти ся, sich erbarmen, Mit-
 leid fassen, fühlen, *III. II.* 25.
 Зжаліти, *v. n. s.* Жаліти (вапно).
 Зжати, зжинати, *v. a.* mit der
 Sichel abschneiden, absicheln, abernten.
 Зжгати, *v. a.* ver-, abbrennen.
 Зжэжище, *n.* Brandstätte, *f.*
 Зжэрти, зжэре́ти, *v. a.* auf-, abfressen.

Зжесати ся, im Schreck auffahren;
vgl. Жас. [werden.
 Зжидовіти, *v. n.* verjuden; Jude
 Зжиловатити, *v. n.* zähe werden.
 Зжимати, *v. a.* drücken, pressen, *Km.*
 Зжирати ся, zusammenschrumpfen,
 schwinden, *s.* Зжэрти.
 Зжїти, (зживати), *v. n.* в роауму
 den Verstand verlieren; 2) — ся зким,
 з чим sich durch Zusammenleben mit
 jmdm enge, innig verbinden; sich wo-
 rin einleben.
 З-за праер, von hinter, *s. Ив-за; a (von).*
 З-завідна, *adv. s.* За-вїдка.
 З-за годї, *adv. Ф.* (*Пр. V.* 216)
 unzeitig, verfrüht; vergeblich.
 З-замолоду, *adv.* noch in jungen
 Jahren, noch jung. [wegen, *s. Радн.*
 З-за-ради, *praep. Га. II.* 55 von
 Ззрань, *adv.* zeitig, frühzeitig (*s.*
 вараня).
 Ззвїкнути, *s.* Ззвїкнути.
 Ззивати, *v. a.* zusammen-, berufen.
 Ззимати, *v. a. s.* Ззимати [сзим-]
Oz. 207, 11.
 Ззирати, *v. n.* на щось, auf etw.
 blicken; 2) — ся, звирнути ся Blicke
 wechseln; *b)* на когò в. Зглядати ся.
 Ззїжа, *f.* starke Verzehrung, Consum-
 tion; Gefrässigkeit, *f.*; 2) Vielfresser, *m.* (*B.*).
 Ззїсти, *v. a. s.* Ззїдати.
 Ззїхòд, *m. s.* Вхїд, вхїд (сонця).
 З-зòри, *adv.* mit Tagesanbruch, *Щоз.*
 Ззивати ся, *s.* Ззати ся.
 Ззлзакватий, *a.* im zickzack.
 Ззїз, *m.* зиватий, зивоватий, *a.* Schie-
 ler, schielend. [tern (*v. Gänsen*).
 Ззивати, *v. n.* *Ч. III.* 161 schnat-
 зивгати, *v. n.* zischen, schwirren.
 Ззїдріти, *s.* Призирати ся.
 Зик, *m.* Gezisch, *n. III. I.* 256;
 schneidendes Zischen; Winseln, Krei-
 schen, *n. P. II.* 31.
 Зїкнути, *v. n.* zischen.
 Зикратий, *a. Kв.* 163 der Augen
 von zweierlei Farben hat; *vgl.* Зїркатий.
 Зимá, *f.* Winter, *m.*; 2) Sohnee, *m.*
 (*B.*); 3) Fieber, *n.* — бв, das F. schüt-
 telt, (*B.*).
 Ззимати, *v. a.* fangen, ergreifen.
 Зимáрка, *s.* Зимівка. [*m.* (*B.*).
 Зимéць, -мца, *m.* Dachgiebel, -kamm,
 Зимівка, *f.* Winterhütte mit Schaf-

stall u. Heukammer (auf der Alm), *f.*
 Winterstand, *m.* [wintern (des Viehes).
 Зимівле, *n.* das Ueberwintern, Durch-
 Зимний, *a.* kalt, kühl; 2) winter-
 lich, Winter-, — Николáй, -ні Никò-
 ли, *pl. Ф.* heil. Nicolausfest am 18. Decemb.
 Зимніця, *f. Гр.* Winterapfel, *m.*;
 2) *s.* Зимòха.
 Зімно, *n.* Kalte, *f.* [nig.
 Зимнокрòвний, *a.* kaltblütig, -sin-
 Зимнокрòвність, -ости, *f.* Kalt-
 blütigkeit, *f. Цар.*
 Зимносéрдий, *a.* T. kaltherzig.
 Зимовий, *a.* Winter-, winterlich.
 Зимовák, *m. s.* Зімовák; 2) —
 осінний, Herbstzeitlose *f.* (*Colobium*
autumnale).
 Зимовиско, *n. АД. II.* 138 Win-
 terlager, *n.* -quartiere, *pl.* итá на *v.*
 Зимòвок, -вку, *m. s.* Зимівле.
 Зимомáрок, -рка, *m.* Frostspan-
 ner, *m. B.* [(*Alcedo ispida*) *Пол.*
 Зиморòдок синявий, Eisvogel, *m.*
 Зимòха, *f.* kaltes Fieber.
 Зимувати, *v. a.* (худòбу) überwin-
 tern; *v. n.* den Winter verbringen, über-
 wintern; зимований = перевимòваний.
 Зинòвий, *m. s.* Зінькò; Зинòвий,
 Зенéйда *s.* Зінька.
 Зир! вирк! *inf.* vom Heraus- Her-
 vorschauen, -gucken -blicken: da sieh!
Oz. 217—218. [*v. n.* blicken, schauen.
 Зиріти, *Km.* зїркати, зїркути,
 Зирніця, *f. K.* *s.* Зінїця.
 Зїрно прозирнути, *K.* durchdrin-
 gend, scharf blicken.
 Зиск, зиск, *m.* Gewinn, *m.*
 Зискáти, (зїскати), *v. a. K. II.*
 101 ausfinden, ausfindig machen; 2) er-
 werben; gewinnen.
 Зискòвий, *a.* — матэрыял *V.* Gegen-
 stand des Gewinnes, der Ausbeutung, *m.*
 Зискòділ, *m.* Dividende, *f. Term.*
 Зисколюбівий, *a.* gewinnsüch-
 tig, *Kл.* [wachen.
 Зисну́ти ся, *Фр.* vom Traume er-
 Зиспáти, *v. n.* begegnen.
 Зистáти, *v. a. Ф.* verwirklichen, voll-
 bringen; (*Ф.*) — ся. *Зар. КУ.* sich ver-
 wirklichen, zur Wahrheit werden, in
 Erfüllung gehen. [ховáти?
 Зихáбити, *v. a. Гол. I.* 208 *s.* За-
 Зїчити, *v. a.* leihen.

Зичіти, *v. n. III. I. 361* zischen.
 Зично, *adv. stark*, im Ueberfluss *III. I. 170*; 2) mit dumpfem Lärm *III. II. 149*.
 Зі-, *v. 3-, so-, с-*. [брати.
 Зібрати, *v. a. Кс. 341* а. Зімнати.
 Зібранє, *n. Кс. 208* Sammlung, *f. gesammeltes Gut*. [fangen.
 Зібрати, *v. Збирати*; — рої ein-
 Зів, *m. Schlund*; 2) Durchlass zwi-
 schen den Kettenfäden wo der Einschlag
 vermittelt des Weberschiffes geschos-
 sen wird. [*У*; 3) *pl. sicuti* Kiemen, *pl.*
 Зіва, *f. das Gähnen*; 2) Schlund, *m.*
 Зівка, *шшн, m. Gähnmaul, m.*
 Зівати, *шшн, v. n. gähnen, P. I. 42*.
 Зівка, *f. Lappmuschel, f. (Chama)*.
 Зівкый, *a. bitterlich* schmeckend.
 Зівный, *a. Kiemen*.
 Зіво, *m. Ч. I. 85* а. Паша, *зіва* 2).
 Зівота, *f. Gähnsucht, f*; Göttin des
 Gähnens *Ro. 66*.
 Зігнати, *v. a. [ажену, аженем]*,
 zusammen treiben; aufreiben; 2) * zu-
 sammenzählen, sammieren; 3) vertre-
 iben, verscheuchen; fortschaffen; — пид
 die Frucht abtreiben; — аість, серце
 на ким seinen Zorn über jn. dn. anlassen.
 Зігнути, *v. a. beugen*, biegen.
 Зіграти, *v. a. ** — поле zerwühlen;
 2) — ся zu spielen, zu toben anfangen
 (v. Flusse); б) — в карти im Spiel
 viel verlieren.
 Зідь, *f. Raubanfall der Bienen*; 2)
 das Zorgen (im Inneren); 3) Зіджь.
 Зідати, *v. a. aufessen, fressen*,
 zehren; 2) * а. Зачарувати; 3) * — ся
 sich beklagen. [*m. K. II. 54*.
 Зідень, *f. das Aufressen, Frass*,
 Зіджь, *У. шшн, шшн, f. ч. Зайка*.
 Зіди, *pl. Переди Сх. 154*; 2) Frass, *m.*
 Зідця, *pl. Ort wo die Ueberbleib-
 sel des vom Raubthiere gefressenen Vie-
 hes liegen*. [*m. (Фр.)*.
 Зідун, *m. Menschenfresser*; Туран,
 Зідущий, *a. Мол. verzehrend*.
 Зіждати, *v. a. M. erwarten*.
 Зібитеньгавіти, *v. n. §. в. Зні-
 ячити* ся.
 Зівати, *v. Зивати*.
 Зівд, *m. Zusammenkunft, f. (zu Wa-
 gen, zu Pferde)*.
 Зівдати, *v. a. Зг. erbauen*.
 Зівдјати, *шшн, v. n. herab-*

herunterfahren; 2) с ким *Гр.* mit jmdm
 gleiche Fahrt einhalten können; 3) —
 ся zusammenkommen (gefahren).
 Зівуичений, *a. K. jesuitisirt*.
 Зійти, *входити, v. a. поле, барато*
 сьвіта durchgehen, -wandeln; 2) *v. n.*
 aufgehen (die Saat, d. Sonne etc.) 3)
 а ким не мочі — mit jmdm im Gehen
 gleichen Schritt nicht einhalten können;
 4) ab-, weggehen, ab- wegtreten: а очі
 aus den Augen gehen; а гідки, а мї-
 сли aus dem Sinn kommen; а роауму
 irrsinnig werden; а доріги (дброві)
 auf Irrwege gerathen; а сьвіта mit
 dem Tode abgehen, sterben; б) — ся
 zusammen kommen, treffen; корова
 шшн, а а телятем die Kuh hat eben
 gekalbt, *Kol. I. 119*; * кінці не сходять
 ся man findet nicht sein Auskommen.
 Зікласти, *v. Зложати*.
 Зікрати, *a. вікрат, m. schielend*,
 Schieler, *m.*; 2) а. Зікратий (мак);
 3) mit losem Maul.
 Зікри, *pl. schielende Augen*: вікра-
 ми глянуги (на кого), jmdn anschauen.
 Зіла, *(d. віленько, -ечко) n. Kraut, n.*
 Pflanze, *f. Kräutchen, n. coll. Blumen, pl.*
 Зілана, *f. Me. 310. M. II. 151* а. Зіла.
 Зіластий, *a. Фр. grasreich*.
 Зілівка, *f. Pflanzenwanze, f. (Phy-
 tocoris)*.
 Зіляти, *v. Зливати*.
 Зільний, *a. Kräuter-, Pflanzen- Зг.*
 Зільний, *a. прікадок а. Зільнийця*.
 Зільник, *(d. -ичок), m. Blumen-
 garten; m. 2) —, віляник, Herbarium,*
 Kräuterbuch, *n.*
 Зільник, *m. вільничця, f. Beuch-
 fass, n. Aescher, m. (на шкіри)*.
 Зімá, *f. а. Зимá*.
 Зіминá, *f. а. Озиминá*.
 Зімівлá, *(-а), n. P. I. 30* а. Зимівлá.
 Зімкнути, *v. a. Ко. 233* fest an-
 einander schliessen. [*Schwäche, f.*
 Зімлість, *-ости, f. Ohnmacht*,
 Зімліти, *v. n. ohnmächtig werden*,
 in Ohnmacht fallen. [*Зимовий*.
 Зімный, *K. зимовий, Лесч. n. а.*
 Зімний, *m. Aster annuus*.
 Зімничувати, *v. а. рпáтрей, Winter-
 Зімняти, шшн, v. а. zerknittern*,
 zusammendrücken. [*Farme, f. Gehöft, n.*
 Зімовіак, *m. Winter Ansiedelung,*

Зімовчак, *m. Besitzer eines зим-
 овий; Ansiedler, Farmer, m.*
 Зімбдра, *f. Gilb Weiderich, m. (Ly-
 simaobis vulg.)*.
 Зімський, *a. зимá -а der ganze,*
 volle (starke) Winter *H. 149*. [*dern.*
 Зімхобий, *a. R. 117* aus Flaumfe-
 Зініця, *f. Augapfel, m. Pupille, f.*
 Зінічний, *a. -е колесо, Augen-
 bogen, m. Пар.* [Зініця.
 Зінка, *f. Augenlid, n. (B.); 2) а.*
 Зінька, *f. Zenobia*.
 Зінько, *m. Zenobius*. [*atriacus*.
 Зіновать, *f. Cytisus biflorus u. au-*
 Зіновка, *f. Dosten, m. (Origanum*
vulg.) [maus, f. (Mus [Spalax] typhlus).
 Зіньске щенá, *n. Ч. I. 54* Blind-
 Зіпавий, *a. aufbrausend, auffahrend*,
 barsch. [*Gekehr, verkehrt*.
 Зіпáк, на — *adv. Гол. III. 55* um-
 Зіпáка, *m. f. Schreibals; Häscher, m.*
 Зіпати, *v. n. nach Athem schnar-
 пен; 2) на корó jmdn barsch, roh an-
 schreiben, ansprechen*.
 Зіпáчистиый, *a. (B.) abschüssig*.
 Зіправдженый, *шшн, шшн, Зар.*
а. а. Справдешний. [*werden*.
 Зіпрáти, *v. n. schwitzen, schwitzig*
 Зіпрáди, *adv. а. Спрáди*.
 Зіпсувати, *шшн, шшн, шшн etc.*
а. Зопсувати etc.
 Зіпхнути, *а. Спихати*.
 Зір, *g. sóру, m. Sehvermögen, Gsicht,*
n.; 2) Blick, *m. Лр*.
 Зірвати, *вривати, v. a. abreissen*,
 abrücken; — бикі (в вія від носа)
 die Ochsen vom Joch befreien, aussar-
 пен; — рўки, нóги müde reissen;
 *очи на щось (на чужий коровáй)
 neidisch, eifersüchtig blicken; — а ким
 бáтку anfangen zu raufen; — на ким
 своє ало в. Зігнати аість — + *M.*
 — ся schnell auffliegen, sich reissend
 schnell erheben.
 Зірка, *f. Sternlein, n.*; 2) —, *pl.*
M. I. 140 Art Lichtneke „brennende
 Liebe“ (Lyohnis ohalcedonica).
 Зірка, *f. m. Schieler*; mit e. Fleck
 auf dem Auge.
 Зірчáк, *m. шшн, шшн, шшн мак Klatsch-*
мох, m. Klatschrose, f. (Papaver
Rhoeas); 2) Spierberggrasmücke, f. (Syl-
via nisoria).

Зірки, (в'орки), *pl. а. Суголовки*.
 Зіркий, *a. mit scharfem Gesicht*,
 unseichtig, *Мак. Лесч*.
 Зірненьке слівце, *а. Згірний*.
 Зірний, *a. sternhell*.
 Зірняця, *f. а. Збря*.
 Зірнути, *Лр. а. Зирати*.
 Зірочний, *a. Stern- Еф. 13*.
 Зірчáк, *m. сляв — Rosenpappel, f.*
 (Malva alcea); 2) Plattstern, *m. (Aste-*
risous).
 Зісáти ся кривь сон, *unruhig im*
 Schlafe sich aufraffen, sich werfen
 [ажесáти ся]. [*werden*.
 Зісвиновáтити, *v. n. schweinisoh*
 Зіськáти, *v. а. а корóсь щось von*
 jmdm etw. einziehen, abfordern а. Зиськ.
 Зісловéнити, *а. Зословáнцити*.
 Зіспáти, *v. а. Перспáти (нїч)*.
 Зі-спóду, *adv. von unten her*.
 Зіссáти, *v. а. aussaugen, auszehren*.
 Зістáрити, *v. а. а. Стáрити*.
 Зі'ести, а. Зідáти.
 Зі'стáти, *Ф. а. З'истáти*. [*чати*.
 Зістрінуги, *шшн, шшн, шшн* а. Зустрі-
 Зіснути, *а. Сснути*.
 Зісцянка, *f. bester Windellappen*.
 Зісцяти ся, *а. Всцяти* ся.
 Зіткнути ся а ким in Berührung
 kommen. [*dern.*
 Зітáти, *v. n. verglimmen; vermo-*
 Зітáне, *n. das Seufzen, Seufzer, m.*
 Зітáти, *шшн, шшн, v. n. auf seuf-*
 zen; 2) — ся *M.* zu Athem kommen,
 frei ausathmen.
 Зіхáний, *а. Ч. III. 456*?
 Зіхóдний, *a. B. convergierend*.
 Зішпáти, *v. а. zerwühlen*.
 Зк-, *а. Ск-*.
 Зкампутáти, *v. а. Гр. V. 341* ver-
 rathen, anzeigen (computare).
 Зкелтувати, *а. Зопсувати*.
 Зкливнуги, *v. n. Гр. V. 352*?
 Зковеріти, *v. n. а. Змхрвáтити*.
 Зкомáвити ся, *Кур. Ос. (61) XI. 12*?
 З-крфуги сїти ся, *übermässig der*
 Trunkenheit ergeben sein.
 Злабфáдати, *v. а. §. etw. mit Mühe,*
 leidlich zu Stande bringen.
 Злáгодá, *f. Vertrag, m. Uebereinkunft,*
ф в дбровій — im guten Einvernehmen.
 Злáгодити, *шшн, шшн, шшн, v. а.*
 zubereiten, bereit, fertig machen, zu-

Зложена, *n.* Zusammensetzung; 2) Structur, *Пол.*; 3) Absetzung, *f.* (в уряді). *Term.*

Зложити, складати, *v. a.* zusammenlegen, -fügen, -falten, -setzen; bilden, machen: руки в кимось за щось *Кв.* 109 *dh* Handschlag bekräftigen; умову *Ст.* einen Vertrag machen; пісню, поієсть etc. dichten, verfassen, komponieren; 2) рахунок, испіят ablegen; abstaten, darbringen; niederlegen; когб в уряді *jmdn* vom Amte absetzen; щось на когб *etw.* auf *jmdn* schieben, *jmdm* *etw.* andichten; 3) — ся sich — —; на когб (щр), для когб zusammenschliessen, beitragen, sammeln für *jmdn*; sich auslegen (beim Fechten); — до стрілу anlegen, sich zum Schuss fertig machen; — до чгбсь Gewandheit, Routine worin bekommen; *demüthig werden.

Зложний, *a.* zusammengesetzt, gemengt *Пол.*; 2) zusammensetzend, Bestand- *Св.* [Ван, *т.* *Пол.*

Зложність, -ости, *f.* Structur, *f.* Зложня, *f.* Зг. Bestandtheil, *т.* Element, Gefüge, *n.* Fuge, *f.*

Зловаччий, *a.* schlecht empfangen *III.* II. 236. [bösen Weibes.

Злоїдниця, *f.* *Др. с.* *Він.* eines Zlobia. *f.* Rbapiorhynchus, *B.*

Злоб, *т.* Schluck, *т.* злобом піти in einem Zuge trinken, *Пар.* [Ч. V. 435.

Злокорінь, *n.* böse giftige Wurzel, Злолюбий, *a.* *М.г.* das Böse liebend.

Злом, *т.* Bruch, *т.* *Пол.*; 2) *с.* Лом.

Зломати, зломити, *v. a.* brechen.

Зломислити, *v. n.* кому gegen *jmdn* Böses sinnen, *Ру.*

Зломок, -мка, *т.* Bruchstück, *n.*

Злонамірний, *a.* T. heimtückisch, übelgesinnt. [ternehmend *III.* II. 239.

Злоначинячий, *a.* Böses und Zлопідость, *f.* böses Schicksal, Missgeschick, *n.* [selig.

Злопідостний, *a.* unglücklich, un-

Злопам'ятливий, *a.* erlittenes Unrecht gedenkend.

Злопам'ятний, *a.* unseligen Andenkens; 2) Groll hegend, rachsüchtig.

Злопам'ятство, *n.* *Кв.* Groll, *т.* Tücke, Rachgier, Rachsucht, *f.*

Злопати, *v. a.* *Піс.* auffressen, *vgl.*

Злопати.

Злоповітре, *n.* *Пу.* verpestete Luft.

Злопотіти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu schlagen.

Злорадий, *a.* schadenfroh, *Пар.*

Злорадість, -остя, *f.* Schadenfreude, *f.* *Пар.* *B.*

Злорадця, *т.* der böse Berather, *Піс.*

Злоріка, *т.* злорікий, *a.* *К.* Verleumder, Lästere, Spötter *т.*; verleumderisch; ruchlos.

Злорічити, *v. n.* *КУ.* fluchen.

Злослівий, злослівий, *a.* böse, boshaf, böswillig; ärgerlich.

Злослівість, -ости, *f.* *в.* Злоба.

Злословити, *v. a.* verfluchen; lästern, *К.*

Злословний, *a.* *К.* lästern.

Злобник, *т.* böser, boshafter Mensch; der Ungestüme, Zornige.

Злобниця, *f.* böses, boshafes Weib; „Böse Sieben“, die Zornige.

Злосопротівний, *a.* *АД.* I. 177 zuwider, feindlich, ungünstig.

Злот-, злотарчик, *Ф.* etc. *с.* Золот-, золотар etc. [thätig.

Злотворний, *a.* Böses tuend, übel-

Злотистий, *a.* *Ст.* goldig.

Злотити ся, in Gold strahlen, *М.*

Злотковець, -вця, *т.* Art Scheidemünze, *Ч.* IV. 278.

Злотний, *a.* *Ф.* vergoldet.

Злотняк, *т.* Art Mädchenschmuck.

Злото, *n.* *в.* Золото.

Зотоглавий золотий, *a.* golddurchwirkt, *Ч.* V. 847.

Зотокосяця, *f.* *Він.* der Schafe mit goldenem Vlies, *vgl.* Косиця; *dsgl.* зотоволнички, (ягнчки), *пл.* *Кол.* I. 138. [denem Panzer.

Зотопандерний, *a.* *К.* mit goldenen Blüten, prächtig, blühend.

I. Злотобити, *v. a.* *У.* zerstören, zerschlagen, *vgl.* Лотобити.

II. Злотобити, *v. a.* *с.* Столобчати.

Злочестівий, *a.* gottlos, ruchlos.

Злочин, *т.* Missethat, *f.* *Пар.*

Злочинець, -нця, *т.* Missethäter, *Term.* Bösewicht, *т.*

Злочинка, *f.* Missethäterin, *f.* *Ст.*

Злочинний, *a.* *Кв.* Missethäter, Uebelthäter, Verbrecher, *т.*

Злочінок, -нку, *Ст.* злочіньство, *n.* *ПГ.* böse That *с.* Злочин.

Злувати, *v. n.* на когб *Ч.* V. 555 böse, aufgebracht sein.

Злуда, *f.* *Ил.* Sinnestrug *т.*; *пл.* *Св.* Täuschung, Illusion, *f.* [bethören, *У.*

Злудити, *v. a.* betrügen, verführen, Злудливий, *У.* лудний, *Фр.* *a.* trügerisch, täuschend. [gung, *f.*

Злудка, *f.* *Гуш.* Bund, *т.* Vereini-

Злудквити, злудкувати, *v. n.* *Кв.* 42 vom rechten Wege ablenken; sich falsch, tückisch zeigen; verrathen, wortbrüchig werden.

Злудко (д. -ечко), *n.* *с.* Жлудко.

Злупити, *v. a.* abbalgen, abschinden; ausrauben; * в когб великі грбші.

Злупок, -пка, *т.* Ueberbleibsel von злупити. [Fall, *т.*

Злучай, *т.* *P.* I. 76 Zufall, Vorfall,

Злучити, злучувати, *v. a.* verbinden, vereinigen.

Злучованді, *пл.* Ochsenpaar, *n.* (zusammen im Gespann).

Злучити, *v.* Лучити. [bung, *f.*

Злюбини, *пл.* *Ч.* IV. 658 Brautwerb-

Злюбити, *v. a.* lieb gewinnen, lieb haben, lieben, собі щось.

З-любю, *adv.* *Ст.* aus Liebe.

Злюка, *т.* *ПГ.* *с.* Злущий; 2) Blut-

дунд, *т.* Ungehäm, *n.*

Злутувати, *v. a.* zusammenlöthen.

Злутувати ся, *Др.* *с.* 100 sehr zornig, grimmig werden. [grimmig.

Злущий, *a.* böse, tückisch, schrecklich,

Злягати, злячй, (злягчй), *v. n.* in Masse sich niederlassen (v. Vögelscharen etc.) schwer anfliegen, *Ст.*; 2) niederkommen, in die Wochen kommen, in den Wochen liegen; 3) — ся *с.* Злэжати ся *М+Б* 82; *b)* *с.* kим Beischlaf pflegen.

Злядувати, *v. a.* *К.* polonisieren.

Злякати, *v. a.* erschrecken; — ся (сich) erschrecken, bange werden.

Зляпати, *v. a.* *с.* Ляпати.

Зляти, *с.* Зливати, зляти.

Змагане, *n.* Bestrebung, Tendenz, *f.* das Ringen wornach.

Змагати, *v. n.* vermögen; 2) sich bestreben *с.* Намагати; 3) — ся крäftiger werden, an Kraft zunehmen; *b)* ringen, streiten, hadern, sich bekämpfen.

Змагач, *т.* *Не.* Streiter, Kämpfer, *т.*

Змагливий, *a.* streitsüchtig; un-

folgsam.

Змагнути ся, *с.* Змагати ся.

Змагудити, *v. a.* §. bethören, be-

trügen.

Змажка, *f.* *Не.* Streit; 2) Scandal, *т.*

I. Змава, *f.* Befleckung, *f.* Schand-

fleck, *т.* [Gr. 30.

II. Змава, *f.* pertractatio massae

Змавати, *v. a.* aus-, verlöschen, *с.* Masati.

Змавлівий, *a.* schön, nett, *Піс.*

Змавний, *a.* -і слова entehrend, schimpflich.

Змайтися когб вати, зайті (заходити) *jmdn* hinterlistig beschleichen (mit verfänglichem, weitausholenden Fragen).

Змайтєрїти, змаїструвати, *v. a.* *Кв.* 145 zustande bringen, schaffen, verfertigen *III.* I. 162. [de werden.

Змалїти ся до дїтїни zum Kin-

Змалїти, *v. n.* kleiner werden.

З-малу, змалу, *adv.* von Kindheit an.

Змамчїти, *v. n.* unfähig werden zum Ammendienst.

Зманїти, зманїти, *v. a.* verführen, verlocken, *Кв.* 129.

Зманчївий, *a.* trügerisch, *Лір-*

Зманячїти, *v. n.* als Phantom ver-

gehen *TP.* 157. [Strapazen.

Змаргати ся, sich aufreiben *dh*

Змарнїти, змарнувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden, verderben; elend machen. [schlecht werden, aussehen.

Змарнїти, *v. n.* abgehärmt, mager,

Змастїти, змащувати, *v. a.* beschmierem; * — ся *с.* Поскорбїти ся.

Змастерїти, *v. n.* unfruchtbar werden (v. Weibe, Baume etc.).

Змасток, -тка, *т.* *с.* Безмасток.

Зматчїти ся, weisellos werden (о пчлах). [bleiben, nicht reussieren?

Зматчїти, *v. n.* *H.* 38 ohne Erfolg

Змахати ся, sich müde gehen, — arbeiten.

З-маху, *adv.* *Лес.* *с.* Дорас.

Змежи, *прасп.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, aus, von.

Змежїти, *v. a.* *Зг.* begrenzen.

Змельнути, *v. n.* + *М.* sich rühren.

Змендикати, *v. a.* §. zerknittern, zermudeln, (*B.*).

Змендіти, *v. n. s.* Зміршавити.
Зменчіти, зменювати, зменшувати, *v. a.* verkleinern, verringern; kleiner, geringer, machen; зменшавме (число) *K.* Minuend; зменшена міра verringertester Masstab. [mässigung, *f.*
Зменшене, *n.* Verkleinerung; Ег-Змервати, змервнути, *v. n.* erfrieren; змервний, *a.* erfroren.
Змервяти, *v. a.* цось ко́му, собі zuwider, ekelig machen.
Змервлюх, *m.* (змервлючка, *f.*) der leicht friert, gegen Kälte nicht ausdauernd ist.
Змерк, *m.* *s.* Сумрак; змерком, *o* змерку́ bei (in) der Abenddämmerung.
Змеркати ся, змеркнути ся vom Abenddämmerung.
Змерлий, *a.* Лесч. *s.* Помёрший.
Змертвіти, *v. n.* die Besinnung verlieren.
Змерщина, *f.* *У. s.* Відумерщина.
Зметати, *v. a.* *s.* Скидати.
Змивати, *s.* Змити.
Змигну́ти ся, *L. 43* in einem Augenblick, in einem Nu schwinden, vergehen.
Змій, *m.* etc. Змій, etc.
Змиївина, *f. s.* Pflanzenart (*B.*); Rübenblatt, *m.* *Gr.* 30.
Змика́ти, *v. a.* §. der Verbindlichkeit nicht nachkommen, täuschen.
Змикнути, змика́ти, *v. n.* fortlaufen, eilen, entwisohen.
I. Змиля́ти, змилювати, *v. a.* — мило die Seife abreiben.
II. Змиля́ти, *v. a.* irge machen, stören; — ся sich verirren, fehl gehen.
Змильний, *a.* Irr, — а дорога Irrweg, *m.* [herzigkeit, *f.*
Змилюване, *n.* Erbarmen, *n.* Вагм-Змилювати ся, змилювати, *v. a.* *Dr. s.* 2 sich erbarmen, над ким — jmds — [гарати.
Змирати, *v. n.* *M.* III. 31 *s.* За-Змирний, *a.* *B.* *s.* Смирний.
Змирх, змирк, *m. s.* Змерк.
Змиршавити, *v. n.* mager, strob-
belig werden.
Змисл, *m.* Sinn, *m.*; 2) Absicht, *f.* *II.*
Змислений, *a.* gebildet, *OII.*
Змисленник, *m.* Denker, *m.* *OII.*
Змисленність, -ости, *f.* Bildung,
f. *OII.*

Змислити, змисляти (-шля-), *v. a.*
aussinnen, ausdenken, erdichten.
Змисльний, *a.* Пол. sinnig, ge-
scheit, erfinderisch.
Змисльність, -ости, *f.* geistige
Fähigkeit; Sinnigkeit, *f.*
Змисловий, *a.* sinnlich. [keit, *f.*
Змисловість, -ости, *f.* Sinnlich-
Змйти, *v. a.* abwaschen.
Змиве́ць, -вці, *m.* Волгибкый Rohr-
palme, *f.* Calamus draco; 2) Serpentin, *m.*
Змивий, *a.* Schlangen-, Draohen-
Змигльвий, *a.* *У.* mit dem Dra-
ohen, Schlangenkopfe versehen.
Зми́да, *m.* секретар, — Stelzen-
geier, *m.* (Gypogeanus serpentarius).
Зми́нкі, *pl. N.* einer polonіна.
Зми́нкі, -я́ти, зми́чкі, -я́ти, *n.*
Junges einer Schlange.
Зми́й, (*d.* зми́йок), *m.* Drache, *m.*
grosse Schlange; зми́й-човен Drachen-
schiff, *n.* [in Form einer Schlange, *m.*
Зми́йка, серга-зми́йка, *f.* Ohrring
Зми́й, зми́йний, *a.* der Schlange, Schlan-
gen-; — ко́рні Vincetoxicum offic.
Зми́йха, *f.* *P.* II. 72 Weibchen des
Drachen, der Schlange *n.*; Schlange, *f.*
Зми́нь, *f.* Aenderling, *m.* (Astasia) *B.*
Зми́на, *f.* Veränderung, Abwechsel-
ung, *f.* Wechsel, *m.* [bald so bald so.
Зми́йво, *adv.* Zap. abwechselnd,
Зми́яти, зми́ювати, *v. a.* ab, ver-
ändern; ab wechseln (грóші); 2) ver-
rathen, untreu werden.
Зми́кована, *n.* — обманчівне Miss-
brauch des Wechselgeschäfts, *m.* Term.
Зми́ковий, зми́вний, *a.* Wechsel-,
einen Wechselbrief betreffend, Term.
Зми́ний, зми́льний, *a.* veränder-
lich, wechselnd, *Ф*; зми́нне *n. a. s.* We-
chselgeld, *n.*
Зми́нник, *m. s.* Зрадник.
Зми́ниця, *f.* — ровтјжна ausge-
strecktes Wechselthierohen (Amoeba por-
recta). [Astasiaea).
Зми́ничкі, *pl.* Aenderlinge, *pl.*
Зми́ність, -ости, *f.* Veränderlich-
keit, *f.* Пар. [brief, Wechsel, *m.*
Зми́нок, -нка, *m.* Term. Wechsel-
Зми́яти, *v. a.* Zmínати; грóші —
Geld wechseln.
Зми́р, -іру, *m.* очій Augenmass, *n.*
Зми́рити, зми́рати, *v. a.* ab messen.

Зміркувати, *v. a.* ermessen; 2)
be-merken.
Змірувати, *v. a.* betrügen, prellen.
Зміря, *f.* *M.* II. 46 Ausmessung, *f.*
Змітати, змести, *v. a.* abfegen;
2) zusammenfegen. [дає лоща.
Змітка, *f.* Stute die zmetas, ски-
Змітовиско, *n. s.* Збонни.
Зміток, -тка, *m.* abgetragener, schlech-
ter Bastschuh, *Гол.* III. 439. *У.*
Зміцніти, (-нювати, -няти), *v. a.*
kräftigen, stärken.
Зміцніна, зміцнене, *n.* Kräftigung,
Erstarkung, *f.*; grössere Heftigkeit.
Зміцніти, *v. n.* erstarken, sich kräf-
tigen, *He.* [мітати.
Змічати, *v. a.* *K. s.* Замічати, за-
Змішати, *v. a.* mischen, unter-
men- gen; *verwirren, confus, verlegen machen.
Змішка, *f.* рахунок змішки Alle-
gationsrechnung, *f.* [ge, *n.*
Зміюк, *m.* Männchen einer Schlan-
Змія, (*d.* зми́юлька), *f. s.* Змія.
Зміясти́й, *a.* Schlangen-, schlan-
genähnlich. [wurz, *f.* (Scorzonera humilis).
Зміячка, — прісемка, *f.* Hafer-
Змло́ти, *v. a.* -ло мене́ ich bin
unpässlich geworden u. bekam Erbrechen.
Змло́чок, (змолó-) -цка, *m. s.* Мо-
лотільник. [Einverständnis.
Змова, *f.* Verabredung, *f.* geheimes
Змовини, *pl.* Uebereinkunft, Ver-
handlung die Hochzeit betreffend, *f.*
Змовити, *v. a.* hersagen, verrich-
ten (моля́тву); 2) ко́го jmdn dh Ver-
handlungen gewinnen; etw. abmachen
Me. 124; 3) — ся sich miteinander ver-
abreden, sich bereden, *s.* verbinden (на
ко́го gegen jmdn).
Змовк, *m.* Stillschweigen, *n.*
Змовкнути, змовчати, змовчува-
ти, *v. n.* schweigen, stillschweigen.
Змовленник, *m.* *Dr.* der Ver-
schworene.
Змо́га, *f.* das Können, d. Vermögen;
Maoh, *f.* — поглядна Anschauungs-
vermögen, *n.*
Змогну́ти ся, *Зг.* змогчій (змо́чій)
ся zu sich kommen, sich aufrichten, *s.*
erholen; 2) *v. n.* vermögen, im Stande
sein können, *s.* Спромо́чій ся; 3) kraft
los, müde werden. [Stande.
Змо́жний, *a.* möglich, *Зар.* *Kl.* im

Змо́жність, -ости, *f.* Möglichkeit,
f. Vermögen, *n.* як чий — wie viel, in
wie weit jmd vermag, kann, im Stande ist.
Змо́кнути, *v. n.* pass, durchnässt
werden. [feucht werden.
Змо́крати, змо́крати, *v. a.* pass,
Змо́лодішати, *v. n.* sich ver-
jüngen, *Св.* [ver-mahlen.
Змо́ло́ти, [змілю, змілеш], *v. a.*
Змо́ло́ти, [змо́ло́чу, змо́ло́тиш],
v. a. abdrucken.
Змо́лотник, *m. s.* Молотільник.
Змо́ло́чене, *n.* das Adresschen.
Змо́ра, *f. s.* Мо́ра; Alp, *m.*; 2) *s.*
Нічниця, *Пол.* [nioken.
Змо́рну́ти ся, einander winken,
Змо́рдувати, *v. a.* todmüde ma-
chen; — ся *t.* werden. [lung, *f.*
Змо́рене, *n.* Abmattung, Abmerge-
Змо́рати, *v. a.* abmatten; überwäl-
tigen; *s.* Зморати.
Змо́ров, *f.* Gefrierpunkt, *m.*
Змо́ровати, змо́ржувати, *v. a.*
gefroren machen, frieren lassen. [450.
Змо́роковати, *v. a.* ausdenken, *Rs.*
Змо́рщити, *v. a.* runzeln; *falten s.*
Рісати (ряс-); зморщений, *a.* runzelig.
Змо́рщниця, *f.* Flechtenspanner,
m. (Lithosia). [tisieren.
Змоска́ти, *v. n.* sich moskowi-
Змосковити, *v. a.* moskowiti-
sieren, russifizieren. [einsetzen.
Змо́стятися, Platz nehmen, sich
Змо́тати, *v. a.* aufwinden, haspeln.
Змо́тикати, *v. a.* müde reissen, *m.*
machen; — ся müde, abgespannt werden.
Змо́рк, *g.* змо́рку *Фр.* змо́рк *Мор.*
m. Dämmerung, *f.* Dunkel, *n. s.* Змерк,
сумрак. [M. III. 90.
Змо́чна, *adv.* mit ganzer Kraft,
Змо́чій, *s.* Змо́гати, змо́гнути ся;
2) — ся sich verheben.
Змо́чати, [мо́к-]. *v. a.* durchnässen.
Змо́дувати, *v. a.* überlisten.
Змо́кати, *v. n. s.* Зми́кати.
Зму́ль, *f.* abgeschwemmte Erde,
Schlamm, *m.* *Фр.* зму́ль-вода Ueber-
schwemmung, *f.*
Зму́ляти, зму́лювати, *v. a.* ab-
schwemmen, abspülen; 3) verschläm-
men, *Фр.*; 3) abreiben.
Зму́нути, (*Ос.* (62) IX. 62 сонцё),
зму́нити *Лесч. s.* Помёркнути.

Змүрати, змүрати, в. Замүрати.
Змурувати, в. а. mauegn.
Зму́сити, змуша́ти, в. а. zwin-
gen, nöthigen; змусова́ти Ко. 102 zu-
sammenzwingen, mischen.
Зму́ти, в. а. Гол. в. Мутіти.
Зму́чити, в. а. quälen; ermüden,
müde machen; — ся —, т. werden.
Змя́гчена, н. Erweichung, f.
Змя́гчыти, в. а. erweichen; rüh-
ren (сёрц). [kneten.
Змя́дзлати, змя́цкати, в. а. zer-
змя́кати, змя́нути, в. н. weich
werden. [B.; змя́нліи f. geworden.
Змя́снiти, в. н. fleischig werden,
Змя́тённий, а. В. erschüttert, un-
ruhig.
Знава́ти, в. а. nur im Practer: я
etc. егó знава́в (ми etc. знава́ли etc.)
ich etc. hatte mit ihm einige Bekannt-
schaft, kannte ihn einwenig Оу. §. 217.
— ся в ким ітjмdм В. haben, pflegen, Ф.
Зна́вецъ, -ця, т. Kenner, Sach-
kenner, т.
Знаві́сити, в. н. toll, rasend, ver-
rückt werden А.Г. 155; знаві́сний,
а. besessen, verrückt.
Знаві́ворот, adv. в. Наві́ворот.
Зна́д, праср. mit d. Genit. von —
her, (aus dem Raume über einem Ge-
genstande hervor Мі. IV. 536), в. над
Дністрý aus, von den Ufergegenden
des Д. [Zauber, т.
Зна́да, f. См. Verlockung, f. Reiz,
Зна́дiрний, а. знадiбру, adv.
aussengelegen, äusserlich, von aussen,
vondraussen, He. В.
Зна́дити, в. а. an-verlocken, an-
ziehen; — си з. Зна́дити ся. [sen, Ф.
Зна́дiбний, а. passend, angemess.
Зна́дний, а. verlockend, reizend,
bezaubernd, verführerisch, См.
Зна́дба, f. зна́дiб, -оду, зна́дiбoк
-бу, т. günstiger Umstand, Gelegen-
f. по зна́дiбi gelegentlich; 2) Geráth,
Zeug, н. Св.; 3) Material, н. В.
Зна́добiти, (-бiти), в. а. anpas-
sen, anwendbar machen; versehen, aus-
rüsten, У.; — ся brauchbar, nützlich sein.
Зна́мий, зна́мний, а. -иеть. f. etc.
в. Знакбмий etc.
Знаи, adv. nur immer, in einemfort;
ohne worauf zu achten, vgl. Лишэ, за-

одно; так знай Бор. doch, doch aber.
З-на́йбiльша, adv. grösstentheils,
См.
Зна́йда, зна́йдiх, зна́йдiбi, т. знай-
дені, -яти, н. См. Findelkind, н. Find-
ling, т. [Gescheite, Verständige.
Зна́йко, т. Н. 117 Alleswisser, der
Зна́йтi, в. а. знайде́ний, etc. в.
Знаходiти.
Знак, т. Zeichen, Merkmal, Anzeichen,
и. по знаку́ бути кому́сь jmdm be-
kannt sein; да́ти ся в знакi кому́
jmdm (von schlimmer Seite) nur zugut
bekannt werden, jmdm sehr lästig wer-
den; знако́м що —, знак то́му що —
(es ist) ein Zeichen dass —, es ist
sichtbar, man sieht, es erhellt, dass —.
Знако́бий, а. знако́бець, -ця,
знако́мця. т. bekannt, der Bekannte.
Знако́мiти, а. ansehnlich, bedeut-
end; не знако́мiто adv. nicht allgemein
bekannt, heimlich; мауеhлиngs (вiйто).
Знако́мiтiсть, -ости, f. Зв. An-
sehen, н. Würde, Auszeichnung, Hoheit, f.
Знако́мiсть, -ости, f. Kenntnis,
Bekantschaft, f. В.
Зна́лець, -ця, т. См. в. Зна́вецъ.
Зна́лий, а. kundig, verständig, См.
— чоловiк ein Kenner; — до всього
Зар. in Allem Bescheid wissend, — fer-
tig, bewandert. [Перебiм.
Зна́лiвне, н. Пар. в. Налiвне vgl.
Зна́лiвник, т. Finder, т. Term.
Зна́мень, т. Ч. III. 312 в. Намёт.
Зна́менáтель, т. Ос. (61) VI. 28 der
bezeichnet, bestimmt, der Gewährsmann.
Зна́менiк, т. Art Merksiegel zum
Abdruck der про́скури.
Зна́меникува́ти, в. а. mit dem
зна́меник bezeichnen.
Зна́менiтий, а. ansehnlich, be-
deutsam; ausgezeichnet.
Зна́менний, а. bezeichnend, mar-
kant, mit einem gewissen Gepräге, ВЕ.
Зна́менник, т. Nenner, т. (Arithm.).
Зна́мено, Левч. зна́менува́на, К. н.
в. Знамя.
Зна́менува́ти ся, He. sich mit
dem Kreuze segnen, sich bekreuzen;
2) в кимось Др. с. 237?
Зна́мiрити, в. а. beabsichtigen, Зар.
Зна́мка, f. в. Знамя, прикме́та.
Зна́мя, г. зна́мени, н. Zeichen, Ab-

zeichen, Merkmal, н. Jnsignien, pl. Ban-
ner, н. Fahne, f. [знáтник.
Зна́ник, т. Еф. 60 в. Знахár,
Знапастува́ти, в. а. а. Напастува́ти.
Знаровiна, f. Caprize, Laune, f.
Знаровiти, (-вляти), в. а. launig,
störrig machen. [довити ся.
Знародóвити ся, У. в. Вiнарo-
Знаро́шне, adv. absichtlich, zu Fleiss.
Зна́рд, т. Ordnung, Bereitschaft, II.
Зна́рдэ, н. Werkzeug, н. К. См.
в. Орудина; 2) —, зна́рдженэ Цар.
Ausrüstung, f. Term. [versehen.
Зна́рдiти, в. а. Цар. anstrüsten,
Зна́силувати, в. а. vergewaltigen,
misshandeln. [ten Aufspringen, Пiс.
З-на́ско́ка, adv. vom schwinghaf
Зна́стiти, в. а. ausbauen, ausrüsten,
vgl. Снасть.
Зна́ть, f. coll. die Angesehenen, No-
bilität, Classe der Gesellschaft, f. Stand,
т. Standespersonen, pl; 2) знáть, знá-
тись, Т. adv. es versteht sich, doch
wohl, wohl vgl. видáй.
Зна́те, н. das Wissen; ко́бi —, що
wenn man wüsst; то ми ся в — не
дáло dessen erinnere ich mich nicht (Фр.).
Зна́тель, МIII. знáток, -ока, т. в.
Зна́вецъ, Fachmann, Sachverständiger, т.
Зна́ти, [знáко, знáш] в. а. kennen,
wissen; — ся в ким sich kennen, bekannt
sein mit jmdm; на чiм etw. verstehen.
Зна́тити ся, Мак. II. 56?
Зна́тний, а. merkbar, bekannt; в
чогось Кв. 63 woran kenntlich; 2) an-
sehnlich, berühmt, С. I. 10. знáтно adv.
С. I. 123. 152 bedeutend, merkwürdig,
tüchtig. [mus nobilis В.
Зна́тник, т. в. Знахár; 2) Gnor-
Зна́тниця, f. М. II. 179 Ч. V. 436 в.
Знахárка, знáха. [haft.
Зна́тчиий, а. Зв. ansehnlich, nam-
Зна́турити ся (кинь) störrig wer-
den. [sagerin, Quaksalberin, Zauberin, f.
Зна́ха, Мак. знахárка, f. Wahr-
Знахár, (-ор, -ур), т. Wahrsager,
Quacksalber, Zauberer, Doctordoor, т.
Зна́хiд, -оду, т. зна́хiдка, f. Пар.
Fund, т. [den, antreffen.
Знаходiти, знаходжати, в. в. fi-
Знахоровiтий, а. der Zauber-
kunst mächtig. Ч. II. 12. [знахár.
Знахорство, н. Handwerk eines

Знахорывати, знахорити, в. н.
знахár sein. [der Welt.
З-на́щáда съвiга, von Uraufang
Зна́чыти, в. а. bezeichnen, mit ei-
nem Zeichen, mit e. Merkmal versehen,
merken (märken: бiле die Wäsche);
2) в. н. (цось etw.) bedeuten, Ansehen
haben, gelten, gültig sein; 3) ко́рoша
знáчыть giebt ein Zeichen an dem Eu-
ter od. an den Geschlechtsorganen dass
sie in kurzer Zeit kalben wird.
Зна́чiння, знáченэ, н. Bedeutung,
f. Sinn; Belang, т.
Зна́чкиий, а. bekannt.
Зна́чковий, а. Зак. der bei der
Fahne dienende Soldat, Ко. 94.
Зна́члiво, adv. bedeutend; bedeut-
ungsvoll, bedenklich.
Зна́чий, а. bedeutend, merklich; er-
heblich, beträchtlich; bezeichnend; ansehn-
lich; знáчно es ist sichtbar, man sieht.
Зна́чнiсть, -ости, f. Ansehen, н.
besondere Bedeutung. [Marke; Fahne, f.
Зна́чок, -чка, т. dim. в. Знак;
Зна́ющиий, пiс. zu знáти; kundig;
tüchtig in einem Fach. [sehens.
З-не́бачки, (-ашки), adv. unver-
З-небелiй, adv. von ungefähr, (Фр.).
Знебу́ти ся, ОII. ermüden; знебу́-
лий, а. ermüdet.
Знева́га, f. Beschimpfung, Schmach, f.
Знева́жати, (-ва́жити), в. а. be-
schimpfen, schmähen, entehren; verachten.
Знева́жний, а. См. verächtlich;
ohne Achtung Левч.
Знева́жник, т. Verächter, т. Пар.
Зневі́сний, а. Шог. 120s. Ока́янний.
Зневі́жити, в. а. Мак. bethören;
beschwichtigen? [Verzweiflung, f. См.
Зневі́ре, н. Argwohn, Zweifel, т.
Зневі́рити, в. а. См. verrathen;
— ся кому́ W. Кв. 305 jmdm untreu
werden, verdächtigt w., das Vertrauen
verlieren; б) — ся в усé in Allem ver-
zweifeln Др. 2) зневі́ряти, в. н. zwei-
feln, См. 3) в. а. II. verachten s. По-
неві́рiти. [ungefähr, Оз. 115.
Зневі́сти, adv. unversehens, von
Знево́лити, в. а. zwingen; müde
plagen. [re Zeit.
Знегiдэ, н. К. Zeit der Noth, schwe-
З-недiлi, на-недiлi auf die andere
Woche, gleich nach Sonntag, auf den

Anfang der nächstfolgenden W.

Знедобрати ся, *impers.* -яло ся емь іст ihm unwohl geworden, (*Фр.*)
Знедушлий, *a.* *Гуш.* siech geworden.

Знежйти, *внєвати.* *v. a.* aufstecken, aufsetzen, *АД.* I. 149, *v.* Знєвати.

Знєлюдити, *v. n.* menschen scheu werden, *Pa.* I.

Знемагати, *v. n.* schwach darniederliegen, krank sein, (на щось); *внємаганий,* *a.* *АД.* I. 249 geschwächt, todes müde.

Знемиляти, *v. a.* unlieb, freude-
Знемоквати ся, sich wie e. Ver zweifelnder geben; sich abhängen.

Знемога, *f. K.* *внєможена.* *n.* Ermüdung, Müdigkeit, Mattigkeit, Schwäche, *f.*

Знемоць, *внємоцїти,* *v. n. s.* *внємагати;* *внємоцїлий,* *a.* abgehärt, siech.

Зненавдїти, *v. a.* auf jmdn Hass
Зненадїйки, *внєнапа,* *внєнападу,* *Gr.* 30. *внєнапїмка,* *внєнацька*

М. Ст. *внєнежка,* *знебачки,* *adv.* un-
verhofft, unversehens, unvermerkt; ur-
plötzlich.

Зне-нароку, *adv.* zufällig, nicht
Знеохтити, (*-бчувати*), *v. a.* die
Lust benehmen, entmuthigen.

Знеохченє, *n.* Unlust, Entmuthigung
f. Missvergnügen, *m.*

Знеповажити, *v. a. s.* *Зневажати.*
Знєрти, *внєрати,* *v. n.* austauschen;
2) sich abreissen (кинь в прибою);
3) ermüden.

Знєсенє и Aufhebung, Abschaffung, *f.*
Знесилїти, *v. a.* рбум, *Ст.* schwächen.

Знесїне, *n. s.* *внєнесїне;* 2) *N. s.*
Знеславити, (*-славїти*), *v. a. s.*
Зневажати, *У.*

Знесьмїливїлий, *a. Кл.* furchtsam
geworden, schüchtern.

Знєсти, *v.* *Зносїти.*
Знєтельки, *внєчєвя,* *adv.* un-
versehens, plötzlich.

Знегерпївити, *v. a.* ungedul-
Знехотя, *adv.* unwillkürlich, *Лєв.*
Знечєстїти, *v. a.* entehren, be-
schimpfen.

Знї-бїда, *f. H.* 286? [hinschwinden.
Знєвати, *v. n.* dh Qual und Pein

Знївєчїти, *Гол.* *v.* *Знївєчїти.*

Знїдїти, *v. n. s.* *Змарнїти.*

Знїжати, *внїжати,* *внїжати,*
v. a. niedersenken, niedriger machen;
herabsetzen (цїну); *v. n.* — ся, *внї-*
жїти, *v. n.* sich niedersenken, *s.* herab-
lassen, *s.* neigen, herabsinken; * herab-
lassend sein.

Знїжати, *v. a.* aufstecken.
Знїк, *m.* *Adelosina,* *B.*

Знїкавий, *a.* vergänglich, *B.*
Знїкати, *внїкнуги,* *v. n.* verschwin-
den, vergehen; sich verflüchtigen; 2)
aufkommen, zum Vorschein kommen,
Нс. (n. 122).

Знїлий, *v. n. s.* *Знемоцїлий.* *v.*
Знїмати, *v. a. s.* *Здїямати;* —
хлїб *s.* *Жати;* — ся sich erheben, *s.*
aufmachen, aufliegen.

Знїмдїти, *v. n. Ф.* verschwinden.
Знїмок, *-мку,* *m.* Aufnahme einer
Zeichnung, *Сопїе,* *f.*

Знїрнїти, *v. n.* hervortreten,
Знїспастї, *внїспадати,* *v. n.* her-
abfallen, sich herablassen, *Зг.*

Знїти, *v. n.* *сєрцєм,* verzagen *Кл.*
s. *Знєвати.* [2]; *v.* *Скрутїти* ся.
Знїтити ся, *Зак.* *v.* *Знїтїти* ся
Знїшка, *adv.* *H.* 61 *v.* *Нїшком,*
втїшка.

Знїщати, *C. I.* 18 *внїщєтїти,* *v. n.*
verarmen, arm werden, herabkommen.
Знїщєнє, *n.* Vernichtung, *f.*

Знїщити, *v. a.* vernichten, vertil-
gen, verderben, zugrunde richten.
Знїв, *adv.* *Ос.* (62) *VI.* 56. 57 *v.* *Знов.*

Знїверїти, *внївєчїти,* *v. n. s.* *Знїк-*
чємнїти. [reissen, wühlen, (*B.*)
Знївертувати, *v. a.* sehr stark
Знївєчїти, *v. a.* vernichten, ver-
derben; entmannen *P. I.* 56.

Знїжати, *v. a.* verweihlicht ma-
chen, verzärteln.
Знїж, *g.* *внїю,* *m.* *У.* Arbeit im
Schweisse des Angesichtes, *f.*

Знїкчємнїти, *v. n.* in Nichts schwin-
den, verfallen, verkommen; 2) — *u.* *внїк-*
чємнївати ся, niederträchtig werden.
Знїмати, *v. a. s.* *Знїмати,* *здїй-*
мати; *M. II.* 95 *рїч* ein Gespräch an-
heben, anfangen.

Знїмкї, *pl.* *Ос.* (61) *IX.* 44 *Milch-*
kammer, *f.* -keller, *m.?*

Знїмчїти, *v. a.* verdeutschend, ger-
manisieren; — ся sich —; Deutsch-
thümler werden.

Знїс, *g.* *внїсу,* *m.* до *внїсу* (одєжу
носїти) *III. II.* 89 bis zum Abtragen,
bis auf die Neige.

Знїсок, *v.* *Зносок.*
Знїт, *m.* — узколистий Schotenwei-
derich, *m.* (*Epilobium angustif.*); — *рї-*
щастий *E. virgatum.* [(des Foetus)?
Знїтїнє, *n.* Art Kinderkrankheit,
Знїтїти ся, in Nichts vergehen,
schwanden; verfallen, verkommen, *Кв.*
263; 2) sich demüthig, *s.* harmlos beneh-
men, „zum Kreuze kriechen.“

Знїчтбжїти ся, *Др.* *c.* 110 zu-
nichte werden, untergehen.

Знїячїти, *v. a.* vernichten, verder-
ben; — ся zu nichts werden, verkümmern.
Знїббї-бббї, *Ч. III.* 8. = *Сєредї*
сїропїстної *недїлї.*

Знїбїти, *a. a.* *H.* 147 frieren lassen,
erkälten; — ся sich erkälten, *Оц.* §. 54.

Знов, *внїю,* *внїошнїку,* *Ч. II.* 195,
внїошлє *Оз.* 115, *adv.* von neuem, wie-
der, wiederum.

Зновїти, *внїошїти,* *v. a. s.* *Поно-*
шїти, *Лєв.*; 2) на когось щось etw.
Neues, Seltsames gegen jmdn ersinnen,
etw. Ungeheuerliches gegen jmdn auf-
bringen. [schädigen, todtmüde machen.

Знорїти, *v. a.* *МIII.* siech machen,
Зноровїти, *v. a.* verwöhnen, zu
etw. Ueblem angewöhnen, widerspen-
stig, störrig machen.

Знос, *m.* *C. II.* 160 das Wegtragen,
Forträumen Abbrechen; 2) das Eierle-
gen, *B. vgl.* *Знїс;* на *внїсї* бути in den
letzten Wochen der Schwangerschaft
sein *Pa.* I. 245. [hungen, *pl. f.*

Зносїни, *pl.* Verkehr, *m.* *Бєзїе-*
носїти, *внїшїти,* *внїсти,* *v. a.*
zusammentragen, -bringen; 2) auführen,
aufbauen; *єг-*, aufheben, aufrichten; 3)
abschaffen, aufheben; 4) бїль, гблод
etc. ertragen; 5) *їїцї* Eier legen; *b)*
внїсїти (*внїсї*) когб жалє, — *внїсла*
когб охота etc. überkommt, wandelt an,
ergreift der Schmerz —, die Lust etc.;
рїс. *внїшєнїй,* *Кл.* abgetragen, abgenützt.

Зносїлївїй, *a.* erträglich, leidlich, *T.*
Зносок, *-ску,* *m.* das letzte von der
Henne gelegte Ei.

З-нбчї, *adv.* *v.* *Снбчї.*
Знудьгувати, *v. a.* свїй вїк in
Gram verleben.

Знудїти, *v. a.* langweilen; — ся
Langeweile bekommen; *b)* toll werden.
Знуджа, *f.* Mühe, *f.* Drangsal, *n.*

Знуджати ся, sich abmatten, *s.*
abstrapazieren; *внужнїлий,* *a.* elend,
miserabel, *Пїс.* [мїяти.

Знуджувати, *v. a.* *Ст.* *v.* *Пото-*
Знурїти, *v.* *Знорїти.*

Знуцатель, *m.* *K.* der Misshan-
delnde, Schmäher, *m.*

Знуцати ся над ким, jmdn miss-
handeln, tyrannisieren, sohnöde behan-
deln, sich an jmds Qual weiden.

Знїхати, *v. a.* durch den Geruch
etw. aus-, aufspüren, auswittern, be-
merken, merken, wahrnehmen, riechen: —
ся „*пїсьмб нбсбм*“ wohlweislich —; — ся
(*в кїм*) sich mit jmdm verstehen, *s.* ver-
binden, mit jmdm Bekanntschaft machen §.

Знїти, *v.* *Здїямати;* *внїте* *молокб*
abgerahmt, abgeschöpft *Под.*; *внїти* *рїч*
anfange zu sprechen.

Зоб-, *v.* *Зї-*, *v-*, *с-*. *Оз.* 207. 11.

Зоб, *m.* *Под.* *v.* *Вблє.* [-ня zum *W. Гр.*

Зобачєнє, *n.* das Wiedersehen; *до*
Зобачїти, *v. a.* sehen, erblicken;
wiedersehen.

Зобгати, *v. a. s.* *Зїбгати;* zusam-
menthun, verfertigen, *III. I.* 327 *поєму*
dichten. [digen, Unrecht jmdm thun.

Зобїдїти, *зобїжати,* *v. a.* beleist-
Зобїямати, *v. a.* dh Umarungen
ganz aufreiben. [hüllen, *Зг.*

Зоблачїти, *v. a.* *пшвїлєн,* *пш-*
Зоблєкати ся, *v.* *Зодягати* ся, *Зс.*

Зобнїк, *m.* *v.* *Залучнїк.*
Зобовязанє, *n.* Verbindlichkeit,
Verpflichtung, *f.*

Зобовязати, *v. a.* verbinden, ver-
bindlich machen, verpflichten; — ся
sich —, *Тєрт.*

Зоболочї, *v. a.* ausziehen: ein
Kleid (*praet.* *воболєк*). [Рївнодушнїсть.

Зобоятнїлїсть, *-ости,* *f.* *T. v.*
Зображенє, *n.* *Зс.* Begriff, *m.* An-
sicht, *f.*; 2) Verbildlichung, *f.*

Зобрав, *m.* Bild, *n.* Darstellung, *f.* *II.*
Зобравувати ся, *Зс.* bildlich wer-
den, sich verbildlichen. [Beschuhung, *f.*

Зобува, *f.* *H.* 141 Fussbekleidung,

Зобувати, *v. s.* कोद jmdm die Beschuhung verschaffen. [ladung, *f.* Зов, *g.* зву, *Ко.* 192 Aufruf, *m.* Ein-Зовиця, *f.* des Mannes Schwester, Schwägerin; зовичин, *a.* der *v.* [Зблса. Зовицстий, *v.* *Пол.* Drüsen- *vgl.* Зовладіти, *v. n.* в усім Alle beherzchen, mit Allen Rath schaffen, *II.* Зовпихати, *v.* Зопихати. [sammt. Збвсім, *adv.* ganz, gänzlich, vollends, Зовфхна, *f.* *dim.* *v.* Зовиця. Зоглядіти ся, beobachten, bemerken, berücksichtigen, *He.* (тж. 290). Зогніати, *v.* Зігніати *Кч.* 74. Зогніти, *s.* Зігніти. З'однічати, *v. a.* in Eins zusammenbringen, -schlagen. Збдіж, *f.* *v.* Одіж. Зодіак, *m.* Zodiacus, Thierkreis, *m.* З'одкалі, *v.* Зідки. [(від)дня]. Зб-дня, *adv.* $\Phi.$ vom Tag, Tag, de jour З'одолати, *v. a.* *s.* Одолати. З'одягати, *v. a.* bekleiden. Зождати, *v.* Заждати. Зов, *s.* Зос. *Оз.* 193. Зоввбланти, *v. a.* erlauben; 2) — ся ein mützig werden, *Zak.* Зовлі, *adv.* vor Zorn. Зовнавати ся, *v.* ким Bekanntschaft machen, *Ч.* IV. 679. Зовпати, *v. a.* *Гол.* III. 125 erfahren. Зовначити, *v. a.* *v.* Назначити. Зовуленія, -яти, (-нітко), *n.* *dim.* das Junge des Kuckucks. Зовулин, *a.* *s.* Завулин etc.; -і рушничий, *с.* *б.* eiblätriges Zweiblatt (*Listera ovata*). [зв'улка, etc. Зовуля, *v.* зов'улка, *v.* Зауля, За-Зовулістий, *a.* dem Kuckuck an Farbe ähnlich. Зойк, *m.* Jammer, *m.* lautes Stöhnen. Зойкати, зойкнути, *v. n.* auf-jammern, -stöhnen. [Зійськати. Зойціти, *v. a.* *Ос.* (61) X. 95 *v.* Зок, *m.* Art Tanz. З-обблс, *adv.* rings um von Aussen; draussen, von auswärts, *Ст.* З'околотувати, *v. a.* die einmal gedroschenen Roggenгарben noch einmal abdreschen u. in Bundstroh zurichten. З-окрема, *adv.* besonders, einzeln, *B.* Зб-хрести, *adv.* mit Tragkreuzen u. Kreuzfahnen, *Ка.* 150.

З-окришем, (-шом), *adv.* mit Stumpf und Stiel, ganz und gar. З-окришком, *adv.* mit Verlust. Золá, *f.* Lauge; Sole *f.* Aschbeizwasser, *n.*; 2) ausgelaugte Asche. Золвця, *f.* *v.* Зовиця, *Wgr.* 179. Золена, *n.* Beuche, *f.* das Einweihen u. Einlaugen (der Wässer). Зблса, *f.* Drüse, *f.*; 2) *pl.* Zahnstiel; Drüsenanschwellung mit Secretion (bei Pferden), Feifel, *f.* Золувати, *v. n.* болти haben, an *v.* krank sein. Золяти, *v. a.* mit Lauge solen, einlaugen, beuchen (шмáтe); äsohern (скіри). Золійник, *волітник, m.* Laugentopf, -bottich, *m.* Зблвка, *f.* *Me.* 314 *v.* Золвиця. Зблок, -оку, *m.* Hauptstätte eines Uebels, *e.* Geschwürs, einer Krankheit, *f.* Золотар, (*d.* -арчик) *m.* Goldarbeiter, Goldschmied, -schläger, *m.* Золотаренько, *n.* Sohn des золотар; 2) *dim.* *v.* Золотар. Золотарівна, *f.* des Goldschmiedes Tochter; -іха, *f.* des G. Frau. Золотастий, *a.* goldfarben. Зболотень, -тня, *m.* Affodil, *m.* (Asphodelus). Золотій, (*d.* золотєнький), *a.* golden; goldig; goldfarben; 2) *s.* *a.* *m.* Gulden, *m.* δ) silbernes 15-Korekenstück, *III.* (алот). Золотіло, *n.* Stoff zum Vergolden, *m.* Rauschgold, *n.* *Гол.* III. 402 *s.* Позлітка. Золотістий, *a.* goldschimmernd, *B.* Золотісто-зелєний, *a.* goldgrün. Золотісячник, *m.* *C.* I. 122 *v.* Золототісячник. Золотіти, *v. a.* vergolden. Золотітник, *m.* $\Phi.$ (*Пр.* III. 204) Art Zauberpflanze? Золотіти, *v. n.* goldfarben werden $\Phi.$; 2) *reicher werden *M.* I. 65. Золотковий, *s.* *a.* *m.* Art Münze *Ч.* IV. 198. [Goldmünzen], *m.* Золотний, *a.* -á стопá Goldfuss (der Золотник, *m.* *v.* Золотар; 2) goldene Ader, Hämorrhoiden; 2) Gebärmutter, *f.*; 3) Bandwurm, *m.*; 4) Fingerkraut, *n.* (*Potentilla tormenloides*); 5) Flachsseide, *f.* (*Cuscuta epilinum*); 6) $\frac{0.10951}{96}$ Kilo.

Зблото, *m.* Gold, *m.* [nen Ufern. Золотоберєжний, *a.* mit goldener Золотоверєжний, *a.* mit goldenen Kuppeln. [Wolle. Золотовбвний, *a.* mit goldener Золотоголовка, *f.* gelbköpfiges Goldhähnchen (*Regulus flavicapillus*). Золотоголовсій, *a.* *K.* goldstimmig. Золотогрівий, *a.* goldmählig. Золотогубка, *f.* Leucoma auriflua (*B.*). [sosplesium], *B.* Золотоівль, *m.* Milkraut, *m.* (Chry-Золотокість, -ости, *f.* Auripigment, Rauschgelb, *n.* *Вол.* Золотоколбсій, *a.* mit goldenen Aehren, *Ваг.* *Шар.* [Flügel. Золотокрїлий, *a.* mit goldenen Золотокудрий, золотокучерївий, *Лс.* *a.* goldhaarig, goldlockig, *II.* Золотолісточковий, *a.* Goldblatt, *Пол.* Золотолущий, *a.* goldschuppig. Золотомушка, *f.* *v.* Золотоголовка. Золотобкїя, *a.* $\Phi.$ -азбря goldäugig. Золотоберїя, -піречок, *m.* -пю-рочка (күрочка) *f.* mit goldenen Federn, *m.* *g.* Flügeln, *Ст.* [Hufeisen. Золотопідковий, *a.* mit goldenen Золотоплвний, *a.* goldströmend, *BE.* [goldenen Fluren. Золотопблїя, *a.* *III.* II. 151 mit Золотопутий, *a.* *Др.* *e.* 38 mit goldenen Ketten. [norn, goldhornig. Золоторбгій, *a.* mit goldenen Нбр-Золотосідальний, *a.* goldenthronend, *Ка.* Золототісячник, *m.* Tausend- güldenkraut, *m.* (*Erythraea centaureum*). Золотокіншій, *a.* goldgewirkt, -gestickt *III.* I. 350. [goldenem Munde. Золотоустий, (-устий), *a.* mit Золотохвїлїй, *a.* *III.* II. 151 mit goldenen Wellen. [nen Kreuzen. Золотохрестний, *a.* mit goldener Золотоцвїт, — сєрпник, *m.* weisse Wucherblume (*Chrysanthemum leucanth.*) Золбтьте, *m.* *Me.* 206 *v.* Зблото. Золотуха, *f.* Goldruthе, *f.* (*Solidago virgaurea*); 2) gelbe Wiesenraute (*Thalium flavum*); 3) Boropheln, *pl.*; 4) —, золотушник Bienenfresser, *m.* (*Me-gops apiaster*). Золотушний, *a.* scrophulös.

Золнїк, *m.* Aschbeizer, *m.* Збмкля, *f.* Wald mit Schluchten, *m.* Schlucht, *f.* Зомкнїти, *v. a.* *Гр.* zuschliessen. Зомлівати, *M.* II. 148, зомліти, *v.* Зімліти. Збшплати, *v. n.* $\S.$ schluchzen, (*B.*). Збшпля, *f.* *Моз.* *v.* Збмкля. З'онáдити, *v. a.* *v.* Принáдити. З'онáчити, *v. a.* etw. so machen wie es nicht sein soll; verderben. Зоольбїя, *f.* Zoologie, Thierkunde; *f.* зоольбїчний, *a.* zoologisch. Зоомбрфїзм, *m.* Zoomorphismus; зооморфїчний, *a.* *He.* zoomorphisch. Зопáк, на — (сбнцá) gegen Sonnenuntergang. З-бпалу, *adv.* schnell. Зопинїти, (-нїти) *v. a.* *s.* Спинїти. З'опихати, *v. a.* fertig stampfen. Збплет, *m.* Sobusterdraht, *m.* Зопясти ся (на нбгї) auf die Zehen treten; * sich auf die Beine helfen, — bringen. Зопятїти ся, zurückweichen. Збр, *g.* збру, *m.* Sehvermögen, *n.* Збрá, *f.* *Ка.* 337 Nacht, *f.*; 2) *v.* Збрі. З'орáти, *v. a.* be-pflügen. Зорбвний, *a.* Sternen-, *III.* Зорешлвний, *a.* sternhell. Зорівночка, *f.* *Ст.* *v.* Зірнїчка. Зорїстий, *a.* *v.* Зьвїадтїй 2). Зорїти, *v. n.* blicken, schauen, *Ос.* (61) IX. 52; 2) — очяма *He.* vom Erglänzen der Augen. Зорїця, *f.* *v.* Зірнїца. Зорїчка, *f.* *v.* Згорївка. [III. I. 76. Зорїти, *v. n.* leuchten (*v.* Sternen Зорнїчка, *f.* Art husul. Tanz an 6 Personen. Зорнїти, *v. n.* *K.* hervortreten, *K.* Зоровїя, *a.* Seh-, нерв Sehner, *m.* *III.* З'орудувати, *v. a.* anführen, Geschäfte verrichten, bewerkstelligen, abmachen, anstellen, ausrichten. З'оружє, *m.* *Ст.* побратім по-жу-Кriegskamerad, *m.* [rústen. З'оружити, *v. a.* *Кл.* bewaffnen. Зорчя, *imperat.* 2 *sgl.* von Зрїкати, *вречї:* sage, sprich ans *Гол.* III. 30. Зорювати, *v. n.* die Sterne betrachten; wachend übernachten *Ка.* 49. Збрá, *f.* Stern, *m.* Gestirn, *n.* — сьвї-

товá *АД. I. 119 Кв. 17* Morgenröthe *f.* Tagesanbruch, *m.* Aurora, *f.* ні сьвітні зоря (зоря) *Кв. 35* vor Anbruch des Tages *v.* der Morgenröthe; — вечірня *Кв. 17* Abendröthe, *f.*; в зорях, на зорі mit Anbruch der M.; 2) Nacht *f.* *C. I. 22*; *Пом. III. 21—24.* [sternhell; Sternen-]. Зоряний, зоряний, *He. a.* gestirnt, Зорянца, *f.* Morgenröthe, *f.* *M. III. 36*; 2) Stern, *m.* Himmelslicht, *m.* *ОП.*; 3) Sternjungfrau, *f.* *H. 292*. Зорянок, -нку, *m.* Realgar, Rauschroth, *m.* *Вол.* Зорястий, *a.* в. Зорястий. Зоряти, *v. n.* und — ся dämmern am Morgen *M. II. 149*; * вода в судні зорасі ist nur noch sehr wenig da; 2) glänzen, funkeln, leuchten, *Ф. M.*; 3) *v. a.* в. Позорати. Зоряшний, *a.* *KY.* Stern-, Gestirn-. Зос, *praep.* mit d. *Instrum.* mit, sammt, *Oz. 193—194. Mi. IV. 198*. З'осаджене, *n.* Absatz, *m.* Ablagerung, (соби) *f.* *B.* [densatz] *B.* З'осаджений, *a.* abgesetzt (als В-З'осереджувати ся, *Нае.* sich concentriren. Зосим, *m.* Zosimus. Зоська, *f.* в. Сосья, Соська. Зословянчити, *v. a.* slavisieren. З'особна, *adv.* einzeln, besonders, speciell, *IIIc.* Зоспинати, в. Зупенати, спинати. Зостальний, *a.* *КС. (82) VII. 88* hinter, rückwärtig. Зостанок, -нку, зостаток, -тку, *Др. m.* Ueberrest, *m.* Ueberbleibsel, *n.* Зостарити ся, alt werden. Зостати в. Зістати. Зобсталь, ? Art Pflanze *R. 117.* [св. Зостражати, в. а. dh das öftere Wetzten ganz abnutzen. [Ziele vereinigen. Зострілати, *v. a.* У. zu einem Зострічати, зустріти, зустрічати. Зотліне, *n.* Verwesung; Fäulnis, *f.* Verderben, *n.* Зотліти, в. Зіліти. [er-, abwarten. Зотривати, *v. a.* *M. II. 105* harren, Зотрухнути, *v. n.* в. Струхнути. Зофія, *f.* Goldamsel, *f.* (Oriolus gal-Зофія, *f.* *N. e.* Berges. [b:la). Зохабити, *v. a.* *Гол. I. 339* ver-

nachlässigen; 2) в. Охибити. Зоховати, в. Захорувати. З'охмати ся, (-ити ся), в. Охматити ся, схаменути ся. З'охочувати ся, до чого *Кл. Lust* zu etw. bekommen. Зошібти, зошибнути в. Загарбати; 2) в. Шшибнути. Зобшит, *m.* Heft, *n.* Schreibtheke, *f.* Зошити, зошивати, *v. a.* zusammennähen, heften. [flossen. Зобшлий, *a.* *Левч.* vergangen, ver-Зошити, *v. a.* в. Зискати, *Зап. (Вер.) I. 22*. Зп-, в. Сп- *vgl. З. Oz. 182, 9*. З-перед, *praep.* mit d. *Genit. Оц. §. 237. Mi. IV. 538* — очий vor den Augen hinweg. З-письменська, *adv.* gelehrt, *C. I. 68*. З-пів (спів), *adv.* fast die Hälfte, halb. З-під, *praep.* mit d. *Genit.* von unten auf, unter; в-під-бровя, *M. II. 92*; в-під-лобя, в-під-люба *У. adv.* подивити ся von unten auf mit halbgeöffneten Augen, sochel blicken; *Оц. §. 237. Mi. IV. 537*. З-під тїха, *III. I. 363*, в-під тїшка *H. 61 adv.* im Stillen, ganz sauchte. З-поса, *praep.* mit d. *Genit.* von hinter *Mi. IV. 535*. З-покін, — в-потоді, *adv.* seit wann, — seit dann, *Зг.* [nisoh. З-польська, *adv.* einigermaßen pol-З-поміжи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, в. Зміжи *Оц. §. 237*. З-понад, *praep.* mit d. *Genit.* von — darüber hin *Mi. IV. 536*. З-по-перед, в. З-перед. З-побід, *Mi. IV. 538* в. З-під, З-права, *adv.* rechts. З-при, в попри, *praep.* mit d. *Genit.* von der Seite *Оц. §. 237. Mi. IV. 538*. З-прібоча, *adv.* У. гляннути einen Seitenblick werfen. [Zeit. З-пригодом, *adv.* nach geräumiger З-привола, в-привола, *Ваз.* в-приволака, *adv.* langsam, gemacht. Зрабувати, *v. a.* rauben, ausplündern. Зрада, (*d.* зрадка), *f.* Verabredung, Verschwörung, *f.*; 2) Verrath, *m.* не робіть зради на до мною! verführe (ver-rathe) mich nicht! Зрадити, зраджувати, *v. a.* ver-

rathen; preisgeben; 2) verführen (дівчину); 3) — ся sich zusammen berathen; verabreden, sich verschwören, beschliessen. [werden, sich erfreuen. Зрадити, зрадити, *C. I. 48, v. n.* froh Зрадічки, *adv.* verrätherisch, heim-tückisch Зрадливий, *A.-Г. 167* зрадлиий, зрадликий, *Фр.* verrätherisch, verderblich, falsch, arglistig; зрадливець, -ця, *m. ОП. в.* Зрадлик. Зрадлик, зрадець, -дя, *Гол. I. 90* зрадок *Ч. 1086*, зрадца, *Кв. 314* Ver-räther, Verführer, *m.*; 2) в. Пфизенарт, (*B.*). Зрадниця, *f.* Verrätherin, *f.* die Treulose. Зрадувати ся sich erfreuen. Зражати, зражати, *v. a.* den Muth benehmen, abschrecken, entmuthigen; собі коро abgeneigt machen. Зраз, *m.* Schnitt, Pflanzreis, Edelreis (v. Baume), *m.*; 2) Klops, Klopsfleisch, *n.*; 3) Form, *f.* Leisten, *m.* З-раз, *adv.* — в оден раз etwa einmal; — на той раз diesfalls. Зразіле, *n.* Berg Flockenblume, *f.* (Centaurea montana). [der Vorschrift, *Ст.* Зразковий, *a.* Muster, des Musters, Зразок, -ка, *m.* Muster *n.* на — чогось *He. (n. 153)* nach der Art, nach der Weise von etw. З-разу, *adv.* mit einemmal, allsgleich *II*; anfangs, zuerst. Зраз, *m.* *W.* в. Взор. Зразоватити, *v. n.* einen Krebs-schaden, в. Brand bekommen. Зрадлиги, в. Радити. Зранене, *n.* Verwundung, *f.* [Term. Зранительний, *a.* verwundbar, Зранити, зранювати, *v. a.* verwunden. Зраст, *m.* в. Зріст, Gedeihen, *n.* Зрастати, в. Зрости. Зреалізувати, *v. a.* realisieren. Зремізувати, в. Времізувати [ре-мель]. Зреченя ся, Entsaugung, *f.* *Term.* Зречя, *v. a.* в. Сказати; 2) — ся чого sich von etw. lossagen, entsagen, worauf verzichten, resignieren. Зрешта, зрештою, *adv.* übrigens, im übrigen, sonst. Зривати, в. Зірвати. Зривка, *f.* gewisses Werkstück beim

Wagen; *pl.* abgerissene Bindfäden; 2) Sporteln. [III. II. 221. Зримо, *adv.* sichtbar, augenfällig Зринати, зринати, *v. n.* hervortreten, an die Oberfläche herauskommen; 2) entfliehen; 3) — ся hervorströmen. Зрїти, *v. a.* umwählen, umgraben. Зрихтувати, *v. a.* zurecht machen, richtig, bereit, fertig stellen. Зриштувати, *v. v.* aus-rüsten. Зрїще, *n.* Schauspiel, *n.* Ausblick, *m.* *III. II. 39. Кв.* Зрїби, *pl.* grobe Leinwand. Зрїбок, -буку, *m.* поля das Abernted. Зрїбний, *a.* -е полотво в. Зрїби, aus grober L. Зрївнати, (-нати), зрївнювати, *v. a.* gleich machen; ebenen; 2) vergleichen; — ся sich vergleichen, в. gleichstellen, gleichkommen. [werden. Зрїдїти, зрїдути, *v. n.* sohütt, dünn З-рїдка, *adv.* nicht häufig, selten. Зрїдїтїти ся, *Св. в.* Порїдїтїти ся. Зрїдно, *adv.* *Ч. III. 365* fruchtbar, reichlich. Зрїсати, зрїсувати, *v. a.* ab, weg-schneiden; * — ся на есамені *Кл.* bei der Prüfung durchfallen, *vgl.* Врїсати ся З). Зрїска, *f.* Streich auf dem Leder, *m.* Зрїснювка, *f.* *КС. (82) III. 614?* Зрїсованець, -ця, *m.* Schnittlauch, *m.* (Allium schoenoprasum). Зрїсок, -ка, *m.* в. Полубічок, *Левч.* Зрїк, *IIIc.* Stelldichein, *n.* [срокъ]. Зрїкати, в. Зречї. Зрїлий, *a.* reif. [tat, *f.* Зрїлість, -ости, *f.* Reife, *Maturi-*Зрїне, *n.* das Sehen, *Пол.* Зрїнця, *f.* *Пол. в.* Зїнця, Stern *m.* Зрїсїти, *v. a.* in (reiche) Falten legen, *vgl.* Расїлїтї. Зрїст, *g.* зрїсту, *m.* зрїсть, *g.* зрїсти, *f.* *Кол. I. 105* Wachstum, *m.* Wuchs, *m.* Bildungsprozess, *m.* Зрїтель, *m.* Schauer, Beschauer, Zuschauer, *m.* *У.* Зрїтелька, *f.* Zuschauerin, *f.* Зрїтельний, *a.* Seh-, -і горбчки Seh Hügel, *pl.* (am Gehirn). I. Зрїти, [зрю, зрїш]. *v. a.* Зар-schauen, sehen. [fen, reif werden. II. Зрїти, [зрїю, зрїюш], *v. n.* rei-Zrїчність, -ости, *f.* в. Зрїчність 2).

Зрішати, *v. a.?*
 Зробити, *v. a.* (fertig) machen, vollbringen, ausfertigen; thun; ausrichten; — ся (корó) sich zu Schanden abarbeiten, а. erschöpfen, а. entkräften, а. abnutzen; б) zustande kommen, geschehen. Зрбóк, -бка, *m.* abgearbeiteter, erschöpfter, abgelebter Mensch.
 Зродити, *v.* Зародити.
 Зродити ся, *Км.* а. Зріднати ся. Зрбду, *adv.* *He.* von Kindheit an; (*Виз.* 31) von Natur.
 Зрбжай, *m.* а. Урбжай.
 Зрозумілий, *a.* verständlich, fasslich, begreiflich.
 Зрозуміість, -ости, *f.* Verständlichkeit; Fasslichkeit, Begreiflichkeit, *f.*
 Зрозуміє, *m.* Verständnis, Erkenntnis, *K.* Einsicht, *f.* [begreifen.
 Зрозуміти, *v. a.* verstehen, fassen, Зрозумно, *adv.* *BE.* begreiflich.
 Зроити ся, alle Schwärme lassen.
 Зрок, *m.* Gesicht, *n.* Ф.
 Зронити, зронити, *v. a.* fallen lassen; vergiessen; verlieren; ко́са зронила зуби die Sense bekam Scharten.
 Зросяти, зрбшувати, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen (слє́зми).
 Зрослявий, *a.* das Wachsthum befördernd, gedeihlich.
 Зрбслий, *a.* zusammengewachsen, verwachsen; 2) aufgewachsen. *Км.*
 Зрбслина, *f.* zusammengewachsene Frucht [kronblättrige (Gamopetalae).
 Зрослоплатбчнй, *pl.* Verwachsen-
 Зрослопблй, *pl.* stempel-, od. weibermännige Pflanzen (Gynandria).
 Зрослочє́льстнй, *pl.* Haftkiefer, *pl.* (Plectognathi).
 Зрость, *f.* а. Зрост, Wuchs, *m.* *Зан.* II. 580; 2) dh übermässige Feuchtigkeit aufgekeimte u. verwachsene Aehren.
 Зрбстана, *n.* *См.* а. Зрост.
 Зростй, *v. n.* gross aufwachsen; 2) — und — ся verwachsen, zusammenwachsen; vom Getreide а. Зрость 2); * — ся в чим enge womit verknüpft sein.
 Зростити, *v. a.* grossziehen, pflegen; — ся *АД.* I. 160 aufwachsen, gedeihen.
 Зрбстний, *a.* *Лєв.* а. Зрбслий 2).
 Зрбсток, -тку, *m.* Organismus, *m.* *Др.*
 Зросходувати, *v. a.* verausgaben, Kosten zahlen.

Зрошати, *v. a.* а. Зросати; — ся слє́змй *M.* I. 57 reichliche Thränen vergiessen.
 Зруб, *m.* Holzschlag, *m.* frisch gelichtete Waldpartie; 2) Gebälk, Balkengestell, *n.*; hölzerne Einfassung; — хати etc. bis zum Dach ausgeführter Bau einer hölzernen Hütte etc.
 Зрубань, *f.* *N.* е. Berges.
 Зрубати, зрубувати, *v. a.* niederhauen, fällen. [lenstock, *m.*
 Зрубшце, *n.* Kerngerüste, *n.* Korall-
 Зругати, *v. a.* beschimpfen.
 Зрудити, *v. n.* rostbraun werden.
 Зрудок, -ака, *m.* а. Згрудок.
 Зруйнованє, *n.* Ruin, *m.* Zerörung, *f.* [stören.
 Зруйнувати, *v. a.* ruinieren, zerstören.
 Зрумняти, *v. a.* (лицє) röthen *См.*
 Зрухати, зрушити, *v. a.* von der Stelle rühren, binwegbewegen, aufrühren; — ся * sich verheben.
 Зруч, *adv.* *H.* 234 von Hand zu Hand, graduas. [ben, handlich.
 Зручий, *a.* *См.* leicht zu handhaben
 Зручий, *v. n.* ко́му чогось abtreten: столá Platz beim Tische machen.
 Зручний, *a.* geschickt, gewandt.
 Зручність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit; 2) Gelegenheit, *f.*
 Зрушити, *v. a.* ruthenisieren; ruthenisch (kleinrussisch) übersetzen.
 Зря, ко́му зря dem ersten besten, wem immer *Кс.* 36., aufs Gerathewohl.
 Зрядити, зряджати, (-жати), *v. a.* *Me.* 182 bereit halten, ausstatten, ausrüsten; — ся sich rüsten, seine Sachen zusammenlegen (auf d. Reise); зряджє́ний, *ptc.* *Ч.* IV. 149 eingerichtet, arangirt.
 Зрядник, *m.* Allermannsharnisch, *m.* (Gladiolus imbricatus).
 Зряк, *m.* *Зар.* а. Зрбк, варок.
 Зрятувати, *v. a.* *Гр.* *См.* Вяртувати. [* umsichtig, klug.
 Зрячий, *a.* *Лєв.* sehend, der sieht;
 Зрячка, *f.* *C.* Augapfel, *m.*
 Зсадити, зсаджувати, *v. a.* absetzen, heruntersetzen; weg heben.
 Зсадити, *v. a.* коня wund reiten
 Зсьвядлий, *a.* сир ganzig. [[са́дб].
 Зсйлувати ся, *Сє.* Kräfte sammeln, sich aufrufen; зсйлати, *v. a.* *Сє.* kräftigen, stärken.

Зєпн, *m.* das Zusammenschütten; Schüttboden, *m.* *єяпа, f.* *Кол.* I. 59 Behälter für Getreide, *m.*
 Зєпнати, *v. a.* zusammenschütten.
 Зєдати, зєйти, *v. n.* absitzen, absteigen; 2) — ся gerinnen, dick werden; зєлий, *a.* geronnen, zusammengelaufen, -е молоко Sobliokermilch, *f.*
 Зєрїти, *v. n.* grau werden. [werden.
 Зєкалати ся, *TP.* 167 zum Felsen
 Зєкбчити, *v. n.* *K.* hinaufspringen.
 Зєзняти, зєзнути, *v. n.* weggleiten; schwinden, zer-, vergehen, sterben *H.* 74.
 Зємутїти, *v. n.* traurig werden.
 Зєбувати, *v. a.* а. Зєувати; — ся allmählig niederrutschen.
 Зєбвннн, (-вннн), *v. a.* чбббти vom Leisten abschlagen.
 Зєбрїти, *v. a.* *M.* I. 30 alt machen; * niederbeugen.
 Зєступїти ся, (-ати ся) аступлїти ся, *Кс.* 120 sich zusammenschliessen, а. zumachen; vom Tuche: eingehen, ausammenlaufen; *v. a.* — lassen.
 Зєувати, зєвннн, *v. a.* herunter-, zusammenschieben, -rücken; 2) — ся herabrutschen; * — ся в глє́зду verückt, wärrisch werden.
 Зєукати, *v. a.* zusammendrehen; 2) * verdrehen, verhunzen.
 Зєурбпнн, *v. a.* §. mengen.
 Зєуєнїти, а. Посуєнїти.
 Зєушїти, зєушувати, *v. a.* troocken, dürrē, hager machen, ausdörren.
 Зт-, а. Ст-; *vgl.* Зп-. [viel, so sehr.
 З-так, *adv.* *Ос.* (61) *V.* 27 so, so
 З-тáмєчка, *adv.* von dorten, von dort.
 З-тáшкa, *adv.* still, im Stillen, ohne Muks.
 Зуб, *g.* зуба, (*aug.* зубице) *m.* Zahn, *m.* Zacke, Zinke, *f.* зуб зá зуб сварїти ся heftig hadern; вя́ли корб на зуби reden (klatschen) viel von jmdm; полокати зуби das Fasten mit Trunk anfangen.
 Зубань, зубч, *m.* *См.* зубаня. *f.* mit grossen hervorragenden, scharfen Zähnen.
 Зубанник, *m.* Meerzahn, *m.* (Dentalium). [(Chromis castanea).
 Зубар, (-арик), *m.* Rabenfisch, *m.*
 Зубатий, *a.* gezähnt, zähmig; mit grossen Zähnen, (Zinken).

Зубач клеватий, Zahnbrasse, *f.* (Dentex vulgaris).
 Зубачка железовата, Zahnwurz, *f.* (Dentaria glandulosa). [Pferde anlegen.
 Зубелати, *v. a.* коня das Gebiss dem
 Зубєльний, *a.* кинь Handpferd, *n.*; -а-трумбєта frei liegend?
 Зубєло, *n.* das eiserne Mundstück an einem Zaum, Gebiss, *n.*
 Зубєць, -бца, *m.* *дїт.* а. Зуб; 2) Zinke, *f.* Pflock im Rechen; 3) — чєснику einzelnes längliches Zwiebelchen der Knoblauchzwiebel.
 Зубяти, *v. a.* zähneln, mit Zähnen versehen, die Zähne scharf wetzen, feilen (пилф. серп etc.); 2) *Гол.* III. 44 beissen.
 Зубір, *m.* Eber, *m.* (Ф.).
 Зубїч, *f.* *TP.* 27 а. Обїч.
 Зубковастий, *a.* gezähnt, *B.*
 Зублянок, -нка, *m.* Nodosaria dentalina, *B.*
 Зубнїй, *a.* Zahn- *ГІІІ.* а. Зуббвий.
 Зубник, *m.* а. Люльок.
 Зубниця, *f.* Rückenspinner, *m.* (Lithosia notodonta). *B.*
 Зубовїй, *a.* Zahn- (dentalis).
 Зубова, *f.* *N.* eines Berges.
 Зуббженє, *n.* Verarmung, *f.*
 Зуббжити, *v. a.* arm machen; зуббжений, зуббжїлий, *a.* verarmt.
 Зуббжити, *v. n.* arm werden, verarmen.
 Зуббк, -бкá, *m.* а. Зуббць.
 Зуббкльвкн, *pl.* Zahnschwäbler, *pl.* (Dentirostres), *Пол.*
 Зубон, *Ф.* („Нуса“ 167)?
 Зуборїг, -рбга, *m.* Narwal, See-Einhorn (Monodon monoceros).
 Зубоскал, *m.* der die Zähne flєtscht, der grinsend lacht, Lacher, *m.*
 Зуботячнн, *f.* Stoss unter das Kinn, Faustschlag in die Zähne, *m.*
 Зубочїстка, *f.* Zahnstocher, *m.* *Фр.*
 Зубр, *m.* Auerochs, Ur, Wisent, *m.* (Bos urus).
 Зубрїчанїн, *m.* Anhänger des moskowitzisierenden Зубрїцкїй Дєнїс, *m.*
 Зубрбвий, зубрбвий, *Ф.* а. des Auerochsen. [2] Weibchen des Зубр. *B.*
 Зубря, *f.* linker Nbf. des Днїєтєр;
 Зубці, *pl.* а. Зуббць; 2) Gerstengrütze in Hanfsamenmilch abgekocht.
 Зубцбваннй, *B.* зубчастий, зуб-

чати́й, *He. a. gezähnt, zahnig, zackig, mit Zinken.*

Зубцюва́ти, *v. a. zähneln, zähnen.*
Зубчик, *m. kleiner Zahn; зубчикт pl. das Ausgezackte am Bande etc.*

Зу-, *v. Зо-, зі-, з-, су- с- Оз. 207. 11.*

Зува́га, *f. zarte Aufmerksamkeit, Rücksicht, f.*

Зуви́рити ся, *untreu werden.*

Зуви́чити, *v. a. blutig todt schlagen, Ko. 35. [schickt, flink He. O.A. 25? + M.*

Зуга́рний, *a. fähig, mächtig; ге-Зугліти, v. n. verkohlen; зугляний, a. verkohlt, B. [werden, Зг.*

Зугурні́ти, *v. n. stolz, übermüthig*

З'уде́лати, *v. З'одолати.*

З'у́жувти, *v. у'яти, v. З'ужати.*

Зува́нка, *f. N. e. Berges.*

Зу́ви, *pl. Schöckerei, f. Гол. III.*

225 ва́рати в — *Gr. 30.*

Зу́ва, Зу́вка, *v. Збська, Suschen.*

Зу́лоба, *f. garstiges Wetter.*

Зу́ви, *pl. v. Зуви, Saus und Braus, Getöse, n. (Ф.). [zum Trotz.*

З'у́кісь, *adv. на — in die Quere;*

З'у́кісьний, *a. quer; schief.*

Зу́йти ся, *v. З'умати.*

Зу́льківка, *f. N. e. Berges.*

З'ума́ти, *v. n. wahnsinnig werden, (B.) Gr. 30.*

З'ума́ти, *v. a. См. беріокен, aber-*

witzig machen, umstimmen; — *ся, з'уміти ся sich verwundern, staunen, stützen Kв. 298. (B.).*

З'умі́ти, *v. n. können, vermögen*

щось зроби́ти. [vermögen.

З'умо́чя, *v. n. Ф. (Пов. 65) v. Змочі*

З'уни́жити, *v. a. erniedrigen.*

Зупа́дати, *v. n. vorfallen, vorkommen, sich treffen, Зг.*

Зупе́рчити, *v. n. ко́му́ jmdm widersprechen, Кв.*

Зу́вин, *T. з'вин, Зар. Hemmung, Behinderung, Aufhaltung, f. Hindernis, n.*

Зупи́нати, (-нати), *v. a. aufhalten, jmdm worin hindern, hemmen; * з'ігелн; Оз. 207, 11.*

Зу́пинка, *f. H. 231 Unterscheidungs-, Interpunctiozeichen, n.*

Зу́повати ся, *langweilig werden.*

Зу́покоїти, *v. a. ко́го́ jmdm Ruhe gönnen.*

З'употреба́ти *v. Спопреба́ти.*

З'употреба́ти, *n. Verbrauch, Verwendung, f.*

Зу́пять, *на — adv. gegen, wider — шерсти gegen die Haare [в'юпати].*

Зупя́тити, *v. a. v. Зупенати.*

Зури́вочний, *a. unsicher, unzuverlässig, zweideutig, IГ.; angegriffen, verunglimpft, besinträchtigt.*

З'ури́тити ся *ко́му́ für jmdm langweilig, verdriesslich werden, Ф. vgl. Врїтний. [урбків.*

З-ури́ку, *adv. v. З und урбкі — v*

Зу́рка, *f. Hundszunge, f. (Cynoglossum offic.).*

З'уру́чене, *n. Ч. III. 4 v. Урбкі.*

З'уру́чити, *v. a. v. Уречї.*

Зу́сїлє. (зусїлля), *n. K. Kraftaufwand, m. Mühewaltung, f. Streben und Trachten, n.; pl. v. Подвїг.*

Зу́сїльно, *adv. mit Anstrengung, mühsam, См.*

З'у́сїль, *adv. allerseits, Ilic.*

Зу́сїм, *v. Збсїм.*

Зу́сїмїлити ся, (зусїміти ся *K.*)

sich erkühnen, sich erdreisten, wagen.

Зу́спїти, *v. a. M. II. 95 antreffen, begegnen; 2) einholen, erreichen K.; 3) з'єспїти M. II. 120 von weitem sehen, erblicken, bemerken; v. Стрїнути Левч.*

Зу́става, *f. Gelenkung, f. (articulatio).*

Зу́ставина, *f. B. Knoten, m. (nodus).*

Зу́стбїни, *pl. K. Lage, f. Zustand, m.*

Зу́стрїт, *m. Ч. IV. 300. зустріч, зустріча, зустрічка, f. Begegnung, f. См. Зг. итї кому на зустріч jmdm entgegengehen.*

Зу́стрїти, (-їтати, -чати), *v. a. ко́го́ (що), begegnen; — ся ко́му́сь P. I. 36 jmdm entgegen kommen.*

Зу́стрічний, *a. Kв. 170 der Gegenstehende, Entgegengesetzte, kommende, der Gegenmann. [лїнї keck, frech.*

Зу́фальний, *Мх. (-лий) зухва-*

зу́фаль, *f. зухвальство, n. Пар. зухвалість, -ости, f. Keckheit, Frechheit, Verwegenheit, f.*

Зух, *зухованець, -нця, m. зухва-*

тий, *a. ein tüchtiger, wackerer Junge; keck, verwegen, dreist.*

З'уча́ти, *v. а. lehren, einüben; зучений, ptc. gelehrt, geübt; gewöhnt.*

З'у́яти, *v. a. §. zertreten, verderben.*

Зо-, Зх-, Зц-, Зч-, Зш-, Зщ-, *v. das Fehlende unter Со-, сх-, сц-, сч-, см-, сш-,*

Зоалюва́ти ся, *v. Хвилюва́ти ся.*

Зоарма́чити, *v. a. Ф. verhunzen, verderben.*

Зофра́нцусенїй, *ptc. der französische Manieren angenommen hat, Ф.*

Зха́яти, *v. a. Шог. v. Понехати.*

Зхвалева́ти, *v. a. Ос. (61) 224?*

Зха́бити ся, *auf die Seite ausbeugen, -weichen. [gehen, См.*

Зхи́рити, *v. n. in Siechthum unter-*

Зхи́рати, *v. a. v. Захи́цати; — ся Schutz, Deckung suchen.*

Зхи́рити ся, *das Gesicht verziehen, MIII. [тіти.*

Зхра́ботїти, *v. n. Kst. v. Храбо-*

Зхудїти, (-дїти, -днути), *v. n. abmagern, mager werden.*

З-ху́тка, *adv. v. Ху́тко. [v. Book.).*

Зца́пїти, *v. n. nārrisch werden (wie*

Зца́дїти, *v. a. absehen.*

Зца́ляти, *v. a. verknüpfen, verbinden (zu einem Ganzen) B. [küssen.*

Зца́лува́ти, *v. a. viel küssen, weg-*

Зца́кати ся, *v. Заца́кати ся.*

Зца́лю, *adv. v. Сюдо́ hierhin, Оз. 170.*

З-ча́ста, *adv. des öfteren, oft.*

Зчве́ркати, *зчве́ркнути, v. n. einschrampfen. [den.*

Зчве́рати, *зчве́нути, v. n. verschwin-*

Зчве́рати, *зчве́нувати, v. n. nieder-*

herabklimmen; 2) * niederschlagen.

Зчве́ркати, *v. a. abstreifen Kol I. 204.*

Зчве́ховь, *adv. unter einem Winkel geneigt.*

Зча́гати, *v. a. erlauern, См.*

Зчи́нати, *зчи́нювати, v. a. збі́же überkehren, reinigen; 2) — ся Kв. 197 aufkommen, werden.*

Зча́нки, *pl. Ueberkehr, f. Abbrech-*

ling vom Getreide, *n. Kaff, m.*

Зчи́пури, *v. n. schmücken.*

З-чу́жа погляда́ти на ко́го́, *auf jmdm feindlich blicken. [чумлений.*

Зчу́мляний, *ptc. ГР. 199 v. За-*

Зша́ркати, *v. n. Чахну́ти.*

Зша́банцї, *pl. Zugthiere, welche im Gespann nicht zueinander passen.*

Зши́бати, *зши́бу́ти, v. a. zusammenziehen, -werfen; 2) abstoßen, ab-*

schlagen: товари́на зши́бла *pir.*

Зши́вати, *зши́ти, v. Зопїати.*

Зши́лити, *v. a. губи Ос. (61) IV.*

32 *zusitzen wie шїло?*

Зши́нути, *v. a. krummen; zerknittern.*

Зши́ток, -тку, *m. См. v. Зопїт.*

Зшоло́пати, *v. a. durchstößern, -klauben.*

Зшфу́мати, *v. a. abschäumen, (B.).*

Зши́бати, *зши́бу́ти, v. a. abreißen, abschlagen, abstoßen; abschürfen.*

Зщу́хнути, *v. n. schwinden, unterdrückt werden. [versicolor).*

Зюбро́їй, *m. Hohlzahn, n. (Galeopsis*

Зюбрува́ти, *на зю́бер пусти́ти збі́же das erste Mal mahlen lassen um es zu reinigen; sichten; schroten.*

Зю́вник, *m. v. Драголю́б 1); 2) gemeiner Wolfsfuß (Lycoopus europ.).*

З'ю́ртувати, *v. a. K. v. Заю́ртува́ти; 2) — ся sich haufenweise ansammeln. [з'юшенїй im B. sich badend.*

З'ю́шити, *v. a. mit Blut besudeln;*

Зя́б, *adv. зя́б, зя́бля, f. Winterbrache, f. зя́блю лежа́ти winterbrach liegen.*

Зя́бїти, *зя́бїти, v. a. für den Winter pflügen, Winterbrache ausführen.*

Зя́бїть, *a. frierend, fröstelnd, B.; зя́бо, adv. kühl. [(Fringilla coelebs), B.*

Зя́бляк, *m. зя́бляця, f. Blutfluk, m.*

Зя́бність, -ости, *f. Kältegefühl, n.*

Зя́бнути, *v. n. frieren.*

Зя́брії, *m. Galeobdolon tetrahit.*

Зя́ва, *f. Schlund, Rauchen, m.; 2) Riesenmuschel, f. (Tridacna gigas), Пал.*

Зя́ви, *pl. v. Жя́бра, (pl.).*

З'я́вїти ся, *з'я́вїти ся, sich zeigen, erscheinen, sich sehen lassen.*

З'я́вище, (-шко), *n. з'я́вина, f. He. Erscheinung, f.*

З'я́вленє, *n. das Erscheinen.*

Зяво́клянки, *pl. Spaltsehnäbler, pl. (Fissirostres). [(Branchiopus).*

Зяво́нїг, -бга, *m. Kiemenfuss, m.*

Зяво́лькї, *pl. Pantoffelblume, f. (Cypripedium). [Henne, Gans etc.*

З'я́ичити ся, *von der befruchteten*

З'я́кшати ся *з кем, §. sich mit jmdm verbinden, v. Зля́гати ся, Kв. 139.*

З'я́снати, *v. a. Зс. См. ерїтєрєн, ерїкларє; — ся licht, hell werden.*

З'я́стра, *f. Aussteuer, Mitgift, f.*

З'я́струбіти, *v. n. H. 82 Sperber werden.*

З'ясувати, *v. a. s.* Ясувати; offenbaren, *Ст.*

Зять, ват, *Ог.* 82 (*d.* зятник, зятьок, зятунь), *т.* Eidam, Schwiegersohn, *т.* Зятевий, зятів, зятний, *Ме.* 191.

И. И.

И, zehnter Buchstabe (Иже), *Ог.* 22. 38. Infolge der Lautwandlung ist *и*ней = *э*ней, *и*кра = *э*кра, *и*скра = *э*скра, *и*нчий = *э*нчий. etc. *Ог.* 43, *v. 6.* Als Vorschlag steht *и* (*i*) in *и*ржá = *ржа*, *и*дйімáти = *э*дйімáти etc. *Оц.* §. 22. *Ог.* 26. 54. 60. — Fremde Wörter sind fast durchgehends mit *I* (*i*) geschrieben.

И, genannt *и*же so слитною *d. i.* и mit dem Zeichen ° (*и*) hat die Geltung des *J* (*j*): *и*о = *ю*; *и*й = *юй*; *и*и = *юи* etc. *Ог.* 22. *Оц.* §. 8. §. 39.

И, (*i, ѥ*), *conj.* und; 2) auch; 3) и — и sowohl — als auch; и так и сяк so und so, so und desgleichen, auf allerlei Weise; и сюди боляче и туди горяче; 4) im Nachsatze entsprechend dem deutschen „so“ *Mi.* IV. 260 як прийшов и повідав; 5) nun, da, eben, wohl, gar, nämlich, „halt“ etc. *P. I.* 1: отту й звіж; тоді ти й закусиш; чи так, то й так!; *P. I.* 156. 157. то так и не часне; ищоб и ти, дурню, убив! тоді буде його жалувать, а нас и ні; побіг и убийи його, sodann —; и — не nicht einmal; и потім не — *Кс.* 373 desto weniger, und vollends gar, erst recht nicht; и не-відьщо *M. I.* 26 was auch immer, was auch da kommen soll. *Ог.* 38. 208. *Mi.* IV. 257; *vgl.* Тай = та и, то й = то и. *Ог.* 62. *Кс.* z. B. 244—245; 250.

Ива, *f.* Sahlweide, *f.* (*Salix carnea*); 2) *v.* Ивиль.

Иван, Ивась, Ивашко, Иваніна, *т.* Johann, Hans; Hänschen; Иван да Мэря *gr.* Stiefmütterchen (*Viola tricolor*); Иван-чай *Лис.* *Epilobium angustifolium*; грабній св. Ивана *Geranium silvat.* [найшн *m.* Sohn der Иваніна.

Иваніна, *f.* Gattin des Иван; Ивашів, *g.* -ового, *a.* des Иван; Иванова м'ушка. *Johanniswürmchen*; *Иванова хата Kerker, *m.* Zuchthaus, *n.*

H. 95. *a.* des Eidams.

З'яяти, *v. n.* entgegengähnen; schnarpen, schnauben, keuchen; spreien, *TP.* 93. *Pa.* I. 383.

Иванок, -нка, св. Иван кров Нартен, *n.* (*Hypericum perforatum*); — Иванець Geschenk von der Johannis-Messe; Иваніки, *pl.* Art Pilze (*Фр.*). Иванчик, *m. dim. s.* Иван; 2) Art Vogel. Ивасик, *m. dim. s.* Иван; 2) *Trifolium montanum*, *Лис.*

Ивер, *m.* Span, Hobelspan, abgesprungenes Stück beim Holzhaaken.

Ивиль, ивова, ивола, ивола, *f.* ивол, *m.* Rurol, *m.* (*Oriolus galbula*). Ивилга, *f.* Mistel, *f.* (*Viscum album*), *B.*

Ивка *f.* *v.* Ильць.

Ивяк, падух-, *m.* Wollweiden-Furohtkäfer, *m.* (*Galleruca capreae*).

Игі, игіи! *inf.* на когось über jmdn! Игла, (игла = гбола) *f.* Nähnadel, *f.*; Dorn, Stachel, *m.*

Иглань, *f.* Echinus, (Art Seeigel). В. Иглаця, *f.* (bewegliche) Leiste, breitere Sprosse in der Wagenleiter, beim Joche, bei der Egge etc.; 2) Webernadel; 3) Meernadel, *f.* (*Syngnathus acus*). Иглобий, *a.* -е дерево Nadelbaum *m.* holz, *n.* [(Echinodermata).

Иглоськірці, *pl.* Stachelhäuter, *pl.*

Игнат, Игнатій, *m.* *v.* Гнат.

Игольнич, *a.* Nadel-, *Пар.*

Игольнич, *f.* Nadelbüchse, *f.*

Игольчатий, *a.* nadelförmig, *Пол.*

Игольщик, *m.* Nadler, *m.* Под.

Играль, *m.* Spieler, *m.* *Mi.* II. 108.

Играшка, (*d.* игральщчка) *f.* Spiel, *n.* * Spielzeug, Spielwerk, *n.*

Игрень, -еня, *m.* Spieler, Spielmann, *m.*; 2) Sturmwind, Wirbelwind, Huragan, *m.* *C. I.* 74 (als Beherrscher der Steppe); 3) *N. e.* Berges.

Игривий, *a.* spiellustig; possierlich. Игрище, *n.* Lustort, Spielort, *m.* *C. I.* 218; 2) Spiel, *n.* II. 28.

Игрівшище, *n.* Spiel, *n.* *У.* Tummelplatz, *m.*; 2) *N. e.* Berges.

Игрюлюбийий, *a.* spiellustig, *Ф.* Игрунка, *f.* Seidenaffe, *m.* (Hapale Jaochus) *Вол.*

Игруша, *f.* *Ч. V.* 635 *v.* Груша *Ог.* 54. Игумен, *m.* Prior, Abt, *m.* [ігуменос]

Игуменьство, *n.* Abtswürde, Ab-Игуменя, *f.* Aebtissin, *f.* [tei, *f.* Ид. (л') *praep.* mit dem *Dativ.* *Гол.*

ep. 34. *Ог.* 55. 190. zu, gegen, nach, wärts, in; ид хати іде er geht nach Haus, иді д' хати geh' in die Hütte (nach Hause); д' міні zu mir; ид сáходони westwärts. *Mi.* IV. 622—624

Идея, идея, идея etc. *s.* Ідея etc. Идосі, *adv.* *K.* bis jetzt, bis nun zu.

Иду, (иду), идеш, иде etc. *praes.* *s.* Иті; *plc.* идучий gehend.

Иже, *n.* *N.* des Buchstabens И.

Ив, *praep.* *s.* 3, *c.*

Ив-; das Fehlende *s.* unter Ис-, З-, С-.

Ивавийтель, *m.* Retter, Erretter, Befreier, *m.*

Иванити, ивавлияти, *v. a.* retten, erlösen *P. I.* 56 *v.* Збавити *Ог.* 54.

Иваняти, *Epf.* 52 *v.* Ибавити.

Иворонь? *Шог.* 154. [ти ся]

Ивотти, ивувати, *v. a.* *s.* Позову-Ивевлб. *impers.* ist gelungen, ist vonstatten gegangen.

Ивелити, *s.* Звелити *P. I.* 81.

Иверг, *m.* Auswurf, *m.* *Кв.* * *У.*

Ивергнутти, *v. a.* (*B.*) abwerfen, niederwerfen. [gewunden, gekrümmt.

Ивилыстий, *a.* (*adv.* *Ч.* II. 658)

Ивиана, *f.* *V.* Entschuldigung, *f.*

Ивинити, ивиняти, *v. a.* entschuldigen, rechtfertigen.

Ивидати, *v. a.* auskundschaften, *II.*; ergroben, erfahren *III.* I. 390.

Ив-відтам *adv.* von dort, von dorthier. Ив-відтіль, *adv.* von hier, von da.

Ивик, *adv.* immer, *Лесч.* [р. 34. *Ф.*

Ивир, дивир, *s.* Звир, *g.* звору *Гол.*

Ивирити, *v. a.* verificieren, *Пар.*

Ивобидити, ивобиджати, *v. a.* *Кс.* Unrecht jmdm zufügen, jmdn beleidigen. Ивобити, *v. a.* *P. I.* 20 abschlagen, *v.* Збивати.

Ивображене, *n.* Darstellung, *f.*

Ивобразити, *v. a.* (bildlich) darstellen, *К.* [nen, erwerben.

Ивобрести, ивобрити, *v. a.* gewinnen, *Кв.* 241 — на те darauf einwilligen.

Ивдати ся, *H.* 156 *v.* Здати ся, вдати ся scheinen.

Ив день-години, seit dieser Zeit. Ивдержати, *v. a.* *Ч. V.* 1157 aufwenden auf etw., etw. erhalten.

Ивдружити ся, *Ч. IV.* 61 Ehebund schliessen. [59 Mitleid bekommen.

Ивжалити ся, ивжалувати ся. *P. I.*

Ивжарити, *v. a.* rösten, braten.

Ивживати, ивжити, *v. a.* *vik* verleben *Кв.* 81; 2) — ся *К. I.* 173 im Lebenslauf ausarten, kleiner, winzig werden, eingehen.

Ивискати, *v. a.* ansündig machen. И'в'вджати, *v.* З'в'вджати *P. I.* 81.

Ив'исти, *v.* З'исти. [altersher.

Ивконече, (иск-) *adv.* *Кс.* 225 von Ивлэяти, *v.* Злэяти.

Ивлэяти, *v. a.* *III.* I. 180 *v.* Злэяти.

Ивлэха, *adv.* *Кс.* (82) *IV.* 170?

Ивлэшкою, *adv.* im Ueberflusse, mit Wucher. [leer werden.

Ивлэжити, *v. n.* *H.* 39 menschen-Ивмэні. *pl.* (*Веч. I.* 222) *s.* Штаня.

Ивмэчати, *v. a.* *M.* II. 91 bemerken, wahrnehmen, beobachten.

Ивмэрок, *m.* Pod. Ermüdung, *f.*

Ивморозок, *m.* Reif am Boden od. *Gras, m.* (*Rosm. n. zem. s.* 25). [(ся) *II.*

Ивнапастити ся, *v.* Занапастити

Ивнеб'ути ся, *Ме.* 360 von Gram verzehrt werden, dahin schwinden, *v.*

Знеб'ути ся *Пот.* II. 24.

Ивнитити ся, *v.* Знитити ся.

Ивнів, *Ос.* (62) *VI.* 55, инов, инову *M. adv.* wiederum.

Ивнжати, *v. a.* verweichlichen.

Ивнуда, *f.* *Ч. V.* 277 *v.* Нудга, ск'ука.

Ивнурене, *n.* *v.* Змрене, *B.*

Ивнурити, ивнурити, *v. a.* abmaten, erschöpfen, abmergeln, *v.* Знурити.

Ивняти, *v. a.* річ *v.* Зняти.

Изо, *v.* Ис, З-.

Из-окла, *adv.* Ч. 459 von aussen.
 Изопёрти, *v.* Спёрти.
 Изостріти, *v.* Зостріти.
 Изпáр. *m.* Ausdünstung, *f.* К У. [Brut, *f.*
 Изпáрище. *n.* К У. Ausdünstung, 2)
 Изпáшений, *ptc.* gemästet, 3z.
 Изпáдрáду, *adv.* nach der Reihe,
 Шог. 107. [(aufeinander).
 Из-пáдтишкá, *adv.* Кв. 262 ruhig
 Из-пóвиду, *adv.* äusserlich, Пол.
 Изпóтиньгá, *v.* Спóтиньгá Зак.
 Изпустóшáлий, *a.* veródet.
 Изрáд. *a.* Зап. Вер. I. 27, *v.* Рад.
 Изрáда. изрáдниця ИГ. изрáжáти
 ИГ. etc. *v.* Зрáда etc.
 Изрéчий *a.* Ме. 164 *v.* Грéчий
 Изрівня́ти ся, *v.* gleichkommen. [м.
 Изрístь. *f.* Kol I. 107 *v.* Зрier. Wuchs,
 Из-рóду но — *adv.* von Geburt, le-
 benslang, im ganzen Leben nicht, gar nicht.
 Изрóстý нарóстáти. *v.* *n.* hervor-
 wachsen, entspringen; изрóщений *ptc.*
 М. II. 182 aufgewachsen, aufgezogen
 Из сéрдця *adv.* aufgebracht, zornig
 Изсливнóти *v. n.* vergehen, schwin-
 den; weghaueu. [fassen.
 Изсóвитувати. *v. a.* Rathschluss
 Изстáрти ся. *v.* Зостáрти ся
 Изсякáти изсéкнути *v. n.* versie-
 gen, entkráftigen. [wahnsinnig; Зумáти
 Изумлéний. *ptc.* У. bewundern,
 Изумрáд *m.* удивний удний *a.*
v. Смáрад etc. [beschreiben.
 Изурóчити. *v. a. v.* Урочáй Кá
 Изучáти ся, М. *v.* Учáти ся.
 Изцáлáти. (-лáти). *v. a.* heilen.
 Изчернóти. *v. a.* ausschópfen.
 Из'ява. *f.* ПУ. Erscheinung, *f.*
 Из'ян. *m. gr.* Ко. 141 Verlust, Scha-
 ден, *m.* (Мак. I. 13 из'ян).
 Иймáти, *Gr.* 71 *v.* Имáти.
 Ийнáти. (áняти). *v. n.* ири кому
 jmdm Glauben schenken, Zutrauen zu
 jmdm fassen; — ся sich treffen Ог. 55.
 Ийтá. Ке. 160 *v.* Итá.
 Ик. *praep.* mit dem *Dativ.* *v.* Ко, к (къ)
 Ог. 55. 189—190, ик сьвáту. ик прáвни-
 ку (щось добóти) für das nahende Fest
 — Ке. 244. 246. Мi. IV. 622—624.
 Икáвка, *f.* das Aufstossen, Ge-
 schluchze, *n.* Зак; 2) Bertergoa incana.
 Иквá, *f.* rechts. Nbf. des Стир.

Йкий, *a. v.* Який, Ог. 57.
 'Икли. *pl. v.* Кло, *pl.* клá und кли.
 'Икнути ся йкáти ся aufstossen (vom
 Geschluchze) den Schlucken haben (wo-
 bei man von jmdm gedacht wird С. I. 89.
 Икóна, etc. *v.* Ікóна.
 'Икра, йкриця, *f.* Rogen, Laich, *m.*
 2) йкра Grundeis, *m.* Иар.
 Икрéць. *v.* икрáк, *m.* Rogner, *m.*
 Икрáнка. *f.* Insectenei, *n.*
 Икрáсти й. икрáний, *a.* viel Ro-
 gen enthaltend; eiertragend.
 Икрáти ся. laichen.
 Иль (ýли) † У. oder.
 Ил, *m.* Thon; Schlamm; — сільний
 Sälzthon, *m.* В. [terschiefert, *m.*
 Илáк, *m.* Schieferthon, Brand, Крáу.
 'Ильвá, *f.* Wgr. VI. *v.* Львóця.
 Ильвóв = Львóв.
 Илевáй мiсяцá. Monat Juli.
 Ильм. *m.* Ф (Ир. III. 348) йль-
 ма. ильмáна. *f.* ильм. ильмáк. иль-
 нýк. *m.* Ulme, *f.* (Ulmus montan).
 Ильóць. -цáя *m.* Ackerschaftalm,
m. (Equisetum arvense).
 Ильóська. *f.* *v.* Юлькá.
 Илóй, Ильóб. *m.* Elias. [roderGouv.
 'Ильмóнь Ильмóр. *m.* See im Nowho
 Ильмóвий. *a.* — дéрво *v.* Ильм.
 Ильничóк. -чáм Nbf. des Стрий.
 Ильнуáне. *n.* К. *v.* По-навáльне.
 Ильнувáти. *v. n.* *v.* По-навáльне
 хáдáти.
 Ильнийний *a.* leinen, Ог. 54.
 Иловáна. *f.* Letten, *m.* Иур.
 Иловáтий. *a.* -а землá schlammí-
 ger Boden (В.). [der Achselhöhle.
 'Ильтицá. *pl.* Hemdwickel unter
 Ильцé, *n.* *v.* Сосóнка т.
 'Ильцá. *f.* linker Nbf. des Чéремóш ч.
 Ильчáстий, ильчáтий. *a.* leinen.
 'Ильще, *n.* Irrlicht, Irrwisch, *n.* В;
 2) Leuchtkäfer, *m.* (Lampyrus noctilu-
 ca), Ог. 54. [rosoma), *v.*
 'Ильщиця, *f.* Feuerscheide, *f.* (Пу-
 'Ильк. *m.* Schlammfliege, *f.* [f. (Lutaria).
 Илáнка, (Sialis), *f.* Schlamm Muschel,
 Имáти, имáти. *v. a.* fangen, fassen,
 ergreifen; 3) — ся Feuer fangen, sich
 anzünden; б) когó по бécядi jmdn nach
 der Rede erkennen; имáсь ся когó тý-
 по наука will nicht verfassen, *vgl.*
 Брáти ся, вáяти ся *Gr.* 57.

Имáчка, *f.* Assentierung, *f.* [offic.).
 Имбóр, *m.* Ingwer, Enfer, *m.* Zingiber
 Имéла, *f.* *v.* Омелá. [fest, *n.*
 Именáни, *pl.* Namensstag, *m.* Namens-
 Именáник, *m.* III. именáниця. *f.*
 He. einer (eine) der (die) seinen (ihren)
 Namenstag feiert. [nativus).
 Именáтельний, *a.* пáдеж Nomi-
 Именáтий, *a.* namhaft, angesehen,
 hervorragend, berühmten Namens.
 Именáто, *adv.* *v.* Именно.
 Именé, *n.* *v.* Имина.
 'Именний, *a.* спис Namen enthal-
 tend; ýменно, *adv.* namentlich, insbe-
 sondere Ке. 282; wahrhaftig 329; aus-
 drücklich; а ýменно und zwar. [Тевкó.
 'Именник. *m.* gleichen Namens ПУ. *v.*
 Именнá, (ýм-), *n.* *v.* Имá Р. I. 131.
 Именóване, *n.* Ernennung, *f.*; 2)
v. Молáтвини.
 Именувáти, *v. a.* ernennen, nen-
 nen, benennen; 2) *v.* Молáтвати дeтáну.
 Имжáти, (-áти). *v. n.* vom Staub-
 regen (имгá Ог. 54) дрiбен дóщик
 имжáть Ме. 270.
 Имáти, *v. a.* — ся *v.* Имáти (ся);
 2) mit dem *Infinit.* anfangen, Фр; — ся,
 нáти ся М. II. 103 trachten, streben;
 имéть ся щось комусь (з В. кóристь)
 jmd hat etwas für sich К.
 Имина, *n.* das Haben, Besitzen, *n.*;
 2) Habe, *f.* Hab' und Gut, bes. das Vieh.
 Имити, † У. *v.* Мáти haben.
 Имлá, (мглá). *f.* Nebel, *m.* Ог. 54.
 Имнá, *n.* *v.* Имá. [Мi. II. 103.
 Имовiриá, *a.* leichtgláubig М. II.
 131; 2) wahrscheinlich, glaubwürdig,
 Имлáстий, *a.* nebelig. [(adv.).
 Имовiрнiсть, -ости, *f.* Glaubwür-
 digkeit, *f.* бóти у когó -ости Ог.
 (61) IX. 42 jmds Vertrauen besitzen.
 'Имоцá. *pl.* Habe, *f.* Ог. 99.
 Имстáти сп. *v.* Мстáти ся.
 Имф (ýмф), имéш (ýмéш) etc. mit
 dem *Infinit.* dient zum Ausdrücken des
 Futurums, *vgl.* -мв.
 Имхóвий. *a.* Flaumen.
 Имчáти. *v. a.* forttragen; имчáти
 schnell gehen lassen Ог. 54
 Имшенáк. *m.* *v.* Ошáний.
 Имшáнэ. (эм-) *n.* *v.* М х *Gr.* 19.
 Имá, г ýмони *n.* Нам; *m.* [нозáне 2).
 Имянáни. *pl. s.* Именáни; 2) *v.* Имé-

Имянáтий, *a.* ИГ. *v.* Именáтий.
 Инáдий, *v.* Инде.
 Инáкий, ИГ. инáкший, *a.* ander,
 ein anderer; инáко М. II. 103 К. инáкше,
 инáчий М. II. 197 *adv.* anders.
 Инáчити, *v. a.* anders machen, ändern.
 Инáш, *m.* Гол. III. 492 Jüngling,
m. [jinos].
 Инбáрéць, -рцá, *dim.* *v.* Амбáр.
 Ингýл, *m.* links. Nbf. des Бог.
 Ингулéць, -цáя, *m.* rechts. Nbf.
 des Днiпрó.
 'Инсер, *m.* Bohrer zum Spundloch, *m.*
 Инсерáш. (ен-), *m.* Bestechung, *f.*
 Gr. 19. [индóк, *m.* Truthahn, *m.*
 Инд, Гол. III. 101. индик (ен-),
 'Инде, *adv.* anders, sonst, ein andermal,
 Алáнде — инде Км. einmal — das andere
 Mal, hin und wieder, bald — bald; manch-
 mal; инде-ж Км. anderswo, anderwärts.
 Индимáна, *f.* nöthige Sache.
 Индичá, -áти, *m.* Junges vom Truthahn.
 Индýчий, индýшчáчий, *a.* des
 Truthahns. [geben, zornig werden.
 Индýчити ся, wie *v.* индик sich
 'Индичкá, *f.* Weibchen vom Trut-
 hahn, *n.* [менéць liegt.
 Инéва, *f.* Fluss an dem die St. Кре-
 Инéй, *m.* Reif, *m.* (gefrorener Thau).
 Иневáтий, *a.* bereit.
 Инклóв. *m.* Zaubermünze, welche
 zu ihrem Besitzer immer zurückkommt
 u. ihm zur Bereicherung hilft.
 'Инкол, *m.* Р. I. 63 Unke, Feuer-
 kröte, *vgl.* Пфнýкло. [wann III. I. 218.
 'Инколá. *adv.* dann und wann, irgend-
 'Инкотри́й, *a.* Лeвч. *v.* Инчий; 2) *v.*
 Дeкотрий.
 Иннóрич, *f.* Пар. *v.* Инбeкáв.
 Инносéвний, *a.* Иар. ágürlíoh.
 Инó, (ýнó) *adv.* nur, bloß.
 Инóвiрний, *a.* иновiрець. -рцá,
m. andergláubig; ehem. Dissident.
 'Инодi. ýнодi. Ке. 268. *adv.* zuwei-
 len; по ýнодi (Ф). [м. ГШ.
 Иновéмeць. -мця. *m.* Ausländer.
 Иновéмний, *a.* ausländisch, fremd,
 Иновéмщина, Ausland, *n.* Fremd-
 е, *f.* К. [кáня, *f.* Nonne *f.*
 Инóк. *m.* Mönch; Einsiedler *m.* инó-
 Пномóвний *a.* anderssprachig,
 fremd, He
 Инбeсe. инбeсe. *adv.* Ко. 172 *Gr.* recht

wohl, gut, einverstanden; 2) с. Бай-
дуже Зак.

Иноскѣа, *m. B. Allegorie, f. [ГШ].*
Иностраннѣй, *a. ausländisch,*
Иноходецъ, -дця, *m. Passgänger,*
Zelter, *m. Mak.*

Иноческѣй, *a. Mönchs-, mönchisch.*
Иночество, *n. Mönchsstand, m.*
Мönchthum, *n.*

Иношѣ, *pl. Top. s. Свѣтачѣ, vgl. Інок.*
Инозвѣчнѣй, *a. K. s. Иномовнѣй.*
Инслѣа, *f. s. Анталюв.*

Инцѣнѣти ѣ, *a. äusserst scha f, bis*
sig, (бѣт. осѣ. гѣдина etc. (Ф.).

Инцимовнѣсть, -ости, *f. He. (Пр.*
IV. 199) Sprachenunterschied, m.

Инциѣй, инциѣй, *a. ander, der an-*
dere; — бувѣа велѣкѣй einige sind
grose, (B.); mancher. [Инак, инѣкшѣй.

Иншѣк, *adv. иншѣкѣй, (ен-) a. s.*
Иншѣсть, -ости, *f. He. Besonder-*
heit, Eigentümlichkeit, f.

Ин'ѣк, *adv. M. s. Инѣк*
Инциѣкѣй, *a. Ос. (61) VII. 34 s. Дѣкѣй.*

Инциѣстѣй, *a. ВВ. bereift, mit Reif*
Йов, *m. Hiob. [bedeckt.*

Йовхѣм, = Ефимѣй, *Зак.*

Йогѣ = аго, *Genit. u. Accus. v. Вин*
Ог. 62. чѣм йогѣ як — ? wie? Ог. 176.

Йодѣн, *v. Едѣн, одѣн.*

Йоѣ! *int. au weh! o weh!*

Йоѣк, *m. gew. pl. Wehgeschrei, m.*

Йоѣкѣти, йоѣкѣнути, йоѣкѣти,
v. n. „an weh!“ schreien, wehlegen.

Йоѣлик, *m. verzagter, leicht lam-*
titirender Mensch, (Ф.). [(Sylvia rufa).

Йоѣчик, *m. kleiner Weidenzeisig*

Йоѣкѣти, *v. n. schlagen (v. Herzen) Kв.*

Йоѣмѣк, *f. s. Пѣголѣок: Mütze, f.*

Йоѣмѣкѣ, *m. s. Смѣтѣник. В.*

Йоѣлуп, (*aug. йолупѣа*), *m. Läm-*
mel, Trottel, Dummkopf, m.

Йоѣлупѣтѣй, *a. dumm, blödsinnig.*
Йон! *Ко. 8 da sieh! а ин же*
он Кух. Ос. (61) XI. 20 = а он же
он! 2) ach! + M. [вонѣ Ог. 60.

Йон, йонѣ, йонѣ, *v. Вин. вѣнѣ.*
Йонѣ, *m. Jonas, m.*

Йонѣя, йонѣскѣй etc. *s. Юнѣя.*

brauch kommenden Buchst. ѣ.

Йордѣн, etc. *s. Йордѣн etc. [Зак.*

Йорѣти ся, *sich spreizen u. werfen,*

Йорѣ, *Name des ausser Gebrauch*
kommenden Buchst. ы.

Йорш, *m. Ко. 36 s. Іж; 2) Kaulbarsch,*
m. (Acerina rossica). [Scherz treiben.

Йошкѣти, йошкѣти, *v. n. Зак.*

Йосѣф, Йосѣфа, *s. Іосѣф etc.*

Йпуть, *f. links. Nbf. der Сож.*

Ир, *m. Kalmus, m. (Acorus calamus).*

Ирга, *f. Stein, Quittenmispel, f. (Со-*
Ирдѣна, f. В. ? [toneaster vulg.).

Ирѣй, ирѣй, ирѣй, *m. Зак. s. Вѣрѣй.*

Ирѣнь, *m. s. Грѣбѣш.*

Ирѣнтѣй, *m. Кол. I. 34 s. Реѣнтѣй.*

Иржѣ, *f. s. Ржѣ; Иржѣтѣй, Ир-*
жѣти etc. s. Ржѣтѣй etc. Ог. 54.

Иржавѣць, -вцѣ, *m. Morast, m. Ог. 54.*

Иржѣй, *m. Leindotter, m. (Cameli-*
Ирѣна, f. Irene. [na sativa).

Ирѣця, *f. Wasserthier, Amphibium,*
n. Wgr.; Wassermolch, m. В; 2) alte
Нехе, Mak.

Ирлѣк, *m. Зак. s. Гѣрлѣа.*

Ирнѣк, *m. КУ. I. 224 gemeiner*
Kalmus (Acorus calamus); 2) Wasser-
assel, f. (Asellus) В. [ловнѣй, a. teuflisch.

Ирѣд, *m. Herodes; * Teufel, m. йро-*
Ирой, m. Heros, Held, m. [nig, m.

Ироль, крѣль, Ироль, *m. Ф. Erklö-*
Ирпѣнь, f. rechter Nbf. des Днѣпѣр.

Ирха, *f. gegerbtes Schaf. od. Bock-*
fell (ohne Haare). [aus Schafleder.

Ирхѣвѣй, (йршаниѣй, *a. aus йрха,*

Ирша, *f. Nbf. des Тѣторѣв.*

Иршѣни, *pl. иршѣнѣ, n. s. Хрѣ-*
стѣни Ог. 49. [Gouv.

Иса, *f. Nbf. der Велика im Witebsker*

Исѣя, *m. Jesaias. [stellen, verzerren.*

Искѣзѣти, *v. a. M. 243 verschleiben.*

Исковѣти, *v. a. P. II. 40 schmie-*
den, verfertigen. [дѣти?

Искѣдѣти, *v. n. Ч. I. 233 s. Шкѣ-*
Искорѣнѣти, v. a. sammt der Wur-
zel ausreisen, vertilgen. [Fünken, n.)

Искра, (*d. йскорка*), *f. Funke, m. (d.*
Искрѣвѣй, a. s. Яскрѣвѣй.

Искрѣвати ся, *sich verschönern;*
2) s. Красувѣти ся Л. 3.

Искрѣннѣй, *a. aufrichtig 2) adv.*
-no inständig (bitten).

Искрѣнцѣй, *pl. Kiese, Pyrite, pl.*

Искрѣстѣй, искрѣннѣй *He. искрѣ-*
стѣй М. III. 87. a. funkeln, funken-
sprühend, helleuchtend.

Искрѣти, *v. n. und — ся funkeln,*
Funken sprühen, M. II. 194.

Искромѣтнѣй, *a. funkensprühend*

Искупѣтѣль, *m. Erlöser, m. [КУ.*

Искѣс, *m. Probe, Prüfung, Cm.; 2)*
Versuchung, f. He. [führer, m. Кв. 84.

Искусѣтель, *m. Versucher, Ver-*
Искусѣти, v. a. versuchen, ver-
führen.

Искуство, *n. Kunst, f. К.*

Искушенѣ, *n. Versuchung, f. Кв. 184.*

Иснѣй, *a. Зак. s. Истнѣй.*

Испѣстрѣти, *v. a. В. bunt machen;*
verunstalten.

Испѣт, *m. Prüfung, f. — тягнути*
die Nachforschung weiter führen.

Испѣтѣвѣй, *a. Prüfungs- [ohen.*

Испѣтувати, *v. a. prüfen; untersu-*
Испѣльник, m. s. Спѣльник, Зак.

Испѣвѣдѣ, *f. s. Спѣвѣдѣ; Beken-*
nis, n. Кв. 55.

Испѣвѣднѣй, *a. He. Beicht-*

Испѣвѣсти, *s. Вѣповѣсти; — ся*
s. Прѣвѣти ся.

Испѣвѣти, испѣвѣти, *v. a. au-*
erfüllen; дѣшу Кв. 139 das Herz, den
Geist befriedigen; ausführen; испѣвѣ-
мѣй ptc. Пол. ausführbar.

Исполѣн, *m. gr. Riese, m. К.*

Испрѣвѣдѣ, *adv. s. Спрѣвѣдѣ.*

Испрѣвѣннѣй, *a. s. Спрѣвѣннѣй P. I.*
60; -е ийско геубѣ, geschult. [Ш. II. 51.

Испрѣвѣник, *m. Kreishauptmann, m.*

Испрѣвѣти, *v. n. комусъ защѣсѣ Гол.*
III. 473 Kunde bringen; Rath schaffen.

Ист, *m. мета. f. Кв. 154 истѣ, n. Кв.*
Capital, n.; 2) Wesen, n. Пот. II. 24.

Истѣскѣти ся, *s. Обносѣти ся.*
herunterkommen. [s. Итѣ.

Истѣй, истѣй, *Век. I. 160. 161. 237.*

Истѣзна, *f. Lic. die gesuchte Summe.*

Истѣй, *a. He. s. Истнѣй.*

Истик, (ѣстик) *m. Pflugreute, f.*

Истина, *f. Wahrheit, Wirklichkeit,*
f.; 2) Capital, Stammgeld, n.

Истиннѣй, (-иннѣй), *a. wahr, wahr-*
haft; истинно adv. wahrhaftig, wirklich
R. 67; 2) истиннѣ, n. a. s. s. Истина 2).

Истѣчѣско, *n. Stiel des истѣк, m.*

Истѣка-кѣстка, *H. 237 s. Кѣстка*
ѣ мѣстка. [f. Пол.

Истѣлѣнѣ, *n. Verwesung, Zersetzung,*
Истѣлѣти, истѣлѣвати, s. Зотлѣти.

Истнѣй, (-ий), *a. wahrhaftig, wirklich,*
leiblich, echt; eindringlich, lebhaft; У. М.;
истнѣ Wgr. 130. [Wesen, n. Substanz, f.

Истнѣсть, -ости, истнѣта, *f. Шар.*

Истнѣванѣ, *n. a. das Bestehen, d.*
Existieren, d. Dasein. [sein, existieren.

Истнѣвати, *v. a. bestehen, vorhanden*

Истѣвнѣа, *f. Ф. s. Истина 2).*

Истѣвнѣй, *a. sicher bekannt, un-*
zweifelhaft.

Истѣма, *f. Ermüdung, f. Левѣ.*

Истѣта, *f. M. I. 99 Wesen, n. Natur, f.*

Истрѣтонѣкѣ, *f. дѣм, s. Стрѣта Л. 64.*

Истрѣтѣль, *m. Zerstörer, Ver-*
nichter, m. К.

Истрѣтѣй, *v. a. s. Стрѣтѣй; 2) aus-*
geben, verschleudern, verthun, Кв. 327.

Истѣкѣн, *m. Götzenbild, n. III. II. 179.*

Исѣс, etc. *s. Исѣс etc.; Исѣсѣк В.*
Christkindl, n.

Исѣщѣй, *a. TP. 5. 91 jetzt seiend,*
gegenwärtig, jetzig, Zeitgenosse, m.

Исѣд, *m. нѣч на исѣдѣ die Nacht*
ist auf der Neige, ist bald zu Ende.

Исѣлѣнѣ, *n. К. Heilung, f.*

Исѣлѣтѣль, *m. Heilkünstler, Arzt.*

Исѣлѣти, (-ѣти), *v. a. heilen.*

Исѣ-, s. Сѣ-, III-.

Итѣж, *m. Etage, Stockwerk, n.*

Итѣ, *v. n. [praes.: идѣ, идѣш, etc.*
praet. sgl. ишѣв; pl. ишѣлѣ] gehen, kom-
men; — за кѣм jmdm folgen; — за
чѣмѣсѣ sich, nach etw. richten, wovon
abhangig sein Гл. 65; — за корѣ за-
муж heiraten; — на прѣсѣгѣ Sturm
laufen; — на вѣрту auf die Waage
ziehen; im Kartenspiel: anspielen, mit-
spielen; идѣ емѣ на ѣсѣмѣй рѣк hat
das achte Jahr angefangen; то так не
идѣ das geht nicht, geht nicht an, das
sobiekt sieht nicht; о тоѣ менѣ идѣ
darum geht es mir; цѣна идѣ в горѣ
(до горѣ) der Preis steigt. vgl. Ходѣти,
итѣ; итѣ конѣм, верѣом, reiten od. das
Lastpferd führen.

-нци, Італіянин, *m.* Italiener, *m.* Італіанка, *f.* Italienerin, *f.*, італійский *a.* италийisch, italienisch.

Іхана, *n.* в. Іаджене.

Іхати, [Іду, Ідеш ето.] *v. n.* в. Іадити;

* ой іхан-го! *Мж.* hol' ihn der Teufel!
Іспанія, *f.* Spanien, *n.* Іспанець, *m.* Spanier *m.* іспанський, *a.* spanisch.
Іщє, *v.* Єщє.

К.

К, zwölfter Buchstabe (Кáко).
К, [кз, ко, ку] *praep.* mit dem *Da-tiv.* bezeichnet: *a)* Angabe des Ortes od. Gegenstandes, gegen welchen hin die Thätigkeit gerichtet ist: zu, an, hin, heran; ще й к томý noch obendrein, noch dazu; *b)* Bezeichnung der Zeit der sich eine Handlung nähert: к Великодню gegen, zu, um Ostern; ну тебє к бісу! zum Teufel mit dir, hol' dich der T., к мiаси прийті кому nach jmds Sinn kommen, jmdm gefallen, к воли кому бѣти zu willen jmdm sein; *vgl.* Ик, ид; *Mi* IV. 622—625. *Oz.* 189—190.

Ка' = *káa* (кáа) = *káje* P. I. 26.
Др. с. 4 er (sie, es) sagt *Oz.* 92. 94.

Ка = *kat.* in der Redensart ка зна' der Henker mag es wissen! *Oz.* 94.

I. Кабáк, *m. gr.* Schenke, *f.*
II. Кабáк, *m.* Kopf; 2) Kürbis, *m.* Зах.
Кабáка, *v.* Табáка,* кабáки дати кому §. jmdn strafen.

Кабáла, *f.* Kabbala, *f.* * Wahrsagen aus Spielkarten; класти кабáли Karten aufschlagen.

Кабала, *f.* † Verschreibung zum Leibeigenen; кабáльный, *a.* leibeigen.
Кабáлик, *m.* §. в. Клобит. калабáлик. [Хабалиць.

Кабалиця, *f.* Ф. (P.X. 134) в.
Кабалярка, *f.* Kartenaufschlagerin, *f.*
Кабáн, (*aug.* кабанюга) *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; *adj.* кабанячий. [мiастер, *m.* *Пис.*

Кабáр, *m.* Schweinhirt; Schwein-Кабарга. С. II. 151. 164. 165 кабарда. *f.* tatarisches Bismuthier.

Кабардянка, *f.* Mütze aus dem Felle der кабарда.

Кабáт, кабáтик, *m.* кабатáна, *f.* Jacke, *f.* Waffenrock, Wams, *m.*; 2)

weibl. (bunter) Unterrock (спідниця) *Ам.* 420; 3) кабáте, кабатáне, *n.* *coll.* Ф. Soldatenkleidung, *f.* [sohlagen (B.).

Кабáта пiтiй, *purzeln*, Purzelbäume
Кабатáрка, *f.* в. Табакэрка.

Кабатувáти, *v. n.* *impers.* -ѣ менi *Гол.* III. 237 es verdriesst mich.

Кабáч, (-áш), *v.* Калабáч. [fera].

Кабáчки, *pl.* Cucurbita *perso* (ovi-Кабáччик, *m.* Eigenthümer eines кабáк I. [I. geh.

Кабáшний (-áчн-), *m.* zum кабáк

Кабáщина, *f.* С. I. 87 *coll.* Schenken, *pl.*; Kneipwirtschaft, *f.*

Кабáза, *f.* Geldbeutel, *m.* (сарса).

Кабáан, *m.* в. Ходáк (Фр); 2) §. Armenier, *m.* [sohmáhen, *v.* Каваувáти.

Кавáувáти, *v. a.* (B.) verderben; 2) Кабáйця, *f.* Herd, *m.* III. II. 220.

Кабiж, *m.* К. II. 66 Raub, *m.* на-рби́ти каби́жу einen Raub begehen.

Кабáка, *ка́ока*, *f.* *dim* в. Капа, каптýр.

Каблiбн, *m.* Kabeljan, Stokfisch, *m.* (Gadus morghua). [Bogen, *m.*

Каблýк, *m.* bogenförmige Krümmung, Каблукóватий, *a.* bogenförmig, sichelförmig.

Каблýчка, *f.* Кч. 298 Ring, *m.*

Кабня, *f.* в. Кабáйця. [(Кáнка).

Кав! кав! *int.* vom Schreien der Dohle I. Кава, *f.* Kaffee, *m.*

II. Кава, *m.* M. III. 72 Knecht Ruprecht (e. Art Popanz).

Кавáлер. (-áлр), *m.* Junggeselle, ledigen Standes, Buhle, *m.*

Кавалерiст, *m.* Cavallerist, *m.*

Кавалерия, *f.* Cavallerie, Reiterei, *f.*; 2) Ritterorden, *m.* С. II. 85. 107.

Кавалерский, *a.* zum кавáлер geh.

Кавалéти, *pl.* Фр.?
Кáвалиць, *m.* grössere Partie Ochsen zum Verkauf auf dem Jahrmarkt.

Кавáлок. (*d.* кавáльчик), *m.* Stück, Stückchen, *n.* [reissen, stückeln.

Кавáлцювáти, *v. a.* in Stücke

Кавáлун, *m.* H. 238 Wanst, Dickbauch, *m.* (Kaldaun).

Кáверва, *f.* Ко. 231 *pl.* Ránke, Chi saen *pl.*; 2) Bubenstreich, *m.*

Кáвераник, *m.* Ránkemacher, Rabulist, Zungendrescher; Aufwiegler, *B.*; 2) der einen listigen u. muthwilligen Streich spielt *Кч.* 96; *fem.* кáвераниця, *Пис.*

Кáваа, *f.* das Schelten; Verleumdung; 2) Zerwürfuis, *n.* Hader, *m.* [causa].

Кавáувáти, *v. a.* schelten, schmähen; verleumdung; 2) *v. n.* sich beklagen, seine Unzufriedenheit kundgeben (B.).

Кáвид, -оду, *m.* Левч. в. Кóдло.

Кáвка, *f.* Пол. (*d.* кáвонька) Dohle, *f.* в. Гáлка I. 1).

Кáвкнути, *v. n.* crepiieren.

Кáвний, *a.* в. Кáльный. *Гол.* III. 362; *adv.* кáвно *ЗР.* I. 120.

Кавóвий, *a.* Kaffee.

Кáвон, *m.* в. Кáвун.

Кáворон, *v.* Гáйворон [ster, *f.*

Кáвониця, *f.* Пар. Kaffeeschwe-Кáвони, *v. n.* darben §.

Кáвсiкнути, *v.* Кáнкнути.

Кавýк, *m.* Зах. в. Мiшóк.

Кавýля, кавýлька, *f.* hakenförmig umgebogener Stock.

Кавýн, *m.* кавуняч, *n.* *coll.* P. II. 9. Wassermelone, *f.* (Cucumis citrullus).

Кавýники, *pl.* Зап. II. 566 = Кáвоньки *v.* Кáвка. [Räthsel].

Кавýрник, *m.* der Daumen (in d. Кáвуш, *m.* Ф. (Др. V. 218) hölzernes Geschirr, *v.* Кáлуш; Becher, *m.*

Сохпóркеле, *f.*

Кавчáти, *v. n.* kreischen, P. II. 190. Кáвчий кут. *N.* e. Berges.

Кавáдина, *f.* H. 181 *gr.* с. Говáдина 2).

Кавáр, *m.* Caviar, *m.*

Кавáрка, *f.* Kaffeesohnenkerin, *f.* Kaffeesádochen, *n.*

Кавáрник, *m.* Kaffeesieder, *m.*

Кавáрня, *f.* Kaffeehaus; Cafè, *n.*

Кáгáл, *m.* Kahal, *m.* (jüdisches Consistorium); кагáльный, *a.* vom кагал.

Кáгáлити ся, sich in lärmenden Haufen ansammeln, *Пис.*
Кáганець, -ница, (*d.* кáганчик)

m. Lampenbecken, *m.* Lampe *f.*; 2) Maulkorb, *m.*; 3) Isolator am Telegraphenpfahl, *m.*

Кáгла, *f.* Ofen; Ofenloch, *m.*

Кáгáлка, *f.* Verschluss der кáгла; Ofenfenster, *m.*

Кáгор, *m.* *N.* e. Berges.

Кáдь, *f.* в. Кáдка. [Кáдов 4].

Кáдавóбєць, -бєцá, *m.* H. 297. в.

Кáджене, *n.* das Räuchern.

Кáди, кади́вай, *v.* Кудá, кудá; кади́си кади́ий anderswohin.

Кáдик, *m.* Adamsapfel, *m.* (Knorpel der Lufröhre).

Кáдильний, *a.* des Weihrauchs, *K.*

Кáдильница, *f.* Rauchfass, Weihrauchfass, *n.*

Кáдыло, *n.* Weihrauch, *m.* Räucherwerk, *n.*; 2) Immenblatt, (Melittis melisophyllum). [Weihrauch streuen.

Кáдыти, *v. n.* räuchern; *кому́ jmdm

Кáдыб, -обу, *m.* в. Кáдов 6.

Кáдка, *f.* Bottich, *m.* Brau-, Maischbütte, Kufe, *f.*

Кáдний, *a.* rauohig, *Зах.*

Кáдоб, кáдовб, *m.* Sohnerfaoh, *n.*

Bansen, *m.* P. II. 144; 2) Stook, *m.*

Stookwerk, *n.* Пол.; 3) altes Fass, Aschenbehälter, *m.* С. I. 41 в. Кáдуб Левч.

4) Hinterleib, *m.* (abdomen) B.; Rumpf, *m.*

Кáдбля, кадыльчик, *v.* Кóдбля etc.

Кáдуб, *m.* в. Кáдовб; 2) —, каду́шка

в. Кáдка *Oz.* 166.

Кáдуф, (каду́к *Пис.* *m.* Teufel; 2) Henker, *m.* *Oz.* 166; 3) в. Дука, *Пис.*

Кáдуцкий, *a.* teuflisch, henkermässig.

Кáе, кáе = кáже (кавáти) *Oz.* 63.

Кáжáн, *m.* III. I. 81. в. Кóжáн.

Кáжанóк, -ник, *m.* Lederjacke, *f.*; 2) kurzes Pelz *Кч.* 85.

Кáжбá, *f.* *Mi.* II. 215 Erzählung, *f.*

Кáжний, кáждий, *v.* Кóжний, кóждий.

Кáа, *m.* *pl.* кáаи та перекаáи *M+Б.* 212 Gespräch, Hin = u. Herreden; 2) в. Сказ, сказанiйна Левч.; 3) пáньский — *Др. с.* 39 Strafe?

Кáвáльница, *f.* в. Проповiдница, *K.*

Кáвáн, (*d.* кáванóк, -бóк), *m.* Kessel; Topf, *m.* [2] —, кáван, *n.* Predigt, *f.* *K.*

Кáвань, *f.* Ко. 49 Vorherausgung, *f.*;

Кáванка, *f.* Ч. IV. 429?

Кáвáтель, *m.* *Гол.* Redner *m.*

Казати, (кажу, кажеш &), *v. a.* sagen, sprechen; 2) befehlen; 3) *v. Po-*казати: кажи сюда, кажишь с. zeig her etc. (*B.*); 4) meinen. *Пом.* III, 12. Казень, *m. Oc.* (62) VIII. 30 Merkmal, Anzeichen, *n. Index, m.*? Казенець, -ндя, *m.* von der kasná sustentiert, *Km.* [Aerarial-]. Казенний, *a. gr.* Staats-, Kron-, Казенщина, *f.* Staatswesen; Aerar, *n.* Казибрид, -ода, казидороба, *m.* Monat Februar. Казидерево, *m.* березник Birkenrin- denkäfer, *m.* (Eucotogaster destructor). Казимир, *m.* Störenfried, *m.* Казиплід, -оду, *m.* Вол. Eierschimmel, *m.* (Oidium). [gena, *Vol.* Казирожка, *f.* Art Balgpilz: Ony- Казитель, *m.* Пор. Verderber, *m.* Казити, (кажу, кажишь etc.), *v. a.* verderben, verstümmeln, bemakeln; zer- brechen (горнець, шюбу); 2) — ся aus- gelassen sein, muthwillig *v.*, toben, rasen, wüthen, *Пом.* III. 13. Казинка, *f.* *H.* 71 das Vergehen? Казка, *f.* Erzählung, Sage, *f.* Mär- chen, *n.* Fabel, *f.*; *opp.* zu писмо: лпше *n.* як казка das blossе Sprechen. Казкар, *m.* Ф. Sagen, Märchener- zähler, *m.* Казкоб, *m.* Kasimir. Казковий, *a. R.* sagenreich. Казна, *f.* Cassa, *f.* Aerar, *n.* (des Staates). [Гуи. Казити, *v. a.* strafen, ahnden, *Km.* Казниця, *f.* V. Strafanstalt, *f.* Zucht- haus, *n.* (lingszelle, *f.* etc. Казня, *f.* Фр. Gefängnisstube, Straf- Казоб, *m.* *v.* Казибрид. Казочка, *f.* дит. *v.* Казка. Казюка, (*d.* -ючка *I.B.*), казюка *Lic.* Blattlauskäfer, *m.* (Coccinella); 2) *coll.* Ungeziefel, *n.* *vgl.* Косячка. Казярка, *f.* Hürde, *f.* [Fessel, *pl.* Кайдани, кайдан, кайдата, *Lic. pl.* Кайзак, *m.* III. I. 240 Nordenmann, Kajsak, *m.* Кайла, *m. gew. pl.* (*d.* кайленя *Гол.* III. 232?) ungarischer grosshörriger Ochs. Кайлак, *m.* кайлаче *n. coll.* Krumm- holz, *n.* *v.* Лмака. Кайма, *f.* Шог. 69 zur Stickerei gehöriger Saum, Gebirg, *n.*

Кайстра, *f.* P. I. 28 grosse Tasche, Sack, *m.* *v.* Тайстра; 2) Tragmulde der Maurer, *f.* Кайся, *Imperat.* zu Кияти ся; кай- те ся люде! der gewöhnliche Stoss- seufzer der Huzulen. [Dreck, *n.* Кака, *f.* alles Unreine in *d.* Kinderspr., Какати, *v. n.* питя каку Stuhlgang verrichten, *Пом.* III. 31. Какачин, *m.* *N. e.* Berges. Како, *n.* *N.* des Buchstabens K. Кал, *m.* Koth, Schlamm, Schmutz, *m.* Калабай, *m.* Таугенichts, *m.* Калабалик, *m.* Gezänk, *n.* Hader, *m.* Калабания, калабатина, *f.* калабач (-аш), *m.* калабуха, *f.* *Ми.* II. 291 Pfütze, Lache, *m.*; 2) *v.* Кованя. Калаборці, *pl.* Stiefel mit aufge- schlagenen Röhren, *Kol.* I. 44. Калавур, *m.* = караул, Wache, Schildwache, *f.*; калавурний, *a.* *v.* Сто- рожевий. Калавурити, *v. n.* *v.* Сторожити. Калавурня, *f.* Wachtstube, *f.* *Пис.* Калагүвити, *v. a.* §. pfusohen. Каладник, *m.* unbeholfener, unwis- sender Mensch; Idiot, *m.* Калакалуша, *f.* *v.* Черемха, *Пис.* Каламага, *f.* Fischnetz: das Flock. Каламайка, *f.* buntes (gestreiftes) Wollenzug, Kalemank, *m.*; *adj.* кала- майковий aus K. [Brantweins. Каламанка, *f.* veräohlt. *Bein.* des Каламар, *m.* Tintenfass, *n.* Каламуть (Фр.), каламута, кала- мутня, *f.* *Kst.* das Trübe, trübes Wasser, trübe Zeit; Verwirrung, *f.* [rühren. Каламүтити, *v. a.* trüben, auf- Каламүтний, *a.* trübe, aufgerührt. Каландек, *m.* *v.* Полукінок, (*B.*). Каланниця, *f.* Фр.? Калантарити, *v. n.* *H.* 233 lang- weilig viel plärren. [161 Quarantäne, *f.* Калантйр, = карантйн, *m.* A-I Калан, *m.* ungr. *v.* Капелюх. Калацүтати, (-цүтати), *v. a.* um- рühren. Калацүтка, *f.* §. Rührbrei, *m.* Калат, *m.* Geklapper, Gepolter, *n.* Калатайло, *n.* Klapper, *f.* Калатати, калатити, *v. n.* klap- pern, plappern; 2) *v. a.* derb schlagen. Калач, калачик etc. *v.* Колач etc.;

калачики, *pl.* Malva borealis *Ks.* 194. Калашница, *f.* Weissbrodverkäu- fte, *f.* Кальбука, *f.* Krückenstange zum Herausziehen des Wassergeschirres aus dem Brunnen. [rantha galanga). Калган, *m.* Galgantwurzel, *f.* (Ма- Калганівка, *f.* Galgantwurzel- brantwein, *m.* Калданй, *pl.* *Лев.* Stellen, worauf vorjähriges Gras geblieben ist. Калёка, *f.* *v.* Мнюх. Калёндар, *m.* Kalender, *m.* Калёник, *m.* *Рус.* *Oc.* (61) XI. 27. *v.*? Калёник 1); 2) Callinicus. Калёничка, *f.* Nbl. des Сан. Калёта, *m.* Brotkuchen mit Honig bestriehen *Ч.* III. 259. Калёна, (*d.* -йнка) *f.* Schneeball, Schwellenbaum, Maasholder, *m.* (Vibur- num opulus); 2) *Ч.* IV. 443. 457 als Sinnbild der Jungfernschaft, *v.* Черчик *u.* Покрѣса; 3) * rothe Kuh; 4) *v.* Ку- лёна K. Калёник, *m.* Brotkuchen mit Beere- nsaft des Schneeballs eingemacht; 2) *v.* Калёница: адетвий Биг? *v.* ка- лёнику? als Verweis gegen Meineidige. Калёница, *f.* Grube unter der Bank, Gefäss & worin der weisse Lehm zum Tünchen gehalten wird. Калиновець, -ця, *m.* *N. e.* Berges Калиновий, *a.* des Schneeballs, aus Sch. [лёна 1). Калинок, -нка, *m.* *Wa.* 3 *v.* Ка- Калинянкй, *pl.* Art rother Aepfel. Калйта, (*d.* калитйна, калйтка), *f.* Geldsäckel, *m.* Börse; 2) lederne Um- hängetasche *Пом.* III. 31. Калйти, *v. a.* glühendweiss (roth) machen, glühen; Eisen od. Stahl här- ten; 2) mit Kalk od. Lehm (Kreide) weissen, tünohen. [pl. (Colepina). Калитянци, *pl.* Büchsenthierohen, Калйтка, *f.* *v.*? Стёжка *Oc.* (62) VIII. 15. Калйтник, *m.* *v.* Трясолюпки, *Vol.* 2) Dorfbriefträger, Postbote mit der калйта 2), *m.* Калйй, *m.* Kalium, *n.* *Пол.* Калйка, *m. f.* (*d.* калйчка vom kröp- peligen Kinde) Krüppel, *m.*; 2) *gew. pl.* *u.* *dim.* zusammenziehender Blätter-

schwamm (Agaricus stypticus) *Vol.* Калйкуватй, *v. n.* die Balge der Orgel treten [calcare]. Калйня, *Ч.* IV. 15 Zauberw. in *d.* Formel der Hebamme. [Dünger, *m.* Калйраси, *pl.* Schubkarren zum Калйцтво, *n.* Krüppelstand, *m.* Ver- stümmelung, *f.* körperliches Gebrechen; * elendes Fristen. [Kol. I. 123. Калйцүн, *aug.* калйчина *v.* Калйка 1) Калйч, *f. coll.* Krüppel, *pl.* alles Kröp- pelige, Verstümmelte, Verdorbene; Ver- krüppelung, Verstümmelung, *f.* *He.* Калйчити, *v. a.* verstümmeln, zum Krüppel machen; radebrechen. Калйя, *f.* *H.* 159? як — снйй. Калкйй, *a.* glühend, -а грань. Калькулювати, *v. a.* calculieren. I. Кальма, кальман, *m.* *v.* Носар. II. Кальмаф, *v.* Крѣпка (кайма) *Лев.* Кальман, *m.* Diener beim Holz- schlag zum Unterhalten des Feuers *u.* zum Kochen *Gr.* 21. [Meer mündend. Кальмиус, *m.* Fl. in *d.* Asoweche Кальний, (-льн-), *a.* kothig; schmutz- tzig *Лев.* Кальник, *v.* Калёник 2). Калогора, *f.* *N. e.* Berges. Каломүтен, *a. R.* *v.* Каламүтний. Калугёр, (-гёр), *m.* griechischer Mönch [καλόγυρος]. Калүжа, *f.* Kothlache, Pfütze, *f.* Калүжник, *m.* Iybius, *B.* Калүжниця, *f.* Wasserkäfer, *m.* (Hydrophilus) *Шол.* Калүш, *m.* Schnur, *f.* Seil, *m.*; 2) *v.* Ужёвка, *Gr.* 21; 3) Holzstüok in die Speichen eingelegt zum Hemmen (Bremsen), des Wagenrades. Кальций, *m.* Calcium, *n.* *Шол.* Калюга, Ф. калюжа, *f.* *v.* Калү- жа; *adj.* калюжий von, aus der *к.* Калюка, *f.* grundloser Koth. Калюх, *m.* Bauch, bes. Mastdarm, *m. pl.* Gedärme, *pl.* *v.* Келюх. [(буха). Калюбуха, *f.* *H.* 188 *v.* Калабания, Калйкати, *v. n.* plauschen, plärren, schwatzen *Max.* Калйти, *v. a.* besudeln, verunreini- gen, beschmutzen; 2) den Koth abwer- fen, scheissen. [шол, *m.* Калйфйор, *m.* Blumenkohl, Кар- Кам, *adv.* = чим, je: — бльше,

— д'ял, — раз & je mehr & Oz. 164.
Кам'як, *v.* Ким'як.
Кам'яи, *m.* Art Gewürz, *He.*
Каман'як, *m.* huzul. Mütze, Barett;
Hut, m. Ф. [(комарі).
Камарно́, *adv. vor.* viel Stechfliegen
Камата, *f. Ф.* (Лос. 74) Provision, *f.*
 Procent, *m. ?*
Кам'яче, *m. coll.* Abraum, *m.*; Abholz, *m.*
Кам'яші, *pl.* Gamaschen, *pl.*
Камба́ла, *ка́мбула*, *f. He.* Stein-
 butte, *f.* (Rhombus moeoticus).
Камев'яти ся, *Ко.* 8 Caprizen, Gri-
 massen machen.
Каме́йна, *f. v.* Ка́мінь.
Каме́нстіи́, *каме́нстіи́*, *a.* stei-
 nig, felsig.
Каме́ниця, *f.* Steinhaus, *m.* (auch
 aus Ziegel gemauert); 2) Rumex saxa-
 tilis; 3) *N. e.* Berges.
Каме́ничний, *a.* пан, — а панна.
 Besitzer (-in) einer каме́ниця 1).
Каме́ніти, *v. n.* versteinert bleiben.
Каме́нка, *f.* Nbf. der Па́та.
Каме́нована, *m.* Steinigung, *f.*
Каме́нопі́сь, *Пар.* каме́нотискар-
 ня, *f. Term.* Lithographie, Steindrucke-
 rei, *f.*; 2) —, каме́нотиск Steindruck, *m.*
Каме́нопісе́ць, —ця, *m.* Litho-
 граф, *m.*; каме́нопісний, *a.* lithogra-
 phisch, *Пар.*
Каме́нува́ти, *v. a.* steinigen; 2) *v. n.*
 unbeweglich wie ein Stein tráge liegen.
Каме́нюка, *f. aug.* каме́нюче, *n.*
coll. Less. *v.* Камі́няче.
Каме́ня́р, *m.* Steinmetz, -schleifer,
 -brecher *m.*; *adj.* каме́ня́рський.
Каме́ня́рство, *n.* Steinhauerarbeit,
 Steinmetzenkunst, *f.*
Ка́мера, *f.* Camera, Kammer, *f.*; *adj.*
 ка́меральний Cameral; камералісти́чний
 cameralistic, *Term.*
Камеральщина, *f.* Kammergut,
 u. Staatsdomäne, *f.* [М+Б. 302.
Ка́мва, *f. v.* Ка́бва; 2) diebische Beute
Каміла́вка, *f.* Kalotte, Scheitel-
 kappe, *f.* -ка́ррчен, *n. He.*
Камі́лики, *pl.* Lederabschnittel zu
 Absätzen, *Ч.* VII. 575.
Каміва́лька, *f.* Kamisol, u. Weste, *f.*
Ка́мінь, (*d.* ка́мінець, -нці́, ка-
 мі́нчик) *m.* ка́міне, *n. coll.* Stein, *m.*
 (*d.* Steinhoben); *mlin* на два ка́мєні

mit zwei Mahlgängen; ка́мінь й вода́
 = як к. в вода́ ist so ganz verloren
 gegangen wie ein Stein ins Wasser ge-
 worfen; Steinkrankheit; * алба́йй & на
 ве́лікий — ein Erdzieb etc.; 2) Ge-
 wicht von 36 Pfund.
Ка́мінка, *f.* Steingut, *m.*; 2) — кунá
 Steinmarder, *m.* (Mustela foina).
Ка́мінний, *a.* steinern, Stein-; -e
 просо́ Аокер-Steinsame, *n.* (Lithosper-
 mium argense) *Вол.*
Камі́ннийк, (-йчо́к), *m.* (-йчка, *f.*)
 Steinschmätzer, *m.* Saxicola (Braun-
 , Schwarzkehlehen: бурошійка, черно-
 шійка *Пол.*) [Mauger, *m.*
Камі́ньщик, *m.* C. II. 127 *v.* Камен'я́р,
Камі́ніче, *n. coll.* *v.* Камі́не, ка́мінь.
Ка́мка перло́ва *Me.* 333?
Ка́мний, *a. v.* Ка́лний.
Ка́мошний, *a.* *He. v.* Ко́мйшний.
Камра́т, (камерáт *Gr.* 47) *m.* кам-
 ра́те *n.* und *coll.* Kamerad, *m.*
Ка́муа, на — розпа́сти *Ф.* in kleine
 Stücke zerfressen.
Каму́ля, *f. N. e.* Berges.
Камфо́ра, *f.* Kampfer, *m.*
Камфо́ривка, *f.* Kampferspiritus, *m.*
Камфо́рове́ць, -вця, *m.* Kampfer-
 baum, -lorbeer, *m.* (Laurus camphora);
adj. камфо́ровий. Kampfer-
Камчу́г, *m.* Wiesengraute, *f.* (Tha-
 lictrum minus).
Ка́мний, etc. *v.* Ка́мінний.
Камя́ничин, *m.* Zap. *Ver.* I. 11.
Bein. des Турч'яи *k.* der in Steinhäu-
 sern wohnt; камя́нцан'яи, *gsw. pl.* Ч.
 III. 313 —
Ка́мянка, *f. Bein.* eines natürlichen
 Felsenbrunnens; 2) *pl.* Art harter Bir-
 nen; 3) Preiselbeeren, *pl.*
Ка́нава, *f. АД.* II. 38; *канáл*, *m.*
 Canal, *m.* Gosse, *f.*
Каналіва́ція, *f.* Canalisation, *f.*;
 каналіва́вати, *v. a.* canalisieren.
Канáлія, *f.* Canaille, *f.* nichtswür-
 diger Mensch.
Канáльський, *a.* — похóд der Gang
 zum Graben der Canäle; 2) Canaille,
H. 253; * schwer u. schmähhlich *K.*
Канáпа, *f.* Canapee, *n.*
Кана́р, *m.* канаре́чне сі́мя kanari-
 sches Glanzgras (Phalaris canariensis).
Кана́р, *m. coll.* Schöpsе, *pl. Bev.* I. 238.

Канарі́ха, *f.* Weibchen des канá-
 рок 1). [gelo.
Канарко́вий, *a.* ко́льор kanarien-
Канáрок, (канара́шок), -рка, *m.*
 Kanarienvogel, *m.*; 2) Art früher klein-
 körniger Hafer. [sein fristen.
Канáрхати, *v. n.* elend sein Da-
Канастáс, *v.* Иконста́с *C. II.* 152.
Канáт, *m.* Seil, *n.* Tau, *n.*
Канáте, *n. coll.* Hadern, Lumpen, *pl.*
Канді́ба, канді́юга, *f.* Mähre, *f.* Gaul, *m.*
 Кандидува́ти, *v. n.* candidieren.
Канді́йка, *f.* Art hölzernes Gefäss
 III. II. 231. *v.* Конді́йка.
Кандур, (*d.* -у́рик) *m. v.* Кáндур.
Кандю́г, *pl. §. v.* Но́га, *pl.* Га́ли.
Кáників, -ова, *m. N. e.* Berges.
Канифо́с, канавáц, *Пис. m.* Canevass, *m.*
Кани́ця, *f.* Kinderspiel mit Stein-
 oben, *n.* [(Chrysanthemum leucanth.) *B.*
 II. Кáниця, *f.* weisse Wucherblume
Кáнка, *f.* Teichbinse, *f.* (Scirpus
 lacustris) *B.*; 2) Kopfreif, *m.*
Кáнов, *f.* канóвка, *Левч.* кановца́,
Гол. III. 712 *ung. f. v.* Ко́новка.
Канóн, *m.* Canon, *m.*; 2) *pl.* Gesänge
 der Frühmette.
Канóна, *f.* Kanone, *f.*
Канóнар, (-н'р), *m.* Kanonier, *m.*
adj. каноні́рський. [heilig sprechen.
Каноні́зува́ти, *v. a.* canonisieren,
Каноні́к, *m.* Canonicus, Domherr, *m.*
 каноні́ковна Frau eines Ehrendomherrn.
Каноні́чний, *a.* canonisch.
Кáнт, *m.* кáнта, *f.* Kante, *f.*
Кáнта́р, *m.* Art grosse Schnellwage.
Канта́рій, *m.* † Beamter vom Ge-
 wicht *u.* Mass auf dem ба́ар.
Канта́рка, *f.* канта́р, *m.* а. Оброт'янка.
Канті́на, *f.* Kantine, *f.*
Канто́вий, канті́стий, *Ha. a.* kantig.
Кантоні́ст, *m.* Kind eines im Can-
 tonierungsquartier liegenden Soldaten, *n.*
Кантува́ти, *v. a.* mit Kanten zu-
 schneiden, versehen.
Кану́к, *m.* *Др. c.* 380?
Кану́н, *H.* 213? пішо́в по — та
 там і шо́ну́. [(Tanacetum).
Кану́пір, кану́пер, *m.* Rainfarn, *m.*
Кáну́р, *m. v.* Кáндур.
Кáнути, *v. n.* herab-, zerinnen,
 schnell verschwinden *Оу.* §. 64 *s.* Кáну-
 пути.

Канцеля́рист, *m.* Kanzleischrei-
 ber, *m.*
Канце́ля́рія, *f.* Kanzlei, *f. adj.*
 канце́ля́рійний, канце́ля́рський, *Term.*
Кáнциля́жка, *m. Ко.* 388 verächtl.
Bein. der Beamten.
Кáнді́р, *m.* Krebs, *m.* (cancer).
Кáндур, *m.* канду́ре, *n. coll.* Fetzen,
 Lumpen, *m.*
Канча́тець, -тця, *m.* Eckflügler,
m. — кро́півець Nesselfalter, *m.* Va-
 nessa urticae).
Канчо́лик, *m.* Naphtageschirr, *n.*
Канчу́к, *m.* Kantschu, *m.* Riemen-
 geissel, *f.*
Каню́к, *m.* каню́ка, (-ю́га), *m. f.*
v. Кáня 1); Mánnohen der кáня; 2) Co-
 pulirwinkel beim Zimmern des Hauses.
Каню́пка, *f.* hölzerner hakiger
 Schürstock.
Каню́чити, *v. a.* *H.* 55. *C. II.* 7.
 plagen, martern; у ко́гось щось *Кн.*
 jmdm etw. abdringen, etw. von jmdm
 erbetteln. *Пом.* III. 19.
Кáня, *f.* Gabelweihe, *f.* Milan, *m.*
 (Milvus regalis). *Пом.* III. 19.
Канá, *f. v.* Ра́дуга.
Кап! кап! *int.* vom Tröpfeln.
Ка́па, *f.* Kappe, Kapuze, Capuchon,
m. f.; 2) Schirm über dem Küchenherd, *m.*
Кавáк, *m.* Pflug zum Brachpflügen,
m. (*B.*).
Капа́йна, *f.* Geträufel, *n.*; 2) *läp-
 perndes Zahlen; капáйною läpperweise.
Ка́пар, *m.* капáрка, *f.* verarmter
 Mensch; в кáпар, на к. переход'яти
 zunichts werden, verarmen, verkommen.
Капа́рити, *v. n.* pfuschen, stümpfern;
 2) im Elend leben: сви́й вік —
Капа́рний, *a.* elend, miserabel.
Капа́рник, *m.* капáрниця, *f.* der
 (die) Elende; Stümpfer, (-in).
Капа́рства, *f.* (*B.*) *v.* Капа́рства.
Капа́рство, *n.* elendes Leben; 2)
 Pfusoherei, Stümperei, *f.*
Ка́пати, ка́нути, *v. n.* tropfen,
 träufeln; — до́вг die Schuld läppern;
 ка́паний, *a.* рука́в mit rosettenförmiger
 Stickerei (ка́пки *pl.*) geziert, getüpfelt.
Капел'я, *f.* Musikkapelle, -bande, *f.*
Капел'ька, *f. dim.* *v.* Ка́пла Tröp-
 flein, *n.* [laetit; Kalksinter, *m.*
Капельні́к, *m.* *Вол.* Tropfstein, Sta-

Капельниковатий, *a.* tropfsteinartig. [Hütchen, *n.*
 Капельх, (*d.* -юшок), *m.* Hut, *m.*
 Капелюшанка, *f.* Stück vom alten Hute, *n.* [Stroh], *n.*
 Капелюшина, *f.* Hutgeflecht (aus Kapelюши, *pl.* Blätter der Teichrose (Nuphar luteum).
 Капелюшник, *m.* Hutmacher, *m.*
 Капелян, *m.* Kapellan, Kaplan, *m.*
 Капелянец, -ница, *m.* *gew.* *pl.* Spielmann (in einer Kapelle) bei der Hochzeit, *m.* *Max.*
 Капеланія, *f.* Kaplanei, *f.*
 Капестра, *f.* Halfter, *f.* Zaum, *m.* [capistrum]. [schuh, *m.* Latsche, *f.*
 Капецъ, -пця, *m.* Hausschuh, Schlapp
 Капйна, (-янка, -яночка), капилочка, *f.* Tröpflein, *n.*; 2) * ein bischen.
 Капиця, *f.* Bandschlinge am Dresch fleger, *f.*; 2) *pl.* Firste einer Hütte, *f.*
 Капище, *n.* *Ro.* 167 Götzentempel, *m.* Pagode, *f.*
 Капів, *g.* -ова, *m.* Jagdhund, *m.*
 Капитал, *m.* Capital, *n.*
 Капитан, *m.* Capitän, Hauptmann, *m.* *adj.* капитанский; капитанова, капитанья, *f.* Frau eines Hauptmanns.
 Капитолийский, *a.* vom Capitol III. II. 172.
 Капитулювати, *v. n.* capitulieren.
 Капка, *f.* *v.* Капйна; 2) kleine Quelle;
 3) Tüpfel, *m.* Tüpfelchen, *n.* *pl.* rosettenförmige Stückerei; 4) Taglöhnerin, *f.* *Gr.* 21.
 Капкан, (*d.* капканецъ *Ф.* (P.X. 135) Art Fangeisen, Falleisen.
 Капканястий, *a.* getüpfelt.
 Капкач, *m.* hölzerner Topfdeckel.
 Каплатий, *a.* *v.* Клаплатий.
 Каплатий, *a.* tropfbar, *baz.*
 Каплатця, (*d.* -ячка), *f.* Kapelle, *f.*
 Каплатухий, *a.* *v.* Клаплатухий.
 Каплатун, *m.* Karap, *m.*
 Каплатунити, *v. a.* карплатун, карпен.
 Каплатя, *f.* Tropfen, *m.*
 Каплатити, *v.* Каплати.
 Каплати пси, *pl.* *v.* Каплати.
 Каплатецъ, -пця, *m.* Art weibl. Hut.
 Каплатецъ, *m.* *v.* Каплатецъ *Kol.* I. 144?
 Каплатость, *f.* *v.* Каплатость; каплатостний, каплатостник, *v.* Каплатостний etc.
 Каплатя, *f.* bürgerliches Oberkleid; каплативий, *s. a.* *m.* der die каплатя

trägt: Kleinbürger, *m.* [träufeln, triefen.
 Капотити, каплатити, *v. n.* tröpfeln,
 Капотити чогось ein bischen wovon.
 Каплатий, каплатовий, (*B.*), *a.* triefäugig. [keit, *f.*
 Каплативість, -ости, *f.* Triefäugigkeit.
 Каплатяль, *m.* Corporal, *m.* *adj.* каплатяльський.
 Каплатяль, *m.* Caprio, Laune, *f.* *He.*
 Каплатяль, *v.* Каплатяль. [Kappe, *f.*
 Каплатяль, (*d.* -урецъ). *m.* Kapuze,
 Каплатяль, *f.* *N. e.* Berges.
 Каплатяль, *m.* Sauerkraut Suppe, *f.*; 2) feiner Regen.
 Каплатяль, *m.* *v.* Бруков.
 Каплатяль, каплатяль, *f.* Sauerkraut, *n.* Sauerkohl, *m.*; — цвітінá Blumenkohl; *pl.* каплатяль Krautfelder, -beete.
 Каплатяльско, *n.* каплатяль, *f.* Feld, wo Sauerkraut angebaut ist (*war*).
 Каплатяльничий, *m.* *Гол.* III. 299?
 Каплатяльничий, *m.* Kohlweissling, *m.* (Pieris brassicae), *Pol.*
 Каплатяльничий, *pl.* Mehlaschen, Kuchen mit Sauerkraut gefüllt; каплатяльничий, *a.* Sauerkraut. [pantchen.
 Каплатяльничий, *v. a.* *Зар* § verhunzen,
 Каплатяльничий, *f.* Fass mit Sauerkraut, *n.* III. II. 43.
 Каплатяль, *indecl.* §. Tod, *m.* бѣде емѣ — дямб емѣ — *P.* I. 26 wir werden ihm Garaus machen. [ovinus).
 Каплатяль, *m.* Schaflaus, *f.* (Melophagus
 Каплатяль, *m.* § ein Verarmter, Herabgekommener, *m.* [terkommen.
 Каплатяль, *v. n.* § verarmen, herunter
 Каплатяль, *v. n.* in каплати (*v.* каплатецъ) hingehen; 2) снѣг каплатецъ fällt in latschongrossen Flocken, (*Фр.*)
 Каплатяль, каплатяль, *pl.* Art wollene Strümpfe, Winterhosen der Huzulinen; 2) каплатяль *m.* *v.* Каплатецъ.
 Каплатяль, каплатяль, (*d.* -учок), *m.* Beutel aus Leder od. Blase, *gew.* Tabaksbeutel, *m.*
 Каплатяль, *f.* *v.* Каплатяль.
 Каплатяльничий, *v.* Клаплатяльничий.
 Каплатяльничий, *f.* § Ausschanksteuer, Tranksteuer, *f.*
 Кар, *m.* *Ф.* *v.* Караш.
 Кар-карэний, *adv.* überaus, sehr, ausnehmend, gewaltig viel, schön etc. такбѣ красотá, що —... dass es eine

Pracht ist, *Фр.* *vgl.* Гбді.
 Кара, *f.* Strafe, Ahndung, *f.*; — карэна = кар карэний.
 Караб, *m.* *H.* 261 Art Essen.
 Карабѣж, *m.* *Зак.* *v.* Карабѣж.
 Карабѣн, *m.* Carabiner, *m.*; карабѣнѣр, *m.* Carabinier, *m.* [aufmachen.
 Карабѣкати ся, mit Mühe sich hinkarabѣлик, *m.* Art schiffähnliche Weiberhaube. [(Unio).
 Карабѣль, *f.* Flussmuschel, *f.*
 Карабѣльцѣ, *adv.* purzelnd.
 Карабѣшка, *f.* Wachselle, *f.*; 2) *v.* Корбѣка. [80. C. I. 18; 2) *Gr.* 55?
 Караван, *m.* Leichenwagen, *m.* *Ro.*
 Каравана, *f.* Karawane, *f.*
 Карават, *pl.* *Гол.* I. 150? [(Фр.).
 Караватити, *v. n.* Lärm machen
 Караватяль, *f.* C. II. 117. Wachstube, *f.*
 I. Караватяль, *m.* Art Mehlgefäss.
 II. Караватяль, *m.* Karawane, *f.* тáгне ся к. [beriza milliaria).
 Караватяль, *m.* Gerstenhammer, *m.* (Em
 Караватяль, караватяль, *f.* Laubfrosch, *m.*
 Караватяль, *pl.* kurze Stiefeln.
 Караватяль, *f.* *Ryx.* Dintenflach, Blackflach, *m.* (Serpia offic.).
 Караватяль, *f.* *v.* Караватяль; 2) *v.* Босѣрка 2).
 Караватяль, *m.* Dniesterbarsch, *m.*
 Караватяль, *f.* Cucurbita pepo oitiformis, *Uic.* [der Flösse, (*B.*).
 Караватяль, *m.* Keil zum Verbinden
 Караватяль, *v.* Торган, *Pol.* [Uic.
 Караватяль, *f.* Cucurbita pepo ovifera,
 Караватяль, *f.* coll. s. Мшяця, übhpt. winzige Insecten.
 Караватяль, *m.* Knurrhahn, *m.* (Trigla).
 Караватяль, *n.* das Strafen, Züchtigen.
 Караватяль, *f.* leidiges, garstiges Wetter. [miorocarpa.
 Караватяль, *f.* Ulmus campestris
 Караватяль, караватяль, *v.* Корбѣка Kröte, *f.*
 Караватяль, *m.* *Лч.* 139 diokes Kind mit gedrungenem Leib; Knirps, *m.*
 Караватяль, (-ас), *m.* караватяль, *f.* Karawane, Gareisel, *f.* (Cypripus carassius).
 Караватяль, *v. a.* свѣжъ elend sein. Dasein fristen, seine langen Tage schleppen.
 Караватяль, *m.* *He.* *Uy.* Strafer,

Züchtiger, *m.*
 Караватяль, *v. a.* strafen, züchtigen, ahnden; — ся sich quälen, Pein haben.
 Караватяль, *f.* *N. e.* Berges.
 Караватяль, *f.* grosser Lastwagen.
 Караватяль, *f.* Art kleiner Kürbisse.
 Караватяль, *pl.* Gestrüpp, *n.* [spreizt.
 Караватяль, *a.* auseinanderge
 Караватяль, -ова, *m.* *N. e.* Berges.
 Караватяль, *m.* Kerbe, *f.* на чийсь — auf jmds Kerbholz. [zur Küstenfahrt, *n.* *Левч.*
 Караватяль, *m.* Carbasse, *f.* Ruderboot
 Караватяль, *m.* Karbatsche, Peitsche, *f.*
 Караватяль, -бѣд. *m.* *dim.* *v.* Караватяль.
 Караватяль, *m.* Küstenvieh, *s. a.* *m.* III. 140 Scheunenaufseher, Waldhüter, *m.*
 Караватяль, караватяль, *m.* Kerbstock, *m.* Kerbholz, *n.* [seciert, *Uic.*
 Караватяль, *m.* der kerbt, schneidet, Караватяльничий, *a.* будинок *Uic.* anatomisches Theater. [bel, *m.*
 Караватяль, -ница, *m.* Silberru
 Караватяль, *f.* alles Gekerbte: Münze, Stock, etc.
 Караватяль, *a.* Carbol.
 Караватяль, *v. a.* kerben, einkerben; Kerbe einschneiden; 2) secieren *Os.* (61) VII.; 3) * züchtigen, peinigen C. I. 249.
 Караватяль, караватяль, *Kol.* I. 196 *v. n.* und — ся kollern, rollen; sich burzelnd wälzen.
 Караватяль, *m.* *Ro.* 195 ehem. Gericht mit mündlicher Proedur auf Marktplätzen etc. in *e.* Zelt, *n.*
 Караватяль, *f.* *Ro.* 176 Trinkglas, *n.*; 2) Schachtel, *f.*
 Караватяль, *pl.* † Panzerärmel, *pl.*
 Караватяль, караватяль, *m.* *v.* Караватяль.
 Караватяль, *f.* schwarze Vietsbohne, караватяль, *pl.* Körner der k. [III. 81.
 Караватяль, *a.* *v.* Корбѣка *Гол.*
 Караватяль, *m.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium). [Kutschen, bei Wasserkarren.
 Караватяль, *pl.* *Ro.* 135 Schwangbäume an Караватяль, *m.* der auf Carrière ausgeht, Stellenjäger, *m.* [Rappe, *m.*
 Караватяль, *a.* schwarz, dunkel; — кинь
 Караватяль, *f.* Caricatur, Zerrbild, *n.*; караватяльничий, *a.* caricaturmässig.
 Караватяль, *v. a.* свѣжъ elend sein. Dasein fristen, seine langen Tage schleppen.
 Караватяль, *f.* Karntnen, *n.* *adj.* караватяльничий.

Карѣта, *f.* Kutsche *f.*
 Каришувати, *v. a.* P. II. schelten.
 Карк, -къ, *m.* Nacken, *m.* Genick,
n. Hals, *m.*
 Карканиги, *v. a.* §. überbürden, (*Фр.*)
 Кáрки, *v. a.* Левч. в. Крáки.
 Карковáна, *f.* Fleisch vom Nacken, *m.*
 Карковé валівце, Art Fangei-
 sen, *B.* [*Фр.*]
 Карколóмний, *a.* halsbrecherisch,
 Карконóши, *pl.* Riesengebirge, *n.*
 Кáрлик, карлюк, *m.* Zwerg, *m.*
 Карлиновáтка, *f.* N. e. Berges.
 Карлйця, *f.* Zwergin, *f.* Цар.
 Карлопáльма, *f.* привѣмкувата
 Zwergpalme, *f.* (Chamaerops humilis). *B.*
 Кáрлуш, *m.* Muschel, *f.* Gr. 21.
 Карлюка, *f.* krummer Ast; кар-
 лючка, *f.* etw. Gekrümmtes, Haken, *m.*
 *Schlinge, Clansel, *f.* Kniff, *m.* — чку
 кому вагнути jmdn verflänglich fragen
 Кс. 345.
 Карлй, -яти, *n.* Моз. в. Кáрлик.
 Карлючковáтий, *a.* krummgebo-
 ген, hakig; *verflänglich.
 Карлйчий, *a.* Zwerg-, zwerghaft, *B.*
 Кармáвин, *m.* (-áвина, *f.*) Karme-
 sin; carmoisinrothes Tuch.
 Кармáвинний, (-инóвий), *a.* aus
 rothem Tuch.
 Кармáвинник, *m.* der ein karme-
 sinrothes Kleid trägt, dah. † dem Adel
 angehörig. [*n.* -á грáти.
 Кармáлюк, *m.* Зап. I. 60 Billard,
 Кармáн, *m.* в. Кишэня.
 Кармáш, *m.* H. 90 в. Кармáн?
 Кармэлюк, *m.* Plätzchen, Bonbon
 aus Karmelzucker, *n.*
 Кармáний, *m.* Maststall, Koben, *m.*
 Карнáвка, *f.* Kirchenbüchse, Spar-
 büchse, *f.* С. II. 151.
 Карнабóчний, *a.* -i громи, Geld
 aus der карнáвка. {Ohren (v. Ochsen).
 Карнáухий, *a.* mit sehr kleinen
 Кáрний, *a.* Straf-, Zucht-; -ий, *См.*
 stráfllich.
 Кáрність, -ости, *f.* Strafe, Bestra-
 fung, Züchtigung, *f.* M. I. 45. H. 3.
 (*pl.* M. Strafen); 2) Zucht, Discipin,
 Strafbarkeit, *f.* Ч. VII. 575.
 Карноушки ягнйчки Ч. III. 454
 в. Карнаухий.
 Карóвий, *a.* Carreau.

Карогнйдий, *a.* кинь Sommergar-
 Кáрок, -рку, *m.* в. Карк. [ре, *m.*
 Каротóх, в. Картобиля.
 Карп, *m.* Пол. в. Кóрон.
 Карпáти, *pl.* Karpathen, *pl.* кар-
 пáцкий, *a.* karpathisch.
 Кáрпелъ, *m.* карпéля, *f.* Kohlrübe, *f.*
 Карпйна, *f.* N. e. Berges.
 Карпó. *m.* Carpus. [(Argulus) Пол.
 Карповóшка, *f.* Karpenlaus, *f.*
 Карпóлецъ, (крап-) -ля, *m.* кар-
 пóльцэ, *n.* Rolle beim Webstuhl.
 Карсёт, в. Корсёт, Гóрсет.
 Кáрта, *f.* Karte, *f.* Billet, *n.*; 2) Brief, *m.*
 Карталу́к, *m.* Hauptmast im Schiff,
 Mastbaum *m.* Ф. [druckten Blumen.
 Картáн, *m.* weibl. Unterrock mit ge-
 Кáртана, *n.* Rüge, *f.* Verweis, Vor-
 wurf, *m.* ОП.
 Картанóвий, (-онóвий) картáтий,
 картáцкий. Кс. 5, *a.* в. Крамний,
 aus (weissem) Perkal; 2) carriert, wür-
 felartig gezeichnet, *Лис.* [ausstellt.
 Картáр, *m.* der die Viehpässe (карти)
 Картáти, *v. a.* rügen, Verweis ge-
 ben, *Пом.* I. 66.
 Картáч, *m.* Striegel, *f.*
 Кáрте, *n.* Masern der Birke, *pl.*
 Картэжник, *Ко.* 156 (*Фр.*), -эчник,
m. (leidenschaftlicher) Kartenspieler.
 Картина, (*d.* -инка), *f.* Bild. Ge-
 мáлде, *n.* Landschaft, *f.* Пол.
 Картинний, *a.* malerisch, *См.*
 Кáртка, (*d.* -точка), *f.* Zettel, *m.*
 Karte, *f.* Blatt (in einem Buche), *n.*
 Кáртник, *См.* картови́к, К. кар-
 тогра́й, *m.* в. Картэжник.
 Картовни́цтво, *n.* К. Spielsucht, *f.*
 Картопля, (*d.* -пéлька), картофй
m. Лис. картофля, (-óхла), *f.* в. Бара-
 óля, бóльба, Kartoffel, *f.*
 Картофáйне, картопйна, *n.* Кар-
 тоffelstengel, *pl.* [Spieltisch, *m.*
 Карто́чний, *a.* Karten-, У. егá
 Карту́в, *m.* gr. Paket, *n.*; 2) Reishut, *m.*
 Карту́н, *m.* Kattun, *m.* ein Zeig.
 Карты́р, *m.* в. Картэжник.
 Карувáти, в. Чарувáти, *Лс.* 241.
 Пом. III. 37.
 Кару́вка, в. Карвáтка.
 Кару́к, карюк, *m.* Tischlerleim, *m.*
 Кару́н, *m.* Art Kleiderstoff. [Borte, *f.*
 Кару́нка, *f.* Ко. 251 Posament, *n.*

Карус, *m.* Carex hirta.
 Кару́ца, *f.* Ч. II. 565 Carosse, *f.*;
 2) zweirádriger Düngerkarren, *Gr.* 21.
 Кару́чити, *v. a.* mit Tischlerleim
 leimen (вйáти на кару́к). [scolumus).
 Карчóха, *f.* Artischooke, *f.* (Сунара
 Карчу́нок, в. Корчу́нок.
 Карявий, *a.* garstig; morsch, *ПГ.*
 Каря́чити ся, *Лис.* в. Розкаря́-
 чити ся.
 Карякувáтий, *a.* gespreizt.
 Кáса, *f.* Cassa, Casse, *f.*
 Касáрня, *f.* Kaserne, *f.* adj. касар-
 ныйй kasernenmässig.
 Касáти ся, *К.* в. Косну́ти ся.
 Кáсиер, каснер, *Др. с.* 221 *m.* Cassier,
 Zahlmeister, Kastner, *m.* касиерчу́к,
m. des Cassiers Sohn; касиерский, *a.*
 Cassiers. [*f.* Káthohen, *n.*
 Кáська, Кáся, *f.* в. Катерйна, Kathi;
 Кáсовий, *a.* Cassa-. [-gebahung, *f.*
 Кáсовість, -ости, *f.* Cassawesen, *n.*
 Кáспйске мóре, Kaspisches Meer.
 Кáста, *f.* Kaste, *f.*
 Кáсовий, *a.* Kasten-; кáсовість
 -ости, *f.* Kastenbildung *f.* wesen, *n.*
 Кáстáти, *v. a.* M + E. 88 в. Кóстáти,
 verunglimpfen.
 Кáсторний, *a.* Castor.
 Касувáти, *v. a.* cassieren, aufheben.
 Кáстрáт, *m.* Castrat, Verschnittener, *m.*
 Кáсьян, *m.* Cassianus.
 Кат, *m.* Henker, Scharfrichter; Pei-
 нигер, Bluthund, *m.* кат-ма (мáс, —
 знá, (знáс) der Henker hat es, — weiss
 es! дай го кáту! hol' ihn der H. I.
 Катакóмби, *pl.* III. II. 174 Katakomben,
 Leichengewölbe, Todtengrüfte, *pl.*
 Каталáжнийй, *a.* *ПГ.* beunruhigend,
 unselig. [2) Mühewaltung, *f.*
 Каталáне, *n.* leidige Wirtschaft;
 Катáнка, *f.* в. Кáбат.
 Катáти, *v. a.* niederschlagen III. I.
 86; — ся P. 164 *gr.* in Schlitten fahren.
 Катафй́ка, *f.* (B.). в. Кантáрка.
 Кателóрия, *f.* He. Kategorie, *f.*
 Кателй́к, *m.* в. Катóлик.
 Катервáк, *m.* в. Тетервáк.
 Катерйна, *f.* Katharina; 2) Latri-
 nenkübel in Arresten, *m.* Фр.
 Катерйна, *f.* Drehorgel, *m.* [*m.* He.
 Катерй́щик, *m.* Dregorgelspieler,
 Катехисáция, *f.* Katechisation, *f.*

Катехисувáти, *v. a.* katechisieren.
 Катехй́т, *m.* Katechet, *m.*
 Катэхй́зм, *m.* Katechismus, *m.*
 Катя́ня, *f.* Ф. Scharfrichterin, *f.*;
 2) Folter, *f.* [*Лс.*] 41?
 Катівка, (кату́вка), *f.* Гол. (*p.* о
 Кативнй́, *f.* Marter, Folterkammer,
f. Фр. [hirte.
 Катлáма, *f.* Art Speise der Schaf-
 Катóване, *n.* das Martern, Peini-
 gen; Misshandlung, *f.*
 Катóвня, *f.* N. e. Berges.
 Катóлик, *m.* Katholik, *m.* Като-
 лицкий, *a.* katholisch.
 Кáтолицй́зм, *m.* Catholicismus, *m.*
 Катóрга, *f.* † Galeere mit 24—26
 Ruderbánten *АД.* I. 91; 2) Galeeren-
 strafe; Festungshausstrafe, *f.*
 Кáторжнийй, *a.* Zuchthaus-, zu öffent-
 lichen Arbeiten verdammt; — *v. a.*
m. Катóржник, *m.* Galeerensolave,
 Züchtling, *m.* [gebr. *Gr.* 21.
 Катрáн, *m.* weibl. Vortuch, *v.* Кар-
 тáн; 2) Fetzen, *m.*; 3) Art Fisch: Acan-
 thias vulg.; 4) Bunias orient.; 5) Crambe
 tatarica. [gebr. *Gr.* 21.
 Катрáфй́, *m.* Art Holz zu Stócken
 Катрй́га, *Ч.* VII. 347. катрй́га,
f. Кв. 259 Dachsparren, *m.*; 2) Zelt,
 Wächterhaus, *n.* К.
 Катрфэя, Кáтря, *f.* в. Кáська.
 Катувáти, *v. a.* martern, peinigen;
 arg misshandeln.
 Кату́ль, *inf.* beim Rollen.
 Кату́лька, *f.* Walze zum Teig, *f.*;
 2) Werkstück des Webstuhles, worin
 die nitchельнй́ци stecken, *n.*; 3) Kloss, *m.*
 Катулáти ся, sich wáhlen, *Зс.*
 Кату́н, (*d.* -у́ник), *m.* ungr. в. Жóв-
 нй́р, *Зар.*; 2) в. Перекотй́поле.
 Кату́ша, *f.* Гол. Marter, Pein, *f.*
 Катю́га, *m.* aug. С. I. 251 в. Кат.
 Кáу, кáе, (кáс) кáут = кáжу, кáже,
 кáжутъ, (sagen).
 Кáуш, *m.* (B.) в. Кáвуш.
 Кáфар, *m.* Rammblock, *m.* Ramme, *f.*
 Кáфля, кáхля, III. I. 399, *f.* Kachel,
 Ofenkachel, *f.* [cheln, Kachel. *Кол.* I. 141.
 Кáфлянийй, кáхельнийй, *a.* von Ка-
 Кáфáтан, *m.* Kaftan, *m.* Jacke; *d.*
 кáфáтник Unterziehhácke, *f.*
 Кáхй́! кáхй́! *inf.* v. Keuchhusten;
 кáхй́кати, *v.* *n.* keuchen.

Кáхкати, кáхнути *v. m.* vom Schreien der Enten (крижнá). [gefütterte Jacke. Кацаба́йка, кацаве́йка, *f.* weibl. Кацаба́рка, кацабу́рка, *v.* Коцо-ба́рка. Каца́н, *v.* Галава́н, (*B.*) Каца́п, *m.* Moskowiter, Grossrusse, *m.* (eig. grosser Bock, der Bártige im Gegensatz zum Kleinrussen) *Oz.* 166. Каца́пка, *f.* Frau eines каца́п. Каца́пня́, *f. coll. s. pl.* каца́пни; каца́пство, *n.* Moskowitenthum, *n. adj.* каца́пский, moskowitisch, grossrussisch. Каца́пщина *f.* Moskowitenland, *n.; 2)* *v.* Каца́пство. Каца́р, *m.* grosser König (eig. welcher ein König.) *Oz.* 166. Каца́рша́, *f.* Königin, *f.* Каца́ривна́, *f.* Königstochter, *f. R.* II. 14; каца́ренко *m.* Königsohn, *m. Pic.* Ка́цан, *f.* Stange im e. Haken zum Fangen e. scheuen Schafes. Кача́, -ати, *n. v.* Кача́тко. Кача́лка, (-чл-), *f.* Mangel, *f.* Мангебrettholz, *n.; 2)* Ring, *m.* Rolle, *f.* Кача́льця, *f.* качалькова кість *B* Rollbein, *n.* [rend, *Пол.* Кача́льничий, *a.* schwingend, oscillir. Кача́ло, *n.* runde Scheibe aus Holz & Кача́не, *n.* das Schwingen, *Пол.* Кача́ти, *v. a.* rollen; — шма́ге die Wäsche mangeln, d. i. mittels einer кача́лки 1) glatt machen, g. rollen; 2) мідвинó — von Hand zu Hand gehen, kreisen lassen; 3) schwingen lassen, *Пол.* Кача́тко, (-áточко), *n.* качечка, *f. dim.* Entelein, *n. III.* I. 368. Кача́чий, качі́й, *a.* Enten-, -і пiськи Froschlöffel, *m.* (*Alisma plantago*); -ий явичок *Lingula anatina*, *Бол.* Качі́й, *m.* Enterich mit verkümmerten Zeugungstheilen, *m.* Качка́, *f.* Ente, *f.* (*Anas boschas*); — дуньска Eiderente; — остроховетка Spiessente (*A. aouta*); 2) Haken am Ende der Deichsel, *m.; 3)* Clitoris, *m.; * качкi загана́ти betrunken wackeln. Качмаро́ва, f. N. e. Berges. Качні́к, m. Entenstall, m. Качо́нбс, m. Пол. v. Дзюба́к 1). Качо́р, качу́р, (d. -у́рик), m. Enterich. [Art Leinenstickerei. Качорі́сті, ұставки, Kol. I. 48*

Качоро́ва, *f. N. e. Berges.* Качу́ля, качу́лка *f.* — ма́ку (*B.*) Mohnkopf, *m.* Качу́ляти ся. sich wälzen. Качу́нка, *f.* Enten-Klaffmuschel, *f.* (*Anatina*). Качу́р, *m. s.* Качо́р; 2) Querholz im Läuferstein worin die Pfanne eingelegt ist, *n.* [olus aquaticus). Качу́рик, *m.* Wasseramsel, *f.* (*Cin-Káша, f.* Grütze, *f.* Grützbrei, *m. Пол.* III. 13. Кашава́р, etc. *v.* Кашова́р etc. Кишаве́ць, -ця́, кашаво́к, -вкá, *m.* каше́вка, *f.* -ко, *m.* Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*). [(*Palinurus*). Каша́к, *m.* Heuschreckenkrebs, *m.* Каше́ль, -шлю, *m.* Husten, *m. Пол.* III. 84. [wehre im Flusse. Каші́ця, *f.* schiefgelegte Wasser-Кашка́, *f. dim. s.* Кáша aus feinen Graupen; 2) * берёзова — körperliche Züchtigung mit Birkenruthen *A. I.* 168. 3) männl. Blüte am Mais; 4) mehrere Pflanzen, als: *Trifolium repens*, *Capsella bursa pastoris* *Lycium flos cuculi*, *Galium verum*, *Spiraea ulmaria* & mit Beiwörtern: біла, черво́на, жовта etc. [Бол. Кашка́ра, *f.* *Rhododendron hirsutum*, Кашкет, (-кит), *m.* кашкиті́на, *f.* Caskett, *n.* Mütze mit Schirm, *f.* кашкето́вий, *a.* der den k. trägt. Кашля́вий, *a.* viel hustend. Кашлю́к, *m.* Кн. *v.* Кóклюш. Кашля́ти, (кашля́нути, кашля́нути, кашну́ти sich räuspern) *v. n.* husten. Кашні́к, *m. Ks.* 216 Topf, *m.* (zum Grützenkochen). Кашова́р, *m.* кашова́рка, *f.* Koch, *m.* Köchin, *f.* bei den Arbeitern, der (die) ihnen das Essen (bes. Grütze) kocht. Кашова́рость, *f. Pч.* 83 das Kochen der Grütze etc. [*m.* (in d. Buchdr.). Кáпта, *f.* Schrifstkasten, Setzkasten, Кáптан, кашта́нник, *B. m.* кнiський Rosskastanie, *f.* (*Aesculus hippocastanum*); 2) Maronen-Kastanie, (*Castanea vesca*); 3) kastanienbraunes Pferd. Каштанова́тий, каштановий, *Кн. a.* kastanienfarben. Кашта́нок, -нка, *m. dim. s.* Кáштан; 2) *pl.* Kastanien d. i. kleine Zehen (*Rudimente*) am Fusse des Pferdes.

Кашта́нчики, *pl.* Bartnelke, *f.* (*Dianthus barbatus*). Каште́рйва, *v.* Костері́ва. Кашу́ба, *m. ?* Каю́к, *m. A. I.* 218 Flussboot, *n.* Кáяне, кáяте (-яття) *n. III.* II. 108 Reue, *f.* Кáяти *v. a.* ко́го, само́го себе́ (*Фр.*) jmdm, sich Vorwürfe machen, Reue empfinden; — ся bereuen; Busse thun. Ква́драт, *m.* Quadrat, *n.* Ква́дратний, квадратний, ква́дроний, *C. II.* 98. (*B.*) in Quadratform, in Würzelform; quadratisch; quadratförmig, Quader; ква́драто, ква́дром *adv.* quadratförmig. [III. 31. 33. Квак, *m.* ква́ка, *f. v.* Бру́ков, *Пол.* Квак! *int.* vom Gequak der Frösche. Ква́кати, *v. n.* quaken. [*Фр.* Квакі́тлівий, *a.* -а жа́ба quakend, Ква́ндер, *m.* Asche, *f.* Квані́ця, *v.* Клоні́ця (у во́ва). Ква́нька, *f. m.* Quengler, Greiner, *m.; 2)* *H.* 234 Art Brühe. Ква́нькати, *v. n.* quengeln, im widerlichen Ton klagen. [seln u. Mehl, *n.* Квап, *m.* Schweinefutter aus Kartoffel-Ква́пяти ся, sich spruten, eilen. *Пол.* III. 32. Ква́півий, *a.* eilfertig, voreilig hastig *Ст.*; zuweilend, geneigt *He.* Ква́півість, -ости, *f.* Eilfertigkeit, Hast, *f.* Ква́пий, *a. v.* Поква́пний; ква́пно мені́ ich habe Eile, ich eile. [derben. Ква́рити, *v. a.* §. anrühren u. ver-Ква́рний, *a.* ква́рник, *m.* der Alles anrührt (кит, дегана). Ква́рта, *f.* ein Quart; der vierte Theil von einem лі́рнець, fast = 1 Liter. Ква́ртал, *m.* Quartal, Vierteljahr, *n.* Ква́ртальний, *a. v.* Чвертьрóчий; 2) *v. a. m.* Aufseher eines Stadtviertels, *m.* Кварто́вий, *a.* ein Quart fassend. Кварц, *m.* Quarz, *m.* Ква́рувати, *v. n.* kränkeln, dahinsiechen, (*Ф.*). Квас, *m.* Säure; alles Sauere; saurer Geschmack, Aufguss, Getränk etc. Квасе́нинá, *f.* saurer Sumpfboden. Квасе́нця, *f.* Sauerklee, Hasenkohl, *m.* (*Oxalis acetosella*).

Квасе́ць, -ця́, *m.* kleiner Ampfer (*Rumex acetosella*). Квасе́льничий, *a.* zum Einsäuern geh. Квасі́ло, *n. H.* 89 schlechter квас. Кваси́нцьова́ти, *pl.* Sauerkleeartige, (*Oxalideae*). Ква́сяти, *v. a.* säuern, einsäuern; * — ся griesgrämig werden, quengeln. Кваско́ватий, (-ві́тий), *a.* säuerlich. Квасні́й, *a.* sauer; Sauerteig, *m.* Квасні́к, *m.* Sauerstoff, *m.* Квасні́ня, *f. v.* Сірватка; 2) gesäuerte Rüben (борц — noch nicht gekocht). Квасні́ско, *n. N. e. Berges.* Квасні́ти, *v. a.* sauer machen; квасну́ти, *v. n.* *Пис.* *v.* Кáснути. Квасні́ця, *f.* wilder Apfelbaum u. dessen Frucht; 2) *v.* Ді́жа. Квасні́ти, *v. n.* sauer werden. Квасо́вина, *f. v.* Квасени́ня. Квасо́к, -ску́, *m.* eine gelinde Säure; 2) Sauerkraut, *m.* Квасо́ля, *v.* Фасо́ля. Квасо́рід, -бу́, *m. s.* Кáсьня. Ква́тира, *f.* Quartier, *f.* на ква́тири стоа́ти, бу́ти; 2) Stadtviertel; 3) Mondviertel, *n.; 4)* Fensterfach, *n.* Fensterflügel, *m.* Ква́тирант, *B.* ква́тирник, *m.* Quartiereinnehmer, der Einquartierte. Ква́тирка, *f.* 1/4 von einer кварта; 2) *v.* Ква́тира 4). Ква́тирма́ха, *m.* Quartiermacher, *m.* Ква́тирoвий, *Term.* квартиру́ковий, *a.* Quartier-. Ква́тирува́ти, *v. a.* quartieren, jmdm ein Quartier anweisen; 2) *v. n.* auf dem Quartier sein; wohnen. Ква́тируно́к, -нку, *m.* квартиро́ванс, *n.* Einquartierung (der Soldaten) *f.* Ква́док, -цка, *m.* Stück vom weichen Lehm. Ква́цяти, *v. a.* beschmierен. Ква́ч, (d. ква́чик), *m.* Schmierquast; Tüchpinsel, *m. Пол.* II. 27. Ква́ша, квáшня, (d. квáшка), *f.* süsslicher Brei aus gegohrenem Heidekornmehl; 2) * von weinerlichem Menschen: Sauertopf, *m.* Кви́ль, *Mi.* II. 71. кви́льня, *f.* *Гол.* III. 319 das Weinen, Greinen, Jammern.

Квіліти, *v. n.* weinen, greinen, jammern, kläglich singen; quäken.
Квинѹти, *v. Півяти*.
Квит, квіти, *Ос.* (61) IX. 75. (квіт, квіта) quitt, frei.
Квичати, *v. n.* quicken, quicksen.
Квичіця, *квичола, f.* Wachholderdrossel, *f.* (Turdus pilaris).
Кві-квіл *int.* vom Quieken u. Grunzen des Schweines. [Grunzen.
Кві, *m.* квіканє, *n.* das Quieken,
Квіт, *m. s.* Цвїт; 2) Quittung, *f.* (квітання).
Квітень, *s.* Цвїтень.
Квітїна, *f.* Blume, *f.*
Квітїстий, *Ст.* квітній, *He. a.* blumig, mit Blumen bewachsen.
Квітїстїсть, -ости, *f.* *Пис.* Colorit, *n.*
Квітка, (*d.* квіточка) *f.* künstliche Blume, *Пом.* II. 5.; Blume übhrt *Пом.* III. 34 Sträusschen, *n.*; 2) Cocarde, *f.* [*n. M.*
Квітнік, *m.* Blumengarten, *m.* beet,
Квітніця, *f.* Gartenlaube, Altane,
Квітній, *f.* Flora, *f. B.* [*f. Ст.*
Квітнійк, *m.* (*d.* -ичок), *m.* Blumenelf, *m.*
Квітівник, *m.* *ГБ.* Blumenstrauss, *m.*
Квіток, -тка, *m. s.* Цвїток; 2) Zettel, *m.* Quittungsschreiben, *n.* Empfangscheін, *m.* на — повірити кому jmdm leicht Glauben schenken.
Квітотрїсть, *f.* індійска indisches Blumenrohr (Canna indica).
Квітотрїстї, *pl.* Blumenrohrartige, (Cannaceae).
Квітотчик, *m.* Blumenbeet, *n.* *Ф.*
Квітувати когб з сѹми якої jmdn über eine Summe Geldes quittieren, *Term.*
Квітчанка, *f.* Blumenrädchen, *n.* (Floscularia).
Квітчастий, *M.* II. 183. (-чаний, -чатий) *a. v.* Квітїстий.
Квітчати, *v. a.* mit Blumen schmücken; verblümen; — ся sich — —; квітчати ся: квіткї квітчати ся *Кл.* die Blumen prangen.
Квбкати, квбкати, *v. n.* glücken, glücken.
Квблї, *adv.* *P.* I. 136 *v.* Повільно, повблї: *compar.* квблїй *M.* II. 179.
Квблїй, *a.* schwach, kränklich, leidend, *ГБ.*
Квблїти ся, квблїти, *v. n.* *P.* I.

136 krank sein, kränkeln, siechen; — ся на щось *He.* sich worüber beklagen.
Квбчити, *v. a.* *M.* (Пр. XII. 23) *brüten.
Квбчка, *f.* Glucke, Gluckhenne, Bruthenne, *f.*; 2) Stern Alcyon in der Sterngruppe der Plejaden.
I. Ке, (ка) aus kae-, каже, *Оз.* 92.
II. Ке, *spl.* кете, *pl.* defect. Imperat. gib her, gib an, reich' her, her damit, *R.* II. 21. *Re.* 02. 165—166.
Кебета, *f.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kenntnis, *f.* III. I. 3; Witz und Kunst *Ст.*
Кебетлївий, кебетний, *a.* *Левч.* begabt, talentirt.
Кебзувати, не — щось *etw.* nicht wissen; не кебзую за того чоловіка ich büрге nicht für ihn.
Кебї, (*conj.*) *v.* Коб, кобї, *Оз.* 165.
Кебїна, *f.* Cabine, *f.* *Пис.*
Кебуз, *m.* Kornweihe, *f.* (Circus pygargus). [Kiebitz, *m.*
Кевбаска, кевбуска, *f.* *v.* Чайка,
Кегїнка, *f.* *v.* Попадїя. [*Др.с.* 406.
Кедь, *conj.* wenn, *d.* als, *v.* Коля
Кедвєнь, *m.* Monat Juni, *vgl.* Гедвяти.
Кедвї-кедвїл *int.* Lockruf für Ziegen.
Кедр, *m.* Ceder, *f.*
Кедрїна, кедрїнїна, *Ч.* V. 784 *f.* Zirbelkiefer, *f.* (Pinus Cembra). [*derg.*
Кедрвїй, *a.* aus кедрїна; 2) ое-Кедруша, *f.* Nusshäher, *m.* (Corylus caryocactates).
Кейса, *f.* Futterschwinge, *f.*
Келавїй, *a. s.* Кїлавїй; -ї *устанки* Art Naht und Stickerei.
Келеп, *m.* Streithammer, *m.* -ахт, *f.* 2) Stock mit e. metallenen hammerähnlichem Knauf, *m.*; 3) *v.* Черепїха *Др.с.* 10.
Келєнбїй, *a. v.* Клінбїй, *Ч.* V. 938.
Келєя, келїя, келїя, (*d.* келєнька, келєчка, келїйка), *f.* Zelle in Klöstern, *f.* *adj.* келїйний; *adv.* келїйно, geheim, *Пис.* [*Кол.* I. 36.
Келїця, *f.* *v.* Кїтиця, Quaste, *f.*
Келїх, *m.* Kelch, *m.* *v.* Чїша; келїшчок, -шка, Gläschen, Spitzglas, *n.*
Келїня, *f.* Kelle, Mauerkelle, *f.*; 2) Wagenkelle zur Aufnahme des Reisefutters. [unterschlucken.
Келтувати, *v. a.* (*B.*) begierig hin-
Келтувати, *v. a.* verbrauchen.

Кельчїк, *m.* *ungr.* *Гол.* III. 422
Kosten, Auslagen, *pl.*; 2) Verbrauch, *m.* tägliches Bedürfnis an Getreide: на к. вбїже і на насїна; 3) Nahrungsmittel übhrt.
Келюх, *m.* Sohlägел zur Bearbeitung des Töpferthones, *m.*; 2) *pl.* Gedärme, *pl.* *v.* Кїлїх.
Кема, кемити & *v.* Тїма, тїмити &.
Кемлїк, *v.* Комлїк *Левч.*
Кемнях, *m.* *v.* Грїда 1) *ОП.*
Кемпа, *f.* Flussinsel, *f.* Werder, *m.*
Кендї, *pl.* Wintersocken, *pl.*; *grosse Stiefel, *Ч.* VII. 575. [Saucisson, *m.*
Кендїх, *m.* Magen, (des Schweines),
Кеп, *gen.* кпа u. кєпа (*pl.* кпи) *m.* Narr, Dummkopf; *v.* кєпа грїти *Пис.* = в дїрня гр.; 2) Spott *m.* кєпи бїти *v.* когбє *Ф.* mit jmdm Spott treiben, sich über jmdn lustig machen.
Кепар, *m.* *Ф.* muthwilliger Spötter, Schurke, *m.*
Кепелюх, *v.* Капелюх. [Чемєрка.
Кєпень, кєпенїк, *m.* Art ungar.
Кєпкарка, *f.* *Оз.* 98 Spötterin, *f.*
Кєпкєванє, *n.* das Spotten, Lachen über *etw.*
Кєпкєвати, *v. n.* над ким (чим). — собї з когб (когб) über jmdn (*etw.*) spotten, sich lustig machen; *v.* Кпїти.
Кєпєкий, *a.* schlecht, schofel.
Кєпєство, *n.* *v.* Кпїни *M.*; 2) Hundsföttereі, Schofolei, *f.* schofoles, albernes Zeug *H.* 57.
Кєптюга, *f.* *aug.* *v.?* Кєп *M+B* 83.
Кєпѹта, *f.* *N.* *v.* Berges. [кєратбїй.
Кєрат, *m.* Kehrrad, *n.* Göpel, *m.* *adj.*
Кєрвї, кєрвїнка, (*B.*) *f.* *v.* Кров; кєрвїй, кєрвїстїй & *v.* Кронвїй &.
Кєрвань, *f.* Weiderich, *m.* Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria). [*dix.* cєrefolium).
Кєрвєль, *f.* Kerbelkraut, *n.* Scan
Кєрдаль, *m.* *v.* Кнур.
Кєрдєль, (*d.* кєрдєлєць); *m.* *v.* Кирд, кирдїл *etc.* [*Ч.* IV. 565.
Кєрєв, *praep.* *v.* Чєрєв *Оз.* 75. 181.
Кєрєкорїтк, *v. n.* kollern; girren; quaken: (*Ф.*)
Кєрєя, *f.* *v.* Кирєя.
Кєрїнє, кєрїнити *etc.* *v.* Кирїня.
Кєрма, *f.* Ruder, Steuerruder, *n.*
Кєрмїнич, кєрмїч, *m.* Ruderer, Steuermann, *m.*

Кєрмєк, *m.* Statioe gmelini u. tatarica.
Кєрмєнь, *m.* *Пис.* *v.* Чєрвєць Potentilla argentea.
Кєрмєш, *m.* Kirchmesse, Kirmess, *f.*
Кєрмївка, *f.* Steuerfeder, *f.* *gew.* *pl.* *Пол.* [lenken *v.* Кєрувати.
Кєрмївати, *v. n.* чим *etw.* steuern, Кєрнїця, *etc.* *v.* Кирнїця.
Кєрбєва, *f.* *Mi* II. 49. кєрбєванє, *n.* Lenkung, *f.*
Кєрон, *m.* Unternehmer, Leiter, *m.*
Кєросїн, *m.* Naphta, Erdöl, *n.* Erdwachs, *m.* *adj.* кєросїнбїй *He.*
Кєрпєць, -пця *m.* Bast, Holzschub, *m.*
Кєртїти, *v. n.* кїньми *v.* Кєрувати.
Кєртїна, кєртїця, *f.* Maulwurf, *m.* (Talpa); 2) *N.* *v.* Berges.
Кєртїчина, *f.* кєртвїна, *n.* coll. Maulwurfhügel, *m.* [II. 108.
Кєрувїль, *m.* Lenker, *n.* *Пис.* *Mi.*
Кєрувати, *v. n.* ким, чим lenken, leiten, regieren. [jooh, *n.*
Кєрѹн, *m.* Mittelstück im Oohsen-
Кєсєт, *m.* кєсєтїна, *f.* Säkel, Beutel, *m.* Casette, *f.*
Кєсєкати, *v.* Таскїти.
Кєстємєн, *m.* *ungr.* Hochzeittuch, *n.*
Кєтє, *v.* Ке.
Кєтяг, (*d.* кєтяжок), *m.* *M.* I. 156
Траубє, *f.*; 2) Stumpf, *m.* *Ст.*
Кєфаль, *f.* Art Fisch, *v.* Лобїн.
Кєца, *f.* Kotze, *f.* zottige Wollendek-
ке, *Ос.* (61) I. 223.
Кєша, кєшїля, *f.* *v.* Косїба.
Кєшєль, *m.* кєшєлїстїй, *a.* *v.* Кра-
Кєшєня, *v.* Кїшєня. [сїстїй.
I. Кїба, *f.* Kiebitz, *m.* *v.* Чайка.
II. Кїба, *f.* Ungethüm, Ungeheuer, *n.*
Кїбїлка, (*d.* -їлочка), кїбїнка, *f.* Korpfrei, Art weibl. Korpsputz (гї-
бїнка, гїбїти, бїгїти).
Кїбїта, *f.* *v.* Навїчка.
Кїбєль, -бїя, *m.* Kibel, *m.*
Кїбєць, (*d.* кїбчїк) *v.* Ковбєць.
Кїв, *g.* кїва, *m.* *H.* 75 das Locken, Drohen, Deuten (mit dem Finger); 2) das Nicken, Schütteln (des Kopfes) *R.* *M.*
Кївати, кївнїти, *v. n.* wackeln, nicken, schütteln, winken: пїльцєм, drohen *v.* Накївати; 2) *v. a.* rühren; — ся sich, —.
Кївєнь, -внї, *m.* *v.* Сєрпєнь.
Кївєр, *m.* hohe Mütze, Czako, *n.*

Кивѣха, *f.* die zuwinkt, Kokette, *f.* *Ks.* 262.

Кигѣ, *int.* vom Geschrei des Kiebitz.
Кигѣк, *m.* *M.* III. 117 кигѣкане, *n.* das Geschrei des Kiebitz.

Кигѣкати, кигѣгати, *Lic.* *v.* *n.* vom winselnden Geschrei des Kiebitz *v.* Скигѣти; 2) herumlaufen *Kol.* I. 202.

Кигѣтка, кигѣця, кикигѣця, кикигѣчка, кигѣчка, *f.* Kiebitz, *m.* *v.* Чѣйка. [Калѣтка.

Киглѣнечка, *f.* *Ч.* III. 457 *v.* Кѣготь, *m.* *v.* Кѣготь.

Кѣдальник, (-альщик), *m.* Arbeiter der Garben, Heu etc. auf den Schober zuwirft.

Кѣдати, кѣнути, *v. a.* werfen, schleudern; — плѣми Flecken werfen; — ся каміням Steine werfen (von Gassenhuben); **b*) sich woran maachen, sich ungehalten, ungeberdig benehmen; *c*) aufkommen, hie u. da zum Vorschein kommen (*B.*) *Hom.* III. 29.

Кѣдик, *m.* kleiner Mensch; Aschenbrödel, *n.* (*B.*).

Кѣдра, *f.* Bastsohle, *f.*
Кѣдрев, *m.* *Ф.* *v.* Кедрѣна. [47].
Кѣзлик, *m.* Art Blume *Ks.* (*Ир.* VIII.
Кизѣк, *m.* trockenes od. gefrorenes Viehkoth, mist, *m.*

I. Кѣй, *pron.* *v.* Якѣй *Гл.* *б.* 69. кѣй бѣ! was Teufel! + *M.* *Оз.* 91.

II. Кѣй, *gen.* кѣя, (*d.* кѣйок, -ийкѣ), *m.* Stock, Prügel, *m.* кѣянный grosser St. *pl.* Stockschläge, *pl.*

Кѣювій, *a.* *K.* Prügel. [Kijewer-
Кѣюв, *m.* St. Kijew; *adj.* кѣювский
Кѣяк, *f. m.* in d. Kinderspr. Fleisch, *n.* *Hom.* III. 31.

Кикитѣна, *f.* Kokette, *f.*
Кѣкѣть, кѣкоть, -кѣя, *m.* (*d.* кѣкѣтик), *m.* verkümmert Finger, Ellenbogen etc.; Rudiment, *B.* Stummel, Stumpf, *m.*; 2) Daumen, *m.* *Hom.* III. 31.

Кѣкнути, *v. n.* crepiereu.
Кѣль, *m.* *Py.* Kiel, *n.*

Кѣла, *f.* Leistenbruch, Bruuch, Leibschaden, *m.* (ruptura) *Hom.* III. 32.

Кѣлавий, *a.* кѣлавецъ, -вця, *m.* leistenbrüchig.

Кѣлавка, *f.* verkümmerte, früh abfallende Zwetschenfrucht. [лѣти.

Кѣлѣкати, *v. n.* *M.* I. 78 *v.* Кви-

Кѣлим, (-лѣм), *d.* кѣлѣмок, -мка, *m.* Teppich, *m.* [-weberin, *f.*

Кѣлѣмница, *f.* Teppichstickerin,
Кѣлѣна, *f.* Acilina, (Aquilina); 2)
Ч. V. 564 *v.* Калѣна.

Кѣлѣця, *f.* *v.* Хѣта.
Кѣлѣйна, *f.* *v.* Доляна.

Кѣльчѣйк, кѣльчунок, & *v.* Кѣльчик.
Кѣлюф, *m.* *v.* Кѣлеп.

Кѣля, *f.* *v.* Хвѣля (*v. d.* Zeit) *Оз.* 79.
Кѣмѣк, *m.* кѣмѣчѣ, *f.* кѣмѣче,

n. coll. (*aug.* -чѣско, -чѣше, *n.*) unbrauchbares, krummes Holzstück.

Кѣмбрѣна, *v.* Цѣмбрѣна.
Кѣмпѣна, *f.* *Пар.* *v.* Кѣмпа.

Кѣмштувѣти, *кобѣ* рѣауму §. jmdn auf die Probe stellen, versuchen.

Кѣндѣравѣй, *a. pol.* *v.* Кучерѣвий.
Кѣнди, *pl. Ro.* 115 Art warme Schuhe.

Кѣндибѣл, *m.* Art hitziges Getränk; 2) Bergtheer, *m.*

Кѣндириця, *f.* *v.* Тендириця.
Кѣндѣк, *m.* Art Baumwollentoff zum Unterfüttern der Kleider; 2) Band, *n.* *v.* Скѣндѣчка.

Кѣнѣвий, *a.* launig, capriciös.
Кѣнути, *v.* Кѣдати; (кѣнѣ! *imperat.* rühre!). [2) Ballen, *m.* *ГШ.*

Кѣпа, *f.* plumpe Person *Ч.* VII. 575;
Кѣпарѣс, *m.* Сѣпрессе, *f.* кѣпарѣсний, *a.* *C.* I. 122. Сѣпрессен; кѣпарѣсовѣти, *pl.* Сѣпрессеинае.

Кѣпень, -пня, *m.* siedendes Wasser; кѣпѣм, *adv.* *Шог.* 143 kochend, brodelnd.

Кѣпѣнь, *f.* Siedepunkt, *m.*
Кѣпѣне, *n.* das Sieden.

Кѣпѣть, кѣпѣк, *m.* *v.* Кѣпяток.
Кѣпѣти, кѣпѣти, *v. n.* sieden, kochen, wallen.

Кѣповѣз, *m.* Ballenbinder, *m.* *ГШ.*
Кѣпрѣй, *m.* *v.* Иван-чай. [Кѣпрѣс].

Кѣпрѣда, *f.* *Bein.* der Aphrodite
Кѣпрѣй, *a.* löcherig, porös; хлѣб wohlgebacken; -а землѣ locker.

Кѣпѣть, *m.* *Ос.* (61) VI. 42 Russ, Satz, *m.*
Кѣпѣр, (*d.* кѣпѣрик), *m.* kurzes ärmelloses Peiz. [Qualm, *m.* Staubwolke, *f.*

Кѣпѣва, *Ош.*; кѣпѣга, *Б.* *f.* Staub,
Кѣпѣтѣти, *v. a. Ro.* 163 siedendheiss kochen, sieden lassen, auskochen, *Под.*

Кѣпѣток, -тка, кѣпѣч, *K. m.* siedendes Wasser.

Кѣпѣчка, *f.* Erdöl, Naphta, *m.* [Ks. 124.
I. Кѣпѣ *int.* vom höhniſchen Weisen

II. Кѣпѣ, *m.* *n.* *par* im *Nominat.* u. *Vocat.* *кѣпѣ* in *v.* елѣксон! *Негг.* *m.* [кѣпѣс].

III Кѣпѣ, *m.* кир-кѣпѣчка, *f.* *Ks.* IV. 501 Art leichtes Tuch; 2) Trauerflor, *n.* *Lic.* [*n.* Kirgisenkind, *n.*

Кѣрѣс, *n.* Kirgise, *m.* кѣрѣсѣ, -ѣти.
Кѣрд, кѣрдѣль, -ѣля, *m.* кѣрдѣля, *f.* *Пол.* ein Theil der Schafherde; Rudel, *f.*

Кѣрдовѣк, *m.* Hirt, Hüter eines кирд.
Кѣрѣй, *m.* *v.* Кѣрѣло.

Кѣрѣя, *f.* Art vornehmeres Oberkleid.
Кѣрѣжа, *f.* *Ф.* Hirtenstab, *m.*?

Кѣрѣтѣ, *v. n.* und — ся mühevoll sich fortbringen, *m.* fortkommen.

Кѣрик, *m.* Cyriacus [Кѣрѣкѣс].
Кѣрѣлиця, *f.* Cyriilschrift, *n.* кѣрѣльскѣй, *a.* cyrillisch.

Кѣрѣло, *m.* Cyrill.
Кѣрѣне, *n.* etw. Aufgewühltes, Unordnung, Wust; Sudelei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Reichthum, *m.*

Кѣрѣнити, *v. a.* aufwühlen; in Unordnung bringen; beschmutzen; 2) *v. n.* dicht fließen.

Кѣрѣнѣй, *a.* schmutzig, sudelhaft.
Кѣрѣнѣник, *m.* unordentlicher Mensch, Sudler, *m.*; 2) ein Reicher, Geldprotz, *m.*

Кѣрѣнѣця, *f.* Sudlerin, *f.*; 2) Sprülichtzuber, *m.*

Кѣрѣня, *f.* *Bein.* der гопѣвка.
Кѣрѣкати, кѣркнути, *v. n.* schrillend schreien, kreischen, scheu aufschreien (*v. d.* Henne) *He.*

Кѣрѣйг, *m.* *v.* Гѣрѣлѣга.
Кѣрѣмѣк, *v.* Кѣмѣк.

Кѣрма, кѣрѣти, etc. *v.* Кѣрма etc.
Кѣрѣнѣця, *f.* Sudlerin, *f.*; 2) Sprülichtzuber, *m.*

Кѣрѣня, *f.* *Bein.* der гопѣвка.
Кѣрѣкати, кѣркнути, *v. n.* schrillend schreien, kreischen, scheu aufschreien (*v. d.* Henne) *He.*

Кѣрѣйг, *m.* *v.* Гѣрѣлѣга.
Кѣрѣмѣк, *v.* Кѣмѣк.

Кѣрма, кѣрѣти, etc. *v.* Кѣрма etc.
Кѣрѣнѣця, (*d.* -ѣчка), *f.* Brunnen, Brunnenquell, *m.*

Кѣрѣнѣчѣна, *f.* kaltes Quellenwasser.
Кѣрѣнѣчѣй, *a.* vom Brunnenquell; 2) *v. a.* *m.* Nbf. des Чѣремѣш *ч.*

Кѣрѣнѣчѣник, *m.* Brunnenmoos, *n.* (Fontinalis) *B.*

Кѣромѣн, *m.* Statice latifolia.
Кѣрѣпа, *f.* gewundene Haarflechte; 2) stumpfe Nase; * кѣрѣпу гнѣти die Nase aufwerfen, rümpfen.

Кѣрѣпѣвий, кѣрѣпѣтий, кѣрѣпѣй, *Ks.* VIII. 351 mit aufgeworfener, gerümpfter Nase.

Кѣрѣпѣти, *v. a.* *BE.* die Nase rümpfen.

Кѣрѣпѣч, *m.* in Ziegelform getrockneter Viehmist zum Brennen gebr.; 2) — кѣрѣпѣчѣна (*d.* -инка), *f.* Ziegel, *f.* Ziegelstein, *m.*

Кѣрѣсѣтий, *a. v.* Курѣсѣий *H.* 164.
Кѣрѣтѣда, *f.* *Гол.* III. 439.?

Кѣрѣчѣти, *v.* Кричѣти.
Кѣсѣ, *f.* *Ч.* VI. Stricksack; Geldsäckel,beutel, *m.*

Кѣсѣсѣнка, *f. ungr.* *v.* Панѣнка, *Тор.*
Кѣсѣлѣця, *f.* кѣсѣль, (*d.* кѣсѣлѣчок; *aug.* кѣсѣлѣще), *m.* Sauersuppe aus Hafer- od. Gerstenmehl erzeugt.

Кѣсѣлѣчѣник, *m.* Gefäss worin кѣсѣлѣця gährt, *n.*

Кѣсѣнѣ, -сѣня, *m.* Sauerstoff, *n.* (Oxygenium); кѣсѣнѣй, *a.* -а сѣль, Sauerstoffsalz, *n.* *Пол.* [vom Niederhauen?

Кѣсѣм, *m.* *H.* 217 (сѣким) — головѣ
Кѣсѣр, *m. coll.* Mutterschafe mit frisch geworfenen Lämmern. [*v.* Kijew.

Кѣсѣлѣвка, *f.* *N.* eines Stadthügels
Кѣсѣка, *f.* *Ф.* *dim.* *v.* Кѣса.
Кѣсѣлѣй, *a.* sauer, gesäuert; 2) * weinerlich. [greinen.

Кѣсѣлѣти, *v.* sauerer Miene machen,
Кѣсѣлѣця, *f.* saurer wilder Apfel;
* *A. G.* 157 -цѣ в пѣльку пхѣти viel Saures, viele Drangsale erdulden §.

Кѣсѣлѣч, *m.* Sauerdorn, *m.* Berberitze, *f.* (Berberis vulg.); кѣсѣлѣчѣти, *pl.* Berberideae. [tergrün (Pyrola secunda).

Кѣсѣлѣчѣй, *pl.* einseitblütiges Win-
Кѣсѣлѣчѣй, *a.* mit verschleimten, verklebten Augen.

Кѣсѣлѣтѣ, *f.* (кѣсѣлѣтѣ, *pl.*) Säure, *f.*
Кѣсѣлѣк, *m.* gesäuertes Brod, *H.* 241;
2) Sauermilch, *f.* (*B.*).

Кѣсѣнѣ, *n.* Gährung, *f.* *B.*
Кѣсѣник, *m.* *Пол.* *v.* Зѣкавѣс.
Кѣсѣнути, *v. n.* gähren, sauer werden; * weinen, *Lic.*

Кѣсѣть, кѣсѣтка, (*d.* кѣсѣточка *Ф.*), *f.* Pinsel, (*d.* Pinselchen, *n.*) Büschel, *m.*; 2) Traube, *f.* *B.*

Кѣсѣтѣць, -тѣя, *m.* Pinselschimmel, *m.* (Pennisillum) *Вол.* [pogon].

Кѣсѣтѣх, *m.* Bartmücke, *f.* (Cerato-
Кѣт, *m.* Wall, Wallfisch, *m.* (Balaena mysticetus). [Büschel, *m.*; Rispе, *f.*

Кѣтѣ, кѣта, *f.* Quaste, *f.*; Strauss,
Кѣтѣвѣй, кѣтѣвѣкѣй, кѣтѣвѣчѣнѣй, *a.* aus кѣтѣй, кѣтѣйка, *Лом.* II. 20.

Китаецъ, -а́йца, *m.* Chinese, *m.* китайца́, -а́ти, *n.* kleiner Chinese; *adj.* китайский, obinesisch.
 I. Кита́й, *m.* китайка, (*d.* кита́чка), *f.* Taft, *m.* leichter Seidenzeug.
 II. Кита́й, *v.* — гра́ти *Kol.* I. 113?
 Кита́йка, *f.* *v.* Кита́й I.; 2) кна́еблүтиге Glockenblume (*Campanula glomerata*); 3) *v.* Китъ.
 Кя́тви, *pl.* Klöße als Unterlagen bei Holzbauten, *pl.* *v.* Кóга.
 Кя́ти, *pl.* *АД.* I. 121 *v.* Кя́тица 4).
 Кита́стий, *a.* buschig.
 Кита́ти, *v.* *a.* *Ф.* in кя́тиці winden, binden; 2) segnen.
 Кя́тица, (*d.* китя́чка), *f.* Blumenstrauß, *m.*; 2) — горóху Garben, *m.* Bündel, *n.* (der Erbse); 3) Quaste, *f.*; 4) *pl.* *АД.* 108 Unterfutter eines Kleides, *n.* *Пом.* II. 19.
 Кита́чний, (-йний), *a.* *Ryx.* mit einer Quaste bei dem Säbel. [(Xenia).
 Кита́чник, *m.* Straussskoralle, *f.*
 Кита́ще, *n.* *m.* *aug.* *v.* Кит.
 Кя́тив корм, Wallfischbaas, *n.* (*Clio borealis*) *Вол.*
 Кя́тка, *f.* *Ko.* 107 Art Kartenspiel.
 Киткя́, *pl.* Haarflechten oberhalb der Ohren. [*m.* (*Alopocurus pratensis*).
 Кя́тник *m.* — луговий Fuchschwanz,
 Китóведъ вчн — *m.* Wallfischlaus, *f.* (*Syamus ceti*). [Fänger, *m.*
 Китолóведъ, -вця, *m.* Wallfisch-Китóшка, *f.* — чербуна Erdbeer-spinat, *m.* (*Blitum virgatum*).
 Китчáстий, *a.* *Ст.* mit кя́тиці 3) versehen, quastenreich.
 Китю́х, *m.* Fuchschwanz, *m.*
 Кита́г, *m.* *v.* Кита́г. [II. 304.
 Кя́хавиця, *f.* Keuchhusten, *m.* *Мi.*
 Кя́хкотіти, *v.* *n.* rieseln; schwellen.
 Кя́хтик, *m.* *dim.* *v.* Кя́готъ, кóготъ *C.* I. 218.
 Киць-киць! *int.* Lockruf der Katzen.
 Киця́н, *n.* *v.* Киця́.
 Кицирува́ти, *v.* *a.* mit der Katze die Schultern abkratzen. [scholle, *f.*
 Кя́чка, *f.* Rasenstück, *n.*; Lehm-
 Кя́чка, кя́ця, *f.* *v.* Кітка, *Ч.* V. 193.
 Киця́, -а́ти, киця́тко, *n.* kleiner Topf.
 Киця́ти, *v.* *a.* schlagen; betasten (im Blindkuhspiel).
 Кя́челенок, кя́черенок, -нка,

m. Fingergelenk, *n.* (*Фр.*); 2) verkümmert Finger, Rudiment, *n.*
 Кя́чера, кя́чра, (*d.* кя́чрка), *f.* bewaldete Bergspitze, *Ф.*; Hügelstrich, *m.* *N.* vieler Berge.
 Кя́черéва, *f.* *Nbf.* des Прут.
 Кя́чити ся, sich aufblähen, *v.* brüsten, *ГШ.*; 2) wölfen *v.* Оценя́ти ся.
 Кя́чка, *f.* Bündel von Stroh od. Schilf zum Dachdecken, *n.*; 2) Art Kreppe aus Flachs; 3) Ring zur Haarfrisur, *m.* *Kol.* I. 38; Kopfputz, *m.*; 4) Erdhügel, *m.* *vgl.* Кя́чка; 5) Federbusch am Czako, *m.* *Пом.* III. 31. [II. 120.
 Кя́чува́ти, *v.* *a.* *v.* Корчува́ти *P.* I. Киш! *a.* киш! *int.* Scheuchruf.
 II. Киш, *m.* Wälzer, *m.* (*Corophium*).
 Кишéнный, *a.* *Иic.* Taschen-.
 Кишéня, (*d.* кишéнька), *f.* Tasche, *f.*
 Кишя́ти, *v.* *n.* (кишя́, кишя́ш, кишя́т) wimmeln. *Пом.* III. 31.
 Кя́шка, *f.* Darm, *m.*; 2) Leber-, Blutwurst, *f.*; 3) Art eiserner Haken, Anker am Ende der ко́бла *He.* (*Пр.* XI. (1) 130. 118.
 Кя́шкати, *v.* *n.* mit dem Ruf „киш!“ verscheuchen, vertreiben, *He.* [*Ryx.*
 Кишкáтий, *a.* gespreizt, aufgeblasen,
 Кишкя́вка, *f.* Darmsaite, *f.*
 Кишкóвий, *a.* Darm; 2) Wurst-.
 Кишлóб, *n.* *Др.* *c.* 239 Lagerstätte, *f.* Nest, *n.* [wimmelud, *Лесв.*
 Кишмá, *adv.* in ungeheurer Menge
 Кишнéць, -еця́, *m.* *Coriandrum sativum*.
 Кишну́ти, *v.* *a.* *§.* stürzen, werfen. *Кн.*
 Кя́к, кя́х, *m.* Rohrkolben, *m.* (typha); Mais-, Kukurutzkolben.
 Кя́нь, кя́нка, *f.* Schlägel, Klöpfel; Böttcherhammer, *m.* [der *St.* Кя́ив.
 Кя́ний, *pl.* Кя́ние, *m.* Einwohner
 Кя́нка, *f.* Weib aus Кя́ив; 2) Wallfahrerin nach Кя́ив, *Max.*
 Кя́ньський, *a.* *М.* I. *v.* Кя́ивский.
 Кя́ня, *f.* *Ф.* [*Поез.* (67) 59] Art Spaten?
 Кя́чник, *m.* Psolus, *B.*
 Кя́. *conj.* *v.* Хотя́.
 Кя́гáти, *v.* *a.* *etw.* schwer aufheben.
 Кя́бéць, *v.* Кобéць, ковбéць.
 Кя́зува́ти, (*Ф.*) *v.* Кебу́вати, кя́мува́ти, [Sperlings.
 Кя́чик, *m.* *Ч.* III. 58 *Beim.* des
 Кя́басá, *f.* *v.* Ковбасá, *К.*

Кя́ната, *f.* *Ko.* 130 *v.* Кя́ната.
 Кя́от, *m.* israel. Bundeslade; 2) *v.* Кя́от.
 Кя́ш, (*d.* кя́шник, кя́шок), *m.* Trinkgeschirr, *n.* Schöpfkelle, *f.*
 Кя́тї, *pl.* Krallen, *pl.* *v.* Кóготъ.
 Кя́вéць, -вця́, Кя́ив, *m.* *N.* *v.* Berges.
 Кя́, *m.* *H.* 161 das Innere des frisch abgeschlachteten Viehes.
 Кя́йá, *a.* *v.* Кóсий, ко́вачий, *Ог.* 35.
 Кя́лáти, *v.* *a.* *etw.* langsam zustande bringen, aufbauen: хатя́ну *eto.*
 Кя́лá, *pl.* *v.* Ковéл; кя́ликá, *pl.* кя́ляне, *coll.* *n.* Dachsparren, *pl.* 2) winkelförmig, sperrig zusammengeschlagene Hölzer zum Festhalten der obersten Strohschichte an Strohdache.
 Кя́ляця, *f.* Gazelle, *f.* *Ф.*
 Кя́лячка, *f.* Ziegenhaut, *f.*
 Кя́ляк, *m.* *v.* Ковя́.
 Кя́я, *f.* linker *Nbf.* der 'Ильця; 2) *N.* *v.* Berges.
 Кя́як, *m.* *v.* Кя́як; 2) *Ку.* *v.* Бордóг (aus Ziegenhaut).
 Кя́й, кя́юк, *eto.* *v.* Кя́й *etc.*
 Кя́йкува́ти, *a.* -е прóсо *Ос.* (61) IX. 192 Kolbenhirse, *f.* (*Setaria italica*).
 Кя́ло, *n.* Sumpfpflanztaude, (*Spiraea ulmaria*); 2) Art Steppengras: *Stipa pennata*. [*Ог.* 77.
 Кя́áч, *m.* кя́áчка, *f.* *v.* Тя́áч *eto.*
 Кя́, *gen.* ко́лá, *m.* кя́, *n.* *coll.* Pfahl, Pflöck, *m.* кя́ від ко́лá (кя́лок від кя́кá), von Haus zu Haus.
 Кя́лка, *num.* etliche, einige, mehrere (bis zehn); на — час auf einige Zeit.
 Кя́лкадеся́ть, *num.* einige Zehner (bis hundert).
 Кя́лкадрóг, *v.* — mit etlichen, einigen Leuten, mit wenigem Gefolge, *У.*
 Кя́лкалáтний, *a.* mehrjährig.
 Кя́лканáйця́ть, *num.* einige über zehn (bis zwanzig). [*Дар.*
 Кя́лкачáстний, *a.* mehrtheilig,
 Кя́лка, (-исъ) *v.* Кя́лка.
 Кя́лкий, *a.* wie gross, wie viel; — час wie lange Zeit.
 Кя́лкия́, *f.* *Пис.* *v.* Кя́лки, кя́лка.
 Кя́лкя́сть, -остя́, *f.* *Пол.* *B.* Menge, Quantität, *f.* Quantum, *n.*
 Кя́лько, *adv.* wie viel.
 Кя́лькорáкий? *a.* wie vielfach? wie vielfältig? *Оч.* §. 181.
 Кя́лькóро, *num.* etliche, einige.

Кя́лькоцьвítий, *a.* mit mehreren Blüten, *B.*
 Кя́лькощя́ний, *a.* mehrspaltig.
 Кя́лкува́ти, *v.* *a.* mit Pflöcken, *m.* Nägeln beschlagen (чóботи).
 Кя́ляня́, *f.* Fuhrmannsitz, *Book.* *m.*
 Кя́лок, -лáк, (*d.* кя́лочок) *m.* Pflöck, Nagel, *m.* кя́лок від кя́кá *v.* Кя́ від ко́лá; 2) Wirbel an der Geige, *m.* *кя́лком сядя́ти unbeweglich sitzen, hocken.
 Кя́ляцé, *m.* Rádchen, *n.* Ring, Reif, *m.* Scheibe, *f.* [kerig.
 Кя́ляцевáтий, *a.* *Пол.* (*v.* 33) hók-Кя́лячáк, *m.* Keimlappen, *m.* *B.* *v.* Провябéць, *vgl.* Колéць. [niculatae] *pl.*
 Кя́лячáсти, *pl.* Hornfrüchtige, (*Cor-Кя́ляче, n.* *coll.* Keime, *pl.* *B.*
 Кя́лячати, *v.* *a.* keimen lassen; — ся keimen; *b)* von sich begattenden Hunden.
 Кя́я, *praep.* *Ч.* IV. 567 *v.* Бя́я, neben.
 Кя́, *m.* кя́ме, *n.* *coll.* — сня́гý Schneeklumpen, *m.*
 Кя́млáч, *m.* *v.* Ятрáк.
 Кя́мля́, *f.* Art Fischnetz, Zuggarn, *n.*
 Кя́мнáта, *f.* Zimmer, *n.* Wohnstube, *f.* *dim.* кя́мнáтка, *f.* Zimmerhoeh, Stübchen, *n.* [Erdklumpen, *m.* *etc.*
 Кя́мса, *f.* *H.* 204 ein Stück Brot;
 Кя́мсолá, *f.* dh Arbeit Erworbenes.
 Кя́мува́ти, *v.* *n.* (*Ф.*) vermuthen.
 Кя́н, *gen.* ко́нá, *m.* Ecke, [γῦνος]; 2) Scene, Bühne, *f.*
 Кя́нь, *gen.* ко́нá, *m.* Pferd, Ross, *n.* кя́нь-меренéць *H.* 17? ко́нем íхати, reiten; — пítя́ zu Pferde *etw.* führen (im Gebirge mit besáги).
 Кя́нва, *f.* hölzerne Kanne, *III.* II. 250. *v.* Кю́нóвка. [der Peitsche, *m.*
 Кя́ндэер, *m.* Haarzipfel am Ende
 Кя́ндрáт, *m.* Codratus, Konrad.
 Кя́нбéць, (*d.* кя́нчик), *m.* *v.* Конбéць.
 Кя́нний, *a.* zu Pferde, mit Pferden fahrend; * hastig, schnell: та не бóдьте всé кя́ннй, трéба бóйти трóха я́ воловóму; *adv.* кя́нво.
 Кя́ннийк, *m.* кя́ннийца, *f.* *Гол.* III. 82. (*d.* кя́нничёнка *АД.* I. 37) Pferdестall, *m.*; 2) кя́ннийк, *Дар.* Reiter, Cavalierist, *m.*
 Кя́ннийця́, кя́ннйóгá, *f.* Reiteroi, Cavallerie, *f.* [gespann, *m.*?
 Кя́ннийчка, *f.* *Гол.* III. 3. Пфеде-Кя́ньский, (-цькя́й), *a.* Pferde-.
 Кя́нчаня́, *m.* der am Ende des

Dorfes wohnt, (*Фр.*) [spitzig].
 Кінчасть, *a.* am Ende zugespitzt,
 Кінчатн, (-а, -аш), *v.* Кінчатн;
 — *са Зар.* sich an endigen pflegen,
 gewöhnlich das Ende nehmen.
 Кінчик, *m. dim.* Endchen, Spitzchen,
 Zipfelchen, Läppchen, *n.*
 Кінчина, *f. Пол.* Extremität, *f.*; 2)
 —, кінчинá, *n.* Ende, Ableben, *n.* *З.*
 Кінчатн, *v.* а. endigen, beschlies-
 sen; — *са* sich endigen, schliessen.
 Кінчатий, *a.* -е сіле, Hexenkraut,
n. (*Circaea luteliana*).
 Кіот, *m.* Glasschrank mit Heiligen-
 bildern, *m.* С. II. 110.
 Кіп, *яким кіпом ти міг то учини-
 ти?* wie konntest du dich nur unter-
 stehen dieses zu thun? (*Ф.*).
 Кпіти, *v. n.* thauen, *v.* Топніти.
 Кпно, *adv.* ist Thauwetter; ist ko-
 thig *Gr.* 21.
 Кіпсти ся, erschrecken, *Gr.* 21.
 Кіптіти, (кип-), *v. n.* sich aufwir-
 beln (vom Staube) *А.Д.І.300.* *s.* Копотіти.
 Кіпцюванн, *n.* das Aufwerfen der
 Grenzhügel *Pa. I.* 372 *v.* Копець.
 Кіпшіти, *v.* Кипшіти.
 I. Кір, *g.* Körper, (кир, *g.* Körper). *m.*
 Masern, *pl.* (morbilli).
 II. Кір, *g.* кіра, *m.* Bein. des Zigen-
 ners, = Dieb.
 Кіра, *n. coll.* *v.* Корá Rinde *f.* (*B.*).
 Кіржак, *m.* ein Rüdiger.
 Кіржатіти, *v. n.* läudig sein.
 Кірка, *f.* *v.* Ляжка. *III.* I. 392; 2)
 до кірок попуєтіти *Ос.* (61) VI. 19. 35?
 Кірмáк, *m.* Киромán; кёрмек. *Нис.*
 Кірувати, *v.* Курувати. *Еф.* 19.
 Кірх, *m.* *Ос.* (61) VI. 19a. Корх; кулак.
 Кірці, кірці. *pl.* Rinnen im Was-
 sergrad der Mühle, *pl.* *vgl.* Корніти.
 Кіс, *g.* коса. *f.* Amsel, *f.* (*Turdus merula*).
 Кісьбá, *f.* Mahd, *f.*
 I. Кіска, *dim.* *v.* Косá kleine Haar-
 flechte; 2) Leine, *f.* Seil, *n.*
 II. Кіска, *f.* abgenutztes Ueberbleib-
 sel der косá (Sense); verwendet als Mes-
 ser, bes. als Rasirmesser; Messer aus
 einer Sensespitze, *He.*
 Кіськати, *v. a.* *v.* Паринувати.
 Кіськóм, *adv.* seitwärts, schief, *v.* Лісо.
 Кісьняк, *m.* кісьнячка, *f.* Band am
 Ende der Haarflechte, *n.* *III.* I. 265.

Кісьняця, *f.* Heuwiese, *f.*
 Кість, *gen.* кістки, *f.* Knochen, *m.*
 Bein, *n. pl.* Gebeine, *pl.*
 Кістка, *f.* kleiner Knochen; кістка
 & мастка (масть) така von ganz äh-
 nlichen Wesen; 2) Steinkern, *m.*; 3)
 Würfel, *m.* Пар; 4) *gew.* *pl.* кісткі
 Кнóхол an Füßen, *pl.* [selatus].
 Кісткований, *a.* gewürfelt (tes-
 тированный), *a.* knochig,
 dürrbeinig.
 Кістний, *a.* Knochen-.
 Кістняця, *f.* Weinhaus, *n.* Пар.
 Кістняк, *Ст.* Шог. кістняк, *m.*
 Beingerippe, Todtengerippe, Skelet, *n.*
 Knochenmann, *m.* [schelohen, *n.*
 Кісточка, *f. dim.* *v.* Кістка, Кнó-
 кістриця, *f.* *v.* Костриця.
 Кістяний, *a.* beinern, aus Knochen.
 Кістянистий, *a.* knochig, *Пол.*;
 knöchern. [Вол. *n.*
 Кістянка, *f.* Steinfrucht, *f.* (drupa)
 Кістяр, *m.* Knochensammler, *m.*
 Кісчик, *m. dim.* *v.* Косáр. *Гол.* III. 76.
 Кісá, -яти, *n.* Sensesattel, *m.*
 I. Кит, *g.* котá, *m.* кітка, (*d.* кі-
 точка), *f.* Katter, *m.* Katze, *f.*; 2) мор-
 ский Stachroohe, *f.* (*Trygon pastinaca*),
 He; 3) Schwanzmeise, *f.* (*Parus cau-
 datus*) wegen des langen Schwanzes, (*B.*).
 II. Кит, *g.* кіту, *m.* Kitt, *m.*
 Кіть, -кіть, кіть -кіліть, *int.* vom
 Kollen, Rollen, Wälzen. [stampft, *m.*
 Кітвиця, *f.* Klotz in dem man etw.
 Кіткати, *v.* Скоботати, kitzeln.
 Кітлик, *m. dim.* *v.* Котéл.
 Кітлице, *n.* Gebirgskessel, *m.*
 Кітлва, *f.* *N.* *e.* polonajna.
 Кітля, *f.* Kittel, *m.*
 Кітляр, *m.* Kupferschmied, Kessler, *m.*;
 кітлярка (*d.* -рочка), *f.* des Kesslers Gat-
 tin; *adj.* кітлярчин, кітлярский, des K.
 (Кітний), *a.* nur *fem.* кітна, träch-
 tig (*v.* Schafen, Katzen, Rehen, Hasen &).
 Кітувати, *v. a.* kitten.
 Кіу-віг! *int.* *W.* Nachahmung der
 Vogelstimme. [Sohle], *m.*
 Кіфлик, *m.* Kranz, Fleck (auf der
 Кіц! кич! *v.* Кіть.
 Кіцька, кіця *f.* *v.* Кит, кітка, Kietze, *f.*
 Кіцький, кіцький, *a.* wie gross,
 Кіцьняк, *m.* кісьнячка, *f.* Band am
 Ende der Haarflechte, *n.* *III.* I. 265.

Кічка, *f.* *v.* Кáчка 1); 2) kurzes an
 beiden Enden zugespitztes Holzstück
 zum gleichn. Knabenspiel; 3) rückwär-
 tiger Theil des Wagens, Hinterwagen,
m.; Art Fuhrwerk zum Herschleppen
 grosser Stämme u. Balken.
 Кіш, *g.* кошá, *m.* Korb, *m.* Korb
 od. Rumpf über dem Mühlsteine; 2)
 Feldlager, *n.* (der Kosaken).
 Кішка, *f. gr.* Katze *f.*; 2) *v.* Кáшка 3).
 Кішкати, *v. a.* §. sorgsam aufziehen.
 Кішня, *f.* *v.* Кісьбá, косовиця *Gr.* 21.
 Кіяк, *v.* Кияк; Кіян, Кіянин etc.
 Лес. *v.* Киянин etc.
 Клад, *m.* Scheiterhaufen, *m.* *РУ.*;
 2) *v.* Кáдов, *Пол.*; 3) Schatz, *m.*; 4)
 Zinnia elegans. [острий —?
 Кладенець, -нця, *m.* *Ко.* 208
 Кладильце, -ця, *n.* Legestaobel, *m.*
 Кладина, *f.* Alles was aufgelegt
 wird: Brett als Steg (*v.* Кáдка), Stein
 zum Beschweren des Sauerkrauts im
 Fass; *pl.* Balken einer Stampfe; Brett
 als Unterlage.
 Кладильник, *m.* *Гол.* III. 17 Ка-
 sten-, Stiegensetzer (der Garben) *m.*
 Кáдка, *f.* ein über einen Bach, Was-
 sergraben gelegtes Brett, Steg, *m.*
 Кáдня, *f.* — солн *B.* Salzlager,
 Salzflöz, *n.*; 2) Halbschock der Getrei-
 degarben auf dem Felde aufgelegt, *n.*
 Кáдниця, *f.* *У.* Spargasse, *f.*
 Кáдовище, (-овиско) кáдовище,
n. Friedhof, Kirchhof, *m.*
 Кáжа, *f.* Vorrath, *m.* *Ст.*
 Клак, *m. pl.* клаки, *v.* Клоче.
 Клам, *m. pol.* *W.* *v.* Лож; я повів то́в
 на — (*B.*) ich habe zum Scherz gelogen.
 Кламало, *m.* Lügner, *m.*
 Кламати, *v. a.* *pol.* *M.* III. 145
 лügen; zum Scherz etw. vorlügen (*B.*).
Пот. III. 64.
 Клень, *W.* клáня, *f.* *v.* Кáдня 2).
 Кланіяця, *v.* Клоніяця.
 Клапцати, *v. n.* зубáми mit den
 Zähnen klappern.
 Клапцатий, *a.* *v.* Зубатий.
 Клапці, *pl.* (*B.*) Wolfszähne, Eck-
 zähne, *pl.* [82 das Sichverbeugen.
 Клапнян, (*d.* клáпнянько), *Га.* I.
 Клапняти ся, sich verbeugen, eine
 Verbeugung machen; jmdn grüssen:
 кому́, до ко́го.

Клапана, *f.* Klappe, *f.* (am Mieder).
 Клапáня, *f.* Art haubenförmige Pelz-
 mütze mit Ohrenklappen. [*Пот.* III. 64.
 Клапáти, *v. n.* klappern, plappern,
 Клапáтий, *a.* klappernd.
 Клапáч, *m.* клапáчка, *f.* Plapper,
 (-in), Plauscher, (-in).
 Клапáтити, *v.* Квáпити. *Оз.* 80.
 Клапáчий, *a.* niederhangend *Ми.* II. 261.
 Клапóть, (*d.* клáптик), *m.* клáп-
 тичя, *f.* Stück, *n.* — солми eine Hand-
 voll Stroh; Wisch, Fetzen, *m.*
 Клапоухий, *a.* mit grossen herab-
 hängenden Ohren, klapphörig.
 Клапáвий, клапáвий, *a.*
 mit Fetzen, lumpig. [Art Pils.
 Клапáуля, *f.* *v.* Клапáвий; 2)
 Класти, (кладу́, кладéш), *v. a.* le-
 gen, anlegen, setzen; — ко́го за ко́го
 jmdn zu etw. wählen, jmdn als —
 stellen; — ко́го, себé мýдрим jmdn,
 sich für weise ausgeben; — *са* sich
 legen; *б)* * beschliessen, vorhaben.
 Клатні: добá о клатні землá *III.*
 (*Ур.* VIII. 967)?
 Клацати, *v.* Кланцати. [piert.
 Клаче, *n.* Jännerfökel, das bald ore-
 Клачати ся, wirr u. káhe werden
 wie Werrig (кло́че), sich verflizen.
 Клебáня, *f.* §. Pfarrhaus, *n.*
 Клебáнка, клébáня, *f.* *v.* Клапá-
 ня; 2) *v.* Капáлюх.
 Клебóк, (-ух), *m.* *v.* Клубóк, *Фр.*;
 2) Klumpen, Ballen, *m.*; 3) Kopfstück
 vom Hut, *n.*
 Клевáк, *m.* *Пол.* Eckzahn, Haue, *m.*
 Клевéченька, *dim.* *v.* Кле-
 вéтничя.
 Клевéр, *m.* *v.* Команіяця. [rung, *f.*
 Клевéтá, *f.* Verleumdung, Läst-
 Клевéтáти, *v. n.* на ко́го jmdn
 verleunden, verlästern. [verlästern.
 Клевéтний, *a.* *Л.Д.* verleumderisch,
 Клевéтник, *m.* Verleumder, Läst-
 steger, Ehrenräuber, *m.* *Ф.*
 Клевéтничя, *f.* Verleumderin, *f.*
 Клевéтний, *f.* (*Фр.*) *v.* Давніняця.
 Клевéтуха, *f.* *Вейн.* eines schim-
 pfenden, zänkischen Weibes *Ч.* III. 212.
 Клевéць, -вця, (*d.* клéвчик), *m.*
 Hammer, *m.* [leus].
 Клевéч, *m.* Hammermuschel, *f.* (Mal-
 Клештувати, *v.* Культувати.

Клеветунок, -унок, *м.* Кельчик, кшветунок. [Ч. VII. 575.]

Клеветур, *м.* vierschötiger Mensch

Клебеня, *м.* das Leimen.

Клеветти, *в. м.* А. Г. 162 Backenstreiche geben; schlagen *Кл.*

Клей, *м.* Weissbuche, *ф. в.* Граб; 2) *в.* Клей; клеи, клеити, клейкий, *отв. а.* Клейк, клейкий. [м. Под.]

Клейковина, *ф.* Kleber, Pflanzenleim, Клейматы, клейматы, *Левч. Др. с.* 214. *в. а.* stempeln; brandmarken.

Клеймо, клеймо, *Левч. н.* Stempel, *м.* Brandmal, *н.* [gnien. *pl.*

Клейнотш, *pl.* Kleinodien, Insi. Клейовка, *ф. гр. Ко.* 115 Wachstum, *м.*

Клейтух, *м.* Левч. Pflopf, *м.* Клек, *м. в.* Клец, клецо.

Клекавка, *ф.* Schnarrheuschrecke, *ф.* (Aoridium stridulum). [Schnarren.

Клеки, *оту, м.* Geklapper, *н.* das Klekotati, (-titi), *в. н.* klappern, plappern, schnattern. [Фр.]

Клемерити, *в. а.* zusammenleimen, Клемна, *ф.* Schlampe, nichtsnutzige Dirne; 2) alte, schlechte Kuh.

Клень, кленик, *м.* кленица, *ф.* Döbel, Hasel, *м.* (Lenciscus serbalus).

Клен, клень, *м.* кленица, *ф.* spitzblättriger Ahorn, (Acer platanoides).

Кленьба, *ф. Пар. в.* Клятьба das Fluchen; 2) Eidschwur, *м.*

Кленяна, *ф.* Ahornbaum, *м.* Ahorngehölz, *н.* С. I. 89.

Кленовець, -вця, *м.* Ahornfalter, *м.* (Limenitis aerea). [Ahornholz.]

Кленовий, *а.* vom Ahornbaum; aus Кленівка, *ф.* linker Nbl. der Рибница.

Кленцак, *м.* Kernbeisser, *м. в.* Когорогря. [bar, Пол.]

Клепальний, *а.* hämmerbar, dehn-

Клепало, *н.* Bret auf welches man ehedem schlug um die Leute zur Kirche zu rufen, *н.:* пш в дзвін а порт в клепало; 2) Balzort der Auenhühner, *Гр.* 21.

Клепаня, *в.* Клапаня.

Клепати, *в. а.* klopfen; dengeln, hämmern; 2) *на когось К. jmdn fälschlich beschuldigen, verleumden, anklagen.

Клепач, *м. в.* Клепачь, Schlägel; 2) *Zungendrescher, Verleumder, *м.* R. 98; 3) geringe Scheidemünze.

Клепачка, *ф.* Dangelstock, -amboss, *м.* [2] Abramis sara.

Клепечь, -пця, *м.* Г. III. в. Клепечь: Клепка, *ф.* Brettohen, *н.;* 2) Daube, Fassdaube; * бракує му одної клепки в голові ег hat seine fünf Sinne nicht beisammen, es ist bei ihm im Kopfe nicht richtig; 3) Butterwecke, *ф.*

Клепяти, клепати, *в. н.* * viele Male ein u. dasselbe reden.

Клеп, *м. Р. в.* Клеп; клепак, *м.* Cleriker, *м.* клерикал, *м.* (-альный etc.) clerical.

Клесачка, *ф.* Art Schustergeräth.

Клест кривонбе, *м.* Kreuzsohnabel, *м.* (Loxia curvirostra).

Клесунати, *в. а.* Art Schusterarbeit, *vgl.* Клацувати.

Клеть, *ф.* Ме. 165 *в.* Клять.

Клец, клецо, -цка, *м.* Klotz, Hackestock, Blook, *м.*

Клечальний, *а.* -а недля Pfingstsonntag, *м.* Pfingstwoche, *ф.* [feste], *н.*

Клечаня, *н.* Maientaub (am Pfingst-Kлечаний, (-аний III. II. 119), *а.* aus grünem Maientaub; 2) *в.* Клечальний.

Клеша, *ф.* (Фр.) Spundlooh, *н.*

Клешня, *ф. а.* Клешня: 2) *в.* Сакельня.

Клешняк, *м.* Botiknuppel, *м.*

Клещеняна, *ф.* Wunderbaum, *м.* Christuspalmе, *ф.* (Ricinus communis).

Клещишок, -шкя, *м.* Bücherscorpion, *м.* (Chelifer caneroides) Пол.

Клещинець, -нця, *м.* плямистий gefleckter Aron, Zehrwurz, *ф.* (Aron maculatum); клециндевати, *pl.* Aronartige (Aroideae).

Клив, *м. в.* Клевак, У.

Клива, *ф.* nackter Gipfel eines Berges; *Н. в.* Berges.

Клигати, *в. н.* mit Mühe im Gang sich erhalten (von *в.* Mühle etc.).

Клиж, *м. в.* Лігар.

Клий, *м.* Leim, *м.* [brig.]

Клийкий, клистий, *а.* leimig, кле-

Клийкість, -ости, *ф.* Klebrigkeit, *ф.*

Клийний, *а.* Leim-

Клийовар, *м.* Leimsieder, *м.*

Клийоварня, *ф.* Leimsiederei, *ф.*

Клийк, *м.* Gersten-, Haferschleim, *м.*

Клийти, *в. а.* leimen, kleben. [Term.]

Клик, *м.* Ruf, *м.;* 2) Lärm, Tumult, *м.*

Клікане, *н.* das Rufen.

Клікати, (кличу, клічеш) клікнути, *в. а.* rufen, anrufen; на когось sich auf jmdn berufen.

Кликач, *м.* Rufer, *м.* Пар.

Кликівщина, *ф. †* Art Abgabe. [м.]

Кликун, *м.* торговий. Marktschreier, Клим-клим! *inf.* vom Geklimper.

Клим, Климко, *м.* Clemens.

Климбас, *м.* Narr; Trottel, *м.*

Климля, *ф. в.* Кімяя.

Климятин, *м.* N. *в.* Berges.

I. Клин, клинь, клинина, клинника, клинчук *отв. в.* Клен, клень *отв.*

II. Клив, (*д.* клінець, клинок-якя, кліничик), *м.* кліна, *н.* coll. Keil, *м.*

2) Zwickel im Kleide; keilförmiges Erdstück, *к.* Figur etc.; 3) Nagel, Pflock, *м.*

Кліник, *м. в.* Голубель.

Клинковатий, Пол. клиноватий, *а.* keilförmig.

Клинкувати, *в. а.* mit keilförmigen Pföcken beschlagen (die Wände einer hölzernen Hütte). [bein, *м. В.*

Клиновий, *а.* Keil-, -а кість Keil-Клинути, *в. а.* зуби aneinander press-

Клинцювати, *в. а.* einkeilen.

Клиничастий, (-атий), *а.* keilförmig zugespitzt; *pl.* (ставка) Art Muster der Leinenstickerei *Кол. I.* 48. 347.

Клир, *м.* Clerus, *м.* Geistlichkeit, *ф.*

Клірос, *м. в.* Крілос; клирошаний *отв. в.* Крилошаня, *отв.*

Клипати, (кляшу, кляшеш) *в. а.* Н. 26?; класачка, *ф.* Н. 275 *в.* Клесачка?

Клисиарх, *м.* Küster, *м.* [κλησιάρχος].

Клицяти, *в. н.* seine müden Tage sohleppen.

Клич, *м.* кліча. *ф.* Кл. Ruf, Aufruf, Schlachtruf, *м.* Parole, Losung, *ф.* М. III. 20 RV; клич клікати den Ruf erschallen lassen, laut verkünden.

I. Клічка, *ф.* Zuname, Spitzname, *м.*

II. Клічка, *ф.* Гол. I. 90 Brustwarze, *ф. ?*

Клішаний, *а.* клишовга, *м.* клишоногий, *а.* М. II. 398. krummbeinig, säbelbeinig; *vgl.* Клішній.

Клік, *м.* Ф. brodelnder Wasserwirbel, Strudel, *м.* *vgl.* Клекит.

Клікучка, *ф. в.* Клокічка.

Клімка (-ця), *ф.* Clementine.

Клин, *г.* кліну, *м.* Пар. *в.* Про-

клин Fluch, *м.*

Клинне, клінно, *adv.* mit ehrerbietiger Verbeugung, ergebenst, *Фр. Кол. I.* 226.

Клинтати, *в. а.* zusammenbasteln, pfoschern. [н.; Wimper, *ф.*

Кліпавка, кліпка, *ф.* Augenlid,

Кліпати очима, mit den Wimpern nicken, mit den Augen blinken.

Кліснати, *в. а. в.* Клінтати; 2) — ся *в.* Кисляти ся.

Клісувати, *в. а.* гліну den Thon für den Töpfer kneten.

Кліть, *ф.* Ч. IV. 353 Kammer, Vorkammern; Stube, *ф.* 2) *в.* Клітка, *Зар.*

Клітка, (*д.* кліточка), *ф.* Käfig, *м.* Bauer, *н.;* 2) Grundcomplex aus 6 десятин, *м.* [felt.]

Клітчастий, *а.* quadrillirt, gewür-

Клітчатка, *ф.* Лод. vegetabilischer Zellstoff, Cellulose, *ф.* [Os. 47.]

Кліч, *м.* mng. Гол. III. 4. *в.* Ключ.

Клішя, клішня, *ф.* Н. 214. 51. Zehe; Schere, *ф.* (beim Frosch, Krebs &).

Клішовогий, *а.* Ч. V. 1177 *в.* Клишмовогий.

Кліш, *м.* Zecke, *ф.* (Ixodes).

Клішак, *м.* Ohrwurm, *м.* (Forficula).

Клішці, (*д.* кліщики) *pl.* Zange, Kneipzange, *ф.* [f. (Panagra).]

Кліщохвостка, *ф.* Scorpionfliege,

Кло, *н.* (Ф.) Ecke, Kante an einem Gegenstande, *ф.* 2) *pl.* кля *в.* Клоб.

Клоб, *м.* Bund von 30 повісоч.

Клобук, *м.* Karuze, *ф.* (der Mönche) III. II. 125. [м. Пар.]

Клобукар, *м.* Filzer, Filzmacher,

Клобучний, (-бучний), *а.* Filz-,

Клобучяна, *ф.* Filz, *м.* [filzig.]

Клобучити, *в. а.* filzen.

Клобучі, *pl.* Filzstiefel, *pl.* Пар.

Клоба, кловак, кля, *pl.* В. Hackenzähne, Eckzähne; Haue eines Ebers, *pl.*

Кловий, — зуб Eckzahn, *м.* Пол.

Клодичка, *ф.* N. *в.* Berges.

Клокічка, — пернатка, *ф.* Pimperness, *ф.* (Staphylea pinnata).

Клокотати, *в. н.* С. I. 246 kochen u. dabei brodeln.

Клон, клоний прокльони М+Б. 34 alle möglichen Flüche, *в.* Клин.

Клонити, *в. а.* biegen, neigen, niederbeugen; — ся sich neigen; * abzielen.

Клоніяця, *ф.* Runge, *ф.* Seitenholz,

т. (beim Hinterwagen).

Клябпацок, -ца, т. Klumpen, т. Клобпіт, в. Кляпоть.

Клобпіт, -оту, т. клопота, f. Кв. 374. 378. Kummer, т. Sorge, Verdriesslichkeit f.; 2) Brettchen oberwärts angeschlagen mit e. Loch für die Handmühlenstange, n.

Клопобник, т. Lepidium ruderae. Клопотаівыі, (-пот-), Фр. клопінтній, М. III. 49. kummervoll, sorgenvoll, voll Mühsal u. Gefahr; 2) geschäftig, emsig, betriebsam, rührig, sorglich, besorgt М. II. 131; клопотно, adv. viel Kummer.

Клопотати, (клопобчу, клопобчеш) в. а. кобб. кому гблову jmdn belästigen, jmdm Ungelegenheiten verursachen; — ся sich viel Mühe machen, besorgt, bekümmert sein; ängstlich geschäftig sein. Клопотайвисть, -ости, клопотно́я, f. Mühe, Bemühung, Mühewaltung, Bekümmernis, So:ge, f.

Клопотуха, f. ängstliches, allzugeschäftiges Weib; *Beim.* der Gluckhenne Кв. 266.

Клопоухий, а. в. Клапоухий.

Кляосіво, n. Holzstück zum vorläufigen Verbinden einer zerrissenen Kette, n.

Клобче, (-ча), n. Ausschuss vom gehchelten Hanf od. Flach, Werg, n.

Клобчати, в. n. glucksen; 2) balzen (В.) vom ібтур.

Клобчка, f. в. Квбчка, (В).

Клочковатий, Пол. клочнистый, а. zottig, flockig; verfilzt.

Клобний, а. aus Werg, wergen, В. Клочок, -чка, т. Büschel, n. Zotte, Klunker, f. Пар.

Клуб, т. Hüftbein, n. Wiederrist, Rist, т.; 2) grosser Knäuel.

Клубак, т. Bandholz quer die Thürpfosten oben verbindend; 2) в. Клубок Фр.

Клубаня, f. Т. в. Калабаня.

Клуба, (-ба), n. (coll.) в. — шовконе in Märchen: als Ariadnefaden Ф. (Пр. X. 194).

Клубеніти ся, В. клубіти св. куауelformig sich wälzen, sich wirbeln; sich knäueln.

Клубіця, f. Hüftbein, n. [meris].

Клубівка, f. Schalenmuschel, f. (Glo. Клубковатий, а. knäuelformig.

Клубникі, pl. gr. Под. в. Полуниці.

Клубовати ся, Вах. клуботати, в. n. sich knäueln, in Knäueln wallen.

Клубовітка, f. Rollassel, f. (Glo. meris pustulata) Вол.

Клубок, -бка, (д. клубочок -чка) т. Knäuel, Knäuel, т.

Клубочок, т. У. V. 761?

Клумак, т. Ч. II. 506 в. Тлумак.

Клунок, -нка, (д. клуночок), т. Ränzel, Felleisen, Bündel, n. Mantelsack, т.

Клу́ня, (д. клу́нька), f. Scheune, Scheuer, f. Пот. III. 90.

Клусувати, клусом іхати, в. n. im Trab gehen (у. Pferde); — reiten.

Клу́шня, f. Пис. в. Лю́шня, лу́шня.

Клюб, т. Club, т. adj. клубовий.

Клюба, f. Kloben, Schraubstock, т. Klemme, Zwinge, f.; pl. Marterwerkzeuge, pl.; 2) Holzstamm mit der krummen Wurzel ausgegraben zum Zimmern der галыри. [2] * sich sträuben (В.).

Клюбачити ся, sich stark winden; Клубка, f. Werkstück der Böttcher beim Einsetzen der Dauben in den Reif, n.

Клюв, т. Schnabel, т. Пол.

Клюва́ка, f. knorriger Stock.

Клювати, в. а. picken, hacken; anbeissen; 2) vom Ansetzen der Eier dh die Schmeissfliege. [oholophus].

Клювопу́ч, т. Ziermilbe, f. (Rhyng. Клюворобок, -жка, т. Nashornvogel, т. (Euceros rhinoceros).

Клюга́, f. Spitze (der Schuh) einer Pike, Lanzen Spitze, f.

Клюгівка, f. Trachea, В.

Клюйдереву, т. Specht, т. (Pions).

Клюк, т. клюковатість, Hakenbein, n. В.; 2) Birkenstecher (Rüsselkäfer), т. (Rhyngites).

Клюка, f. Haken, т. Krücke, f.

Клюкня, т. f. клюконбей, а. mit hakenförmig gebogener Nase.

Клюкати, клукнути, в. а. в. Клувати Леч. ; 2) в. n. vom Rieseln u. Schlagen der Adern Н. 158; 3) einen Schluck machen u. sich berauschen Кв. 65.

Клюква, f. Moosbeere, f.; 2) pl. в. Ключіна. [боток, Пол.

Клюн, д. клунок, т. в. Клюв, хб-Клюнути, в. Клувати.

Клюня, f. в. Клу́ня, шоба.

Клюпак, т. в. Ручіця (beim Wagen).

Кляupati, в. n. klopfen; picken (В.).

Клюсак, т. т. Glatte, т. Glattholz, n.; 2) в. Кляуцак.

Клюсдереву, в. Кляудереву.

Клюска, f. Klösse, f.; 2) N. e. Berges.

Клюсувати, в. а. mit dem клясак глаттен vgl. ? Клесувати.

Кляуцак, т. Kneif, т.

Ключ, т. Schlüssel, т.; 2) Werkstück im Webstuhl, n.; hakige Brunnenstange; 3) Gelenk, n. (В.); 4) Stimmglocke, т.; 5) — граничний Ostergrenzentafel, f. (in d. Kalenderrechnung); zusammengehörige Landgüter, Gütercomplex; 6) Springbrunnen, т. Quelle, f. Ко. 6; 7) * Schluss, т. (ratiocinium, syllogismus) Дл. [fen, т. IГ.

Ключа, f. Schar, f. (v. Vögeln), Haupt, т. в. Ключник 1). ГШ.

Ключень, поград — т. Waldrebe, f. (Clematis vitalba). [wurzel.

Ключаль, т. Ф. fabelhafte Spring-Ключик, т. kleiner Schlüssel, Schlüsselloch, n.; 2) pl. Schlüsselblume, f. (Primula).

Ключіна, f. Schlosshaken, т. obengekrümmte Holzstange, Schlüsselstange am Dache zum Festhalten der Bedekung bei Soborn & Ме. 24. К. I. 219.

Ключіна, n. Фр. Gefüge; Dachwerk, n. (дбмв). [treffen.

Ключити ся, sich ereignen, sich Ключіця, f. Schlüsselbein, n. (olavivola).

Ключівка, f. Nbf. des Прут.

Ключівник, т. Sticta pulmonacea.

Ключка, f. Haken, т. Schlinge, f. Klinkhaken, Schlosshaken, т.; 2) Schlingfalle, f. Kunstgriff, Kniff, т. ключки собі шукати * einen Vorwand suchen, anzubinden trachten.

Ключкувати, в. n. schlingend laufen um irre zu führen, (ваяць); Ausfluchte machen; 2) в. ким в. Ключки собі шукати. [selbeinarterie, f.

Ключний, а. -а артерія Sohl Schlüssel, dem die Schlüssell anvertraut sind, Schlüsselbewahrer; Aufseher, т. А. I. 224; Beschliesser (eines Hauses) Güterverwalter, Wirtschaftsinspector, т. С. II. 27; 2) Kratzdistel, f. (Cirsium oleraceum).

Ключниця, (д. ключничёвка),

f. Beschliesserin, Haushälterin, Ausgeberin, f. 2) в. Сиворакша.

Ключовий а. Лу. Schliess-, Schluss-; -е віле в. Ключвіль.

Ключолети, pl. *Beim.* der журнальики Мл. die in Form eines offenen Dreieckes (ключ) ziehen.

Клявдий, Клявдик, т. Claudius; Клявдия, Клявдя, f. Claudia.

Клява, f. Klausen, f.

Клявіш, т. Clavis, т. Taste, f; кляватура, f. Claviatur, f.

Кляг, клягати etc. в. Глаг etc.

Кляйстер, -сгру, т. Kleister, т.

Кляйструвати, в. а. kleistern.

Кляк, т. (граничний). К. Леч. кляковё дерево Grenzbaum, Grenzpfahl, т. Grenzzeichen auf dem Baume, n.

Клякань, n. das Knieen.

Клякати, клякнати, в. n. öfters auf die Knie fallen, niederknien.

Клямка, f. Klinkhaken, т. Sperrklinge bei dem Treibrad (im Webstuhl), f.

Клямна, f. в. Клямна. [Spange, f. Клямра, (д. клямерка), f. Klammer, Клямувати, в. а. zusammenklammern. [ушна Ohrmuschel, f.

Кляпа, f. Klappe, f. Lappen, т.; — Кляпач, т. в. Чепіль.

Кляпедь, -пця, т. в. Кляпедь.

Кляпйна, f. в. Клямна, клямна.

Клярнет, т. Clarinette, f.

Кляса, f. Classe, f.

Клясик, т. Classifier; клясифікувати, в. а. classificieren; клясифікація, f. Classification, f. клясичний, а. olassisch; клясичність, -ости, f. Classicität, f. [zen А-Г. 166.

Кляснути, в. n. klatschen; schnal-Клясовий, в. Classen-.

Клясовість, -ости, f. Нав. Classensystem, n.

Клясти, (клену, кленеш) в. а. fluchen, verwünschen; — ся schwören.

Клятьба, клятва, f. Schwur, Eid; Fluch; Bannfluch, т.

Клятий, а. verflucht, verwünscht.

Кляч, т. Не. (Пр. XI. (1) 120) Pflock beim Netz, т. в. Кляшнік.

Кляча, кляч, f. Stute, f.

Клячати, в. а. knicken, brechen; коміш Ос. (62) II. 65; 2) (клячу, клячій) в. n. knien.

Клячѣти, *v. a.* die Grenze mit einem кляк bezeichnen, bestimmen, *Левч.*

Клячѣйца, *f. N. e.* Berges.

Клячѣйца, *f.* Knieschemel, *m. Фр.*

Кляштор, *m.* Kloster, *n.*; кляшторный, *a.* klösterlich.

Кмен, *m. v.* Кмин.

Кметъ, кміть, кмітиця, *II. n.* 83, *m.* кметство, *v. coll.* Freibauer; reicher, angesehener Bauer, Grosshüfner, *m.*

Кметѣя, кметѣця *Гол.* III. 84. *У.* кметѣ *f. Mi.* II. 80 Weib eines кметъ, reiche Bäuerin. [*Аль.* 515.]

Кметовѣн, *m.* Sohn des кметъ, Кметскій, *a.* des кметъ *Гол.* III. 77.

Кмечѣти, *v. n.* *Гол.* III. 56.?

Кмин, *m.* Kümmel, *m.* (*Carum carvi*); *adj.* кминовій.

Кминѣти, *v. a.* kümmeln, *Пар.*

Кминѣвка, *f.* Kümmelbrantwein, *m.*

Кмит, *m.* — брати на к.б. wahrnehmen, begreifen, sich einen Begriff bilden; мати щось на кмитѣ *etw.* im Sinne, im Auge haben.

Кмитѣвий, *a.* scharfsinnig. [*Пол.* Кмитѣвѣсть, -ости *f.* Scharfsinn, *m.*

Кмитувѣти, кмитѣти, *v. a.* *etw.* begreifen; überlegen, worüber nachdenken, sinnen. [*19:* кміюга?

Кмѣга, *f. Нев.* (*Пр.* II. 437)? *Н.* Кнегѣня, (-ѣнька), & *s.* Княгѣня;

2) кнегѣньки, *pl.* Art der Leinenstickererei (ѣставки).

Кнѣга, *f.* (grosses) Buch, *n.*; 2) *pl.* Buchmagen, Blättermagen, Psalter, *m.* *Пол.* Книгѣр, *m.* Buchhändler, *m. adj.* книгѣрскій.

Книгѣрня; (книгѣвня, книгѣвница *f.* Buchhandlung, *f.*; Бюхерзал, *m.* *Пар.*

Книговѣй, *a.* Buch-, bücherlich, *Терм.* Книговѣник, *m.* Bibliothekar, *m.* *Пар.*

Книговѣдець, -дця, *m.* Buchführer, Buchhalter, *m.* *Пар.*

Книговѣдство, *n.* *ГШ.* Buchführung, Buchhalterei, *f.* [*lung, f.*

Книговѣір, -ѣру, *m.* Büchersamm- Книголюб, *m.* *ГШ.* Bücherfreund, *m.*

Книгоѣйсець, -сця, *m.* Bücherschreiber, *m.*

Книгопѣт, *m.* Buchbinder, *m.* *Пар.* Книгорѣй, *m.* *Bücherwurm, *m.* *ГШ.*

Книготискѣрня, *f.* Buchdrucker-
presse, *f.* *Пол.*

Книгохранка, книжкальня, *f.* Bibliothek, *f.*

Кнѣжка, (*d.* кнѣжочка, книжѣйна, *f.* книжѣ, -ѣти, *n.*) Buch, *n.*; *dim.* Büchlein, Büchelchen, Büchel, *n.*

Книжкѣвий, кнѣжнѣй, *a.* Bü-
cher-; büchergelehrt, *K.*

Кнѣжник, *m.* Büchergelehrte, Schrift-
Stubengelehrte *m.*; 2) Buchbinder, *m.*

Книжнѣцкиѣ, *a. Ф.* *v.* Кнѣжескій, (*Пос.* 1862.35). [*m.* Büchergelahrtheit, *f.*

Книжнѣцтво, *n.* Bücherwust-, kram,
Книш, *m.* gefüllter Kloss, Brot mit
Fett u. sonstigem Füllsel zusammenge-
backen. [*penstickerei.*

Книшѣви, *pl.* Art Muster der Lei-
кнувѣти, *v. a.* schmieden, *etw.* im
Schilde führen, anzetteln.

Кнѣров, кнур, (*d.* кнѣрик), *m.*
Eber von zahmen Schweinen; *adj.* кнѣ-
рячий eines Ebers. [Ebers, *n.* *Левч.*

Кнуровина, *f.* Fleisch des wilden
Кнут, *m.* Knute, Peitsche, *f.*

Кнутѣвѣти, *a.* T. Knuten-. [*lus.*

Кнутѣвѣк, *m.* Gobius batrachosepha-
Кнутѣвѣще, *n.* Knutenstiel, *m.*

Кнутувѣти, *v. a.* mit der Knute
schlagen knuten. [*sitzen, picheln.*

Кнѣпѣти, *v. n.* коло чого über *etw.*

Княгѣня, (*d.* княгѣнька, княжѣ-
ка *АД.* I. 45), *f.* Fürstin, Gattin des
князь; Gattin eines Gemeindevorstan-
des; 2) Braut, *f.*; жінка княгѣнка а
хѣжа не метѣна *Luts.* 164 von e. putz-
süchtigen u. arbeitsscheuen Weibe; *adj.*
княгѣнин. [*-ѣти, n. s.* Князь 1).

Княгѣня, -ѣти, *АД.* I. 36. княжѣ,
Кнѣж-дѣвр, -ѣра, *m.* Fürstenhof, *m.*

Кнѣжѣвич, *m.* Fürstensohn, Prinz, *m.*

Кнѣженѣ, *n.* Regierung eines Für-
sten, *f.*

Кнѣжескій, кнѣжесѣккій, кнѣзь-
ккій, *K.* кнѣзьвскій, кнѣжий, *a.* des
Fürsten, dem F. gehörig, fürstlich; си-
нѣця кнѣзька *Parus suanus, Пол.*

Кнѣжество, кнѣжтво, *n.* fürstliche
Würde; Fürstenthum, *n.*

Кнѣжѣти, кнѣжѣвѣти, *v. n.* ein Für-
stenthum beherrschen, als Fürst regieren.

Кнѣжна, кнѣживна, *f.* Fürstentoch-
ter, Prinzessin, *f. adj.* кнѣжнин.

Кнѣж-ѣлѣця, *f.* „gebante“ Tanne, *Ф.*

Кнѣзь, (*d.* кнѣзьѣк) *m.* Fürst;

2) Gemeindevorstand; 3) Bräutigam, *m. adj.*
кнѣзьв-, -ѣва, -ѣво. [stenherrschaft, *n.* *Фр.*

Кнѣзьвщина, *f.* System der Für-
кнѣзьѣвѣй, -ѣя, *m.* Fürstenmörder,
m. КУ. [Fürsten.

Кнѣзьѣвѣнѣ, *n.* das Herrschen des
Кнѣнѣйка, *f.* *Гол.* I. 90?

Ко, *praep.* *v.* К, ку.

-ко, untrennbare Partikel zum Imper-
rativ angehängt: дѣйко, пидѣйко, *Wgr.*

Коб, *conj.* *v.* Кобѣ. [*XV. Oz.* 165.]

Кобѣ, (*d.* кѣбка), *f.* + *M.* Karuze, *f.*
Кобанѣста, *f. a. s. N. e.* Berges.

Кобѣра, *f. N. e.* Berges.

Кобѣль, кѣблик, *m.* *v.* Кѣблик.
Кобельнѣк, *m.* Teichbinse, *f.* (*Scir-
pus lacustris*) *Вол.*

Кобѣля, *f.* Kober, *m.* Lüsckke, *f.* län-
glicher Handkorb aus Binse geflochten.

Кѣбень, кѣбѣнѣк, *m.* Oberkleid mit
Karuze, *n.* *vgl.* Кобѣ.

Кѣбенѣти, *v. a.* *Ко.* 73. 167 sohim-
pfen; 2) *v. n.* Grimassen machen, *Пис.*

Кѣбер, *Левч.* кѣберѣць, -рѣцѣ, *m.* *Нас.*
(*Пр.* III. 328), *v.* Кѣбер.

Кѣбѣць, -ѣцѣ, *m.* rothfüssiger Falke
(*Falco vespertinus*).

Кѣбѣва, *f.* leier- od. lautenartiges Ton-
werkzeug, *v.* Бандѣра 1). *Зап.* I. 315.

344; 2) Art Geräth zum Fischfang, *Ос.*
(61) V. 52.

Кѣбѣвр, (*d.* -арѣшка), *m.* Lauten-
schläger, Leierspieler; nationaler Dich-
ter u. Sänger.

Кѣбѣварѣвѣнѣ, *n.* der Stand, Beruf
eines кѣбѣвр; nationales Dichten, *K.*

Кѣбѣварѣвѣти, *v. n.* кѣбѣвр sein.

Кѣбѣвѣти, *v. a.* wählen, rühren, *Pa.* I. 372.

Кѣбѣйна, *f. Ф.* *v.* Кѣѣва.

Кѣбѣя, *conj.* auf dass; mit *d. Infinitiv.*
мѣchte, мѣге *s.* Щѣбѣя; 2) wenn, wann:

кѣбѣ знатѣ що в кѣма питѣ, тобѣ и
дѣти забрѣвѣ wenn man wissen мѣchte,
dass —; кѣбѣ-ѣно, warum nicht gar,
mit nichten, nicht im geringsten; 3)

кѣбѣла, кѣбѣлиця, *P.* I. 87, *f.* Stute,
f.; 2) Bank od. Gerüst worauf man die
Sträfflinge prügelte *III.* I. 330; *Zucht-
haus, *n.*; 3) ein Fehler (Knoten) beim
Aufzug des Gespinnstes; 4) *als Schimpf-
wort: ein Weibstück.

Кѣбѣлина, *f.* R. 95 Stuten-, Pfer-
Малоруско-німецкий Словар.

defleisch, *n.*; 2) *v.* Кѣбѣльница.

I. Кѣбѣлѣця, (*d.* кѣбѣлѣчка), *f.*
Grashüpfer, *m.* Heupferd, *n.* (Tettix);
2) *Nbfl.* des Прут.

II. Кѣбѣлѣця, *f.* statt: Кѣбѣби-
лѣця, *IG.* Fabel, Utopie, *f.*

Кѣбѣлка, *f.* *dim.* kleine, junge Stu-
te; 2) Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora) *B.*;

3) *pl.* кѣбѣлѣк, кѣбѣлѣки Art Schlingen
beim Webstuhl; 4) Oehse, Schlinge, *f.*
(bei dem Hestel); 5) Steg, *m.* bei der
Geige & u. bei *d.* кѣѣва.

Кѣбѣльник, *m.* Ackerschafthalm,
m. (*Equisetum arv.*); 2) Pferdliebhaber,
m. *Пис.*

Кѣбѣльница, *f.* Werkbank eines
Wagners, *f.* Radstock; Schneidebock, *m.*

Кѣбѣльѣха, *f.* Eierpflaume, *f.*; 2)
grosse Stangen-Vietsbohne.

Кѣбѣлѣк, *m.* Rosskäfer, *m.*

Кѣбѣлѣчий, *n.* Stuten-.

Кѣбѣця, *f.* *v.* Кѣбѣцѣ.

Кѣбѣвка, кѣбѣлѣчина, *f.* кѣбѣвѣ,
-ѣти, *n.* *dim.* Кѣбѣля.

Кѣбѣта, *f.* *pol.* *v.* Невѣста, жѣна.

Кѣбѣка, *f.* *v.* Кѣбѣ. видѣга. [*dekuh.*

Кѣбѣле, кѣбѣле! *int.* bei *d.* Spiele Blin-
Кѣбѣлик, *m.* *v.* Кѣбѣлик.

Кѣбѣлиця, *f.* bogenförmige Krüm-
mung, Bogen, *m.*; 2) bogenförmig aus-
geschnittenes Bankbein, *vgl.* Кѣбѣлѣк.

Кѣбѣша, *f.* runde Reuse. [*buteo.*

Кѣбѣув, *m.* Baumfalke, *m.* (*Falco sub-*
Кѣбѣуля, *f.* Meerschweinchen, *n.* (*Ca-
via ooba*)). [*lenhalter, f.*

Кѣбѣур, кѣбѣур, *m.* *C.* II. 165 Pisto-
Кѣбѣчик, *m.* *v.* Кѣбѣць.

Кѣв, *gen. kl. m. v.* Кѣло 2) кѣѣва, кѣѣвѣк.

Кѣвѣль, (*aug.* кѣвалѣць, *d.* кѣвѣль-
чик), *m.* Schmied, *m.*; 2) Schnellkäfer,
m. (*Elatер*); кѣвѣльчик, Baumläufer, *m.*
(*Certhia familiaris*); 3) der Alles ange-
strengt auswendig lernt, Büffler, *m. adj.*
кѣвалѣний, кѣвалѣн, -ѣва, -ѣве.

Кѣвалѣк, *m.* бѣвкрѣлѣй, ungeflü-
gelte Baumwanze (*Pyrrhocoris apterus*).

Кѣвалѣн, кѣвалѣнко, *m.* Sohn des
кѣвалѣ, *m.* *Аль.* 515; кѣвалѣнѣ, -ѣти,
n. Kind eines кѣвалѣ.

Кѣвалѣха, *f.* Gattin des кѣвалѣ,
Schmiedin, *f.*; кѣвалѣвна, *f.* Tochter
des Schmiedes, *f.* [*schmiedbar.*

Кѣвѣльнѣй, *a.* hämmerbar, *Пол.*
28. *a.*

Ковальня, *f. v.* Кузня, *Левч.*
 Ковало, (*d.* коналец), *n.* Amboss, *m.*
 Ковальский, *a.* des Schmiedes,
 Schmiede- [*n.*]
 Ковальство, *n.* Schmiedehandwerk,
 Ковальствувати, ковалювати,
v. n. Schmiedehandwerk betreiben,
 Schmied sein.
 Ковальчук, *m.* Schmiedeknecht,
m.; 2) Hausrothschwanzchen, *n.* (Lu-
 sciola tithys). [*Erz, n.*]
 Ковань, *f.* Hufbeschlag, *m. Cm.*; 2)
 Кованець, -ця, *m.* 3z. beschlagen-
 er Wagen.
 Кований, *ptc.* geschmiedet, gehäm-
 mert; — *vis* mit Eisen beschlagener
 Wagen; — *kinь* mit Hufeisen; — *a*
 дорога Eisenbahn, *f. III. II.* 42; 2)
 кований gefleckt *Oc.* (61) I. 279.
 Кованка, *f.* künstelnd neu geschmie-
 detes Wort, *Bop.* [*hinterlistig.*]
 Коварний, *a.* *ГШ.* ränkesüchtig,
 Коварство, *n.* *ГШ.* Ränkesucht,
 Hinterlist, *f.*
 Ковати, кути, (кую, куем), *v. a.*
 schmieden, hämmern; prägen; — *коня*
 etc. ein Pferd beschlagen; 2) * *речи* не-
 добріі *III. I.* 28 böse Nachrede führen,
 Anschläge, falsche Beschuldigungen
 schmieden; 3) * *буффел*, *s.* Коваль; 4) vom
 Rufen, Schreien des Kuckucks: kucken.
 Ковадувати, *v. a.* zerdrücken, *Gr.* 22.
 Ковач, *m.* *v.* Коваль (*B.*).
 Ковачик, *m.* Lappen, mit dem man
 dem Kinde den Bauch umbindet, *m.*
 Ковбан, *m.* *v.* Ковбица 1); kurzer,
 dicker Klotz statt eines Schemels.
 Ковбаня, (*aug.* ковбанюга), *f.* jähr-
 Tiefe im Wasser; 2) *v.* Калабаня.
 Ковбаса, *f.* (*d.* -аса Wurst, *f.*; *d.*
 ковбаска *pl.* Würstel, *pl.* [*macher, m.*]
 Ковбасняк, ковбасник, *m.* Wurst-
 Ковбасняця, ковбасянка, *f.* Wurst-
 darm, *m.* [*f. a. s. N. v.* Berges.
 Ковбасовий, *a.* Wurst; Ковбасова,
 Ковбатка, *f.* grosses Fleischstück, *Лис.*
 Ковбик, *m.* Schmerzhaut, *f.* (des Schweine-
 nes) *Левч.*; *Кн. II.* XI. (2) 104?
 Ковбиця, *f.* Klotz, Block zum Holz-
 hacken, *m.*; 2) aus Lehm aufgetragene
 Bankstütze; 3) Aschennische beim Ofen, *f.*
 Ковбір, -ора, *m.* bewachsener Sumpf.
 Ковбляк, ковбель, (-ень), *m.*

Gründling, Gressling, *m.* (Gobio fluvia-
 tilis). [*Holzstamm, m.* stüok, *n.* Ф.
 Ковбок, (-бка), ковбон, *m.* Klotz,
 Ковбота, *f.* ковбур, *m.* *v.* Ковба-
 ня 1), бакань. [*Кобець.*]
 Ковбчик, *m.* *dim.* *s.* Ковбок; 2) *v.*
 Ковганка, *f.* Asch, *m.* *v.* Зильница,
Лис. Ч. II. 489. [*гung, f.*]
 Ковди, *ungr. Dr.* *s.* 403 Wande-
 Ковдуш, *m.* *ungr. Dr.* *s.* 403 (ar-
 mer) Reisender.
 Ковдобина, *v.* Колодобица, *Левч.*
 Ковдра, *f.* Decke, Bettdecke, *f. Левч.*
 Ковелок, *m.* *v.* Кабалок, *Левч.*
 Ковенька, *f.* knorriger Klotz; 2)
v. Ковинька. [*pich, m.*]
 Ковер, (*d.* коверець, -рця), *m.* Тер-
 Коверня, *f.* *Кв.* 95 das Nachden-
 ken, Grübelei, *f.*; 2) Kauderwelsch, *n.*
 (*Нс. n.* 236); 3) *s.* Каверра.
 Ковервати, ковернути, *v. a.* *Лис.*
 begreifen, fassen.
 Ковервний, *a.* *T.* -е діло ränke-
 voller Anschlag, Malversation, Intrigue, *f.*
 Ковервни, *pl.* Intrigen, *pl.* — стро-
 ити Ränke schmieden, *OPI.*
 Ковервавати, *v. n.* sich ungeber-
 dig benehmen, übelgelaunt sein; *vgl.*
 Кавераник. [*jammern.*]
 Коверити, *v. n.* wimmern, winseln,
 Коверний, *a.* Teppich-.
 Коверняк, *m.* Teppichmacher, *m.*;
 коверняця, *f.* Teppichstickerin, *f. Кв.* 401.
 Ковертати, ковернути *v. n.* чим
 lenken, kehren, wenden.
 Коввалка, коввати ся *Oc.* (61) V.
 52 *v.* Хованка etc. *Пом. III.* 110.
 Ковва, *f.* *H.* 278 *v.* Фартух?
 Ковявити, *v. a.* quälen; 2) — *ся*
v. Ієдвяти ся, toll werden, *Зак.*
 Ковявнути, *v. n.* *Лис.* *v.* Ковиріти.
 Ковиль, ковила, *f.* ковиле, *n.* feder-
 artiges Pflanzengras, (Stippa pennata).
 Ковиріти, *v. n.* krank sein, krän-
 keln, dahinsiechen, *Моз.*
 Ковиряти, *v. a.* stochern, klauben;
 ковирувати, *v.* Конірувати.
 Ковинька, *f.* Haken, *m.*; Haken,
m. Krümmung an der Krücke, am Stocke,
 der krumme Griff, *Cm.* (ansa); * *вмѣ*
 на руку — ihm kommt das recht ge-
 legen, zustatten, *P. II.* 25. [*серєжки. pl.*]
 Ковки, *Кух.*, ковіки *pl.* *v.* Ковткі,

Ковкнуты, *v. a.* *H.* 238 *v.* Ков-
 нуты 2). [*вар, hämmerbar, Пар. m.*]
 Коввий, ковкий, *ГШ.* *a.* schied-
 Коввир, (*d.* коввирик) *m.* Kragen, *m.*
 Ковок, -вка, *m.* *Лис.* *v.* Кілок.
 Коворот, *m.* *P. II.* 171 Feldthor;
 Hauptthor, *Oz.* 166. *n.*; 2) Leitung, Rich-
 tung, *f.* *vgl.* Ковертати. [*lenksam.*]
 Коворотливий, коворотный, *a.*
 Ковочка, *f.* (*dim.* *Ч. V.* 998 *v.* (Гал-
 ка I. 1).
 Ковп, *m.* *B.* Strunk, Stiel, *m.* (stipes).
 Ковпак, *m.* Pilze: Merulius cantar-
 rellus; 2) Polyporus ovinus.
 Ковпень, *m.* великий Salzkrout,
n. (Salicornia herbacea).
 Ковпеч, *v.* Кобець.
 Ковпит, Ковпоти & *v.* Ковит &
 Ковт! *int.* vom Pochen, Schlagen.
 Ковтати, ковтнуты, *v. a.* pochen,
 anschlagen; 2) ver-schlucken; — *ся* *v.*
 Битати ся. [*europaes.*]
 Ковтач, *m.* Blauspecht, *m.* (Sitta
 Ковток, (*d.* ковточок) -тка, *m.* Lar-
 pen, *m.* Lärpchen, *n. gew. pl.* ковткі
 Ohrgehänge, *n.*; 2) Schluck, Biss, *m. P.*
 II. 81. *Кс.* 220. [*bürger, Philister, m.*]
 Ковтун, *m.* Weichselzopf, *m.*; 2) * Spiess-
 Ковтуноватий, *a.* mit dem Wei-
 chselzopf behaftet, filzig, struppig.
 Ковтуч, *m.* Zwerg, Cretin, *m.* (*B.*).
 Ковтяга, *f.* Klumpen, *m.* *К.*
 Ковчег, (*d.* -ежець), *m.* Kasten, *m.*
 Arche, Bundeslade, *f.*
 Ковш, *m.* *v.* Ківш. [*leicht erfriert.*]
 Ковява, *m.* *f.* ковяваливий, *a.* der
 Ковявити, *v. a.* біду Noth leiden.
 Ковявнути, *v. n.* *v.* Заковявнути.
 Коба, *f.* *v.* Капель, *Gr.* 21.
 Коботь, *g.* кігтя, *m.* Kralle, Klaue, *f.*
 Когітняк, *m.* Alpenrose, *f.* (Rhodo-
 dendron ferrugineum) *Gr.* 21.
 Когощ, *m.*? *Зан. II.* 421 *v.* Когут.
 Когут, *m.* Hahn, *m.* 2) *pl.* Ф. Hahnen-
 Straussenfeder, *pl.*
 Когутець, -ця, когут, *m.* Schwarz-
 sprecht, *m.* (Picus martius).
 Когутик, *dim.* *s.* Когут; 2) Sal-
 monsiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).
 Когуток, -тка, *m. gew. pl.* когуткі
v. Ковток 1) Ohrgehänge, *n.*
 Когутянка, *f.* Hahnenfeder, *f.*
 Когутячи, *a.* des Hahnes, Hahnen-

Кобда, *f. pl.* коди Hutbänder, *pl.*
 Кодаш, *m.* Brautführer, *m.* *v.* Дружба;
 2) Fuhrmann, *m.* *Зан. II.* 486.
 Кодима, *f.* rechter Nbl. des Bog.
 Коді, *adv.* *v.* Коля. [*щик.*]
 Кодильничий, *s. a. m.* *v.* Кодоль-
 Кодильня, *f.* Gerüstbalken, *m.* -stan-
 ge zum Aufhängen der Seile (кобла), *f.*
 Кобкати, *v. n.* *v.* Кльбчити.
 Кобло, *n.* Geschlecht, Gezucht, *n.*
 Nachkommenschaft, *f.* [*Treibleine, f.*]
 Кобля, *f.* Seil, *m.* Tau, *n.*; Zugleine,
 Коблящик, *m.* Gehilfe beim Ziehen
 der Zugleine am Zugnetz (волок.) *vgl.*
 Крилаш.
 Кобря, *f.* *Левч.* *v.* Ковдра.
 Ковц, *g.* коця, *m.* grösserer Geflü-
 gel-Käfig; Hühnersteige, *f.*
 Кожва, *f.* Haut, *f.* Leder, *n.*
 Кожаль, *m.* Cribrina coriacea.
 Кожан, *m.* Fledermaus, *f.* (Vespertilio).
 Кожаний, *a.* Haut-, aus Haut, ledern,
 Кожанок, *v.* Кажанок. [*ГШ.*]
 Кождий, кождський (-фейнький),
 кожен, (-жна, -жне) *Oz.* 81 *a.* jeder,
 j. ohne Ausnahme.
 Кожемяка, *m.* Gerber, *m.*
 Коженець, -ця, *m.* Art Stiefel.
 Кожистий, *a.* häutig.
 Кожяця, *f.* Schurzfell, *n.*
 Кожівня, *f.* Art Hemd? [*Oz.* 163.
 Кожний, кожнієнький, *v.* Кождий,
 Кожняк, *m.* Speckkäfer, *m.* (Der-
 mestes) *B.*
 Кожняр, *m.* Schaffelgerber, *m.*; 2)
 Kürschner; *m.* кожнярка, *f.* Gattin
 des кожняр. [*Пар.*]
 Кожоватий, *a.* häutig, lederartig,
 Кожод, *m.* Hautfresser, *m.* *ГШ.*
 Кожумяка, *a.* Кожемяка.
 Кожух, *m.*, *dim.* кожушина (кожу-
 шанка, *f.*) Pelz, Schafpelz, *n.* *dim.* kur-
 zes Pelz, Pelzjacke, *f.* [*bäume.*]
 Кожухувати, *v. a.* pelzen (Obst-
 Кожушний, *a.* Pelz-.
 Кожушник, *m.* Kürschner, *m.* ко-
 жушничка, *f.* Kürschnerin, *f.*; 2) Pelz-
 motte, *f.* (Tinea pellionella).
 Кожушок, -шка, *m.* *dim.* *v.* Кожух;
 2) dünnes Häutchen, Haut, *f.* auf der
 Milch, Sahne etc.; 3) — *оріховий* zer-
 sohlzte, zerrissene Becherhülle hei der
 Haselnuss; 4) *pl.* Echinopergum lappula.

Коза, *f.* Ziege, Geiss, *f.*; 2) *v.* Серна; 3) Gemse, *f.*; 4) junges Mädchen: Bockfisch, *m.*; 5) Arrest, *m.*; 6) *v.* Пірній-кова; 7) Sack aus Ziegenleder, *m.* *óááа коза гонит von leichter Wellenbewegung der jungen Getreidesaat.

Козак, *m.* Kosak; als Ideal eines freien wackeren ritterlichen (jungen) Mannes, eines Helden; Freibauer, *m.* 2) Art Tanz; 3) Bockkäfer, *m.* (Cerambyx).

Козакін, *m.* С. I. 161 Kosakenrock, *m.* Козакувати, *v.* *n.* als козак dienen, leben. [sakensitte angenommen hat. Козакувати, *a.* *R.* der die Козалка, *v.* Козалка.

Козар, *m.* Ziegenhirt, *m.*; 2) — правдий *v.* Маслюк; — жбгий *v.* Потух; — пестрий Sandpilz, *m.* (Boletus variegatus), *Vol.*

Козарка, *f.* Ziegenhürde, *f.* Козарюга, козачийце, *aug. m.* ein riesiger козак 1). [haltend (αίγιος).

Козарний, *a.* — Дій Zeus die Aegis Козачий, козачий, *a.* Kosaken-, zum козак 1) geh.; frei, ritterlich; 2) — залізняк Phlomis pungens; 3) — шлях * vom Fl. Дніпро Ніс.

Козачтво, козачество, *n.* козачія, *Bev.* I. 238). козача, *TP.* 11 coll. die Kosaken, *pl.*; 2) Kosakenthum, *n.*

Козача, -ати, *n.* Kosakenkind, *n.* *R.* Козаченько, *m.* (*dim.*) *v.* Козак 1). Козачина, *f.* III. II. 2 *v.* Козачина. Козачин, *m.* Nbf. des Прут.

Козачка, *f.* Gattin od. Tochter eines козак 1); 2) — пікова Waldeandker, *m.* (Cicindela silvatica); 3) Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus); 4) Kupfernatter, *f.* (Pelias cherssea).

Козачок, -чка, *dim. n.* поковий — Zimmerlakai; 2) Art Tanz, *v.* Козак 2). Козачина, козачина, *f.* Kosakentland, Kosakenthum, *n.*

Козал, *g.* кіал. *n.* Ziegenbock, Бок; *m.* 2) Kutschenbock; *m.* 3) *v.* Кіалі; крбква; ähnliche Art der Aufstellung von Lanzen; 4) *v.* Козар 2); 5) Heracleum sibiricum; 6) Pimpinella saxifraga.

Козалець, -лці, *m.* scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris); 2) *pl.* Asparagus offic.; 3) Art Weife, Gestell unter dem Zwirnsterne, *n.*

Козеліст, деревник, — *m.* Geiss-

blatt, *n.* (Lonicera caprifolium); козелистні, *pl.* Geissblattgewächse (Caprifoliae). [(Tragopogon).

Козелок, -лка, *m.* Bocksbart, *m.* Козелцовати, *pl.* Hahnenfussgewächse (Ranunculaceae).

Козенька, *f.* Anemone nemorosa, *Vol.* Коверяти ся, *Ч.* III. 178 *v.* Ковярити ся. [gäuchertes Schöpfenfleisch.

Ковина, *f.* *v.* Коза; 2) ковина ге-Ковинець, -нця, *n.* *N.* *v.* Berges; 2) коvineц Ziegenstall, *m.* Пар.

Ковиний, ковинячий, *a.* Ziegen-; по ковинячий, *adv.* nach Ziegenart.

Ковир, *m.* Trumpf, *m.* ковирем бити mit Trumpf stechen; стояти — *Rv.* 72, розлягти ся — *Ст.* fest, dreist Stand halten; 2) von etw. Ausserordentlichem: ковири-дівка Heldenmädchen; -гарний wunderschön, *Km.*

Ковирити, *v.* *n.* ушіа die Ohren spitzen; 2) trumpfen; 3) — ся sich gebärden, sich wichtig machen; Launen bekommen.

Ковирок, -рка, *m.* *He.* Augenschirm an Militärmützen, am Szako; *dim.* ковиричок *L.* 127.

Ковиряк, *m.* -липовець, Linden-schwärmer, *m.* (Smerinthus tiliae).

Ковиряти, *v.* *n.* *Ro.* 107 Hazard spielen; 2) fest stehen, sich fest halten, *Мак.*

Ковяця, *f.* *Гол.* III. 458 Art Blasinstrument; 2) Pelor blaroides.

Ковівка, *f.* *v.* Күшка. [вар 1).

Ковий, *a.* Ziegen; ковий, *m.* *v.* Ковир, *m.* *v.* Ковирок.

Ковлик, *m.* *dim.* *v.* Ковел 1); *pl.* ковалики Pimpinella saxifraga.

Ковлян, козловий, колячий, *a.* Bocks-, Widder-, [leder, Bockleder, *n.*

Ковляна, козловина, *f.* III. Ziegen-Ковляник, *m.* haubechel, *f.* (Ononis hircina).

Ковляш, *m.* *N.* *v.* Berges. [Bock, *m.* Ковляще, *m.* *gew. pl.* III. II. 245 Ковлонгий, *a.* ziegenfüssig, bockfüssig, III. II. 178. [klein, *n.*

Ковля, -яти, (*dim.* колятко), *n.* Зік-Ковлятина, *f.* Ziegenfleisch, *n.*

Козовья, *m.* *v.* Нюнька.

Козодон, -она, Ziegentreiber, *m.*

Козодій, -дя, — лядок, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europ.) *Пол.*

Козоріг, -ога, *m.* Steinbock, *m.* (Capraibex); 2) als Sternbild *Пол.*

Козорів, -іва, *m.* Ziegenstecher, -schlächter, *m.*

Козочка, -онька, *f.* *dim.* *v.* Коза.

Козуб, (*d.* козубок, -бка), *m.* Art (zahnförmige) Düte aus quer zusammengebogener Baumrinde, *f.*

Козубатий, *a.* wanstig.

Козубець, -бця, *dim.* *v.* Козуб; 2) Kibitze, *n.* Schachblume, *f.* (Fritillaria meleagris); 3) Nachtschmetterling, *m.* (Ф.). Козубня, *f.* *v.* Коробка.

Козулька, (козуля), *f.* kleine Kuh (mit rückwärts gebogenen Hörnern); 2) Bock, Bockkäfer, *m.* (Cerambyx); 3) Art Doppelbaken zum Fischfang, *m.*

Козур, *m.* *v.* Козарлюга.

Козівка, *f.* — ярина Erdflöh, *m.* (Haltica oleracea).

Кована, *f.* *v.* Козуля.

Ковар, *m.* Ziegenhirt, -händler, *m.*

Коварка, *m.* ringsumragter Zweig.

Ковачий, *a.* Ziegen-.

Кой, *conj.* wie; wie immer; 2) wenn; 3) wann, *Иг.* 13. *Гол.* III. 737 wann immer; кой -як *Ос.* (62) X. 117, wie immer (як будь); кой який, wer immer (який будь, будь який); кой -де irgend wo (де кудя) *Ос.* (62) X. 112; hin und wieder, da und dort; так як кой *Гол.* III. 718 wie wenn; *vgl.* Коль, кой *Ос.* 161. [fen, *f.* Bett, *n.*

Койка, *f.* Hängematte auf den Schiff-Койстриця, *f.* *Rm.* (Пр. VIII. 212) *v.* Костриця.

Койти, *v.* *a.* schmieden, anzetteln *P.* I. 132: любощи den Liebesgenuss einander bereiten; — ся *v.* Скойти ся; 2) beruhigen, stillen, *Ф.*

Кок, *m.* *gew. pl.* Art Coiffure.

Кокарда, *f.* Cocarde, Bandschleife, *f.* Abzeichen, *n.*

Кокета, (-етка), *f.* Kokette, *f.* кокетливий, *a.* kokett, *He.* кокетство, *n.* Kокетеріе, *f.*

Коківка, *f.* Funaria, *B.* [sen, gespreizt Кокіжний, кокожийний, *a.* aufgebла-Кокірички, *pl.* Corydalis cava.

Кокірниий, *a.* verlockend.

Коклюш, *m.* Keuchhusten, *m.*

Кобо, *n.* in d. Kinderspr. *v.* Яйце.

Кокочка, *f.* in d. Räthsel: Maus, *f.*

Кокіжити ся, sich spreizen, sich breit machen, *v.* Горіжити ся.

Кокосовець, -вця, *m.* — щірий echte Cocospalme.

Кокот, *H.* 266 кокотень, -тня, *H.* 177. *ГЕ.* *m.* munter fallendes Knäblein.

Кокоть, *v.* Коготь. [fallen; gackern. Кокотіти, (кокоць, -бчем), *v.* *m.*

Коккош, *m.* *ung.* Hahn bei der Flinte, *m.* *Мі.* II. 343. [2) *v.* Журяти ся 2).

Кокшити ся, *v.* Кокожити ся; Кокшкка, *f.* — веленога. Teichhuhn, *n.* (Gallinula chloropus); 2) Henne, *f.*

Кокшній, *a.* *v.* Голбрий.

Кокус, *m.* Potentilla verna.

Коль, *conj.* *v.* Коля, wann, wenn, *У.*

Кольстра, *f.* Biestmilch (colostrum).

Колат, *m.* *Кол.* I. 82 Geklapper, *n.*

Колатати, *v.* Калатати.

Колач, (*d.* колачик), *m.* Weissbrod, (*gew.* geflochten), *n.* Semmel, *f.* Bretzel, *m.*; 2) Wiede, *f.* in Bretzelform als Reif gewunden, Flechtenring, *m.* *v.* Зяко-

леник, aus einer Ruthe gewunden. Колачиня, *pl.* *Кол.* I. 311 колачине *Ф.* („Нива“ 11), *n.* vierter Hochzeitstag.

Колачки, *pl.* *N.* *v.* Berges.

Кольба, *f.* Kolbe, *f.* Kolben, *m.*

Колдобина, колевина, *Лесч.* *f.* *v.* Колодобина, котелвина.

Колбати, *v.* Колибати, *Пом.* III. 110.

Колбний, *a.* schwankend, wankend.

Колегія, *f.* Collegium, *n.*

Колера, корела, *f.* *v.* Холера.

Колесар, *a.* Колісній.

Колесачка, *pl.* Art grosser Aepfel.

Колесити, *v.* *n.* kreisen; 2) *v.* Колувати *Фр.*

Колісний, *a.* *M.* Räder-

Колісній, *a.* колісництво, etc. колісний & *v.* Колісній & колісний &

Колісницегонитель, *m.* *He.* scherzh. *Bein.* des Indenverfolgers Phrazo.

Колесо, *n.* Rad, *n.*; 2) Scheibe, *f.*; 3) Kreis, *m.*

Колесувати, *v.* *a.* rädern; 2) *v.* *n.* kreisen, im Kreise herumgeführt werden.

Колець, *gen.* кільця, *gew. pl.* кільці Keim, *m.*

Колечко, *n.* *dim.* *v.* Коло; Ringel, *n.*

Колечковатий, *a.* geringelt.

Колешня, *f.* *v.* Возний, шона; 2) *v.* Обора.

Колѣя, (*d.* колѣйка). *f.* в. Кблїя. —
валіана С. I. 91. [*Лом.* III. 110.]

Кблвнути, *v. n.* У. в. Хбвннути.
Колї, *соп.* wapp; wenn; da, da doch;
маю к., есть к. habe Zeit, ist Z., не
маю колї habe keine Zeit; колїсь іг-
гед wapp; einst, künftig; колї-не-колї,
колї-то-не-колї, *K.*, колїсь-не-колїсь
dann und wann; langsam fort (*Фр.*).

Колїба, *f.* Schäferhütte, Hirtenbude, *f.*
Колїбати, колїбати, колївати,
v. a. wankend machen, bewegen, er-
schüttern; колївати, *v. n.* *M.* — ся
Нс. wanken, sich hin u. her bewegen,
sich schaukeln; schwingen; wackeln;
trottern, hinken *Пс.*

Кбливо, *n.* geweihert, mit Honig
(u. Beer) gekochter Weizen; 2) в.
Курень вапорбскїй *Пс.*

Колїворот, -ота, *m.* Spinnrad, *n.*;
2) Drehholz für Seile; 3) Drehkreuz, *n.*;
4) в. Кєрат; 5) Пасад (в вої).

Кблїк, *m.* kleiner Pfahl, Pflock, *m.*
Колїко, † *Kc.* 101 в. Кїлько.

Колїмага, *f.* grosser Lastwagen (*B.*).
Колїмава, *m.* в. Коломавъ.

Колїмавѣр, *m.* в. Мавѣр.
Колїнішній, *a.* von den vorigen
Tagen, в. Оногдѣшній.

Колїньска сорбчка, *Тор.* ?
Колїсь, колїсь, *adv.* в. Колї; на
— für künftighin, für die Zukunft.

Колїсанка, *f.* в. Гбїдалка; 2) в.
Колїска *Гол.* III. 41.

Колїсати, колїхати, *v. a.* wie-
gen; 2) schaukeln.

Колїска, (*d.* -йсочка), *f.* Wiege;
2) Schaukel, *f.* *Kc.* 43 (*pl.*).

Колїскбвий, *a.* Wiegen-
Колїця, *f.* в. Сїкавїця.

Колїшній, (-ій), колїшнійсь, *Ос.*
(61) II. 235, 237. *a.* aus der Vergangen-
heit, von einst (в колїшнього). gewesen.

Колїбана, *n.* Schwingung, Oscilla-
tion, *f.* *Пол.* в. Колїбати. [*köl*bohen, *n.*
Колїбанець, -нця, *m.* Schwing-
Колїбенъ, -бня, *m.* Pendel, *n.* *adj.*
колїбѣний, *Пол.*

Кблїбний, *a.* *Пол.* в. Качальний.
Колїбрі, *m.* Kolibri; — медосїсок
honigsaugender K.

Колїбвий, *a.* Eisenbahn, Bahn-
Колїй, *m.* K. I. 135 Räuber, Raub-

mörder; Lanzenmann, *m.* *Dein.* u. Syn-
onymum des Гайдамáка; 2) grosses Mes-
ser, *Пс.*

Кблїй, *g.* кблїї, *f.* в. Кблїя.

Колїйник, *m.* Bediensteter bei der
Eisenbahn, *m.* [*d.* Brantweinbrennerei, *m.*

Колїйщик, *m.* *Левч.* Arbeiter in
Колївщина, *f.* Benennung der

Bauernkriege in Ukraina um d. J. 1768,
Zeit der Anführer Гонта u. Залїняк.

Колїнічити ся, sich verbiegen
(*дрит.*) [*Knien.* в. Кблїшки.

Кблїнки, на колїнках *adv.* auf den
Колїнковатїй, *a.* knotig, knoten-
förmig. [*Kriechen.*

Колїнкувати, *v. n.* auf den Knien
Колїнный, *a.* Knie-; -ї кбсти Knie-
knochen, *pl.* *B.*

Колїно, *n.* Knie; Gelenk, *n.* Winkel,
m.; 2) *Stamm, *m.* Abkunft, Abstammung, *f.*

Колїнце, *n.* *dim.* kleines Knie, Knie-
chen, *n.*; 2) Knoten, *m.* (am Halme).

Колїнчатїй, *a.* Winkel-, — друк
Winkelhebel, *m.* *Пол.* [*нїчка* werden.

Колїнячити, *v. n.* krank an kolї.
Колїнячка, *f.* Knie, Fusskrankheit
der Schafe u. Hühner, *f.* [*Räder, pl.*

Колїсь, *n.* *coll.* Räderwerk, *n.* die
Колїснїк *m.* Wagner, Radmacher, *m.*

Колїснїцтво, *n.* Wagneri, *f.*
Колїснїця, *f.* *gew.* *pl.* колїснї, *pl.*

Rädergestell beim Pfluge, worauf der
Pflugbaum aufliegt: Vordergestell, *n.*

2) колїснї Art fettagki *Kol.* I. 48.

Колїстратор, *m.* §. *Ос.* (61) IV.
31 Registrar, *m.*

Колїсцѣ, колїсцятко, *n.* *dim.* Räd-
chen, *n.* kleiner Kreis, Ringel, *m.*

Колїсчатїй, (-атїй), *a.* auf Räd-
ern; 2) in Ringel gedruckt, bemalt:

-а запáска *Kc.* 81. [*(Rotalia) Пол.*

Колїсчатко, *n.* Radthierchen, *n.*

Колїти, *v. n.* erstarren und nieder-
fallen, † *M.*; darben hocken.

Колїтка, *f.* Stiel, Griff, *m.* в. Колбда
(до ножá); 2) Baumklotz, *m.* *Gr.* 63?

Колїчко, *n.* в. Колїсцѣ; 2) *pl.* в.
Колїснїці.

Кблїш, *m.* Rad an der Welle, *n.*
Колїшенний, *a.* P. I. 182. an das
Rädergestell des Pfluges angespannt.

Кблїшки, на -ах в. Колїнки.
Колїщатаїй, в. Колїсчатїй.

Кблїя, *f.* Wagenspur, *f.* -geleise, *n.*;
2) Eisenbahn, Bahn, *f.*; 3) *pol* в. Чѣрга.

Кблїка, *f.* *pl.* колькї, das Seitens-
stechen, die Kolik; 2) *pl.* Art sehr har-
ter Birnen.

Колкати, *v. a.* §. в. Лїкати.
Колкїй, *a.* Ч. V. 442 stehend,
stachelig. [*oxyd, n.*

Колькотар, *m.* Kolkothar, Eisen-
Кблїнути, *v. n.* einen Stich geben,
gestochen haben.

Кбло, *n.* Kreis, *m.*; 2) Rad, *n.*; 3)
Art Tanz, *Гол.* (*Вїнок* I. 178).

Кбло, *праер.* mit dem *Genit.* um,
herum, rund herum, грїють ся кбло
огню sie wärmen sich am Feuer, eig.
um das Feuer (stehend, sitzend); 2) bei,
um, ungefähr, etwa; 3) neben, zur Sei-
te: сїсти, итї etc. кбло когб; *ходї-
ти кбло чогб etc. besorgen, к. когб
jmdn pflegen, warten; *vgl.* Докбла;

окбло *Mi.* IV. 255. 538—540.

Колобáтина, *f.* в. Калабáна.

Колобїч, *m.* Art Pflanze.

Колобїгунбвий, *a.* Polar-, *СМ.*
Колобїлька, *f.* Ч. IV. 80 в. Ко-
бїлка, кобїля.

Колобїль, *adv.* ringsum.

Колобк, -бкá, *m.* Art Weissbrö-
chen, Laibchen, u. Eierkuchen, *m.* P. II. 2.

Колобрбдїти, *v. n.* *Ко.* 209 he-
rumfuchteln, -schlagen; umhertoben.

Коловатень, коловатїця. (-áтнї-
ця), *f.* einzeln wachsende (*dah.* grosse,
ästige) Hanf-Samenpflanze. [*Пол.*

Коловатїця, *f.* Drehkrankheit, *f.*
Коловатка, коловáйка, *f.* — мо-
говнїк, Drehwurm, *m.* Quese, *f.* (*Coe-
nurus cerebrius) Пол.*

Колсвїй, *a.* Kreis-
Коловїна, *v.* Колсвїна.

Коловка, *f.* *N.* в. Berges.

Кблово, *n.* Ч. III. 28 в. Кблїво.

Коловодїк, (-водїчник, -водник),
m. (*B.*) Wasserläufer, (*Totanus*); Bach-
stelze, *f.* [*Колїворот.*

Коловорот, *m.* Drehbaum, *m.* в.
Колбда, *f.* колбда, *n.* *coll.* Holzklotz,
Klotz; Block, Stook (der Gefangenen),
Stamm, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* *ПГ.*; 3)
bestimmtes Schüttmass; 4) Schafherde in
dichtem Anschluss gehend; 5) Schnee
in grossen Flocken fallend.

Колодáч, (*d.* -áчкї), *m.* schlechtes
grösseres Messer; Kneip, *m.* *Га.* I. 16.

Колодáця, *f.* в. Колбда, *Зг.*; колбда;
2) Knollenstook, *m.* (*oormus, tuber*), *B.*

Колодїй, *m.* Radmacher, *m.* в. Ко-
лїснїк; 2) в. Колодáч *Др.* а. 357; 3)

— бабькѣ свѣто *Ос.* (61) X. 62 das
Beschenken der попадї mit Haseln
nebst eines Festmales.

Колбда, (*d.* колбдчка), *f.* в. Ко-
лбда; 2) Leisten, *m.* Stiefelholz, *n.*; 3)

Hobelschaft, *m.*; 4) Vorlegeschloss, Hän-
geschloss; 5) в. Пїсанка, крашанка;
вїдавати колбдкї *Ос.* (61) X. 60. 63;

6) Wurm von Angeln, *m.*; 7) в. колбдчки
внвнãтїсь von Vögeln: kielen, Kiele
bekommen beim Federansatz *III.* I. 236.

Колбдник, *m.* Sträfling, Züchtling
(der im Stock sitzt) *Kc.* 157; *adj.* ко-
лоднїчїй. (2) rechter Nbl. des Днїстер.

Колоднїця, *f.* weiblicher Züchtling;
Колодбвїна *f.* ausgefahrenes Looh,
Колодрїст, в. Ковьодрїст. [*Левч.*

Колодрбчка, *f.* *dim.* *Гол.* III. 100?
Колодїк, *m.* Klotz, *m.*

Колодїх, *m.* kriechende Acker-Brom-
beere, (*Rubus caesius*).

Колбдвїй, (-двїк, *Пар.*), *m.* Brun-
nen, *m.* *adj.* колбдвїний Brunnen, *ГШ.*

Колбдвїник, *m.* *ГШ.* *Пар.* Brun-
nenmeister, gräber, *m.*

Колбвъ, *m.* в. Колодвãв.

Колбдрвїй, *a.* в. Скобрарвїй.

Колокїль, -блү. (*d.* колокблець,
-блчїк, колокблок, *Gr.* 63.), *m.* Kuh-
glocke, Schelle, Klinge, *f.* (*B.*) [*schmiere, f.*

Коломавъ, (-масть), *f.* Wagen-
Коломак, *m.* links Nbl. der Вбрскла.

Коломавць, -їйця, *m.* *Ос.* (61)
226 Salzsieder, *m.*

Коломїйка, *f.* Ч. IV. 492 als Mäd-
chen (в Коломїнць) Salzsiederin, *f.*; 2)

в. Двоббенька; 3) Art nationaler Tanz
u. kurzes Lied *Пр.* II. 188. *Оч.* §. 582;

4) Nbl. des Прут; 5) *pl.* Art Pflanze
(*B.*) *adj.* коломїкбвий.

Коломїя, *f.* ausgefahrenes mit Was-
ser angefülltes Looh; 2) *N.* der Stadt.

Коломїтнїй, *a.* в. Каламїтнїй.

Колбна, (-бнна), *f.* Säule; Colonne,
f. (bei Truppen).

Кольонїст, *m.* Colonist, Ansiedler, *m.*

Кольбнїя, *f.* Colonie, *f.* *adj.* кольо-

нѣяльній colonial. [gilla cannabina].
 Колопѣнник, *m.* Hänfling, *m.* (Frin-
 Колопѣнник, *v.* Підколопѣнник.
 Колопѣня, *f. gew. pl.*; колопѣнька
 ест *v.* Ковѣпля ето.
 Кольор, *m.* Farbe, Couleur, *f.*
 Кольорѣвий, *a.* farbig, coloriert.
 Кѣлос, (*d.* колѣсок, -скá), *m.* коло-
 сѣйна *f.* Aehre, *f.*; колѣс, *n. coll.* Aehren, *pl.*
 Кольосáльній, *a.* kolossal, über-
 aus gross. [Segge, (Carex vulpina), *B.*
 Колосáтка, *f.* — осѣка, fuchsaethe
 Колосѣня. *n.* *v.* Згѣнни (B).
 Колосѣстий, *a.* mit grossen, vol-
 len, reichlichen Aehren.
 Колосѣти ся, Aehren bekommen,
 in Aehren schliessen.
 Колосѣльник, *m.* колосѣльниця,
f. Aehrenleser, *m.* Aehrenleserin, *f.* Пар.
 Колосѣвий, колосѣний, Пар.
a. Aehren-, aus Aehren.
 Колосѣувáти, колосѣувáти, *v.*
a. die abgeschlagenen Aehren dreschen,
 die Grannen vom Getreide (Gerste etc.)
 abdröscheln.
 Колосѣвáне. *n.* Ч. V. 674 *v.* Трѣни.
 I. Кѣлот, -оту, *m.* Aufruhr, *m.* Ver-
 wirrung, *f.*
 II. Колѣт, -ѣта, *m.* *v.* Околѣт.
 Колѣтáвка, *f.* Holzschelle, Klapper,
f.; 2) *v.* Колѣтѣвка. [Fisolen, Bohnen.
 Колѣтанка. *f.* zu Püree abgerührte
 Колѣтáти, *v.* Корѣтáти, Гол. III. 207.
 Колѣтáч, *v.* Ковтáч, довбáч; 2)
 Klopfkäfer, *m.* (Termes pulsatorium).
 Колѣтáба, *f.* (Фр.) Gr. 21, колѣтá,
n. *v.* Кѣлка 1).
 Колѣтѣвѣця, (*B.*) колѣтѣвѣця, *f.*
 Spleisse, *f.*; eine Hälfte des gespaltenen
 Baumstammes. [Püree, *n.*; 2) Sepiola.
 Кѣлотень, -тня, *m.* Brei, *m.* Mus,
 Колѣти, (кѣлю, кѣлеш), *v.* *a.* ste-
 ohen; schlachten; spalten: — скипкй,
 шпикй sprissen, splittern.
 Колѣтáло, *m.* *v.* Колѣтвѣк.
 Колѣтáти, (колѣчу, колѣтиш), *v.* *a.*
 um-schütteln, ab-, umrühren, querlen,
 durcheinander mischen: колѣченй бара-
 бѣлй Kartoffelpüree; trübe machen, ver-
 unreinigen; * verwirren, aufhetzen; —
 ким jmdn zwecklos beunruhigen, stören.
 Колѣтáвка, колѣтов, *f.* Quirl, Querl, *m.*
 Колѣтáчка, роковáта, hornartige

Tellerschnecke (Planorbis corneus). [m.
 Колѣтнѣча, колѣтнѣя, *f.* Zank, Hader,
 Колѣтнѣй, *a.* *v.* Каламѣтнй; 2)
 zanksüchtig, unruhig.
 Колѣтнѣк, *m.* колѣтниця, (коло-
 тѣха, Ч. IV. 669) *f.* der (die) Streit-
 süchtige, Zankische, Ränkesüchtige; Stö-
 renfried; Zänker, -in.
 Колѣтѣха, *f.* Rahm mit Mehl od.
 Stärke untermischt, *m.*
 Колѣтѣша, *f.* Käse mit Rahm ver-
 mischt (als Speise).
 Колѣтѣшка, *f.* *v.* Колѣтѣвка.
 Колѣтѣств, *n.* Besatz, Mündungs-,
 Mundbesatz, *m.* (peristomium), *B.*
 Колѣша, *f.* Nase, *f.* H. 139; *pl.* Gr.
v. Холѣши. [teln, beunruhigen.
 Колѣшкати, *v.* *a.* А-Г. 154 aufrüt-
 Колѣк, *v.* Ковпáк, Baret, *n.*
 Кѣлпик, *m.* Löffelreih, *m.* (Plata-
 lea leucoderodia). *Vol.*
 Колѣтѣн, *v.* Ковтѣн; * *v.* — заходáти
 lose Streiche spielen; *Пом.* I. 63.
 Колѣбáха, *f.* *v.* Ковбáня, калабáня.
 Колѣвáти, *v.* *n.* einen grossen Um-
 weg machen. [bröckeln; stochern.
 Колѣпати, *v.* *a.* spalten; brechen;
 Колѣпшок, -шка, *m.* Ог. 95 *v.*
 Полѣкшок.
 Колѣчáдáн, *m.* Kies, *m.* *Vol.*
 Кольчáк, *m.* — лосѣня Hirsch, На-
 бичтшвamm, *m.* (Hydnum imbrica-
 tum), *B.*
 Колѣчáн, *m.* *N.* *v.* Berges. [della).
 Кѣльчик, *m.* Stachelkäfer, *m.* (Mor-
 Кольчáйна, *f.* Stachelgeorginie, *f.*
 (Muricea).
 Кольчáнець, -нця, *m.* *B.* колѣчáж-
 ка, *f.* *Пол.* Stachelschnecke, *f.* Spin-
 nenkopf, *m.* (Murex).
 Кольчáнок, -нка, *m.* Stachelmo-
 nade, *f.* (Procentrum), *B.* [[kolebka].
 Колѣбка, *f.* *Иг.* 67, *v.* Коляска,
 Колѣюка, *M.* колѣючка, колѣюха, *f.* *v.*
 Кѣлюка 1); 2) *pl.* Stechapfel, *m.* (Da-
 tura stramonium). [Kali).
 Колѣюча, *f.* Salzkraut, *n.* (Salsola
 Колѣючий, *ptc.* zu Колѣти; stehend,
 stachelig, dornig III. I. 353; — дрпк
 Genista germanica. [Stehende.
 Колѣючѣсть, -ости, *f.* + *M.* das
 Колѣючка, (-люшка), *f.* alles Sta-
 chelige, Dorn, *m.*; 2) Stüchling, *m.* Ga-

sterosteus pungitius); 3) Echidna, *f.* *Пол.*;
 4) mehrere Pflanzen: Carduus, Echium,
 Tribulus, Xanthium spinosum.
 Колѣчоплáвчй, *pl.* Stachelflosser,
pl. (Acanthopteri).
 Кѣлюш, *m.* *v.* Кѣлш, *vgl.* Кáлуш.
 Колядá. (*d.* колáдка). *f.* Weinachts-
 fest, bes. zweiter Tag der Weinachten;
 2) Weinachtlied, *n.*; 3) Festgabe für
 колядникй.
 Колядáни, *pl.* *N.* *v.* Berges.
 Колядáник, колáдчик, *Кол.* I. 106,
m. Sänger der Weinachtlieder, *m.*; 2)
 колядник Ф. Buch, Weinachtlieder ent-
 haltend. [herumgehen.
 Колядáничити, *v.* *n.* алѣ колядникй
 Колядувáти, *v.* *n.* Weinachtlieder
 singen. [in diesen enthalten.
 Колядáний, *a.* zu колядкй geh.,
 Колядáка, *f.* *v.* Кѣлйя 3).
 Коляк, *m.* *v.* Страхоѣлох.
 Коляка, *f.* *aug.* *v.* Кáл, Knüttel, *m.*
 Коляндра, *f.* Coriandrum sativum.
 Колянець, -нця, *m.* *Zan.* II. 462?
 Колáр, *m.* Stecher, der ein Schwein-
 abstücht. [Kutsche, *f.*
 Колáса, (*d.* колáска), *f.* Kalesche,
 Команá, команáция, команáка, *f.*
 Klee, *m.*; 2) -яця, geiles, unfruchtbares
 Weib; Hure, *f.* († комѣн).
 Команáда, *f.* Commando, *n.*; 2) Trupp,
m. *Кв.* 89. [Commandant, Chef, *m.*
 Команáдр, (*aug.* команáщя). *m.*
 Комáр, (*d.* -ѣнько), *m.* комáрця,
f. Stechmücke, Schnaake, *f.* *adj.* комá-
 рѣвий, -иносикй Delphinium consolida.
 Комáрки, *pl.* *N.* *v.* Berges.
 Комáрник, *m.* Schäferbude mit *e.*
 offenen Seite, *f.* [ремѣш ч.
 Комáрничний, *a.* Nbf. des Чѣ-
 Комáрскйй, *a.* zum комáр geh.
 Комáха, (*d.* комáшка, -яна), *f.* In-
 sect; Gewürm, *n.*; 2) Ameise, *f.*
 Комáшник, *m.* (-ящя-н.) комáшникй.
M. *f.* Ameisenhaufen, *m.*; 2) комáшникй.
coll. Insecten, *pl.* Ungeziefer, *n.*; Ameisen,
pl. P. I. 141. [gelage, *n.*
 Комáшня, (кум-). *f.* Gastmal, Gast-
 Комѣдия, *f.* Komödie, *f.* Lustspiel,
n. lustiger Vorfal. [-янтка, *f.* -in, *f.*
 Комѣдиáнт, *m.* Possenreisser, *m.*;
 Комѣвáти ся, *ИГ.* *v.* Комѣвáти ся.
 Кѣмен, ето. *v.* Кѣмин.

Кѣмельгá, *f.* das Sichdrehen in *d.*
 Luft. [Luft drehen.
 Кѣмельгувáти, *v.* *n.* sich in der
 Коменáдировáти, *v.* *n.* oommandie-
 ren, befehligen: корѣ, ким.
 Коменáция, *f.* *v.* Коменáция 2).
 Коменáне, *s.* *n.* *a.* Reitpferdesteuer, *f.*
 Коменáтрѣс. *m.* Kaminfeger, *m.* *Зак.*
 Комѣта, *f.* Komet, Haarstern, *m.*
 Кѣмети, *adv.* *v.* Кѣмѣть.
 Комѣтний, *a.* des Kometen, *CM.*
 Комѣшáти ся, *v.* Закомѣшáти ся.
 Комѣшка, *f.* kurzes Messhemd der
 lat. Priester. [launt sein, Grillen fangen.
 Комѣшити ся, ungehalten, übelge-
 Комѣлáти. *v.* *a.* (Фр.) *v.* Вершáти 2).
 Кѣмин, *m.* Kamin, Rauchfang, Schorn-
 stein, *m.*
 Коминѣве, *n.* *a.* *s.* Rauchfangsteuer, *f.*
 Кѣмино-к.-пка. *m.* *dim.* *v.* Кѣмин; 2) Pi-
 ston, *n.* Warze *f.* am Gewehr. [мѣшити ся?
 Комѣчити ся, *He.* *II.* 384? *v.* Ко-
 Комѣш, *m.* Schilfrohr, *n.* Binse, *f.*
 Комѣшникй, комѣшѣвий, *a.* Sohlf-,
 Binsen-. [läufer; Wegelagerer, Rauber, *m.*
 Комѣшник, *m.* Buschdieb, Busch-
 Кѣмик, *m.* Komiker, *m.*
 Коминник, *m.* *v.* Комонник 1).
 Коминáр, *m.* Rauchfangkehrer, Ka-
 minfeger, *m.* *adj.* коминáрскйй. [минáр.
 Коминáрство, *n.* Gewerbe des ко-
 Кѣмир, комнѣр. *m.* *v.* Кѣмир.
 Комѣрка, комѣрчина. *f.* kleine Kam-
 mer, Kämmerlein, *n.*; Zelle, *f.*
 Комѣрне, *n.* *s.* *a.* Mietzins, *m.* Miete,
f.; das Wohnen als Beisass, *v.* комѣр-
 ний сидѣти *v.* Комѣрувáти; пѣтá в ко-
 мѣрне Einlieger werden.
 Комѣрник, *m.* комѣрниця, *f.* Ein-
 lieger, Mietwohner, (-in, *f.*) Beisass, *m.*
 (-in, *f.*); *adj.* комѣрничкйй *H.* 56.
 Комѣрнич, *f.* *BE.*, комѣрство, *n.* ко-
 мѣрщина. *f.* das Wohnen als Mietsmann,
 als Einmieter, Einlieger. [ris), *B.*
 Комѣрѣчий, *a.* Zellen-, (cellula-
 Комѣрѣти ся, *v.* Корѣцáти ся.
 Кѣмѣс. *m.* Auftrag, *m.* Comission, *f.*
adj. комѣсѣвий. [missár fungieren.
 Комѣсийонувáти, *v.* *n.* als Com-
 Комѣсия, *f.* Comission, *f.*
 Комѣсий, (-сьн-) *a.* — лѣб. комѣс-
 никй Comissbrot, *n.* [selbáume schlagen.
 Кѣмѣть, *adv.* kopfüber; — ятá Pur-

Комітет, *m. Comité, n.; adj.* комі-
Комічний, *a. komisch.* [герівий,
Комічність, *-ости, f.* das Komische.
Комляк, *m. Leech.* Kalmüke, *m.*
Комля, *f. s. Кімля.*
Комната, (*-ашина*), *f. s. Кімната.*
Комблій, *a. H. 67* ohne Hörner, *s.*
Шүтий.

Комон, *m. † Pferd, n.* [ийця 2).
Комонія, *f. geile Stute, s. Кома-*
Комонняк, *m. комонний. a. s. m.*
St. der Berittene, Reiter; 2) Pferdebes-
itzer, m.; 3) Pferdehändler, m. Ф.; комон-
ником adv. zu Pferde.

Комбра, *f. Kammer, Vorrathskam-*
mer, f.; 2) Zollamt, n.; 3) Art Hürde,
Wehr zum Fischfang; adj. комбрычый. Зак.
Комбрець, *-рця, m. Mehlzünsler,*
m. (Asopia), B.

Коморіти, *ЛД. коморувати,*
v. n. als Einlieger, als Mietsmann, als
Beisass wohnen.

Комбрник, *m. gerichtlicher Kam-*
merer, Term.; Advocat; Notar, m.

Коморничтво, *n. Kammerei, f. Пар.*
Коморничья, *f. Kammerfrau, f. Пар.*
Комбсити ся, *sich unruhig ge-*
berden. [Cavallerie; adj. компанійский.

Компанійці, *pl. leichte reguläre*
Компанія, *f. Compagnie; Gesell-*
schaft, Kameradschaft, Partie, f. компа-
нувати в ким, -ію водати Р. I. 74. G.
pflegen, K. halten. [terin, f.

Компаньонка, *f. He. Gesellschaft-*
Компанчик, *m. Гол. I. 145* zur
Compagnie geh. Soldat.

Компера, *f. s. Бульба Grundbirne, f.*
Комперянка, *f. Stengel, von Kar-*
toffeln pl.; 2) Wasser worin K. gekocht
worden.

Комплет, *m. volle Zahl, vollstän-*
dige Anzahl; 2) Tanzunterhaltung für
Anfänger, f.

Комплетний, *a. vollzählig, vollständig.*
Комплетувати, *v. a. completieren,*
vervollständigen, vollzählig machen,
ergänzen. [verfassen.

Компонувати, *v. a. componieren;*
Компот, *-бу, m. Compot, n.*

Компут, *m. † K. Armeebestand, m.*
Комулєць, *-лці, m. Stange beim*
Zuggarn (комля), f.

Комуністичний, *a. communistisch.*

Комушка, *f. Шог. 78?*

Комушка, *f. Wundklee, m. Woll-*
blume, f. (Anthyllis vulneraria).

Комяга, *f. Kahn, m. Zille, f. Пис.*
Комядувати, *v. a. beunrubigen;*
aufhalten, (B.).

Кон, *m. s. Кін, на кону бути auf*
der Scene sein, aufgeführt sein, Cm. 2)
КУ. s. Закон, суд.

Кобаня, *n. s. Сконаня.*

Конар, *m. dicker Ast (B.).*

Конара, *f. Sohasterde fürs Schlaoh-*
ten gefüttert.

Конарістий, *a. starkästig, Фр.*

Конат, *m. K. II. 55 s. КанатStriok, m.*

Конати, *v. n. enden, in den letzten*
Zügen liegen, verscheiden.

Конатий, *a. eckig, B.*

Конвалія, *f. Maiblume, f. (Con-*
vallaria majalis), IT. [dem тронар.

Кондак, *m. kurzer Lobgesang entspr.*
Кондация, *f. Dienst, m; 2) Pri-*
vatlection, f. [einer Schneppe.

Кондйика, *f. bauchiges Gefäss mit*
Кондаш, *m. ungr. Schweinhirt, m.*

Кондурі, *pl. Stiefel mit Absätzen,*
Kol. I. 44.

Кондяк, *m. s. Піддячий; Dorfschul-*
lehrer u. Kirchensänger, m. Марк. 62.
Конєнко, *m. vom Pferde entspros-*
sen, Cm.

Конєня, *-яти, n. Rösslein, n.*

Конєсор, *m. Pferdekennner, m.*

Конєць, *gen. кінця, m. Ende, n.*
Beschluss, Schluss, *m. die äusserste*
Spitze: — *вікы Lebensende; на — am*
Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; *на*
акій — ? zu welchem Ende, zu wel-
chem Zwecke? до кінця bis zu Ende;
** мешкає на кінця явяка seine Woh-*
*nung kann wohl erfragt werden; * про-*
бав так і так, тай кінці в воду er
hat es so und so angestellt und die Spru-
ren der That vertilgt, vertuscht; (на)
в тим тінці два кінці zweifach, zwei-
felhaft ist der Ausgang in diesem Be-
ginnen; кий, парграф два кінці мєє
kann auf zwei Seiten geschungen, ge-
deutet etc. werden, ist zweischneidig;
2) gleichbedeutend mit початок Anfang;
в кінці в конєць, von einem Ende zum
anderen Кв. 89; 3) als unechte Praep.
mit dem Genit. конєць стола, k. селє

Конєць, *gen. кінця, m. Ende, n.*
Beschluss, Schluss, *m. die äusserste*
Spitze: — *вікы Lebensende; на — am*
Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; *на*
акій — ? zu welchem Ende, zu wel-
chem Zwecke? до кінця bis zu Ende;
** мешкає на кінця явяка seine Woh-*
*nung kann wohl erfragt werden; * про-*
бав так і так, тай кінці в воду er
hat es so und so angestellt und die Spru-
ren der That vertilgt, vertuscht; (на)
в тим тінці два кінці zweifach, zwei-
felhaft ist der Ausgang in diesem Be-
ginnen; кий, парграф два кінці мєє
kann auf zwei Seiten geschungen, ge-
deutet etc. werden, ist zweischneidig;
2) gleichbedeutend mit початок Anfang;
в кінці в конєць, von einem Ende zum
anderen Кв. 89; 3) als unechte Praep.
mit dem Genit. конєць стола, k. селє

Конєць, *gen. кінця, m. Ende, n.*
Beschluss, Schluss, *m. die äusserste*
Spitze: — *вікы Lebensende; на — am*
Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; *на*
акій — ? zu welchem Ende, zu wel-
chem Zwecke? до кінця bis zu Ende;
** мешкає на кінця явяка seine Woh-*
*nung kann wohl erfragt werden; * про-*
бав так і так, тай кінці в воду er
hat es so und so angestellt und die Spru-
ren der That vertilgt, vertuscht; (на)
в тим тінці два кінці zweifach, zwei-
felhaft ist der Ausgang in diesem Be-
ginnen; кий, парграф два кінці мєє
kann auf zwei Seiten geschungen, ge-
deutet etc. werden, ist zweischneidig;
2) gleichbedeutend mit початок Anfang;
в кінці в конєць, von einem Ende zum
anderen Кв. 89; 3) als unechte Praep.
mit dem Genit. конєць стола, k. селє

Конєць, *gen. кінця, m. Ende, n.*
Beschluss, Schluss, *m. die äusserste*
Spitze: — *вікы Lebensende; на — am*
Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; *на*
акій — ? zu welchem Ende, zu wel-
chem Zwecke? до кінця bis zu Ende;
** мешкає на кінця явяка seine Woh-*
*nung kann wohl erfragt werden; * про-*
бав так і так, тай кінці в воду er
hat es so und so angestellt und die Spru-
ren der That vertilgt, vertuscht; (на)
в тим тінці два кінці zweifach, zwei-
felhaft ist der Ausgang in diesem Be-
ginnen; кий, парграф два кінці мєє
kann auf zwei Seiten geschungen, ge-
deutet etc. werden, ist zweischneidig;
2) gleichbedeutend mit початок Anfang;
в кінці в конєць, von einem Ende zum
anderen Кв. 89; 3) als unechte Praep.
mit dem Genit. конєць стола, k. селє

Конєць, *gen. кінця, m. Ende, n.*
Beschluss, Schluss, *m. die äusserste*
Spitze: — *вікы Lebensende; на — am*
Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; *на*
акій — ? zu welchem Ende, zu wel-
chem Zwecke? до кінця bis zu Ende;
** мешкає на кінця явяка seine Woh-*
*nung kann wohl erfragt werden; * про-*
бав так і так, тай кінці в воду er
hat es so und so angestellt und die Spru-
ren der That vertilgt, vertuscht; (на)
в тим тінці два кінці zweifach, zwei-
felhaft ist der Ausgang in diesem Be-
ginnen; кий, парграф два кінці мєє
kann auf zwei Seiten geschungen, ge-
deutet etc. werden, ist zweischneidig;
2) gleichbedeutend mit початок Anfang;
в кінці в конєць, von einem Ende zum
anderen Кв. 89; 3) als unechte Praep.
mit dem Genit. конєць стола, k. селє

Конєць, *gen. кінця, m. Ende, n.*
Beschluss, Schluss, *m. die äusserste*
Spitze: — *вікы Lebensende; на — am*
Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; *на*
акій — ? zu welchem Ende, zu wel-
chem Zwecke? до кінця bis zu Ende;
** мешкає на кінця явяка seine Woh-*
*nung kann wohl erfragt werden; * про-*
бав так і так, тай кінці в воду er
hat es so und so angestellt und die Spru-
ren der That vertilgt, vertuscht; (на)
в тим тінці два кінці zweifach, zwei-
felhaft ist der Ausgang in diesem Be-
ginnen; кий, парграф два кінці мєє
kann auf zwei Seiten geschungen, ge-
deutet etc. werden, ist zweischneidig;
2) gleichbedeutend mit початок Anfang;
в кінці в конєць, von einem Ende zum
anderen Кв. 89; 3) als unechte Praep.
mit dem Genit. конєць стола, k. селє

etc. am Ende *Mi. IV. 255. 540 Oz. 175.*

Конєчний, *a. endlich, schliesslich;*
endgiltig; 2) nothwendig; конєчне (-єш-
не), adv. nothwendigerweise, unum-
gänglich, dringend. [keit, f.

Конєчність, *-ости, f. Nothwendig-*
Кобник, *m. Pferdohren, Rössel, n; 2)*
Heupferdohren, n; Laubheuschrecke, f;
3) Rothbeinlein, n. (Totanus calidris);
4) Art Gestell, Pflöck zum Stützen der
untersten Latte beim Strohdache, m;
5) pl. Birkenknospen, pl.

Конявка, *f. N. e. Berges.*

Коняк, *f. (aug. коняце, -яско,*
m.), (kleines, schwaches) Pferd; 2) Pfer-
defleisch, n.

Кобнів, *m. N. e. Berges.*

Кобін, *m. fabelh. N. eines Pferdiedies.*

Кобина, *f. Koniin, n. (des Schierlings).*

Кобиний, *a. aus Hanf, hanfen.*

Кобиниця, *f. aus Hanf: сорбчка,*
полотно.

Кобичина, *f. Klee, m. s. Конюшина.*

Кобичниско, *n. Kleeschlag, m.*

Кобка, *Кобьскі води linker Nbf.*
des Dnipro.

Конкомітация, *f. Einbegleitung, f.*

Кобний, *a. s. Кінний; — боярин*
† Reiter als Krieger, m.

Коновал, *m. Rossarzt, Pferdarzt,*
Curschmied, m. [kunst, f.

Коновальство, *n. Rossarznei-*
Коновець, *-овця, конов, m. коноп-*
ка, f. Пис. s. Кобовка.

Коновід, (коновод), *-ода, m. Pferde-*
führer КС. (82) III. 600; 2) Pferdiedieb, m.

Кобовка, (pl. -кы), *f. (d. кобовочка,*
f. кововай -яти, n.) Wasserkanne, f.

Коновой, *m. Рч. 85 Convoi, m. Escorte, f.*

Коновяв, *f. Seil zum Anbinden*
der Pferde, n. [dehüter, m.

Конокормець, *-мця, m. † Pfer-*
Коноврад, m. Pferdiedieb, m. He.

Кобон, *m. Сопон; Кобоненко Sohn des C.*

Кобпа, копабад, *f. unruhiges Ver-*
halten, Unruhe, f. — пдає на кобо
es juckt, neekt ihn.

Кобпідати, кобпяти, *v. a. be-*
lästigen; reizen, neoken; locken; — ся
vor langer Weile vergehen, in Unruhe sein.

Кобпєлька, *f. dim. s. Кобпєля;*
2) Buschwindröschen, n. (Anemone pe-
norosa); 3) pl. Veronica latifolia.

Кобпєльня, *f. dim. s. Кобпєля;*
2) Buschwindröschen, n. (Anemone pe-
norosa); 3) pl. Veronica latifolia.

Кобпєльня, *f. dim. s. Кобпєля;*
2) Buschwindröschen, n. (Anemone pe-
norosa); 3) pl. Veronica latifolia.

Кобпєльня, *f. dim. s. Кобпєля;*
2) Buschwindröschen, n. (Anemone pe-
norosa); 3) pl. Veronica latifolia.

Кобпєльні-пісні, *gesungen zur*
Zeit des Hanfreissens.

Кобпєльня, *a. neokisch.*

Кобпєльняк, *m. коноплянка, f. Hähn-*
ling, m. (Fringilla oannabina).

Кобпєльця, *f. Ч. IV. 458?*

Кобпєльце, (*-яско*), *n. Feld wo*
Hanf wuchs. [nabinene).

Кобпєльовати, *pl. Hanfartige (Cann-*
Кобпєля, *f. gew. pl. конопля, Hanf,*
m. (Cannabis sat.). [nininij.

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

Кобпєльня, конопний, *a. s. Ко-*
Кобпєльняк, *m. Locker, Neoker, m.*

dehirt, -hüter; Stallknecht, *m.*; 2) Rosskäufer, *m.*

Конюхари, *v. n.* конюх sein.

Конюший, *a. s. m.* Oberstallmeister, *m.*

Конюшня, *f.* Klee, *m.*

Конюшняisko. (-йцѣ), *n.* Kleeefeld.

n. Kleeschlag, *m.* [lung, *f.*

Конюшня, *f.* Pferdestall, *m.*, -stal-

Коня, *f. Dr. c.* 386 *v.* Кания (Milvus).

Коняк, *m.* Pferdewirt, *m.*; 2) Cognac, *n.*

Коняка, конячина, *He. f. s.* Коняна 1).

Конякѣвка, *f.* Ackerwicke, *f. ГШ.*

Коняр, *m.* Pferdehirt, *m.*; 2) *v.* Лайнар.

Конярня, *f.* Pferdestall, *m.*

Конястий, *a. s.* Конятий.

Конятина, *f. s.* Конюшня, *B.*; 2)

Пфердеfleisch, *n. He.* [lutetiana).

Конятыч, *m.* Hexenkraut, *n.* (Circaea

Конячка, *f. dim. v.* Коняка; 2)

schwarze Stangenbohne.

Копя, *f.* Schock, *n.* (Anzahl von 60

Stück); *pl.* копи, Getreideseimen; 2) =

15 Kopeken; 3) † Gericht, *n.* Gerichts-

verhandlung auf streitigem Orte, bes.

in Grenzstreitigkeiten, auch in Fällen

des Diebstahles, gewaltsamer Pfändung,

unbekannten Todschlages; присяжна —

wobei alle Mitglieder des Gerichtes

schwuren; коуу вести — halten (con-

descensio, iudicium condensoriale).

Копяга, *f. s.* Чулар.

Копяйна, *f.* Mineral, *n.* Вол. Пол.

2) *N. e.* Berges. [Gräber, *m.*

Копяльник, копяльщик. Пол. *m.*

Копяльница, копяля, *f.* Arbeiterin

mit dem Grabspaten, *f.*

Копяльня, *f.* Bergwerk, *n.*

Копянь, *f.* kleines Feldstück mitten

im Walde; 2) *e.* Писип, *Wgr.* 15; 3)

N. e. Berges.

Копяня, *n.* das Graben.

Копяняця, *f. v.* Мотяка; 2) Schlit-

тенкуфе, *f.* -baum, *m.* (ausgegraben mit

gekrümmter Wurzel); 3) *N. e.* Berges.

Копянка, *f.* Graben, *m.*; 2) Weg bei-

derseits mit Graben, *m.*; 3) Roden, *m.*;

durch Regengüsse entstandene Grube;

4) —, *d.* копяночка. *P. II.* 64 ein (natür-

licher) einfacher Brunnenquell; schlechter

Brunnen, *B.* [s. Заткальница.

Копяня, *f.* Backofenschlund, *m.*; 2)

Копяательный, *a. H.* 96 rührig,

aufgeweckt; до чогось *K.* (Хата 190)

sorgfältig, emsig hütend.

Копати, *v. a.* graben; mit dem Spa-

ten bearbeiten; 2) * — ся geschäftig

sein, sich tummeln; 3) копати, *v.* Копнути.

Копатильник, *m. Фр. s.* Копальник.

Копач, *m.* Stück Holz zum Graben

verwendet; 2) Mütze der Лёмки, *f.*

Копачити, *v. n.* stoohern, graben.

Копачка, *f.* Werkzeug zum Aus-

schneiden der Radfelgen, *n.*

Копель, etc. *v.* Копил etc.

Копень, -оня, *m.* Monat August.

Копервас, *m.* Vitriol, *m.* Kupferwas

Копёрта, *f.* Couvert, *n.* [ser, *n.*

Копець, *g.* кпцѣ, *m.* Erdhügel, Grenz-

hügel, *m. Kв.* 199.

Копил, (копив), (-ялецъ, -ильчукъ),

m. копилъ, -йти, *n.* Bastard, Blending,

m. Kekskind, *n.* [ren stolz aufwerfen.

Копялити, *v. a.* — гуду die Lip-

Копялица, *f.* Keksfrau, Keksdirne,

f. (B.). [f; 2) *v.* Копято *H.* 6.

Копяло, копяля, *n.* Schlittenstolle,

Копяльчаки, *pl.* Pferdeschlitten,

pl. Левч.

Копирвати, *v. a.* grübeln, *Ks.* 105.

Копирнути, *v. n.* kopfüber, jäh

stürzen. [pало *Ч.* VII. 400.

Кописть, *f.* keilförmiger Haken des

Копистка, *f.* Spatel, *m.* Rührsheit, *n.*

Копит, *Ч.* III. 309, копил, *He. m.*

s. Копято 2).

Копитати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).

Копитень, -тня, копятник (-тняк),

m. Haselwurz, *f.* (Asarum europ.).

Копяти, *v. a.* (копилю, копиш), an-

aufhäufen, zusammenbringen.

Копитковати, *a.* hufartig, *Пол.*

Копиткове, *s. n. a.* Abgabe am

Schlagbaum für gehufte Thiere, *f.*

Копитлувати, *v. a.* abnützen, ab-

reiben, *§.* [Hufthier, *n.*

Копятний, *a.* mit Hufen versehen;

Копято, (*d.* -ятко -яце), *n.* Huf;

2) Schuhmacherleisten, *m.* * исьо на одно

— Alles über einen Leisten geschlagen.

Копитовий, *a.* -а кисть Hufbein, *n. B.*

Копитърт Leinstenwohneider, *m. Шар.*

Копяцьке, *n. II.* ein mit dem Feldeig-

enthümer auf Antheil gebautes Getreide.

Копяци, (*d.* -ячка), *f.* Feimen; Scho-

ber, *m.*; Haufen, *m.* (*d.* Haufein, *n.*).

Копичасти уставки, Art Leinstik-

kerer *Kol. I.* 48. [das Legen in Feimen.

Копичене, *n.* das Häufen, Häufung;

Копичити, *v. a.* häufen; *ГШ.*; in

Feimen legen. [beln und wiebeln, *Мор.*

Копяшати ся, sich tummeln; крие-

Копяшник, *m. s.* Коповище.

Копянка, *f.* mittelgutes Stück Lein-

wand von 60 Ellen.

Копяе, *n.* Lanze, *f.*

Копявятий, *a.* Пол. lanzettenförmig.

Копяка, копячина, *f.* Kopeke, *f.*

Копяник, *m.* — стрілолист („ци-

буляне“). Pfeilkraut, *n.* (Sagittaria sa-

gittaeifolia). [Heufeimens, *f.*

Копяб, *n.* Stange in der Mitte des

Копяце, *n. Ко.* 241 Pfeilspitze, *f.*

Копянь, *f.* Erdfleck ohne Sohnee, *m.?*

Копяет, *m.* Copist, Abschreiber, *m.*

Копят, -оту, *m. Ч. V.* 2. Gestampf,

m.; 2) *pl.* Staubwolken, *pl.*

Копявати, *v. a.* copieren.

Копяя, *f.* Copie; Abschrift, *f.*

Копякати, *v.* Копяти 3). (*Фр.*).

Копко, *m. s.* Прокіп.

Копявий, *a.* eilfertig.

Копний, *a.* Grab-, Scharr; 2) gru-

big; 3) in Haufen: снїг; -а дороба ein

Schlittenweg mit sehr vielem unbefahre-

nem Sohnee; 3) — суд *K. s.* Копя 3);

копно, *adv.* dicht, vollauf *H.* 29.

Копник, *m.* † Mitglied des Gericht-

tes копя.

Копнути, *v. a.* ausschlagen, stossen

(mit dem Fuss), н-гою когдó jmdm einen

Fusstritt versetzen; * — ся до чого

sich eifrig woran machen.

Копня, *f.* Bergwerk, *n.* Пол.

Копявий, *a.* Schock.

Копявик, *m.* = 50 Kopeken.

Копявище, *n.* Ort u. Sitz der копя 3).

Копявиця, *f.* das Verführen der

Getreideschocke vom Felde, die Zeit davon.

Копяренути ся, zappeln, (*Фр.*).

Копять, *f.*: Russ, *m.* (vom Lichter-

od. Lampendampf); 2) Schlappe, Prü-

gelei, *f.* кому дати копоти *Ко.* 161.

Копява, *f.* Оц. § 39 *v.* Кронява.

Копяй, *m. B.* Fenohel, *m.* (Foeni-

oulum offic.). [berussen.

Копяти, *v. a.* einrauchern, räuchern;

Копяня, *n. s.* Вуджена, *Пол.*

Копяти, *v. n.* rauhen, schmau-

chen; Russ ansetzen.

Копяч, *m.* Mohrenaffe, *m.* (Cercop-

thecus fuliginosus), *Вол.*

Копяк, (*d.* -ячок), *m.* (kleiner) Fei-

men, Schober. [f. *Пом.* III. 110.

Кора, *f.* Rinde, Baumrinde, Borke,

Кораб, корабель, -бля, *m.* Schiff,

n.; 2) *pl.* Traggestell mit Korb, *n.* [Schiffe.

Корабелный, *a.* Schiffs, vom

Корабелник, (-ельщик), *m.* Schif-

fer; Steuermann; Matrose, Lootse; 2)

Schiffbaumeister, *m. Cm.*

Корабляця, *f.* Arche, *f.* (Arca), *B.*

Корабін, *m.* *Зан.* II. 543 *v.* Корабель.

Кораблик, *m. dim. v.* Корабель;

2) Schiffsboot, *n.* (Nautilus) *Пол.*

Корабляндя, *pl.* Schiffsboote, *pl.*

(Nautilina). [steuern, schiffen.

Кораблявати, *v. n.* *Гуш.* segeln,

Кораблярня, *f.* Schiffsverft, *f. Cm.*

Корабий, *a.* rauh, *s.* Ранабий.

Корабити, *v. n.* rauh werden.

Кораль, корал, *He. m.* Koralle, *f.*

pl. коралі, коралики, aufgereichte Ko-

rallen, *pl.*

Коралевий, *a.* Korallen-

Кораліни, *pl.* Flechtenkorallen, *pl.*

(Corallinae). [Plysia soytale) *Вол.*

Коралюха, *f.* Korallen-Natter, *f.*

Коралек, *m.* Edelkoralle, *f.* (Coral-

Корап, *m. s.* Карп, короп. [ium).

Корба, *f.* Kurbe, Kurbel, *f.*

Корбан, *m. s.* Постіл, ходяк.

Корбана, *f. N. e.* Berges. [бница.

Корбасюка, *f.* linker Nbd. der Ря-

Корбач, *m.* Knotenstock, *m. Gr.* 21.

Корбовий, *a.* Arbeiter bei der Kur-

бе, *m.* [niederlicher Kerl?

Коргель, *m. ungr. Гол.* III. 427

Коргита, *f. s.* Кляба für Галари.

Кордач, (*d.* -ячик), *m.* Schnur zum

Umgürten, *f.* [n. *adj.* кордованый *He.*

Кордобан, (-бан), *m.* Corduanleder,

Кордобанецъ, -ня, *m.* Schuh aus

Corduan, *m.*

Кордобан, *m.* Kordon, *m.* Grenzsperrle,

Кордоб, *m. B.* Korkeiche, *f.* Quer-

ous suber).

Кордуля, *f. N. e.* Berges.

Кордук, *m.* Zungengeschwulst, *n.*; 2)

Wolfsmilchschrämmer, *m.* (Deilephila

euphorbiae); 3) *v.* Медведюх.

Корёла, *f. s.* Холёра.

Корень, *ето. в. Корінь ето.*
 Коренáстий, (-нáс-, -áтій, -нчá-тій, *М. II. 80*), *а. mit grossen, starken, tiefgehenden Wurzeln.* [schmähen.
 Коренáти, (-рín-). *в. а. schelten;*
 Коренний, *а. zur Wurzel geh., *ursprünglich, Stamm.*
 Корéкта, *ф. Correctur, f.*
 Корéц, *т. Ohrwurm, т. (Forficula auricularia), В.* [von 12364 Hektol.
 Корéць, *г. кірця, т. Schüttmass*
 Корéчний, *а. млин oberflächliche Mühle, Kol. I. 61.*
 Корéчник, *т. oberflächliches Rad.*
 Корж, (*д. лóржик, -ичок*), *кораán, т. ungesäuerter trocken gebackener Kuchen, Пом. III. 5.*
 Коржáвти, *в. п. hart, steif werden.*
 Корзáн, *т. в. Ходáк, постáл. Пом. III. 5.*
 Корзáти ся, *die Korzan anziehen.*
 Корзáна, (*д. -áнка*), *ф. корзáн, т. Korb, т.; корзáнна лóзá Korbweide, f. (Salix viminalis).*
 Корзáти, *в. п. в. Пустувáти.*
 Корáна, (*д. -áнонька Гол. III. 101*), *ф. trockene Baumrinde zum Heizen.*
 Корáсть, (*д. корáстка, -áстенька, -áсточка*), *ф. Nutzen, Vortheil, Gewinn, т.*
 Користáти, *в. п. в. чоré Nutzen ziehen, benutzen.*
 Корáстий, *а. gewürzt, Ч. IV. 687.*
 Корáстка, *ф. Querstab der Weife (der Haspel), т.*
 Користний, *а. vortheilhaft; Gewinn bringend, einträglich.*
 Корáстник, *Под. (-áсник), т. Gewinnhascher, Ausbeuter, Exploiteur, т.*
 Користність, -ости, *ф. Vortheilhaftigkeit, ф., Vortheil, т.; 2) в. Користолóбність, Не.*
 Користолóбийвий, (-лóбний), *а. habsüchtig, gewinnsüchtig.*
 Користолóбність, -ости, *ф. Пар. Gewinnsucht, Habsucht, ф.*
 Корáстувати, *в. а. К. корó jmdm Vortheil gewähren; — ся чимось sich etw. zunutz machen, woraus Gewinn, Vortheil ziehen, etw. benutzen С. II. 56.*
 Корáтар, *т. Corridor, т.*
 Корáти, *в. а. tadeln, rügen; 2) — ся У. sich unterwerfen, gehorchen, комф.*
 Корáтник, *т. Trogmacher, т.*
 Корáтниця, *ф. Trogmuschel, f. (Mak-*

tra); 2) Schildkröte, f.
 Корáто, (*д. -áтце, -áтко, корнá, -áти*), *т. Trog, т.; 2) Mulde, ф.; 3) корáтце д. в. Лóжняця.*
 Корáця, *ф. Zimmt, т. Под.*
 Коричнóвий, *а. zimmtfarbig.*
 Корáчний, *а. mit Zimmt, Ч. IV. 141.*
 Корáвка, (-áвчина), *ф. dim. в. Корóва.*
 Корáвник, *т. Kuhwirt, der nur Kühe besitzt, К.*
 Корáмати ся, *сich sputen (Ф.).*
 Корáнь, (*д. корáнець, -нцá*), *т. Wurzel, ф. (von Baumen, Kräutern, Zähnen etc.); * — eines Wortes; — des Uebels; 2) Rücken beim Buche, т. Не.; 3) в. корáни an der Deichsel. [würze, п.*
 Корáне, *п. die Wurzeln, pl.; 2) Gen. Корáневий, а. Wurzel.* [gen.
 Корáнити ся, *wurzeln, Wurzel schlagen.*
 Корáнькóвий, *а. -á лóлька aus Wurzelholz verfertigt, Мор.; 2) -á горáвка gewürzter Brantwein.*
 Корáнный, *а. Gewürz, — sklep Colonialwaarenhandlung, ф.; gewürzhaft; 2) — кáнь Deichsel, п.*
 Корáний, *т. — чиг Wurzelbaum, Leuchterbaum, т. (Rhizophora Mangle); корáниковáти, pl. Wurzelbaumartige, pl. (Rhizophoreae).*
 Корáниця, *ф. Г. III. Gewürzbüchse, ф.*
 Корáнобжик, *pl. Wurzelfüßer, pl. (Rhizopoda). [stoma, с. Пелехáчки.*
 Корáнюха, *ф. Wurzelqualle, ф. (Rhizo-*
 Корáцмати ся, *mit Mühe sich herausarbeiten; * auf die Beine zu kommen trachten.*
 Корáка, *ф. III. I. 392 в. Кáрка; на всі кóрки лáяти; 2) N. e. Berges.*
 Корáшка, *ф. oberer Theil des Baumes mit abgehauenen Aesten; 2) в. Кóвiнька. [т. (В).*
 Корáбець, -бцá, *т. Regenbogen,*
 Корáвий, *а. Kork; — дуб в. Корáдó; 2) д. корáковéнький черевáчок Ч. III. 435 mit hohem Korkabsatze.*
 Корáвничá, *pl. Korkpolypen, pl. (Alcyonaria).*
 Корáтити, *в. п. brummen, (Фр.).*
 Корáші, *pl. корáш, т. Nacken, т. Aohseln, ф. pl. на корáші корó вáйти jmdn Huckepack tragen; auf beiden Schultern tragen.*
 Корáвати, *в. а. verkorken.*

Корм, *т. Nahrung, ф.; Futter, п.; 2) Muttermilch, ф. У.*
 Кóрма, *ф. Пар. Aetzung, ф.*
 Кóрма, *ф. в. Кéрма.*
 Кормáн, *в. Курмáн.*
 Кормáч, (-áчéнько), *т. Ф. в. Кермáч, кермáнич. [тá на — ?*
 Кормáш, *т. ТР. 218 час берé ли-*
 Кормáець, -ця, *кормáтель, т.*
 КУ. Ernährer, Pflegevater, т.
 Кормáло, *п. Ш. I. 171 Steuerruder, п. в. Кéрма.*
 Кóрмайти, *в. а. er-nähren; füttern; mästen; — грудми сэugen, stillen (дитá).*
 Кóрмиця, *ф. Mastkraut, п. (Sagina).*
 Кóрмлeнe, *п. das Nähren, Ernährung, ф. [III. 397.*
 Кóрмний, *а. gemästet, Mast- Гол.*
 Кóрмний, *т. в. Кармний.*
 Кóрмóвий, *а. Futter- Гл. 11.*
 Кóрмóк, -мкá, *т. dim. в. Корм.*
 Кóрмóша, *ungr. ф. Art Apfelbaum.*
 Кóрмчáр, *т. в. Кóрмач.*
 Кóрнáдка, (*д. -áдочка, Зап. II. 554*)
 ф. Baumstrunk, т.
 Кóрнáа, кóрнос, *т. в. Кнур.*
 Кóрнáк, *т. Wurzelstumpf, т. [но.*
 Кóрне-пóкóрне, *Кол. I. 226 в. Пóкóр-*
 Кóрнiя, *т. Не. Karnies, Gesims, п.*
 Кóрнiло, (-áлко), *Кóрнiя, т. Cornelius. [tella, В.*
 Кóрнiця, *ф. Art Lebermoos (Fega-*
 Кóрнyта вiвцá, *mit Hörnern (oor-*
 ntns). [ma] В.
 Кóрнiяк, *т. Wurzelstock, т. (rhizo-*
 Кóрнiяти, *в. а. stechen, schlagen, hauen; * antreiben; anrühren; wecken.*
 Кóрóб, (*д. -óбóк*), *т. Korb, т. Schachtel, ф. Bretterfach, п. [macher, т.*
 Кóрóбáйник, *т. Н. 22. Schachtel-*
 Кóрóбéль, *т. Гол. III. 120 в. Кóр-
 абéль; 2) Art шóпа.*
 Кóрóбeн, *т. Гол. III. 23. в. Кóрóбка.*
 Кóрóбити ся, *Кó. 240 Н. 212 sich krümmen, sich krumm ziehen; Кó. 350 sich spreizen, в. sträuben.*
 Кóрóбка, (*д. -óбóчка*), *ф. Schachtel aus Rinde, Kietze, ф. Futteral, п.; 2) der Bug an der лóшня.*
 Кóрóва, (*д. -вiяна, -бiниця, -бiвичка, -бiвонька, корóвка*), *ф. Kuh, ф.; 2) кóрóвiця рогáта, В. Bematococcus cer-*

do; 3) корóвiчка, в. Сирóйжа. Вол.
 Кóрóвiй, -iя, *т. grosses Hochzeit-*
 brod, *п. Пар. (Пр. II. 175). Пом. III. 66.*
 Кóрóвiний, *кóрóвiвий, а. zum*
 корóвiй geh.; *des к.; -на пáра ein Paar*
 kleine Brödchen, *die vor dem кóрóвiй in*
 den Backofen geworfen werden, *Гл. I. 33.*
 Кóрóвiйник, *т. der Schaffner des*
 корóвiй, *Зак.*
 Кóрóвiйниця, *ф. Frau die beim*
 Backen des корóвiй beschäftigt ist, *Вáк-*
 керin des к.
 Кóрóвiть, *ф. в. Крóвáть.*
 Кóрóвiй, -iя, *т. Kuhhirt, т.*
 Кóрóвiй, *т. N. e. Berges.*
 Кóрóвóд, (-вiд), *т. Reigen, Reihen-*
 tanz, *т. покáчу корóвóда Р. I. 16;*
 pl. *Weitläufigkeiten, Umschweife, pl.
 Кóрóвóдити ся *в. ким mit jmdm*
 viel Umstand, *viel Federlesen machen.*
 Кóрóвóлитник, *протáчник —, т.*
 Аcker-Ehrenpreis, *т. (Veronica agrestis).*
 Кóрóвáк, *т. Kuhmist, т.; 2) Stech-*
 аpfel, *т. (Datura); 3) — жóвтий Ver-*
 bascum thapsus *Еф. 21.*
 Кóрóвiрня, *ф. Kuhstall, т.*
 Кóрóвiчiй, *а. Kuh-*
 Кóрóвiчка, *ф. Stechfliege, ф. (Stomoxus calcitrans). [Fahne, ф. с. Хорóгóв.*
 Кóрóгвá, корóгóв, (*д. корóгóвця*) *ф.*
 Кóрóгвáй, *т. в. Кóрóвáй.*
 Кóрóгвáщe, *ф. Fahnenstange, ф. Макс.*
 Кóрóдá, *ф. modriger Baumklotz, Gr. 22.*
 Кóрóдити ся, *в. Кóрóбити ся, sich*
 wegen einer Krankheit beklagen *Н. 212.*
 Кóрóд, (-áда), *т. Borkenkäfer, т.*
 (Bostrychus).
 Кóрóк, (*д. кóрóчок*), *т. Kork; Kork-*
 стóрсел; 2) Absatz am Schuh, *т.*
 Кóрóкyля, *ф. Knorren am Baume,*
т.; корóкулóвáтний, а. knorrig.
 Кóрóль, *т. König, т.*
 Кóрóлéвá, *ф. Kónigin, ф. adj. кó-*
 рóлéвий, (кóрóлiв) kóniglich, *Kó-*
 nigs-; цвiт Kaiserkrone, *ф. (Fritillaria*
 imperialis); *Feuerbohne, ф. (Phaseolus*
 multiflorus); *кóрóлéвий, а. der Kónigin.*
 Кóрóлéвeнá, кóрóлé, -iя, *п. К.*
 kleiner König, *(v. tyrannischen Magna-*
 ten u. Satrapen); *Kóniglein, п.*
 Кóрóлéвeць, *т. pl. кóрóлiвцi die*
 Kóniglichen.
 Кóрóлéвич, *т. Kónigsson, т.*

Королевский, (-львский, корольский), *a. königlich, Königs-*.
 Королевство, *n. Königthum, Königreich, n.* [gulus].
 Короблик, *m. Goldhäbchen, n. (Re-Korolajckij, a. -a пісня Гол. (Вик. I. 202)? [(Matricaria chamemilla). Королійця, f. Kamillenmutterkraut, n. Королівна, f. Königstochter, f. königliche Prinzessin. [mäne. Королівщина, f. königliche Dole. Королька, королева, f. v. Золотоцвіт. [schafft, Regierung, f. Корольвіна, n. königliche Herr-Korolajckij, v. n. (королем — КС. III. (82) 613) als König herrschen. Королівка, f. фасоль — vielblumige od. türkische Vietsbohne (Phaseolus multifl.). [f. (Libellula). Королівська, f. Wasserjungfer, Королівське, (d, -исельце), n. Schulterschloß, n. (zum Tragen des Wassers dienend), 2) Wagebalken *m. Пол. 3) Art Osterspiel, Гу. I. 137. Коробля, pl. Ränke, pl. f. ІГ. (крамбля); — ковати. коромолувати ІГ. на корб v. n. Ränke schmieden, spinnen gegen jmdn. Корона, f. Krone, f. Коронація, f. Krönung, f. Коронковий, *a. pol.* молятва zum Rosenkranz geh., *Зар.* Коронний, *a. Kronen-, Kron-, Staats-*. Коронаві, *pl. B. Coronariae.* Коронівка, *f. Гол. III. 383* Krone bei der Trauung, *f.* Коронічка, *f. китова Wallfisch-rosche, f. (Coronula balaenaris).* Коронувати, *v. a. krönen; — ся* sich krönen lassen. Корон, коронель, *m. Karpfen, m. (Surginus carpio).* Коронавель, -иця, свиняк. — гауה Kögnerassel, (Pocellio scaber). Коронавий, *a. rauh, rissig.* Коронавка, коронівця, *f. Kröte, f. (Bufo).* Коронадити ся, *s. Коронадити ся.* Коронель, -иця, Корончик, *m. linker Nfl. des Dniester.* Коронія, *f. Fischblamen, m.* Коробета, *f. Krätze, f.* Коробставка, *v. Коробавка.***

Коростан, *m. s. Веснівка 1). Вол.* Коростяти ся, *krätze bekommen, haben; krätzig, schäbig werden.* Коростіль, *m. Wiesenschnarrer, m. (Crex pratensis).* Коростявий, *a. krätzig, schäbig.* Корот, *m. Halbdeckkäfer, m. (Neocydalis) B.* Коротати, *v. a. свій вік, літá марне seine langen Tage elend schlerpen, mühsam zubringen.* Коротеча, *f. — на тебе! der Tod möge dich ereilen, (B.) vgl. корбтка година!* Коротяти, *v. a. s. Вкоротяти; — ся kurz werden Kol I. 220.* Короткий, (d, -тенький) *a. kurz; — а година на корб! früher, plötzlicher Tod.* Короткість, -ости, *f. Kürze, f.* Короткогляд, *m. K. (-глядність, f.) Kurzsichtigkeit, f.* Короткоглядний, *a. kurzsichtig.* Короткомовність, -ости, *f. K. Kürze des Ausdrucks, f.* Коротконогий, *a. kurzbeinig.* Короткопузый, *a. mit kurzem (dikem) Schmerbauch. [ner, m. Nepiulus).* Короткоріг, -ога, *f. Sohmalerpin.* Короткоробгий, *a. kurzhörig.* Коротлайвий, *a. B. geschäftig, rührig.* Коротня, *f. B. Geschäftigkeit, f.* Коротюха, *f. Weibsperson von niedrigem Wuchs, f.* Коробня, *f. s. Крбшня. [s. Копач.* Корпак, *m. Stab zum Graben, m.* Корпаняна, *f. mühevoll gesammelte Habe.* Корпати, *v. a. stöbern, wühlen; *очй кому Р. II. 174 jmdn mit Vorwürfen stechen.* Корпач, *m. Ausroderer, m.* Корпачка, *f. coll. ausgerodetes Holz.* Корпесати, *v. Копирсати.* Корпінв, *n. Charpie, n.* Корпібчка, *f. Bein. der лисичка.* Höhlen grabend Ч. V. 812 *v. Копирсати.* Корс, *m. gew. pl. Krümmung der Schittenkufe, f.; 2) pl. ausgerodete Striche Landes.* Корсаж, *m. Corset, Mieder, n. K.* Корсан, *m. Gr. 22 s. Корсан.* Корсар, *m. Corsar, Seeräuber, m. adj. корсарский. [Seeräuberei, f. Корсарство, n. Piratenwesen, n.*

Коратка, *f. космата, Habichtskraut n. (Hieracium pilosella).* Кореника, *f. Stelle wo im Schlitten der Deichsel eingefügt wird.* Коравити, *v. n. schnarren (im Sprechen).* Корати, *v. Карати.* Корати ся, (корнати ся) sich durchhelfen, sich racken. Кортина, *f. Courtine, f. Vorhang, m.* Кортити, *v. a. impers. кортить, корб jmdn lüset nach etw., es juckt ihn.* Кортячка, *f. Gelüste, n. U. leidenschaftlicher Drang. [чити ся.* Коружити ся, sich werfen *s. Іл.* Корун, *f. Art Titulatur der Geistlichen: чєстна коруно! прєсвїгла к. Мога. s. Корона.* Корунка, *f. Spitze, f. (in d. Stickerie).* Коручка, *f. Sumpfwurzel, f. (Epiractis latif).* Корх, *m. на корх К. I. 156 vier Finger tief, H. 295; 2) Scholle, f. s. Кряг Н. 32.* Корцувати, *v. n. und — ся: збіже корцув: ein Schock Getreidegarben liefert 1 корец.* Корча, *m. Strauch, Busch; 2) Krampf, m.* Корчага, *Wgr. XI. Корчага, f. irdenes enghalsiges Brantweingefäß, n. (B.).* Корчак, *m. oberschlächlige Mühle, Lech.* Корчастий, *a. buschig, strauchig.* Корчівниця, *f. Kribbel Krankheit (ergotismus, raphania), Вол.* Корчёмка, *dim. s. Корчма.* Корчёмний, *a. Socken; 2) *ungezogen, böbelhaft. [pl. K.* Корчёмство, *n. Kneipenstreich, Корчик, m. Sträuchlein, Büschchen, n.* Корчинка, *f. ästiger Röhrenpolyp (Eudendrium).* Корчити, *v. a. zusammenziehen; кому рўки jmdn in den Händen Krämpfe verursachen; — ся* sich zusammenziehen, sich krümmen, zusammenschrumpfen. Корчів(-шин), *g. -чова. m. s. Корчага.* Корчма, *п. ршма, (d. корчма. aug. корчмйце), f. Schankhaus, Wirtshaus, n. Schenke, Kneipe, f. Пол. I. 66.* Корчмар, *m. Schenkwirt, Schenker, Krüger, m. adj. корчмаревий des —; корчмарский ВВ. zur корчма geh.*

Корчмарити, *v. n. корчмар sein.* Корчмариха, *f. Schenkwirtin, f.* Weib des корчмар; корчмарівна Tochter des к. [Verführen der Holzstämme. Корчуги, *pl. kurze Schlitten zum Корчуга, f. s. Корчага.* Коршак, *m. s. Коршун Ч. I. 286; 2) Taugenichts, m.* Коршбурі (й), *a. Из. 46 Bein. des Попелух, v. Бурій, Пол. III. 77.* Коршівий, коршівий, *a. s. Майкўт. [I. 86?* Коршовик, *m. мірять -ом, Гол.* Коршун, *m. v. Кана, Пол. III. 5.* Корюк, *v. Карук, Lech.* Корявий, *a. struppig.* Корявина, *f. schorfige Rinde.* Коряк, (d. корячок, -чка), *m. Trinkgeschirr aus Rinde od. aus Holz, n.* Коряковатий, *a. krumm und knotterig (v. Baume).* I. Коса, *f. Haarflechte, f. Haarzopf, m.; 2) — боломатеріна Hypericum humifusum; 3) Sehne, Flechse, f. (B.).* II. Коса, *f. Sense, f.; 2) schmale Sandbank, Erdzunge, Landsee Insel, f. Werder, m. Др. с. 243, Не; 3) косю паїт городити schief flechten.* Косак, *m. Гол. II. 486? 2) Sensenwäse, f. (Vanthus) B.* Косар, (d. косарик), *m. Mäher, Sensenmann, m.; 2) pl. косари Gestirn Orion; 3) Weberknecht, m. (Phalangium opilio); 4) Ос. (61) V 59 *v. Кіска; 5) v. Косач.* Косаріще, *n. N. e. Berge.* Косаркй, *pl. s. Косилькй.* Косаркйв, *a. des Mähers.* Косарщина, *f. die Zeche der Mäher.* Косатар, *m. Ч. IV. 201.?* Косатень, -еня, *m. Wasser-Schwertlilie, f. (Iris pseudacorus).* Косатиа, *a. mit langen u. dicken Haarflechten; — а звїндá Haarstern, Komet, m. Пол. [pselus apus).* Косатка, *f. Mauersegler, m. (Cuculiculus, f. пятав — m. Schwalbenschwanz, m. (Papilio Machaon).* Косач, *m. овєс — Fahnenhafer, m. (Avena orient.) mit einseitswendiger Rispe).* Косен, *m. v. Хосен. Wgr. X. Gr. 22.* Косень, *m. Monat Juli, Heumonat, m.* Косець, *g. кісця, m. s. Косар 1) К У.* Косба, *m. f. косбастий, a. Rind**

mit nach rückwärts gebogenen Hörnern, *n.*
Кбсиѣ, *a.* schief, schräg, *Фр. Нс.*
Косилькѣ, *pl.* Feldrittersporn, *m.*
 (Delphinium consolida). [*Wiese, f.*
Косиѣця, *f. Гн.* 30 Heuschlag, *m.*
Косѣнчик, *m. Нс.* (*Пр.* III. 105)
a. Поляца, полячка 1).
Кбсиѣтень, *v.* Кбсѣтень; коситньо-
 вѣри, *pl. B.* Schwertlilienartige (Irideae).
Косѣти, *v. a.* mähen; * — бчи до
 корб *Нс.* — ся scheel auf jmdn blicken.
Косѣця, (*d.* -ѣчка, -ѣченка), *f.*
 Blume, Zierblume, *f.*; Blumenstrauss,
m., 2) bogenförmiger Strahl, *Ф.*; 3) *геш.*
pl. sichelförmig nach aufwärts gebogene
 Schwanzfedern des Hahnes; 4)
 Flechsen, Sehnen, *pl. s.* Косѣ I. 3).
Косѣчѣти, *v. a.* mit Blumen od.
 Laub schmücken. [*flechte.*
Косѣще, *n. aug.* überausgrosse Haar-
 Косѣнка, *f.* Geflecht, *n. Га.* I. 9.
Кбськѣти коло корб, *Лсв.* *v.* Пѣнь-
 кѣти *сѣ.*
Коськбл *inf.* Lookruf für Pferde.
Кослбву, *adv.* — сказѣти nebenbei.
Косм, *m.* космѣ, космѣтина, *f.* Zotte,
f. Büschel, *m. Cm.* *Ко.* 147; 2) -трава
 Galium mollugo. [2] *v.* Веирѣна, *B.*
Космѣк, *m.* Haarflechte, *f. Кв.* 204;
Космѣтѣй, *a.* zottig, rauh, flau-
 schig, büschelig; 2) * космѣта Brant-
 wein mit Honig eingekocht u. beim Be-
 suche der Wöchnerin getrunken: *нѣя*
 на космѣту.
Космѣтѣсть, -ости, *f.* Zottigkeit, *f.*
Космѣцка сѣль, *Ф.* Arsenik, *m.*?
Космѣч, *m.* mit grossen Haarflech-
 ten, zottig; (in d. Jägerspr.) der Bär,
 der Zottige *Ми.* II. 333.
Космѣчѣти сѣ, sich zerzausen,
 kraus u. wirr werden. [*wolligen* Schafes.
Космѣшечка, *f. dim.* *Bein.* des
 Кбсмик, космѣк, *m. dim. s.* Косм,
 Haarbüschel, Flocken, *m.*; 2) * Nasen-
 schwanz, *m.* [*auf dem* Kopfe, *m.*
Космѣна, *m.* Ochs *m. v.* Haarbüschel
 Космогрѣдѣй, *a.* mit behaarter
 Brust.
Космѣн, *m. v.* Ковтѣн (*Фр.*). [*idea.*
Космѣшки, *pl.* Haarsterne, *pl.* (Crino-
 Кбсники. *pl. v.* Киснѣк.
Коснѣти сѣ чбгбсь, *К.* etw. an-
 berühren, anstossen.

Косовѣд, *m.* trigonales Trapezoider,
 I. Кбсовѣй, *a.* der Amsel. [*Вол.*
 II. Косовѣй, *a.* schieb; krumm; ко-
 совѣ *f. a. s. C. II.* 134. 140. schiefe Ebene,
 Schiefe, *f.*; -ий сѣжень II. 155?
Косовѣще, *n. Кв.* 260 *v.* Кисѣ.
Косодѣлник, *m.* Rhomboid, *n. Вол.*
Косогбр, *m. Нс.* Abhang, *m.* ab-
 schüssige Seite eines Berges.
Косолѣпѣй, *a.* mit krummen Та-
 тzen; mit *k.* Beinen.
Кбсонька, *f. dim. v.* Косѣ I.
Косонбга, *m.* Weberknecht, *m.* (Pha-
 langium).
Кособкиѣ, *a.* Ч. V. 34 schielend.
Косбриѣй, *a.* (-а вѣдѣ), dessen Hör-
 нер wie eine Haarflechte geformt sind.
Косбрѣти, *v. a.* ausstatten, schön,
 elegant ankleiden; 2) — сѣ до корбсь
 gegen jmdn dreist auftreten; *v.* Гор-
 жѣти сѣ; *b)* *v.* Видгражѣти сѣ.
Косбрѣч, *m.* Stutzer, *m.*
Косоуѣтка, *f.* Zunge, *f.* (Solea vulg.).
Кость, Кбстик, Костѣк, Костѣнтѣн,
m. Constantinus.
Костѣк, костѣр, *m. v.* Косогрѣа.
Костѣр, костѣч, *m.* junge Flussbarbe
 (Barbus fluviat.).
Костѣл, *m.* lateinische Kirohe; *adj.*
 костѣльнѣй zur lat. K. geh. [*starren, B.*
Костенѣти, *v. n.* sich verkнбћern,
 Кбстѣр, -тра, *m. Ко.* 24 Haufen, Stoss,
 Schober; Holzstoss; 2) Scheiterhaufen, *m.*
Костерѣна, *f.* Schwingel, *m.* (Fe-
 stuca ovina); костеревѣтѣй, *a.* schwin-
 gelartig, *B.*
Костѣрка, *f.* kleiner Holzstoss.
Костѣл, *m.* Krückenstock, *m.* Krücke,
f. C. I. 23. [*Стоколбса*; 3) *v.* Токѣр, *Лис.*
Костѣр, *m.* Würfelspieler, *m.*; 2) *v.*
Костѣстиѣй, *a.* voll Knochen, kno-
 chig, knбћерig.
Костѣти, *v. a.* *Кв.* 172 eig. jmds
 Knochen suchen, schelten; 2) mit bun-
 ten Muscheln (mit bemalten Knochen-
 plättchen) auslegen.
Костнѣк, костбвѣць, -вѣця, *m.* Kno-
 chenthier, *n.* (Ostozoon) *Пол.* [*let, n.*
Костбвѣще, *n.* Knochengerst, Ske-
Костогрѣа, костоглѣд, -бѣда, ко-
 стѣк, *m.* Kernbeisser, Kirschfink, *m.*
 (Fringilla coccothraustes).
Костоїд, (-жѣр, *Пар.*) *Под.* костоїд-

ниѣя, *f.* Knochenfrass, Beinfluss, *m.*;
 2) * *m.* Nager am Marke, *m. Мх.*
Костокрѣпѣй, *a.* mit knбћћernen
 Flügeln (ohne Feder); — *кажѣн III.* I. 81.
Костоѣпѣй, *a.* mit knбћћigem,
 hagorem Gesicht, *Моз.*
Костомѣра, *f.* Beingerippe (der Ко-
 стѣнѣ баба, Яга, *КУ.*) *n.*
Костомѣха, *f.* grosser Knochen; 2)
v. Костомѣра. [*перѣй, f.*
Костопѣльнѣя, *f. Нс.* Knochenbren-
Костопѣльн, *m. v.* Постоѣпѣнка, *B.*
 (Aster).
Костопрѣа, *m.* Knocheneinrenker,
 (Wundarzt, welcher die verrenkten od.
 zerbrochenen Knochen wieder einrѣћ-
 tet), *m.* [*pl.* (Cataphracti).
Костошбчки, *pl.* Panzerwangen,
Кбстрик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Ace-
 rina vulg.).
Кострѣця, *f.* Flachs, Hanfschebe,
 Achsel, *f. Др. с.* 22 *Ми.* II. 285 *К.* (*По.*
 170); 2) abgehauene mittelgrosse Fich-
 те, *f.*; langes Holzsoheit; *ВШ.* (*Пр.* V.
 14)?; 3) Steissbein, *n. Пол.*; 4) *N. v.*
 колонѣна *u. v.* Berges.
Кострѣч, *m. N. v.* Berges.
Кострѣчѣнка, *m. dim.* * der Un-
 willige, Straubige.
Кострѣчик, *m.* Nbl. des Прут.
Кострѣчѣти сѣ, *Н.* 49 sich spre-
 izen, *v.* sträuben; stolzieren.
Кострѣще, *n. v.* Костѣр, *См.*
Кбструб, *m.* der Straubige, Strup-
 pige; 2) Skelet, *n.* 3), кострѣбонька,
 Art гаѣвка *Кол.* I. 158.
Кострубѣтѣй, *a.* кострубѣч, *m.*
 кострубѣня, кострубѣля, *f.* straubig,
 struppig, rauhhaarig; garstig.
Кострубѣтка, *f.* Bärenatze, *f.* (Cla-
 varia flava) *Вол.*
Кострѣльѣя, (-ѣльѣка), *f.* Casserolle,
 Castrol, *f.* (flache Schmorpfanne) *Нс.* *Под.*
Кострѣн, *m. v.* Костбвище.
Костѣр, *m.* Knüttel, Stook, *m.*; 2)
v. Костогрѣа. [*mass, plump, garstig.*
Костурѣпѣй, *a.* *Эг.* ohne Eben-
Костѣха, *f.* porѣта Seestier, Bein-
 fish, *m.* (Ostracion cornutus); 2) *pl.* Hart-
 häuter, *pl.* (Solerofermi).
Костѣк, *m. v.* Кость.
Костѣлькѣ, *pl. v.* Стоколбса.
Костѣк, *m.* Skelet, Todtengerippe,

n. III. II. 52; 2) —, костѣнѣк, (-ѣнѣчик-
 Junge vom Acoipenser huse.
Костѣнѣй, костѣнѣстѣй, *a.* Kno-
 chen-, aus Bein. [(Rubus saxat.).
Костѣнѣця, *f.* Felsenhimbeere, *f.*
Костѣнѣкѣта ѣгода, *v.* Кисѣнѣка.
Костѣче, *n. coll.* viel, lauter Knochen.
Костѣхѣ, *f. v.* Кбсонька, косѣ I.
 Ч. IV. 280.
Косцьблѣкѣ, *pl.* Art Leinensticke-
 rei ähnlich den Kirchthürmen (костѣл),
Кол. I. 48. 347. [*genistae fol.*
Косѣрки, *pl.* Leinkraut, *n.* (Linaria
 I. Косѣк, *m. Н.* 146 Thürstook, Fen-
 sterstook, *m.*; 2) schräg zugehauener Back-
 stein; на косѣк schräg, schief, zickzack.
 II. Косѣк, *m.* Herde der Pferde, bes.
 der Stuten mit Fohlen, *Лсв.* *Ос.* (61)
 IX. 177, *f.*; 2) Pferdehutweide, *f. К.*
Косѣнѣк, *m.* Wetzstein für Sensen, *m.*
Кбта! кбта на! (кага *P. I.* 64) *inf.*
 Scheuchruf gegen Katzen *u.* Hasen.
Котѣра, *f. КУ.* Vorhang, *m.* Gar-
 dine, *f.* [*ker, m. adj.* котѣнѣчѣй, *ГШ.*
Кбтѣа, *ГШ.* котѣнѣця, *У. Фр. f.* Ан-
 Котѣнѣчѣй, *s. a. m.* Ankerknecht,
m. Пар.
Котѣл, (*d.* котѣлок, -лка) *m.* Kessel,
m.; 2) *pl.* котѣлки Wassernuss, *f.* (Tra-
 par natans). [*gefahrenes* Looh *v.* Вѣбѣй.
Котѣлббѣна, котѣлѣвина, *f.* aus-
 Котѣга, *f. gew. pl.* Fuhrwek der ча-
 банѣй, *n.* starker niedriger Wagen *C. II.* 170.
Котѣгоршбк, -шка, *m. I.* 213 *v.*
 Покотѣгоршбк.
Кбтик, *m. dim. v.* Kit; Miskätzchen,
n.; 2) *N. v.* Wiegenliedes „vom Miez-
 chen“; 3) *v.* Бѣвка; 4) Köthe beim Pferd,
 Afterklau *f.* Afterhuf, *m.* 5) *pl. s.* Кошачкѣй.
Котѣна, *f. m.* junge Katze.
Котѣти; (кбчу, кбтѣш), *v. a.* wälzen,
 rollen; * *nie* die Nase aufwerfen; 2) —
 сѣ (барббля) bildet Knollen; *b)* — сѣ
 Junge werfen (von Schafen, Katzen, &).
Кбтки, *pl.* Ackerklee, *m.*
Кбтько, *n.* in d. Kinderspr. *n.* Колѣцѣ.
Коткодѣкѣти, *Пол. s.* Кудкудѣкѣти.
Котлбвѣна, (-ица), *f.* Thalkessel,
 Kessel, Beoken, *m. C. II.* 57 *Фр.*
Котлбфѣсѣти, *v. a. §.* in das Wasser
 zum Faulen hineinschlendern. [*oisson, n.*
Котнѣк, котнѣх, *m.* Presswurst, *f.* Sau-
 Котовѣй, *a.* -а пѣсня *См.* Wiegenlied, *n.*

Котівка, *f.* P. I. 25?
 I. Котбк, -тка, *m.* Druckerwalze, *f.*
 II. Котбк, -тка, котбчок, *m. dim. s.*
 Kit; 2) Art Wiegenlied, *s.* Кбітик 2).
 Котолуп, *m.* Katzenschinder, *m.*;
Beim. der Hausirers, welcher Tausch-
 handel treibt, *Zan.* I. 288.
 Котолупня, *f.* C. Schindanger, *m.*
 Котора, *f.* Fehde, *f.* Zwist, *m.* Gram,
 Kränkung, *f.* котору завдавати крән-
 кен, (В.). [pfen, *Oz.* 166.
 Которгати, *v. a.* sehr rütteln, zu-
 Которий, *pron. s.* Котрйй; 2) ко-
 торі — которі die einen — (einige),
 — die anderen, *Oz.* 163; 3) wer immer,
 einer von ihnen *H.* 126; 4) — раз!
 das wievielte Mal! [Pic.
 Который, *a.* feindlich; zänkisch,
 Которувати, *v.* Враждувати. *Pic.*
 Котохвѣй, *m.* P. I. 25 *s.* Кбцький.
 Котбчий, *a.* Ф. (Пр. V. 218)? *v.*
 Кбтячий.
 Котрѣжка, *f.* kleiner Vorhang.
 Котрйй, котрбй, *D. gr.* 53. *pron.*
 welcher; 2) irgendwer, *s.* Декбтрий;
 котрйй и хлѣба не мѣч einige haben
 sogar kein Brod (В.); котрйй-сь. котрйй-
 то, ein, irgend ein, ein gewisser; котрѣ-що
 welches (was) immer *Oz.* 163—164.
 Котулѣць, -лцѣ, *m.* Sphaerocozum, *n.*
 Котурмати, *v. a.* *s.* umwickeln.
 Котурнаш, *m. s.* Салѣш. [но.
 Котурно, *adv. s.* Моторошно; хмар-
 Котюга, *m. f.* Hund, *m.*; 2) *Hunds-
 kern, *m.* III. II. 253; *adj.* котюжий
 des *H. vgl.* Катюга.
 Которубка вѣдома, *f.* Stein-, Stock-
 morchel, Frühlorchel, *f.* (Helvella escu-
 lenta); 2) — підбарина Giftstockmorchel
 (*H. suspecta*) *Vol.* [Ч. IV. 43.
 Котбчка, *f.* Rollspiel mit Eiern, *n.*
 Котѣ, -ѣти, котѣтко, *n.* Kätzchen,
 Junges einer Katze, *n.* [Кбтячка 3) *Vol.*
 Кбтячий, *a.* Katzen-; -і бѣлки *v.*
 Кбтячка, *f. s.* Кінська мѣта; 2)
 2) Rubkraut, *n.* Gnaphalium dioicum);
 3) — ровхїдниця, Gundelrebe, *f.* (Gle-
 choma hederacoeum) *B.* [denrosses, *Лук.*
 Кофрка вѣща, *f. N.* des fabelh. Hel-
 Кбуш, *m. s.* Ківш, ковш, *Wgr.* XI.
 Кбфа, кофѣнка, *f.* Wasserkanne, *f.*
 Кофѣй, *m. gr. M. s.* Кава I. [Зак.
 Кох, *m. Oz.* (61) III. 27 ein Gefäss; Korb, *m.*

Кохавѣць, -вцѣ, *m.* Nbl. des Prut.
 Кохан, *m.* Nbl. des Чѣремош 6.;
 2) *N. v.* Berges.
 Кбханя, (-ѣня), *n.* das Lieben, Lie-
 be, *f.*; Liebe, Geliebte, *f.* III. I. 164.
 Коханець, -нця, коханок, -нка, *m.*
 der Geliebte, Liebhaber, Buhle; Lieb-
 ling, *m. Par.*
 Коханка, *f.* Geliebte, Buhle, *f.* Lieb-
 ohen, *n. s.*; 2) коханка P. I. 179 ver-
 zärteltes, verzogenes Mädchen.
 Кохати, *v. a.* lieben; — ся в ким,
 в ким in jmdn verliebt sein; *v. a.* und
 — ся в чім für etw. Vorliebe haben, etw.
 mit Lust u. Liebe pflegen, aufziehen.
 Кбхва, (коффа), *f. s.* Кава I. А. Г. 161.
 Кбхи, *pl.* Art Pferdekrantheit.
 Кбхта, кофта, *f.* Art Frauenkleid;
 Leibchen mit Aermeln; Corset, *n. C.* I. 101.
 Коц, *m.* Kotze, zottige, wollene Decke, *f.*
 Коцарка, *f. Ke.* 401 Kotzen, Dek-
 kenweberin, *f.* [Verkauft verfertigen.
 Коцарувати, *v. n.* Kotzen zum
 Кбцати, *v. n.* kotzen, sich erbrechen, *s.*
 Коцѣба, (-ѣба), *s.* Коцюбѣ; 2) Stelz-
 fuss, *m.*
 Кбчик, *m. dim. s.* Коц; 2) *pl.* Ф. (Нов.
 28) угбрскі Art Schmuckgarn u. dgl.
 zum Sticken.
 Кбцький, *m. a. s.* ein Fabelwort
 vom Kater (kit); пан К. „Herr Murr-
 ner, Miez, P. I. 24. [сѣти (Фр.).
 Коцкотѣти, *v. s.* Чичкиувати, чем-
 Коцобѣрка, *f. s.* Вѣвѣрка.
 Коцобѣйка, *f. s.* Кацабѣйка.
 Коцонѣр, *v.* Кучонѣр.
 Коцѣст, (котѣст) -бѣта, *m.*
 Schwanzmeise, *f.* (Parns caudatus).
 Кбцур, *m.* Kater, *m.*
 Коцубѣ (д. коцубѣ) *f.* Ofenkrücke, *f.*
 Коцубити ся, *H.* 209 sich krüm-
 men, * sich auflehnen, sich gegen etw.
 sträuben *s.* [reissen.
 Коцямбѣти, *v. a. s.* bei den Haaren
 Коч, *m.* Halbkutsche, *f.*
 Кочадѣжник, *m.* glatter Schildfarn,
 (Aspidium filix femina).
 Кочан, *v.* Качан; Strunk, Stamm, *m.*
 Кочанѣти, *v.* Качанѣти, von Frost
 starren.
 Кочат, *m. s.* Кофѣт. [gallis).
 Кочатнѣчка, *f.* Gauchheil, *m.* (Ana-
 Кочѣвний, *a.* nomadisierend.

Кочевник, *m.* Пар. *v.* Кочовик.
 Кочегарувати, *v. n.* Ofenheizer
 sein.
 Кочедѣжник, *m.* Ч. III. 196 Zau-
 berblüte des Farnkrauts *s.* Кочадѣжник.
 Кбчело, кочило, Ф. (д. кочельдѣ,
 -чѣл-), *n.* Rolle, Kreisscheibe; 2) Spirale;
 aufgewundene Spule; *f.*; 3) runder Platz.
 Кочѣрга, (д. кочѣрежка), *f.* Ofen-
 krücke, Schürstock, *m.*
 Кочѣрега, *f. v.* Бруква.
 Кочѣрѣжник, *m.* кочѣрѣжно, *n.*
 Ч. V. 879 Stiel der Ofenkrücke, *m.*
 Кочѣрѣжник, кочѣрѣжник, кочѣр-
 ник, *m.* der Winkel beim Backofen wo
 die Ofenkrücke steht.
 Кочѣт, *m.* der Pflock am грядѣль zum
 Anheften der тѣж Ч. VII. 399; 2) *He.*
 (Цр. XI. (1) 119?
 Кочилѣстї крѣстики, кочилѣстий
 полс & *a.* Art Leinenstickerei, gewirkt
 in кочѣл (-о). [tscher, *m.*
 Кбчиш, *m. ungr. Mi.* II. 347 Ku-
 Кочковѣта особа, *n.* gasige Segge
 (Carex caespit.). [u. garstige Person.
 Кочкодѣн, *m.* wunderlich gekleidete
 Кочованя, *n.* кочовѣнця, *f.* Pic. No-
 madisieren, Nomadenleben, *n.* 2) Lager,
n. (der Nomaden) *Co.* 126.
 Кочовик, *m.* *He.* Nomade, *m.*
 Кочѣвско, кочѣвище, *n.* Gegend
 in welcher sich *v.* Nomaden od. Hir-
 tenvolk aufhält; Lagerplatz, *n.*
 Кочубѣй, *m.* кочубѣйка, *f.* Hau-
 benlerche, *f.* (Alauda cristata); 2) Ко-
 чубѣй † = Одѣсса.
 Кочувати, *v. a.* hinwälzen, -schaffen,
 transportieren (Ф); führen; 2) *v. n.* Stand-
 lager halten, lagern; *b)* nomadisieren.
 Коцфк, *m.* Sperrnagel beim Pflug, *m.*
 Кошѣлка, *f. s.* Кошѣль, *Левч.*
 Кошѣра, (д. кошѣрка), *f.* Hürden-
 schlag, *m.* Pferdhütte, *f.* Pferschlag, *m.*
 Кошарѣня, кошарѣище, *n.* Platz wo
 die кошѣра gestanden, *m.*
 Кошарити, *v. a.* pferchen; кошѣ-
 рувати, *v. n.* wo eine кошѣра halten.
 Кошѣтина, *f.* Katzenfleisch, *n.* *Pic.*
 Кошѣтник, кошѣльник, *m. B.* Binsē,
f. (Scirpus).
 Кошѣчкѣ, *pl.* кошѣчник, *m.* кошѣча
 мѣта, *s.* Кбтячка 3) und Кбшка 2).
 Кошѣй, *m. s.* Батѣва, *Pic.*

Кошелѣна, *f. v.* Кошѣль.
 Кошелувати, *v. n.* Bestechungs-
 mittel (im кошѣль) bringen.
 Кбшеля, *f.* Bauernhemd, *n. s.* Кошѣля.
 Кошенѣця, *f.* abgemähetes (nicht
 mit der Sichel geschchnittenes) dah. ge-
 ringeres Getreide; 2) Feld wo das Ge-
 treide abgemäht worden, *n.*
 Кошенѣ, -ѣти, *n. s.* Кбтя.
 Кошѣрний, *a.* koscher.
 Кошѣчник, *m.* Sohn der Katze, *m.*
 Ч. II. 252. *Пот.* III. 77.
 Кбшиво, *n. s.* Кісьѣѣ
 Кбшик, (д. -ичок, *m.* Handkorb, *m.*
s. Кіш; 2) *pl.* Trifolium montanum.
 Кошикар, *m.* Korbmacher, *m. adj.*
 кошѣкарский, -а нкѣла Корбѣчт-
 schule, *f.* [f. flechterei.
 Кошикарство, *n.* Korbmacherei,
 Кбшити ся, * sich aufblähen, sich
 spreizen.
 Кошицѣ, *pl.* *Me.* 278. Art Pflze.
 Кошѣль, -ѣля, (д. кошѣлик) *m.* Bin-
 senkorb, *m.* Lüsckke, *f.*; * кошѣлї плѣсти,
 шѣти в корб jmdn zum Gespoit haben.
 Кбшка, *f.* Kron-, Giftwicke, *f.* (Co-
 ronilla varia); 2) *pl.* Katzenminze, *f.*
 (Nepeta cataria) [Космѣтий; struppig.
 Кошѣлатий, кошѣлатий, *Левч. a. s.*
 Кошѣлатка, *f.* Spinnerspanner, *m.*
 (Amphidasys).
 Кбшлик, *m.* Orthotrichum, *B.*
 Кбшницѣ, *f.* grosses Geflecht (Hür-
 de) mit Dach zum Aufbewahren der Ku-
 kurutzkolben. [Kasakenlagers Кіш. *m.*
 Кошѣвий, *s. a. m.* Befehlshaber des
 Кошѣвка, *f.* *Левч. s.* Кошѣлка.
 Кошт, -у, *m.* Kosten, Unkosten, *pl.*
 Aufwand; Unterhalt, *m.*
 Коштѣлїти, *v. n. s.* Костѣлїти,
 von Frost erstarren.
 Коштѣвий, *a.* *Др.* Kosten-
 Коштѣвити, *Ч. V.* 748. кошѣви-
 ний, *a.* kostbar, kostspielig, theuer.
 Коштѣвнїсть, -ости, *f.* Kostbar-
 keit, Kostspieligkeit, *f.*
 Коштѣрубѣнь, *m. s.* Костѣрубѣний.
 Коштѣувати, *v. a.* kosten: etw. mit
 dem Geschmack versuchen; 2) *v. n.* ко-
 стѣн, Kosten erfordern, K. verursachen,
 zu stehen kommen.
 Кошѣльник дѣвбчий, Art Pflze.
 Кошѣля, (д. -ѣленька), *f. s.* Сорбч-

ка; 2) Art Geschwür, Schorf auf dem ganzen Kopfe, (B).

Кожур, *m. coll.* в. Водорости.

Кощавий, *a.* knochig, hager.

Кощий, *m.* wandelndes Gerippe, Skellet, *n.* 3z. [ний К. *He.* spröttisch.

Кощун, *m.* † Spötter, *m. adj.* кощун-

Кощунство, *n.* К. Spott, *m.* Spöterei, *f.* [в. schmiegen, в. krümmen.

Коявити ся, sich zusammenrollen,

Кояшник, *m.* Aufkäufer des Haus-

гегügels, *Zam.* I. 288 *vgl.* Коба.

Кпи, кпни, (-йни) *pl.* das Gespötte; на — zum Spott.

Кпильти, *Лев.* кпйти, (кплю,

кпиш) *v. n.* в когб (в чогб) jmdn zum

Besten haben, sich über jmdn lustig ma-

chen; sich aus etw. nichts machen, sei-

nen Spott mit etw. treiben.

Краб, *m.* Krabbe, *f.* (Brachyurus).

Крабин, *m.* крабна, *f.* *Лис.* в. Кібр.

Кравальник, *m.* Zuschneidemeser,

n. Kneif, *m.*

Кравальниця, (-анниця), крав-

ниця, *f.* Zuschneidebrett, Schneide-

brett, *n.* [Schneider, *m.*

Кравець, -вця. (*d.* кравчик), *m.*

Кравеція, *f.* Ч. VII. 575 Verwirrung, *f.*

Кравецкий, *a.* Schneider-

Кравецтво, *n.* Schneiderhandwerk, *n.*

Кравник, *m.* Zahntrost, *m.* (Odon-

tites rubra); 2) в. Діробій.

Кравцювати, кравчити, *v. n.* schnei-

dern, Schneider sein.

Кравчина, *f.* Schneiderzunft, *f.* *Лис.*

2) Heerschar, Heeresabtheilung, *f.* *Лис.*

(zur Zeit des getьман Наливайко, *Лис.*

Кравчиха, *f.* Schneiderin, *f.*

Крагли, *pl.* *См.* в. Кругли, Kegel.

Краголь, *m.* Ч. III. 290 Mangel, *f.*

Rollholz, *n.*

Крадэжкый, *a.* heimlich.

Крадемці, (B), крадемци, (по-к.),

крадки, крадьки, *Ф.* крадькома, крадь-

ки, крадці, *adv.* verstorhlen, geheim.

Крадїж, -дежи, крадїжка, *H.* 115, *f.*

Diebstahl, *m.* Dieberei, *f.*; 2) das Gestohlene.

Крадїжний, *a.* vom Diebstahl her-

rührend; gestohlen. [das Stehlen.

Краджене, крадина *Др.* с. 380, *n.*

Крадько, *m.* Dieb, *m.* [sohaft, *f.*

Кравид, *m.* Natransicht, Land

Кравидний, *a.* landschaftlich, *Лар*

Краівий, *a.* Landes-, inländisch.

Краєвр, -ору, *m.* *Кн.* Aussicht, *f.*

Кража, *f.* в. Крадїж.

Край, -аю, *m.* Land, *n.*; 2) Rand,

Saum, *m.*; Ufer, *n.* Ecke, *f.* Ende, *n.* на

сам край посунути auf den äussersten

Rand schieben; в край, на край си-

дїти am Rande, an der Ecke, am Ende

sitzen; на крайх an der Rändern; кра-

ем (крайом) *lica & ita* den Rand ent-

lang —; через край über das Mass,

über den Rand hin; до самого краю,

пришло вже на край bis zum Äus-

sersten; 3) als unechte *praepos.* mit

dem *Genit.*: край села am Ende des

Dorfes; край дороги neben, am Wege,

на к. сьв.) an die äusserste Grenze,

ans fernste Ende der Welt, *Mi.* IV.

225. 540—541. *Oz.* 185.

Крайдерина, *f.* Art Baum.

Крайка, (*d.* крайочка), *f.* Tuchecke,

Anschrote, Sahlleiste, *f.* -band, *n.*

Крайнебо, *n.* *Ит.* Gesichtskreis,

Horizont, *m.*

Крайний, *a.* am Ende, am Rande

gelegen, Eck-, äusserst, extrem; -им

словом zum letzten; крайно, *adv.* äus-

serst, übermässig, sehr; recht.

Крайник, *m.* *АД.* I. 44 Bezirksver-

walter der Cameralgüter, *m.*

Крайниця, *f.* *Лис.* в. Гранїця.

Крайність, -ости, *f.* das Äusser-

ste; Extrem, *n.*

Крайнянн, *m.* *gew.* *pl.* Крайняне,

N. der Lemki an den Quellen der Fl.

Ляторїця u. Ондава.

Крайобраз, *m.* Landschaft, *f.* *Пол.*

Крайок, -айка, *m.* kleines Land, Länd-

chen, *n.*

Крайточка, *f.* Endpunkt, *m.*

Країна, *f.* Land, *n.* Landschaft, *f.*

Landstrich, *m.*; 2) Cameralgüter-Ver-

waltung, *f.* *Гол.* I. 279; 3) Herzogthum Krain.

Крайньский, *a.* krainisch.

Крак, кряк, *m.* в. Крач 1).

Кракати, (крачу, крачем), *v. n.*

krächzen. [schas), *B.*

Краква, *f.* Stockente, *f.* (Anas bo-

Краків, -ова, *m.* Krakau; краків-

ский, *a.* Krakauer; краковїк, *m.* *III.*

I. 71 poln. Nationaltanz.

Кракїс, -беу, *m.* в. Krokis.

Краклі, *pl.* в. Скраклі?

Кракун, *m.* в. Крук. [II. 71.

Кралия, *f.* Reich, Königreich, *n.* *Mi.*

Кральчик, *m.* feingeschärft Spitze.

Краля, *f.* Königin; Prinzessin; *f.*;

2) —, кралька, Dame in Karten; *b)*

Zehner in K.

Крам, -аку, *m.* Kram; Kramladen,

m.; 2) Kurzwaare, *f.* Kostbarkeiten, Ga-

lanteriesachen, *pl.* *P.* I. 80.

Крамар, (крамор. Ч. IV. 146), *d.*

крамарчик, *m.* Krämer, *m.*

Крамарка, *f.* Krämerin, Kaufmanns-

gattin; *M.* II. 132; 2) в. Босорка 2).

Крамарний, *m.* *a. s. N.* einer po-

лонїна.

Крамарний, *f.* в. Крамнийця.

Крамарский, *a.* Krämer-. [*m.* *He.*

Крамарство, *n.* Krämerrei, *f.* Handel,

Крамарчук, *m.* Ladendiener, *m.*

Крамарщина, *f.* Krämerwaare, *f.*

Крамарювати, крामувати, *v.*

n. einen Kramladen halten; чимось (кра-

мом — *Me.* 317) womit Handel, treiben,

feilschen, kramen, verkaufen, handeln.

Крамїна, *Це.* крамїна, *f. coll.* aus-

wärtige Handelsartikel, *pl.* в. Крамний.

Крамний, крамнийчий, кра-

мський, *a.* im Kramladen gekauft; Кра-

м, das Krämerladens, des Gewölbes, *M.*

Крамнийця, *f.* Kramladen, Krämer-

laden, *n.* Handlungsgewölbe, *n.*

Крамплювати, *v. a.* krämpeln, Wolle

kämmen.

Крамщина, *f.* в. Крамарщина.

Кранець, -нця, кранчик, *m.* Rand,

m. das äusserste Ende, Spitze, *f.* *Дак.* *Це.*

Кранка, *f.* *Зар.* (Bev. I. 335) в. Ворона.

Кранкати, (-ньк-), *v. n.* в. Кракати.

Крант, *m.* Krahn; Hahn an e. Ge-

fässe, Zapfen, *m.*

Крап, *m.* Krapp, *m.* (Rubia tinctorum);

краповий, *a.* *M.* III. 95 mit Krapp ge-

färbt, bunt. [доц, träufeln, tropfen.

Крапати, *v. n.* крапати (крапїт)

Краперчастий, *a.* в. Дюбатиий.

Крапина, (-їнка), *f.* Tröpfchen; Tü-

pfelchen, *n.*

Крапанїстий, крапчастий,

(-їтий), *a.* geträufelt, getüpfelt.

Крапїстий, крапїстий, *a.* in

grossen (u. dichten) Tropfen *Ф.*; 2) ge-

tupft, getüpfelt (e. Stoff) *M.* II. 200.

Крапля, *f.* *He.* в. Капля.

Крас, *m.* Farbestoff, *m.* *B.*; 2) — дї-

вобчий Ч. V. 71. [*f.* 2) *Amarantus caud.*

Краса, *f.* Schönheit, Schöne; Pracht,

Красавець, -вця, *m.* *У.* schöner

Mann, der Schönste.

Красавиця, (-йчка), *f.* schöne Fran,

sch. Dame; eine Schönheit. [*propria.*

Красавка, *f.* Wägenspinner, *m.* (Eu-

Красавчик, *m.* schönes Büblein,

Фр.; 2) Widderchen, *n.* (Zygaena).

Красань, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Me-

leager). [*dease*), *B.*

Красанї, *pl.* Blütentange, *pl.* (Flori-

Красанка, *f.* в. Цяголь.

Красатка, *f.* — сосновá, Kiefern-

Frachtkäfer, *m.* (Vuprestis mariana), *Пол.*

Красень, -еня, *m.* *M. Cm.* schöner,

anmuthiger Jüngling. [*m.* (Calosoma).

Красивець, -вця, *m.* Puppenräuber,

Красивий, *a.* schön; 2) schillernd, *Пол.*

Красий, *a.* buntscheckig.

Красильник, (-йльщик, *ГШ.*),

m. Färber, *m.* [*n.* Färberei, *f.*

Красильня, *f.* *ГШ.* *B.* Färbehaus,

Красило, *n.* Färbemittel; Schönheits-

mittel, *n.* *Пар.* [*dung.*

Красинчина, *f.* Art weibliche Klei-

Красїстий, *a.* bunt, farbig.

Красїти, (крашу, крашїш), *v. a.*

färben; zieren, schmücken. [Ч. III. 139.

Красїти, *v. n.* schön sein, prangen

Красїтка, *f.* *Фр.* в. Красавиця, die

holde Schöne.

Красїтний, *a.* *Зар.* schönfarbig; schön.

Краска, *f.* Farbe, Couleur, *f.*; 2) Blut,

n.; 3) —, красиворона. (-онка), *f.* Man-

delkrähe, *f.* (Coracias garrula).

Краскар, *m.* Farbenmacher, *m.* *Пар.*

Краскувати, *v. a.* в. Красїти, *У.*

Красний, (*d.* -ненький), *a.* schön;

malerisch, *Ф.*; 2) -а дївка Regenbogen,

m. Ч. VII. 575. [*N.* в. Berges.

Красний, *m.* Nbd. des Pрут; 2)

Красиця, крапїрка, *f.* Rothau-

ge, *f.* (Scardinius v. Leuciscus ery-

thropthalmus).

Красивечко, *n.* *dim.* Ч. IV. 70

rothe Schminke, Schönheitsmittel, *n.*

Красїти, в. Покрасїти. [*erzählt.*

Красноба, *m.* der schöne Märchen

Красно- в. Красно-

Красоватий, *a.* röthlich.

Красовецъ, -ица, *m. V. Erythroxylo.* [Rothhals, *m. (Avas ferina).*
Красоголова, *f. Tafelente, f.*
Красоголовецъ, -ица, *m. Art Schwamm, Pilz. H. 8. Ч. V. 1183. Еф. 34.*
Красогуака вальбуица, *f. After-schweissfliege, f. (Sarcophaga haemorrhoidal).*
Красодушный, *a. mit schöner Seele, edelgesinnt, У. Ф. [wohl lautend.*
Красовиучный, *a. schön klingend,*
Красовиучиство, -ости, *f. Wohl laut, m. Гол.*
Красокорень, *m. Ochsenzunge, f. (Achusa offic.); 2) gem. Natternkopf. (Echium vulg.); 3) Opisma echinoides.*
Красокралецъ, -ля, *m. Seidenschwanz, m. (Bombycilla garrula).*
Красокральный, *a. W. mit bunten Flügeln. [K. Schönredner, m. ОЕ.*
Красомовецъ, -мовца, *m. Redner,*
Красомовный, (красом-), *a. K. be-redt, schön redend.*
Красомовность, -ости, *f. Не. Beisedsamkeit, Wohredenheit, f.*
Красонадѣнный, *a. U. mit schöner Hoffnung, zu schönen Hoffnungen berechtigt.*
Красоногий, *a. schönfüßig.*
Красобкий, *a. schönäugig.*
Красобчок, -чка, *m. Schönauge, n. (Euglena).*
Красопись, *f. Kalligraphie, f.*
Красописецъ, -ица, *m. Kalligraph, m.*
Красописный, *a. kalligraphisch.*
Красописно, *adv. Те. s. Мило-вучно.*
Красопірка, *f. s. Красица*
Красоричивый, *a. beredsam, be-redt, ГШ.*
Красоричивость, -ости, *f. Be-redsamkeit, f. ГШ.*
Красота, *s. Красотѣ.*
Красотѣль, *m. Salix acutifolia.*
Красотѣдний, *a. mit rothen Beeren, В. [m. Пар.*
Красобесѣдник, *m. Schönredner,*
Красовецъ, -ица, *m. Goldhähnchen, n. (Regulus).*
Красовик, *m. Monat April, М. II. 250.*
Красовитый, *a. М. II. 146 schön.*
Красовица, *f. М. II. 182 s. Кра-*

савица. [(красоуля *Лис.*)
Красоуля, *f. Trinkglas, n. Ко. 172.*
Красолиций, *a. mit schönem Ge-sicht; fem. красолиця s. Краснолиця.*
Красоля, *f. красулька, pl. Кару-зinerkresse, f. (Tropeolum majus).*
Красописаний, *a. bunt bemalt.*
Красописание, *n. W. schön Literatur, Belletristik, f. [schön. IГ.*
Красотворный, *a. schöngebildet,*
Красоумецъ, -ица, *m. Schöngeist, m. Пар. [f. Пар.*
Красоумство, *n. Schöngesterei,*
Красути, (красу, красути), *v. a. stehen, entwenden; — ся diebisch, ver-stohlen her-, heranschleichen, sich nähern до чогось.*
Красувати ся, *Me. 176 dh Schön-heit prangen, glänzen; schön auftreten, grosstun. sich brüsten. [rabus nitens).*
Красулька, *f. Laufkäfer, m. (Ca-расуля, f. влохачка, Пол. Ва-rensinner, m. (Euprepia saja); 2) —, кра-суляк, m. Puppenräuber, m. (Colosoma) В.*
Красуны, *f. die Schöne, schönes Weib;*
2) Freudenmädchen, Dämchen, *n. Ст.*
Красуный, *a. schön, schönheitsvoll.*
Красшый, красшійший, красшій, красшій, *compar. adj. zu Красный.*
Красюк, *m. s. Красень.*
Крася, *f. U. Regenbogen, m.*
Краса, *f. Gitter, n. ГШ. в крати gegittert, gewürfelt. [Хрщатий.*
Кратчастий, кратчастий, *R. 11. a. s.*
Крачкава, *f. N. e. Berges. [дк.*
Кращаняк, *m. roth umsäumter ser-Кращанка, f. einfarbig bemaltes Ei.*
Кращеніці, *pl. rothgefärbte Nosen.*
Кращина, *f. (bunte) Schnittwaare ?*
Кращати, (-аю, -аешь), *v. n. schön-er werden, М.*
Краще, (краще, *adv. compar. zu Крас-ный, schöner, besser, bequemer.*
Края, *praep. s. Край mit d. Genit.*
края Дуная längs des Donaufurs.
Крайный, *a. schneidbar, Пол.*
Крайльник, *m. Zuschneider, m.*
Краяне, *n. das Schneiden.*
Крайний, *св. крайн, Пар. m. Lands-mann, m. Landeskind, n.*
Крайнийця, *крайнка. Ваз. f. ge-schnittenes Stück; Schnitt, Abstich, m.*
Крайнка, *f. Landsmännin, f. Лис.*

Краятя, *v. a. schneiden; * сердце ми-ся красъ das Herz blutet mir, es schneidet mir ins Herz; Пол. III. 110.*
Кревети, *pl. Garneelen, (Caridina.)*
Креветный, *a. (креветк. m. -ачка. f.), blutsverwandt; 2) aufrichtig, intim*
Пр. II. 335; креветно, adv. mit Blut, blutig; mit blutigem Schweiss, mühsam
H. 194. Др. с. 377; b) inbrünstig, sehnsuchtsvoll, Пр. II. 269; креветно ридати s. Ревный, ревно + М.
Кревет, *m. s. Грехит.*
Креветник, *m. rundliches Stück.*
Креветецъ, (крег-), -ица, *m. Sper-ber, m. (Astur nissus).*
Креветецъ, -ица, *креветс m. Лече. Creditenzisch, -schränk, m. [f. Credit, m.*
Кревет, *m. кредитность, -ости, Кн*
Кредитовый, *a. Credit-, Anleihe-, Leih-, [ditfähigkeit, f.*
Кредитовость, -ости, *f. Т. Cre*
Креж, *m. Wgr. VIII. 25. Stein, m. Gestein, n.; 2) —, крежа, f. Viehsalz, n. Кол. I. 71 vgl. Криж u. краж.*
Крейда, *f. Kreide, f. adj. крейдový, kreidig; * крейда Berechnung, f.*
Крейдованя, *f. Фр. ? [streichen.*
Крейдувати, *v. a. mit Kreide an-Крейдмах, (d. (-ашок), m. Kiesel-stein, m. Мор. у креймахі граѣти Кс. 24 Art Spiel mit Steinchen, Scherben &.*
Кректати, кректати, *He. крекнути (В.) v. n. sich räuspern; 2) ähzen, stöhnen P. I. 134.*
Креля, *f. sehr grosse Eisscholle, (В.).*
Крем, *praep. Luts. 156 s. Крѣмі; без; 2) allenfalls, Фр.*
Кремянный, (-ми-) *кремянный, a. rüstig, stark; fest, standhaft, unnachgiebig, М. II. 76. [klette, f. (Petasites offic.).*
Кремена, *кремянна, f. Wasser-Кременна, f. Kieselgestein, n.*
Кременостий, *a. Kiesel, kiesig; steinig.*
Кременица, *f. Kieselerde, f. В. горѣ-Ф. Berg von Kieselgestein; 2) Art har-ten Thones.*
Кременяк, *m. Пол. s. Крѣмь.*
Кремицкий, *a. Фр. s. Кремянный.*
Кремиль, (d. кремиль) *m. Kiesel, m. (Silicium); Kieselstein, Feuerstein, m.*
Креминар, *s. Криминал. [selerde, f.*
Креминка, *f. Пол. Kieselssäure; 2) Кіе-*

Креминый, (-яный), *a. aus Kieselstein; Крѣмьна, a. f. s. N. e. Berges.*
Кремичатый, *a. kiesig; kiesel-artig МШ.*
Кремиль, *m. H. 272? кремплецъ (кремиль) m. К. (Мета. V. 33) hölzernes einfaches Gerüste; 2) s. Карпулецъ.*
Кремица, *v. a. bebauen; * рфусchen; * кремнути. Ф. scharf, heftig entgegen.*
Кремиль, *m. Buphthalmum oordi-foium. [stein, Feuerstein, m. s. Креймѣх.*
Кремиль, *m. H. 284. Кв. 263 Kiesel-Кремичиня, pl. Quellengebiet, n.*
Кремишый, *a. s. Кирмишый.*
Кремиль, *m. Frohnbauer; Leibeige-ner, m.; кремиль, f. die Leibeigene.*
Кремицкий, *a. leibeigen; zur Froh-ne geh. [Frohne, f.*
Кремицтво, *n. Leibeigenschaft;*
Кремиць, *v. a. fest schlagen, drücken; — за щось Гр. fest halten.*
Кремиць, -ости, *Ч. I. 135. креми-ксть, f. Kraft, Kräftigkeit, f. [кий &.*
Кремиць, *a. кремиць, adv. s. Крѣм-Кремиль, pl. Mehltschohen mit fein gehackten Schwämmen od. mit Zwetschen, Sauerkraut etc. gefüllt zum борц*
Кол. I. 83. 86.
Кремиць, *v. n. чим etw. schleu-dern; 2) * (Фр.) crepiere, sterben, (praeter. crem).*
Кремиць, *int. vom Feuer schlagen.*
Кремиць, *m. кремиць, f. Hut, m.*
Кремиць, *s. Кремиць.*
Кремиць, *f. Art Vogelnetz; 2) кре-миць, f. s. Шапурка, Вол.*
Кремиць, (кремиць, кремиць), *кре-миць, v. a. огонь mit Feuerstahl an den Kiesel schlagen um Funken hervorzu-locken, Feuer, Funken schlagen; * v. n. rüstig, wacker gehen etc.; — ся рогаму von Oohsen: an einander mit Hörnern schlagen; 2) кремиць, a. n. s. Кремиць-ти (кремиць); б) v. a. von Prügelein: auf setzen, aufpelzen Py.*
Кремиць, *f. leichte Axt. [m. В.*
Кремиць, *m. желѣза Eisenkies, Pyrit,*
Кремиць, *кремиць, (d. -ивце, -иль-це), m. Feuerstahl m. Feuerzeug zum Feueranschlagen, n. [снїця, f. die Pathe.*
Кремиць, (-сн-) *m. Pathe, m.; кре-миць, f. Ст. Kieselstingewehr, n.; Hahn bei dems., m.*

Крест. *m.* Kreuz, *n.* крестный etc.
 а. Хрест &
 Крестяни, *Сл.* I. 301, крестяни,
pl. крестяти, *v.* Хрестяни, хрестяти.
 Крестецъ, -ця, *m.* в. Крижи, *pl.*
 Креститель. *m.* Täufer, *m.*
 Крестовикъ, *m.* Kreuzkraut, *n.* (Se-
 vesio vulg.) Вол; 2) *v.* Крижакъ 1) Вол.
 Крестовсець, -ця, *m.* der Kreuz-
 tragende, Kreuzfahrer, *m.*
 Крестопоклобна недѣля die vier-
 te Woche in d. grossen Fasten mit der
 -на середѣ.
 Крет. *m.* с. Кертія.
 Кретичина, кретоватина, *f.* крет-
 овина, *n.* с. Кертічина, кертовина.
 Крех, *m.* Stockente, *f.* (Anas boschas).
 Крѣхавка, *f.* с. Рѣхавка.
 Крѣхати, *v.* *n.* klappern; quaken.
 Крѣцький, *a.* *Me.* 295. ? [candicans].
 Кречѣт, *m.* weisser Edelfalkе, (Falco
 Крѣчка, *f.* Art Pflze. [Грѣчний].
 Крѣчний, *a.* ГШ. artig, höflich; *vgl.*
 Крѣчність, -ости, *f.* ГШ. Artigkeit,
 Höflichkeit, *f.* [Feuerwaffe, (Ф)].
 Крещална, *n.* das Schloss einer
 Крещова, *f.* *N.* e. Berges.
 Крещамий, *a.* *m.* с. Taufling, *m.*
 Крещатний, *Гл.* I. 14. крещатий.
 а. в. Хрещатий; -е жито *B.* Secale
 cereale multicaule.
 Крещатик, *m.* das Taufthal in Kiew
 (Stadttheil) wo die ersten Russinen ge-
 тафт worden.
 Крещатина, *f.* крещате полотно
 kreuzförmig, quadrillirt gewobene Lein-
 wand, (B).
 Крещеніе, *n.* Taufe, *f.*
 Крещет, *m.* с. Чорноклен.
 Крива, *f.* rechter Nbh. der Илья.
 Кривак, *m.* krummes Holzstück; 2)
 Кривати, *v.* *n.* hinken. [s. Зяць].
 Крива, криваця, *f.* Unrecht, *n.*
 Beeinträchtigung, Kränkung, Beleidig-
 ung, Unbill, *f.* Schaden, *m.*
 Кривайий, *a.* *Сл.* beleidigend,
 Unrecht thueud, schände. [ende, V. ВБ].
 Кривайтель, *m.* der Unrecht thu-
 Кривайти, *v.* *a.* Unrecht thun, be-
 einträchtigen; beleidigen.
 Криваий, *a.* ungerecht, unbillig,
 Не; 2) der Unrecht erlitten hat, der
 Beleidigte, Gekränkte, Geschädigte, Ф;

кривдо (кривдо, (Meta 1863. 31)
 beleidigend, mit Unrecht, ungerecht, Лев.
 Кривавати собі, sagen, glauben
 etc. dass man im Unrecht ist, über sein
 verletztes Recht klagen.
 Кривецъ, -вця, *m.* *N.* e. Berges;
 2) Nbh. des Черемош ч.
 Кривна, *Пол.* кривина. Лев.
f. Krümmung, Curve, *f.* krumme Linie.
 Кривий, *a.* krumm; schief; 2) lahm.
 (*dim.* кривенький).
 Кривики, *pl.* с. Черевик(и).
 Кривити, *v.* *a.* krümmen; *кобсь
 jmdm zum Spott etw. nachmachen; *v.* *n.*
 думсью Ко. 80 gewissenlos handeln; —
 ся sich krümmen; das Gesicht verzerren,
 ein saueres Gesicht machen, на що wozu.
 Кривлена, *n.* das Krümmen.
 Кривлюга, *f.* с. Кривуляка.
 Кривобедрий, *a.* с. Кривоклубий.
 Кривобоккий, *a.* mit gekrümmten
 Seiten, schiefseitig; *baufällig III. I.
 367; кривобокка, *m.* *f.* Rückenschwim-
 mer, *m.* (Notcnecta).
 Кривоватий, *a.* krumm; schief.
 Кривоватість, -ости, *f.* Krüm-
 mung, Schiefe, *f.* [laden].
 Кривовасий, *a.* mit krummen Kinn-
 Кривовірний, *a.* *K.* irrigläubig,
 ketzerisch, häretisch.
 Кривовірто, *adv.* geneigt, schief.
 Кривовязий, *a.* кривовяз, *m.* *f.* mit
 schiefem Genick; Schiefnaok, Schiefhals, *m.*
 Кривоголовий, *a.* mit ungestal-
 tetem Kopf (B).
 Кривогони, *pl.* *N.* e. Berges.
 Криводушив, *n.* III. II. 236 Gewis-
 senlosigkeit, *f.* [gerecht, K].
 Криводушний, *a.* gewissenlos, un-
 Кривоубий, *a.* mit schiefen Zähnen.
 Кривокубий, *a.* mit schiefen Hüften.
 Криволінійний, *a.* krummlinig.
 Кривомісий, *a.* mit schiefem Ge-
 sicht. [Muster in d. Leinenstickerei].
 Кривоніг, -ога, *m.* Ч. VII. 415 Art
 Кривонігий, *a.* krummhalsig.
 Кривонісий, *a.* krummhalsig, mit
 schiefem Naso; кривоніе. -оца, криво-
 нісюк. *m.* Kreuzschnabel, *m.* (Loxia cur-
 virostra). [a. krummählig; Schiefmaul, *m.*
 Кривопахий, *a.* кривопахий, криворбгий,
 Кривоплечий, Ч. V. 497. криво-
 плечий, *a.* mit krummer, schiefer Schulter.

Кривоприсяга, *f.* Meineid, *m.* *Оз.*
 Кривоприсяжний, *a.* *Оз.* mei-
 neidig, eidbrüchig.
 Кривопахий, *a.* Ч. V. 497 mit lah-
 men Fersen (Füssen). [(lahmer) Hand].
 Криворучка, *f.* *m.* mit krummer
 Кривостінний, *a.* krummflächig.
 Кривошудця, *m.* *Гол.* III. 95 fal-
 scher Richter. [maul, *Цар.*
 Кривошудця, *a.* schiefmählig, Schief-
 Кривошій, (-ійка), *m.* *f.* krumm-
 hälsig. [Stickerei; s. d. folg].
 Кривуляка, *f.* sohräge u. krumme
 Кривуля, *f.* alles Krumme; Krüm-
 mung, *f.* [Baum, -es Holz].
 Кривуляка, *f.* krummer, knorriger
 Кривуляти, *v.* *n.* с. Кривати.
 Кривух, *m.* Acker-Krummhals, *m.*
 (Lycopsis arv). [kender].
 Кривцун, *m.* §. ein Lahmer, Hin-
 Крига, *f.* Eisscholle, *f.* [stöhnen].
 Кригнати, *v.* *n.* §. kränkeln, *n.*
 Кригушка, *f.* Wasserstar, *m.* (Cin-
 clus aquaticus).
 Криж, *m.* Kreuz am Rücken, *n.* кри-
 жем (крестом) упасти, лежати mit
 ausgebreiteten Armen in Kreuzform auf
 das Gesicht fallen, liegen III. I. 80.
 Крижак, *m.* Kreuzspinne, *f.*; 2) *v.*
 Крошня; 3) *K.* (Meta 1864. 53) Kreuz-
 ritter, *m.*? [Kopfkohles, des Sauerkrauts].
 Крижалька, *f.* eingesäuerter Kopf des
 Крижаній, *a.* aus крига; eisig,
 — окан Eismeer, *n.* *Лод.* [boschas].
 Крижанка, *f.* Stockente, *f.* (Anas
 Крижастий, *a.* Лев. с. Хрещатий.
 Крижати, *v.* *a.* Ч. VII. 448 kreuz-
 zen, kreuzförmig legen; 2) *Me.* 403 *v.*
 Кружати.
 Крижанти, *pl.* Kreuzbänder, *pl.* *n.*
 Крижевий, *a.* Kreuz. *B.* von reg-
 elmässigem Geviert. [vogel, *Гр.*
 Крижень, -жня, *m.* Art Wasser-
 Криженька, *f.* *dim.* с. Крига.
 Крижик, *m.* *dim.* с. Криж; *adj.*
 крижикові важкя sich kreuzende Pfer-
 dezügel.
 Крижяна, *f.* Eisberg, *m.* *Сл.* с. Крига.
 Крижі, *g.* крижий, *pl.* Kreuz, Kreuz-
 Bein, Heiligenbein, *n.* Rücken, *m.* біль в
 крижах Rückenschmerzen, *pl.* с. Криж.
 Криживка, *f.* Rückenfleisch, *n.*; 2)
 с. Крижанка; 3) с. Крижалька; 4) Зе-

оhe (могоряч) von dem bezahlt der
 zum ersten mal in e. Dorfe mäht.
 Криживиця, *f.* Holzband der Wa-
 genleiter am oberen hinteren Theile, *n.*;
 2) *v.* Крижоватка. [be, *f.*
 Крижка, *f.* (мѣду) Honigtafel, -schei-
 Крижма, *f.* weisses Leinwandstück
 bei der Taufe; 2) Pathengeschenk, Ein-
 gebinde, *n.* [хрижа]; *adj.* крижмовий,
 zu kr. geh. [жанка].
 Крижня, утка, крижня, *f.* с. Кри-
 Крижестий, *a.* breitschulterig.
 Крижніти, *v.* *n.* zu Eis erstarren, *Лис.*
 Крижно, *n.* *B.* Kreuzbein, *n.*
 I. Крижаний *a.* *Сл.* с. Крижаній.
 II. Крижаний, *a.* сьвіт, *Сл.* (Цр.
 II. 391) voll Kreuze, qualvoll.
 Крижоватка, *f.* с. Крошня.
 Крижовий, *a.* Kreuz-, Becken-, *v.*
 Крижевий.
 Крижовник, *m.* *gr.* Stachelbeere, *f.*
 Крижувати ся sich kreuzen; 2) *Мх.*
 die Arme ausstrecken, dass die Kreuzes-
 form entsteht; *vor Gram ringen.
 Крижулка, *f.* с. Крижулка.
 Крижичка, сѣтниця, *f.* Honig-
 schabe, *f.* (Galleria Celleria).
 Криза, *f.* Krause, *f.* *Пол.*
 Крий Боже! крийбі! *int. imperat.*
 Gott behüt! es ist ein Graus! с. Крїти.
 Крїйда, *f.* с. Крїйда. [kel, *m.*
 Крїйка, *f.* Ф. Versteck, Schlupfwин-
 Крїйма, *adv.* zur Verstärkung des
 Verbums укривати in seinem Begriffe
 K. I. 176. Цр. VII. 218. *Оз.* 115.
 Криймоий, *a.* verborgen *Зг.*
 Крик, *m.* Schrei, *m.* Geschrei, *n.*;
 Лгм, *m.* криком кричати laut schreien.
 Крикати, *v.* *n.* vom Schrei „кри!
 кри!“ der Ardea cinerea.
 Криклявецъ, -вця, *m.* Ф. кри-
 клявий, *a.* schreiend, lärmend; с. Крикун.
 Криклявці, *pl.* das viele Schrei-
 en des (kranken) Kindes.
 Крикнути, *v.* *n.* aufschreien; на
 когѣ jmdn anschreien.
 Крикняна, *f.* Лев. с. Крик.
 Крикни, *pl.* с. Нѣчниця, *Еф.* 3.
 Крикун, *m.* Schreier, Schreihs,
 Krakehler, *m.*; 2) *pl.* Schreivogel, *pl.*
 (Clamatores) *Лол.*
 Крила, *f.* kleiner Schober (стїртка).
 Крилан, *m.* Vampyr, *m.* (Pteropus) *Вол.*

Крѣло, *v.* Крѣло.
 Крѣластый, крѣлатый, *a.* flügelig, geflügelt, Flügel. [(Strombus).
 Крѣлатиця, *f.* Flügelschnocke, *f.*
 Крѣлатка, *f.* Flügelfrucht, *f.* (samarā). [schermeisters, *He.*
 Крѣлаш, *m.* erster Gehilfe des Fiskrѣянка, *f.* Pterocanium.
 Крѣльний, крѣловий, *a.* Flügel-, *ГШ. Пар.*
 Крѣло, *n.* Flügel, *m.*; *dim.* крѣлѣчко, крѣлонько. крѣлѣце. крѣлушко Ч. IV. 71. крѣля, -яги. Р. II. 42. крѣлатко. *n.* *Пом.* III. 110. kleiner Flügel, Flügeln, *n.*; 2) крѣло орляне *v.* Десятилтник.
 Крѣлопѣлка лѣтачка. *f.* Flughahn, *m.* (Dactylopterus europ.).
 Крѣло. *m.* *v.* Крѣло.
 Крѣлошанѣн. *m.* Крѣлошанѣн; *adj.* крѣлошанѣнскій.
 Крѣлушечка. *f.* *dim.* Мема. (63) 166 Kiebitz, *m.* (чѣйка).?
 Крѣлик, *m.* *v.* Крѣлатка. В.
 Крѣмець, -мця. Крѣмѣч А. Д. II. 136, *m.* (atarischer) Einwohner aus Krim; *adj.* крѣмѣскій Krim.
 Крѣмѣва. *f.* Zinkvitriol, *m.* Вол.
 Крѣминал, *m.* Criminal, *n.* *adj.* крѣминальнѣй. [ling. *m.*
 Крѣминальник. *m.* Criminal-Straf
 Крѣмка. *f.* Mütze aus Lammfell von Krim; 2) Pelz aus L. von K. *n.*
 Крѣн, *m.* Lilie; 2) Blume, *f.* III. I. 350.
 Крѣниця, *f.* Brunnen, *m.*
 Крѣничаншй, *K. He.* крѣничаншій Г. В. *a.* Brunnen-, Quell; brunnenreich, quellenreich.
 Крѣничѣна, крѣничовѣна, *He. f.* Quelle, *f.* Born; Brunnen, *m.*
 Крѣничний, *a.* *v.* Крѣничний; -а осѣка Carex praecox. [(Eucrinus).
 Крѣновець, -вця, *m.* Seelilie, *f.*
 Крѣновка, *f.* Bratpfanne, *f.*
 Крѣнта, *f.* *N.* *v.* полонѣна und *v.* Berges. [machen, *v.* Кунѣрувати. (Ф.).
 Крѣп, *f.* grosser Kahn.
 I. Крѣса, *f.* *gr.* *v.* Щур.
 II. Крѣса, *f.* Rand (des Geschirres), *m.*; Krämpfe (des Hutes), *f.*
 Крѣсак, *m.* Beschlag an den Enden der Wagenachsen, *m.*

Крѣсѣна, крѣсѣна, *W. f.* *v.* Крѣсѣна.
 Крѣстѣл, крѣстѣл. *m.* Krystall, *m.*
 Крѣстѣльнѣскій, *a.* Пол. krystallinisoh; крѣстѣльнѣй, krystallen.
 Крѣстѣльнѣщѣя, (-зѣванѣ *n.*) Krystallisation, Krystallbildung, *f.* *adj.* крѣстѣльнѣщѣйний.
 Крѣстѣльнѣвати. (und — *са Вол.*), *v.* *n.* Пол. krystallisieren.
 Крѣстѣльнѣй, крѣстѣльнѣй, *Пол. a.* Krystall, krystallisiert.
 Крѣти. (крѣю. крѣшѣ) *v.* *a.* decken; 2) verbergen, verstecken; — *са sich* —; крѣтий. *pic.* gedeckt.
 Крѣтик. *m.* Kritiker, *m.*
 Крѣтичка. *f.* Kritik, *f.* крѣтику клѣсти den Massstab der Kr. anlegen, anwenden III. *adj.* крѣтичнѣй, kritisch.
 Крѣтикувати. *v.* *a.* kritisieren.
 Крѣтник, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) *v.* Очкѣр.
 Крѣха. *aug.* крѣхота, крѣхта, (*d.* крѣхота) *f.* *v.* Крѣшка I. III. I. 32.
 Крѣхкѣй, *a.* brüchig; spröde.
 Крѣхкѣсть, -ости. *f.* Brüchigkeit, Sprödigkeit, *f.* [(Salix fragilis).
 Крѣхкѣрѣб, *m.* Bruchweide, *f.*
 Крѣхкѣтвердѣй, *a.* glashart, *Пол.*
 Крѣхкѣтѣлѣй, *a.* *Levi* schwächlich.
 Крѣхкѣтѣнѣй, *a.* klein winzig.
 Крѣця. *f.* Stahl, *m.* Krützeisen, *n.* 2) Chamraproggen, *m.* (hart wie крѣця 1).
 Крѣцяк. *m.* Chalcephora, *B.*
 Крѣцяний, *a.* Ф. stählern.
 Крѣчѣва, *f.* Luts. 25 *v.*? Корчѣва.
 Крѣчѣти, (крѣчу, крѣшѣ) *v.* *n.* schreien; zurufen; на когѣ jmdn anschreien, schelten. [schreiend.
 Крѣчѣмо, *adv.* sehr, durchdringend
 Крѣчѣни, *a.* — горн, Frischherd, Frischhofen, *m.* ГШ.
 Крѣш. *m.* Pfannenstein, *m.* В.
 Крѣша. *f.* Dach, *n.*
 Крѣшѣнець, -нця, *m.* медовѣй, Art Honigzwieback, *Max.*
 Крѣшѣнѣця, *f.* *Esf.* 24?
 Крѣшѣник, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.*; 2) крѣшѣнѣй. *v.* Крѣшка I.
 Крѣшѣнѣця, *f.* kleines Osterbrod (пѣсочка), das zerstückelt wird in den пасковѣй цѣбрик. [lorax major).
 Крѣшѣк, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco-

Крѣшѣна, *f.* Unterfutter, *n.*
 Крѣшѣнѣця. *f.* zermalmender Frost.
 Крѣшѣти, *v.* *a.* zerstückeln, zerbröckeln; zermalmen, brocken; *рѣки die Hände ringen.
 I. Крѣшка. (*d.* крѣшѣчка, крѣшѣнка), *f.* Brocken, *m.* Bischen, *n.*
 II. Крѣшка. *f.* Deikel, *m.* *v.* Покрѣшка; 2) *v.* Крѣша.
 Крѣв, *f.* *v.* Крѣв, *Левч.* [Blut.
 Крѣвѣвий, крѣвѣйний, *Км. a.* blutig,
 Крѣвѣвити, *v.* *a.* mit Blut bespritzen, III. II. 74.
 Крѣвѣвѣця, *f.* H. 266 mit Blut u. Sohweise erworbene Habe, blutig erarbeiteter Lohn.
 Крѣвѣвѣник. *m.* крѣвѣвѣнѣця *f.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefol.).
 Крѣвѣй. *a.* Blut. С. II. 65; 2) echt, naturwüchsig, geboren, *Км.* крѣвне, *adv.* *См.* mit Blut, *s.* Крѣвнѣй.
 Крѣвъ, *praep.* mit dem *Accus.* bezeichnet: *a)* die Bewegung mit ten durch einen Gegenstand: крѣвъ двѣ дверѣй durch zwei Thüre hindurch; крѣвъ нѣ в лукомбрѣ Ф. (II. II. 146); крѣвъсьѣбѣи unter Thänen; крѣвъ сон im Traum; *b)* die Zeit in ihrer Dauer: крѣвъ нѣ die ganze Nacht hindurch Ог. 181. *Мі.* IV. 442.
 Крѣвнѣй, *a.* durch und durch gehend, dringend; — *вѣтер*, Zugwind, *m.*
 Крѣв, *praep.* *v.* Край.
 Крѣй, -ѣю. *m.* Zuschnitt, Schnitt, *m.*; *oble* *идѣ* крѣвѣм zieht sich längs hin als schmaler Streifen.
 Крѣль. -ля, *m.* *v.* Корѣль; 2) —, крѣлик Kaninchen, *n.* (Lepus cuniculus); *pl.* Р. II. 12 кролі.
 Крѣлиця. *f.* Weibchen des Kaninchen.
 Крѣм, *praep.* mit den *Genit.* *v.* Крѣмі. Ог. 185; в крѣмі сидѣти abgesondert, geschieden wohnen.
 Крѣмка. *f.* С. I. 199 *v.* Крѣвка.
 Крѣнути ся, (Фр.) *v.* Рѣшѣти ся.
 Крѣп, *g.* крѣпу, крѣмѣць. -пѣя, *m.* Dill, *m.* (Anethum graveolens).
 Крѣпѣти. *v.* *a.* stark machen, stärken, kräftigen; — *са* Р. II. 53 fest wogran halten, *f.* wobei stehen, ver-, ausharren; dulden.
 Крѣпка. *f.* *v.* Курѣпка, курѣпѣна. (В.).
 Крѣпкѣй, (*сстпар.* крѣпнѣй), *a.*

stark, fest, kräftig; heftig; streng (морѣ); *adv.* крѣпко. [herzig, hochherzig.
 Крѣпкодушнѣй, *a.* *Max.* gross.
 Крѣпкоѣбѣнѣй. *a.* mit starker Stirn, *К.*
 Крѣпкорѣбрѣнѣй, *a.* mit starken Rippen, *К.*
 Крѣпнути, *v.* *n.* erstarken.
 Крѣповѣй, *a.* Ч. III. 17?
 Крѣпѣсть, -ости. *f.* Stärke, Festigkeit, 2) Festung, *f.*; 3) *Kaufbrief, *m.*; Bürgschaft, *f.* *См.* [stungs-; 3) leibeigen.
 Крѣпѣстнѣй, *a.* stark, *Зг.*; 2) *Fe.*
 Крѣвѣвѣнѣна, *f.* *v.* Крѣвѣвѣнѣця.
 Крѣвѣвати, *v.* *n.* sich zum Blutschweiss plagen, sich abarbeiten, Ог. 90. 2.
 Крѣв, *g.* крѣвѣ. *m.* Flinte, *f.* eig. Schiessgewehr mit Feuerstein, *n.*
 Крѣсло, (*d.* крѣсѣльце), *n.* Armstuhl, Lehnstuhl, Sessel, *m.*
 Крѣслѣтнѣй, крѣслѣвѣнѣй, *a.* mit abstehenden Aesten etc. (-а тоѣля Populus nigra); gespreizt.
 Крѣт. *m.* *v.* Крѣт, *Левч.*
 Крѣтѣти ся. *Фр.* rückwärts-, rückschreiten; 2) sich hin u. her unruhig werfen. [ständig, ruhig, (Ф.), [крѣтко].
 Крѣтко, *adv.* züchtig, bescheiden, *ан.*
 Крѣчка. *f.* Seeschwalbe, *f.* (Sterna).
 Крѣщѣстнѣй, (крѣщ-), *a.* *v.* Хрѣщѣтнѣй.
 Крѣйти, *v.* *n.* gesund u. stark werden.
 Крѣв, крѣва. *Левч. f.* Blut, *n.* (*gen.* крѣви, крѣвѣ).
 Крѣвѣвий, *a.* *v.* Крѣвѣвѣй, blutfarbig.
 Крѣвѣвѣця, *f.* *Пар.* Blutfluss, *m.* Blutbeule, *f.*
 Крѣвѣвати, *v.* *n.* von Blut übergossen sein, bluten; крѣвѣвати *v.* *a.* *v.* Крѣвѣвати.
 Крѣвѣвѣнѣця *pl.* rothe Glaskorallen.
 Крѣвѣть. *Me.* 52. 258. (*d.* крѣвѣтька), *f.* Bett, Lager, *n.* Bettstelle, *f.*
 Крѣвѣль. -вля. *m.* Rotheisenerg, *n.* Вол.
 Крѣвѣльнѣй, *a.* Dach-, *Пол.*
 Крѣвѣстнѣй, *a.* blutreich.
 Крѣвлѣ, *n.* кровлѣ, *f.* *Зг.* Dach, *n.* *v.* Покрѣвлѣ.
 Крѣвнѣй, *a.* С. I. 250 *v.* Крѣвнѣй.
 Крѣвнѣк, *m.* rothbrauner Storchschnabel, *m.* (Geranium phaeum).
 Крѣвѣбѣт, *m.* *Пу.* кровѣкрѣвѣнѣ, *n.* ГШ. Blutumlauf, *m.* [gierig, *КУ.*
 Крѣвожѣднѣй, *a.* blutdürstig, blut-
 Крѣвожѣднѣсть, -ости, *f.* Blut-

durat, *m.* Blutgier, *f.* [de, *f.*]
 Кровомішеня, *n.* *ГШ.* Blutschan-
 Кровомишний, *Пар.* кровомі-
 сний, *См.* *a.* blutschänderisch.
 Кровомишник, *Пар.* *ГШ.* (-міш-
 ник, *См.*) *m.* Blutschänder, *m.*
 Кровомстятель, *m.* Bluträcher, *m.*
 Кровомщєня, *n.* (кронава мєсть),
ГШ. Blutrache, *f.*
 Кровонбєний, *a.* blutführend.
 Кровопій, *КУ.* кровопійця, *m.*
 blutdürstiger Mensch, Blutsauger, Blut-
 hund, *m.* *С.*
 Кровопійка, (-пій-), *f.* *Ос.* (61)
 XII. 28 Blutsteuer, *f.*; 2) дожджєвї-
 ця — Hematopota pluvialis, *Пол.*
 Кровопійниий, *a.* *См.* blutsaugend.
 Кровопійність, -бєти, *f.* *Не.* *v.*
 Кровожадність.
 Кровосїєнь, -сня, *m.* кїньєкий.
 Pferde-Laushiege, *f.* (Hippobosca equina);
 2) — овєчий Schaf-Laushiege, Schaf-
 zecke, *f.* (Melophagus ovinus); крово-
 сїєнї. *pl.* Laushiegen, *pl.* (Pupipara) *Пол.*
 Кровотїк, -бєу, *m.* *ГШ.* кровотїч.
 -єчи, *f.* *К.* Blutfluss, *m.*; Blutung, *f.*
 Кровдця, *f.* *v.* Кров. [blutroth, *Не.*
 Кровяній, *a.* Blut, blutig, *См.*; 2)
 Кругїй, круглєць, -лця, *m.* Sper-
 ber, *m.* (Astur nisus). [— los, gen, hin,
 Кров. *praep.* *v.* Крївъ, круз; *Р.І.* 64 auf
 Крок, *m.* Schritt, *m.*; 2) Spielraum
 zwischen den Beinen, *m.*
 Крбква, крбков, (*d.* крбковка),
f. Dachsparren, *m.* 2) крбковчка, *Пол.*
v. Поземомїрка.
 Крокїш, *m.* Ringelblume, *f.* (Calen-
 dulla offic.); 2) — крокїє, крбкус, Fär-
 berdistel, *f.* (Carthamus tinctorius); 3)
 Лункєнкаут, *n.* (Pulmonaria mollis).
 Крокотїй, *m.* Schlangenkraut, *n.*
 (Calla palustris).
 Крбкбша, *f.* *N.* *v.* Berges.
 Крблі, *pl.* *N.* *v.* Berges.
 Крбма, *f.* Scheidewand, *f.*
 Крбмєць, крбмцьо, *m.* ein (alter)
 Bauer (od. Bäuerin), welche ärztliche
 Hilfe nach ihrer natürlichen Art leisten.
 Крбмити, *v.* *a.* theilen, trennen;
 * — ся nicht zusammen, geschieden
 essen, wohnen, leben; uneinig sein.
 Крбмі, *praep.* mit dem *Genit.* aus-
 ser, ausserhalb, gesondert von; nebst;

Oz. 185. *Mi.* IV. 541.
 Кромїшний, *a.* † kusserste, letzte;
 -а тьма tiefste Finsternis.
 Крбмпєль, *m.* Krumbirne, Grund-
 birne, *f.* *v.* Бўльба. [Brooken, *pl.*
 Крбмши бїлі? *Не.* (*Лр.* VI. 385).
 Крбпач, *m.* Fetzen an e. Stock zum
 Löschen des Feuers in d. Schmiede.
 Крбпєнь річний, Seseli annuum, *B.*
 Крбпїва, *f.* Brennessel, *f.* (Urtica);
 кропивоватї, *pl.* Nesselartige, *pl.* (Ur-
 ticaceae). [*n.* (Ceratophyllum demersum).
 Крбпївка, *f.* Igellook, *m.* Hornkraut,
 Крбпївник, *m.* *v.* Покропївник.
 Кропивїянка, *f.* *Мор.* Art Vogel?
 Крбпїльница, *f.* Weih-, Spreng-
 kessel, *m.* *Пар.*
 Крбпїло, *n.* Sprengwedel, Weihwe-
 del, *m.*; 2) *dim.* крбпїльце, *n.* Kolben-
 schimmel, *m.* (Aspergillus) *Вол.*
 Крбпїти, крбпїнути, *v.* *a.* bespren-
 gen, bespritzen; 2) * derb schlagen; 3)
v. *n.* *v.* Крбпати (дош); *Пом.* III. 110.
 Крбпка, *f.* *Пар.* *v.* Тбчка.
 Крбпкбвий, *a.* -а горївка. Brant-
 wein auf dem Dill (krin) aufgegossen.
 Крбпкуватї, *v.* *a.* *Пар.* punctieren.
 Крбплїстїй, *a.* tropfbar; Tropf;
 -тє-плїнний. tropfbar-flüssig, *Пол.*
 Крбпля, *f.* *v.* Капля.
 Крбси, *pl.* Fangfäden, Ranken *v.*
 Schlinggewächses, *pl.* (Ф).
 Крбєна, крбєнї, *Не.* *pl.* (*d.* крб-
 єєнка, крбєєця. *pl.*) Rahmen, *m.* *z.* *v.*
 des Fensters, der Tischlersäge etc.; Stick-
 rahmen, *m.* Heftlade, *f.*
 Крбєно, *n.* * Leinwand, *f.* Ч. III. 108.
 Крот, *m.* *v.* Крет, крєтїця.
 -кроть, -крот zur Bildung der *Adverb.*
numer. -mal, трикроть dreimal, сто-
 кроть, hundert (mal): до стокроть чор-
 тїв! *Оц.* §. 182. *Пар.*
 Крбтїєть, -єсти, *f.* Sanftmuth, De-
 muth; Friedfertigkeit, *f.*
 Крбткїй, крбток, *a.* sanft, demü-
 thig, friedfertig, ruhig, *Ш.* I. 348.;
 крбтко, *adv.* (В).
 Крбтнїй, *a.* числївнїк, Adverbium
numerales, *Оц.* §. 182. *Пар.* auf die Fra-
 ge: wie vielmal?
 Крбтьник, *m.* Quotient, *m.*
 Кротбвник, *m.* Gundelrebe, *f.* (Gle-
 choma hederacea), *Вол.*

Крохмаль, *m.* Kraftmehl, Stärke-
 mehl, *n.* Stärke, *f.* [maachen, stärken.
 Крохмалити, *v.* *a.* durch Stärke steif
 Крохмалїний, *a.* steif, gestärkt.
 Крохмалїница, *f.* Erzeugerin, Ver-
 käuferin von Stärkemehl, *f.*
 Крохмаль, *m.* Ко. 118?
 Крочай, *m.* *v.* Крок.
 Крбшня, *f.* Art Fischnetz: die Sen-
 ke; (крбшєнька *S.* ohne Stange); 2)
 Wagendecke, *f.* (бўдка). [*Kol.* I. 48. 347.
 Крббчкїй, *pl.* Art Leinenstickerei,
 Круг, *m.* Kreis, Umkreis, *m.* Scheibe,
f.; 2) Gesichtskreis: вїєє бєндє в крўї
 (beim Untergang); вїшїй лїтїяк вї-
 хор в крўїа сьїтїа *КС.* (83) II. 468.
 3) Töpferscheibe, *f.*; 4) — бїгунбвий
 Polarkreis; 5) grosser Backspaten (до
 пїєєкї); 6) вбску Wachekuchen, -boden,
m.; 7) — колїє alle vier Wagenräder;
 8) кругїми, (крўгом), сїдїтїи sich he-
 rumlagern; в крўї бчї емї стїлї
 er starrte mit den Augen; в крўїу
 спїв ся *Кв.* 449 wurde Trunkenbold
 (ausser Rand u. Band); 9) круг, кругбм,
 кругї неchte *Praepos.* mit dem *Genit.*
 um, ringsum, ringsherum *Mi.* IV. 543.
Oz. 185; als *Adverb.* *Ш.* I. 5. 6. &
 Кругав, Ф. кругавєць, -вця, *МШ.*
 Спербер; Geier, *m.*
 Крўгєль, *m.* *N.* *v.* Berges. [Schnephen.
 Кругїкати, *v.* *n.* vom Schrei der
 Круглївий, круглївстїй, *B.*
 (-стїй) круглїстїй, *a.* rundlich.
 Круглїя, круглїяця, *f.* Weib
 mit rundem wohlgenährtem Gesicht.
 Крўглїй, (*d.* -лєнький) *a.* rund;
 2) Крўгле морє Marmora-Meer; 3)
 *крўглїй сїротї єїн ganzes Waise,
 ganz verlassen. [Berges.
 Крўглїк, *m.* Orbulina; 2) *N.* *v.*
 Круглїця, *f.* *Kst.* Kreis, *m.* 2) *v.*
 Круглїянка. (des engl. Weizens.
 Круглїячка, шєнїяця-*f.* Abart
 Круглїш, *m.* Pallisadenwurm, *m.*
 (Strongylus).
 Крўглї, *pl.* Kegel, *pl.* *v.* Крўжїль.
 Круглїти, *v.* *n.* sich runden, rund
 werden.
 Круглббкїй, *a.* rundlich. [Form.
 Круглбпїтїєть, -єсти *f.* rundliche
 Круглбвїдїй, *a.* mit rundlichem
 Gesicht, mit r. Schnauze.

Круглбвїй, *a.* -є вїкбндє ам
 Kopfende des Bettes gegen Osten.
 Круглбвїя, *f.* *Oll.* Kugel, *f.*
 Круглоглбвїй, *a.* rundköpfig.
 Круглолїцїй, *a.* mit rundem An-
 tltitz, *Ш.* I. 325.
 Круглотї, крўглїєть, -єсти, *f.*
 Rundheit, runde Gestalt. [(Cyclostomi).
 Круглофєтї, *pl.* Rundmäuler, *pl.*
 Круглїй, *f.* Kuh mit einwärts krumm
 gebogenen Hörnern.
 Круглїяк, *m.* runder Körper; Rund-
 holz, *n.*; 2) Schaftbalm, *m.* (Equisetum
 palustre).
 Круглїянка, *f.* Art Kriechenpflaume.
 Круглїяночка, *f.* *dim.* Bein. der
 могїлочка. [ner Topf, (B).
 Круглїячя, -атї, *n.* runder klei-
 Круглїяти, *v.* *a.* in die Runde trin-
 ken, *АГ.* 170. [oulation, *f.*
 Кругобїг, *m.* Kreisumlauf, *m.* Cir-
 Круговатїй, круглїстїй, *a.* rund,
 rundlich, kreisförmig. [form, *f.*
 Круговатїєть, -єсти, *f.* Kreis-
 Круговїй, *a.* Ко. 297 kreisförmig,
 in die Runde, im Kreise; 2) gemein-
 schaftlich. [Umdrehung, *f.*
 Круговорот, *m.* Фр. Kreisgang, *m.*
 Круговоротнїй, *a.* Фр. im Kreise
 sich herumdrehend.
 Кругоглїд, *m.* Gesichtskreis, *m.* *Не.*
 Кругодїрнїк, *m.* Siebanemone, *f.*
 (Cribrina). [kreisförmig sich windend.
 Кругойдўчїй, *a.* *Ос.* (61) II. 234.
 Кругблїя, *f.* Kegelbahn, *f.*
 Кругбм-дурїк, *m.* Erznarr, *m.*
 erzdumm, *Пар.* [ке, *f.* (Cyclostoma).
 Кругорбтїк, *m.* Kreismundschnek-
 Кругосьвїт, *m.* *К.* *Ос.* (61) IV. 34.
v. Кругоглїд. [Welt umfassend.
 Кругосьвїгнїй, *a.* *К.* die ganze
 Кругфдїти, §. Fersengeld zahlen,
 Reisaus nehmen.
 Кругфнїкати, *v.* *n.* grunzen.
 Кружїлєць, -лця, *m.* Kerbel, *m.*
 (Anthriscus).
 Кружїло, *n.* Runde, *f.* runde Scheibe;
 Kreis, *m.*; 2) rundes Blumenbeet, *Не.*
 (*n.* 157); 3) Kloben, *m.* (an dem Tau
 des Prahmes); кружїлом *M.* I. 39 im
 Kreise, kreisförmig, rundum, rundumher.
 Кружїстїй, *a.* *R.* 129 gemustert
 (Tuch).

Кружати, *v. n.* дерево rund abbauen; abjke dh Kreiseln auf dem Sieb reinigen, sichten; мід-винó in die Runde trinken, kreisen lassen.

Кружівниця, *f.* Spitzenmacherin, Spitzenklöplerin; Spitzenhändlerin, *f.* Под. Кружево, *n.* Spitze, *f.* (корунна, Streifen zum Besatz).

Кружелати, *v. a.* zusammenrollen. Кружеліки, *pl.* Scheibenthierchen, *pl.* (Cyclidina). [(Cobitis taenia).

Кружельчик, *m.* Dorngrundel, *f.* Кружэць, -жці, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinnunculus).

Кружэчка, *f.* Aster chinensis. Кружальце, (-жаль-), *n.* kleine runde Scheibe; Rund, *m.*

Кружінки, *pl.* Vibrionidae.

Кружійти, *v. n.* kreisen.

Кружійця, *f.* Krone, *f.* (beim Pferd); кружійча кість. Kronbein, *n.* В. [па]. Кружівка, *f.* Kreismuschel, *f.* (Disci

Кружіль, *m.* Kegel, *m.* (conus), В. 2) в кружільці граїти Kegel spielen. Кружка, *f.* gr. Krug, *m.* Flasche; 2) Sprg., Armenbüchse, *f.*

Кружковатий, *Pol.* кружковий, *a.* kreisförmig, Rund-, *He.*

Кружколожисківі, *pl.* mit Mutterkuchen in Scheibengestalt: Discoplacentalia, *Фр.* [(Discophora).

Кружкоплавні, *pl.* Scheibenquallen, Кружкоцьвітї, *pl.* Scheibenblumige, *pl.* (Discoantheae).

Кружляк, *m.* в. Кружэць.

Кружлястий, *a.* rundlich, В.

Кружляти, *v. a.* в. Кружати.

Кружнійця, *f.* Kreisel Schnecke, *f.* (Turbo).

Кружók, -жкá, *m. dim.* в. Круг; runde Scheibe; 2) Kreis, Zirkel, *m.* у кружók Ч. III. 108 in einem Kreis; кружкá сідати К. (посідати М. I. 87) im Kreise sich herumsetzen; sich in die Runde setzen.

Кружóли, *pl.* Гренджóли. [Оз. 101. Круа. крузь. крúау. прагр. в. Кризь. I. Крук, *m.* Naken, *m.*

II. Крук, *m.* Rabe, *m.* (Corvus).

Крúкати, *v. n.* в. Крáкати.

Круль, *m. ungr.* в. Дідух.

Круляк, *m.* в. Кручók.

Крумкáч, *m.* в. Крук II.

Крумчáти, *v. n.* Из. 83. quaken. Крунькати, *v. n.* в. Хрунькати, grunzen. [ten; v. umkehren.

Крúнути ся sich beeilen, *v.* спр. Крупа, (*d.* крупина, -янка), *f.* ein Graupen, Grützenkorn; *pl.* крупні Graupen; 2) крупа, *He.* в. Кáша; 3) крупянка, *f.* В. Punctthierchen, *n.* (Monas).

Крупэць, -пці, *m.* N. e. Berges. Крупичити ся, zusammensintern, *Pol.* [für Graupen, *n.*

Крупиный, *a.* -е рипетó Bastiesel Крупник, *m.* dünne Grütze; 2) Brantwein mit Honig eingekocht, *m.*

Крупнистий, *a.* graupig Круподэр, *m.* Graupenmüller; 2) *Landbauer, *m.* К. [f. Leech.

Круподьорня, *f.* Graupenmühle, Крупянка, *f.* Grütze, Graupenpreise; 2) Graupenwurst, *f.*

Крупяр, *m.* (-ярка, *f.*) Gräupner. Graupenhändler, *m.* (in, *f.*)

Крупчастий, *a.* gekörnt, *Pol.* Крупчатка, *f.* Под. Graupenmühle, M. für grobes Mehl, *f.* [ne: Gekröse, *n.*

Крусы, *pl.* mesenterium (im Schweine) Крут, *m.* в. Крет, Кертяца.

Круть, *adv.* — дорóги Гол. III. 342 auf dem sich windenden Weg; крутóm Гр. V. 350 в. Кругом; 2) *int.* vom jähren Drehen, *Оз.* 218. (Крутьверть А. Г. 156). [190 в. Крутий.

Крута, *f.* Bein, der рута Гол. I. Крутай, *m.* Echinops ritro.

Крутаняна, *f.* Quertreiberei, *f.* Крутáр, *m.* — прáва, Rechtsverdreher, *m.* *Иар.* [Grille, *f.*

Крутьóк, *f.* Spitzfindigkeit; 2) Laune, Крутэль, *m.* Ч. II. 337 в. Перевесло.

Крутэнь, -тня, *m.* в. Вáльок; 2) в. Скрутáль; 3) Herbstblütenschraube, *f.* (Spiranthes autumn); 4) **pl.* крутні böse Streiche, *pl.*

Крутэник, *m.* солóми Strohweh, *m.*; 2) — (хлáб) Brotkügelchen, *n.* *ОИ.*

Крутенія, *f.* в. Закрутенія. Крутийголова, & в. Крутóголова & Крутивна, *f.* Krümmung, *f.* *Пол.*; 2) schwindelnde Höhe, Steile, *f.* *Мак.*

Крутий, *a.* gewunden; verschoben; rauh; steil, abschüssig, jäh, schroff (горá); 2) — хвіст *Пол.* Rollschwanz, Wickelschwanz, *m.*; 4) — рід (ряд) Art Oster-

reigen, *Kol.* I. 176; 4) -é яйцэ (круто зварене) Под. hart gekocht; 5) * — чолóвiк hartnäckig; heimtückisch, listig.

Крутіло, *n.* крутíж, *f.* Wasserwirbel, -strudel, *m.*; 2) крутáи, крутáи та вже ся и крутіло перекрытáло alle erdenklichen Mittel sind schon ganz fehlgeschlagen.

Крутіти, (кручу, крутиш), *v. a.* drehen, winden; ringen (шмáте); krümmen; — головóю den Kopf schütteln; 2) verdrehen (прáвом); — сьнóтом mühsam, leidlich (auch рáффiг) in der Welt sich durchhelfen; *v. n.* Ausflüchte suchen, Winkelzüge machen; крутíне-вертí П. I. 14. крутí-вертí magst was immer thun, so doch —; — ся sich drehen etc. головá крутíть ся der Kopf wird schwindelig; волóса — kräuselt sich; * коло чогó geschäftig sein, sich um etw. herumtummeln; *v.* Кручэний.

Крутíй, *m.* в. Крутáр; 2) Taumelkäfer, *m.* (Gyrinus). [s. Скрутáль.

Крутáль, *f.* Seilbahn, *f.* (В.); 2) Крутáлка, *f.* Ч. IV. 42 в. Art Carroussel auf dem Eise; 2) в. Голяця 3).

Крутíнь, крутливийця, *f.* (-явэць, *m.*), (В.), в. Крутіло.

Крутíний, *a.* в. Крутíй, крутó; -е дáло missliche, schwierige Sache (В.). Крутíня, *f.* Зг. Wirbel, Strudel, *m.*; *bedrängnisvolle Verlegenheit; 2) Dreherei, *f.* Schwindel, *n.* Ausflüchte, *pl.*

Крутíнути ся, *H.* 38 sich wenden, *v.* umdrehen.

Крутó, *adv.* в. Крутíй; крутó в ним, пришло — коло нéго es steht mit ihm misslich, schlecht, schwierig, kritisch.

Крутóберэжний, *a.* mit steilen Ufern, (*adv.* Кé. 170). [-а скéля,

Крутóбóкий, *a.* mit steilen Wänden. Крутóборáвничя, *f.* Hirnkoralle, *f.* (Maesandrina). [Dreher, *v.* Вертíх 3).

Крутóвэртэнь, -тня, *m.* *Пол.* Крутóвэрхий, *a.* mit gekrümmtem Wipfel; 2) mit jähem, schroffem Giebel.

Крутóголов, (-ова, -овáч, -овець, -óвiк) *m.* Wendehals, *m.* (Yunx torquilla).

Крутóгóрбий, *a.* -а могíла mit steilen, hohen Seiten.

Крутóгóрий, *a.* III. I. 328 mit steilen, bergigen Ufern.

Крутóклáтник, *m.* Spirilloalina. Мадорóко-пiмощний Словар.

Крутонíжка, *f.* Bein, des Schafes. Крутонóсий, *a.* mit gebogenem (Schiffs-) Schnabel: -а салэра Мор.

Крутопóп, *m.* Ко. 77. schersh. statt Протопóп. [Hörnern.

Круторóгий, *a.* mit gewundenen Крутоярий, *a.* Кч. 62 mit steilen Abgründen, Gesenken.

Крух, *m.* в. Пэрга; 2) Erz, *n.* Пар. Крухáвцї, *pl.* Faulbaumartige, (Fragulaceae). [s. Крихкий.

Крухий, крухкий, *Пар.* *a.* mürbe; Крухíсть, -ости, *f.* Mürbigkeit, *f.* Крухляк, *m.* böhmischer Granat, Ругор, *Вол.* [otes nasicornis). В.

Крухляк, *m.* Nashornkäfer, *m.* (Ory- Круцiята, *f.* *pol.* Т. Kreuzzug, *m.* Круцю-вэрцю, *v.* Круть (-верть).

Кручá, *f.* herabhängendes Ufer, Steile, Jáhe, *f.* [rad, *n.*

Кручáйвода, *f.* в. Точáло, Schleif- Кручáк, *m.* ein drehkrankes Lamm. Кручанійця, *f.* Ф. Пр. II. 488 ?

Кручэний, *ptc.* gedreht, gewunden; 2) — барáн drehkrank; *verrückt; 3) кручэні паничї С. I. 262. Art Windengewächs: Protocaea triolor; b) türkischer Bund (Lilium pomponium); c) Asphodelus.

Кручэніцї, *pl.* Art Pflze. Кручэня, -яти, *n.* Junge des Raben, *m.* Кручий, *a.* Raben-, Ф.; rabenschwarz; 2) в. Скручий, К. [Kummer, Gram, *m.* *IF.*

Кручýна, *f.* steiler Pfad. Гол.; 2) Кручýнка, *f.* Bretzel, *m.* (В.) Кручиняк, *m.* Tabak in gerollten Blättern, *m.* [zwickt.

Кручóватий, *a.* schnörkelig; ver- Кручóдэр, *m.* полiцэский der chicaniert. [Rechtsverdreher, Rabulist, *m.*

Кручóтвóрець, -рця, *m.* Бiл. Кручóк, -чка, *m.* Hákohen, *n.* *verfángliche Frage; Alles was das Recht verdreht; Ránke; Chicanen, *pl.*; 2) кручóк земледух Maulwurfsgrille, *f.* Gryllotalpa vulg.).

Круш, *m.* coll. alles Brüchige Крушэць, -щця, *m.* Mineral, *n.* *Иар.*; 2) Fahlglanz, *m.* Fahlerz, *n.* *Вол.* *adj.* крушэний.

I. Крушинá, *f.* Faulbaum, Zweck- бонзш, *m.* (Rhamnus frangula). (2).

II. Крушýна, *f.* Ч. V. 585 в. Кручýна Крушати, *v. a.* zerbrechen, zer-

trümmern, zerbrockeln; 2) bekümmern; | крушённій, *ptc. B.* vom Kummer ge-
brochen, niedergebeugt.

Крушітн, *v. n.* мірбе, гар werden.

Крушка, *f. TP.* 43 в. Крѣшка I; Круше, *f.*

Крушки, *pl.* Gekröse, *n. s.* Круски. Крушкватн ся, крушніятн ся, sich unruhig hin u. her rühren, v. recken (mit e. leisen Geräusch, Gewimmer).

Крушній, *a. B.* в. Крихкій; -а жѣла *Пар. Erzgang, m.* [wand.

Крушок, -шка, *m.* eine Rolle Lein- I. Крюк, *m.* Haken, *m. Hom.* II. 22.

кряка дати *C. II.* 14. einen Umweg machen; 2) *Co.* 226 в. Кручкотворць.

II. Крюк, *m. C.* 161 в. Крук.

Крюць, крѣцько, крѣцьок, *m.* len- denlahmer Mensch.

Кряж, *m.* Schicht, Scholle, *f. C. I.* 227, в. Креж; 2) Rücken, *m. s.* Крѣжі;

Ч. VII. 575; 3) Baumstamm, *m. ibid.*; 3) —, крѣжа, *f. Cm.* Bergkette, Anhöhe, *f. Hügel, m. Kc.* 158.

Кряжітн, *v. n. H.* 35 в. Кружітн? als Schicht, (кряж), als Schirm aufliegen.

Кряжіві гóри, Felsengebirge, *n. OII.* Кряжувати, *v. a.* ein Holzstück rund behauen, *Ч. VII.* 575.

Кряк, крячок, -чка, *m.* Heerschneipe, *f. (Scolopax gallinago);* kleine Becassine, (*S. gallinula*).

Кряка, кряквка, крячка, *f.* Laubfrosch, *m. (Hyla arborea);* крячкою, *adv. He. (n. 243)* mit weit ausgespreizten Beinen, hockend (wie eine Hockerin, w. ein Frosch sitzend). [*гросса*].

Кряквка, *f.* Kriekente, *f. (Anas)* Крякати, *v. n. s.* Крякати.

Крянути, *v. a. (B.)* в. Грянути, парнути.

Крятати ся, (*B.*) geschäftig sein.

Крячка, *f.* крячок. *m. He.* See schwalbe, *f. (Sterna);* 2) Nusshäher, *m. (Coryvus caryocatactes).*

Ксандер, *m. s.* Александр. [*гер, m.* Ксьондз, *m. pol.* der Geistliche, Pfar- Ктѣтор, *m. s.* Тѣтар [*хѣтор*].

Кто, *gen.* когб, ктось, *gen.* когось, *pron. s.* Xto etc.

Куб, *Ф.* кубѣтн. *m.* aus Holz ausgehöhltes Geschirr, Pokal, *m.* [Klumpen, *m.*

Кубѣток, -тка, *m.* кубѣтн, *n. coll.*

Кубашйна, *f. N. e.* Berges.

Кубашок, -шка, *m.* Aschenwinkel, unter dem Ofen, *m.* [Кублб, Nestchen, *n.*

Кубельце, (*d.* -блечко), *n. dim. s.*

Кубѣшка, (*d.* шечка) *f. s.* Куббшка.

Кубѣль, *m. s.* Кобѣля.

Кубічний, *a.* Kubik. [Кублб.

Кублітн ся, в. Гнѣдїтн ся; в.

Кубліще, *n.* Lagerstätte, *f.*

Кублб. *n.* Vertiefung in dem Boden von dem stäubenden Huhn gemacht, *Левч.*; 2) Nest, Tageslager des Hasen, *n.*; 3) hölzernes ausgehöhltes Geschirr.

Кубовий, *a.* -а спїдїнця indigoblau.

Кубок, -бка. (*d.* кубчок), кубош- ка, *P. I.* 113. (-очка), кувбушка, (*d.* -шпечка), *f. Napf, m.* bauchiges Gefäß, (hölzernes) kleines Geschirr; Kruke, *f. Krug, m.*

Кубрак, *m.* Köcherfliegenlarve, *f.* Hülsewurm, *m.* [Phryganea (larva)], (*B.*); 2) armer Sohlucker.

Кувѣкати, *v. n.* vom Geschrei des neugeborenen Kindes (кувѣ!).

Кувѣнв. (*d.* -анячко), *n.* das Schreien des Kuokuks.

Кувѣтн, в. Ковѣтн. [*совн, Пол.* Куведраха, лозняк —, Totanus fu-

Кувікати, *v. n.* quieken, grunzen, (*v. Ferkel*), *B.*; wimmern.

Кувшїн, *m.* irdener, bauchiger Krug ohne Deckel mit weiter Oeffnung: die Kruke; 2) *pl. dim.* кувшїнчики, Nuphar luteum und Nymphaea alba.

Кувшїр, *m. coll.* Fadenalgen, *pl. (Confervae)* в. Купшїр. [*nus Mahaleb*].

Куг, *m.* кугїна, *f.* Steinweischael, *f. (Pru-)* Куга, *f.* Art Wasserpflanze *III. I.* 239.

Щог. 35. [Abhang.

Кугава, *f.* Felsengeklüft, *n.* steiler Kудѣ, кудѣтн? *Ле.* 94. wohin?; кудѣсь irgendwohin, в. Кудї. [*спїнен.*

Куделїтн, *v. a. Me.* 236 в. Пїраги, Куделї, куделїна, (-їця) *f. s.* Ку- жїль.

Кудер, кудїр. *m. s.* Кудер II. Кудеревий, *a. s.* Криелїтїй, ку- черївий, *Kol. I.* 118.

Кудерман. *m. Гн.* 37 в. Кундерман. Кудерцѣ, *n.* — кудереве деревцѣ *Kol. I.* 118.

Кудѣ, кудїтн, кудїтн? wohin? кудѣсь, кудїс, кудїсьцїка, irgendwo-

hin *Oz.* 163; але кудї! немѣ кудї! ist gar nicht möglich, ist kein Raum; кудї не вїдеш wohin du auch immer gehen magst.

Кудїкати, закудїкати, *v. a.* mit dem Fragen zur Unzeit кудї йдеш? im im den Gang, die Reise verderben *Hom. III.* 30.

Кудїлькї, *pl. Art* Pflanze, (*B.*) Кудкудакати, *v. n.* gackern, gaok- sen (onomat. v. Laut кудкудак).

Кудкудачик, *m. s.* Когїт. Кудлїтн, кудлївий, кудлїстїй, (-їтїй), кудловїтїй, *Om. a.* zottig; 2) bärtig. [*тен, pl. vgl.* Кудри.

Кудло, *n. pl.* кудла, *n.* кудли *Zot-* Кудляха, *f.* Sisyrta, *B.* Кудбвчїтн, кудблчїтн, *v. a.* zer- zausen, zottig machen.

Кудоб, *adv. s.* Кудѣ, кудѣ. *Oz.* 191. Кудра, *f.* Weib mit geringelten Haaren, die Krause *Ч. V.* 586; кудрягїнка. *f. Гол.* III. 530 = ? курятїнка.

Кудравець, -ця, кудравїй (-дрї- вїй), *a. s.* Кучерївий; кудравець, *N.* mehrerer Pflanzen: Chenopodium botrys, Pyrethrum millefoliatum, Sysymbrium sopheria; Tanacetum vulg; s. Кудеревїй.

Кудри, (*d.* кудречка, кудрушки), кудрята, *Ч. V.* 586, *pl. s.* Кудчерї, lok- kiges Haar.

Кужба, *f. Ф.* (*P. X.* 154) Dreifuss, *m.* zur Aufnahme des Kessels [*сuspis?*]; 2) *m.* der sich gern bückt. [*ken.*

Кужбїтн ся sich bücken, sich duk Кужва, *f. s.* Ужва, ужѣвка. [*(B.)*].

Кужделѣба, *f. s.* Кужва. alte Hütte, Куждїй, в. Кбждїй, *Oz.* 43.

Кужїлка, *f. s.* Кужка.

Кужїль, кужїльїна, кужїлка, (-ївка), *f.* Rooken, Springrooken, *m.*; 2) *P. I.* 8. Lied vom Sp; 3) *m.* в нбса гонїть дїм кужїлем *He. (Pr. XII.* 349) in dicken Knäueln.

Кужїлькя, *f.* Speichenbein, *n.* Кужїловїтїй, *a. B.* keglig, konisch.

Кужька, кужька, кужьчка, (*B.*) *f.* meh- rere Arten v. Insecten, Käfern, übhrpt. Insect; 2) Lilienkäfer, *m. (Lema); vgl.* Кужьмѣ, *m.* Cosmas. [*Кужька.*

Кужьмін, *m. N. e.* Berges.

Кувнѣць, *m. Др. c.* 107 Schmied, *m. s.* Коваль; *adj.* кувнѣцькїй, zur Schmiede geh.

Кувнїця, *f. Пар. s.* Кричний горн. Кужня, *f.* Schmiede, *f.* Кувовїця, *f.* Salix, viminalis. Кувюка, *f. s.* Кужїль, *Gr.* 22.

Кувївка, *f. (B.)* в. Кѣвка. Кѣй, кѣйте, *Imperat.* zu Ковѣтн, кѣтн.

Куйнѣра, *f.* Mütze des чабан. *f.* Куйбвда. *f.* нїч як — *M+B* 407.

Plage, *f.?* Куйбвдїтн, *v. a.* auf wirbeln; ent- stellen, verhunzen, *R.*; — ся sich tum- meln, *R.*

Куйбн, *m.* *Моз.* Cojon, Kerl, Lump, *m.* Кужка, *f.* in d. Kinderspr.) Laus, *f. s.* Vom.

Кужкати, кужкнутн. *v. n.* vom Schrei des Kuokucks; 2) guoken.

Кужїлка, *f. s.* Колѣч. Кужкїш, *m. gr.* Zeigefinger, den man ausstreckt, um jmdn damit zu ver- höhnen; в. Дужа 2). *Фїла. Hom.* III. 31.

Кукїбнїця, *f. Ч. III.* 132 eine em- sige, sparsame Frau, Hüterin. [*githago*].

Кукїль, *m.* Kornraden, *m. (Agrostema)* Кужкла, *f.* Puppe, Marionette, *f.*; *P.* auch der Schmetterlinge etc. [*rum.*

Куклївнїк, *m.* Pteromalus puppa- Куклоїд, (-їда), *m.* Puppenräuber, *m. s.* Красуляк. [*pl.* Pupipara-

Куклорбднї, *B.* куклорбдкї, *Пол.* Куклянка, *f.* Windelohnecke, *f.*

Кукбїтн, (-бїтн), *v. a.* emsig u. spar- sam zusammenschaffen; — ся sich nisten.

Куковѣнв, *n. s.* Кувѣнв (*сасфлї*). Куковѣтн, *v. n.* *Гр. s.* Кувѣтн, (*v.* Kuokuk).

Кукольван, *m.* Art Giftköder zum Fischfang, Kokkelskörner, *pl. Kc.* 314.

Куколїця, *f.* Lyohnis vespertina; 2) Silene inflata.

Кужька, *f. dim. s.* Кужька; кужь- чїй, *a.* -а сѣсклєнка Hülle der Puppe, *f.*

Кукотїтн, *v. n.* gackern. Кужку, *int.* von der Stimme des Kuk- kucks; 2) vom Herausguoken; кужку в рўку Rdrт von Bestechung im geheimen.

Кужул, *m. Ф.* Männchen des Kuk- kucks; 2) *N. e.* полонїна.

Кукулїчка, *f. Wein,* der возфлї. Кукулїх, *m. s.* Слїмѣк, *Kol. I.* 54.

Кукурвѣс, (-вѣс. *Др. c.* 393), *m.* в. Копервѣс *Ч. V.* 791.

Кукурїканв, *n.* Hahnengeschrei, *n.* Кукурїкати, кукурїкнутн, *v. n.*

Кукурїкати, кукурїкнутн, *v. n.*

Кукурїкати, кукурїкнутн, *v. n.*

Кукурїкати, кукурїкнутн, *v. n.*

Кукурїкати, кукурїкнутн, *v. n.*

Кукурїкати, кукурїкнутн, *v. n.*

Кукурїкати, кукурїкнутн, *v. n.*

„kikeriki“ schreien. [ruf].
 Кукуріку! *int.* kikeriki! (v. Hahnen-
 Кукурічка, *f.* жалобчата, hohl-
 knolliger Lerchensporn (*Corydalis cava*);
 2) Ochsenzunge, *f.* (*Anchusa offic.*).
 Кукуріа *schersh.* Reimw. zu l'удуліа.
 Кукуруда, (-рфа), *m.* ein Kukuruz-
 kolben; 2) —, кукуруса, *f.* blatt-
 lose Nestwurzel, (*Neottia nidus avis*).
 Кукуруда, (-ува), *f.* Kukuruz, *m.*
 Кукурудань, *n.* кукуруданька.
f. Kukuruzstengel, *pl.* -stroh, *n.*
 Кукуруданько, *n.* Kukuruz Stop-
 pelfeld, *n.*
 Кукуч, *m.* Kol. I. 125 Laibchen Brot,
 v. Балубток; kleiner Kuchen *Gr.* 22.
 Кукучки. *pl.* *Oorchis latifolia*.
 Кукучкин, *a.* v. Заулин etc.
 Куль. *m.* *He.* (*Пр.* XI. 31) Bündel,
n. (Stroh); 2) Sack, *m.* P.I. 68. *Пом.* III. 31.
 Кулаг, *f.* *Н.* 80?
 Кулайці. *pl.* *N.* v. Berges.
 Кулак, *m.* (кулаче, *n.* *coll.*), Faust,
f. сьміяти ся в — ins Fäustohen la-
 chen; 2) —, кулачник, Aufkäufer, *m.*;
adj. кулачний, Faust-, *Пар.*
 Кулаквати, кулачити, (-ачку-
 вати), *v. a.* mit Fäusten derb schlagen.
 Куластра. (-ейстра). *f.* s. Колэстра.
 Кулачник, *m.* Faustkämpfer, Vo-
 хер, *m.* [хасум offic.].
 Кульбаба, *f.* Löwenzunge, *m.* (Тара-
 Кульбака, *f.* einfacher (primitiver)
 Sattel; *vgl.* Каблук.
 Кульбачити, *v. a.* satteln.
 Кульбачник, *m.* Verfertiger von
 кульбаки, Sattler, *m.*
 Кульгавий, *a.* hinkend, *Кл.*
 Кульгати, *v. n.* hinken, *n.* Бога
 пейлеш, а сам кульгаш, *Н.* 2.
 Кулеша, *f.* Maispolenta, *f.*
 Кулешниця, *f.* Patron, Kugelta-
 she, *f.* *Левч.*
 Кулешня, *f.* *Гол.* II. 360 v. Колешня.
 Кулик, *m.* Kulhaken, *m.* (Numenius)
Пол.; Wasserläufer, *m.* (Totanus) *B.*; 2)
gew. *pl.* куликій Klösse aus Heidekorn-
 mehl; 3) v. Снібок *He.* (n. 274) *Пом.* III. 32.
 Куликати, *v. n.* saufen.
 Куликовець, -вця, *m.* v. Кулик 1),
 коловодій.
 Куліна, *f.* v. Килина. [gelig.
 Кулиставий, *B.* кулістий, *a.* ku-

Кулістка, *f.* Kugelpilz, *ш.* (Sphaeria).
 Куліти, *v. a.* ногі під себе, — ся
 die Füße unter sich einziehen; vor
 Kälte, Armut etc. sich zusammenziehen,
 s. krümmen; v. Скулити ся.
 Куліця, *f.* Art Unkraut, *Зал.* II. 530.
 Кулішпир, (-леш-), *m.* Rührscheit,
 zu колеша, *n.*
 Кулібка, *f.* Ч. II. 446 Art Zwieback.
 Кулія, *m.* der Lahme, *Зг.*
 Куліти, *v. n.* hinken, lahm sein.
 Куліш, *m.* dünne Mehlspeise.
 Кулішівка, *f.* Orthographie des
 Schriftstellers Куліш Панько; 2) *N.*
 v. Berges.
 Кулішняця, *f.* *Ос.* (62) II. 65.?
 Кулька, *f.* (d. кульочка *dim.* s. Ку-
 ля; Kügelchen, *n.* Kugel *f.* Klümchen; *n.*;
 2) Kriechenpflaume, *f.* (*Prunus insititia*).
 Кульмич, *m.* Fettschwanz des wal-
 lachischen Schafes; *adj.* кульмичуватий,
 -а вивця Schaf mit dem Fettschwanz, *n.*
 Кульничкй, *pl.* Kugelthiere, *pl.*
 (Volvocina).
 Кульбн, *m.* v. Кулик 1).
 Кульбндра, *f.* Bocksfenchel, *m.* (*Se-
 seli coloratum*).
 Кульпак, *m.* v. Кюпак.
 Культ, *m.* Cultus, Gottesdienst, *m.*
 Anbetung, *f.* *He.* [civilisieren].
 Культиувати, *v. a.* cultivieren;
 Культирник, *m.* Culturträger, *m.*
 Кулш, *pl.* *A.-Г.* 157 v. Бэдра.
 Кулюшка, *f.* Kugelfiege, *f.* (*Gy-
 mnosoma*). (*Фр.*)
 Куля, *f.* Kugel, *f.*; 2) v. Кляка, (ціха),
 Куляр, куляти, v. Кулія, куліти.
 Кулячка, *f.* Kugelassel, *f.* (Amadillo).
 Кум-кumā! *int.* vom Froschgequak
 (-schnurren).
 Кум, *m.* Gevatter, *m.* кumā, *f.* Gevat-
 terin, *f.* (d. кумко, кумонько, кумка, ку-
 мася, -онька, кумцо, -мця); 2) *Pathe, m.*
 Куман, *m.* Pokal, Becher, *m.* *Мак.*
 Кумань, *n.* v. Кумство.
 Кумар, *m.* v. Кумлик, комар.
 Кумати ся, Gevatterschaft machen.
 Кумбук, кумбуч, *m.* (B.) krummes
 schlechtes Holz, *vgl.* Кимак.
 Кумедия, *f.* v. Комедия.
 Кумедний, *a.* komisch; lustig.
 Кумельга, *f.* (*Фр.*) кумель, кумиль
Ос. (61) XII. 35 Wirbelwind; Knäuel,

m. кумельом крутити ся.
 Кумець, -мця, кумко, *dim.* v. Кум.
 Куми, *pl.* v. Баба 13) *Кол.* I. 7.
 Кумик, кумка, кунька, *f.* Unke, *f.*
 (Bombinator igneus).
 Кумин, *a.* von der Gevatterin, der G.
 Кумир, *m.* Götzenbild, *n.* Abgott, *m.*
 Кумирня, *f.* Götzentempel, *m.* Pa-
 gode, *f.* III. II. 245.
 Кумити, *v. n.* Gevatterstehen, Pa-
 thenstelle einnehmen; * — ся *Н.* 11.
 spielen u. tanzen.
 Кумівство, *ГШ.* *n.* Gevatterschaft, *f.*
 Кумівщина, (Кумінщина *Сб.* I.
 329), *f.* die Zeit der unglücklichen Schlacht
 bei Кумейки im J. 1637; *К. I.* 56. *А. Д.* II. 32.
 Кумка, *f.* *He.* (*Пр.* II. 265 v. Купка).
 Кумлик, (d. -ичок), *m.* Stechmücke,
f. *B.*
 Кумля, *f.* v. Кимля. [gnatus].
 Кумнат, *m.* *rum.* Schwager, *m.* [*co-*
 Кумпанія, (кунпанія, *Кв.* 68), *f.*
 Compagnie, Sippschaft, Gesellschaft; кум-
 паністий чийсь jmds Kamerad.
 Кумпол, *m.* v. Купол, *gr.* бана 1).
 Кумство, *n.* *coll.* alle Batten (Ge-
 vatter (insgesamt); 2) кумство, *Пар.*
 v. Кумівство. [zermalmen, (*Фр.*)].
 Кумшйти, *v. a.* in kleine Stücke
 Кун, *f.* Marder, *m.* (Mustela); 2) Ge-
 fass fürs Talg, *n.* 3) Arrest, *m.*; 3) кун-
 на Angelhaken, *m.*
 Кунак, *m.* *Ос.* (62) V. 85.?
 Кундерман, *m.* Gundelrebe, *f.* (Gle-
 ohma hederacea).
 Кундосити, *v. a.* кунжиль *Га.* II.
 42 den Spinnrocken gut bearbeiten.
 Кунія, (d. -йчка), *f.* v. Куня 1);
 2) Lösegeld an den Gutsherrn für die
 zur Gattin zu nehmende Leibeigene *Н.*
 28; 3) Rispe des Schilfrohes, *f.* *Марк.*
 92; *pl.* das Schilf selbst (Phragmites
 communis). [lamagrostis epigaeos].
 Кунішник, *m.* Landschiff, *n.* (Са
 Кунірувати, *v. a.* корб, ким jmdn
 schurigeln, plagen.
 Кунішйти, v. Куняти. [s. Куня 1).
 Кунка, куночка, *Ч.* IV. 182. *dim.* *f.*
 Куноватий, *a.* Marder-, *Пол.*
 Кунорити, *v. n.* grubeln, picheln.
 Кунтуш, v. Контуш.
 Куншт, *C.* II. 123, *m.* Kunstwerk,
n. Kunst, *f.*; *d.* кунштик, Schnörkel,

f.; Bild u. Abbildung, Vignette, *f.* III. II. 88.
 Кунштація, *f.* *Рус.* Bühnenein-
 richtung; Scene, *f.* [mus, *m.* *См.*
 Кунява, *f.* Halbschlummer, *Марс-*
 Куняти, *v. n.* schlummernd nicken,
 schläfrig sein; saumselig sein, hooken,
 (B.). *Пом.* III. 34.
 Куп, *m.* куп-яла, *n.* Salomonssiegel,
m. (Convallaria polygonatum).
 Купа, *f.* куп, *n.* *coll.* Haufen; Trupp,
m. до-купи zusammen, (y) в-купи bei-
 sammen, за-куню im Anschluss anein-
 ander (іхати); на-купи haufenweise,
 übereinander; 2) Betrag, *m.* Quote, Sum-
 me, *f.* *Под.* (p. xv. 84); 3) s. Коня *He.* (x. m. 17).
 Купавка, (-алка), *f.* Johanniskör-
 chen, *n.* (Lampyrus noctiluca); 2) Acker-
 hahnenfuß, *m.* Ranunculus arv. *Пом.*
 III. 95.
 Купайлиця, *f.* *Bein.* der улиця
 als des Versammlungsortes am Купало-
 теге *Ч.* III. 195.
 Купайло, Купало, (-ала) *m.* das
 Fest der Geburt Johannes des Täufers
 am 24. Juni a. St.; 2) Puppe, Larve
 aus Stroh bei d. Feste gebr. *Марк.* 10;
 3) купайло, купало, *Пар.* *n.* *K.* Bad,
n. Badeort, *m.*
 Купайлови (купайлий), *superl.*
 найкупайший, *Ч.* III. 201), купальский,
a. zum Feste Купайло geh.; — огонь
 Sonnenwendfeuer, *n.* *He.*
 Купак, вял- *m.* Korkulme, *f.*
 Купалка, *f.* *Иг.* 32. das Feuer am
 Feste des купало.
 Купальничка, купалочка, *Ме.* 312
 нічка-*f.* Купало-ночт, *f.* [chen, *n.* *Под.*
 Купальня, *f.* Badekammer, *f.* -häus-
 Купань, *n.* купанка *f.* *He.* das Baden.
 Купаня, *f.* *N.* v. Berges.
 Купатень, — сухоньрх Brunelle,
f. (Prunella vulg.). [— ся sich —.
 Купати, (-аю, -ашу), *v. a.* baden;
 Купачка, *f.* Badegeschirr für Kinder, *n.*
 Купе, *n.* *coll.* v. Купа; 2) v. Купань.
 Купека, *f.* Convallaria multiflora.
 Купель, *m.* *Км.* v. Купиль.
 Купелівий, *a.* Bade-.
 Купер, -пра, *m.* Steiss, Bürzel, *m.*
 Купець, -пця, *m.* *K.* Häuflein, *n.*
 Купець, пця, *m.* der Kaufende, Käufer,
 Kauflustige; Kaufmann, Händler, *m.*
 Купецкий, *a.* (*adj.* по купецки)

kaufmännisch; Kaufmanns.

Купецтво, (купечество) *n.* Handelswesen, *n.* Handel, *n.* Kaufmannsgeschäft, *n.*; *буде наше — ?* werden wir handeleins? 2) Kaufmannschaft, *f.*

Купило *n.* (scherzh.) womit, womum man etw. einkauft: Geld: купів бим та нема купила; 2) grosse Theuerung: *k.* приступило Ч. II. 344. I. 232.

Купина, (*d.* купінка, -інка (*B.*) *f.* купіна, купиняч. *n. coll.* Haufen, Erdhaufen, *m.* Erdwarzen, Maulwurfshügel; Busch dicht stehender Pflanzen; Werdler *m.*, *vgl.* Кемпа; 2) *v.* Купека; 3) Kreuzblume, *f.* (*Polygala vulg.*).

Купинясти *н.* *a.* buschig wachsend; *adv.* -сто horstweise, *B.*

Купитель *m.* Käufer, *m.* *Term.*

Купити ся *sich* in Haufen sammeln.

Купити *v. a.* kaufen, einkaufen.

Купівля *f.* *v.* Купля; 2) Kaugeld, *n.* angebotener Preis, Aukot, *m.*

Купівний, *a.* zum Verkauf ausgestellt, angeboten.

Купіль *f.* Bad, *n. adj.* купільний, Bade-, *Шар.* -е. *n. v. s.* Badegeld, *n.*

Купільник, *m.* купільниця, *f.* Badewanne, *f. v.* Купачка.

Купінка, купка *f.* Häuflein, Häufchen; купка овоцна Früchthäufchen, *n. B.*; до купки schön zusammen.

Купленія *f.* gekaufte Sache.

Купло, *n.* Це. О. Е. Kaufwaare, Waare, *f.*

Купля, *f.* das Kaufen, Kauf, Ankauf, Handel, *m.* Kaufgeschäft, *n.* II. 205. *M.* II. 136. *Term.*; 2) das Gekaufte *H.* 146.

Купляк, *m.* Schmelzofen, *m.* Glas, Eisenhütte, *f.*

Купляти *v. a.* oft kaufen *M.* II. 137.

Купний, *a.* gekauft, Kauf; 2) *gr.* gemeinsam, allgemein, *adv.* купно + *M.* zusammen.

Купнік, *m.* *v.* Підкамінець.

Купність, -ости *f.* Це. (*Шр.* XI. (2) 13) Gesammtheit, *f.* der ganze Inhalt.

Купно, *n.* Kauf, *m.* *Term.* ціна купна Kaufpreis, Kaufschilling, *m.*

Куповане, куплене *n.* das Kaufen.

Купователъ *m.* Käufer, Kunde, *m.*

Купочка, *f.* *dim.* *v.* Купка.

Купочки-купці, купці, *int.* beim (vom) Baden. [Hühner, *pl.*

Купрастий, *a.* курка -і, Steiss-

Кфурик, *m.* *dim.* *v.* Кфуер, *adj.*

купровий, *a.* Steiss-, *v.* Заднійчій.

Купрія, Куприйн, *m.* Surpauus.

Купятти ся, *R.* II. 279?

Купувати, *v.* Купити.

Купул, *m.* Nbf. der Прут.

Купчак, *f.* Ч. I. 298 das Kaufen; 2)

—, купчая (грамота, крепость) *Шл.* Kaufbrief, *m.*

Купчак, *m.* дікий, болотний, dreitheiliger Zweizahn, (*Bidens tripartita*); 2) *Tagetes erecta*.

Купчастий, *a.* buschig *B.*; -і уставки *Kol.* I. 48. 347. Art Naht u. Stickerei.

Купчене, *v.* Купецтво 1).

Купчик, *m.* Handelsoomis, *m.* *ГШ.*

Купчиня, *f.* *coll.* Kaufleute, *pl.* Handelswelt, *f.* [gel, *pl.* (*B.*).

Купчяни, *pl.* Erdwarzen, Erdhü

Купчити, *v. n.* *АД.* II. 158 Handel

treiben, Kaufmannsgeschäfte treiben: чим *Term.* Kaufmann sein.

Купчити ся, *sich* in Haufen versammeln, scharen; in *H.* aufgehen, buschig aufwachsen, *M.* [käuferin, *f.*

Купчяха, *f.* Handelsfrau; Verkäufer.

I. Кур, *m.* Geruch, *m.* (vapour).

II. Кур, *m.* కూра. *f.* Пол. домашний,

Haushuhn; кури, *pl.* Hühnervieh: Hen-

nen u. Hähne, кури пють die Hähne

schreien.

Куря, *f.* *v.* Куревия, Sturm, *m.* *C.*

Курягов, *f.* *v.* Коругов.

Куряж, *m.* Courage, Muth, *m.*

Куряжити ся, *Др.* с. 11 den Mu-

thigen spielen.

Куряжка, *f.* *P.* I. 72? [spinosum.

Куряй, *m.* *v.* Кюбча; 2) Xanthium

Куряйниця, *f.* Schnur zum Fest-

binden des куряа als Brennmaterial an

der гарба, *f.*

Курястра, куястра, *v.* Колястра.

Куратул, *m.* *N.* *v.* полоніяна; Кур-

ратулець, *m.* Nbf. des Прут.

Курях, *m.* *v.* Курій.

Куряч, *m.* *v.* Вугляр.

Курячити, *v. n.* Kohlen brennen.

Курбак, *m.* *v.* Курбак, *Gr.* 22.

Курбало, *n.* *v.* Курійця, *Gr.* 22.

Курбаня, *pl.* *v.* Постбли.

Курбелити, курбелювати, *v. n.*

wirbeln, (*B.*); dahinbrausen, -rollen. [ben.

Курбелі збивати, Staubwolken trei-

Курбельоха, *f.* *с.* Schneegestöber, *m.*

Курбет, *m.* — хліба *H.* 242.

Курва, *f.* Hure; *adj.* курвин Huren-

Курвалъ, курвій, *m.* Hurer, *m.*

Курвити ся, Hure (-er) sein; sich

preisgeben. [schlecht, *n.*

Курвінець, -нця, *m.* Hurenge-

Курган, *m.* *v.* Могаля, *Пол.*

Курганний, *a.* орел Königsadler,

m. (*Aquila imper.*).

Кургякати, кургячати, *v. n.* grun-

zen; winseln, *Левч.*; leise singen *Ko.* 53.

Кургувий, *a.* *H.* 61 stutzschwän-

zig, abgestutzt, kurz geschürzt.

Курдья, *f.* *v.* Куринь, курін.

Курдиль, *m.* *v.* Чукурдиль; 2) Art

Fussgeschwür beim Vieh. [geburt, *f.*

Курдупель, -пля, *m.* Zwerg, *m.* Miss-

Курдюк, *v.* Кордюк; 2) Fettsteiss,

Fettschwanz des Schafes, *m.* [(ниця).

Курдючний, *a.* fettsteissig, *Пол.*

Куревия, куревильниця,

(-віаниця). *f.* Schneegestöber, *n.* Staub

wirbel, *m.* *Зв.*

Куреве, *n.* Rauchmaterial zum Be-

stäuben der Bienen; 2) duftiger Rauch,

He; 3) angeschürtes Feuer, He; 4) Wir-

bel, Sturmwind, *m.* *C.* I. 248.

Курень, *m.* Gesellschaft von Leu-

ten die Esswaaren u. Getränke verka-

fen *P.* I. 42; 2) ehem. Wohnort, Stadt-

viertel der zaporohischen Kosaken im

Bezirk der Січ, unter eigenem отаман.

Курене, *n.* das Rauchen: тютюну;

2) das Aufwirbeln des Staubes.

Курент, *m.* fröhliche Hochzeitsarie,

-а грати. [raucher, *m.*

Курецъ, -рця, *m.* Raucher, Tabak-

Куржан, *v.* Кажан.

Кур-зіле, *n.* Heidecker, *m.* (Poten-

tilla tormentilla); Bingelkraut, *n.* (Mer-

ourialis annua) *ГШ.*

Курзъ-перзъ, vom kauderwelschen

Geplärr, *K.* [ниця.

Куривильниця, *f.* *v.* Куревиль-

Курильний, *a.* He. zum Räuchern

dienend -а свічка Räucherkerze, *f.*

Курило, (*d.* -яльце). *n.* Rauchbesteck,

Куриний, *a.* Hühner-. [m. (*B.*).

Куріати, *v. a.* räuchern (ладаном

etc.); räuchen (ляльку die Pfeife); *v. n.*

піч курить der Ofen raucht; на дворі

курить ist ein Schneegestöber, wirbelt

der Staub; *курить му ся в піска, в

носа er lügt.

Куріяця, *f.* *P.* I. 18 *v.* Курка.

Куріячка, *f.* курія. -яти, *n.* wil-

des Huhn. [Brandstätte, *f.*; 2) Kehrriht, *m.*

Куріяще, *n.* Feuerstätte, Feuerung,

I. Курія, *m.* *Др.* с. 13 *v.* Курецъ.

II. Курія, *m.* Haushuhzwittler, *m.*

2) jüdischer Geflügelsohächter.

Курінь, *III.* I. 245 курін. *f.* Gestöber,

n. Sturmwind, *m.*; 2) *m.* Hütte, *f.* *III.* I.

39. *vgl.* Курень.

Куріпка, (*d.* -пючка). *f.* *C.* II. 231 *v.*

Куропатка; 2) Schuerpe, *f.* *См.* [Staub.

Куріти, *v. n.* räuchen, aufwirbeln (*v.*

Куріяжний, *a.* *v.* Охбчий, (*Фр.*).

Курка, *f.* Henne, *f.* Huhn, *n.* *pl.*

кури, курка, die Hühner, die Hennen.

Куркоід, *m.* Hühnerfresser, *m.*

(Schimpfauf d. poln. Soldaten *АД.* II. 136).

Куркувати, *v. n.* vom Geschrei

des кречет.

Курланчуг, *m.* *v.* Карандяч.

Курликати, курличити, (-люкати)

v. n. vom Schrei der Kraniche.

Курман, курмєн, (*d.* курманчики,

pl. Fesseln aus курман), *m.* Schnur

aus Werrig, *f.*; 2) —, курманіяна zer-

rissenes, lumpiges Kleid.

Курмаче, *n.* *coll.* Lumpen, Fetzen, *pl.*

Курне, *n.* *N.* *v.* Berg-*s.*

Курній, *a.* -а хата, ohne Rauch-

fang; rauchig; staubig, staubaufwirbelnd;

курить ся добра курно (*adv.*) bedeckt

sich mit Staubwirbeln.

I. Курнік, *m.* Vorrichtung im Ofen

zum Aufhalten der Flamme, *f.*

II. Курнік, *m.* Hühnerhof, Hühner-

stall; 2) * Chor in der Kirche für Sän-

ger; 4) Hühnerhändler, Hühnerer, *m.*

Курнікати, *v. n.* unter der Nase

singen, brummen, *III.* I. 73s. Курликати.

Курносий, *a.* stumpfnäsiger, + *M.*

Курнути, *v. n.* sich aus dem Staube

machen, davon laufen. [Hütte.

Курня, *f.* Rauchloch, *n.*; 2) berusste

Курняв, *int.* vom Miauen der Katze.

Курняжити, *v. n.* stöbern.

Куроід, *v.* Куркоід. [gewehr, *m.*

Курок, -рка, *m.* Hahn beim Schiess-

Курокрад, *m.* Hühnerdieb, *m.*

Куронька, курочка, *f.* *dim.* *v.* Кур-

ка, Кур II.

Куропáрник, *m. s.* Сакельня.
 Куропáтва. (-áтка, *He.* -áтла, -бня),
f. Rebhuhn, *m.* (Pardix oinerea).
 Курослп, *m.* Anemone nemorosa.
 Курохвát, *m.* Ко. 22 Hühnerdieb;
 Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius).
 Курпéна, *n.* gewisser Theil der Stik
 kerei am Hemd. [ourse, *m.*
 Курсáк, *m.* Hörer bestimmter Lehr-
 Курсáвий, *a.* eines Coursus; Semester-
 Курсуиáти, *v. n.* cursieren, im Um-
 lauf sein.
 Кúрта, *m.* kurzschwänziger Schäfer-
 hund, *КС.* (82) VIII. 385; 2) *s.* Кúртка.
 Куртáй, (*d.* куртэный, *a. s.* Кор-
 роткий, etc.
 Кúртка, *f.* kurzer Rock, kurze Jacke.
 Куртонiг, -ога, *m.* равлин — Ho-
 liophanta brevipes.
 Куртобстий, *a. B.* kurz begrannt.
 Курудá, *v.* Кукурудá. [lein, *n.*
 Курунáтко *m.* Ос. (61) VII. 17. *Кúч-
 Курцáвий, *a. v.* Затичкóвий
 (свэрлик).
 Курчá, курá, -яти, кúрятко,
n. Kúchlein; Backhuhn, *n.*; 2) курчá-
 та, *pl. s.* Порáкжа.
 Курчáти, *v. n.* grunzen.
 Кúрява, курáвиця, *f.* Staub-
 wolke, *f.*; Schneegestóber, *n.* [хавка.
 Кúрявка, *f.* Stáubling, *m. B. s.* Пóр-
 Кúряний, *a.* staubig. [fleisch, *n.*
 Кúрятина, (-янка), *f.* Hühner-
 Курáтник, *m.* Hühnerstall, *m.*
 Кúрячий, *a.* des Huhnes, Hühner-;
 -в слiпóтá Art Lichtblindheit (nyctalo-
 ра); *b)* Ranunculus polyanthemus; -i
 лáпки gelbliche Barentatze, Hahnen-
 kamm, *m.* (Clavaria formosa); —
 гвóздiстi raubiger Keulenschwamm (C.
 botrytis). *Вол.*; -i дúпки Ochsenzunge,
f. (Anchusa offic.); -i бчки Acker-Gauch-
 heil, *m.* (Anagallis arv.); -i сáльзи gefl.
 Knabenkraut, (Orchis macul.).
 Курáчка, *f.* Hühnerdreck, *n.*
 Кус, *m.* ein Bissen; *adv.* Го. III.
 723 ein Bischen, ein wenig; кусь *int.*
 vom Beissen.
 Кусáк, *m.* ein Bissen, Biss, (abge-
 bissenes) Stück, *n. pl.* Stücke Speck;
 2) *sgl. u. pl.* (*d.* кусачкá) Nussknacker, *m.*
 Кусáка, *f. m.* beissiges Thier; star-
 ker Pfefferbrantwein.

Кусáло, *n.* Gebiss, *n. Пол.*; 2) *sgl.*
 s Кусáк 2). [ohen: блóхи, комáри etc.
 Кусáти, *v. a.* beissen; (auch *); ste-
 Кúсень, -сня, кúсник, *m. s.* Кусáк 1).
 Кúсиий, *a. s.* Кúсий.
 Кúсик, *m.* Schmalkäfer, *m.* (Stenus).
 Кусáти, *v. a. U.* versuchen.
 Кусáйка, кусáка, *f. s.* Кúска; 2) *s.*
 Гáдина; 3) *s.* Пóкúса.
 Кúска, (кúзька), *f.* alles Beissende,
 Nagende, Schmarotzende: Mäuse, Läuse,
 Geschmeiss, *n.*; 2) Kriebelmücke, *f.* (Si-
 mulia); 3) *Bein.* des Wolfes.
 Кускáй, *B.* куслáвий, *H.* 140 *He.*
a. beissend, bissig, stehend; *anzügl.
 Кúсник, *v.* Кусóк.
 Куснúти, *v.* Укусáти.
 Куснáтина, *f. B.* Diatomea; 2) *pl.*
 Stückeltange, *pl.* (Diatomaceae), *Вол.*
 Кусóк, -скá, *m.* (*d.* -бчок; куснáтко,
n.) *s.* Кус, кусáк 1). [(Brachyelytra).
 Кусокрiльцá, *pl.* Kurzflügler, *pl.*
 Кусохвóсти, *pl.* Kurzschwänzer,
pl. (Brachyura).
 Куст, *m.* Strauch; Strauss, *m.*; 2)
 ländliches Fest der Mädchen unter Lie-
 dern u. Umzug mit einem blumen- u.
 laubbekránztem Mädchen am zweiten
 Pfingsttage. [antipathes.
 Кустáрник, *m.* Eunicea v. Gorgonia
 Кустерáва, кустриця, *f. s.* Ко-
 стерéва.
 Кустрáтий, *a.* struppig.
 Кустрéць, *m. s.* Струп, Geschwür, *m.*
 Кусцáлько, *adv.* kleines Bischen *s.*
 Цáнку. [bösen Weibe; *s.* Кусáка.
 Кусá, *f.* sehr bissige Schlange; *чот
 Кут, *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* *ни в
 кут ни в двéри в ним (в тим) weder
 so noch so kann man ihn (es) brauchen,
 anbringen, anstellen, sich mit ihm Rath
 schaffen; *внáсти в кут ins Wochen-
 bett kommen (in d. Winkel der Stube).
 Кúтáс, *m.* Quaste, *f.*; 2) *d.* кутáски,
pl. blasiges Leinkraut (Silene inflata).
 Кúтáти, *v. a.* verbüllen, verhummen;
 2) *Ф.* stillen, pflegen, erziehen (дiти);
 beruhigen, befriedigen, *s.* Закúтáти;
Пом. III. 110. [Скитáльство.
 Кутáтство, *n. КС.* (82) IV. 498 *v.*
 Кутáч, *m. s.* Кочéрга.
 Кúтень, (-н), -тня, *m.* Bauch, Wanst,
 Magen; Mastdarm, *m.*

Кутернóга, *m. f. H.* 164 mit lah-
 mem, hinkendem Fuss.
 Кутéць, *m. pl.* кутцá Vorrichtung
 aus Schilf zum Fischfang, *f.*
 Кúти, *v. a. s.* Кувáти.
 Кúтик, кутóк, -ткá, (-йчок, -бчок),
m. Winkel, *m.* Ecke, *f.* Winkelchen;
 Ruheplätzchen, *n.* Zufluchtstätte, *f.*
 Кутнáй, (-йá), *a.* im Winkel, in der
 Ecke; — зуб Бокзahn, *П.* *n.* 42; кутнá
 кáшка, *s.* Кутнáнка 1); *s.* Пóкúтнiй
 С. II. 110.
 Кúтница, *f.* Winkelbrett, *n.* [е, *f.?*
 Кутнá, сьмáйти ся на кутнi К. Fal-
 Кутнáк, *m.* Höckerzahn, *m. Пол.*;
 2) der Diokbáuchige; 3) осетiй — Car-
 dius personata). [rroidalknoten, *m.*
 Кутнáнка, *f.* Mastdarm; 2) Намор-
 Кутóвий, *a.* Winkel. [porteur, *m.*
 Кутóмiр, *m.* Winkelmesser, Trans-
 Кутáлати, *v. a.* im Munde lange
 hin u. her einen Trank od. e. Bissen
 mit der Zunge bewegen, *vgl.* Катúлати.
 Кúтя, *f.* Weinachtsgericht aus gekooh-
 tem Weizen mit geriebenem Mohn u. Ho-
 nig eingemacht; *барáта — der Abend
 (das Abendmal) vor den Weinachten;
 голóдна — der Abend vor dem Tage
 des Богоявлéна.
 Кутáр, *m.* der im Winkel müssig sitzt.
 Кúфа, кúхва, *f.* Kufe, *f.*
 Кúфер, -офа, (*d.* -эрок), *m.* Koffer, *m.*
 I. Кухáр, *m.* hölzernes ausgehöhltes
 8 Liter enth. Gefäss.
 II. Кúхар, кухóвар, *m.* Koch, Kü-
 chenmeister, *m. adj.* кухáрский, кухо-
 вáрский, *a.* Koch-, Küchen-.
 Кухáрити, кúхторити, *v. n.* Koch
 (Kóchin) sein, kochen. [ка, *f.* Kóchin, *f.*
 Кúхарка, кúх(о)вáрка, (*d.* кухáроч-
 Кухáрство, *n.* Kochkunst, *f.*
 Кухáрча, -áти, *n.* кухáрчик, *m.*
 Küchenjunge, *f.* [gel, Krug, *m.*
 Кúхлик, кúхоль, -хля, *m.* Krü-
 Кúхня, кухóварня, (*d.* кúхонка),
f. Küche, *f.* на кúхнi когó держáти
 in der Kost jmdn halten.
 Кухóнный, *a.* Küchen-.
 Кúхта, *m.* Küchenjunge, *m.* [Teufel.
 Кудь, *m. А. Г.* 166 armer Wicht, *a.*
 Кудáк, *m. К.* Stutzer, *m.* gestutzt.
 Кудáн, *m. s.* Кудáна; 2) Teufel, *m.*
 P. I. 74. *H.* 287 (im gestutzten Kleid).

Кудбáйка, *f.* weibl. Unterrock mit
 dem Mieder zusammengenáht.
 Кúций, (*d.* кудэный), *a.* kurz,
 gestutzt, geschürzt; 2) *s.* Кудáн 2).
 Кудик, *m.* Pferd kleiner Race, Pony.
 Кудáйна, *f.* кудик, *m.* kurzes Kleid;
 Jacke, *f.* (Цiцiбáба.
 Кудiбáба, кудiнба, кудiбáба, *f. s.*
 Кудькó, кудцú, *inf.* Lockruf der
 Schweine. [ном кудкá не мiр!
 Кудóк, -цкá, *m.?* *П.* *n.* 114; *v. n.*
 Кудорóгий, *a.* mit Stutzhórnern;
v. n. Кусо-.
 Кудохвóстий, *a.* kurzschwänzig.
 Кудюрга, *f. s.* Кочéрга.
 Кúча, *f.* Schweinstall, Koben, *m.*
 I. Кучéр, *m.* Kutscher, Fuhrmann, *m.*
 II. Кучер, (*d.* кучерик) *m. gew. pl.*
 Looken, Haarlocke, *f.* -ringel, *m.*
 Кучерáвити, (-рá-), *v. a.* locken,
 (das Haar) ringeln, kráuseln; кучерáвити,
v. n. kraus werden.
 Кучэрик, *Ф.* кучерáвецъ. (-явич,
H. 46), кучерáк, *m.* Jüngling mit krau-
 sem Lockenkopf, mit reichlichen Looken,
 Krausekopf, *m.*
 Кучерáвецъ, -вця, *m.* Steinbrech,
 Frauenkraut, *n.* (Saxifraga aizoon) *B.*
 Кучерáвий, (-ра-), *a.* kraus, lok-
 kig, geringelt; *Пом.* II. 17; — Мáцько
 Gretel im Busch (Nigella damascena);
 -в мýта Mentha piperita crispa.
 Кúчяти, *v. n.* кому *s.* Докучáти,
 mit Vorstellungen u. Zureden jmdn be-
 lästigen *К.*; 2) — ся Langweile ma-
 chen: менi кúчить ся ich langweile
 mich; *m. тóв* — das langweilt mich.
 Кúчка, (*d.* кúчочка) *f. dim. s.* Кú-
 ча, kleiner Stall, k. Koben; 2) кúчки,
pl. jüdisches Laubhüttenfest; 3) *gr.* klei-
 ner Haufen, *ПГ.*
 Кучкувáти, *v. a.* грéчку, geschnit-
 tenes Heidekorn in Häufchen aufrecht
 stellen; 2) *v. n.* hocken.
 Кучлáвий, *a.* langweilig.
 Кúчма, (*d.* кучiмка, -бмка), *f.* Pelz-
 mütze, *f.*; 2) *кúчму дáти комусь jmdm
 viel zu schaffen geben, viel Ungemach
 bereiten.
 Кучмáн. Кучмэньский шлях tata-
 rischer Einfallsweg von Очáкив über
 Сáврáнь u. Тербóвал nach Lemberg.
 Кучмáтий, *a.* dicht und zottig.

Кучмѣня, *f.* Nbl. des Bor.
 Кучопѣр, *m.* в. Кожан. Fledermaus.
 Кучугура, *f.* (grosser) Haufen, Ballen, Klumpen, *m.* des. Schneehaufen; 2) *pl.* Bergkuppen, Hügel, *pl.*
 Кучурувати, *v. n.* kutschieren.
 Кѣш! *int.* а кум! Scheuchruf der Pferde. [на malleus), *Иол.*
 Кѣша мѣлот. Hammerfisch, *m.* (Sphyr-
 Кущак, *m.* Leibbinde, *f.* Gürtel, *m.*
 Ч. II. 73. [2) *gr.* Essen, *n.* Speise, *f.*
 Кѣшане. *n.* das Kosten (Schmecken);
 Кѣшати. *v. a.* kosten; essen. [bank, *f.*
 Кущетка, *f.* He. couchette, Schlaf-
 Кущѣр. кушѣр, (кушѣра, *f.* В.) *m.*
 в. Жабурнѣк; 2) Hornblatt, *n.* (Ceratophyllum demersum); 3) *coll.* übhpt. Wasserpflanzen.
 Кѣшка, *f.* Kumpfen, *m.*; 2) *pl.* кушкѣ kumpfenähnliche Äpfel; 3) Maiskolben (шѣлюк), *m.* [fer, *m.* (Myoxus glis).
 Кѣшлик, кушлѣк, *m.* Siebenschlä-
 Кушлѣчий, *a.* кѣнь bissig.
 Кушнѣр, *m.* Kürschner, *m.* *adj.* кушнѣрскѣй zum Kürschner, zum Kürschnerhandwerk geh. [Kürschnerin, *f.*
 Кушнѣрка, *f.* des Kürschners Frau,
 Кушнѣрство, *n.* Kürschnerhandwerk, *n.*
 Кушнѣти ся, sich necken.

Кушпѣла, *f.*; *M+B.* 128 Lufröhre, Lufthose, *f.* Wirbelwind, *m.*
 Кушпотѣти, *v. n.* brausen, sausen (von d. кушпѣла).
 Куштра, *f.* *M+B.* 234 Kopf mit struppigem Haar, *s.* Кустрѣтѣй.
 Кущ, *m.* Strauch, *m.*; Gesträuch, *n.* *Иол.* III. 116. [III. II. 219.
 Куща, *f.* Hütte, *f.* в. Кѣча, кѣчка,
 Кущавѣй, *a.* spröde, unfolgsam. [н.
 Кущавнѣк, *m.* В. Gesträuch, Gebüsch,
 Кущанка, *f.* kleine Menge Schafe.
 Кущастѣй, *ОП.* кущовѣтѣй, *a.* mit Sträuchern. [chen (.В).
 Кущик, *m.* *dim.* в. Кущ; 2) ein Bis-
 Кущѣня, *f.* *coll.* в. Кущавнѣк *Мі.*
 II. 145. [вати.
 Кѣю, куѣш, etc. *praes.* zu Кѣти, ку-
 Куѣ, куѣга, *m.* Kopfhänger; Murrkopf, Sauleder, *m.*
 Кѣява, *f.* (alte) einsamgelegene Hütte, Wohnung; elende Hütte; 2) wenig bekannte Gegend; 3) steiler Hügel, Abgrund, (*Фр.*); 4) Nbl. des Прут.
 Куѣльник, *m.* Steppenfluss bei Odesa ins Schwarze Meer fallend.
 Куѣти, *v. n.* в. Куѣти.
 Кѣмнѣй, *a.* tauglich, fähig.
 Кшѣнка, кшѣти etc. в. Кришѣна, кришѣти etc.

